

SERXWEBÛN

JÎ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TÎŞTEK NÎNE

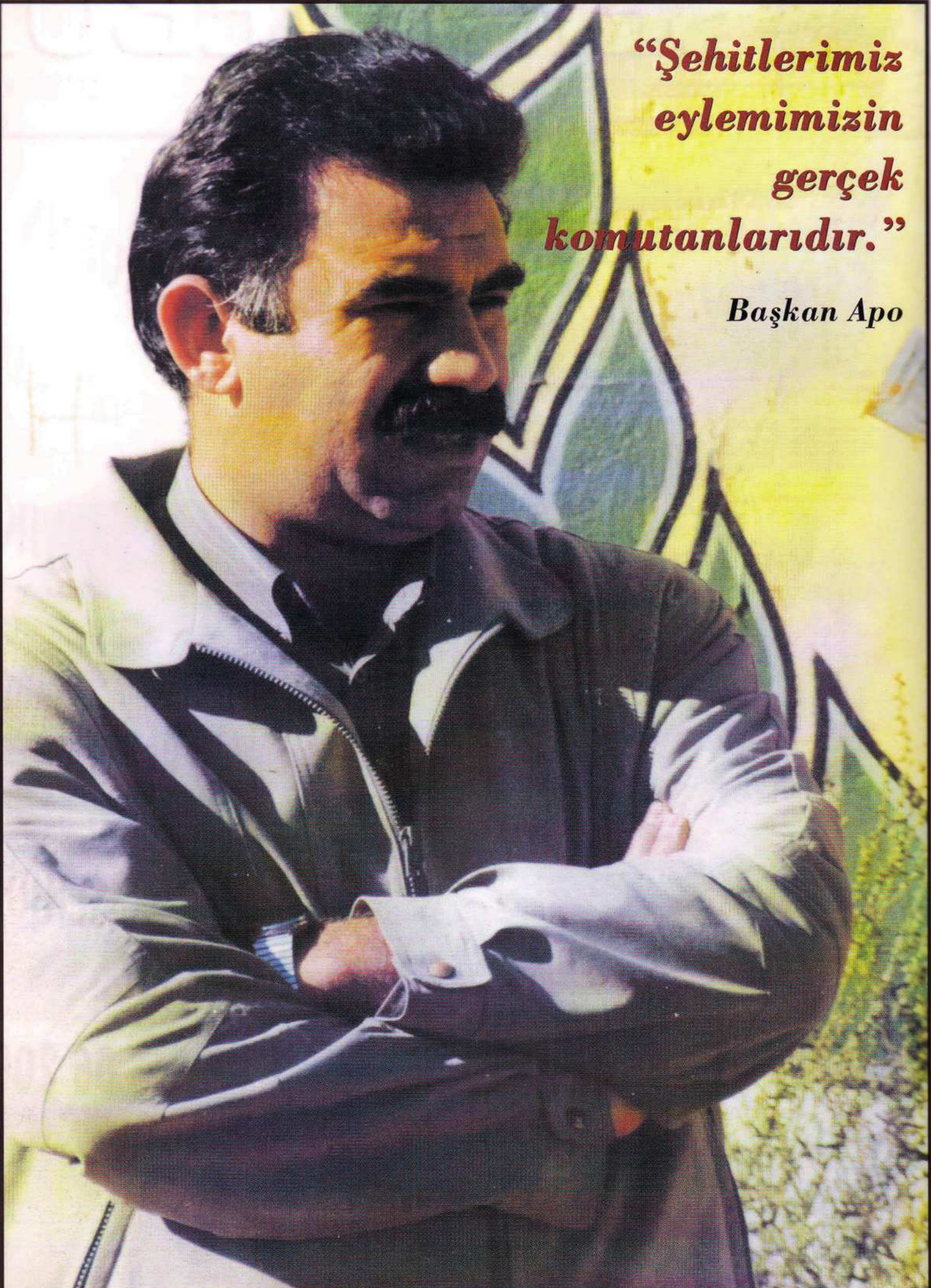
1997-98 Şehitler Albümü / Özel Sayı 27

Şehitlerimiz bütün çağların özünü
günümüze getiren taşıyıcılardır

**“Şehitlerimiz
eylemimizin
gerçek
komutanlarıdır.”**

Başkan Apo

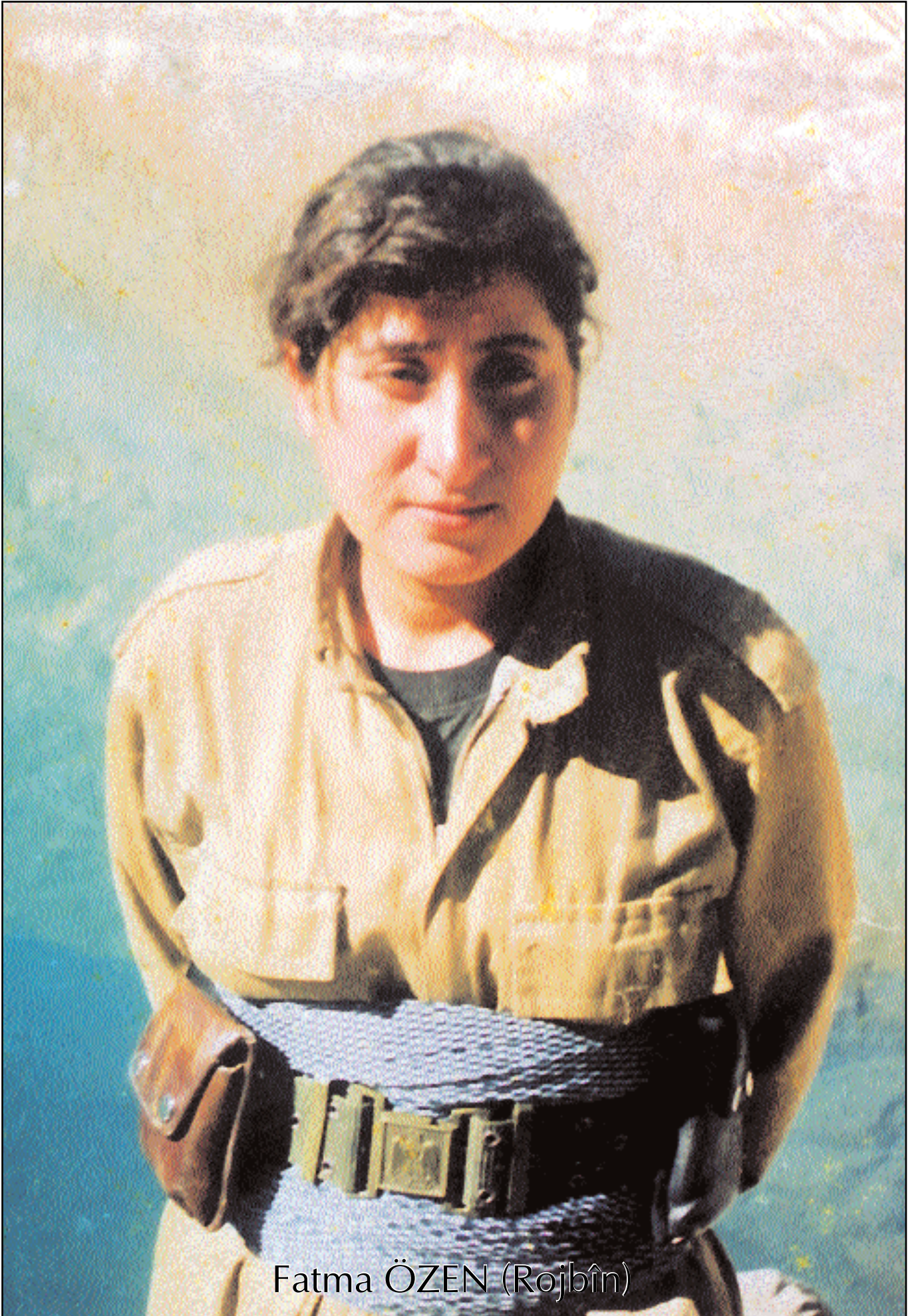

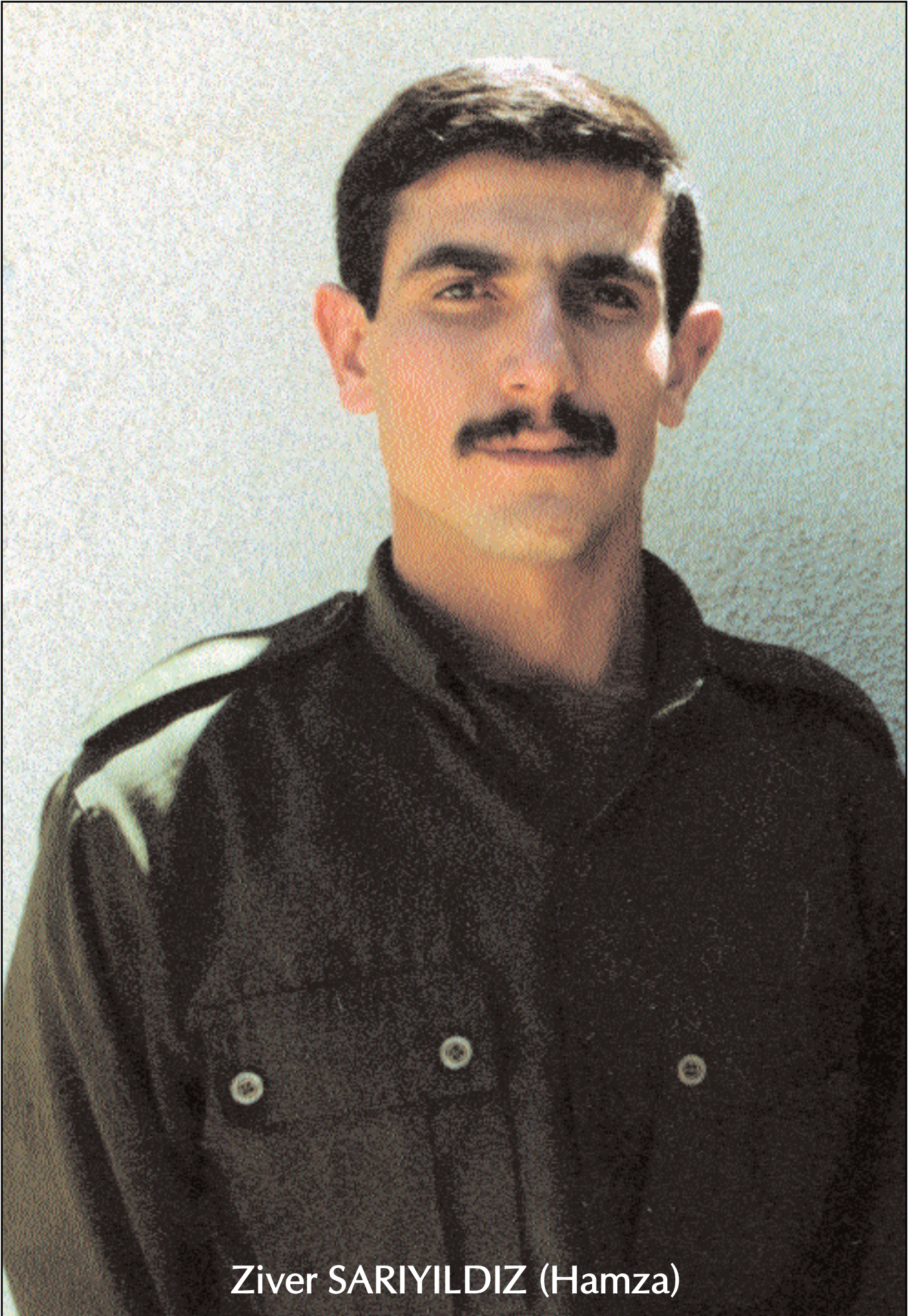
Fikri BAYGELDİ (Şahin, Kemal)

Fatma ÖZEN (Rojbîn)

Ziver SARIYILDIZ (Hamza)

Necah İBRAHİM (Şervîn Hakkari)

Eser ALTINOK

Nadire KAL (Dîlan)

ŞEHİTLER ALBÜMÜ

1997-1998

içindekiler

Serxwebûn'dan	12	Amanos Eyaleti	541
Şehitler Yaşam Gerekçemizdir (PKK Başkanlık Konseyi)	17	Garzan Eyaleti	565
Sema YÜCE (Serhildan)	28	Serhat Eyaleti	585
Fikri BAYGELDİ (Şahin, Kemal)	44	Soran, Mardin, Güneybatı ve Karadeniz Eyaleti	597
Botan Eyaleti - 1997	47	Cezaevi-Metropol ve Avrupa Şehitleri	631
Botan Eyaleti - 1998	217	Ek yazılar ve Şehadet tarihi ve yeri belli olmayan	657
Zagros Eyaleti	319	Şehit künyeleri	675
Behdinan Eyaleti	389	Resimli künyeler	748
Amed Eyaleti	443		
Erzurum Eyaleti	473		
Dersim-Koçgiri Eyaleti	511		

Şehitlerimiz bütün çağların aradığı özü günümüze getiren taşıyıcılar ortak erdemlerin yüceleşmesidirler

Insanın insan olma savaşımında, en büyük acılara göğüs gereker toplumsal acılarımızı omuzlayan, arayışlarının en derininde kulaç atarak, özgürlük denizinde, bizlere kılavuz olan adanmışlığın, kararlılığın, kahramanlığın çağdaş temsilcileri olan şehitlerimizi yazmak, anmak, anı resimleştirerek gelecek kuşaklara taşımak, devrimci sorumlulukların en büyüğü ve en zorlu olanıdır. İnsan yaşamında en yüce en anlamlı olan şeyler anlatılmazlar. Hep bir kusur kalır onları anlatmak isteyen anlatımlarda. Yücelik karşısında kalemin dili, resmin dokunuşu çaresiz kalır. Çünkü insanın en büyük sırrı olan gerçeği anlama yüceliğine erişmek, savaşımının en zorudur.

İnsanı diğer canlılardan ayıran özelliklerinden en önemlisi onun manevi dünyasıdır. Bu manevi dünyasının içini yaşam değerleri ile inançla doldurur. Bunlar olmadan insanın insan olması, yaşaması mümkün değildir. Bu nedenle insan kendi soyunun, özünü gelecek kuşaklara taşımak için daima düşüncelerini, umutlarını, inançlarını, onu toprağa bağlayan değerlerini kazır tarihin sayfalarına. Onun içindir ki, en büyük değerlerini sanatın diliyle resimleştirir, heykelleştirir, ya da destanlaştırır. Bazen bir melodinin ruhu canlandıran sesinden öğreniriz onun manevi değerlerini, yaşam nedenlerini. Bazen bir heykeltıraşın bıçağında şekillenen tarihle görürüz onun geçmişini geleceğini. Bazen de büyük bir hazla okuduğumuz anılarda, romanlarda çözeriz onun öyküsünün sırrını. Tarihin ilk başlangıcından

günümüze kadar böyledir insanlığın hikayesi. İlk insan onun yol göstericisi, kutsal anası olan tanrıçaları resimleştirdi, en güzel heykelcileriyle onun doğallığını kutsadı. Sonraları çağ değiştikçe insan her dönemde toplumsallığa hizmet edenleri kutsayarak nakşetti kutsal mabetlerine. Kahramanlar, büyük komutanlar ve insanlık davasında fedakarlığın, adanmışlığın en yüce temsilcisi olan şehitler resimleştirildi, anıldı, toprağın en güzel yerine nakşedildi ve insanın bilinç altına manevi değerlerin en yücesi olarak kazıldı.

Çok eski çağlarda, destanlarda dile gelen bir halkın acıları, sevinçleri, trajedileri, hüznüleri belli kişiliklerde topluma mal edilir ve bunlar büyük aşklarda somutlaştırılırdı. Bu destanlar çoğu zaman trajediyi, bir halkın trajedisini ifade ediyordu. Bu destanlar acı ile, trajedi ile sonuçlansa da, sonuçta bir halkın halk olarak kalmasında, değerlerini, inançlarını kuşaktan kuşağa yaymasında büyük rol oynadı.

Bir halk bireyin davranışı ile toplumun gereksinimi arasında uyum sağlayan, o toplumun bireylerinin zihninde varolan duygusal sisteme dayanarak varolur. Bu duygusal sistem manevi değerlerin toplamını oluşturur. Ve bu değerlerin en önemlileri kahramanlıklara konu olan çoğullaşarak toplumun geneline hizmet eden, halkına büyük çıkışları yaptıran şehitlerdir. Toplumun ortak değerlerinin, duyguda ve düşüncede büyük uyumunu sağlayan şehitler, kuşaktan kuşağa aktarılırlar ve o toplumun değerlerine, tarihine bağlı kalma-

sını sağlarlar. Çünkü toplum bilimi ortaya koymuştur ki, değerlerini sahiplenmeyen bir halk iflah olmaz ve dağılmaktan kurtulamaz.

Bir inanç uğruna, dava uğruna şehit olmak insan onurunun en çarpıcı simgesidir. Önceleri tanrıya ulaşma adına çekilen çileli yolculuğun adıydı şehitlik. Ve üç kutsal kitap tanrıya ulaşma savaşında en büyük çileyi, acıyı çekerek kendini feda edenleri şehitlik mertebesi ile onurlandırdı. Tanrı onları kendi katına ulaştırarak ödüllendirdi. Sonra özgürlük davalarının -en onurlu davalarının- en güzel evlatlarının fedakarlığını, erdemini, kurtuluş umudunu simgeledi. Egemen olan, yok eden, yıkan her sisteme karşı başkaldırının, insan özünün ve yeni yaşamın, umudun temsili oldu şehitler. Onun içindir ki, insanlar Onları sahiplendikçe, insan olmanın erdemine ermeyi öğrendiler. Çünkü en büyük acıları en önde omuzlayan, insanların acılarını kendisinde toplayarak, onlara mutluluğu armağan edenler Onlardı.

Yaratıcılık ve keşif acıda saklıdır

Şehit gerçekliği en büyük insan saflığını, ışığı ve ruh güzelliğini taşır. Gerçek sevgiydi onların yüreğinde tutuşan. Ve onların sıcaklığıdır hepimizi ısıtan ve yeşerten. Umudun canlı meşalesidir Onlar. Her canlıda tanrısal olan ne varsa Onlarda bütünleşmiştir. Ve kutsal olan gerçekler değil, Onların kendi gerçekleri için çıktığı arayıştır. Bu nedenle her gerçekliği kutsallık olarak anlamak doğru olmaz.

Kutsallığa yol açan gerçeklik savaşımında kişinin gösterdiği mücadele ve irade gücüdür.

Ve insanlık, şehitleri resimleştirerek tarihin sayfalarına kazılamakla, kuşaktan kuşağa aktarmakla doğru anlamını, içeriğindeki mesajı vermekle ancak cevap olunabileceğini görmüştür. Tabii ki onların gerçekliğini anlatmak öyle basit değildir. En büyük anıtlar, heykeller ve resimler bile onları anlatmaya yetmez. Ama yazmazsak, anlatmazsak, resmetmezsek tarih bizi affetmez. Hele bizim gibi şehitler partisi olarak kendisini tarihe kazıyan ve binlerce yıllık köleliği şehitlerin kutsal kanlarıyla parçalayan ve şehide cevap olma ilkesi üzerinde yükselen bir partinin şehitlerini doğru anlatması, kavratması ve gelecek kuşaklara ışık tutması vazgeçilmez ve onurlu bir görevdir. Bu şehitler albümüyle bunu yapma iddiamızı ortaya koyarken, onların en iyi anlatıcısı ve resmedicisi olan Önderliğimize bağlılığın da ancak böyle olacağını belirtiyoruz.

Önderliğimizin “Bir resim çizdim hep bakılmasını isterim, bir ses oldum hep duyulmasını isterim” dediği gerçeklik, şehit gerçekliğinin resmi ve sesi olmaktır. Şehitlerin bileşkesi olan Önderlik, şehitleri en iyi anlayan ve cevap olandır.

Yaratıcılık ve keşif acıda saklıdır. Büyük karanlıkları, acıları yaşamayanlar, büyük keşiflerin, yeniliklerin, aydınlıkların sahibi olamazlar. Herkes de başaramaz acıyla, karanlıklar savaşmayı. Ancak büyük acıları derinden hissedendenler büyük çıkışların da sahibi olurlar. Bizdeki şehadet gerçeğinin bu kadar büyük olmasının zemininde halk olarak yaşadığımız acıların derinliği gizlidir. En derin acıların yaşandığı bir coğrafyanın çocuklarıyız. Çelişkinin bugün en derinden

“PKK’de şehit gerçeği; en amansız, en hesapsız kendini adamaydı. Onun için Hakilerle başlayan şehadet gerçeğine verilen cevabın, buna layık olmanın, bunu yaşamsal kılmanın tek yolunun; partiyi, mücadeleyi, savaşı geliştirmek olduğu PKK tarihinde çok çarpıcıdır.”

yaşandığı mekanın ilk yaratıcılarıyız. İlkte yerini alan, ama sonda yok edilmek istenen bir gerçekliğin ürünleriyiz. Mezopotamya; başlangıçların kutsal mekanı, altın hilal, yaşamın uyumunu, anlamını insanda derinleştiren suretinde kendisini yenileyip, kendisinin ilk bulduğu mekan. İnsanlık doğanın bir parçası olarak, doğayla uyumlu bir yaşama bu kutsal topraklarda yöneldi. Ateşin ve güneşin çocukları olarak tarihe kazınan Aryenler, toprakla bütünleşen insanın güzelliğini yarattılar. Ancak bu toprakların ilk ataları olmalarına rağmen, Kürtler olarak doğanın ağlayan yüzü, kanayan yaralarıydılar. Tarihin fırtınasında gel-gitlerinde, çatısı uçmuş bir ev gibiydi ülkemiz. Kürdistan; bütün gölgelerin, karanlık güçlerin çullandığı evimiz, toprağımız. Dört odalı yıkık bir evdik. Üzerinde ağıtların söylendiği bir coğrafyadaydık. Dörde bölünmüştü kalbimiz. Her bölmenin arası, tel örgü, mayın ve ölüm demektir. Her şeyi kader sandık, kanıksadık bilincimizde. Ta ki ‘insanlığın büyük bilgisi’ gelene kadar, ta ki bu topraklar on binlerce şehit kanıyla sulanana kadar...

Onlar bizim bilincimizdi. Susuz coğrafyamızın, kırık kalplerimizin dermanıydı. Çağın bilgesinin tutuşturduğu ateşi besleyenlerdi Onlar. İnsanın en gerçek coşkusu rüyalarında saklıysa eğer, Onlar bizim rüyalarımızın, özlemlerimizin diliydi. Altın Hilal’in dağlarında

yürüyen iddiamızın, umudumuzun adıydı Onlar. Gerçekleşen devrimimizin özüydü Onlar. Onlar dirilişin ve direnişin ateşten ışıydılar. Ve Güneş’e yolculukta gerçeğin en büyük arayıcılarıydılar. Onun için PKK gerçeğinin gelişiminin diyalektikliği oldular. Onlar yaşamsallaştırdıkça PKK, PKK oldu ve milyonların yüreğine yazıldı.

PKK’de şehit gerçeği; en amansız, en hesapsız kendini adamaydı. Onun için Hakilerle başlayan şehadet gerçeğine verilen cevabın, buna layık olmanın, bunu yaşamsal kılmanın tek yolunun; partiyi, mücadeleyi, savaşı geliştirmek olduğu PKK tarihinde çok çarpıcıdır. “*Haki Karer, grubun, fedakarlık ve cesaret timsaliydi. Benim adeta gizli ruhu gibiydi. Kısa, ama özlü yaşamını sürekli anlatmak ve halklarımızın engin kardeşliğine, birliğine ve özgürlüklerine taşımak başta gelen hem esin kaynağımız hem görevimiz olarak anlaşılmalıdır*” diyen Parti Önderliğimiz, şehide bağlılık ilkesini başlangıçta ortaya koymuştur. Parti Önderliği’nin, kendi çıkışını şehadet gerçeğine doğru yaklaşımla ele alması ve Mahirleri, Denizleri tohum olarak değerlendirmesi, Onların filizlenen gücü olduğunu söylemesi, daha başlangıçta şehide doğru yaklaşımın gücünü göstermektedir. PKK’nin en temel özelliği şehidi doğru anlaması ve cevap olmasıdır. PKK’yi PKK yapan temel gelişim diyalektikliği oluşturan da budur.

Haki Karer arkadaşın anısına parti ilanının yapılmasıyla Önderliğimiz doğru yaklaşımın, şehidi anlamının nasıl olması gerektiğini ortaya koymuştur. PKK'nin varolması bu gerçeklik üzerinde ortaya çıkmıştır.

Şehidi doğru anlamak, yaşam-sallaştırarak yüreklere ve beyinlere nakşetmek PKK'nin temel ilkesi olmuştur. Ve bunu anlamayanlar bu gerçekliğin dışında kalarak hiçleşmişler, yok olmuşlardır. Çünkü Önderliğimizin belirttiği gibi “Şehit ilkeden taviz vermemektir.” Bu taviz verildiğinde, tarihe cevap olmak mümkün değildir. İnsan ilkeleriyle, yaşam doğrularıyla insandır. Bugün türünün özelliklerine en çok yabancılaşan bir canlı olarak değerlendirilen insan, ilkelere doğru sarılmayla ancak tarihte kalan özüne inebilir, kendindeki yabancılaşmayı kırabilir. Şehitler insan olmanın, insanlaşmanın en güzel örneğidirler. Ve bunu ilkelerinden taviz vermeyerek gerçekleştirmişlerdir.

Her şehadet özünde büyük bir yaşam gayesini, gerekçesini taşır. Ve bunun için de şehitler en cefalı yolculuklara göğüs gerip, en büyük acıların süzgecinden geçerken bile, değerlerinden taviz vermeme gücünü gösterirler. PKK bu özü çözümleyip doğru cevap olduğu için bugünlere gelmiştir. PKK şehitler halkasına baktığımızda, her birinin geleceğe büyük bir sıçrama yaptırdığını, yeni bir çıkışın gerekçesi olduğunu görürüz. Kemal Pirlerin, Hayrilerin, Agitlerin çıkış koşullarını incelediğimizde, en zorlu ve amansız koşullarda Önderliği anlama gücünü göstererek, pratiğe yöneldiklerini, büyük ideolojik bilinçle bağlılık gösterdiklerini ve bu nedenle PKK'ye önemli çıkışlar yaptırdıklarını görürüz. Onlar nasıl yaşanması gerektiğini bilen, hisseden şehitleri-

mizdi. Kendini yaşama doğru veren ve yaşamı yaratan büyük insanlardı Onlar. Bu nedenle Haki Karer arkadaşın şehadetiyle başlatılan partileşme süreci, savaşa büyütülmüş ve zaferin teminatı da şehit gerçekliği olmuştur. Gerçek PKK'liğin özü de, bu gerçeklikte saklıdır. Bunu anlama gücünü gösterenler, günün, anın devrimcisi olmayı başarırken, anlama gücü gösteremeyenler yüreklerini büyütemedikleri için köle kişiliğin bataklığından kurtulamamışlardır. Şehitlerimiz doğru arkadaşlığın, doğru yoldaşlığın en soylu temsilidirler. Büyük şehitlerimizin bağlılıklarında en yüce arkadaşlığı görürüz. Burada sınıf, ulus bağlılığının ötesinde bir insan bağlılığı saklıdır. Bunun gücü, doğrularda birleşme ve bunu ideolojileştirmekten, örgütselleştirmekten gelmektedir. Onun için tarzları vurucu, yeniden yaratıcı ve sonuç alıcıdır.

Tarihimiz şehadet gerçekliğine verilen cevaplarla doludur. Şehidi en iyi anlayan ve milyonları yüreğinde toplayan Önderliğimiz, Halil Çavgun arkadaşın şehadet yıldönümünde Hilvan-Siverek direnişini başlatmıştır. Zindanın şafak gülü ve dirilişin meşalesi olan Mazlum arkadaşın şehadet yıldönümünde ise, Ortadoğu'dan ülkemizin dağlarına, Altın Hilal'in merkezine doğru gerilla köprüsü kurulmuştur. Yine Mehmet Karasungur arkadaşın şehadetine karşılık Güney devriminin geliştirilmesi ilke edinilmiş ve bu yolda ilk kilometre taşı olarak ele alınmıştır. PKK'yi güç yapan bu manevi değerlerdir. PKK'nin gücü ideolojik gerçeği ve doğru yoldaşlık anlayışından gelmektedir. Agit kişiliği bunun en somut ifadesidir. Her anına büyük bir başarı sığdırmayı ilke edinen ve Önderlikle yoldaş

olmayı başaran Agit yoldaşımız, yüreklerimizin diliydi. Zindandaki ışığın dağlardaki yansıması ve yarıcısıydı. Önderliğin çizdiği resimde umudun görünümüyüdü. Dirilişimizin dinamosu ve yaşamımızın imgesiydi. Bunun için ışığın düşmanları O'nu yok etmek istedi ve haince arkasından vurulması bundandı. Ama yine cevap olundu. Ve gerilla birlikleri O'nun anısına çoğaltıldı. Altın Hilal'in dağlarında yürüyen iddia büyüdükçe büyüdü ve zindanın çığlıklarına dağ dorukları cevap oldu.

Daha binlercesi var. Büyük şehitlerimizde konulan ilkesel cevap olma tarzı günümüze kadar sürmüştür. Ve ilk oluşlarıyla tarihteki en büyük fedakarlıkları yaratarak, kadın kurtuluşunu müjdeleyen kadın şehitlerimiz. Rahimelerle, Beselerle başlayıp, Zılanlarla, Semalarla Tanrıçalaşan umut yolcularımız. Kadın olmanın onurunu, gururunu ve güzelliğini bizlere armağan eden şehitlerimiz. Bin yılların çözülmemiş çelişkisini, 21. yüzyılın gündemine oturtan ve insanlık manifestosunun temeline kadını koyan Önderliğimiz tarihte bir ilkin adı oldu. Dört bin yıllık bir geleneği yıkarak kadın özünün tarihe gizlenmiş yönlerini açığa çıkarttı. Bunun için binlerce kadın yüreği O'na koştu. Ve O'nu en iyi anlayanlar, kahramanlık eylemine soyunmaktan geri durmadılar. Kendini bulmak isteyen kadın, yüzünü dağlara çevirmişti. Dağlarda kendini beşikte buldu. Fırtınalarla sallanan, sert sularında yıkanan çorak topraklarda kavrulan beşiğinde. Beşikteki hali özüydü. Ve özüyle buluştukça eyleme dönüşen kadının sözü oldu. Bu nedenle yirmi yüzyılı kadınsız geçiren insanlık için, 21. yüzyıla kadın adına girildi.

Şehitlerimiz bütün çağların aradığı özü, günümüze getiren taşıyıcılardır

Her şehadete olduğu gibi, kadın şehadetlerine büyük cevap verildi PKK gerçeğinde. Berivan'dan, Zekiye'den, Beritan'dan ve Ronahilerden alınan güç ve ilhamlarla, fırtınalar yaratıldı. Zilan, Sema isminin bileşkesi oldu. Kadın özgürlüğünün zirveleşen isimleriydi Onlar. Zilan dağlarda patlayan özgür kadının sesiydi. Sema O'nun ışığının zindandaki diliydi. Zindan acılarının, kanayan amansız yaraların, kadın yüreğinin diliydi. Yaşam adına yücelen ne varsa, Onların eyleminde somutlaştı. Ve yaşamı sevmenin adı oldular Onlar. Tarzları, özgürlüğe baş koyan insanın tarzıydı.

Kadın şehitlerimiz, sadece düşmanı değil, geleneksel kadının ve egemen erkeğin köle yanlarını da öldürmüşlerdir. Kadın hareketi, kadın partileşmesi, kadın kurtuluş ideolojisi, kadın şehitlere cevaben geliştirilmiş ve önemli bir özgürlük düzeyi yakalanmıştır. Büyük kadın şehitlerimiz kişiliklerinde söz ve eylemi birleştiren kişiliklerdir. Özgürleşme ve partileşme yaşanacaksa, cins savaşımının yoğunlaşmış ifadesi olmaktan başka çare yoktur. Şehitlerimiz bunun sembolü olmuşlardır. Sema arkadaş, yaşam tutkusunun ve zafer tarzının ifadesidir. Fikri yoldaşın eylemi ise kadın yüceliğine gösterilen saygının ifadesidir. Kadın yoldaşlığının en güzel örneğidir onlar. Özlenen bağlılığın sembolüdür ve Önderliğin yaratmaya çalıştığı özgür insanın modelidir Onlar.

Bu albümün konusu olan ve anlatmaya çalışacağımız şehitlerimizi de bu kapsamda PKK'nin şehitlere cevap olma gerçekliği çerçevesinde değerlendirmek gereklidir. Hiçbiri birbirinden ayırmak mümkün de-

ğildir. Bugün 21. yüzyıla tarihten silinmek istenme çabalarına rağmen yarattığı güçlü değerlerin gücüyle giren PKK, bu değerleri sahiplenmenin onuru ve gururunu taşımanın yanı sıra, onu insanlığa mal etme görevi ile karşı karşıyadır. Güneşimizin karartılmak istendiği bir noktada milyonların yüreğine işlemiş olduğu bir kez daha en çarpıcı şehadetlerle kanıtlanmış, insanlığın umudu ve özgürlüğe olan inancı tüm çabalara rağmen tüketilememiştir. Tüm değerlerin bileşkesi olan Başkan Apo'nun 21. yüzyılın manifestosunu doğru anlamak en temel bir görev olarak karşımızda dururken, O'nun şehide bağlılığının ürünü olan şehitler partisi PKK'yi de sahiplenmek ancak şehidi doğru anlamakla mümkündür. Ana bir başarı sığdırma hedefiyle yüklü olacaksak, bu, şehitlerimizi doğru anlamakla, yaşamsallaştırmakla gerçekleştirilebilir.

Şehitler gerçeği karşısında, hangi yaşam ilkesine göre nasıl yaşadığımızı ve başarı düzeyimizin ne olduğunu sorgulamamız, PKK'nin bir tarzıdır. En zorlu süreçlere de ancak bu temelde doğru cevap olabiliriz. Bu nedenle 2000'li yıllardan geriye uzanıp 1997-98 süreçlerine baktığımızda, şehit gerçeğinin en çarpıcı örneklerine rastlarız. 20 yıla aşkındır soluksuz süren mücadelemizin önemli kilometre taşlarından biridir 1997 ve 1998 süreçleri. Zaman diliminin dolu dolu geçtiği savaşımızda acılarımız, hüznlerimiz ve zamansız kayıplarımız az olmadı. Her şehit yüreğimizde kapanmayan yaralara yol açtı. Tıpkı 1997-98 yıllarının zamansız kayıpları gibi. Zamansız, ama büyük direniş abidesi olan şehitlerimiz. 1997 ve 1998'de yaşanan şehadetler tüm zorluklara rağmen hava saldırılarına karşı koyuşun, direnişin şehadetleriydi. Bu direnişlerle imha saldırıları boşa

çıkarılmıştır. Ama yeri doldurulamayan kayıplar da yaşanmıştır. Şehitler ve Onların kahramanca kendilerini feda etmeleri, Altın Hilal'in gerillasız olamayacağının kanıtıydı.

Hatırlanacağı gibi 1997 partimiz açısından final yılı olarak ilan edilmişti. 1996'da Zilan arkadaşın soyul eylemiyle büyük bir hamle yaptırılan ve yeni tarzda netleştirilen gerilla çizgimiz, parti içinde de işbirlikçi-çeteci çizgiye büyük bir darbe olmuş, sınıf savaşımında önemli kazanımlar elde edilmiştir. İki çizgi temelinde direniş ve ihanet çizgisini çok keskin hatlarla çözümlen Önderliğimiz, 1997'nin parti içi netleşmeyle birlikte önemli bir atak yapacağını ve finali yakalayacağını ilan etmiştir. Türk devletinin bunu engellemek amacıyla geliştirdiği büyük operasyonlar bu nedenle yıla damgasını vurmuştur. 14 Mayıs operasyonu, Haftanın, Gare, Avaşın vb. alanlarda gerçekleştirilmiş, gerilla büyük direniş göstermesine rağmen, yeri doldurulamayan zamansız kayıplar da yaşanmıştır. Ve bu büyük kayıplar derin izler bırakmıştır tarihimizde.

Yine 1998 yılı büyük bir hazırlıkla karşılanırken, partimiz dışa açılımları geliştirmiş, Newroz'u büyük bir kitlesel katılımı kutlamıştır. Siyasal mücadele alanında da önemli adımlar atılarak, 1 Eylül ateşkes sürecine uzanan dönem hazırlanmıştır. Ancak 1998 yılı egemen güçlerin partimize ve Parti Önderliğimize karşı uluslararası alanda komplo planını kapsamlı geliştirdiği yıl olmuştur. Partimizin gerillada Türkiye kırsalına açılımı, halkı ulusal temelde birleştirmesi ve içteki sınıf savaşımında önemli bir gelişmeyi yaşamasını durduramayacağını anlayan egemenler, uluslararası bir komployla Önderliğimizi hedeflemişlerdir. Partide yaşam şansı bulamayan Zeki unsurunun oligarşik rejime

kaçması ve bizzat bunun ardından gelişen operasyonlar, partinin nasıl bir kısıpaca alınmak istendiğini ortaya koymuştur. Özellikle Botan'a yönelik tasfiye amaçlı operasyonlar gerçekleştirilmiştir. Botan şahsında gerilla imha edilmek istenmiştir. Bu operasyonlar daha sonra Amed'e kaydırılmıştır. Ancak asıl hedef Botan olmuştur. Gerillanın amansız direnişiyile bu operasyonlar karşısında belli bir başarı sağlanmış ve gerillanın çok ciddi teknik güce rağmen ortadan kaldırılamayacağı görülmüştür. Çünkü direniş ruhu artık gerillanın ve her Kürdün yüreğine yerleşmiştir. Açığa çıkan insan özünün atom bombasını bile boşa çıkaracağı bir kez daha kanıtlanmıştır. PKK'nin gücü yarattığı insanın özgürleşme düzeyinden geliyordu. Ve bu güç şehit yoldaşlar tarafından dünya da üzerimize gelse sonuç alınamayacağını ortaya koymuştur.

Ayrıca 1998 yılında Önderliğimizin uzun yıllardır varolan siyasal çözüm projesini ortaya koyup, çözüm planını açıklaması da egemenlerce büyük bir tehlike olarak görülmüş ve gövdeyi baştan ayırma planıyla çok kapsamlı bir komplo hazırlanmıştır. 9 Ekim'de Önderliğimizin Suriye'den çıkarılmasıyla bizzat devreye konulan bu plan, Önderliğimizin esaret altına alınmasına kadar, tüm emperyalist devletlerin katılımıyla devam ettirilmiştir. Ancak Önderliğimiz, tarihimizin en büyük acısı olan bu komployu daha ilk anda boşa çıkararak, yeni stratejimizi, İmralı'nın imkansızlığında da tüm dünyaya ulaştırmış ve komplonun hedefi olan Önderliği esir alarak PKK'yi bitirme planı sonuçsuz kalmıştır. Mücadele tarihimizin en önemli yıllarından biri olan bu yıl da, onlarca yoldaşımız, Önderliğin etrafında kenetlenerek, 'Güneşin Karartılması'na izin vermemiştir. Sema arkadaşın 1998 yı-

linda gerçekleştirdiği Tanrıçalaşma eylemiyle başlayan 1998 yılı Ekim ayından sonra komploya karşı ateşten bir barikata dönüştürülmüştür. Kısaca 1997'de ve komplo kapsamı çerçevesinde 1998 yılında gerilla güçlerimize karşı büyük imha operasyonları gerçekleştirilmiştir. Bu operasyonlarda çok değerli yoldaşlarımız şehit düşmüşlerdir. *Sarya, Türk Canda, Alman Ronahi, Zeynep, Meryem, Zelal, Elif, Agiri, Hamza, Şerif, Piling, Rojhat, Diyar, Rohat, Fırat, Hozan, Salih* yoldaşlar bunlardan bazılarıydı. Büyük acı kayıplardı bunlar. Özel savaş rejimi sonuç almasa da yüreğimizde derin yaralar açtı bu kayıplar. Yerlerinin doldurulması zor olan ve en üretken baharında bizlerden ayrılan yoldaşlarımız.

Ve Hewler... Acının ezgisi, sancıyan yüreğimizin dinmeyen ağrısı. Hainliğin karanlık ve puslu havalarda kurduğu gizli pususu. İhanet; hainlik ve karanlığı sever. Yaralı bedenleriyle kendilerini savunacak hiçbir şeyleri olmayan yoldaşlarımızı haince katletmek, gece zebanilerinin elleriyle oldu. Hewler tarihte örneği hiç görülmemiş fedailiğin sembolüydü. Direnişin adıydı Hewler. Partimizin Güney devrimini geliştirmedeki kararlılığını ortaya koymakla birlikte, hesapsız adanmanın en soylu örneği idi Hewler direnişi. Ve özgürlüğe tutku derecesinde bağlılığı tüm dünyaya haykırdı. Ve adları bağlılık ve kararlılık şehitleri olarak kazındı tarihimizde. Onlar her karanlığın ışınla aydınlanacağını bilen ve karanlıklara ışık olanlardı. Belirttiğimiz gibi 1997-98 yıllarında Botan, Gare, Avaşın, Zap, Hewler ve coğrafyamızın daha birçok yerinde gerçekleştirilen hain pusularda, çok değerli yoldaşlarımız şehit düştüler. Yetersiz yoldaşlığımız, örgütselleşmede tarz ve tempo-yu yakalamada yaşadığımız zorluk-

lar ve kişiliğini yenileyememenin sancısını yaşadık.

Kadını ve erkeğiyle önemli bir komuta kademesini içinde barındıran bu kayıpları Önderliğimiz kapsamlıca değerlendirmiş ve gereken cevabı vermiştir. Bu şehitlerimiz insan özünün en soylu taşıyıcılarıydı. Yıldızın kayışına ve Güneşin ışığına hangi sözcük yetişirse belki o anlatır taşıyıcıyı. Şehitlerimiz bütün çağların aradığı özü, günümüze getiren taşıyıcılardır. Tarihten günümüzde hepsi de ortak erdemlerin yücelmesidirler. Hiçbir aşta, deniz gibi kendimizi aşamamıştır. Onlar ise denizlerin aşılması oldular. Zaman karşısında cesaretimizin açığa çıkmasıydı Onlar. Kurşunlardan bombalardan, tank pusularından, ateşlerden açığa çıkan bir cesaret. Toprak kokan, ülke kokan, sevgi kokan, Özgürlük kokan... Özgürlük kendini feda etmek, gökyüzüne yücelmek ise, şehitlerimiz bunu başarmıştır. Yani tanrılaşmışlardır. Zindana çevrilen güneş ülkesinin kutsal çığlığı olarak, özgürlüğün habercisi olmuşlardır. Ve doruğa ulaşma tutkusunun büyük arayışıyla sonsuz olana ulaşmışlardır. Ve sonsuzluk altında, sonsuz zaman süreci değil de, zamansızlık anlaşılırsa, o zaman şimdiki zamanın kahramanları olan şehitlere bağlı kalınacak ve Onlar her zaman yaşayacaklardır.

Yaşam gerekçelerimiz olan şehitlerimizi anlatma gücümüz her ne kadar eksik kalsa da, Onları geleceğe taşıma iddiasıyla hazırladığımız bu şehitler albümünün tarihi görevimizi biraz da olsa yerine getireceğine inanıyoruz. Önderliğimizin şehide bağlılığının ürünü olarak, onlara adadığı insanlık manifesto-sunun gerçek uygulayıcıları olmak için tüm yüreğimizi ve beynimizi seferber ederek başarmalıyız.

Weşanên Serxwebûn

PKK Başkanlık Konseyi'nin Şehitler Ayı üzerine
22 Nisan 2001 tarihli değerlendirmesi

ŞEHİTLER YAŞAM GEREKÇEMİZDİR

Mayıs Şehitler Ayımız, 25 yıldır boydan boya büyük bir kahramanlık mücadelesine sahne olmuş, her günü çok sayıda kahraman şehidimizin kanlarıyla sulanmış bir ay durumundadır.

Bu ayın ortasında partimizin ilk büyük şehidi, Parti Önderliğimizin en yakın çalışma arkadaşı ve en güçlü izleyicisi Haki Karer yoldaşın şehadete ulaştığı 18 Mayıs Şehitler Günü bulunuyor. Bu büyük şehadet dolayısıyla, başta 1981'deki PKK I. Konferansı olmak üzere, en büyük parti toplantılarımız, bu günü ve bu temelde mayıs ayını, Türkiye devrimci gençliğinin büyük önderlerinin de şehadete ulaştığı bir ay olmasını dikkate alarak **Şehitler Ayı** olarak kararlaştırıp ilan etti.

O günden bu yana her mayıs ayı, şehitlere bağlılığın geliştirilmesi temeline, parti birliği ve örgütlenmesinin güçlendiği, halkımızın partiyle bütünleşmesinin gelişip büyüdüğü, mücadelemizin şiddetli hamleler yaptığı bir ay olmuştur. Bu artık bir parti ve halk geleneği haline gelmiştir.

Şimdi yeni bir stratejik mücadele sürecine başlayıp ve böyle bir mücadelenin ilk büyük hamlesel yılını yaşarken, bu yüzyılın ilk Şehitler Ayı'nı en güçlü, en kararlı, en katıksız, en doğru ve en ölçülü temelde Önderliğimiz ve şehitlerimizle bütünleşme ayı haline getirmemiz gerekmektedir. Bu büyük Şehitler Ayı'nda bunu daha da güçlendirmeye çalışacağız; parti ve halk olarak, bütün partili militanlar ve çalışanlar olarak bunu bir kampanya biçiminde yürüteceğiz ve bu temelde kendimizi ruhsal, duygusal, düşünsel ve yaşımsal olarak

kirlerden arındırıp şehitlerin ruhuyla temizleyeceğiz.

Bu temelde on bini aşkın kahramanca şehadeti ortaya çıkararak bir şehitler ordusu oluşturan, bir ulusun en büyük değerlerini yaratmasını bilen Önderliğimizle bütünleşmemizi her bakımdan tazeleyip geliştirmeliyiz. Bunu da, bir kampanya biçiminde yürüterek, en üst düzeye çıkartmayı parti yönetimi olarak doğru ve gerekli buluyoruz. Bunu, bize yakışan, şehitlerimize ve Önderliğimize doğru bağlanmanın gereği olan, bizi geleceğe taşıyacak en büyük kuvveti yaratan tek tutum olarak görüyoruz. Böyle bir inancımız, kararlılığımız ve çabamız var. Bu temelde tüm partili yoldaşları, yurtseverleri ve tüm halkımızı böyle bir kampanyaya aktif bir biçimde katılmaya çağırıyoruz.

Parti ve mücadele tarihimizin ışığında mayıs ayını gözden geçirdiğimizde, her gününün büyük şehadetlere sahne olduğunu, parti militanlarına ve halka güç vermiş kahramanlıklarla dolu olduğunu görmekteyiz. 1 Mayıs işçi ve emekçi bayramında, 15 Ağustos Atılımı'nın hemen ardından 15 Ağustos'u yaşatma ve geliştirme yüce ruhu ve duygusuyla 1985 Mayısı'na giren **Mutki** ve **Şirvan** direnişçilerimiz, başta **Ramazan Kaplan** ve yoldaşları olmak üzere değerli parti militanlarımız şehadete ulaşmışlardır.

2 Mayıs'ta, partimizin kurucularından ve değerli önderlerinden, halkımızın en yiğit evlatlarından biri olarak parti yönetimimizin üyesi, Siverek direnişimizin geliştiricisi ve yönlendiricisi, yine 15 Ağustos sürecini hazırlamaya çalış-

şan öncü militanlardan **Mehmet Karasungur** yoldaş ve arkadaşları, Güney Kürdistan'da çeşitli oyunlar sonucunda şehadete ulaşmışlardır. Bu yoldaşlarımızın, en elverişli koşullar elde edilmiş olmasına rağmen, bugün de başımıza bela olan ve bu imkanı değerlendirmemizi zayıf bırakan iç çatışmaları durdurmak, ulusal ruhu, bilinci ve birliği Kürdistan'ın Güney parçasına da taşımak üzere yürüttüğü değerli çalışmalar içinde şehadete ulaştığını biliyoruz.

3 Mayıs, 4 Mayıs yine sayısız şehadetlerle doludur. Bunlar, çok sık söylenmeyen adsız kahramanlar biçimindedir. 4 Mayıs '80'de 12 Eylül'e giden yolda **Seyfi** yoldaş ve arkadaşları Dersim dağlarında bu biçimde şehadete ulaşmışlardı. 6 Mayıs, Türkiye devrimci hareketinin kahraman önderleri **Deniz Gezmiş**, **Yusuf Aslan** ve **Hüseyin İnan**'ın idam sehpasında kahramanca şehadete ulaştıkları gündür. Bu, bizim parti ve halk mücadelemiz açısından da büyük bir değer ifade eder. Partimiz ve Parti Önderliğimiz hep bu büyük şehadetlere değer vererek parti mücadelemizi geliştirdi. Başta **Deniz Gezmiş** olmak üzere bu yiğit devrimciler, Türk ve Kürt halklarının bağımsızlığı, birliği ve kurtuluşları için mücadele ettiklerini belirttiler. En son nefeslerinde de yiğitçe haykırma ve daha o günden şimdi ulaştığımız büyük gelişmeleri görmeyi bildiler.

Mayıs ayının devam eden her günü büyük şehadetlerle doludur. Bunun bir takviminin çıkartılıp bütün halka dağıtılmasının gerektiği açıktır. Fakat biz bazı önemli başlıklar üzerinde duruyoruz.

18 Mayıs

partileşmemizin karar günüdür

17 Mayıs, **Haki Karer** yoldaşın anısına bağlılığı zindanda yaşatmak amacıyla, **Ferhat Kurtay** yoldaş başta olmak üzere dört büyük militanın büyük kahramanlık ve kararlılık eylemleriyle kendilerini yakarak, esasında 12 Eylül faşist askeri rejimini ve onun Kürde dayattığı köleliği yaktıkları gündür. Etkisi halen parti militanlarımız ve halkımız üzerinde taptaze yaşıyor.

18 Mayıs, parti mücadelemiz için tarihi bir başlangıç günüdür. Parti Önderliğimiz bu gün için; *“Parti programını hazırlama başta olmak üzere, partileşme adını biraz da Haki Karer yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği olarak attık. Bu gücü, bu cesareti, bu gerekliliği bu büyük şehadete dayanarak elde ettik. Dolayısıyla partileşmemiz bir yönüyle de, şehitlerin anısına doğru bağlılığın ve onun gereklerini yerine getirmenin bir ürünüdür”* değerlendirilmesini yapıyordu. Dolayısıyla 18 Mayıs, partileşmemizin en büyük güç kaynağı, en büyük başlangıç adımı olan bir gündür.

Haki Karer yoldaşın, Antep’te Türk devletin ajanları eliyle oyuna getirilip katledilmesi, O’nun kahra-

“Parti ve mücadele tarihimiz, bir halkı, bir ulusu yaratacak güçte olan büyük kahramanlık ve şehadetlerle dolu bir tarihtir. Parti Önderliğimiz, ‘Doğru yaşam, şehitlerin kendileridir’ derken, kimlerin PKK’li olduğu sorusuna da, ‘Şehitler PKK’lidir’ diyerek yanıt veriyordu.”

manca bir direnişle şehadete gitmeyi göğüslemesi, bu büyük mücadeleyi yürüten, partileşmeyi ve önderleşmeyi yaratan, halkın yaşadığı ulusal bilinç ve birliğin gelişmesini sağlayıp geliştiren ve sürekli ilham kaynağı olan bir olaydır. Bu gün aynı zamanda Türkiye devrimci gençlik hareketi önderlerinden **İbrahim Kaypak-kaya**’nın da, zindanlarda şehadete ulaştığı gündür.

18 Mayıs 1977’den itibaren her 18 Mayıs, parti ve mücadelemiz için bir yıldönümü ve yeni bir başlangıç günüdür. Yeni adımlar atma, **Haki Karer**’le birleşme ve bütünleşme tutkusuyla partiyi ve mücadeleyi geliştirmek için ileriye atılma yönünde, parti militanlarının büyük çabalarına sahne olmuştur. Bu gün sürekli yeni şehadetler doğurmuştur.

Birinci yıldönümü daha yeni dolan 19 Mayıs 1978’de, Hilvan gençliğinin değerli önderi **Halil Çavgun** yoldaş, böyle bir anıya bağlılığın en güçlü ve en seçkin örneğini vermiş; **Haki Karer**’in sağlam bir öğrencisi ve izleyicisi olduğunu şehadetiyle göstermiştir.

Mayıs ayının diğer günleri, 15 Ağustos’tan günümüze kadar süren kahramanca mücadele içerisinde onlarca büyük devrimcinin, militanın; partimizin ve halkımızın değerli evladının şehadetiyle dol-

muştur. Daha ’81 yazında gerçekleşen PKK I. Konferansı’nın, **Haki Karer** yoldaşın şehadetine dayanarak Mayıs ayını Şehitler Ayı olarak kararlaştırıp ilan etmesi büyük bir öngörüdür. Bu, geleceğin doğru bir biçimde çizilmesi, parti ve halkın doğru temellerde mücadeleye sevk edilmesidir. Yirmi yıllık kahramanca mücadele döneminin yarattığı gelişmeler, bu kararın ve yönlendirmenin doğru ve isabetli olduğunu kanıtlamıştır.

Parti ve mücadele tarihimiz, bir halkı, bir ulusu yaratacak güçte olan büyük kahramanlık ve şehadetlerle dolu bir tarihtir. Parti Önderliğimiz, *“Doğru yaşam, şehitlerin kendileridir”* derken, kimlerin PKK’li olduğu sorusuna da, *“Şehitler PKK’lidir”* diyerek yanıt veriyordu. Şehitlerimizin nasıl var olduklarının anlaşılması gerektiğinde, *“PKK biçiminde yaşıyorlar işte”* diyerek, PKK’nin yaşayan şehitler gerçeği olduğunu, PKK Önderliği ve örgütünün bir şehitler önderliği ve örgütü olduğunu çok açık ve somut ifade etti.

Parti Önderliği, **Haki Karer** yoldaşın anısına bağlılık temelinde gelişen şehadetler zincirini, parti tarihimizin en gerçekçi, en doğru ve en temel gelişme dönemleri ve en sağlam gelişme halkaları olarak tanımladı. En zor dönemlerde şehitlere bağlılıktan alınan güçle işlerin başarıyla yürütüldüğünü, şehitlerimizin bize bunu verecek en güçlü hazine olduklarını, Onların anılarına doğru bağlanmanın da, her zaman ve herkese böyle bir gücü vereceğini sürekli belirtti. Önderliğimiz kendi gelişiminin temel kaynağının burası olduğunu sürekli ifade ederek ve

bunu mücadele yaşamıyla gösterecek, tüm parti militanlarını ve halkı hep böyle bir rolle eğitmeye çalıştı.

Parti tarihimize baktığımızda şunu göreceğiz: PKK eğilimi henüz ideolojik arayış, şekillenme, araştırma ve inceleme döneminde iken, Ankara'da gençlik içerisinde doğru birkaç düşünceyi ortaya çıkarma ve onu Ankara'ya taşınmış Kürt gençliğine taşıma çabası içinde bile şehitler vermiştir. Dersim ve Urfa gençlerin bu biçimde şehadete ulaşması, Ankara'da geliştirilen düşüncenin Kürdistan'a taşınmasının ilk kıvılcımları olmuştur. İdeolojik grup şekillenmesinin Kürdistan'ın kent ve kasabalarındaki gençliğe taşırılması, Kürt gençliğinin bu temelde eğitilip kendi ulusal ve sosyal gerçekliğine bağlı hale getirilmesi ve örgütlenmeye çalışılması faaliyetleri azgın faşist baskılarla karşılaşmıştır. Buna karşı kararlı duruş ancak şehadet göze alınarak yürütülmüştür. Henüz ideolojik boyutta olan çalışmalar, karşı tarafın silahlı komplo ve baskılarıyla karşılaşmıştır.

18 Mayıs 1977'de **Haki Karer** ve 19 Mayıs 1978'de **Halil Çavgun** yoldaşların şehadetiyle devam eden, ardından '79'da gerçekleşen **Salih Kandal** ve **Cuma Tak** gibi onlarca yoldaşın kahramanca şehadeti; partimizin varolma, kuruluş ve doğuşunu yaratan ve belirleyen en temel gelişmelerdir. Bu şehadetler şunu ispat etmiştir: Kürdistan'da yeni bir güç, yeni bir parti doğuyor. Bu, bir halkın, bir ulusun ve insanlığın doğuşu oluyor. Koşullar ne kadar ağır olursa olsun, Kürdistan üzerindeki baskı ne kadar şiddete dayanırsa dayansın, Kürdistan koşulları ne kadar engeller ve zorluklarla dolu bulunursa bulunsun, yine Kürt halkı ne kadar güçten düşürülmüş olursa olsun, bütün bunlar devrimci bir ideoloji temelinde aşılabilecektir. Bu temelde ulus, halk ve insan olma gerçeği açığa çıkartılarak yaşanacak ve yaşatılacaktır. Bunun için her türlü cesaret ve fe-

dakarlık gösterilecektir. En kutsal varlık olan yaşam, bu uğurda feda edilecektir.

Bu şehadetler, büyük fedakarlık, cesaret ve inancın ortaya çıkışıdır; partimizin Kürdistan gerçeğine uygun olarak doğru bir ulusal kurtuluş çizgisinde doğuşunun en gerçekçi kanıtıdır; partimizin ve Parti Önderliğimizin geliştirdiği düşüncelerin sadece bir sözde kalmayıp, ne pahasına olursa olsun her koşulda hayata geçirileceğinin ve zaferin yaratılacağına en belirgin ispatıdır.

Böyle büyük şehadetlerle birlikte doğma nedeniyle diyoruz ki, partimiz bambaşka bir doğuş yapmayı bilmiş, bu uğurda çizgisine uygun bir doğuşu gerçekleştirmiştir. Sözü ve eylemini bu düzeyde birleştirmeyi başararak, halk kitleleri tarafından büyük bir coşku, heyecan, tutku ve umutla karşılanmış, bu temelde halktan büyük bir güç ve destek almıştır.

Partimiz ve Parti Önderliğimiz, bu büyük kahramanlıkları her zaman partimizin temel adımları, halkaları ve yaratıcıları olarak görmüş ve tanımlamıştır. Bu şehadetleri partimizin doğuş şehitleri olarak ifade etmiş; onlara bağlılığın bir gereği olarak daha sonraki zor süreçlerin mücadelesini yürütmeye güç getirmiştir.

“Zindan direnişçiliği ölümden yaşama bir köprüdür”

Bunların ardından 12 Eylül faşist-askeri baskı dönemi geldi. Bu öyle bir dönemdi ki, yüz binlerce insan zindanlara dolduruldu. Türkiye ve Kürdistan'da baskı, karanlık, zulüm ve zorbalık had safhaya çıkartıldı. Kürdistan baştan başa askeri işgal altına alındı. Onlarca insan sorgusuz sualsiz katledildi, onlarca kaybedildi; halen bir kısmından haber yoktur. Yüz binlerce insan işkenceden geçirilerek zindanlara dolduruldu. Türkiye ve Kürdistan yaşanmaz hale getirildi. Böyle bir dönemde hem yurt

dışı alanları, hem de zindanlar temel mücadele alanı oldular. Bu öyle zor bir dönemdi ki, bu dönemde baskıya karşı direnme gücünü göstermek bir yana, baskı havasından ve onun psikolojik etkisinden kendini kurtarıp doğru bir düşünceye ve ruhsal duruşa sahip olmak bile çok ciddi bir meseleydi ve güçlü bir ideolojik donanımı gerektiriyordu. İşte böyle bir dönemde Parti Önderliğimizin sağlam duruşu ve yoğun çabaları temelinde bir yandan parti kendini yeniden toparlayıp örgütlemeye çalışırken, diğer yandan bundan alınan güçle mücadele zindanda ve yurt dışında devam ettirildi. Partimizin doğuşuna tanıklık etmiş ve onu gerçekleştirmiş olan kahramanlıkların ardılları, direnişler biçiminde kendisini ortaya çıkardı.

Yurt dışında Arap-Filistin direnişi içerisinde mücadele yürüten, kendini eğitip hazırlayan parti militanları, bu direnişleri İsrail Siyonizmi'ne karşı kahramanca mücadeleyle taçlandırmasını bildiler. Yurt dışı çalışmalarımız, başkalarının yapmak istediği gibi mülteci koşullarında değil, tamamen komşu halklarla omuz omuza dayanışma ve ortak mücadele etme temelinde oldu. Bu mücadele, başta **Abdülkadir Çubukçu** yoldaş olmak üzere, ondan fazla yoldaşın şehadetine ve onlarca yoldaşımızın esir düşmesine götürürken, yüzlerce militanın pratikte kahramanca diyebileceğimiz bir savaşı vermesiyle yürütüldü.

Bu dönem diğer yandan büyük zindan direnişçiliği dönemidir. Şimdi de zindanlarda direniş yaşanıyor. Türkiye zindanları büyük direnişlere sahne oluyor. Bu direnişler daha bu yıllarda 12 Eylül faşizminin karanlık ortamını aydınlatmak için, başta Amed Zindanı olmak üzere Kürdistan zindanlarında geliştirildi. Büyük direnişler, 12 Eylül faşizmini yenen partimizin ideolojik, politik ve örgütsel varlığını korumayı ve halkımızın gele-

ceğini güvence altına almayı amaçlamıştır. 12 Eylül karşısında, parti ve halk bağlılığının en yüce örneğini veren, her koşulda en değerli olan yaşamın bile feda edilerek partinin, Önderliğin ve halkın savunulacağını ve bunun için de her şeyin verileceğini kanıtlayan zindan direnişçiliği Amed Zindanı'nda geliştirildi.

Başta **Mazlum Doğan, M. Hayri Durmuş, Kemal Pir, Akif Yılmaz, Ali Çiçek** ve **Ferhat Kurtay** yoldaşlar olmak üzere, diğer şehit yoldaşlarımız büyük bir direniş içerisinde yaşamlarını feda edip kahramanca şehit düşerek, partimizin doğuşuna ve doğuş çizgisine uygun bir mücadele hattını sürdürdüler. Onlar hem her koşulda partiye mutlak surette sahip çıkılacağını kanıtladılar, hem de şehirlerden gelişen parti hareketimizin zindan direnişçiliğinde devam ederek dağa ulaşmasına köprü oldular; bu ana halkayı oluşturdular. Parti Önderliğimiz bunu şu şekilde değerlendirdi; *“Mazlum Doğan direnişçiliği, Çağdaş Kawa direnişçiliğidir. Zindan direnişçiliği, ölümden yaşama geçmemizde bir köprü oldu. Aynı zamanda bizi yaşama bağlayan, bize yaşam umudu veren, en güzel yaşamı yaratmak için ölümü kolaylaştıran gerçeği ortaya çıkardı.”*

Partinin büyük militan ve önderlerinden **Kemal Pir** yoldaş, *“Biz yaşamı uğruna ölüme gidecek kadar seviyoruz”* ve *“Biz bu Önderlik gerçeğinde, bu harekette zaferi görüyoruz”* diyerek, yaptıklarının ne anlama geldiğini çok somut olarak ortaya koyuyordu. **M. Hayri Durmuş** yoldaş, *“Görevlerimizi yerine getiremedik, ancak böyle bir eylemle partiye, Önderliğe ve halka layık olabileceğimize inanıyoruz. Mezar taşımıza borçlu yazılsın”* diyerek, parti militanlığının, PKK Önderliği'nin yüksek bir sorumluluk anlayışına ve fedakarlık duygusuna ne düzeyde sahip olduğunu gösteriyordu.

Zindan direnişçiliği gerçek anlamda böyle bir parti direnişçiliği, bir halk direnişçiliğiydi. 12 Eylül zindanını parçalayan ve zifiri karanlığını aydınlatan büyük kahramanlıklar böyle ortaya çıktı. Bu parti ve halk o dönemde büyük direnişçiliğin ne olduğunu, büyük direniş önderlerinin nasıl ortaya çıkacağını; bir de direnmeyenlerin, zayıf kalan ve hatta teslim olanların kimler olduğunu yaşamla iyi gördü. Halk daha sonraki süreçte buna göre ayırım yaptı. Şimdi bazıları bu bilinci karartmaya çalışıyorlar. 12 Eylül karanlığında, yani direnişin en çok gerekli olduğu bir zamanda, Önderlik çizgisi doğrultusunda büyük parti militanlarımızın ve önderlerimizin yaşamlarını ortaya koyup kahramanca direndikleri dönemde itirafçılığı ve işbirlikçiliği seçmiş veya teslim olmuş bazıları, şimdi rahat günlerde Avrupa'nın çöplüklerinden yemlenerek zindan direnişçiliğinden, mücadelecilikten ve devrimci çizgiden söz ediyorlar. Biz bunların nasıl sahte bir yaşam içinde olduklarını, nasıl bir ikiyüzlülüğü ve sahtekarlığı ifade ettiklerini çok iyi biliyoruz. Yeni bir Şehitler Ayı'nda zindan direnişçiliğini yeniden güçlü bir biçimde yaşayıp canlandırırken, bunu daha iyi bilince çıkartarak bu yarasalara halk içerisine çıkma ortamını bile bırakmamak gerekiyor.

15 Ağustos büyük atılım dönemi, partimizin üçüncü gelişme dönemidir. Parti Önderliğimiz buna *“Ulusal Kahramanlık Dönemi”* dedi. Başta **Agit (Mahsum Korkmaz)** yoldaş olmak üzere, bu dönemde şehit düşen yüzlerce yoldaşımızı ulusal kahramanlar olarak ilan etti. Bu süreç **Ahmet Kesip, Mustafa Yöndem, Mehmet Sev-gat, Hüseyin Sarıçiçek, Seyfettin Zorlu, Hanım Kaya, Rahime Kahraman, Çiçek Selcan** gibi onlarca parti ve halkın değerli evladının kahramanca şehadetiyle sürdü ve **Hasan Bindal** yoldaşın şehadetine kadar ulaştı. Parti yönetimi-mizden ve ARGK örgütlenmemiz

içinden yüzlerce yoldaş, her türlü zorluğu yenerek, NATO'ya dayanan Türk ordusunun her türlü saldırısına karşı kahramanca direnmesini bildi. Hiç kimsenin böyle bir mücadelenin yürütülebileceğine ihtimal bile vermediği, Türkiye'nin sınırlarına bile yaklaşılamayacağını söylendiği bir dönemde, Türk ordusu karşısında yaşamak ve savaşmak; insanoğlunda bitebilecek her türlü yeteneği ayaklandırıp, tarihin tanıdığı en yüksek düzeye büyük bir cesaret ve fedakarlığı açığa çıkartarak sağlandı. En büyük güç dengesizliği ortamında tamamen bilinçlerine ve yüreklerine dayanarak bu büyük kahramanlığı ortaya çıkardılar.

PKK gerçeği bir şehitler gerçeğidir

Parti Önderliği, her zaman **Agit** yoldaşın şahsında bu kahramanlığın sürekli anılması ve doğru anlaşılması, bu büyük fedakarlığın, cesaretin ve halkı kendi yüreğinde temsil edebilen bu büyük yürekliliğin iyi okunması ve iyi görülmesi gerektiğini söyledi. Bu yoldaşların anısına, bir çağrı anlamına da gelen, *“Halkımız Agitleşerek size sahip çıkacak, anınıza bağlılığın gerçeği olarak Halk Kurtuluş Ordumuz büyüyüp gelişecek ve bu mücadele zafer yolunda ilerleyecek”* sözünü verdi.

Gerilla her türlü zorluğu ve içte dayatılmaya çalışılan feodal komplocu, avare-asi çeteci ve işbirlikçi yaklaşımları alt ederek, bu kahraman şehitlerin anılarına bağlılık temelinde gelişti, güçlendi, serpildi ve Kürdistan'ın her tarafına yayıldı; büyük bir gerilla ordusu ve serhildana kalkmış büyük bir halk haline geldi. Bunlar da ulusun kahramanlık döneminin şehitleridir; gerillanın doğuş şehitleridir, gerilla ordumuzun kurucularıdır, gerilla ordumuzun kendisidir. Bu şehitlerimizi de böyle anmak, böyle algılamak gerekiyor.

Ardından '90'ların büyük devrimci yükseliş dönemi geldi. Bu yükselişte gerilla büyük hamleler yaptı. Buna karşı oligarşik rejim, bu stratejik hamleyi önlemek için topyekün bir saldırı geliştirdi. Uluslararası gericilik, bölgesel sömürgecilik, yerel işbirlikçilik ve ihanet ortak bir cepheyle birleşerek, gerilla ve serhildan temelinde büyük devrimci yükselişe geçen ulusal kurtuluş hareketimizi bastırmak için büyük saldırılara başladı. Bu saldırılara karşı hem gerilla kahramanca direniş yürüttü, hem de halk onlarca şehit vererek tarihinin en görkemli başkaldırısını sürdürmeyi bildi. Bu dönemde **Hüseyin Çelebi** başta olmak üzere **Caffer Demirel**, **Gülnaz Karataş** ve **Suna Çiçek** gibi yüzlerce kahraman militan şehit düşmüştür.

Amed'de büyük serhildan önderi **Vedat Aydın** yoldaş başta olmak üzere, onlarca halk önderi bu mücadelede halkın önünde yürüyerek kendini feda etti. Bu dönem gerilla ordumuzun geliştiği, mücadelemizin serpildiği, serhildanın bütün Kürdistan'a yayıldığı, her türlü topyekün saldırıya karşı kahramanca direniş içinde halkın köy köy, kasaba kasaba, şehir şehir kendi devrimini yaptığı ve ulusal dirilişini başardığı bir dönemdir.

Bu şehitler, ulusal diriliş döneminin şehitleridir. Bunlar gerilla ordumuzun gelişme ve serpilme döneminin şehitleri oluyor. Onlar aynı zamanda özel savaş rejiminin egemenliğini parçalamanın, Kürdistan'da ulusal bilinç, örgütlülük, halk hareketliliği ve dolayısıyla ulusal-

demokratik yaşamın geliştirilmesinin şehitleridir; devrimci yükseliş şehitlerimizdir. Bize her türlü gerici egemenliğin parçalanabileceğini, onun yerine Kürdistan'da ulusal-demokratik çizgide insani bir yaşamın sağlanabileceğini ve zaferin mümkün olduğunu gösteren ve kanıtlayan bir gerçeğin şehitleridir.

1990'ların ortalarından itibaren, özellikle '93'te Parti Önderliğimizin demokratik çizgide bir çözüm sürecini yaratmasıyla gelişen uluslararası gericilik ile işbirliği içindeki topyekün saldırılara karşı gerillanın büyük bir direniş dönemi yaşandı. '94'ten '98'e kadar gerilla ve halk kenetlenerek, her türlü baskıya karşı göğüs gerip direneceğini, gerillanın ve dolayısıyla PKK'nin yenilmez olduğunu gösterdi ve kanıtladı. Büyük bir direniş yaşandı. Uluslararası gericilik elbirliğiyle gerillanın askeri zaferini önlemeye çalışırken, gerilla da halktan aldığı güçle büyük bir direniş içerisine girdi. Böylece gerillanın yok edilemeyeceğini, ezilemeyeceğini ve gelişmesinin engellenemeyeceğini kanıtladı.

Partimiz ve halkımız böyle büyük bir direniş döneminde binlerce şehit verdi. Bu kadar el ele vermiş bölge ve dünya gericiliğine karşı, binlerce şehadet pahasına da olsa direndi. Bu yıllar büyük mücadele yılları oldu. Böyle yıllara ancak yüzleri de aşır, binlerce şehit vererek cevap olunabildi. Halk bağlılığı, parti bağlılığı, ulusal-demokratik bağlılık, ulusal inkar ve imha temelinde halkın geleceğinin yok edilmesinin önlenmesi ve gelece-

ğin ulusal-demokratik çizgide yaratılması, ancak böyle büyük kahramanlıklarla mümkün oldu. Bu dönemde başta Parti Merkezimizin birçok değerli üyesi olmak üzere, binlerce şehadet verdik. **Kemal** ve **Cemal** yoldaşlar ile Dersim hattında **Ruhat** ve **Ayhan** gibi merkezi rol oynayan yoldaşlar bu dönemin öncü şehitleri oldular.

Gericilik gerillayı ezemeyeceğini görünce, dönemin ortalarında Önderliği imha etmeye yöneldi. 6 Mayıs 1996'da Önderliğimiz başta olmak üzere, partimizin merkezi çalışmalarına yönelik suikast girişimleri yapıldı. Buna karşı yeni bir mücadele çizgisi gelişti. Dersim'de **Zilan** (**Zeynep Kınacı**) yoldaşın büyük fedai eylemliliği, tıpkı zindan ve 15 Ağustos direnişçiliği gibi parti çizgisinin, Önderlik gerçeğinin ve halkın geleceğinin ne pahasına olursa olsun her koşulda korunacağı, yaşatılacağı ve savunulacağına en somut kanıtı oldu. Zilan direnişçiliği, Zilan direniş çizgisi partimizin her türlü saldırıya karşı direnme çizgisini, fedai eylem çizgisini ortaya çıkardı. Bu, Parti Önderliğimiz başta olmak üzere, partimize yönelen uluslararası gerici saldırıya karşı partimizin, militanlarımızın ve halkımızın yeni bir direniş çizgisini ilan etmesi ve geliştirilmesi anlamına geldi.

Zilan direnişçiliği; uluslararası gericiliğin, Önderliğimizin '93'te başlattığı demokratik siyasal çözüm sürecini '98'den itibaren geliştirmesine karşı, böyle bir süreci boşa çıkarmak ve engellemek üzere geliştirdiği uluslararası komplo saldırısına karşı partimizin ve halkımızın direniş çizgisi oldu. Fedailik, halkı ülke içinde, dışında ve Kürdistan'ın dört parçasında etkisi altına alarak gerçek bir direnme çizgisi oldu.

Bu çizgi, tüm dünya karşısında bile bu halkın son neferine kadar kendi Önderlik gerçeğine, ulusal-demokratik hareket gerçeğine bağlı kalabileceğini ve her şeyini bunu korumak için verebileceğini açıkça

“Her militan, her yurtsever, her demokrat kesinlikle yeni dönem görevlerini başarıya götürmede en temel güç kaynağını şehitlerden almalıdır. Zorlukları ve engelleri ancak Şehitlerden aldığımız güçle, onların bize verdiği bilinç açıklığı, ruh sağlamlığı, yüceliği, duygu pekliliği, düşünce açıklığı, yine pratik tutum netliği ve kararlılığıyla, bize vereceği azim ve çabayla gerçekleştirebiliriz.”

ortaya koydu. Her alanda kendini yakma ve parçalama dahil birçok eylem biçimiyle zindanda, dağda, kentte, kırdan, yurt dışında ve Kürdistan'ın bütün parçalarında yüzlerce büyük kahramanlık eylemi, onlarca büyük şehadet yaşandı. **Rojbin, Berwar, Şehristan, Felat, Beritan ve Akif** yoldaşlar buna örnektir.

Bunlar, Zilan direnişçiliği ile başlayan, uluslararası gericiliğin elbirliği halinde başta Önderliği imha etmek üzere partiyi tasfiye edip halkımızın geleceğini ve umutlarını yok etmeyi hedefleyen komplosuna karşı, halkımızın direniş çizgisini ve bu temelde Önderliği, partiyi ve mücadeleyi sonuna kadar savunacağını ve koruyacağını kanıtı oldu. Bu, 9 Ekim'den başlamak üzere 15 Şubat saldırısı karşısında daha da gelişerek, Önderliğimizin İmralı sürecinde yeni çizgiyi geliştirip ilan ettiği döneme kadar, oligarşik rejim ve uluslararası gericiliğin umutlarını kıran, dünyayı etkileyen ve gericiliğe büyük korkular saçan bir eylem çizgisi olarak kendisini gerçekleştirdi. Böylece uluslararası komplo karanlıkları parçalandı. Zindan direnişçiliği nasıl 12 Eylül karanlığını parçalayıp 15 Ağustos'u ortaya çıkartarak bir aydınlık ortam yarattıysa; komplo sürecinin fedai direnişçiliği de, uluslararası komplo karanlığını parçalayarak, VII. Kongre çizgimiz temelinde yeni barış ve demokratik dönüşüm sürecinin ve bu temelde yeni serhildan sürecinin başlatılması ve geliştirilmesinin önünü açtı.

2001 Newrozunda Amed'de ilan edilen ve yeni 15 Ağustos Atılımımız olan serhildan eylemliliğimiz, VII. Kongremizin demokratik çözüm çizgisini hayata geçirmek üzere yeni stratejik hamlemizin başlangıcı oldu. Bu, uluslararası komploya karşı her bakımdan büyük bir direnişle oldu. Uluslararası gericilik ideolojik, örgütsel ve askeri bakımdan bizim böyle bir yenilenmeyi ve stratejik

değişimi başaramamamız, tersine böyle bir gelişme yaşamadan dağılıp imha ve tasfiye olmamız için elinden gelen her türlü baskı ve saldırıyı yürüttü. Bunlara karşı ideolojik, örgütsel ve askeri planda büyük direnişler verildi.

Her şeyden önce Parti Önderliğimiz, bu komploya karşı 9 Ekim'den başlamak üzere çok bilinçli, öngörülü, duyarlı ve dikkatli davrandı. Her türlü tehdidi boşa çıkartan büyük bir direniş içinde oldu. Komployu zamanında doğru bir biçimde tahlil ederek, onu boşa çıkartacak taktikleri ve yaklaşımları geliştirdi. Partimiz bununla bütünleşerek, uluslararası gericiliğin saldırısını anlayarak, kendisini bunu boşa çıkartacak şekilde stratejik değişime uğrattı. Bu temelde yeniden yapılanma sürecine girerek ideolojik ve örgütsel planda yürüttüğü büyük çalışmalar ve gösterdiği direnişle Önderliğimizin çizgisiyle bütünleşti. Önderliğimizin geliştirdiği komploya boşa çıkartacak mücadelenin dışardan yürütücüsü ve sürdürücüsü oldu.

Böyle bir süreçte silahlı mücadeleyi durdurup siyasi kitle mücadelesini geliştirmeyi esas almamıza rağmen, uluslararası gericiliğin silahlı şiddetle bizi yok etme saldırılarıyla karşılaştık. 2000 yılının ikinci yarısında Güney Kürdistan'da özellikle Soran alanında bu temelde uluslararası komplo şiddetli askeri saldırılarıyla yüz yüze geldik. Kuzey'den de Türk ordusunun, rantçı çetelere bağlı çevrelerinin benzer askeri saldırıları oldu. Kuzey'de de şehitler verdik. Fakat esas olarak 9 Ekim'de Güney'de başlayan, Önderliği ve partiyi imha etme amacı taşıyan, uluslararası gericiliğin yönlendirmesi altında bölge gericiliğinin ve Kürt işbirlikçiliğinin ittifakı dahilinde gelişen şiddetli askeri saldırıya maruz kaldık.

Tıpkı Zilan direniş fedailiği ile başlayan ve 9 Ekim'den sonra

yüzlerce kahramanca eylemle süren Önderliği ve partiyi koruma ve savunma direniş çizgisini devam ettiren bir süreci, bu kez fedai çizgisinde gerilla güçlerimiz omuzladı. 2000 yılının ikinci yarısında hiç de hazır olmadığımız bir dönemde, uluslararası komplo saldırılarına karşı şiddetli bir silahlı savunma yürütmek durumunda kaldık. Bu savunma savaşımız başta **Erivan** ve **Rüstem** yoldaşlar olmak üzere yüz civarında kahraman parti ve halk evladının şehit verilmesine, yüzlercesinin yaralanmasına neden oldu. Yaşayarak bu çirkin imhacı saldırıyı boşa çıkartmayı ve uluslararası gericiliğin komplocu amaçlarını başarısız kılmayı, dolayısıyla partimize dayatılmak istenen tasfiyeyi yenilgiye uğratmayı başardık.

Son Güney Savaşı şehitlerimiz; zindan direnişçiliği, Zilan direnişçiliği ve 9 Ekim komplosuna karşı fedai direnişçiliği gibi, partinin ve halkın her koşul altında ve son nefrine kadar kendini feda ederek Önderlik ve partiyi savunup koruyacağını bir kez daha gösterdi. Bunu anlamak isteyenlere, böyle görkemli bir direniş ve kahramanlık duruşuyla bir kez daha kanıtlama direnişi oldu bu direniş. Bunların önemini doğru anlamamız, doğru bilmemiz gerekiyor.

Görülüyor ki, parti tarihimiz daha '70'lerin ikinci yarısına girerken, 18 Mayıs'larda Haki Karer yoldaşın şehadetiyle başlayan, en son 2000 yılının sonunda büyük Soran direnişinde **Rüstemler**'in kahramanca direnişine kadar devam eden, on bini aşkın büyük kahramanlık ordusunun, şehitler ordusunun yaratılmasını sağlamıştır. PKK gerçeği esasında böyle bir şehitler gerçeğidir. Ulusal-demokratik mücadele, böyle bir şehadet mücadelesidir. Bu mücadelenin her dönemi büyük şehadetlerle yaratılmış, var edilmiş, kökleştirilmiştir.

Uluslararası komploya karşı aktif mücadele sürecine girdik

Bu anlamda Kürdistan'da ulusal bilinç, ruh, birlik ve demokratik yaşamın gelişmesi, Kürdün kendine gelmesi, kendisi için varolması, insan olması ve kendini dünyaya tanıtmayı, 20. yüzyılın sonunda tam bir özgürlük çizgisinde dünya halklarına coşku ve moral veren büyük bir mücadeleyle kendini dünyaya yeniden getirmesi, böyle on bin yiğit insanın kahramanca direnişiyle olmuştur. Bu kendiliğinden ortaya çıkmamıştır. Bu zayıf bir gelişme değildir, kahramanlıklarla dolu bir gelişmedir. İnsan yaşamı gibi en kutsal değerlerle temelleri atılmış, şekillenmiş bir gelişmedir. Milyonları etkilemiş ve yönlendirmiştir. Yüzbinlerin, milyonların gücünü bir araya getirmiş bir gelişmedir. Onun için hiç kimse hafife alamaz, küçük göremez. Kürt ulusal-demokratik şekillenmesini, varlığını ve ruhunu zayıf bir gelişme olarak kimse değerlendiremez. Dolayısıyla hiç kimse bunları kolay yok edeceğini sanmamalıdır. Kolay kazanılmamıştır. Zayıf değerlere dayanan bir durum da değildir. Kürt ulusal-demokratik varlığı ve bilincinin oluşması, tarihin tanıdığı en zor koşullarda, en az donanımla, en büyük güç dengesizliği içerisinde insan erdemine dayanarak, insanı diğer canlılardan ayıran en temel özellikleri uygarlığın ilk beşik alanı olan Kürt toprağında yeniden dirilterek kendini var eden bir gelişmedir. Onun için bunu hiç kimse zayıf göremez.

Partiyi doğuran da büyük kahramanlıklar oldu. Partiyi savunma da büyük kahramanlıkla gerçekleşti. Gerilla da kahramanlık üzerinde şekillendi. Kürt gerillası tam bir kahramanlık gerillası oldu. Serhildan böyle bir kahramanlık üzerinde, fedakarlığın en büyüğünü göze alarak gerçekleşti. Uluslararası gericiğe karşı hem gerillanın, hem

de halkın fedailik çizgisinde Önderliği, halkı ve mücadeleyi savunması kahramanca oldu. Uluslararası komploya boşa çıkartan; Önderliği, mücadeleyi ve partiyi savunan, halkın geleceğini güvenceye alan, bu kahramanca fedai eylemlilikleri oldu.

Dünyada hiç kimsenin ve hiçbir partinin başaramadığı, dağılıp gittiği değişim ve yenilenme dönemini partimizin başarıyla gerçekleştirmesine yönelten, stratejik değişimi dünyada hiç kimsenin umut etmediği bir biçimde başarıyla gerçekleştirmesine yol açan, bu büyük kahramanlık duruşudur. Böyle kahramanca mücadeleyle ortaya çıkartılan büyük devrimsel birikimdir. Bunlar olmasaydı, bu kadar saldırı karşısında ayakta kalmak mümkün müydü? Bunları göremeyenler ve doğru anlamayanlar, bu gelişmeleri kolaylıkla yok edebileceklerini sandılar. Kendilerini dünyaya hakim gören emperyalistler, uluslararası komplo stratejisi çerçevesinde karşılarında eski Kürdün var olduğunu sanarak bu işi kolayca yok edeceklerini; Önderliği, mücadeleyi ve partiyi tasfiye edeceklerini sandılar. Ama yanıldılar. Yanıldıklarını şimdi çok iyi ve çok açık görüyorlar. Apoculuk nedir, Apo Kürdü nedir? Apocu hareket Kürt insanında, Kürt toplumunda nasıl bir değişiklik yarattı? Eski fosilleşmiş Kürt nerededir? Bu nasıl aşıldı, nasıl yok edildi? Bunun yerine yeni, özgür, geleceğine bağlı, her türlü gericiliğin verdiği parçalanmışlığı aşarak en yüksek düzeyde ulusal-demokratik ruhu, birliği yaratan yeni Kürt nasıl yaratıldı? Bunları görmek, anlamak istemediler. Oysa komploya karşı direniş, komploya boşa çıkartan büyük mücadele ve bu mücadelenin ideolojik, örgütsel, askeri ve her alanda kahramanca yürütülmesi, şimdi bu gerçeği dostta, düşmana, herkese iyi gösterdi. Demek ki, PKK boş bir şey değildir.

Apoculuk, Kürdü yüreği ve beyniyle sarmıştır. Yeni bir Kürt, yeni bir Kürt toplumu ve yeni bir Kürdistan böyle ortaya çıkmıştır. Herkes yeni olan bu Kürdü, Kürdistan'ı ve onun temel değerlerini tanımak ve bunlara saygılı davranmak zorundadır. İnsan olmanın, demokrat olmanın ölçütü budur. Şimdi herkesi böyle bir çizgiye çekecek duruma geldik. Yeni dönem mücadelemiz böyle bir çizgide gelişiyor. Hiç kimse PKK'nin yeni bir süreci başlatacağına ihtimal vermiyordu. Ama son Newroz serhildanı gösterdi ki, PKK eskisinden çok daha güçlüdür. Halk, Önderliğe ve PKK'ye eskisinden çok daha bağlıdır; PKK'nin VII. Kongre çizgisini iyi anlamış, özümsemiş ve buna sonuna kadar bağlanmıştır. Bu çizgiyi, bu stratejiyi hayata geçirmek için görevlerini üstlenmiş durumdadır. Milyonların serhildana kalkışı bunu açıkça ispat etti. Demek ki, halk yeni dönemi benimsemiştir. Parti yeni dönemi yürütecek bir yenilenmeyi ve hazırlığı yakalamış ve ortaya çıkarmıştır.

Bu temelde yeni bir mücadele sürecine başlıyoruz. Partimiz uluslararası komploya karşı direndi, imhayı boşa çıkardı, kendisini yeniden hazırladı, değiştirdi ve topladı. Halk bu dönemde Önderlikle büyük bağlılık içerisinde mücadele yürüttü. Komploya boşa çıkartmış ve komplonun imhacı amaçlarını başarısız kılmış olarak, artık yeni bir mücadele sürecine girdik. Bu, uluslararası komploya karşı aktif mücadele sürecidir. Komploya her alandaki mücadeleyle parçalama, adım adım dağıtma ve giderek yenilgiye uğratma, bu temelde barış ve demokratik çözüm sürecini zafere götürme, Türkiye ve bölgeyi demokratik değişime ve dönüşüme uğratma, böylece Demokratik Ortadoğu Birliği'ni yaratma temelinde gerçekleşecek bir süreçtir. İçine girdiğimiz mücadele süreci böyle bir süreçtir.

Tüm parti militanları görevlere fedaice yönelmelidir

Bu temelde, bütün parti militanlarına ve halka büyük görevler düşüyor. Biz büyük bir iddia ile, milyonların Newroz serhildanıyla böyle bir süreci başlattık. Büyük süreçler başlatmak, böyle iddialı çıkış yapmak kuşkusuz iyidir. Önderliğimize, partimize, halkımıza ve 30 yıllık mücadele tarihimize layık olan da budur. Böyle görkemli bir başlangıç bize daha ağır, daha büyük görevler de yükledi. Büyük başlangıç yapmak iyidir, ama onun gereğini yerine getirmek gerekir.

Böyle bir dönemde her türlü ideolojik, örgütsel ve pratik siyasal mücadeleyi yürütmek, propaganda, ajitasyon, serhildan, silahlı savunma, diplomasi, kitlelerin her türlü örgütlenmesi ve eylemini geliştirmek büyük bir çabayı, yeni bir duruşu, köklü bir yenilenmeyi ve mücadeleye yeniden büyük bir istek, bilinç, örgütlülük ve disiplinle yürümeyi gerektiriyor. Bu mücadele görevi geçmişten daha az ve zayıf olmayacaktır. Hatta geçmiş mücadele döneminde ortaya çıkan büyük değerler ve birikimlerin kalıcı kılınması ve sonuca götürülmesi de böyle bir dönemde yürütülecek başarılı mücadeleye bağlıdır. Bu açıdan mücadelenin zayıfladığı, yeni dönemin çok mücadele gerektirmediği gibi, yanlış, hatalı, bizi gevşetici, atalete sevk edici ve uyuşturucu yaklaşımlardan kesinlikle uzak durmak gerekecektir. Bu anlamda bizi geriye çeken, geriye bağlayan her türlü bireyci, ikircikli, tepkici, tutucu ve eski alışkanlıklara bağlı olan anlayışları mahkum etmemiz, onları aşarak büyük bir cesaret, fedakarlık, girişkenlik ve bilinç açıklığıyla, tam bir fedai çizgisinde yeni dönem çalışmalarına tüm parti militanları olarak yönelmemiz gerekmektedir. Böyle bir öncülük ve öncü militan duruşla, halkı bu süreçte mücadeleye çekip sevk etmemiz tek doğru tutumdur. Dönemin

militan tutumu budur. Böyle bir tutum, geçmiş mücadele değerlerine bağlılığın ta kendisi olacaktır. Bunu yapabilmek için en temel güç kaynağımız şehitlerimizdir; şehitlerle ve Önderliğimizle doğru, iyi ve tam bütünleşmektir.

Görülüyor ki, biz silahlı mücadeleyi durdursak da, karşıtlarımız her vesilede bizi imha etmek için saldırıyor. Yine kayıplar veriyoruz, yine şehitler veriyoruz. Bu mücadele içerisinde de verebiliriz. Serhildan da basit değildir. Serhildan görkemli bir duruşu, ruh yüceliğini, cesareti ve fedakarlığı gerektirir. Onun da baskıyla karşılaşacağını, baskıya karşı direniş içereceğini bilmek gerekir. Onun da büyük fedakarlıklar gerektirdiğini ve kahramanlık istediğini kabul etmek gerekmektedir. Parti militanları, çalışanları ve halk olarak bu fedakarlığı ve kahramanlığı parti ve şehitler tarihimizin gerçeğine uygun olarak sürdürmeyi bilmeliyiz.

Bu dönemde görevlerin başarıyla yerine getirilmesi ancak şehitlere doğru bağlılıkla olur. “Ben şehitle ilgiliyim, onların anısına yaşıyorum, çalışıyorum” demenin ispatı, yeni dönem görevlerinin başarıyla yürütülmesidir. Bu dönemin büyük, hızlı ve yoğun siyasi gelişmelerle yüklü olan görevleri, ancak şehitlerden alınan güçle, onları doğru anlayarak, doğru tanımlayarak, onlara doğru bağlanarak gerçekleştirilebilir.

Bu açıdan her zaman ve her yerde en temel güç kaynağımız, her türlü zorluğu yenmenin, her türlü kararsızlığı yıkmanın, bizi ileriye ve başarıya götürecek güce ulaşmanın yegane kaynağı şehitlerimiz, şehitlerimiz, yine şehitlerimizdir. Bu kadar şehit yaratmayı bilmiş, şehitler ordusu oluşturmuş, kendisini şehitler önderliği haline getirmeyi bilmiş Önderliğimiz, Önderliğimiz, Önderliğimizdir.

Bu temel değerlerimizi iyi anlayacağız; onların ruhunu, duygula-

rını, düşüncelerini, yaşam gerçeklerini, umutlarını, hayallerini, çabalarını ve isteklerini iyi göreceğiz ve doğru anlayacağız. Şehitlere doğru bağlanacağız ve bu temelde Onlar’ın bizi getirdikleri bu düzeyden, amaçlarını gerçekleştirmek ve başarıya götürmek için ne gerekiyor ona yapmasını ve doğru yürütmesini bileceğiz.

Yeni dönem ancak bu biçimde gelişebilir. Yeni dönemin pratik görevlerini ancak böyle başarıya götürebiliriz. Önümüze çıkacak zorlukları ve engelleri ancak onlardan aldığımız güçle, onların bize verdiği bilinç açıklığı, ruh sağlamlığı, yüceliği, duygu pekliliği, düşünce açıklığı, yine pratik tutum netliği ve kararlılığıyla, bize vereceği azim ve çabayla gerçekleştirebiliriz. Onun için her militan, her yurtsever, her demokrat kesinlikle yeni dönem görevlerini başarıya götürmede en temel güç kaynağını şehitlerden almalıdır.

Örgütlü olmak şehitleri iyi anlamak demektir

Yeni sürece yeniden örgütlenecek başlıyoruz. Örgütlenme, örgüt disiplini, örgütlü çalışma, bu dönemi geliştirmede bizim en önemli aracımız olacaktır. Bunlar olmadan; kişi, parti ve halk olarak kendimizi en üst düzeyde örgütlü hale getirmeden uluslararası komp-lonun oyunlarını boşa çıkaramayız; bunlar olmadan siyasi mücadelenin çok karmaşık, oyunlarla dolu sürecini doğru bir çizgide, başarıyla geliştirecek tarzda yürütemeyiz. Onun için her zamankinden daha fazla örgütlü olmamız gerekiyor. Örgütlü olmak şehitleri iyi anlamak demektir. Örgütlülük şehitlerin kendileridir. Bu örgütü, örgüt disiplini; nerede nasıl durmak, nerede nasıl yaşamak, nerede nasıl varolmak gerektiğini, fedakarlığı ve cesareti nerede ve nasıl göstermemiz gerektiğini bize şehitlerimiz öğretti. Demek ki, bu dönemin

doğru örgüt duruşunu sağlamada, kendimizi militan çizgiye ve görevlerimizi başaracak güce ve örgütlülüğe ulaştırmada, en büyük dayanağımız şehitlerimiz olacaktır.

Bazı yoldaşlar “Tıkanıyoruz” diyorlar. Tıkanan kimse şehitlere bakmalıdır. Şehitler en zor koşullarda nasıl ön açıcı oldular? On bin şehidi olan bir partinin militanı tıkanmaktan söz edemez. Bazı yoldaşlar da “Güç getiremiyoruz, görevler karşısında zayıf kalıyoruz” diyorlar. Şimdi milyonlarca halk mücadeleyi omuzlamış ve kenetlenmiş durumdadır. Ulusal-demokratik mücadeleyi onlar yürütüyorlar ve görevlerinin başındalar. Bu kadar halk desteğinin ortaya çıktığı yerde insanın zayıf kalması ve güç getirememesi düşünülebilir mi? Bunu diyen, dönüp şehitlere baksın. İnsanlar hiçbir destek yokken, yapayalnız dağ başlarında, zindan hücrelerinde görevleri başarmaya nasıl güç getirdiler? Kendilerini nasıl büyük güç haline getirdiler? Demek ki, PKK’de güçsüz olmak gerçekçi değildir. Şehitler mirasına dayanan PKK’de güçsüz düşmek, görevlerini yerine getirememek söz konusu olamaz.

O zaman, bu yoldaşlar PKK ile iyi birleşemiyorlar. O zaman şehitleri anlamamışlardır. Şehitler PKK’yle bütünleşmeyi bilemiyorlar; şehitlerin büyük fedakarlık ve cesaret çizgisine kendilerini ulaştıramamışlardır. O zaman derhal kendilerini gözden geçirsınler. Şehitler karşısında ruhlarını, duygularını, düşüncelerini ve yaşamlarını düzeltsınler. Kirlerini, paslarını büyük bir öz sorgulamayla bir tarafa atıp, şehitlerin temiz, pak bilinç ve ruhuyla kendilerini birleştirip donatsınlar ve doldursınlar. O zaman hiçbir tıkanma olmayacağını görecekler ve her türlü görevi omuzlamaya hazır olacaklar. Her türlü zorluğu yenme gücüne hazır olacaklar. Bunu rahatlıkla yapabilirler.

“Örgütlü olmak Şehitleri iyi anlamak demektir. Örgütlülük Şehitlerin kendileridir. Bu örgütü, örgüt disiplini; nerede nasıl yaşamak, nasıl varolmak gerektiğini, fedakarlığı ve cesareti nerede ve nasıl göstermemiz gerektiğini bize Şehitlerimiz öğretti. Demek ki, kendimizi militan çizgiye ve görevlerimizi başaracak güce ve örgütlülüğe ulaştırmada, en büyük dayanağımız Şehitlerimiz olacaktır.”

Bir Önderlik gerçeğimiz var. Şehitler gerçeği en yüksek Önderlik gerçekleşmesidir. Önderliği-miz böyle büyük bir ordu yarattı ve halka mal etti. Partiyi böyle büyük bir şehitler ordusu olarak yarattı ve bunu başarı çizgisine sokarak yönlendirdi. Halen de yönlendiriyor. Şehitleri anlarken, Önderlik gerçeğini ve Önderliğin çalışma tarzını iyi anlamak gerekiyor. Önderliğin yaşam tarzını, varolma tarzını ve duygu, düşünce tarzını iyi anlamak gerekiyor. Şehitler çizgisi nasıl gelişti? Her türlü zorluğa nasıl çare oldu? Bu bir Önderlik gerçekleşmesi olarak ortaya çıktı. Bunu ortaya en iyi koyan, Önderliğimizin kendisidir. Şehitlerden bunu anlamayan varsa Önderliğe baksın.

1970’lerin başında zifiri karanlıkta, Türkiye merkezlerinde nasıl bir ulusal-demokratik çizgi yaratıldı? 12 Eylül karanlığında yurt dışında, hiçbir imkanın olmadığı bir ortamda nasıl bu büyük gerilla hareketi geliştirildi? Şimdi ışığın bile olmadığı İmralı Zindanı’nda, nasıl barış ve demokratik dönüşüm süreci geliştiriliyor, yön veriliyor? Bütün bunları en zor koşullarda, hiç imkanın olmadığı yerlerde Parti Önderliğimiz yapmıyor mu? Çokça söylediği gibi, Önderliğimiz, adeta iğne ucuyla kuyu kazan bir tarzla bu süreci nasıl geliştiriyor? Şehitler çizgisi budur. Şehitler de bunu izlediler. Kendilerini böyle bir yaklaşımla en zor koşulların çözücüsü, bütün

zorlukların ve engellerin aşıcısı, her türlü karanlık ortamı aydınlatan çareler haline getirmeyi bildiler. Demek ki, PKK’lilik budur. PKK militanı böyle oluyor. Önderlik ve şehitler partisi böyledir. Kendimizi ancak buna ulaştırdığımız ve bu değerlerle bütünleştirdiğimiz ölçüde onların temsilcisi oluruz. Bunun başka yolu yoktur.

Bu anlamda şehitlere doğru bağlanmak, Önderliği doğru anlamak, Önderliğe doğru bağlanmak, şehitler ve Önderlik gerçeğiyle doğru bütünleşmek önemli ve gereklidir. Bizi doğru yolda başarıyla yürütecek yegane kuvvet budur. Her zaman, her yerde sıkışan ve daralan herkesin çözüm alacağı, güç bulacağı yer Önderlik ve şehitler gerçeğidir; onlarla doğru bütünleşmedir. Bu doğru bütünleşmeyi iyi anlamak, özellikle bu dönemde karmaşık mücadele sürecini başarıyla yürütebilmek için çok daha fazla gereklidir. Bunlar üzerinde çok daha yoğunlaşmalıyız.

Parti Önderliğimiz doğru bağlılık üzerinde sıkça durdu. Şehitleri yanlış anlamamak, onlara yanlış bağlanmamak gerektiğini söyledi. Ağlayıp sızlamakla doğru bir bağlılığın olmayacağını ifade etti. Yine bu değerlerin unutulamayacağını, hiçbir zaman göz ardı edilemeyeceğini söyledi. Her türlü yanlış anlamaya, yaklaşıma karşı bizi uyardı. Şehitleri hiçbir zaman politika ve bireysel yaşam aracı yapmaya yönelme gibi gaf-

let ve delalet içine düşülmemesi gerektiğini söyledi. Eski toplumdan gelen, feodal kan bağlarına dayalı yaklaşımların bu bakımdan tehlikeli olduğuna hep işaret etti. Yanlış yaklaşımlarla da bu temelde mücadele etmek gerekiyor.

Özellikle uluslararası komploya karşı mücadele sürecinde Önderliğin mevcut durumunun da etkisi altında bu yönlü bazı yanlış anlayışlar, parti içinde de halk içinde de geliyor. Bu, parti yönetimize kadar yansıyor. Biz bunları esfle karşıladık. Bu kadar değerler arkasından bu duruma hiç kimse düşmemeliydi dedik. Bunların önüne geçmek gerekir. Kaygılı yaklaşımlar var. Büyük şehitler ordusunu topyekün ele alıp onlarla bütünleşmek yerine, kendi kan bağına arama gibi yönelim içerisine girme eğiliminde olan kişilikler var. Bunlar yanlıştır. Bireysel yaklaşımlarla olmaz. Şehitler bireye mal edilemez. Her türlü bireyci anlayışı, bireyci yaklaşımı bertaraf etmek gerekiyor. Şehitler, partinin ve halkın değerleridir. Bütün şehitler halkın ve partindir. Hiç kimse ben anayım, babayım, kardeşim, evladım diyerek şehitlere bireysel yaklaşılamaz. Onları kendi bireyselliği içinde değerlendiremez. Bu tehlikelidir, yanlıştır. Şehidi doğru anlamak değildir. Bireysel yaklaşmak tehlikeye götürür. Şehitler hiçbir zaman bunu kabul etmediler. Önderlik çizgimiz böyle yaklaşmadı, böyle tanımlamadı. Bu tür yaklaşımları mahkum etti.

Bireysel yaklaşarak şehitlerden kendi bireysel yaşamı için güç almaya çalışmak, en basit deyimle haram yemektir. Eski feodal kültür, kan bağına dayalı bir yaklaşım temelinde, adeta kan bedeli arar gibi kendini şehitlere dayandırarak yaşatma eğilimi, bir insanın içine düşebileceği en kötü eğilimdir. Kendini gerçekten şehit yakını ve bu anlamda şehitlere daha bağlı görüyorsan, o zaman

amaçlarına bağlı olacaksın. O amaçları gerçekleştirmek için daha fazla çalışacaksın, daha özverili olacaksın, daha çok mücadele edeceksin, kendini daha çok örgütleyeceksin. Bu iş bununla olur. Yoksa şehitlerin yarattığı büyük değerlerden bireysel yaşamı kurtarmak için yararlanmaya çalışmak gaspçılıktır, tehlikelidir. Biz bunu hırsızlık sayarız. Bu tür yaklaşımları şiddetle mahkum ediyoruz. Parti Önderliğimiz de bu tür yaklaşımları mahkum etti. Bu tür anlayışların kesinlikle aşılması gerekiyor.

Her yerde doğru bir çizgide durularak, bütün parti militanlarının, bütün yurtsever halk kesimlerinin bu tür yaklaşımlara karşı doğru çizgi mücadelesini yürütmesi gerekiyor. Bu dönemde bizim için doğruyu geliştirmek çok daha gereklidir. Biz ancak şehitlerden güç alarak bu dönem görevlerini başaraacağız. Başka güç kaynağımız yoktur. Şehitleri doğru anlayarak, onlarla, dolayısıyla Önderlik çizgisiyle doğru bütünleşerek, Önderlik gerçeğini doğru anlayıp doğru hayata geçirerek bu dönem görevlerini başarıyla yürütebiliriz. Bu da bizi VII. Kongre çizgimizin güçlü, etkili hayata geçirilmesine götürür ki, bizi adım adım zafere yaklaştırır.

Bu dönemde doğru bütünleşmeyi mutlaka geliştirmek, her türlü yanlış anlayışlardan vazgeçmek, şehitleri bireysel, ailesel ve kan bağına dayalı anlamayı aştırtmak, bütün şehitlerimizi en ileri düzeyde ulusa, halka ve partiye mal etmek, onların anılarını her zaman, her yerde canlı tutup mücadelemizin sembolleri haline getirerek parti militanlarına ve halka şehitler gerçeğini ve şehitler ruhunu özümsetmek hepimizin en temel görevidir. Bizi bu süreçte başarıya götürecek yegane kuvvet budur. Doğru çizgide ve Önderlik çizgisinde yürümümüzün yegane yolu budur.

Görevlerimizi başarmak şehitlerle ve Önderlikle bütünleşmekten geçer

Yeni pratik hamle sürecini geliştirdiğimiz bu büyük mücadele yılında, 15 Şubat ile mücadelenin üçüncü yılında, Şehitler Ayı'nı şehitlerimize ve Önderliğimize doğru ve güçlü bağlanma, onlarla güçlü bütünleşme kampanyası ile taçlandırma ve geliştirmeyi önemli buluyoruz. Bilincimizi ve ruhumuzu temizleyip geliştirerek, örgütlülüğümüzü pekiştirerek şehitlerle ve Önderlikle aramızdaki mesafeyi, kapatmayı, en üst düzeyde Önderlik, şehitler, parti ve halk bütünleşmesini yaratmayı öngörüyoruz. Bizi başarıya götürecek yegane yol budur.

Bu temelde Şehitler Ayı olan mayıs ayı boyunca çok çeşitli etkinlikler temelinde bu kampanyanın geliştirilmesini kararlaştırdık. Bütün parti örgütlerimizin, her alandaki parti temsilcilik ve komitelerimizin bu kampanyayı kendi aralarında çok yönlü programlayarak ve planlayarak etkili bir biçimde yürütmeleri gerektiğini belirtiyoruz.

Bu çerçevede ilk elden şunlar yapılabilir:

Birinci olarak; şehitleri doğru anlamak ve onlarla doğru bütünleşmek için, onları en özlü ve en doğru tanımlamış olan Parti Önderliğimizin **"Kürdistan'da Halk Kahramanlığı"** kitabının bütün parti militanları ve çalışanları tarafından bu süreçte okunması, incelenmesi ve tartışılmasıdır. Şehitlerimizin Önderlik değerlendirmeleri temelinde anlaşılmasının bu biçimde sağlanması gerekmektedir.

İkinci olarak; bütün alanlar 18 Mayıs'ta **Haki Karer** yoldaşın şehadetinin yıldönümünde, bizim Şehitler Günümüzde tüm parti şehitlerimizi anma toplantıları yaparak şehitler gerçeğini değerlendirmelidir. Onlarla doğru bütünleşme ve birleşmeyi resmi bir toplantı ve değerlendirmeyeyle gerçekleştirmelidir.

Üçüncü olarak; mayıs ayı boyunca her alanda, şehitleri anlatan eğitim ve halk toplantıları yapılmalıdır. Eğitimler şehitlerle bütünleşme temelinde ele alınmalıdır. Kısa ve uzun devreli eğitim toplantıları, eğitim devreleri oluşturulmalıdır. Mümkün olan her yerde çok sayıda en geniş halk toplantılarıyla şehitler anılmalı ve anlatılmalıdır. Şehitlerin temel özellikleri ortaya konarak şehitlerle doğru bütünleşme ve onları doğru anlamının geliştirilmesine ve gerçekleştirilmesine çalışılmalıdır.

Dördüncü olarak; mümkün olan her alanda şehit yakınlarını ziyaret etme, onlarla diyalog içinde olma, onları bu dönemde de mücadelemize ve hareketimize daha etkili katılım sağlamalarını sağlamaya yöneltme yönünde yoğun bir çalışma yapılmalıdır.

Beşinci olarak; bu şehitler kampanyasını, Parti Önderliğimizle daha iyi birleşme kampanyasına dönüştürmek ve bu çalışmaları Önderliğimizin AİHM sürecinde uluslararası gericiliği yargılama çalışmalarıyla en üst düzeyde birleştirme ve bütünleştirmeye dönüştürmek gerekmektedir. Böylece şehitlerle bütünleşme kampanyası, Önderlikle bütünleşme kampanyası olacaktır. Bunu AİHM süreci boyunca Önderliğin yürüteceği mücadeleyle ve her alanda yürüteceğimiz mücadelelerle ortak bir plan ve programa kavuşturma ve ortak bir pratikleşmeye dönüştürme gerçekleşecektir.

Altıncı olarak; şehitlere ilişkin her türlü bilgi, belge, resim vb. toplanarak parti basınında birleştirilmelidir. Bu konuda şehitlerimize ait tüm değerleri bir araya getirip halka daha iyi mal edecek değerler düzeyine yükseltebilmemiz için, bütün parti militanları ve çalışanlarıyla bütün halk kesimlerinin özverili bir yaklaşımla çaba harcayarak böyle bir birikimi ortaya çıkarmaları gereklidir. Şimdiye kadar önemli bir birikim olsa da, bu sü-

reçte bunu daha ileriye götürerek şehitlerimizi gerçekten tüm yönleriyle partinin ve halkın tanıyacağı duruma getirmemiz gerekmektedir. Bunun için herkes böyle bir bilgi, belge ve resim toplama ve bunu parti basınında biriktirme seferberliğine katılmalıdır.

Yedinci olarak; mümkün olan herkesin şehitlere ilişkin yazı yazma, anılarını ifadeye kavuşturma ve onlara dair kitaplar ve değerlendirmeler oluşturma yönünde kendini sorumlu kılması, özellikle yakından tanıyan yoldaşlar başta olmak üzere herkesin böyle bir çalışma içine kendini çekmesi gereklidir.

Sekizinci olarak; şehitlere dair kitap, albüm, kartpostal vb. basımların yapılması, bunların en geniş kesimlere ulaştırılması, halkın yaşam alanının şehitlere ait değerlerle doldurulmaya çalışılması önemli bir parti faaliyetidir. Bunu bu ay vesilesiyle daha iyi örgütleyip planlayarak genel bir kampanya biçiminde geliştirmek gereklidir.

Dokuzuncu olarak; fırsat ve imkan olan her alanda şehitleri tanıtıcı konferanslar verme, uluslararası zeminde toplantılar yapma, standlar açarak şehitlerimizi tanıtmaya gibi etkinlikler geliştirilebilir.

Şehitlerimiz ve Önderliğimizle daha güçlü ve doğru bütünleşme kampanyası çerçevesinde her mücadelemiz, örgütümüz ve parti militanlarımız, kendi alanının koşullarına göre burada saydığımız ve bunlara eklenecek daha birçok etkinlik biçimini planlayıp örgütleyerek geliştirmek; bu ayı şehitleri yaşama, şehitlerle bütünleşme; kendisini, partiyi ve halkı şehitler çizgisine çekme, böylece parti örgütlülüğümüzü sağlamlaştırma, militan düzeyi ve çizgimizi geliştirme, pratik mücadelemize ise bu temelde hamle yaptırma yönünde çalışmalarını ilerletmelidir.

Şubat ayında başlatıp Newroz'da doruğa ulaştırdığımız siyasi direniş kampanyamız, yeni sürecin başlatılmasında önemli bir pratik

hamleyi ortaya çıkardı; yeni bir stratejik süreci açtı. Aynı zamanda bizi yeni bir taktik çalışma süreci içerisine soktu. Bu stratejik süreci başarıya götürecek militanı ve örgütü yaratmak, güncel ve taktik görevleri başarıyla yürütecek militan yaşamı, çalışma ve örgüt tarzını ve işleyişini geliştirip pekiştirmek, onu disipline, kurala ve etkili çalışmaya çekmek için, en temel çalışma olarak şehitlerle ve Önderlikle bütünleşme kampanyasını geliştiriyoruz.

Bu kampanya, başlattığımız yeni pratik süreçte bütün parti militanlarını ve örgütlerini süreci başarıyla götürecek bir örgütsel sağlamlığa, etkili bir duruşa, girişken ve yaratıcı bir çalışma tarzına kavuşturacaktır. Görevlerimizi başarıyla yürütmek, şehitlerle ve Önderlikle bütünleşmekten geçer. Bu kampanya dönemimiz, bizi yeni pratik süreci başarıyla götürecek bir militanlığa ve örgütlülüğe ulaştırmayı hedeflemektedir. Bütün parti militanlarının ve bütün parti örgütlerimizin bunu eksiksiz yapma, kendisini bu temelde PKK'lıleştirme ve APO'culastırma çalışması içerisine sokma temel görev ve sorumluluğu vardır.

Bu temelde tüm yoldaşları, tüm parti militan ve çalışanlarını ve tüm halkımızı, şehitlerimiz ve Önderliğimiz etrafında daha sıkı birleşmeye, onlarla daha doğru temellerde bütünleşmeye, Önderlik ve şehitlerde dile gelen parti çizgimiz etrafında kenetlenerek bu çizgiyi pratiğe geçirmek için her şeylerini ortaya koymaya, bunu büyük bir pratik mücadele hamlesiyle geliştirmeye ve başarıya götürmeye çağırıyoruz. Ve bu temelde diyoruz ki:

– Şehitlerimiz geçmişimiz, bugünümüz ve geleceğimizdir!
– Yaşasın Şehitler Partisi PKK!
– Yaşasın Şehitler Ordusu'nun Önderi Başkan APO!

Sema YÜCE

Çağımızın sosyal mücadeleler öğretisinin yaratıcısı Parti Genel Başkanımız Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya

1971 Ağrı doğumluyum. Parti içinde Leyla ve Serhildan kod isimlerini kullandım. Geçmişte Kürt feodalitesi içinde belli bir yeri olan, ancak TC tarihi boyunca ne tam anlamda rejimle buluşan, ne de Kürt kimliğini korumaya dönük ciddi bir öncülük yaratan, gide-rek sistem içinde eriyen, maddi olduğu kadar manevi olarak da zayıf düşen bir ailenin çocuğuyum. Ailem, belli bir bölge insanları içinde dini vasıfları nedeniyle ve şeyhlik kurumuna dayanarak moral merkez rolünü oynamışsa da, günümüzde toplumsal bir iddiaya sahip olmayan, vasatlaşan bir ailedir. Bu aile içinde yetişen altı çocuktan biriyim. Ailemde belli bir yurtseverliğin olması, medrese eğitiminin aile içindeki uzantıları, aile içinde büyük amcamın bana Leyla Qasım diye hitap edişi, '70'li yılların belleğimdeki kalan sınırlı, ancak derin izleri, beni mücadeleye '90'lı yılların kitleselliğiyle buluşturdu. Küçüklüğümden bugüne

❖ Adı, soyadı: **Sema YÜCE**

Kod adı: **Serhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kargalık köyü-Tutak, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Haziran 1998, İstanbul**

kadar ailemin şahsında şahit olduğum Kürt gerçekliğinin tüm çatışmalarını, çelişkilerini yaşadım. Son olarak kemalizmin eğitim kurumlarında gördüğüm eğitim ile bu daha da boyutlandı. Özellikle üniversitede emperyalist kültür ve onun kadına sunduğu seçeneklerin üzerimdeki etkileri sonucu, çocukluk hayallerime karşıt bir yaşam arayışının içine girdim. Özgürlük arayışı içinde attığım her adımda bir kadın ve de Kürt kadını olmanın sıkıntılarıyla karşılaştım. Kendimi doğru temellerde örgütlediğim, Önderliği kavrayış düzeyimi zamana ve mekana uyarlamadığım için kişiliğimdeki gerilikleri aşamadım. Aynı zamanda toplumda, mücadele saflarında köleliğe karşı büyük öfkeme, inadıma rağmen, erkek egemen toplumun dayatmalarına karşı güçlü bir duruş sergileyemedim. İsyan adına attığım her adımda bağımlılık duruşuna yol açtım. Bir anlamda bu toplumla bütünleşen ve onun üreticisi olan bir konuma geldim.

1988'de üniversitede mücadeleyle tanıştım. Bu on yıllık mücadele yürüyüşümde yukarıda özetlemeye çalıştığım kişilik duruşumun tüm ayrıntıları söz konusudur. Geriye dönüp baktığımda bir Kürt kızı olarak, özgürleşme yoluna giren her Kürt insanının ve kadınının, hatta her insanın yaşayabileceği birçok beşeri zaafı, kişilik sorunlarını, siyasal ve örgütsel eksiklikleri yaşamış olduğumu görüyorum. Fakat asla yerimde saymadım. Başkan Apo ve O'nun önderliğinde gelişen özgürlük öğretisi beni hep ayakta tutan bir güç kaynağı oldu.

Gelinen noktada kişiliğimde Kürt toplumunun ve yine Kürt egemen sınıflarının tüm çelişkilerinin bir kadın kişiliğinde ulaşabileceği son noktaya geldiğini ve bunun aynı zamanda aşma noktası olduğunu görüyorum.

8 Mart 2000 Kadına

*Seninle yaşamak için
Aramızda Adem'le Havva'dan beri
Ekilen kara çalıların sökülmesi,
Yükseltilen duvarların kaldırılması gerekir
Bunun için;
İlk sınıf, ilk hakim,
Yalancı ve zalim erkekliğin yenilmesi
Ve uygarlığın çaldığı ateşin alınması gerekir
Bunun için;
Tüm Prometheuslar'a bedel bir kavgayı göze aldım.
Dünyayı karşımda buldum
Ve Promete'nin memleketinde haince esir düşürüldüm.
Ey Kutsal Ana
Ve Sevda Kadını.*

Başkan APO

Mübalağasız; kişiliğimde yaşanan çatışma düzeyinde binyılların çatışmasını hissediyor, duyumsuyorum. Bu, aynı zamanda kendimi aştığım AN'ı da ifade ediyor. Bunun tesadüf olmadığını biliyorum. Bu durum Başkan Apo şahsında Kürt gerçekliği içinde verilen insanlaşma, sosyalleşme ve özgürleşme mücadelesinin **“Savaşta ZAFER, Yaşamda ÖZGÜRLÜK”** aşamasına gelmesiyle yakından ilişkilidir. Mücadelenin geldiği düzey, bunun alanımızda yürütülen partileşme çalışmalarında bulunduğu ifade sonucu, şu gerçeği daha iyi kavıyorum: Nasıl ki, gökyüzünde iki güneş yoksa ve olmayacaksa, bir insan için, özgürleşmek isteyen bir kadın için, iki yaşam seçeneği, iki moral merkez olamaz. Bu satırları yazdığım AN kendimde düşünsel, moral ve yaşamsal açıdan Başkan Apo'yu tek merkez haline getirdiğim, kendimdeki tüm iç engelleri aştığım AN'dır.

Bu, dönemin bir emridir. Bu dönem, mücadelenin geldiği bu aşama, tükenmiş bir toplumun tüm öfkelerini, inadını, sabrını ve acısını kendinde biriktiren, büyük intikam savaşını peygamberlerde dahi görülmemiş bir sabırla yürüten Başkan Apo'nun emeklerinin ürünüdür.

Gelinen aşamada düşman, büyük insanlık yürüyüşümüzü durdurmak istemektedir. Türk genelkurmaylığı bir süredir mücadelemize “marjinalleştirme” adı altında tasfiyeyi dayatmaktadır. Bu plan emperyalist merkezlerde hazırlanmış, bölge gericiliğini yanına almış ve Türk sömürgeciliği eliyle uygulanan, uygu-

lanırken de iç ihanete dayanan bir plandır. Kürt işbirlikçiliğini ve onun mücadelemiz içindeki uzantılarını kendisi için sosyal zemin kabul eden bu planın özü, insanlığın beşiği Mezopotamya'dan başlayan çağdaş insanlaşma yürüyüşünü Kürdistan'da hatta Kürdistan içinde de dağlarda, tek tek şehirlerde, insan beyinleri ve yüreklerinde sınırlandırma, daraltma, içten içe çürüterek düşürme planıdır. Bu planın temel zemini köle Kürt gerçeği, onun sosyalite düzeyidir. Düşman, Kürtleri çağın Lut kavmi haline getirmek, onları açlıkla, cinsellikle teslim alarak tüketmek istemektedir. Bunun için ülkeyi insansızlaştırmakta, gemilerle kendi merkezlerine taşıdığı sürgün Kürtlerden kendi Kürt gettolarını oluşturmakta, bu gettolara topladığı Kürtlerin kişiliğinde özgür yaşam seçeneğini boğmak istemektedir. Köylerini yaktığı insanlarımızı metropol varoşlarında çöplüklerden ekmek toplar hale getirerek açlıkla terbiye etmek istemekte, buralarda biriken gençleri yoz yaşam sınırlarında tüketmektedir. Partimizin Zap'ta, Etruş'ta, Ninova'da yaşama geçirmeye çalıştığı özgür yaşam seçeneğini tecrit ederek, imha ederek, Kürtlere tek tercih olarak düşkün bir yaşamı sunmaktadır. Emperyalist istihbarat birimlerinde üretilen bin bir planla özgürlüğün teminatı olan gerilla kitleden kopartılmak istenmekte, gerillada taktik öncülüğü düşürmek için her türlü politika ve imkan devreye sokulmakta, gerillayı karşıtına dönüştürerek özgürlüğü değil, düşkünlüğü üreten birimler haline getir-

me hesapları güdülmektedir. Ulusal iktidarlaşmanın yolu, işbirlikçi Kürt güçleri olan başta KDP ve onun uzantıları ile kapatılarak, kendi denetimlerinde bir Kürt bölgesi yaratılarak bölge halklarının kurtuluş umudu olan çağdaş MED hareketi boğulmak istenmektedir. Güney Kürdistan'da başlayan iktidarlaşma hamlemiz ile Anadolu dağlarında başlatılan kardeşleşme, halklarla-kültürlerle buluşma, devrim ateşini yaygınlaştırma hamlemiz, kirli politikalarla boğulmaya çalışılmaktadır.

Düşmanın bu politikasının zindan ayağı rehabilitasyondur. Zindanda “marjinalleştirme” Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin ve Dörtler'in yaktığı yaşam ateşini söndürmek, tek tek bireylerin beyininde ve yüreğinde duvarlar örerek, dağların doruklarında yanan mücadeleyi ateşle buluşulmasını engellemek, partimizin çözümleme silahını düşmanın ideolojik-kültürel kuşatmasıyla tersine çevirmek, atomlarına dek çözerek düşkünleştirmektir. Zindanlarda birikmiş olan on binleri, kendi kendini içten içe tüketen bir yapı haline getirerek, tüm moral değerlerimizden kopartma ve kendi işbirlikçi seçeneklerinin sosyal dayanacağı haline getirmektedir.

“Marjinalleştirme” politikasının her alandaki değişmez silahı, geleksel kadın ve erkek egemen kişilik yapılarıdır. Bu silah, kaba cins eğilimlerinden, egemen örgüt ve politika anlayışlarına dek her açıdan kullanılan bir malzemedir. Sömürgeciliğin bitip-tükenmek üzereyken tek dayanağı, yarattığı insan tipi kal-

“Başkanım; bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Beriwan, Ronahi, Mirza Mehmet ve Eser yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğuna, kadının da yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak isteğimin nedeni; soyluluğun bilinen tüm tanımlarından arındırarak kendisi basit, düşleri büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteğimsidir.”

mıştır. Başkan Apo öncülüğünde yürüyen mücadelemiz, şehitler ordumuz, bu politikayı erkenden fark etmiş, çözümlenmesini gerçekleştirmiş ve yurtsever halkımıza mal etmiştir. MED TV ekranlarında yayınlanan parti içi tartışmalar, bu süreci halkımıza kavratmıştır. Bu açıklık politikası, güncel olarak düşmanı püskürttüğü kadar, gelecek toplumun inşası açısından da önemli bir dinamik olarak gündeme gelmiştir. Parti Önderliği'nin anlık çabalarıyla bu süreç tersine çevrilmiştir. Gerillanın Güney'de ve Anadolu dağlarındaki hamleleri kadar, emperyalizmin merkezlerinde yürütülen devrimci diplomasi, Erzurum odaklı zindan direnişleri ve son olarak 8 Mart ve 21 Mart kitlesel kutlamaları bunun ispatıdır.

Mevcut durumda, düşman bu politikalarında sonuca ulaşabilmek için, son bir hamle hazırlığındadır. Türk genelkurmaylığının son hareketliliği bunu ifade ediyor. Açık ki, yine kirli politikalarının merkezinde Başkan APO'yu etkisiz kılma, sınırlandırma, O'nun politik çizgisini, O'na rağmen işlevsiz kılma yaklaşımı vardır. Bu politikalarındaki ısrarlarının nedeni; yine parti içinde bir türlü özgür yaşam seçeneğine, doğru bir merkezileşme ve kurumlaşmaya gelmeyen erkek ve kadın kişiliklerine duyulan güven vardır.

Ancak Kürt kadını Başkan Apo'nun emrini almıştır. Kendini düşmana, onun kirli emellerine alet etmeyeceğini göstermiştir. Başkan Apo'nun 8 Mart'ta tüm kadınlara seslendiği konuşmasında ifade ettiği "kadın eklenli bir kurtuluş ideolojisi"nin geliştirilmesi gerektiği, böylesi bir öğretinin savaş sorunlarından kalıcı bir barışa, özgür insana kadar birçok soruna çözüm olacağı temelindeki açıklamalarını Kürt kadını kavramıştır. 8 Mart'ta başlayıp 21 Mart'ta doruğa çıkan eylemli yürüyüşünde bunu ispatlamıştır.

Başkanım;

Bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan-

ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Berivan, Ronahi, Mirza Mehmet ve Eser yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğuna, kadının da yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak istemin nedeni; soyluluğun bilinen tüm tanımlarından arındırarak kendisi basit, düşleri büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteyişimdir.

Öğrencisi olmaya çalıştığım şehitlerimizin eylemleri üstünde çok düşündüm. Her gün, her an devrim ateşinde yürüyerek yanmayı, bunun sırrını kavramayı çok istedim. Gördüm ki bu, kendini aşan insan eylemidir. Bu kararı verdikten sonra, tekrar tekrar büyük bir iç savaşı yaşadım. Kendimde bütün beşeri zaafaların ayartıcı gücünü son bir kez gördüm ve yendim. Özgür yaşam, özgür kadın tutkum bana bunu emrediyor. Başkan Apo'ya bağlılık andımın, bu tutkunun ateşinde kül olmak ve bu küllerden yeniden kendini yaratmak olduğunu şimdi daha iyi kavıyorum.

Kendimde yaşamı yaratma kararında en önemli güç kaynaklarından biri de kadının partileşme silahı olan YAJK'tı. YAJK hem Başkan Apo'nun kadınla yoldaş olunabileceğine inancının eseridir, hem de inanıyorum ki, Başkan Apo öğretisinin kurumlaşmasının, yayılmasının ve derinleşmesinin önemli silahlarından biri olacaktır. Bu yüzden YAJK'ı daha da büyütmek, her Kürt kadınının, hatta bölge halklarının kadınlarının asli görevidir.

Başkanım;

Zafer Tanrıçamız Zilan yoldaşın vasiyetine bağlılığım, O'nun görkemli eylemine sadece özüyle değil; biçim itibarıyla da cevap olmak isterdim. Fakat zindan koşullarında bu mümkün değil. Bu, Newroz'da ayağa kalkan binlerce çocuk yüreğinin masumiyetiyle buluşmak, bu vasiyetin takipçisi olmakla mümkündür. Özgürlük tutkum çok büyük. Bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı, kendimi Başkan Apo'ya adıyorum. Kadınlar; küllenen Kürt

ateşinin kıvılcımlarıdır. Küllerinden yeniden doğmayı başaran, bunun kıvılcımı olabilen her kadın; Özgür Kürdistan'ın dokuyucusu olacaktır. Ancak, bu bile Başkan Apo'ya cevap olmaya yetmez. Cevap olabilmek için, karartılan her yüreğin ateşte arınması gerekir. Ben ancak kendi yüreğimi verebilecek güçteyim.

Kendimi Newrozlaştırırken, beynimi ve yüreğimi, bedenimin her hücresini bu öğretinin yoluna adadığımı bir kez daha belirtiyor, bağlılık andımı yineliyorum.

- Yaşasın Başkan Apo ve O'nun özgürlük öğretisi!..

- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!..

- Yaşasın özgür ülke, özgür insan!..

- Kahrolsun her türden egemenlik ve işbirlikçiler!..

Yurtsever Kürdistan Halkına!

Kürdistan tarihini öğrenmek, bu tarihten doğru dersler çıkarmak, bu temelde PKK gerçeğini kavramak, her Kürt bireyinin görevidir. Tarihimize baktığımızda zayıf, parçalı ve örgütsüz olanın direniş, bağımsız bir yaşam; güçlü, örgütlü olanın ise ihanet olduğunu görürüz. Bunun nedeni; Kürtlerin kendi içlerinde birlik olmayışları, hep dışarıdan beklemeleridir. Bu kara tarihi bir tek parçalamayı, tersine çevirmeyi başaran PKK ve onun yaratıcısı Başkan Apo'dur.

Bugün halk olarak bir kez daha çok kritik bir aşamadan geçiyoruz. Düşman, nasıl ki her Kürt isyanını kendi içinde parçalamış ve çıktığı alanla sınırlamışsa ve nasıl ki her Kürt önderinin en yakınından bir ihanet çıkışı yaratmışsa, bugün PKK öncülüğündeki direnişe de bunu dayatmaktadır. Başta KDP olmak üzere, işbirlikçi Kürtlüğü halkımıza bir seçenek olarak sunmakta, KDP eliyle PKK içinde işbirlikçi güç odakları yaratmak istemektedir. Başkan Apo'nun yıllardır uğruna mücadele ettiği Kürdistan'ın ulusal birliğini boğmak için, engellemek için, her türlü politikayı dayatmaktadır. Bunu yaparken biz Kürtleri sürgünle, açlıkla ve daha birçok yöntemle mücadeleden

uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Buna karşılık Başkan Apo, Barzani ihanetçiliği ve onun uzantılarının tüm engellemelerine rağmen, dünya gericiliğine karşı bizlerin umutlarının, özelemlerinin ve özgürlük arayışlarımızın her açıdan öncülüğünü yapmaktadır.

Bugün her Kürt, içinden geçtiğimiz aşamanın bilincine varmalı ve kendini bu savaşa katmalıdır. Yoksulluk, sürgün, asla engel değildir. Yurtsever Kürdistan halkı bu Newroz'da gerçekleştirdiği büyük ayağa kalkışla bunu ispatlamıştır. Bu ayağa kalkışı yaşayanlar, emeklerini büyütmeli ve yanı başlarında sessiz kalan herkesin sesini kendi seslerine katmalıdırlar. Her Kürt ailesi bir gerilla üssü haline gelmelidir.

Unutmamalıyız ki, ulus olarak tarihte belki de tek şansımızı yaşıyoruz. Bu şans iyi değerlendirilemezsek insanlığın serserileri olacağımızdan, oradan oraya herkesin elinde basit bir piyon olacağımızdan kimsenin kuşkusunu olmasın. O halde insanlık ailesi içinde onurlu ve şerefli bir yer elde etmek için yediden yetmişe Başkan Apo'nun taşıdığı özgürlük meşalesinin altında toplanalım. Anadolu ve bölge halklarıyla özgürlük-kardeşlik temelinde büyük buluşmak için savaşalım ve yurda dönüş seferberliğini kendimizde başlatalım. Buna mahkumuz, başaramızın sırrı budur.

Sömürgeci-faşist rejimin baskılar altında soluksuz kalan emekçi Anadolu halklarına!

Kemalizm, Anadolu'yu bir halklar mezarlığına çevirmiştir. Bugün Anadolu'da geçmişte büyük uygarlıkları yaratan halkların neredeyse izi bile kalmamıştır. Türk halkı ise, kendi egemenlerinin elinde tüm insani değerlerini yitirmekle yüzyüze kalmıştır. Buna karşılık öfkeler, acılar hep içe gömülmektedir.

1998 yılında Birleşik Halklar Ordusu'nun Karadeniz-Amanos hamlesi Anadolu'da yaşayan tüm halklara, emekçilere Kürdistan devrimiyle, halkıyla buluşma ve kardeşleşme çağrısını yapmıştır. PKK ve DHP'nin ortak yürüyüşünde halklarımız ortak öncülüğe kavuşmuştur. Şimdi artık partiniz,

cepheniz ve ordunuz vardır. Harekete geçmek için tüm koşullarınız mevcuttur. Şunu bilmelisiniz ki, sizlerin kendinize ait hissettiğiniz her şey büyük bir yanılsamadır. Sizler de özünde özgür değilsiniz, bağımsız değilsiniz, kendi iktidarınıza sahip değilsiniz.

Kürt halkı kardeşlik iddiasında samimidir. Elini uzatmış, Anadolu halklarının da elini uzatmasını beklemektedir. Başkan Apo en az Kürt halkı kadar Türkiye halklarının da acılarının çözüm gücü olma iddia ve çabası içindedir. Sizler de kendinizi faşist rejimin her türlü etkisinden arındırır ve bu çabaya katarsanız, Kürdistan-Anadolu Birleşik Devrimi tüm dünya insanlığının umut güneşi haline gelecektir.

Artık askere değil gerillaya koşmalı, sokakları, şehirleri, dağları kendi özgür geleceğiniz için fethetmelisiniz. Sizler de Newroz ateşinde kendinizi yeniden yaratmalısınız.

Tüm dünya ilerici insanlığına!

Tarihin görkemli bir aşamasına tanıklık ediyorsunuz. Adını bile bilmediğiniz bir halk, kendini küllerinden yaratıyor. Bu görkemli yaratılış destanına sizler de katılmalısınız. Kendi ülkenizde devletlerinizin bu kirli savaşa kattığı desteği protesto etmeli, Kürdistan halkıyla kardeşlik ilanınızı gerçekleştirmeli, Kürdistan'da doğan ve yükselen güneşin ışınlarıyla ülkelerinizi aydınlatmalısınız.

Gözlerinizin önünde cereyan eden sadece bir yükseliş değildir. Yükselişe katıldığınız kadar, Kürt insanı şahsında insanlığa dayatılan büyük düşüğe karşı vicdanlarınızı, beyinlerinizi barikat haline getirmelisiniz. Bu topraklardan yükselen insanlık çığlıklarını duymuyorsanız, durun ve insanlığınızı bir an için sorgulayın! Göreceksiniz ki, kaybeden sadece Kürtler değil bir bütün insanlıktır!..

Sizleri bir ahtapot gibi saran medyanın bile baktığınızda ve takip ettiğinizde, Newrozlaşan çocukların bedenlerinde patlayan bombaları, umutlarına vurulan jop darbelerini görebilirsiniz. Evinizde bir kuşa verdiğiniz değeri ve karşınızda her an işlenen bu insanlık

suçuna karşı tavrınızı bir an karşılaştırdın ve sorun: Bizim için insan neyi ifade ediyor? Bu soruya kaçmadan, emperyalizmin sunduğu maskeleri kullanmadan cevap verirsiniz, büyük insanlık yürüyüşünde buluşacağımız an yakındır demektir.

Kürdistan ve Anadolu özgürlük savaşçısı kadın yoldaşlara

Başkan Apo'nun öğretisi ve Zilan yoldaşın vasiyeti, bizlere yürümemiz gereken yolu göstermiştir. Bize düşen görev anlamak, kavramak ve uygulamaktır. Bunun yolu günlük parti içi sınıf mücadelesini yürütmek, kadın savaşçılar olarak bu mücadelenin öznesi haline gelmektir. Bu savaşta temel silahımız YAJK'tır. YAJK'ı büyütmek, kurumlaştırmak için her kadın savaşçı bugüne kadar gelişen deneyimleri iyi özümsemeli, şehitlerin öğrencisi olmalı, günlük yaşam içinde kendini her an yaratmanın savaşımını vermelidir. Kadının öncüleştirmesi, cins kurtuluşunun basit bir gerçekleşmesi değildir. Sistem bunun binlerce düşkünleştirici seçeneğini sunmaktadır. Başkan Apo, her şeyden önce kadının ve erkeğin hareket ettiği zemini değiştirmek iddiasındadır. Bunun pratik öncülüğünü her an Parti Önderliği'nin şahsında görmek mümkündür. Bu anlamda her YAJK üyesi, parti zeminini farklı yaşam anlayışlarının, ideolojik-politik örgütlenmenin fırsatı olarak gören ve değerlendiren tüm anlayışlar karşısında mücadele etmelidir.

Kadın şehit yoldaşlarımız, bunun mümkün olduğunu soylu eylemleriyle ispatlamışlardır. Onlardan öğrenmeyi bilelim, büyük tutkuların savaşçısı olalım!..

- Özgür kadın; özgür ülke ve özgür insanlık olacaktır!..
- Yaşasın Başkan Apo ve O'nun özgürlük öğretisi!..
- Yaşasın özgürlük savaşçısı kadın kahramanlarımız!..
- Kahrolsun her türden egemenlik!..

Devrimci selam ve saygılarımla

Sema Yüce

21-22 Mart 1998

Başkan Apo'nun Sema Yüce hakkında yaptığı değerlendirme

Özgürlükte buluşma

Eskiden “kitabi” olmak derlerdi. Biz buna, anlama gücüne saygı göstermek ve ona göre amelin sahibi olmak diyoruz. Kürt olayında en çok öğrenilmesi gereken, kitapsız bir halk gerçeği olmasıdır. İnsanlık yarışında kitapsız olmamız ve yaptığımız işlerin değerinin neredeyse olmaması, kendine karşı olması gibi bir gerçeğimiz var. Şimdi ameliniz kitaplardaki doğrulara olduğu kadar, bizimde yazmaya çalıştığımız kitaplara göre olamıyor.

Bedeninde kızıl köprüler kurarak büyük bir direnç gösteren **Sema Yüce** yoldaş için söylenmesi gereken; onlar kitaba ve Önderlik esaslarına göreydiler. Bir türlü yanıt veremeyenler ise, kitapsızdırlar, doğruları olmayan anlayışsızlardır. İşte, yapmamız gereken, kendimizi bu kitaba kavuşturmadır. Hayatın kitabını okumayı bilmiyorsunuz, bu yeteneğe ulaşmamışsınız ve

dolayısıyla bütün direniş değerleri unutulup gidiliyor. Gerçekten böyle yargılanma günlerinde hesap vermeniz çok zor. Ulusal değerler karşısında hesap vermesini bilmeyenler lanetliler, ikiyüzlüler, münafıklar ve sefiller grubuna girer. İlkeli olmanız için büyük güç harcadık. Varsa bir gücünüz, bir samimi sözünüz artık zarar vermeyecek bir yeterliliğe ulaşmalısınız.

Parti savaşımlarımız ilk elden içimizdeki sahteliğe karşı savaştır. Doğrusuz, mücadelesiz, aşksız, yalan yaşam gerçeği, yenilgilere ve güdülerin sınırlarına takılmış çirkin bir durumdur. Bu büyük ayıbı biraz olsun aşmak için partileşelim! Eskiden, “*dinimizi kuralım, mezhebimizi kuralım*” derlerdi, şimdi de “*partimizi kuralım*” diyoruz.

Bize çok gerekli olan ve doğru bir çizgisi olan bu büyük mücadele, her şeyden daha çok önemlidir. Gerçekliğimizle birleştirmeye çalıştığımız

mız bu çizgiye karşı büyük bir homurtu var. Körce bir bağıllık kadar, çoğunlukla kim hizmet ettiği belli olmayan savrulmalar var. Burada en büyük savunma gerekçeleriniz; “*beynim, yüreğim fazlasını kaldıramıyor*” oluyor. İşte, bu da yenik düşmenin diğer bir ifadesidir. Burada tarih ve insanlık karşısında savunma olamaz. Kendini kandırmaktan tutalım ipe sapa gelmez her türlü dili, herkese, her yerde dayatmayı sergilemekten geri durmuyorsunuz. Ama hayat size bu temelde vurdukça vuruyor.

Demek ki bir anlayış geleceği, özellikle pratik yaşam, mücadele pratiğine damgasını vurmadıkça kendinizi affetmeniz asla mümkün değildir. Yani, yaşamın her yürüyüşünde bizi kahredecek engellerle karşılaşmaktan kurtulamazsınız.

Yaşamınızın hangi döneminde ve nerede özgür yaşam ilkesine başarıyla bir yürüyüş gerçekleştirebiliyorsunuz? Bunları sorgulamak gerekiyor. Böyle günleri ağlama günlerine, dinsel ve duygu günlerine dönüştürmeniz yetmez. Önceleri halkımız zoraki ağlar, sahte gülerdi. İkisinin de değeri yoktur. Oysa bu şehitler belki de insanlığın yapamadıklarını gerçekleştirdiler. İbrahim Halil Peygamber ve Hallacı Mansurlar düşmanları tarafından ateşlere atılmıştır. Ama hem de genç yaşta, hayatın baharında rahatlıkla başka mücadele bi-

“Şehit gerçeği kadar kesin, yalansız

dolansız başka hiçbir gerçek yoktur.

Bu gerçeğe göre kendinizi gerçekleştiremezseniz,

kabulünüz mümkün değildir. Onlar ki, yaşamın

yeniliğini, kendi bedenlerindeki ateşi,

küllerinden yaratmayı söz olarak veriyorlar.”

Parti Önderliği

çimlerini deneyebileceği imkanları olduğu halde, kendi özgür iradesiyle ateşlenmeyi Se-ma yoldaşımız gerçekleştiriyor. Bu bizi büyük düşünmeye zorluyor, zorlamak zorunda.

Kopmamaya çalıştığım esas gerçeklik PKK şehadet gerçekliğidir. Anlayış ve uygulama esaslarında ciddi bir yetersizliğe girmek için büyük özen gösterdim. Gözünü kırpmadan kendini halklar uğruna feda eden insanların sağlam bir takipçisi olmak için nefes nefese bir yürüyüşü gerçekleştirmekten kendimi geri tutmadım. Sizlerle büyük boğuşmayı yaşadık, yaşamak zorundayız. Çünkü bu değerler öyle kolay çığnenecek değerler olamaz.

Ölmek yetmiyor

Darağaçlarında, ölüm kusan mermilerin delik deşik ettiği insanlara saygılı olmak için gücümü çok iyi kullanmaya çalıştım. Sözümde, eylemimde ciddiye alınan bir konuma geldim. Bunda en belirleyici etki bu şehitler gerçeğinin ta kendisidir.

Şüphesiz şehitler gerçeği için bunları belirtmek kendi başına yetmiyor. Şehitler bundan ibaret değil, bir dava takipçiliği ve hatta savaşımına bir yere kadar da mesafe aldirmek tam ifade etmez. İçini sorgulamak daha büyük önem taşıyor. Bunlar genelde özgürlük kavramıyla açıklanmak isteniyor. Ama çok genel bir kavram.

Özgürlüğün nasılı çok daha yakıcıdır ve gerçekleştirmesi de bir o kadar zordur. Şehitlerin birçok takipçisi var. Benden daha fazla kendini adayanlar var. Ama dikkat edilirse, bunlar bile bazen onları unutturmaktan ve

hatta anlamsız bulmaktan öteye gidemiyorlar. Demek ki, takip etmek uğruna ölmek yetmiyor. Daha başka şeyler ve bu başka şeylerin içini doldurmak gerekiyor. Çünkü hiçbir şehadet büyük bir yaşam gerekçesi olmadan gerçekleştirilemez. Zor olan bunu çözmeye, noksanlığı varsa gidermeye, yaşamsallaştırmaya çaba göstermemiz ve bizim birçok kişiyle olan farkımızı ortaya koyuyor. Bunu başarmasaydık, şehit değerlerine bağlılık laf olmaktan öteye gitmezdi.

En zor hesap verilmesi gereken, kendini sorgulayıp yanıt olmaktır. İç sorgulamayı tek kaldığında da geliştirmek ve bunu başarı düzeyine taşımak en zor olanıdır. Ancak bunun gücünü gösterenler değerlidir.

Arsız insanlar üzerinde şehidin dili yoktur. Herhalde insanların en fazla güç aldıkları, güç yitirdikleri nokta da bu dilin olmayan şehit gerçeği karşısındaki duruşlarıdır. Biz de o kadar çok ki bunlar sayılamayacak kadar, fakat bir o kadar da üzerinde durulması gereken büyüklükleri var.

Bu rezil yaşama karşı bir darbe olan şehitliği, yaşamın düzeltilmesinde etkili bir silah olarak kullanamazsanız, hiç kimsenin sizi ciddiye alması, hayatın kendisinin sizi bağışlaması bile mümkün değildir. Kara cehalet örnekleriyle, tıkanmış duygularla, çok sözde kalan ve ucuz gözyaşlarıyla yanıt olamazsınız. Çünkü şehit gerçeği kadar kesin başka hiç-

bir gerçek yoktur. Bu gerçeğe göre kendinizi gerçekleştiremezseniz, kabulünüz mümkün değildir.

Onlar ki, yaşamın yeniliğini, kendi bedenlerindeki ateşi kullerinden yaratmayı söz olarak veriyorlar. Sizin için bu ne anlama geliyor? Bireysel hevesler, keyfi duruşlar bu gerçekle tezat, terslik teşkil ediyor. Birileri bu kadar büyük fedakarlık eylemi koyacak; sen onun mirası üzerinde yaşayacağını iddia edeceksin. Buna kargalar bile güler.

Laf anlamazlık, kuralsızlık ve bencillik temelindeki dayatmalar şehitlere ve kutsal değerlere bir başkaldırıdır. Çoğunlukla zarar verdiler. Anlayışı kıt olanlar kendilerini kaybettiler ve kazanmadıkları ortaya çıktı. Bunun anlaşılır kılınması için çok çaba harcadık. Dağları, taşları kitaplarla, çözümlerle doldurduk. Ama siz ilkeye göre yürümeyi beceremediniz; bencillikte aşırı gittiniz, hatta kendini bir şey sananlar çıktı. İşte, şehit gerçekliğimiz buna “dur” hareketi, doğruya “gel” hareketi oluyor. Bir değerlendirme gücü yaratmak istiyorsanız, kendinizi düristçe affetme, ıslah etme kararlılığını yaratmak istiyorsanız; bütün yüce dinlerde olduğu gibi halkımızın gerçeğinde, hatta toplumsal insani birimlerde bile bu bağışlanma siyaseti doğru olabilir. İşi-gücü kötülük olanların bağışlanması herhalde doğru olamaz. İncir çekirdeği kabilinde değersiz şeyler yüce yaşamın, onun araçlarını bozuyorsa ve bu konuda bir tutum davranış varsa, kesinlikle ona yer vermemek gereklidir.

Bizim için trajik olan, bu şehitliklerde derin bir zayıflık

var. Hele böylesine şahadetlerden kaçamamak, kendini mahkum görmek tam bir trajik zemine dayalıdır. Büyük-lüktür, fakat trajiktir. Bu nasıl bir nokta, zemindir ki böylesine insanlık tarihinin en ender olabilecek bir eylemine zorluyor. Bu zemini kurutmak gerekiyor. Bu zemini kurutmak için benim kadar bu işin ustası olmak, hem de amansız savaşçısı olmak belki de tarihte hiç görülmeyecek gibidir. Benim bu büyük duruşu, büyük trajik eylemi zorlayan gerçeğin, tarzın ve bir de bunu ortadan kaldırma çabam korkunç bir buluşmayla kendini ifade ediyor. Önlemek için büyük çaba harcadım, ama esasta sadece bu sembol eylemler değil, yoğunca yaşanan şahadetlerde de bu vardır.

Bir ana ilkeye bağlılığın götürdüğü bir eylemken, diğer yandan orada ilkenin uygulanmasında kişilikteki yetersizliği, olmadık yerdeki şahadeti gerçekleştiriyor. İlkeye müthiş bağlı, benden daha fazla. Onun gereklerini büyük bir ustalıklı yapamıyor, çok trajik düşüyor. Benim yaptığım ilkeye biraz daha farklı bağlılık, ama o zeminde yakılmamak için korkunç bir politik sezgi gerekiyor. İnanılmaz bir tarz ve tempo; en zor anda en önemli çıkışı yapmak, başarıyı sağlamak... İşte, bizim sanatımız budur.

İlkeye bütün insanları uyarlamak en temel işim. Benim bütün yürüyüşüme, tarzıma, tempoma damgasını vuran aslında bu gerçekliğin ta kendisidir. Hayret ediyorum, bu gerçekliği neden göremiyorsunuz. Korkunç bir şey! Haydi şehit gerçeğiyle bunu ödedi, ya siz nasıl ödeyeceksiniz? En büyük

soru benim için budur? İmda-dınıza yetişmek için, dağları taşları ilkelerle doldurduk. Ama oralı bile olmayışınız, hatta tersinde ısrar, nasıl izah edilecek, neyle sonuçlandırıcaksınız?

Trajik ihanetler de çıkıyor, trajik değil de çok aşağılık ihanetler. O da bununla bağlantılı. İhanet ve hain gerçeği nedir? Şehit gerçeği nedir? Şehit; ilkeden taviz vermemek ise, hain ve ihanet de tam bu noktada en zorlu zeminde ilkeyi amansız çiğnemektir. Hain; en gerekli yerde ilkeye bağlılığı, en gözükkara çiğneme kişiliğidir. Şehitlerimiz ne kadar çok ise tarihimizde hain ve ihanetçi de gerçekten çok. Sayıyorum burada da bir diyalektik bütünlük var. İhaneti bol olan, acımasız, utanç verici gerçeklikten büyük şahadeti bol olan bir gerçekliğe ulaşmamız, partileşmemiz bir bütünlüktür.

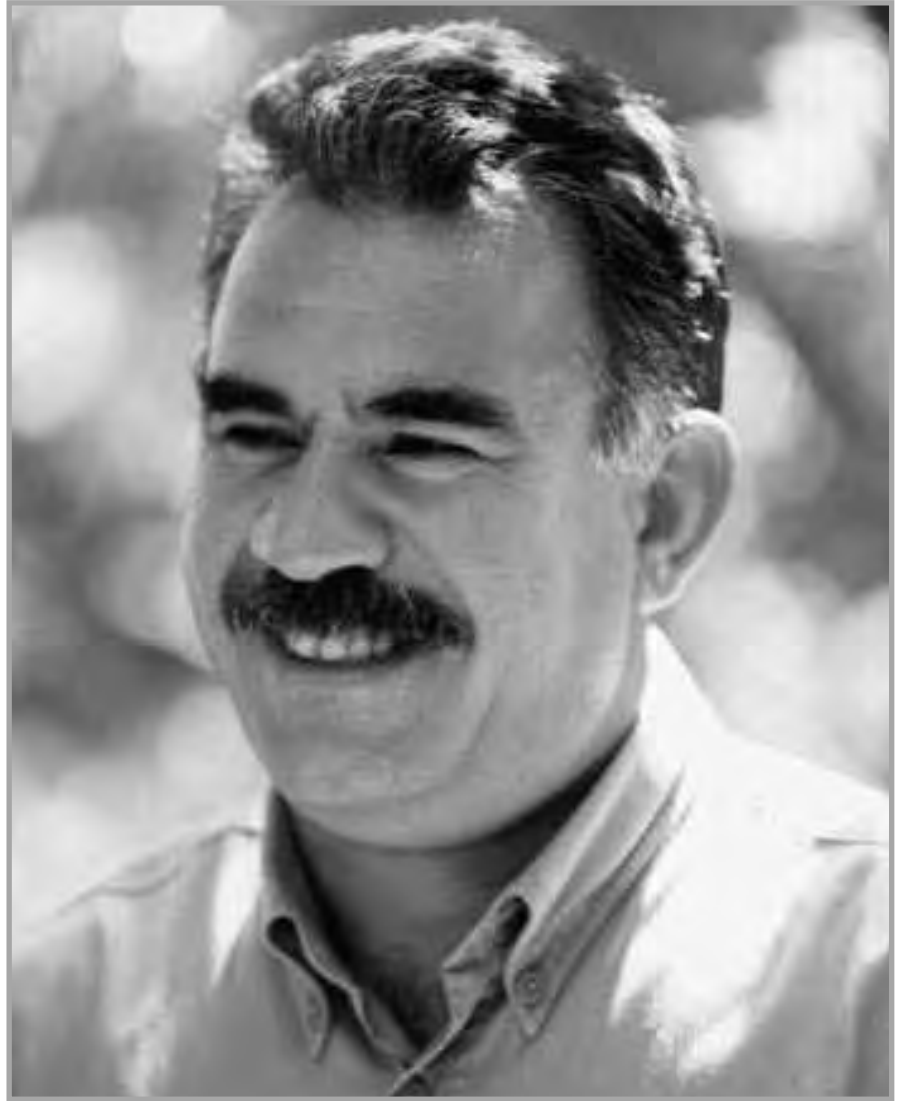
Hiçbir ihanet bizdeki kadar ilkeye ters düşmez ve böylesine aşağılık bir biçimde gerçekleştirilemez. Ama hiçbir şahadet de bu kadar cesur ve fedakarlık temelinde gerçekleştirilemez. Bizim görevimiz; bu ikisinin de hakkından doğru gelebilmektir. Hainin ve ihanetin üstesinden doğru gelebilmek kadar, şahadetin de üstesinden doğru gelmek gerekir. Çünkü sizin gerçeğiniz de bu iki ilke arasında veya bir ilkeye sınırsız bağlılıkla birlikte, sınırsız karşıtlık temelinde düğümlenmiştir. Gerçeğinizin bu ikilemden kurtulması imkansızdır. Tanrısal ilkeleşme dediğimiz artık bu noktaya gelip dayanmıştır. Ruh kadar, düşünme gücünü göstermeniz gerekiyor.

Bu çerçeve temelinde sözkonusu olan Zilan kişiliği ve onun en güçlü ardılı Sema Yüce ve kısmen de Fikri Baygeldi yoldaşsa, daha özgün olanı da dile getirmekte yarar vardır. Genel ilkeye bu yoldaşların bağlılığı tartışmasızdır ve yüce değerdedir. Yüce kuvvette, cesaretle, fedakarlıktadır. Benim için kendilerini adamaktan bahsediyorlar. En büyük güvenceleri olarak bizzat bizi zikrediyorlar. Eylemlerini bize vasiyet ediyorlar. Bu eylemin büyüklüğünü benim halka, insanlığa ve partiye taşırayabileceğime büyük bir güven duyuyorlar. Daha da önemlisi çözebileceğim, gereken sonuçları çıkarabileceğime inanıyorlar. Bunlar yazılmış, hepsi belgeli. Özlü mektuplar, söylenmesi gereken tüm doğruları yalın bir şekilde yazmışlardır. Her cümlesi çok değerlidir. Güzel cümleler var:

“Kürt kadını Başkan Apo’nun emrini almıştır. Kendini düşmana, onun kirli emellerine alet etmeyeceğini göstermiştir. Başkan Apo’nun 8 Mart’ta tüm kadınlara seslendiği konuşmasında ifade ettiği, kadın eksenli bir kurtuluş ideolojisinin geliştirilmesi gerektiği böylesi bir öğretinin savaş sorunlarından kalıcı bir barışa, özgür insana kadar birçok soruna çözüm olacağı temelindeki açıklamalarını Kürt kadını kavramıştır. 8 Mart’tan başlayıp 21 Mart’ta doruğa çıkan eylem yürüyüşünde bunu ispatlamıştır.

Başkanım!

Bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart’tan 21 Mart’a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan’ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir

öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Berivan, Ronahi, Mirza Mehmet, Eser yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğuna, kadının da yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak istediğimin nedeni, soyluluğun bilinen tüm tanınlarından arındırarak kendisi basit düşleri, büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteğimdir. Öğrencisi olmaya çalıştığım şehitlerimizin eylemleri üzerinde çok düşündüm. Her gün, her an devrim ateşinde yürüyerek yanmayı bunun sırrını kavra-

mayı çok istedim. Gördüm ki, bu, kendini aşan insanın eylemidir. Bu kararı verdikten sonra, tekrar tekrar büyük bir iç savaşı yaşadım. Kendimde bütün beşeri zaafların ayartıcı gücünü son bir kez daha gördüm ve yendim.

Özgür yaşam, özgür kadın tutkum bana bunu emrediyor. Başkan Apo’ya bağlılık andımın, bu tutkumun ateşinde kül olmak ve küllerden kendimi yeniden yaratmak olduğunu, şimdi daha iyi anlıyorum. Kendimde yaşamı yaratma kararında en önemli güç kaynaklarından biri de kadının partileşme silahı olan YAJK’tır. YAJK hem Başkan Apo’nun kadının yoldaş olabileceğine inancının

eseridir, hem de inanıyorum ki, Başkan Apo'nun öğretisinin kurumlaşmasının yayılmasının ve derinleşmesinin önemli silahlarından biri olacaktır. Bu yüzden YAJK'ı daha da büyütme, her Kürt kadınının, hatta bölge halklarının kadınlarının asli görevidir.

Başkanım!

Zafer tanrıçamız Zilan yoldaşın vasiyetine bağlılığımla, bunun görkemli eylemine sadece özülle değil, biçim itibarıyla da cevap olmak isterdim.” Biçim derken, pratik yaşam, savaşım noktasında diyor. Fakat zindan koşullarında bu mümkün değil. Yani ‘zindanda olmasaydım, taktikte savaşta zafer, yaşamda özgürlük bunu denerdim’ diyor. Yani, “böyle bir eylemim olmadan da ben bunun gereklerini özgür savaş, yaşam koşulunda yapmayı da çok isterdim” diyor.

“Bu Newroz’da ayağa kalkan binlerce çocuk yüreğinin mahsumiyetiyle buluşmak, bu vasiyetin takipçisi olmakla mümkündür. Bu büyük savaş istemi özgürlük istemiyle birlikte zindanın tutsakladığı koşullarda çocuk yüreğinin mahsumiyetiyle buluşmak. Bu vasiyetin takipçisi olmakla mümkündür. Özgürlük tutkum çok büyük, bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı kendimi Başkan Apo’ya adıyorum.” Dönüştürmek için, yani bir yerde bu özgürlük tutkusunu yaşamsallaştırılmasının, buna dönüştürülmesinin bir gereği olarak kendini adamaktan bahsediyor. Buna güveniyor.

“Kadınlar küllenene Kürt ateşinin kıvılcımlarıdır. Küllelerinden yeniden doğmayı başaran, bunun kıvılcımı olabilen

her kadın, özgür Kürdistan’ın dokuyucusu olacaktır. Ancak bu bile Başkan Apo’ya cevap olmaya yetmez. Cevap olabilmek için karartılan her yüreğin ateşte arınması gerekir. Ancak kendimi, kendi yüreğimi verebilecek. Kendimi Newrozlaştırırken, beynimi ve yüreğimi, bedenimin her hücrelerini bu öğretinin yoluna adadığımı bir kez daha belirtiyorum. Bağlılık andımı yineliyorum.”

Halka, emekçi Anadolu halklarına hitabı var. Hepsini çok değerli ve bir manifesto gibi. İnsanlığa da var, herkese var. En son kadın yoldaşlara;

“Başkan Apo’nun öğretisi ve Zilan yoldaşın vasiyeti bizlere yürümemiz gereken yolu göstermiştir. Bize düşen görev anlamak, kavramak ve uygulamaktır. Bunun yolu günlük parti içi sınıf mücadelesini yürütmek, kadın savaşçılar olarak bu mücadelenin öznesi haline gelmektir. Bu savaşta temel silahımız YAJK’tır. YAJK’ı büyütme, kurumlaştırmak için her kadın savaşçı bugüne kadar gelişen deneyimleri iyi özümsemeli, şehitlerin öğrencisi olmalı, günlük yaşam içinde kendini her an yaratmanın savaşımını vermelidir. Kadının öncüleştirmesi cins kuruluşunun basit bir gerçekleşmesi değildir. Sistem bunun binlerce düşkünleştirici seçeneğini sunmaktadır. Başkan Apo her şeyden önce kadının ve erkeğin hareket ettiği zemini değiştirmek iddiasındadır. Bunun pratik öncülüğünü her an Parti Önderliği’nin şahsında görmek mümkündür. Bu anlamda her YAJK üyesi, parti zeminini farklı yaşam anlayışlarının ideolojik politik örgütlenmenin fırsatı olarak gören ve değerlendiren tüm anlayışlar karşısında müca-

dele etmektir. Yoğunca kesimlerin yaşadığı çok sahte, keyfi yaşam zeminleri olmaktan çıkarılmalı diyorum. Kadın şehit yoldaşlarımız bunun mümkün olduğunu soylu eylemleriyle ispatlamışlardır. Onlardan öğrenmeyi bilelim. Büyük tutkuların savaşçısı olalım.”

Aslında sıradan duyarlılığı ve yüreği olanlar için kutsal ve öğretici değerlendirmeler yapıyor. En güzel anlamayı bilen bir yoldaş olarak Fikri Baygeldi’den de bir iki alıntı yapmakta büyük yarar vardır:

“Başkanım, seni çok seviyorum. Sana karşı duyduğum sevgiyi ancak senin çerçevesini belirttiğin aşk kavramıyla açıklayabilirim. Bu yüce ve kutsal bir aşktır. Senin şahsında insanlığa, halka ve şehitlere aşık olma olayıdır. Çünkü sen hepsinin toplamısın. Hepsini yaşatan ve üst düzeyde yaşayan bilge bir kişiliksın. Sen bir birey değil, bir toplumsun, bir sınıfsın, bir sınıf olduğun içindir ki, emperyalizm bu kadar pervasızca sana yöneliyor. Emperyalizm ve onun uzantılarının en çok korktuğu şey, Kürdün iktidar gücü olmasıdır. Bugün Kürdün bu aşamaya gelmesinde en temel şeyi senin büyük çabaların, senin kararlı ve inançlı bir biçimde köle Kürdistan üzerine gitmendir. Senin bu büyük çabaların büyük meyvelerini tek tek veriyor.

Başkanım!

Ben kişiliğimde birçok parti dışı anlayışlar taşıyorum. Bu taşıdığım anlayışlar genelde eski Kürt gerçekliğinden farklı değildir. Yani Amed kişiliği için belirttikleriniz en çok benim için geçerlidir. Artık bilinen sorunları tekrar tekrar dile getirmekten ziyade bunun pratiğini

gerçekleştirmemiz gerekiyor. Biz ancak ve ancak bu yöntemle yaşamda gerçek özgürlüğü ve savaşta zaferi yakalayabiliriz. Şehitlerimiz bizden birer demagog olmamızı istemiyorlar. Bizden sözüyle kişiliğine kavuşmuş erdemli kişilikler olmamızı istiyorlar.” Yani, söz ve eylemin birleştiği kişilikler...

“Sema yoldaş benim komutanımdır ve bu eylemiyle komutanlaşan Kürt kadınının sadece bir askeriyim. Asker komutanının talimatları doğrultusunda hareket etmek zorundadır. Ve ben bu zorunluluğun bilincindeyim. Gerçekleştireceğim eylem bilincine vardığım şeyi hayata geçirmektir. Sana ve kahraman şehitlerimize layık olmanın yolunun da buradan geçtiğine inanıyorum.” Buradaki derinlik, varolan bazı eksiklikleri tamamlamaktır. Erkek kişiliğindeki eksikliği, hem de “çok” diyor. “Çözümlediğimiz Amed kişiliği temelinde böyle kahramanlık eylemiyle tamamlamayı” hem düşünmesi, hem onu muazzam hazırlıkla pratikleştirmesi gerçekten destansıdır.

Bir de eylemiyle komutanlaşan Kürt kadınının sade bir askeri olmak... Büyük anlam derinliği var. İşte, büyüklük burada. Bu arkadaşımızın çok okuduğunu ve bu eylemi için yıllarca düşündüğünü bir yazıdan biliyorum. Öyle hemen bir günde hisse kapılarak eyleme geçmemiş. Yıllardır bütün kahramanlık eylemlerini okumuş. Türkiye’de de kendini yakan, ölüm orucuyla şehadete giden bir değerli kadın militanı oldukça özümsemiş, etkilenmiş ve bizim bütün diğer şehitleri özümsemiş, aydın bir kişilik. Fazla sınıf sorunu, yani maddi zorluklardan

ötürü de katılmamış. Son derece inancın ve bilimsel ilkenin bir gereği olarak katılmış ve bu partileşmeyi gerçekleştirmiş. Hayli farklı biri ve daha çok da bizim çözmeye çalıştığımız insan olmayı bilmiş. Yaşasaydı bu büyük irade, büyük düşünce gücüyle en sevilen bir yoldaş olacaktı. Keşke yaşayabilseydi, onları yetiştirebilseydik. Veya en azından biraz katkımız olabilseydi. Eğer bu şهادetlerden etkilenmezseniz gerçekimize yaklaşmayın, saygısızlık olur. Biz bunu esas almak zorundayız. Size çok sert eleştiriler var, kesin dikkate almanız gerekiyor. Ben de bunun gereklerini yerine getireceğim.

Kendi içinde hem yoğun bir kadın cins savaşını, hem sınıf savaşını yaşatmış bir yoldaş. Sınırım halen yanbaşındakiler bu savaşımın derinliğini anlamamışlardır. Onu açmakta yarar görüyorum. 9 Mart 1998 tarihinde günlüğüne şu şekilde yazıyor; “Başkanın değerlendirmesi bir eylem klavuzu, yeni bir yaşam manifestosuydu. Önderlik bugüne kadar yaptığı kadın çözümlemelerini ve sosyalizm, ulusal kurtuluşçuluk, özgür yaşam tespitlerini bu gece oldukça cesaretli tespitlerle taçlandırarak bir kez daha hepimizin özlemlerinin, tutklarının dili ve yüreği oldu. Bu, kim ne derse desin Apo öğretisinin olgunlaşmış ifadesidir. Kadın eksenli kurtuluş ideolojisi tanımı, sözcükler yeni gelse de bizlerin kavrayamadığı önderlik çizgisinin kısa ve net bir özetidir. Özgürlük arayıcısı olan her insanın, her Kürdün ve her kadının kölelikten büyük arınma yolunun müjdesi ve çağrısıdır. Bu 8 Mart’ta atılan bu şiarı, verilen müjdeyi, yapılan çağrıyı, New-

rozlara taşımak 8 Mart’tan 21 Mart’a insan bedenleriyle kurulmuş kızıl köprülerle bağlamak insanlığa, Kürtlere ve kadınlara taşımak gerekiyor.”

Günlükten yaptığım alıntıya ara vererek, hemen hemen aynı ifadenin son mektubuna da geçtiğini tekrarlamak gerekiyor. Son mektubunda da şunlar yazılı: “Başkanım bu temelde beynimi, yüreğimi, bedenimi 8 Mart’tan 21 Mart’a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum.” Arkadaş 9 Mart tarihli günlüğüne düştüğü notta şöyle devam ediyor; “Milyonlarca insanın, kadının ve erkeğin basit ve ucuz yaşam alışkanlıkları içinde tükenmekte olan özlerini bir zerrecik olsun sağ, canlı ve temiz kalan yönüne yapılan; yeniden dirilirken kendini zafarin teminatı yapma ve bu erdemli yolda büyüme çağrısıdır. Ben bu çağrıda kendimi, kendi arayışımı, Bese’nin arayışını, Delal’in arayışını, bizi Lübnan sahasında bir araya çeken arayışı gördüm. Bu gece hep şehitlerimizle olacağım. Benim için oldukça güç veren kadın şehitlerimizden Mine, Delal ve Beseleri anma cesaretini kazandıran bir güç oldu.”

“Nasıl ki, gökyüzünde iki güneş olmayacaksa, bizler için de iki kurtuluş çizgisi, iki ideolojik merkez, iki politik güç olamaz. Kendimizde her türden gelenekselliği aşarak tek merkeze bağlanmak zorundayız. Ufkumuz tek güneş Parti Önderliği olmalıdır.”

Kendini çok güçlü örgütüyor ve başarıyla tamamlıyor. Yine 19 Mart tarihli raporu var, orada yaşadığı cins ve sınıf savaşımını, kırınlıklarını anlatıyor. Bulamadığı yanıtları onun yarattığı acı üzüntüleri dile getiriyor. Bir

kez daha son cümle; “Partinin her türlü kararını saygıyla karşılayarak irademi katacağımı belirtiyorum, bağlılık andımı tekrarlıyorum.”

Burada sadece bu eylem değil, “partinin belirteceği her türlü kararı” diyor. Her türlü kararın içinde, orada partiyi temsil edenler eğer deseler ki, “Senin böyle bir eyleme hazırlandığın belli oluyor. Biz daha faydalı olması açısından bundan sonra bir partili gibi yapabileceğin işlerin daha da başarılı olacağına inanıyoruz” deseler, bu eylemi gerçekleştiremeyebilir. Ama derinlikten, gerçeklerden ve hayattan yoksun oldukları için, onunla bu hususu tartışmıyorlar. Buna güç yetirememişler.

Dikkat edilirse çoğunuzun tarzında intiharvari yan ağır basıyor. Ama bizim burada sürekli yaptığımız çözümlemeler, bu intihar eyleminizi durduruyor ve uzun süreli bir mücadeleye dönüştürüyor. Bunu bilen bir arkadaş, “dışarıda olsam, uzun süreli savaş militanlığını tercih ederim” diyor. Ama orada da mutlaka bir büyüklük yapmak istiyor. Çok büyük bir iki seçenek de var. Kendini bir seçeneğe mahkum etmiyor. Bir büyüklük de burada. Tercihini daha zor olandan yapması, büyüklüğünü arttırıyor. Eğer sizin konumunuzda olsaydı, bunu da başarıyla yürütecek. Burada en iyi anlayan ve ona yanıt olan kişiliktir diyebilirim. Bir düşünce derinliği kadar, bir dürüst partili olmanın çarpıcı ifadesi sözkonusu. Kendisi ile boğuşmuş sonuçta çok güçlü bir karar ve kendini terbiye etme gücüne ulaşmıştır.

8 Mart konuşmaları önemliydi. Bakın sizlerin çıkarmadığı

ğın bütün sonuçları, o zor koşullarda çıkarmış bulunuyor. “Kim ne derse desin, kadın kurtuluş ideolojisi, özgür yaşam manifestosudur” derken, en iyi anlayanlardan biri olduğunu söylemek mümkündür. Oldukça çarpıcı ve yenilik içeren birçok değerlendirmeler yapmıştım. Hepsini büyük özümüyor. Ve ideolojik-politik merkez, bunu da Parti Önderliği’nin temsili tarzında dile getirmesi çok büyük karar ve değerlendirme gücüdür.

Görüldüğü üzere bu şehadetler gerçekten hem çok büyük, hem de büyük güçlendiren şehadetlerdir. En önemlisi de bir umutsuzluğun değil, muazzam bir yaşam tutkusunun, bir zafer tarzının şehitleri olmasıdır. Burasını çok iyi açığa çıkarmamız gerekiyor. En ufak bir yetersizliğin şehadetleri değil, kendilerini en çok tamamladıkları, en çok kendilerini kusursuz kıldıkları noktanın şehadetleridir. Gerçekten bu partinin, bu ordunun en üst düzeyde gerçek komuta ve savaşçı kişilikleri oluyor. Gözlerinizin önünde bunu savsaklamak, bunu başka kılıflara büründürmek kesinlikle mümkün olamaz. Hiçbirinin gücü de kurnazlığı da buna yetmez. Ama gereklerini yerine getirmeye de hepinizi çağırıyorlar.

Benim için söyledikleri daha anlamlı ve ağır görevler oluyor. Unutmayın, sizin çözüm diye dayattıklarınızın hepsi yerle bir edilmiştir. Sevgi, kadın-erkek ilişkisi boyutunda yapılanlara büyük eleştiri var. Ama diğer yandan büyük aşka çağrı var. Nasıl altından çıkacaksınız? İnkara gelmez, çok net! Öyle uyduruk duygular yok! Fikirsiz, ucuz yaşamlar

yok! Mücadelesiz aşk yok! İlkesiz ucuz güdülere dayalı hiçbir şey yok! Büyük sevgi, büyük yaşam tutkuları var. Bunların hepsine yanıt olamazsanız, sizi bu değerlerle kıyasladığımda hükmümü vereceğim o büyük vasiyete karşı.

Sema Yüce’nin mücadelesinde, özellikle parti içi savaşımında -kısmen Zilan’da da vardır-, gereken yeterli yaklaşımları bulamıyor. Yani etrafındakiler de doğruları söylüyorlar, ama biraz da ideolojik kurulum temelinde ve çok somut, gerekli olduğu kadar yerine getiremiyorlar. Bu çok genel bir durumdur ve bu saflarımızı da zorluyor, ama çok zor bir gerçekleştirmeye biçimlidir. Benim tarzımda bu cevabı iyi yakalıyor. Özgürlükte buluşma olarak değerlendiriliyor. Fakat bunu taklit etmeniz birçok çarpıklığa yol açmıştır. Bence bu uyarıdan da yola çıkarak bu taklitçiliğe son vermek gerekiyor.

Dikkat edilirse, Fikri Baygeldi sevgi, aşk sözcüklerini çok değerli kullanmıştır. Bu kadın yoldaşları çok iyi incelemiş ve onları özümsemiştir. Cahil birisi değildir, ulusallık derecesinde görüyor ve bağlanıyor. İşte bizim özlediğimiz bağlılık bu temeldedir.

Burada Zilan ve Sema yoldaşlar ucuz bir kadın olmak istemiyorlar. “Başlangıçta ‘kadın düşürücüdür’ sözünü büyük bir rahatsızlıkla karşıladım ve asla böyle bir kadın olmayacağıma o zaman karar vermiştim. Ne düşen, ne de düşürülen bir kadın olmamaya çok büyük bir çaba harcadım” diyor ve sonuna kadar bunun savaşımıyla yürüyor.

Oradaki yoldaşlarla sevgi paylaşımını doğru temelde, bi-

zim istediğimiz biçimde gerçekleştirmek istiyor. Yanıt almayınca iki duygu arasında eziliyor; bir doğru sevgiye ulaşamama, bir de yanlış anlaşılma. Bu şiddetli acılara yol açıyor ve karşı taraf bunu anlamıyor. Hep ideolojik doğruları dayatma adı altında, kuru, dogmatik, anlama derinliği olmayan bir yönetim, bir merkez dayatıyor. Onun için iki merkez olmaz; merkez tektir, güneş tektir diyor. Sonuca buradan gidiyor ve biraz da hatasının telafisi sözkonusu burada. Neden böyle bir kişilik şahsında bir merkez gördü ona özeleştiridir. Son şehidin bunu dile getirmesi ve kökten kopuştan bahsediliyor. Bu anlayışta onu belirtmesi önemlidir. Birreysel, keyfi kişiler seçme, merkezler seçme, partiyi kişilerin şahsında tanıma, burada şiddetle onu mahkum ediyor ve kendisine de son bir noktayı koyuyor. İşte, bu çok çarpıcı.

Önderlik olayındaki gerçekleşen özgürlük, bütünüyle ilkesel ve uygulamalarıyla güneş kadardır. Katılmamız gerekir gibi bir kesin sonuç var. Zilan'da daha teorik, daha ilkeli iken, Sema'da daha sorunlarla boğuşma ve pratikleşmeye doğru bir tamamlama olayı var. Fikri'de de tutarlı erkek kişiliğinin nasıl yeniden şekillenmesi gerektiğine dair çok duyarlı, anlamlı yanıt var. Bunlar büyük gerçekleştirmelerdir. Sadece büyük sözler değil, büyük eylemlerdir.

Bize düşen bunun ne kadar gerçekleştirilebileceği sorunudur. Bir halk olarak, bir partili olarak, bir kadın olarak sizlere vasiyetleri var. Ama en çok da bana. Kendilerini adamaktan bahsediyor, o zaman ben kendi gücümü bunun için kullanaca-

“Önderlik olayındaki gerçekleşen özgürlük, bütünüyle ilkesel ve uygulamalarıyla güneş kadardır. Katılmamız gerekir gibi bir kesin sonuç var. Zilan'da daha teorik, daha ilkeli iken, Sema'da daha sorunlarla boğuşma ve pratikleşmeye doğru bir tamamlama olayı var. Fikri'de de tutarlı erkek kişiliğinin nasıl yeniden şekillenmesi gerektiğine dair çok duyarlı, anlamlı yanıt var. Bunlar büyük gerçekleştirmelerdir. Sadece büyük sözler değil, büyük eylemlerdir.”

ğım. Sınırsız adamaya karşı, sınırsız yanıt olabiliyor, oluyor da. Özgürlük düzeyini gerçekleştirmek için neler yapabiliriz? Bu da biraz bana kalıyor. Dogmatik bağlanmamak gerekir. Zaten bu vasiyetlerin içinde var. Çok somut olmak gerektiği dile getiriliyor. Çok sahte özeleştirinin dilinin kullanılmaması gerektiğini söylüyorlar. İşte, bu da çok çarpıcı.

Çok büyük yaşam isteği, çok büyük eylem isteği var, -ve gerçekleşiyor. Yaşamı büyük sevmekten, -aşk düzeyinde... Ama, işte bu olmuyor. İlkesi, örgütsel çabaları olmadan bu büyük yaşam gerçekleştiremez. Neden bu kadar örgütsel olabiliyorum? Milyonları her türlü fedakarlığa yatırabilecek kadar bunu uygulayabiliyorum. Neyle? Örgütsel gücümle. Çok küçümsediğimiz, hep sıkıldığımız örgüt ilişkileriyle. Büyük yaşamın başka bir yöntemi yoktur. Bütün yaptıklarınız örgüt gücünü dağıtarak bir yaşama ulaşmaktır. Bu da, “*sen köle kalmaya mahkumsun*” ilkesine göre yaşamaktır. Çünkü güçsüzleşenin, büyük yaşamı olamaz.

Örgütlülük; yoldaşlarınızla kurduğunuz ilkeli bağlılıktır. Buna sevgiyi de, duyguyu da

katmalıyız. Ama ilkeli olmak esastır.

İlkelilik nedir?

Bir savaş için gerekli olan bütün örgütsel bağları, yani köprüleri kurmaktır. Özgür yaşam için en gerekli olan önderlikte kendini ifade eder. Yoldaşlara, halka bağlanması ilkel ve çok örgütlü biçimini kişide yakalama gerçekleşiyor. Bunun dışında seviyeli, saygılı, sevgili bir yaşamın başka yolu yoktur. Örgüt yetkilerini gasp ederek, örgütü kuru, hatta biraz da gözükaraca kendi köhnemiş güdülerini dayatarak; bırakalım büyük yaşamın sahibi olmayı, büyük emekle hazırladığımız özgür yaşam olanaklarını yerle bir eder. Büyük yaşam talebine asla ulaşamaz, layık olunamaz.

Bunlar da yetmiyor. Bunlar işin asgari olması veya olmaması gereken hususlarıdır. Büyük yaşam aynı zamanda güzel geliştirilmesi gereken yaşamdır. Güzel yaşamın büyük, kutsal ilkeleri kadar ilmi ilmi dokunması gereği vardır. Gözle, davranışlarla her şeyin estetik, güzellik sınırlarında yürütülmesi gerekir. Büyük yaşamın özü örgütse, örgütlülük düzeyiyse, bunun elbisesi de güzel nakışlardır.

Zilan'ın dilinde bir söz oldun

Sema yoldaş, '71 yılında Ağrı'nın Tutak ilçesine bağlı Aşağı Kargalık köyünde dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde, ortaokulu Tutak'ta, Liseyi Ağrı'da büyük bir başarıyla tamamlar. Üniversiteyi de Ankara'da okur. İlkokuldan üniversiteyi bitirinceye kadar üstün bir başarı temposu göstermiştir.

Sema yoldaş, Kürdistan'ın seyhlik kurumunun hakim olduğu geniş bir ailelendendir. Ailede yurtseverlik dededen kalma kuşaktan kuşağa geçmiştir. Köy ve akraba çevresinden birçok kişinin partiye katılmış olması, partiye ve Kürdistan sorununa karşı Sema yoldaşı duyarlı kılmış ve ilgisini çekmiştir.

Sema yoldaş devrimci olmadan önce, hem aile içinde, hem de tanındığı çevrede büyük bir saygı ve değer görür. Çünkü edinmiş olduğu terbiye ölçüleri herkesi etkiler, O'nu saygın bir insan durumuna getirir. Kürdistan ve PKK O'nu bir hayli etkilediği gibi, O'nu etkileyen diğer önemli bir husus ise, Kürt kadınının Kürdistan dağlarında savaşması olur. O, buna özlem duyar ve gerçekçi bulur.

Sema yoldaş, bir-iki ay Mardin eyaletinde kaldıktan sonra, eğitim görmek için Önderlik Sahası'na gelir. Önderlikle tanışır. Burada bütün insani ve sosyal yeteneğini seferber ederek, Önderlik, süreç ve dönemin ihtiyaçları üzerinde yoğunlaşır, her şeyi anlamaya ve kavramaya çalışır. Sema yoldaş zeki ve çalış-

kan biridir. Hemen hemen her konuda olduğu gibi, Önderliğin kadına verdiği özgün yaklaşımını kişiliğine indirgeyerek bilince çıkarmaya çalışır. Daha doğrusu Kürt kadını kimdir, kadın nedir, kadının rolü nedir, kadın Kürdistan devriminde nasıl bir rol oynayabilir vb. tüm konular üzerinde özel olarak durur ve kendini yetkinleştirmeye çalışır.

Sema yoldaş Önderlik Sahası'ndayken okulun en gözde öğrencilerinden biridir. Yani eğitime katılımı, sosyal yaşamdaki olgun ve mütevazı kişiliği Önderliğin dikkatini de çeker. Parti Önderliği'nin; *"Kendini örgütleyen insan en iyi militandır..."* belirlemesi Sema yoldaş için yaşamın en belirgin ilkesi olur. İlkeli yaşamak, ölçülü davranmak, yaşamın bir gereği olur O'nun için. O'nun *"Yüce"* soyadından da görüldüğü gibi, gözü ve amacı zirvelerdir. O, kendisi ilkokula başladığı günden günümüze kadar, *"Bir insan herhangi bir olaya girecekse, en önde olmalı, en iyisini yapmalı ve en onurlusunu gerçekleştirmelidir"* der gibi bir yaşam felsefesine sahiptir. Yani O'nun amaç ve düşüncelerinde başarmamak, önde olmamak ve yetkinleşmemek kesinlikle yoktur. *"Yok"* denilen olgu, O'nun yaşam felsefesinde de yoktur.

Sözün kendi içindeki gerçekliğine bakılırsa, O'nun için onursal bir büyüklük vardır. Çünkü, O Parti Önderliği'ne *"Başaracağım!"* diye söz vermiştir, işte bu sözün yaşama

yakışır bir bir sorumluluğunu yerine getirmek Sema yoldaş için ne ise, kendisine olan güveni de odur.

Sema yoldaş, Önderlik Sahası'nda eğitimini büyük bir kararlılık içerisinde tamamlar. Tepeden tırnağa kadar kendini yenileyerek, sözünün bir kez daha sağlam temellerini oluşturur. Her yönüyle kendini yenilemiş, yoğunlaşmış ve her türlü görevi almaya hazır hale getirmiştir. '92 yılı mayıs-haziran aylarında bir grup arkadaşla Serhat eyaletine gider. Burada kısa bir süre faaliyetlerde yerini alır. Resmi olarak partiden ilk kez görev almıştır. Görevinde başarılıdır, halka yaklaşımı olumlu ve geliştiricidir. Diğer en göze çarpan yanlarından biri ise, ikna yeteneği oldukça güçlüdür. Örgütlü yanı ön plana çıkmıştır. Yönetim tarzında büyük bir gelişme vardır. Burada da kısa bir süre kaldıktan sonra, örgüt kararıyla kitle faaliyetlerini sürdürmek için, Ağrı şehir merkezine gider, iki-üç ay çalıştıktan sonra, görev başındayken, bir ihbar sonucu şehir merkezinde yakalanır. Üzerinde silah yoktur, bu durum O'nu çok üzer.

Özel savaş güçleri Sema yoldaşı kısa sürede çözmeye çalışır, ama uğraşları boşunadır. Çünkü Sema yoldaş partinin terbiye ve direnme ölçülerini almış, bunun Apocu ruhuyla bütünleşmiştir, işte bundan ötürü üzerinde yakalanan bazı notlar dışında, hiçbir şey kabul

etmez. Yani “*Ser verip sır vermeyen*” ilkesinden hareketle, direnmeyi esas alır. Özel savaş güçleri var gücüyle yüklenip her türlü işkenceyi uygulamasına rağmen çözülmez, çözemezler. Eğer üzerinde belgeli notlar yakalanmasaydı, Sema yoldaştan tek bir söz almaları mümkün olmayacaktır. Nitekim tek bir söz de vermez özel savaş güçlerine.

Uzun bir sorgulamadan sonra savcılığa çıkarılır, tutuklanıp cezaevine gönderilir. Özel savaş güçleri O’nu çözmemiştir. O da bunun gururu içindedir. Özel savaş güçleri karşısında direnmenin ne olduğunu, neyi ifade ettiğini yaşayanlar bilir ancak. Çünkü bir kelime veya bir söz temelinde de olsa, düşmanına bilgi vermemek insan gururunun yücelmesine neden olur. Evet, Sema yoldaş da bu yüceliğin ismi olur.

Sema yoldaş cezaevindedir. Yani faşist rejim elinde tutsaktır. İçerideki arkadaşlar O’nu büyük bir içtenlikle karşılarlar. Erzurum Cezaevi karışık bir cezaevi. ’80’de Amed Cezaevi devlet için neyi ifade etmişse, son dönemin Erzurum Cezaevi de aynı şeyi ifade ettiğini söyleyebiliriz. Sema yoldaş cezaevine girer girmez içerideki parti yapısına tabi olarak, direnmeyi esas alır. Arkadaş sorguda direndiği için, cezaevi idaresi –ki hepsi faşist kadrolardır– O’na ilişkin kimi özel program ve uygulamalar tezgahlasa da, Sema yoldaş hiçbir oyuna gelmeyerek “*Ben partiliyim*” diyerek tavrı takınır.

Mahkemede de partiyi ve Ulusal kurtuluş mücadelemizin haklılığını savunarak, siyasi savunma yapar. Bunun üzerine mahkeme Sema yoldaşa 22 yıl

“Ben yanayım, ben atom parçaları olayım, ben özgürlük ve inancın bilinci olayım; ben saçlarında tel tel olmuş güneş ışınları olayım Zilan’ın; ben, bütün bir ülkemin nefes alış-verişi olan Başkan Apo’nun takibinde özgürleşen bir kadın ve ben Zilan, Zilan’ın omuzlarıma bıraktığı bir çift göz olayım...”

ağır hapis cezası verir. Çünkü O, dışarıda da olsa, içeride de olsa özgürlüğe aşık olmuştur bir kere. Bu bakımdan O, duygularında, düşüncelerinde bir an olsun bile Önderliği, partiyi, gerillayı ve şehitleri hiç mi hiç aklında çıkarmaz, onlarla beraber olur, onlarla yaşar hep. Sema yoldaş günlük ve sosyal yaşamında çok ölçülü ve programlıdır. Aynı ölçüleri, aynı duyarlılığı birlikte kaldığı arkadaş topluluğuna da benimsetir. Sema yoldaş, hangi cezaevinde olursa olsun, orada parti yapılarımızın güç birliktenliği-nin varolması demektir. Yani yetenek ve birikimlerini arkadaşların gelişmeleri için kullanır. Bu konuda gönüllü bir derya gibidir adeta...

Sema yoldaş DGM’de 22 yıl ağır hapis cezası alır almaz devlet O’nu Nevşehir Cezaevi’ne nakleder. Daha önceden de belirttiğimiz gibi Sema arkadaş hangi cezaevine giderse gitsin veya nerede bulunursa bulunsun, mevcut olan parti yönetimlerimizde yerini alır, görev üstlenir. O’nun bu konumundan hareketle, Nevşehir Cezaevi idaresi O’nu Çanakkale Cezaevi’ne sürgün eder. Bu sürgünler Sema arkadaş için şaşırtıcı olmaz. Çünkü devletin cezaevi politikasının PKK tutsaklarını psikolojik baskıdan, fiili işkenceye, rehabilitasyon uygula-

malarına kadar insanı insanlığa karşı suçlu bir duruma getirmek için ne gibi uygulamalara başvurabileceğinin bilincindedir. İşte bunun için Sema arkadaş parti değerlerini korumak, partiyi ideolojik olarak temsil etmek, parti ruhunu güçlü tutmak, bunu daha derinleştirmek için kendisine verilen hiçbir görevden kaçınmaz. Bu görevi canla-başla yerine getirir. Yani hiçbir etkinlik veya hiçbir eylem tarzından geri kalmaz. O’na göre, partiyi güçlendirebilecek, dönemin ihtiyaçlarına karşılık verebilecek her türlü eylem tarzı doğrudur, bunun pratikçisi olabilmek, yaşamsallaştırmak birincil görevdir.

Sema yoldaş, bu son eylemi gerçekleştirmeden önce, kendi kendisiyle büyük bir hesaplaşmaya girer. Parti Önderliği’ni, partiyi, mücadeleyi ve süreci düşünür. 21 Mart’ı Çağdaş Kawa Mazlum Doğan’ı, Dörtler’i, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Şehitlerini, Ali Ereği, Cemal Arat’ı ve Orhan Keskin’i düşünür; bunun yanında Zekiye’yi, Rahşan’ı, Ronahi ve Berivan’ı da düşünür. Her biri bir parça vatandır O’nun için. Her şeyi ve tüm yaşamı düşünürken, Agit’i ve bedenlerinde bombayı patlatan yüzlerce gerillayı düşünür; her şeye karşın tarihin derinliklerine dalar, Rosa Lüksemburg’u, Clara Zet-

kin'i, Papaz Bruno'yu ve ateşin en güzel insanı olan Prometheus'u düşünür... Yıldızlarla birlikte olur, gökyüzünde bulutların kanadına tutunur; annesinin yanına gider, onunla olur; küçük kardeşlerinin gözlerinde yağmur olur; Ağrı'da bin yılların hasretini çeken kardelen çiçeği olur; Ağrı'nın bir kanadı, Cudi'nin bir gözü, Munzur ve Peri nehrinin asi suyu olur; en nihayetinde yine Mazlum ve Zilan'ı düşünür. Zilan sözcüğü beyninden geçerek dilde ifade bulunca *"Ben yanayım, ben atom parçaları olayım, ben özgürlük ve inancın bilinci olayım; ben saçlarında tel tel olmuş güneş ışınları olayım Zilan'ın; ben, bütün bir ülkenin nefes alış-verişi olan Başkan Apo'nun takibinde özgürleşen bir kadın ve ben Zilan, Zilan'ın omuzlarına bıraktığı bir çift göz olayım..."* derken günler öncesinde hazırlamış olduğu kolonyayı zülüfleri hiç bozulmamış o kutsal bedeninin

üzerine döküp, ateşe verirken tarih 21 Mart 1998'i gösteriyordu o gün. O, ilahi yaşamın tüm ihtişamına kavuştuğu için ateşle saçlarını tarıyor, kıvılcım parçalarıyla gözlerine sürme çekerken;

"Ben Zilan, ben Mazlum olacağım..." diyordu mırıldanmaları arasında...

Mektubunun bir yerinde bütün şehitleri ve Önderliği selamlarken, oligarşik rejime ilişkin de *"...Artık bu zulüm ve katliama son verin... Sizin bu vahşet ve katliam politikanızı protesto ediyorum... Siz bu halkı yenemeyeceksiniz... Bu eylemimi sizin bu vahşet politikanızı protesto etmek için gerçekleştiriyorum... Ve 21 Mart'lar daha çok gürlenecek ve daha çok kutlanır olacaktır Kürdistan'da..."* diye yazar.

Sema yoldaş, bu soylu eylemde şehadete kavuşmaz. Yaralı olarak hastaneye kaldırılır. Kendisi üzgündür. Çünkü O'nun amacı ve isteği Zilan'ın güneşi ile kendini yıkamaktır. Yaralı ha-

liyle tam üç ay milimi milimine, saati saatine, günü günlere katarak yaşam mücadelesini verir. Güçlü ve inançlıdır. Her nefes alış verişinde, *"Zine'den miras kalma, Zilan'ın gerçekleştirdiği ve yarattığı 'Cennet Bahçe' sine gitmek istiyorum..."* demiştir annesine... Diğer önemli bir vasiyeti ise *"Eğer bir gün ölürsem beni ya köyüme dedemin yanına, ya da şehit yoldaşlarımın yanına gömün"* olmuştu.

Sema yoldaş, 17 Haziran 1998'de şehadete ulaşırken Zilanların, Mazlumların çizgisinde özgürleşen bir kadın olmanın ruhunda yarattığı arınmayla, duygularındaki güzelliğin yansımalarıyla bir melek kadar güzeldi, Zilan yoldaşına kavuşmuştu. Hatta son nefesinde; *"Zilan...! Zilan...! Tut elimden..."* dediğinde bütün bir Kürdistan O'nu hissetti, duyumsadı, Semalara ulaşan bu yüce kişilikte kendi geleceğini gördü, çünkü Sema, yeni bir yaşam olmuştu...

Ararat'ın Sema'larında Yüce bir ateşin sevdası

Tarih, Ne Nemrut'un, ne Hz. İbrahim'in ve ne de Neron'un Roma'yı yakıp küle çeviren ateşi ve devridir.

Tarih; onlardan çok sonradır.

Tarihin adı; ateş ile insan bedeninin buluştuğu andır. İnsanın ateşle halaya tutuştuğu an. Üç kıvılcımla. Beton duvarlar arasında çakan üç şimşek kıvılcımı. Ve bir uçtan bir uca isyana duran ülkenin yüreğinde dört bir yana savrulan, ateş toplarından isyan türküsü.

Ateş; isyana durmuş çocukların ellerinde vuruşan yürekleridir artık; sokak başlarında panzerlere ve karanlıklar dünyasını aydınlatmak için fırlattıkları. İsyana çağrıdır ateş; kadınların zılgıtlarıyla, Amed'de, Cizre'de, Nusaybin'de... Ve yetmişlik dedeleri gençleştiren yaşam kıvılcımıdır ateş. Adı Newroz olan.

Karanlık hücrelerde dört yemindir; dört özge candan. Dört ateş topu. Dört hawar; yeni yaşamın adıdır Medyalılara. Dörtler'den miras kalan; ateşin adı.

Tarihten bir tarihtir anın adı:

Ve Kızıl Adar'da bir sevdadır.

Medya'lı bir dilberin yüreğini yakıp tutuşturan bir sevdadır. Dicle'nin kıyısında, tarihe uzanan surlarda halaya tutuşan volkan yüklü bir sevdadır; için için kaynamakta. Siyah saçlarla kızıl alevlerin dansı; yeni yaşamın adıdır artık Medyalı genç kızların. Ateş topundan bir yaşam. Tarihten tarihe savrulan sevdadır yüklü bir ateş topu.

Ateşin yıldönümüdür anın adı.

Beton katmerleri arasında filizlenen güllerin adıdır artık. Yüreğinde hasret tutuşan Medya'lı ve Medya'dan çok uzaklarda, fidan dalında üç gülün. Ateş topunun yüreklerine düşmesi; hasretlerin bitimidir onlar için. Onlar için; yarım kalan sevdaların doruğudur artık.

Ve sen SEMA,

Nice zaman sonra; Ararat'ın bin

yıllardan bu yana suskun volkanından kopan bir ateş topu oldun; tarihten tarihe savrulan. 21 Mart'tan Haziran'a uzanan. Sabırdan, bağlılıktan, inançtan, inattan bir yaşam köprüsü:

Amed'den tarihin derinliklere uzanan surlar kadar uzun, ince, yaşam dolu bir sabır. Bir çınarın, kökleriyle toprağa derinden bağlılıktan daha derin bağlarla ördün köprüyü.

Ne Lud Kavmi'nin tufanı durur karşısında, ne İsrail'in "sür üfürüğü." Ne de bilim çağının korkunç teknolojisi, silahları... Öylesine yürekten, emekten, inançtan ve... Ve ateşten bir köprü işte...

Ve isyandan bir yaşam köprüsü.

Mazlum'dan Zilan'a uzanan bir direniş abidesi.

Temel taşları Haki'den Mazlum'a, Agit'ten Zilan'a ve Zilan'dan Fikri'ye ulaşan şehitlerden ördün direniş köprüsünü.

Harcı; inançtır, isyandır, ölüme karşı yaşam inadındır, nakış nakış, yürek yürek ördüğün direniş köprüsünün.

Fikrin, ateşle insanın halayına katılmak, sevdasına sevdadır olmaktır.

Ve gün geldi! Geçilmez denilen bir boğazda, tarihten gelen haşmetinle tüm bendleri yıkıp; Ararat'ın SEMA'larında YÜCE sevdalara kavuştun...

Arat'ın ateş yüzü, asi yürekli güzel kızı; seni kelimelerle anlatmak o kadar zor ki; seni anlatmak: Ancak komuta erin olmakla, Fikrileşmek'le mümkündür.

Biliyor musun?..

Ararat'a gelin olmadan önce en son resmini gördük; beyaz gelinlik içinde. Yüzünde ağlamaklı bir gülüş vardı, ateş rengindeki gül yüzünde. Kimbilir; Ararat'a kavuşacağın için gülüyorsundur! Ya da komuta erin Fikri'yi yalnız bırakmayışının sevinci olmalı mutlaka!

Ya ağlamaklı halin? Yoldaşlarını Sema'sız bırakmandır mutlaka.

Onlarsız Ararat'tan seyrana durmak. Bir baştan bir başa tüm güzel Ülkemiz'i, Ararat'ın en YÜCE'liklerinde.

Ama üzülme; onların da sözü var sana:

Bir gün mutlaka, ama mutlaka gelecekler ziyaretine. Ya senin gibi bir ateş topu olarak tüm bendleri yıkıp, ya da ihtişamlı tören ve düğünlerle ziyaretine gelecekler. Ve işte o gün; geride kalan acı-tatlı anılarla hep birlikte yürüyeceğiz enginliklere. Omuz omuza, yürek yüreğe ve nefes nefese tırmanacağız enginliklere. Kadınlar, erkekler, genç kızlar ve delikanlılar. Ülkenin al yazmalı gelinleri ve ihtiyar delikanlıları. Vurulanlar omuzlarda. Ve çocuklar gibi emekleyerek yürüyeceğiz enginliklere. Ve GÜNEŞ'e selam duracağız o gün. Ardından seyrana dalacağız ülkemizin güzelliklerini; Ararat'ın YÜCE SEMA'larından.

Haberin olsun SEMA:

Ararat'a gelin gittiğin gün; Ararat'ın yıllarca hasretinden uğulduyan homurtusu dinmiş. Enginliklerinden gözyaşı olarak akan çağlayan sular, sevinç gözyaşlarına dönüşmüş. Melodili çağlayışınla kuşlar SEMA'larında halaya tutuşmuşlar; senin için. Solgun güller baharla birlikte yeniden yeşermeye, canlanmaya başlamış. Bülbül artık inlemez olmuş ve al kanlarla kına yakmış yüreğine; gül tekrar yeşerdi diye.

YÜCE Ararat; berbularına, bir de xelat vermiş. Bereketli Ararat... Seni ona kavuşturdukları için. Güzel mi güzel bir xelat: Ateş topundan bir çocuk. Berbuların; onu alıp kaldırmışlar; SEMA'ya doğru. Ve GÜNEŞ'e kutsamışlar, adını SEMA koymuşlar. SEMA... Yani sen.

Senin anlayacağın; yürekler SEMA'sız kalmayacak; bereketli Ararat varoldukça, tüm haşmetiyle dimdik ayakta kalıncaya dek...

Fikri BAYGELDİ

“Ben, eylemiyle komutanlaşan Kürt kadınının sadece bir askeriyim”

BİZİ YARATAN BAŞKAN APO'YA

Başkanım, 1974 yılında Amed'in Lice İlçesi'nde iyi halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldim. Yetiştığım çevre ve aileme hakim olan feodalizmdir. Feodalizmin çevrede hakim olması, kişiliğim üzerinde ciddi bir etki yapmıştır. 1988'e kadar Lice'de yaşamımı sürdürdüm. 1988 yılında çıkan bir kan davası yüzünden Amed'e evimizi taşımak zorunda kaldık. İlkokulu Amed'de bitirdim. 1990'da mücadelemizin kitleleşmesi ve bununla beraber bazı akrabalarımın çocuklarının parti saflarında şehit düşmeleri, beni derinden etkilemiştir. Partiye ruhsal anlamda beni daha fazla yakınlaştırmıştır. 1990'ların sonlarına gelindiğinde serhildanlarda bizzat yer almaya başladım. 1991'in ortalarında partiyle ilişki kurma şansını elde ettim. Babam bu durumu öğrenir öğrenmez, diğer abilerim ve ablalarımın da partiyle ilişki kurmaması için evimizi zor kullanarak Sakarya'ya taşıdı. Babam düşman saflarında yer almıyor, ama bizim saflarımızda da yer almıyor. Orta yolcudur diyebilirim. Babamın bu çabasını boşa çıkarmak için Sakarya'da arayış içine girdim ve ilişki kurdum.

✪ Adı, soyadı: **Fikri BAYGELDİ**
Kod adı: **Şahin, Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Mart 1998 Çanakkale Cezaevi**

1992'nin mart ayında saflara katıldım. Gerillada ilk önce Şahin ve daha sonra Kemal kod isimlerini kullandım. Gerillada ciddi bir eğitim almadım. 6 aylık bir pratik eğitim oldu. Bu süre içinde daha çok pratik işlerle uğraştım. 1992'nin son aylarında saflardan ayrıldım ve G. Kürdistan'a geldim. Saflardan ayrılmamın nedeni, bulunduğumuz Şehit Mahir kampına Rêzan adında bir unsurun gelmesi ve bu unsurun bana karşı yaptığı bazı parti dışı uygulamalardır (küfür, tokat atma vb.) ki, benim kaçışımdan sonra, bu unsur açığa çıkıyor ve uygulamaya alınıyor. Tam yargılanacağı bir esnada ka-

çıp gidiyor. Bu unsur; Şener'in adamlarından biri olarak çıktı.

Ben hiçbir zaman ruhsal anlamda partiden bir kopuşu sağlamadım ve sağlayamazdım da. Çünkü; PKK bir kere yüreğimde ve beynimde kendi yerini almıştır. Ama şunu belirteyim; nedenler ne olursa olsun, pratik, objektif anlamda düşmana hizmet ettiğimin somut ifadesidir. Bu ciddi bir zayıflıktır. Bu zayıflığı gidermenin en güzel yolu olarak, partimizin şefkatli kollarına tekrardan kendimi atmak, halkıma ve partime yararlı bir insan olma kararını aldım ve nereye gittiysem bir partili gibi davrandım. Güney Kürdistan'da iken de yine oraya gelen şoförlere propaganda yapma, partiyi gücüm oranında onlara tanıtmaya faaliyetini yürüttüm. Daha sonraki süreçte örgütlediğim bir şoförün kamyonuyla Kuzey Kürdistan'a geçmeyi başardım. Amed'de bir ay kaldım. Ancak partiyle ilişki kuramadım. İlişki kurmak için Sakarya'ya gidip eski ilişkilerimin aracılığıyla tekrardan partiyle ilişki kurdum.

1992'nin kasımında partiyle ilişki kurdum ve yaşadığım bütün olayları tek tek alan örgütüne anlattıktan sonra yeniden alanda görevlendirildim. 1992'nin aralık ayının sonlarında gittiğim bir

“Sema yoldaş benim komutanımdır ve ben, eylemiyle komutanlaşan Kürt kadınının sadece bir askeriyim. Asker, komutanının talimatları doğrultusunda hareket etmek zorundadır.

Ve ben bu zorunluluğun bilincindeyim. Gerçekleştireceğim eylem, bilincine vardığım şeyi hayata geçirmek olacaktır.”

vergileendirme eyleminde, düşmanın kurduğu bir pusuya düştüm ve yakalandım. Yaklaşık dört ay Sakarya Cezaevi'nde kaldım. Sakarya'dan İstanbul'a getirildim. 1994 yılında örgüt üyeliğinden ceza aldım ve sevkim Çanakkale Cezaevine yapıldı. Yaklaşık 4 yıldır Çanakkale Cezaevi'ndeyim.

Başkanım, seni çok seviyorum. Sana karşı duyduğum sevgiyi, ancak senin çerçevesini belirlediğin aşk kavramlarıyla açıklayabilirim. Bu yüce ve kutsal bir aşktır. Senin şahsında, halka insanlığa ve şehitlere aşık olma olayıdır. Çünkü sen hepsinin toplamısın. Hepsini yaşatan ve en üst düzeyde yaşayan bilge bir kişiliksın. Sen bir birey değil, bir toplumsun, bir sınıfsın. Bir toplum, bir sınıf olduğun içindir ki, emperyalizm bu kadar pervasızca sana yöneliyor. Emperyalizm ve onun uzantılarının en çok korktuğu şey; Kürdün iktidar gücü olmasıdır. Bugün Kürdün bu aşamaya gelmesinin en temel nedeni; senin büyük çabalarıdır. Senin, kararlı ve inançlı bir biçimde köle Kürdün üzerine gitmendir. Senin bu büyük çabaların bugün meyvelerini tek tek veriyor. Partiye dayatılan “marjinalleşme” olayı boşa çıkarılmış-

tır. Senin uyguladığın tarz, UNİTA'cılığı ölü doğurmuştur ve Şemdin unsuru şahsında boşa çıkarılmıştır. Hiçbir güç PKK'yi artık durduramaz. Çünkü PKK insanlığa mal olmuştur. İnsanlığın ve doğanın kurtuluşunu hedefleyen ve bunu pratiğinde kanıtlayan bir harekettir.

Başkanım, ben kişiliğimde birçok parti dışı anlayışları taşıyorum. Bu taşıdığım anlayışlar, genelde eski Kürt gerçekliğinden farklı değildir. Yani Amed kişiliği için belirttikleriniz, en çok benim için geçerlidir. Ki bunları çeşitli süreçlerde yaptığın çözümlemelerde dile getirmiş ve geniş geniş çözümlemesini yapmışsındır. Bu nedenle bu sorunları tekrardan dile getirmek istemiyorum. Konferansa sunduğum raporumda bunların hepsini açmıştım. Artık bilinen sorunları tekrar tekrar dile getirmekten ziyade, bunun pratiğini gerçekleştirmemiz gerekiyor. Biz ancak ve ancak bu yöntemle yaşamda gerçek özgürlüğü ve savaşta zaferi yakalayabiliriz. Şehitlerimiz bizden birer demagog olmamızı istemiyorlar. Bizden sözüyle kişiliğe kavuşmuş, erdemli kişilikler olmamızı istiyorlar. Ki Sema yoldaş, bıraktığı mektupta bu sorunlara özellikle dikkat çekiyor. Sema yoldaş benim komu-

tanımdır ve ben, eylemiyle komutanlaşan Kürt kadınının sadece bir askeriyim. Asker, komutanının talimatları doğrultusunda hareket etmek zorundadır. Ve ben bu zorunluluğun bilincindeyim. Gerçekleştireceğim eylem, bilincine vardığım şeyi hayata geçirmek olacaktır. Sana ve kahraman şehitlerimize layık olmanın yolunun da buradan geçtiğine inanıyorum. Bu eylemimle Sema yoldaşın eylemini daha da görkemli kılacağım ve düşmanın beyninde bir bisving roketinin patladığı gibi patlayacağım.

İNSANIM DİYEN HERKESE

Dünya ve insanlık tarihinde bugüne kadar hiç görülmemiş, duyulmamış bir vahşeti, bir soykırımı TC ve onun işbirlikçi-hain çeteleri Kürdistan'da bugün uyguluyorlar. Kendine “insanım” diyen herkes bu vahşete karşı sesini yükseltmeli ve Kürdistanlıların özgürlük çılgınlıklarına katılmalıdır. Ben bu çılgınlığa katılıyor ve bedenimi benim komutanım olan kahraman Kürt kadını Sema yoldaş gibi Newroz'un görkemli ateşiyle yakarak, düşmanın gerek zindanlarda ve gerekse de Kürdistan'da uyguladığı insanlık dışı uygulamaları protesto ediyor ve “Yaşasın İnsanlık” diyorum. İnsanlık, Başkan Apo'nun perspektifleri temelinde kapitalist sisteme, sömürgeci sisteme son verecektir.

HEVALNO...

Bahar geldi, yeşeriyor otlaklıklar, fidanlar dallanıp budaklanı-

yor. Nergiz çiçeklerinin o muhteşem kokusu yayılıyor ülkemin dört yanına.

Bu koku öyle bir koku ki, insana ruh ve coşku veren bir kokudur.

Bu koku öyle bir koku ki, insanı sömürgeci güçlere karşı direnişe davet eden, insanı dinçleştiren, iradesini çelikleştiren bir kokudur.

Bu koku öyle bir koku ki, sömürgecilerin beynini parçalayan, burunlarını tıkayan bir kokudur.

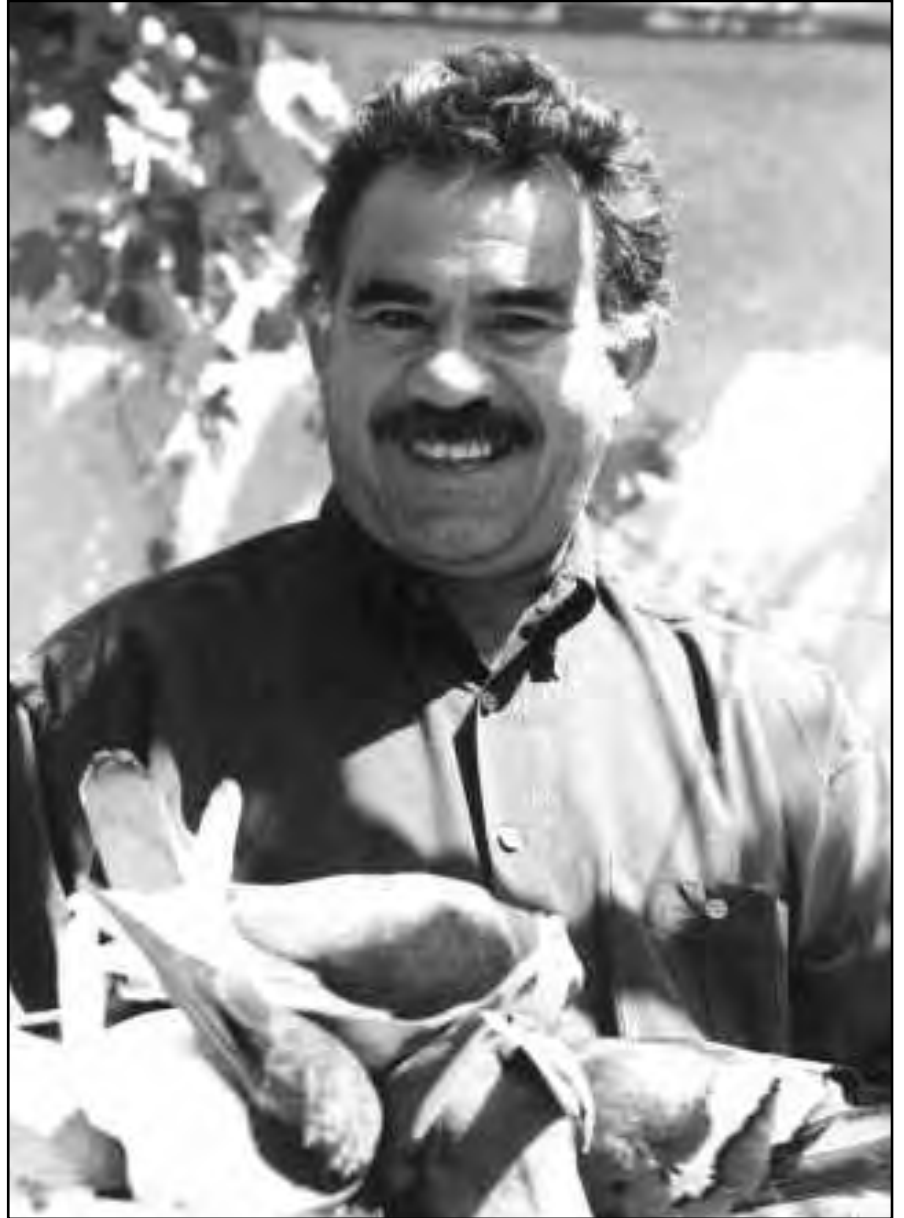
Bu koku öyle bir koku ki, özgürlük-bağımsızlık sloganlarını ülkemizin dört parçasına yayan ve iktidarlaşmaya doğru ilk adımı attıran yüce ve kutsal bir kokudur. İşte o muhteşem koku benim de burnuma geliyor ve irademi çelikleştiren büyük bir zırha büründürüyor.

Bu zırh öyle bir zırh ki; ne kimyasallar ve ne de boş laflar kıramıyor, parçalayamıyor. Çünkü bu zırh APOCU ruhtur.

Bu ruh öyle bir ruh ki; dağları titreten, uçan kuşları susturan, nehirleri donduran yüce ve kutsal bir ruhtur. Benim ve bizim bütün çabamız bütün duyurgalarımız, bütün reflekslerimiz, böylesi yüce ve kutsal ruha kavuşmak için hareket halinde olmalıdır Hevalno.

Ayrılık elbet kolay değil çünkü bizler yoldaşız. Ama bir gerçeklik var: Bizler fiziki olarak birbirimizden ayrı ayrı yerlerdeyiz, ama biz hiç ve hiçbir zaman düşünsel ve ruhsal olarak ayrı değiliz. Ayrılamayız. Sürekli aynı düşünceleri, aynı duyguları, aynı hayalleri yaşarız ve bu bizim ruhumuzda tüm benliğimizde kronikleşen bir olgudur Hevalno.

Çelikten, saf, sarsılmaz bir irade

ve inanca sahip kişilikler yaratmıştır Parti Önderliğimiz. Bizim bu noktadan sonra yapacağımız tek bir şey vardır, o da şudur: Parti Önderliğimizin yarattığı bu kişiliğe kavuşmaktır. Bu konuda kendimizi pek fazla yormaya da gerek yoktur. Çünkü Parti Önderliğimiz yemeği hazırlayıp sofraya koymuş, yemeğin nasıl yenileceği konusundaki yol ve yöntemleri tespit etmiştir. Bize düşen yemeği yemek ve içimize sindirebilme cesaretini göstermektir. Bunu başardık mı, Önderliğimize layık oluruz ve O'nun yarattığı değerlere değer katarız. Aksi bir durumun, bireyi siyasal

ölüme götüreceği bir gerçektir. Siyasal bir ölüm, yurtsever bir Kürt'e yakışmaz. Şimdiye kadar yurtsever Kürt ölümü kendine yakıştırmadı ve bundan sonra da yakıştırmaması imkansızdır.

Bijî Serok APO!

Bijî PKK!

Bijî ARGK!

Bijî ERNK!

Bijî DHP!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Selam ve Saygılarımla

Fikri BAYGELDİ

21 Mart 1998

Botan Eyaleti 1997

içindekiler

Çiyayê Spî

Hüseyin KARA (Eriş)	49
Osman ŞEXÎ (Ferhat)	49
Diyar	50
Ekrem	51
Feridun ... (Malik)	52
Mehmet	53
Mevlide HAMDA (Narîn)	54
Vahdettin ÇELİK (Aydın ZAZA)	55
Salih İbrahim (Haki Cudi)	57

Beytüşşebap

Beytüşşebap tanıtım yazısı	58
Bahoz, Mahir ve Azad	60
Diyana AZİZ (Zelal)	61
Hogır ve Gulan	61
Hatice BOĞARA (Botan Cudi)	62
Mikail TOK (Lezgin)	63
Serkê Diryan Şehitleri	64

Cudi

Cudi tanıtım yazısı	65
Helena Pîr Operasyonu	67
Fatih ORAK (Ferhat)	79
Abdurrahman KURDO (Cuma)	80
Besta Blucine tepe baskını eylemi şehitleri	81

Bülent ERİK (Adnan)	83
Celal Mamo (Celal)	84
Habeş REŞİT (Ferman)	85
Hacı GÖK (Çiya Herekol)	86
Nalin Amed	86
Hüseyin EREN (Nihat)	87
Rıza ERGÜL (Serhat)	88
Şahfettin AHMET (Dilgeş Çiya)	89

Garisan

Abdurrahim KÜLTER (Welat)	91
Rênas	92
Çaçê dağ şehitleri	93
Ekrem	97
Ercan, Rêber ve Hêja	98
Gezîngê şehitleri	99
Remzi AYDIN (Mazlum)	100
Giap	101
Şevket Ali MESKEN (Rojhat)	102
Kalendera şehitleri	103
Mehmet AL (Yahya)	105
Hemdo HÜSEYİN ve Ömer KOÇER	107
Pervarî şehitleri	109
Songül ÖNCEL (Zilan)	111
Tabibe ÖREN (Zekiye Cudi)	112
Tajdin TEMEL (Enver Eriş)	113
Yusuf ERTÜRK (İsmail)	114

Haftanın

Haftanın tanıtım yazısı	115
Uludere şehitleri	117
Abdulhalim ABDURRAHİM (Gelhat)	118
Abdülkadir AKBAY (Kemal)	119
Begova ovası şehitleri	120
Begova tepesi şehitleri	122
Berîvan tepesi şehitleri	124
Derkar eylemi şehitleri	125
Cemal UĞUR (Sinan İntikam)	126
Konferans tepesi şehitleri	130
Hamdiye SÖMÜRÜ (Eylem Gap)	131
Gümrük tepesi şehitleri	132
Ali Zinar	134
Kenan ABBASGİL ve İlhami TURAN	137
Hewas MUHAMMED (Hezan)	141
Hikmet MUHAMMED (Nidal Munzur)....	143
Hurşit KARA (Şivan)	145
Saima ERİKMEN (Warşin Koçer)	147
Jiyan	148
Kela Şabanikê eylemi	149
Şehit Bêrîvan tepesi şehitleri	152
Partîzan eylemi şehitleri	153
Ramazan POLAT (Polat)	155
Roj	156
Xantur eylemi şehitleri	157
Tahir KİLİM (Ramazan)	159

Hakkari

Hakkari tanıtım yazısı	160
Ahmet ÇAPKAN (Deniz UMUT)	161
Düzgün GÜLÜNÇ (Rênas Laşer)	162
Ecevit ÇAĞDAÇ (Celil)	164
Emine KIRAN (Xwînda)	165
Özgel UĞUR (Cansöz Cafer)	166
Abdullah KAR (Bedri)	167
Mahmut ALİ (Kahraman Halim)	168
Mustafa GÜZEL (Şivan)	169
Sertav Çiya EKER (Botan)	170
Velit KANO (Memo)	174
Yusuf SOBAŞ (Demhat Agirî)	175

Karargah Hareketli Tabur

Hareketli Tabur şehitleri üzerine	177
Hüseyin ŞENGÜL (Şerif)	178
Çelênîx-Faraşin şehitleri	182
Selma DOĞAN (Zinarîn)	183
Saliha ATAĞ (Niştîman)	185
M. Emin REŞO (Hamza)	186
Selma SOLMAZ (Medya Amed)	187
Ali BABAT (Ferhan)	188
Azad	189
Çetin KUTLUTEKİN (Zîndan)	190
Dilbirîn	191
Güler KAYA (Arjîn)	192
Haydar	194
İbrahim KURİKİ (Şernas)	195
İhsan AKAY (Nurhak)	196
Kawa	197
M. Salih KIZMAZ (Karker)	198
Müslüm KANKAYA (Savaş)	199
Nazmi USO (Rêdûr)	200
Nezir BİLEK (Azad)	201
Nihat GÜMÜŞ (Fidel)	202
Zekiye Afrin	203
Önder GÖNEN (Serxwebûn)	205
Osman BERHOŞ (Edip)	206
Rojda	207
Selahattin GEZER (Hasan)	208
Gülcan SEVER (Sabri Şahin)	209
Ahmet AKGÜN (Şivan)	210

Gabar

Musa TOKSAN (Rizgar)	211
Abdullah DEMİR (Battal)	212
Yılmaz ŞENGÜL (Cangir)	215
Cevher Ali YASİN (Ömer)	216

Hüseyin KARA

Osman ŞEXİ

Eylül gecelerinin alacakaranlığında sonsuzluğa omuz omuza yürüdüler

❖ Adı, soyadı: **Hüseyin KARA**

Kod adı: **Eriş**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü Uludere, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1997 Çiyayê Spî-KDP Pusus**

“**Eriş**” deyince, O’nu tanıyanların yüzünde gülümseme parıltıları beliriverirdi. Sevimli, esprili, şakacı, coşkulu bir gerillaydı. Engel tanımaz, zorluk bilmezdi. Bildiği tek şey, partinin O’na yüklediği görevleri başarıyla sonuçlandırmaktı. Çalışmadan asla bıkmazdı. Çoğu geceleri uykusuz geçirir, uğraşacak bir iş mutlaka bulurdu. Başarmak için vardı O. Partisini, halkını severdi. Amacına yürekten bağlıydı. Kalbi ve benliği sevda yüklüydü. Kıpır kıpır kaynardı içi. Kendini adamışlığın tadını çıkarırdı. Yoldaşlarına karşı içten ve sevecendi. Geriliklere karşı ise her zaman patlayan, öfke dolu bir volkandı. Sözü-

nün eri, söylediğini yapan, emir ve talimatlara bağlı, tam bir savaşçıydı Eriş yoldaş.

Yurtsever bir köy olan Hilal’de doğup büyüdü. Erken yaşlarda mücadeleyle tanışmış, gerillalarla iç içe büyüdü. Askeri kanun ile saflara katılmasına rağmen büyük memnuluk duymuş, gönül bağlamış, kendini bu soylu yaşama adamaktan gurur duymuştu. O’nun katılımıyla çocukluk arkadaşları da zamanla partiye katılmıştı.

Gerilla saflarına katıldıktan sonra Botan’ın değişik alanlarında faaliyetlere katılır Botan yoldaş. Birçok alanda geliştirilen eylemlerde aktif rol oynar. Korku nedir bilmez, cesaretiyle herkeste hayranlık uyandırır. Gelişmek için büyük çaba harcayan, çalışkan, fedakar özellikleri, hoş esprileri ve engin coşkusuyla yapı içindeki moral kaynağıydı Eriş yoldaş.

“**Ferhat**” deyince, O’nu tanıyanların saygıyla hayranlık duyduğu, olgunluğu ve sakinliği karşısında içten saygı gösterdiği, çalışkan, emekçi bir ARGK savaşçısı gelir akla. Aydın yanlarıyla çevresini de aydınlatan, bilgilendiren özellikleriyle sevilip sayılırdı Ferhat yoldaş. Emeğiyle yaşamı kazanmayı seven, çalışmaktan bıkmayan, her şeyiyle davaya kilitlenmiş, bütün yeteneklerini halkının ve mücadelenin hizmetinde ayaklandıran, başarısından başarıya koşan bir militan olarak tanınırdı.

❖ Adı, soyadı: **Osman ŞEXİ**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani Küçük Güney, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1997 Çiyayê Spî-KDP Pusus**

Eriş ve **Ferhat** yoldaşlar partiye ve yoldaşlarına büyük güven veren bu olumlu meziyetleriyle en hassas görevlerden biri olan cephane depolamak için Çiyayê Spî alanında görevlendirilmişlerdi. Bu amaçla alana gelmişler ve görevlerini büyük bir tutkuyla, zorluklara aldırmaksızın yapıyorlardı.

Görevlerini başarıyla yapmanın sevinciyle bir an önce yoldaşlarının yanına tekrar dönmek için yola çıkan **Eriş** ve **Ferhat** yoldaşlar, geçtikleri bir köyde KDP’nin pususu sonucu vurularak şehit düşerler.

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Şehit Diyar

Yaşamın kanıtı ardından bırakabildiklerindir

İnsanlık tarihi, ezilen insanların mücadelesi, çetin savaşlar ve kendini feda eden binlerce insanın kanı üzerinde bu düzeye ulaşmıştır. Özgürlük hakkı egemenlerin ellerinden alınarak kurtuluşa gidilmiştir. Sömürüye maruz kaldığında insanlar tarihlerinden, direnişlerinden, özgürlüklerinden mahrum bırakılmışlardır. Kürt insanı ise hiçbir zaman köleliği kabul etmediği gibi, özgürlük için yaşamayı şeref bilmiştir. Kürdistan ve üzerinde bulunduğu topraklar, tarihten bu yana uygarlığa can veren, pek çok ilk'e beşiklik eden topraklardır. Bu aydınlanmanın temel taşları olan devrimcilerden biri de **Diyar** yoldaştır.

Diyar yoldaş *"Yalnız halkım için değil, yeryüzü halkları için de köleliği kabul etmiyorum, şerefli olmayan bir yaşamdansa ölüm daha değerlidir"* diyerek özgürlük tutkusunu dile getirmiştir.

Diyar yoldaş, başarıma umudu ve kavrayıcılığı ile, 'her şey özgür bir vatan için' düşüncesiyle hareket eder. Yaşam tutkusuyla tüm arkadaşlara örnektir.

Kamışlı'da dünyaya gelir Diyar yoldaş. Siyasi çatışmaların yoğunlukta olduğu bir alan olması nedeniyle, Kürtlük adına konuşan örgütlerin PKK'nin çıkışıyla oportünizmleri açığı çıkar. Halk bu gerçekliği daha iyi tanır. Diyar yoldaş da bu gerçeğin bilincine erişir ve partiye yakınlık duyar. Kurtuluşu burada görür. Bu gerçeğin deşifasyonu ile PKK'ye katılımlar gerçekleşir. Savaş sahasına kitlesel katılımlar olur. Bu etkiler altında Diyar arkadaş da partiye katılır. İki yıl cephe çalışmalarında bulunur; bu çalışma-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Diyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ekim**

1997, Çiyayê Spî

larda halk gerçekliğini daha iyi tanır. Halkı tanıdıkça yurtseverlik duyguları daha da gelişir.

Bir süre sonra Önderlik Saha-sı'na geçer. Önderlik gerçeğiyle karşılaşmayla birlikte devrime daha sıkı bağlanır. Sahadan alınan güç ve moralle sıcak savaş ortamına geçmek ister. '94'te kendisine bu fırsat tanınır. Ülkeye geçişle birlikte yaşamdaki öncülüğü, talimatları uygulama gücü, saldırı ruhu ve coşkusuyla dikkat çeker. Herkesle ilişkilenecek bütünleşmeye çalışır. Kolektivizmi en iyi temsil eden arkadaşlardan biridir.

Gerilla güçlerinin Çiyayê Spî'de gerçekleştirdiği bir tepe baskınında saldırı kolunda yer alır. Bu saldırıda şehit düşer.

Yolunda yürüyeceğimize dair söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Şehit Ekrem

Şehadetiyle özgür yaşamı yaratanlara katıldı Ekrem yoldaş

Kürdistan tarihte büyük savaşlara sahne olmuş ve düşmanlar tarafından zenginlikleri sömürülmek istendiği için çeşitli işgal hareketlerine maruz kalmıştır. Zenginlikleriyle, güzellikleriyle uygarlığın beşiği olan Kürdistan, insanlığın yüzündeki cennettir. Düşmanın sömürge politikalarına ve kanlı katliamlarına maruz kalsa da, tarihin hiçbir döneminde teslimiyeti kabul etmemiştir. Yediden yetmişe sergilediği direnişiyle, büyük destanlar yaratan binlerce şehidiyle günümüzde anılan bir ülke olmuştur. Yıllarca acılarıyla başbaşa kalan Kürt halkı, PKK'nin çıkışıyla ve tarihi önder Başkan APO'nun öncülüğünde gelişen yurtsever devrimci özüyle, özgürlük talebini haykırmıştır. Bağımsızlık ve özgürlük, şehitler yolunda büyük direniş ve özgür iradeyi göstermekle mümkündür. Yaşayan Kürt halkının en temel varlık gerekçesi, devrim şehitleri ve ulusal önderi olmaktadır. Kürt halkının temsilcileri olan şehitler, çizilen yaşam yolunda meşale oldular. Mazlumlar, Kemaller gibi ideolojiyi yaşam tarzıyla bütünleştiren, parti yaşamının temsilini direnişleriyle gerçekleştiren şehit yoldaşlarımızdan biri de **Ekrem** yoldaşdır.

Tarihi direniş yönüyle tanınan Mardin halkı, partiye ilk kucak açan yurtseverliğin devrim safında şehit verdiği yüzlerce evladiyla yeniden direni-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ekrem**

Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey-Rib köyü-Savur-Mardin, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Kasım 1997, Çiyayê Spî**

şin ifadesi olmuştur. Evet, Ekrem yoldaş da yaşadığı bölgede artan düşman baskılarına, katliamlarına büyük öfke duymuş ve intikam duygusu O'nu partiye, mücadeleye yöneltmiştir. Savaştaki büyük saldırı ruhuyla ihanete ve faşizme dur diyebilmenin seslenicisi oluşu, parti içi engellere karşı sağduyulu duruşu ve örnek davranışlarıyla sevilip sayılırdı. Genelde Botan, Haftanin ve Çiyayê Spî alanlarında bulunan Ekrem yoldaş, kısa sürede manga komutanlığı görevini alır. Daha sonraki süreçlerde savaşa aktif katılım sağlayarak, birçok eylemde önemli roller oynar.

Çiyayê Spî'deki güçlerimizce düzenlenen **Semele** eyle-

minin saldırı grubunda yer alır. Düşmana güçlü darbeler vurulduğu bu eylemin çatışmaya dönüşmesi sonucu ağır yaralanır. Yoldaşların yardımıyla eylem yerinden iki saat uzaklaştırılsa da, "**Bijî Serok APO**" sloganlarıyla yanı başındaki yoldaşlarına veda eder ve şehitler kervanına katılır. Ekrem yoldaş böylece ulusal Önderine, halkına ve insanlığa olan borcunu ödemiş, yüce değerlere bağlılığını sloganlaştırmıştır.

O, Kürdistan ve bu topraklarda yaşamının şerefini tadanların, umudu yüreğinde taşıyarak büyütenlerin ne ilki, ne de sonuncusudur. O, özgür yaşam fırsatını en iyi yaratan ve değerlendirendir şehadetiyle...

Mücadele arkadaşları

*İşte hayallerim
sizlere getirdim
burada tutun beni
hayallerimle
örtüştüğüm gün
O gün*

*Alın beni yanınıza
alın beni
Ve susuzluğuma son
verircesine
Özgürlük pınarında
yıkayın beni*

Feridun ...

Malik, teslimiyeti tanımayan gençlerin sembolüdür

Emeğiyle, alnının teriyle, zorluklarla insani değerleri kazanmış bir halk, bu değerleri yitirmeyle yüzyüze kaldığında, yaşamı karanlıklara hapsedilmeye çalışıldığında; ona umut kaynağı olan, yaşama ışık tutan aydınlardır. Kürt halkı gibi bir halk ve ülke gerçekliğinde özgür ve bağımsız bir yaşamın gerçekleşeceğine dair ilk umutları taşıyan ve bunun için pratik öncülük yapan okumuş, aydın insanlar olmuştur. Birçoğu tereddütsüz özgürlük yürüyüşüne girmiş, özgürlük ağacını kanla sulamayı bilmişlerdir.

Malik yoldaş, 1993'te partiye katılır. Üniversite öğrencisidir. Kamışlı'da orta halli bir ailede dünyaya gelmiştir. Bilmediklerine karşı olan merak ve anlama çabası onu partiye tanışmaya götürür. Parti gerçekliğini tanı-

✪ Adı, soyadı: **Feridun ...**

Kod adı: **Malik**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

1997, Çiyayê Spî

dıktan sonra fiili katılım gösterir. Halk gerçekliği kadar düşman gerçekliğini de tanır. Yurtseverlik bilincini parti bilinciyle daha da geliştirir. Yüreğindeki umudu büyütür ve çevresine de mal eder. Kendine güvenen kişiliği ile çevresinin beğenisini, saygınlığını kazanır. Yoldaşlarının dertlerine ortak olduğu gibi, halkıyla, ülkeyle de bir o kadar bütünleşir.

1997'de gerilla birliklerine katılır Malik yoldaş. Kısa süren gerilla yaşamına rağmen an devrimciliğini en iyi biçimde uygulamanın çabası içinde olmuştur. İdeolojik birikimiyle askeri tecrübeleri birleştirme çabasıdadır. En büyük özelliği yüksek ahlak anlayışı ve yoldaşlarına duyduğu saygıdır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Şehit Mehmet

Munzur'un çılgın dalgası

Günün birinde Dersim'e yolunuz düşerse, Kutu deresinden yükselen çığlıklarla irkilirsiniz. Boğucu dumanın soluk alınmaz zehrinde öksürükler hala yankılanır Ali boğazından. Çocuk hıçkırıklarını duyarsınız; biraz ötesinde çırpınan annenin feryadını dinlersiniz. Bak, bir bacı çırpınıyor girdaplarda boğulurcasına. Zılgıt sesleriyle halaya tutuşmuşlar. Delikanlılar yanı başında kan revan içinde. Munzur kızıl akar, öfkeli. Köpürür deli dalgalarıyla.

Bir bilsen nelere nelere tanıktır!

Gözleri önünde tutuşmamış mıydı bedenler! Suçlu değil miydi suskun duruşuyla, sularına gömülmemiş miydi! Nice koçyiğitler değişmişti anne karında.

Göçenlerin dönüyor bağrına; kitle kitle, katile katile. Aç kollarını kucakla, bas göğsüne. Volkan sarsıntısıyla çarpsın yüreğin. Yılların hasretliğini çekmişçesine sarıl kokla. Hüzünlenip dert yanma, Seyit Rıza doğrulanıyor bugün. Tarih şahittir bu kavgada. Gidenler nereye gitmemişti ki! Kimisi toprağın bereketli kollarına, kimisi zindana, kimileri de nefes almaz yaban ellere, Avrupa'ya, kimileri de **Mehmet** gibi metropollere küçük bir yaşam için gittiler. Ama bilmiyordu ki, mezat pazarına dönmüş İstanbul. Çaresiz, acılarına derman oluyordu yoksulluk. Burada Munzur'un gürül gürül haykırışı yoktu. Egsoz dumanı, makina tıkırtısı, sefalet ve yokluk vardı. Fakat acıları dinmemişti Mun-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mehmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Nazimiye-Dersim, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 1997, Çiyayê Spî**

zur'un. Hayal kurup özlem çekiyordu. Muhakkak bir yolu olmalıydı çaresizliğin. Kavgasına girmeliydi, ülkesinin acılarını dindirmeliydi, aşkını anlatabilmeliydi silahına. Ondandır ki, tanıştığı ilk gün büyülenmişti, mücadelenin kasırgasıyla. Ondan sonrası Mehmet için bir tufan, zapt edilmez bir istekti. Böylesine kararını vermişti. Kim güç getirebilirdi ki özlem duyan kalbine! Özgürlüğe tutulmuştu İstanbul sokaklarında. Mücadelesini günlük çalışmasıyla bütünleştirmişti.

Mehmet yoldaş, böylesi bir ortamda zor koşullar altında bir yandan ekonomik olarak yaşamını kazanırken, diğer yandan da demokratik mücadelesini sürdürüyordu. Cephe içindeki legal

platformlara gidiyor, biraz olsun ülke hasretini gidermeye çalışıyordu. Fakat partiyle organik bağ içerisine girdikten sonra, eğitime alınarak siyasi yönden güçlendirildi. Ve daha farklı görevler verildi. Görevlerini başarıyla yerine getiriyordu Mehmet yoldaş. Ama bu çalışmalar O'nu yeterince tatmin etmiyor, yönü ülkeye dönük olduğundan hep savaşı düşünüyor, bir an önce ülkeye gitmek istiyordu. Tek hayali ve amacı dağların özgür havasını solumaktı.

Böyle beklentiler içinde bir gün ansızın ülkeye gideceği haberi verildi. Hiç şaşırmadı. İçi içine sığmıyor, sevincini arkadaş çevresiyle paylaşmak istiyordu. Bu moral ve sevinçle ilkbahar yağmurları altında güzel ülkesine geldi. Ve sonuçta sağlıklı bir şekilde Botan'a, arkadaşlara kavuştu. Kısa bir süre sonra eğitim amacıyla Haftanın alanına gönderildi. Eğitimini tamamladıktan sonra savaş bölümü içinde görevlendirildi.

1997 yılında hainlerin başlattığı kapsamlı bir operasyonda kahramanca bir direniş sergiledi. Deyim yerindeyse bu operasyondan çelikleşerek çıktı. Operasyondan sonraki süreçte ise Çiyayê Spî alanına gönderildi. Mehmet yoldaş, Çiyayê Spî'de gerçekleşen bir eylemde şehadete kavuştu.

O'ndan çok şey öğrendik, çok şey borçluyuz. Anısını yaşatacağımıza dair söz veriyoruz.

Çiyayê Spî bölgesindeki mücadele arkadaşları

Mevlide HAMDA

O fedai ruhun sembolüydü

Özgürlük güneşi doğunca ve dört bir yanını aydınlatınca yeryüzünün, işte o zaman gecesini gündüzüne katarak çalışmak istiyor insan. PKK'de yaşadığı doğuşla, Kürdün karanlıklara hapsedilmiş gerçeği aydınlığa, günyüzüne çıkarırken; kadın-erkek on binlercesi bu aydınlatıcı sıcaklığın etkisi ile yaşam umudunu büyüyen bir fedailiğe dönüştürmüştür. İnsanlık mücadelesine onurluca katılanlar, zafer yolunda özgürlük istemlerini haykırdılar ve bunu günümüze kadar taşıdılar.

Kürt kadını da bu karanlığın içinden çıkabilmek için özgürlük arayışlarına yanıt bulmaya çalışmış ve tarihte kaybettiği özünü yeniden elde etmenin savaşını vermiştir. Başkan Apo'nun öncülüğünde ve 'ancak kadının özgürlüğü ile toplumsal özgürlüğün gerçekleşebileceği' düşüncesiyle, kahramanca bir mücadelenin sahibi olmuştur. Kanıtlanmıştır ki, kadın yüceldikçe yücelen aşk, yaşamın temel gücü ve kaynağı haline gelecektir.

Zilan, Rojbin, Binevş, Berivan, Berwar ve daha birçok örnekte olduğu gibi, özgürlüğün kadınları bedenlerini insanlık mücadelesi için, bir değil binlerce bomba yapıp geriliği can yüreğinden parçaladılar. Evet, **Narîn** yoldaş da özgürlük çizgisinin takipçisi ve savaşçısıydı. Partileşmiş kişilik özellikleriyle, yaşamında hiçbir korku ve kaygıya yer vermeksizin zorlukları göğüsleyen iradesiyle, insan olabilmenin ve insanca yaşayabilmenin erdemiyle tanınırdı yoldaşları arasında.

Özgürlük umudunu gittiği yerde çığ gibi büyüten Narîn yoldaş, özgürlük ağacının bir dalını da köyüne kadar uzatabilmiştir. Yurtseverliğinin, halk ve ülke sevgisinin

❖ Adı, soyadı: **Mevlide HAMDA**

Kod adı: **Narîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997**

Çiyayê Spî

temellerini, doğup büyüdüğü köyünde atmıştır. Çünkü bu köyün toprakları devrim şehitlerinin kanıyla sulanmıştır. Devrim saflarındaki kadın yoldaşlarının fedailiği Narîn yoldaşa ilgi uyandırmış ve O'nu mücadeleye yakınlaştırmıştır. Düzen yaşamını ret temelinde ve büyük bir kararlılıkla mücadeleye katılmıştır Narîn yoldaş. Katılımı, yaşadığı köyde büyük yankı bulmuş, halk üzerinde büyük etkiler yaratmıştır. Üzerinde yaşadığı topraklar özlüdür ve fedakarlığı bağrında taşımaktadır.

Kadın hakkında yaptığı araştırmalar ve yaşadığı bilinçlenmeyle birlikte, parti çalışmalarına katılmaya başlar Narîn yoldaş. Halkın dertlerine, acılarına ortak olmanın mutluluğunu yaşar; bu yoğunlukta çalışmak en büyük moral kaynağı olur. Öğrenci çevresi arasında devrimci bilinci ve sağlam bakış açısıyla, çalışmalara he-

sapsız katılımıyla halk içinde saygın bir yer edinir. Özellikle parti-nin eğitim olanaklarını en özlü bir biçimde değerlendirmesi, bu konumunu daha da pekiştirir. İdeolojide derinleşmeyi de böylece daha da derinlikli yakalar ve bunun tamamlanması olan pratik uygulama için sıcak savaş sahası olan ülke topraklarına geçiş yapar.

Devrimci özellikleriyle öne çıkan Narîn yoldaş, gerilla olmanın coşkusu, heyecanı ile, yeni yaşamının ilk sayfalarını, '95 yılında geçtiği Metina ve Zap alanlarında yazmaya başlar. Artık silahlı savaşım yaşamının vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Savaşın içine girdikçe yakıcılığı daha çok hisseden Narîn yoldaş, savaştıkça özgürleşir, insan gerçeği ile tanışır. Ve savaşma arzusu O'nda büyük tutku düzeyine gelir. En ön saflarda savaşmak en büyük tutkusu olur. Partileşmiş özellikleriyle tanındığı kadar, savaşta da Zilan çizgisinde yürümek O'nun yaşam kaynağı olurken; moral düzeyi ve çalışma tutkusu yaşama olan bağlılığını kopmaz derecede sağlamlaştırır. O'nun için özgürlük aşkı, yaşama olan derin bağlılık, çirkinliklere, geriliklere en radikal tavrılarla dur demenin adı oluyordu. Değerlere sahiplik etmesiyle ve Önderliğe olan bağlılığıyla 'nasıl yaşamalı'nın en büyük yanıtıydı Narîn yoldaş.

Çiyayê Spî güçlerince yapılan bir eylem planlamasının saldırı grubunda yerini alan Narîn yoldaş, elindeki bombanın pimini çekerek, binlerce şehidin kanlarıyla suladığı Kürdistan topraklarına kızıl bir gül tohumu olarak karıştı.

Özgürlüğe ulaşmaya kadar yolunda yürüyeceğimize dair söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Vahdettin ÇELİK

Bize vasiyeti daha fazla savaştirmek

Ayдын arkadaş, 1996 Ağustos ayının başlarında Zap'tan bir grup arkadaşla birlikte kadro eğitiminden çıkıp Metina alanına gelmişti. '96 ilkbahar ve yaz süreci alanımızda daha az eylemlilik içinde olduğumuz bir süreç olmuştu.

Aydın arkadaş ile, yapılan bir toplantıda karşılaştım. Bu toplantıda Aydın arkadaş tüm dikkatiyle bir yandan yaşanan sorunları daha iyi anlamaya çalışıyor, bir yandan da o tok sesiyle sorunları değerlendiriyordu. Yapımıza ilk etapta kararlı kişiliği ile güven vermişti. Evet, genelde olduğu gibi alanımızda da anlayışlar mahkum edilmişti ve onların pratiğinin yol açtığı olumsuzlukları gidermek, bunun yerine parti çizgisini uygulamak için pratik sürece uygun bir eylemsellik geliştirmek, yaşamda dönüşüm ve gelişimi sağlamak gerekiyordu. Böylesi bir sürecin başlatılması için Xinokê korucularına yönelik bir eylem yapılması planlanmıştı. Gücümüzün içinde bulunduğu ruh hali ve durumu uygun olmadığı için eylem sabote olmuş ve gerçekleşmemişti. İkinci eylemimiz tekrar sabote olmuştu. Fakat buna rağmen gücümüzün atılım yapması için alanımızda mutlaka başarılı eylem yapmak gerekiyordu.

Hedef yine yol güvenliğini sağlayan Xinokê korucularıydı; fakat bu sefer komutan Aydın arkadaştı. Bu hainlere asıl darbe komutan Aydın'ın komutasında vurulacaktı. Kaybın olmaması ve geri çekilmenin sağlam yapılması için eylemin

❖ Adı, soyadı: **Vahdettin ÇELİK**

Kod adı: **Aydın Zaza**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz**

1997 Bulcina noktası-Çiyayê Spî

akşama doğru yapılması gerekiyordu. Fakat Aydın arkadaş koşulları iyi değerlendirerek eylemi öğleyin başlatmıştı ve eylemi başarıyla gerçekleştirerek hain çetelere istenen darbeyi vurmuştu. Kayıp vermeden tüm eylem gücüyle birlikte noktaya ulaşmıştı. Böylece alanımızda ilk başarılı eylem ortaya çıkmıştı, hem de hiç kayıp vermeden.

Aydın arkadaş alanımızdaki bu ilk eylemiyle kararlı, cesur, usta ve başarılı bir pratik uygulayıcı olduğunu ortaya koymuş, tüm yapımızı da buna davet etmişti. Bu ilk başarılı eylem alanımızda giderek daha da başarılı bir eylemsellik sürecinin gelişmesine yol açtı.

Aydın arkadaş yaşamda da sorunların üzerine kararlı ve radikal bir şekilde gidiyordu. Yapımızda yaşanan sorunlar köklü ve ağır olduğu için kararlı olmak gerektiğine inanıyordu. Fakat radikal olayım diyerek yapıdan soyutlanma yerine, yaşam içerisinde yapıyla bütünleşiyor, ilkeli bir uyum içerisinde sorunları pratikte ustaca çözmeye çalışıyordu. Aydın arkadaş sadece cesaret ve güvenin değil, aynı zamanda büyük bir moral ve coşkunun da kaynağıydı. O'nun olduğu yerde mutlaka canlılık ve coşku vardı. Siyah iri gözleri ve gülüşleri en zor koşullarda bile tüm arkadaşlara büyük bir coşku ve moral veriyordu.

Aydın arkadaş kendini sürekli yenileyen, geliştirerek güçlendiren, partimizin askeri komutan ve militanının en güçlü özelliklerine sahip olan örnek bir arkadaştı. Kişiliği ve şahsında yaşanan gerçeklik tüm yapımızı sürekli güçlenmeye ve güçlü kişilik özelliklerine ulaşmaya zorluyordu. Yapımızda istisnasız herkesin saygı duyduğu ve sevdiği bir arkadaştı. Zaza olduğu için Kurmancî lehçesini düzgün konuşamıyordu. Buna rağmen Kurmancî konuşması bütün arkadaşların hoşuna gidiyordu. Kurmancî ve Zazaca'yı birbirine karıştırıyor, adeta yeni bir lehçede konuşuyormuş gibi oluyordu. Zaten yapımızda herkes "Zaza" diye hitap ediyordu O'na.

İçinden geçtiğimiz süreç hal-kımız açısından bir kahraman-

lık sürecidir. Partimiz PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş savaşımız büyük kahramanlar yaratıyor, ancak bu kahramanların kahramanlıklarıyla halkımız insanlık ailesi içinde onurlu yerini alabiliyor. Aydın arkadaş da saflarımızda kahramanlaşan, halkımızın insanlık ailesi içerisinde onurlu yerini alabilmesi için büyük bir emek ve çabanın sahibi olan örnek bir arkadaştı. Örneğin Bamernî eyleminde kendi kolunun saldırısında tek başına şehrin içerisine girmiş, saatlerce kahramanca savaşmıştı. Tek başına hiç tereddüt etmeden girdiği yoğun bir çatışmadan sonra kolundaki hafif bir yarayla şehirden sağlam çıkmıştı.

Eylül '97'de bölüğümüz hareketli bölük olarak Metina'dan ayrılarak Çiyayê Spî alanına yöneldi. Burada alan gücüyle birlikte birkaç başarılı eylem de gerçekleştirdik.

Bu süreçte Parti Merkez Okulu'ndan gruplar gelip Kuzey alanlarına geçiyordu. Parti Merkez Okulu'ndan gelip Amed, Dersim ve Erzurum'a geçecek olan arkadaşlar da vardı. Aydın arkadaş bu gruplarla Kuzey eyaletlerine geçmek istiyordu. Bunun için raporunu yazmış ve önerisini partiye sunmuştu. Bu sefer Kuzey'e geçeceğine dair oldukça iddialı ve ümitliydi. Kendisiyle bu konuda bazen şakalaşiyor, "Burada da savaş var, kendini burada ispatlamayan içeri geçemez" diyordum. O da "Ben kendimi yeterince ispatladım, o senin dediğin benim için geçerli değil" diyordu.

Tarih 27 Eylül 1997'ydi. Çiyayê Spî Bulcina noktasındaydık. Sabah erken kalktık; gün biraz aydınlanınca tepesi ve keşifçilerimiz arazide düşman hareketini görmüş ve noktaya bildirmişti. KDP güçleri operasyon

için araziye çıkıyordu. Bu gelişme üzerine bizim de tüm güçlerimiz harekete geçti. Aydın arkadaşın birliği de alandaki en stratejik tepeyi tutmak için harekete geçmişti. O tepeye kim hakim olursa, alana da o hakim olurdu. Böylesi önemli bir görev için sırt çantalarımızı ve silahlarımızı alarak harekete geçtik. Aydın arkadaş avının üzerine atlamaya hazır bir kaplanı andırıyordu. Oldukça çevik, canlı ve hafifti. Esen rüzgar saçlarını adeta ikiye ayırmış, yüzü hafif beyazlaşarak solmuştu. Her zaman oldukça soğukkanlı olan Aydın arkadaş, bugün biraz heyecanlı gözüküyordu. Gideceğimiz tepeye ulaşmadan KDP peşmergeleri tepeyi tuttular. Buna rağmen tepeyi ele geçirmemiz gerekiyordu. Beklenen kararı almıştık: Saldırın tepeye, tepeyi ele geçerin!

Bu karar üzerine saldırıya geçtik. Her zaman olduğu gibi Aydın arkadaş yine en öndeydi. Saldırı ani ve hazırlıksız olma-

sına rağmen, gündüz oluşu nedeniyle düşman uzaktan fark edilip geri püskürtüldü. Saldırı başarısız olunca düşmanın mevzilendiği sırta yaklaştık. Yüz metre aşağısında mevzilenerek yoğun bir çatışmaya başladık. Hem çatışmayı yürütüyor, hem de yeni bir saldırıya hazırlanıyorduk. Yoğunlaşan çatışma ortamında bir serseri kurşun Aydın arkadaş'a isabet ederek şehadetine yol açtı.

Kürdistan halkının en büyük kahramanlarından biri yine insanlığın bu topraklarda yeşermesi ve boy vermesi için gereken tarihi görevi yerine getirmişti. O, Kürdistan halkının kahramanlık tarihinin büyük kahramanlarından biri olarak tarihimize geçti. Fiziki olarak artık aramızdan ayrıldı, gerçekte ise aramızda yaşıyor, bize komuta ediyor, mutlak başarımız ve kesin zafer için bize öncülük ediyor...

**Mücadele arkadaşları adına
Metin**

S. İbrahim AHMET

“Kürt halkının tek kurtuluş yolu PKK’dir”

Ulusal kurtuluş devriminin Ulusal Önder Başkan Apo şahsında temsilini bulması, Kürt halkı ve yine dünya halkları arasında büyük yankılar yaratmıştır. İdeolojisiyle insanlık gerçekliğini ortaya koyduğu gibi, 30 milyona varan nüfusu ile Kürt halkının ulusal demokratik haklarını ve bu sorunun çözüm yollarını dünya kamuoyuna göstermiştir. Sınıf ve mezhep farkı gözetmeksizin özgürlük ve bağımsızlık talebi olan bütün halkların aynı çatı altında toplanmasını amaçlamak kadar, sosyalist ideolojiyi benimseyerek, sosyalist insanın gerçekleşmesi temelinde mücadelesini en amansız şekilde yürütmüştür.

Mazlum, Hayri, Kemal, Zilan, Beritan gibi kanlarıyla insanlık tarihini yeni baştan yazmanın onurlu mücadelesini dağda ve zindandaki direnişleriyle bütün gericilere karşı gösteren şehitlerimizi ve bugün onların takipçisi olan **Haki** yoldaşı da bu temelde anıyoruz. Ülke topraklarıyla buluşmanın temsilini gerçekleştirmekle bunun derin anlamına ulaşmıştır.

Haki yoldaş, 1975 yılında Derik’in Hacı Harun köyünde dünyaya gelir. Geçimini tarımla sağlayan ailenin en büyük oğlu olması, tarım işlerinde çalışmanın yarattığı emeğe ve toprağa bağlılık onda değerlere bağlılığı ve yurtseverlik duygusunu geliştirir. Bir yandan çalışır, bir yandan da okuluna devam eder. Aile yaşamında sorumluluklarının bilinciyle hareket etmesi dolayısıyla çevresinin büyük takdirini kazanmıştır. Aynı zamanda okulunda da başarılı bir öğ-

❖ Adı, soyadı: **Salih İbrahim AHMET**

Kod adı: **Haki Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Hacı Harun Köyü, Derik, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Dera Şûtek köyü-Çiyayê Spî**

rencidir. Kendisinde kitap okumanın büyük bir tutku haline gelmesi, gelişmelere ve çevresinde yaşanan olaylara karşı yoğun ilgisi dikkat çekicidir.

Büyüdüğü bölge en çok da yurtsever özü ve ulusal mücadeleye sunduğu katkılarıyla tanınır. Genelde siyasi tartışmaların en çok yoğunlaştığı ve yine olayların en çok geliştiği yer olması itibarıyla gelişmeleri etkileyen bir alan olur. '88'de partiyi tanımaya başladığında, alandaki parti çalışanları aracılığıyla partinin kitapları ve edebiyatı üzerinde derinleşme sağlar Haki yoldaş. “Kürt halkının tek kurtuluş yolu PKK’dir” düşüncesiyle alandaki parti çalışmalarına katılır. Kendisine verilen her görevi layıkıyla yerine getirir.

Çalışmalara katıldığı bu süreçte daha fazla etkilenir, partiye bağlılığı yükselir ve fiili bir katılım kararı alır. Örgütlenme yeteneği olduğu için önce kendisine öğrenci kesiminin örgütlenmesi sorumluluğu verilir. 1994 yılında bir devre eğitim gördükten sonra tekrar cephe çalışmalarına verilir. İki yıllık çalışma sonunda Kürt halk gerçekliğini, Türk devletinin kişilikler üzerindeki etkisini daha iyi görür.

Halk içinde saygılı davranışlarıyla büyük yer edinir. Halkla ilişkilerinde üslubunun çekiciliği, sorunlara çözüm bulmadaki ıddiası kendisinde görülen belli başlı özelliklerdir. Daha sonra akademisi sahasında bir devre eğitim görerek parti düşüncesini derinleştirmeyi hedefler ve iddia düzeyini 25 Ekim 1995 tarihinde ülke sahasına geçerek gösterir. Savaşta mütevazı duruşu, her an göreve hazır ve komuta özellikleriyle kısa sürede manga komutan yardımcılığına getirilir. Savaşta en büyük istemi ön cephelerde yer almaktır. Göreve yaklaşımı, disiplinli ve askeri kişilik özelliklerini daha da geliştirmesi, partinin önemli görevlerini üstlenmesini sağlar. Metina ve Çiyayê Spî alanlarında partinin verdiği görevleri büyük bir devrimci ruhla yerine getirir. Ancak çıktığı bir keşif görevinde yolda KDP’liler tarafından atılan pusuda şehitler kervanına katılır.

Haki arkadaş, idealleriyle ve halkıyla bütünleşmek isteyen ve bu yolda mücadele ederken şehit düşen binlerce şehidimiz gibi ülkemizin gökyüzündedir.

Mücadele arkadaşları

Beytüşşebap

Katolarıyla zozanlarıyla bir başkadır BEYTÜŞŞEBAP

Bir kemer gibi peş peşe dizilir uzanır **Katolar**. Öyle inceliğine bakmayın; sarplığıyla ün salmıştır Kato. İskender'in ordularını geri çevirmiş, Türk ordusuna geçit vermemiştir ve gerillayı hep bağrına basmıştır. Oldukça sarp olan kayalıkları arasında binlerce oyuk, gedik, mağara vardır. Ve Katoların her bir kayası bir mevzidir. Şehirlerin sokak aralarını andıran kaya bağlantıları arasına bir girildi mi, bir daha çıkmak zordur. Her kaya parçası bir diğerine benzer. Her sokak bir diğerini andırır. Saatlerce, günlerce birkaç kaya parçası arasında dolaşarak yolunu bulamaman işten bile değildir Katolar'da. Ve Katolar Beytüşşebap'ın bel kemiğidir. Gerilla Katolar'da konumlanır, düşmana korkulu anlar yaşatır, ağır darbeler indirir.

Coşkulu akan bir serin sudur **Masiro**. Tahta Reş'e paralel coşkun bir sel gibi akarak karışır Botan çayına. Zozanların berrak, serin sularını köpürte köpürte bağrında taşır. Kenarında yürürken balıkları sıçrar, insanı selamlar ve yeniden serin suların kollarına bırakıverirler kendilerini. Kıyısında yaşam bulur gerilla. Beslenir, güçlenir ve eylem hazırlıklarını hep burada yapar. Eylem dönüşlerinde de burada tutulur dillanlar. Hem sevince hem de üzüntüye tanıklık eder yıllar boyu.

Yüce bir dağdır **Girê Nizmo**. Yükselir gökyüzüne, baş döndürerek. Baş hep dumanlı, hep bulutludur Nizmo'nun. Bir göl vardır tepesinde; denizden üç bin metre

kadar yüksektir. Serin bir esinti karşılar insanı orada. Önünde masmavi bir göl kayalarla çevrili tepeler ve buraları mesken tutmuş kuş ordusu... Her sabah kuş cıvıltılarıyla uyanırsın, sabahın serinliğinde büyük bir gönül rahatlığıyla karşılaştığın yeni bir günü.

Upuzun uzanır gider göz alabildiğine düzlükler ve hepsi yemyeşil, binbir çeşit otun rengiyle, kokusuyla mest eder, coşturur, bir hoş eder insanı. Ve yürür gerilla, ayın şavkında, parıldayarak silahının namlusu. Konaklar bir serin pınarın başında. Avucunda tüter incecik bir duman ve dudaklarından yayılır zozanların esintisine. Hep

esintilidir zozanlar. Ve zozanlar hep özlemdir koçerlere, berivanlara ve meleyişlerine kuzuların, oğlakların... Hep hasrettir özgürlüğe, kurtuluşa...

Beytüşşebap çok geniş bir arazi yapısına sahiptir. Arazisinin çoğunluğu zozandır. Pervari ovasına, Bestler'e, Müks, Çatak, Van alanlarına kadar ulaşır. Dağların eteklerinde bahar başlamışken, doruklarında daha kış vardır ve karla kaplıdır. Sonra kar eteklerden doruklara doğru erimeye başlar. Ve böylece eteklerden doruğa insan sürekli baharı yaşar; taze otlarla beslenir ta yeni karlar yağmaya dek. Dağlarının doruklarında, kuytuluklarında zaten kar eksilmez. Yazın en sıcak günlerinde burda kar bulmak mümkündür. Daha yılın karı erimeden bir sonraki yılın karı üzerine düşer.

Zozanlara eskiden ovalardan koçerler gelir, sürülerini getirip otlatırlardı. Ovalarda bahar erken başlar ve otlar hemen sararıırken, zozanlarda bahar henüz gelmektedir ve otlar körpedir. Zozanda otlayan sürünün sütü bol ve yağlı olur. Koçerler sürülerini önlerine katar ve zozanlara gelerek yerleşirler. Zozanlar koçerlerin çadırlarıyla kaplanır.

Sürüler özgürce yayılırdı. Akşam doğru dinlenmeye çekilir, berivanlar ellerinde büyük berdoşlarla sürülerin arasına dalar, sağmaya otururlardı. Sağıcıların bilekleri güçlü, damarları sert olurdu. Hayvanlar sütlerini gizlemesin diye seri ve sürekli sağmak durumunda olduklarından kolları çelikleşir,

“...Ve kan akıyordu Masiro
kızıl ve coşkun
durmadan dinlenmeden
akıyordu hep
ulaşmak için sevdasına
ve sevdası alıp katıyordu
bağrına. Sonra birlikte
coşuyorlardı, akıyorlardı
daha kızıl geçerek Botan'ı
bir baştan bir başa
ufukta katıyorlardı
yüreklere güneşi
Işıl ışıl parlıyordu
her bir damla su
Her damlada kızıl kızıl
ışılıyordu kan
Ve özgürlük gülümsüyordu
gerillaya her köpüğünde
Masiro'nun...”

parmakları hareketlenirdi.

Sömürgeciler hazmedemedi zozanların bu şenlenişini. Çünkü bu şenlenişe ortak olmuştu gerilla. Koçerler, berivanlar kucak açmıştı gerillaya, bağrına basmıştı. Çünkü özgürlük umutlarıydı onlar. Bu sayede özgürleşiyordu zozanlar, daha bir şenleniyordu; yeşilleniyor, güzelleşiyordu.

Hazmedemezdi bu gelişmeleri düşmanlar; zira o vahşetin, barbarlığın, kurutmanın adıydı. Tarihi talanla, gaspla, yakıp yıkmayla, katletmeyle döşeliydi. Coşkuya, yeşillenmeye, filizlenmeye, sevgiye tahammül edebilir miydi?

Binlerce askerini, silahını, topunu, helikopterini yığdı zozanlara. Günlerce süren savaşlar, direnişler oldu. Ovadan koçerlerin gelişini yasakladı; etten, silahtan setler dikti önlerine. Bu da yetmedi, köylerini yaktı. Koçerler toplama kamplarına konuldular. Daha sonra kovuldular ülkelerinden. Yönleri metropollere çevrildi. Orada en tortu işlerde çalışmak zorunda bırakıldılar. Kalanlar açlıkla terbiye

edilmeye çalışıldı. Çöplükten ekme topladılar, onurlarını kaybetmemek için. Bununla teslim alınmak istendiler. Ama artık Kürt eski Kürt değildi...

Zozan köylerine baskınlar düzenledi askerler. Süryani köyleri vardı, kendine özgü gelenekleriyle. Yıktı, yaktı hepsini. Göçertti. Avrupalara savurdu tümünü, kurutmak istedi zozanları. İnsansızlaştırdı önce. Bir tek canlının üzerinde yaşamasına tahammül edemedi. Kuşa kurda, börtü böceğe kurşunlar sıktı günlerce. Havanlarla dövdü keklik, tavşan yuvalarını. Ve ateşe verdi zozanları. Zozanlar duman tüttü günlerce. Düşman yeşile de düşmandı.

Direndi zozanlar. Yandıkça, kavruldukça yeniden yeşertti kendini her kışın ardından ve düşmana inat açtı bağrını gerillaya. Kucaklaştı gerillayla, bütünlüştü, kenetlendi bir daha kopmazcasına. Ve özgürlüğü tanıdı gerillayla; yüceldi, değerlendirildi, yeşillendi yeniden, daha gür, daha rengarenk.

Katolar'da, Masiro'nun kıyısında, Nizmo'nun doruklarında, zozanların uçsuz bucaksız düzlüklerinde şimdi yeni bir yaşam filizleniyor. Her ilmeği kanla, emekle, özveriyle, canla örülüyor. İnançla, kararlılıkla geliştiriliyor.

Türk devletinin zozanları -bir bütünen Kürdistan'ı- insansızlaştırma politikası PKK'nin öncülüğünde iflas ettirilerek tersine çevriliyor. Dünyanın dört bir yanına savrulmuş Kürt insanı akın akın Kürdistan dağlarına, Kürdistan'ın kalbi Botan'a, Botan'ın sevdası zozanlara akıyor. Kan, can pahasına yeni yaşamı filizlendiriyor. Özgürlük ağacına hayat veriyor.

1997 yılında düşman yeniden yüklendi zozanlara. Gerilla ile düşman güçleri arasında kıyısıya bir savaş gelişti. İskender'in ordusunun giremediği, gerilla üssü Katolar'a girmeye yeltendi. Kurtarılmış bu vatan parçasında gerillaların dalgalandırdığı kızıl-sarı-yeşil renkli özgürlük bayrağını indirmek istedi. Tüm gücünü, tüm teknik imkanlarını devreye soktu. Ancak Katolar geçit vermedi, gerillalar aman vermedi ve her defasında düşman ağır kayıplarla yüz geri döndü. Özgürlük bayrağı daha coşkulu dalgalanmaya devam etti.

'97 Beytüşşebap şehitleri kanları, canlarıyla bu özgürlük bayrağının dalgalanmasını sağladılar. Kahramanlar kervanına katılma onuruna eriştiler.

Ne mutlu onlara!

Mücadele arkadaşları

*İstersen çeliği batır kanıma
İstersen her gün kurşuna diz beni
Yüreğimi kopar, al istersen
Ama gözlerimi bana bırak
Yürümek istiyorum
Çünkü,
Ay ışığında yürümek ister gerilla...*

Şehit Bahoz, Mahir, Azad

Katolarda özgürlüğe bayrak oldular

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bahoz**

Doğum yeri ve tarihi:

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1997, Kela Akir dağı-Kato**

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi:

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1997, Kela Akir dağı-Kato**

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi:

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1997, Kela Akir dağı-Kato**

Akir kalesinde düşmana geçit vermeyen direniş kaleleri oldular

Türk ordu güçleri çok kapsamlı bir operasyonla Katoları ele geçirmek için harekete geçmişti. Kürdistan'da bulunan en seçme birliklerini bu amaçla Beytüşşebap alanına kaydırmış, uzun süren hazırlıkların ardından 7 Kasım günü Katolara yönelmişti. Katoların stratejik açıdan önemini bildiğinden gerillaların elinden almak istiyordu.

Gerilla güçlerimiz de Kato'nun önemini biliyorlardı. Her parça toprağı şehit kanıyla kazanılmış bu görkemli dağı, gerilla üssünü kolay kolay kaptırmaya niyetleri yoktu. Veya en azından Türk ordusunun bu girişimini pahalıya ödettirmeleri gerekirdi. Bu kararlılıkla askerleri karşılamaya hazırlanmışlardı.

TC birlikleri binlerce kat sayı üstünlüklerinin yanı sıra en modern tekniği devreye sokmuş, havan, tank, top, helikopter dahil her türlü donanımın Katolara yönelmişti. Katolarda sadece bir gerilla birliği vardı ve savunmasını da bu birlik üstlenmişti. Çatışmaların başlamasıyla birlikte, sarp ve yüce Kato gerillanın yanında yer aldı; düşmana geçit vermeyerek her biri bir kale olan kayalıklarını gerillaya mevzi yaptı.

Gün boyu onlarca muharebe yaşandı burada. Düşman her kapıda gerillalara yoğun saldırılar gerçekleştirdi. Fakat her seferinde gerillaların kahramanca direnişiyle bu saldırılar boşa çıktı. Katoların önemi kendini açığa vurmuştu. Türk ordusu burayı kolay ele geçiremeyeceğini anladı ve bu yüzden çılgınca her tarafa havan ve bomba yağdırdı.

Türk ordusunu Katolara sokmayan özgürlük savaşçıları bu büyük zaferi **Bahoz, Mahir ve Azad** yoldaşların görkemli direnişleriyle başarıya ulaştırdılar. Bu üç yiğit yoldaşın sergilediği kahramanlık, gösterdiği cesaret, savaşkanlık ve saldırı ruhu düşmanı gerisin geri çevirmeye yetti.

*On şehir geçtik
Sevdalandık şu dağlara
Sevdasına türkü yakmadık
ama,
her birimiz dokuz çatallı
yürekle
günde on tepe aştık
Bir damla su içmeden
koca nehirlerin üstünden
geçtik
Ekmek yerine
asma yaprağı yiyerek
meydan okuduk yokluğa
zorluklara
Yollarda vuruşarak
pusularda gece boyunca
on şehir geçtik
Işıklarına görünmeden
vurup da
dağların yamacına,
şafaklara dek yürüdük...*

Bu üç ARGK savaşçısı destansı savaşlarıyla hasımlarının hevesini kursağında bırakmışlardır. Onlar da şehitler kervanına katılmayla onurlanmışlardır.

Ne mutlu onlara!

Bahoz, Mahir ve Azad yoldaşların görkemli anılarına bağlı kalacak, mücadelemizde ebediyen yaşatacağız!

Mücadele arkadaşları

Diyana AZİZ

Eylem ve görevlerde öncüydü

✧ Adı, soyadı: **Diyana AZİZ**
 Kod adı: **Zelal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik**
Mardin, 1974
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs**
1997, Kela Memê

İlk, orta ve lise tahsilini Derik'te tamamlayan Zelal yoldaş, okul yıllarında mücadelelerimizle tanışır. Çok zeki ve kavrayış düzeyi yüksek olduğundan gelişmeleri çok iyi özümser. Aldığı bilgileri yalnız kendisinde hapsedmez, çevresiyle de paylaşır. Bilgi ve becerisiyle çevresini

aydınlatır, mücadeledeki gelişmeler hakkında bilgilendirir.

Mücadele ve yurtseverlik tutkusu yüksek olan Zelal yoldaş Kürdistan'daki gelişmeler karşısında sorumluluk duyar ve okul okuma işine son vererek, işlerin en şerefli olan devrim işine gönül bağlar. Yaşamını halkına ve ülkesine adar; gerilla saflarına katılarak özgürlük savaşçısı olur.

Gerilla ortamına geldikten sonra temel eğitim devrelerinden geçen Zelal yoldaş, kısa sürede başarılı çalışma temposuyla manga komutanı olarak eylem ve görevlerin, devrimci tüm çalışmaların yöneticisi ve öncüsüdür.

Manga yaşamında düzenli, disiplinli, resmi ilişkileriyle yoldaşlarının yaşamına can katan, güzellik yaratan Zelal yoldaş, Kela Memê dağında düşmanla girişilen çatışmada yiğitçe savaşarak şehadete ulaşır.

Zelal yoldaş gençliğinin doruğunda, gelişmeye açık, özgürlük

tutkunu, halkını ülkesini ve yoldaşlarını büyük bağlılıkla seven değerli bir militandı. Anısı önünde saygıyla eğiliyor, mücadelemizde sürekli yaşatma sözünü veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

*Güneş
 artık çocuklar için
 doğacak
 Gül yüzlü çocuklar
 gülümseyecek yeniden
 Parıldayacak
 kar beyazı dişleri
 Gerilecek,
 alınlarındaki kader
 çizgisi ve güneşin altın
 ısıltılarında
 yeniden yazılacak
 altın harflerle...*

Şehit Hogır ve Gulan

Hogır ve Gulan yoldaşların anısına

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Gulan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik,**
Küçük Güney
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Besta suyuna kapılarak

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Hogır**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mart**
1997, Serkê Diryan

*Karda keklik izleri
 bir tank gezinir aklımda
 Geceye top vurulmuş
 Sabaha kurşun değer
 yanı başımda
 Nergiz açar ülkemin dağları
 Bir geyik tatlı uykusunda
 biri parçalanmış
 Küçük güzel tayı alırım
 Ülkemin özlemi vurur başıma
 Uçup gider
 elimde kalır dikenlerin yarısı
 Üşürüm, yavru tavşan bakışında*

*yüzümde kış rüzgarları
 Yalan bilmez şair
 Ben vurulmuşum bahar
 Gözünde bir damla yaş
 o da düşer
 Dizlerinin yarasına
 düşlerine umutlanma canım
 Ağlama çiçek ekeceğiz
 Bugün, kurşun yarası
 Yarın, gül basacağız
 tepelere
 Hogır ve Gulan çiçekleri
 diyeceğiz adına...*

Hatice BOĞARA

“Savaşıkça özgürleşen özgürleştikçe güzelleşen güzelleştikçe sevilen yoldaş”

Botan'ı düşündüğümde ilk aklıma gelen O'nun çocuksu masum yüzü ve savaştaki keskinliğidir. Adeta güzelliklerin bileşkesiydi. Fizikinden ruhuna, yaşamından savaşına kadar herşeyiyle güzeldi. Savaşıkça özgürleşen özgürleştikçe güzelleşen, güzelleştikçe sevilen bu yoldaşımız, Parti Önderliği'nin bu değerli belirlemesine uygun bir pratik içinde, büyük gelişme kaydeden yoldaşlarımızdan biriydi.

Henüz çok küçük yaşlarda iken saflara katılan olan Botan yoldaş, 1992 yılında ihanete karşı girişilen Güney savaşına katılır. Küçük yaşına rağmen iyi bir savaşçılık sergiler. Savaşın ardından Zelê kampına giderek orada eğitim görür. Günden güne gelişme gösteren Botan yoldaş ilkeli, seviyeli, bilinçli bir kişilik kazanarak kadının özgürleşmesi ve ordulaşmasına sonsuz bir inancını bilinçle donatır ve bunun mücadelesini vermiştir her zaman. Hem erkek egemenliğine, hem kadın geriliğine karşı asla tavizkar olmamıştır.

Yoldaşlık ruhu ve parti terbiyesi ile büyüyerek döneme cevap vermeye çalışan Botan yoldaş, pratik sahada eylemlere coşkulu katılımıyla, yüksek saldırı ruhuyla arkadaşları arasında sevilip sayılırdı. Katıldığı Sinek tepesine yönelik eylemde gösterdiği üstün başarıdan dolayı bir kol saati ile ödüllendirilir ve manga komutanlığına getirilir.

Ulaştığı askeri kişilik ile kadına toplumda yakıştırılan kölelik zincirini kırmış, bir kadının nasıl özgür olabileceğini kendi pratiğinde göstermiştir. Girdiği her eylemde gösterdiği başarı ve sergilediği kahramanlık bütün yoldaşlarına örnek

❖ Adı, soyadı: **Hatice BOĞARA**
Kod adı: **Botan Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Hut köyü Eruh, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Adana**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Katoyê Jirka-Beytüşşebap**

olmaktaydı. Bu duygusunu bir yoldaşına şöyle belirtir, “Gerillaya tutkunum, delicesine bağlıyım, ona aşığım, ondan kopmam. Bu yüzden hiç kimse beni aşkımdan koparamaz önümde engel olamaz. Engel olana karşı fedaileşirim. Çünkü mücadelede özgürlük vardır,” der. Savaşın özgürleştirici yanını tüm benliğiyle bilince çıkaran ender kişiliklerden biri olan Botan yoldaşın bu sözlerinde büyük içtenlik, inanç ve kararlılık vardır.

Kato Jirka'da Türk orsunun bir saldırısında şehit düşen Botan yoldaş yaşamı ve mücadelesiyle güzelliği yaşamının, özgürlüğü yakalamanın örnek kişiliği olarak saygıyla anılacak, asla yüreklerden çıkmayarak, ebediyen mücadelemizde hep genç kalarak yaşayacaktır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyor, bağlılık sözü veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mikail TOK

Başarmak O'nun en temel ilkesidir

Lezgin yoldaş, 1974 yılında Uludere'de dünyaya gelir. İlk ve orta okulu Uludere'de okur. Daha okul yıllarında mücadeleye sempati duyar. Bilgisi ve gücü oranında çevresini mücadele hakkında bilgilendirmeye çalışarak elinden geldiğince katkıda bulunur. Kavrayış düzeyi yüksek, olgun biri olarak yaşlıları arasında sevilir. Kendine güvenen, emekçi özellikleriyle, iradi olarak sağlam bir kişilik kazanır. Bu yıllarda gerilla ile sürekli ilişki içinde olur. Gerillaya katılana kadar da bu ilişkisini devam ettirir.

Yaş ve bilinç düzeyinde belli bir olgunluğa ulaşıncaya dek yürüttüğü bu ilişkiyi hep geliştirir ve nihayetinde kendi iradesiyle gerillaya katılmaya karar verir. Bu yönüyle bilinçli katılım gösteren Lezgin yoldaş, gerilla yaşamının heyecanını, coşkusunu yaşamaktan büyük mutluluk duyar ve kendini çalışmalara yükten katar. Gerillaya gelişle bilinci kökleşmiş, iradesi keskinleşmiştir. Artık kabına sığmaz biri olarak mücadelede yerini alacaktır. Öyle olur ve büyük bir emekçi olarak görevlere, eylemlere katılır.

Öğrenme isteği ve eylem coşkusuyla dopdolu olan Lezgin yoldaş, Botan'da gerçekleştirilen birçok kapsamlı eylemde en önde, saldırı grubunda yer alarak eylemlerin başarıyla sonuçlandırılmasında önemli rol oynar. PKK'nin özüne bağlı, Apocu saldırı ruhuyla dolu olan Lezgin yoldaş, gösterdiği başarılar nedeniyle birçok kez ödüllendirilir. Emeği üzerinde yükselerek man-

❖ Adı, soyadı: **Mikail TOK**

Kod adı: **Lezgin**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Mayıs 1997**

Serkê Diryan Besta operasyonu

Görevi: **Bölük komutan yardımcısı**

ga komutanlığından, bölük komutan yardımcılığına kadar birçok görev üstlenir.

Botan eyaletinin hemen her bölgesinde pratik içerisinde kalan Lezgin yoldaş, bir dönem Parti Önderlik sahasına gönderilerek burada köklü bir eğitimden geçme olanağı bulur. Eğitim sürecini ele geçmez bir şans olarak değerlendirerek kendini kapsamlı bir eleştiri süzgecinden geçirir ve tekrar savaş sahasına döner. Her yönden donanmış, bilinci tazelenmiş, inancı bilenmiştir. Daha bir şevkle pratiğe katılır. Başarı O'nun için artık temel ilke olur. Nitekim gösterdiği başarıları grafiğini değerlendiren partimiz, 1996-97 kış sürecinde O'nu

“Taktik Eğitim Devresi”ne alır. Bu devrede büyük bir çaba harcayarak kendinden istenileni ve umulanı göstermek amacıyla tüm gücüyle eğitime katılır. Dönem taktiğini yüksek düzeyde kavrayarak pratiğe adım atar. Artık Beytüşşebap alanında Bölük komutan yardımcısı olarak görevlendirilmiştir ve partinin kendisinden beklentileri büyüktür. Başaracağına dair de sonsuz güveni vardır.

Lezgin yoldaşın alana gelişle, birlik içindeki moral ve coşku düzeyi artar. Yoldaşlarıyla kaynaşmasını iyi bilen, hep moral ve neşe aşılayan, cesaret veren, partiye ve değerlere bağlı özelliklerinden dolayı sevilip sayılan bir komutan olur burda.

Bestler alanında geliştirilen bir operasyonu karşılamak üzere Türk askerlerinin konumlandığı bir tepeye saldırı geliştirilecektir. Lezgin yoldaşın başında bulunduğu birim bu saldırıyı gerçekleştirecektir. Bütün birim O'ndan aldığı güç ve cesaretle kısa sürede tepayı imha ederek ele geçirir. Askerlerin üzerindeki çeşitli malmeler ve silahlar alınarak geri çekilme yapılır. Bu esnada eylem yapılan tepe ve geri çekilme hattı havan ateşine tutulmuştur. Yakına düşen bir havan topunun şarapnel parçası Lezgin yoldaşa isabet eder ve O'nun şehadetine sebep olur.

O'nun en temel ilkesi olan başarı, bizim de en temel ilkemiz olacaktır!

Mücadelemizde ebediyen yaşayacaksın Lezgin yoldaş!

Mücadele arkadaşları

Serkê Diryan şehitleri

Onlar düştüler toprağa tohum oldular özgürlüğe

8 Mart 1997 günü Besta'nın Serkê Diryan alanında, Türk ordu güçlerinin gerillanın konumlandığı alana sızma geliştirmesi üzerine büyük çatışma ve direniş yaşanmıştı. Büyük bir savaş ve görkemli direnişleriyle Türk ordu güçlerine geçit vermeyen 8 yiğit ARGK gerillası, kanı ve canı pahasına düşmana ağır bedeller ödeterek yoldaşlarını kurtarmışlardı. Aynı zamanda Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlayan gerilla birliği, bu 8 özge canın şehadetiyle, bu günü daha da anlamlandırmıştı. Bütün dünyanın kutladığı böyle önemli bir günde gerilla birliğinin kutlama yapacağını bilerek saldırıya geçen ve onları gafil avlayacağını düşünen Türk ordu güçleri, insanlığın yarattığı değerlerden ne kadar nasipsiz kaldığını bu saldırı ile göstermişti. Kürdistan halkına

karşı yürüttüğü savaşın ne kadar kirli, haksız ve sinsi olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştı. İşte bu nedenle 8 Mart gününde bu 8 yiğit gerillanın verdiği mücadele, sergilediği direniş, gösterdiği kararlılık, kahramanca savaşmaları anlamlıdır, değerlidir, soyludur, unutulmazdır.

Yiğitliği, cesaretiyle ün salmış **Agit**; fedakarlığı ve çalışkanlığıyla bilinen **Eşref**; cesareti ve gözüpekliğiyle dilden dile dolaşan **Mehmet Can**; mütevazı oluşu ve ağır başlılığıyla herkese örnek olan **Mahir**; azim ve kararlılıkta sembolleşen **Dijwar**; şen ve neşeli oluşuyla arkadaşlarının moral kaynağı olan **Şervan**; parti çizgisinin amansız takipçisi **Munzur**; emekçiliğiyle değerlere değer katan **Rıfat** yoldaşlar Serkê Diryan'da özgürlük kahramanı olarak abideleştiler.

Onlar ölmediler. Yoldaşlarının

mücadelesinde, halklarının yüreğinde ve insanlığın gönlünde ebediyen yaşamak için sonsuzluğa göç ettiler.

8 Mart'ı anlam ve önemine yaraşır bir direnişle kutladılar. Kanları ve canlarıyla günün anlamına anlam, önemine önem kattılar.

Her Mart'ın 8'inde SEKİZLERİ saygıyla anacak, anılarına bağlılığın gereği olarak her koşulda bu soylu günde mücadele bayrağını daha da yükselterek, özgürlük mücadelesini sonuca ulaştıracağız.

**Kürdistan devrim şehitleri
ölümsüzdür!**

**Emek şehitlerini saygıyla
anıyoruz!**

Bijî Kürdistan, Bijî Serok APO!

Mücadele arkadaşları

Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü görkemli direnişleriyle kutladılar

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rıfat**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Maraş**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dijwar**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Zıvinga**

Hacı köyü-Gabar

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt-Kars

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Eşref**

Doğum yeri ve tarihi: **Mêhrê**

köyü-Şırnak

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mehmet CAN**

Doğum yeri ve tarihi: **-Siirt**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart
1997, Serkê Diryan**

*Gecemiz aydınlık
Karı yarararak geçtiler
gündüzün maviliğinde
bir yıldız kayması, ıslıl ıslıl
Yürüdüler karanlıktan korkmadan
ölümsüzlüğe, ölüm utandı
o güzel ülkenin dağlarında*

*Siz özgürlük savaşçıları
Rıfat, Mahir, Dijwar, Şervan
Agît, Eşref, Mehmet Can, Munzur*

*Birer basamak oldunuz
özgürlüğe giden yolda
Göz yaşı dökmedik inanın
ardınızdan
Dizildik sıra sıra ve
izleyerek geliyoruz, yolunuzdan
Açık ola yolunuz yoldaşlar
Kucaklaşacağız güneşi avuçlarken
Sevinciniz bol olsun
Birleşeceğiz özlemlerimize
dokunurken...*

Cennetin diğ er adı

C u d i

her din insanlığın oluşumunu bir efsaneyle dile getirir. Kimisine göre insan balçıktan oluşturulmuştur. Kimisinde Adem'in yasak meyveyi yiyerek cennetten kovulup yeryüzüne inmesiyle başlatılır. Kimisinde oluşum felsefesi farklıdır. Ancak hiçbir Cudi felsefesi kadar akılcı ve izlerini günümüze kadar taşıyan nitelikte değildir.

Cudi görkemli bir dağdır. İnsanlığın beşiğı Mezopotamya'ya, bir insanlık abidesi gibi yükselerek bakar. Eteklerinde muhteşem Cizîra Botan vadisi vardır. İlk insan topluluğunun kıyısında şekillendiğı Dicle suyu eteklerinin dibinden akar. Cudi'nin Dicle'ye bakan etekleri sarp kayalıklıdır. Onlarca vadiyle ovaya iner. Her vadisinde ayrı bir yaşam belirtisi vardır. Her vadisindeki bitki örtüsü ayrı ayrıdır. Her vadisinde ayrı cinsten hayvanlar barınır. Ve Cudi'nin sarp kayalıklarında dağ keçileri birer özgürlük anıtı gibi dikili dururlar. Yılların bütün tahribatına rağmen Cudi onları koruyabilmiş, bağrından eksiltmemiştir.

Vadilerinden çok g r, çok sevin su kaynakları akar. Eteğ e doğru yerlerde daha çok kaynak fışkırır ve birer çay büyüklüğünde ovaya akar. Bu çayların kıyısında en güzel meyveler yetiştirilir. Havası sürekli temiz, ferahlatıcı, şifa vericidir.

Cudi'nin doruğunda geniş bir düzlük vardır. Volkanik çukurların hemen yanı başında uzanır bu düzlük. Girişinde hala ayakta duran bir kubbe vardır. Efsa-

neye göre Nuh peygamber tufandan kaçarken gemisini bu düzlükte durdurmuştur. Efsane şöyledir:

Dünyada büyük bir tufan kopacaktır. Denizler kabaracak, her yer su altında kalacaktır. Bu tüm canlıların sonu anlamındadır. Nuh peygamber bir gemi inşa ettirir. İnsan başta olmak üzere her çeşit hayvandan bir çift canlıyı bu gemiye alır. Hazırlıklar bittikten kısa bir süre sonra tufan kopar. Sular kabarır ve gemi bu sular üzerinde bilinmeyene doğru uzun bir yolculuğ  çıkar. Sürekli gemiyi durduracak bir kara parçası arar dururlar. Cudi dağının tam karşısında, b g n Güneybatı Kürdistan, Güney Kürdistan ve Kuzey Kürdistan parçalarının keşittiğı yerde bulunan B x r dağına gelirler. B x r dağı gemiyi suyun dibine çeker ve geminin durmasına yer vermez. Bunun için Nuh bu dağın adını 'hayırsız' anlamında Kürtçe B x r koyar. Yoluna devam eder. Gemi-deki tüm canlılar endişe içindedir. Açlık bitirmek  zerebilir onları. Yolculuk epey yıpratmıştır. İşte böylesi bir anda Cudi dağının suyun üstündeki başını g r rl r. Gemi gelerek Cudi'nin doruğunda karaya oturur. Tufan biter, sular çekilir ve tüm canlılar gemiden inerek yeniden yaşamı kurmaya başlarlar.

Böylece Cudi'den Mezopotamya'ya ve oradan da tüm dünyaya canlılık yayılır. İlk insan, ilk canlılar burada hayat bulur, burada çoğalır. Buradan dünyanın dört bir yanına dağılır. Bunun için Nuh bu dağı 'yer bulundu' anlamında 'Cûdî' demiştir. Bu

daha sonra 'Cudi' ismini almışsa da, esas olarak 'yerini bulma' anlamındadır.

Ve insanlığın b g n emperyalizm ile Türk sömürgeciliğinin faşist, soykırımcı tufanı karşısında yaşam kavgasını yeniden, bir ulusal kurtuluş mücadelesiyle geliştirdiğı bu süreçte Cudi dağı bir kez daha yaşam yeri olmaktadır. Gerillaya bağrını açmış, gerillanın buradan yayılmasına  n ayak olmuştur. Yeni yaşam Cudi'de gerilla ile adım adım geliştirilmektedir. Bu nedenle Cudi gerilla için "yer bulundu" anlamındadır. Cudi'ye ulaşan gerilla insanlığına, yaşama, ülkesine, onuruna, bin yılların özlemine kavuşmuştur. Yeneden yaşama dönmüştür. Tufanı durduracak g   olmuştur.

Stratejik  nemiy le gerçekten de Cudi ulusal kurtuluş m cdelemizde ilk ayak basılan yerdir. Her alandan, her bölgeden geliş gidişlerin geçit kapısıdır. Kuzeyden güneye, dağdan ovaya, şehirlerden dağı gelişler Cudi'den yapılır. Ve Cudi bereketli bir dağdır. Düşmanın kopardığı tufandan önce doruğundan eteğ ne koçerler, berivanlar dizilir, yüzlerce sürünün meleyişleri arasında özgürce bir yaşam s rd r rl r.

Cudi'de her çeşit ot vardır. Ve otları daha parlak, daha koyu renklidir, daha çeşit çeşit kokar. Hele baharda insanı mest eder bu misk   amber kokusu...

Yalnız toprağının  zeriyle değ l, altıyla da bir baş ka zenginliğı bağrında barındırır Cudi. Şırnak'a bakan yakasında çok zengin kömür yatakları vardır.

Sömürgeciler yıllardır taşımış, ancak bitirememiştir bu kömür yataklarını. Daha neler neler vardır Cudi topraklarında...

Bu nedenlerden dolayı büyük stratejik önemi vardır Cudi'nin. Hem geçişler açısından, hem coğrafik olarak, hem ekonomik olarak, hem de askeri açıdan çok stratejiktir. Cudi dağı ancak kapıları aracılığıyla geçit veren sarp arazi yapısı nedeniyle askeri olarak çok büyük öneme sahiptir.

Düşman Cudi'nin tüm bu önemli yanlarını mücadelemizin gelişmesine paralel görmüş, kavramış ve bu temelde yönelmiştir. Cudi'nin dört bir yanına çepeçevre garnizonlarını dizmiş, tank taburları koymuş ve en ağır toplarının yönünü bu görkemli dağa çevirmiştir. Top yağdırmadığı bir karış toprak kalmamıştır Cudi'de. Yine de gerillayı bağrına basmaktan çekinmemiştir Cudi.

Bu açıdan kıyasıya bir savaş yürütülür Cudi'de. Düşman bütün teknik ve insan gücüyle, kapsamlı operasyonlar ve arazi tutma yöntemleriyle yönelerek Cudi'yi elde tutma, gerilladan soyutlama savaşı vermektedir. Gerilla da halkından aldığı destek ve partisinden aldığı inanç ve güçle saldırılara karşı koymakta, yeni yaşamı burada firlendirmeye ve süreklileştirmeye çalışmaktadır. Bu nedenle savaş çok çetin geçer Cudi'de. Ve işte bu nedendir ki, en görkemli direnişler burada sergilenir, yine en büyük ihanetlere burada tanık olunur. Büyük onur kavgacılarının yanı sıra, onursuzlukların büyüğüne, ef-saneleşen kahramanlıkların sergilenişinden teslimiyetlere kadar böylesine iç içe bir mücadele vardır bu kutsal topraklarda. Dişe diş kavga alanı-

dır burası. Ve özel savaş güçleri çok iyi bilmektedir ki, Cudi'deki kaybı tüm Botan'da kaybetmesine ve tüm Botan'da kaybetmesi de onu bütün Kürdistan'da kaybetmeye götürecektir. İşte bunun kaygısı savaşın karakterini ve şiddetini belirlemektedir.

Mücadelemizin silahlı olarak başladığı yılların ilk günlerinden beri Cudi'de gerilla eksik olmamıştır. Ve Cudi halkı tüm yurtseverliğiyle gerillayla bütünleşmiş, kopmaz parçası olmuştur. Oligarşik sistem ancak yıkıp yakma ve insansızlaştırmayla bir set çekebilmiştir aralarına.

Bu dişe diş savaşında 1997 yılı en zorlu yıl olmuştur. Özel savaş güçleri bu final yılında Cudi'ye, kaybetme telaşı ve korkusuyla operasyon üzerine operasyon geliştirmiş, gerilla güçlerimizin üstüne sayıları on binleri bulan büyük güçlerle ve hesaplanamayacak düzeyde teknik üstünlükle yönelmiştir. Türk ordusunun bu yönelimlerine karşı görkemli direnişler sergilenmiş, birçok özgürlük savaşçısı kanı ve canı pahasına bu saldırıları göğüsleyerek kahramanlık destanları yazmıştır. Tam bir irade ve inanç savaşımına dönüşmüştür gerillanın karşı koyuşu. Ve iradesi zayıf, inancı olmayan ögeler dayanamamış, ya kaçmış, ya da düşmana teslim olarak ihanete bulaşmışlardır. Kürdün tarihi burada bir kez daha dile gelmiştir. Bir yanı direniş, bir yanı teslimiyet ve ihanet olan bu eski tarih bir kez daha yaşanmıştır '97 gerçekliğinde. Ve saflarda bir arınma yaşanmıştır. Çünkü kararsız, ikircikli, inançsız, düşkün, bitik tip ve kişilikler teslimiyet ve ihanet yolunu seçerken, halka ve devrim davasına inanan, partinin

direniş çizgisine her zaman bağlı kalan, zaferde kararlı, mücadelede azimli kişilikler de kanlarının son damlasına kadar direnmişlerdir. Ve yıl bittiğinde teslimiyeti seçenler düşmanın zindanlarında çürüyüp, potinleri altında ezilerek şerefsizce bir yaşama mahkum olurlarken, direnişi seçenler yine Cudi'nin görkemli doruklarında özgürlük silahları omuzlarında büyük şan ve şerefle mücadele bayrağını yükseltmenin büyük gurur ve onurunu yaşamışlardır.

Bu nedenle 1997 yılı Cudi tarihini veya mücadelenin bu yıldaki gelişimini ele alarak şehitlerimizin soylu anılarını ve değerli yaşamlarını dile getirirken, bu şehadetlerde teslimiyet ve ihanet eden kişiliklerin rolünün de olduğu gerçeğini görmek açısından, burada yaşanan ihaneti dile getirmek gerekir.

Şüphesiz ihanet yaşanmazsa, düşman Cudi'nin görkemli arazisinde gerilla karşısında sonuç alacak güçten kesinlikle yoksundur. Ve bu gerçek tüm Kürdistan için geçerlidir. Bütün Kürdistan'da işbirlikçilik, çetecilik, ajanlık, teslimiyet ve ihanet olmazsa, kesinlikle gerilla karşısında bir tek muharebe bile kazanılamazdı, gerilla bir volkanın lavları gibi düşmanını önüne katıp eriterek Kürdistan'ı kaşla göz arasında temizleyecek güç ve yetenektir. Eğer bugün hala Kürdistan'da ömrünü uzatabiliyorsa, bunu bu ihanet ve teslimiyet kişiliklerine borçludur. Çeteciliğe, işbirlikçiliğe sarılması da bundandır. Bu nedenle burda yaşanan ihaneti görkemli direnişlerin şahsında mahkum etmek ancak bu direnişlerin savaştığı gerillikleri ve temsil ettiği değerleri ifade etmeye olanak sağlar.

Helena Pir Operasyonu

İhanete karşı direnişin yiğit temsilcileri

“Şerefli bir ölüm, yaşamış olmanın en güzel ifadesidir”

Parti Önderliği

18 Haziran günü Cudi dağı, Deriyê Hırça yamaçlarında gizlendikleri kaya çatlağında Dîrok ve Eylem ihanetçilerinin şahsında gelişen teslimiyet ve ihanete karşı kahramanca bir direnişe tanık oldu. PKK militanlarına yaraşır bir pratik sergileyen **Ruken, Dilan, Beritan, Firaz, Dijwar ve Nucan** yoldaşların şehadetleri, Apocu direniş ruhunun temsili yiğitliğin doruklanması, halkına, ülkesine ve partisine bağlılığın soylu ifadesi oldu. Bu değerli yoldaşlarımıza bağlılık sözü veriyoruz.

Ruken yoldaş, yurtsever bir aile ortamında yetişir. Saflarda bir kardeşi daha mücadele eden **Dilan** yoldaş aslen Urfalı olup Süleymanlar aşiretindendir. Gelişen halk serhildanlarından etkilenerek o süreçten itibaren mücadelede aktif olarak yer alır. Halkına ve ülkesine daha yararlı hizmetlerde bulunmak amacıyla gerilla saflarına katılır. İlk temel eğitimini aldıktan sonra savaş birliklerinde yerini alır. Olgun, ölçülü davranışları, güçlü üslubuyla, yoldaşlarına sevgisiyle tanımlanır Ruken yoldaş.

Ruken yoldaş Gabar alanında bir süre cephe çalışmaları yürütür. Ağırbaşlılığı ve olgunluğuyla arkadaşları arasında olduğu gibi halk içinde de sevilip sayılır. Kendi emeğiyle gelişerek manga komutanlığına kadar yükselir. Daha sonra Cudi alanında savaşıma devam eder.

1995 yılında Önderlik sahasına geçerek saflara katılır ve burada gördüğü siyasi eğitim O’nu çok geliştirir. Daha sonra Güney Kürdistan’a geçerek burada askeri eğitim görür, tecrübe kazanır. Zap, Metina ve Çiyayê Spî alanlarında savaş birlikleri içinde yer alır, birçok eyleme katılır. Mütevazî, zolukları göğüsleyebilen, yoldaşlarıyla yaşamı paylaşmaktan zevk alan özellikleriyle arkadaşları tarafından büyük değer görür. Manga komutan yardımcısı olan Dîlan yoldaş, siyasi bilinci ve askeri yetenekleriyle Kürt kadınının nasıl özgürleşmeye doğru yol aldığını kişiliğinde somutlaştıran bir militandır.

Welat yoldaş, saflara katıldıktan sonra Mardin alanında mücadeleye başlar. Daha sonra Güney Kürdistan’a geçer. Dürüst, samimi ve olgun ki-

şilik özellikleriyle arkadaşları arasında değer görür. Yakalandığı romatizma hastalığı nedeniyle hareket kabiliyeti daralan Welat yoldaş, kendini arkadaşlarının hizmetine adar ve noktada göreve giden arkadaşlara yemek yapma vb. hizmetlerde bulunarak emeğiyle yaşamaya çalışır. Boş durmayı sevmeyen, esprili özellikleriyle arkadaşlarının moral kaynağıdır.

Ferhat yoldaş, gençliğinin ilk yıllarında partiyle tanışır ve bir süre cephe çalışmalarında bulunur. 1996 yılında Önderlik sahasına geçerek eğitim görür. Bu eğitimden güçlenerek çıkar ve Güney Kürdistan’a gelir. Burda Zap alanında askeri eğitim alarak tecrübe edinir. Daha sonra Haftanin’e, buradan da Cudi alanına geçer.

Parti Önderliği’nin güvenliğinde yer almış, güven veren, özverili, partiye ve değerlere bağlı, kendini kolektif yaşama katan, görevlere en önde koşan, çalışkan, dürüst, kararlı bir militan olarak yoldaşlarının gönlünde büyük yer edinir Ferhat yoldaş.

Nihat yoldaş, Şırnak’ta yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyür. Şırnak kömür

ocaklarında gündelikçi olarak çalışarak yaşamını kazanmaya ve aile geçimine katkıda bulunmaya çabalar. Bir gün gerillalar maden ocağına inerek işçileri toplar, propaganda yapar. Bundan etkilenen altı genç saflara katılır. Bunlardan biri de Nihat yoldaştır. Saflara böylece Cudi alanında katılmış olur. Geldiğinde, kısa bir süre önce Şikeftoka vadisinde şehit düşen Nihat yoldaşın ismini alır ve anısına layık olacağına söz verir. Bu sözünü ihanete karşı görkemli direniş sergileyerek layıkıyla yerine getirir.

Terzihanede, sığınakta teslimiyeti reddederek direnen yoldaşlar:

Jiyân yoldaş, saflara daha 13 yaşındayken katılım gösterir. Yurtseverliğiyle gerillaya önemli hizmetlerde bulunmuş ve birçok savaşçı vermiş, birçok şehidin sahibi olmuş Nêrex köyünden olup Şırnak'ta büyümüştür. Köyleri düşman tarafından boşaltılarak yakılmıştır. Bu nedenle sömürgecilere karşı büyük bir kını ve öfkesi vardır. Metina, Kaşura, Çiyayê Spî, Kela Memê gibi alanlarda pratik çalışmalara katılır. En son Cudi alanında savaş birlikleri içerisinde yer alır.

Partiye bağlılığı ve savaş azmiyle gelişme kaydederek manga komutanlığına yükselir Jiyân yoldaş. Kadın özgürlüğüne inanmış, yaşamında, pratiğinde buna öncülük etmiştir.

Jiyân yoldaş, yoldaşlık ilişkilerinde ölçülü ve resmidir. İlkokul mezunudur, fakat öğrenmeye çok meraklıdır. Sürekli Parti Önderliği'nin çözümlemelerini okuyarak kendini geliştirmeye çalışır.

şır. Yetmezliklere karşı savaşıyor, saygılı ve gelişmeye oldukça aday bir yoldaştır. YAJK Botan Eyalet Konferansı'nda Onursal Kahraman Gençlik Sembolü olarak ilan edilmiştir.

Küçük Jiyan yoldaş, Kızıltepe'de yurtsever bir aile ortamında büyür. Kela Memê, Haftanin ve en son Cudi alanlarında faaliyetlerde bulunur. Duygulu, yoldaşlarına bağlı, alçakgönüllü, ciddiyete önem veren, cesaretli, direngen kişilik özellikleriyle arkadaşları arasında sevilip sayılan bir kişidir.

Doğan yoldaş, Silopi Teyâşiretindendir. Yurtsever bir aile çevresinden gelmektedir. Bir süre hareketli birlikte yer alır. Hareketli birlik içerisinde iken Çêlê Nimêjê ve Şırnak kuşatmasında havan atışı sonucu yaralanır. Tedavi için Küçük Güney'e geçer. Bu arada Önderlik sahasında köklü bir eğitim görme fırsatını yakalar. 1995 yılında tekrar ülkeye dönerek mücadeleye katılır. Olgun, ölçülü, moralli, savaş azmi yüksek ve coşkulu bir arkadaşdır.

Beritan yoldaş, Manisa'nın Turgutlu ilçesinde doğup büyümüş olup aslen Arap kökenli, Batmanlıdır. Ailesi ve çevresi yurtseverdir. İlk temel eğitimini Haftanin alanında alır. Silah kullanımında yetenekleri gelişkindir. Usta bir nişancıdır. Aydın özelliklere sahip, cesaretli, savaş azmi yüksek, görevlere her zaman hazır, yoldaşlarıyla tez kaynaşabilen özellikleri vardır.

Firaz yoldaş, terzilik mesleğiyle uğraşan ve bu

mesleği saflarda sürdürerek hizmette bulunan, emekçi özellikleriyle arkadaşlarınca sevilen biridir. Yaşamda olgun ve sorunlar karşısında çözüm gücü yüksektir. Bestler, Haftanin, en son Cudi alanında bulunmuştur. Terzilik görevini yaparken şehadete ulaşır Firaz yoldaş.

Dijwar yoldaş, evli ve çocukları olan, ancak ülkesini, ulusunu ailesinden çok sevdiği için gerilla saflarına katılan, fedakar ve emekçi bir arkadaşdır. Küçük Güney'de cephe çalışmalarında yer almıştır. Dağlara tutkun, çalışkan, samimi, dürüst ve olgun özellikleriyle arkadaşların değer biçtiği, saygı gösterdiği militan bir kişiliğin sahibidir.

Nucan yoldaş, Güney Kürdistan'da bir süre cephe çalışmaları içinde yer alan, aydın özelliklere sahip, okumuş ve edebiyat, şiir çalışmalarıyla tanınan bir arkadaşdır. Bir süre Mardin alanındaki çalışmalara katılır. Fedakar, cesaretli ve girişkendir. Eylemcidir. Üç kez eylemlerde yaralanır; en son Bestler ve ardından Cudi alanında çalışmalarını sürdürmüştür.

İhanete karşı direniş bayrağını yükselterek birer kahramanlık ve yiğitlik abidesi olan bu değerli yoldaşlarımızı saygıyla anıyor, anılarına bağlılık sözü veriyoruz. Yolunuzolumuzdur. Mücadelemiz kurtuluş gerçekleşinceye kadar aralıksız sürecektir.

**Cudi ARGK
Komutan ve Savaşçıları**

✱ Adı, soyadı: **Hacer YAĞAN**
 Kod adı: **Ruken**
 Doğum yeri ve tarihi: **Yağmurca Köyü-İdil, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Perihan ERASLAN**
 Kod adı: **Dilan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Antep 1976, (Aslen Urfalı, Süleymanlar aşiretinden)**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran, 1997-Deriyê Hırça-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Welat ...**
 Kod adı: **Welat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Reşit ...**
 Kod adı: **Ferhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Halit DENİZ**
 Kod adı: **Nihat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Nezire DURAK**
 Kod adı: **Jiyan Tolhildan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül 1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hırmo-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Yüksel YÜKSEL**
 Kod adı: **Jiyan Özgür**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hırmo-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Fahreddin NAR**
 Kod adı: **Doğan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Silopi 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hırmo-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Eylem KANAT**
 Kod adı: **Beritan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Turgutlu Manisa, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hırmo-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Celal XOŞNAV**
 Kod adı: **Firaz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hırmo-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **Ahmet Şêx İSA**
 Kod adı: **Dijwar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1963**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hırmo-Cudi**

✱ Adı, soyadı: **...**
 Kod adı: **Nucan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1965**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hırmo-Cudi**

“Teslimiyet ihanete direniş zafere”

Teslimiyetin ve direnişin en yoğun ve en iç içe yaşandığı yer olan zindan gerçekliğinde, değerli yaşamlarını soylu davaları uğruna adamaktan çekinmeyen PKK militanları “*Teslimiyet İhanete, Direniş Zafere*” sloganlarıyla tarihi bir gerçekliği dile getirmişlerdir ve seçtikleri direniş yoluyla ihanetin önünü almış, zafer kazanmasını bilmişlerdir.

Cudi’de ’97 yılında Dirok ve Eylem unsurları şahsında yaşanan teslimiyet ihanetle sonuçlanmış; Ferhatların, Jiyanların, Beritanların, Serhatların şahsında sergilenen direniş ise zafer ile taçlanmış.

İnsanlık tarihi incelendiğinde sınıf savaşımı içinde devrimci safalarda teslimiyet, ihanet ve direniş gerçekliklerinin iç içe olduğu görülür. Büyük teslimiyet ve ihanetlerin olduğu yerde, büyük direnişler yaşanmıştır. Saflarda teslimiyet ve ihanet yaşayan güçler, eğer buna karşı büyük direnişler ortaya koymaz ve ihaneti paramparça etmezlerse amaçlarına da ulaşmaları düşünülemez.

Halklar ve insanlık tarihi bunun örnekleriyle doludur. Devrimci ve ilerici amaçları olan bir sınıfın, bir halkın mensupları vahşilik ve barbarlık karşısında ya canını kurtarmak için, ya basit yaşam alışkanlıkları ve gü-

dülerini tatmin etmek için, ya da bireycilik gözünü kör edip, bireysel çıkarları sınıfsal, örgütsel ve ulusal çıkarlarının üstüne koyduğu için düşman yönelimi karşısında teslimiyet yolunu seçer, direnmeye güç getiremez. Hele savaş gibi keskin bir ortamda teslim olmak demek, davasına, amaçlarına, yoldaşlarına sırt çevirmek demektir ve hemen ihanet ile ifadesini bulur.

Düşmana teslim olmak, taviz vermek anlamını taşıyor. İlkele-

değildir, sadece bir başlangıçtır. Sonraki süreç daha karmaşık ve derindir. (Burada şüphesiz sözü edilen savaş ortamında düşmanın eline esir düşme değil, kendi iradesiyle teslim olmadır. Bombasını kendinde patlatıp teslim olmayan kahramanlar mücadelemiz tarihinde çoktur. Ancak kaçarak veya elini kaldırarak teslim olanların durumundan söz ediyoruz, ki bu ihanetin ilk adımıdır. Esir düşen birisi her zaman zindanlarda ve diğer or-

tamlarda direnmiştir. Bu çizgiyi iyi ayırtabilmek önem taşır.)

Örneğin Diyarbakır Zindanı’nda faşist rejimin dayattığı ve geliştirdiği teslimiyete karşı, devrimci-direnici tavrını ortaya koyan Mazlum Doğan yoldaş, bu sürecin nereye kadar gidebileceğini “*Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür*” sloganıyla ifade ederken, her iki tutumun sonuçlarını netçe ortaya sermiştir.

rinden, bağlı bulunduğu değerlerden ve insanlığından taviz vermek anlamını taşıyor. “Ben insanım, insan olarak kalacağım” diyen birisi için kabul edilemez bir tutumdur bu.

Tabii ki teslimiyet kişinin kendi bireysel tutum ve kararıdır. Bu bireysel tavır ve tutum teslim olan kişiliği süreçten, halktan ve örgütsel gerçeklikten koparır. Teslim olma gerekçesi ne olursa olsun, bunu yapan bir kişilik için teslimiyet son nokta

Kişisel zaaf gösteren ve teslim olan biri ihanete kadar gidebilir. İçinde bulunduğu örgütün, halkın ve sınıfın bütün değerlerini düşmana teslim etmek, darbelemek ve kendi şahsında bitirmek ister. Onun için, yıllarca yoldaşı ile omuz omuza savaşarak, yaratılan değerleri, paylaştıklarını bile bir çırpıda düşmana ezdirmek ister. Kendini düşmana kabul ettirebilmek için kraldan daha kralcı kesilir. İnsanlıktan çıkarak hayvanlaşma

sürecine girer. İhanetçi adeta intikam alır. Hayvanlaşma sürecine girdiği için onu insanlığa çekmek isteyenlerden intikam alır. “Neden beni insan yapmak istiyorsunuz?” dercesine yüksek sesle bağırır. Halk için çalışırken göstermediği çabayı, yetenekleri, ihanet sürecinde açığa vurur. Adete tüm imkan ve olanaklarını devreye sokar. Ölmek onun en çok korktuğu şeydir. Ve yaşamak nasıl olursa olsun yaşamak onun tek felsefesidir. Onurluca da yaşayabilir, onursuzca da.

Devrimciler yaşam uğruna ölürler. Teslim olan ve ihanete giden ise sadece güdülerini için yaşamaya çalışır. Tabii bu yaşamının bedeli kendini düşmana satmadır, pazarlamadır. Düşman beş para vermez, aşağılar, onursuzlaştırır. Ama onun için bunlar önemli değildir. Bir sigara, bir parça ekmek, bir kadın –ya da erkek– ve hayvanca yaşamak pahasına canlı kalmak yeterdir. Bunun için satmayacağı değer, çiğnemeyeceği kural, sırt çevirmeyeceği değer yoktur. Öyle yapmazsa düşmanın haini yaşatmayacağını çok iyi bilir.

İhanet eden biri insanlık değerlerine karşı tepkilidir, onlara düşmandır. Çünkü hayvanlaşma sürecindeki ihanetçi için yaşam, midesi ve bedensel zevkleridir. Cesareti de kırılmıştır, korkar. Ama bir o kadar da gözü karadır. Bu çelişkili ruh hali özünde ölüm korkusundan kaynaklansa da, en korktuğu ölümün hep kıyısında dolaşır. Bataklıklarda, karanlıklarda ve düşmanın yoğun koruması altında ancak nefes alıp verebilir. Özgür yaşam tutkusu olanların iyi bildikleri namus ve şeref gibi kavramlar onlar için bir anlam ifade etmez. Düşmana kendilerini sun-

dukları için bir paçavra gibi kullanılmaya amadedirler ve kullanılırlar. Özgür yaşam tutkusu olanlar için bu tipler zaten ölüdür.

İhanetçiler fiziksel olarak düşmanın işine yaramadığı noktada öldürülürler. Hainleri kimse sonuna kadar beslemez. Kullanır, kullanım durumu bittiğinde ortadan kaldırır. Çünkü temel insanlık değerlerine ihanet eden biri ona da zarar verebilir. Kürt tarihi olsun, mücadele tarihimiz olsun bunun örnekleriyle doludur. Kürt isyanlarının bastırılmasında ihanetlerin rolünün ne kadar büyük olduğu bilinir. Bu ihanetçileri Türkler görkemli karşılamış, ancak isyan bastırıldıktan sonra, “halkına yaramayan, bana da yaramaz” diyerek ölümle ödüllendirmişlerdir. Dersim isyanındaki Reyber bunun en belirgin örneğidir.

Mücadelemiz tarihimizde de teslim olan birçok ögenin durumu böyledir. Önce eline silah, cebine para verilmiş, halkı katletmede kullanılmış, ancak kirli işleri deşifre olduktan sonra operasyonlarda öldürülerek cesetleri hayvanların önüne atılmış, toprağın altına gömecek kadar bile değer verilmemiştir.

İşte teslimiyet ve ihanet gerçekliği Kürt halkı söz konusu olduğunda daha da ciddi boyutlar kazanmaktadır. Parti Önderliği bu amaçla “*haini en bol olan halk*” tabirini kullanır. Ve uluslaşmamamız, devletleşmememizin, sömürge kalışımızın en temel nedenlerinden birisi de budur. Belki de en büyük nedeni budur. Yoksa kurtuluş için coğrafyası da, kültürel ve ekonomik yapısı da, insan potansiyeli de uygun olan Kürdistan, böyle parçalanmış bir gerçeklikle karşı karşıya kalmazdı. Bugün TC’yi Kürdistan’da barındıran gerçekten de onun askeri gücü değil, işbirlikçilik, çetecilik ve ihanettir. Bir KDP gerçekliğinde, köy koruculuğu sisteminde bu çok daha net ve açık görülmektedir. Yoksa askeri açıdan Kürtler kadar cesur ve savaşkan bir halk az bulunur. Anadolu’nun kurtuluşunda bile Kürtlerin savaşkanlığının rolü yadsınamaz. Ve bugün Kürdistan’da verilen ulusal kurtuluş savaşımında defalarca ispatlanmıştır ki, binlerce Türk askeri bir avuç gerilla ile baş edememektedir. Ve eğer bu on beş yıllık savaşın sonucunda hala Kürdistan’dan sömürgeciler fiziki

olarak kovulmamışsa, tek nedeni belirtilen işbirlikçilik, ihanet ve çeteciliklerdir.

Yüzyıllardan beri Kürdistan'da istila, işgal ve sömürgeleştirme gerçeği nedeniyle ruhi şekillenme anlamında bir netliğe ulaşılammaması, bir kesiminde ciddi anlamda direniş yaşanırken, bir kesiminde boyun eğmeci, teslimkar, işbirlikçi ve kendi halkına düşman bir şekillenmenin yaşanması, içinde bulunduğumuz koşulları da açıklamaktadır. PKK Önderliği'nin çıkışına kadar hiçbir önderlik çıkıp bütün halkımızı doğru bir ruhi şekillenme etrafında birleştirip hedefe kilitlemeyi başaramamıştır. Eğer geçmişte doğru bir önderlik gelişseydi, işbirlikçilik bu boyutlara ulaşamaz, ihanet bu kadar yaygın ve kirli bir pratik sergileyemezdi.

Kürdistan tarihinde devletleşme imkanlarının yakalandığı veya iktidarlaşmanın hedeflendiği her dönemde, mutlaka ihanet devreye girmiş ve bu süreci düşmanlarının lehine çevirmiştir.

Örneğin, bir Kürt devleti olan Med İmparatorluğu'nun yıkılışında Harpagos'un ihaneti belirleyicidir. Eğer iç ihanet olmasaydı Medler Perslere yenilmezlerdi. Perslerle işbirliği yaparak saf değiştirip düşmanın yanında kendi halkına karşı savaşan askeri komutan Harpagos, burda ihanetin simgesi olmaktadır. Bu iç ihanet Med İmparatorluğu'nun yıkılmasını ve Kürt halkının devletsiz kalmasını, boyunduruk altına girmesini sağlamıştır. Med kralı Astiyag, ihanet eden Harpagos'a tükürerek, *"Böyle yapmakla Med halkını binyıllar sürececek bir esarete gömdün, sen kendin benim yerimi alaydın, ama yabancı bir halkı getirip kendi halkının başına koyma-*

yaydın" diyerek ihaneti lanetler ve boyutlarının, tahribatının ne kadar uzun süreceğini daha o zaman dile getirir. Nitekim Harpagos'un bu ihanetinin üzerinden iki bin yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen Astiyag'ın sözleri geçerliliğini korumaktadır ve bu ihanet bugün bile lanetlenmektedir.

İslamiyet döneminde kurulan Mervani Kürt devletinin yıkılışında da yine ihanetin rolü vardır. Türklere Anadolu'nun kapılarını açan yine Kürtlerin kendisidir. Faşist Türkeş'in sürekli tekrarladığı, *"Bin yıldır bu topraklarda kardeşçe yaşadık"* sözü, Kürtler içindeki ihanete hitaben söylenen bir sözdür. 1071 Malazgirt Meydan Muharebesi, Kürt ihanetçilerinin Türk işgalcilerine Anadolu kapılarını açtığı bir muharebedir.

Kürt halkının özgür gelişme imkanı yakaladığı 1600'lü yıllarda yine ihanet devreye girerek Kürtleri hem Osmanlılara bağlamış, hem de ikiye bölmemesine sebep olmuştur. Kasr-ı Şirin Antlaşması bu ihanetin belgelenişidir. İhanetçi İdris-i Bitlisi, Yavuz Sultan'a *"Biz Kürtler birbirimizin otoritesini kabul etmeyiz, size tabi olmak istiyoruz"* diyerek Osmanlıların yanında yer alır, maiyetine girer ve böylece Osmanlılar ile İranlılar arasında Kasr-ı Şirin'de yapılan antlaşmayla Kürdistan ikiye bölünür.

Osmanlıların çöküşe gittiği, hakimiyetini yitirdiği yıllarda bile ihanet Kürtlerin kurtuluşuna izin vermez. Doğu'da ve Batı'da büyük yenilgiler alarak hakimiyeti altındaki toprakları bir bir kaybeden Osmanlı İmparatorluğu, elinde son kalan toprak parçasına, yani Kürdistan'a yüklenerek, yaptığı savaşların hem finansmanını, hem de asker kaynağını çıkarmaya çalışır.

Kürt halkı bu seferlerden büyük zarar görür, isyan eder. Özerkliğini yitiren feodal beyler bu isyanlara öncülük eder. Ancak çıkarını Osmanlılara hizmette bulan ihanetçiler az değildir. Ve bunların sağladığı destekle isyanlar bastırılır. Ayrıca yerel ve birbirinden bağımsız gelişen isyanlar Osmanlı ordularına kolay lokma olur.

Ve en son Şeyh Ubeydullah isyanının bastırılmasıyla bu süreç sona erdirilir. Osmanlıların egemenliği tekrar tesis edilir.

Bu tarihten sonra Sultan Abdulhamit döneminde ihanet örgütlenir, yaygınlaştırılır ve sistemli hale getirilir. Hamidiye Alayları olarak da bilinen bu güçler, özünde hem Kürt hem de diğer azınlık halklarına karşı çok yoğun katliamlar gerçekleştirir. Bugünün köy korucularından farklı olmayan Hamidiye Alayları, Kürt ihanetinin sisteme ve örgüte kavuşturulması olarak da adlandırılabilir.

Bunda amaç, Kürdistan ve Ermenistan kurtuluş hareketlerini bastırmak, Osmanlıların egemenliğini tesis etmektir. Osmanlı İmparatorluğu'nun dağıldığı Balkanlar'da, Kuzey Afrika'da, Arabistan'da halkların ulusal kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesi verdikleri, başarıya gittikleri bir süreçte Kürt ihaneti halkımızın ulusal kurtuluşunun önünde engel olmakla kalmamış, başka halkların katledilmesinde de kullanılmıştır.

Birinci Dünya Savaşı sonrasında yenilen Osmanlı İmparatorluğu dağılmış ve yerine Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştur. Kürtler, işgale uğrayan toprakları Türk halkı ile birlikte sonuna kadar savunmuş ve büyük kahramanlık örnekleri sergilemiştir. Bu dönem kemalistlerin söylediği *"iki halkın ortak vatan içinde, kendi dil ve kültürleriyle ya-*

şaması ve özerklik” söylemleri etkili olmuş ve bu hareketle birlikte Türkiye kurulmuştur. Ama verilen sözlerin bir yalandan ibaret olduğu çok geçmeden anlaşılmış ve yine tarihi bir fırsat kaçırılmıştır. Ardından yine isyan, yine kan, yine katliam...

Cumhuriyet sonrasında gerek Şeyh Sait, gerek Dersim ve öncesi isyanların bastırılmasında hep ihanetin rolü vardı. Seyit Rıza'nın yeğeni Reyber, Kürt halkının komutanlarından Ali Şer'i katlederek kafasını düşmana götürmekle isyanın bastırılmasında önemli bir rol oynamıştır. Ancak düşman mükafat olarak Reyber'i öldürmüş ve *“Halkına ihanet eden, bize de yaramaz”* diyerek ihanetçilere bakış açısını vurgulamıştır.

Güney Kürdistan parçasında gelişen işbirlikçi-ihanetçi KDP hareketi bugün halkımızın kurtuluş davasının önünde engel teşkil etmek için Kürt halkının düşmanlarıyla her türlü işbirlikçilik ve ihanetçiliği geliştirmekte ve günümüzde bunu açıkça yapmaktadır. Kürdistan'da gelişmek isteyen her ilerici, ulusalıcı, devrimci gelişmeye karşı bir ihanet hançeri olarak tasfiyeciliği dayatan bu kirli odak,

partimizin çıkışına kadar bütün direniş güçlerini ya bastırma, ya tasfiye etme yolunda büyük başarılar sağlayabilmiştir. Ali Asker ve yoldaşları, Dr. Şivan, Sa- it Elçi, Brüks, Çeko vb. birçok devrimciyi katletmekle kalmamış, Doğu Kürdistan'daki örgütlere savaş açarak onları da İran'ın denetimine girmeye mahkum etmiştir.

Kürdistan'daki işbirlikçi ve ihanetçi kişi ya da güçler bu işi kendilerine bir sanat, bir yaşam yolu, bir iş olarak bellemişlerdir. Yani midelerini, ruhlarını düşmana bağlamış, onur ve şereflerini düşmanın ayakları altına sermişlerdir. İnsanlık ve ulusal çıkarlar onlar için anlamsızdır. Kendi kişilikleri dahil bu değerleri satmakla yaşam yolunu bulurlar, –tabii buna yaşam denirse.

En doğru yaşam yolu özgür iradeyle, onurluca seçilecek yaşam yoludur. Bu nedenle teslimiyet ve ihanete karşı Kürdistan'da zafer kazanılmadıkça Kürt halkı için yaşam yoktur, çözüm de yoktur. Teslimiyet ve ihanete karşı tek çare direniştir. Yerinde, zamanında ve doğru bir önderlik altında gerçekleştirilecek her direniş, teslimiyet ve

ihanete vurulan darbe, onu paramparça eden keskin kılıç olacak ve ihanet öldürüldükçe düşman da öldürülecektir. Bu, Kürdistan gerçekliğinde böyledir. Sömürgecilik ihanetçilerin omuzları üzerinde vardır, ihanetçilerin yok olmasıyla o da yok olacak ve halklar özgür iradeleriyle yaşamaya karar verecektir. Bu anlamda partimiz PKK, Kürdistan tarihinde gelişmiş teslimiyet ve ihanete karşı gelişen direnişlerin yoğunlaşmış ifadesi, toplamı olmaktadır. Bu direnişlerin özü, doğru devrimci önderlik etrafında birleştirilerek güncelleştirilmiştir. Günümüzde direniş gerçekliği partileşmenin, teslimiyet ve ihanet gerçekliği parti dışılığın ifadesi olmaktadır.

PKK, Kürt tarihi açısından teslimiyet ve ihaneti, sömürgeciliği, her türlü çağdışılığı, köleliği, işbirlikçiliği, halka ve insanlığa karşı olanı ret hareketidir. Ve PKK, özgürlüğün, direnişin, insanca yaşamının, halkın ve insanlığın kurtuluşunun kabul hareketidir. Bu uğurda savaşım veren en çağdaş ve bilimsel harekettir.

PKK yaşam ve ölüm ölçülerini de değiştirmiş ve doğru bir bakış açısına kavuşturmuştur. Ölümü fiziki olarak değerlendirmemiştir. Bütün insani ve ahlaki değerlerden kopuk fiziki yaşam ölümün ta kendisidir. PKK yaşamın ölçüsü olarak bireysel alışkanlıkların ve güdülerin tatminini değil, ulusun ve insanlığın genel çıkarlarını öngörmektedir. Ölüm ve yaşam manevi olaylardır. **Mazlum Doğan, Mahsum Korkmaz, Zeynep Kınacı** gibi binlerce devrim şehidimiz, ölümleriyle yeni yaşamı yaratarak ölümsüzleştiler. Onlar partimizin, halkımızın ve insanlığın temel değerleri oldular. Direnişleriyle insanlığı

onurlandırdılar, çağdışı sömürgeciliği, emperyalizmi kahredip lanetlediler. Bu nedenle şehitlerimiz yaşayan en büyük manevi değerlerimizdir, bizleri yaşama çeken, mücadeleye sevk eden ilham kaynaklarımızdır.

PKK, yaşamı soylu bir amaca bağlamıştır. Amaçsız insan zararlıdır. Amaçsız yaşam istemi, hayvanlaşma istemidir, güdülerine teslim olma istemidir. PKK Kürt halkı açısından tarihinde ilk kez doğru bir ideolojik gerçeklik olmuş, kurtuluş amacını göstermiştir. PKK öncesinde halkımız ideolojisizdi. İdeolojisiz olmak iskeletsiz insan olmak gibidir. İdeolojisiz bir halk da hiçbir zaman yaşayamaz, sadece başkalarına köle olabilir.

Teslimiyet ve ihanetin panzehiri direniş olurken, direnişin sonuç almasını sağlayan, doğrultusunu belirleyen de ideolojidir. İdeolojisiz, amaçsız direniş yenilmeye, sapmalara açıktır, başarısızlığa mahkumdur. Sağlam bir ideoloji ise her zaman başarının esas kaynağıdır.

Bu sağlam yaşam esasları temelinde yaklaşan partimizin çikışıyla birlikte, Kürt halkının kaderinin ve tarihinin değişmeye başladığı inkar edilemez bir gerçektir. Bu nedenle çok kısa sürede halkımız, partimizin etrafında birleşmeye ve direniş kararlılığını ortaya koymaya başlamıştır. Partimizin ilanından 12 Eylül askeri faşist darbesine kadar yüz binlerce insan partinin etrafında kümelenmiş, binlerce kadro, sempatizan mücadeleye aktif olarak katılmıştır. Kürdistan'da sosyal, siyasal yaşam her yönüyle değişmeye başlamış, halkımızı bağlayan paslı kölelik zincirleri kırılmaya başlamıştır.

Bu gelişmelerden ürken düşman, faşist bir askeri darbeye kendini yeniden örgütlemiş,

tedbirler alarak binlerce kadro, sempatizan ve yurtsever insanımızı zindanlara kapatmıştır. Bu süreçte Diyarbakır zindanı Kürdistan'ın bir protipi gibidir. Her çevreden, her kesimden insanlar bu zindanlara tıkmıştır. Burda insanların teslim alınması, Kürdistan'ın yeniden işgal edilip teslim alınması anlamına gelecekti. Burda yaratılacak ihanet, Kürdistan'ın bulaştırılacağı ihanet olacaktı.

Böylesi bir ortamda PKK direnişini kırmanın tek çaresi olarak TC, teslimiyet ve ihanetten medet umuyordu. Bu amaçla zindandaki insanları teslimiyete ve ihanete bulaştırmak için her türlü baskı yol ve yöntemini denedi. Bin bir işkence yöntemini devreye koyarak birçok insanı teslimiyet sürecine soktu. Birçok unsuru teslimiyette derinleştirerek ihanete sürükledi ve bunun öncülüğünü **Şahin Dönmez, Yıldırım Merkit** gibi kişilişiz tipler yaptı. Bu kişilişiz öğeler bu süreçte gelişen ihanetin simgesi durumunda oldular. Düşman tarafından yakalanır

yakalanmaz her şeyi kendileriyle bitirmek istediler. Bütün partiyi ve Önderliği düşmana teslim etmek isteyerek kendilerine rezilce bir yaşam yolu aradılar. Kendilerini düşmana kabul ettirmek için kraldan kralcı kesilerek "**Genç Kemalistler**" adı altında bir ihanet örgütlemesine giriştiler. Bununla PKK'yi bitirmeyi hedeflediler.

Zindan idaresinin başında bulunan faşist yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım'ın koordinesi altında her türlü insanlık ve çağdışı baskı, işkence uygulamalarıyla insanlar düşürölüp teslim alınma sürecinde sokuldu. Parti, halk ve insanlık değerleri ayaklar altına alınmaya başlandı. Sistematik ve yoğun işkencele-re göğüs germeyen birçok kişilik bu teslimiyet sürecine girdi.

Böylesi bir ortamda görev şühpesiz parti, halk ve insanlık değerlerine sahip çıkmak, kan ve can pahasına da olsa bu teslimiyet selinin önüne geçmek ve bunun ihanetle taçlandırılmasının önüne bedenini set çekmekti. PKK'li olmanın, insan

olmanın gereği de buydu. Verilmesi gereken salt bireysel onur kavgası da değil, bir halkın ve tüm insanlık onurunun yok olma, varolma savaşıydı. Bu da ancak teslimiyete karşı direniş temelinde bir karşı koymayla mümkün olabilirdi. Partimizin değerli önderleri bu zorlu süreçte bu kararlılığı, cesareti sergilediler ve direnişi bir miras, bir ilke olarak partimizin tarihine mal ettiler. Bu ilkenin özü de, “*Teslimiyet yok, direniş var*” sloganıyla hayat buldu.

PKK’li tutsakların yürekleri ve çıplak bedenlerinden başka silahları da yoktu. Devrimci irade, kararlılık, amaca ölümüne bağlılık, ideolojik gerçekliği sonuna kadar esas alma en büyük güç kaynaklarıydı. Yüreklerini ve çıplak bedenlerini en etkili silah yapmasını bildiler. Ve 21 Mart 1981 günü **Mazlum Doğan** yoldaş yaktığı üç kibrit çöpüyle Newroz’u kutlayıp bedenini Kürdistan’ın üzerine bir karabulut gibi çöken teslimiyet ve ihanet dalgasına karşı set yaptı, direniş bayrağını göndere çekerek yeni yaşamın, onurlu yaşamın yolunu gösterdi. Artık bu yolda Kürt gençleri peş peşe direnişe geçerek, insanlık onurunu ayaklar altından alıp layık olduğu yere koyacaklardı. Mazlum Doğan’ın, “*Berxwedan Jîyanê*” sloganında ifadesini bulan bu devrimci tavrı o günden bugüne süregelen tüm devrimci gelişmelere damgasını vurmuştur. Hiçbir bireysel kaygısı olmayan, kendini tümünden halkına ve insanlığa adanmış, tek kaygısı parti ve mücadelesinin geleceği ve zafere yürüyüşü olan Mazlum yoldaşın bize bıraktığı bu ilke sürekli esas alacağımız bir ilke ve gerçekliktir.

Kürdistan koşullarında yaşamın tek yolu direniştir; başka yaşam yolu da, olanağı da yoktur.

Mazlum yoldaşın yaktığı özgürlük ateşi 18 Mayıs’ta **Dörtler**’in bedenini sarar. **Ferhat, Necmi, Eşref** ve **Mahmut** yoldaşlar zindanda başlayan direnişin takipçisi olurlar. Bedenlerini ateşe vererek teslimiyet ve ihanet selinin önüne bend olurlar. “*Bu bir eylemdir, ateşi söndürmeyin*” şiarıyla devrimci iredede, kararlılık ve cesaretin simgesi olurlar.

Ve direniş kararlılığı giderek dalga dalga zindana yayılır. 14 Temmuz’da **Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Akif Yılmaz, Ali Çiçek** yoldaşlar büyük ölüm orucundaki direnişleri ve şahadetleriyle PKK’nin asla teslim alınamayacağını dost-düşman herkese gösterirler.

Bu değerli yoldaşlar PKK’dan haber alamadıkları, dışarıdaki gelişmeleri takip edemedikleri halde, parti çizgisini temsil ederek, partiye, Parti Önderliği’ne, devrime ve zafere olan inançlarını direnişleriyle sergilediler. Bedenlerini hücre hücre ölümüne yatırarak yaşamı kazandılar. Özel savaşın “PKK’yi bitirdik” yönlü aldatmalarına, propagandalarına gülerak karşılık verdiler. Çünkü PKK’nin bitirilemeyeceğine inanç ve iman getirmişlerdi. Gelişmeleri ideolojik yektinlikleriyle önceden sezdikleri için Kemal yoldaş, “*Biz öleceğiz, ardımızdan gelenler de olacak*” ve “*Direniş ne kadar da güzel*” sözleriyle ifade etmiştir.

Ölümlerinde yaşamı yaratan bu inançlı yoldaşlar, yaşamın yolunun direnişten geçtiğini açık bir biçimde ifade ederler. M. Hayri Durmuş yoldaş, “*Kürdistan Vietnamlaşıyor, bu insan çılgınlıklarını asla unutmayın*” sözleriyle bu büyük sorumluluğu ve bunun gerektirdiği büyük direnişi ve bunun sonucunda meydana gelecek

görkemli gelişmeleri ortaya koymuştur. Kürdistan’ın kızıl yıldızı Ali Çiçek yoldaş, fazla ideolojik olmasa da partiye ve devrime inanç getirmiş, bu temelde büyük amaca sonuna kadar bağlanarak büyük kararlılık göstermiştir. Bu önemli bir özelliktir ve devrimci irade ve kararlılık Ali yoldaşın şahsında zafer kazanmıştır.

Diyarbakır zindanlarındaki direniş şehitlerimiz, bugün milyonların kalbinde yaşayan en temel değerlerimizdir. Onlar PKK’yi direniş ve şehitler partisi haline getirdiler. Şehitlerinden ve Onlar’ın direnişinden güç alan PKK, Onlar’ın anısına verilebilecek en görkemli yanıtın; ulusal kurtuluş savaşımını başlatmak ve bunu halka mal etmek olduğu bilinci ile gerilla savaşı başlatmıştır ve bugün Parti Önderliğimizin deyimiyle “*Diriliş tamamlanmış, sıra kurtuluştadır*”dır.

PKK’ye teslimiyet ve ihaneti dayatanlar ise kirli çabalarında boğulup gittiler ve tarihe lanetlenerek geçtiler. Esat Oktay Yıldırım, Kemal Pir’in vasiyeti sonucu “PKK kurşunu” ile ölmüştür. Şahin Dönmez ve Yıldırım Merkit hainleri TC tarafından posaları çıkarılıncaya dek kullanıldılar. İşleri bittiğinde de bir paçavra gibi bir kenara atıldılar. Biri İstanbul’da, diğeri Romanya’da partimiz tarafından ölümle cezalandırıldı. Bu da şunu göstermektedir ki, artak Kürt halkı sahipsiz değildir.

Ancak ihanet Kürt direnişinin yakasını bırakmadı. Zindandaki bu direniş çizgisini bir atılıma dönüştürme çabasında olan partimiz bu kez de karşısında işbirlikçi ihaneti buldu. 2 Mayıs 1983 tarihinde **Mehmet Karasungur** yoldaş ilkel milliyetçi ve işbirlikçi güçler tarafından katledilerek ulusal kurtuluş müca-

delemizin silahlı aşamaya geçişi daha başlangıcında boğdurulmak istendi. Ancak partimiz bunun karşısında da sabırlı doğru devrimci tutumu sergileyerek, hem bu yoldaşların intikamını almasını bildi, hem de ülkede ulusal kurtuluş mücadelesini başlatarak her türlü ihanete darbe indirmiş oldu.

Partimizin en önemli özelliklerinden biri de en zorlu süreçleri en büyük atılımlara dönüştürmesini bilmesidir. Semir ve benzerlerinin partimizi Avrupa'ya çekme, mültecileştirme çabalarına karşılık ülkeye yönelmiş ve bu beyhude çabalara en anlamlı cevap verilmiştir.

Tüm bu zorlu süreçler aşılarak geliştirilen tarihi **15 Ağustos Atılımı** zindandaki ihanete, ilkel milliyetçiliğin ihanetine, saflardaki iç ihanete ve kararsız, ikircikli kişiliklere, tasfiyeciliğe, devrimci çizginin kararlı, iddialı olduğunu göstermiş ve direniş ihanete karşı zafer kazanmıştır.

Bu tarihi atılımla birlikte şaşkına dönen TC, yine teslimiyet ve ihahet odaklarını oluşturup devreye sokmakta medet ummuştur. Hamidiye Alayları'nın bir devamı olan ve bunun yasasına dayanılarak geliştirilen köy koruculuk sistemi çeteciliği geliştirmeye başlamıştır. Bunun diğer adı "Kürdü Kürde kırdırtma"dır. Yüzyıllardır süren bu politika, günümüzde de çeteciliği besleyerek devam etmektedir. Birçok Kürt aşiret çevresi ve şahsiyetler, bu ihanete bulaşarak düşman silahlarını kuşanmış ve kendi ülkesinin ulusal kurtuluş savaşçılarına karşı en ön saflarda saldırıya geçerek ihanetin ne kadar pervasız olduğunu bir kez daha göstermişlerdir. Hatta kendi oğlunu vurduktan sonra bazı babalara "O teröristtir, oğlum da olsa vururum. Devletimiz çok yaşasın" dedirtebilecek kadar trajiktir de.

Çeteciliği geliştirmekle yetinmeyen devlet, "*İtirafçılık yasası*", "*Pişmanlık yasası*" gibi isimler altında bazı düzenlemele-re giderek saflarımızdaki bazı kararsız, ikircikli tipleri yanına çekmek ve mücadelemize karşı kullanarak iç ihaneti geliştirmek gibi bir politikaya da yöneldi. Özellikle parti çizgisinde derinleşmemiş, yurtseverlik duyguları zayıf, ideolojik donanımdan yoksun tiplere bu yasayla hitap etmeyi amaçladı. Bununla teslimiyet ve ihanet süreci yaygınlaştırılıp derinleştirilmek istendi. Devlet, zayıf olan kişiliklerin güdülerine, bireysel alışkanlıklarına, zaaflarına, eski toplumsal özelliklerine hitap ederek sonuç almak istedi. İstisna da olsa, bu özellikleri gösteren ve parti içinde kendini dönüştürmeyen, proleter çizgiye çekmeyen kişiliklerin düşmana cevap vererek saflardan kaçtığı, düşman safında yer alarak halkımıza karşı kullanıldığı, kirli işlere alet edildiği, birçok devrimcinin, yurtseverin ve halkımızın kanına girdiği bilinmektedir. Bütün kirli işlerinde bu tipleri kullanan TC, onları birer katil, ihanetçi ve en düşkün kişilik durumuna getirerek alabildiğine onursuzlaştırdı, kişiliksizleştirdi. Bugün Sursurluk olayıyla patlak veren ve bir ucu devletin zirvesine, bir ucu mafyaya, bir ucu da köy korucusu aşiret ağalarına uzanan bu kirli zincir, tamamiyle bu politikalar ve onun ürettiği kişilikler sayesinde gelişmiştir. Yani devlet çeteleşmiştir.

Kürdistan'da ihaneti böyle tanımak ve bu ihanetin insanı ne hale getirdiğini iyi bilmek gerekir. Bunların büyük kısmı partimizin devrimci adaletinden kurtulamamış, hak ettiği cezayı bulmuştur. Diğerleri zaten yaşayan ölümler konumuna düştükleri için onların cezasını da yaşamın kendisi vermiştir.

Kürdistan'da ihanetin önü ancak devrimi geliştirerek alınabilir. Onurluca yaşayabilmek, onuruna sahip çıkabilmekle olur. Bu da örgütlenmiş, bilinçli, kendini tanıyan kişiliklerle ancak geliştirilebilir. Yılların ispatladığı bir gerçeklik de budur.

Cudi'de Dirok ve Eylem unsurları şahsında yaşananlar teslimiyet ve ihanete eklenen yeni bir halkadır

Yukarıda kısa bir özeti verilen, Kürdistan tarihi ve mücadelemizin gelişim seyri içinde yaşanan ihanet, teslimiyet ve bunun karşısında sergilenen görkemli direnişler, kahramanlıklar en çarpıcı bir biçimde Cudi bölgesinde yaşandı. Dirok ve Eylem unsurları şahsında yaşanan bu ihanet geçmişte yaşanan ihanetlerin bir benzeriydi.

18 Haziran 1997 tarihinde, Türk ordusu Cudi dağına yönelik kapsamlı bir operasyon geliştirdi. Bu operasyon sürecinde 26 kişilik bir gerilla birliği, kendini korumak ve çatışmalara girmemek amacıyla saklandı. Ancak saklandığı yer düşman tarafından tespit edildi ve etrafları sarılarak teslim olmaları istendi. Bu 26 kişilik birliğin başında takım komutanı düzeyinde Dirok ve Eylem adındaki kişiler bulunuyordu. Diğerleri manga komutanı, manga komutan yardımcısı ve savaşçı düzeyindeydiler.

Savaş ortamlarında böylesi durumlarla karşılaşmak mümkündür ve mücadelemiz tarihinde de çok karşılaşmıştır. Firarlar veya ihbarlar sonucu ya da arama-tarama operasyonları sonucu birçok gerilla birliğimiz düşmanın çemberi içinde kalmış, sığınaklarda, mağaralarda mahkum vaziyette düşmanla karşılaşmıştır. Ama büyük ço-

ğunluğu, PKK'nin direnişçi ruhuna uygun biçimde son mermilerine kadar savaşmış, eğer umut yoksa son kurşunlarını kendilerine sıkarak şehedete ulaşmış, kendilerini düşmana teslim etmemişlerdir.

Bu kez de ilkin direniş bayrağı çekilerek, "teslim ol" çağrılarını silahla karşılık verilmiştir. Ruken ve Dilan yoldaşlar gizlendikleri kaya çatlağının ağzına çıkarak silahlarını ateşlemiş ve teslim olmayacaklarını göstermişlerdir. Bu yoldaşların şehit düşmesinin ardından Ferhat, Nihat ve Welat yoldaşlar da aynı şekilde çatışarak şehit düşmüşlerdir. Bu yoldaşlar çatışırken, kaya çatlağının içinde kararsız, ikircikli, inançsız tiplerin yüreğini bireysel kaygı ve korku kaplamıştır. Ölümü göze alamayan, bunun yerine bireysel yaşam ve güdülerini ön plana çıkaran bu korkak kişilikler partiden aldıkları yetkiyi parti doğrularının karşısında kullanma cüretine gösterirler. Bazı savaşçıların karşı çıkmasına ve itiraz etmesine rağmen, "Partide demokratik işleyiş vardır, toplantı yapıp karar alalım" biçiminde büyük bir çarpıtmayla, kalan 21 kişi toplantıya ikna ederler. Toplantıyı sevk ve idare ederek çoğunluğun katılımıyla teslimiyet kararını alırlar. Teslimiyette gönüllü olmayan bazı savaşçıları da, "Demokratik toplantı yaptık, karar aldık, herkes karara uymakla yükümlüdür" biçiminde bir safsatayla kandırır ve kendi yanlarına çekerler. Böylece çatlağın önünde dışarıda Ruken, Dilan, Ferhat, Nihat ve Welat yoldaşlar kahramanlık, fedakarlık ve büyük cesaret örneği sergileyerek etraflarını saran binlerce düşman askerine karşı son mermilerine kadar savaşır kahramanca, PKK'nin ruhuna yaraşır şekilde canlarını verirken, içerde Dirok ve Eylem unsurlarının öncülüğünde teslimiyet bayrağı çe-

kilir. Bu kahraman beş yoldaşın şehadetinin ardından Dirok unsuru düşmana seslenerek teslim olacaklarını bildirir ve 21 kişilik grup dışarıya çıkarak düşmana teslim olur.

İşte, direniş ve ihanetin en somut, en çarpıcı bir şekilde bir kez daha yaşanmasına tanık olunuyor Cudi'de. İnsan kendi katiline teslim olur mu? Eğer kişiliği düşkünleşmişse, can telaşına kapılmışsa, niye olmasın? Oysa devrimcilik, gerillacılık kelle koltukta yaşama işidir. Devrimciliğe, gerillacılığa adım atan kişinin vereceği ilk karar, "ben bu uğurda kanımı, canımı seve seve veririm, başımı bu yola koymuşum" biçimindedir. Bu kişilikler yıllarca saflarda olmalarına rağmen demek ki bu kararı vermemiş veya vermişlerse de halka ve partiye, yoldaşlarına olduğu gibi bu karara da ihanet etmişlerdir.

Bu toplu teslimiyet, gerçekten düşmanın da beklemediği, ummadığı bir durum olmuştur. Düşman PKK tarihinde böylesine bir teslimiyete tanık olmamıştır. Önceki yıllarda Garzan eyaletinde yine ihanet eden bir unsurun aracılığıyla, fakat bundan daha az sayıda toplu bir teslimiyet yaşanmıştır; bunun dışında PKK tarihinde ulusal kurtuluş mücadelemizde böylesine toplu bir teslimiyet yoktur ve düşman böyle bir şeye tanık olmamıştır. Bu nedenle hiç ummadığı bir durumla karşılaşmış, şaşkına dönmüştür. Zira daha önceki tüm benzeri kuşatma durumlarında hep direniş ve şehadetlerle karşılaşmıştır.

Teslim olan bu kişilikler, sadece teslim olmakla kalmamış, bildikleri değerleri de düşmana kendileriyle birlikte pazarlamışlardır. Bu grubun içinde bölgenin cephanecileri de bulunduğundan, birçok değeri düşmana vermişlerdir. Yine bazı sığınak-

ların yerlerini bilenler vardı. Düşmanı bu sığınakların üzerine de götürerek tamamen ihanece batmışlardır. Yeni şehadetlere sebebiyet vermişlerdir. İhanetleri bununla da sınırlı kalmamış, düşmanın ellerine tutuşturduğu cihazlarla direnen gerillalara seslenerek "Teslim olun" çağrıları yapmışlardır. Ancak kendileri dışında teslim olacak kimse bulamamışlardır.

Teslim olan bu grup düşmanı Girê Hirmo alanındaki terzihane sığınacağının üzerine götürür. Terzihane çalışmaları sabit yerleşimi gerektirdiği için bu işle görevli yoldaşlar sığınak içinde gizli bulunmaktadır. *Aslan*, *Firaz* ve *Nucan* adındaki yoldaşlar terzilik işi yapmaktadırlar. Ancak operasyon nedeniyle yanlarına bazı arkadaşlar daha verilmiştir. Bunlar manga komutanı *Jiyan*, savaşçı *Beritan*, *Küçük Jiyan*, *Doğan* ve *Dijvar* yoldaşlardır.

Teslimiyetçilerin verdiği bilgiye dayanarak düşman terzihanece de iki üç kişinin olduğunu tahmin etmektedir. Bu nedenle kolay ele geçirebileceğini sandığı için rahat hareket eder ve teslimiyetin verdiği güvenle sığınacağın üzerine yürür. Ancak sığınığa yaklaşıp "Teslim ol" çağrısı yaptığında, gerillaların ateşle verdiği karşılıkla yere yıkılarak kayıp verdiklerinde akılları başlarına gelir ve sığınacağın yöresini sararlar. Sığınaktakiler teslim olmaz ve çatışmaya başlar. Sığınaktaki gerillaların sergiledikleri direniş karşısında düşman akşama dek sığınacağın üzerine gelemmez. Bir avuç direnişçisinin karşısında yüzlerce asker çaresiz kalmıştır.

Son kurşunlarına kadar savaşan bu yoldaşlar devrim davasına baş koymuş olduklarını düşmana bir kez daha gösterdiler. Her iki *Jiyan* ve *Beritan* yoldaş-

lar düşmanın eline sağ geçmek için son kalan bombalarını kendilerinde patlatarak kahramanca şehadete ulaşırken, *Nucan, Firaz, Doğan ve Dijvar* yoldaşlar da çatışarak düşmanın kurşunlarıyla şehit düşerler.

Hiçbiri teslimiyeti aklından bile geçirmeyen bu değerli yoldaşların görkemli direnişi, Dirok ve Eylem unsurlarının şahsında ve öncülüğünde gelişen teslimiyete verilen en anlamlı cevap olmuştur. Düşman ilkin karşılaştığı teslimiyetle çok umutlanmış, bunu yaygınlaştıracığını umduğu bir sırada böyle görkemli bir direnişi sonucu verdiği kayıplarla sevinci kursağında kalmıştır. PKK'nin direnişçi ruhunun sönmediğini, sönmeyeceğini bir kez daha anlamıştır. Dirok ve Eylem unsurlarının geliştirdiği teslimiyetin o grupla sınırlı olduğunu bu direnişle öğrenmişlerdir.

Bu ihanetin altında yatan temel gerçeklik şudur:

Bu toplu ihanetin ardından, Cudi alanındaki gerilla güçleri parti talimatıyla toplanmış, bütün operasyon süreci, Eylem ve Dirok hainlerinin geliştirdiği teslimiyet ve *Rukenlerin, Jiyanların, Firazların* şahsında sergilenen direniş değerlendirilerek sonuçlar çıkarılmaya ve bu temelde yapımız bilinçlendirilmeye çalışılmıştır. Gerek partimizin değerlendirmelerinde, gerek toplantı sonucu ortaya çıkan değerlendirmelerde; bölge yönetiminin parti doğrularını oturtmada, parti çizgisini, ideolojisini yapımıza hakim kılma da zayıf kaldığı, eski toplumsal alışkanlıkların ve ilişkilerin önünü almada yeterli olmadığı, yer yer gelişmesine fırsat verdiği, kişilikler özerinde denetimi, eğitici, geliştirici olmadığı, daha çok kendi hallerine bıraktığı, çalışmalarında ideolojik öncülüğü esas almadığı, bu ne-

denle yapının zayıf, donanımsız kaldığı, komutaya körü körüne bağlı kaldığı, savaşında düşmana dönem taktığına uygun vurulmadığı için savaş ve direniş ruhunun zayıfladığı, bireysel yaşam alışkanlıkları ve eski toplumsal alışkanlıkların, güdülerin kendini konuşturmasına fırsat ve zemin sunulduğu hususları ortaya konmuştur.

Hiç şüphesiz Eylem ve Dirok unsurları ile birlikte teslim olan kişiliklerin birçoğu bilinçsiz olarak, salt "Komutaya uymak" için teslim olmuşlardır. Bu elbette ideolojik donanımın zayıf olduğunu, parti ve halk gerçekliği ve tarihinin kendilerine kavrattığını göstermektedir. Partiyi biraz tanıyan bir kişi; parti tarihinde ve geleceğinde hiçbir zemin ve koşulda, ne durumda olursa olsun hiçbir kişiliğin, en büyük yetkilerle donanmış da olsa, adı sanı ne kadar da büyük olsa, teslimiyet kararı çıkarmak için toplantı düzenleyemeyeceğini, böyle bir toplantıdan sözemenin bile ihanet olduğunu bilir ve karşı durur. Teslim olanların çoğunun bu gerçeğin bilincinde olmayışı elbette bir yönetim zayıflığıdır. Yapıyı eğitmeme, donatmama, körü körüne komutanın emrine verme tarzının bir sonucudur ki, bunu ne parti, ne de Parti Önderliği kabul edebilir. Parti Önderliği'nin tüm çabaları eğitmeye, bilinçlendirmeye, aydınlatmaya, donatmaya yönelikken; partinin yetkilerini alan bir yönetimin bunun aksi tutumu sergilemesi elbette kabul edilemezdi ve yönetim görevden alınarak soruşturmaya tabi tutulmuştur.

Dirok ve Eylem gibi unsurların durumuna düşmemenin yolunun parti çizgisinde erimek ve dönüşmek, gelişmek olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır. Partiyi birazcık olsun tanıyan *Jiyanlar,*

Firazlar, Nucanlar o kadar çok okumuş, ya da ideolojide derinleşmiş de değillerdi, ancak PKK'nin direnişi temsil ettiğini, zindan şehitlerinin görkemli direnişini, dağdaki yiğit yoldaşlarının canlarını verip teslim olmadıklarını önceki eğitimlerinde duymuş, bilince çıkarmışlardı. Bu duyum bile onların iradesini keskinleştirmeye ve kanlarının son damlasına kadar savaşarak düşmana boyun eğmemelerine, direniş bayrağını yükseltmelerine yetmiştir.

İşte Kürdistan tarihindeki teslimiyet ve ihanet ile direniş çizgisi bir günde Cudi dağında böyle iç içe gelişmiştir. Şüphesiz teslimiyetin gelişmesinde Dirok ve Eylem unsurlarının kendi kişiliklerinin payı belirleyicidir. Parti içinde esas kişiliklerini gizleyerek, özlerini hep saklı tutarak devrimcileştiklerini, partileştiklerini gösterip, yetki, görev kazanmış olsalar da, esasen bununla uzun süre işlerin yürütülmeyeceği, bir gün patlak vereceği böylece açığa çıkmıştır.

PKK'li olmak salt sözle veya PKK saflarında yer almakla olmaz. PKK'lilik bir bilinç, ruh, irade bütünlüğüdür. PKK çizgisinde kendini eritmek gerekir. Bunun için bütün eski toplumsal alışkanlıkları bir tarafa bırakıp PKK'nin öngördüğü yaşam esaslarını hayata geçirmek, kendine ilke edinmek gerekir. Bu yapılmadı mı, bin yıl da PKK içinde kalınsa, bir gün işte böyle bir zorluk karşısında bir zaaf gösterecek, bu ya insanın canına mal olacak, ya da belirttiklerimizin şahsında yaşananlar gibi teslimiyetle ve ihanetle sonuçlanacaktır.

Demek ki, böyle bir duruma düşmemenin tek yolu partileşmek, partileşmek, partileşmektir.

**Cudi Bölgesi
ARGK Gerilla Güçleri**

Fatih ORAK

Kendini her zaman mücadeleye borçlu hisseden mütevazî bir militan

✪ Adı, soyadı: **Fatih ORAK**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Adilcevaz-Bitlis, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Çêlê Jehrê-Cudi**

Görevi: **Bölük komutanı**

Ferhat yoldaş, mücadelemizin gelişme gösterdiği ve tüm ülkemizde halkımızın ulusal bilince ve birlikteliğe ulaştığı, serhildanların her tarafta boy verdiği '91 yılında Van'da üniversite öğrenimi görmektedir. Okulda parti adına öğrenciler arasında örgütsel çalışmalar yürütmektedir. Ancak mücadeleye aktif katılma istemi daha fazla okulda kalmasına müsaade etmeyince, okulu bırakarak gerilla saflarına katılır.

İlk temel eğitimini Xankurkê alanında gören Ferhat yoldaş, görkemli Zagros dağlarında öğrenmeye meraklı, sıcakkanlı, coşkulu özellikleriyle tez zamanda bir militanlaşmayı yaşar. Önderlik çözümlerini sü-

rekli okuyup bunda derinleşerek Apoculaşmayı ilke edinir. Rahat yaşam koşullarında büyümesine rağmen, gerillacılığa, zorlu dağ koşullarına bilinçliliği ve iradesiyle karşı durarak yaşama uyum sağlar ve zorlukların üstesinden gelmesini bilir. Gelişmelere açık oluşuyla hızlı bir gelişim seyri izler. Proleter özellikler edinerek, emek ve çabasıyla ilerleme kaydeder. İnceleme, araştırma ve katılım hususlarında oldukça girişkendir.

Çekici üslup ve hitabıyla da yoldaşlarıyla çabuk kaynaşabilen Ferhat yoldaş, ölçülü, seviyeli bir devrimci olarak Cudi alanına geçer. '95 yılında Önderlik sahasında eğitimden geçen Ferhat yoldaş, kendisini sürekli partiye borçlu hisseden özelliğiyle 1997 yılı Cudi pratiğinde direniş çizgisini temsil ederek büyük yararlılıklar gösterir. Komutasındaki savaşçılarla sıcak bir bağ içinde olur ve eğitimleri-

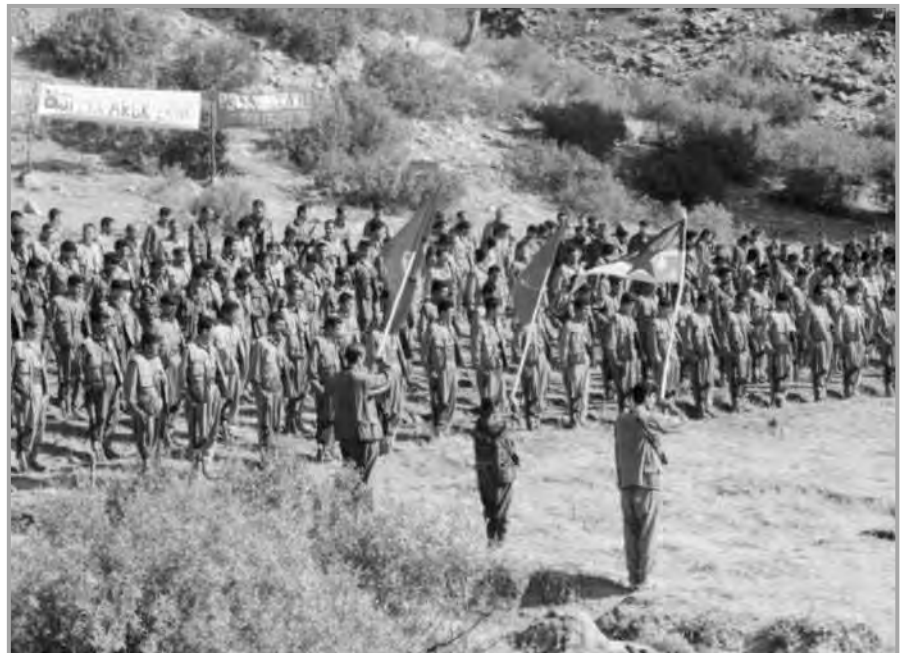
ne oldukça önem verir; yoldaşlarını sevip sayar, koruyup geliştirir. Herkese disiplini ve proleter yaşam tarzıyla örnek teşkil eder.

'97 baharında Türk ordusunun Bespin taburuna karşı geliştirilen eylemin komutanlığını üstlenen Ferhat yoldaş, oldukça sonuç alıcı bir eylem sergiler ve Türk ordusuna ağır kayıplar verir. Eylem grupları geri çekildikten sonra, Türk ordu güçleri yediği darbenin öfkesiyle hava saldırısı başlatır. Çêlê Jehrê'ye doğru helikopterler kaldırarak alanı bombardımana tutar. Ferhat yoldaş bu bombalama sırasında bir şarapnel parçasının kendisine isabet etmesiyle şehadete ulaşır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Abdurrahman KURDO

O bir emek kahramanıydı

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Cuma** yoldaş, partiyle Küçük Güney'-de tanışır. Uzun yıllar sempatiyle gelişmeleri izler; ilkokulu bitirdikten sonra yoksul ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çalışmaya başlar, bu, O'nun çelişkileri daha iyi tanımasına yol açıp mücadeleye olan sempatisini daha artırır.

Daha küçük yaşlardan itibaren emek vererek yaşamını kazanmak zorunda kaldığından, emekçi özellikleri güçlüdür Cuma yoldaşın. Kendi emeğiyle yaşamasını bilen, emeğe saygılı bir kişilik oluşur onda. Sömürge koşullarında yaşamı kazanmanın ne denli zor olduğunu ve yoğun bir emek gerektirdiğini daha bu yaşlarda kavrar; ülke ve halk gerçekliğini de bu çerçevede bilince çıkarır. O'nun bu emekçi özelliği, insanlığa ve emeğe büyük değer veren PKK'ye daha da büyük bir inançla kenetlenmesini sağlar. Mücadelenin gelişimini izler ve bilincini bu doğrultuda geliştirir. Emeğin kurtuluşunun ancak Kürdistan halkının kurtuluş ve özgürlük davasının zaferiyle mümkün olduğunu anlar ve bu gerçeklik temelinde mücadeleye katılmaya karar verir.

Nihayet belli bir bilinçlenme ve olgunlaşmaya eriştiğinde mevcut düzen yaşamındaki

✪ Adı, soyadı: **Abdurrahman KURDO**

Kod adı: **Cuma Afrin, Şero**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ağustos 1997, Maden ocağı eylemi-Şırnak**

tüm ilişkilerini koparak kendisini halkının kutsal davasına adar. Bunu gerilla saflarına katılmakla somutlaştırır. İlk geldiği alan Güney Kürdistan'daki Haftanin'dir. Burada siyasi ve askeri eğitimden geçer. Gerillayı ve savaş gerçekliğini yakından görür ve daha özlü bir şekilde anlamaya, kavramaya başlar. Eğitim sürecini çok iyi değerlendirerek, kendini canla başla katar, eksiklik ve yetmezliklerini aşma çabasını yoğunlaştırır; edindiği bilinçlenmeyle gücüne güç katar, inancı pekişir, iradesi keskinleşir. Böylece düşmana karşı savaşma hırsı ve azmi bilenir.

Cuma yoldaş eğitimden aldığı

güçle ve edindiği tecrübelerle sıcak savaş ortamına adımını atar. Emekçi özelliğini daha da yoğunlaştırarak çalışmalara katılır. Kendine güvenen, cesaretli, gözüpek ve çalışkan özellikleriyle çevresinde büyük güven uyandırır. Çabası, emeği, kahramanlığı ve azmiyle pratik sahada son derece başarılı bir süreç yaşar. Arkadaşları tarafından başarılı pratikçiliği nedeniyle birkaç kez ödüllendirilen Cuma yoldaş, aldığı ödüllerle kendisini yitirmeyecek kadar da alçakgönüllüdür. Sürekli kendisini partiye borçlu hisseder ve bu yüzden de görevlerine daha fazla sarılarak borcunu ödeyebilmenin çabasına girer.

Gerçek anlamda partimizin sosyalist anlayışının örnek bir militanı olarak sosyalizmin özüne bağlı kalmış, bu yolda ilerleme kararlılığını hep korumuştur Cuma yoldaş.

Türk ordusunun Şırnak yakınlarındaki maden ocağı taburuna yönelik geliştirdiği bir eylemde en önde savaşarak şehadete ulaşan Cuma yoldaş, bizlere büyük ilham kaynağı olacak soylu anısıyla birlikte; emekçiliği ve sosyalizmin özüne bağlı yaşamıyla örnek teşkil eden mücadelesini miras bırakmıştır.

Anısına büyük bağlılık göstererek O'na layık olacağız!

Mücadele arkadaşları

Besta Blucine Eylemi

Besta Blucine tepe baskını eylemi şehitleri mücadelemizde yaşıyor

✪ Adı, soyadı: **Hülya PETEK**
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Temmuz 1997, Besta Blucine-Tepe baskını eylemi**

✪ Adı, soyadı: **Abdulbari ORER**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Temmuz 1997, Besta Blucine-Tepe baskını eylemi**

✪ Adı, soyadı: **Mehmet FINDA**
Kod adı: **Brüsk**
Doğum yeri ve tarihi: **Musul 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Temmuz 1997, Besta Blucine-Tepe baskını eylemi**

✪ Adı, soyadı: **Recep KAYA**
Kod adı: **Partizan**
Doğum yeri ve tarihi: **Nêrveh Köyü-Uludere, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Temmuz 1997, Besta Blucine-Tepe baskını eylemi**

Rojda yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyür ve mücadeledeki gelişmeleri yakından izler. '90'lı yıllarda gelişen serhildanlarda yerini alır, düşmana karşı başkaldırışın büyük coşkusunu yaşar. '93 yılında kararını vererek gerilla saflarına katılır. Güçlü fiziki yapısı, kararlılık ve büyük inancıyla, temel eğitimin ardından katıldığı savaş birliklerine çabuk adapte olur ve kısa sürede gelişme kaydeder. Girişken, çalışkan ve emeğe önem veren özellikleriyle arkadaşları arasında büyük değer görür. Rojda yoldaş. Eylemci yanı gelişkindir. Kısa zamanda görevlendirmelere layık görülür ve takım komutan yardımcılığına kadar yükselir.

Cudi alanında Besta Blucine tepesi yolunda atılan pusuda, sabah saatlerinde gelen Türk askerleri gerillalar tarafından vurulur. Rojda yoldaş bu eylemde, şehit düşen diğer üç yoldaşıyla birlikte en ön saflarda yerini alır.

Pusu eylemi askerlerin sayıca çok olması nedeniyle çatışmaya dönüşür. 20'ye yakın askerinin öldürüldüğü eylemde, diğer üç yoldaşıyla birlikte Rojda yoldaş da kahramanca çatışarak şehadete ulaşır.

Haki yoldaş, aslen Mardinli olup Kamışlı doğumludur. Aile çevresi yurtseverdir. Küçük Güney alanında cephe çalışmalarında bulunur ve yerel eğitimlerden geçerek ulusal bilinç edinir. Daha sonra gerilla saflarına katılmak üzere ülke sahasına geçer.

Güçlü fiziki yapısıyla tez zamanda araziye ve gerilla koşullarına uyum sağlar. Taşıdığı ağır silahlarla, yapılan bütün eylemlerde yer alır ve büyük bir savaşçılık sergiler. Yoldaşlık ilişkilerinde yapıcıdır ve diğer yoldaşlarına örnektir. Gelişmeye açık ve isteklidir. Yanlışlıklara karşı parti doğrularını savumada ısrarcıdır. Şakacı, sevecen ve çalışkan özellikleriyle arkadaşlar arasında büyük değer görür. Besta Blucine tepesi yoluna atılan pusu eyleminde diğer üç yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehadete ulaşır Haki yoldaş.

Brüsk yoldaş, Sindi aşiretindendir. Güney Kürdistan'da önceleri peşmergecilik yapmıştır. Partimizin Güney sahasında etkinlik göstermesiyle birlikte partiye sempati duymuş, Kürdistan'ın ancak PKK öncülüğünde kurtuluşa gidebileceğine inanç getirmiş ve çok geçmeden de gerilla

saflarına katılarak ülke sahasına gelmiştir.

Evli ve bir çocuk babası olan Brusk yoldaş, Musul'da oturmaktaydı. Oradaki klasik yaşamını bırakarak doğru yolda adım atmaya cesaret etmesi ve bunda kararlılık göstermesi derin yurtseverliğini göstermekteydi.

Savaşta oldukça cesaretli ve savaşçı özellikleri güçlüydü Brusk yoldaşın. Usta bir nişancıydı aynı zamanda. Zorluklarda kendini öne atan, emekçi ve özverili bir arkadaşı.

Birçok eylemde ön saflarda yerini alarak düşmana önemli darbelerin vurulmasında büyük yararlılıklar gösterdi ve Besta Blucine'de şehit düştü.

Partizan yoldaş, yurtsever bir köy ve aile çevresinden gelmektedir. Köyleri düşman tarafından boşaltılıp göçertilerek yıkılmış, yakılmıştır. Ailece göç etmek zorunda kaldıkları halde partiden kopmak istemeyerek Etruş kampına yerleşmiş ve direnişe devam etmişlerdir. Dolaşısıyla Partizan yoldaşın yaşamının büyük kısmı örgüt içinde geçer. Cesaretli, savaşkan, atik ve emekçidir. Savaşta hep önde savaşmak ister. Sevecen ve canlı yapısıyla arkadaşları arasında çok sevilen birisidir. '96 yılında Cudi alanına gönderilir. Burada geliştirilen eylemlerde ön saflarda yerini alır. En son Besta

Blucine tepe yoluna atılan pusu eyleminde diğer üç yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düşer.

Rojda, Haki, Brusk ve Partizan yoldaşların, savaş azmi ve kararlılığıyla dopdolu, özverili, emektar yaşamları ve birer hazine olan soylu anıları Ulusal kurtuluş mücadelemizde ebediyen yaşayacaktır.

Onlar halkımızın asla solmayan kızıl gülleri olarak mücadelemizde ve halkımızın yüreğinde sürekli yaşayacak, saygıyla anılacaklardır.

Mücadele arkadaşları

Bülent ERİK

Şehitlerin direniş geleneğine bağlı kalarak savaştı ÖLÜMSÜZLEŞTİ VE YÜCELDİ

Adnan yoldaş, yurtsever bir aile çevresinden gelmekte olup, daha küçük yaşlarda mücadeleyle tanışır. Devrimci gelişmeleri ilgiyle izler, olup bitenleri kavramaya çalışır. Mücadeleyi kavradıkça, ülke ve halk kavramlarına kaşı sevgisi bir kor gibi alevlenir. O bu sevgisini eyleme dökerek göstermeye çalışır. Çünkü kontra eylemlerinin en çok yaşandığı bir dönemdir. Devletin kurduğu faşist çeteler Kürt yurtseverlerini, faili meçhul cinayetlerle katlediyordu. Kendisi bunların hesabını sormayı en birincil görev bildi.

Adnan yoldaş, kabına sığmayan hırslı bir militan olarak gittiği yerleri ayaklandırır, harekete geçirirdi. Öyle ki, taşan bir nehir gibi canlı, hareketli ve akışkandı. Her önüne çıkana beraberinde sürükleyip götürürdü.

Serhildanlarda önemli etkinliklerde bulunduktan sonra kararını vererek halkına daha yoğun hizmet edebilme çabasıyla gerilla saflarına katıldı. ARGK gerillası olarak faşist çetelere karşı savaşmayı çok önceden arzulamıştı. Bu temelde kurduğu ilişkiler sayesinde gerillaya katılmak için dağların yolunu tuttu.

İlk temel eğitimini Bestler alanında gören Adnan yoldaş, gerillacılığa da bu alanda başladı. Önceleri Kela Memê'de, daha sonra Güney sahasında yaşanan pratiğe ve savaşa katıldı. Hızlı, atik, neşeli, canlı bir savaşçı olarak bulunduğu birliklere moral kaynağı oldu.

Adnan yoldaş en son manga komutan yardımcılığı göreviyle Cudi'de görev yürüttü. Olgun,

✱ Adı, soyadı: **Bülent ERİK**

Kod adı: **Adnan**

Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran**

1997, Şırnak Merkez

ağırbaşlı, seviyeli yoldaşlık ilişkisiyle burada da arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazandı.

En son aldığı görevlerden biri de, bir grup yoldaşıyla birlikte Şırnak yolu üzerinde düşmana ait araçların yol hattına mayın yerleştirme işi oldu. 7 kişilik bir birimle yola inip mayın yerleştirirler. Ancak yoldan geçen bir asker konvoyu ile karşılaşır ve çatışma çıkar. Bu çatışmada Adnan yoldaş ağır yaralanır. Yoldaşları O'nu belirli bir süre taşısa da, daha fazla kayıp vermemek için bir an önce çatışma alanından uzaklaşmaları gerekir. Bu yüzden Adnan arkadaşları uygun bir yere saklayarak hızla uzaklaşmak zorunda kalırlar. Ertesi sabah bir köylü tarafından görülür Adnan arkadaş. Düşmanla işbirliği içinde olan bir ajandır bu. Bu ajanın ihbarı ile askerlerin eline sağ olarak geçen Adnan yoldaş, faşist kontraların yoğun işkencesi altında can vererek şehadete ulaşır. Anısını mücadele-mizi yükselterek yaşatacağız.

Yaşasın direniş geleneğimiz!

Mücadele arkadaşları

Celal MAMO

“Bu dağlarda özgürlük savaşçısı olmak ne güzel”

Celal yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyüyecek partimize katılır. Lise birinci sınıftan ayrılarak '93 yılında gerillaya adım atan Celal yoldaş, Kürdistan dağlarının özgürleştirici etkisini görür ve “Bu özgür dağlarda özgürlük savaşçısı olmak ne güzel!” diyerek gerillayla buluşmaktan duyduğu sevinç ve heyecanı ortaya koyar.

İlk gerilla günlerini Büyük Güney’de yaşayan Celal yoldaş, siyasi birikim ve askeri tecrübe kazandıktan sonra aldığı eğitimin verdiği güç ve destekle savaş birlikleri içerisinde yerini alır. Öğrenme isteği büyük, öğrendiklerini pratiğe aktarma yeteneği gelişkindir. Tartışmacı özelliğiyle eğitime güç verirken, fedakarlığıyla devrimci yaşamın geliştirilmesine katkıda bulunur. Düzenli, disiplinli, uyumlu, planlı yaşam ve çalışma özellikleriyle yoldaşlarının ilgi odağı haline gelir, gönüllerini fetheder. Yaşamdaki örnek tutum ve davranışlarından dolayı birkaç kez ödüllendirilir. Özlü, sade ve duygu yüklüdür. Yoldaşlarına iyi meziyetleriyle örnek olur.

Sanat, kültür alanlarına büyük ilgisi vardır Celal yoldaşın. Müzik ve resim çalışmalarını da savaş ortamında sürdürür ve geliştirir. Çok iyi resim yapar ve güzel sesiyle güzel türküler söyler. Moral gecelelerinin baş neşelendiricisidir artık.

Manga komutanı ve takım komutan yardımcısı olarak Haftanın ve Cudi alanlarında görev yürüten Celal yoldaş, mayıs ayında Türk ordusunun Haftanın alanına yönelik geliştirdiği operasyonu karşılamak için mevzilenen bölük içerisinde. Burada yaşanan çatışmalarda en ön saflarda yerini alır. Bu çatışmada da en ileri hatta Türk ordusuna karşı amansız savaşılmaktadır. Üstün kah-

★ Adı, soyadı: **Celal MAMO**

Kod adı: **Celal**

Doğum yeri ve tarihi: **Kokane**

Köyü-Afrin, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ekim**

1997, Haftanın operasyonu

ramanlık örneği sergileyerek yoldaşlarına güç ve moral kaynağı olur. Amansız cesaret ve fedakarlık gerektiren bu çatışmada gösterdiği büyük yararlılıklar sonucu yaralanır. Yarası ağırdır Celal yoldaşın. Ve çok geçmeden şehadete ulaşır.

İnancı ve cesaretiyle dağlar kadar yüce olan Celal yoldaş, özgür dağların özgürlük savaşçısı olarak şehadetiyle Kürdistan halkının kalbinde en değerli yere yerleşmiştir ve asla unutulmadan, hep halkının gönlünde yaşayacaktır.

Bu kutsal vatan topraklarında özgür dağların özgürlük savaşçısı olmak güzelliklerin en güzelidir Celal yoldaş! Biz de güzel olmaya geldik ve güzel olacağımıza söz veriyoruz.

-Yaşasın Kürdistan Ulusal

Kurtuluş Mücadelesi!

-Yaşasın devrim şehitlerimiz!

Mücadele arkadaşları

Habeş REŞİT

ÖZGÜRLÜĞE SEVDALI MİLİTAN

Gerillaya katılmadan önce Küçük Güney'de cephe çalışmalarında yer olan ve bu çalışmaları aktif bir şekilde yürüten **Ferman** yoldaş, daha sonra gerillaya katılarak özgürlük mücadelesinde yerini almaya karar verir. Partiyeye yaptığı önerisinin kabul görmesiyle önce '95 yılında Parti Merkez Okulu'ndaki eğitim sürecine katılır, eğitimde sağladığı gelişme ve aldığı güçle ülke sahasına geçer. Pratiğe ilk adımını Güney Kürdistan sahasında atar. Burada askeri ve siyasi eğitimini alır ve ardından katıldığı pratik birliklerin içerisinde savaş tecrübesini geliştirir.

Daha sonra ileri savaş hatlarında görevlendirilen Ferman yoldaş, '96 yazında hareketli birlik içerisinde yer alarak Cudi alanına geçer. Ağır makineli BKC silahıyla, iri yapılı, uzun boylu, buğday tenli ve oldukça heybetli bir duruşun sahibi olarak herkeste hayranlık uyandıran Ferman yoldaş, akan bir nehir gibi enerjik ve coşkudur. Büyük savaş azmi kararlılığı ve yaşamdaki coşkusuyla arkadaşlarının moral kaynağı olur.

Partiyeye, değerlere karşı sonsuz bir bağlılık gösteren Ferman yoldaş, BKC silahına sevdalı bir militan, yiğit bir ARGK savaşçısıydı. Silahını omzuna atmadan önce öperek şehitleri anar, oligarşik düzene duyduğu kin ve nefreti dile getirirdi. Milyonların özgürlük tutkusu-

✪ Adı, soyadı: **Habeş REŞİT**

Kod adı: **Ferman**

Doğum yeri ve tarihi: **Reco-Afrin 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Çêlê Jehre-Cudi**

nu yüreğinde taşıdığını belirtirdi bu hareketiyle.

Eylemlerde kararlı ve inanç yüklüydü. Büyük cesaretle silahını hedefine doğrultur, yılların kınıyla intikam ateşini üzerine yağdırırdı. Savaştığı güce aman vermeyen bir iradeyle savaşırdı.

Kısa sürede gösterdiği gelişme ile manga komutan yardımcılığıyla görevlendirildi Ferman yoldaş.

Kobra helikopterlerinin bombardımanı sonucu Ferhat yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşan Ferman yoldaşın anısı sürekli mücadelemizde yaşatılacak ve attığımız her adımda bize ilham kaynağı olacaktır.

Yolunuz yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

Hacı GÖK

“Savaşmak ülke borcudur”

★ Adı, soyadı: **Hacı GÖK**

Kod adı: **Çiya Herekol**

Doğum yeri ve tarihi: **Sêvê Köyü Güçlûkonak, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Çêlê Jehrê-Cudi**

Geçimlerini daha çok hayvancılıkla sağlayan kendi halinde bir aile ortamında doğup büyüyen **Çiya** yoldaş, daha küçük yaşlarda gerillaların köylerine ve aile çevresine uğramasından dolayı onlardan etkilenir ve mücadeleye sempati duyar. Köy geleneklerine uyularak daha ergenlik çağına gelmeden evlendirilen **Çiya** yoldaş, bir çocuk babası olmasına rağmen içindeki mücadele ateşi ve gerilla aşkı dola-

yısıyla, ailesini bırakarak gerilla saflarına katılır.

Gerilla saflarına ilk adımı Gabar alanında atar. Burda ilk temel eğitimini alarak yurtseverlik ve parti bilinci kazanır, askeri tecrübe edinir. Daha sonra bu alandaki pratik birlikler içerisinde yerini alır. Katılımından '97 Newroz-u'na kadar Gabar alanında kalan **Çiya** yoldaş, hem arazi koşullarına, hem yaşama gösterdiği uyumla kısa zamanda arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. Katıldığı birçok eylemde en ön safta yer alarak vatanının-ülkesinin kurtuluşu için canla başla savaşır ve önemli yararlılıklar içerisinde takım komutan yardımcılığına kadar yükselir. Gerilla birliklerinin iyi bir öncüsü

olan **Çiya** yoldaş, daha sonra Cudi alanında savaşımına devam eder.

Savaşta kararlı, cesaretli, yurduna ve yoldaşlarına, partisine bağlı, düşmana karşı saldırı ruhuyla dolu özellikleriyle gelişme kaydeden ve değer gören **Çiya** yoldaş, **Çêlê Jehrê**'daki kobra saldırısında vurularak şehadete ulaşır.

Anısı yolumuzu aydınlatan meşaledir!

Mücadele arkadaşları

Şehit Nalin Amed

O çığlıklara kulak vermiş bir militandı

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Nalin Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed - 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Çêlê Jehrê-Cudi**

Amed'de yurtsever bir aile ortamında doğup büyüyen **Nalin** yoldaş, zindan direniş öyküleriyle büyür. Baskı ve zulme tanıklık ederek büyüyen bir kuşağın temsilcisidir. Mücadeleye bu yüzden sempati duyar.

Bir tarafta sürekli baskı uygulayan bir güç; diğer tarafta halkı örgütleyen, onlara iyiyi, güzeli, doğruyu kavratan gerilla. Tabii ki tercihini gerilladan yana yapacaktı. Çünkü O bedenini ateşle birleştiren Zekiye Alkanların direnişlerine tanıklık etmişti. Yüz binlerce insanın katıldığı kitlesel

serhildanları yaşamıştı halkı. O da bu serhildanlarda halkı ile beraber olmuş, onlarla başkaldırı ve özgürlüğün tadına ulaşmıştı. Kürt halkının özgürlük isteyen çığlıklarına kulak vererek militanlaşan **Nalin** yoldaş, belli bir yaşa geldiğinde artık evde duramaz; halkına daha yararlı bir evlat olmayı ister ve soluğu özgürlüğün doruklandığı kurtuluş saflarında alır.

Gerilla saflarına katıldıktan sonra ilk temel eğitimini Güney Kürdistan'da alır. Üslup ve hitabının güçlü oluşu, sade Kürtçe konuşması üzerine “Dengê Kurdistan'a Serbîxwe” radyosunda bir süre spikerlik görevi yapar. Ancak O'nun gönlünde yatan, savaşmak, silah elde eylemden eyleme koşturmak. Önerisini yaparak gerilla çalışmalarına katılma isteğini belirtir.

Kendini teorik olarak geliştiren, parti çizgisi ve siyasetinde yetkin-

leştiren **Nalin** yoldaş, içinde yer aldığı birliklerde iyi bir savaşçı ve güçlü bir eğitimci olur.

1996 yılında yapılan düzenlemeyle hareketli birlik içinde yerini alan **Nalin** yoldaş, Cudi alanına geçer. Parti Önderliği'nin çözümlemelerini yapıya tercüme ederek eğitim vermenin yanı sıra, eylemlerde de gelişme kaydeder. Edebiyatla yakından ilgilenen şiir, türkü çalışmaları yapan, kendini çok yönlü olarak geliştiren ve ilerlemeye aday olan **Nalin** yoldaş, bir süre Cudi alanında eylemlere katılır ve savaş tecrübesini geliştirir.

En son **Çêlê Jehrê**'deki kobra ve uçak saldırısında aldığı darbeye şehadete ulaşır.

Anısı ulusal kurtuluş mücadelemizde ebediyen yaşatılacaktır.

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Hüseyin EREN

“Bu yoldaşın coşkusunda KÜRDİSTAN’ın kurtuluşunu görüyorum”

Nihat yoldaş, Cudi dağı-nın eteklerindeki yurtsever Girê Çolya köyünde doğup büyür. Sürekli gerillalar ile iç içe büyüdüğünden, yurtseverlik duyguları ve gerilla olma istemi daha küçükken şekillenir. İlk ilişkilenişi, gerillaya kuryelik yapmak, onlara erzak getirmekle gelişir. Gerillanın önüne koyduğu görevleri şevkle yapar ve ergenlik çağına geldiğinde yaşının küçüklüğüne (15’inde) bakmadan hemen dağa çıkarak gerilla saflarına katılır.

Güney sahasında eğitime katılan Nihat yoldaş, temel eğitimle bilgi ve deneyim kazanarak savaş sahasına gelir. İki ay kadar Garzan alanında kaldıktan sonra Botan alanına geçer ve orada savaş pratikleri içerisinde yerini alır. Savaşçı özellikleri hemen açığa çıkan Nihat yoldaş birçok eylemde en önde yerini alır ve önemli yararlılıklar gösterir. Bu başarılarından ötürü birçok kez ödüllendirilir ve takım komutanlığına kadar çeşitli görevlerin sorumluluğunu alır.

✪ Adı, soyadı: **Hüseyin EREN**

Kod adı: **Nihat**

Doğum yeri ve tarihi: **Girê Çolya Köyü-Silopi, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1997, Şikeftoka vadisi-Cudi**

Yıllarca Cudi alanında savaşır buranın arazi yapısıyla bütünleşen Nihat yoldaş, araziye hakimiyetiyle sürekli gerilla birliğinin

öncüsü, yol göstericisi olur ve en gizli, en gerekli geçitleri bilerek kullanarak birliğin hareket kabiliyetinin artmasında rol oynar. Bununla da kalmayarak partinin siyasetinde kendini eritmesini bilir. Köylü özelliklerini emek ve çabasıyla proleter özelliklere dönüştürür. Kendini bilinçlendirir. Bütün pratik görevlere en önde koşar; küçük, büyük, önemli, önemsiz görev ayırımı yapmadan her işe koşar, emek ve çabasını katar. O’nun bu çalışma temposu ve azmi yoldaşlarına büyük moral ve coşku verir. Şehit Zana yoldaş O’nun bu özelliğini, “*Ben Nihat yoldaşın çalışma coşkusunda gerillanın bitmek tükenmek bilmeyen enerjisini görüyorum*” diyerek ifade ediyordu.

1995-96 eyalet kadro eğitim devresine katılarak daha da bilgilenip yetkinleşen Nihat yoldaş, yapılan düzenlemeyle Gabar alanına gönderilir. Bir süre burada kaldıktan sonra 1996 Ağustosunda tekrar Cudi alanına gelir.

Cudi’de yeniden savaşıma devam eden Nihat yoldaşın, “*Bu yıl final yılıdır, sonuç almak için bütün yeteneklerimizi savaşın hizmetine koşmalıyız*” sözleri, yoldaşlarına savaş azmi ve yaşam coşkusu aşılamıştır. 1997 mayısında operasyona gelen düşman güçlerini karşılamak için kurulan pusu gruplarında yerini alan Nihat yoldaş, Türk ordusunun gelişini durdurur. Ancak attıkları lav silahının mevzisine isabet etmesi sonucu yanındaki Serhat yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır.

Anısı mücadelemizde sürekli yaşatılacaktır!

Mücadele arkadaşları

Rıza ERGÜL

Apocu ruhun örnek militanı

✪ Adı, soyadı: **Rıza ERGÜL**

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1997, Şikeftoka vadisi-Cudi**

Serhat yoldaş, aslen Bitlisli olduğu halde son yıllarını ailece İstanbul'a yerleşerek geçirirler. Ülkesinde ayrılma O'na çok zor gelir. Başka bir kültür içerisinde yaşamak, horlanmak, yaşadığı ortamla bütünleşememek yaşadığı en büyük sıkıntılardır. Bu yüzden hep Kürtlerle arkadaşlık kurar ve bu sayede yurtsever insanlarla tanışır. Bu sayede 1996 baharında İstanbul'da gerillaya katılma kararı verir.

Mayıs-Haziran 1996 tarihlerinde Haftanın alanında ilk temel eğitimini görür. Temmuz sıcaklığında eğitimin ardından Cudi alanına gelir, savaş birlikleri içinde yerini alır.

Anlama ve öğrenme istemiyle dolu olan Serhat yoldaş, bilmediği hususları tecrübeli arka-

daşlarına sürekli sorarak onlardan destek alır, anlama, kavrama düzeyini geliştirerek gelişme sağlar. Parti Önderliği'nin çözümlemelerini büyük bir şevkle okur, okuduklarını yoldaşlarıyla tartışır, derinleşmeye çalışır.

Giderek kazandığı pratik deneyim ve teorik bilgilenmeyle yanlışlık ve eksiklikler karşısında eleştirel olmaya başlar. Savaş sorunları ve eylemlere karşı ilgisi yüksektir. Zamanla en etkili eylemlere katılmaya başlar.

Silahlı hep temizdi Serhat yoldaşın ve omzundan hiç düşmezdi. Eylem durumunda kaşla göz arasında silahını çatal ayakları üzerine kurar, zincirini takar ve mermiyi ağzına sürerek komut beklerdi. Komutla birlikte isabetli atışlarıyla düşmanın üzerine yağmur gibi kurşun yağdırır ve daima sonuç alırdı.

Partiye ve yoldaşlarına içtenlikle bağlı olan Serhat yoldaş, ar-

kadaşlarınca sevilip sayılırdı. Eylemlerde en önde yer alır, azim ve istekle savaşırdı. Bu özellikleriyle arkadaşlarına esin kaynağı olur, cesaret ve moral verirdi. Eylem anında kullandığı tek sözcük, "saldıralım" olurdu.

Mayıs ayının başlarında Türk ordu güçlerinin Cudi alanına yönelik operasyon geliştireceği bilgisini alan bu bölgedeki gerilla birliğimiz, operasyonu karşılamak amacıyla güçlerini geceleri mevzilendirip, pusu birimlerini yerleştirir, düşmanın gelişini beklerdi.

Bu operasyonların birinde uzaktan atılan bir havan topunun mevzisine isabet etmesi sonucu Serhat yoldaş şehitler kervanına katıldı.

*Şehitlerimiz ölümsüzdür!
Yaşasın Başkan APO!*

Mücadele arkadaşları

Şahfettin AHMET

Parti değerlerinin amansız savunucusu ve koruyucusuydu

✪ Adı, soyadı: **Şahfettin AHMET**

Kod adı: **Dilgeş Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki**

Küçük Güney, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran**

1997, Şırnak Merkezi

Küçük Güney sahasında yurtsever bir aile çevresinde yetişen **Dilgeş** yoldaş, mücadeleye sempati duyarak büyür. Büyüme çağında cephe çalışmaları içerisinde yer alarak kendisini ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılmaya hazırlar. Bir dönem yerel, daha sonra da Parti Önderlik sahasındaki eğitime katılarak profesyonel devrimciliğe ilk adımını atar.

Parti Önderlik sahasında gördüğü zengin eğitimle kendini pratik görevlere hazır hale getiren Dilgeş yoldaş, önerisini yaparak ülke sahasına geçer. İlkün Güney Kürdistan'a gelir. Burda askeri eğitim görerek savaş gerçekliğini kavrar ve tecrübe edinir. '96 yılı başlarındaysa Cudi alanına gelerek savaş birlikleri içerisinde yerini alır.

Parti değerlerinin amansız koruyucusu ve savunucusu olan Dilgeş yoldaş, parti çizgisinin ve doğrularının da amansız takipçisiydi. Parti ve ordu yaşamında çıkan eksiklik ve yetmezliklere karşı hiçbir zaman bireysel kaygılara girmeden radikal bir şekilde eleştiri geliştirir, gerekli tavrı ortaya koymaktan çekinmezdi. Katıldığı toplantılarda tartışmalara, eleştiri ve önerileriyle zenginlik katardı. Kendini değil partiyi düşünür, şahsını değil yoldaşlarını üstte tutardı. Savaş ortamında gelişme kaydeden, ilerlemeye açık, mütevazı, görevlere en önde koşan, savaşta en önde yerini alan özellikleriyle tez zamanda yoldaşları arasında sevildi ve değer gördü. Kolektif çalışma tarzını esas alarak bireyciliği şahsında mahkum eden Dilgeş yoldaş, arkadaşlarına yük olmayı değil, yüklerini hafifletmeyi esas alırdı. Yoldaşlarına hizmetten zevk alan, emir talimatları harfiyen yerine getiren,

eşitlikçi ve adaletçi oluşuyla gönülleri kazanan bir kişiliğe sahipti. Bu özellikleri nedeniyle içinde bulunduğu birliklerin lojistik dağıtım görevi sürekli kendisine verilir ve tüm yoldaşları O'nun adaletine güvenirdi. Bu görevlerin yanı sıra kültür ve edebiyatla da ilgilenirdi Dilgeş yoldaş. Olgun, saygılı, moral, coşkulu ve askeri, siyasi her yönlü gelişme gösteren değerli bir militandı O.

1997 yaz aylarında bir sızma eylemini gerçekleştirmek üzere Şırnak merkezine yönelen birimin içerisinde yer alan Dilgeş yoldaş ve arkadaşları, yol güzergahında düşmanın tank pususuna düşerler. Tankların açtığı ateş sonucu vurularak şehadete ulaşır Dilgeş yoldaş.

Dilgeş yoldaşın anısına sürekli bağlı kalacağız ve mücadelemizde ebediyen yaşatacağız.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Sömürgeciliğin yüreğine inen hançer: GARISAN

Cok geniş bir arazi parçasını oluşturan **Garisan** alanı, dağlık ve ovalık bir arazi yapısına sahiptir. **Piro**, **Herekol** gibi görkemli dağları, **Girê Nîskê**, **Çaçê** gibi büyük tepeleri bulunan; **Pervari** ovasından, **Beşa** ormanlarına, oradan **Sirt'e**, **Eruh'a**, **Çirav** dağının eteklerine kadar uzanan geniş bir arazi parçasını içine alır. Ormanlık alanları kadar zozanlı alanları da olan bu karışık arazi yapısının, kendine has özellikleri ve önem arz eden tarihi geçmişi vardır.

Bölgenin bir kısmının gerilla denetiminde, bir kısmının ise sömürgeciliğin denetiminde bulunması, birçok köyünün askerler tarafından göçertilmesine sebep olmuştur. Alanın yurtsever kitlesi düşmanın baskıları ve kısımları sonucu göç etmek durumunda kalırken, sömürgeciliğin denetime aldığı köylerde ise koruculaştırma ve ajanlaştırma geliştirilmiş, bu biçimiyle gerilla halktan soyutlanmaya çalışılmıştır. Bu yüzden TC'nin özel olarak üzerinde durup sonuç almak istediği bir alan olma özelliğindedir. Bunun nedeni sömürgeciliğin yüreğine inen ilk hançer olma gerçeğindedir.

Agît yoldaş öncülüğünde başlatılan 15 Ağustos eylemi, **Eruh baskını** ile ilk olarak bu alanda gerçekleştirilmiş ve eylemin bütün hazırlıkları bu alanda yapılmıştır. Alanda bulunan **Çaçê** dağı bu hazırlıklara ve eyleme kucak açan önemli bir arazidir. Alanın bu özelliği ve halkın yurtsever olma gerçeği bu alanda Ulusal kurtuluş saflarına ilk günden itibaren birçok savaşçının katılımını sağlamış ve birçok şehidi olan bir koma getirmiştir.

İşte bu nedenle sömürgecilik

alana bütün askeri, teknik imkanlarını yığarak kaybettiği bu yeri mutlaka tekrar kazanma iddiasıyla adeta “*PKK burada başladı, burada bitirilecek*” sloganı altında; alanı insansızlaştırma, ajanlaştırma, çeteleştirme, yakma-yıkma politika ve uygulamalarını en uygun olarak burada hayata geçirmiş, ancak buna rağmen gerillanın gelişmesinin önünü alamamıştır.

Savaşın bu denli kıyasıya yürütüldüğü bir alan olan Garisan bölgemizin, partimiz tarafından Ulusal kurtuluş mücadelemize kazandırılması ve alanda gerilla çalışmalarının kesintiye uğratılmaması amacıyla büyük özveriler, çabalar sergilenmiştir. Birçok değerli savaşçı ve komutanın kanı ve canı pahasına sömürgeciliğin en acımasız yönelimleri karşısında devrime kazandırılan bu alanda şehit sayısının çokluğu bu gerçekliği daha somut ve çarpıcı bir biçimde gözler önüne sermektedir. Kısaca Garisan, her karış toprağı şehit kanıyla sulanarak devrime kazandırılan bir bölge olma durumundadır. Bu, alanın önemini daha da arttırmakta ve Türk ordusunu savaşta daha fazla kızıştırmaya, daha kirli yöntemleri devreye sokmaya koşullandırmaktadır.

Partinin, her yıl döneme özgü öngördüğü mücadele ve savaş taktiğinin hayata geçirilmesi, sağlam kitle ilişkilerine ulaşılması çalışmalarında kişilerden kaynaklanan eksiklik ve yetmezliklerin de beraberinde getirdiği birtakım kayıpların da yaşanmasıyla

bölgenin mücadele ve savaş gerçeğini kavrama ve bilince çıkarma daha da önem kazanmaktadır. Kendine has özellikleri olan bu bölgenin iyi tanınması, özelliklerinin iyi anlaşılabilmesi ve buna uygun taktiklerin iyi geliştirilmesine ihtiyaç vardır.

1997 yılında bu bölgemizde Türk ordusuyla kıyasıya bir savaş tutuşulmuş, büyük çatışmalar, yoğun eylemlilikler geliştirilmiş, değerli şehadetlere, görkemli direnişlere tanık olunmuştur. Ancak gerek alanın özelliği, gerekse alandaki yönetim ve komuta kademesinin taktiği tam kavrayamaması nedeniyle hakedilmedik kayıplar da yaşanılmıştır. Buna rağmen alan tüm yönelimlere rağmen gerilla çalışmalarına daha yoğunluklu açılmış, hem kitlesel alanda, hem askeri alanda önemli gelişmeler sağlanmıştır.

BEN YAŞAMIM

*Adım yaşıamdır benim
Sığdırmışım sırça yüreğime
dünyaları*

Bir şahin olur

Uçuşurum özgürce zirvelerde

Gökyüzünü delercesine uzanan dağ olur

Değdiririm alnımı yıldızlara

Buluşurum Zuhâl yıldızıyla

Bir bulut olup

Serpıştırırım bereketimi yeryüzüne

O zaman hayat ağacı yeşerir bağrımdan

Sevgi, kavgâ hasret boy veririm

Sonra çiçek bahçesi olur

Buram buram ülke kokarım

Irmak olup coşkunca çağlar

Derya olup savururum dalgalarını

kıyılara

Ve,

deli bir poyrazım ben

Estikçe kırarım köhne çitleri

Abdurrahim KÜLTER

Cesareti ve eylemciliğiyle güven kaynağıydı

Welat yoldaş, henüz çocuk yaşlarda katıldığı gerilla saflarında, oldukça emek harcamış eski bir arkadaştır. Çok küçük yaşlarda gerillalarla tanışır ve onlara sempati duyar. '89 yılından itibaren gerilla olarak mücadele içerisinde yerini alır. Botan'ın hemen hemen her alanında, Güney Kürdistan'da, Zagros ve Garzan eyaletlerinde faaliyet yürütür.

Gerillaya katıldığı günden itibaren güçlü bir adaptasyon sağlayan Welat yoldaş, zorlukların üstesinden gelmesini bilen bir inada sahiptir. Çünkü Botan'ın sert coğrafyasının zorlu koşullarında yoğrularak büyümüştür.

Fiziki güçlülüğüne irade, kararlılık ve devrime inanç da eklenince müthiş güçlenir ve gelişir Welat yoldaş. İçine kapanık, utangaç, fazla konuşmayı sevmeyen, tartışmayan, daha çok pratik çalışmalarda kendini gösteren, eylemci, savaşa gönül vermiş, atılgan özellikleriyle herkesin beğeni ve sempatisini kazanır ve bu özellikleri nedeniyle dört kez ödüllendirilir. Manga komutan yardımcılığından başlayarak pratik içerisinde gösterdiği başarılar doğrultusunda görevleri hep yükselir.

Partimizin V. Kongresi'ne kadar ağırlıklı olarak Garzan eyaletinde faaliyetlere katılan Welat yoldaş, bu süreçte Önderlik sahasına giderek köklü bir eğitimden geçme imkanı bulur. Burada büyük bir yenilenmeyi yaşayan, güç, moral ve destek alan Welat yoldaş, yeniden ülke sahasına, doğup büyüdüğü topraklara, Botan'a döner. Botan'a bu ikinci ge-

❖ Adı, soyadı: **Abdurrahim KÜLTER**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kelaşırnak, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1997, Herekol Dağı**

lişinde daha güçlenmiş, gelişmiş, bilinçlenmiş ve deneyim kazanmıştır.

Botan'da birçok alanda görev yürüten ve birçok eyleme katılan Welat yoldaş, en son Garisan alanında savaş birlikleri içinde yer alır. Burada sergilediği başarılı pratikle arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. İçinde bulunduğu gerilla birliği **Herekol** dağında üslenirken operasyon sonucu çatışma gelişir. Bu çatışmada kendisini yoldaşlarına siper ederek kahramanca çatışır Welat yoldaş. Önce yaralanır, kısa bir süre sonra da devrim şehitleri kervanına katılma onuruna erişir.

Cesareti ve eylemciliğiyle herkese güven kaynağı olan Welat yoldaşın anısı, yolumuzu aydınlatan sönmez bir meşale olacaktır!

Mücadele arkadaşları

Şehit Rênas

Fedakarlığın abidesi Rênas yoldaş

✱ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rênas**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney,...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat 1997, Garisan (kaza sonucu)**

Küçük Güney alanından PKK saflarına katılan **Rênas** yoldaş, kısa bir süre içerisinde Güney Kürdistan'a gönderilir. Burada siyasi-askeri eğitimden geçerek, belli bir süre faaliyetlerde yer alır. Eğitimde kazandığı politik yetkinleşme, güç ve destekle gerilla saflarında uyumlu, aktif katılımlı bir çizginin sahibi olur.

Daha sonra Botan alanına gönderilen Rênas yoldaş, çalışmalara bu alanda etkin katılarak savaşta da kendisini güçlendirip giderek yetkinleşir.

Silaha hakimiyetinin yanı sıra, gerçek bir görev adamıdır. Yaşamadaki fedakarlığıyla da öne çıkan Rênas yoldaş, son derece olgun, mütevazı ve yoldaşlarına sunduğu destekle de sevilip sayılır. Yaşamda ve ilişkilerde uyumlu, disiplinli ve düzenlidir. Halka, partiye ve devrim davasına yürekten inançlıdır. Son

derece bağlı ve değerleri korumaya çalışan bir militandır.

1996 yılında geldiği Garisa alanında tüm bu olumlu özellikleriyle arkadaşlarının saygısını kazanmasını bilen Rênas yoldaş, 1997 kış eğitim sürecinde yer alarak kendini yeni yıla daha güçlü hazırlamanın çabasında, ders arasında dışarıya çıktığı bir sırada, üzerine çıktığı bir kayadan, kar ve buzlanma nedeniyle ayağı kayarak düşmüş ve bu talihsiz kaza sonucu şehadete ulaşmıştır.

Fedakarlığın abidesi olan Rênas yoldaşın bu talihsiz şehadeti, arkadaşlarının kendilerini daha yoğun eğitime katması ve 1997 bahar atılımına daha güçlü yönelmesine sebep olmuştur.

Rênas yoldaşın anısı mücadele-mizde ebediyen yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Çaçê Dağı Direnişi

On altılar o gün Çaçê'de kahramanlık destanı yazdılar

ÇAÇÊ DAĞI'NDA BÜYÜK DİRENİŞ

Çaçê'de yeni bir gün...

Nisan bir başka olur **Çaçê**'de. Herekol daha ak gelinliklerinden sıyrılmamışken, Çaçê rengarenk giysilere bürünmüş bin bir kuşa, böceğe ve eksikliğine dayanamadığı gerillaya kucak açmıştır. Tomurcuklar patlamış, yapraklar filizlenmiş, bademler ak çiçekleriyle soğuk esintilere karşı baharı müjdelemeye başlamıştır. Çaçê'nin kuzey yamaçlarındaki düzlüklerde çimenler bir karış yükselmiş, onlarca pınarın serin sularıyla ıslanmıştır. Çaçê, doruğundaki kayalıklar pırıl pırıl sabah güneşinde ışıldayarak uzanırken, keklik ötüşleriyle yeni güne hazırlanmaya başlamıştır...

Türk ordusu 10 Nisan günü geliştirdiği operasyonda başarı elde edemeyerek geri çekilmek zorunda kalmıştı. Alana yığıldığı güç ve teknik donanımın, gerilla birliğine karşı güç getirmeye yetmediğini anlamış, bunun için daha kapsamlı hazırlıklara başlamıştı. Çevre il ve alanlardan hem yeni, hem de özel birlikler getirmişti. Bu özel birliklerin yanı sıra, yüzlerce çete; tank, top ve kobra tipi savaş kabiliyeti yüksek askeri helikopterleri devreye sokmuş ve böylece günlerce süren kapsamlı hazırlığın ardından yeni bir operasyon geliştirerek Çaçê dağı ve yöresine yönelmişti. Buraların gerilla mevzileri olduğunu Türk ordusu zaten bilmekteydi. Ayrıca yaşa-

nan bir firarla da güç hakkında taze bilgiler edinmişti. Ve işte böylesine avantajlarla saldırıya başlamıştı.

Gerilla güçlerimiz bu kapsamlı hazırlıklarından haberdar olmuştu; bir yandan karşılama hazırlıkları yaparken, bir yandan da önceki operasyonda Türk birliklerine kayıp verdirip geri çevirmenin verdiği rahatlıkla düşmanı küçümseme durumunu yaşamıştı. Bunun getirdiği kendine güven nedeniyle yeteri kadar tedbir alınmamış, "düşman gelirse, çatışır vururuz" mantığıyla hareket edilmişti. Bu nedenle operasyon boyunca çok şiddetli çatışmalar yaşanmıştı. Çatışmalar o denli şiddetliydi ki, gün boyu her çeşit silahın yanı sıra, el bombalarıyla iç içe, göğüs göğüse çarpışmalar da gelişmişti. Bunun sonucunda Türk ordusuna ağır kayıplar verdirilmiş, teknik ve asker gücü açısından görkemli hazırlıkları olmasına rağmen, gerillayı mevzilerinden sökmemişti. Tabii bu birçok değerli komutan ve savaşçı yoldaşın kahramanca direnişi ve şehadeti sonucu olmuştu.

Bu satırları yazarken bile çatışmanın gelişimini yeniden yeniden yaşıyorum:

Saat 01... Gecenin sabaha el vermeye başladığı, yeni bir günün ilk saati. 25 Nisan'ın başlangıcı. Gerilla tepecileri mevzilerine yerleşmiş, esintinin serinliğinde büzülerken gözlerini karanlığın derinliklerine dikmiş, kulaklarını en ufak bir sese karşı hassaslaştırarak askerlerin gelişini beklemek-

tedir. Beklentili ruh hali her zaman kötüdür. Sen hazırlanırsın onlar gelmez, onlar gelir sen tam hazır değilsindir. Bu yüzden beklemek, hele hele gece bekleyişleri zordur.

Nihayet kaç gündür süren bekleyiş uzaktan gelen ayak sesleri ve siluetlerin belirmesiyle sona erer. Gerilla tepe komutanı telsizini cebinden çıkarıp yavaşça mandalına dokunur. Üslenme noktasındaki birlik komutanına haberi iletir: "*Düşman operasyona çıktı, yakınlaşıyor!*"

"*İyice yakınlaşsın, öyle vurun!*" komutu gelir karşı taraktan ve tepe komutanı cihazını yeniden cebine koyar. Mevzinin taş duvarlarına dayadığı silahını eline alarak çömelir ve mevzi alır. Arkadaşlarına, gelen komutu ve ne yapacaklarını fısıltıyla söyler. Arkadaşları da silahlarını avuçlayıp mevzilerde yerlerini alırlar. Sessizce emniyetler açılır, mermiler namluya sürülür. Neyse ki rüzgar onlardan yanadır. Rüzgar tam karşıdan estiği için askerlerin sesi duyuluyordur, ama gerillaların sesi rüzgarın sayesinde fazla duyulmamaktadır. Ve sabırsız bekleyiş başlar...

Askerlerin ayak sesleri daha iyi işitilmektedir artık. Siluetleri de daha belirgindir. Gökyüzünde yarı yarıya yıldızlar olmasına rağmen gece oldukça karanlıktır. Ay bilinmez bir yerlere saklanmıştır. Öncü birlikler gerilla mevzilerine ulaşmak üzeredir. Nefesler tutulmuş, fırtınadan

önceki sessizlik hakim olmuştur her tarafa.

Çatışma ha başladı ha başlayacak derken, birden gerilla silahları mevzi duvarlarının üzerinden ışıldamaya başlar. Namlulardan çıkan kızıl kıvılcımlar geceye fişkirir. Gelenler gafil avlanmıştı. Düşen düşmüş, kalanlar da gerisin geri kaçmaya başlamıştır. Geridekiler hemen mevzilenmek için yerlere uzanırlar. Gerillalar yeniden tetiklere dokunur ve karşılıklı çatışma başlar. Gece mermilerin ışığıyla gündüze dönüşür...

Bu kez daha hazırlıklı gelmiştir Türk ordu güçleri. Teknik donanımı hemen yanı başındadır ve yöredeki tüm garnizonlarına haber vermiştir. Artık gerillaların yeri belli olduğuna göre telsizle bu garnizonlara koordinat verebilirdi. *“Durumumuz kötü, havan atışı istiyoruz.”* Verdikleri koordinatlara dört koldan havan atışı yapılır. Havanlar havada vızıldyarak gelip gerilla mevzilerinin yakınlara düşmeye başlar. Her gümleyişte gece gündüzden de öte aydınlanır, sonra yeniden karanlığa gömülür.

Gerillalar direnmekte kararlıdır. Mevzilerini terk etmeye niyetleri yoktur.

Ve çatışma şiddetlenerek gündüzün ilk saatlerine, şafağın söküp günün aydınlanışına kadar bu şekilde karşılıklı sürer. Şafağın ilk saatleriyle birlikte kobra helikopterleri savaşa katılır. Kobralar gelip önce roketlerini, sonra kurşunlarını gerilla mevzilerinin üzerine yağdırır. Ancak gerillalar inat etmiş, karar kılmıştır; mevzilerinden bir adım dahi geriye adım atmayacaklardır.

Ve çatışma yeniden şiddetlenir. Özel birlikleri mevzilere saldırı düzenlemek için harekete geçer. Oldukça ısrarlıdır, intiharvari saldırmaktadırlar. Ancak

gerilla kurşunları onlara aman vermez. Kayıplarına yeni kayıplar eklenerek saldırıları kırılır. Geri çekilip yeni saldırı için hazırlanmaya başlarlar.

Gerillalar bu arada jarjörlerine yeni mermiler doldurarak yeni saldırıları karşılamaya hazırlanırlar ve böylece 25 Nisan günü, yani Çaçê'nin tanıklık edeceği görkemli büyük direnişin sergileneceği yeni gün başlar. Güneş Herekol'un doruklarından ilk ışınlarını uzatıp, Çaçê'nin doruklarındaki kayalıkları aydınlatmaktadır. Kayalıklar ısırlı ışıdır. Kuşlar, böcekler artık Çaçê'de yoktur. Silah seslerinin patlayışıyla kaçıp sığınmışlardır başka yerlere.

Kilometrelerce uzayan ince sırtlı Çaçê'de sabah olduğunda gerilla güçleri ile Türk ordu birlikleri birbirinin arasına girer; hem gerilla güçlerinin, hem de ordu birliklerinin birbirleriyle bağlantıları kopar. Bu iç içelik her iki tarafa da hem avantaj, hem de dezavantaj sağlamaktadır. Askerler bilmeden böyle bir durumun içine düşmüş ve gerillalar da böyle bir durumun yaratılabileceğini hasaplamamışlardır. Sadece mevzilenme, ilerleme ve arazi yapısı buna yol açmıştır.

Ordu güçleri önden, arkadan ve yanlardan Çaçê dağına ilerler ve gerilla mevzilerine ulaşma ve düşürme çabasıyla habire güç yığmaya başlar. Alana ulaşan askeri birliklerin dışında, helikopterlerle getirilen ek güçler de stratejik noktalara, destek istenen noktalara indirilir. Yine kobralar mühimmatlarını Çaçê'nin doruklarına boşaltır, gidip yeniden doldurarak bir daha gelir ve bir daha boşaltarak geri gider. *Tirya, Xerxol, Eski Eruh* ve *Eruh*'taki garnizonlarından Çaçê'ye aralıksız havan ve diğer top atışları yapılır. Bunun yanı

sıra askerlerin beraberlerinde getirdiği ve çevre tepelere konumlandıkları havanlarla da gerilla mevzileri dövülür. Çaçê, cehennem ateşine tutulmuşçasına yanar, kavrulur.

Özel birlikler intiharvari saldırılarını mevzileri düşürmek için devam ettirirler. Yeni bir saldırı geliştirirler, fakat Çaçê dağının uzunluğu bu özel birliği yanıltmaya yeter. Gerillaların bu uzun sırtın birçok noktasında olabileceğini tahmin etmezler ve ateşin en yoğun geldiği noktaya yönelirler. Ancak doruğun yakınına ulaştıklarında birden birkaç gerilla mevzisinin ortasında buluverirler kendilerini. Hemen siper alırlar, ancak çapraz açılan ateş nedeniyle hareket kabiliyetlerini yitirirler. Gerillaların çapraz gelen kurşunları karşısında ne ilerleyebilir, ne de geri çekebilirler. Yoğun ateş altında sınırlanan hareket kabiliyetleri cesaretlerinin de kırılmasına ve saldırı tempolarının sönmesine yol açar. Onlar her zamanki gibi hazır lokma beklemişlerdir. Yoksa intiharvarice saldırmak onların meziyeti değildir. Bildikleri tek şey, yoğun ateş altında yorulmuş, güçten düşmüş gerilla birliğine son darbeyi vurmak veya savunmasız halka saldırmaktır.

Özel birlikler mevzilere bir yönden saldırmayı, yoğun ateş ve sayı üstünlüğüyle –birkaç kayıp da verseler– hemen mevzilere ulaşip düşürmeyi planlamışlardır. Ancak birden kendilerini gerilla mevzileriyle çevrili bulunca savaşta öğrendikleri bütün akademik bilgileri unutmuşlardır. Tabii ölüm korkusu ve panik de cabası...

Özel birliğin komutanı siperden bağlı bulunduğu komutanlığa çağrı yaparak yardım ve destek ister. Ancak kim kime

yardım edebilir ki? Yardıma gelen kobralar da boşu boşuna kayalıkları dövüp giderler. Gerillalar iyi mevzilenmiş ve özel birlikler de kendi istekleriyle bu örümcek ağına düşmüşlerdir. Artık buradan kurtuluş yoktur.

Özel birlikler kayalıkların arasında sıkışıp kalmıştır. Ancak kayalıkların arasına siperlendikleri için hareket kabiliyetleri kısıtlı olmasına rağmen kurşunlardan da korunabilmektedirler. Gerillalar sonuç almak için saldırıya geçmeye karar verirler. Öğleye doğru, güneşin Çaçê'nin doruğuna tırmandığı bir anda birer şahin gibi mevzilerinden uçarak özel birliklerin üzerine atılırlar ve el bombalarıyla iç içe yoğun bir savaş yaşanır. Bir süre sonra özel birlik darmadağın olmuştur; ölenler ölmüş, diğerleri de ya yaralı, ya da canlarını tek tük kurtarabilenler kaçmışlardır.

Diğer mevzilerde savaş şiddetle sürmektedir. Özel birliğine büyük bel bağlayan Türk ordu güçlerinin saldırı gücü, onların tasfiye olduğunu görünce giderek kırılır ve savaş azmini yitirmeye başlarlar. Ancak gerilla mevzileriyle o kadar iç içe girilmiştir ki, geri çekilmelerine de

fazla imkan yoktur. Ve böylece yeni bir akşam başlar.

Türk ordusu teknik destekle kendini korumaya, güçlerini savunmaya çalışır. Çaçê ilk kez böylesine yoğun bir savaşa tanık olmaktadır. Her gerilla mevzisinin yöresinde akşama dek yüzlerce muharebe yaşanmış, Çaçê'nin her karış toprağına yüzlerce havan güllesi, tank güllesi, helikopter roketi, bomba ve binlerce mermi düşmüştür.

Akşamın geceye doğru ilerleyen saatlerinde artık çatışma, yerini tek tük silah sıkışlarına ve havan atışlarına bırakır. Tank, top ve havan desteğindeki binlerce asker yarım gece ve bir gün boyunca süren savaşta çok ağır kayıp vermelerine rağmen Çaçê'de sonuç alamamış, gerillaları mevzilerinden sökmemiş ve bu kutsal vatan toprağını ellerine bir kez daha geçirememenin acısıyla bir kademe geri çekilmek zorunda kalmışlardır.

Gecenin başlangıcında gerillalar toparlanarak durum değerlendirmesi yaparlar. Düşmanı hezimetle uğratmışlardır, ancak kendi kayıpları da vardır. Ayrıca cephaneleri de tükenme noktasındadır. Bu nedenle bir gün daha çatışma-

nın yararsız olacağını düşünerek geri çekilmeye karar verirler. Güçler toparlanır, yaralılar ve şehit cenazeleri alınarak Herekol dağına geri çekilme başlanır.

Bu görkemli direniş; 16 yiğit ARGK gerillasının kahramanca savaşı, saldırı ruhuyla dolu direnişi, kanı ve canı pahasına kazanılmış, Türk ordu güçlerine karşı önemli bir zafer daha elde edilmiştir. Ne kadar donanımlı ve hazırlıklı olursa olsun, sayı üstünlüğü ne kadar çok olursa olsun, direnen bir avuç gerilla karşısında bir hiç olmaktan öteye gidemeyeceği düşmana gösterilmiştir.

Büyük direnişleriyle Çaçê'de kahramanlık destanı yazan bu 16 değerli ARGK gerillasının soylu mücadelesi asla unutulmayarak, tarihe "*destan yaratan yiğitlerin görkemli direniş öyküsü*" olarak geçecek, halkımızın dilinde türküleşerek, yüreğinde cesaret ve kararlılık meşalesi, gönlünde özgürlük simgesi olarak daima anılacak, Ulusal kurtuluş mücadelemizde ebediyen yaşatılacak ve soylu anılarına büyük bağlılık gösterilerek mutlaka amaçlarına ulaşılabacaktır.

Mücadele arkadaşları

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ekrem**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

Görevi: **Bölük Komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zekiye**

Doğum yeri ve tarihi: **1969**

Mücadeleye katılım tarihi: ... **Afrin**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

Görevi: **Takım Komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hamit**

Doğum yeri ve tarihi: **Tırya-Eruh**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ..., **Cizre**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cimşit**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Xelil**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Serhat, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ahmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997 Çaçê çatışması

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bedran**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berfin**

Doğum yeri ve tarihi: **Rexine**

Eruh, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dılar**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rahime**

Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hebûn**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Goran**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan**

1997, Çaçê çatışması

Çaçê'nin yiğit komutanı saldırı ruhuyla dopdolu militanı Ekrem yoldaş

Ekrem yoldaş Çaçê direnişine komutanlık etmiş, bu görkemli direnişini başarıyla sonuçlandırarak Türk ordusu karşısında geri adım atılmaması, onlara zafer duygusunun tattırılmaması ve unutmayacağı bir dersin verilmesine bizzat öncülük etmiş, bu kahramanca direnişte yer alan birliğe başından sonuna kadar komuta etmiş yiğit, kararlı ve cesaretli, bir o kadar da devrim davasına, halkına ve partiye bağlı değerli bir ARGK komutanı ve PKK militanıydı.

Yurtsever bir aile çevresinden gelen Ekrem yoldaş, halkına ve ülkesine karşı büyük bir sevgi beslemekte ve yüreği özgürlük ateşiyle kavrulmaktadır. 1989 yılında gerilla saflarına katılarak bu özelliklerini savaş otamında sömürgeciliğe karşı savaşılarak sergilemiştir. Düşmana karşı sürekli saldırı ruhuyla dolu, asla gerilemeyen, gözünü budaktan

sakınmayan, cesaretli, bir o kadar da kararlı ve sonuç alıcıdır. Devrime ve partiye olan büyük inancı ve güveni O'nu savaşta yenilmez kılmış ve çok sayıda eyleme katılarak adeta fırtına gibi esmiş, başarıdan başarıya koşmuştur. Başarılı pratiğinden dolayı sürekli bir yükselişi yaşamış, manga komutanlığından başlayarak, kendi emek ve çabasıyla, savaşkanlığı ve yaşama aktif katılımıyla, yoldaşlarına ve davaya bağlılığıyla hep ilerlemiş ve bölük komutanlığına kadar birçok görevde bulunmuş, birçok kez ödüllendirilmiştir.

Ağırbaşlı, olgun, özverili ve mütevazî olan Ekrem yoldaş, bulunduğu her ortamda yoldaşlarının beğenisini kazanmasını bilen, saygı ve değer gören, arkadaşlarıncı sevilen bir komutan olmuştur.

O'nun komutası altında büyük Çaçê direnişi sergilenmiş ve kendi şehadetiyle sonuçlansa da,

en önde, en aktif biçimde çatışıp sömürgecilere haddini bildirmesini bilmiş, böylece tarihe '16'ların kahramanca direnişi' olarak geçecek olan büyük direnişte kararlı ve inançlı bir militan olduğunu bir kez daha ispatlamış, yoldaşlarının ve halkının kalbine nakşolmuştur.

Ekrem yoldaşın şahasında bu yiğit direnişçileri, kahraman ARGK savaşçıları saygıyla anıyoruz. Onları büyük bir bağlılıkla sürekli yaşatacağımıza söz veriyoruz.

16'lar ölümsüzdür!

16'ların direniş ruhu sürekli mücadelemizde canlı kalacaktır.

Görkemli, büyük Çaçê direnişi savaş tarihimize altın harflerle yazılacak büyük ve unutulmaz kahramanlıkları mücadelemizin destanıdır.

Bijê Serok Apo!

Şehitlerimiz ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Şehit Ercan

Şehit Rêber

Şehit Hêja

Ercan, Rêber ve Hêja yoldaşların direnişi bizlere her zaman güç kaynağı olacaktır

★ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ercan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bilika köyü- Silopi, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1997, Çaçê Dağı**

★ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rêber**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Muş**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1997, Çaçê Dağı**

★ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêja**
Doğum yeri ve tarihi: **K. Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1997, Çaçê Dağı**

17Nisan 1997 tarihinde **Çaçê** dağında ve çevresinde düşmanın kapsamlı bir operasyonu gelişmişti. O gün Garisa alanı gerilla taburu da **Şukal** ve **Çaçê** şikeftlerinde üslenmişti. Bundan bir iki gün önce gerilla birliğinde yaşanan firar sonucu Türk ordu güçleri, birliğin üslenme alanı, niteliği, durumu, silah sayısı vb. hakkında bilgi sahibi olmuş ve operasyon başlatmıştı. Operasyon günü geceden ya da olarak araziye çıkan ordu güçleri, sabaha doğru gerillaların mevzilendiği alana yaklaşmışlardı. Operasyonu fark eden gerillalar, mevzilerini sağlamlaştırıp güçlendirerek sabahın erken saatlerinde çatışmaya girmişlerdi.

Açılan ilk ateşle darbe yiyen askerler, garnizonlarından havan atışı istemiş ve gerilla mevzilerine yönelik havan atışları başlamış, ardından günün ışımasıyla birlikte kobra helikopterleri de çatışmaya havadan destek olarak gelmiş, gerilla mevzilerini roket ve kurşun yağmuruna tutmuşlardı. Böy-

lelikle ordu güçlerinin sayıca üstünlüğüne teknik olanakları da eklenmiş, gerillalara karşı ilerlemeye çalışmış, ancak akşama kadar iç içe, diş diş yaşanan çatışmanın ardından büyük kayıplar vererek akşama doğru geri çekilmek zorunda bırakılmıştı.

Türk askerlerine onlarca kayıp verdirilmesinde ve geri püskürtülmesinde önemli yararlılıklar gösteren **Ercan**, **Rêber** ve **Hêja** yoldaşlar şehadete ulaşmış ve kutsal vatan topraklarına öyle kolay giremeyeceğinin kanıtı olmuşlardır.

Ercan

Ercan yoldaş, manga komutanı olarak tepedeki mevzide düşmana ilk darbeyi vuran ve böylece çatışmayı ilk başlatanlardandı. Bedenini siper ederek uzun süre çatışmış ve ilerleyişini durdurmayı başarmıştı.

Yurtseverliği ile ünlenmiş, Ulusal kurtuluş mücadelemizi Botan'a ilk girdiği günlerden itibaren desteklemiş, birçok evladını bu uğurda şehit vermiş olan ve 1994 yılında TC tarafından göçertilerek boşaltılan **Bilika** köyünden olan **Ercan** yoldaş, saflara katılışından itibaren Botan'ın çeşitli alanlarında faaliyetlere katılmış, önemli yararlılıklar göstermiş, birçok eyleme katılarak başarılı bir mücadele çizgisi izlemiştir.

Rêber

Vartolu olan **Rêber** yoldaş, Türkiye metropollerinde okumuş ve büyümüştür. Üniversite okuduğu yıllarda birçok devrimci etkinliğe katılmış, daha sonra bir grup devrimci arkadaşıyla birlikte ayrılarak gerilla saflarına katılmıştır. İlk geldiği alan olan Garisan'da temel eğitimin aldıktan sonra buradaki savaş birliği içerisinde mücadelesini sürdürmüştür. Belirli bir süre cephe çalışmalarında yer alan **Rêber** yoldaş, olgun, atik ve bilinçli oluşuyla halkın ve arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanmıştır.

Hêja yoldaş, Küçük Güney'de doğup büyümüş, burada mücadeleye sempati duyarak partiyle ilişkilendirilmiş, belli bir eğitim sürecinden geçtikten sonra gerilla saflarına gelmiştir. Dürüst, emekçi, çalışkandır **Hêja** yoldaş. Aynı zamanda bomba yapımındaki uzmanlığını devrimin hizmetine sokarak alanda çok sayıda mayın ve patlayıcı yerleştirmiş, birçok eylemde aktif rol almıştır. Ülkesine ve dağlarına hasretle bağlı, sömürgecilğe karşı büyük kin ve nefret duyan **Hêja** yoldaş, bunu katıldığı eylemlerdeki titizliğiyle göstermiştir.

Ercan, **Rêber** ve **Hêja** yoldaşların direnişleri bizlere her zaman güç ve moral kaynağı olacaktır. **Çaçê** dağı soylu anılarıyla daha bir şenlenecek, daha bir yücecektir.

Mücadele arkadaşları

Gezîngê-Herekol dağı

Şehitler ordusuna beş can daha katılıyor

✱ Adı, soyadı: **Dilbirîn TEMO**

Kod adı: **Malik**

Doğum yeri ve tarihi: **Heskê**

Küçük Güney, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos**

1997, Gezîngê-Herekol dağı

✱ Adı, soyadı: **Sait KAÇAN**

Kod adı: **Eşref Kandil**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Uludere

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos**

1997, Gezîngê-Herekol dağı

✱ Adı, soyadı: **Ardîl İZOL**

Kod adı: **Aras Ardeş**

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos**

1997, Gezîngê-Herekol dağı

✱ Adı, soyadı: **Vasfiye EKİNCİ**

Kod adı: **Xelat Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Besnê**

Köyü-Eruh, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos**

1997, Gezîngê-Herekol dağı

Ağustos hareketliliği devam ediyordu. Ne pahasına olursa olsun eylem yapılmalı, Ferhatlar'ın intikamı alınmalıydı. Bu amaçla keşif ve eylem çalışmalarını gerçekleştirmek için bir birliğimiz Herekol dağının

Gezîngê alanında üslenmişti. Herkes sabırsız ve bir an önce eyleme geçmenin yoğun çabası içinde bu günleri değerlendirmek istiyordu. Cıvıl cıvıl bir hareketlilik ve canlılık vardı. Günler günleri kovalamakta, neredeyse ağustos bitmek üzereydi. Keşifçiler askerlerin kendilerine doğru yaklaştığını komutanlarına iletiler. Birlik hemen birimler, timler, mangalar biçiminde kayalıklara mevzilendirildi. Bazı birlikler de ileri hatta giderek pusu attı.

Türk askerleri iyice yaklaştıklarında, pusuya yatmış gerillalar aniden tetiklere dokundular. Bu ilk vuruş isabetli, etkili ve sonuç alıcıydı. 10'dan fazla kayıp vermişti öncü kollar. Kalanlar ise zar zor kaçarak canlarını kurtarabilmişti.

Bir kademe geri çekilen askerler, cihazdan destek istediler. Ardından hemen kobra helikopterleri yardımlarına geldi ve çatışma başladı, hem de giderek şiddetlenerek.

İlk hamlede gerillaların etkili vuruşu asker birliğini sersemletmişti. Bu nedenle çatışmayı daha çok kobra helikopterler ve teknik kullanarak sürdürdüler. Bunun üzerine güçlerimiz toplanıp bir kademe geri çekilerek stratejik noktalara yerleşti ve bu biçimiyle çatışma akşam karanlığına dek devam etti.

Çatışmanın ilk saatlerinde **Xwînda** yoldaş yaralanmıştı. Yoldaşları O'nu omuzlarında taşıyıp çatışma yerinden uzaklaştırırken, kobra helikopterler görüntülerini alarak müdahale etmiş ve **Xwînda** yoldaşı taşıyan **Eşref** ve **Malik** yoldaşlar da kobranın açtığı ateş sonucu vu-

rumuşlardı. Giderek şiddetlenen çatışmada karşılıklı saldırılar, geri çekilmeler, vuruşmalar iç içe sürüp gitti.

Ordu güçlerine onlarca kayıp verdirmiş, ilerlemesine müsaade edilmemişti. En modern savaş tekniği desteğindeki binlerce asker ve çete bir gerilla birliğine karşı sonuç alamamış, birlikle karşılaştığı yerden ileri adım atamamıştı. Akşam karanlığı çöküp gerilla birliği toparlanarak geri çekilmeye koyulduğunda devrim şehitleri kervanına beş özge can daha katılmıştı.

Operasyon koluna saldırıda yer alarak büyük yararlılıklar gösteren, dürüst, fedakar, değerlere bağlı, alçakgönüllü, yoldaşlarına karşı sevgi yüklü **Eşref**; daha gençliğine doymamış, sevgi ve sempatisiyle arkadaşlarının gönlünü fetheden **Xwînda**; dürüst, emekçi, yoldaşlarına bağlı, fedakar, olgun, sabırlı ve değerlere bağlı oluşuyla arkadaşlarına örnek olan **Xelat**; cesaretiyle, olgun ve sabırlı oluşuyla, değerlere bağlılığıyla, sevgi dolu, duygusal yapısıyla şiir çalışmalarlarıyla savaş edebiyatına katkılarda bulunan ve delidolu cesaretiyle sevilen **Aras**...

Daha önce takım komutanlığı yapmış, eylem sırasında manga komutanı olan **Eşref**, manga komutanı **Xelat** ve **Xwînda**, **Malik**, **Aras** yoldaşların yiğitlik, kahramanlık, özveri ve bağlılık dolu anıları mücadelemizde ebediyen yaşayacaktır.

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür!

Bin selam ölümü omuzlayıp yürüyene!

Mücadele arkadaşları

Remzi AYDIN

İrade ve fedakarlığın timsali

Mazlum yoldaş 1974 yılında Siirt'in Eruh ilçesinde Yediyaprak (Hergül) köyünde dünyaya gelir. Çocukluk yıllarını geçirdiği çevresinde, köyünde geleneksel bir yurtseverlik vardır. Bu çevre asimilasyondan fazla etkilenmemiştir. Bu şekilde küçük yaşlardan itibaren kimliğini tanımaya başlar. Mücadelemizin etkisini hissettirmesiyle beraber Mazlum yoldaş ve ailesi de bundan etkilenir. Ailesi özellikle 15 Ağustos eyleminden ve Agit yoldaşın çalışmalarından etkilenir ve devrimci çalışmalara destek sunar.

Alanda gerilla eylemliliklerinin artmasıyla özel savaş güçlerinin halka yönelik zulüm ve baskı uygulamalarında bir yoğunlaşma görülür. Mazlum yoldaşın ailesi de bu baskılardan nasibini alır. Bu nedenle aile olarak İstanbul'a göç ederler. İstanbul'a gitmekle her şey bitmez ve metropollerde karşılaştıkları zorluklar onları daha fazla partiye bağlar. Burada partiyle ilişkilendirir ve daha artan bir kararlılıkla görevlerine sarılırlar. Aile, geçim için seyyar satıcılık işleriyle uğraşır. İşlerinin sağladığı avantajla Kürdistanlı kesimlerle ilişki içinde olurlar. Bu ilişkilerini örgütsel çalışmalara dönüştürmeyi de böylece sağlamış olurlar.

Mazlum yoldaş, ailesinin bu çalışmalarında öncüdür. Kısa sü-

❖ Adı, soyadı: **Remzi AYDIN**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt**

5 Şubat 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **5 Mayıs 1993, Gabar**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 1997, Direşke köyü- Eruh**

rede etrafında yoğun bir çevre oluşturur. Ancak süreç içerisinde bu çalışmalar kendisini tatmin etmez. Bilinci gelişmiş, halka ve ülkeye daha büyük yararlar sağlayabilecek düzeye gelmiştir. Bunun için gerillaya katılmaya karar verir. Çevresinde kazandığı birkaç arkadaşını da kendisiyle birlikte katar.

İlk eğitimini Haftanın alanında gören Mazlum yoldaş, bu alanda uzun bir süre savaş birliklerinde kalır. Ayrıca bir dönem güvenlik takımlarında sorumluluk düzeyinde görev alır. Burada merkezi düzeydeki arkadaşların ilişkile-

rinden etkilenir ve çok olumlu özellikler kazanır. Bu temelde partiye bağlılığı daha da pekişir. Daha sonra Zap alanında kadro eğitimine katılır. Bu eğitim devresinden sonra büyük bir inanç ve kararlılıkla savaş sahasına -Kuzey'e- geçer. '96 yılında Çırav alanında savaş birliklerinde manga komutanı olarak görev yürütür.

Mazlum yoldaşın yaşam gerçeği emeğe dayalıdır. Zorlukları aşmasını bilen, sorunlar karşısında çabuk pes etmeyen özellikleri güçlüdür. Yaşam ve ilişkilerinde her zaman partiyi temsil etmeye çalışır. Bütün işlere de büyük bir özveri ile katılım gösterir. Kendini sorumlu gören, dürüst ve fedakar bir yoldaştır.

Eruh-Reşine yolunda atılan bir pusuda Mazlum yoldaş da bulunur. Her zaman olduğu gibi büyük bir sorumlulukla grubun başında yer alır. Türk ordu güçleri, planlandığı şekilde gece gerillaların pususuna düşer. Gerillalar etkili vurur. Ordu güçleri önemli kayıplar verir.

İşte bu baskında Mazlum yoldaş saldırı esnasında yaralanır. Ve daha sonra da şehit düşer.

Bu eylem alanda büyük bir etki yaratır. **Mazlum** yoldaş, Agit yoldaşın anısını eylemiyle yaşama geçirmiştir. Ne mutlu ona!

Mücadele arkadaşları

Şehit Giap

O bir eylem adamıydı

Giap yoldaş, yurtsever bir aile ortamında doğup büyüdüğü Küçük Güney'de daha küçük yaşlarda mücadelemizden etkilenmiş, öğrencilik yıllarında parti ile tanışmış, çok geçmeden de öğrenciliği bırakarak cephe çalışmaları içinde yerini almış, daha sonra Önderlik sahasına geçerek eğitim görmüş ve kendisini hazırlayıp yetkinleştirerek, bilinçlendirerek, 1993 yılında gerilla saflarına katılmak üzere ülke sahasına geçmiştir. Botan alanına gelmeden önce kısa bir süre Çiyayê Spî, Metina ve Haftanin alanlarında kalarak, burada hem siyasal hem askeri olarak kendini geliştirip yetkinleştirme fırsatı bulmuş olan Giap yoldaş, Botan alanında bu tecrübelerini başarıyla hayata geçirmiştir. Başarılı pratiği nedeniyle ödüllendirilip terfilendirilerek manga komutanlığı ve daha sonra da takım komutanlığı görevlerine getirilmiştir.

Botan'da Garisa alanında çalışmalara katılan Giap yoldaş, yaşamda olgun, ağırbaşlı ve sorunlar karşısında çözüm gücü olmayı bilen olumlu özellikleriyle sevilip sayılırdı. Bu olumlu özelliklerinin yanı sıra savaşta da cesaretli, eylemci ve atik oluşuyla hızla gelişme kaydetmişti. Katıldığı eylemlerde önemli yararlılıklar göstermiştir.

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Giap**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani**

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Nisan**

1997, Parêz köyü-Eruh

Bir görev için gittiği **Parêz** köyünde pusuya düşen Giap yoldaş, burada kahramanca çatışır. Pusunun oldukça kapsamlı oluşu nedeniyle pusudan çıkamaz. Bu nedenle son kurşununa kadar çatışıp yiğitçe bir direniş sergileyerek şehadete ulaşır.

O bir eylem adamıydı, kararlı bir militandı. Bu özelliklerine layık bir mücadele ve savaş vererek ülkesinin derinliklerine, halkının yüreğine gömülme onuruna erişti. Ne mutlu O'na!

Anısına bağlı kalacak, mücadelemizde yaşatacağız.

Mücadele arkadaşları

Şevket Ali MESKEN

Özgürlük mücadelesinde tükenmez çaba sahibiydi

Emperyalizmin 'böl-yönet' politikaları sonucu yüzyıllardır egemenlik altında parçalanan Kürdistan'ın her parçasında ayrı bir egemen gücün hükmü süregelmiştir. Her parçadaki egemen güç kendi egemenliğini kalıcılaştırmak, Kürt halkını kimliği ve varlığıyla tarih sahnesinden silmek için bin bir çeşit imha uygulamaları geliştirmişlerdir. PKK'nin çıkışına kadar Kürdistan'ın her parçasında oluşan örgütler işbirlikçilik ve teslimiyet politikalarını aşamadıklarından, gerçek anlamda halkın özgürlük, kurtuluş taleplerine ters düşen tutumlar sergilemekten kurtulamamışlardır. Ve bunun sonucunda sömürgeci politiklara alet olmuş, onunla birleşmişlerdir, KDP örneğinde olduğu gibi.

Partimiz PKK ise bağımsızlıkçı ve devrimci direniş çizgisiyle bu baş aşağı gidişi tersine çevirmek için geliştirdiği Ulusal kurtuluş savaşı'yla Kürdistan'da yepyeni bir süreci açmıştır. Ve her dört parçadaki halkımızı tek bir çatı altında, tek bayrak altında birleştirmeyi hedefleyen partimiz, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı dişe diş bir savaşım vererek geliş-

✪ Adı, soyadı: **Şevket Ali MESKEN**

Kod adı: **Rojhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Duhok, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Metina

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Eylül**

1997, Çiyayê Cîna-Eruh-Garisan

miş ve bütün Kürt halkını kendi bağrında kucaklar hale gelmeyi böylelikle başarmıştır.

Özellikle Güney Kürdistan'da hakim olan KDP ihanet şebekesine karşı çıkış yaparak, Kuzey'de olduğu gibi Güney'de de halkın tek güvendiği, saydığı güç haline gelmiştir. Bu bağlamda Güney'de gerillaya akın geliş-

miş, Kuzey-Güney birliğinin gelişim temellerinin sağlam mevzilerle pekiştirilmesi sağlanmıştır.

Rojhat yoldaş, işte böylesi bir gelişmenin içinde rol üstlenen öncülerden biridir. Partiye katılmasıyla birliğe olan inancı ve kararlılığı artmış ve kendini bütün benliğiyle buna katmıştır.

Temel eğitimini aldıktan sonra '96 yılında Gabar alanında devrimci çalışmalara katılır Rojhat yoldaş. Birçok savaş birliğinde pratik faaliyetler içerisinde bulunur. Gerçek anlamda bir asker, bir ARGK savaşçısı olarak bütün yeteneklerini halkımızın birleştirilmesi mücadelesine adar. Savaşçılığı kadar halkla ilişkilerde de yetkin olan Rojhat yoldaş, bir süre **Eruh-Şuva** alanında cephe biriminde görev yürütür. Bu görevini yürütürken özel savaş güçlerinin alana yönelik geliştirdiği bir operasyonda çıkan çatışmada kahramanca savaşarak şehadete ulaşır ve halkını birleştirmenin engin çabasının seçkin militanı olarak tarih sayfalarına geçer.

Devrim şehitlerimiz ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

**Güneş doğarken
ülkemin üzerinde
Aydınlatır her dört
parçasını birden
Ne sınır tanır,
ne tel örgü, ne de
ihanet bekçilerini
Çünkü o bir
gerçekliktir
tıpkı PKK gibi.**

Kalendera Şehitleri

“Onlar, şehadetleriyle zafer kazandılar”

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Yahya**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Birecik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Beşir**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Nihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rubar**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**

YEDİLER (Ömer, Yahya, Amed, Rubar, Beşir, Nihat, Akif) kutsal görev yolunda yüzlerce sömürgeci askere karşı kahramanca direnişleriyle Kalendera'yı bir kez daha onurlandırdılar.

Partimiz PKK'nin “Final yılı” ilan ettiği 1997 yılı, kuşkusuz TC'ye büyük korku verecek ve karşı saldırılara geçmeye sevk ederek savaşı kızıştıracaktı. Bu yılda ağır bir darbe yiyeceğini anladığı için, bu darbeyi mümkün mertebe hafif atlatmak için tüm imkanlarını seferber ederek operasyon üzerine operasyon düzenlemeye girişmişti.

Ordu güçleri salt bununla da yetinmiyor, ek tedbirlere yöneliyordu. Köy giriş çıkışlarına ve çevresine pusular atarak gerillanın lojistik kanallarını kesmeye çalışıyor, gerillaya destek veren köylere çeteciliği dayatıyor, kabul etmeyenleri göçertiyor, kısaca her türlü tedbire başvurarak mutlaka sonuç almak için çırpınıyordu.

Bu yılda kırsal alanda operasyonların ardı arkası gelmedi. Peşpeşe geliştirilen operasyonlar zaman zaman köy ve şehir yerleşim yerlerinin yakınlarına da kaydırıldı. Ancak tüm bu tedbirler gerillanın eylemselliğini durduramadığı gibi, gelişmesinin önünü de alamadı. Her ne kadar gerillayı sınırlandırdığı, daralttığı, marjinalleştirdiği propagandalarını yayarak esasen yıpranmış güçlerine moral bulmaya, yitirilmiş savaş kabiliyetlerini artırmaya ve çetecilik dahil her türlü insanlık dışı yöntemleri kamufle etmeye çalışsalar da; bu söylemlerle deşifre olmuş iç yüzlerini gizleyemeyeceklerdi.

Dolayısıyla 1997 kıyasıyla savaşılan bir yıl oldu. Türk ordusu her şeyini ortaya koyarak savaştı. Gerilla kendini savaşa oldukça yoğun katarak yılı kazanma

savaşına girdi. '97 mutlaka kazanılmalıydı. Bunun için yoğun savaş, eylemlilik gerekirdi. Yoğun bir savaş ancak yoğun hazırlıklarla mümkündü. Özellikle lojistik (cephane ve erzak) hazırlığı önemliydi. Zaten gerilla güçleri kış eğitim sürecinden henüz çıkmış, bilinç düzeyleri gelişkin, moralleri yüksek, savaş azimleri bilenmişti. Sömürgeciliğin, çepeçevre sardığı, çete köylerine bile ambargo uygulayarak gerillayı lojistik desteksiz bırakmaya çalıştığı bu yılda lojistik temin etmenin önemi daha da artmaktaydı. Kısaca lojistik temin etmenin aslanın ağzından lokmayı çıkarmak kadar zorlaştığı bu yılda, bu görevin başarılması için seçkin ve yetenekli savaşçı ve komutanlar bu işle görevlendirildiler.

İşte **Yediler** böylesine seçkin ve yetenekli komutan ve savaşçılardı. Her biri partinin yıllar süren emek ve çabalarıyla yetiştirilmiş, birçok eylemde büyük yararlılıklar göstermiş, fedakarlık, cesaret, çalışkanlık ve partiye bağlılıklarıyla herkesin saygı ve sevgisini kazanmış değerli militanlardı.

*Ey gerilla!
Ey özgürlük!
Bir sabah vakti
ya da bir aşkam üstü
geleceğini biliyorum
Gözlerini çizdim
yüreğime...*

Kalendera, Türk ordusunun denetiminin daha fazla olduğu bir yerleşim yeridir. Alanda birkaç köy bulunmakta ve bunlar aracılığıyla gerilla lojistik destek vb. ihtiyaçlarını temin etmekteydi. Bölgedeki ajanlar ve firarlar yüzünden alanın bu özelliği bilindiğinden, sürekli geçiş hatları-

na ve köy çevrelerine pusular atılarak gerillaya darbe vurulmak isteniyordu. Ve bu dönem dönem gerçekleşiyordu. Ordu güçleri gerillanın bu alana gelmeye zorunlu olduğunu bilmekteydi. Bunun için alana gidecek gerillaların oldukça duyarlı, hassas, gizli ve titiz çalışma zorunluluğu vardı. Yoksa her adımda düşmanla, pusularla, ajan yapılanmasıyla karşılaşmak, darbe yemek, çatışmak işten bile değildi.

Yediler, önlerine konan lojistik temin görevini başarmak için kamptan ayrılp Kalendera alanına geçtiler. Belli bir süre çalışmalarını sürdürdüler. Halkla ilişkiler geliştirerek, lojistik temini ve gerillaya ulaştırılması çalışmalarını başlattılar. Ancak çok geçmeden Türk ordu güçleri, alana bu çalışmalar için bir birimin geldiğini öğrenmiş ve yoğun pusularla sonuç almaya yönelmişti.

12 Mayıs'ı 13'e bağlayan saatlerde, göreve giderken yol yürüyüşünde **Yediler** askerlerle karşılaşır. Kısa süren bir çatışmanın ardından çekilerek daha sağlam bir arazide mevzilenirler, ancak fazla uzaklaşamazlar. Çünkü buna zamanları yoktur.

Türk ordusu, sabah, çatışma alanı ve çevresinde kapsamlı bir operasyon geliştirir. Gerilla biriminin sayıca azlığını bilmesine rağmen binlerce askeri alana yığar ve dört bir yandan çevirerek ilerlemeye başlar.

Askerlerin, mevzilendikleri yöne yakınlığını gören **Yediler**, silahlarının emniyetini açarak çatışmaya hazır duruma geçerler. Gözleriyle konuşup, yürekleriyle anlaşırlar. Her yönden gelen binlerce askere ve çatışmanın başlamasından sonra mevzilerine yağacak binlerce roket, havan atışına karşı büyük bir kararlılıkla durup, yiğitçe, diş diş savaşılar kanlarını damla damla akıtacaklarını ve direniş destanı yaratarak zafer kazanacaklarını bilmektedirler. Yürelerinde ne bir ürperti vardır, ne

de korku. Sadece yoldaşlarını bir daha göremeyecek olmanın buruk hüznü vardır.

Ve nihayet silahlar patlar. Gerilla mevzilerine yaklaşan askerler düşer önce. Yedi namludan fıskıran kızıl kıvılcımlarla vurulmuşlardır. İlk gruptan hemen hemen hiç kimse kurtulamaz. Ama ardı arkası kesilmez. Gerillalar tetiklere dokundukça askerler devrilir ve yerlerine yenileri gelir. Çepeçevre tepelere mevzilenen askerler de, ağır silahlarını tepelere konumlandırarak tüm namlularının yönünü gerillaların ateş açtığı yöne çevirir ve ateşe başlarlar. Ve kızılca kıyamet kopar Kalendera'da. Yedi kişi yedi bin kişiye karşı savaşılmaktadır. Yedi bin kişi yedi kişinin üzerine gelemez, bu yüzden destek ister. Havanlar, tanklar, helikopterler sadece yedi kişiye karşı ateş kusar.

Gün boyu sürer çatışma. Teknik canavarlar gün boyunca ateş kusar, hiç durmadan. Çabuk sonuç alacaklarını sanırlar. Ama bu düşünceleri zaman geçtikçe değişir ve kolay sonuç alamayacaklarını anlarlar.

Çatışma artık yavaşlamıştır. Gerillaların cephanesi bitmek üzere olduğu için askerler daha azgınca saldırmaktadır. Ve bu yoğun ateş sonucunda **Yediler** şehadete ulaşır...

Ömer yoldaş, yüreği ülke ve halk sevgisiyle dolu, canlı, atik, parti doğrularına bağlı, ödün vermeyen, yaşam ve ilişkilerde ilkel, cana yakın, sevecen, yoldaşlarına sürekli moral aşılayan, dürüst, çalışkan ve gelişme kapasitesi yüksek, zorluklar karşısında yılmayan, açık sözlü, özverili ve mütevaziydi. Dikkatli, duyarlı, savaşkan ve sorumluk duygusu yüksek bir militan kişilikti. '92 yılında parti saflarına katılmış olan Ömer (*Bedrettin Kaya*) yoldaş, kısa sürede gelişme kaydederek birçok görev üstlenen ve başarıyla yerine getirerek ön plana çıkan, bununla arkadaşlarının

sevgisini kazanan değerli bir ARGK komutanıydı.

Yahya yoldaş, alçakgönüllü, yoldaşlığa oldukça değer veren, emekçi, olgun, bilinçli, disiplinli, resmiyete önem veren, parti değerlerine bağlı, çalışma azmi yüksek, zorluklar karşısında yılmayan, inançlı, kararlı ve gelişkin askeri özellikleriyle değer ve saygı gören bir yoldaştı.

Amed yoldaş inançlı, kararlı, eylemci, son derece cesaretli, parti ve halk değerlerine oldukça bağlı, düşmana karşı öfkeyle dolu, el attığı her işi başaran, işe başladığında önüne çıkacak engel ve zorlukları aşmasını bilen, yaratıcı yönü güçlü bir militandı.

Beşir yoldaş, yoldaşlığa büyük değer veren, herkesle ilgilenen, destek alıp veren, eylemlerde ve görevlerde koparıcı, sonuç almasını bilen, çalışkan, sevecen, yurtseverlik duygusu yüksek, bulunduğu her ortamda neşe ve moral kaynağı olan bir yoldaştı.

Nihat yoldaş dürüst, görevden göreve koşan, olgun, parti ve halk değerlerine, ülkesine oldukça bağlı bir militandı.

Rubar yoldaş, çalışkan, canlı, savaşkan, yiğit bir ARGK savaşçısıydı.

Akif yoldaş, cesaret dolu, kahraman bir savaşçıydı. Halkına ve partisine, yoldaşlarına büyük bağlanan, özgürlük tutkunu yiğit bir gerillaydı.

***

Her biri unutulmaz bir kahramandı YEDİLER ve Ulusal kurtuluş savaşımında militan özellikleriyle tarihe altın harflerle yazıldılar. Ölmediler, ölümün ötesine geçtiler. Sonsuzluğun koynunda halk ve ülke gerçeklikleriyle birleştiler, bütünleştiler, kenetlendiler.

Anılarına bağlı kalarak mücadelemizde sürekli yaşatağız.

Mücadele arkadaşları

Mehmet AL

Teslimiyet asla

DİRENİŞ SONUNA KADAR

Ülkemiz bin yıllardır sömürge altında kalmış ve sömürgeci faşist gözler bizi her yönüyle tarihten silmek istemişlerdir. Kürdistan tarihinde bazen isyan ve ayaklanmalar olmuşsa da, bir halkın sorunlarına cevap olamamış ve çağlar ilerledikçe Kürdistan halkı daha da ezilmiş ve her yönüyle düşmanlarının inisiyatifine girmiştir. Kürdistan'ın dört parçaya bölünmesiyle birlikte, artık beyaz katliamlarla devam ettirilen süreç yeni bir boyut kazanmıştır: Asimilasyon.

Bu politikalarla Kürt halkı kimliksizleştirilmiş ve gerçeğinden uzaklaştırılmıştır. Halkımız bu tarihten sonra baş aşağı gitme sürecine girmiştir.

Bu süreç '70'lerin başına kadar devam etmiştir. 1978 yılında PKK'nin çıkışıyla birlikte bu gidişat durdurulmuş, hatta onurluca savaşan, her türlü zorluğa ve ihanete karşı amansızca mücadele eden direnişçi bir halk gerçeği yaratılmıştır. Benliğinden kopuk bu kadar halk yığınlarını kendi benliğine kavuşturan, bir araya gelemeyenleri bir araya getiren, kahramanlık ve ihanet arasındaki çizgiyi netleştiren PKK sayesinde, Kürt halkı insanlık içinde onurlu bir yer edinmiştir.

Böylesi bir toplum gerçekliğinden mücadele saflarına birçok insan akmıştır. Artık Kürdistan'da tarih yeniden yazılmaya başlamıştır. Çünkü Kürtler ilk

✪ Adı, soyadı: **Mehmet AL**

Kod adı: **Yahya**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997**

Garisan-Botan

defa bir başkası için değil, kendileri için mücadele etmeye başlamışlardır.

'90'lı yıllarla birlikte gelişen serhildanlar bu gerçeği herkese kanıtlamıştı. Nusaybin ve Cizre serhildanları ile başlayan halk ayaklanmaları yavaş yavaş bütün Kürdistan'ı kaplamaya başlamıştı. Kürt toplumu artık eskiyi asla kabul etmeyecekti. Bundan sonra hep ilerleme ve gelişim süreci olacaktı...

Serhildanların ilk geliştiği alanlardan birisi olan Nusaybin, yaşanan gelişmeleri anı anına izleyen ve yaşayan Mardin'in şirin bir ilçesidir. Yurtsever ve ulusal değerlerine bağlı bir yer olan Nusaybin, aynı zamanda mücadelenin gelişimi ile birlikte, mücadeleye ilk destek veren yerlerden birisidir.

Serhildan dönemlerinde bu sıcak gelişmeleri yaşayarak en derinden etkilenenlerden birisi de **Yahya** yoldaştır.

Mücadeleye bağlı, yurtsever bir aileden gelen Yahya yoldaş, mücadelenin Mardin'de yükselişi ve halkın serhildanlara kalkmasıyla, 1991 yılında saflara katılır. Çünkü halkın bu kalkışı O ve O'nun gibi nice gençleri dağlara çağırmaktadır. Onurunu koruyan her Kürt gibi O da bu çağrıya anında cevap verir ve katılımını gerçekleştirir.

Gerilla saflarına Mardin-Bagok'da katılan Yahya yoldaş, kısa bir siyasi eğitimin ardından Uludere Hareketli Takımı'nda savaşçı olarak yerini alır. En fazla dikkati çeken yönü; morali, coşkusu ve fedakarlığıdır. Bu özellikleriyle takımın da moral kaynağı olur. Saflarda en ağır olan silahı (B-7 roketatar) gönüllü olarak alır ve gittikçe uzmanlaşmaya başlar. Eylemlerde de bu fedakarlığı her zaman öne çıkmaktadır. Örneğin, Taşdelen eyleminde fiili olarak yer alır ve gittikçe büyük tecrübeler kazanır.

Yahya arkadaş, '92 yılında TC güçleri ile Kürdistan'a ihaneti dayatan KDP hainlerine karşı Güney savaşında yer alır. Haftanın'de yürütülen şiddetli çatışmalarda ve yoğun saldırılarda baştan sona kadar Yahya arkadaş en ön saflardadır. Her zamankinden daha fazla yoldaşlarına örnektir. Her eylemde bir önceki eylemden daha fazla fe-

dakarlığını ortaya koymaktadır.

Savaşın bitişiyle Bestler'e geri çekilen bir taburun içerisinde yer alır Yahya arkadaş. Bu anlamayacak kadar zor koşullarda, günlerce aç ve uykusuz kalır. Fakat yağın karlar içinde yürüyemeyecek durumda olan yeni savaşçılara yardım ederek fedakarlığını yine gösterir. *"Bu dağları aşarız, karlar biter ilkbahara gireriz"* diyerek savaşçılara moral verir.

Yaşamda hep güler yüzlüdür Yahya yoldaş. Zor koşullar altında yapıya moral vermek için sloganlarla yapıyı dinç tutmaya çalışır daima.

Yahya yoldaş kısa bir süre Bestler'de kalır. Daha sonra fırtına birliklerle Haftanın'e gelen müdahale grubunun içerisinde yer alır ve '93 başında manga komutanlığı görevine atanır. Göreve asla sıradan yaklaşmaz; eylemde ve yaşamda görevlerini başarıyla yerine getirir.

Daha sonra da Botan Eyaleti'ne kadro eğitimi için gönderilen Yahya arkadaş, burada gördüğü iki aylık bir eğitimden sonra tekrar Uludere bölgesinde görev yürütür.

Eğitim sürecinde PKK'nin ideolojisini, siyasetini daha fazla kavrayarak savaşın hangi düzeyde olduğunu, savaşta hangi kişiliğe, komutana ihtiyaç duyduğunu anlar ve sonraki süreçte daha duyarlı yaklaşır. '94 yılının sonlarında delege olarak 5. Kongre'ye katılır.

5. Kongre, özellikle partileşme ve ordulaşma kongresi olur ve Yahya arkadaş, bu kongreyi esas alarak Metina alanında takım komutanı olarak görevlendirilir. Bir süre burada kaldıktan sonra 1995'de II. 15 Ağustos Atılımı'na katılarak bir kez daha ihanete karşı savaşır.

II. 15 Ağustos hamlesine, Gare ve Metina alanlarında katılır. Bu süreçte yürütme ve taktik

yaratıcılık konularında daha fazla gelişir. 1995 Ateşkesi'nden sonra Gare'de bir tabur yönetiminde sürdürülen eğitime katılır. '96 baharında Botan, Garisan alanına giden bir bölüklük gücün bölük komutan yardımcısıdır.

'97 Mayıs ayında bir grup arkadaşıyla Türk ordu güçlerinin attığı pusuya düşerler. Çemberden kurtulmak için akşama kadar savaşan Yahya arkadaş, en son bombasını kahramanca kendisinde patlatarak ölümsüzler kervanına katılır.

Katıldığı günden, şehit olduğu güne kadar PKK'nin direniş ve yaşam kültürünü kendisine esas alarak yürüyen Yahya yoldaş, halkının bir öncüsü olarak tarihteki onurlu yerini aldı.

***Mücadele arkadaşları adına
Delil***

Hemdo HÜSEYİN

Ömer KOÇER

HALKIN KALBİNE GÖMÜLEREK ÖLÜMSÜZLEŞTİLER

✱ Adı, soyadı: **Hemdo HÜSEYİN**

Kod adı: **Rezan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kutnê-Afrin-Küçük Güney, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım**

1997, Qutnus köprüsü, Siirt-Eruh arası

Rêzan yoldaş, Küçük Güney'den gelerek yüksek bir yurtseverlik duygusuyla Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine katılmıştır.

Mücadeleye Küçük Güney'deyken sempati duyar, belli bir süre cephe çalışmaları içerisinde yer alır, daha sonra Önderlik sahasında kapsamlı bir eğitimden geçerek ülke sahasına gelir.

Güney Kürdistan alanında askeri eğitimden geçerek tecrübe kazanan Rêzan yoldaş, daha sonra savaş birliklerinde yer alır. Belli bir süre sonra Botan

alanına geçer ve Garısan bölgesinde faaliyetlerde bulunur.

Halkla ilişkilerdeki deneyim ve tecrübesi nedeniyle Siirt Cephe sorumlusu olarak görevlendirilen Rêzan yoldaş, örgütlenme yeteneği yüksek, gizliliğe önem veren, duyarlı, güvenliği elden bırakmayan özellikleriyle uzun süre bu çalışmalarını başarıyla yürütür. Çalışmalarıyla halk arasında sevilen, sayılan ve güven duyulan bir konuma yükselir.

Rêzan yoldaş bir yandan kitle çalışmalarını yürütürken, öte yandan gerillanın lojistik vb. ihtiyaçlarını temin etme görevini de omuzlar. Türk devletinin bin bir engelleme yöntemi ve koyduğu ağır ambargoya rağmen yeteneklerini ve yaratıcılığını pratik çabalarına katarak bu görevi de başarıyla sürdürür; gerillayı lojistiksiz bırakmaz, TC'nin politika ve uygulamalarını boşa çıkartmasını bilir. Rêzan yoldaşın bu çalışmaları hakkında bilgilenen ordu güçleri, bunu engellemek için elinden gelen her şeyi yapar, ama büyük duyarlılıkla çalışmalarını sürdüren Rêzan yoldaş her defasında bu yöntemleri boşa çıkarır.

Gerillanın "*her yerde var, hiçbir yerde yok*" ilkesini büyük bir titizlikle hayata geçiren Rêzan yoldaş, cephe çalışanı olmasına rağmen gerilla kural ve ilkelerine sonuna kadar bağlı kalarak illegaliteyi çok iyi uygular. Bundan ötürü istih-

✱ Adı, soyadı: **Ömer KOÇER**

Kod adı: **Rüstem**

Doğum yeri ve tarihi: **Kaşo-Afrin, 1965**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Aralık**

1997, Siirt şehir merkezindeki çatışmada

barat birimleri O'na ulaşamaz ve şaşkınlık içerisinde kalır.

Görev aşkı ve sorumluluk duygusu yüksek olan Rêzan yoldaş, ölçülü, ciddi, yoldaşığa değer veren, ideolojik olarak gelişkin, parti çizgisinden ödün vermeyen ve ilkeli yaşamı esas alan özellikleri ile saygı duyulan bir konuma ulaşır.

Kasım ayında Siirt şehir merkezinden kırsal alana gelirken Siirt-Eruh arasında bulunan **Qutnus** köprüsünde yol kontrolu yapan askerlerle karşılaşır. Yanında, cephe çalışmalarını birlikte yürüttüğü **Rüstem** adındaki

arkadaşı da vardır. Mecbur kaldıkları için askerlerle çatışmaya girerler. Kahramanca savaşı Rêzan yoldaş şehadete ulaşırken, Rüstem yoldaş yaralı olarak kurtulmayı başarır.

Rüstem yoldaş yarasını iyileştirebilmek amacıyla yeniden Siirt şehir merkezine döner. Orada ilişkiler içinde bulunduğu milisin evinde bir süre kalır ve tedavi olur. Milisin yardımı sayesinde yarası çabuk iyileşen Rüstem yoldaş, kırsal alandaki arkadaşlarına haber vermek için harekete geçer. Önce kaldığı evi değiştirir. Gittiği evde belirli bir süre kalıp Siirt şehir merkezinden ayrılacaktır. Bazı ihtiyaçları temin ederek gerillaların yanına gidecektir. Ancak ev değiştirmesi sırasında bazı ajanlarca farkedilir ve ihbar edilir. İhbarı değerlendiren devlet güçleri, Rüstem yoldaşın bulunduğu evin etrafını sararak “teslim ol” çağrısı yapar. Bu çağrıya Rüstem yoldaş silahıyla karşılık verir. Bunun üzerine üç saat süren bir çatışma

yaşanır. Ev çepeçevre sarılmış olduğu için kurtuluş imkanı yoktur. Evin her tarafının sarıldığını ve çıkış yolunun kalmadığını gören Rüstem yoldaş, işbirlikçiliğe ve sömürgeciliğe asla boyun eğmeyeceğini sloganlarıyla haykırarak, son mermisine kadar savaşarak şehitler kervanına katılır.

Küçük Güney'den saflara katılan Rüstem yoldaş, '93 yılında geldiği gerilla saflarında başarılı bir pratik sergiler. Birçok eylem ve çatışmada önemli roller oynar. Bu askeri özelliklerinin yanı sıra halkla ilişkilerde de yeteneklidir. Bu yeteneği nedeniyle '97 yılında Rêzan yoldaşın yardımcısı olarak Siirt alanında cephe çalışmalarında görevlendirilir.

Her iki yoldaş, olumlu özelliklerini bütünleştirerek uyumlu bir ekip çalışması yürütmüş, hem kitleyi örgütlemeye, hem de devletin koyduğu amborgoyu delerek gerillanın lojistik ihtiyaçlarını karşılamada önemli yararlılıklar göster-

miş ve başarılı bir pratiğin sahibi olmuşlardır.

Mağrur oluşuyla, bükülmeyen çelikten iradesiyle, parti doğrularında ısrar etmesiyle, yoldaşlığa değer veren, halkını ve ülkesini seven, tartışmacı, iknacı, eğitici, alçakgönüllü özellikleriyle bulunduğu her ortamda kendini sevdiren saydirmasını bilen, hoş sohbetiyle her koşulda çekim merkezi olan Rüstem yoldaş, arkadaşlarının olduğu kadar halkın da sevgilisi olmasını bilmiştir.

Rêzan ve Rüstem yoldaşlar devrimci azim ve kararlılıkla, halka ve partiye verdikleri sözlerin gereklerini kahramanca yerine getirmişlerdir.

Halkın dilinde destanlaşan **Rüstem** ve **Rêzan** yoldaşların mücadelesi ve soylu anıları bize güç vermekte, onurlandırmaktadır. Anıları mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Pervarî Şehitleri

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın ruhuna karşılık olmaya gittiler

♣ Adı, soyadı: **Yusuf BARAN**
 Kod adı: **Ferhat Çiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**
15 Temmuz 1976
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Pervarî**

♣ Adı, soyadı: **Mahfus NAS**
 Kod adı: **Edip Çiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Pervarî**

♣ Adı, soyadı: **Osman ERDİNÇ**
 Kod adı: **Cigerxwin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Pervarî**

♣ Adı, soyadı: **Hamit BÖRCEŞKELEŞ**
 Kod adı: **Gabar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Beroji Derik Küçük Güney, 1968**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Pervarî**

♣ Adı, soyadı: **Ferdane DEMİR**
 Kod adı: **Eylem Xwinda**
 Doğum yeri ve tarihi: **Rexine Köyü-Eruh, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Pervarî**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Azime**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Pervarî**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet ÇOBAN**
 Kod adı: **Ferhat Sipan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1981**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Pervarî**

Partimiz tarafından 14-19 Ağustos arasındaki günler şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın ruhuna cevaben eylem haftası olarak ilan edilmiş, bu bir talimatla Eyalet koordinatörlüğüne ve oradan da bölgelere iletilmişti. Bunun üzerine bölgeler hazırlıklara girişmiş ve güçlü eylemler geliştirmek amacıyla keşif çalışmaları başlatılmış, hazırlıklara girilmişti.

Garisan alanı da bu temelde çalışmalar yürütmek için yönetim olarak toplanmış ve yörede azılı çete odağı olarak tanınan **Kizok** çete köyünün keşfedilmesi, keşif neticesinde yönelinmesi kararına varılmıştı. Yönetim toplantısında yer alan **Ferhat** arkadaşın bu eylem için kendini önermesi ve ısrarcı davranması sonucu bu önerisi uygun görülmüş ve yarası iyileşmemiş olmasına rağmen gidebileceğinde ısrar etmesi üzerine kabul edilmiş, hazırlıklara başlanmıştı.

Kısa sürede tamamlanan hazırlıkların ardından yedi kişilik gerilla keşif grubu yola koyuldu. **Herekol** dağının doruklarından kendilerini **Pervari** ovasına bırakarak gözlerden yitiverdiler. Üslenme noktasında meraklı ve heyecanlı bir bekleyiş başladı. Gelecek keşfin sonuçlarına göre eylem geliştirilecekti ve buna hazırlıklı olmak için bir yandan keşfin sonuçları beklenirken, diğer yandan 15 Ağustos Atılımı'nı karşılamaya hazırlanıyorlardı. Bu amaçla bir dizi etkinlik ve bunun ön toplantıları yapıyordu.

Yediler büyük bir coşkuyla ayrılmışlardı. Yürekları atılım ruhuyla dopdoluydu. Gençtiler, dinamikteler, kabına sığmaz, yiğit ve savaşkandılar. Sıkılmaya hazır birer kurşun gibiydiler. Kararlı, iddialı, inançlı ve bilinçliyidiler.

15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümüne bir hafta kadar vardı. Gittiler ve bir daha dönmediler.

Arkadaşları üs noktasında uzun bir süre sabırsızlık içinde beklediler. Merakla, heyecanla, endişeyle beklediler, umutla beklediler... Ancak Yediler bir daha dönmedi. Ne olmuştu onlara? Görevlerini başarmışlardı, bu kesindi. Çünkü onların pratiğinde başarısızlığa yer yoktu...

Yedilerin öyküsü, bir bilinmezliğin incecik perdesi ardında efsaneleşip kulaktan kulağa dolandı. Görevlerini başarmış, keşif çalışmalarını tamamlamış ve üs alanına arkadaşlarının yanına dönerken konakladıkları yerde ya Türk ordu güçlerinin kuşatması içinde buluvermişlerdi kendilerini, ya farketmeden sömürgecilerin kolluk kuvvetleri gelip kuşatmıştı etraflarını, ya pusuya düşmüşlerdi. Kimbilir belki de askerlerle karşılaşmışlardı. Ancak bilinen tek şey vardı, Yediler Türk ordusu karşısında geri adım atmamış, büyük savaşmış, büyük adımlarla yürümüşlerdi şehadete.

Anlatılanlara göre; son mermlerine kadar çatışmış, sonra el ele tutuşarak "*Bijî Serok Apo!*", "*Bijî PKK!*" sloganlarını haykırarak bombalarını kendilerinde patlatıp faşist askeri güçlere kendilerini öldürme zevkini tattırmamış, yüreklerine korku salarak kendi yaşamlarına kendi elleriyle son vermişlerdi.

Efsaneye göre; askerler çevrelerini sarmış, teknik ağırlıklı silahlar kullanarak onları şehit etmişti.

Efsaneye göre; askerlerle çevrili halde çatışmışlar ve birer birer kahramanca savaşılarak şehadete ulaşmışlardı.

Ve efsaneler uzayıp gitti. Herkes bir şekilde anlattı. Ancak hepsinin ortak noktası, Yediler'in büyük ve görkemli, kahramanca bir savaşım vermesi ve yiğitçe direnmesiydi. Onlar kutsal görev aşkıyla ölümün üzerine üzerine yürüdüler

ve onurla, şanla, şerefle devrim şehitleri kervanına katıldılar.

Ne mutlu Onlara!

Onlar'ın soylu anılarını mücadelemizde yaşatacak, savaşkan ve direngen ruhunu eylemlerde ilham kaynağı yaparak bağlılık la anacağız!

***

Ferhat yoldaş, partimizin ideolojik çalışmalarını yürüttüğü dönemde ilişkilendiği bir aile çevresinden gelmektedir. Dolayısıyla daha o günlerden partiyi tanıma, mücadelenin gelişimi hakkında bilgi sahibi olma durumu vardır.

Lise mezunu olan Ferhat yoldaş, bilinçli ve teorik olarak kendini geliştirmiş, parti ideolojisi ve siyaseti hakkında kendini geliştirerek belli bir düzey kazanmış değerli bir yoldaştı. '94 yılında Önderlik sahasında eğitim görmüş ve buradan aldığı güç ve destekle ülke sahasına yönelmişti. Güney Kürdistan'da askeri eğitimini görüp, belli bir tecrübe edindikten sonra **Metina** alanında savaş birlikleri içinde yerini almıştı ve birçok eyleme aktif olarak katılmıştı. Yaşamdaki uyumluluğu, canlılığı ve katılımcılığı, eylemlerdeki saldırı ruhu, düşmana vurma istemi, kararlılığı tez zamanda O'nu ön plana çıkartmış ve manga komutan yardımcılığından başlayarak bir yükselişi yaşamıştı ve en son takım komutanlığı görevini almıştı.

Daha sonra **Garisan** alanında pratik faaliyetlere katılan Ferhat yoldaş, partiye bağlılığı, açık sözlülüğü, dürüstlüğü ve eylemciliğiyle burada da arkadaşlarının sevgisini kazanmış ve şehadetinden bir ay kadar önce geliştirilen ve Zekiye yoldaşın şehit düştüğü **Çemê Karê** eyleminde yaralanmış, henüz yarası iyileşmediği halde yaşama ve görevlere katılmış, en son kendi

ısrarıyla 15 Ağustos'un atılımcı ruhuna cevap olabilmek için öngörülen keşif çalışmalarına katılmış ve kahramanca bir direnişle şehadete ulaşmıştır.

Cigerxwin yoldaş, saflarda emekçi ve mütevazı oluşuyla, arkadaşlarının duyduğu derin sevgi ve saygıyla tanınırdı. Her göreve gönüllü talip olması ve başarıyla yerine getirmesi nedeniyle arkadaşları arasında görev adamı olarak bilinirdi. Boş durmayı, zamanını boş geçirmeyi hiç sevmeyen, proleter özelliklere sahip değerli bir yoldaştı.

Edip yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyüyerek mücadeleye katılım göstermişti. Lise mezunuydu. Öğrenme isteğiyle dopdolu, sürekli bilgilenmek isteyen, bu nedenle de sürekli gelişme kaydeden, eylemlerde en önde yer alan, azim ve kararlılıkla hedefin üzerine yürüyen, fedakar ve partiye bağlı, yiğit bir yoldaştı.

Gabar yoldaş, mütevazı, doğrulardan taviz vermeyen, yoldaşlık ilişkilerinde olgun, ciddi ve resmi oluşuyla arkadaşları arasında saygı ve sevgi gören bir arkadaştı. Emekle yoğrulan kişiliği O'nu her çabasında sonuç almaya ve gelişmeler yaratmaya sevk ediyordu. Devrimci görevlere karşı büyük sorumluluk duygusu taşıyan, eylemlerde sonuç almasını bilen değerli bir yoldaştı.

Eylem yoldaş, ilkokul mezunu olduğu halde kendini oldukça geliştiren, yurtseverlik bilinci gelişkin, sorumluluk duygusu yüksek, cesareti ve fedakarlığıyla örnek bir kişilik oluşturan, gelişmelere duyarlı ve ilgili, bu konuda çabacı bir yoldaştı. Sempatik, cana yakın yine kadın ordulaşması ve özgülleşmesine duyduğu sonsuz inançla bunun

mücadelesini veren coşkulu bir militandı.

Azime yoldaş, her görevin talibi, zorlukların üstesinden gelmeyi bilen, irade ve kararlılık gücü yüksek, azimli ve çabacı bir yoldaştı. Çalışkan, yorulmak nedir bilmeyen, emirleri itirazsız uygulayan, ölümün üzerine bile seve seve, coşkuyla giden fedai kişilik özelliklerine sahipti. Şehitleri elinden geldiği kadar iyi bir şekilde temsil etmeye çalışan kadın militanlarımızdandı. O'nun adı iş, emek ve çabayla adeta bütünleşmişti. Yaşamda her zaman coşkulu ve morallili oluşu ve bunu çevresine taşıması O'nun en önemli özelliklerinden biriydi.

Ferhat Sipan yoldaş (*Küçük Ferhat*), saflara yeni katılmasına rağmen, zorluklar karşısında yılmayan ve üstesinden gelmeye çalışan bir arkadaştı. Genç ve sempatik oluşu, yapının O'nunla daha fazla ilgilenmesine yol açıyordu. Mücadele ortamında gençliğin sıcaklığını bütün benliğiyle yaşıyor ve yaşatıyordu. Heyecan ve coşkunun doruğunda fırtına gibi esen, dinamik ve atak kişiliğiyle, içinde bulunduğu birliğin moral kaynağı olmuştu.

***

İşte böylesine devrimci militan özelliklere sahip bu yedi yiğit gerillanın efsaneleşen şehadetleri, tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümü arifesinde sergiledikleri görkemli direniş ve kahramanca savaşımla, Kürdistan halkının gönlüne, ülkesinin derinliklerine gömülerek, orada ebediyen yaşama onuruna ulaşmışlardır.

*Devrim şehitlerimiz ölümsüzdür!
Yaşasın PKK!
Yaşasın Ulusal Önderimiz
Başkan Apo!*

Mücadele arkadaşları

Songül ÖNCEL

“Ülkemin dağlarında kuşlar kadar özgürüm”

Zilan yoldaş, yurtsever bir aile ortamında doğup büyür. Daha küçük yaşlarda Ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duyar, '90'lı yıllarda ülke genelinde gelişen halk eylemliliklerinden (serhildanlardan) etkilenir. Bu yıllarda gerillaya katılma isteği gelişmesine rağmen, yaşının küçüklüğünden dolayı beklemek durumunda kalır. Yine de kendini gerillaya hazırlar ve devrimci-yurtsever çalışmalarda yer alır. Mücadeleyi küçük yaşta tanıması, O'na olgun, ağırbaşlı bir kişilik kazandırır.

Serhildanlarla büyüyen Zilan yoldaş, yurtsever aile çevresi ve gençlik içinde parti yayınlarını okuma, yine devrimci yayın organlarını inceleme imkanı bulur. Böylece halk ve ülke gerçekliği hakkında bilgi sahibi olur ve devrime kendini daha bilinçli hazırlar.

1993 yılına gelindiğinde artık sabrı kalmamıştır. Ülkesinin dağlarında yürüme, orada özgürlüğün kaynağında olma istemi önu alınamaz hale gelmiştir. Milisler aracılığıyla gerilla saflarına katılır ve dağlara ulaştığında, “**Artık ülkemın dağlarında kuşlar kadar özgürüm**” diyerek gerilla olmanın anlamını dile getirir.

Temel eğitim devresine alınan Zilan yoldaş, buna kendini en üst düzeyde katmaya çalışır ve bilinçlenmek için büyük çaba harcar. Eğitimle yeni bir kişilik kazanacağını ve gelişeceğini ayırmındadır. Teorinin pratik için gerekli olduğunu bilir. Öğrendiklerini yaşama geçirmekten kendini geri bırakmaz. Böylece daha eğitim sürecinde gelişmeye aday olduğunu gösterir ve büyük gelişme kaydederek, halkına, ülkesine

✿ Adı, soyadı: **Songül ÖNCEL**

Kod adı: **Zilan Çatak**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Mardin, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **29**

Temmuz 1997, Eruh

büyük yararlılıklar sunabilecek bir ARGK savaşçısı olarak pratiğe yönelir.

Belli bir süre Beytüşşebap alanında kalan Zilan yoldaş, burada birçok eyleme katılarak askeri bir kişilik edinir. Eylemlerdeki cesareti, düşmanın üzerine yürümede kararlı oluşu O'nu çabuk geliştirir. Kısa zamanda arkadaşlarınınca sevilen sayılan ve değer biçilen biri olur.

Daha sonra Garısan alanında savaş birlikleri içinde yerini alan Zilan yoldaş, aynı başarılı yaşam ve savaş pratiğini burada da geliştirerek sürdürür.

Devrim davasına bağlı, fedakar, çalışkan, ölçülü, resmiyete önem veren kişilik özellikleriyle Zilan yoldaş, partiye bağlılığını ve devrime inancını yoldaşlarına kabul ettirmesini bilmiştir.

Eruh tepe baskını eyleminde saldırı grubunda ve en ön saldırı içerisinde bulunan Zilan yoldaş, büyük bir cesaret ve atılganlıkla askerlerin bulunduğu mevzilerin üzerine yürür. Mevziler kısa sürede ele geçirilir. Eylemin bittiği, dönüşü hazırlanıldığı bir sırada uzaklardan atılan bir havan topunun yakınına düşmesi sonucu şehitler kervanına katılır Zilan yoldaş.

Zilan yoldaşın şehadeti başının ilham kaynağı olacaktır!

Anısı mücadeleimizde sürekli yaşatılacaktır!

Mücadele arkadaşları

BİR GÜN...

*Bir gün gidersen eğer
Kınalı bir kuş getirir haberini
Bir gün gidersen eğer
Bana bıraktığın yoldan
gelirim sana
Bir gün gidersen eğer
Kar tanelerinden anlarım,
gitmişsin
Bir gün gidersen eğer
Namludan çıkan mermi
hızıyla
Gelirim sana
Bir gün gidersen
Ve güneş doğmamışsa o gün
Anlarım...
....gitmişsin
O zaman
Yüreğinde ateş
sevdanda türkü
kavganda sıkılı yumruğun
olurum yoldaşım.*

Şehit Dilan Munzur

Tabibe ÖREN

“Ben de gerilla olacağım”

Botan alanına ilk gelen gruplarımızın ilişki kurduğu köylerden biri olan Işıkveren köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olan **Zekiye** yoldaş, bu yurtsever ortamda büyümenin avantajıyla daha küçük yaşlarda Ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışır. Yurtsever olan ailesi daha silahlı propaganda yıllarından itibaren partiye kapısını açan ve ilişki geliştiren bir ailedir. O yıllardan itibaren gerillalar köylerine ve evlerine uğrarlar. Böylece Zekiye yoldaş gerillalarla iç içe büyür. Gerillalara büyük bir sempati ve hayranlık duyar. Yaşı ilerledikçe konuşmalarını dinler, etkilenir, bilinçlenir ve bir gün gerilla olacağı hayalini hiçbir zaman aklından çıkartmaz.

Daha sonra köyleri boşaltılır ve aile Güney Kürdistan'a göç etmek zorunda kalır. Zaxo'da bulundukları yıllarda Kürdistan'da serhildanlar tüm yurdu kaplamış, gerilla savaşı oldukça kızışmıştır.

Zekiye yoldaş yaşının küçüklüğüne rağmen belli bir olgunluğa ulaşmış ve gerillaya duyduğu sevgi daha da büyümüştür. Nihayet bir gün ailesine bu istemini açar ve “Ben de gerilla olacağım” der. Yurtsever ve partiye bağlı olan ailesi bu istemine karşı durmaz, aksine sevinç duyar ve gururlanır. Böylece Zekiye yoldaş gerilla safına adım atarak çocukluktan beri hayal ettiği günlere kavuşmuş olur.

Haftanın alanında ilk eğitimi alır. Burada askeri ve siyasi olarak kendisini bilinçlendirir. Ülke tarihi, halk gerçekliği, yine ülke ve parti gerçekliği, düşman

♣ Adı, soyadı: **Tabibe ÖREN**

Kod adı: **Zekiye Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Zaxo**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1997, Çemê Karê çatışması Herekol**

gerçekliği vb. konularda kendini bilinçlendirip geliştirme imkanı bulur. Eğitim sonrasında aynı alandaki savaş birlikleri içinde yer alarak savaş tecrübesi edinir. Pratik çalışmalarda istikrarlı bir gelişme gösteren Zekiye yoldaş, manga komutanlığına ve daha sonra da takım komutan yardımcılığına terfi ettirilir.

Haftanın'den sonra Cudi ve Garisan alanında savaş faaliyetlerine katılan Zekiye yoldaş, son derece dürüst, partiye bağlı, cesaretli, zorluklarla mücadele etmesini bilen, eksikliklere anına cevap olmaya çalışan, görevlerini aksatmayan, olgun kişilik özellikleriyle çevresine ve yoldaşlarına örnek olmuş ve saygısını kazanmıştır.

Herekol dağı eteklerindeki **Çemê Karê** mıntıkasında çetelere karşı geliştirilen bir eylem sırasında yaşanan çatışmaya müdahale eden kobra helikopterlerinin açtığı roket ateşi sonucu darbe alarak şehit düşen Zekiye yoldaş, mücadelemizde sürekli yaşayacak ölümsüzler kervanına katılarak halkının gönlünde sönmez bir meşale olacak, ebediyen aydınlatacaktır.

Anısına her zaman bağlı kalacağız.

Mücadele arkadaşları

DÖNÜŞ

*Dört parça bir halktanım
Işığım, yanan insanlığa.*

Dünyaya

Evrene

*Binlerce acı yaşandı bu
topraklarda*

Binlerce yürek getirdim

Yeniden çoğaldım bu

topraklarda

Çünkü özüm

topraktandır.

Şehit Mordem Goçkar

Tajdin TEMEL

Onuru, seyirci kalmaya tahammül etmez

Enver yoldaş yurtsever bir aile çevresinde doğup büyür. İlkokulu köyünde okur. Tahsilini gördüğü yıllarda Ulusal kurtuluş mücadelesi yükselmektedir. Mardin de bu mücadelenin ilk benimsendiği yerlerden biri olduğu için örgütlenme çalışmaları sonuç alabilmiştir. '90'lı yıllarla birlikte, Nusaybin serhildanı ile bu örgütlülüğün ne kadar kitleleştiğini göstermiştir.

Enver yoldaş yaşanan bu gelişmeleri hep ilgiyle izler. Bundan etkilenir ve heyecan duyar. Bu yıllarda sömürgeciliğin halkımız üzerinde yoğun baskıları vardır. Bu baskılara da tanık olur. Bazı gerçekleri gördükçe sadece okulda okuduklarıyla yetinmeyip devrim hakkında da kendini geliştirme ve bilinçlendirmeye başlar. Halkına uygulanan baskı işkenceler O'nda kin ve öfke uyandırır. Sömürgeciliğin yaptıklarını içine sindiremez. Onuru, bu vahşete seyirci kalmaya tahammül etmez, elvermez. Bir şeyler yapmak ister, fakat nasıl yapacağını bilemez; zira tek başıdır. Bu, O'nda birlik olma, dolayısıyla gerillaya katılma istemini doğurur. Zeki ve kavrayış düzeyi gelişkin olduğu için Ulusal kurtuluş mücadelesine anlam biçebilmektedir. Bu baskı ve zulümlerin önü ancak bu savaşımlı geliştirerek alınır, bunu çok iyi bilmektedir. Bu nedenle kararını vermekte gecikmez ve ilk fırsatta gerilla saflarına katılır. Artık düşman karşısında yalnız ve çaresiz değildir. Bundan büyük mutluluk ve sevinç duyar

✪ Adı, soyadı: **Tajdin TEMEL**

Kod adı: **Enver Eriş**

Doğum yeri ve tarihi: **Aran (Zenê) Köyü-Mardin, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Temmuz 1997, Eruh tepe eylemi**

ve kendini devrimci çalışmalara oldukça özlü katar.

1993 yılında gerilla saflarına katılan Enver yoldaş, temel eğitim devresinden geçerek siyasi ve askeri bilgi ve beceri edinir. Eğitime kendini özlü katar, çalışkanlığı ve dürüstlüğüyle göz doldurur. Eğitimden sonra savaş birliklerinde yer alır. *Çıray, Mişarê, Gabar* alanlarında birçok eyleme katılarak askeri tecrübe edinir. Savaş içerisinde eylemden eyleme koşar ve önemli bir gelişme sağlar.

Daha sonra *Garisan* alanında mücadelesine devam eder. Enver yoldaş burada da birçok eylemde ön safta yer alır. Değerlere bağlılığı ve gözüpekliğiyle arkadaşlarınınca sevilip sayılır. Eruh tepe baskını eyleminde **Zilan** yoldaşıyla birlikte saldırı grubunda yer alır.

Yöneldikleri mevziyi düşünüp ele geçiren ve çatışmayı sürdüren Enver yoldaş, havan roketinin yakına düşmesi sonucu, çevreye dağılan şarapnel parçaları ile yaralanır. Arkadaşları tarafından eylem yerinden belli bir mesafeye kadar uzaklaştırılır. Ancak hareket kabiliyetlerini engellediğinden, sağlam bir yer bulup orada bırakmak durumunda kalırlar, ertesi sabah almak şartıyla. Ancak ertesi gün geldiklerinde **Enver** yoldaşın devrim şehitleri kervanına katılarak, **Zilan** yoldaşıyla sonsuzlukta buluştuklarını görürler. O'nun anısı Ulusal kurtuluş mücadelemizde ebediyen yaşatılacaktır.

Mücadele arkadaşları

*Şimdi umut
kavga
çocuk
nasıl büyüyecek?
Tarih, sessizce yazılırken
tükenmeyen zamanlara
Anıları geleceğe bir iz
olabilir mi?
Yakılanlar; yıkılanlar
gizlenirken ülkemde
ve insanlık vurulurken
vicdanlarda
Bir daha insan eli değer mi
bu kentlere
Bir daha kim sahiplenir;
Bir daha kim sever
Bir daha kim...*

Deniz Canda

Yusuf ERTÜRK

İsmail yoldaşın olduğu yerde neşe ve moral vardır

İsmail yoldaş Cizre'de, yurtsever bir aile ortamında büyüyerek parti ortamına gelen, daha küçük yaşlarda mücadelemizden etkilenecek milislik faaliyetlerinde bulunan ve belli bir gelişme çağına geldiğinde de soluğu gerilla saflarında alan, mücadeleye bağlı, coşkulu bir yoldaştır.

1989 yılında saflara katıldığında yaşının küçüklüğüne rağmen kısa sürede dağ koşullarına adapte olmuş, her türlü zorluğa göğüs gererek gösterdiği direnç ve yaşama aktif katılımı arkadaşlarının sempatisini ve sevgisini kazanmıştır.

1990'ların başında Gabar alanında İsmail yoldaş. Burada Türk ordusunun geliştirdiği bir operasyonda birlikten kopar, tek başına kalır. Uzun süre arkadaşlarını arar, ancak bulamaz, yalnızlığın ve yorgunluğun etkisiyle bitkin düşer. Daha sonra uykuya dalar. Bu sırada operasyonu sürdürmekte olan askerler O'na rastlar ve ele geçirirler. Hemen orda işkenceye alır ve sorgulamaya başlarlar. Ancak İsmail yoldaş direnir ve hiçbir şey söylemez. Bunun üzerinde daha geniş sorgulamak için beraberlerinde götürürler ve bir süre sonra zindana atarlar.

Bir buçuk yıl Diyarbakır Zindanı'nda kalan İsmail yoldaş, cezaevindeki koşulları iyi değerlendirerek oradaki diğer tutuklu arkadaşlarının aracılığıyla kendisini teorik anlamda güç-

✱ Adı, soyadı: **Yusuf ERTÜRK**

Kod adı: **İsmail**

Doğum yeri ve tarihi: **1979 Cizre**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **31 Mart**

1997, Banê Rovî-Garisan

lendiriir. Burada geçmiş pratiğini de iyi değerlendirerek gözden geçirir, eksik ve yetmez yönlerini görür. Bundan olumlu dersler çıkararak kendini devrim daha güçlü hazırlar. Cezaevi sürecinde çok şey öğrenmiş, kişiliği olgunlaşmış, tecrübe edinmiş, bilinçlenmiş ve mücadele azmi bilenmiş olarak '91 yılında tahliye olur.

Dışarı çıktıktan kısa bir süre sonra yeniden gerillalar ile ilişkiye geçer. Dağlara ve özgürlüğe duyduğu hasret, sömürgecilğe beslediği nefret ile tekrar dağ doruklarına yönelir ve gerilla saflarına katılarak mücadeleye kaldığı yerden devam eder. Bu kez daha bilinçli ka-

tılmış olan, düşmanı daha iyi tanıyan, attığı adımın önemini bilen, sonuçlarını hesaplayan, kendini buna uygun donanım ile örgütleyen bir İsmail yoldaş vardır.

Böylelikle dağ ve zindan tecrübelerini birleştiren İsmail yoldaş, gerilla yaşamında olumlu özellikleriyle çevresini yönlendirmeye, eğitmeye, moral ve güç vermeye başlar. Gittiği her görevde başarılı sonuçlar almasıyla, çok geçmeden manga komutanlığına ve ardından takım komutan yardımcılığına geritilir.

Moralli, coşkulu ve neşeli oluşuyla girdiği ortamları hareketlendiren, neşe ve moral kaynağı olan İsmail yoldaşı görenlerin O'na hemen ısınması, O'nunla birlikte kalmayı istemesi, düzenlemelerde her birliğin O'na talip olması, O'nun saygınlığını daha da artırmıştır. Botan'ın birçok alanında bulunarak birçok eylem ve devrimci çalışmaya katılmıştır.

En son Garisan alanında **Banê Rovî** mıntıkasında bir eylem dönüşünde Türk ordu güçlerinin pususuna düşen İsmail yoldaş, burada saatlerce kahramanca savaşmış ve devrim şehitleri kervanına katılmıştır. Mücadelesinde oldukça ısrarlı ve kararlı olan İsmail yoldaşın anısına bağlı kalacak, en büyük özlemi olan özgürlüğü tüm halkımıza mal edinceye kadar mücadelemizi sürdüreceğiz.

Mücadele arkadaşları

İHANETİN YÜREĞİNDEKİ HANÇER: HAFTANIN

Kürdistan'ın Güney parçası ile Kuzey parçası arasında yer alan Haftanin; Zagros dağlarının bir uzantısı olup, derin vadileri, gür ormanları, coşkun suları ile kutsal vatan topraklarımızın eşsiz bir sahasıdır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin başladığı ilk yıllardan itibaren gerillanın hizmetine giren bir geçiş alanı olması itibarıyla gerillanın hizmetine giren önemli bir alandır. Ve gerilla mücadelemizin gelişimine paralel olarak, Kuzey'deki savaşa geri cephe olma biçiminde rol üstlenmiş, son yıllarda ihanete karşı girişilen savaşla birlikteyse önemli bir savaş üssü olmuştur.

Partimizin ülkede gerçekleştirilen I. Kongresi'nin ardından yurtdışına çekilmesiyle birlikte

ülke dışında gerçekleştirilen II. ve III. Kongreleri'nin ardından yeniden ülkeye dönüşü ifade eden ve adına "*Gerilla Kongresi*" de denilen IV. Kongre'nin geliştirildiği bir alan olması itibarıyla de, devrimimizde ve ulusal kurtuluş tarihimizde büyük anlam ve öneme sahiptir.

Haftanın bugün de öneminden hiçbir şey kaybetmeden, aksine daha da artan bir önemle rolünü oynamaya devam etmektedir. Salt Güney ve Kuzey Kürdistan parçalarını birbirine bağlama gibi bir işlev değil, aynı zamanda Kürdistan'ın diğer parçalarına geçişlerde de bir sıçrama tahtası, geçiş üssüdür.

Silahlı mücadelemizin başlangıç yıllarında işbirlikçi güçlerin elinde olan bu alan, partimizin

ısrarlı çabaları, sürekli üzerinde durması ve yüzlerce yiğit parti militanı ARGK savaşçısının kanı, canı ve emekleri pahasına işbirlikçilerin elinden alınarak Ulusal kurtuluş mücadelemize kazandırılmıştır. Partimizin 4. Ulusal Kongresi'nin hemen öncesinde yeni savaşçı adayları için bir eğitim sahası olarak kullanıma açılan Haftanın, Kongre'den sonra artan bir yaygınlıkla binlerce savaşçıya eğitim verilen bir yer haline gelmiştir.

Gerillanın gelişmesine paralel olarak, giderek her yönüyle devrimin hizmetine koşturulan bu alanımızın lojistik, mühimmat temininde de önemli rol oynadığı bir gerçektir. Daha sonra bu alana kalıcı gerilla birlikleri yerleştirilmiş ve Güney cephesinde ihanetçi güçlere karşı, Kuzey cephesinde Türk ordu güçlerine karşı savaşın geliştirildiği bir alan haline getirilmiştir.

Alanın bu denli devrimin hizmetine koşturulduğunu gören Türk özel savaş rejimi, Kuzey ile Güney arasındaki sınır hattını tutarak, buraya binlerce asker, çete, tank, top ve ağır makineli silahlar yerleştirerek bu alanı mücadeleden soyutlamak, Kuzey'deki savaşımıza hizmet edemez duruma sokmak ve tümünden devrimci güçlerin elinden çıkarmak istemiş, bu amaçla işbirlikçi-ihanetçi KDP güçlerini devreye sokmuştur. Ve ardından da 1992 yılında Güney Savaşı adıyla bilinen kapsamlı bir yönelim geliştirilmiştir.

Güney'den ihanetçi güçler Türk tanklarının desteğinde saldırırken, Kuzey'den de sömürgecilik tüm gücüyle saldırı geliştirmiş ve buna karşı bir avuç gerilla 45 gün boyunca kahramanca direnerek destanlar yaratmıştır. Sergilenen bu direnişler sayesinde alan sömürgecilere ve işbirlikçilere kapılmamıştır.

İran hattındaki Doğu cephesi güçlerimiz Güneyli güçlerle çizgi dışı bir anlaşmaya girerek savaşı bıraktığı halde, bu cephemiz sonuna kadar direnişte karar kılmış ve silahlarını susturmamıştır. Bu direngen tutum Haftanın'ı mücadelemize daha da kazandırmış ve kurtarılmış alan düzeyine getirmiştir.

Bu önemli alanımızda '97 yılı boyunca, Zeki unsurunun etkilemesi olan Metin'in yönetimi altında partiye hak edilmedik kayıplar yaşatılmış ve saflardan kaçışlara sebebiyet verilmiştir. Onlarca değerli ARGK savaşçısı ve komutanı kanı ve canı pahasına eylemler geliştirmiş, sömürgeciliğin alana hakim olmasına fırsat vermemiştir. Ancak Metin ihanetçisinin sergilediği yönetim tarzı, yaşam ve savaşa sakat yaklaşım nedeniyle kayıp ve kaçışlarla parti bitirilmek istenmiştir. Partimizin bu tasfiyeci durumu fark etmesiyle yönetim görevden alınmış, soruşturmaya tabi tutularak mahkemede yargılanmıştır. Mahkeme sonucunda görevsiz kılınan Metin unsuru, daha sonra getirildiği ve mahkemesinin sonuçlandığı Bestler alanında, bütün iç yüzünün parti tarafından anlaşılmış olduğunun ve bir daha kendini konuşturamayacağını farkına vararak bu düşmanca pratiğini saflardan kaçmayla tamamlayarak ihanet yolunu seçmiştir.

Parti içinde erimeyen, kendini dönüştürmeyen, proleter yaşam tarzına girmeyen, düzenden aldığı bireysel alışkanlıkları yenmeyen, yerine devrimci militan özellikleri koymayan her kişiliğin, Metin unsurunun şahsında olduğu gibi, bölge yönetimi görevine de getirilse, sonuçta partiye zarar vermekten, pratiğiyle tahribat yaratmaktan öteye gitmediği görülmüştür. Nihayetinde bir imkanlar üzerinde yaşayan ve partinin kendisine tanıdığı eğitim, yönetim, komutanlık fırsatlarını kötüye kullanan bu unsurun damgasını vurduğu '97 yılı pratiği tamamen bir tasfiye pratiğidir. Ve bu değerli alanımız ancak şehitlerimizin kanı pahasına, savaşçılarımızın özverili emek ve çabasıyla bu yıl partiye kazandırılabilmiş, düşmanın bu alanda zafer kazanmasına fırsat verilmemiştir. Zeki ve Metin gibi ihanetçi kişiliklere kalsa, alanı kırk kez tasfiye edip sömürgecilere ve ihanetçilere peşkeş çekmekten, onlarca değerli Kürt evladını

rastgele eylemlere sürüp heba etmekten hiç çekinmeyecek, vicdan azabı bile duymayacaklardır. Ancak partimizin yerinde ve zamanında müdahaleleriyle bu kişiliklerin olumsuzlukları açığa çıkarılıp yargılamaya tabi tutularak hesap sorulduğundaysa, en korkak ve ürkek ruh hallerini sergileyerek hemen kaçışta çareyi aramakta ve ihanet yoluna sapmaktadırlar. Bu da onların ne kadar suçlu olduklarını ve partinin kazanımcı, dönüştürücü çabalarını ne kadar suistimal ettiklerini; partinin iyi niyetli yaklaşımlarını, kendini dönüştürme fırsatını ve zemini sunmasını ne kadar kötüye kullandıklarını göstermeye yeter.

1997 yılı şehitlerini büyük saygıyla anarken, dayatılan bu tasfiyeciliği de lanetlemek ve bu ihanetçilikten de hesap sorarak, intikamlarını almak bizler için bir yoldaşlık borcudur ve en kutsal görevlerimizdendir.

Haftanın bölgesi
ARGK gerilla güçleri

S. ÖZKARA ve İ. DOĞAN

♣ Adı, soyadı: **Suna ÖZKARA**
 Kod adı: **Yekta DEVRİM**
 Doğum yeri ve tarihi:
Adıyaman, 1977
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri:
25 Temmuz 1997, Kela Memê
Hilal köyü-Uludere

♣ Adı, soyadı: **İzzettin DOĞAN**
 Kod adı: **Ferman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik**
Mardin, 1980
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri:
25 Temmuz 1997, Kela Memê
Hilal köyü-Uludere

*Ben sözümü tuttum demiyorum
 Yine kan, ter kalacaktır
 Geceleri
 bir izli mermi düşecektir yoluna
 Belki de güneşi görmeyeceksin
 bir daha
 Nasıl savaştığını
 bilmezler belki de
 Ama sakın ağlama
 Sesimi kurşun yapar
 yine ulaşırmı sana*

*Ben tuttum sözümü
 Ferman, Yekta yoldaşlar
 Düşlerimi, özlemimi bıraktım*

*sizlere
 Şafaklara sor gecelerimi
 Buluşacağımız
 günlerin şafaklarına
 Orda hiç batmadan durur güneş
 Ve savaş bir anıdır sadece...*

**Yekta ve Ferman yoldaşların
 soylu anıları özgürlük
 mücadelemizde ebediyen
 yaşatılacaktır.**

Mücadele arkadaşları

G. KELEŞ ve R. Derviş

♣ Adı, soyadı: **Gurbet KELEŞ**
 Kod adı: **Adar Bagok**
 Doğum yeri ve tarihi:
Kerboran, 1977
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos**
1997, Uludere

♣ Adı, soyadı: **Remziye Derviş**
 Kod adı: **Jiyan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Serê**
Kaniyê, ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos**
1997, Uludere

**Adar ve Jiyan yoldaşların
 şehadetleri bilincimizi ve
 irademizi keskinleştiren
 birer abide olarak
 bizlere güç verecektir**

Adar yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyüyerek mücadelemizle tanışır.

Belli bir gelişme ve olgunluk düzeyine ulaştıktan sonra, özgürlüğe olan aşkı O'nu gerilla saflarına götürür. '91 yılında özgürlük savaşçısı olarak devrim silahıyla bütünleşen Adar yoldaş, kendi cinsini en iyi şekilde temsil etmeye çalışır.

Dürüst, fedakar ve çalışkan oluşuyla sevilip sayılan Adar yoldaş, YAJK'nın gelişmesinde önemli görevler üstlenir. Kadının özgürleşmesi konusunda tutarlı bir militan olarak, yanlış düşünce ve anlayışlara karşı mücadele eder. Özgürlüğün gelişmesinde engel olan erkek egemenlikli yaklaşımlara karşı tutum geliştirdiği kadar, geleneksel köle kadın anlayışlarına karşı da mücadele verir. Bu yönde Parti Önderliği'nin geliştirdiği çizgiyi kavramaya ve kararlı bir uygulayıcı, militan olmaya çalışır.

Devrimci yetenek ve yaratıcı çalışma tarzıyla herkese örnek olan Adar yoldaş, Ağustos 1997'de Türk ordu güçleriyle girdiği çatışmada kahramanca savaşarak şehadete ulaşır.

Anısı mücadelemize ışık tutacaktır!

Jiyan yoldaş, daha gerillaya gelmeden önce Küçük Güney sahasında cephe çalışmalarında bulunur. Lise mezunudur. Okul yıllarında parti edebiyatını okuyarak düşünce ve bilinç düzeyinde belli bir yetkinliğe ulaşır.

Cephe çalışmaları ve eğitim devrelerinin ardından gerilla saflarına '96 yılında gelen Jiyan yoldaş, partiyi tanıması, bilinçli oluşu ve gerillacılığa duyduğu tutku nedeniyle dağ ve gerilla koşullarına çabuk adapte olur, yoldaşlarıyla kaynaşır. Görevlere ve eylemlere büyük istek ve coşkuyla katılım gösterir.

Özverili, dürüst oluşuyla arkadaşlarına örnek teşkil eden Jiyan yoldaş, kısa süren gerilladaki yaşamına rağmen, bu süreyi dolu dolu yaşamasını bilmiş, az zamanda yılların birikim ve deneyimini yaşamıştır. Daha mücadeleye çok şey verebilecek çağdayken, Ağustos 1997'de Türk ordu güçleriyle girdiği çatışmada şehadete ulaşır.

Anısı mücadelemize ışık tutacaktır!

Adar ve Jiyan yoldaşlar, kadın özgürleşmesi ve ordulaşmadaki çabalarıyla, inançlı ve kararlı katılımlarıyla hep örnek olmuşlardır. Mücadeleleri ve soylu anıları yolumuzu aydınlatan meşale olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Abdulhalim ABDURRAHİM

Ülkeme, savaşımaya gitmeliyim

Gelhat yoldaş Güney (Küçük) Kürdistan'da yurtsever bir aile ortamında yetişir. Daha küçük yaşta ailesinin gerilla saflarına katılmasından etkilenir ve bir gün gerilla olma arzusuyla büyür. Ulusal kurtuluş mücadelemize paralel gelişen kahramanlık ve intikam türkülerini yoğrularak yetişir. Lise yıllarında ideolojik olarak partiyi tanıma ve siyasal olarak kendini geliştirme fırsatı bulur. Artık ülkeye yönelme tutkusu önü alnamaz bir düzeye gelmiştir. Nitekim okulu bitirme sabrını gösteremez ve ayrılarak ailesine, "Geç kaldım, ülkeme, savaşımaya gitmeliyim. Beni bu günler için büyütmediniz mi?" diyerek kararını açıklar. Yurtsever ve mücadeleye oldukça bağlı olan ailesi çocuklarının bu kararına sevinir ve ülkeye gitsin, onurlu bir özgürlük savaşçısı olsun diye yetiştirdikleri evlatlarının bu kararından büyük mutluluk ve gurur duyar. Böylece aile, Gelhat yoldaşı bir kardeşiyle birlikte ülke savaşına yolcu ederek mücadeleye üç evlat vermiş olmanın büyük onurunu ve gururunu yaşar.

Gelhat yoldaşın içinde bulunduğu grup sınırı geçmeye çalışırken pusuya düşünce, üç arkadaşıyla birlikte gruptan koparak Suriye askerlerinin eline düşer. Gelhat yoldaş. Bir yıl Şam cezaevinde tutuklu kalır. Cezaevinden çıkar çıkmaz yeniden partiye koşar.

Adı, soyadı: **Abdulhalim**

ABDURRAHİM

Kod adı: **Gelhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamışlo-Derik, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs 1997, Kêla Spî Tepesi-Haftanin**

Önderlik sahasında kapsamlı bir eğitimden geçme olanağı bulan Gelhat yoldaş, kendisini daha donanımlı bir şekilde ülke savaşına hazırlar. Yarıda kalan işi tamamlama kararındadır. Bir kere daha pusuya düşmemeye özen gösterecektir. Sınırı geçip Dicle suyuna varır ve suyu da engelsiz geçtikten sonra artık huzurludur. Bundan sonrası sıcak savaş ortamıdır, diyerek silah elde dağların doruklarına yönelir. Özlediği anı artık yakalamıştır. Ve büyük bir mutlulukla arkadaşlarına, "Bu anı yakaladığımız için tarihin en şanslı insanlarıyız. Bu anı yaratan ve bizlere armağan eden Başkan Apa'ya, partimize ve devrim şehitlerimize

minnet borçluyuz. Borcumuzu ödemek tarihi bir zorunluluktur" der.

Yoldaşlarına karşı beslediği büyük sevgi, saygı duygularıyla, davaya bağlılığıyla, görevlere sorumlu yaklaşımıyla yoldaşlarının güvenini kazanan Gelhat yoldaş, Botan eyaleti Çatak alanında savaş birliklerinde yerini alır. Her göreve koştuğu gibi her eyleme de en önde katılmak isteyen, coşkulu, atik ve gözüpek, emekçi özelliklere sahiptir.

1997 yılının baharında **Kêla Spî** hattında bulunan Gelhat yoldaşın içinde bulunduğu gerilla birliği, operasyona çıkan ordu birliklerine pusu atmak için mevzilenerek Türk ordu birliklerinin gelişini beklemektedir. Ancak başka bir birlikte yaşanan bir ihanet sonucu ordu güçleri gerillaların hazırlıkları hakkında bilgi sahibi olur. İhanet eden kişi helikopterde gerilla mevzilerini askerlere tarif eder. Bunun üzerine mevzilenen gerillalara karşı hava saldırısı düzenlenir. Bu hava saldırısında bir roket Gelhat yoldaşın bulunduğu mevziye isabet eder ve O'nun şehadetine sebep olur.

Gelhat yoldaşın şehadeti kararlılığımıza kararlılık kattı. Bizler Gelhat yoldaşın şahsında tüm şehitlerimizin yolunu takip edeceğimize söz veriyoruz.

Çatak Taburu'ndaki mücadele arkadaşları

Begova Ovası Şehitleri

Onlar özgür yaşamın birer güzellik abidesi olarak HALKIMIZIN YÜREGİNDE EDEBİYEN YAŞAYACAKLARDIR

♣ Adı, soyadı: **Meryem ÇOLAK**
Kod adı: **Meryem**
Doğum yeri ve tarihi: **Malatya, 1964**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Zêlê**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1997**
Begova ovası-Tank atışı sonucu

♣ Adı, soyadı: **M. Selim ASLAN**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1997**
Begova ovası-Tank atışı sonucu

♣ Adı, soyadı: **Ömer EMEKTAR**
Kod adı: **Aydın**
Doğum yeri ve tarihi: **Adaklı-Bin-göl 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1997**
Begova ovası-Tank atışı sonucu

♣ Adı, soyadı: **Zehra ÇETİN**
Kod adı: **Çiçek MARDİN**
Doğum yeri ve tarihi: **Xelila köyü Kerboran, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1997**
Begova ovası-Tank atışı sonucu

Türk özel savaş rejiminin bahar sürecinde geliştirdiği işgal hareketi, güçlerimizin yoğun karşı koyuşuyla başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Dağlık alandan kovulan Türk ordusu, ovalık sahada belli güçlerini, tank, top gibi bazı ağır silahlarını konumlandırarak ihanetçi güçlerin savunmasına yönelmiş, termal kameralar kurarak güvenliğini sağlamlaştırmaya çalışmıştı. Buna rağmen yaz mevsimi boyunca bu düşman güçlerine ve ihanetçilerin odaklarına yönelik çok sayıda eylem geliştirilmiş ve Türk ordusunun buralardan da sökülerek atıl-

ması için savaşımız aralıksız devam etmişti.

Güz aylarında güney hattı boyunca gerillanın artan eylemliliği karşısında, Türk ordusu, hem savunmasını güçlendirmek hem de gerillayı kendi üslerinde uğraştırarak ovaya yönelik eylemlerde bulunmasını önlemek, başarabilirse de darbelemek amacıyla Haftanın, Metina, Zap alanlarını kapsayan bir operasyon hazırlığına girişti. Güçlerini zırhlı araçlarla takviye edip, savaş uçakları ve helikopterler desteğinde, işbirlikçi ihanetçilerin öncülüğünde 25 Ekim 1997'de gerilla üslerimize yönelik yeni bir saldırı başlattı.

Haftanın alanındaki gerilla güçlerimiz, saldırının ilk gününde Pırbıla ve Seraniş geçitlerinde kurdukları pusularla operasyonu karşılamış ve darbeleyerek ilerlemesini durdurmuşlardı. Çatışmalar sırasında iki tank imha edilmiş, önemli kayıplar verilmişti. Ancak Türk ordusunun gücü ve tekniği oldukça fazlaydı ve saldırılarına aralık vermiyordu. Bu nedenle sayıca kalabalık gerilla güçleri ile değil, daha az sayıda örgütlenmiş, hafif, hızlı ve hareketli gerilla birimlerinin harekete geçmesi daha akılcıydı ve partinin talimatı da bu yönüydü. Bu nedenle güçlerimiz yeniden düzenlenip örgütlendirildi.

Alanda sayıca fazla güç vardı. Bunların bir kısmı eğitim adayı, bir kısmı hareket kabiliyeti zayıflamış arkadaşlardı. Bunların alandan çıkarılarak Metina alanına gönderilmesi ve alanda savaş kabiliyeti yüksek arkadaşların bırakılması kararlaştırıldı.

Ancak bu gücün başında kim bulunacaktı? Bu hususta epey tartışmalar yapıldı. Alan yönetimi gücün başında **Meryem** arkadaşın gitmesinde ısrar ediyordu. Meryem arkadaş ise alanda kalıp operasyonu karşılamak ve bu süreci yakından yaşamakta diretiyordu. Haftanın alanı YAJK sorumlusu olması ve Güney sahası YAJK yönetiminde de yerini alması itibarıyla, partinin ve yoldaşlarının büyük değer verdiği Meryem arkadaş için tüm arkadaşlar grubun başında gitmesi yönünde görüş belirtiyorlardı. Meryem arkadaş grubun başında yola çıkmak istemiyor, operasyonu karşılayacak güçlerin içinde yer almak istiyordu. Uzun tartışmalardan sonra O'nun gideceği kesinleşti ve yol hazırlıkları başladı.

70 civarında olan bu güç, Haftanın alanından ayrılarak Keşan vadisini geçip Xabur sayunun kıyısına varmıştı. Ancak gizliliğe dikkat edilmediği için, askerler onların yol güzergahını tespit etmişti. Begova yakınlarından geçileceğini bildiğinden ovalık kesime tanklarla pusu atıp beklemeye başlamıştı. Bunun farkında olmayan yoldaşlarımız, Begova yakınlarına geldiklerinde tank pususuyla karşılaşmış ve yaşanan panik sonucu grup dağılarak bu atışlardan kurtulmaya çalışmıştı. Ancak atılan toplar sonucu dört arkadaş şehadete ulaşmış, bir arkadaş da yaralı olarak esir düşmüştü.

Meryem yoldaş, yurtsever bir aile çevresinden gelmekteydi. Üniversite öğrenimi görmüş, ay-

dın, devrimci gelişmelere duyarlı, yurtseverlik duyguları gelişkin bir yoldaşı. Evli ve bir çocuk annesiydi. Eşiyle birlikte Avrupa'ya göçmüş, orada yaşamı kazanmaya çalışırken mücadelemizden etkilenmiş ve partimizle ilişkilenerak tanımaya çalışmıştı. Avrupa'daki ulusal meclis çalışmalarına katılarak milletvekili seçilmiş, meclis çalışmaları için Güney Kürdistan sahasındaki Zelê kampına gelmişti. Burada mücadeleyi daha somut ve yakından tanıma olanağı bulmuş ve kararını vererek gerilla saflarına katılmıştı.

Eşini ve çocuğunu Avrupa'da bırakarak Kürdistan dağlarında gerillacılığa başlayan Meryem yoldaş, ülkesine ve halkına bağlılığın en büyük örneklerinden birini sergilemiştir. Gerilla saflarında emekçi, yoldaşlarıyla ilgilenen, sevgi ve coşku dolu bir pratik sergileyerek tez zamanda tüm yoldaşlarının gönlünü fethetmişti.

Kadının aile içinde özgürlükten yoksun olduğunu en iyi bilen ve yaşayan Meryem yoldaş, gerillacılıkta özgürlüğü bulmuştu ve bundan dolayı müthiş mutluydu. Kadının özgürlüğünün ancak ulusal kurtuluş savaşıyla mümkün olduğunun bilincinde kendini YAJK (*Yekîtiya Azadiya Kurdistan*) çalışmalarına vermiş ve kısa sürede bu çalışmalarda gösterdiği yararlılıklar sonucu yönetim düzeyinde görevlendirilmeye hak kazanmıştı. Kadın birliklerinde bölük komutanlığı görevini de yapan Meryem yoldaş, Önderlik sahasına geçerek burada bir dönem eğitim devresinden geçmiş ve parti, halk, ülke gerçekliğini daha derinden bilince çıkarma, tanıma olanağı bulmuştu. Partinin yurtdışı çalışmalarında kalmasını istemesine rağmen, kendisi ısrarla ülke mücadelesine katılacağını belirtmiş ve bu ısrarı üzerine yeniden Güney Kürdistan'a dönmüştü.

1997 yılı pratiğinde Haftanın alanında YAJK yönetiminde sorumlu olarak görev yürüten **Meryem** yoldaş, yaşam ve savaş tutkusunu gelişkin, dürüst ve gerçekçi özellikleriyle büyük değer görüyordu. Tüm yoldaşlarıyla ilgilenir, insana yüksek değer biçerdi. İyi bir eğitmen, geliştirici ve güçlendiriciydi. Yoldaşlarına moral verir, sorunlarıyla ilgilenir, çözüm gücü olur, yardımcı olmaktan zevk alırdı. Kadının özgürleştirilmesi çabalarında büyük umut vaat eden Meryem yoldaş, daima anılmaya değer ve anısına bağlılığın mücadeleye daha sıkı sarılmaya ilham kaynağı olacağı, soylu, unutulmaz bir yoldaşımızdı...

Botan yoldaş, büyük yurtseverlik duygusu, ülke sevgisi ve yoldaşlığa, devrim davasına verdiği büyük değerle tanınırdı saflarımızda. Evli ve beş çocuk babası olan Botan yoldaş, mücadeleyle tanışır tanışmaz halkının ve ulusunun hizmetine adadı kendini. Kendi ailesinin özgürleşmesi ve kurtuluşunun da bu mücadeleyle bağlantılı olduğunun bilinciyle kendini savaşa ve yaşama kattı. Aile ortamında milislik görevi de yapan Botan yoldaş, çevresine mücadele azmi aşılayan, değerli ve sevilip sayılan bir yoldaşımızdı...

Çiçek yoldaş, emekçi, yurtsever bir aile ortamından gelerek saflara katılmıştır. Uzun süre terzi olarak çalıştığı için saflarda da bu kez yoldaşlarına en güzel giysileri dikme görevi verilmişti O'na. Verilen görevlere hiçbir zaman itiraz etmeden, devrimin her işine koşmayı kendisine ilke edinen Çiçek yoldaş, bu görevini canla başla yapmıştı. Yaşamda sakın, becerikli ve herkeste saygınlık uyandıran, dürüst, meziyetleriyle öne çıkan ve değer gören bir yoldaşımızdı...

Aydın yoldaş, saflara henüz yeni katılmış, parti ortamında gördüğü temel eğitimi yeni tamamlamıştı.

Eğitime özlü yaklaşan, katılım çabası yüksek, girişken özellikleriyle öne çıkan, gelişmeye açık, yoldaşlarının sevgisini kazanmayı bilen, yeni olduğu halde savaş birliklerinde eylemlerde yer alma coşkusuyla dolu, savaşıma azmi ve istemi yüksek, gelecek için umut vaat eden değerli bir yoldaşımızdı...

İşbirlikçi, ihanetçi güçlerle birlikte Türk ordusunun kurduğu tank pususunda yaşamlarını yitiren bu değerli yoldaşlarımızı saygıyla anıyor, anılarına bağlı kalacağımıza ve Onların bıraktığı değerleri sonuna kadar savunacağımıza söz veriyoruz.

Kürdistan devrim şehitlerimiz özgürlüğün yaratıcısı, insanlığın onurudur!

Onlar ebediyen yaşayacak en değerli hazinelerimizdir!

Mücadele arkadaşları

Meryem yoldaşın anısına:

Esen rüzgarla gelen bir bahar ve selamın...

Gecenin sessizliğinde uyanırım

patlayan silah sesleriyle

kör gecenin çılgınlıkları

Her şey kan revan içinde oğul

Tarih tanışımızdır

Bizi koruyan,

bağrında saklayan,

boyun eğmeyen

yalnızca dağlar olmuştur

yüce karlı dağlar...

Hor görüldük,

aşağılandık

El emeği, göz nurumuz

toprağımızdan olduk

Bütün bunlar

"Medeniyet" adına

yapıldı, oğul!...

Doğacak güneşin kızılığı

doruklarında dağların

dalgalanırken şanlı bayrağı,

zefer çılgınlıklarıyla O günü...

Seni dağlara

dağları yüreğime taşıyacağım

bütün hasretimle kucaklayarak...

Bêgova tepesi

Şafağın kızılığında ölümsüzlüğe yürüdüler

✪ Adı, soyadı: **M. Selim AKTAŞ**

Kod adı: **Ağit HEREKOL**

Doğum yeri ve tarihi: **Eski Erüh, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Bêgova tepesi**

✪ Adı, soyadı: **Şefik KAYA**

Kod adı: **Zagros**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Bêgova tepesi**

✪ Adı, soyadı: **Adil YEMEN**

Kod adı: **Harun**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Bêgova tepesi**

✪ Adı, soyadı: **İbrahim Mehmet TAHİR**

Kod adı: **Aras**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani Küçük Güney, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Bêgova tepesi**

**Bêgova tepe eylemi şehitleri
ihanete sıkılan birer kurşundur**

Bêgova kasabasına hakim tepeye konumlanan KDP güçlerine karşı eylem yapılacaktı. Keşif çalışmaları tamamlanmış, planlaması çıkarılmış ve eylemde yer alacak birimlerin ismi okunmuştu. Arkadaşlar son hazırlıklarını yapmaktaydı. Kimisi silahını temizliyor, kimisi el bombalarını hazırlıyor, kimisi raxına son bi-

çimini vererek beline bağlıyordu. Eylem gece yapılacaktı.

İhanetçilerin tuttuğu bu tepeye ulaşmak çok zor olduğu için eyleme güçlü arkadaşlar seçilmişti. Tepe kale gibi bir yerdedi. Akşam yola çıkan birimler ancak gecenin geç saatlerinde mevzilenecekleri yere ulaşabildiklerinden, belirlenen saatten epey sonra eylem başlatıldı. Savunma birimi B-7 ve BKC silahlarıyla mevzileri iyi görebilecekleri bir yeri tutmuştu. Saldırı grupları ise mevzilerin çok yakınına kadar yaklaşarak ilk ateşi bekliyordu. Eylemin başlamasıyla birlikte mevzileri roket ve mermilerle döven savunma grubu, ateşini keserek sıranın saldırı gruplarında olduğunu işaretini verdi. Ve hemen ardından saldırı grupları el bombaları ve kleşlerle saldırıya geçtiler. Her şey 15-20 dakika içinde olup bitmişti.

Mevzilerinin düştüğünü gören KDP peşmergeleri, geri mevzilerden ateş açarak karşılık vermeye çalışıyordu. Ama artık iş işten geçmişti. Tepe gerillaların denetimi altına alınmıştı. Kalan peşmergeler ise can havliyle kaçmaya çalışıyorlardı. Ancak tepenin sarp oluşu ve kaçış yolunun arkadaşlar tarafından tutulmuş olması onlara kaçış fırsatı vermeyince, canlarını kurtarabilmek için mevzilerine yapışıp çatışmaya başladılar.

Burda bir savaş kuralını ihlal etmiş, hata yapmıştık. Savaşta, tümünden imha edemeyeceğin bir güce saldırırken, ona kaçış yolu bırakmalısın diye bir gerçeklik

vardır. Eğer kaçış yolu bırakmazsan, kalanlar canlarını kurtarabilmek için mecburen savaşmak zorunda kalacaklardır. Ama kaçacak yer olursa hepsi paniğe girerek kendilerini kurtarmaya çalışacaklar; bu sayede hem eylem başarı ile gerçekleşmiş olacak, hem de çok fazla insan ölmemiş olacaktır. İşte bu durumun hesaplanamaması çatışmanın uzamasına sebep olmuş, ihanetçilerin yardımına takviye güçler yetişmişti. Bu yüzden tepe tam olarak düşürülemedi. Şafak sökmek üzereydi. Birkaç mevzi imha edilmiş, ihanetçilere ağır kayıplar verdirilmişti, fakat tepe tümünden düşürülemediğinden geri çekilmek zorunda kalmıştık.

Tepeye sızma nasıl zorlukla gerçekleştirildiyse, geri çekilme daha da zorlukla gerçekleştirildi ve çatışma günün aydınlanmasına dek sürdü. Gün aydınlığında geri çekilme durumuyla karşı karşıya kalan güçlerimiz, ihanetçilere gelen takviye güçlerle de çatışmak durumunda kalmışlardı. Böylece çok önemli bir savaş kuralının ihlali dört değerli yoldaşımızın şehadetine mal oldu. Saldırı grubunun manga komutanı **Ağit** yoldaş, manga komutanı **Harun** yoldaş, manga komutan yardımcısı **Zagros** arkadaş, ihanetçilerin üzerine el bombalarıyla saldırıp birkaç mevziyi düşürdükten sonra şehadete ulaştı.

İhanetçilere takviye gelen güçleri darbeleyen birimde yer alan ve düşmanın ilerlemesini durdurmada kendini öne atarak

büyük bir fedakarlık gösteren manga komutan yardımcısı **Aras** yoldaş da şehit düştü.

Bu değerli yoldaşlarımız şafağın kızıl ışığında ölümsüzlüğe doğru yürüyüşe geçerken, birliğimiz de üs alanına doğru yola koyuldu.

Agit yoldaş, yurtsever bir aile ve köy ortamında büyümüş ve çok genç yaşta gerilla saflarına katılmıştı. Fedakar, cesaretli ve inisiyatifli oluşuyla hızlı bir gelişme kaydetmiş ve kısa zamanda görev almıştı. Coşkulu, atik, canlı ve sorumluluk duygusu gelişkindi. Yaşamda ve savaşta iradesine hakim ve güçlüydü. Girdiği eylemlerde önemli hizmetler yapmış ve birkaç kez de yaralanmıştı. Yine de dinç, güçlü ve coşkuluydu Agit yoldaş. Yaşama büyük uyum sağladığından arkadaşlarca çok sevilirdi. Şehit düştüğünde takım komutan yardımcılığı görevini yürütmekteydi.

Zagros yoldaş, küçük yaşta gerilla saflarına katılmasına rağmen O da Agit yoldaş gibi kısa zamanda gelişme kaydetmişti. Sakin, ağırbaşlı, öğrenmeye meraklı, parti terbiyesini özümsemiş ve bunun temsilini yapmaya çalışan, cesaretli, atılgan bir yoldaştı.

Harun yoldaş, Zagros yoldaşla benzer özellikler taşıyan, sakin, olgun, gelişmeye oldukça açık, öğrenme istemi büyük, parti terbiyesi ve ahlakını yaşamında ilke edinmiş, savaşta cesur ve düşmana büyük kin ve öfkeyle saldıran, mücadele için umut vaat eden bir yoldaştı...

Aras yoldaş, yetenekli, gelişmeye açık, tez zamanda ilerleme kaydeden, kendini savaşa ve yaşama tümünden katan, hoş sohbetli, coşkulu bir yoldaştı...

Bu değerli yoldaşlarımız, eylem planlamasında bir savaş ku-

ralının ihmal edilmesi sonucu şehit düştüler. Ama her ne koşulda olursa Apocu militanlığın direnişçi ruhunu en iyi şekilde temsil ettiler. Onlar görevlerini canları pahasına da olsa yerine getirdiler. Gözlerini kırpmadan savaştılar ve kahramanca şehadete yürüdüler. Şafağın kızılığında ölümsüzleşerek yaşamın yolunu gösterdiler.

Bizler de bu yoldaşlarımızın soylu anılarını mücadelemizde ebediyen yaşatacağız.

Devrim şehitlerimiz en büyük onur abidelerimizdir!

Mücadele arkadaşları

*Zafer kıvılcımını en güzel
gözlerinde seyredeceksin
gerillanın
bir şafak vaktinde
ya da
şafağın kızılığında...*

Şehit Berivan Tepesi

Devrim şehitlerimiz ölümsüzdür

★ Adı, soyadı: **Abdulkadir AKBAY**

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi:

Kızıltepe, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs**

1997, Şehit Berivan tepesi

★ Adı, soyadı: **Dilşad MUHAMMED**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs**

1997, Şehit Berivan tepesi

★ Adı, soyadı: **Ayşe SÜREN**

Kod adı: **Canda**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs**

1997, Şehit Berivan tepesi

Kemal yoldaş, Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişiminden etkilenecek serhildanlarda yer almış ve daha sonra halkına, ülkesine kendini adayarak gerilla saflarına katılmıştır. Sömürgeciliğe karşı dinmeyen bir kin ve öfke ile doludur. Katıldığı birçok eylemde ön saflarda çarpışmış ve mücadeleye büyük katkıları olmuştur.

Cesareti, atılğanlığı, görevlere gönüllü sarılması, koparıcı özellikleriyle arkadaşları tarafından çok sevilirdi Kemal yoldaş. Gelişkin ve olgun bir savaşçıydı ve disipline, resmiyete büyük önem verirdi. Gelişmeye oldukça açık bu yanlarıyla takım komutan

yardımcılığı görevine kadar ilerleme kaydetmişti Kemal yoldaş.

Mazlum yoldaş, okul yıllarında partiyle tanışır. Daha sonra cephe çalışmaları içinde yerini alarak mücadeleye katkıda bulunmaya başlar. Yerel eğitimlerden geçtikten sonra Güney Kürdistan sahasına gelerek askeri ve siyasi eğitim görür. Saflarda savaşkan, girişken özellikleriyle öne çıkar. Yaşamda coşkulu ve morallidir. Her işe koşan, emekçi özelliklere sahiptir. Dürüstlüğü ve cesaretiyle eylemlerde her zaman ön saflarda yer almıştır Mazlum yoldaş.

Canda yoldaş, çete köylerinde yetişmesine rağmen Ulusal kurtuluş mücadelesini uzaktan da olsa tanıyan ve yoğun bir sempati besleyen bir yapıya sahiptir.

Okul okumadığı halde, ulusal bilince sahip ve yurtseverlik duyguları gelişkindi Canda yoldaşın. Gerilla içerisinde savaşan kadın gerillaları birçok defa duymuştu. İlk zamanlar bunu anlayamıyordu. Klasik anlamda bir kadının dağda olması, erkekler gibi savaşması O'na garip geliyordu. Ama çevresindeki koruculardan ve akrabalarından duydukları sayesinde, savaşın sadece erkek işi olmadığını anlamaya başlamıştı. Çünkü birçok çatışmada kadın gerillaların asker ve korucuları bozguna uğrattığını duymuştu. Zamanla bunun sebeplerini ve mücadeleyi anlamaya başladı. Yaşadığı ihanet ortamı da zaten

O'nun çok zoruna gidiyordu. Sömürgecilerle birlikte olup Kürt gerillalara karşı savaşmayı onursuzluk olarak görüyordu.

Bu düşünceler sonucu, yaşadığı ihanet ortamından ayrılarak, kendi istem ve iradesiyle parti saflarına katılmıştı Canda yoldaş. Güçlü fiziki yapısıyla kısa sürede dağ ve gerilla koşullarına uyum sağlamış ve gelişme kaydetmişti. Aldığı temel eğitimle daha da güçlenerek bilincini pekiştirmiş ve savaş birliklerinde yerini almıştı. Sömürgecilere ve onun ihanet odaklarına karşı büyük kin ve öfkeyle doluydu. Bu nedenle bütün eylemlere katılma istemi gösteriyor ve en ön saflarda çarpışıyordu. Yüksek bir morale ve güçlü bir bağlılığa sahip olan Canda yoldaş, arkadaşları tarafından sevilip sayılıyor ve değer görüyordu. Çalışkan, özverili ve emekçi bir yoldaşımızdı.

Yaşamı, uğrunda ölecek kadar seven bu üç değerli yoldaşımız **Şehit Berivan** tepesinde konumlanan askerlere karşı geliştirilen eylemde sızma biriminde yer aldılar. Eylemin başlamasıyla birlikte en ön saflarda kahramanca savaşarak şehadete ulaşılar. **Kemal, Mazlum, Canda** yoldaşların kahramanlık ve cesaret dolu anıları önünde saygıyla eğiliyor, bağlılık sözü veriyoruz.

Devrim şehitlerimiz ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Derkar Eylemi Şehitleri

Derkar'da ölümsüzleştiler

Adı, soyadı: **Ekrem SALİH**
 Kod adı: **İskender**
 Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye-Güney Kürdistan, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanın**

Adı, soyadı: **Abdulhamit MECÎT**
 Kod adı: **Mahsum**
 Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanın**

Adı, soyadı: **Emine ASLAN**
 Kod adı: **Leyla**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
 Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanın**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Cengaver**
 Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Güney, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanın**

KDP güçleri, Haftanın'de Derkar boğazının her iki yakasındaki stratejik tepelere konumlanarak, bu boğazdan geçen yol üzerinde denetim kurmayı amaçlamışlardı. Bu, önemli bir yol güzergahıydı.

Alandaki gerilla birliğimiz buradaki KDP güçlerine karşı eylemde bulunmak üzere keşif çalışmalarını tamamlamış, harekete geçmişti.

Eylem, gerilla gruplarının tepelere sızması ve mevzilere saldırmasıyla başlar. Birinci tepenin birkaç mevzisinin hızla gerillaların eline geçtiğini gören ihanetçi güçler, selameti tepeyi

birakarak kaçmakta bulurlar. Böylelikle tepe tümünden gerillaların eline geçer.

İkinci tepeye saldıran gerilla birimi de birkaç mevziyi düşürür. Ancak bu sırada **Cengaver** yoldaş vurularak şehit düşünce, arkadaşlar ilerlemekten vazgeçmek durumunda kalırlar.

Bu sırada Derkar köyünde konumlanan ihanetçi güçler eylem yerine takviye güç gönderirler. Boğazda yol üzerine konumlanmış gerillalar, gelen araçları darbeler ve bir aracı içindeki 8 hain ile birlikte imha ederler. Diğer hainler araziye dağılarak çatışma başlatırlar. Bu çatışmada kahramanca savaşan **Leyla** ve **İskender** yoldaşlar şehit düşer. İlk tepenin ele geçirilmesinde büyük yararlılık gösteren **Mahsum** yoldaş da yaralanır ve kısa bir süre sonra O da şehadete ulaşır.

İskender yoldaş, Süleymaniye'de çalışmalarımızın yoğunluk kazandığı bir süreçte mücadeleyle tanışmış, Kürdistan'ın kurtuluşunun ancak PKK öncülüğünde mümkün olabileceğine inanarak ARGK saflarına katılım göstermiş, güçlü askeri özellikleri olan eylemci bir yoldaştı. Birçok eylemde gösterdiği başarı ve sergilediği cesareten ötürü ödül alması. Gittiği her yeri coşturan İskender yoldaş, takım komutan yardımcılığı görevini yapmaktaydı.

Mahsum yoldaş, mücadeleye yeni katılmış, yiğit ve kararlı bir ARGK savaşçısıydı. Genç, canlı, dinamik ve coşkuluydu. Olumlu meziyetleriyle arkadaşlarının arasında sevilip sayılırdı. Düşmana ve ihanetçi güçlere karşı büyük kin ve öf-

kesi vardı. Bu nedenle bu eylem kendi dayatmasıyla katılmış ve en ön safta alarak kahramanca savaşmıştı.

Leyla yoldaş, yurtsever bir aile ortamından gelerek mücadele saflarına katılmış, dürüst, fedakar ve çalışkan bir yoldaşıydı. Büyük eylem azmi ve coşkusuyla yoldaşlarına her zaman esin ve moral kaynağı olmuştu. Cesareti ve girişkenliğiyle arkadaşları arasında sevilip sayılırdı.

Cengaver yoldaş, daha önceleri Beytüşşebap alanında çalışmalarda bulunmuş, sonradan Haftanın alanında görevlendirilmişti. Güçlü eylemci özelliklere sahipti. Birçok kez tehlikelerle karşılaşmış ve her defasında çevikliği, atikliği, zekasıyla bunları atlarmayı başarmıştı. Hızlı karar verebilen, duyarlı, saldırı ruhu yüksek, savaşın taktiklerini iyi bilen bir yoldaştı. Şehit düştüğü sırada manga komutanlığı görevini yürütmekteydi.

Ülkemizin ve halkımızın sırtındaki paslı hançer olan KDP ihanetçilerinin ezilerek bu hançerin parçalanmasını hedefleyen mücadelemizde kahramanca savaşarak kanlarını, canlarını halk ve ülke gerçekliğimizin, özgür yarınlarla buluşmasına adanmış **İskender, Mahsum, Leyla** ve **Cengaver** yoldaşların eylem kahramanlıkları her zaman ilham kaynağımız olacak, intikamlarını mutlaka almanın kararlılığıyla anılarına bağlı kalacağız.

Kahrolsun işbirlikçi ihanetçi güçler!

Yaşasın halkların özgürlük mücadelesi!

Mücadele arkadaşları

Cemal UĞUR

Umudu avuçlamak

Yürekler kaldırmaz her şeyi. Öyle acı verir ki bazı olaylar, bedeninden parçalar kopar, hep sızlar bir yerlerin ve bu sızıları zaman bile dindiremez. Bir yol yürüyüşü, tomurcuktan bir yaprağın boy verışı, bir pınarın akışı, bir merminin patlayışı ansızın yokluğunun acısını hissettirir gidenin! İşte o zaman GAP ovasından bir tamburun nağmeleri arasından, “Gidenler, gidenlerimiz gittiler, geri gelmezler biliyorum” sesi yükselir Xantur doruklarına.

Hep yazmak istedim seni ey insanlık yolcusu, ama bir türlü alamadım kalemi elime, sınırları karelerle belirlenmiş yapraklar yetmedi. Kalemim tutuktu. Kelimeler senin avuçlarında, avuçların yüreğimde, yüreğim dağların doruklarında saklı kaldı. Anlam-sızlaşmamak için sözcükleri reddetti duygular. Herkesin ve hiç kimsenin olan ırmaklar anlatıyordu seni her şeye rağmen. Durmadan akıyor, geleceğe uzanıp sonsuzlukla birleşiyordu. Sonra zifiri karanlıkta en çok parlayan yıldız oluyordun ve ben adını koyuyordum yıldızın, UMUT diye...

Yine bulutlar toplanıyor. Her taraf ölüm sessizliğinde, fırtına öncesi sessizlik gibi. Ve savaşın soğukluğunu, namluların sıcaklığını hissediyoruz. Yine ihanet kol geziyor her tarafta. Ve sen geliyorsun aklıma. Mavideki umudun gözlerimde, kulaklarımda patlayan silahların çığlıkları, çığlıklar arasından yükselen sesin. O son defa cihazın mandalına basışındı, son sözcükler ve son nefesindi. Senin için yeni bir yaşamın başlangıcıydı bütün bunlar. Bize de bu sonları bırakmıştın ilklerle bir-

✿ Adı, soyadı: **Cemal UĞUR**

Kod adı: **Sinan İntikam**

Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran**

1997, Haftanın-Konferans Tepesi

likte. Bir de umudunu ekmiştin ardıllarının her anına. Sevginle çağlıyordu yürekler... Mavinin ardından gidebileceğini kim bilebilirdi ki o an. O an yüreğimden kopan parçanın sen olabileceği, nereden aklıma gelebilirdi ki yoldaş?

Bir çılgılık basar yüreğimi

Yüreğim kinle dolar

Bir arzum var ki her şeyden farklı

İşte o beni yıkar...

Bilir misin, insanı zorluklardan arındıran, insana güç veren, yaşam veren içimizdeki sevdadır. Sevdayla doldururken yüreklerimizin hücrelerini, damarlarımızdan yaşam pınarları akar saç tellerimizden ta tırnağımıza kadar. Bu kavgada insanın duygularını yücelten yoldaşlık olurken, biri

de yüreklerimizdeki saklı bağlılıktır. Eğer bu duygu kavgayla eşdeğerdeyse, yargılamak doğru değildir; çünkü budur bizi kavgaya, vatana bağlayan.

Berrak bir suyun akışı anlatsın sevdamızın temizliğini; anlatsın doğadaki verimlilik, dağlardaki görkemlilik, gözlerdeki yaşam pırıltısı. Anlatsın ki, gökyüzüne kazılsın duygularımız. Elimizdeki silah anlatsın sevincimizi. Bir çiçeğin güzelliğinde bulsunlar inadımızı. Diyarbakir'i bilirsın, değil mi? İnada inat, dirence direnç veren o kutsal kaleyi, sarsılmaz asiliği. İşte bir anlamda duygularımızın ifadesidir Diyarbakir Kalesi, Dicle'nin kıyılarından tarihin derinliklerine uzanan...

Bazen bir çınara benzetirim sevdamızı, büyüdükçe güzelleşen, güzelleştikçe kökleri derine inen. Bazen bir çocuğun gülüşünde bulurum o masum duruşunu. İşte o an derine iner yokluğunun acısı, özlemin yüreğimi kor gibi yakarken. İşte o zaman vurguna tutulur sevdam, mavi suların derinliklerinde.

Seni zorluklarda tanıdım, her tarafta projektörler yanarken ve havan şarapnel parçaları üzerimizden kor bir ateş gibi uçarken. Ve geçilmez denilen geçitlerde.

Gökyüzü, maviliğini karanlığa bıraktığında, günbatımının kızılığının hüznü ile karanlığın bağrındaki aydınlığın birleştiği yerde belirdi UMUT, yani sen. Hep oradan çıkıp gelmeni bekledim. Bekledim hep yüreğimin en güzel kuytusunu mesken edersin diye...

Bir operasyon sonrasında yorgunluğun tadını çıkarırken tanıdım seni. En son gördüğümde

ise yeni bir operasyonun hazırlıkları içindeyken. Yani her seferinde kuralızsız oyunların kuralları içinde en acı veren oyunu oynarken. Hala çekingen ve bir çocuğun masumluğunda gülüyor-ken...

Yine acı ve gözyaşı. Umudun acıların bağrında yeşerdiği bir haziran ayı. Kavgaların, kansız geçtiği nerede görülmüştü? Bir sabahın seher vaktiydi daha. Korkunç metal sesleriyle güne “merhaba” dedik. An gelmişti, aylardır beklediğimiz o gündü gelen; mevzilerde, soğuk dağ başlarında, bir fırtına sonrası gelen o an. Yorgunluk bilmeden o tepeden bu tepeye, o mevziden bu mevziye atladık, ama hep gülererek, savaşın ve ölümün soğukluğuna rağmen sıcak yüreklerimizle. Karları eriten de zaten yüreklerimizdeki bu sıcak duygu değil miydi? İnsan ne yaptığını bildikten sonra bütün zorluklara göğüs gerebilir. O, artık acıları güce dönüştürmenin, kölelik zincirlerini kırmanın ilk adımını atmış demektir. Hele bir de bu, milyonların yüreklerini bir yürekte birleştirmek için ise daha büyük bir anlam kazanır.

Günler çatışmalarla, arama operasyonları ile geçiyordu. Bizler uçurum boylarında saklı idik. Rüzgarla söyleşiyorduk, gökyüzünün berrak mavisıyla arkadaştık. Derin vadilerdeki ırmakların ardına bakmadan kavis çizerek akan ve hiçbir şeyi zamana bırakmadan DİCLE’ye uzanan suların seyircisiydik. Zaman ırmağa hükmedemez, çünkü o zamanı avuçlarında taşımaktadır.

Gözleri mağrur dağların güzelliklerini korumak, savaşsız bir dünya yaratabilmek için savaşmak gerekiyordu. Kardeşlik için, eşitlik için, insanca bir yaşam için inadına savaşmak. Anaların gözyaşlarıyla temizlenecekti yeryüzündeki bütün kir-

ler. İşte şimdi gün bizimdi, gün yüzüne çıkmanın zamanı gelmişti artık. Ve bu duruma en çok sevinen dağlar olmuştu; çünkü hasretin bitimiydi bu, dağlar için. Gözlerinin içi gülüyor gibiydi, GÜNEŞ’in parlayan ışıkları altında. Gözlerindeki parıltılar, derinliklerindeki bütün gizleri çözmek istercesine işliyordu toprağa. Ve güç vermek için bedenlerimizi sarmalayarak-
raktan.

Silah seslerinin vadilerde değil, doruklarda yankılandığı gündü o gün. Bir de senin sesin Sinan. Sabah nedense güneş doğmak istemiyor gibiydi. Bulutlar da toplanıp toplanmamakta kararsızdı. Boğucu bir atmosfer vardı. Kuşlar da uçmuyordu o gün. Doğa ölüm sessizliğindeydi. Tank, kobra, havan toplarının sesleri günün sessizliğini parçaladığında bile, senin yüreğinin sesi bütün bu sesleri bastırıyordu. Sen konuşunca güneş gülümsüyor, bulutlar çekiliyordu gökyüzünün maviliği ile aramızdan. Barut kokusu yorgun düşürüyordu bizleri ve yorgun düşürmüştü zamanı, yelkovan ile akrebi. Gün, geçmek nedir bilmiyordu. Bizi her an bağrına basan dağlar bile sırt çevirmiş gibiydi. Sadece bizler vardık. Bir de yüreklerimizde mavinin sırrına erenler...

Ölümün insanları uzaklaştırdığı söylenir her zaman, ama dağ başlarında böyle değildir. Ne ölüm, ne zorluklar, ne ayrılıklar uzaklaştırmaz. Daha büyük bağlılıkları doğurur bağrından. İşte bu bağlılıktır bedenlerimizde akan umut, sevgi, güzellik ırmaklarının pınarları...

Çatışma alanından uzaklaşmamız gerekiyordu. Ama nereye gidecektik? Kocaman dünya bile küçük geliyordu o an. Sanki bütün dağlar, yamaçlar, vadiler bir yere saklanmıştı. Yüreklerimiz gitmememiz gerektiğini

söylediği halde ayaklarımız bizi oraya taşıyordu.

Üç gündür, yorgunluk nedir bilmeden, oradan oraya koştuğun bütün gün boyunca en önde sensin. Ve gecenin karanlığını aydınlığa çeviren sen. Batmayan GÜNEŞ’in yeryüzündeki yansıması yine sen. Yürüdüğü yerde kış günlerinden sonra toprağa düşen cemre gibiydin. Yaralı yoldaşını sırtlamış, hepimizin önünde giden yine sen. Akan suların sana yol vermek için nasıl eteklerini tutup yol verdiklerini görüyorduk. Her şey sana ve yüreğindeki derin bağlılığa saygı gereği önünde eğiliyordu. Vadi-
de ilerliyoruz, ama nereye? “Konferans noktasına” diye bir ses duyuluyor karanlıkta. Bir an nereden geldiğini bilmediğimiz bir şeyle üşümeye başlıyor bedenimiz, vücudumuzu bir ürperti sarıyor. Ayaklarımız sürüklüyor bizleri.

Bütün tepelerde Türk askerleri. Ve biz askerlerin bulunduğu noktanın hemen altına gidiyoruz. Projektörler gün ışığı gibi aydınlatıyor her tarafı. Bir an duruyoruz. Sanki yüreklerimizdeki ses bizi tereddüde düşürüyor, “gitmeyin” diyor, artık çok geçti. Bir yerlere gitmek zorundaydık. Yaralılarla uzaklara gitmemiz mümkün değildi. Önümüzde iki seçenek vardı; ya yaralıları bırakıp gidecektik ya da onlarla birlikte olacaktık sonuna kadar. Biz sonuna kadar kalmayı tercih etmiştik. “Birimiz hepimiz için hepimiz birimiz için”di şiarımız. Yürekten yüreğe aktarılan tek sestir bu.

Her tarafta yükselen dağlar. Yüksek dağlar, derin vadileri doğurur. Vadinin ortasında usulca akan suyun etrafı yaşama daha yeni merhaba diyen söğüt ağaçlarıyla kaplı. Vadide ağaçlar yerini küçük çalılara bırakmış. Karşılıklı duran engin kayalıklar yükseliyor yamaçları ikiye bölercesine. Kalp atışlarımızın dı-

şında hiçbir ses duyulmuyor. Gözlerimiz projektörlerde, ışık gözlerimizi kamaştırıyor. Bir adım ileri atarken yüreklerimiz geriye adım atmamız için zorluyor. Yürürken uyuyoruz. Düşüyoruz, aldığımız darbenin acısıyla kendimize geliyoruz. Ama artık ağrılar bile fayda etmiyordu. Yelkovan ile akrep birbirini kovalıyor sanki. Şafağın sökmesine az bir zaman dilimi olmasına rağmen, halen gideceğimiz yere yetişememiştik. Sinan saatlerdir darbestin altında olmasına rağmen durmadan yürüyor. Diğer arkadaşlara moral verip uçarcasına ilerliyor. Çünkü bizi bekleyen tehlikeyi o da görüyordu. Bir manga tepeye gönderilmek isteniyor. Arkadaşlar çok yorgun olduklarını belirterek gitmek istemiyorlar. Sinan öne atılıp, gönüllü gitmek istediğini belirtiyor her zamanki gülümsemesiyle. Ve saatlerdir omzunda taşıdığı darbesti bir başka arkadaşına devrederek Nuri arkadaşına; *“Bize görev çıktı, gidiyoruz”* dedi. Nuri *“nereye gidiyoruz”* diye sorunca, *“meskenimize gidiyoruz”* diyerek, zifiri karanlıkta canından çok sevdiği Ali Zınar, Delil ve Dıjwar arkadaşları aramaya başladı. *“Bizi hiçbir güç alt edemez. Bizler bir elmanın iki parçasıyız. Zaten meskenimiz de dağların doruklarıdır”* diyerek ayrıldılar. O anda neler hissettiğimi anlatamam. Ben de onlarla gitmeyi çok istedim. Ama savaşın acımasızlığı işte, hiçbir zaman insanın isteklerini kabul etmez savaş koşulları, kendi kanunları dışında kanun tanımaz. Savaşın kanunlarında acı yoktur, gözyaşı, sevgi yoktur. Bunlar savaşın daha doğmamış çocuklarıdır.

Sinan'ın yüzünü göremiyor, sadece karanlığın sessizliğini yırtan sesini duyabiliyordum. Gideceğini duyduğumda yüreğimde bir şeyler yürümemi en-

gelliyordu. Onlar karanlıkların içine daldıklarında gitmem gereken yere değil, onların gittiği yöne bakıyordum. Yüreğimden kopan bir parça gecenin zifiri karanlığına gömülüp gitti, akıp giden zamanla birlikte...

Şafak sökmek üzereyken incecek akan suyun üzerinden atlayarak karşı tarafa geçtik. Konaklayacağımız yer bu derin vadinin, sıradağlar gibi uzanan dağ ile vadinin kesiştiği, baharda taşan suların yarattığı ince bir dereydi. Sağımızda dikçe vadiye inen kayalıklar, solumuzda çıplak bir yamaç, yüzümüz vadinin aşağılarına bakıyor. Bir an durup gireceğimiz yere bakıyoruz. Ölümün pençelerinin soğukluğu gibi bir hava vuruyor yüzümüze. Sinan ve grubu bizden uzak düşmüşlerdi artık, onlara dair bildiğimiz tek şey zirvede olduklarıydı.

Gökyüzü aydınlandıkça içimizdeki huzursuzluk artıyordu. Manga manga yerlerimizi alıyoruz. Bayan mangası olarak saklandığımız noktanın girişinde, bir çalılığın içindeydik. Diğer arkadaşlar da hemen yanıımızda duruyorlardı. Yetmiş kişiyiz, saklandığımız dar yerde. Noktaya varır varmaz herkes uyuyor. Bir tek uyumayanlar doktor ve yaralılar. Komutan dürbünü alıp fal taşı gibi açılmış gözleriyle araziye keşfederken; *“buradan sağ çıkabilirsek iyidir”* diyordu. Bir defa gelmiştik artık, ayrılabilmemiz için karanlığı beklememiz gerekiyordu. Nöbetçilerimizi çıkarıp uyuduk. Aradan bir saat geçmeden nöbetçi hepimizi uyandırdı ve askerlerin geldiğini, hazırlanmamız gerektiğini belirtti. Uyku birden bire uçup gitmişti sanki. Yorgunluk adına bir şey kalmamıştı üzerimizde. Sadece bulunduğumuz yerin savaşa uygunsuzluğunu ve yaşanacakları düşünüyorduk. Gö-

züm sadece tahmin ettiğim, gerçekte nerede olduğunu bilmediğim yere kayıyordu. Sinan'ı görür gibi oluyordum. Korkmuyordum. Bir şeylerin olabileceğine inanmıyordum. Sinan'ın olduğu yere bakınca yüreğim umutla, yaşamla, sevgiyle doluyordu.

Güneş yükseliyor, gökyüzü masmavi. İlk defa gerçek bir haziran günü yaşıyor gibiydik. Kuşlar cıvıldaşıyor, pınarlar patlıyordu kayalıkların kuytuluklarında, ırmaklar taşıyordu ve her zamanki gibi başları dimdik gökyüzüne doğru uzanıyordu ağaçlar. Yaşamı, güzellikleri, yoldaşlığın bütün sıcak duygularını daha çok hissediyoruz. Saat ilerledikçe, Türk ordusu dört taraftan üstümüze doğru geliyordu. Artan yürek atışlarımız, her zamankinden daha güçlü olarak korkunun ardından gelen umudun ayak sesleri gibi geliyordu. Ellerimizde bombalar ve tek bir slogan dolaşıyor dilden dile: *“Umut zaferden daha değerlidir”* diye.

Asker ve hainler sürüsü vadiye iniyorlar, seslerini dahi duyuyoruz artık. Onlar indikçe, sesleri yakınlıklaştıkça herkes elindeki bombanın pimini düzeltiyor. Ve son defa birbirine bakan gözler... Ama benim gözüm umudu gördüğüm doruklara asılıp kaldı öylece. Herkes Sinan'ın bizleri yalnız bırakmayacağını da biliyordu. Belki de güneş bunun için bu kadar görkemli parlıyor, dağlar başlarını dik tutuyor, pınarlar patlıyor, ırmaklar daha güzel akıyordu. Kuşlar dans ediyordu söyledikleri şarkılar eşliğinde. Onlar da Umudu görmüşlerdi, yürekte hissetmişlerdi onu. Bir insanı tanımak için onu görmek gerekmez çoğu zaman. Gece meskenine giderken söyledikleri, doğanın da Sinan'ın yüreğindeki sevdasını tanıması için yetiyordu zaten.

Hemen beş metre yanımdan geçen hainlerin ve askerlerin postallarını görüyoruz. Yeni yeşeren otlar, kır çiçekleri çiğnenirken ki çığlıkları duyuyorum. Feryad ve figanlarını, ağıt yakmalarını, ama teslim olmuyorlar onları çiğneyen binlerce postala. Daha daha çoğalarak, binlercesine, milyonlarcasına...

Güneş gökyüzü yolculuğunu ortalarken bizler halen tetikte hazır vaziyette bekliyorduk. Askerlerin hareketini Sinan takip edip bilgi veriyor, biz başımızı kaldıramıyoruz görüntü veririz diye. Savunmaları tepeleri tutmuş, saldırı grupları şafak vakti geçtiğimiz ince suyun üzerine gelmişlerdi. Cihazdan “izleri gördük” sesi bir karabasan gibi iniyor üzerimize. Dereden süzülecek kan vadideki ırmağa, ırmak durmadan Dicle’ye, Dicle de Basra’ya kavuşacaktı. Artık bizlerde zamanın ötesine gidecektik, sonsuzluğun sırrına erecektik. Suyun yüreğindeki ateş olacaktık, yaşam veren bir damla su ve kır çiçeklerine hayat verip çoğaltacaktık, yani doğanın kanunları olacaktık biz. İnsanın bir türlü hükmedemediği, yazılı olmayan kanunlar. Biz kendimiz olacaktık, milyonların yüreğini toplayacaktık bir yerde ve gökyüzüne çizecektik umudun resmini.

Özel savaş güçleri saldırı için gelecek talimatı beklerken, bizler üzerimizdeki belgeleri ağaçların kovuğuna, taşların altına saklamaya çalışıyoruz. Bir iki satır yazı yazıp bırakmak istiyordum aramızda kalanlara. Sinan ise dikkatleri üzerlerine çekmek için saldırı düzenleyeceklerini söylüyor cihazda. Ve harekete geçiyor. Nefesimizi tutmuş, kalp atışlarımızın hızını kesmeye çalışırken, birden patlayan binlerce silahın sesi kulaklarımızı patlatırcasına yankılanmaya başladı vadinin derinliklerinden. Kalem ne olduğunu anlamadan elimden düştü, yü-

reğimden parçalar koptu, derin boşluklara uçarak. Yarımların acısı sardı tüm bedenimi. Bir uçuruma yuvarlanıyordum, dalga oluyordum masmavi okyanuslarda, hırçın dalgaların dövdüğü kayalıklarda bembeyaz köpük. Duygu çağlayanında rotasını ve dümenindeki kaptanını kaybetmiş bir gemi gibi savruluyordum anılar denizinde. Yüreğimin derinliklerinden “Sinaaaaan” diye bir çığlık fırtınası kopuyordu, vurguna tutulmuş yüreğimden.

Özgür gökyüzünün sade maviliğini

tırmalıyorken ölüm makineleri Sen!

Kadife baharında yurdumun yeni filizlenen çiğdemlerin çimli nemliliğinde düşüyorsun ansızın

Ve ben!

Sana sesleniyorum çığlığım yettiğinde

dünyanın en güzel beş harfiyle “HEVAL” diye...

Bir filmi seyreder gibiydim. Film o karelerde dondu. O anda sadece Sinan’ın umudu, Delil’in bağlılığı, Ali Zınar’ın cesareti, Nuri’nin sessizliği, Dijwar’ın çocukça gülüşünün sesi vardı. Binlerce silaha karşı cesaret, bağlılık, sessizlik, umut fırtınasının gülüşü. Dağlar çöküyordu, silahların parçaladığı kayalar enkaz... Özel savaş güçleri cihazlarından “kaçıyorlar” sesi yükseliyor. Neler olduğunu bilmiyoruz, bilenler de söylemiyor. Çünkü bazı duygular vardır sadece yaşanır anlatılamaz. Cisimleştikleri anda anlamlarını yitirirler.

Silah sesleri birden dindi, sadece sessizlik vardı. Korkutan, yürekleri parçalayan, zamanı durduran bir sessizlik. Yaşıyor muyduk, bilmiyorum. Sadece sessizlik vardı. Her şeyi içine alan, yaşamı durduran bir sessizlik. Bir tek durmayan yüreklerimizin derinlikle-

rinden gelen çığlıktı; bir de yüreğimdeki dinmek bilmeyen fırtına. Güneş yerini hüznün kızıllığına bırakmış, mavi griye, sular zamana teslim olmuş, ağaçlar başlarını eğmişti. Neden? Türk ordu güçleri geldiği yere geri dönüyordu. Bir tek onlar hareket ediyordu. Dağlarda ise yaşam durmuştu. Neler oluyordu? Neden bu sessizlik, neden yüreğimdeki fırtına? Aklımda sadece Sinan vardı. Anlatmak istediklerimiz vardı. Silah sesleriyle yüreğimde kopan fırtınaları, çağlayan yürekleri, güzelliği, sevgiyi ve onun olduğu doruklarda güneş gibi parlayan UMUDU... Bir an önce görmek istiyordum. Tüm yarımrlarla toprağa dönmek.... Ben de gitmek istedim, umudun yolcusu değil, avuçlayıcı olmak istedim ve Sinan’ı bulmak istedim yerimden fırlayarak.

Sessizliği bölen tek bir ses vardı kulaklarımızda; bütün benliğimizi ele geçirip bir çığlığa dönüşen. “Delil şehit düştü. Onu bırakamazdım. Omzuma aldım, yukarıya çıktım. Meskenimize gidiyordum ki bacağımdan yaralandım. Diğer üç arkadaştan koptuk. Onların durumlarını bilmiyorum. Ben de şehit düşmek üzereyim. Ashında daha yapmak istediklerim bitmemişti, onları yüreğimde götürüyorum, sizlere emanet ederek. Bütün arkadaşlara selam söyleyin. Bijî Serok APO” sesiydi. Üzerindeki her şeyi parçaladıktan sonra kırıdığı cihazdan gelen ses. Eli, canının bir parçası olan Delil’in elindeydi, yüreği Ali Zınar’ın, Dijwar’ın, Nuri’nin yüreğinde ve hepsinin umudu da bizim yüreklerimizdeydi. İşte o anda en yüksek dağın doruğunda umut yıldızı hep parlamak ve bir daha kaybolmamacasına yükseldi, gökyüzünün maviliğine doğru yol alarak....

**Mücadele arkadaşları adına
Rojin İntikam**

Ne mutlu geleceği güneşle karşılayanlara

İhanete aman vermeyen direniş abidelerimiz

✪ Adı, soyadı: Muhammed Kasım
SÜLEYMAN
Kod adı: Gerilla Süleyman
Doğum yeri ve tarihi: Derik-
Küçük Güney, 1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 7 Temmuz
1997, Derkar eylemi-Haftanın

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Nazım
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 7 Temmuz
1997, Derkar eylemi-Haftanın

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Simko
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 7 Temmuz
1997, Derkar eylemi-Haftanın

Bu üç yiğit yoldaşımız, ihanetçi KDP güçlerine karşı gerçekleştirilen bir eylem sonrasında çıkan çatışmada kahramanca savaşıp şehadete ulaştılar. Soylu anıları önünde saygıyla eğiliyoruz. Halkımızın özgürlüğü için mücadeleyi sürdürerek ve ülkemizden ihaneti temizleyerek anılarına layık olacağız.

Mücadele arkadaşları

✪ Adı, soyadı: Cemal UĞUR
Kod adı: Sinan İntikam
Doğum yeri ve tarihi: Patnos
Ağrı, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Haziran
1997, Haftanın-Konferans tepesi

✪ Adı, soyadı: Cuma EFE
Kod Adı: Nuri
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt
1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Haziran
1997, Haftanın-Konferans tepesi

✪ Adı, soyadı: Arif BOĞA
Kod Adı: Delil Fırat
Doğum yeri ve tarihi: Halfeti
Urfa, 1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Haziran
1997, Haftanın-Konferans tepesi

✪ Adı, soyadı: Celal DORUK
Kod Adı: Dijwar
Doğum yeri ve tarihi: Silvan
Diyarbakır, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Haziran
1997, Haftanın-Konferans tepesi

✪ Adı, soyadı: ...
Kod Adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Ziraska köyü
Ergani, ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Haziran
1997, Haftanın-Konferans tepesi

**Güzel günler gelecek
mutlu yarınlar gelecek,
bugünden temeli atılan
taşları kanla örülen
bedenlerle siperlenen
Güneş yüzlü olacak
çocuklarımız
gülümseyecekler
doyasıya yüzlerine
karanlık düşmeyecek
hiçbir zaman
ayakkabıları olacak her
çeşitten, giyinecekler
yeni giysileri okul
çantaları olacak,
köşesinde de yiyecekleri
and okuyacaklar ilk kez
anadillerinde
daha bir açılacak zihinleri
konuşacak dilleri
kahkahalarla şenlenecek
sokakları ülkemizin
umutları gerilla
sevin geleceğin kurucusu
Ne mutlu sana, diyecek
çocuklarımız**

Hamdiye SÖMÜRÜ

Adı gibi eylemiyle de başarının sembolü oldu

Eyilem yoldaş ailesinin en küçük çocuğu olarak dünyaya gelmiş, bu yüzden yoğun bir sevgi ile büyütülmüştü. Henüz çok küçük bir yaşta olmasına rağmen gerillaya katılan Eylem yoldaş, gerillaların O'nu eve gönderme istemlerine büyük bir kararlılık ve inatla karşı koymuştu. Uzun bir süre ikna edilemeyince de gerilla ortamında kalmıştı.

Eylem yoldaş, okul okumasına rağmen, sosyal yapısı gelişkin ve kıvrak bir zekaya sahipti. Önderliğe ve şehitlere sonsuz bir bağlılığı olduğu için, yaşama büyük bir çabayla ve büyük bir fedakarlıkla katılım sağlıyordu. Yaşamdaki duruşuyla, olgunluğuyla çevresine büyük bir etki yapıyordu; bu da büyük bir saygınlık oluşturunca arkadaş yapısında. Pratik işlere büyük bir moral ve coşkuylla kendini veriyor, bütün görevlere gönüllü katılıyor, varolan işleri kimseye hissettirmeden yapıp bitiriyordu.

Özellikle kadına karşı yaklaşımında çok özlü ve ciddi bir yaklaşım sergiliyordu. Önderliğin kadına koyduğu çizgi doğrultusunda yürümek için büyük bir çaba sergiliyordu. Eylem yoldaş kendini kadın çizgisinde yetiştirmek için büyük bir arayış içerisindeydi; en çok da savaşta kendi iradesiyle başarı kazanmak istiyordu.

1997 yılında, Haftanın'de Türk özel savaş güçleri operasyona çıkmıştı. Alanda bulunan gerilla yapısı, operasyona çıkan askerlere karşı eylem yapma kararı almıştı. Eylem yoldaş da bu eyleme katılmak istiyordu. Ama yaşı kü-

❖ Adı, soyadı: **Hamdiye SÖMÜRÜ**

Kod adı: **Eylem Gap**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağ Derik-Mardin, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1997, Haftanın**

çük olduğu için kabul edilmemişti. Bu yüzden zorla savunma grubuna dahil olmuştu.

Eylem başarı ile gerçekleştirilmiş ve saldırı grupları büyük bir hızla geri çekilmişlerdi. Yedikleri darbenin şokunu üzerinden atan özel savaş güçleri, gerillaların ardından havan yağmuru başlatmışlar, işte bu havan atışlarının bir tanesi de Eylem yoldaşın bulunduğu mevziye isabet etmişti ve şehit düşmesine sebep olmuştu. Eylem yoldaş, gençliğin, saflığın ve güzelliğin sembolü idi. Çok sevdiği ülkesinin topraklarına çok genç yaşta düştü. Davasını başarmaya ulaştırmak için son nefesimize kadar mücadelemizi sürdüreceğiz.

*Mücadele arkadaşları adına
Pervin Tolhıldan*

Gümrük Tepesi

Gümrük tepesi şehitleri mücadelemizde yaşıyor

❖ Adı, soyadı: **Ahmet YILDIRIM**
Kod adı: **Bager Şahan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Haftanın Gümrük tepesi**

❖ Adı, soyadı: **Mesut HAMUŞ**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Haftanın Gümrük tepesi**

❖ Adı, soyadı: **Şaban DEMİRKAN**
Kod adı: **Lokman Batman**
Doğum yeri ve tarihi: **Beşiri Batman, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Haftanın-Gümrük tepesi**

❖ Adı, soyadı: **Rıza TAPA**
Kod adı: **Rızgar Ömeri**
Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Haftanın-Gümrük tepesi**

Bager, Haki, Lokman, Rızgar, Ronahi yoldaşların şehadeti devrimci görevlere sıkı sıkıya bağlanmanın ve gereklerini yerine getirmenin çağrısıdır

14 Mayıs 1997 tarihinde Türk sömürgeci güçleri, KDP ihanetçi güçleriyle birlikte Güney Kürdistan'ı işgal ederek Ulusal kurtuluş güçlerimize karşı kapsamlı bir yönelim geliştirmişti. Bunda amaç PKK'yi Güney Kürdistan'dan çıkarmak ve ihaneti bu alana egemen kılmaktı. ABD-TC-İsrail gerici ittifakının ve yerel işbirlikçi ihanetin açık bir meyvesi olan bu işgal hareketına karşı güçlerimiz günler süren

amansız direnişleriyle karşı koymuş halkların özgür yaşamını tehdit eden bu ittifakın emellerine ulaşmalarına fırsat vermemişlerdir.

Büyük özveri, çaba ve emekle kan ve canlarını feda ederek bu kirli yönelimin önünü alan ARGK gerillalarımızın gösterdiği kahramanlık, cesaret ve savaş kararlılığı, tarihe destanlaşarak geçecek görkemli ve soylu direnişler zinciri olmuştur. İşte bu zincirin bir halkası da **Gümrük Tepesi** olarak adlandırılan yerde, bir avuç PKK militanının yiğitçe direnişidir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde zaferin teminatı olan şehitlerimizin bu savaşın kazanılmasında gösterdiği yararlılıklar asla unutulmayacak ve sürekli anılacak değerdedir. Sömürgecilerin kutsal topraklarımızdan sökülüp atılmasını, yiğitçe direnerek şehadete ulaşan bu kahraman gerilla yoldaşlarımıza borçluyuz. Bu borç ancak özlemleri olan ve uğrunda seve seve canlarını feda ettikleri amaçlarına ulaşmakla ödenebilir.

Bager yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyür, belli bir kavrayış yaşına geldikten sonra mücadelemizden etkilenir. Okul sıralarında devrimin güçlü bir sesi olarak çevresini örgütlemeye çalışan, zeki, çalışkan ve kavrayışı gelişkin biri olarak tanınır. Daha okul yıllarında Parti Önderliği'nin çözümlemelerini okuyarak kendisini geliştirmeye başlar. İyi bir PKK militanı olma azim ve kararlılığı içinde partili militan özellikleri davranışlarında ve yaşamında temsil etmeye çalışır.

Ağırbaşlı, sorumluluk sahibi, kazanımcı yaklaşımlarıyla çev-

resinde her zaman taktir edilen, sözü dinlenen bir militan olarak devrimci etkinliklerde de faal rol üstlenir Bager yoldaş. '90'lı yıllarda Amed'te gelişen serhildanlarda öncü düzeyinde yer alır. Bir halk savaşçısı olarak üzerine düşen görev ve sorumlulukları yerine getirmenin sonsuz çabası içinde olur.

'93 yılında üniversite öğrenimini terk edip gerillaya katılarak, daha büyük roller üstlenmenin, daha büyük sorumluluklar omuzlamanın yüksek azmini ortaya koyan Bager yoldaş, gerillacılığa hareketli ve canlı kişiliğiyle adım atar. Gelişme ve başarıma düzeyi yüksek, neşeli, canlı ve bilgi yüklüdür. Yoldaşlarını coşturan, aydınlatan, moral veren biri olarak öne çıkar ve bu özellikleriyle gelişmeye başlar. Zorlukları, olmazları aşmasını bilerek, başarıyı kendisine vazgeçilmez bir ilke edinir. Kısa sürede gelişme gösteren değerli ve yiğit bir arkadaşımızdı Bager yoldaş.

Halep'te dünyaya gelen **Haki** yoldaş, mücadelemizin gelişminden etkilenir ve ülke sahasına gelerek büyük bir istekle gerillaya katılır. Temel siyasi ve askeri eğitimden geçtikten sonra savaş birlikleri içinde yerini alır. Dürüst, çalışkan biri olarak yoldaşlarının sevgisini kazanmıştır Haki yoldaş. Eylemlerde hiçbir fedakarlıktan çekinmez, cesaretiyle hep ön saflarda yer alır.

Yoldaşlık ilişkilerinde tutarlı, saygı ve sevgi dolu olan Haki yoldaş, onlardan da destek almasını bilir. Yoğun öğrenme çabasıyla ortamların moral ve güç kaynağıdır.

Lokman yoldaş, daha okul yıllarında mücadelemizden etkilenmiş ve liseyi bitirdikten sonra

gerillaya katılma kararını vermiştir. Kendisinden beklenen devrimci görevleri coşkuylla yerine getirir Lokman yoldaş. Okuma ve araştırma yeteneği gelişkindir.

Gerilla saflarına 1997 yılında katılan Lokman yoldaş, temel eğitimini aldıktan sonra savaş birliklerinde bulunur. Kısa bir pratik süreç yaşamasına rağmen, yoğun savaş ortamında çok sayıda eyleme katılarak önemli tecrübeler edinir ve büyük yararlılıklar gösterir. Değerlere saygılı, dürüst özellikleriyle yoldaşlarının esin kaynağı olan Lokman yoldaş, gelişmeye oldukça açık özellikleriyle gelecek için bir umuttu.

Rızgar yoldaş, İstanbul'da doğup büyümüş, orada mücadelemizden etkilenerek gençlik çalışmaları içinde yerini almıştı.

'97 yılında gerilla saflarına katılarak Haftanın'de temel eğitimini aldıktan sonra savaş birliklerine geçen Rızgar yoldaş, çok yeni olmasına rağmen savaş istemi gelişkin ve kararlıydı. Gelişmeye oldukça açık, kendini yaşama katan, gelecek için umut vaat eden, dinamik, hareketli, canlı, sıcakkanlı, coşkulu ve birliği tarafından sevilen, sevimli gencecik bir yoldaşımızdı.

Ronahi yoldaş, Kürdistan'dan göçertilerek Türkiye metropollerine sürülmüş binlerce Kürt ailesinden biri olan ailesiyle birlikte Manisa-Turgutlu'da yaşamak zorunda kalır. Ülkesinden uzakta ama özlemle yüklüdür. Bir gün ülkesine dönebilmenin unudunu hiç yitirmeden, Kürtlüklerini koruyarak onurlarıyla yaşama savaşı verirler. Mücadelemizin gelişmesiyle birlikte bu umutları gerçeğe dönüştüren Ronahi yoldaş, soluğu gerilla saflarında alır. Çalışkan, zeki, duygu yüklü ve coşkulu biri olarak militanlaş-

*Biz gerillayız
Yani yürekleriyiz halkımızın
Namluya sürülmüş
bin yıllık öfkesiyiz onun
Kabaran sel, taşan ırmak
patlayan volkanız biz
Biz gerillayız.
Savaşçısıyız özgürlüğün
Geçit vermeyiz düşmana
kanımız kurşun, top tüfek
olur bedenimiz,
direniştir diğer bir adımız
Ateşle yoğrulur,
güneşle kavrulur
özgürlükle hayat buluruz biz
Biz gerillayız.
Yani umutlarıyız halkımızın
Özlemiyiz geleceğe duyulan
insanca bir yaşamı, onurla
yaşamanın adıyız biz
Biz gerillayız. İnsanız yani
Çağımızın en onurlu
insanlık abideleriyiz biz...*

maya adım atar. Ülkesine ve halkına sonsuz bir sevgiyle bağlılığı vardır. Kısa sürede sağladığı gelişmeyle yılların tecrübe birikimini edinerek ilerleme kaydeder. Kadının özgürleşmesine sonsuz inancı olan ve bunun mücadelesini veren Ronahi yoldaş, ülkesinin ve halkının kurtuluşu davasına büyük bağlanmış soylu bir yoldaşımızdı.

Bager, Haki, Lokman, Rızgar ve **Ronahi** yoldaşlar, 14 Mayıs 1997 işgal hareketine karşı büyük bir direniş örneği sergilerler. 15 Mayıs günü gerilla gruplarını geçirmek ve ilerleyen ordu birliklerini vurmak için Haftanın alanın-

daki Gümrük Tepesi mevkiinde bulunurlar. Daha sonra o yönde ilerleyen askerlerin bir koluna karşı büyük bir saldırı eylemi gerçekleştirirler. Aldıkları talimat, "Ne olursa olsun, düşmana geçit verilmeyecek, tepe mevzileri savunulacaktır" biçimindedir. Onlar bu talimatın gereklerini yerine getirmek için canlarını siper etmesini bilmişlerdir.

Askerlerin tepeyi ele geçirmesini ve ilerlemesini büyük kahramanlık sergileyerek durdurmayı başaran bu değerli yoldaşlarımız, askerlerin sayıca ve teknik olarak yüzlerce kat üstün olmasına rağmen saatlerce çatışarak sömürgeci orduya adım attırmamışlardır. Aksine ağır kayıplar verdirerek bir kademe geri çekilmesini sağlamışlardır. Bu bir avuç karalı PKK militanının sergilediği görkemli direniş, gösterdikleri cesaret ve özveri asla unutulamaz bir destan niteliğindedir.

Bu kahramanca direniş sayesinde tepe mevzileri korunmuş, geçit hattı elde tutulmuş ve gerilla gruplarının sağ salim geçirilmesi başarılmıştır. Talimatın gereği yapılarak görev başarılmış, beş değerli yoldaşımız canlarını feda ederek partiye, halka ve devrime olan bağlılıklarını, büyük bir kahramanlıkla göstermişlerdir. Talimatlara bağlı olmanın seçkin militanları olarak sürekli anılacaklardır.

Bager, Haki, Lokman, Rızgar ve **Ronahi** yoldaşların şehadeti, bizlere görevlerimize sıkı sıkıya bağlanmanın ve gereklerini mutlaka yapmanın çağrısıdır, emridir, talimatıdır. Bunun gereklerini yapmak boynumuzun borcudur.

**Yaşasın Başkan Apo!
Devrim şehitlerimiz
ölümsüzdür!**

Mücadele arkadaşları

Şehit Ali Zinar

“Umut zaferden daha değerlidir”

“Umut zaferden daha
değerlidir”
Parti Önderliği

Sinan, Delil, A. Zinar, Nuri,
Dijwar yoldaşların anısına

Haftanın’de bir umut savaşı

14 Mayıs 1997 tarihin-
de başlatılan işgal
harekatına karşı ge-
rilla birliklerimiz çok görkemli
direnişler sergilemiştir. Her biri
biri birer destan olan kahramanlık
örnekleri sergileyerek kutsal va-
tan topraklarımızı kanları ve
canları pahasına savunmuşlar-
dır. Bu savaşımında can veren şe-
hitlerimiz salt Kürt halkının,
PKK’nin şehitleri değil, bütün
ezilen, sömürülen halkların ve
insanlığın şehidi olarak anılma-
ya hak ve değer kazanmışlardır.

Bu işgal harekatına karşı ge-
liştirilen direnişten bir kesit içe-
ren ve **Sinan, Delil, A. Zinar,
Nuri, Dijwar** yoldaşların şeha-
detleriyle kazanılan bir muhare-
beler zincirinde; kısa bir özetle-
me yaparak, hem bu değerli
şehitlerimizi anmak, soylu anı-
larına cevap olmak, hem de ya-
şanılanları insanlığa, tarihe mal
etmek bizim için bir görevdir.

Baharın son, yazın ilk günleri-
ni yaşayan Haftanın, o günü sıca-
cık bir güneşle karşılaşmıştı. Tarih
8 Haziran 1997’yi gösterirken,
günlerdir süren savaşın yorgun-
luğunu yaşayan, ancak azmi, ira-
desi güçlü iki savaş birliğimiz
Haftanın alanındaki Şeşdara sırtı-

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ali Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Zilatkê
köyü-Ergani, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran
1997, Haftanın**

na konumlanmış, gönderdiği ke-
şif gruplarının dönüşünü bekle-
mekteydi.

O gün sömürgeciler de üs-
lendikleri tepe ve merkezlerin-
den araziye çıkarak kendilerini
savunma amaçlı küçük çaplı
operasyonlara girişmişlerdi. Bir-
liğimizin savunması için tepede
bir mangalık bayan arkadaş var-
dı. Türk birliği bu gücümüzün
bulunduğu sırtı iki kol halinde
kuşatmış ve tepelerimizle ça-
tıştıktan sonra geri çekilmek zo-
runda kalmıştı. Dolayısıyla bir-
liğimiz çember içerisinde
savunmasız kalmış bulunuyor-
du. Türk ordu güçlerinin aniden
üslenme noktasına sızma yap-
masıyla arkadaşlar silahlarına
sarılmış ve çatışma başlamıştı.
Ancak konumlanılan nokta uy-
gun olmadığı için hemen sırtı

çıkıp hakim araziye tutmak he-
deflendi.

Bu arada **Sinan** yoldaş cesa-
retle silahını Türk askerlerine
çevirip ateşlerken, mangesini da
örgütleyip hakim bir tepeye
gönderiverdi. Diğer güçlerimiz
de araziye dağlararak çatışma po-
zisyonu aldılar. Kuzey tarafı-
mızda bulunan bir tepeye hızla
ulaşmak için harekete geçen bir
grup arkadaş küçük bir dere ya-
tağına ulaştıncı askerlerin yoğun
ateşi içinde kalmıştı. Burada bir
bayan arkadaş sol bacağından
aldığı mermiyle yaralanarak
grubun ardında kalırken, grup
ateş altında tepeye ulaşmayı ba-
şarmıştı. Ancak yaralı bayan ar-
kadaş tepede kalmıştı. Bu biç-
miyle sabah saat 10’da başlayan
çatışma akşam karanlığı basın-
caya dek sürdü. Böylece bir
fırsat yakaladığını sanarak sal-
dırya geçen Türk birliklerinin
bu yönelimi gerillalarımızın
atik ve cesaretli karşı koyuşuyla
durdurulmuş oldu. Çatışma bo-
yunca ihanetçi güçlerin deste-
ğinde birçok kez arkadaşların
mevzilerine saldıran özel timler
her seferinde görkemli direniş-
lerle püskürtülmüş ve bunun so-
nucunda akşam geri çekilmek
zorunda kalmışlardı.

Türk ordusu, gün boyu gerilla
mevzilerini havan topu ve tank
atışlarıyla dövmüş, her yan ba-
rut kokusuna bulanmıştı. Her
biri düştüğü toprak parçasındaki
bütün canlı varlıkların yaşamını
sona erdiren, kuşların özgür
uçuşuna, bitkilerin özgür ye-
şermesine düşman olan bu silah-
lar, bir yoldaşımızı da fiziken
aramızdan almış, şehadete ulaş-
tırmıştı. Çarpışmalarda kakra-

manca savaşı **Ali Zınar** yoldaş tankların ateşine maruz kalarak devrim şehitleri kervanına katılmıştı.

Zınar yoldaş kendini halkına ve insanlığa adanmış, bu uğurda savaşı kararla bir militandı. Halkı uğruna şehit olmanın büyük değerini bilerek ölümün üzerine yürüyen yiğit bir gerilaydı. Unutulmaz ve asla unutulmayacak bir yoldaşımızdır.

Türk ordu güçleri de çok sayıda kayıp verdiklerinden geri çekildiler ve geri çekilmelerinin ardından dere yatağına inilerek yaralı arkadaş alındı ve tedavi için vadiye indirildi. Tepelerdeki arkadaşlar da vadiye inerek toplandılar. Hepimiz ölesiye yorgun olmamıza rağmen moralli ve coşkuluyduk. Çünkü sömürgecilere büyük darbe vurmuş, mevzilerimizden kovmanın başarısını tatmıştık. Başarı o kadar değerli bir duygudur ki, insana bütün yorgunluğunu unutturur, içini ferahlatır, gönlünü şen kılar. Şüphesiz bu başarıda en büyük pay değerli şehidimiz **Zınar** yoldaşındı ve O'nun savaştaki cesareti ve kahramanlığı ile gururlanıyorduk.

Bu sırada lojistik dağıtımıyla görevli arkadaş önceden hazırlanmış sac ekmeklerini birer birer arkadaşlara dağıtmaya başladı. Gün boyu çatışmada olduğumuz için yemek pişirilememişti. Arkadaşlar yavan ekmek yiyerek çatışmadaki gelişmeleri birbirlerine anlatmaya başladılar.

Daha sonra yönetim toplanarak yarınki hareket tarzını belirledi. Sonuçta her iki birliğin ayrı konumlanması kararlaştırıldı. Bir birlik Keşanê vadisinde, diğeri Zavite vadisinde konumlanmak üzere gecenin ilerleyen saatlerinde yola koyulduk. Yaralı arkadaş sedye ile Zavite vadisine yürüyen birliğimiz tarafından taşınıyordu.

Birliğimiz peşpeşe dizilerek gecenin karanlığında tepeleri,

vadileri, suları, yeşillikleri bir bir aşıyordu. Herkesin içinde bir parça uyuyabilme, dinlenme, kendini yarına, yarınki çatışmalara hazırlama arzusu vardı. Günlerdir üst üste yaşanan çatışmalar, arkadaşları oldukça yormuştu. Türk ordusunun çok kapsamlı yönelimine karşı ancak böyle büyük direnerek karşı konulabiliyordu. Hava oldukça durgundu. Biraz serinletecek hafif bir esinti bile yoktu. Gökyüzünde parıldayan yıldızlar, tek tük ateş böcekleri ve arada bir öten puhu kuşları yolculuğumuza eşlik ediyordu...

Sabaha doğru üsleneyeğimiz noktaya ulaştık. Konaklama yeri büyük vadiden batı yönüne ayrılan küçük ve dar bir dereydi. Ancak dere yatağı kurduğundan aşağıda vadiyle birleştiği yerden yararlanmak zorundaydık. Derenin etrafında gür ormanlıklar ve daha yukarılarda görkemli kayalıklarıyla dağ sırtları uzanıyordu. Araziye dağılarak izlerimizi kaybettirip dere yatağına indiğimizde, mataralarımızı çıkartarak su getirecek arkadaşlara verdik. Bu arada yaralı arkadaş taşıyan arkadaşlar da suyun kenarında durup birlik yönetimiyle birlikte tepeye çıkarak birliğin savunmasını yapacak arkadaşları belirlemeye başlamışlardı.

Daha sonra savunma için tepeye gidecek birim hazırlanıp yola koyuldu. Bizler de takım düzeyinde vadiye yerleştik. Bu arada birliğin sağlık görevlisi yaralı arkadaşın ilk tedavisini yapmış, yarasını sarmıştı ve yaralı arkadaş dinlenmeye çekilmişti.

Giderek gökyüzünde yıldızlar sönmeye, hava serinlemeye başladı. Gece yavaş yavaş yerini gündüze bırakıyordu. Şafak, ortalığa gri bir aydınlık yayarak yeni günü başlatmaya koyulmuştu. Güneş kimbilir hangi dağların ardında doğum sancıları çekiyordu! Ama mutlaka doğacak ve bu

güzel dünyamızı bir kez daha aydınlatacak, ısıltıya boğacaktı. Güneşin mutlaka doğacağına dair inancımız büyüktü...

9 Haziran günü güneşin ilk ışıklarıyla birlikte; kayalıklarda keklik ötüşleri, vadiden bin bir kuşun cıvıltısı kapladı sabahın serin havasını. Ama bu uzun sürmedi. Türk ordusunun topları ateşlendi ve adeta dağları yıkarasına kendini konuşturdu; kuşları, keklikleri, böcekleri susturdu. Helikopterlerinin patırtıları yöremizde dolanıyorlar ve top atışları hızlanıyordu. Giderek saatler ilerledi. Güneş dağların ardından yükselerek vadinin doruğuna yerleşti. Rüzgar bir yerlere gizlenmiş, esintisini hiç göstermezken, boğucu sıcaklık yeşillikleri kavuruyor, bedenlerimizi terletip ısılatıyordu. Tam o sırada küçük el telsizimizden bir hışırtı duyuldu. Görevli arkadaş telsizi alarak konuştu. Arayan tepedeki savunmamızı yapan arkadaşların başındaki **Sinan** arkadaşı.

Sinan arkadaş, yüzünden hiç eksik olmayan gülümseyişi, yüreğinden taşan coşkusu, ısıldayan mavi gözleri ve inci dizisi dişleriyle gözlerimin önüne geldi. Şifreyle birtakım notlar verdikten sonra sözlü olarak da askerlerin sırtlardan bulundukları yöne doğru gelmekte olduğunu belirtti. İki kol halinde bulduğumuz vadinin sırtlarını tutarak ilerlediklerini, bulduğumuz vadiye de sızmaya çalıştıklarını, kendilerinin de tepede fazla durmalarının iyi olmayacağını belirtiyordu verdiği notta.

Nota cevaben birlik komutanı arkadaş, "*Yerinizi sağlamlaştırın, gizli durun, düşmanı izleyin*" komutunu verdi. Ancak biraz sonra yeniden cihaz çağrısı geldi. Sinan arkadaş, askerlerin sayıca çok kalabalık olduğunu, tüm tepelere yerleştiğini ve bulduğumuz vadiye indiklerini belirtiyordu.

Saat sabahın 10'u gibiydi. Birliğimiz hemen çatışma düzeyine geçmek üzere mevzilenmeye başladı. İki kol halinde kendini vadiye bırakan askerlerin önünü tarayarak ilerleyişini durdurmaya başladığımızda arkadaşlar mevzilenmişlerdi. Ancak yine de kuşatma içinde kalmıştık ve giderek çember daralıyordu. Zaten başka yöne gitsek yine askerlerle karşılaşacaktık. Çünkü tüm araziye asker, çete ve işbirlikçileri doldurmuşlardı. Bu nedenle yerimizi sağlamlaştıırıp çatışmak ve yönelimleri pahalıya ödetmek en iyisiydi.

İşte o sırada düşmana sıkılan ilk kurşunun sesi işitildi. Sinan arkadaş çatışmayı başlatmıştı. Bu, ihanete, sömürgeciliğe, faşizme, emperyalizme sıkılan kurşundu. Sesi güçlü ve darbesi öldürücüydü.

Sinan yoldaş bilerek çatışmayı kendi tarafında başlatmıştı. Kendilerine 'gizlenin' komutu verildiği halde, vadideki arkadaşları ile, birliğimizin çembere alındığını görmüş, askerlerin arkadaşların üzerine yürümemesi için yanındaki dört arkadaşıyla birlikte kendilerini feda ederek çatışmayı başlatmış ve düşmanın dikkatlerini üzerilerine çekmişlerdi. Bu çok özverili, çok soylu ve çok cesaretli bir tutumdur.

Silah seslerinin tepede yoğunlaştığını gören düşman vadide ilerlemekten vazgeçerek tepeye yönelmeye başladı. Bu esnada bir kez daha cihazdan **Sinan** arkadaşın sesi işitildi. "*Ben yaralıyım, Delil arkadaş şehit düştü, diğer üç arkadaş başka mevzide, onlar hakkında bilgim yok. Kendinize iyi bakın. Tüm arkadaşlara selamlar. Bijê Serok APO!*" diyerek bağlantıyı kesti. Evet, isteseler hiç çatışmaya girmeyebilirdiler. Ama onlar yoldaşlığı her şeyden üstte tutan, daha saf-lara ilk adım atışlarında bu da-

vanın yoluna baş koyan, kararlı, yiğit ve cesur yoldaşlardı.

Hemen **Delil** arkadaş gözlerinin önüne geldi. Demek ki o da yoldaşlarının kurtulması için canını siper etmişti. Şen ve şakacı oluşuyla hepimizin moral kaynağıydı **Delil** yoldaş. Yanağındaki gamzeleri O'na ayrı bir sempatiklik kazandırıyordu. Sarışın, orta boylu, ince, ama güçlü yapıydı. Savaş ortamında birkaç kez yaralanmıştı. Arkadaşlar arasında oldukça değer gören, sevilen bir yoldaştı. Birkaç gün önce şakadan kendisine "*Delil arkadaş, sen kendini yere atmışsın*" dediğimde, O şakada benden baskın çıkmış, "*Ben kendimi yere değil, yer kendini bana atmış, adeta toprak beni istiyor*" diyerek gülümsemişti. Bu sözlerini şimdi anımsadığımda, acaba Delil yoldaş şehit düşeceğini sezinlemiş miydi demekten kendimi alamıyorum.

Sonra da, Sinan arkadaşın belirttiği diğer üç arkadaşın ayrı mevzilerde sömürgeci orduyu aynı duygularla karşılayarak kahramanca savaşıp şehit düşüklerini öğrenecektik. Böylece beş yiğit yoldaşımız canlarını yoldaşları uğruna feda etmiş olacaktı.

Ali Zınar yoldaş, güçlü, yapıldı. Görevlere gönüllü giden fedakar bir yoldaştı. Gittiği görevlerden sonuç almadan dönmeydi.

Nuri yoldaş, hoş sohbet, fedakar ve sevilen bir arkadaştı. Her şeyden kendini sorumlu gören, ertelemeciliği hiç sevmeyen değerli bir militandı.

Dijwar arkadaş, özverili, çalışkan ve savaşkan bir arkadaştı.

Bu her üç arkadaşın görkemli direnişi karşısında ordu güçleri şaşkınlığa düşmüştü. Sayıları bin kat daha fazla olmasına rağmen dört beş kişiyle baş edemiyorlardı.

İkinci saatlerinde ordu güçleri geri çekilerek merkezlerine doğru harekete geçti. Akşam saatlerine doğru savunma amacıyla hep öyle yapıyor, karanlığa kalmaktan korkuyorlardı. Gecenin karanlığında gerillaların saldırıya geçeceğini ve darbe vuracağını iyi biliyorlardı.

Askerlerin çekilmesiyle birlikte bir grup arkadaş görevlendirilerek tepeye gönderildi. Şehit arkadaşların cenazeleri alınacak ve uğrunda can verdikleri kutsal vatan topraklarına emanet bırakılacaklardı.

Şehitlerimizin bedenlerini toprağa, ruhlarını yüreklerimize gömererek anıları önünde saygıyla durup intikam yemini ettik. Oligarşik sisteme olan kin ve öfkemiz kabarmış, savaş azmimiz daha da bilenmişti. Anılarına mutlaka bağlı kalacak, intikamlarını sömürgecilikten ve ihanetten alacaktık. Bunun kararlılığındaydık, buna inanıyorduk. Her karışı şehit kanıyla sulanmış bu güzelim vatanı ihanetin elinde bırakmayacaktık.

Şehitlerimiz kahramanca direnmişlerdi, canlarını yoldaşları çarpışmasın diye feda etmişlerdi. Davalarına amansız bağlı, kararlı ve yiğitler. Onlara layık olmak bizim için en büyük mutluluk olacaktır.

Ne mutlu Kürdistan halkına ki, ona bugünleri yaşatan PKK'si vardır. Ne mutlu Kürdistan halkına ki, PKK öncülüğünde kahramanca şehadet tacını giyen yiğit evlatları, özverili gerillaları vardır. Ve ne mutlu bu gerillalara ki, vatanları ve halkları uğruna bin bir acıya, zorluğa katlanarak savaşım-larla yücelerek şehadetle onurlanmaktadırlar.

Evet, ne mutlu siz şehit yoldaşlarımıza! Hepinize söz olsun ki, özgür günlerde tekrar buluşacağız.

Mücadele arkadaşları

Final yılı şehitlerimiz halkların kurtuluşunun teminatıdır

❖ Adı, soyadı: **Kenan ABBASGİL**
Kod adı: **Ferit Çölemerg**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Şubat 1997, Haftanın**

❖ Adı, soyadı: **İlhami TURAN**
Kod adı: **Çekdar Tregoli**
Doğum yeri ve tarihi: **Beykent köyü-Kurtalan, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Şubat 1997, Haftanın**

*Öyle ki yoldaşım,
her yanı uçurum, derin vadiler
engin tepeler, sarp kayalıklar
her adımda bir tuzak
her yan karanlık
bir tek dal yok tutunacak
Ve en kötüsü, sırtında her an
bir hançer, kirli soluğu
bir hainin bir alçağın...*

*Ve sen,
tamamlamakla yükümlüsün
bu uzun maratonu
Çünkü ufukta,
ancak ulaşabileceksin
biricik sevdana,
bütün kötülükleri
bırakarak geride
ilerleyerek ancak
ulaşabileceksin yeni güne...*

Ferit ve Çekdar yoldaşlar, bunalım geçiren bir kişiye yardım etmek isterken bu kişinin silahından çıkan kurşunlarla şehit düşmüşlerdir.

Ferit yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyür. Gençliğinin büyük bölümünü metropollerde okuyarak geçirir. Buralarda devrimin aktif bir militanı olarak

mücadele eder. Daha sonra üniversite öğrenimini yarıda bırakarak gerilla saflarına katılır.

Saflarda temel eğitimini aldıktan sonra, birlikler içerisinde yerini alan Ferit yoldaş, gelişkin teorik bilgisiyle devrimci ideolojiyi çok iyi özümseyen, sınıf dışı anlayışlara karşı mücadelede öncülük eden, parti-ordu yaşamının oturtulmasında ve geliştirilmesinde büyük çaba ve emek harcayan bir arkadaştı ve bu özellikleriyle çok hızlı bir ilerleme kaydederek takım komutan yardımcılığına kadar yükselmişti.

Aydın özellikleri nedeniyle sorunları kavramada ve çözüm gücü olmada, yetenekli ve yaratıcı oluşuyla göz dolduran Ferit yoldaş, Zagroslarda ve Güney sahasında uzun bir dönem savaş birliklerinde yer aldı. En son Haftanın'de kış eğitim sürecinde eğitim yönetiminde yer alırken, 7 Şubat günü bunalımlı bir unsurun silahından çıkan kurşunlarla yaşamını yitirerek Çekdar yoldaşıyla birlikte şehadele ulaştı.

Çekdar yoldaş, partimizin Batman-Kurtalan alanlarına girdiği ilk yıllardan itibaren mücadeleyle tanışan, sempati duyan, uzun bir süre milislik yaparak devrime, halkına hizmet sunan, yurtseverlik özellikleri gelişkin, militanlaşmada iddialı, değerli bir ARGK savaşçısıydı. Parti ortamında siyasi ve askeri olarak gelişme kaydeden Çekdar yoldaş takım komutanlığı görevine kadar yükselmişti. Cesaretiyle, askeri yeteneklerinin gelişkinliğiyle arkadaşları arasında sevilip sayılan Çekdar yoldaş, Zagros dağlarında ve Güney sahasında birçok alanda mücadele yürütmüş ve birçok eylemde aktif olarak yerini almış, önemli yararlılıklar göstermiştir.

En son Haftanın alanında kış eğitim sürecinde eğitim yönetiminde görevliyken Ferit yoldaşıyla birlikte, bunalım geçiren Saleh unsurunun silahından çıkan kurşunlarla şehadele ulaştı O da.

Ferit ve Çekdar yoldaşların anısı mücadelemizde ebediyen yaşayacaktır!

Mücadele arkadaşları

İlhami TURAN

Aşka inanmayı senden öğrendik

Notunu aldım. Sevin-dim ama beklemiyordum. Çünkü kısa bir zaman zarfında buluşacağımız ümidini hep diri tutuyordum.

O'nu ilk gördüğümde yaşımın ilerlemesine ve ihtimal etrafımızdaki şaşkın bakışların garipsemesine aldırmadan koşacak ve sarılacağım diye düşüncemi bilemiştim. Peşi sıra ve soluksuz soracağım soruları hazırlamıştım. Bazı soru ve yanıtların notlaşmalarla, mektuplaşmalarla olamayacağını senin gibi ben de biliyordum. Onun için az bir çıtlatacağıktık. Bizim sohbette kimler olmayacaktı ki! İhtimal dedim: Annesinin her bir gerilla şahadetinde nasıl eridiğini, haberleri dinlediğinde içinin yandığını ve o güzel villa türü evinin arka odasında hüngür hüngür ağladığını, fakat gün ışığı villanın ön bahçesine vurduğunda tüm etraf kadınlarına karşı başı dik ve *"Ben bu dünyaya savaştan bir kahraman getirdim, ya siz?"* dercesine çalım attığını uzun uzun örnekleriyle anlatacağıktım. Öyle ya, tandır başlarında, çeşme sıralarında ve gece sıcak soba sohbetlerinde *"Hediye şöyle, Hediye böyle..."* diye verip kıskanan köy kadınlarının halini anlatmamak hiç olur mu?

Ve hele hele –ne kadar feodal da olsa– kendi üstünde yiğit tanımayan o mafus babanı

❖ Adı, soyadı: **İlhami TURAN**
Kod adı: **Çekdar Tregoli**
Doğum yeri ve tarihi: **Beykent köyü Kurtalan, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Botan
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Şubat 1997, Haftanın**

sana anlatmayacaktım da neyi anlatacağıktım! Fakirliği yüzünün derin çizgilerinden okunan ve yılların yıpranmışlığına rağmen Beykent'te sevgili oğlunun yoldaşlarına en güzel yemekleri nasıl bulup buluşturduğunu büyük bir iman gücüyle, nasıl çalıştığını ve dahası ihbarcı bakışlar arasında nasıl kahkahalarla küçülmeye laf attığını anlatmalıydım ki, babamın da böyle olabileceği umudunu hep diri tutayım. Zaferin babasıydı o, ismi gibi muzaffer! Mutlak anlatmalıydı. İşkencede direnişi ve sır vermeyen dobra haykırışı hepimizin

kulağını tırmaladığı gibi, seninkini de tırmalamalıydı elbet.

Notunu okudum...

Sevindim ama bu kadar kısa olabileceğini beklemiyordum. Gönderdiğin fotoğrafa sayısız kere baktım ama düşüncemde hayal meyal oluşturduğum eski İlhami simasına benzemiyordun. Boyun uzamış, elmacık kemiklerin belirginleşmiş ve çok daha yakışıklı oluvermiştin. Gururlandım. Ama o fotoğrafın canlısını yeraltı şehrinde göreceğime kendimi şartlandırmıştım. Neyin eksik, neyin eksik değil diye seni etrafıca süzecek ve yüzde yüz ihtimal silahımı sana verecektim. Radyomu, teybimi veya kalemimi gizlice gerilla çantana koyuverecektim. Belki de albümün yıpranmıştır; üzülme onun da bir yolunu bulmuştum. Yeni ve ilk sayfasında sapsarışın bir kız çocuğunun resmi vardı, sayfaları boş ve parıl parıldı. Ama şimdi fotoğrafın yıpranmasın diye, hiç görmediğin, elleme imkanını bulamadığın albüme yerleştirmişim.

Notunu bitirdim...

Sevindim ama karşımda olmalıydın ve kleşini çapraz alıp hazırolda künyeni okulamalıydın.

'Çekdar Tregoli

İlhami Turan

Beykent köyü-Kurtalan, 1976
1991 Botan'dan katılım

Mevcut göreviyle takım komutanı olarak görüşlerine amadeyim dayıcığım” dediğinde, gel otur yanıma, sana memleketin sıcak havası olmasa da, senin bitmez tükenmez kahramanlıklarını anlatacaktım. Örnekleri tek tek nasıl da sıralamıştım kafamda. İlk yaralandığında –nottan anladığım kadarıyla dördüncü kez yaralanıp Hewlêr’e tedavi için gitmişsin– Dicle’nin altı saatlik yolunda ellerini hiç bırakmadığını, hep ağladığını ve o yüceliğiyle kaynağa senden önce döndüğümü, üzüleceğini bile bile anlatıverecektim. Zaten bana ilk ağızdan vereceğin “iddiayı, aşka inanmayı senden öğrendik...” cevabını tahmin etmiş ve peş peşe sonu gelmez düşünceleri, mütevaziliğini hiç yitirmeyen o anlama ve dinleme gücüne sıralayıverecektim.

Notunu bitirdim...

Katlayıp cebime koymadan önce tarihine baktım: 26 Ekim 1996. Bu bir tesadüf olamaz diyorum kendi içimde. 26 Ekim 1990’da tüm geniş ailemizin, –hatırlıyor musun gelmek için annene ne kadar da dil dökmüştün ama gelememiştin. Ve birçok arkadaşın içinde bulunduğu grup cümle cemaat sizin bahçedeki havuza gitmiştik. Akşam beni uzaklara uğurlamışlardı.

‘Çok ısrarda bulunmama rağmen Zap’a gelip seni görmek nasip olmadı’ diye ekliyorsun nota. Okuyor okuyor, içim burkuluyor. Ama cesaretin, yoldaşlığa değer verişin ve tatlı canlılığın umudumu hep diri tutuyor.

Notunu kaybettim...

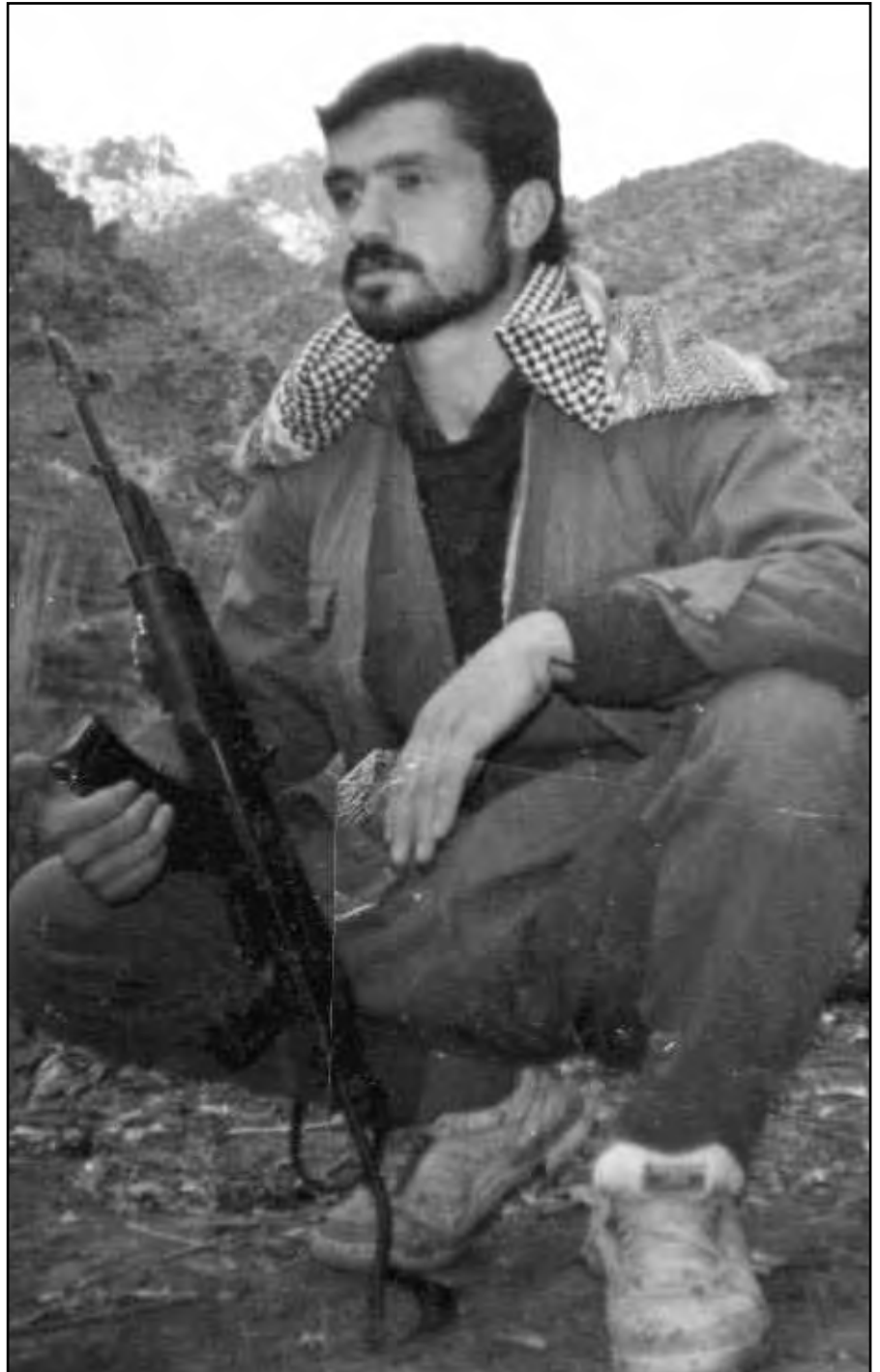
Üzüldüm ama sarışın kız çocuklu albüm ve fotoğrafın bende. Fakat dünyada bile akıldan geçiremeyeceğim, ona her baktığımda içimi bir volkan gibi ezip geçen ikinci fotoğrafını yerleştirdim albüme. Ayakta bir sıra silahlı gerilla şehit selamında. Etraf kar beyazı... Bir darbestin üzerinde sırt üstü boylu boyunca uzan-

mışsın. Üstünüze parti bayrağı örtülmüş. Sen ve Ferit... Fotoğrafın altında şu yazılı:

‘Burada, iki şehidimiz Çekdar ve Ferit yoldaşlar yatıyor. Bir ihanet sonucu şehit düştüler: 14.02.1997 Haftanın.’

Anın umudumuzu hep diri tutan kıızıl bir meşaledir.”

**Mücadele arkadaşları adına
Sêli**

Kenan ABBASGİL

Ferit yoldaşın anısı mücadelemizde yaşayacaktır

Öyle bir yoldasın ki
her yanı uçurum,
derin vadiler
engin tepeler
sarp kayalıklar
her adımda bir tuzak
her yan karanlık
bir tek dal yok tutunacak
ve en kötüsü
sırtında her an bir hançer
kirli soluğu bir hainin
bir alçağın
Ve sen
tamamlamakla yükümlüsün
bu uzun maratonu
çünkü ufukta ancak
ulaşabileceksin
biricik sevdana
bütün kötülükleri bırakarak
geride
ilerleyerek ancak
ulaşabileceksin yeni güne

Ferit yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyür. Gençliğinin büyük bölümünü metropollerde okuyarak geçirmiştir. Metropollerde devrimin aktif bir militanı

❖ Adı, soyadı: **Kenan ABBASGİL**
Kod adı: **Ferit Çölemerg**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Şubat 1997, Haftanın**

olarak mücadele eder. Daha sonra üniversite öğrenimini yarıda bırakarak ülkesine dönüp gerilla saf-
larında yerini alır. Saflarda temel

eğitimin aldıktan sonra, birlikler içerisinde yerini alan Ferit yoldaş, gelişkin teorik bilgisiyle, atak devrimci pratiğiyle devrimci yaşamın gelişmesine güç katar. Partimizin devrimci ideolojisini çok iyi özümseyen, sınıfdışı anlayışlara karşı mücadelede öncülük eden, parti, ordu yaşamının otur-
tulmasında ve geliştirilmesinde büyük çaba ve emek harcayan özellikleriyle ilerleme kat eder ve takım komutan yardımcılığına kadar yükselir.

Aydın özellikleri nedeniyle sorunları kavramada ve çözüm gücü olmada yetenekli ve yaratıcı oluşuyla göz dolduran Ferit yoldaş, Zagroslarda ve Güney sahasında uzun bir dönem savaş birliklerinde yer alır. En son Haftanın'de Kış eğitim sürecinde eğitim yönetiminde yer alırken, 7 Şubat günü bir komplo sonucu vurularak şehadete ulaşır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Hewas MUHAMMED

Özgürlüğe giden yolu sevgiyle döşedi

Hezan heval Küçük Güney'in Amudê şehrinde dünyaya gelir. Varlıklı yurtsever bir ailesi vardır. Ailenin yurtsever olmasında dolayı daha gençliğinin ilk yıllarında yurtseverlik duygularını edinmiştir. Bu duygular O'nu daha büyük arayışlara itmiş, ülkesi için bir şeyler yapma istemini geliştirmiştir. Bu sebeple daha orta okul yıllarında Suriye emekçi partisiyle ilişkilenmiştir. Orta okulu bitirene kadar da bu parti içinde faaliyet yürütmeye devam etmiştir. Orta okuldan sonra Qamışlo'da Ziraat lisesine kaydını yaptırmış ve burada siyasal faaliyetlerini daha kolay ve güçlü yürütmüştür. Ama bu faaliyetler O'nu tatmin etmemektedir. Her yaptığı işte bir şeylerin eksik olduğunu düşünür. İçinde bir türlü anlam veremediği bir boşluğun eksikliğini yaşamaktadır. Çıkardığı sonuç ise yaptığı işlerin Kürdistan gerçeğinden uzak oluşudur. Legal siyasal çalışmalarla bu dönem sonuç almak, Kürt halkı için bir şeyler yapabilmek fazla mümkün değildi. Çünkü henüz ismi, dili, kültürü bile kabul edilmeyen bir gerçekliğin önce kendisini kabul ettirme sorunu vardı. Ve bu kabul ettirme gücü ancak olabiliyordu. O'na göre bu çalışma Kürdistan'ın gerçekliğinden oldukça uzaktı. Siyasal mücadelenin henüz koşulları

★ Adı, soyadı: **Hewas MUHAMMED**

Kod adı: **Hezan**

Doğum yeri ve tarihi: **Amude**

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1988**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1997**

Haftanın

Görevi: **Bölük komutanı**

olgunlaşmamıştı. Büyük bir amaç için yapılan bu küçük çalışmaların yeterli olacağına inanmıyordu. Bu açıdan siyasal faaliyetlere belirli bir süre ara vermişti. Ve bu süreçte daha çok okulunu bitirmeye çalışıyordu.

Bu temelde üç yıl okuduğu Ziraat lisesini başarıyla bitirdi ve Lazkiye'de üniversiteye kaydını yaptırdı. Bu yıllar (1985-86) aynı zamanda partinin de faaliyetlerini Küçük Güney'e taşıdığı yıllardı. Davası için ilk kez ciddi bir tartışmayı Adnan arkadaşla yapan Hezan heval, ruhundaki arayışlarına yanıtları bu tartışmalarda bulmuştu. Bu temelde 1988'de hem okuldan hem de Suriye Emekçi örgütünden

ayrılıp partiye katıldı, sıcak bir yürekle halkın içinde cephe çalışmalarına başladı.

Henüz fazla güçlü olmayan parti ile halkın ilişkileri ancak özlü ve doğru bir çalışmayla güçlenebilirdi. Bunun için ülke gerçekliğinin kavratılması gerekiyordu. Bu temelde her şeyden önce reformist, sahte Kürt partilerine karşı büyük bir mücadele yürütüldü. Hezan heval bu mücadelenin en yoğun dönemlerine tanık oldu. Zengin bir kültür birikimi ve üstün yetenekleri olan Hezan heval, yazma konusunda bir hayli gelişkindi. Özellikle müzik, şiir ve tiyatro alanında pek çok çalışması vardı. Bu yeteneklerden dolayı "Koma Agırî" müzik grubunda da yer aldı.

Hezan yoldaş cephe çalışmalarında başarılı bir gelişme seyri izlese de hep partiden savaş sahasına gönderilmesini istiyordu. O'nun bu isteği olumlu bulunarak Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi. Bir dönem eğitim ardından da '88 yılında Mardin alanına gerillacılığa başladı. Büyük bir moral ve üstün bir ruhla gitmişti bu alana. Fakat hastalığı O'nun bu sahada istediği gibi savaşmasına fırsat vermemişti. Böbreklerindeki taşları aldırma için tekrar Küçük Güney'e geçmek zorunda kaldı.

Tedavisini yaptıktan sonra 1989 yılında tekrar savaş sahasına geçti. Bu kez gittiği alan Botan'dı. Hezan heval bu yeni

alana hırsla girip birçok eyleme katıldı. Ortaya koyduğu inanç ve cesaretiyle savaş tecrübesinde de önemli mesafeler kat etti. İçinde oluşan ülke sevgisini bu tecrübeyle birleştirerek komutanlık özelliklerini güçlendirdi. Kısa bir süre içerisinde bu özellikleri, kültürel yapısı tarih bilinciyle birleşince hak ettiği yere ulaştı.

Derin bir arkadaşlık sevgisine sahip olan Hezan heval, pek çok kez bu uğurda hiçbir bireysel kaygıya girmeden ölümün kucığına atılmıştır. Ölümle çoğu kez burun buruna gelmiştir. Hatta bir keresinde oligarşik güçlerin tuttuğu tepeye bir grupla saldıran Hezan heval, geri çekilmede bir arkadaşın olmadığını fark eder. Arkadaş çatışma yerinde yaralı olarak kalmıştır. Yağmur gibi gelen mermiler altında yaralı arkadaş getirmek için geri döner. Arkadaşlarına kendisini korumalarını söyleyen Hezan heval hızla gidip yaralı arkadaş

bulur. Mermilerden başını kaldıramayan Hezan heval çareyi sürünmekte bulur ve kendisiyle beraber yaralı arkadaşı da sürükleyerek arkadaşı kurtarır.

1995 yılında oligarşik güçler geniş bir operasyonla büyük bir saldırı başlatmıştı. Çelik operasyonu adı verilen bu saldırı oldukça kapsamlıydı. Bu operasyon büyük bir direnişle boşa çıkarılmış, Türk ordusuna büyük kayıplar verdirilmişti. Hezan heval de bu operasyonu büyük bir direniş ve cesaretle boşa çıkaran komuta kademesinin içerisindeydi. Bu operasyonun ardından da tekrar Önderlik Sahası'na gönderildi. Gördüğü sekiz aylık eğitim devresinden sonra '96 yılında Zap'a geçerek burada gerçekleşen Askeri Konsey toplantısına katıldı. Toplantının sonunda Askeri Konsey, Hezan hevali bölük komutanı olarak bir grupla yeniden Botan'a gönderdi.

Hezan heval görev bölgesi-

ne ulaştıktan kısa bir süre sonra '97 yılının ocak ayında beraberindeki küçük bir grupla, Cudi-Haftanın arasında yer alan "Kerya Reş" taburunun keşfine çıkar. Ancak havanın aydınlanmasıyla kendilerini operasyona çıkmış oligarşik güçlerin ortasında bulurlar. Çatışa çatışa geri çekilerek bir mağaraya sığınır. İzlerini kaybettirmelerine rağmen bir korucunun mağaraya girmesiyle çatışma yeniden başlar. Hezan heval arkadaşlarını koruyarak mağaradan çıkmalarını sağlar. Bu sırada kendisi ayak topuğundan yaralanır. Yaralı haliyle belli bir mesafe alır ancak akşama kadar sürmüş olan çatışmanın sonunda, yüksek bir kayalıktan kayarak derin bir uçuruma düşerek şehadete ulaşır.

Anısı mücadelemize önderdir.

**Mücadele arkadaşları adına
Nadir Celal İsa**

Hikmet Muhammed

“İnsan yoldaşından her zaman inanç bulmalıdır”

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde dökülen her damla kan, verilen her can değerlidir, yücedir ve kutusaldır. Ve bunlar en soylu değerlerimiz olarak ebediyen saygı görececek, milyonların beyninde, yüreğinde yaşayacaklardır. Çünkü şehitlerimiz halkımızın altın değerindeki hazineleridir. Bu yalnız halkımız açısından öyle değil, diğer halklar ve insanlık için de böyle olmuştur.

Tabii bu durum bizim için çok daha geçerli ve önem taşıyan bir husus olmaktadır. Neredeyse adı ve varlığıyla yok edilme noktasına getirilen bizim gibi halklarda şehitlik, yeniden varolmanın en büyük kaynağını oluşturmaktadır. Bu anlamda şehitler bizde daha özgün bir değer kazanır.

Bu kutsal değerler hazinesine adını yazdıranlardan biri de **Nidal** yoldaştır. Nidal yoldaş, moralin, cesaretin ve özverinin kaynağı olarak bilinirdi. Savaşta, eylemlerde muazzam bir direniş ortaya koyardı. Apocu saldırı ruhuyla dopdolu, koparıcı bir tarzın amansız bir pratisyeni idi. O başarısının sırrını şu cümleyle ortaya koyuyordu: “Ben bunun için savaşa geldim ve savaşmak için de kendimi vermek zorundayım.” Gerçekten de devrim görevlerine kendini sonuna kadar katıyordu Nidal yoldaş. İddiasında güçlü ve amaca bağlılığı son derece keskindi.

O’nu tanıyan bir yoldaşı, hakkındaki düşünce ve izlenimlerini şöyle ortaya koyuyor: “Nidal yoldaş Küçük Güney’in Halep şehrindeydi. O’nun etkisiyle mücadeleye katıldım. Savaş ortamında da beraberliğimiz oldu. Diyebilirim ki, Nidal yoldaş savaş suyuyla yıkanmış ve yağrılmıştı. Sorunlara hiçbir zaman yüzeysel yaklaşmıyor, laçka, keyfi ve bireyci ilişki ve yaklaşımları sevmiyor, bunlarla mücadele ediyordu. Bu gibi ilişkilerden kendini arındırmıştı. Disiplinli, alçak gönüllüydü. Önderlik gerçeğinin

✪ Adı, soyadı: **Hikmet**

MUHAMMED

Kod adı: **Nidal Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ağustos 1997, Haftanın**

önemli oranda kavrayıcısı ve takipçisiydi. Bazen şiir çalışmaları da oluyordu. Hem iyi bir savaşçı, hem de duygu yüklü bir şairdi. Dersim yoldaştan sık sık söz ederdi. Dersim yoldaş ‘95 ihanet savaşında şehit düşmüştü. Ben bu süreçte çok iyi anladım ki, Nidal yoldaş yoldaşlığa çok değer veriyordu. Dersim arkadaşın şiirlerini dilinden düşürmezdi hiç. Oldukça da mütevaziydi. Şehadeti bana ağır geldi. Ama adım atmamda da güç oldu. Şu değerli sözü hala belleğimde: ‘İnsan, yoldaşından her zaman inanç bulmalıdır.’ B-7 (Roketatar) silahını çok iyi kullanırdı. Taburda ikinciydi. İhanetçilerin mevzisine roket atmaya çalışırken suikastle 7 Mayıs günü şehit düştü. İşte bir yıldız daha böyle kaymıştı.”

Evet, Nidal yoldaş Cudi alanında manga komutanlığı ve takım komutanlığı yardımcılığı görevlerini yürütmüş, başarılı bir görev adamı olarak birkaç kez ödüllendirilmişti. Yoldaşlarına inanç kaynağı olan Nidal yoldaş, büyük bir eylemci ve savaşçı olarak değerli anısı ve mücadeleleriyle ulusal kurtuluş gerçekliğimizde sürekli parıldayan bir yıl-

dız olacaktır. O asla ölmedi, halkının gönlünde filizlenmek üzere ebediyete göç etti.

Mücadele arkadaşları

Şehit Nidal yoldaşın yazdığı şiirler:

Yoldaşı DERSİM'in üzerine yazdığı şiir

*Her, here heval, here
Here here Dersîm here
Şoreş li dar e çi Hewar
Soz bi navê te, çek li dar e
Ji bo azadiyê ev qerar e ‘biryar e’*

*Her, here heval here
Here here Dersîm here
Her here em bi tere ne*

*Em jî hene
Roj bi roj pêş dikeve şoreş
Belav dibin ewrên rengê reş
Gul vebûn bi xwînê sor û geş*

*Em Kurd in, şervanên leheng
Nas nakim, ne dijmin, ne asteng
Çiya dihejin bi şer û ceng
Li cîhanê dîkin bang û deng*

*Em Kurd in
Li Serhed û Amed û Botan
Şehîd ketin gelek partîzan
Lê nîne hezîn, her der dîlan
Em dibêjin Berxwebad e jîyan*

*Em Kurd in,
Li her alî welat serhildan
Jin dimeşin bir qîr û dîlan
Gelê me rabûye ser pîyan
Dibê ‘Bijî Kurd û Kurdistan’*

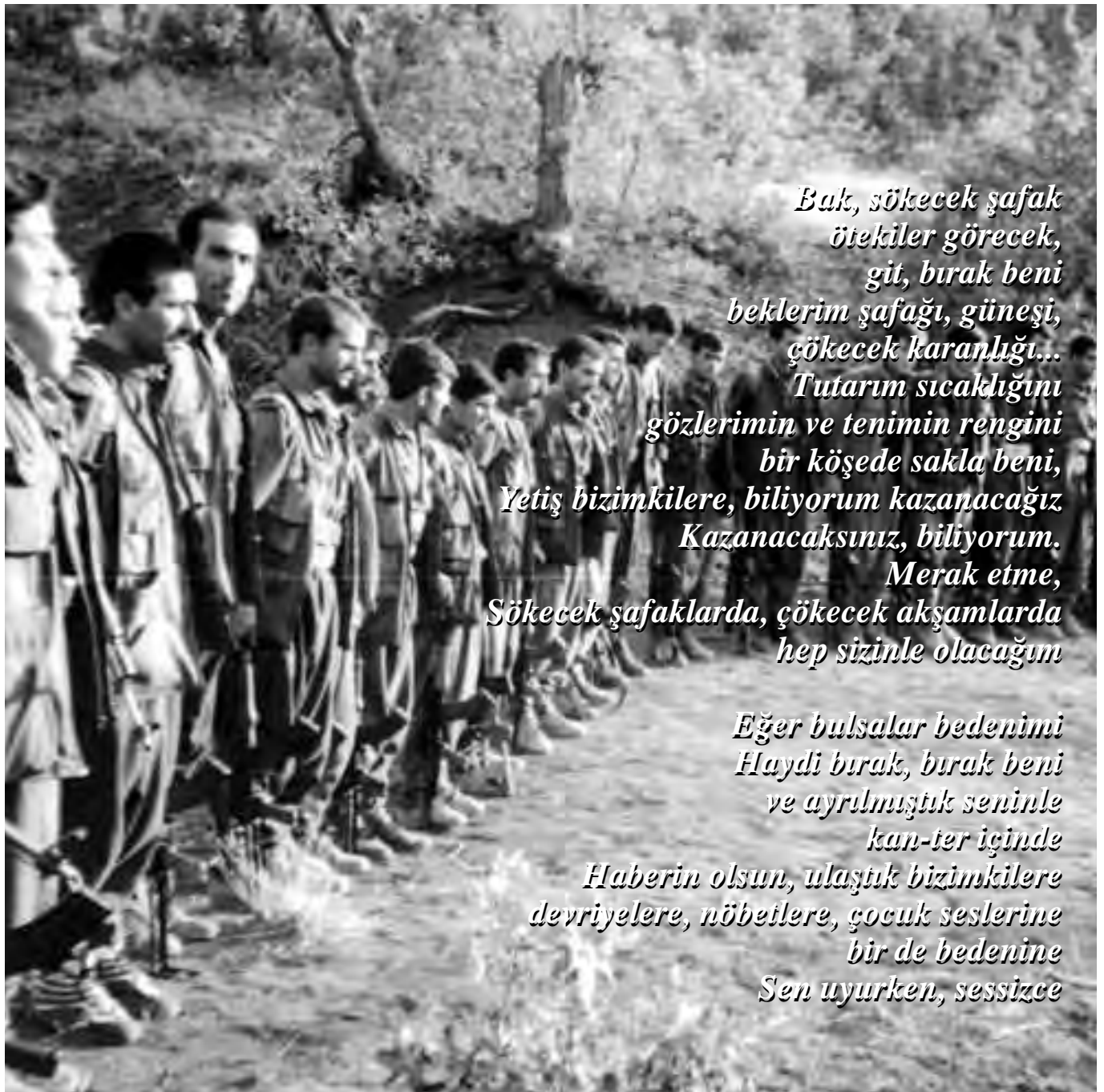
*Em Kurdin warê me Kurdistan
Sonda me bi navê Şehîdan
Banga me li dost û neyaran
An Kurdistan
An Kurdistan*

**29 Temmuz, 1995
Nidal Munzur**

Nidal yoldaşın not defterinden...

Qalem nikare rastiya hevaltiye PKK'e bîne ser ziman. Însan çiqwasî xûrt be û bikaribe wesfê bide, hevaltiya PKKê nikare. Hevaltiya PKKê bi xwînê hatiye nivîsandin. Rehên wê gihîştîyê nava dilê me, ruhê me. Ev tekîlî nayê zanin ku mirov jiyan neke. Ti jiyan beranberî jiyana şoreşgerî nabe. Xwe ji qeyd û zencîrên koletî xelas kiriye û weke teyrekî bas li ser çiyayê Kurdistanê azad digere. Ê li navsera çiyayê Cûdî aşitî, azadî û serxwebûn ava dibe...

Nidal Munzur

*Bak, sökecek şafak
ötekiler görecek,
git, bırak beni
beklerim şafağı, güneşi,
çökecek karanlığı...
Tutarım sıcaklığını
gözlerimin ve tenimin rengini
bir köşede sakla beni,
Yetiş bizimkilere, biliyorum kazanacağınız
Kazanacaksınız, biliyorum.
Merak etme,
Sökecek şafaklarda, çökecek akşamlarda
hep sizinle olacağım*

*Eğer bilsalar bedenimi
Haydi bırak, bırak beni
ve ayrılmıştık seninle
kan-ter içinde
Haberin olsun, ulaştık bizimkilere
devriyelere, nöbetlere, çocuk seslerine
bir de bedenine
Sen uyurken, sessizce*

Hürşit KARA

Yüreğimi Kela Şabanike'ye gömdüm

Sivan hevali tanıdığım da henüz Kürdistan coğrafyasının en genç, en dinamik öğrencisiydi. Taburumuza yeni gelmişti. Çok canlı, kabına sığmaz bir heyecan ve coşkuya sahipti. Yoldaşlık duygularıyla bakmasam evde kalan kardeşime benzetebilirdim. Ama devrim mücadelesi, Kürdistan gerçekliği insanı çok erkenden olgun kılıyor, yurtseverliğin ve toprak özleminin ne olduğunu insana kavratıyor, daha derin bir sevgiyi yaşıyor. Şivan heval gibi yüzlerce, binlerce Kürt genci kendi çocukluğunu, çocukluk dünyasını, duygu ve özlemlerini yaşamadan Kürdistan'a sevdalanarak mücadele saflarına katılıyorlardı.

Henüz 9-10 yaşındayken abisinin gerillaya katılımı, yakın arkabalarının gerilla saflarında şehit düşmesi Şivan hevali derinden etkiledi. Her savaşçı gibi, ülkesini seven her insan gibi O da şehitleri, savaşı, gerillaları düşündü. Hele en son abisinin gerillaya katılımı, O'nu duygu ve düşünce de bir hayli zorlamıştı.

Feodal özelliklerin hakim olduğu bir aileden geliyordu. Ailesi ve çevresi feodal olsa bile, yurtsever olma özelliklerini kaybetmemişlerdi. Düşmanın zorlaması, köy boşaltması, korucu olmaları için zorlamasına rağmen bu yurtsever özelliklerinden taviz vermemiş bir aileydi. Alanın sınırda olması ilkel milliyetçi örgütlerin etkisine açık kapı bi-

✪ Adı, soyadı: **Hürşit KARA**

Kod adı: **Şivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal Uludere 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Kela Şabanike-Haftanın**

rakırken, gerillanın ülkeye ilk girişi yaptığı alan olmasının etkisi ve yankıları daha sarsıcı olmuştu. 15 Ağustos her yönüyle damgasını vurur duruma gelmişti. Bu atılımdan sonra bütün alan gerilla için bir zemin olmuştu. Bu genel etkilemenin yansımasıyla Şivan arkadaş her gün gerillayı düşünüyor, abisinin gerilla halini düşünüyor, "Ah ben de bir gün gerilla olabilseydim. Gerillaya katılabilseydim" düşüncesini aklından geçirirken bambaşka bir insan oluyordu. Gerilla onun için muazzam bir duygu güzelliği idi. Gerillanın silahı, yaşamı, insan ilişkisi, halka yaklaşımı, çocuklara olan sevgisi ve düşmana karşı kararlı savaşımı O'nun için ulaşılması zor bir tutku olmuştu.

Düşman Şivan hevalin ailesine ve çevresine büyük bir baskı uyguluyordu. Küçük yaşta da olsa bu vahşi tutumdan O da payını alıyordu. Koruculuk için yapılan bu baskı, işkence, zorunlu göç ve hatta kimi katletmeler Şivan yoldaşı bir tercihte bulunmaya zorluyordu. O'nun önünde ya yurtseverlik temelinde gerillaya katılım ya memleketi bırakıp gitme ya da düşmana teslim olmak vardı. O teslim olmayı değil, abisinin gerillada yaşamış olduğu özgür yaşamı, yani dağları tercih etmişti. Kararı abisi gibi olmalıydı. Daha önceleri çok düşleyip de amacına ulaşamadığı gerilla olmalıydı. Tam bu sırada abisinin şehit düştüğünün haberini aldı. Abisinin şehit olması Şivan hevali yürekten yaralamıştı. Ona göre abisinin intikamı alınmalıydı. Düşman onun için kimi zaman bir kum tanesi gibi küçülürken, kimi zaman da dağ gibi büyüyordu. Fakat Şivan yoldaşa göre bir şey çok büyük ise küçülebilir, küçük olan bir şey ise büyüyebilirdi. Bu gerçeklikten hareketle hep büyük düşündü. Deyim yerindeyse dağlar Şivan hevali çağırıyordu. Abisinin şehit oluştundan sonra yaşamda hiçbir şey O'na çekici gelmiyordu. Kendi kendisine 'bu yüreğim kapkaranlık olmadan gerillaya ulaşmalıyım, dağa gitmeliyim' diyordu. Evet, Şivan yoldaş karar verip gerillaya ulaşmıştı, yani tutkuları gerçekleşmişti. O da artık bir gerillaydı.

lunduğu Metina'ya geldiğinde sanki yıllardır gerilladaymış gibiydi. Anlaşılan Metina O'nun ilk pratiği değildi. Zap'ta belli bir süre pratikte kalmıştı. Askeri yaşama, askeri disipline harfiyen uyan bir arkadaşı; aynı ölçüde yoldaşlarına karşı da sevgi dolu bir yoldaşı. Hızla geliyor, olgunlaşıyordu. Şivan yoldaşa göre büyümenin, gelişmenin ve dönüşüme uğramanın tek yolu kişinin kendine yönelmesiydi. *"İnsan önce kendinden başlamalı ve parti çizgisine ulaşmalı"* derdi. Askerleşmeyi, düşüncede ve ruhta devrimleşmeyi ilke edinen, taktikte büyük çıkışlar gerçekleştiren, parti ve Önderlik tarzına kavuşmak isteyen, ancak kendinde devrimi gerçekleştiren insanların başarıya ulaşacağını

bilincindeydi. Bu anlayış derinliğiyle çok kısa sürede manga komutan yardımcısı oldu. Taburumuzdaki en genç komutan Şivan yoldaşı. O'nun için çizgiye bağlılık neyse, değerlere bağlılık da oydu. İlişkilenme ve idare gücü konusunda gelişkin bir arkadaşı, çünkü mangasında ve hatta taburda O'nu dikkate almayan bir arkadaşına rastlamak mümkün değildi. Sabır ve ikna gücü yüksekti, bir soruna, bir olaya el attığında muhakkak çözüm gücü olurdu.

Bir gün Kela Şabanike'de düşman güçlerine saldırmayı planlarken, saldırı esnasında tuzaklı bir mayına basmıştı Şivan yoldaş. Gözleri yüceliklerde olan, partiyle ve Önderlik çizgisiyle başarıyla birleşmek iste-

yen, *"Ah ben de bir gün gerilla olsaydım"* deyip gerillalaşan, ruhta ve yaşamda partileşen küçük komutanımız şehit düşmüştü. Şehit düştüğü o an bile gülümseyişi, yüz hatları ayışıgı kadar parlaktı. Küçük komutanımız yüreğini gerçek anlamda Kela Şabanike'ye gömerken, bizler de Şivan yoldaşın büyük sevgisini ona bağlılığın bir gereği olarak yüreğimize gömdük.

Anısı önünde saygıyla eğilirken tüm şehitlerimize borçlu olduğumuzu belirtiyor, anıları uğrunda mücadelemizi yükseltme sözümüzü bir kez daha yineliyoruz.

Mücadele arkadaşları
Fazıl, Akif, Ferhat

Saima ERİKMEN

İnsanlık sevgin kadar büyüksün

1971 yılında zozanlarda doğan **Warşin** yoldaş, koçer olan Duderî aşiretindendir. Ama genel olarak Batman'da büyümüştür. Kürdistan genelinde görüldüğü gibi bir kız olarak evin kapalı ortamında yetişmiştir. Warşin yoldaşın en belirgin özelliği olan çalışkan emekçi yapısı daha o zamandan beri gelişkindir. Her tür işe koşturur, hayvan yetiştirir, durmak dinlenmek bilmez, çalışmaktan hiç bıkmaz. Bitmez tükenmez bir enerjiye sahiptir. Bu, tüm çevrenin dikkatini çeker. O'nun en çok sevilen yanlarından biri de davranışlarındaki ölçülülüğüdür. Her bakımdan saygılı, ölçülü, olgun davranır ve bunu çevresine de aşılamaya çalışır.

Henüz küçük yaşta, ailesinin fakir oluşundan dolayı Adana'nın Tarsus ilçesine yerleşirler. Buraya geldikten yedi yıl sonra, tüm hayatını etkileyecek olan olaylarla tanışır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, devrim rüzgarının sıcaklığı onu da etkiler.

*" Özverili bir gerilla
tanıdım*

*Memnun yüzünde
eksilmeyen tebessümüyle
Capcanlı gürül gürül akan
Taze bir pınar gibiydi
Sonsuzluğa uzanan
maviliğiyle*

*Akmişti dolu dolu
özgürlüğe, güzel yaşamın
can dostu, samimi seve-
cen bir ceylan gibi koşuş-
turdu davasında, dağların
mert gerillasıydı*

*Warşin yoldaş
Daha nice Warşinler veri-
lecek, ama çirkinlikler
Kürdistan'a gömülecek "*

❖ Adı, soyadı: **Saima ERİKMEN**

Kod adı: **Warşin Koçer**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1997**

Bezenik-Kiriya Reş Eylemi Haftanın

Ruh güzelliği, dost bakışı, candan, özverili duyguları ve fedakar, emekçi yapısıyla bu mücadeleye gönülden bağlanır. Ve mücadele için katkılarını sunma kararlılığına ulaşır. Evden çıkma imkanı fazla olmadığından faaliyet yürütmez, ama elinden gelen her türlü maddi-manevi imkanı sunmaktan çekinmez. Kürdistan'da olmasa da, yüreği Kürdistan sevgisiyle çarpar, gerilla aşkıyla yanar. Ulusal özünü her bakımdan korumaya çalışır, yozlaştırıcı, asimile olmuş ortamlara bu özellikleriyle adeta başkaldırır. Tekrar Batman'a dönmek Warşin yoldaş için paha biçilmez bir değerdedir. Bulunduğu her yerde büyük bir istekle yurtseverliğin tadına ulaşmak için çaba harcar.

Artık parti saflarına katılmanın zamanı gelmiştir O'nun için. Kendisiyle beraber iki amca kızını da alarak özgürlük yoluna doğru savurur bedenini. '96'nın nisan ayında Kürdistan dağlarındadır.

Kendisine gerekli olan eğitimi görmek amacıyla Güney Kürdistan sahalarına gönderilir. Çok kısa bir

eğitim devresinden sonra pratik sahaya geçer. Sıcak yoldaşlık ruhu, samimi yaklaşımlarıyla her zamanki gibi özlüdür. Kürtlüğün fedakarlık yanını tarihte ilk kez kendi halkı için kullanan tüm yoldaşları gibi O da özgürlük mücadelesi için kendini adamaya hazır bir askerdir artık.

PKK'ye katılımın gereklerini yerine getirmek için oldukça çaba gösterirdi Warşin yoldaş. PKK'nin ahlaki ölçüleri onun için vazgeçilmez ilkelereydi. Bu yönüyle örnek bir militandı. Kendisini insanlığa ve güzelliğe adanmak, yüceliğe ulaştırmak onun tek yaşam biçimiydi. Böyle olunca yoldaşları tarafından çok sevilir ve yaşamı sürekli örnek gösterilir, değer verilirdi. Tüm insanlığı kucaklayacak kadar engin bir sevgiyle doluydu.

1997'ye girerken Parti Önderliği'nin son ayların hamle ayları olması gerektiği biçiminde talimat vermesiyle kırsal alanda yoğun bir hareketlilik başlamıştı. Ocak '97'de Kiriyaş üzerine yapılan kapsamlı eylemde Botan'ın birçok bölgesi için yine bedeller isteniyordu. Eylemde BKC'ci olarak ön cephede yer alan Warşin yoldaş, çok kısa ama çok anlamlı olan mücadelesine, çok sevdiği gerillacılığa daha doymadan, isabet eden lav silahıyla ağır yaralanarak aramızdan ayrılmıştı.

Warşin yoldaş! Çok kısa ama çok anlamlı olan mücadele yaşamında bizim için çok kalıcı izler, değerli anılar bıraktın. Eğer şehit düşmeseydin, dinmez fedakarlığınla, özverin ve bükülmez cesaretinle daha büyük adımlar atacağından emindik. Sana ve tüm şehitlere saygı, sevgi ve bağlılık duy-mak, sizlerin ulaşmak istediği hedefe ulaşmak demektir. Onun için yüreğimizde ve mücadelemizde seninle aynı yolda yürüyen tüm şehitlere bağlı kalacağımıza söz veriyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Rengin, Beritan, Deniz**

Şehit Jiyan

Ulusallaşmanın ve özgürleşmenin amansız savaşçısı

Jiyan yoldaş, 1996 bahar sürecinde Cudi alanına gelmiş, güçlü fiziki yapıyla dağ koşullarında zorlanmayarak gerilla yaşamına adapte olmuş, bilgili, ilişkilerinde sıcak ve canlı, yoldaşlığa değer veren, sürekli görev isteyen ve görevlere koşan, coşkulu, istekli bir yoldaştı. Önderlik çözümlemelerini büyük istekle okuyup özümsemeye ve sonuçlar çıkarmaya çalışırdı.

Kendini hiçbir zaman tek yönlü gelişmeyle sınırlı tutmayan Jiyan yoldaş, askeri, siyasi ve pratik konularda kendini geliştirerek yaşama oldukça kattı. Yoldaşlık ilişkilerinde derin, olgun, seviyeli ve özgür ilişkiyi esas alan bir yaklaşımın sahibiydi. Edebiyat ve kültür konularıyla da ilgilenir ve bilgilenirdi. Espri yeteneğiyle olayları karikatürize etmede bir hayli başarılıydı ve sıcak esprileriyle yoldaşlarının neşesine neşe katardı.

1996-97 kış eğitim sürecinde büyük bir yoğunlaşmayla eğitime katılım gösteren Jiyan yoldaş, olgun kişiliği ve yapıcı üslubuyla tartışmaları hararetlendirir, hem kendisinin, hem de yoldaşlarının gelişmesine katkıda bulunurdu. Eğitim sürecinde kazandığı güçle kendisini döneme ve pratiğe çok yönlü hazırlayan Jiyan yoldaş, 1997 Mart'ından itibaren Sinaht alanına geçmiştir. Baharın ön günleridir. Karların erimeye başladığı, baharın gide-rek renklendiği günlerdir. Toplantı ve düzenlemelerin yapıldığı bu süreçte güçler pratiğe geçmek için son hazırlıklarını yapmaktadırlar.

13 Mart günü başka bir alan-

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Jiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Amudê**

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mart**

1997, Sinaht-Haftanın

(Hava saldırısı)

dan hafif bir birlik Sinaht'taki bu güçlerimizin yanına gelir. Gece yolculuklarında düşman kame-ralarınca tespit edilmiş, havan atışına tutulmuş, ancak darbe almadan gelebilmişlerdir. Grubu

takip eden Türk ordu güçleri uçaklarını havalandırmış ve daha öğleye varmadan savaş uçaklarıyla Sinaht alanını bombardımana tutmaya başlamıştır. Bu bombardıman sırasında dışarıda akarsuyun başında bulunan Jiyan yoldaş, uçaklardan bırakılan msket bombalarından saçılan parçalara hedef olarak şehadete ulaşır.

Ulusallaşmanın ve özgürleşmenin amansız savaşçısı olan Jiyan yoldaş, 1997 yılının Cudi bölgesindeki ilk şehidi olma onuruna ererken, yılın amansız bir savaşla geçeceğinin de ilk işaretini şehadetiyle vermiştir. Jiyan yoldaşın anısı mücadele-mizde daima yaşatılacaktır.

- Bağımsızlık ve Özgürlük Şehitleri Ölümsüzdür!

- Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!

- Yaşasın Başkan APO!

Mücadele arkadaşları

Ölümün üzerine gülümseyerek yürüdüler

❖ Adı, soyadı: **Ali MUHAMMED**

Kod adı: **Rubar**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney, 1969

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanın

❖ Adı, soyadı: **Tahir VURAL**

Kod adı: **Hacı Musa**

Doğum yeri ve tarihi: **Dargeçit 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanın

❖ Adı, soyadı: **Hatice ABDULLAH**

Kod adı: **Tolhildan Ciwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Reco-Afrin 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanın

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1975**

(Gidera aşireti)

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanın

Ihanetçi KDP güçlerinin konumlandığı stratejik öneme sahip Kela Şabanikê tepesine yönelik alandaki gerilla güçlerimiz, ekim ayında başarılı bir eylem gerçekleştirerek tepayı ele geçirir ve ihanetçilere ağır kayıplar verirler. Bu eylemin başarılmasında kararlılık, fedakarlık ve cesaretleriyle rol oynayan, ön saflarda ihanetçilerin üzerine atılarak sonuç almasını bilen ve yiğitçe savaşılarak ihanetçilerin kurşunlarına hedef olup şehadete ulaşan bu değerli dört yoldaşımızı saygıyla anıyor, mücadelemiz-

de sürekli yaşatacağımıza söz veriyoruz...

Rubar yoldaş, oldukça yiğit, korku nedir bilmeyen, cesaretiyle birçok eylemde yer almış, üstün yararlılıklar göstermiş ve takım komutanlığına kadar ulaşabilmiş bir arkadaşı. Üniversite öğrenimini bırakarak kendini halkının ve ülkesinin kurtuluşuna adanmak üzere gerilla saflarına katılım göstermişti. Bilgili, aydın ve yaşam coşkusuyla dolup taşan özellikleriyle yoldaşlarına güç, moral ve cesaret verirdi.

Hacı Musa yoldaş, yılların büyük deneyimi, tecrübesi ve birikimiyle, edindiği savaş tecrübesiyle yoldaşlarına güç ve destek verirdi. Gerilla birliklerine öncülük eder ve eylemlerde de en ön safta yerini alırdı. Yoldaşlarını korur, sever ve değer verirdi. Gözüpek ve özveriliydi. Bu olumlu özellikleriyle arkadaşlarının gön-

lünü fethetmiş, kararlı, canlı ve savaşkan bir militandı.

Tolhildan yoldaş, bütün sevgisini yoldaşlığına hasreden, yüreği insanlık sevgisiyle dolup taşan, yürekli, gözüpek, kadının özgürlük davasına baş koymuş, halkına ve ülkesine büyük bağlılık duyan, cesaretli bir yoldaşımız olarak arkadaşlar arasında sevilen ve saygı gören bir yoldaşı.

Serhat yoldaş, ülkesinin kurtuluşu için her türlü özveriye sergilemekten çekinmeyen, bundan büyük zevk ve memnunluk duyan, sömürgecilere karşı büyük öfkeyle dolu, eylemlerde ön saflarda yerini alan, kararlı ve cesaretli bir yoldaşımızdı. Her göreve koşan emekçi özellikleriyle arkadaşlar arasında sevilip sayılırdı.

Bu değerli yoldaşlarımız kahramanca savaşılarak ihanete sıkılmış birer kurşun oldular.

Mücadele arkadaşları

Kela Şabanike eylemi şehitleri ölümsüzdür

❖ Adı, soyadı: **Seyran TİMUR**
Kod adı: **Bahar CIWAN**
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos 1997, Kela Şabanike eylemi**

❖ Adı, soyadı: **Çetin KAYA**
Kod adı: **Çetin**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin-İğdır, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos 1997, Kela Şabanike eylemi**

Kürt halkının ve ulusunun, tarihinde belki de en lanetli sonuçlara yol açan işbirlikçi gelenekle '97 yılında da mücadelede KDP çetelerine karşı girişilen eylemde kahramanca direnerek şehit düşen **Bahar** ve **Çetin** yoldaşların soylu anıları mücadelemizde ebediyen yaşatılacaktır.

*Ben, Mezopotamya'nın
yüreğinde
bir insanlık abidesiyim
Yeşerttim insanlığın ilk
tohumlarını saçtım dünyanın
dört bir yanına filizlendirdim,
kök saldırttım yüzyıllar boyu,
meyvalarını olgunlaştırıp
sundum tüm dünyaya*

*Ben Kürdistan'ım
Binlerce akın geçti sonra
topraklarımdan talan ettiler,
yağmalayıp yakarak geçtiler*

*katlettiler evlatlarımı
yüzyıllar boyu
kan aktı oluk oluk,
canlar devrildi peş peşe
karanlık yıllar yaşattı bana
Düşman değil,
ihanet sebep oldu bu zulme
Harpagos'la başladı ilkin
satıldım Acemlere sonra
İdris-i Bitlisiler sattı beni
baldırı çıplaklara hem de
ikiye biçerek bedenimi
kanadı yaram yüzyıllar boyu*

*Ben Kürdistan'ım
Bırakmadı yakamı ihanet
en vahşi düşmanlarıma
pazarladı bölünmüş bedenimi
İşbirlikçilik ve ihanet
katletti en direngen
evlatlarımı*

*Ben Kürdistan'ım
Direndim hep ihanete
kan revan içinde ölmedim,
inat ettim yaşamda
Ve sesleniyorum size
ey yiğit evlatlarım!
Düşman değil,
sırtımdaki hançerdir
beni tutsak,
bedenimi parça parça kılan
Bitmeden bu ihanet
ne ben özgür olacağım
ne çocuklarım...*

❖ Adı, soyadı: **Hurşit KARA**
Kod adı: **Şivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü-Uludere, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1997, Kela Şabanikê-Haftanın**

❖ Adı, soyadı: **Hazan SIMO**
Kod adı: **Demhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep Küçük Güney, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1997, Kela Şabanikê-Haftanın**

❖ Adı, soyadı: **Semet ABDULHAMİT**
Kod adı: **Memo**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1997, Kela Şabanikê-Haftanın**

Oligarşik rejimin desteğiyle Güney Kürdistan'da dağlık alan ile ovalık alan arasındaki bazı stratejik tepelere konumlanarak gerilla ile halkın arasındaki bağı koparmayı amaçlayan ihanetçi KDP güçlerinin konumlandığı bu tepelerden biri de **Kela Şabanikê** tepesiydi.

Burada konumlanan güçlere karşı alandaki gerilla birliği-miz eylem yapmak üzere beş kişilik bir sızma grubu belirlenmişti. İhanetçi güçlerin gündüz tuttuğu, gece bıraktığı bu tepeye gece gidilerek yerleşilecek ve sabah gelen ihanetçiler vurulacaktı. İhanetçilerin tepede gündüz hareketlerini keşfeden birliğimiz, tepede mayın olduğunu tahmin etmemiş ve mayınsız olacağını düşünerek planlamasını yapmıştı. Ancak ihanetçiler tepeyi tuzaklı mayınlarla örmüştü. Kendileri

gündüz hareket ettikleri ve mayınların yerini bildikleri için rahat hareket edebiliyorlardı. Ancak birimiz gece gittiği için mayınları fark etmemiş ve tuzaklı mayınlara basma sonucu üç değerli ARGK savaşçısı **Şivan, Demhat** ve **Memo** yoldaşlar şehadete ulaşmışlardır.

Bu durum bizlere bir kez daha savaşın büyük dikkat gerektiren, hassas ve kılı kırk yararına planlanması gereken bir iş olduğunu, tüm detaylarıyla göz önüne getirilerek girişilmesi gerektiğini göstermiştir.

Şivan yoldaş, Uludere'nin yurtsever bir köyü olan Hilal köyündendir. Köyleri askerler tarafından göçertilerek yıkılmıştır.

Kela Memê dağının eteklerinde sulak, bol meyve ağaçlı, serin ve coşkun akan pınarlarıyla şirin bir köy olan Hilal köyü, sömürgecilere karşı direnişleri ve gerillaya yoğun destekleriyle bilinir. Bu köyden gerilla saflarına çok sayıda savaşçı katılmış ve birçok şehit vermişlerdir. Şivan yoldaşın ailesi de bunlardan bir tanesidir. Ailesinde hem şehit, hem de halen gerillada olan kardeşleri vardır.

Yurtseverlik tutkusu gelişkin, fedakar, dürüst ve çalışkan özellikleriyle saflarımızda sevilip sayılan Şivan yoldaş, şehitlerin izinde yürüyerek saflara katılmış, cesaretli ve sömürgeciliğe karşı büyük savaşma isteğiyle dolu bir arkadaştı. Görevlerde ve eylemlerde en önde yerini alırdı hep; özverili, emekçi bir yoldaş.

En zor anlarda bile en zorlu görevlere talip olan, şehitlere bağlı yaşamayı ilke edinen, yaşamıyla yoldaşlarına örnek teşkil eden ve bu olumlu özellikleriyle oldukça sevilen Şivan yoldaş, birçok eylemde ön safta yerini almış, sömürgecilere ve ihanetçilere önemli darbeler vurmuş ve eylemlerde büyük

yararlılıklar göstermişti. Son olarak manga komutan yardımcılığı görevini yapan Şivan yoldaş, bu özellikleriyle geleceği oldukça açık bir yoldaşımızdı.

Demhat yoldaş, Halep'te doğup büyür ve yurtsever bir aile çevresinden gelir. Daha çocuk yaşlarda mücadeleyle tanışır ve ilgi duyar. Kürtlüğe ve yurtseverliğe büyük önem veren bir ailesi olduğu için bulunduğu alanda kısa zamanda çalışmalar içerisine girer. Kısa bir süre cephe çalışmaları içinde yerini alarak kendini gerilla saflarına katılacağı günlere özlemle hazırlar. Yerel eğitimlere katılarak siyasi bilinç edinir. Olgunluk çağına erdiğinde öneri yaparak ülke sahasına geçmek üzere Güney Kürdistan'a gelir. Burada siyasi ve askeri temel eğitimden geçerek ülke, halk ve savaş gerçekliğini bilince çıkarır ve deneyim kazanır. Daha sonra Haftanın alanındaki birlikler içerisinde yerini alır.

Savaşma istemi yüksek, kararlı, azimli, dürüst ve çalışkan özellikleriyle kısa sürede ön plana çıkar Demhat yoldaş. Eylemci özellikleriyle göz doldurur.

Memo yoldaş, Haseki'de yurtsever bir aile ortamından gelerek saflara katılım gösterir. Çocukluğu partili militan yoldaşları görüp dinleyerek geçer. Ateşli bir yurtsever olarak cephe çalışmaları içinde yer alarak mücadeleye hiz-

metlerde bulunur. Belli bir olgunluğa ulaşmasıyla gerilla saflarına katılma hayalini gerçekleştirir. Geldiği ülke sahasında siyasi ve askeri temel eğitimden geçerek ulusal bilinç kazanır. Daha sonra savaş birliklerinde yerini alan Memo yoldaş, cesareti, kararlılığı ve fedakarlığıyla öne çıkar ve gelişme gösterir. Yoldaşlığa değer veren, eylemlerde her zaman ön saflarda yer almak isteyen, sömürgecilere karşı büyük kin ve öfkeyle dolu, halkına, ülkesine ve yoldaşlarına büyük sevgiyle bağlı olan, partiye ve değerlere sonsuz bağlılık gösteren değerli bir yoldaşımızdı.

Şivan, Memo ve **Demhat** yoldaşların soylu anıları ulusal kurtuluş mücadelemizde ebediyen yaşatılacak, şehadetlerinden önemli dersler çıkarılarak doğru savaşım tarzına ulaşma ilke edinelecektir.

Mücadele arkadaşları

KAN-TER İÇİNDE

Gömemediğimiz yoldaşlara

*Duyulmuyor sesin, gözlerin
dudaklarınsa gülümsüyor.
Sesin gözlerinde, aç gözlerini
bak sıkı tutuyorum seni
tenime karıştı sıcaklığın
damla damla süzüldü
ılık nefesin ellerimde
Tut sıcaklığını bırakma
Bak ne pusular beklemede
baharlar; kuşlar; çiçekler
kaya dipleri, devriyeler
kızlı-erkekli halay sesleri, eylem öncesi
Tut sıcaklığını bırakma
Aşağıda çocuk sesleri, yukarıda bizimkiler
dayan az kaldı, tut sıcaklığını bırakma
Duyuyorum sesini ısıldayan gözlerinde
gidiyoruz kan-ter içinde
Tut,
Tut sıcaklığını bırakma*

Şehit Bêrîvan tepesi

Özgürlük ateşinin alevleri

✪ Adı, soyadı: **Dılşat**

MUHAMMED

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Kelhê köyü Derik (Küçük Güney), 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs 1997, Şehit Bêrîvan tepesi, Haftanın**

✪ Adı, soyadı: **Aysel SÜREN**

Kod adı: **Canda Kürdistan**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari**

Şemzinan, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs 1997, Şehit Bêrîvan tepesi Haftanın**

Partiyeye dost olmayan ve gerici bir köy olan Kelhê köyünden oluşuyla “*Nasıl olur da böylesine gelişkin bir kişilik o köyden çıkmış,*” diye sorulurdu. Ailesinin kendisi de yurtsever olmamasına rağmen Mazlum yoldaş ailesini yurtseverleştirmek için büyük çaba vermişti. Zaten okumak amacıyla Lise 2. sınıfına kadarda Şam’da bulunan abisinin yanında büyümüştü. ’93 sonlarında partiyi tanıır tanımaz katılmıştı. Kısa bir eğitim süresinden sonra da Küçük Güney’de faaliyetlerde bulunmuştu. Daha sonra Parti Önderliği’nin yanında 2 aylık bir eğitim sürecinden de geçen Mazlum yoldaş ’95’te ülkeye yönelmişti.

Sanki sürekli ilerlemek isteyen coşkunun bir ırmak gibiydi. Engel olarak dikilen her şeyi yıkarak ilerliyordu. Gelişme O’nun tek amacı olduğu için, yaşamda her şeye merakla yöneliyor, öğreniyor ve anında uygulamaya çalışıyordu. Bir de O’nun gelişme istemi, dinmeyen coşkusu yoldaşları için de bir moral kaynağıydı.

Yaşamda ve gelişmede taşıdığı hırs ve azim kısa bir sürede yaşama adepte olmasına ve katkı sunmasını sağlamıştı. Her çeşit göreve her zaman hazırды.

Mazlum arkadaş eğitimde olduğu gibi eylemlerde de her zaman

önde olmak istiyordu. Bu yüzden yapılan bütün eylemlerde hep ön saflardaydı. Korku nedir bilmez, büyük bir cesaretle savaşırdı.

Eyalet gücü alanda bulunan düşman mevzilerine yönelik bir eylem hazırlığı içerisindeydi. Mazlum arkadaş da bu eylem grubu içerisinde yer alıyordu. Keşif ve düzenleme bittikten sonra eylem yapılacak noktaya doğru harekete geçilmişti. Noktaya ulaşınca gruplar yavaş yavaş görev yerlerine doğru harekete geçmişti. Mevzilere yaklaşmış, artık eylemin başlama emrini bekliyorlardı. İlk roketin atılmasıyla birlikte eylem başladı. Mazlum yoldaş hemen mevzilere saldırıya geçti. Grubuyla birlikte hem mevzilere kurşun yağıdırıyor, hem de bomba atıyordu. Ama düşman güçler de bu atışa bulunduğu mevzilerden karşılık veriyordu. Mazlum bütün cesaretiyle mevzileri düşürmeye çalışırken atılan bir bombanın yakınında patlaması sonucu ağır yara almış ve bunun sonucunda da şehadete ulaşmıştı.

1978 yılında Şemzinan’da doğan ve Dostki aşiretinden olan Canda yoldaş, maddi olarak zengin ve oldukça yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Aile çevresinden ve özellikle de abisinin saflara katılmasıyla O’nun da özgürlük saflarına katılma istemi gelişmişti. Zaten mücadeleye büyük bir sempati duyuyordu. Gerillaları yakından tanıyordu. Bir çok defa onlarla birlikte olmuş, köylerinde, yaylalarda gerillaların sohbetlerini can kulağıyla dinlemişti. Özellikle kadın gerillaları daha büyük bir merak ve özlemle izliyordu. Onların duruşu, davranışı, O’nu çok etkiliyordu. Her zaman kendisine gördüğü kadın gerillaları örnek alıyordu. Onlar gibi davranmaya, konuşmaya çalışıyordu. Bu nedenle aileden çeşitli tepkiler de alıyordu. Aile her ne kadar yurtsever olsa da henüz kız çocuklarının gerillaya katılmasına alışamamışlardı. Feodalizm bu konuda daha aşılammıştı. Ama Canda yoldaş bu tepkileri umursamıyordu bile. Önemli olan O’nun dü-

şünceleri ve yaşama yaklaşımıydı. Gerilla olacaktı. Bunu kafasına koymuştu. Normal, onursuz bir yaşamı asla kabul etmeyecekti.

Ve sonunda bunu ’93 yılında gerçekleştirmişti. Önce Xankûrkê alanında 3 aylık bir eğitim devresinden sonra Avaşin-Çukurca bölgesine geçer. Daha sonra da Metina’ya gelir. Ve alanın Lewinê bölgesinde 2 aylık gibi bir süreçte pratik sahada kalır. Pratik süreç O’na güçlü bir iradenin yanı sıra büyük tecrübeler de kazandırır. Burada birçok eylemlere de katılırken savaşımın sonsuz tadına erer. Bu alanda kısa sürede manga komutan yardımcısı olur.

Görevlerine son derece bağlı, uyumlu ve titiz bir kişiliğe sahipti. Hata yapmamak için son derece dikkatli ve duyarlı yaklaşırdı. İşte o büyük hassasiyet ve dikkatliliği bu yüzdendi. Görevlerinin başarısı onun için en büyük meraldi. Bıkmaksızın her tür işe koşturur devrimin yükünü omuzlardı.

Yaşamda ise yoldaşlık sevgiyle dopdolu, özlü ve sempatik bir arkadaştı. Temiz kalpliliği ve saflığı çoğu zaman O’nu daraltır ve çözümsüz bırakırdı. Ancak bu anlarında arkadaşlarından destek alırdı. Aynı derecede çevresini üzmemekten çekinir ve ufak bir sorunu, moralsizliği nerede görse elinden gelen tüm desteği vererek yoldaşını bu durumdan kurtarmaya çalışırdı. Oldukça açık sözlü, dürüst ve sade idi.

Belirli bir süre kaldığı Çukurca-Metina pratiğinden sonra Zap alanında kadro eğitimine gönderilmişti Canda yoldaş. Eğitim sonrasında da Garê, Çiyaye Spi alanlarına oradan da Haftanın’deki hareketli birliğe katılmıştı.

Ve 19 Nisan 1997’de yapılan eylemde Mazlum yoldaş kurtarmak için yardımına koşarken vurularak şehit düşmüştü Canda yoldaş.

**Mücadele arkadaşları adına
30 Haziran Taburu (Metina)**

Partîzan Eylemi Şehitleri

Haftanın-Elenuş vadisi şehitleri mücadelemizde ebediyen yaşayacaktır

❖ Adı, soyadı: **Nevzat ÖNER**
Kod adı: **Xebatkar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1997 Elenuş vadisi**

❖ Adı, soyadı: **Remziye KÖMÜRCÜ**
Kod adı: **Eylem GAP**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1997 Elenuş vadisi**

❖ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Selim**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1997 Elenuş vadisi**

❖ Adı, soyadı: **Tahir KİLİM**
Kod adı: **Ramazan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kalıkê köyü Uludere, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1997 Elenuş vadisi**

Bu dört değerli yoldaşımız **Partîzan** tepesinde konumlanan ordu güçlerine karşı eylem hazırlığı içindeyken Haftanın'de **Elenuş** vadisindeki askerlerin fark etmesi üzerine atkları havan topları sonucu şehadete ulaşmışlardır.

Xebatkar yoldaş, yurtsever bir aile ortamından gelmekte olup, ilk silahlı eylemimizin gerçekleştiği ve 15 Ağustos Atılımı'nın yaşandığı yerlerden birisi olan Eruh'ta dünyaya gelir. 15 Ağustos Atılımı'nın bütün Kürtler üzerinde yaptığı et-

ki Xebatkar yoldaşın ailesini de derinden etkiler ve kısa bir zaman sonra da mücadeleye ilishkilenirler.

Xebatkar yoldaş belli bir yaşa ulaştıktan sonra gerillaya lojistik temini, istihbarat vb. faaliyetlerde bulunarak milislik yapar. Daha sonra gerillacılığa adım atmak üzere saflara katılır. İlk temel eğitimini aldıktan sonra savaş birliklerine geçer.

İyi tanıdığı Garisan arazisinde devrimci çalışmalara başlayan Xebatkar yoldaş, birliklere de öncülük yapar ve eylemlerde en ön saflarda yerini alır. Zorluklara karşı göğüs gerebilen, iradeli, direngen yapısı; yoldaşlığa değer veren, bağlılık duyan özellikleriyle arkadaşları arasında sevilen bir yoldaştır.

En son Partîzan tepesinde konumlanan düşmana yönelik eylem geliştirme hazırlığı içindeyken, askerler tarafından farkedilmeleri üzerine bulundukları alan havan toplarıyla dövülür. Bunun sonucunda diğer üç yoldaşıyla birlikte şarapnel parçalarının isabet etmesi sonucu şehadete ulaşır.

Eylem yoldaş, yurtsever bir aile ortamında şekillenir. Gelişen halk serhildanlarına aktif olarak katılır. Serhildanlarda yurtseverlik ve ulusal bilinci daha da geliştirir ve güçlenir. Daha sonra onurlu yaşama duyduğu büyük tutkuyla gerilla saflarına koşar. İlk temel eğitimini aldıktan sonra savaş birlikleri içerisinde yer alır. Coşkulu, moralli ve çalışkan oluşuyla arkadaşları O'na büyük değer verir. Kadın özgürlüğüne

inanır ve yaşamında özgür ilişkiyi ilke edinir. Sömürgeciliğe karşı büyük kin ve öfkeyle doludur ve eylemlerde ön safta yerini alarak yiğitçe savaşır. Özgürlüğün yolunun Ulusal kurtuluş mücadelesinden geçtiğinin bilincinde olarak kendini yaşama ve savaşa tam katar.

Eylem yoldaş genellikle saldırı birimlerinde yer alır ve birkaç kez de yaralanır. Her tedavinin ardından mücadelesine devam eden Eylem yoldaş, en son Haftanın alanında Partîzan tepesine yönelik eylem hazırlığındaiken düşmanın attığı havan topları sonucu diğer üç yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır.

Selim yoldaş, Cizreli Kiçî (Kiçan) aşiretinden yurtsever bir ailenin çocuğudur. Ailesinin köçerlik yaptığı ve Botan zozanlarına gidebildiği yıllarda gerillalar ile tanışır, onlara büyük bir sempatisi oluşur. Kendisinden daha büyük olan ağabeyi gerillalar tarafından askeri kanun ile saflara alınır. Ancak evli olan ağabeyi, ailesinin istemi üzerine sonradan evine geri gönderilir ve evli olmayan Selim yoldaş ailesi gerillaya gönüllü katar.

O günlerde (1989) yaşı oldukça küçük olan Selim yoldaş, temel eğitimini almak için savaş sahalarının geri cephesi olarak bilinen Güney Kürdistan sahasına gönderilir. Burada gerilla eğitim kamplarında hem eğitim gö-rerek ulusal bilinç edinir, hem de yaşama katılarak kendini ileriye hazırlar. Daha sonra Zagros alanındaki eğitim kamplarına gönderilir ve burada da uzun bir

süre kalarak kendini geliştirir.

92 Güney Savaşı'ndan sonra Zelê kampına gönderilir. Artık savaş birliklerinde yer alacak yaşa ve olgunluğa gelmiş, kendini her yönlü savaşa hazırlamıştır. Buradan ayrılarak Botan alanına geçer. Birçok savaş birliği içinde yer alarak birçok eyleme ön saflarda katılır. Savaşkan ve cesaretlidir. Yaşama katılımcı ve parti doğrularına bağlıdır. Tez zamanda ilerleme kaydeder. Takım komutanlığı görevine kadar yükselir. Aldığı yoğun eğitim ve uzun süre merkezi düzeydeki arkadaşların güvenliğinde yer alması nedeniyle parti suyuyla yoğrulmuş, devrimci bilinç edinmiş ve militan özellikleri yaşamında temsil etmektedir.

Çekici üslubu ve temiz ahlaki yapısıyla arkadaşları arasında oldukça sevilen Selim yoldaş, en son Partizan tepesinde konumlanan askerlere yönelik eylem hazırlığı içindeyken top

atışları sonucu diğer üç yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır.

Ramazan yoldaş, yurtsever bir köy ve aile çevresinden gelmektedir. Daha silahlı propaganda döneminden itibaren Ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duyan, katkı sunan ve katılım gösteren bir çevre içinde büyür.

Bu çevreden parti saflarına onlarca savaşçı katılmış ve bir o kadar da şehit verilmiştir. Bu nedenle daha çocuk yaşlarda gerillayla tanışır ve bir gün gerilla olabilme özlemiyle büyür. Sömürgecileğe karşı büyük kin ve öfke doludur. Saflara katılıp temel eğitimini gördükten sonra savaş birliklerine geçer. Cesareti ve savaşçılık özellikleri hemen kendini gösterir. Katıldığı eylemlerde ön safta savaşarak önemli yararlılıklar gösterir ve yaşama aktif katılımıyla gelişme kaydeder. Süreç içerisinde emeğiyle yükselecek takım komutanlığı gö-

revine kadar ilerleme kaydeder. Birçok çatışma ve eylemde gösterdiği yararlılıklar sonucu ödüllendirilir.

Partizan tepesine yönelik eylem öncesinde atılan havan topları sonucu şehit düşen üç arkadaşının intikam ateşiyle tutuşarak büyük saldırı ruhuyla eyleme geçer. Eylemde takviye grubunun başında olmasına rağmen ve kendisine saldırıya geçmemesi yönünde talimat verilmesine rağmen, kendini tutmayarak el bombalarıyla mevzilerin üzerine saldırıya geçer. O hızla birkaç mevziyi düşürür. Çatışma ortamında rastgele gelen bir kurşunun isabet etmesi sonucu yaşamını yitirerek şehadete ulaşır.

Ramazan, Selim, Eylem ve **Xebatkar** yoldaşların soylu anıları mücadelemizde sürekli yaşatılacak, anılarına bağlı kalınacaktır.

Mücadele arkadaşları

Ramazan POLAT

Yaşanan vahşete seyirci kalmak onursuzluktur

Üniversiteyi okuduğu '90'lı yıllarda Amed'de gelişen serhildanlardan etkilenerek parti saflarına katılır Polat yoldaş. Daha önceleri gerillanın adını duymuş, fakat serhildanlardaki gibi O'nu yakından sarsmamıştır. Bu sefer her şeyi yakından görmüş ve birçok olayın tanığı olmuştur. Kürdistan halkı üzerinde uygulanan vahşeti, barbarlığı ve katliamları görmüştür.

Vedat Aydın'ın katledilmesi, buna halkın gösterdiği tepki ve yaptığı protesto eylemleriyle cenaze törenlerinin ayaklanmaya dönüşmesine tahammül edemeyen TC'nin bu tür halk eylemlerine katliamla yanıt vermesi, sabrını taşıran son nokta olur. Öfkesi bir volkan gibi patlamaya dönüşür. Bu yüzden bulunduğu alanda çalışmalara katılır. İlk önceleri okul çevresinde YCK faaliyetleri yürütür, daha sonra şehir içerisinde cephe çalışmalarına katılır.

Polat yoldaş artık bir devrim çalışanı olarak bütün etkinliklerde yerini alır. Özellikle üniversitede öğrenci çalışmalarında bir öncü olarak faaliyet yürütür. Daha etkin mücadele nasıl olur sorusu üzerinde durur. Arkadaşlarıyla tartışır, okur, araştırır. Partinin ve Parti Önderliği'nin çözümlemeleri üzerinde derinleşir. Araştırıp okudukça kendisini geliştirir. Ve çok kısa sürede büyük bir devrimci dönüşüm gerçekleştirerek güçlü bir militan olur. Öyle ki, bambaşka bir Polat'tır artık. Bil-

❖ Adı, soyadı: **Ramazan POLAT**

Kod adı: **Polat**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs**

1997, Deriyê Davetiyê-Haftanin

gili, ölçülü, halkını seven, ülkesine ve değerlerine bağlı, dürüst, sorumluluk duygusu taşıyan, olgun ve kendisini tanıyanların üzerinde derin izler bırakan bir Polat olmuştur. O'ndaki bu gelişmeyi gören herkes hayranlıkla izler O'nu ve büyük saygı duyar.

Ne kadar faaliyet yürütse de, etkinliklere katılsa da artık bunlardan tatmin olmaz Polat yoldaş. Çünkü gönlünü bir defa gerillaya kaptırmıştır. Tek düşüncesi bu hayalini gerçekleştirmek ve ülkesinin özgür dağlarında olmaktır.

Gerillaya katılmasına rağmen hala bir üniversite öğrencisi gibidir Polat yoldaş. Taptaze, kıpır kıpır, hareketli ve dinamiktir. Sömürgecilerin halkına çektir-

diklerine göz yumabilir mi? Asla! Zekidir, kavrayış düzeyi yüksektir, olup bitenleri çabuk kavrar, anlam vermeye çalışır. Zaten bunun sonucu olarak katılmıştır gerilla saflarına.

Gerilla adayı olarak bir grup arkadaşıyla Haftanin alanındaki kamplara gönderilir. Orada temel eğitimden geçerek askeri ve siyasi olarak güç kazanır. Daha sonra savaş birliklerine katılır. 1995 baharında Botan'a geçer. Botan'da Besta alanında bir dönem savaş birliklerinde kaldıktan sonra Eyalet Muharebe Birimi'nde görev üstlenir. Uzun bir süre eyaletin muharebe çalışmalarını üstün bir başarıyla yürüten Polat yoldaş, 1996 sonlarında tekrar Haftanin'e geçer. Kış sürecinde Haftanin kamplarında bu defa kapsamlı bir kadro eğitiminden geçer. Pratik çalışmalara ve görevlere daha güçlenmiş olarak hazırlanan Polat yoldaş, 13 Mayıs 1997 tarihinde Haftanin'de düşmanın gerçekleştirdiği bir hava saldırısında şehit düşer.

Polat yoldaş bilgeliğiyle, çalışkanlığıyla; canlı, hareketli, dinamik yapısıyla, mücadeledeki azim ve coşkusuyla ufkumuzu açan, mücadele azmimizi bileyen bir onur ve kahramanlık abidesi olarak sonsuza dek mücadelemizde yaşayacaktır.

**Kürdistan devrim şehitleri
ölümsüzdür!**

Mücadele arkadaşları

Şehit Roj

Roj yoldaşın anısı mücadelemizde yaşayacaktır

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Roj**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1997, Xantur-Haftanin**

1996 yılı sonlarında Garzan eyaletinden Haftanin'e yaralı olarak tedavi amacıyla gelen **Roj** yoldaş, hastanede bulunduğu süreçte Türk ordusunun geliştirdiği operasyon sonucu şehit düşmüştür. Kimliği ve mücadelesi hakkında elimize yeterli bilgi ulaşmadığından anısını fazla dile getiremediğimiz bu değerli yoldaşımız, yaralı olduğu halde düşman güçlerine karşı durmuş ve baş eğmeyerek şehadet yolunu seçmiştir.

Hastanede beş yoldaşıyla birlikte bulunan Roj yoldaş, operasyonda askerlerin yerlerini farketmesi ve silahsız olduklarını anlamaları ve bulundukları yere yönelmeleri üzerine, arkadaşlarını kurtarabilmek için dikkatleri üzerine çekmiş ve bu sayede yoldaşlarının kurtulmasını sağlamıştır. Yoldaşla-

rı için canını seve seve kurşunların önüne atan Roj yoldaşın bu soylu davranışı, yoldaşlığı yücelten, fedakarlığı simgeleyen bu tutumu asla unutulmayacak, soylu bir anı olarak Ulusal kurtuluş mücadelemizde yaşatılacaktır.

Roj yoldaşın şehadeti bizlere bir kez daha göstermiştir ki, sömürgecilik yaralı bile olsa direnen bir Kürdü asla kabul etmiyor. İnsanlık değerlerine bu derece düşmandır. Bu yüzden insanlık mücadelemizi daha da yükselterek hem şehitlerimizin, hem de acı ve zulüm altındaki halkımızın amaçlarına ulaşabiliriz.

Roj yoldaşın görkemli karşı koyuşu ve özverili davranışı bizlere hep güç verecektir.

Yaşasın devrim şehitlerimiz!

Mücadele arkadaşları

Xantur Eylemi Şehitleri

“Bu işin fedailiğini biz yaparız”

❖ Adı, soyadı: **Memiş TAŞKIRAN**

Kod adı: **Sefkan**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1997, Xantur eylemi**

❖ Adı, soyadı: **Sabahat ÖNEN**

Kod adı: **Sozdar Ararat**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçükçay köyü Uludere, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1997, Xantur eylemi**

❖ Adı, soyadı: **Hamit MUSTAFA**

Kod adı: **Orhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani Küçük Güney, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1997, Xantur eylemi**

14 Mayıs günü başlayan işgal hareketiyle gerilla mevzilerimizin üzerine yürüyen ordu güçlerinin ve işbirlikçi ihanetçilerin ilerlemesi büyük karşı koyuşlar ve görkemli direnişler sonucu durdurulmuş; sömürgeci ordu bazı stratejik noktalara çekilerek savunmasını güçlendirme ve uzaktan top atışlarıyla, uçak, helikopter saldırılarıyla savaşı devam ettirme ve sonuç alabilme çabasına girmişti. Ordu güçlerinin ilerleyişini durdurmayı başaran gerilla güçlerimiz, başarının büyük coşkusu ve sevinciyle toplanarak eylem düzenine geçmiş ve keşif grupları çıkarılarak askerlerin konumlandığı noktalar keşfedilmiş, çeşitli çap ve nitelikte eylemler geliş-

tirilmeye başlanmıştı.

İşte haziran ayının ilk haftasında varılan savaş düzeyi böyleydi. Türk askerleri umduğunu bulamamış; işgal etme, alanı güçlerimizden temizleme ve tampon bölge oluşturarak burayı ihanetçilerle birlikte tutma amacıyla girdikleri Güney Kürdistan, gerillalarımızın görkemli direnişleri sonucunda içinden çıkamayacağı bir bataklığa çevrilmiş, Güney Kürdistan Vietnamlaşmıştı.

Haftanın alanındaki stratejik Xantur tepesinde konumlanan sayıca kalabalık ordu gücüne karşı, alandaki gerilla birliğimiz keşif çalışmalarının ardından 6 Haziran günü eylem gerçekleştirmek için harekete geçmişti. Eylemde hedef, buradaki askerleri imha ederek Xantur tepesini temizlemektir.

Planlama sonucunda güçler yola çıkarak eylem yapılacak tepeye iyice yaklaştılar. Ancak savunma grubu henüz yerine ulaşmadan çatışma başladı. Ya bir dikkatsizlik sonucu, ya da askerlerin fark etmesiyle eylem sabote olmuştu. Bu yüzden askerlerin aldığı tedbir sonucu imha eylemi taciz eylemine dönüşmüştü. Gerillalar hiç değilse iyi bir darbe vuralım, askerlerse küçük darbelerle

bu işi atlatalım durumundaydı.

Saldırı grupları mevzilerin çok yakınına kadar ulaşmıştı. Eylemin istenildiği gibi başlamaması, olumsuz gelişmelerin olması, onların saldırıya geçmesini engellememişti. Tek amaçları bu eylemi azami başarı ile tamamlamaktı. Bu amaçla el bombalarıyla mevzilere saldırıya başladılar. Araziye iyi yayılan ordu güçleri, her taraftan kurşun sıkıyordu. Kimin asker kimin gerilla olduğu fazla ayırt edilemiyordu. Sadece saldırı grubundaki gerillalar biliyordu kim kimdir. Bazı mevziler düşürülmüştü, ama daha fazla ilerle-

VEDA

*Ay tutulası gecelerde vurulduk
Biten bir ot gibi düştük toprağa
Yeşermekti yeniden, andımız
Tohum olabilmekti önce
Sonsuzluğun da güneşin
katıla katıla gülmekti.
Sınamaktı kendinde tüm aşkları*

*Ay tutulası gecelerde
yıkılan ruhumdur benim
dağ dağ gezinen
ruhumun uçurumlarında
karanlıklar uzak kaldı
artık güncemden.
Aydınlık kendini ebedileştirdi
sonsuzluk ülkemde.*

Şehit Mordem Goçkar

me imkanı yoktu. Bu yüzden geri çekilmeye karar verdiler. Fakat savunma grupları onları savunmuyordu. Büyük ihtimalle geri çekilme talimatı verilmiş ve onlar da yerini terk etmişti. Mecburen kendi savunmalarını kendileri yaparak kademeli geri çekilme yapacaklardı. Bu amaçla **Sefkan**, **Orhan** ve **Sozdar** arkadaşlar mevzilenerek çatışmaya başladılar. Böylelikle diğer yoldaşları geri çekilmeyi başardı. Ama artık askerler gerillaların yerini kesin olarak fark etmişti ve hepsi aynı yöne kurşun sıkıyordu. Yoldaşlarının geri çekilmesi için kendisini feda eden bu üç kahraman “bu işin fedailiğini biz yaparız” diyerek çatışmayı sürdürüyorlardı. Hiçbirisi bir adım geriye atmadan çatışmayı devam ettirdiler. Ta ki yoldaşları güvenli yerlere ulaşana kadar. Ve ardından da bir bir şehitler kervanına katıldılar.

Bu üç fedai yoldaşımız, yoldaşlığa bağlılığın gereklerini, devrime inancın kararlılığını, zafere duyulan sonsuz inancı PKK militanlarına yaraşır bir

soylulukla ortaya koyarken çok iyi biliyorlardı ki, şehadetlerinin ardından mücadeleleri eksilmeden, hatta artarak sürecektir ve amaçlarına ulaşılacaktı. Buna büyük inanç getirdikleri için ölümün üzerine seve seve yürüdüler ve ölümsüzleştiler.

Sefkan yoldaş, daha çocukluk yıllarında Pazarcık alanında mücadeleyi tanır ve bu alanda saflara katılım gösterir. Ulusal kurtuluş mücadelesi gerçekliğini kavrayan, bu uğurda militanca görevlerde bulunan, halkın içerisinde birçok etkinlikte yerini alan Sefkan yoldaş, daha büyük yararlılıklar gösterebilmek, etkili mücadele edebilmek amacıyla gerilla saflarına katılır. Saflarda sürekli çalışan, emeğe değer veren, özlü, parti ölçülerine bağlı ve önem veren, parti dışlıklara karşı mücadele eden biri olarak her zaman sevilen bir yoldaş olmuştur.

Sozdar yoldaş, ülkesine ve halkına derin sevgi duygularıyla

la bağlı, mücadele tutkunu, değerlere saygılı, ölçülü, öğrenme istemi büyük ve sürekli çalışan, emeğiyle iş görmesini seven, gelişmeye açık biri olarak yoldaşlarınca saygı ve sevgi gördü daima.

Orhan yoldaş, partiyi Küçük Güney'de tanıyarak belli bir süre cephe çalışmaları içinde yer alır ve daha sonra gerilla olma özlemiyle ülke sahasına geçer.

Bulunduğu birliklerde çok önemli yararlılıklar göstererek öne çıkan bir militandı Orhan yoldaş. Yoldaşlık ilişkilerine değer veren, olgun, ölçülü, cesaretli, savaş tutkunu biri olarak yoldaşlarınca takdir edilirdi.

Bu üç değerli yoldaşımızın sergilediği kahramanlık, gösterdiği cesaret ve ortaya koyduğu soylu tutum asla unutulmayacak, sürekli mücadelemizde canlı tutularak bizlere ilham kaynağı olacaktır. Özgürlük şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Tahir KİLİM

Fedakarlığına daima sadık kalacağız

Ramazan arkadaş 1993 yılında askeri kanunla gerillaya katılır. Köylü kökenli bir aileye mensuptur. Aile ekonomisine katkıları büyük olduğu ve saygılı bir kişiliğe sahip olduğu için oldukça sevilen birisidir. Ailesinin mücadeleye aktif desteği vardır. Bu yüzden mücadeleyi ve partiyi tanıma noktasında fazla zorluk çekmez.

Yarı gönüllü bir katılıma sahip olduğu için ilk başlarda zorlanır. Ama zamanla yaşadığı zorlukları aşar ve gerilla ile bütünleşmeye başlar. Böylelikle parti yaşamında ciddi ve olgun bir duruşa sahip olur. Partiyeye ve mücadeleye duyduğu bağlılıkla büyük gelişmeler kaydeder. Yetersiz olduğu konularda arkadaşlarından aldığı destekle kendisinde güçlü bir kişilik yaratmaya çalışır.

Yoldaşlarına büyük değer vermekte ve saygılı yaklaşır. Hem parti yaşamında hem de savaş konusunda büyük bir çabası vardır. Özellikle savaşa

✚ Adı, soyadı: **Tahir KİLİM**

Kod adı: **Ramazan**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1997, Haftanın**

büyük bir moral ve coşkuyla katılır. Her eylemde herkesten önce kendisini önerir ve en önde yer almaya çalışır.

Dört yıllık bir gerilla tecrübesiyle birçok alanda pratik faali-

yetlerde bulunmuş olan Ramazan yoldaş, artık tecrübeli bir gerilladır. Bu yüzden eylemlerde ve pusularda her zaman ön saflara geçer. 1997 Mayıs ayında oldukça kapsamlı bir operasyon başlatılır ve arazideki tepeler tutulur. Gerilla güçleri bu operasyonu fırsat bilerek özel savaş güçlerini darbelemek isterler. Bu yüzden birkaç grup halinde eylem ve pusu planları yapılır. Ramazan yoldaş Partizan tepesine yapılacak eylem grubu içerisindeydi. Eylemi yapacak güç harekete geçer. Ama tepeye varmadan özel savaş güçleri gerillaları fark eder ve ateşe başlar. Ramazan arkadaş bu yoğun ateş altında vurularak şehit düşer. Buna rağmen tepeye saldıran gerillalar görevlerini yerine getirir; özel savaş güçlerine darbe vurarak geri çekilirler.

Ramazan yoldaş mücadelemizde yaşayacak, anısı mücadelemize önder olacaktır.

**Mücadele arkadaşı
Pervin Tolhildan**

ÖZGÜRLEŞMEYE YAKINLAŞAN BİR VATAN PARÇAMIZ: HAKKARİ

Botan'ın apayrı bir güzellik köşesidir Hakkari. Yemyeşil zozanlarıyla, berrak, tadına doyumaz buz gibi sularıyla, bin bir çeşit otlarıyla, uçsuz bucaksız uzanan çayır ve meralarıyla, ta göklere uzanan tepelerinin doruğundaki gölleriyle apayrı bir güzeleğe, efsanevi bir çekiciliğe sahiptir.

Boydan boya uzanarak birbirini zincirleme izleyen **Kato** sıradağlarıyla Hakkari, tarih boyunca Kürtlerin direniş kalesi olmuştur. Bin bir oyuk ve gediğiyle Kato'da her taş, her kaya doğal bir mevzidir. Katolar'ı aşmak, Katolar'da Kürdü yenmek herkese nasip olmamıştır. Oldukça sarp bir sıradağ şeridi olan Katolar, aynı zamanda zozanlarıyla da hayvancılık yapanların geçim kaynağıdır.

İlk kar her zaman Katolar'a yağar. Kışın orada yaşamak neredeyse imkansızdır. Ama yine de her zaman bir güven verir insana Katolar.

Kürdistan'da yabancı egemenlikten en az etkilenen ve Kürtlük özelliklerinin en diri tutulduğu alanlarından biridir Hakkari. Bu

alanımız tarih boyunca birçok direnişe merkezlik yapmıştır. Bugün de devrimci kurtuluş savaşımızın ta başından günümüze kadar gelişme gösterdiği bir alan olmuştur.

Hakkari alanının gerek tarihi-mizde, gerek mücadelemizdeki öneminin büyüklüğünden ötürü, Türk devletinin özel önem vererek üzerinde durduğu, askeri gücünün yanı sıra, çeteciliği de ilk geliştirdiği bir alan olma gerçeği vardır. Mücadelemiz öncesinde bu alanın yurtsever özelliklerini istismar eden ilkel milliyetçiliğin buralarda örgütlenme yaptığı ve kendi zihniyetinde insanlar yetiştirdiği, bunun çeteciliğe önemli bir zemin teşkil ettiği ve özel savaş kurmaylarının da bundan yararlanarak çeteciliği nasıl geliştirdiği iyi bilinen bir gerçektir.

Bu nedenle Hakkari, gerilla güçlerimizin en yoğun savaştığı ve düşmanın da tüm gücünü ortaya koyduğu bir alan olmaktadır. Her geçen yıl savaşımız burada daha da boyutlanmış ve bütün çevreye açılım yapmıştır. Karlar erimeye başlayıp da gerilla birlikleri zozanlara

akınca, savaş bir kat daha yükselmiş, bir kat daha sıcaklaşmıştır.

Coğrafyası oldukça stratejik öneme sahip olan bu güzel ilimizin uçsuz bucaksız arazisinde her türlü savaş taktiğini hayata geçirmek mümkündür. Ordu güçleri sadece bazı tepelerde ve şehirlerde barınabilmekte, kırsal araziye ise binlerce asker, uçak ve helikopter desteği olmadan çıkamamaktadır.

1997 yılı savaşımında Türk ordusunu en çok zorlayan, dara sokan ve gerilla açısından birçok taktiğin hayata geçirildiği bir alanımız olmuştur. Bu yılda onlarca değerli şehidin canı ve kanı pahasına geliştirilen savaşta Türk ordusu Katolar'a sokulmamış, Kato'ya asılan bayrağımız göklerde dalgalanmıştır. Ancak uzaktan havan atışlarıyla tepkisini gösteren Türk ordu güçleri, karadan operasyon geliştirememiş, her operasyon denemesinde gerillaların sert vuruşlarıyla onlarca kayıp verip geri dönmek zorunda kalmıştır. Bu nedenle Kato'ya gelmek, milyonluk Türk ordusu için adeta bir namus meselesi olmuştur. Anlı şanlı Türk ordusu tam gücünü devreye sokarak giremediği Kato'nun önemini ancak '97 yılında anlayabilmiştir.

Bir gerilla birliğinin, yüz binlik bir işgal ordusunu durdurduğu ve sokmadığı yer olan Katolar'ıyla Hakkari'nin Ulusal kurtuluş savaşımızda ne kadar önemli bir yer tuttuğu daha iyi anlaşılacaktır.

Bu düzey, kahraman şehitlerimizin kendi canlarını feda ederek kazanılmıştır. Bu yüzden her biri tarihte altın bir sayfa açan şehitlerimizin anısına bağlılığın bir gereği olarak mücadelemiz asla bitmeyecek, halkımız özgürleşene dek devam edecektir.

Ahmet ÇAPKAN

“Bizim de bir ülkede özgür yaşama hakkımız olmalı”

1969 yılında Bitlis'in Hizan ilçesinde dünyaya gelen **Deniz** yoldaş, daha küçük yaşlardayken geçim sıkıntısı nedeniyle ailesinin metropollere göçetmesi sonucu ülkesinden uzakta yetişmek zorunda kalır. Ortaokulu bitirdikten sonra emekçi bir yaşama başlayan Deniz yoldaş, değişik işlerde çalışarak yaşamın zorluklarını ve çelişkilerini derinden yaşar. Bulunduğu çevrenin Türk yoğunluklu olması ve Kürtlerin horlanması, O'nu daha da derin çelişkilere ve bu çelişkilerin çözüm arayışlarına sevk eder.

Bu çelişkiler içinde mücadelelenin gelişimi hakkında bilgilenir. Kürdistan'da gelişen Ulusal kurtuluş mücadelesi bütün çelişkilerin, çözümsüzlüklerin, arayışların, beklentilerin, özlemlerin, umutların cevabı, bütün acıların ilacı olur. Kürt insanı için, Kürt insanının sorunlarının çözümü için tek yolun bu mücadele olduğunu yaşayarak görür. Bunun sonucudur ki, hiç vakit kaybetmeden mücadele ile ilişkilendir.

Deniz yoldaş da Ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanıştıkça yenilenir ve canlanır. Parti yayınlarını izleyerek siyasal gelişmeleri daha çabuk kavrar. Bu sayede siyasal bilincini geliştirir. Yaşadığı çelişkilerin yanıtını orada bulur.

Gün geçtikçe bilinçlenen Deniz yoldaş metropollerde gelişen halk serhildanlarında, kitle etkinliklerinde, miting ve yürüyüşlerde aktif olarak yer almayı ve halkının sevincine, acılarına ortak olmaya başlar. Halkıyla bütünleştikçe özgürlüğün, kurtuluşun ve ülkesinin

❖ Adı, soyadı: **Ahmet ÇAPKAN**

Kod adı: **Deniz UMUT**

Doğum yeri ve tarihi: **Hizan**

Bitlis 1969

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **31 Haziran**

1997, Aruh muntikası-Çatak

Takım: **Takım komutanı**

değerini daha iyi bilince çıkarır. Artık karar verme zamanı gelmiştir. “Ülkemizi bırakıp metropollere gelmekle bile ülkemizi düşmana peşkeş çekmiş oluyoruz. Belki önce farkında değildik, ama şimdi PKK ile farkındayız. Bu durum kabul edilemez ve edilmemelidir. Bizim de bir ülkede özgür yaşama hakkımız olmalı” diyerek özür yaşamın elde edilebileceği Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılmaya karar verir. Ancak bu süreçte Bursa'da düzenlenen bir mitinge katıldığı için polisler tarafından tutuklanır. PKK ile ilişkisi olduğu gerekçesiyle çok ağır işkencelerden geçirilir. İşkence altında Mazlum, Hayri, Kemallerin direnişlerin bağlı kalarak, Onlar'dan aldığı büyük güç, cesaret, moral ve dirençle faşist polislerin insanlık dışı iş-

kencelerine karşı direnir. Direnişçi geleneğe bağlı kalarak çözülmemeyi başarır.

Serbest bırakıldıktan sonra 1994 yılında gerilla saflarına katılarak yarım kalan işini tamamlayan Deniz yoldaş, ülkesine dönüş yapmanın büyük mutluluğu ve coşkusu içindedir. Yaşama oldukça içten katılır ve yoldaşlığa büyük değer verir. Oldukça mütevazı, ağırbaşlı ve olgundur. Çekici üslubuyla PKK militan özelliklerini sergiler. Parti dışı anlayışlara karşı amansız mücadele eder. Sabırlı, cesaretli, inanç yüklü ve yüksek morallidir. Bu özellikleriyle bulunduğu gerilla birliği içinde büyük sevgi, saygı görür. Çatak taburu içinde birçok eyleme katılan Deniz yoldaş, savaşkan özelliklere sahiptir. Sömürgecilere karşı da büyük öfke ve kin beslemektedir. Zindanda gördüğü işkencenin, metropollerde çektiği sefaletin ve halkının bin yıllık esaretinin intikamını sömürgecilerden alma hırsıyla eylemlere katılır ve büyük yararlılıklar gösterir.

En son ihanetçi güçlere karşı geliştirilen bir eylemde kahramanca savaşarak ağır yaralanır ve ancak arkadaşlarına, “Uğrunda savaştığımız soylu davamızda can verdik, ne mutlu bize!” diyebilecek kadar bir zaman diliminin ardından şehadet mertebesine ulaşır.

Yolun yolumuz, sözün sözü müzdür Deniz yoldaş. Asla unutulmayacaksınız!

**Çatak Taburu'ndaki
Mücadele arkadaşları**

Düzgün GÜLÜNÇ

“İyi bir özgürlük savaşçısı ol, oğul!”

Kaynağa dönüş her Kürt insanı için tarihsel ve onurlu bir karardır. **Renas** yoldaş ülkesinden binlerce kilometre uzakta, Avrupa'nın yozlaştırıcı, eritici ortamından bir an önce kurtulmanın sabırsızlığı içinde, babası aracılığıyla tanıştığı partiye hizmet etmektedir. Belli bir yaşa geldiğinde ülkeye yönelme, kaynağa dönme kararını verir. Bu kararını babasına açıklar. Babası ilkin kaşı çıkısa da kararlılığı karşısında rıza gösterir ve “*Mademki bu kadar kararlısın, o zaman git, iyi bir özgürlük savaşçısı ol, oğul*” der. Ve Renas yoldaşın hazırlıklarını yaparak sevinç, onur ve gözyaşları arasında ülkeye yolcu eder.

Önderlik sahasına gelen Renas yoldaş, burda aldığı ideolojik eğitimle parti, halk, ülke ve mücadele gerçekliklerini kavrama, bilince çıkarma fırsatı bulur. Parti Önderliği'nden aldığı güç, moral ve ruh ile büyük kişilik dönüşümünü gerçekleştirerek, sıcak savaşım sahasına yürüyecek performansla ulaşır. Sade, dürüst ve saygın bir kişilik sahibi olan Renas yoldaş, eğitimin ardından kutsal vatan topraklarına uzanır.

Botan alanına geldiğinde, Türk özel savaş güçlerinin yıkıp yaktığı köylerle karşılaşır. Böyle bir manzarayı ilk defa görmektedir. Düşman gerçekliğini, vahşet dolu tarihini burda daha iyi kavrar. Sömürgeciliğe olan kin ve nefreti bin kat daha artar.

Özlü ve fedakar katılımıyla kısa sürede bütün arkadaşlarıyla kaynaşıp bütünleşen Renas yoldaş, Kürdistan dağlarına kavuşmuş olmanın mutluluğunu daha çok görevlere, eylemlere katılmakla yaşar. Taşıdığı BKC ağır silahını en iyi şekilde kullanarak

✱ Adı, soyadı: **Düzgün GÜLÜNÇ**

Kod adı: **Renas Laşer**

Doğum yeri ve tarihi: **Çimenli**

Köyü- Pertek- Dersim, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül**

1997, Berêperix tepesi eylemi

Çatak

binyılların öfkesini yağdırır sömürgeciliğin üzerine.

Berêperix tepesi eylemine katılan Renas yoldaş bu eylemde mevziden mevziye kahramanca savaşarak üstün yararlılıklar gösterir. Düşmanla iç içe, göğüs göğüse çarpışarak ülkesinden sürülmenin acısını çıkarma fırsatını bulur. Ve burada şehadete ulaşarak kutsal vatan topraklarına bir daha kopmamacasına bağlanma onuruna erişir.

Kaynağa dönüş, yaşama, insanlığa ve benliğine dönüşür.

Ne mutlu ülkesinin kurtuluşu için şehadete koşan canlara!

Aramızdasın, ölmedin, ölme-yeceksin, sürekli yaşayacak, varolacaksın!

**Çatak Taburu'ndaki
mücadele arkadaşları**

Rênas (Düzgün GÜLÜNÇ) yoldaşın anısına

KAVGA

*Karartılan umudun bağındaki
 hançer
 Kahpeliğin başına geçirilen
 kukuletalar
 Bilmez miyiz cellat
 bu kaçınıcı asır?
 Bu kavgada gidenler, gidenlerimiz
 Bir sonbahar günü, 4 Eylül
 Şafak vaktinde solan çiçekler gibi
 Ey!
 Tarihi geçmişini bilmem ama
 Vasiyetlerini iyi biliriz
 Baytar Dersimli Nuri'nin
 Yazılmayan bir tarih vardı
 ülkem Kürdistan'da
 Dağlarında doğan kızıl bir güneş
 Doruklarında akan serin su
 Yudumlanan sıcacık bir çay
 Haykırılan bir türkü
 Off, off yakar yüreğimi
 Yüzyılların acısını
 Kolay gelmez dile
 Ölüm tanrısı
 Zulmün tanrısı
 Zulmün zorbanın
 Kan emenlerin tanrısı
 Adını silmek isterken bu ülkem
 Kan damlaları ele verir
 Tarih sayfalarının arasında
 kurumamıştır daha*

*Kasırgalara karşı
 kaya diplerinde yeşeren yosunlar
 simgeler hayatı
 Kayalar siper olmuş
 yaşamak isteyenlere
 Ana kucacı dağlarda ağarmış
 saçlarını
 kır çiçekleri gibi
 Henüz gencecik yüreği
 Ey gerilla
 Karanlığın kuytu köşelerinde
 Hain pusularda
 Al kanlar içinde
 Ceylan gibi mevziden mevziye
 Gözler ufukta ışıldayan şimşek
 Çakar karanlığın kör gecesine
 Direnir ölümüne, inat olsun diye
 ihanete
 Yürür üstüne üstüne düşmanın
 El bombaları, kleşlerle
 Uçuşur havada şarapnel parçaları
 vınlayarak
 Ve paramparçadır hedef
 Eriş, demir, çelik namluların
 alevleriyle
 Ve yürür gerilla
 Yeni hedeflere
 Yeni yaşama
 Kızılbaşan şafağa doğru...*

*Çatak Taburu'ndaki
 mücadele arkadaşları*

Ecevit ÇAĞDAÇ

Düşmana yönelmede cesur ve gözüpek bir militandı

Celil yoldaş orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yurtsever olan aile ortamında erken yaşlarda mücadeleyle tanışma olanağı bulur. Uzun yıllar köyü ve kasabası çevresinde kalır. Devrimle ilgilenir, gelişen mücadelenin sıcaklığını yüreğinde hissederek büyür.

1993 yılında Iğdır alanında yaşanan yoğun katılımlarla birlikte Celil yoldaş da partiye katılmaya karar verir. Bu kararının hemen ardından Serhat eyaletindeki gerillalarla buluşur. Bir süre Serhat eyaletinde kalarak burada temel eğitimini görür. Eğitimden sonra da manga komutanlığı görevine getirilir.

1995 yılında Başkale alanına gönderilen Celil yoldaş, burada çok sayıda eyleme katılır. Katıldığı eylemlerde başarılı sonuçlar alan, emekçi, katılımcı kişilik özelliklerine sahiptir.

Başında bulunduğu birliği sürekli derli toplu, disiplinli tutan,

❖ Adı, soyadı: **Ecevit ÇAĞDAÇ**

Kod adı: **Celil**

Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **23**

Temmuz 1997, Sproz dağı

yoldaşlarının saygı ve sevgisini kazanmasını bilen, fedakarlığı ve çalışkanlığıyla örnek olan Celil yoldaş, bu özellikleriyle beğenilen, sözü dinlenen ve herkesin birliğinde yer almak is-

tediği, daha üst komutanların da birlikte çalışmak istediği bir militan kişilik sergiler. Eylemlerde cesur, gözüpek olan Celil yoldaş, militanca tutumunu her zaman gösterir.

23 Temmuz'da **Sproz** dağında gerillalar ile sömürgeci güçler arasında yoğun bir çarpışma yaşanır. Bu çarpışmada gücünü iyi savaştırarak önemli yararlılıklar gösteren ve önemli kayıplar verdiren Celil yoldaş, serseri bir kurşuna hedef olur ve şehade ulaşır.

Celil yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Devrim şehitlerimize ve partimize, Parti Önderliğimize verdiğimiz sözün gereklerini yerine getirmekte kararlıyız, azimliyiz, iddialıyız.

Şehitlerimiz onur abidelerimizdir.

Şehitlerimizin silahı elden düşmeyecek, intikamları mutlaka alınacaktır.

Mücadele arkadaşları

Emine KIRAN

“O Emine değil Xwînda’ydı”

Cizîra Botan’da büyüyüp mücadeleye katılım gösteren *Xwînda* yoldaş, Nuh peygamberin gemisine konukluk eden Cudi’nin eteğindeki, bol meyve ağaçları ve serin berak sularıyla eşsiz güzellikteki Gundikremo köyünde dünyaya gelmiştir. 15 Ağustos Atılımı’yla birlikte mücadelemizin yakından etkilediği ve onlarca katılımın gerçekleştiği, her aileden bir şehidin olduğu köylerimizden biri olan bu köy de birçok benzer köy gibi Türk özel savaş güçleri tarafından göçertilince, Xwînda yoldaş ve ailesi Cizre’ye yerleşmek zorunda kalmışlardır.

Çok genç yaşlarda klasik Kürt geleneğine uyularak evlendirilen Xwînda yoldaş, mücadelemizin alanda hakimiyetini hissettirerek bütün Kürdistan’da yarattığı gelişmeyi, büyük değişim ve dönüşümü derinden hisseder. Mücadeleyle yakın bağ içinde olan eşi, aile kurumunun kişiyi düzene bağladığı, bir kölelik ilişkisinden öte olmadığı, vatanın kurtuluşu ve insanın özgürleşmesi için yarar getirmediği, aksine sömürgeciliğin egemenliğinin devamını sağlayan bir kurum olma işlevini gördüğü; bu nedenle yurtseverliğin ve devrimciliğin bu kurumu parçalamaktan, yıkmaktan geçtiği bilincine vararak mücadele saflarına katılınca, ardından çok geçmeden Xwînda yoldaş da gerçeğin bilincine varıp gerilla saflarına katılım gösterir. Bu büyük değişimle evdeki köle, uysal, peçeli, dar kafalı Emine olmaktan çıkmış, özgürlüğe koşan, atak, canlı, savaşkan Xwînda olmuştur. Xwînda olma; bilinçli olma, yurtsever olma, halkının, ulusunun

✪ Adı, soyadı: **Emine KIRAN**

Kod adı: **Xwînda**

Doğum yeri ve tarihi:

Gundikremo köyü-Şırnak, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Cudi

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1997, Berwari-Hakkari**

neferi olma, düşmanın korkulu rüyası olma demektir.

İlk eğitimini Gare kampında gören Xwînda yoldaş, oradan Hakkari zozanlarına uzanır. Kürdistan kadınının zorlu yaşamı O’nu fiziki olarak güçlü kılmış, direncini keskinleştirmiştir. Bu nedenle zozanlarda hiç zorlanmaz. Sürekli BKC gibi ağır silahları kaldırır. Yaşamdaki duruşuyla, katılımıyla, ağırbaşlılığıyla herkesin gönlünü fetheden Xwînda yoldaş, gelişmeye açık olduğu için YAJK kadro eğitimi-

ne gönderilir. 1997 yılında teorik-pratik olarak kendisini oldukça yetkinleştirmiş bir şekilde yeniden zozanlara dönerek savaşta yerini alır. Bu süreçte komutanlık görevini üstlenen Xwînda yoldaş, kadın özgürleşmesine inanan ve tecrübesiyle buna büyük katkılar sunabilecek seviyeye gelen ender yoldaşlardan biridir.

Hakkari zozanlarının güzelliği ve asiliğini doyarsa yaşayan Xwînda yoldaş, aşık olduğu bu alanlardan biri, Berwari alanında girdiği bir çatışmada vurularak şehit düşmüştür. O’nun yarım kalan mücadelesi şimdi yoldaşları tarafından daha büyük bir coşku ve heyecanla sürdürülmekte, Xwînda her gerillada yaşamaktadır.

Mücadele arkadaşları

*Ölümden değil korkumuz,
utanç içinde kalmaktır.*

*Başı dik ülke topraklarında
yürüyenlere selam olsun.*

*Selam olsun Ağustos sıcağında
gözlerinde şimşek çakanlara.*

*Dizlere kadar çekilmiş yün
çoraplarında*

*Filistin parkelerinde
ve sevgi saçan silahlarında*

*öfke ile soluyan özgürlük müjdecilerine
dik alınlara selam olsun.*

*Ve sözü çiğneyenlere
bir mısra bile dökemeyenlere lanet olsun
lanet olsun...*

Şehit Mêrxas

Özgel UĞUR

[PARTİ DOĞRULARINDA İNATÇI VE ISRARCI BİR KİŞİLİK

Cansöz yoldaş, orta halli bir ailenin ortanca kızı olarak Mardin'de yurtsever bir çevrede büyür. Babası ilkokuldan sonra onu okula göndermeyerek yerel gelenek ve göreneklere uygun büyütmek ister. Klasik Kürt ailesi içinde klasik bir yaşama mahkum edilmek istenmektedir. Evinden dışarı çıkmayan, erkeğin önünde konuşmayan, ev işlerinden öte bir işe burnunu sokmaya hakkı olmayan ve belli yaşa geldiğinde de bir erkekle evlendirilerek sürdürülen klasik bir yaşamdır babasının gönlündeki. Ama Kürdistan'da gelişen Ulusal kurtuluş mücadelemiz bu aile çevresini de sarar ve eski, köhne her şeyi bir ateş misali yakıp yıkarak büyük değişim, dönüşüm gerçekleştirir. Mücadelenin sıcaklığı kişilikleri eski dünyadan alıp yeni bir dünyaya sokar. Karanlıktan aydınlığa çıkartır. Uçurumdan düzlüğe getirir. Yani Ulusal kurtuluş mücadelesi ve siyaseti Kürdistan insanının ruhunda, beyninde, yaşamında, ilişkilerinde bir devrim yapar. Kürt insanını değiştirir, dönüştürür; gözünü, gönlünü dünyaya açar.

İşte bu değişim ve dönüşümden nasibini alan ailelerden biri de Cansöz yoldaşın ailesi olur. '90'lı yıllarda gelişen halk serhildanlarının etkisiyle mücadele saflarında yerini alarak büyük bir değişim yaşarlar. Ulusal birlik, bütünlük ve kitle-

❖ Adı, soyadı: **Özgel UĞUR**

Kod adı: **Cansöz Cafer**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **19**

Ağustos 1997, Elkê-Hakkari

sel direnişin etkisi onları derinden etkiler.

Serhildanlarda yerini alan Cansöz yoldaş, yüreğini saran devrim ateşinin sıcaklığına dayanamaz; milisler aracılığıyla, gerillaya kavuşmak için sabırsızlıkla harekete geçer ve daha genç yaşına rağmen gerillaya katılır.

İlk geldiği yer Haftanın alanıdır. Burada temel eğitimini gördükten sonra yeniden Mardin alanına gönderilir. Mardin'de bir yıla yakın süren kitle faaliyetinden sonra Botan eyaletine gönderilir ve Garisa alanında savaş birliklerinde yer alır. '95 bahar düzenlemesinde tekrar Haftanın alanına, oradan da Metina alanına gönderilir. Burada

belli bir süre kaldıktan sonra Hakkari zozanlarında savaş birlikleri içinde yerini alır.

Zozanların eşsiz güzelliğine bağlanan Cansöz yoldaş, hem iyi bir savaşçı, hem de gelişmeye açık bir devrimci olduğunu burada kanıtlar ve manga komutanlığı görevine getirilir. 1996-97 kış eğitim sürecinde yeniden Metina alanına geçer. Pratik deneyimlerinin ışığında bu eğitim sürecinden oldukça yararlanır ve kendini geliştirir. Bahar atılımıyla birlikte yeniden zozanlara döndüğünde, savaş azmi oldukça bilenmiş, deneyimli ve gelişkin bir Cansöz olarak pratiğe başlar. Parti doğrularını ortama egemen kılmada ısrarlı ve inatçı olan Cansöz yoldaş, parti çizgisine bağlı ve onun uygulanmasında kararlı oluşuyla arkadaşları arasında sevilip sayılır.

Elkik korucu köyüne yönelik geliştirilen kuşatma eyleminde aktif rol üstlenen Cansöz yoldaş, eylemde çok önemli yararlılıklar gösterir. Eylem sonrasında kobra helikopterlerin geliştirdiği saldırıda ağır yaralanır ve arkadaşlarının tüm çabalarına rağmen kurtarılamayarak yaşamını yitirir, devrim şehitleri arasına katılır.

Bize devrettiğin devrim bayrağı elimizde yükselerek dalgalanıyor ve Kürdistan varolduğu dalgalanacak!

Mücadele arkadaşları

Abdullah KAR

O, devrimin direnişçi bir neferiydi

Çok küçük yaşlarda babasını kaybeden **Bedri** yoldaş, ağabeyi tarafından büyütülür. Öksüz büyümesi nedeniyle içine kapanık bir kişiliği vardır. Zaten ülkesi öksüz, ülkesi sahipsiz, ülkesi kimsesizdir. Bu nedenle içe kapanıklık adeta bir toplumsal vakadır. Bunu aşmak, kimsesizlikten kimlik sahibi olmaya adım atmak PKK ile başlamıştır. Bedri yoldaş da ancak PKK ile tanışmaya başladıktan sonra öksüzlüğünü aşar, içe kapanıklıktan sıyrılır, yeniden doğar ve canlanır.

15 Ağustos şanlı atılımıyla Botan'da ivme kazanan mücedelemizin geliştiği alanlardan biri olan Uludere'de '90'lı yıllarda milislik yapan Bedri yoldaş, gerek köylerinde, gerekse yörede meydana gelen şehadet olaylarından etkilenerek gerillaya katılmaya karar verir. '93 yılında da bu kararını gerçekleştirerek gerilla saflarına katılır. Saflarda iyi bir savaşı olma önem verir.

Örgüt yaşamının gelişmesinde titiz ve özenli olduğu kadar, savaşta da kendini yoğunca veren Bedri yoldaş, ağır silah (BKC) taşıyarak özverili ve savaşkan özelliklerini geliştirir. Ağırlığına rağmen silahını isteyerek ve severek taşıyan Bedri yoldaş, komutanlarınca terfilendirildiğinde bunu kabul etmeyecek bir nefer olarak halkına hizmet etmesinin daha yararlı olacağını belirtir ve sade, mütevazî bir savaşı olarak görevlerine canla başla katılır.

Metina alanında belli bir süre kaldıktan sonra üç yıl Hakkari alanında kalan Bedri yoldaş, alanın tümünü adım adım dolaşır ve araziye çok iyi tanıma fırsatı bulur. Savaşta canlı ve atik olması yoldaşlarının sürekli O'nunla ol-

❖ Adı, soyadı: **Abdullah KAR**

Kod adı: **Bedri**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1997, Dimê eylemi**

mayı istemelerine zemin olmuş ve yaşamdaki sadeliği ve canlılığıyla arkadaşlarının hep ilgisini çekmiş, beğenisini kazanmıştır.

1997 haziranında **Dimê** kara-

kol tepesi vurulmak istenir. Bu eylemde Bedri yoldaş saldırı grubunda yer alır. Ancak eylem planındaki bazı eksiklik ve yanlışlıklar sonucu hatalı durumlar ortaya çıkar. Bunun sonucu Bedri yoldaş yaralı olarak askerlerin eline geçer. O'nu hemen işkenceye alırlar. Daha eylem sonuçlanmadan bazı bilgiler istemektedirler. Yaralı olmasına ve özellikle yarasına işkence yapılmasına rağmen, faşist askerlerin bu vahşeti karşısında yılmayan Bedri yoldaş, sonuna kadar onurlu, şerefli bir ARGK neferi olarak yüce şehadet mertebesine ulaşarak halk tarihimizdeki direniş sayfalarından birisine altın harflerle adını yazdırır.

Bedri yoldaşın şehadeti, doğru planlar temelinde yürümenin emridir, vasiyetidir. Anısına mutlaka layık olunacak, doğru temsili yapılacaktır.

Mücadele arkadaşları

Mahmut ALİ

Bir düğüne hazırlanır gibi yarına hazırlanıyordu

Kışın gelişini müjdeleyen soğuk rüzgarlarla birlikte yağan kar ve yağmur balçığa dönüştürüyordu Meydan Casus toprağını. Yazdan kalan kuru otlar ince kar tabakasıyla örtülünce, tatlı kehribar sarısına dönüşüyordu bütün doğa. Doğanın bu güzelliğinde bambaşka oluyordu gerilla yaşamı. Bir yandan binbir zahmetle pişirilen çayları yudumlarken, gökyüzünü seyre dalıyor ve çadırdan damlayan su damlalarının sesi arasında anılarını anlatmaya koyuluyorlardı birbirlerine gerillalar.

Soğuk hava kendini hissettirdiçe kimse ateşin yanından kalkmak istemiyordu. Hep tatlı bir tebessümle konuşan **Kahraman** yoldaş, şen esprileriyle ortalıkta neşeli bir hava estiriyordu. Ardından herkes hareketlendi, canlandı ve yeni günün işlerini yapmaya koyuldu. Kahraman yoldaş da bir düğüne hazırlanır gibi yarına hazırlanıyordu. Raxt ve silahını özenle elden geçirerek temizliyor ve ardından giyinerek çakı gibi duruyordu yoldaşlarının önünde. Çünkü yarın önemli bir gündü. Ve bu önemli günün başrol oyuncularından birisi de kendisiydi.

Sabah olduğunda güneş bütün güzelliğiyle Katolar'a sıcaklığını yaymaya başladı. Kato'nun doruklarına asılmış Kürdistan bayrağı hala özgürce dalgalanıyordu. Sömürgecilerin indirmeye cesaret edemediği, her indirmeye gelişinde birçok kayıp vererek gerisin geriye gittiği bayraktı bu dalgalanan. Ordu güçleri yeniden güç toparlayıp operasyona hazırlanıyordu. Katolar'da dalgalanan bayrağı indirmek için görülmemiş büyüklükte bir ordu hazırlayarak tekrar gelecekti. Çünkü hazmedemiyordu bayrağı. Bayrak düşmana inat dalgalandıkça dalgalanıyor, özgürlüğün tadını çıkarıyordu.

Ordu güçlerinin hazırlıklarına karşı gerilla da hazırlık içindeydi. Kela Agiri'ye gidilerek yola pus

❖ Adı, soyadı: **Mahmut ALİ**

Kod adı: **Kahraman Halim**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997, Kela Aqîr**

atılacak ve gelen askerlere darbe vurulacaktı. Akşam güneş kızılığını dağların ardına çekerken düzenleme ve planlamasını tamamlayan gerilla birliği harekete geçmeye başlamıştı bile.

Karanlığın çökmesiyle birlikte hava da soğumaya başlamıştı. Ancak eyleme yürüyen gerillalar üşümüyor, aksine içlerindeki ateş onları yakıyordu. Sömürgecilikten intikam alınacak bir gece daha yaşanacaktı. Bunun coşkusu, sevinci insanı ısıtmaya yetiyor da artıyordu bile. Kahraman yoldaş da bu coşku ve sevincin sıcaklığıyla yürüyordu. Yıldız misali parlayan gözleri, canlı yüz ifadesi ve yüreğindeki dinmez intikam arzusuyla bir an önce mevzileneceği yere ulaşmanın sabırsızlığıyla, serin esintinin kollarına kendini bırakmış yürüyordu. Herkes sessiz ve aynı ritimde yürüyordu. Sadece nefes alış verişleri geliyordu insanın kulağına. Sanki ejderha gibi ateş püskürtüyordu bu nefesler.

Nihayet gerillalar mevzilenecekleri yere ulaştı ve sabırsız bekleyiş başladı. Her dakika bir saat, her saat bir gün kadar uzun geliyordu bu bekleyişte. Ancak ordu güçleri fazla bekletmedi bu kez ve karanlığın içinden bir öncü kolun ucu belirmeye başladı. Öncü kol kendinden emin yaklaştıkça yaklaşıyordu.

Her adımda biraz daha ölüyorlardı. Gölgeler artık daha iyi seçiliyor, kendi ayaklarıyla giriyorlardı tuzağa. Ve gerilla namluları alev saçmaya başladı. Ortalık bir anda cehenneme dönmüştü. Gece nin karanlığı, silahların namlularından çıkan kurşun ve roketlerle aydınlanıyordu.

Kısa bir süre sonra araziye yayılan ordu güçleri toparlanarak çatışmaya başlamıştı. Ama pusu grubunun da görevi başarıyla tamamlanmıştı. Artık geri çekilmenin zamanıydı. Hiç vakit kaybetmeden uygun bir şekilde geri çekilme yapıldı. Güvenli bir yere ulaşıldığında komutan "*Eksiğimiz var mı?*" diye sordu, içi burkularak! Önce ses çıkmadı kimseden. Ardından bir gerilla "*Kahraman yoldaş, adına yaraşır bir kahramanlıkta savaşarak şehit düştü heval*" dedi. Başlar öne eğildi. Daha bir iki saat önce şen kahkahalar attıkları bir yoldaşları artık aralarında değildi.

Sessizce düştüler yine yola. Ama herkesin kafasında Kahraman'la ilgili yaşadığı bir anı vardı. Hepsisi O'nun bir anını hatırlayarak sessizce akıtıyordu göz yaşlarını yüreğine.

Sömürgeci orduyu sokmamışlardı Koto'ya. Bayrakları Kahraman'la birlikte özgürce dalgalanmaya devam ediyordu. Kahraman'ı yüreklerine gömerek, O'nun mücadelesine kaldığı yerden devam sözü veriyodu bütün yoldaşları.

Anısına bağlı kalacağımıza söz veriyoruz. Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz.

**Çatak Taburu'ndaki
mücadele arkadaşları**

Mustafa GÜZEL

“Ağabeyimin yerini doldurmaya gidiyorum”

Yoksul ve yurtsever bir aileden gelen **Şivan** yoldaş, küçük yaşlardan itibaren, ailesinin diğer fertleri gibi çobanlık yaparak aile geçimine katkıda bulunmaya çalışır. Alanın zozanlık oluşu ve hayvancılığa elverişliliği nedeniyle yöre insanının yaşamını hayvancılıkla kazandığı Beytüşşebap zozanlarında ağabeyiyle birlikte sürülerini otlatmaya götürdüğü yıllarda, zozanların derinliklerinde gerilla gruplarıyla karşılaşır Şivan yoldaş. Onlarla uzun sohbetler yaparlar. Artık gerillalarla görüşme yaşamlarının bir parçası olmuştur. Onlarla konuşmak, bir şeyler öğrenmek, yaşadıkları hikayeleri dinlemek Şivan yoldaşa çok büyük bir keyif verir ve derin hayallere daldırır.

İlerleyen yıllarda Türk devletin zozanlara sürü çıkarmayı yasaklayarak baskı ve işkence uygulamalarıyla halkı göçertmesi, bu alandaki köyleri yıkıp yakması sonucu birçok aile gibi Şivan yoldaşın da ailesi sürüsünü, köyünü, zozanlarını bırakıp şehre göçetmek zorunda kalır. Aile Yüksekova'ya göç ederken, Şivan yoldaşın ağabeyi, “*Bu zulmün hesabını sormadan, bugünlerin intikamını almadan ben gelmeyeceğim*” diyerek gerillaya katılır. Şivan yoldaş ailesiyle birlikte Yüksekova'ya gider. Burada bin bir zorluk içinde yaşama çabasına girer. Daha yaşı küçük olduğu halde kendisi de bulunduğu her işte çalışarak ailesinin geçimine katkı sunar.

❖ Adı, soyadı: **Mustafa GÜZEL**

Kod adı: **Şivan**

Doğum yeri ve tarihi:

Beytüşşebap, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1997, Nebirnav tepesi-Hakkari**

Aradan yıllar geçer. Şivan yoldaş genç bir delikanlı olmuştur. Yıllar önce ayrıldığı ağabeyinin hasreti içini yakmaktadır. O da “*Ağabeyimi görmeye gidiyorum*” diyerek ailesinden ayrılır ve milisler aracılığıyla gerillalara ulaşır. Burda ağabeyini sorar, araştırır. Ağabeyinin adının Şivan olduğunu, gerillada önemli yararlılıklar gösterip başarılı bir pratik sergilediğini ve kahramanca savaşarak şehadete ulaştığını öğrenir. Yeniden Yüksekova'ya dönerek şehadet haberini ailesine iletir. Ailesi bu olaydan çok etkilenir ve mücadeleye, devrime, partiye bağlılıkları daha da pekişir. Bir şehidin sahibi olmanın onurunu, gurununu yaşarlar.

Sadece Şivan yoldaş rahat değildir; derin düşünceler ruhunu, beynini sarmıştır. Nihayet dayanamaz ve bir gün kararını ailesine açıklar: “*Ben ağabeyimin yerini doldurmaya, silahını kaldırmaya gidiyorum*” der ve ailesinin sevinç gözyaşlarıyla gerilla saflarına uğurlanır. Ailesi bu karardan büyük mutluluk ve gurur duyar.

İlk temel eğitimini Başkale alanında alır. Bu eğitim sayesinde parti, halk ve mücadele gerçekliğini kavrar. Bilinçlendikçe güç kazanır ve savaş azmi bilenir. Verilen tüm görevlere yüksek coşku, moral ve istekle katılım sağlayan Şivan yoldaş, yorulmak bilmeyen bir çabayla, ağabeyi şahsında tüm devrim şehitlerine layık bir pratiğin sahibi olmaya çalışır. Oldukça uyumlu, özverili, çalışkan bir pratik sergileyen Şivan yoldaş arkadaşlarına, halkına ve partiye karşı büyük sevgiyle bağlılık duyar.

Şivan yoldaş, 30 Temmuz 1997 yılında **Hakkari-Nebirnav tepesi** eyleminde vurularak şehitler kervanına katıldı.

Kısa ama dolu dolu bir yaşamın sahibi olan Şivan yoldaş mücadelemizde her zaman yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

*Kabardık, coştuk, taştık
ta göklere yükseldik
dünyaya serpildik
hayat verdik, can verdik
toprağa ve insanlığa...*

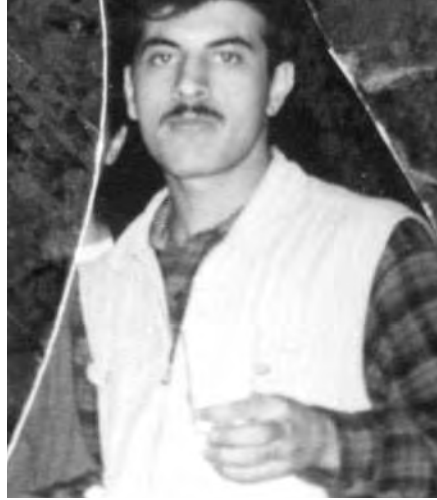
Sertav Çiya EKER

Sertav Çiya ateşe çağrıldı

Özgürlük ütopyası, ilk insandan günümüze varan en güçlü insanlık düşü olmuştur. Topluluklar, sınıflar, halklar özgürlük ütopyası uğruna en çok bağlı oldukları değerlerini, en mükemmel insanların adanmışlardır. Yüreğinde ataleti yaşayan, özgürlüğe sevdalanmaz ve hep kendisi olarak kalır. Oysa özgürlük ütopyasına kendilerini katanlar halk oldular, sınıf oldular, insanlık oldular. Çünkü onlar verili dünyayla yetinmediler. Ruhlarının derinliklerindeki en mükemmeli arayış dalgasının peşisıra ikirciksizce yürüdüler. Sıradan insanları mutlu eden şeylerin onların dünyasında yeri yoktu. Bundandır ki, binlerce yıldır anılanlar, tarih sayfalarında yer alanlar, söylencelere konu olanlar hep onlar oldular.

Son çeyrek yüzyıldır özgürlük savaşını veren Mezopotamya halkları da en değerli, mükemmel, ateşten evlatlarını bu kavgaya verdiler. İşte **Sertav Çiya** da onlardan biri. O, çocukluk ütopyasına bağlı kalarak yürüdü hep. Çünkü çocukluk ütopyalarına ihanet edenler kendi kimliklerine de ihanet etmiş olurlardı. Buna ihanet etmemenin yolu, ölümü yenmekten geçiyordu. Ölümü hiçleştirilenler ancak bu özgürlük kavgasına ihtişamla akabilirlerdi. Oysa sıradan insanlar, ölümden korktukları için güzel olana düşman oldular. Ama kimileri *"Biz yaşamı uğrunda ölecek kadar çok seviyoruz"* dedi. Ve yendiler ölümü. İşte Sertav Çiya da onlardan biri.

Sertav arkadaş 1975 Ankara doğumlu. Çeşitli nedenlerle ülkeden ayrılmak zorunda kalan

❖ Adı, soyadı: **Sertav Çiya EKER**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ankara 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **24 Ağustos 1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **30**

Temmuz 1997, Bervari-Hakkari

her Kürt ailesi gibi, onun ailesi de Anadolu'nun çeşitli yerlerine dağılmıştır. Aslen Farqin(Silvan)'lidir. Amed'de kalmamasına rağmen oranın ruhunu sonuna kadar yaşar. Sertav, Ankara doğumlu olmasına rağmen, doğduktan sonra üniversite yaşamına kadar Denizli'de yaşar. Yetişme koşullarında en önemli etken ailesidir. Sertav Çiya öğretmen bir annenin tek çocuğudur. Şehadetinden sonra annesi gazeteye verdiği bir ilanda duygularını şu biçimde aktarır: *"Yuvamızı ısıtan tek güneşimiz, Sertav Çiyamız! Ülkenin hangi dağı ısıtıyorsun, kanınla hangi dağı suladın yavrum? Mirasçımızdın, mirasçın olduk."*

Aile yapısı, ülkeden beraber getirdiği geleneksel feodal yapı-

nın yanı sıra, Batı'nın yaşam koşullarıyla küçük burjuva yaşam tarzını iç içe barındırır. Ama yurtseverliği öncelere dayanan bir ailedir ve Sertav da bu çevre içinde özüne fazla yabancılaşmadan kendini tanıma olanağı bulabilmiştir. İçinde bulunduğu sosyal çevre başka bir halktandır ve özellikle sosyal şoven tiplerle çevrili olduğu bu sahada yetişmesinin zorlukları epeycedir. Dayatılan müthiş bir asimilasyon, özden boşaltma ve Türkleştirmedir.

Oysa Sertav Çiya daha bir çocuktur; yiğit bir çocuktur. Özlemlerini daha o yaşlarda şehirlere yakıştırmaz. Özlemleri ırmaklar kadar coşkun ve bulutlar kadar yüklüdür. Sevgisini ise paylaştıran bir çocuktur. Masum, berrak, pınarları andıran gözleri, Prometheus'tan kalma bir ateş parçasıdır. Sıcak yüreğine karşı durmak, O'nu sevmek mümkün değildir.

Bir insana sunulabilecek birçok imkan ve sosyal olanaklar kendisine tanınır. Bunlara gelmemesinin alternatifi ya ezilmek ya dışlanmaktır. Ama Sertav Çiya her iki duruma da gelmez. O daha çocukluk yıllarında bile bu dayatmalara karşı durur. Mevcut verili zemine oldukça retçi bir tarzda yaklaşan ve kimliğine daha o yaşlarda sahip çıkan Sertav Çiya bu yaklaşımını kişiliğinde temel bir ilke olarak işler. Farklı bir sosyal zeminde olsa da Kürt olduğunu hiçbir zaman unutmaz. Belki bunun bilincine tam varmamıştır ama, O bu kimliğiyle barışıktır ve değiştirmesi yönünde dayatmaları asla kabullenmez.

Sömürgeci eğitim kurumlarındaki öğrenim süreci de benzer biçimde geçer. Sorumsuz, sorgulamayan, düşünemeyen, güdülerine hapsolmuş, oldukça tüketici, Batı özentileri içinde kültürel-sosyal değerlerine yabancılaştırılmış lümpen bir gençlik yaratılmak istenmektedir. Böylesi bir süreçte, daha o yaşlarda devrimci-yurtsever değerlerle tanışır Sertav Çiya, kendisini o egemen atmosfere kaptırmaz. Onca baskıya maruz kalmasına ismi bile yeterlidir oysa. O, dağın ardındaki güneştir. Sertav Çiya insanlığa sevdalıdır; toprağa, yağmura ve ateşe katmak ister kendisini. Mekanik yaklaşımlar, bayağı ilişkiler onda ilgi bulmaz. En çok da yağın yağmurlar altında, ayakları toprakta yürürken özgür hisseder kendisini. Dokunmaz kimse onun böylesine dalıp gidişine, bilincinde sınırsızlığın, doyumsuzluğun, ulaşılamazlığın zirvesindedir. O artık bir cisim olmaktan çıkmış, uzayda bir nesne değil, uzayın kendisi olmuştur. Çok istediği ama uzanamadığı uçsuz bucaksız dağlarla sarmaş dolaş olmuştur. Yüreğindeki o kor ateş olmuştur, alev alevdir Sertav Çiya. Dokunamazsın, okyanusların maviliğinde, gökyüzünün sonsuzluğundadır. Yanında olacaksa birisi, bu maviliği derinleştiren olabilir ancak. O artık yapay sınırları aşmıştır; yeryüzü ve gökyüzünün çocuğu, Zerdüş'tün torunudur. Ateşten kutsanmıştır; çağrıdır, ateşe gider.

Çocukluk ve okul yıllarını birlikte geçiren ve parti ile tanışma ve katılımları da beraber olan bir arkadaşı Sertav Çiya'nın o yılları için şunlar söylüyordu:

“O yıllardaki Sertav'ı düşündüğümde aklıma ilk gelen özellikleri, cesaret, hatta gözükaralık, kararlılık ve dostluktu. Biraz geleneksel halk özelliklerimizden de gelen fedakarlık ve dostluğa bağlılık yönü çok güçlüydü.

Ve bunu O'nunla yoğunca yaşamıştık. Bunun yanında özellikle aileden gelen duygusallığı da belirgindi ki, bunun olumlu olduğu kadar olumsuz sonuçlarını da epeyce çekti.”

Aileden aldığı yurtseverlik ve yukarıda ifade edilen kişilik özellikleriyle birlikte devrimcileşmekte ya da devrime karar kılmada çok zorlanmaz. Bu kararlaşıma daha lise yıllarında gerçekleşmiştir. Ve üniversiteye gidişte, düzende kendine gelecek yaratmaktan ziyade, kendini biraz daha geliştirmek, aileden kopabilmek ve partili çevreyle, yurtsever ortamlarla daha yoğun ilişkilenebilmektir amacı. Aynı arkadaşı liseli yıllar için şöyle söylüyordu:

“Lise yıllarında yaptığımız sohbetleri hatırlıyorum. Partiyi fazla tanı mıyorduk, öyle herhangi bir ilişkilene olanağımız da olmuyordu. Ama ülke ve partiyle ilişkilene mütthiş bir özlemi mi vardı. Gerilla hedefini o zamandan önümüze koymuştuk.”

Bu duygu ve düşüncelerle Eskişehir'de üniversiteye giriş yapar. Tarih bölümünü kazanmıştır. Üniversiteye başladığı ilk ay içinde yurtsever öğrencileri bulur ve kendisini yurtsever gençlik ortamına ve çalışmalarına katar. İçine akmak istediği nehre kavuşmuştur. Bu nehirle yüreğindeki o Güneş Ülkesi ütopyasına kendisini taşırayacaktır. Böyle bir şeye zaten dünden hazırdır. Yıllardır özlemine duyduğu ve içinde yeşerttiği ortama kavuşmuştur. Yurtsever gençlik ortamına ulaşmanın, siyasal ve eğitsel faaliyetlere katılıyor olmanın büyük mutluluğunu yaşar. Mutluluk, yüreğinden geçenlerle gerçek yaşamın çakışması değil midir? İşte onda yaşanan da budur. Özgürleşme serüveninde önemli bir ilk adım atmıştır. Artık biraz daha olgunlaşır Sertav Çiya ve isyancı, özgürlüğüne düşkün özellikleri yurtsever gençlik ortamında tanıdığı arkadaşlarıyla bir-

likte daha da gelişir. Kürdistan'dan gelen her arkadaşıyla yoğun bir biçimde ilişkilene alabileceği her şeyi almak, ülkesinin kokusunu sonuna kadar tatmak ister. Çalışmaya tutkunca bir sevdası vardır. Normal düzenlenmiş günlük programın ötesinde kendisine başka programlar da yapar. Her sokağa çıkışında ya da bir yerden bir yere gidişinde yanına bir kitap ya da dergi almayı kesinlikle ihmal etmez. Okumaya vakti olmasa bile yine de alır. Olur ya karşılaştığı bir arkadaş olur, ona aktarmaya, okutmaya çalışır.

Coşkulu, heyecanlı ve cana yakın yönleriyle kendisini çevresine oldukça sevdiren Sertav Çiya. Kendini yapı içinde güçlü bir çekim merkezine dönüştürmüştür. Oysa kendisinden daha üst sınıflarda olan ve savaşın sıcak ortamından, ülkeden gelen arkadaşları da vardır.

Sertav kendisini devrime, sosyalizme, özgürlüğe ikirciksiz adanmış kaygısız ve büyük bir aşkla her şeye girer. Tek bir hesabı vardır: Devrime sonsuz adanma. Bu yönlerinden dolayı kısa sürede sorumluluk üstlenmek zorunda kalır. Kendisine güçlü bir miras bırakılmamıştır, yapıda yetkin bir düzey yoktur. Tüm bunlara rağmen özlü bir çabayla önemli sonuçlar elde eder. Üniversitede yurtsever duygulara, mücadeleye eğilimli geniş bir potansiyel olmakla birlikte, işleri koordine edecek, yapıyı hareketlendirip yönlendirecek, bu potansiyeli gerek nitelik gerekse de nicelik olarak işleyecek kimseleri bulmak çok zordur. Kürdistan'dan, açık savaşın yaşandığı sahadan gelenlerin büyük çoğunluğu üniversiteyi dertlerden, sorunlardan, sıkıntılardan ve savaştan uzak yaşamının bir zemini olarak görmektedir. Azınlıkta kalan bir kesim ise kendi içinde iradeli, müdahale gücü olan, potansiyeli işleyecek birilerini ön plana çıkara-

ramamaktadır. Kürdistan'dan gelen geniş kesimin yanı sıra Türkiye metropollerinde doğup büyümüş ve ülkesini hiç görmemiş önemli bir kesim ile birlikte üniversiteli Türk gençlik içinde de UKM'ye, partiye ve Önderliğe büyük bir sempati ve ilgi oluşmuştur. Ama bunları devrim kanalına akıtabilecek, öncü rolünü oynayabilecek birileri kolay kolay çıkmamaktadır.

Eskişehir üniversitesi '88'den beri mücadeleye oldukça nitelikli-güçlü arkadaşlar aktarabilmiştir. UKM ile en erkenden bağ kuran üniversitelerden biridir. Türk, Kürt, Çerkez, Arap vs. halklardan gelen genç öğrencilerden oluşan potansiyel doğru işlenebilse bu gelenek sürdürülebilecektir. Sertav Çiya işte böylesi bir potansiyeli işlemeye yetecek bir zemini yaratmak için büyük bir coşku, emek ve heyecanla çalışır. Arkadaşlarını da şaşırtacak bir başarı elde eder.

Artık koşulları olgunlaşmıştır ve o çok özlediği ülkesine, yükseltilere kavuşmanın zamanı gelmiştir. Dağlara bakmayı, görkemi ve büyüklüğü karşısında duyulanmayı çok seven Sertav Çiya, artık ellerini mavi gökyüzüne özgürce uzatmak ve haykırmak istemektedir.

"Gençlik yarına akan seldi O'nun için. Gençlik denince isyan gelirdi aklına, genç olmak savaş gerekçesiydi. Böyle anladı genç olmayı, böyle çıktı yola."

Bu çıkışından önce bir kez tutuklanıp gözaltına alındı. Fazla içeride kalmasa da maruz kaldığı işkence sonucu fiziksel olarak epeyce yıpratılmıştı. Yaşadığı bu olayın ardından kararı daha da kesinleşti. Aynı dönemi yaşayan bir arkadaşı, *"Ankara'da birlikteydik 'bunların eline bir daha geçmemek gerek' diyordu. Öyle de oldu. O'nu bir kez daha sağ olarak ele geçiremediler"* diyordu.

Kentler gündüzleri daha da boğucu geliyordu O'na. Çünkü tüm bozulmuşlukları, çürümüşlükleri görüyordu. O artık bir rüzgar olmalı ve düşman eli kesinlikle ona uzanmamalıydı. Kentler geceyi çağırdığında ve doğduğunda ay, Sertav yüreğiyle konuşuyordu. Yalnızlığını duyumsardı yüreğinde. Ve bir türkü ile dağıtmak isterdi yalnızlığını, sesi güzeldi. *"Ağlama yar ağlama aney"* parçasını adeta Kemal Pir yoldaştan miras almıştı. İçinde bir hasret vardı. Gece karanlığında yükselip yıldız olmak isterdi.

Üniversitedeki iki yıllık çalışmaları sonucunda oldukça güçlü ve çeşitli halklardan oluşan öğrencilerden bir grup oluşturmuşlardı. Devrimin Türkiyelileşme atılımına en iyi yanıtı kendi cephelelerinde katılımlarını sağlayarak gerçekleştirebileceklerine inanıyorlardı. Coşkuluydular. Kimileri daha iki buçuk ay önce devrimle tanışmıştı; Karadenizliydi, Egeliydi, Türkmendi, Lazdı, Çerkezdi. Sertav Çiya'nın, *"Heval, ortamla daha yeni tanıştın, daha kalmalı, iyi düşünmelisin, bir gerilla olmaya karar vermek kolay olabilir (ki o da kendi içerisinde oldukça zordur) ama gerillacılık kolay değildir"* sözlerine yanıtları, *"Hayır heval, biz de geliyoruz"* demek olmuştu. Ve dediklerini gerçekleştirdiler. Anadolu'nun kültürel mozağinde bir demet kır çiçeği olup, kendilerini Mezopotamya'nın özgürlük seline kattılar.

"Katılım sürecini hatırlıyorum, müthiş bir heyecan ve sabırsızlık vardı. Hele Partiye ulaştığımız gün (24 Ağustos 1996) sabaha kadar uyuyamamıştık. Dünya içinde bir dünya, çok ayrı, çok farklıydı..."

Sertav Çiya bu farklılığı da iyi görür, anlamaya, kavramaya çalışır. Ama içinden geldiği top-

lumdan edindiği ve kendisini zorlayacak kimi yanlardan tamamen kurtulabilmiş de değildir. İnsan düzen içindeyken mücadeleyi ne kadar tanıdığını iddia etse de, içine girdiğinde önüne yeni bir dünya açılır. Bu dünya da Önderliğin çözümlemelerinde gizlidir. En büyük yoğunlaşması bunların üzerine olur. Bu çözümlemeler insana bağlılığın, insanlığı sevmenin, ülkeyi ve toprağı sevmenin, özgürlük kavgasının bir neferi olmanın ne demek olduğunu verir.

Ve mücadelenin yüreği ülkede, ülkenin yüreği Botan'da atmaktadır. Bunu görmüştür ve artık adını bulmuştur: **Botan**. Büyük komutan Agit yoldaşa büyük bir hayranlığı ve sevgisi vardır. O'na ve şehitlere büyük anlam biçmektedir. Aynı eğitim çalışmalarında yakın bir arkadaşına, *"Eğer önce ben gidersem, beni Agit yoldaşın toprağına, Silvan'a defnedin"* der. Sertav Çiya'nın bu sözlerinin değerinin emir niteliğini yoldaşları asla unutmayacaklardır.

Mücadelenin, tepeden tırnağa bir yenilenme, tazelenme, kendini aşma sürecini insanların önüne koyduğu bir gerçektir. Bu yenilenme genelde zor olur. Zaten mücadelede değerli olan da biraz zoru başarabilmek değil midir? Bu anlamda Botan yoldaşın da zorlandığı yönler olur. Eğitim gruplarının biri hariç tümü üniversite kökenli arkadaşlardan oluşmuştur. Parti tarihinde pek sık rastlanmayan bir durumdur bu. Avantajları olduğu kadar dezavantajları da vardır. Sosyal yapılarının ortaklığından dolayı güçlü bir sınıf savaşımı yürütmek gerekmektedir. İçinden geldikleri sosyal zeminin alışkanlık, özellik ve ilişki tarzından yeterince kendilerini kurtaramamışlardır. Sertav Çiya da bu yönlü zorlanmalar yaşar.

Ama gelişme ve sonuna kadar yürüme kararlılığındadır.

Ülke sahası dışındaki böylesi bir eğitim süreci altı-yedi ay devam eder. Olumluluklarıyla, hatalarıyla, coşkusuyla iyi bir yürüyüştür. Botan arkadaş da artık yönünü çizmiştir. Hedefi ülke ve başarılı bir pratiktir. Çünkü arınmanın, kendini yeniden yaratmanın en iyi yöntemi dorukla buluşma ve ateşin sesine yanıt olmaktır. 1997 Nisanı'nda artık ülkeye doğru yürür.

"Ayrılışımızı hatırlıyorum. Pratiğe çıkmanın büyük sevinçle, bir daha görüşememe ihtimalinin hüznüyle birbirimize uzun süre baktık. Ayrılırken elim bir kağıt sıkıştırmıştı. Kağıtta yazılı tek kelime gördüm: Serkeftin!"

Botan ülkeye direkt giriş yapar; özlediği topraklara, Botan'a... Kutsal yürüyüşün bir neferi olarak gerilladır artık O. Ve gerilla parmaklarındaki buzu yoldaşlarına su yapmaktadır, nefesini ise ateş. Günlerce kar fırtınasında buz tutmuş bedenlerle aç susuz yürürken, bir lokma ekmeği ağzına aldığı anda, "Keşke yemeseydik, midelerimizi uyandırdık" diyebilmiştir. Sabaha doğru alacakaranlıkta toprak ıslanırken ve batarken güneş, her an'a bir yaşam sığdırmaktadır. Kavuşmanın hazzını uzun süre yaşayamaz. 1997 Ağustos'u'nun sonlarında Pervari'de biri bayan biri erkek iki yoldaşı ile birlikte Botan'a geldikten üç-dört ay sonra ölüm-süzleşir. Düşünüyorum geçtiği, kaldığı yerleri; muhakkak gülümsüyordur son nefesini verirken, diyorum kendi kendime.

Yarı çocuktu daha O
Bilmemişti yalan
söylemek nedir
O bahçelerde halen
ayak izleri durur
Tırmandığı ağaçlarda

kırılan dallar
Ama büyümek zorundaydı O
Ve bırakmak çocukluğunu
oyun bahçelerinde

Büyük fırtınalara gebeydi
körpe yüreği
Sevgi büyüyordu
ve sevilenler de yüreğinde
Koşarken kaldırımlardan
Dağlara sevdalandı
Bilmezken nedir ayrılık diye
Doğup büyüdüğü kentler
gerisinde kaldı bir bir
İlk sevdiği son sevdiği
olmamalıydı elbet

Delikanlıca uzanmak
gerekirdi
Dicle-Fırat arasındaki ülkeye
Özgürlüğe
Ve yeşermek bağrında
toprağın
Bin olmak
On bin olmak
Milyon olmak
Toprak olmak
Yaprak olmak
Ve filizlenip yaşam olmak
Botan'da umut, yarın olmak...

Sertav Çiya'ya Mektup

Heval,

Sana okuyabilmen için yazmak isterdim. Ve tartışmayı günlerce. Konuşacak o kadar çok şey vardı ki, bir çocuğun heceleri sökmesi gibi bizler de kendimizi, ülkemizi, toprağı, ateşi, suyu, sevdayı, dağlara sevdalanmayı ve sevmeyi insanları yeni yeni söküyorduk...

Heval,

Toprak kokusunu anlatmak isterdim sana, dalıp gitmeyi sesizliğin sesiyle ve senin o güzel ezgilerinle. Bu topraklar Adem'i, Zerdüş'tü, Feqiye Teyran'ı, Ehmedê Xanê'yi, Mazlum, Kemal, Zilan'ı yeşertti. Bu topraklara dair çok şey konuşulurdu

heval. Güneş de bu topraklardan yükselmiyor muydu? Ve topraklarımızda filizlenen tüm insanlığın bileşkesi Güneşimizi konuşmak isterdim seninle.

Heval,

Seninle duyguların, özlemlerin, ütopyaların derinliğine inmek istiyordum. İnsanları nasıl sevdiğini, ilk yürek çarpıntılarını, yaşama anlam katışını ve kavgaya sevdalanışını. Neden seni bu denli kendim bildiğimi anlatmak isterdim. "Militanlaşmak yıldızlara merdiven dayamaktır" diyor YÜCE İNSAN. Ve sen yolculuğa, yükseltilenlerin yolculuğuna çıkarken, ütopyana bağlı benliğin de seninle yürümüştü. Fizik tutmaktı ama benlik dağlara çıkmıştı seninle. Şehadet haberini duyduğumda inanmadım, inanmıyorum hala... Geliştiren, çoğaltan, yeşerten insan yaşayan insandır heval. Ondandır görüyorum her gün aşırı ufuklarda seni. Ve bakıyorum, bir dağın zirvesindesin, açmış kollarını gökkuşağına durmuşsun, renkler akıyor tüm canlılığı ile yaşama. Yüzünde halen yağmurdan kalan bir ıslaklık var, saçların parıltıyor güneşten ve gözlerin, gözlerin özgürlüğe bir çağrıdır. Duyduğum o keskin acıyı anlatamam. Anlatmak da istemiyorum. O acılar değil mi yaşamın bir parçası olan...

Heval,

Seninle yürümek istiyordum tepelerini, ovalarını, dağlarını ülkem. Yağmurlu havalarda ayaklarımız toprakta tepelere doğru koşmayı ve koşmayı çok istiyordum seninle. Yürüyeceğim heval seninle ve senin gibi olanlarla...

SERTAV ÇİYA, insanın savatığı ve yüceldiği her yerde hazır olacaktır.

Mücadele arkadaşları adına
Edip PİRDOĞAN

Velit KANO

“O, eylem anında bir başkaydı”

Kürdistan'ın en küçük parçası olan Güneybatı Kürdistan'ın şirin bir beldesi olan Haseki'de, yurtsever bir aile ortamında doğup büyüyen **Memo** yoldaş, Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesini büyük bir ilgi ve sempati ile izlemiş, öğrencilik yıllarında ise bu düşüncelerin öğrenciler arasında gelişip yayılmasında öncülük yapmıştır. Propaganda ve eğitim çalışmalarıyla kendi yaşlıları ve okul arkadaşlarının mücadeleye katılmasını sağlamaya çalışmış ve giderek YCK çalışmalarına katılım göstermek suretiyle yurtsever-devrimci özelliklerini geliştirmiştir.

1991 yılından itibaren okumayı bırakarak mücadeleye kendini tümünden katan Memo yoldaş, siyasal çalışmaların yanı sıra kadro eğitimini de yürüterek, gençliğin gerillaya akmasında önemli roller üstlenmişti. Burda oldukça başarılı çalışmalar yürütmüş, gençlik içinde olduğu kadar, halk içinde de çok sevilmisti Memo yoldaş.

Belli bir bilinç ve gelişme dü-

❖ Adı, soyadı: **Velit KANO**

Kod adı: **Memo**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 1997, Pîrkanûs köyü-Hakkari**

zeyi sağladıktan sonra Kuzey sahasına, yani sıcak savaşım içine geçmek üzere partiye öneri yapar. Önerisinin kabul edilmesi üzerine de savaş sahasına geçer.

1993 yılında Cudi alanına gelen Memo yoldaş, pratik sahada

değişik düzeylerde sorumluluklar alır. Aynı zamanda basın-yayın ve eğitim görevlerini de üstlenir.

Kişilik olarak içe kapanık da olsa, yaşama katılımda canlı ve coşkuludur. Eylem anındaysa değişir; hareketlenir, yeniden doğmuş gibi canlanır, bambaşka bir Memo olur çıkardı. Eylemlere en önde, saldırı gruplarında katılan Memo yoldaş, atikliği, canlılığı, vuruştaki keskinliği ve kararlılığıyla eylem anında bir başka olur, herkesi hayretler içinde bırakan cesaretiyle görevlerinin üzerine üzerine yürür, sonuç almadan dönmezdi.

Bu saldırı ruhu ve sonuç alıcılığından ötürü iki kez ödüllendirilen Memo yoldaş, en son 14 Haziran'da **Pîrkanûs** çete köyü yolunda ilerleyen asker konvoyuna karşı geliştirilen bir pusu eylemi sonrasında çıkan çatışmada vurularak şehitler kervanına katılır.

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Yusuf SOBAŞ

Serhat'tan Hakkari'ye uzanan bir filiz

Demhat yoldaşın çocukluğu Iğdır'ın bir köyünde, yurtsever bir aile ortamında geçer. Köyleri zozanlara yakındır; bu nedenle gerillayla iç içe yaşarlar. Bu yıllarda Ulusal kurtuluş savaşımızın Serhat alanında gelişme kaydetmesiyle gerillaya yoğun ilgi ve katılım vardır. Bu ilgi ve katılımın gelişmesinde rol oynayanlardan biri de Demhat yoldaştır.

Demhat yoldaş bir yandan okul okurken, bir yandan da ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çobanlık yapmaktadır. Uçsuz bucaksız zozanlarda her çeşitten otların diz boyu yaşardığı çimenliklerde koyun otlatır. Her gün koyunlarıyla gezip dolaştığı araziye karış karış tanır. Araziyi, toprağı tanıdıkça ona büyük bir sevgiyle bağlanır. Öyle ki, gidecek topraksız yaşamın olamayacağını öğrenir. Bu toprak sevgisi böylelikle onda yurt ve vatan sevgisine dönüşür. Duyguda gelişen bu sevgi, ancak mücadeleyi tanıdıkça bilinç kazanır ve kabarak yurtseverliğe, devrimciliğe uzanır. Mücadeleyi tanıdıkça gerçek yurtseverlik duygularını, düşüncelerini kazanır ve ülkesi, halkı için macadele etme, onlara hizmet sunma arzusu gelişir. Bu arzusunu '94 yılında gerillaya katılarak somutlaştırır.

Gerillaya katıldıktan sonra Güney Kürdistan'a geçmeye

❖ Adı, soyadı: **Yusuf SOBAŞ**

Kod adı: **Demhat Agirî**

Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Iğdır

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ağustos 1997, Alay tepesi - Hakkari**

çalışırken TC faşist ordu birlikleriyle girdiği çatışmada yaralanır. Tedavi ve eğitim amacıyla Zelê kampına geçmek ve bir süre orda kalmak durumunda kalır. Daha sonra, Metina alanına geçer. Metina alanından Hakkari'ye geçen Demhat yoldaş, bu alanın zor iklim ve coğrafya koşullarına rağmen, direngenliğini elden bırakmaz. Çok genç yaşta olmasına rağmen, insanı hayretler içinde bırakacak derecede dayanıklılık göstermesi, arkadaşlarının O'na sevgi, saygıya yaklaşmasını sağlar.

Bu süreçte alanın Hareketli

birliği ile bölge güçlerinin ortaklaşa gerçekleştirdiği Kortanus karakolunun ele geçirildiği eylemde sömürgecilere vurulan büyük darbenin ardından, özel savaş kurmayları büyük bir operasyon başlatır, askeri ve teknik gücünü ortaya dökerek Çiyayê Reşkê'ye geçmek isteyen gerilla güçleriyle çatışmaya girer. Günlerce süren bu çatışmalar zincirinin her gününde onlarca destana sığacak kahramanca savaşlar verilir ve bu savaşlarda çok sayıda asker ölürken, gerilla birliğinin bir kısmı şehit düşer, bir kısmı da düşman çemberini yarıncaya dek birbirinden kopmak ve ayrılmak durumunda kalır. Gruptan kopanlardan birisi de Demhat yoldaştır.

Genç ve deneyimsizliğinin yanı sıra, gerilla içinde ilk kez böyle tek başına kalan Demhat yoldaş, soğukkanlılığını elden bırakmayarak arkadaşlarını aramaya koyulur. Eğitimde öğrendiği, *"Bir gerilla birliğinden birisi koptu mu, en son ayrıldığı nokta neresiyse oraya gelip beklemelidir. Arkadaşları gelip onu orada ararlar"* dersini aklına getirerek, çatışma öncesinde arkadaşlarıyla kaldıkları son noktaya gider. Burda dokuz gün kalır. Noktada yere dökülmüş biraz pirinç bulur. Bunları suda yumuşatarak açlığını bastırır. Dokuzuncu günün gecesinde arkadaşlarının noktaya gelmesiyle yalnızlığı son bulur.

Bu kopuş ve ayrılık günleri Demhat yoldaşı savaşın harlı ateşinde daha çok pişirerek olgunlaştırır ve deneyim kazandırır. Çiyayê Reşkê'de şehit düşen yoldaşlarının kahramanca direnişleri hep gözlerinin önündedir. Onlara intikam sözü vererek yeniden arkadaşlarıyla birlikte yeni görevlere doğru yola çıkar.

1995-96 kış süreci, Demhat yoldaş için bir dönemeçtir. Bu süreçte güçlü bir eğitim alarak bilinci pekişir, moral kazanır. Bilinç ve moral birlikteliği O'na yeni bir kişilik, bir canlılık kazandırır ve duyguları, bedeni ve tüm dokularıyla ayaklanarak savaş azmi kat be kat yükselir. '96 pratiğinde Hakkari zozanlarında gerilla birliğine öncülük yapar. Eylem ve yürüyüşlerde en öndedir. Zor-

luk çekenlere yardım eder, ağırlıklarını kaldırır. Bu özellikleriyle komutaya aday olduğunu gösterir.

1996-97 kışını Zap alanında geçiren Demhat yoldaş, eğitim sonrasında geldiği zozanlara bu defa komutan olarak geri döner.

8 Ağustos 1997 tarihinde sömürgecilerin hiç ummadığı bir anda Hakkari şehir merkezi gerillalarca basılır. Sömürgecilerin tüm yerleşim yerleri gerillanın hedefi olur ve ağır silahlarla dövülür. Özel savaş güçleri büyük panik ve şaşkınlık içine girer. Halk ise büyük bir sevinç yaşar.

Bu eylem kapsamında Hakkari alay tepesi de vardır ve Demhat yoldaş, bu tepeye yönelen gerilla birliği içindedir. Yine öndedir. Asker mevzileri-

ne hırsıyla yönelir. Bombasının pimini çeker ve karşısına çıkan ilk mevziye atar. Sonra bir daha, bir daha atar. Yüreğindeki intikam ateşi hala dinmemiştir. Çiyayê Reşkê şehitlerinin intikamı için savaşmaktadır. Her yönden gelen birlerce kurşun umrunda bile değildir. Çiyayê Reşkê direnişçilerinin intikamını mutlaka alacak, sömürgecilerden bin yılların hesabını soracaktır.

Bu kararlılığıyla ilerleyen Demhat yoldaş, serseri bir kurşunun bedenine isabet etmesi sonucu şehadete ulaşarak devrim şehitleri kervanına katılır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Şehitlerimiz Gururumuzdur

1997 Karargah Hareketli Taburu Şehitleri

*Kürdistan Devrim
Şehitleri Ölümsüzdür!*

KARARGAH HAREKETLİ TABURU ZAFER YÜRÜYÜŞÜNDE

Karargah Hareketli Tabur Komutanı, zozanların kaplanı **Şehit Şerif** yoldaştır. Şerif yoldaşın öncülüğünde bütün Botan'ı adım adım dolaşan Hareketli Tabur, gittiği her alana hareket ve canlılık götürmüş, alan güçleriyle birleşerek, onlara güç ve moral vererek eylem üstüne eylem gerçekleştirmiştir. Çok az kayıpla büyük başarılar sağlayan bu gerilla birliğimiz aynı zamanda partinin dönem taktiğini de en iyi kavrayan ve pratiğe en yaratıcı geçiren birlik olma rolüne sahiptir.

1997 yılında Botan eyaletinde savaşın geliştirilmesinde ve dönem taktiğinin belli oranda hayata geçirilmesinde Hareketli

Taburun oynadığı rol epey öneme sahiptir. Şüphesiz böyle bir gelişmeyi yaşamada kanlarını ve canlarını severek feda eden şehitlerimizin rolü belirleyicidir. Bu temelde '97 pratik gelişmesinde önemli emekleri olan şehitlerimizi saygıyla anarken, en başta Şerif yoldaş olmak üzere, Hareketli Taburun bütün şehitlerinin şahsında bir kez daha Kürdistan devrim şehitlerinin soylu anıları önünde saygıyla eğiliyor, mücadelemizin her anında Onları saygı ve minnetle anarak anılarına bağlılık sözü veriyoruz.

Partimizin en genç, en dinamik, en savaşkan ve gelişmeye en açık olma özelliklerinin yanı sıra, parti yaşam ilkelerine, savaş gerçekliğine son derece bağlı, bütün gerilla birliklerine her yönüyle örnek teşkil edebilecek değerli kişiliklerin yer aldığı Hareketli Birliğin mücadelemizdeki anlam ve önemi büyüktür. Bu özellikleri itibarıyla özel sa-

vaş güçlerinin karşılaşmaktan en çok çekindiği, geliştirilmesini hiç istemediği birlikler olma konumundadır.

Bulunduğu eyalette bütün alanlara tek tek ulaşma, diğer bütün birliklerdeki gerillaları görüp tanıma, onlarla yaşama ve savaşa katılma olanağını elde eden Hareketli Birlik savışçıları, bu nedenle en çabuk gelişen, yurduna, halkına ve yoldaşlarına en çok hizmet eden bir konumu yaşadılar.

Hareketli birliklerin bu önemi aynı zamanda geliştirilmelerinin de önemini ortaya koymaktadır.

Hareketli birlik, eyalet geneline kan ve can katan gerilla birliğidir.

*Ne duruyorsun ey insan,
bu senindir!*

*Ve sen, yok olmak istemiyorsan
bununla yaşayacaksın!*

*Durma öyle karşısında
Hazirola geç, izle ve yürü!*

Hüseyin ŞENGÜL

Zozanların kaplanı

Şehit Şerif yoldaşın anısına...

bir ezgidir söylenen, esintidir sezilen, çağlayandır akan ve durmayan... Baharda açan, filizlenen fidanlar gibi, tomurcuklanan çiçekler misali, yeniye haberci şen öten kuşlar gibi...

Zozanlar böyledir sürekli. Uçsuz bucaksız, yemyeşil, rengarenk, gözlerin alabildiği kadar saf ve sade. En güzel kokan otlarıyla, serin esintisiyle tertemizdir hep. Her gün apak giysilerini bırakıp yeşiller giyinerek baharı yaşar, yaşatır. Her gün baharı yaşamak, yeniden yeniden yaşamak insanı heyecanlandırır, yüreklendirir, cana can katar. Duygularını ayaklandırır, şaha kaldırır. Kürdistan'da oluşu anımsatır. Kürdistan'ın tarihini hissettirir. Ve insanın öfkesini kabartırken sömürgecilere karşı, daha bir bağlar vatanı, vatanın insanlarına.

Bu satırlar zozanlarla iç içe büyümüş, yaşamış, esintisinde serinlemiş, soğukunda pişmiş, sıcakta kavrulmuş, hep karışında düşmanla savaşmış, zozanların özgürleştirici enginliklerinde hep özgürlüğün tutkunu ve savaşçısı olmuş bir kahramanın hayat hikayesini dile getirmek istemektedir. Şehadetiyle bu zozanlara adını veren bu kahramanı tüm yönleriyle satırlara sığdırmak mümkün değil. Ama dayanıklılığı, özverililiğini, sadeliğini, ataklığını, amaca bağlılığını dile getirmek için, satırların altın harflerle beyaz tarih sayfalarına işlenmesine ihtiyaç vardır. Zozanlara adını veren bu kahramanları, gelecek nesiller bilmeli, bilip değer biçmeli, değer biçip korumalı ve yaşatmalı. Bunun için satırlara dökmek gerek...

❖ Adı, soyadı: **Hüseyin ŞENGÜL**

Kod adı: **Şerif**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1988**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1997, Mîla Kêrê-Şîrnak**

Görevi: **Tabur komutanı**

Zozanlar Botan'ın sevgilisidir. Botan zozanlarla daha bir güzelleşir, genişler, ferahlık kazanır. Tarih boyunca direnişlere merkezlik eden Botan, özgürlüğü zozanların doruklarında yaşatabilmiştir ancak.

Kana bulanmış tarih sayfaları aralandığında, bir bir çevrildiğinde; yaşanan direnişler, gösterilen kahramanlıklar, istila, işgal, kan, gözyaşı, ihanetler ve her şeye rağmen özgürlük yaşatan dağ dorukları beliriverir hemen. İnsan Botan'da görür yeni yeni yaşamları, kahramanlıkları, isyanları, ayaklanmaları ve insan yeniden yaşar Kürtlüğün özünü; anımsar Zerdüşt'ü, Kawa'yı, Mem û Zîn'i.

Uygarlığın şafak vaktinden bugüne Kürt insanı Botan'ın dağ doruklarında savaşım vermiş, Kürtlüğünü, insanlığını korumaya, sahip çıkmaya çalışmıştır. Düş-

manları rahat bırakmaz Kürdü. Kürdistan güzeldir, zengindir. Bu yüzden çeker bütün istilacıların iştahını. Her işgal ve istilada, dağlarda korur kendisini Kürt. Kimisi Düzenin sömürgecileriyle uzlaşıp ihanet ederken, dağlardakiler direnir inadına. Özgürlüğü bırakmaz elinden. Kopsa da medeniyetten, vazgeçmez dağ doruklarının özgür esintisinden.

Yücedir Botan'ın dağları. Engin, uçsuz bucaksızdır zozanları. Zozanlarında yüksektir tepeleri. Baş dumanlı olur hep. Erişilmez, zaptedilmez, geçilmezdir ve korur Kürdü, sarmalar, yaşatır, getirir günümüze dek...

Hala aşiretler, kabileler vardır Botan'da. Kapitalizm girememiş, parçalayamamıştır şehirlerde olduğu gibi. Her aşiretin yeri, yurdu, otlığı vardır, gelenek ve görenekleri vardır. Her aşiretin ayrı bir özelliği, bir yiğitliği vardır. Feodal gururla bağlıdır Kürtlük geleneklerine. Misafirperverdir. Merttir. Sözü'nün eridir. Gözüpek ve cesurdur. Kürtçe konuşur sadece. Başka dili konuşmak ayıptır onlarda. Ama bazı aşiretleri de gericiğin, ihanetin temsilcisidir. Sadece kendi aile ve aşiret çıkarları için satmıştır ülkeyi, halkı. Geçmişten bu yana hem ihanetin hem de direnişin kalesi olmuştur Botan, Kürt tarihi gibi...

İşte **Şerif** yoldaş böyle bir ortamda dünyaya gelir. Kürtlüğün bitti dendiği bir dönemde, gelişen Ulusal kurtuluş mücademizin ilk nüvelerinin atıldığı '73 yılında Silopi'nin Başak köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Ailesi koçerlik yapmaktadır.

Bu alanda koçerlik yaygın görülen bir yaşam tarzıdır. Küçük-

baş hayvan besleyen koçerler, baharla birlikte sürüleriyle birlikte cümbür cemaat zozanlara taşınırlar. Kışa kadar sürer bu iş. Kışa yakın dönemlerde ise tekrar köylerine dönerler. Bu yüzden “koçer” denir onlara. Ovalarda otların kurumaya başladığı süreçlerde zozanlar yemyeşildir. Eriyen karların altında diz boyu uzanır otlar. Her aşiretin bir otlığı vardır zozanlarda. Öyle rastgele giremez kimse otlığa. Eğer girilecekse ücreti verilir. Bu, zozanlarda yazılmamış bir kuraldır. Bu kurala herkes uyar. Ve bu kural ihlal edildiğinde silahlar çekilir, mevziler kurulur, çatışma, vuruşma başlar. Ortalık kan gölüne döner. Aşiretler birbirine girer.

İşte böyle bir ortamda büyük **Şerif** yoldaş. Tüm bu çelişkileri, çatışmaları yaşayarak, görerek büyür.

Daha küçük yaşlarda içinde bulunduğu bu çelişkili durumu değerlendirmeye, düşünmeye başlar. Kendi kendisine sorular sorar, yanıt aramaya çalışır. Okul okumadığından siyasal çözümler üretemez. Zihni yoruluncaya kadar böyle sorup cevap bulmaya çalışır.

Ailesi yurtseverdir, ancak hiçbir şeyi çözecek güçte değildir. Alanda ilkel milliyetçi KDP'nin etkisi ve örgütlemesi vardır. Bu nedenle insanlar yeni düşüncelere fazla açık değildir. İlkel milliyetçilik ve aşiretçilik, düşüncelerini geri bırakmıştır. İnsanları bilinçlendirmeyen bu zihniyet sadece kendi geriliklerini dayatmıştır halka. Bu yüzden çözüm gücü olamamaktadır halkın kapsamlı sorunlarına. Salt bir gelecek olmaktan öteye de gidemez bu yüzden.

Botan insanı, yurtseverliğinin bir gereği olarak yıllarca her Kürt örgütüne, Kürtlük adına yola çıktığını iddia eden herkese hizmet etmiş, yardım ve destek sunmuş-

tur. İşte KDP'nin burada zemin bulması bundandır. **Melle Mustafa Barzani**'nin Irak sömürgeciliğine karşı savaşı yürüttüğü yıllarda bilinçsiz de olsa “Kürtlük davasıdır” diyerek destek vermiş, katılım göstermiştir. Bunu yıllarca sürdürmüş, ancak sonuç alamamıştır.

PKK'nin '80'li yıllarla birlikte silahlı mücadeleye burada başlaması sayesinde, Botan modern bir ideoloji ile tanışmış ve kısa süre içinde bunu desteklemeye başlamıştır. İlkel milliyetçiliğin bütün engelleme çabalarına rağmen gerçekleştirilen 15 Ağustos Atılımı'yla da bu bölge PKK'nin denetimine girmiştir.

Ağit (Mahsum Korkmaz) yoldaş Botan'a ilk gelen gruplar arasındadır. *Bestler, Herekol, Kato, Masiro...* derken Botan'ın tamamına ulaşır. Burdaki halka Ulusal kurtuluş siyasetini götürür, günlerce anlatır, toplantılar düzenler, kavratır, bilinçlendirir.

Şerif yoldaş ve ailesi de zozanlarda gerilla ile tanışır. Kürdistan adına silahlanmış insanlarla ilk kez karşılaşır. Onların konuşmalarını can kulağıyla dinler, kurtuluşun bu ideolojide olduğunu bu sayede öğrenirler. Ve gönülden bağlanarak mücadelenin kopmaz destekçileri olurlar. **Şerif** yoldaş da küçük yaşına rağmen gerillalardan etkilenir. Bu korkusuz, kendini halkına adanmış, her şeyiyle etkileyici insanlara büyük bir sempati besler.

Yıllar tez akar... 15 Ağustos 1984'te adım adım geliştirilen örgütlenme büyük bir atılıma dönüşür. Kürtlük adına her şey bitti denildiği bir noktada, böyle bir atılım etkisini çabuk gösterir. Yeni bir isyan başladı düşüncesine kapılan herkes silahını kaparak dağların yolunu tutar. Öyle ki, birçok insanı tekrar evlerine göndermek için saatlerce dil dökülür, propaganda yapılır. Her tarafta bir isyan, bir serhildan havası vardır.

Ama gerilla hazırlıksızdır. Parti Önderliği'nin uyarılarına rağmen, atılımın etkisini hesaplayamamıştır gerilla komutanları. Bu yüzden birçok insan evlerine dönmek zorunda kalır.

Bu ayağa kalkış, sömürgecilerin dikkatinden kaçmaz ve büyük bir panik içine düşerler. Bu yüzden önce büyük operasyonlar, ardından OHAL, daha sonra da koruculuk politikaları devreye sokulur. Suç işlemiş birçok aşiret ve aşiret reisi, korucu olmaları ve gerillayla savaşmaları karşılığında affedilir.

Savaş her geçen gün genişler, coğrafyayı öğrenen, halkın desteğini alan gerilla adım adım bütün Botan'a yayılır.

1988 yılına gelindiğinde Botan'da savaş bir hayli gelişmiştir. Eski isyanlar gibi kısa sürede bastırılacağı düşünülen ve “son isyan” olarak nitelendirilen Ulusal kurtuluş mücadelesi, söylenenlerin aksine alanını genişletmiş, ordulaşma, serhildan, kurtarılmış bölge planları yapılmaya başlanmıştır. III. Kongresini yapan PKK, Askerlik Kanunu, Vergilendirme, Ordulaşma ve kurtarılmış bölgelerin yaratılmasını karar altına almış ve çalışmalar bu temelde yürütülmüştür.

Bu yıl henüz 15'inde olan **Şerif** yoldaş, özel savaş güçlerinin baskıları nedeniyle artık zozanlara çıkamamanın acısını derinden yaşar; zozanlarda gördüğü, birlikte oturup sohbet ettiği, sıcak süt, taze peynir ikram ettiği gerillaları özler hep. Çobanlık yaptığı yaylaları, soğuk sularından içtiği pınarları, dağların serin esintisini arar durur. Bunlara kavuşabilmenin tek çaresini de gerillaya katılmak olarak görür. Bunun için hemen karşısında bütün ihtişamıyla yükselen kutsal Cudi dağına gitmesi gerekmektedir. Çünkü Cudi dağı şimdi sadece Nuh'un gemisini değil, gerillaları da bağrında taşımaktadır.

Ve yola çıkar **Şerif** yoldaş... Adım adım, kaya kaya, vadi vadi tanıdığı Cudi dağında gerillaları arar. Ve sonunda onları bulur. Daha önceden tanıdığı gerillalara geliş sebebini açıklar. Gerillalar, yaşı küçük olduğu için önce almak istemezler. O kadar ısrar eder ki, O'nunla baş edemeyeceklerini anlayınca yanlarında kalmasına müsaade ederler.

Koçerlik yaşamı zaten bir gerilla yaşamı gibidir. Dağlarda gezilir, soğukta, sıcakta kalınır, doğanın zorluklarına, sömürgeci ordunun acımasızlığına karşı direnilir... Bu nedenle gerilla yaşamına uymada zorluk çekmez **Şerif** yoldaş. Gerilla giysilerini ilk giydiğinde, silahını ilk kuşandığında çok mutludur. İlk göreve gidişinde sevinçten uçacak gibidir. Hele ilk eyleme gidişinde bir kaplan kadar çeviktir; atak ve cesaretle mevzilerin üzerine yürür. O artık halkının özgürlüğü içi savaşan bir gerilladır. Bunun önemini derinden kavramaktadır. Yaşama ve pratik çalışmalara da bu temelde katılım göstermektedir.

Okul okuma imkanı olmadığı için öğrenmeye açtır **Şerif** yoldaş. Eğitimlerde iyi bir performans sergiler. Ne anlatılırsa hemen kapar. Bazen biktırıcı düzeyde soruları olsa da, güçlü bir gelişim gösterir. Zamanla okuma yazmayı da öğrenmeye başlar.

Yoğun eğitimlerden sonra Cudi alanından Gabar alanına gönderilen **Şerif** yoldaş, '90 yılında manga komutanlığına getirilir. Bu görevini başarıyla sürdürür. Daha büyük görevlere talip olduğunu gelişimiyle herkese gösterir ve '91'de takım komutanlığına yükselir. Arkadaşlarıyla kaynaşmasını bilen, sorumluluk duygusu güçlü, yönetim özelliklerinde yetkin, savaşa hükmedebilen, sorunlar karşısında tıkanmayarak çözüm bulan, inisiyatifli bir komutandır. Zaten savaşçılığı da, komutanlığını da yaşayarak öğrenmiştir. Ne-

rede nasıl davranması gerektiğini önce komutanlarını izleyerek, sonra komutası altındaki savaşçıları kendisinin ilk katıldığı süreçleri göz önüne getirerek eğitecek bir yöntem zenginliğine ulaşmıştır. Savaş tecrübesini de en zorlu eylemlere katılarak kazanmıştır.

1992 baharında **Çatak** alanına takım komutanı olarak gönderilen **Şerif** yoldaş, sağlam bir kadro eğitiminden geçmiş, kendisini yenileyerek eksiklik ve yetmezliklerinden büyük oranda arınmış, ideolojik yetmezliğinden dolayı girdiği eksiklikleri, duygusallıkları aşarak, daha bilinçli, daha kararlı bir düzey kazanmış olarak pratiğe yürümektedir.

Bu yıllarda Çatak alanı henüz gerilla faaliyetine tam anlamıyla açılmış değildir. Dolayısıyla zorlu bir dönem yaşanacaktır. Azimle, fedakarca süren çabalar sayesinde alan adeta yeniden fethedilir, halka gidilerek ulusal kurtuluş siyaseti yeniden anlatılır, özel savaş güçleriyle yoğun bir savaşa tutuşulur. Ve alan **Şerif** yoldaşın ismiyle anılır hale gelir.

1989 yılında Botan'da kendini hissettiren feodal komplocu anlayışın kontravari yaklaşımları sonucu çeteciliğe itilen ve gerillaya neredeyse kapalı hale getirilen Çatak alanının yeniden Ulusal kurtuluş güçlerine açılması için, sabırlı, cesaretli, kararlı ve savaşkan komutanlara ve savaşçılara ihtiyaç vardır. İşte **Şerif** yoldaş kendi birliğiyle birlikte bu iradeyi gösterir. Alana girişiyle birlikte müthiş savaşarak Türk ordusuna ağır darbeler vurur. Çeteciliğe büyük darbe indirir ve alanda gerillanın otoritesini tesis ederek alanın kördüğüm haline gelmiş sorunlarını bir bir çözer, köy köy, ev ev gerillanın hizmetine açar.

Daha sonra '92 Güney Savaşı'na Kuzey'den takviye olarak gider ve KDP ihanetçiliğine karşı savaşır, bu savaşında önemli yararlılıklar gösterir. Savaş sonra-

sında bir kısım gerilla gücü ile birlikte tekrar Güney'den Kuzey'e geçer. Kış mevsimi başlamıştır ve güçlerin üslenme hazırlığı yoktur. Bunun için epey zorluk çekilir. Ancak **Şerif** yoldaş bu zorlukları aşmasını bilir. Yaratıcı özellikleriyle yapısını korumayı başarır. Bu süreçte bölük komutan yardımcılığı görevini yapan **Şerif** yoldaş, devrimciliğin engel tanımaz, zorluklara boyun eğmez iradesini kendi şahsında temsil edebilmiş ve zorluklar içinde pişerek, onlar karşısında geri çekilmek, yılmak yerine, çözüm gücü olarak devrimci iradesini geliştirip çelikleştirmesini bilmiştir.

Baharın gelişiyle birlikte **Şerif** yoldaş, Çatak mıntika sorumluluğu ile görevlendirilir ve **Beytüşşebap** bölge yönetiminde yerini alarak yeniden zozanlara yönelir. Bu yıl pratiğinde en çok eylem yapan birlik olarak ödüllendirilen Şerif arkadaşın komutasındaki birlik, **Narê** karakol eyleminde 14 silah kaldırarak yılın gelişmelerinde büyük pay sahibi olur. Başarılı pratiğinden dolayı bölük komutanlığına getirilen Şerif yoldaş, bu yıldaki kapsamlı birçok eylemde birliğiyle birlikte yer alır. '93 yılında bilinen **Hosyan** kuşatması ve **Bestler**'e yönelik kapsamlı operasyonların karşılanmasında, başında bulunduğu hareketli birlik ile önemli roller oynar.

1994 yılında Önderlik sahasına gönderilir Şerif yoldaş. Burada Parti Önderliği'nin denetiminde güçlü bir eğitimden geçer. Kendisini baştan yaratmayı esas aldığı bu süreçte Şemdin Sakık unsuruyla da karşı karşıya gelmekten çekinmez. Bu nedenle 1996 yılında Zeki unsuru Botan eyaletine geldiğinde hedeflediği kişilerden birisi de Şerif yoldaş olmuş, komplo, entrika ve dolaylı yönelimlerle bu arkadaşını işlemez kılmaya çalışmıştır.

Akademi eğitimi dönüşünde Parti Önderliği'nden aldığı büyük

moral güç ve desteği başarılı bir pratikle hayata geçiren Şerif yoldaş, en az kayıpla en başarılı eylemlerin altına imzasını atar. Bu arada Beytülşebap bölge komutan yardımcılığı görevine getirilir. Yine Çatak alanındadır ve başarılı bir pratiğin sergileyicisidir. Bu başarılı pratiğinin sonucunda '95 yılında bölge sorumluluğuna getirilerek, tabur komutanlığına atanır. Çatak alanını genişliğine açmak için Gevaş'a doğru seferler düzenler. Bu arada **Dimê** karakol baskını eylemini planlayıp gerçekleştirerek karokolu koruyan üç tepeyi kaldırır ve karakolu ele geçirir.

'96 kışını Bestler alanında eğitim faaliyetleriyle geçiren Şerif yoldaş, pratik sürece **Miks, Gürpınar, Gevaş** sorumlusu olarak başlar. Bu yılda Zeki unsuru Botan eyaletine gelmiş, artık inanmadığı mücadeleyi geriye çekerek tasfiye planlarını hayata geçirmeye çalışmaktadır. Bu tasfiyecilik iç yüzünü henüz açığa vermemiş olduğundan, dikkatleri üzerine çekmeden çalışmalarını sinsice yürütmektedir. Şerif yoldaş gibi partiyi pratikte kavrayan, doğru ile yanlış ayırt edebilen ve savaşın içinde pişerek savaşla yoğrulmuş bir komutanın bu tasfiyeciliği sezmemesi mümkün değildir. Nitekim tasfiyecilikten rahatsızlık duyan, onunla uyuşmayan, emirlerine uymayan bir pratiğin sahibi olduğu için tasfiyeciliğin boy hedefi haline gelir. Şerif yoldaş yapı içinde oldukça sevilip sayılması nedeniyle görevden almayı göze alamayan tasfiyecilik, "yoğunlaşmaya ihtiyacı var" biçiminde bir gerekçeyle O'nu karargah bünyesine çekerek alandan uzaklaştırır.

Tasfiyeciliğin iç yüzünün ortaya çıktığı '97 yılında tekrar tabur komutanı olur ve hareketli birlikle pratiğe çıkar. Bu yılın başlarında **Kirya Reş** tuburu on güne yakın bir süreyle kuşatmaya alınır. Ağır silahlarla dövülen taburun yardı-

mına hiçbir askeri güç ulaşamaz. Bu eylemin yürütücüleri arasında Şerif yoldaş vardır. Böylece bu yılın mücadelesinde partinin döneme dayattığı taktiği hayata geçirmede Şerif arkadaşın rolü başlar ve giderek belirginleşir, yıla damgasını vurur.

1996-97 kış sürecinde geliştirilen taktik eğitim devresinde Eyalet Koordinatörlüğü'ne en büyük desteği sunan, bu devrenin bizzat sorumluluğunu üstlenmiş olan, güvenliğinden lojistiğine kadar tüm ihtiyaçlarının karşılanmasından sorumlu olan Şerif arkadaşın kendisidir. Bu sürecin sonunda geliştirilen IV. Eyalet Konferansı'na katılır ve yeniden eyalet yönetimine seçilerek pratikte aktif yer alır. Daha sonra bazı çalışmaları için Haftanın alanına geçer ve baharla birlikte, dönem için önem arzeden lojistik ve cephane hazırlık çalışmalarını sürdürdükten sonra tabur gücüyle birlikte Botan'a, Bestler'e gelir. Daha sonra zozanların açılmasıyla yeniden Beytülşebap-Van zozanlarına uzanan Şerif yoldaş, bu süreçte **Deşta, Elkik, Alan vadisi** ve birçok yerde önemli eylemler geliştirmiştir. Yine Hakkari şehir baskınında da önemli yararlılıklar göstermiştir.

Sonbahar yaklaşıp da zozanlar karla kaplandığında ve güçler artık burda hareket edemez olduğunda çoğunluk eğitim kamplarına çekilirken, Şerif yoldaş başında bulunduğu tabur gücüyle bu kez Batı cephesine yönelir. Batı cephesinde mevsim koşulları hala eylem yapmaya elverişlidir. Hareketli tabur gücünü alarak buradaki yoldaşlarına güç, moral, destek vermek, eylemlerde birlikte yer almak amacıyla Gabar'a yürüyecektir. Bir süre Bestler alanında kalarak Eyalet Koordinatörlüğü ile gerekli planlamayı yaptıktan sonra bu alandaki arkadaşlarıyla vedalaşır ve **Garisan** üzerinden yola koyulur.

Bu yolculuk esnasında bir savaşçı birlikten kaçır. 'Düşmana gidip bilgi verebilir' endişesiyle yol güzergahını değiştiren Şerif yoldaş, kendisine oradan gitmemesi söylendiği halde **Rusor** hatından geçmeye çalışır. Oysa birlikten kaçan savaşçı kısa süre sonra başka bir gerilla birliği tarafından yakalanacak ve sorgulanmak üzere Eyalet Karargahı'na getirilecektir. Bundan habersiz olan Şerif yoldaş Rusor hattında ilerlerken, **Mila Kêrê** taburunda bulunan tankların termal kameralarınca görülür ve tankların yoğun ateşiyle topa tutulur. İlk ateşle birlikte birlik hemen tedbirlerini alarak siperlere yatar. Ancak Şerif yoldaş, dört savaşçı yoldaşıyla birlikte bu ilk ateş sırasında yaşamını yitirir ve yüce şehadet mertebesine ulaşarak vatan topraklarıyla bir daha kopmamacasına birleşir, bütünleşir.

Şerif yoldaşın cenazesi diğer yoldaşlarıyla birlikte görkemli bir törenle kutsal vatan topraklarına teslim edilirken, bütün savaşçıları O'nun anısına bağlılık sözü verir.

Okumayı, yazmayı toplantılar düzenlemeyi, saatlerce konuşmayı, savaşmayı, mevzilenmeyi, yüzlerce insana komuta etmeyi parti içinde öğrenen **Şerif** yoldaş, sağladığı bu gelişmelerle hiç kendini kaybetmemiş, sürekli mütevazı, sürekli dürüst, emekçi, fedakar ve uyumlu olmasını bilmiştir. Kimseyi incitmeyen üslubu, çalışkanlığı, olgun kişiliğiyle herkesin saygı ve sevgisini kazanmış, herkesle birleşip bütünleşmiş, parti dışlıklara karşysa amansız savaşarak gelişmenin sırrını yakalamasını bilmiştir.

Biz de bu kahraman komutanımızın anısına bağlılığın bir gereği olarak, uğrunda canını verdiği mücadelesini yükselteceğimize söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Çelênîx şehitleri

Gün bir daha aydınlandı

✧ Adı, soyadı: **Selma DOĞAN**

Kod adı: **Zinarîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

İstanbul

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**

Çelênîx-Faraşîn

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**

Çelênîx-Faraşîn

...Büyük saate sayılı dakikalar kalmıştı. Sessizliği bozan tek şey milyonların ortak yürek atışıydı. Heyecan, o anın büyüklüğü kadar, büyük görkemliliği kadar doruktaydı. Gözler kımıldamadan bakıyordu. O anı, o ilk anı mutlaka görmek için bakıyordu. Avuçlar demiri sıkıyor, terliyordu. Demir, avuçta ısınıyordu. Sabırsızlık, heyecan doruğa tırmanıp tırmanıp dinliyordu. Dudaklar mutlu bir gülümseyişle ürperiyordu. Bin yılların acılı yüzleri haykırarak gibi oluyor, kendini tutuyordu. Beklenen an yaklaşıyordu. Göründü görünecek kadar az bir zaman kalmıştı.

İnce, çok ince bir esinti insan denizini bir baştan bir başa geçti. Güneş biraz daha tahtına kurularak gülümsedi. Gün daha bir aydınlandı. İnsan denizi bir baştan bir başa çalkalandı, daraldı ve...

Ve o tarihi an gelip çattı...

Ve büyük gün böyle başladı. İnsanlar sayılamayacak kadar çoktu. Dört bir yandan akın akın gelmişlerdi. Kimisi günler öncesinden gelmişti. Kimisi yeni geliyor, denize düşen bir damla gibi yoğunlukta yitiyordu. Ortak özellikleri; renkli giysileri, suskun bakışları, heyecanlı yürek atışları ve meraklı simalarıydı. Konuşma kürsüsü oldukça yüksek yere yapılmıştı. Dolayısıyla görmek için kimse birbirini zorlamıyor, bakışlarını kürsüye dikerek bekliyordu. Denize akan su hala çoğalıyor, deniz k Bardıkça okyanuslaşıyordu. Her yeni gelen damla hemen öncekilerle birleşiyor, bütünleşiyordu. Ve bu deryada herkese yer vardı...

Düşman operasyonuna kahramanca direnerek şehadete ulaşan bu değerli yoldaşlarımızın anıları önünde saygıyla eğiliyor, mücadeleimizde sonsuza dek yaşatacağımızıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

✧ Adı, soyadı: **Reşat EROĞLU**

Kod adı: **Kendal Bagok**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**

Çelênîx-Faraşîn

✧ Adı, soyadı: **Saliha ATAK**

Kod adı: **Nişîman Çatak**

Doğum yeri ve tarihi: **Akêt köyü**

Şırnak, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**

Çelênîx-Faraşîn

Selma DOĞAN

"Ölürsem mezarımı Faraşin'de yapın"

Değerli yoldaşım,

Bu mektubu sana yazmaya kendimi borçlu hissediyorum. Ne bir şiirde, ne bir öyküde, ne de bir romanda seni dile getirmeye gücümün yetmeyeceğini, sözcüklerin yeterli olmayacağını anladığım için bir mektupla ifade etmeye çalışacağım. Böylesi en iyisi. Çünkü romanlarda, hikayelerde, şiirlerde kahramanlar ölür ve yiterler. Ama mektuplar yaşayan insanlara yazılır ve sen benim için -bizim için- kesinlikle ölmedin. Hala yaşıyorsun; yüreklerimizde, beynimizde, dokularımızda, mücadelemizde ve kısaca yaşamımızla ilintili her zerrenin içinde yaşıyorsun ve yaşayacaksın. Devrim şehitlerimizin ölümsüzlüğü bir gerçektir ve bu gerçeğe sen de kavuşma onuruna eriştin. Ne mutlu sana!

İlk olarak Parti Merkez Okulu'nda görmüştüm seni. Uzun, siyah saçların vardı. Parti Önderliği'nin hazır bulunduğu bir ders esnasındaydı. Hatırlaman gerekir; güneşli, sıcak bir yaz günüydü. Siz bir grup arkadaş olarak eğitim ve yeniden partileşmek üzere Zelê kampından gelmiştiniz. Parti Önderliği pratiğinizi çözümleyen konuşmalar yapıyor, sorular soruyor, sizleri konuşturup değerlendirmeler yapıyordu. İşte ilk o zaman, ayağa kalkıp konuştuğunuzda sizi gördüm ve hemen dikkatimi çekti. Çok düzgün bir üslupla konuşuyordunuz. Oldukça ölçülü, sakın, sözcükleri ise seçe seçe ve kendinden emin konuşmanız, tüm arkadaşlarda hayranlık uyandırmıştı. Üslubunuz çekiciydi.

Ders bitiminde bahçede bir araya gelip o günün çözümlemeleri, Zelê pratiği, kadın özgürleşmesi ve daha birçok konuda tartışmıştık. Mütevazî olunuz, açık sözlülüğünüz, hararetli tartışmalarınız hala kulaklarımda yankılanıyor. İnanı-

✪ Adı, soyadı: **Selma DOĞAN**

Kod adı: **Zinarîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

İstanbul

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**

Çelênîx-Faraşin

yorum ki çok iyi anımsarsın, o zaman okul bahçesindeki kayısı ağaçları meyve ile dopdoluydu ve her ara verilğinde bahçeye çıkıp kayısı yerdik. İşte bu sohbetimiz esnasında da bol bol kayısı yedik. Sonra birer sigara içerek öğle yemeği için okul salonuna yürüdük.

Eğitim devresi bittiğinde siz Parti Önderliği'nin yakın denetiminde yoğunlaşma sürecine katılmak üzere ayrıldınız. Büyük gelişme umutları vaat ettiğinizden partinin özel ilgisine mazhar olmuştunuz. Kadın özgürleşmesi ve ordulaşması çabalarında partinin sizden oldukça beklentileri vardı.

Bir işçi ailesinin kızı olarak İstanbul'da okuduğu yıllarda partiyi tanıyan, metropollerin yozlaştırıcı, düzenin hiçleştirici yaşamından koparak devrim saflarına koşan, oldukça bilinçli, kavrama ve anlama gücü yüksek, kendi ayakları üzerinde durmasını becerebilen, inisiyatifli, sosyal olarak gelişkin,

ruhu ve fiziği ile bütünsel bir güzelliğin sahibi olan sizi, daha büyük görevlere hazırlamak isteyen partinin, üzerinizde yoğun durarak mutlaka militanlaştırması boşuna değildi. Sizdeki özü, cevheri Parti Önderliği hemen görmüş ve bu nedenle yakın denetimindeki eğitime almıştı. Bu nedenle ayrıldık birbirimizden. Ancak ayrılırken bir gün Kürdistan dağlarının doruklarında karşılaşma umudumu hiç yitirmemişim; o günlerin özlemini belirttiğiniz sözleriniz hala aklımda duruyor. Kuzey Kürdistan'ı hiç görmediğiniz ve görmek için can attığınızı, büyük sabırsızlık içinde olduğunuzu gıpta ile, özlem ile anlatmıştınız ve o zaman gözleriniz dolu dolu uzaklara dalıp gitmişti. Anlaşılan Kürdistan'a kaymıştı bakışlarınız. Hayal etmeye çalışıyordunuz. Nasıl bir yerdı acaba!

Aradan yıllar geçti. Birçok anı yaşandı, savaşımalar gelişti, yeni yeni insanlar saflara katıldı. Birçok arkadaş yaralandı, şehit düştü. Birçok değişiklik yaşandı. Birçok birlik gelip geçti...

Bir gün Haftanın alanından Bestler'e yine bir savaş birliğinin geldiği haberini aldık ve karşılamak için safa dizildik. Gelen arkadaşlarla sırayla tokalaştık, en candan gülümseyişlerle merhabalaştık. Ve işte o an tanıdık bir gülümseyişle karşılaştı gözlerim. Saçlarınız hafiften ağarmış, ama güzelliğinizden hala bir şey yitirmemiştiniz. Ve yine o sevecen, o tatlı gülümseyişiniz üzerinizdeydi. Doğrusu bambaşka bir güzelliğe bürünmüştünüz gerilla giysileri içinde. O incecik bedeninize ne kadar da güzel yakışmıştı!

Oradan Gabar alanına gönderildiğinizi biliyorum. Giderken takım komutanı olarak görevlendirilmiştiniz. Aslında daha üst düzeyde parti sizi görevlendirmeyi istiyordu. Çünkü size çok emek vermişti, sizden büyük beklentileri vardı. Ancak siz pratik sahaya, sıcak sa-

vaş ortamına yeni adım atıyordunuz. Bu nedenle “başarabilir miyim” endişesi taşıyordunuz. Ve takım komutanlığını bile kendinize çok gördüğünüzü belirtmiştiniz. Oldukça mütevaziydiniz.

Kariyerist davranmadınız. Hemen yetkiye sarılmadınız. Kendi emeğinizle, çabanızla görev almayı yeğlediniz. Bu soylu tutumunuz karşısında hepimiz saygı duyduk. Ancak örgüte yüksek bağlılığınız nedeniyle görevi kabul etmek durumunda oldunuz. Giderken hala, “bu görevi yapabilir miyim, başarabilir miyim?” diye soruyordunuz. Tecrübesizliğinizi gizlemiyor, kendinizi olduğundan farklı gösterme ihtiyacı duymuyor, tüm sadeliğinizle ortaya koyuyordunuz. Oldukça dürüsttünüz. Arkadaşlar size güvenlerini dile getiriyor ve başarabileceğinizi her fırsatta yineliyorlardı. Endişeniz kendinize güvensizlikten değil, partinin emeklerine, çabalarına layık olup olamama noktasından kaynaklanıyordu. Parti Önderliği’nin özenle üzerinizde durup emek verdiğini, bu emeklerin karşılığını nasıl verebileceğinizi ve buna layık olmak için neler yapmak gerektiğini düşünüyor, araştırıyor ve üzerinde yoğunlaşıyordunuz.

Sizleri Gabar’a yolculadık. Gabar’ın Kürdistan’ın bir cennet parçası olduğunu görmek sizin de hakkınızdı. Kürdistan’ı Gabar’da tanımak sizin için büyük şans ve fırsattı. Çünkü Kürdistan’ın tüm

güzelliklerinin toplamını Gabar’da görmek mümkündü. İnsan emeğinin binyıllar süren birikimini de Gabar’da gördünüz ve hayranlığınıza dile getirdiniz. Gabar sizin için yeni bir yaşamın başlangıcı oldu. Oradan her adım atışınızda Agit yoldaşın anılarına tanık oldunuz. Mücadeleye daha bir bağlanıp ısındınız. Kürdistan’ı daha çok sevip beğenmeye, tanımaya başladınız. Yıllardır ülkenizi görememenin hasretini burada doyasya giderdiniz.

Gabar’da hareketli birlik içinde takım komutanı olarak görev yürüttüğünüzü bilmem söylememe gerek var mı? Orada birlik olarak zozanlara istendiğinizde ne hissettiğinizi bilemiyorum. Ancak zozanlara vardığınızda Kürdistan’ın apayrı bir güzelliğiyle karşılaşp şaşkınlık ve hayranlığınızı gizleyememişsiniz. Diz boyu uzanan çayırılar, binbir renkte ve tadta otlar, yeşilin her tonu ve çimenler... Doruklardaki apak kardan süzülen berrak sular, eteklerdeki doyumsuz yeşillik... Hep soğuk akan pırl pırl pınarlar, balık dolu nehirler ve daha nice nice güzellikler. Sizi hayran bırakmış, ikinci bir cennet köşesine geldiğinizi sevinerek belirtmişsiniz.

Sonradan Faraşın zozanlarına gittiğinizde cennetin de cenneti varmış dercesine sevinmiş ve bu güzelim vatan parçasına aşık olmuştunuz. Bunca yıldır metropollerin boğucu beton duvarları arasında yaşayıp bu cennet ülkeyi

görememiş olmanın büyük iç sıkıntısını yaşadığınızı arkadaşlarınıza belirtmiş ve Faraşın’ın doyumsuz pınarlarının sularından doyasya içmek için her pınar başında durup avuçlamıştınız. Şiirlere, destanlara, türküllere konu olan “ölürsem mezarımı Faraşın’da yapın” diye ozanların methiye dizdiği Faraşın’e oldukça bağlanmanız boşuna değildi. Bu çok güzel cennet parçasında nedense hep insanın aklına ölünce buraya gömülmesi gelir. İnsan ölümünden sonra da nedense çok güzel bir yerde olmak ister. Ve bu güzel yer Faraşın’dır...

Sen ölmedin kendine Faraşın’da yer ayırdın. Kutsal Faraşın toprağına kan, can verdin. Yaşamını yaşamına kattın. Özgürlük ağacını yeşerttin. Zozanların bu serin esintisini kollarına, ruhuna bıraktın. Güzel bedenini Faraşın’ın görkemli güzelliğiyle bütünleştirdin. Ruhunun berrak temizliğini Faraşın’ın berrak sularına kattın ve tüm Kürdistan’a, tüm insanlığa hayat verecek bir sonsuzluğa kavuşturdın.

Ne mutlu sana Zınarin yoldaş!

Seni asla unutmayacağız. Bu kıssacık mektubu sana yazarken hep hayalin gözlerimin önünde duruyor. Yanıbaşında oturuyor, ayakta duruyor, konuşuyor, gülümsüyorsun. Sakın ölümden sözetme bana. Sen yaşıyorsun. Sömürgeciliğe sıkılan her kurşunda sen varsın. Gerillanın attığı her adımda sen varsın. Faraşında akan her damla suda, esen her esintide sen varsın. Ve zozanların her serin esintisi bedenimi sardığında seni görüyor, seni anıyor, seni hissediyorum.

Şehitlerin ölümsüzlüğü bir gerçektir. Sen bu gerçekliğe ulaştın. Ne mutlu sana. Ve sana bir sır vereyim; çok yiğitçe davrandın, ta İstanbul’dan gelip Kürdistan’ın en güzel köşesinde, hem de zozanların baharın en doruğunu yaşadığı bir dönemde şehit oldun. Şehadetinle kendini ebedileştirdin. Halkının ve ülkenin solmaz gülü kıldın. Ne mutlu sana.

Soylu anılarınıza bağlı kalacağımızı belirterek tekrar selamlarımı, saygılarımı ve sevgilerimi iletıyorum.

Mücadele arkadaşları

Şehit Ruken

Şehit Zinarin

Saliha ATAK

Mücadeleyle kendini sürekli büyüüttü

Nıştîman yoldaş altı çocuklu bir aileden geliyordu. Annesi ve babası öldükten sonra ablası ve abisinin yanında büyümüştü. Ablası ve abisi her koşul altında O'nu korumuştü. Olgun kişiliğiyle evin en sevileniydi. Ailesi yurtsever olduğu için küçük yaşta partinin düşüncesiyle büyümüştü. Bu erken tanışma onu daha 11 yaşında partiye kavuşturmuştu.

Nıştîman yoldaş en çok Beytüşşebap alanında kalmış, 1997'de hareketli bölüğe geçmişti. Partiye duyduğu bağlılıktan aldığı güçle bütün görevlerin üzerine iddiayla yürüyordu. Yönetim ve yapı içerisinde sevilen ve sayılan bir kişiliğe sahipti. Coşkusundan, canlılığından herkes moral alıyordu. Eylemlerde

❖ Adı, soyadı: **Saliha ATAK**

Kod adı: **Nıştîman Çatak**

Doğum yeri ve tarihi: **Akêt köyü Şırnak, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül**

1997, Çelênîx-Faraşîn

sonuna kadar cesaretliydi; parti çizgisini en çok pratik sahada hayata geçirmişti. Düzenli bir eğitim görmemesine rağmen parti yaşamına hakimdi ve her koşul altında partiyi koruyordu. Önderliğe, şehitlere ve yoldaşlığa bağlılığı sonsuzdu. Her türlü gericiliğe karşı radikaldi. Eksikliklere karşı başını eğmezdi. Her soruna ve göreve devrimci bir sorumlulukla yaklaşırdı.

Kapsamlı bir hazırlığın ardından gerçekleşen eylemde koordinenin yanında yer almıştı. Fakat ertesi gün girdikleri çatışmada gerçekleşen hava saldırısı nedeniyle Faraşîn alanında şehit düştü Nıştîman yoldaş. Sorumluluk ruhunu kazanmanın tek anahtarıdır, mirasınıza layık olacağız.

Emgihan Şiyar

M. Emin REŞO

“Tek bir silahla başlayarak geldik bugünlere”

Güney (Küçük Güney) Kürdistan’ın Kobani şehrinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak hayata gözlerini açan **Hamza** yoldaş, bu yıllarda ailesinin Halep’e taşınması sonucu burada büyümek durumunda kalır. Ailesi Halep’te esnaflık yaparak geçimini sağlamaya çalışır. İlk ve orta öğrenimini burada gören Hamza yoldaş, ortaokulu okuduğu yıllarda partiyle tanışır. Partiyle tanışmasını, “yeni bir yaşama kavuşma” olarak değerlendirecek büyük bir mutluluk duyan Hamza yoldaş, artık her şeyiyle bu yeni yaşamın gereklerine göre yaşamaya başlar. Bunun için gecesini gündüzüne katarak çalışır.

Önce cephe çalışmaları ile başlar işe. Halkın içine girerek, propaganda ve örgütleme çalışmalarında yer alır. Özverili çalışması ve dürüstlüğüyle kısa bir zaman içinde halk tarafından sevilip sayılır. Bir yıl kadar süren cephe çalışmaları sayesinde siyasal olarak kendini daha da bilinçlendiren Hamza yoldaş, kendisini mücadeleye daha aktif katılmakla yükümlü görür. Bunun sonucunda bulunduğu alanda partiye katılarak gerillaya gitme önerisinde bulunur. Gerilla olma, ülkesi ve halkının kurtuluşu için savaşma arzusu yüreğini kor gibi yakan bir ateştir. Bu ateş ancak gerillaya ulaştığında sönecektir. Bu yüzden kısa zaman içinde gönderilmek ister.

✪ Adı, soyadı: **M. Emin REŞO**

Kod adı: **Hamza REŞO**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997, Faraşin**

Önerisi kabul edilen Hamza yoldaş, ilkin Önderlik sahasında eğitime alınır. Halk, ülke ve parti gerçekliğini daha yakından tanıma ve anlama imkanı olan bu eğitim sürecini çok iyi değerlendirmeye çalışır. Önderliğin yakın denetiminde, O’nun çalışma tarzını ve temposunu izleyerek, insanın nasıl güçlenebileceğini kavramaya başlar.

Artık ülkeye yönelmeye hazır. Güney Kürdistan’a geçtiğinde O’ndan daha mutlusu yoktur. Gerilla birliğine katıldığında ise sevinçten uçacak gibidir. Silahı ilk eline aldığı anda, ilk kurşunu sıktığında çocuklar gibi sevinir; Parti Önderliği’nin, “Tek bir silahla

başlayarak geldik bugünlere” deyişini anımsar ve silahına bağlı kalacağına dair söz verir.

Bulunduğu alanda katıldığı eylemlerde büyük yararlılıklar gösteren, yaşamda canlı, coşkulu, katılımcı, özverili; eylemlerde cesaretli, kararlı oluşuyla arkadaşları arasında sevilen bir kişi olur.

Faraşin alanında faaliyet yürüten, Çatak Taburu’nda bir müddet yerini alan Hamza yoldaş, burada başarılı bir pratik sergiler. Her göreve gönüllü gider, oldukça çalışkandır.

Yine gönüllü olarak bir göreve giderken özel savaş güçlerinin operasyonu ile karşılaşır. Uzun bir çatışmanın ardından hava saldırısı sonucu şehit düşer.

Seni derin bir saygıyla anıyoruz. Davana sahip çıkacağımıza söz veriyoruz.

**Mücadele arkadaşları
Çatak Taburu**

*gölücüklerini
toprağa çizmişim oysa*

bir de gözlerini güneşe

Nasıl inanayım şimdi

Mazlum öldüğüne

nasıl inanayım senin

Selma SOLMAZ

“Ucuz bir ölümün değil, yüce ve onurlu bir şehadetin sahibi olmalıyım”

Medya yoldaş, orta halli feodal ve tutucu bir ailenin çocuğudur. Aile fertlerinin tutucu yanlarına rağmen, kendisi hep ileri görüşlü ve tutuculuğa karşı olmuştur. Eskiye ait kötü olanı reddederken, iyi olanı her zaman almasını da bilmiştir. Aynı zamanda ilkel, alçakgönüllü ve emekçi özelliklerinden dolayı aile içinde farklı bir kişilik olduğunu ortaya koymuştur.

Ailesinin karşı çıkmasına rağmen, ısrarla dayatarak, yaşının küçüklüğüne bakmadan gerilla saflarına katılmıştı. Ağırbaşlılığı ve olgun tavırlarıyla, parti saflarında erkenden militanlaşma yoluna giren nadir kişiliklerden bir kişiydi. Parti içinde eksiklikler karşısında radikal ve ani çıkan olaylarda ise inisiyatifli tutumuyla ön plana çıkmış, her türlü yetmezliğe karşı durarak bu olumlu özelliklerini arkadaşlarına da kazandırmaya çalışmıştır.

1992 yılında saflara katıldığında eğitim amacıyla gönderildiği Güney Kürdistan’da ihanetçi güçlerle girilen savaşta yerini almış ve ilk savaş deneyimini bu alanda kazanmıştı. Savaşçılıktaki başarılı pratiği kadar, yaşamdaki ilkel, uyumlu ve dürüst tutumuyla, yine ilişkilerindeki seviyeli ve resmi davranışlarıyla, her zaman moralli-coşkulu oluşuyla ve eylemlerdeki sonuç alıcılığı ile başarılı bir gelişme seyri izleyen Medya yoldaş, kısa bir sürede önce manga komutanlığına ve ardından da takım komutanlığına yükselmişti.

Sömürgeciliğe ve onun işbirlikçilerine karşı öfkeyle dolu olan Medya yoldaş, halkına ve yoldaşlarına karşı da sevgi doludur. Dar aile, aşiret ve bölge

❖ Adı, soyadı: **Selma SOLMAZ**

Kod adı: **Medya Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**

Çelênîk-Faraşîn

yaklaşımlarına asla prim vermezdi. Her zaman ulusallığı ve ulusal düşüncüyü esas alırdı. Bölgeciliğe ve yerelciliğe karşı gelen, basit ve tali sorunlarla uğraşma yerine hep hayati sorunlarla uğraşır ve sorunlar karşısında çözüm gücü olabilmek için didinir dururdu.

Kadın özgürleşmesi ve ordulaşmasına büyük değer veren ve kadının kurtuluşu için bu çalışmayı tek şans gören Medya yoldaş, önce kendi şahsından başlayarak, bunu dıştalayan, geriye çeken anlayış ve yaklaşımlara karşı büyük bir savaş vermiştir. Başkan Apo’nun kadına verdiği değere layık olabilmek ve Zilanların şahsında gerçekleşen özgür kadına ulaşabilmek O’nun en önemli hedefiydi.

Şehitlere ve değerlere sonsuz bağlılık gösteren Medya yoldaş, bu bağlılığını, “*Şehitlerin anısına layık olalım ve eğer ölürsek, -ölürsem-de ucuz bir ölümün değil, yüce ve onurlu bir şehadetin sahibi olmalıyım*” diye ifade eder.

Beytüşşebap alanında geliştirilen eylemlerin çoğunda yer alarak başarılı bir pratik sergileyen Medya yoldaş, en son Faraşîn’de Türk askerleriyle girilen bir çatışmada Zınarin, Kendal Niştiman ve Xebat yoldaşları ile birlikte şehitler kervanına katılma onuruna erişir.

Anıları mücadelemize önder olacaktır.

Şehitlerimiz ölümsüzdür.

Mücadele arkadaşları

Ali BABAT

Kürdün intikam ateşiydi Ferhan yoldaş

Ferhan yoldaş, TC'nin son yıllarda "gerillayı kitleden soyutlama" planını ülkemizin her yerinde uygulamaya koyduğu bir dönemde kendi köyleri de göçertildiğinden, Van'a yerleşmek zorunda kalır. Köyleri **Kör Kandil** dağındadır. Bu köyün tarihi bir özelliği, **Bedirhan** direnişine sahne olmasıdır. *Kol* ve *Hol* denilen iki küçük mezradan oluşmaktadır. Gerillalar bir kış burada üslenir. Bunu haber alan ordu güçleri büyük bir güçle köyü basar, fakat köylüler gerillaları köyün dışına çıkarmayı başarır. Bunu anlayan askerler köyü boşaltmak ister. Köylüler buna uzun süre direnir. Ardından imhacı yönelimlerin artmasıyla köyden göç etmek zorunda kalırlar.

Ferhan yoldaş, TC'nin bu imhacı yüzünü çok yakından görmüş olduğundan sömürgeciliğe karşı büyük bir kin ve öfke ile doludur. Köylerinden ve arkadaşlarından uzaklaşırlar ama, yüreklerindeki yurtseverlik ateşi hiçbir zaman sönmez. Gerillaya ulaşmak için bitmez tükenmez bir istekleri vardır. Her geçen gün arkadaşlarla ilişki kurma yolunu arar Ferhan yoldaş. Sonunda üç yakın arkadaşıyla birlikte Botan alanına gelerek, nihayet özlemiyle tuttuğu, rüyalarını süsleyen gerilla ortamına kavuşur. Geldiği günden itibaren büyük bir istekle görevlere katılır. Kendisi gibi bir kardeşi de gerilladadır; onunla aynı duygu ve coşkuyu paylaşır.

Ferhan yoldaş, çok genç olmasına rağmen olgun, olayları oldukça çabuk kavrayabilen, güçlü değerlendirmeler yapabi-

❖ Adı, soyadı: **Ali BABAT**

Kod adı: **Ferhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Uludere

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Nisan**

1997, Kerboran eylemi

len, zeki, sakın ve soğukkanlı bir kişiliğe, çok sade bir yapıya sahiptir. Bu yüzden basit kurnazlıklara karşı büyük tepki duyar.

Eylemlere katılmada oldukça isteklidir. Çok genç olduğundan arkadaşlar kendisini saldırılara katmak istemez. Ama eylemler-

de yer almak için kendisini durmadan dayatır. Çünkü Kürdün intikam ateşiyle yaşamak O'nun için bir tutkudur.

Arkadaşlar Ferhan yoldaşın bu ısrarlarına daha fazla dayanamaz. Ve **Kerboran** şehir baskını eyleminde yerini alır. Düzenlemede ismini gören Ferhan yoldaş çok mutludur.

Şehir baskını eyleminde büyük bir fedakarlık örneği gösteren Ferhan yoldaş, geri çekilme sonrasında tepe baskını eyleminde saldırı grubunda yer alır. Bu eylem sırasında yaralanır. Ağır yaralı olmasına rağmen sakin ve soğukkanlılığını korumayı başarır. Arkadaşlarını kendisiyle uğraştırmamak için büyük bir direngenlik ve olgunluk gösterir. Ancak tüm çabalara rağmen, birliği eylem sonrasında Gabar alanına dönerken Ferhan arkadaş şehadete ulaşarak ülkemizin ölümsüzler kervanına katılır.

Yaşasın şehadetleriyle tohum olup kutsal ülke topraklarına kök salan devrim şehitleri!

Yaşasın Başkan Apo!

Mücadele arkadaşları

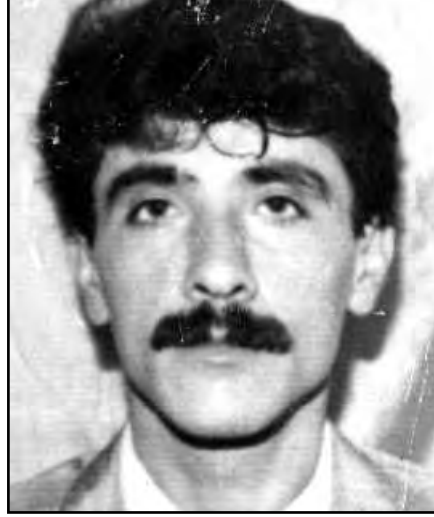
Şehit Azad

“O’nun olduğu yerde yoldaşlık çiçeklenir”

Azad yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyür. Daha çocuk yaşta Ulusal kurtuluş savaşımından etkilenir. Gelişmeleri ve parti yayınlarını sürekli takip etme olanağını bulur. Kendini teorik ve siyasi olarak geliştirir. Bulunduğu ortamda çevresini gelişmeler hakkında sürekli aydınlatırken, sayılan ve sözü dinlenen biri olarak tanınır.

Okumaya olan sevgisinden dolayı eğitimle olan ilişkisini devam ettirir. Bir yandan devrimci çalışmalara ilgiyle katılırken, öbür yandan da İstanbul’da üniversite öğrenimini sürdürmektedir. Üniversite yıllarında gençlik içinde aktif biçimde çalışmaktadır. Bilinçliliği ve örgütleyiciliğiyle gençlik hareketine öncülük eder. Öğrenci gençlik içinde sevilen biri olarak değer kazanır. O’nun militanca çalışmaları, çok geçmeden deşifre olmasına neden olur. Zaten deşifre olmayı göze almıştır, çünkü O’nun için önemli olan, devrime hizmet etme anlayışıdır. Ve hiçbir tereddüt göstermeden gerillaya katılarak, devrime bağlılığının ne denli güçlü olduğunu ortaya koyar.

Gerillayla ilk olarak Haftanın’de buluşur. ’92 yılında Haftanın kamplarında kapsamlı eğitim süreçlerinden geçer. İleri teorik bilgisiyle eğitim süreçlerine önemli katkılarda bulunur. Tartışmacı özelliğiyle konuların daha iyi kavranmasında ilerletici

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **13**

Temmuz 1997, Beşiri ovası

bir rol oynar. Anlatımdaki sadeliği, üslup ve hitabıyla çekim merkezi olur.

1992 Güney Savaşı’nda ihanetçi güçlere karşı yapılan savaşta yer alır. Burada savaş tecrübesi kazanır. Savaş güçlerinde yeni olmasına rağmen,

Gabar alanında da arkadaşlarına elinden gelen yardım ve desteği sunarak önemli yararlılıklar gösteren Azad yoldaş, bulunduğu birliklerde moral ve güven kaynağı olur. Derin bilgisinin yanı sıra, propaganda, ajitasyon, örgütleme özelliklerinin güçlü olması nedeniyle bu alandaki cephe çalışmalarında görevlendirilir. Bu çalışmalarda birim sorumlusu olarak başarılı bir çalışma ortaya koyar. İlişkilendiği herkesi kazanmakta ve örgütlemektedir. Onun bu başarısını gören partimiz, metropol çalışmaları için İstanbul’a gönderir. İstanbul’da kaldığı süre içinde onlarca savaşçı adayını gerillaya ulaştırır. Bu alanda örgütsel faaliyetlerde önemli açılımlar sağlar.

Dürüst, fedakar, partiye bağlı yoldaşlarını sevip sayan ve olduğu yerde yoldaşlığı çiçeklendiren Azad yoldaş, bir görev için İstanbul’dan Beşiri’ye gelirken Beşiri ovasında Türk ordu güçleriyle karşılaşır. Asker-

lerin “teslim ol” çağrısına silahla karşılık veren Azad yoldaş, burada kahramanca bir direniş sergileyerek saatlerce çatıştıktan sonra halkının ve yoldaşlarının yüreğini gömülür.

Kürdistan devrim şehitleri yiğitlik, kahramanlık ve fedakarlığın birer abidesidir.

Mücadele arkadaşları

üstün performans gösterir. Böylece siyasi ve askeri eğitimini pratik içinde tamamlayan Azad yoldaş, Haftanın’dan Gabar alanına geçer.

Çetin KUTLUTEKİN

Militan ölçülerin takipçisi ve uygulayıcısıydı

Zindan yoldaş, partimizin ilk gelişme gösterdiği alanlardan birisi olan Siverek'te dünyaya gelir. Daha çocuk yaşlarda mücadelemizi tanıyarak büyür. Zaten akrabalarının bir kısmı saflarda veya zindan dadır. Bu nedenle mücadeleyle olan bağı hiç kopmadan devam eder. Hayalinde bir gün büyüüp gerilla olma özlemi vardır. Her ne kadar Siverek alanında milislik görevini yürütüyorsa da, Zindan yoldaşa yetmez bu.

1992 yılında, gerillaya katılma hedefini gerçekleştirmek için GAP bölgesinde cephe faaliyetlerine katılır. '93 yılında Önderlik sahasına geçerek burada köklü bir eğitim görür. Belli bir süre Lübnan sahasında Meşgeldi'de emek yoğunluklu bir eğitim devresinde kaldıktan sonra ülke sahasına geçmek için hazırdır artık. Teorik ve pratik olarak belli bir birikim sağlamış, kişilik yapılanmasında köklü bir değişiklik gerçekleştirmiş, devrimci proleter özellikler edinmiş, militan ölçülerin takipçisi ve uygulayıcısı olarak gerekli donanımı sağlamıştır.

Ülke sahasındaki ilk görevi manga komutanlığıdır. Bu görevinde oldukça dikkatli ve duyarlıdır. Zindan yoldaşın bu hassasiyeti yoldaşlarında derin bir güven duygusu yaratır.

'95 yılında Gabar alanına gönderilir. Burada savaş birliklerinde yer alır. Uyumlu ve eğitici davranışlarıyla burda da yoldaşlarına destek olur.

Zindan yoldaş, Gabar alanında belli bir dönem kaldıktan sonra cephe çalışmaları için **Beşiri** ovasına geçer. Daha önce de

❖ Adı, soyadı: **Çetin KUTLUTEKİN**

Kod adı: **Zindan**

Doğum yeri ve tarihi: **Karakoyun Siverek, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Siverek**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Beşiri ovası**

cephe çalışmalarında bulunduğu epey tecrübesi vardır ve bu birikimini bu alan çalışmalarının hizmetine sunar. Çalışmalarında başarılı sonuçlar elde eder. Halk tarafından kısa sürede sevilen, sayılan biri haline gelir. Halkla ilişkilerinde parti yaklaşımını esas alarak bir öncünün sahip olması gereken tüm olumlu yaklaşımları sergiler.

Bütün bu olumlu özellikleriyle döneme cevap olmaya çalışan Zindan yoldaş, en son Batman'dan Mava'ya gelecek bir grubu karşılamaya giderken yolda pusuya düşer. Birinci pusuda yanındaki grubu kurtarmayı başarır. Ancak çok ilerlemeden ikinci kez pusuya düşerler ve grubu bu pusudan da kurtarmak için çatışmak zorunda kalır. Saatler süren

çatışmada grubu çember dışına çıkartmayı başaran Zindan yoldaş, bu başarısının bedeli olarak kendini feda etmekten çekinmez.

Zindan yoldaşın bu kahramanca mücadelesi yolumuzu aydınlatan meşale olacaktır.

Mücadele arkadaşları

BEN YAŞAMIM

*Adım yaşamdır benim
Sığdırmışım sırça yüreğime
dünyaları
Bir şahin olur
Uçuşurum özgürce zirvelerde
Gökyüzünü delercesine
uzanan dağ olur
Değdiririm alnımı yıldızlara
Buluşurum Zuhâl yıldızıyla
Bir bulut olup
Serpiktirim bereketimi yeryüzüne
O zaman hayat ağacı yeşerir
bağrından
Sevgi, kavga hasret boy veririm
Sonra çiçek bahçesi olur
Buram buram ülke kokarım
Irmak olup coşkunca çağlar
Derya olup savururum
dalgalarını
kıyılara
Ve,
deli bir poyrazım ben
Estikçe kırarım köbne çitleri*

Şehit Dilbirin

Emekçi, birleştirici militan kişiliğin esin kaynağı

Dilbirin yoldaş, partimizin Küçük Güney çalışmalarından etkilenerek ulusul kurtuluş gerçeğini tanıy ve inceleme, araştırma sonucu bilinçli bir temelde kararını verip partiye katılır.

Bulunduğu alanlarda ilk önce cephesel çalışmalarda yeri alır. Bu çalışmalarda iyi bir örgütleyici olarak başarı sağlar. Bu başarısı yoldaşlarının takdirini kazanır ve devam etmesi istenir. Ancak O'nun gönlünde gerilla olmanın tatmin edilemez arzusu vardır. Cephe çalışmaları artık O'na yetmemekte, sömürgecilikten daha aktif bir mücadeleyle hesap istemenin sabırsızlığını yaşamaktadır.

Halkına daha fazla yararlı olabileceği işler yapmada ısrar eden Dilbirin yoldaşın ülkeye geçme, gerilla olma önerisi, belli bir süre sonra parti tarafından kabul edilir ve bir grup arkadaşıyla birlikte sınırı geçerek Güney Kürdistan'a gelir. Burada gerilla birliklerinde yer alır. Hem askeri eğitimini görür, hem de kademeli olarak eylemlere katılma suretiyle pratik askeri eğitimini alır.

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dilbirin**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim**

1997, Mava

Daha sonra Botan alanına geçen Dilbirin yoldaş, çeşitli birliklerde belli sürelerle görev aldıktan sonra Gabar-Mava alanına gönderilir. Burada emekçi özellikleriyle ön plana çıkar ve arkadaşlarının gönlünü fetheder. Görevlerde küçük-büyük ayırımı yapmadan çalışır. Derin bir yurt-

severlik bilinci ve sorumluluk anlayışıyla alan çalışmalarına canlılık katar. İlişkilerinde seviyeli, emeğe değer veren, yoldaşları arasında birleştirici özellikleriyle güç kaynağı olur.

Mava alanında bir eylem için keşfe giderken operasyona çıkan Türk ordu güçleriyle karşılaşan Dilbirin yoldaş, çatışmaya girmek zorunda kalır. Yüzlerce askere karşı saatlerce çatışır. BKC silahını çok iyi kullanan Dilbirin yoldaş, hiç ara vermeden çatışmayı sürdürür. Yaralanmasına rağmen çatışma alanından çekilmez ve silahında kalan son mermiye kadar çatışmaya devam eder. Son mermiyi de sıktıktan sonra üzerindeki bütün malzemeleri, silahıyla birlikte imha eder. Ve askerlerin eline sağ geçmemek için yanında kalan son bombasının pimini çekerek kendisinde patlatır.

"*Bijê Serok Apo*" şiarını haykırarak şehadete baş koyan Dilbirin yoldaşın anısı bizler için cesaretin, kararlılığın ve bağlılığın kaynağı olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Güler KAYA

“Ben yaşamı ve ciddiyeti Botan’da öğrendim”

“**Y**ağmurlu bir günün yürüyüşü ardından noktaya ulaşan gerillalar, hemen kendilerini kurutup, ısıtacak ve geceye doğru demlenecek koyu sohbetleri için ateş yakmaya koyuldular.

Yanan ateşlerin gürleşmesiyle çevrelerinde çemberler oluştu. Bu çemberleri oluşturanlardan kimileri ayakta, kimileri oturmuş kurumaya çalışırken; kimileri ise ateşin etrafında oturmuş, yorgun gözlerle rakeden alevlere dalıyor, kimbilir nerelere kadar uzanıyorlardı. Yanan odunların ardından hava kararmaya yüz tutarken, küçük kubbeler gibi yığılmış közler göz dolduruyordu. Yanıp sönen ışıklı alev yumakları arasında ben de dalıveriyorum. Bakışlarım rakeden alevlerin içerisinde yitip gidiyor, hem de etrafımdaki koyu sohbete rağmen.

“Bakışlarımın yittiği yerde birkaç gün evvelki yangın yumağı beliriveriyor, giderek daha da belirginleşiyor. Çocuksu, gülümseyen gözlerindeki heyecanı evet O, **Arjin** arkadaş beliriveriyor karşımda. O kadar yakın ki, uzatsam elimi tutacakmışçasına. Son haykırışı ile tekrar karşımda ve inleyen sesi çınlayıveriyor kulaklarımda.

“Şaşkın bakışlar ardından ani ve üst üste bitmezmişçesine alçak uçağın roketleri yağıyor üzerimize. Ve bir taze can, gonca, kızıl fidan suskun düşüyor Suskê dağı eteklerine. Ama sesi, o çocuksu heyecanı, tebessümü her an gözle-

✪ Adı, soyadı: **Güler KAYA**

Kod adı: **Arjin**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim**

1997, Çiyaye Sûskê

rimin önünde, yüreğimde, kulaklarımda... Ve artık yaşamın ayrılmaz bir parçası. Bakışlarımı korlaşmış alevlerin arasından çektiğimde çevremdekiler daha da somutlaştı, belirginleşti. Ancak Arjin yoldaş tebessümüyle hala gözlerimin önündeydi. Evet, şehitler ölümsüzdü ve yaşıyorlar, yaşayacaklardı ebediyen.”

Arjin yoldaş, 1993 yılında Amed’te parti saflarına katılır ve çok sevdiği bu alanda gerilla ile tanışır. O’nun yerinde durmak bilmeyen heyecanı, her çalışmaya gönüllü ve oldukça moralli katılması, daha ilk günden tüm arkadaşlarını etkiler. En çok da her zaman kendisine örnek almaya çalıştığı **Şehit Bese** yoldaşın ko-

mutasında yürüyüş O’nun için etkileyici olur.

Bu hareketli, coşkulu ve moralli yapısı ile kısa sürede komutada yerini alır Arjin yoldaş. Artık yükü ağırlaşmıştır; Parti Önderliği’ne layık olmanın vicdani sorumluluğu ile yürüyüşünü olgunlaştırır. Yürüyüşündeki bu tempo ile kısa sürede ilerleme kaydeder.

Ancak çocukluğunda yakalandığı ve çok sevdiği dağ ile gerilladan kendisini kopartacak olan “*Brucella*” hastalığı vardır Arjin yoldaşta. Tedavi amacıyla uygun bir yere gönderilir. Burada belli bir süre tedavi gördükten sonra eğitim amacıyla Önderlik sahasına geçer.

Akademide gördüğü eğitim devresinin ardından tekrar çok sevdiği gerillaya ulaşmak üzere ülkeye, dağ doruklarına yönelir. Zap ve Haftanın alanlarında belli bir süre kaldıktan sonra Botan’a geçer. Botan’da belli bir yoğunlaşmanın ardından Gabar alanına yönelir. Gabar’a ilk yürüyüşünde Çırav arazisinin sarplığı O’nu epey zorlar. Ancak buna rağmen Çırav’ın mistik havası onu her zaman etkiler. Bu yüzden de Çırav’a bağlılığı bir başkadır Arjin yoldaşın. Çırav’dan Gabar’ı, Garısa’yı, Cudi’yi, Cizre’yi seyretmek onun için doyumsuz bir zevktir. Botan’ı Çırav’da, Gabar’da sever. Botan’da Amed’i yaşar.

“*Ben yaşamı Botan’da tanıdım. İnsanı, dünyayı, yaşamın ciddiyetini, acımasızlığını, çirkinliğini ve tüm bunlara*

rağmen güzelliğini hep Botan'da tanıdım" derdi Arjin yoldaş.

Fiziki olarak zorlanmasına rağmen kendini hiçbir pratik çalışmadan uzak tutmaz. Her çalışmaya katılımda oldukça gönüllü ve coşkulu olan Arjin yoldaş, bu özellikleriyle birçok arkadaş için sürükleyici, harekete geçirici olmuştur. O'nun için çözümlemelerle yoğunlaşmak, eleştirilerle gelişim ve değişim yaratmak bir tutkudur. İleri çözümleme ve yorumlama gücüyle yaşamın her yönlü tamamlayıcısı olur. Yoldaşlarına moral kaynağı, en zor alanlarda destek olmayı bilen Arjin yoldaş, ağır, olgun, doğal kişiliğiyle her zaman, herkes için saygın bir yere sahiptir. Herkes ile eşit ve alçakgönüllü bir ilişki tarzıyla çevresine örnektir.

Arjin yoldaş, hem komutan, hem de savaşçı olduğu dönemlerde daima resmiyeti esas alır; her türlü yontemsizliğe, yetmezliğe karşı radikal olur, devrimci militan sorumluluğundan taviz vermeksizin ilkeli ve ölçülü olmayı kendine ilke edinir. Şehadetinin yoldaşlarını derinden etkilemesinin en temel nedeni, O'nun bu değerli yanlarıdır.

Parti Önderliği'nin, kadın ordulaşmasında, cins bilincine ulaşma ve doğru özgürleşmede temsilcisi olmanın ısrarlı bir çabacısı olur Arjin yoldaş. Bu yolda her türlü engelleyici tutumlara karşı durarak kadın ordulaşması ve özgürleşmesi çalışmalarında devrimci tutumun savunucusu olur.

Suskê dağı eteklerinde düşmanla çatışmaya girerek, düşmana karşı yıllardır beslediği kını, nefreti silahının namlusundan savurmanın coşkusuyla

epey çatışır. Daha sonra arkadaşlarıyla noktaya gelirken, düşmanın hava saldırısı sonucu Şivan yoldaşıyla birlikte devrim şehitleri kervanına katılır.

*O dağların öte yanı hasret
O dağların öte yanı sevdam
O dağların öte yanı kavgam
Aşmalıyım doruklarını
Aşıp da ulaşmalıyım
Seyid Rızalara, Şeyh Saidlere
Beselere, Munzurlara, Dorşine
Ulaşmalıyım aşkın ile özgürlüğe
Yok sayarak özlemeyi
Yok sayarak ayrılığı...*

*Ulaşmalıyım can, ulaşmalı
Hep çocuksu heyecanın ile
Hep çocuksu gülüşün ile ulaşmalıyım sana
Ve sen gibi nice gonca fidana
Ve haykırmalıyım hasreti
sevdayı ve kızıl kavgayı...*

...Birden ince bir ses ile uyanıverdim. Artık ateşin ve közlerin ısınısını hissetmezken, ateşi gürleştiriyor bir genç savaşçı. Bakıyorum, yeni gelmiş. Henüz gencecik yeni bir savaşçı. "Rojbaş heval" diyor gülümseyerek. "Rojbaş" diye yanıtlıyorum. Yeniden bir odun sürüyor ateşe, alevler daha da gürleşiyor. Seherin dondurduğu iliklerim çözülmeye başlıyor. Yeniden gülümseyerek konuşuyor:

"Adım Arjin heval, ya seninki?"

Bakışlarım uzanıyor ateşin halaya durmuş yalımlarının arasına yeniden...

Şehitlerimizin anısına saygı ile bağlı kalacağız.

Mücadele arkadaşları

Şehit Haydar

“Her Kürt genci mutlaka bu savaşa yerini almalıdır”

Eruh'ta okul okuduğu yıllarda ateşli bir yurt-sever olarak mücadeleye hizmet eden **Haydar** yoldaş, okul ve aile çevresinde mücadelelenin doğal bir çalışanı gibi propaganda çalışması yapar. Bu çalışmalarında örgütleyebildiği gençlerle birlikte '89 yılında gerillaya katılır.

Yaşamda oldukça çalışkan bir yapıya sahip olan Haydar yoldaş, istikrarlı bir kişiliğe sahiptir ve aynı emekçi özelliğini parti ortamında da sergiler. Olgun, alçakgönüllü, dürüst ve emekçiliğiyle yoldaşlarının saygısını kazanır.

Uzun yılları kapsayan savaş pratiği O'na büyük tecrübe ve birikim kazandırır. Botan eyaletinin her alanında bulunur, çeşitli görevler yürütür, çok sayıda eyleme katılarak büyük yararlılıklar gösterir.

Halka ve devrime duyduğu büyük bağlılıkla hep hizmet ve görev adamı olur Haydar yoldaş. Sorunlar karşısında şikayetçi olmak yerine çözüm gücü olmasını bilir, hiçbir görevden kendini geri tutmaz. İstendiğinde lojistikçi, istendiğinde eylemci, istendiğinde diğer herhangi bir göreve koşmanın bir görev olduğunu kanıtlar. Aldığı görevlerde küçük-büyük, önemli-önemsiz ayırımını yapmadan hep halka, devrime, partiye hizmet anlayışıyla kendini savaşa ve yaşama katar.

Uzun yıllar takım komutanlığı görevini yürüten Haydar yoldaş, '97 yılında Bestler alanında üslenme hazırlıklarını yürütmekle görevlendirilir. Çok çaba ve fedakarlık isteyen bu çalışmaya şevkle katılır ve başarıyla sürdür-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Haydar**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997**

Bestler (Kobra saldırısı sonucu)

rür. Gecisini gündüzüne katarak bu görevi layıkıyla tamamlama çabasında olur. Botan'da, Türk ordusunun gerillanın alanda üslenmesini önlemeye yönelik tüm çabalarına rağmen gerillanın üslenmesini sağlar. Üslenmenin önemini bildiği için, kendisine verilen görevin, sorumluluğun bilinci içerisinde hem kendisini, hem de yoldaşlarını çok yönlü olarak bu çalışmaya katar, arkadaşlarına öncülük eder, proleterce emek harcar.

Yorulmak nedir bilmeyen Haydar yoldaş,

aynı zamanda çalışma arkadaşlarıyla ilgilenen, değer veren özellikleriyle de sevilir bir yoldaştı, “Haydar yoldaş yorulmak nedir bilmezdi. Arkadaşların hepsiyle tek tek konuşur, kimin ne sorunu varsa, dinlerdi. Bu, arkadaşlara büyük güç verirdi. Arkadaşlarına moral verir, sorunlarını çözer, neşelendirir, harekete geçirirdi. Bu nedenle O'na herkes büyük güven duyuyordu. Bizim için hep güç ve moral kaynağıydı. O'nun meziyetlerine hayran kalmamak elde değil...” diyerek anlatıyordu onu.

Üslenme çalışmaları esnasında helikopterlerin gece saldırısı sonucu şehit düşen Haydar yoldaş, fedakarlığı ve çalışkanlığıyla hep anılacak, soylu anısı Ulusal kurtuluş mücadelemizde ebediyen yaşatılacaktır.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

GİDECEĞİM

Gideceğim şafak sökün ederken
Son kez bakışacağız seninle
Hiç konuşmaksızın selamlaşacağız
belli-belirsiz...

Gideceğim
yeşillenen dağların bağrına
Ve bir kez daha soluyacağım
Yirmilik ciğerlerimle
barut kokusundan önce
bahar kokusuna...

İbrahim KURİKİ

Düşmana karşı kesin koparıcı ve yaratıcıdır

Şernas yoldaş '93 yılında gerillaya katılmadan önce partimizin Güney çalışmalarından etkilenir. Parti yayınlarını inceler. PKK'li gerillalarla tartışır. Bu tartışma ve incelemelerden sonra Kürt halkının gerçek kurtuluşunun PKK'de olduğunu anlar. Bu düşünceler doğrultusunda bulunduğu alanda cephesel çalışmalara katılır. Bu çalışmalar kendisini tatmin etmeyince daha aktif işler yapmak ister. Bu isteğin sonucu olarak gerillaya katılmaya karar verir.

Gerillaya katıldıktan sonra Güney'de bir süre eğitim gören Şernas yoldaş, daha sonra Kuzey'e geçer. Yurtsever bir aile ortamından gelen ve aldığı bilinçle çok kısa sürede gerillaya uyum sağlayan Şernas yoldaş, yaşam ve ilişkilerde oldukça geliştiricidir. Kişilik olarak olgun ve alçak gönüllüdür, aynı zamanda emekçidir. Bu özellikleri nedeniyle her göreve talip olur, katılım gösterir. Büyük

Adı, soyadı: **İbrahim KURİKİ**

Kod adı: **Şernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim**

1997, Mişarê

bir istek ve coşkuyla görev üstlenmeyi, üstlendiği görevleri başarmayı kendisine ilke edinir. Değerlere sonuna kadar bağlıdır. Değerleri koruma ve

sahip çıkmada öncüdür. Üslup ve hitabı çekici ve etkileyicidir. Yoldaşlarıyla girdiği ilişkilerde disiplin ve resmiyeti önemle dayatır. Başkalarına yardım etmeyi, başkalarından yardım istemeyi ihmal etmez. Kolektivistliği esas alan çalışmalarıyla örnek olur. İknacı, eğitici ve her konuda çözüm gücü olan Şernas yoldaş, düşman etkilerine karşı da tavizsizdir.

Eylemlerde keskin, koparıcı ve yaratıcıdır Şernas yoldaş. Yüksek bir saldırı ruhuyla hedeflerin üzerine yönelir ve eylemden eyleme koşar.

Nefes nefese geçen dört yıllık bir pratiğin ardından 10 Nisan 1997 tarihinde Türk ordusuyla girilen bir çatışmada kahramanca savaşıp şehadet mertebesine ulaşır.

Halkının kalbine gömülerek ölümsüzleşen Şernas yoldaşın anısı mücadelemizde her zaman yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

İbrahim KURİKİ

Düşmana karşı kesin koparıcı ve yaratıcıdır

Şernas yoldaş '93 yılında gerillaya katılmadan önce partimizin Güney çalışmalarından etkilenir. Parti yayınlarını inceler. PKK'li gerillalarla tartışır. Bu tartışma ve incelemelerden sonra Kürt halkının gerçek kurtuluşunun PKK'de olduğunu anlar. Bu düşünceler doğrultusunda bulunduğu alanda cephesel çalışmalara katılır. Bu çalışmalar kendisini tatmin etmeyince daha aktif işler yapmak ister. Bu isteğin sonucu olarak gerillaya katılmaya karar verir.

Gerillaya katıldıktan sonra Güney'de bir süre eğitim gören Şernas yoldaş, daha sonra Kuzey'e geçer. Yurtsever bir aile ortamından gelen ve aldığı bilinçle çok kısa sürede gerillaya uyum sağlayan Şernas yoldaş, yaşam ve ilişkilerde oldukça geliştiricidir. Kişilik olarak olgun ve alçak gönüllüdür, aynı zamanda emekçidir. Bu özellikleri nedeniyle her göreve talip olur, katılım gösterir. Büyük

Adı, soyadı: **İbrahim KURİKİ**

Kod adı: **Şernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim**

1997, Mişarê

bir istek ve coşkuyla görev üstlenmeyi, üstlendiği görevleri başarmayı kendisine ilke edinir. Değerlere sonuna kadar bağlıdır. Değerleri koruma ve

sahip çıkmada öncüdür. Üslup ve hitabı çekici ve etkileyicidir. Yoldaşlarıyla girdiği ilişkilerde disiplin ve resmiyeti önemle dayatır. Başkalarına yardım etmeyi, başkalarından yardım istemeyi ihmal etmez. Kolektivizmi esas alan çalışmalarıyla örnek olur. İknacı, eğitici ve her konuda çözüm gücü olan Şernas yoldaş, düşman etkilerine karşı da tavizsizdir.

Eylemlerde keskin, koparıcı ve yaratıcıdır Şernas yoldaş. Yüksek bir saldırı ruhuyla hedeflerin üzerine yönelir ve eylemden eyleme koşar.

Nefes nefese geçen dört yıllık bir pratiğin ardından 10 Nisan 1997 tarihinde Türk ordusuyla girilen bir çatışmada kahramanca savaşıp şehadet mertebesine ulaşır.

Halkının kalbine gömülerek ölümsüzleşen Şernas yoldaşın anısı mücadelemizde her zaman yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

İhsan AKAY

Botan'ın her yerinde O'nun izi var

Nurhak yoldaşın çocukluk yılları Kurtalan'ın Bekende köyünde yurtsever bir aile ve çevrede geçer. Ailesinin partiyle tanışması '80 öncesine dayanır. Bu durum daha çocuk yaşta mücadeleyle tanışmasını ve faaliyetlere katılmasını sağlar. Bu şansı çok iyi değerlendiren Nurhak yoldaş, kendisini düzenli ve disiplinli bir şekilde parti eğitiminden geçirerek, çok iyi özellikler edinen bir militan haline getirir.

Gerilla saflarına katılmadan önce iki yıl gibi bir süre Türkiye ve Kürdistan metropollerinde milislik görevi yapar. Bu görevde bulunduğu sürede önemli etkinliklerde bulunur. Bu faaliyetlerde deşifre olunca gerillaya katılır. Gerillaya katıldıktan sonra çok değişik bölge ve alanlarda pratik faaliyet yürütür. Özellikle Botan eyaletine geldiğinde hemen her yerde O'nun izine rastlanır.

1993 yılında Uludere'dedir. '94'te Hakkari'de, '95'te Cizre'de, yine Çiyaye Spi'de, Haftanin'de, '96'da Mava'da ve en son Gabar'dadır.

Eylemsellikte sağcılığın egemen olduğu '96 yılında Nurhak yoldaş, bu sağcı anlayışlara karşı partinin devrimci direniş hattını dayatarak suskunluğu bozma-ya çalışır. Kurtalan'a kimsenin

Adı, soyadı: **İhsan AKAY**

Kod adı: **Nurhak**

Doğum yeri ve tarihi: **Bekende köyü-Kurtalan, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1997, Hespist (Cehennem deresi) vadisi-Haruna**

girmeye cesaret edemediği bir dönemde kendisi girip eylemlerde bulunur. Yine Mava alanında Nurhak yoldaşın öncülüğünde gelişen eylemselliklerde devrimci direniş yükseltilir.

Eylemci özelliğinin yanı sıra soğukkanlı, içten ve sıcak bir yaratılışa sahip olan Nurhak yoldaş, partiye ve yoldaşlarına karşı açık sözlüdür. İdeolojik olarak gelişmek, döneme ve Parti Önderliği'nin çaba ve beklentilerine cevap olmak için sürekli bir yoğunlaşmayı yaşar. Böylelikle kavrama ve yorumlama düzeyini yükseltmeyi başarır. Aşırı cesaretiyle

düşmanı fazla ciddiye almayan bir görünüm sergiliyorsa da, özünde hep bilinçli bir yönelimi esas alır. Bütün bu olumlu özellikleri kişiliğinde somutlaştıran Nurhak yoldaş, manga komutanlığı görevini üstlenir. Hem eylem, hem de yaşamda örnektir. '97 yılında Gabar'da gerçekleştirilen eylemlerin çoğunda aktif olarak yer alır ve eylemlerin başarılmasında önemli roller oynar. Bu yararlılıklarından ötürü birçok kez ödüllendirilir.

En son bir eylem için bir grup yoldaşıyla Mardin alanına geçerken, 14 Ağustos 1997'de özel savaş güçlerinin pususuna düşerler. Pusuda gerillaların direnişi çatışmaya yol açar. Kahramanca çatışan Nurhak yoldaş burada yaralanır. Ancak yarası ağırdır. Tarihimize "İlk kurşun" olarak geçen ve halk savaşımızın başlangıcı olan 15 Ağustos günü **Cehennem** deresinde onurlu şehadet mertebesine ulaşarak, "ölümde yaşamı yaratan" Kürdistan şehitleri arasında şerefli yerini alır.

Anısına bağlı kalacak, özlemi Kürdistan'ı özgürleştirinceye kadar mücadelemiz devam edecektir.

Biji serok APO!

Mücadele arkadaşları

Şehit Kawa

İlk adımın önemine bağlılığın büyük örneği

1978 yılında Amed'in Çınar ilçesinde doğan **Kawa** yoldaş, ailesinin geçimini sağlayabilmek için, genç yaştan itibaren çalışmak, emekle tanışmak zorunda kalır. Bu nedenle çok uzaklara gidip iş bulur, bin bir kahırla para biriktirip ailesine ulaştırmaya çalışır. Daha çok İzmir gibi büyük metropollerde çalışır. Sömürgeciliğin tüm yabancılaştırma ve asimilasyon çabalarına rağmen özüne bağlı kalmayı başarır. Bu anlamda direngen bir yapı kazanır.

Ülkemizde yaşadığı ulusal çelişkilerin yanında, İzmir'de çalıştığı süre içerisinde sınıfsal çelişkileri de görmeye ve anlamaya başlar. Bu çelişkilerin çözümünün ancak devrimle mümkün olabileceğini kavradıktan sonra Kürdistan'da yükselen Ulusal kurtuluş mücadelesine daha doğru anlam vermeye başlar. Giderek devrim olayı üzerinde yoğunlaşır. Bu yoğunlaşma O'nu Ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarına çeker.

Kawa yoldaş '97 ilkbaharında bir grup yeni savaşçı adayı ile birlikte Gabar'a gelir. İlk temel eğitimini burada alır. İlk adımın öneminden hareketle doğru ve güçlü bir başlangıç sağlar. O artık her çeşit göreve hazır olduğunu göstermekten çekinmemektedir. Heyecan ve coşku yüklüdür.

Emekçi özelliği nedeniyle zorluklara dayanıklılığı çok be-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kawa**

Doğum yeri ve tarihi: **Çınar, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Sûskê çatışması-Gabar**

lirgindir. O'nun için önemli olan halk sevgisi, halka hizmet ve devrim kaygısıdır. Eğitim sürecindeki sadeliği, katılımcı ve tartışmacı özelliği hemen gözeatar. Yoldaşlarıyla çabuk kaynaşması, sömürgeciliğe karşı savaşma isteği herkeste hayranlık uyandırır. Günlük yaşamda her işe ve göreve talip olur. Öyle ki, her görevde Kawa yoldaşı görmek mümkündür. Yeni olmasına rağmen her eyleme katılma isteminde bulunur. Ancak yoldaşları O'nun yeni olmasından dolayı biraz daha beklemesi, tecrübe kazanması gerektiğini belirterek eyleme almazlar.

Bir gün içinde bulunduğu birlik **Çiyayê Sûskê** alanında

özel savaş güçleriyle karşılaşır ve çatışmaya girmek zorunda kalır. Bu Kawa yoldaş için bir fırsattır. Artık yoldaşları O'nu engelleyemezler ve namludan çıkan bir kurşun gibi özel savaş güçlerinin üzerine atılır.

Kawa yoldaş uzun bir süre çatışır, çatışmada büyük cesaret örneği sergiler. Ancak yaralanır. Yarası ağır olmasına rağmen çatışma sahasından ayrılmaz, takatsız kalıncaya kadar çatışmayı sürdürür. Çok kan kaybettiği için takatsız kalmıştır. Ama arkadaşlarına yük olmamak için direnir, acısını, takatsizliğini belli etmez. Hatta yanındakilere moral vermeyi bile ihmal etmez. Yoldaşları tarafından çatışma alanından uzaklaştırılırken bile soğukkanlılığını yitirmez, halkını ve yoldaşlarını düşünür. Yoldaşlarına, kendisini bırakıp çatışmaya devam etmelerini söyler. Yoldaşları O'nu taşımaya devam ederler. Ama daha fazla direnemeyerek, kısa bir süre sonra şehadetle kucaklaşarak ölümsüzler kervanına ulaşır.

Böylece Kawa yoldaş ilk adımın önemine bağlılığın büyük ve seçkin örneği olarak tarihe geçmiş olur.

Anısı mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Mehmet Salih KIZMAZ

Savaşta devrimin keskin kılıcıydı

Karker yoldaş, orta halli yurtsever bir aile ortamında büyür. Küçük yaşlardan itibaren devrimin güçlü etkisiyle yurtseverlik duyguları gelişir; oligarşik rejimin baskılarına da tanık olduğu için, kini, nefreti büyür, ulusal bilinci pekişir.

Feodalitenin hala kendini yaşattığı bir alanda büyümesi, bütün ailesinin yurtsever olması sebebiyle devrimci ilişkileri daha çabuk tanır Karker yoldaş. O'na göre halka zulmeden her şey, herkes düşmandır ve düşmandan intikam almak için savaşmak gerekir. Savaşmanın tek yolu da silah alıp Kürdistan'da gerilla olmaktır. Bu düşünceyle daha genç yaşlarda soluğu gerillada alır. Gerillaya ulaştığında artık dünyalar O'nundur.

Yüreği sonuna kadar mücadele istek ve arzusuyla dolu olan Karker yoldaş; atak, cesaretli, kararlı ve savaşkandır. PKK'nin Apocu saldırı ruhuyla eylemlere katılır ve mutla-

✪ Adı, soyadı: **Mehmet Salih KIZMAZ**

Kod adı: **Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş 1975**

Mücadeleyle katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mayıs 1997, Beşiri ovası**

ka sonuç alır. Hem dış, hem iç düşmana karşı amansız oluşu, O'nun militan özelliklerindendir. Olumsuzluklara karşı mücadele ederek tavizsiz bir tutum sergiler; yapıcı, eğitici, iknacı ve kazanımcı olmayı esas alır. Mücadelesini hiçbir şart altında eksiltmez. Yoldaşlarına karşı bağlı, disiplinli, olgun özellikleriyle tam bir ARGK savaşçısıdır.

Kendi eğitimine olduğu kadar, yoldaşlarının eğitimine de önem veren Karker yoldaş, bu yönde her türlü çabayı sergilemekten hiç çekinmez. Bu yönüyle de gerçek anlamda partinin militan kişilik özelliklerini temsil etmesini bilir.

11 Mayıs 1997 tarihinde, alanda bir göreve giderken özel savaş güçlerinin pususuna düşen Karker yoldaş, uzun bir çatışma ardından vurularak şehitler kervanına katılır.

Karker yoldaşın şehadeti ve anısı yaşam değerimizdir.

Mücadele arkadaşları

Müslüm KANKAYA

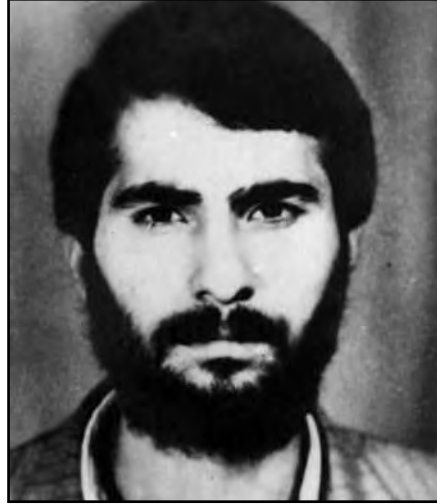
Devrim değerlerine bağlı yaşamın seçkin örneği

Savaş yoldaş, milyonlarca Kürt gibi ata topraklarından ayrılarak Avrupa'da diasporada yaşamak zorunda kalan bir yoldaştı. Belli bir süre burada maddi yaşamını sürdürebilmek için çalışmış, ama Avrupa yaşamının çirkin yüzünü yakından gördüğü için bu yaşamdan bunalmıştı. Ne para, ne güzel yaşam, ne de çalışmak; hiçbirisi O'nu tatmin etmiyordu artık. Ülkesini özliyordu. Ülkesindeki imkansızlıklarla boğuşmayı, ekmeğini taştan çıkarmayı, yaşamı kendi elleriyle yaratmayı özliyordu.

Bu özlemleri O'nu derin arayışlara itmişti. Bu arayışların sonucu olarak gelişen Ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışmış ve kısa zamanda içinde yer almıştı.

Partimizin Avrupa'da başlattığı "ülkeye dönüş" hamlesinden etkilenen Savaş yoldaş, kısa bir eğitim devresinden sonra ülkeye geri dönme önerisi yapar. Parti bu öneriyi kabul etmez ve bir süre değişik alanlarda cephe çalışmalarına katılır. Burada başarılı olmayan, ülkede de başaramaz düşüncesi ile görevlerine iki elle sarılır ve oldukça başarılı bir çalışma yürütür. Son derece atik, girişken ve mücadeleci bir yapıya sahiptir. Onun coşkulu ve kararlı tutumu arkadaşlarının da büyük beğenisini kazanır. Bundan ötürü ülkeye gitme önerisi de dikkate alınarak Önderlik sahasına gönderilir.

1992 yılında Önderlik sahasında eğitim gören Savaş yoldaş, burada Önderliğin çok yakın ilgi ve desteğiyle kısa sürede bir gelişme temposu yakalar. Önderliğin çabalarına layık olmaya çalışır. O, bu gelişme ve devrime hizmet etme temposunu daha ileri düzeyle-

✪ Adı, soyadı: **Müslüm KANKAYA**

Kod adı: **Savaş**

Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 1967**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Haziran 1997, Mava**

re taşıma azim ve kararındadır. Bunun için bir an önce pratik sahaya yürümenin sabırsızlığı içindedir. Nihayet eğitim devresi sonunda önerisi kabul edilir ve ülke sahasına geçer.

Savaş yoldaş, pratik çalışmalara katıldıktan sonra çeşitli alanlarda görev yürütür. Cephe çalışmalarındaki tecrübe ve becerisinden dolayı '96 yılında Beşiri alanında cephe görevini üstlenir. Bu alanda belli bir süre cephe çalışmalarını yürüten Savaş yoldaş, çok kısa bir zaman içinde halkın sevgisini kazanır. Halka büyük güven verir.

İdeolojik-politik olarak kendini yetkin hale getiren Savaş yoldaş, partinin militan ölçülerini her konuda temsil eder. Propaganda ve ajitasyon alanındaki başarılarıyla göz doldurur. Aynı zamanda yüksek bir halk sevgisiyle parti ve halk değerlerine bağlı kalır.

En son metropollerden gelen bir grup yeni savaşçı adayını **Mava** alanına ulaştırmaya giderken, 25 Haziran 1997 günü pusuya düşer. Bu pusuda yiğitçe bir direniş sergileyen Savaş yoldaş, şehadete ulaşarak çok sevdiği halkının kalbine ve sevdalısı Kürdistan'ın gönlüne gömülme onuruna erişir.

Anısı mücadelemizde önder olacaktır.

*"Hain tuzaklarda
kan uykularda
Vurulduk ey halkım
unutma bizi."*

Mücadele arkadaşları

Nazmi USO

Redûr yoldaş olgunluğun ve cesaretin sembolüdür

Redûr yoldaş partimizin Güneybatı Kürdistan faaliyetlerinin ilk yürütüldüğü yer olan Kobani alanında partiye katılmıştır. '93 yılıyla birlikte bu alandan gerillaya katılan gençler arasında O da vardı.

Redûr yoldaş bir süre Cudi'de kaldıktan sonra Çırav alanına gönderilir. O'nun için Çırav bir tutkudur. Sessiz, derin bakışları anlatır bu hasreti. Güzel sesi bu derinliğe bir başka sevimlilik katar. Yüreğindeki gizli duyguları bu özgürlük türküleriyle anlatır. Tüm bu duygusallığı içinde sömürgeciliğe olan nefretini eylemlerde en ön saflarda çarpışarak gösterir.

Redûr yoldaşın sohbetlerinde başka bir hava vardır her zaman.

✪ Adı, soyadı: **Nazmi USO**

Kod adı: **Redûr**

Doğum yeri ve tarihi: **Baban köyü Kobani, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Kobani**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1997, Gabar (Kaza sonucu)**

Bu yüzden sohbetlerinden kimse sıkılmaz.

Görev adamı olması ve cidiyetiyle tanınır Redûr yoldaş. Görevlere yönelimde coşkulu ve sıcaktır. Tehlikelere karşı aldırışsızlığı O'nun erkenden şehit düşmesine sebep olmuştur. Savaşta cesaretli, yaşamda olgun ve coşkulu olan Redûr yoldaş, bir eylem öncesinde havan roketini tuzaklı bomba haline getirmeye çalışırken kaza sonucu yaşamını yitirerek şehitler kervanına katılmıştır.

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür!

Bijê Serok Apo!

Mücadele arkadaşları

Nezir BİLEK

“Sen gözüpektin, sen yılmaz bir savaşıydın Azad yoldaş”

Sömürgeci baskı sonucu yaşanan göç dalgasından nasibini alan bir aileden gelir **Azad** yoldaş. Türkiye metropollerine göç etmiş ve orada çileli bir yaşama mahkum olmuşlardır.

Partimiz PKK öncülüğünde yürütülen Ulusal kurtuluş mücadelesi, kutsal vatan topraklarından kopartılan yurtsever kesimlerin yüreğindeki yurtsever duyguları yeniden açığa çıkartıp alevlendirmiştir. Bunun sonucu olarak birçok yurtsever genç kendisini ülkesinden zorla kopartmaya ve onu insanlıktan uzaklaştırmaya çalışan faşizmin katliamcı ordusuna karşı savaşmak için ülkesine dönerek ARGK saflarına katılmıştır.

Azad yoldaş, küçük yaşlardan itibaren metropollerde büyümüştür. Metropollerin bilinmezliklerinde ulusal ve sınıfsal ilişkileri yoğunca yaşamış ve iliklerine kadar ulusal duyguları hissetmiştir. Onun için bir gün ülkeye dönme sevdası yüreğinden hiç silinmemiştir.

Devrimci savaşımızın kitleler arasında yankı bulması ve

★ Adı, soyadı: **Nezir BİLEK**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Erkent köyü Eruh, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Adana**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1997, Kaniya Kepirka-Çırav**

kitlelerde artan katılım Azad yoldaşı da etkilemiştir. Duygusal bir temelde de olsa, O da sevdası olan ülkeye dönme arzunu gerçekleştirmiş, '93 yılında Garisan'a gelerek gerillaya

katılmıştır. İlk eğitimini bu alanda aldıktan sonra savaş birlikleri içerisinde pratiğe çıkmıştır.

Yoksul, emekçi bir aileden geldiği için yaşamın zorlukları karşısında fazla zorlanmaz Azad yoldaş. Çabuk uyum sağlar gerillaya ve vahşi doğa koşullarına. Çok kısa bir süre içinde tecrübeli bir savaşçı konumuna yükselir. Metropollerde büyümesine rağmen Kürtlük özelliklerini yitirmeyen Azad yoldaş, yoldaşlarıyla da uyumlu bir ilişki içerisinde. Saf, duygusal ve fedakar özellikleriyle sevilen, gözüpek savaşçılığıyla herkeste hayranlık yaratan Azad yoldaş, bu olumlu özellikleri nedeniyle kısa sürede terfildirilerek manga komutan yardımcılığına getirilir.

Garisan, Besta, Çırav alanlarındaki savaş birliklerinde pratik çalışmalara katılan Azad yoldaş, en son **Çırav Şive** alanında, görevli olduğu birimin pusuya düşmesi sonucu kahramanca bir direniş sonucunda şehadete ulaşır.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Nihat GÜMÜŞ

Önderliğin dehasından geçerek büyüyen bir devrimci

Ailesi çok uzun yıllar önce Amed'ten Adana'ya göç ettiği için, *Fidel* yoldaş burada doğup büyümüştür.

Fidel yoldaş, feodal özellikleri ağır basan, çelişkili, çatışmalı bir aile ortamında çocukluk yıllarını geçirir. Bu aile ortamında babasının kışkırtmasıyla dedesini öldürür. Böylece daha çocuk denilebilecek bir yaşta cezaevine girer. Geri, feodal aileyi koruma uğruna genç yaşlarda cezaeviyle tanışması, O'nun bilincinde derin yaralar açar. Hem anlamını bilmediği bir sebepten dolayı cezaevine düşmesi, hem de ailesinden ve gelişmelerden uzak olması O'nun yaşamını altüst eder.

Bu durumu nasıl aşacağını bilemediği bir süreçte cezaevinde PKK'li tutsaklarla tanışması, Fidel yoldaşın yaşamını bir kez daha değiştirir. PKK'li tutsaklar sayesinde yoğun bir okuma, kendini yetiştirme faaliyetinin içerisine girer. Okudukça hem kendi, hem ailesel, hem de toplumsal geriliklerinin bilincine varır. Bilinci her geçen gün gelişir. Böylece ülkesini, ailesini ve düşmanını daha iyi tanır ve kavrar. Bu geriliklerin temel sebebinin ise sömürgeci egemenlik olduğunu zamanla fark eder. Çünkü geri bırakılma; ailesel, aşiretsel, mezhepsel çelişkiler sömürgecilik tarafından bilinçli bir politikayla insanlara taşırılmıştır. “*Böl, parçala, yönet*” politikası çerçevesinde ve “*Kürdü Kürde kırdırtma*” taktiğiyle Kürtler parçalanmış ve birlik olamaz bir hale getirilmiştir. Bu sayede daha kolay yönetilmişler ve birbirlerine düşman olmuşlardır.

Bu parçalanmışlığın PKK sayesinde aşıldığını, ulusal anlamda bir bütünlüğün ve mücadelenin yakalandığını da zamanla görmeye başlar Fidel yoldaş. Bu yüzden PKK'ye katılma istemi her geçen gün güçlenir. Özellikle

❖ Adı, soyadı: **Nihat GÜMÜŞ**

Kod adı: **Fidel**

Doğum yeri ve tarihi: **Ceyhan Adana, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Adana**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1997, Serxete-Çırav**

halkını bu seviyeye getiren Başkan Apo'yu görmeyi, O'nun eğitiminden geçmeyi çok ister.

Bu şekilde cezaevinden çıkar çıkmaz partiyle ilişkiye geçen Fidel yoldaş, ilk başlarda YCK içerisinde aktif olarak çalışmalara katılır. Adana'da YCK bünyesinde yürüttüğü çalışmalarda birçok askeri eylem gerçekleştirir. Polis, ajan, işbirlikçi birçok kişiyi cezalandırma eyleminde yer alır.

Fidel yoldaş, buradaki başarılı faaliyetlerinden sonra Önderlik sahasına geçer. Akademide Başkan Apo'nun yeniden yaratma eğitimlerinden geçerek her yönden kendisini yeniler ve büyük bir devrimci olma sürecini yaşar. Bundan böyle her adımını Başkan Apo'nun sonsuz emeklerine layık olmanın sorumluluğuyla atar. '93 yılında ülkeye geçerek, '96 yılına kadar Botan eyaletinin çeşitli alanlarında hareketli birlik içinde

çeşitli düzeylerde görev üstlenir.

Metropollerin ağır asimilasyonunun etkisiyle kendi ana dilini bilmeyen Fidel yoldaş, büyük bir istekle ve ısrarla Kürtçe'yi öğrenmeye çalışır. Her çeşit parti dışı tutum ve anlayışlarla mücadele O'nun en belirgin özelliğidir. Bu konuda radikaldır ve taviz vermeyen bir kişiliğe sahiptir. Resmiyeti her zaman temel alır. Yapıyla bütünleşme ve kaynaşmada hiç zorlanmaz. Çünkü O'nun resmi, ağır, olgun ve saygın tutumu herkeste hayranlık yaratır. Üslubu çekici ve yumuşaktır. Hiç kimseyi kırmak, incitmek istemez. Yaklaşımları iknacı ve eğitmeye dönüktür hep.

Fidel yoldaş, mütevaziliğiyle tanınır. Herkesten ve her şeyden daha çok öğrenme tutkusunu içindedir. Parti Önderliği'nin çözümleme ve talimatlarını her fırsatta okuyarak, aldıklarını yoldaşlarıyla tartışır. Herhangi bir karar almadan önce mutlaka yoldaşlarıyla tartışır ve tartışmalar ışığında karara ulaşmayı kendisine ilke edinir. Yani tam bir örgüt adamı olmanın ciddiyetini ve terbiyesini her yaklaşımında görmek mümkündür.

Fidel yoldaş '96 yılında Mişarê ve Çiyaye Suske alanlarında faaliyet yürütür. '97 yılı başlarında ise, Gabar alanına geri döner. Burada Haruna alanı cephe faaliyetlerinde birincil derecede sorumluluk üstlenir. Ancak bir kaza sonucu yaralanır. Daha yarası iyileşmeden Çırav'da takım komutan yardımcılığı görevini üstlenir.

Çırav'da Serxete'de bulunan Türk ordu güçlerine yönelik bir eyleme giderken *Rahime* yoldaşla birlikte pusuya düşerler. Hain çetelerin attığı bu pusuda kahramanca bir direnişin ardından şehitler kervanına katılırlar.

Şehitlerimizin anıları mücadelemizi aydınlatan birer meşaledir.

Mücadele arkadaşları

Şehit Zekiye Afrin

NURHAK'IN HELAL SUYUNDAN İÇTİM

“**N**urhak dağlarının eteklerindedir benim memleketim. Buraya Babil'in öte yakası denilir. Mezopotamya'nın zengin coğrafyasından bir mikro klima örneği taşır burası, Yukarı Mezopotamya'nın kuzeyine düşen Ağrı dağının biraz altına doğru inildiğinde Iğdır ovasıyla karşılaşılır, işte burası orasıyla kardeş gibidir. Sanki dağın kalbindeki gizli ovacıkları keşif eden bu yörelerin insanları buraları ayrı bir dünya ama yalnızca kendilerine ait gördükleri bir dünya haline getirmişlerdir. Hele Afrin henüz dünyaca tanınmamış bir Babil bahçesini hatırlatmaktadır. Tabii ki biz asma bahçeleri ve zeytin dalları arasında doğduğumuzda bütün bunların çok farkında değildik. Ama doğanın verdiği iyimserlik, yaratıcılık ve insan sevgisini emekle bütünleştirdiğimizden, kendi içinde kendi kendisiyle her yö-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zekiye Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Çırav-Gabar

Görevi: **Takım Komutanı**

nüyle yetinebilen, bir o kadar da mistik bir toplum haline geldik. Yanı başımızda uzanan Gavur dağının heybetine rağmen bu yaşam tarzı bizi miskin şehirli toplumu haline getirmiştir.

Köylümüz de kentlimiz oldukça birbirimize benzeriz. Her şeyin iyisini güzelini hem kendimiz hem de içinde bulunduğumuz toplumumuz için isteriz. İlişkiler burada bir halklaşma düzeyini yansıtabilmektedir. Bu ilişkilerde bir düzey de geliştirmiştir. En azından feodal çitleri kendi içimizde biraz da olsa parçalamış sayılmaktayız, içe kapalı bir toplum yapısı giderek kendi içinde bir kaynaşmayı getirmiştir. O korkunç atlı sömürgeciler defalarca yakıp-yıkmişlar memleketimi, içindeki mektep ve kütüphaneleriyle birlikte. Sonra tarihle bağlarımız bıçak gibi kesilmiş, belki bu yüzden ben de okula gidemedim. Her şeyi bu mistik havalı aydın ve işleri güçleri zeytin ağacı ve üzüm bağları yetiştirmek olan sakin görünüşlü, emekçi, planlı ve disiplinli olan çiftçi insanlardan öğrendim. Babamı çok küçük yaşlarda kaybettiğim için, babamdan öğrenmem gerekeni de özellikle annem ve bu insanlardan öğreniyordum. Belli bir yaşa geldikten sonra annem ve kardeşlerim benim için geleceklere göre bir yaşam planı kurdular, ben de bu yeni yaşam tarzımı ve rolümü benimsemeye çalışıyordum ki; 'heval' denilen iki insanla tanıştım. Çevrede onlara katılan da çoktu, çok güzel ve büyük şeyler düşünüyorlardı. Ama bu devrimcilik işi biraz aydın işi diye düşünürken, onlarla tartışma olanağını buldum, tartışıyor-

dum. Tartıştıkça özgürlüğe ihtiyaç duyan, yurtsever insanlardan biri olmuştum. İçimdeki duygular netleştikçe bana biçilen yaşam oyunundaki rolümü bozdum ve çırıl çıplak gerçekliğimle baş başa kaldığım o gün yüzümü Gavur dağına çevirip düşündüm, annemin ibadet ettiği gibi ibadet ettim ve onda yaşamak istediğimi mırıldandım. İşte o gün kararımı verdim. Gerilla olacaktım...”

Zekiye arkadaş bir süre kitle çalışmalarında kaldıktan sonra, ısrarla ülkeye geçmek ister '92' de Haftanın alanına gelir. Ülkeye gelirken kendisini yetkinleştirip Önderlik sahasına geçeceğim inancı ve kararıyla gelir. Nitekim güçlü bir pratik de sergiler. Güney savaşından sonra Zelê alanına geçer. Biz de bir grup arkadaşla oraya gittiğimizde bir süre beraber kaldık. Baharda yapılan düzenlemelerle şehir faaliyetleri grubunda yer alır, ancak alan pratiğinin yaşanan parti dışı anlayışlar nedeniyle parti tarafından müdahaleye uğramasıyla sonbaharda yapılan düzenlemelerle Avaşın alanına geçer. Zelê'den tanıdığımından beri epey gelişmiş, sa-

vaştı tecrübe kazanmış, görev almıştı. '96 sonlarında Botan eyaletine geçtiğimizde Cudi'de tekrar karşılaştık. Geçen zaman içinde ideolojik ve örgütsel açıdan kendini epey geliştirmişti. Cudi'de muradına ermiş bir havayla güzel gülüşü ve hiç bitmeyen coşkusuyla karşıladı bizleri. Oldukça zor koşulları, iradesi ve direnciyle yoldaşlarına güç ve moral vererek aşmasını bilmişti. Partiyeye olan bağlılığını yoldaşlarına olan bağlılığında görmek mümkündü. Önderliğe de böyle layık olabileceğini düşünüyordu. Nurhak'ın ak köpüklü helal suyundan içmişti, Nurhak'ın yüreğine ektiği tohumlar büyümüş yürek kadar olmuştu. Yüreği ve düşüncesi pekişmiş kendini verimli kılabilceği bir seviyeye getirmişti. Özel savaşın, Botan eyaletine dayatmak istediği marjinalleşmeye ve özel savaşa karşı inancı ve iradesiyle tam bir savaşım vererek başarının ve zafere umudunun kapısını kendisi ve komuta ettiği gücü için aralamıştı. Hele güç inancını korusun gerisi kolaydı. Bunun için sürekli moralli, iddialı ve kararlıydı. Gülen gözlerinde sanki her şeye sahipmiş sanki hiçbir zor-

lukla karşılaşmamış gibi bir dirilik ve zindelik vardı.

'97 baharında Garisan bölgesine yine takım komutanı düzeyinde görev alarak gidiyordu. Güç daha kendi alanına ulaşmadan grup Çirav'da operasyona girer, günlerce süren çatışmada Zekiye ve bir grup arkadaş şehit düşerler.

O, ülkesiyle yurtsever kadın özellikleriyle bütünleşmişti. Bu yüzdendir ki kendini bu dağların sahibi görürdü. Türk ordusu araziye çıkıp tekrar gittikten sonra bile bir süre “hala dağlarımızdan düşman kokusu geliyor” diye öfleyip nefretini ortaya koyardı. Bu hallerine bile dayanamayan Zekiye burun buruna savaşırken ne yaptı acaba...

Temiz yurtsever özünle hep aramızda olacaksın. Nesiller boyu anlatılacak olanlar siz kahramanlar olacaksınız, ne mutlu size ki ülkeniz dağlarında şehit düşüp her baharda Newroz çiçekleri olup yeniden güneşle dirileceksiniz.

*Mücadele arkadaşları adına
Delal Rûbar*

Önder GÖNEN

Özgürlük tutkusunu şehadete giderek kanıtladı

Öğrencilik yıllarında Türk devletinin Kürt halkına yönelik baskı, işkence ve katliam uygulamalarını yakından gören, TC'nin asimilasyon politikasını yaşamış, bunlarla çelişki içinde mücadelelenin gelişimine tanık olmuş bir yurtsever ailenin üyesidir **Serxwebûn** yoldaş.

Ülkesini ve halk gerçeğini kavradıkça mücadeleye katılma isteği artan **Serxwebûn** yoldaş, TC okullarında daha fazla okumanın, ancak daha fazla asimilasyon, Türkleşme ve yok olmayı getireceğini düşünerek okuldan ayrılıp gerilla saflarına katılır ve böylece gerçek kimliğini, gerçek kişiliğini bulacağı, halkı ve ulusuyla kaynaşıp bütünleşeceği, ülkesini gerçek anlamda görüp doğru tarihini öğreneceği parti ortamına kavuşmuş olur.

Gerilla saflarında belli bir süre eğitim gördükten sonra coşku ve yüksek bir gelişme performansı ile pratik görevlere katılır ve kısa zamanda sorumluluk alabilecek duruma ulaşır.

1995 yılında Gabar'dan Mava alanına geçer. Bu alanda kaldığı süre boyunca birçok eylem ve çatışmaya katılır. Tecrübesinin artması ve bilincinin gelişmesiyle manga komutanlığına getirilir. Bu alanın zor koşullarına rağmen, görevlerinin üstesinden gelmeyi ve koşulların zorluğunu yenmeyi başarır; alanın özelliklerine tez adapte olur, böylece alandaki birçok gelişmeye katkı sunar. Katıldığı eylemlerde üstün cesaret ve atılganlık gösterir. Yoldaşlarına cesaret ve moral aşılar.

Serxwebûn yoldaş, Mava alanında bir eylem hazırlığı içerisindeyken, Türk ordusunun geliştirdiği bir operasyon sonucu

★ Adı, soyadı: **Önder GÖNEN**

Kod adı: **Serxwebûn**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim**

1997, Mava

çatışmaya girmek zorunda kalır. Bu çatışmada yaralanan **Serxwebûn** yoldaş, esir düşmemek için kendisini imha ederek şehitler kervanına katılır.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

*Ve dağlar kavuştu binyıllar sonra
bir daha ayrılmamacasına
hasretiyle yanıp tutuştuğu
sevgilerine*

*Doldurdu kucağını
yaydı dört bir yanına
sıyrıldı apak gelinliklerinden
kesildi yeşile, sarıya, kızıla
ve
yürüdü dağ, taş, orman
yürüdü sevgileriyle
yürüdü özlediği geleceğe*

Mücadele arkadaşları

Osman BERHOŞ

“Edip yoldaş devrimci yaşamıyla ölümsüzleşti”

✱ Adı, soyadı: **Osman BERHOŞ**

Kod adı: **Edip**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Batman

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Temmuz 1997, Dicle suyu**

Edip yoldaş köylü kökenli yurtsever bir aileden gelerek saflara katılır. Uzun süre değişik alanlarda savaş birliklerinde bulunur. Birlikte bulunduğu süre içinde her çeşit görevde üstün başarı sağlar.

Okuma yazma bimedığı için ilk dönemler çok zorlanır Edip yoldaş. Ama sonradan bu eksikliğini de gidererek okuma yazma öğrenir ve bilinçlenmesine hız verir. Önderlik çözümlemelerini okumaya başladığında artık O'ndan mutlusu yoktur. O'nun bu yönlü çabaları ve azmi çevresi üzerinde etkileyici olur ve birçok arkadaşını okuma yazmaya, inceleme-araştırmaya savk eder. Saflara gelişiyse işte böyle gün gün değişim, gelişim kaydeden nadir kişiliklerden

birisi olan Edip yoldaşı tanıyanlar, O'nun bu gelişme temposuyla övünç duyarlar.

Yaşamda özverili, savaş meydanında cesaretli ve yoldaşlarına karşı sevgi doludur. Her çabasında uyum ve moral vardır. Bu özellikleriyle kendisini sevdirerek gönüllerde taht kurar. Her işe koşturur, paylaşımcı ve kolektif çalışma tarzıyla ne kadar iddialı olduğunu gösterir. Sağlam, sarsılmaz bir irade ve inançla devrime ve partiye olan bağlılığını sergiler. Partinin ahlak ölçülerinden ödün vermeyen kişilik özellikleri belirgindir.

Bütün bu olumlu özellikleriyle Edip yoldaş, eksiklik ve yetmezliklere karşı her zaman eleştirel bir tutum takınır. Doğruları ortaya koymada cesaretli, yoldaşlarıyla ilgilenmede mütevazidir. En çok da kendi eksiklik ve yetmezliklerine karşı özeleştirel davranarak çevresine örnek olur.

Partiye, halka ve devrime daha çok yarar sağlayabileceği, bunun coşkuyla dolup taşıdığı bir dönemde, görev esnasında Botan çayının suları

na kapılarak şehadete ulaşır.

Kürdistan devrim şehitleri kervanına örnek yaşamıyla katılan Edip yoldaşın anısı her devrimci için rehber alınacak gelişmelerle doludur.

Anısına bağlı kalarak, mücadelesini özgürlüğe ulaşınca kadar sürdüreceğiz.

Mücadele arkadaşları

Şehit Rojda

Direnişlere konu olan bir ortamdan ateşli bir gerillacılığa

Rojda yoldaş, yurtsever Mijînê köyünde doğup büyüyerek parti saflarına katılır. Gerilla mücadelesinin başladığı ilk yıllardan itibaren, Ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilişkilenen ve destek veren Mijînê köyü, bunun yanı sıra parti saflarına yüzlerce savaşçı vermiş, onlarca şehit sahibi olmuştur. Dolayısıyla özel savaşın en çok yöneldiği ve nihayetinde göçerterek yakıp yıktığı köylerimizdendir. Kela Memê dağının eteklerindeki bu şirin köyün insanları Türk devletinin zulmüne boyun eğmemiş ve gittikleri metropol kentlerinde de yurtseverlik görevlerini sürdürmüşlerdir.

İşte Rojda yoldaş da böylesine direnişlere konu olan bir köy ortamında büyüyerek ateşli bir militan keskinliğinde sömürgeciliğe yılların hesabını sormak için gerillaya katılır.

Köy ortamında özel savaş güçlerinin baskı ve zulmünü yakından gören Rojda yoldaş, büyük kin ve nefretle doludur. Bu yüzden gerillacılığa büyük azim ve kararlılıkla başlar. Pratik süreç içerisinde savaş deneyimi kazanan, iradeli, azimli, cesaretli bir kişilik olarak, direngen Kürt kadınının iyi bir temsilcisi durumuna gelir. Fedakar, dürüst ve çalışkan özellikleriyle arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. Kendini her yönüyle savaşa kattığı ve gerilla yaşamına iyi uyum sağlayabildiği için kısa sürede gelişme kaydeder ve takım komutanlığına kadar yükselir. Botan'ın birçok alanında, Güney sahasının Gare, Haftanin, Zap

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: **Mijînê köyü-Uludere, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997**

Bestler (Kobra saldırısında)

alanlarında devrimci savaşım ve çalışmalar içinde yer alır.

Kürdistan'da gelişen özgür kadın tipinin en büyük temsilcilerinden biri olan **Zilan (Zeynep Kınacı)** yoldaşın kişiliğini kendisine örnek alan Rojda yoldaş, kadın özgürlüğüne büyük bir inançla sarılmış ve bunu kendi şahsında da somutlaştırmıştır.

Her işe, her göreve özveriyle katılan Rojda yoldaş, kış üslenme hazırlıkları için bulunduğu **Bestler** alanında kobra helikopterlerinin saldırısı sonucu **Haydar** isimli yoldaşıyla birlikte vurularak şehitler kervanına katılır.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Selahattin GEZER

Parti doğrularına bağlı yaşamayı kendisine ilke edinmişti

Hasan yoldaş yurtsever bir ailenin çocuğudur. Köyü ve çevresi, gerilla mücadelesinin başladığı ilk yıllardan itibaren mücadeleye destek vermiştir. Dolayısıyla daha çocuk yaşlarda gerilla ile tanışıp etkisine giren Hasan yoldaşın ailesi, gerillaya her türlü desteği vermenin sorumluluğu içinde olur daima.

1989 yılında askeri kanun ile partiye katılan Hasan yoldaş, bu yıllarda geliştirilen bu ulusal yasaya destek amaçlı olarak bu biçimde katılım gösterir ve diğer gençlere böylece öncülük etmiş olur. Yoksa zaten gönüllü katılım gösterecek kadar gerillayla iç içedir.

Gerilla saflarına katıldıktan sonra kısa sürede büyük bir gelişme sağlayan Hasan yoldaş, birçok eğitim devresinden geçerek kendini ideolojik anlamda yetkinleştirir. İdeolojik olarak geliştiği oranda bunu yaşama ve

❖ Adı, soyadı: **Selahattin GEZER**

Kod adı: **Hasan**

Doğum yeri ve tarihi: **Heşvan köyü-Şırnak, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos 1997, Elkik kuşatması-Gabar**

Görevi: **Bölük komutanı**

pratiğe geçirmeyi de ihmal etmez. Giderek güçlü eylem özelliklerini parti bilinciyle birleştirerek komple bir kişilik olur. Eylemlerdeki cesareti ile çevresine güç ve moral kazandırır. Olgun, anlayışlı ve yoldaşlarına değer veren özellikle herkesten sevilip sayılır.

Hasan yoldaş, katıldığı eylemlerde gösterdiği başarılarından ötürü birçok kez ödüllendirilir ve terfilendirilir. Manga komutanlığından adım adım bölük komutanlığına kadar yükselir.

Bu yükselişini tamamen partiye bağlılığı-

na, emeğine ve öz çabasına borçlu olan Hasan yoldaş, partimizin emektar bir militanı olarak parti doğrularına sonuna kadar bağlı kalmayı kendisinde ilke edinmiştir. Çizgiden ödün vermez. Nitekim onun çizgiye bağlılığı ve ödün vermez tavrı, en son '96 yılındaki tasfiyeciliğe karşı çıkışlarıyla en açık bir şekilde kendini gösterir. Bu yıl Bestler alanında bölük komutanlığı görevini yürütürken; alanda bulunan Zeki unsurunun tasfiyecisi anlayışını çok erkenden fark ederek, Bestlerden firar edip Merkez Karargah'a gider ve durumu anlatır. Bu şekilde Zeki haininin tasfiyeciliğine karşı bir mücadele tutumu geliştirerek partiye bağlılığını ortaya koyar.

Hasan yoldaş Botan eyaletinin hemen hemen her alanında faaliyet yürütmüş, eyalette geliştirilen birçok eyleme katılarak önemli katkılarda bulunmuştur.

En son bölük komutanı olarak Gabar alanında görev yürütürken, 15 Ağustos Atılımı vesilesiyle başında bulunduğu hareketli birlikle beraber Beytüşşebap alanına çağrılır. Birliği ile birlikte **Elkik** kuşatma eylemine katılır. Bu eylemde önemli yararlılıklar gösteren Hasan yoldaş; geri çekilme esnasında, yakınına düşen bir havan topu parçalarının vücuduna isabet etmesi sonucu şehadete ulaşır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

*Kararınca gökyüzü
kopunca fırtına
çökünce karabulutlar
Sanma ki*

*batan güneş yiter
gider bu dünyadan
O*

yeniden doğar

daha parlak

daha yenilenmiş her şafakla birlikte

Müjdelere hep yeni günü

Ve yeni gün

müjdelere hep özgür geleceği

Gürcan SEVER

Dağlar özgürlüğün ve yeni yaşamın adıdır

Sabri yoldaş, Konya'nın Kulu ilçesine bağlı Şıvka köyünde dünyaya gelir. Yüzyıllar önce Kürdistan'dan sürgün edilerek Konya'ya yerleşen sürgün Kürtlerindendir. Osmanlılar döneminde Kürdistan'a sürgün edilen ailesi, yıllar boyu nesilden nesile Kürtlüklerini koruyup, yabancılaşmaya karşı büyük bir direniş sergileyerek, günümüze kadar özünü korumayı başarmıştır.

Ailesinin ülkeye ve özgürlüğe hasreti, ülkeye duyduğu sevgi, çok canlı bir biçimde Sabri yoldaşa da yansır. Daha küçük yaşlarda büyüklerinden Kürt tarihine ilişkin öyküler dinleyerek büyür. Geçmişin isyanlarından, bu isyanların kahramanlıklarından, sömürgeci ve işgalcilerin zulmünden bahseden bu hikayeler O'nu derinden etkiler. Kürt kültür ve gelenekleriyle büyümesine rağmen, Kürtlüğün dışında hiçbir etkinin bölgelerine girmemesine rağmen ülke özlemini çok derinden yaşar. Yüreği bu istemle yanıp tutuşur. Bu özlem büyüdükçe arayışları da artar Sabri yoldaşın. Bu arayışların sonucu olarak Ulusal kurtuluş mücadelesini tanımaya başlar.

Ailenin tek erkek çocuğu olan Sabri yoldaş, ülkesinden uzakta da olsa özünde ülke gerçeğini yaşar. Daha çocuk yaşta çevresinde çalışkanlığı ve dürüstlüğü ile tanınır, sevilir.

"Bir bey
bir paşa
ya da maaşı kabarık
bir memur olmaktansa,
yaban ellerde
kimliksiz
ülkesiz
mezarsız olmaktansa,
şehit olmak yeğdir
ülkemin bağrında..."

★ Adı, soyadı: **Gürcan SEVER**

Kod adı: **Sabri Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulu-Konya, 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990 Avrupa**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1997, Beytüşşebap**

1986 yılında ailesinin isteği doğrultuda evlenerek İsveç'e yerleşir. Fakat arayışları bitmemiştir. Ne Avrupa'nın imkan ve olanakları, ne aile, ne de maddi yaşam O'nun fazla ilgisini çekmez. O hep Kürtlükle ilgili bir şeyler aramaktadır. Ve bunu bulmakta da gecikmez.

Başkan Apo öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz, '90'lı yıllardan sonra etkinliğini Kürdistan dışına, Avrupa'lara kadar yansıtmıştı. Türk devletin baskı ve işkenceleri sonucu ülkelerini terk etmek zorunda kalan milyonlarca Kürt bu defa Avrupa'da mücadelenin hizmetine giriyordu.

Yaşanan yoğun gelişmelerden etkilenen Sabri yoldaş da, '91 yılında parti ile ilişkiye geçer. Arayışını bu şekilde karşılayan ve özlemini gerçekleştiren Sabri yoldaş, büyük bir aşkla mücadeleye katılım gösterir. Bir süre bulunduğu alanlarda cephesel çalışmalar için-

de yer alır. Mücadeleyle, mücadele gerçekliğiyle daha yakından tanışır. Ülke ve halk gerçeğini tanıdıkça içinde bulunduğu çalışmalar O'na az gelmeye başlar. Halkına ve ülkesine daha fazla hizmet etmek ister. Kafasında şekillendirdiği *Güneş Ülkesi Kürdistan'a* gitmek; dağlarını, ormanlarını, pınarlarını, toprağını görmek, havasını koklamak ve O'na cennet ülkesini görmeyi uzun yıllar yasaklayan sömürgecilikle hesaplaşmayı sabırsızlıkla bekler.

Avrupa'da cephesel çalışmalara bölge sorumluluğu düzeyinde katılan Sabri yoldaş, '95 yılında Parti Merkez Okulu'na gelerek eğitime alınır. Burada Başkan Apo'yu tanıma imkanı bulur. Önderlik'ten aldığı güç ve bilinçle ülkeye yönelir.

Ülkede kısa sürede yoldaşlarıyla kaynaşan ve karşılaştığı zorlukları olgunluk ve dirençle aşmasını bilen Sabri yoldaş, savaşkan ve özverili özellikleriyle yoldaşlarınca sevilir ve sayılır. Hep, *"Dağlar özgürlüğün, yeni yaşamın adıdır"* diyerek dağlara, ülkesine tutkunluğunu dile getiren Sabri yoldaş, sürekli moral, coşkulu ve mutludur. Bu sevinç duygularını kendisiyle sınırlı tutmayıp yoldaşlarına da taşıyarak moral kaynağı olmasını bilir.

"Halkımın güç kaynağı, umut kaynağı olacağım" diyen Sabri yoldaş, **Beytüşşebap-Kato Jirka** alanında hareketli birliğin kahraman bir savaşçısı olarak halkına verdiği sözün gereklerine yaraşır bir mücadele ve savaş çizgisi sergileyerek, yıllardır kucaklamak istediği kutsal vatanın kalbine gömülme onuruna erişerek yüce şehadet mertebesine ulaşmıştır.

Sabri yoldaş, şehadetiyle sürgün Kürt halkına güç kaynağı ve ülkeye dönüşün cesareti, çağrısı olmuştur.

Mücadele arkadaşları

Ahmet AKGÜN

Gabar O'nun için doğru yaşamı anlamanın yeridir

1993 yılı, Botan'da gerillanın iktidarlaşmaya gittiği bir yıldır. Botan'da artık özel savaş güçleri kendi merkezlerinde hapsedilmişti. Botan'ın genelinde ARGK halkın otoritesi haline gelmiş, bu süreçte gönüllü katılımın yanı sıra, Askeri Kanun ile de gençler ARGK saflarına alınıyordu. Özellikle Uludere alanında bu yasayı uygulayan gerilla birlikleri, Şivan yoldaşın köyünden de birçok genci mücadeleye katmışlardı. Bu dönemde katılanlardan biri de **Şivan** yoldaş olur. Şivan yoldaş ve ailesi bu alınışı olumlu karşılar ve ailesi onun silah ve diğer tüm ihtiyaçlarını da karşılar. Böylece bu yasaya gönüllü destek sunarlar.

Şivan yoldaş gerilla birliklerine çok rahat uyum sağlar. Botan'da şekillenmiş kişiliğini partinin eğitimiyle devrime sunmak için çok büyük çaba içinde olur. Kısa süre içinde kişiliğinde büyük bir gelişim ve dönüşüm sağlar. Yaşamda son derece uyumlu ve eylemlerde soğukkanlıdır. Bu özellikleriyle öne çıkar. Uzun süre Gabar ve Çıray alanlarındaki birliklerde kaldığı

❖ Adı, soyadı: **Ahmet AKGÜN**

Kod adı: **Şivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Taşdelen köyü-Uludere, 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Suskê çatışması**

için, bu alana çok bağlanır. O'nun için Gabar, yaşamı doğru anlamanın yeri olur. Yaşamda ve savaşta yoldaşları için güven kaynağıdır.

Herkes onunla olmayı, O'nun yanında eylemlere katılmayı ister. O, buna rağmen hiçbir zaman kibirlenmez ve kendini yoldaşlarından üstün tutmaz. Yoldaşlarına sunduğu destek ve yardımları da hiçbir zaman esirgemez.

1997 sonbaharında **Çiyayê Suskê** alanında yaşanan çatışmada büyük bir direniş ve kahramanlık örneği gösterir. Bu çatışmada çaresiz kalan ordu güçleri çok yoğun teknik kullanarak kendilerini gerillanın kurşunlarından korumaya çalışırlar.

Şivan yoldaş, bu çatışmada Suskê dağı eteklerinde, Botan suyunun gizemli akışını dinleyerek **Kawa** ve **Arjin** yoldaşlarıyla beraber şehadete ulaşır. Botan'a ve tüm ülkesine olan sevgisini, partiye ve devrime olan bağlılığını Botan suyunu kızılaştırarak dile getirir.

Şivan yoldaş, Kürdistan'da özgürlüğün bedelinin çok ağır olduğunu, Kürdistan devriminin ancak amansız bir savaşla gerçekleşebileceğinin bilinciyle şehadete ulaşmıştır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

*Gün ola, devran döne
umut yetişe
Dağlarının
dağlarının ardında
değil öyle yoksulluklar hasretler
bir tek başak tanesi susuz kalmayacak
bir tek zeytin dalı bile yalnız
Sıkıysa yağmasın yağmur
Sıkıysa uyanmasın dağ
Bu yürek ne güne durur!*

Musa TOKSAN

Cesaret, fedakarlık ve moral kaynağıydı

Rızgar yoldaş, PKK'nin ilk adımları ardından büyüyüp gelişmeye başladığı dönemlerde sömürgeciliğin çıplak zulmünü ve yönelimlerini görür, gerillaya ve ülkesinin dağlarına özlem duymaya başlar. Zaten gerilla, köylerini sık sık ziyaret etmekte, onlara mücadeleyi tanıtmaktadır. Kirli savaş alanında geliştikçe, sömürgeciliğe olan kını, nefreti artmakta, gerilla olma istemi gelişmektedir. Böylece daha 14 yaşındayken gerilla saflarına katılır. Katıldığı yıllar, savaşımızda hem bizim açımızdan, hem TC açısından önemli hesaplaşma yıllarıdır.

Bu yıllarda Türk ordusu, tüm varlığıyla gerillaya yüklenirken, içte de tasfiyeciliği dayatmaktadır. Gerek feodal komploculuk, gerekse zindan çıkışlı tasfiyecilik etkisini göstermeye çalışır. Buna karşılık partimiz de gerillayı tüm Kürdistan'a taşımak ve yaygınlaştırıp her türden yönelimleri boşa çıkarmak istemektedir.

Böylesi bir ortamda saflara katılan Rızgar yoldaş, ilkokulu okumuştur. Her ne kadar duygusal temelde bir katılımı söz konusu ise de, daha sonra bilince dayalı bir katılımı gerçekleştirmek için büyük çaba içinde olur. Ve kısa sürede bunu gerçekleştirir. Yaşamda oldukça atik, canlı, cesaretli ve fedakardır. Düzen ve disipline oldukça önem veren kişiliğiyle birçok defa ödüllendirilmiştir. Cudi'de üç ay kaldıktan sonra kendi önerisiyle Gabar'a geçer.

PKK 4. Kongresi ardından '91 yılında partinin başlattığı hamle dönemiyle serhildanlar gelişir. Bu dönemde Rızgar yol-

❖ Adı, soyadı: **Musa TOKSAN**

Kod adı: **Rızgar**

Doğum yeri ve tarihi: **Bespin**

Silopi, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Kasım**

1997, Bayrak Tepesi-Gabar

daş, bulunduğu Mışare alanında bu hamleli döneme saldırı ruhuyla cevap vererek kendini sembol kılmıştır. Her eylemdeki sonuç alıcılığıyla, birçok defa ödül almıştır. Böylelikle git-tikçe derinleşen bir kişilikle komuta özellikleri edinmiştir. Fakat yakasını bir türlü bırakmayan hastalığı nedeniyle, bu özelliklerini istediği şekilde hizmete sunamamanın acısını da hep duymuştur.

Hem tedavi, hem de eğitim amacıyla '93 yılında Önderlik sahasına geçer. Bir süre orada kaldıktan sonra Küçük Güney'de cephe faaliyetlerine katılır. Gerilladaki başarısını bu alanda da gösterir. Aynı zamanda ideolojik olarak daha da gelişen bir düzey kazanması O'nda atılıma yol açar. Üslup ve hitabıyla,

ciddiyetiyle halk arasında sevilir ve değer görür.

1995 yılında yeniden ülkeye dönerek Gabar alanına gelir. Pratiğe, çok değişmiş, gelişmiş, yeni Rızgar olarak dönmüştür. Önderlik sahasında aldıklarını yoldaşlarına taşımakta, onların bilinçlenmesine destek sunmaktadır. '94 sonrası ağırlaşan savaş sorunları karşısında oldukça rahat ve çözümleyici yaklaşmakta ve bu yönüyle herkese güven kaynağı olmaktadır. Özellikle '96 yılında Botan'da partiye dayatılan tasfiyeciliğe karşı çıkmıştır. Bu nedenle de tasfiyeciliğin hedefi olmuştur. Fakat bundan yılmamış ve parti doğrularında ısrarcı olmuştur.

Parti Önderliği'nin, "*Parti yaşamını kişiliğimizde ne kadar uygularsak, savaşı da o kadar uyguluyoruz*" sözünü kendisine slogan ederek arkadaşlarına aktarır Rızgar yoldaş. Bu temelde parti yaşamının oturtulması için canla başla çalışır.

Türk ordu güçleri, partimizin 20. kuruluş yıldönümünde Gabar'a operasyon düzenler. İşte böylesi tarihi bir günde, Gabar-Bayrak tepesine eylem planlaması yapılır. Rızgar yoldaş bu eylemde en önde yer alır. Büyük bir cesaret ve kararlılıkla görevini yerine getirir. Çok önemli yararlılıklar gösterir.

Bu eylemde onurlanarak şehadet mertebesine ulaşan Rızgar yoldaşın, moral, cesaret ve fedakarlık özelliklerini hep kendimize örnek alacak ve bunun pratikte temsilini layıkıyla yapacağız. İzinde olacağımıza söz veriyoruz Rızgar yoldaş!

Mücadele arkadaşları

Abdullah DEMİR

“İnsanlığı ve doğayı Gabar’da sevdim”

*Yazamıyorum
elim gitmiyor tuşlara
zor
çok çok zor
seni anlatmak sözcüklerle*

... Raxtını beline bağladı. Ye-
leğini üzerine giydi. Kefyesini
boynuna atarak beklemeye başla-
dı. Artık hazırды. Bakışları yalım
yalımdı. Gözleri avına atlayacak
bir şahin gibi fıldır fıldır dönü-
yordu. Elini uzattı, kırmızı şar-
jörlü silahını aldı. Mekanizmasını
geriye çekti, bıraktı. Sonra emni-
yetini açtı. Namlusunu havaya
dikti ve ağzına mermi sürdü. Ye-
niden emniyete aldı. Pırıl pırıl,
simsiyahı silahı. Çevik bir hare-
ketle omzuna attı ve kendisini
bekleyen arkadaşlarına döndü:

“Haydi yoldaşlar gidelim.”

Bir manga gerilla silahlarını
omuzlayıp peşpeşe dizildiler;
BKC, B-7 ve kleşler gün ışı-
ğında parıldadı. Adımları hızlı,
yüzleri güleç, bakışları keskin-
di. Sık ağaçlıkların arasından
geçtiler. Sarp kayalıkları aştı-
lar birkaç saat sonra:

“Burada mevzilenirsek nasıl
olur?” diye komutasındaki arka-
daşlara sarp kayalıklı dar boğazı
gösterdi. Karar vermeden önce
yoldaşlarının da görüşünü almak
istiyordu. Gerillalar etraflarına
baktılar. Daha önce yüzlerce kez
keşfettikleri araziye alışkanlıkla
bir kez daha keşfettiler. Sonra
başlarıyla komutanlarını onayla-
dılar. Silahlarını omuzlarından
indirip mevzilenmeye başladılar.
Komutan her üç mevziyi tek
tek gezdi. Birisinin önüne yer-
den büyükçe bir taş alarak koy-
du. Bir diğerini yükseltti. Diğer
mevzi ise fena değildi.

✪ Adı, soyadı: **Abdullah DEMİR**

Kod adı: **Battal**

Doğum yeri ve tarihi: **Çalê köyü
Nusaybin, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992
İzmir**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım
1997, Çırav-Gabar**

Görevi: **Takım komutanı**

Yerinde duramıyordu. İlk
kez bu kadar sabırsızlanıyor-
du. Ordu güçleri geldi gele-
cekti. Bunu bildiği halde yine
de sabırsızlanıyor, eli bir teti-
ğe gidiyor, bir geri geliyordu.
Sanki acelesi vardı. Bir an ön-
ce gelseydi şunları ve döksey-
di halkının bin yıllık kinini!
Ne işleri vardı Kürdün diya-
rında? Herkes kendi ülkesinde
olsa daha iyi değil miydi? O
da gitmişti Türkiye metropol-
lerine. Ama ne eline silah al-
mış, ne de birilerini katletmiş-
ti. Uysal uysal ekmeğini
kazanma savaşı vermişti, o ka-
dar. Hatta çok nazik davran-
mıştı, çok alçakgönüllülük
göstermişti oradaki insanlara.
Bazılarıyla arkadaş bile ol-

muştu. Sonra ayrılmıştı onlar-
dan.

Ülkesine yabancıların doluş-
tuğunu öğrenmişti, yıllar sonra.
Sömürüldüğünü öğrenmişti. Ül-
kesinin talan edildiğini, insanla-
rının katledildiğini öğrenmişti.
Ve kendisinin metropollere sav-
rulduğunu öğrenmişti. Düşman
kavramı yerleşmişti beynine.
Demek bir düşmanı vardı.

Hemen kesmişti işle ilişkisini
ve soluğu Gabar’da almıştı.
Gözleriyle görmüştü dostu, düş-
manı ve düşmanın ettiklerini.

“Geliyorlar” diye fısıldadı
ön mevzideki gerilla. Hayalle-
rinden sıyrılarak son defa kon-
trol etti çevresini. Eli yeniden
tetiğe gitti. Arkadaşlarına dö-
nerek tek tek baktı hepsine.
Şimdi rahat ve sakindi.

“Kimse ateş açmasın. Tam
içimize girsinler. Öyle vurun ki,
hiç kimse kalkamasın” talimatı-
nı verdi. Yüzünü gülpembesi bir
gülümseme kaplamıştı. Nihayet
askerler beliriverdi. Bir, iki, üç...

Gittikçe yakınlaşıyorlardı. Yüz
adım, elli adım, on adım...

Birden namlular hep bir ağız-
dan alev saçtı. Ortalık can pa-
zarıydı. Askerler yan yana dev-
rildi. Bombalar peşpeşe
gümlledi. Gerillaları beklemiyor
olmalıydılar. Kendinden emin
çıkılmışlardı Kürdün arazisine.
Emin adımlarla yürümüşlerdi
Çırav doruklarına. Ancak gör-
mek nasip olmadı çoğuna Çı-
rav’ın doruğunu, bir daha göre-
meyecekleri gibi ülkelerini...

Çatışma başlamıştı. İlk atı-
şın etkisi geçtikten sonra ara-
ziye dağılmış askerler mevzi-
lenmiş, çatışma başlamıştı.
BKC’ci, silahını mevzilenen

askerlere doğrultmuş ateş kusuyordu. B-7, kleş, bomba, BKC, hep bir ağızdan kurşun yağdırıyordu ordu güçlerine. Tabii onlar da boş durmuyor, G-3, MG-3, M-16, lav vb. silahlarla karşılık veriyorlardı. Can pazarıydı her yer. Ölüm insan avına çıkmıştı. Kimi yakalarsa alıveriyordu hemen.

Eyleme başlamadan önceki sabırsızlığını şimdi anlıyordu gerilla komutanı. Bir türlü bakışlarını silahlardan alamıyordu. Partiden aldığı silahı geri vermek için silah kaldırması gerekiyordu. Ama çatışma kızılca kıyametti. Bir kurşunun değmesi işten bile değildi. Yine de sabırsızlanıyordu. İçi içine sığmıyor, kendini mevzide tutamıyordu. Nihayet atıldı. Yoldaşları ateşi daha da gürleştirecek savunmaya başladılar O'nu. Çevik bir hareketle ulaştı ilk silaha, sonra bir diğerine, bir diğerine...

Ta ki serseri bir kurşun gelip değinceye kadar bedenine ve bedeninden sıcacık bir kan sel olup ulaşmıyaya dek yaşam ağacının köklerine.

"Bijî Serok Apo!" oldu son sözleri ve yoldaşlarına son bir defa bakarak kapattı gözlerini...

*Anlatmak zor seni yoldaş
Gülümseyişin hala
gözlerimin önünde
Bıkmadan çalışırdın hep
bilirim
Bir şahindin eylemde
hem de en önde
Nasıl bir yiğittin iyi bilirim...*

Kürdistan'da sömürgecilik tarihi bir anlamda Kürdü Kürde kıldırma tarihidir. Sömürgecilik bu politikasını yaşama geçirebilmek için halkımızı mezhep, aşiret ve düzen partileri etrafında bölüştürüp aralarında yapay çelişkiler yaratmış, halkımızı yıllarca birbirine karşı kavga dövüş içinde tutarak bu temel üzerinde sömürgeciliğini tesis etmeye çalışmıştır. Bu durum partimiz PKK'nin çıkışına kadar böyle sürmüştür. Sömürgeciliğin iddiası 'iki Kürdün bir araya gelmesinin mümkün olmadığı' biçimindedir. İşte bulesine Kürtlerin bölünüp birbirine küstürüldüğü bir süreçte partimizin çıkışı her şeyi altüst etmiş ve Kürt için bir araya gelme, barışma, birlik olma sürecini başlatmıştır.

Bu aşiretler arası kavgalar nedeniyle birçok aile yerinden

yurdundan göç etmek zorunda kalmıştır. Kürdistan'dan ayrılmak durumunda kalan Kürdün gideceği yer Türkiye metropol-leridir. Orada, yaban ellerde en tortu işlerde çalışmaya mahkumdur artık. Onu da bulabilir-se... Metropollerde en çok emek isteyen, fakat en az ücret getiren işler Kürtlere bırakılmıştır. Kürdistan'dan giden bir Kürt, metropolde insan gibi emeğini satamaz. Yani bir fabrikaya gidip iş tutamaz. Bunu yapması için yıllar geçmesi gerekir. İlk inşaatçılık, kapıcılık, hamallık, lağım temizleyiciliği, çöpçülük vs. en düşük işleri yapar. Ondan sonra başka işlere talip olabilir. Ve tabii bu süreçte de hem asimilasyon cenderesinden geçer, hem de aşağılanarak, horlanarak, aç sefil bırakılarak kişiliği ezilir, onuru kırılır, kısaca Kürtlüğünden koparılır.

İşte belirtilen durumlara maruz kalanlardan birisi de **Battal** yoldaşın ailesidir. Aşiretsel kavgalardan kaçarak metropollere sığınır ve orda yaşamaya çalışır Battal yoldaşın ailesi. Ancak partimizin çıkışı, Kürt insanını aydınlatması, bilinç-

lendirerek özüne sahip çıkar hale getirmesi bu ailede de yankısını bulmuştur. Birçok Kürt ailesi gibi Battal yoldaşın ailesi de sömürgeciliğin asimilasyonuna karşı Kürtlük özelliklerini koruyarak ve yurtseverleşerek karşı koymaya, direnmeye çalışmıştır.

Kürdistan'da yükselen devrimci savaşın etkisi bireyleri amansız arayışlara iterek çelişkileri çözme yoluna sevk etmektedir. Battal yoldaş İzmir'de sosyal, sınıfsal ve ulusal çelişkileri, özellikle de özel savaşın halkımıza yönelik baskılarını ve aşağılayıcı uygulamalarını daha yakından görmeye başlar. Bu çelişkilere anlam vermeye başladıkça ülkesine ve onun kurtuluşuna olan özlemi artar. Bu özlemine ulaşmanın da, Ulusal kurtuluş savaşının zaferinden geçtiğini anlar. Bu bilinçle metropollerde parti ile ilişkilendir, faaliyetlere katılır. Ailece cephesel çalışmalarda yer alırlar. Zaten kız kardeşlerinden biri gerillaya katılmıştır bile. Belli bir süre sonra gelen kız kardeşinin şehadet haberi, Battal yoldaşı ve ailesini daha da etkiler, partiye daha da yakınlaştırır.

İntikam duygusu artık sabırsızlandırmaktadır O'nu. Öyle ya, köylülükte olsa, birileri gelip kız kardeşini öldürse, hemen eline silahını alıp peşlerine düşmez miydi? Peşlerine düşmeyip evde oturursa 'korkak' demezler miydi? Hatta 'namussuz' demezler miydi? Yıllarca böyle denilmesin diye az mı birbirlerinden adam vurmuşlardı? Hem de boş yere. Ama bunun bilincine şimdi varıyordu. Esas düşmanını şimdi tanıyordu. Bütün halkını katleden, bütün kız kardeşleri, ağabeyleri, erkek kadeşleri, babaları, oğulları, anaları, kızları, hatta yaşlıları, bebeleri katleden bunlar değil miydi? Silahını alıp bu katillerin peşine düşmeyen 'korkak, namussuz' değil miydi?

Artık Battal yoldaş yerinde duramıyordu. Bu duyguları, bu düşünceleri onu delirtecekti. Metropoldeki cehpe çalışmaları O'nu doyurmuyordu. Fazla bekleyemezdi. Hemen çalışmalarını arkadaşlarına devretti. Ailesiyle kucaklaştı, vedalaştı. Ailesi ve arkadaşları terminale kadar gelip bir düğün havasında uğurladılar O'nu. Ve yirmi dört saat süren bir yolculuktan sonra ülkesindeydi.

İlk olarak **Gabar**'a geldi. Gabar'ı görür görmez sevdi ve yıllardır neden gelmemiş olduğuna hayıflandı. Gerillayı ilk Gabar'da gördü, silahlara ilk Gabar'da dokundu. İlk olarak Gabar'da 'heval' dendi kendisine, yer verildi, ilgi gösterildi. Sıcak ve sanki kırk yıldır tanışan dostların içtenliği ve samimiyeti ile sohbetler yapıldı, Gabar'ın tadına doyum olmayan meyveleri yendi...

Battal yoldaş çok mutluydu artık. Süreç başlıyordu. Yıl 1990'dı. İlk savaşçı eğitimini burada aldı. Halkının malını, canını, namusunu koruyacağına söz verdi. Ülkesinin sömürge olduğunu, bunun kurtuluşu için halk savaşının verilmesi gerektiğini, bunun da çok uzun sürebileceğini, akla hayale gelmez zorluklarının olduğunu ve bir halk savaşçısının bu zorluklarla mücadele etmeye kararlı olması gerektiğini öğrendi. Ülkesinin bağımsızlığı için kanının son damlasına kadar savaşacağına ant içti.

Sonra sıra silahlara geldi. İlk kurşunu sıkarken, sanki birkaç yıl önce sıkılan 'ilk kurşun'un heyecanını yaşıyor gibiydi. Çok çabuk öğrendi 'gez, göz ve arpacı.' Tam tetiğe dokunacakken soluşunu tutacaktı ki, silahı titremesin ve hedefini bulsun. Bunları çok önemli gördü ve iyice aklına nakşetti.

Eğitimini tamamladıktan sonra savaş birliklerinde yerini alan Battal yoldaş, oldukça coşkulu, mo-

ralli ve savaş azmiyle doluydu bu süreçte. Yoldaşlarına karşı hep saygı ve sevgi doluydu, mütevazı ve çalışkandı, cesaretli ve pratikti. Görevleri seve seve ve hakkını vererek yapıyordu. Yarım yamalak işleri yapmaktan hoşlanmadığı için büyük titizlikle işlerini yürütüyor ve sonuç alana kadar yakasını bırakmıyordu. Sağlam iş yaptığı için birçok önemli iş O'na veriliyordu. Erzak, cephanedepolama, grup getirip götürme gibi önemli işlerde çoğunlukla O bulunuyordu. Hem savaşkanlığı, hem çalışkanlığı, hem bağlılığı O'nu tez zamanda yoldaşlarının sevgilisi haline getirmişti ve arkadaşlarının önerileriyle aralıklarla birim, manga ve takım komutanlığı görevlerine kadar yükselmişti.

Gabar'ı sevdiği kadar Cudi'yi de severdi Battal yoldaş. Biri diğerinden güzel bu cennet parçalarına bağlanmıştı adeta. 1995-97 yılları arasında kaldığı Cudi'de birçok çatışmaya katılmış ve birçok görevi başarıyla tamamlamıştı. Cudi'yi çok sevmişti, ama Gabar'a sevgisi apayrıydı. Gabar, ilk adım attığı özgür vatan toprağıydı O'nun için. Ve yine Gabar, özgürlüğün sonsuz bağına yürüdüğü yerd.

"İlk kurşun'un patlatıldığı yerin anlamını, ülkemin dağlarına sevdalanmanın önemini ve Agitlerin izleyicisi olma kararlılığını, insanlığı ve doğayı Gabar'da gördüm, anladım, sevdim" sözleriyle, bütün yaşamını, duygularını ve Gabar'ın önemini ifade etmişti Battal yoldaş.

Gabar ise bütün görkemi ve güzelliğiyle kendi topraklarında çıkan kahramanları, Agitleri, Battalları her zaman kucaklamaya hazırdır...

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür!

Battal yoldaşın anısı özgür vatan yaratılarak yaşatılacaktır!

Mücadele arkadaşları

Yılmaz ŞENGÜL

Cangir yoldaşın anısı tüm Kürdistan gençliği için bir devrim mirasıdır

Cangir yoldaş, savaşımızın en çok gelişip yaygınlaştığı bir dönemde çok küçük yaşta partiyle tanışır. Yaşadığı ortamda tanıdığı arkadaşlarının saflarda yer alması, gerillanın uzun süreden beri alanda faaliyet yürütmesi nedeniyle köy ve aile çevresi bu çalışmalardan etkilenir. Ve böylece kendisinde çok erkenden yurtseverlik duyguları yeşerir.

Sürekli gerillayla ilişki halinde olması, yaşamının gerillayla iç içe geçmesi nedeniyle, bir gerilla olmak, düşmana karşı mücadele etmek isteği Cangir yoldaşa bir tutku haline gelir. Ve bu tutkusunu '93 yılında gerçekleştirir.

Çocuk yaşta olmasına rağmen akıllılığı ve yoğunlaşma düzeyiyle kısa sürede gerilla ve devrim gerçekliğiyle bütünleşir Cangir yoldaş. Aslında çok daha erkenden saflara katılma isteminde bulunmuş, ancak yaşının küçüklüğünden ötürü bu isteği gerillalarca uygun görülmediğinden, bir süre daha beklemesi istenmiştir. '93 yılına gelindiğinde ise ülke genelinde olduğu gibi, özellikle Botan'da kitlenin tamamen gerillayla bütünleştiği, gençlerin saflara akın akın katılım gösterdiği heyecan dolu bu yılda o da katılma şansı bulmuştur.

"Daha fazla bekleyemem" diyerek sabırsızlıkla gerillaya katılan Cangir yoldaş, küçük yaşına rağmen hayalini gerçekleştirebildiği için coşkulu ve mutludur. Sempatikliği ve kıvrak zekasıyla, bulunduğu birliklerde arkadaşlarının ilgisini çeker. Ayrıca herkese moral ve esin kaynağı olur.

Kısa bir süre Uludere alanında kaldıktan sonra Garîsan alanına geçer. Burada 1993-94 kış sürecinde küçük yaştaki savaşçılar için özel olarak açılan eğitim devresine katılır. Kavrayış düzeyi gelişkin olduğundan dersleri çok çabuk kavrar. Tutum ve dav-

❖ Adı, soyadı: **Yılmaz ŞENGÜL**

Kod adı: **Cangir**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Uludere**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Nisan 1997, Dicle suyu-Kerboran**

ranışlarıyla, çocukluğun çok üstünde olgun bir militan gibidir. Zekasıyla birleşen olgunluğundan dolayı **Mahsum Korkmaz Akademisi-Botan Şubesi**'nde iki devrelik eğitime alınır. Bu eğitim süreçlerinde ideolojik olarak kendisini geliştirir. Ve toplumsal şekillenmesini kırarak, kişiliğinde büyük bir devrimci dönüşümü gerçekleştirir. Bu eğitim devrelerinden sonra kendi önerisiyle Gabar alanında ki gerilla birliklerine katılır.

1994 yılında gittiği Gabar alanında arkadaşlarının ilgi odağı olur Cangir yoldaş. Yaşamdaki kararlılığı ve eksikliklere, yetmezliklere karşı eleştirel oluşuyla, parti yaşamının oturtulmasıyla, parti yaşamının oturtulmasıyla yapıcı örnek tutumlar sergiler.

Yaşının küçüklüğünden ötürü ön saflarda eylemlere gönderilmeyen ve korunmaya çalışılan Cangir yoldaş, arkadaşlarının bu yaklaşımını

hiç kabullenmez. Bu nedenle geliştirilen her eylemde yer almak için ısrar eder. Arkadaşlarının istemesine rağmen, kendi dayatmasıyla birçok eyleme katılır. Yaşamda, eğitim süreçlerinde varolan kapasitesiyle arkadaşlarına yardımcı olur. Sürekli yeni şeyler öğrenmek, öğretmek, dönüşüm sağlamak Cangir yoldaşa bir tutkudur.

1997 yılı başlarında **Botan Eyalet Konferansı**'nda alınan bir kararla, bazı eylemlerin gerçekleştirilmesi amacıyla **Gabar**'dan bir taburluk güç **Kerboran** alanına geçer. Cangir yoldaş da bu gücün içindedir.

Kürdistan'da salt düşmana karşı mücadele verilmez, doğanın zorluklarına karşı da mücadele verilir. '97 baharıdır ve yoğun yağışlardan dolayı zaten zor olan Kürdistan coğrafyası çalışmaları daha da zorlaştırmıştır. Sular her yerde kabarmış, geçit vermez hale gelmiştir. İşte böylesine çetin koşullarda Gabar'dan Kerboran'a geçmek için azgın sularla boğuşmak gerekir.

Gerillalar gruplar halinde bu azgın sulara vururken, Cangir yoldaşın içinde bulunduğu sal, akıntıya kapılarak devrilir. Sal'da bulunan diğer altı savaşçı akıntıdan kendilerini kurtarmayı başarırlar, ancak Cangir yoldaş kendisini akıntının sert vuruşlarından kurtaramaz. Akıntı anında bile soğukkanlılığını korur; arkadaşlarının telaşına rağmen onları sakinleştirmeye çalışır. Fakat akıntının sert darbeleri Cangir yoldaşı takatsız bırakır; son olarak dönüp yoldaşlarına bakar ve sonra kendisini Dicle suyunun akışlarına bırakır. İnsanlık tarihinin başladığı engin Mezopotamya topraklarında yeniden insanca yaşama zeminini yaratmak için savaşan diğer devrim kahramanları gibi Cangir yoldaş da bu ülke tarihinde yeni bir destan olur.

Mücadele arkadaşları

Cevher Ali YASİN

Cesaretli, kararlı ve sonuç alıcıydı

90'lı yıllardan itibaren Kuzey'-de patlamaya dönüşen devrimci savaşımlarımızın etkisi Güney'de de büyük gelişmelere yol açmıştı. Uzun bir süre alanda bulunan ilkel milliyetçi ve işbirlikçi güçlerin olumsuz pratikleri yüzünden bunulan halk, PKK gerillalarının alana daha güçlü girmesi ve örgütlenme çalışmaları ile yüklerinde yeniden bir umut ışığı doğmuştu. Başarı, azim ve kararlılığın simgesi olan gerilla, Kuzey halkını kısa bir sürede örgütlediği gibi Güney halkını da bu örgütlülüğün içine çekmeye başlamıştı. Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun perspektifleri doğrultusunda yürütülen çalışmalar istenildiği gibi olmasa da Güney'i yeniden bir devrimci dalgalanma içerisine sokmuştu.

İlk gerilla faaliyetlerinin burada başlamasına rağmen bu alana fazla müdahale edilmemişti. Hem mücadelenin temel olarak Kuzey'i kapsamı hem de KDP, YNK gibi güçlerin Güney'de bulunması bu alana müdahale etmeye gerek yok gibi bir sonuç ortaya çıkarmıştı. Güney'de bulunan güçler her ne kadar ideolojik olarak güçlü olmasa da Kürtlük için mücadele ediyor düşüncesi ile bu müdahale yapılmamıştı. Ama ilkel milliyetçi ve işbirlikçi güçler, partimizin bu iyi niyetini kötüye kullanarak hem sömürgecilerle, hem de emperyalistlerle işbirliğine girmiş, Kürt halkının son umudu olan PKK'ye karşı ittifaklar geliştirmişti. PKK'yi kendi dar aile ve aşiret çıkarlarına bir engel gördükleri için ilk dönemler komplolarla, daha sonra ise açıktan savaşlarla gerillaların üzerine yürümüş, sömürgeci orduyla birlikte kendi ulusundan insanların üzerine kurşun sıkıyordu. Bu çatışmalarda yüzlerce gerilla ve bunun on katı peşmerge hayatlarını kaybetmiş, binlerce insan yaralanmıştır.

Partimiz bu ilkel milliyetçi ve işbirlikçi güçlerin halka hiç birşey veremeyeceğini gördüğü için Güney Kürdistan'daki örgütlenme çalışma-

❖ Adı, soyadı: **Cevher Ali YASİN**

Kod adı: **Ömer**

Doğum yeri ve tarihi: **Derkarê 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994 Haftanın**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1997 Çıray Bukat kapısı-sızma sonucu**

larına hız vermiş, bununla birlikte işbirlikçi güçleri sınırlandırmaya çalışmıştır. Bu amaçla örgütlenme faaliyeti daha güçlü başlatılmış ve halk üzerinde etkili olmuştur. Bu çalışmalar sayesinde halkımız, PKK'nin çalışmalarına yoğun ilgi göstererek gerçek kurtuluşu burada görmüş ve PKK'ye büyük umutlar bağlamaya başlamıştır. Özellikle ilk başlarda Zaxo çevresinde halkın artan bir düzeyde gerillaya katılımı sözkonusu olmuştur.

Ömer yoldaşa Zaxo'da mücadelenin etkisini yakından hisseder. Bu etkiyle kısa sürede partiye sempati duymaya başlar. Ailesi uzun bir süre peşmergelik yaptığı için, KDP'yi iyi tanımaktadır. KDP'nin işbirlikçi yönünü, halkı kandırmasını, baskı ve işkencelerini yakından görmüş ve nefret etmiştir. Özellikle bazı yurtseverlerin KDP ihanetçileri tarafından katledilmesi, Onun büyük tepkilerine yol açmıştı. Bu tepkilenme kısa süre-

de Ömer yoldaşa devrimci düşüncelerin güç kazanmasına dönüşür ve devrime katılma kararı kesinlik kazanır. 1994 yılında Haftanın'de gerillaya katılarak bu istediğini somut pratiğe döker. Haftanın'de belli bir süre eğitim gördükten sonra Botan eyaleti hareketli tabur'unda yer alarak, Güney'den Kuzey'e geçer. Daha önce hep bir parçayı Kürdistan olarak tanıyordu. Diğer yerlerde de Kürtlerin yaşadığını bilmesine rağmen bulunduğu ortam etkisiyle başka bir Kürdistan olabileceğini düşünmüyordu. Şimdi ise Kuzey'de savaşıyordu. İlk defa ulusal bilinci bu kadar derinden hissediyor ve yaşıyordu. Evet ülkesi bölünmüş parçalanmıştı. Ve halkı köle olarak yaşıyor, dili, kültürü yasaklanmış sadece sömürgecilerin dilini konuşmak zorunda bırakılıyordu. Buna isyan etmemek mümkün değildi. Bu yüzden görevlerine dört elle sarılıyor, gecesini gündüzüne katıyordu.

Botan eyaletinin çeşitli alanlarında kaldıktan sonra Çıray alanına geçer. Burada da varolan bütün görevlere koşuyor, kendisini geliştirmek için büyük çaba harcıyordu.

Ömer yoldaş olgun ve zeki oluşuyla bir çok şeyi kısa süre de kavıyordu. Yaşama katılımı ve çabası yoğundu. Savaşta da cesaretli, kararlı ve sonuç alıcıydı. Yetişme ortamından dolayı daha küçük yaşlarda silah tanışmıştı. Bu yüzden gerillada da silahı çok iyi kullanır. Partiden aldığı inanç ve ideolojiyle cesaret ve atılganlığını daha da pekiştirir. PKK'nin saldırı ruhunu kendi kişiliğinde gerçekleştirmenin büyük çabası içinde olur.

Ömer yoldaş Çıray'da operasyona çıkan askerlere karşı yapılan sızma eyleminde vurularak şehadete ulaştı.

O, unutulmayacaklar arasında onurlu yerini alırken, bizlere de her zaman onur ve inanç kaynağı olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Botan Eyaleti 1998

içindekiler

PKK'nin kişiliği Mazlum,
Kemal, Hayri,
Agit, Zilan kişiliğidir.
Ne susar, ne durur,
ne yorulur, ne de yıpranır.
Kahramandır,
tutkuludur, yiğittir,
çözümleyicidir!

Parti Önderliği

Kato Marinos Şehitleri	218
Necah İBRAHİM (Şervin Hakkari)	262
Nesibe AĞIRMAN (Zelal Botan)	264
Andrea WOLF (Ronahî)	266
Abdullah MALGAZ (Piling)	273
Ziver SARIYILDIZ (Hamza)	277
Enver POLAT (Selçuk Şahan)	279
Filiz KORKUT (Arjin)	283
Muhammed ŞEXO (Hamza)	285
Ali REŞİT (Ferhat)	285
Edip UÇAR (Karker)	287
Gökhan ERHAN (Ferhan)	290
Medeni	291
Mustafa HASSO (Rênas)	292
Neşet Amanos	293
Rênas	294
Osman YAMAÇ (Yaşar Cilo)	295
Cevdet TATAR (Hozan Hogir)	297
Lezgin ... (Rojhat Biluzêri)	299
Ayten ENE (Azime Koçer)	302
Ferhat ÖZKAN (Ferhat)	303
Fırat	304
Fikret	305
Abdulkadir ... (Zınar)	306
Gülcan DÜNDAR (Agirî)	307
Rıdvan ERDEN (Numan Şengal)	310
İsmet BAHADIR (Demhat)	312
Şerif ALTUN (Kendal)	315

Kato Marinos Şehitleri

BOTAN'DA EFSANELEŞEN KAHRAMANLAR

1998 yılı, yaşanan savaş pratiği dolayısıyla hem Botan, hem de Kürdistan savaş tarihine adını yazdıran olaylar kapsamında geçti. Baharla birlikte, Türk ordu güçlerinin operasyonları imha edici, gerilla önderliklerini hedef alıcı nitelikteydi. Uçar birlikler, yoğun insan ve teknik güçle desteklenen, neredeyse her tepeye bir generalin konumlandığı operasyonlar gerçekleşti. Şemdin Sakık'ın akıl hocalığı ve bizzat katılımıyla gerçekleşen bu operasyonlar, Amed eyaletinde "**Murat**" adı ile 100 bini aşkın askerin katılımıyla gerçekleşirken, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yüreği Botan da bundan nasibini aldı. İddiası büyük, hızlı ve belli noktalar üzerinde yoğunlaşmış olan bu operasyonlarda, sonuç hiç de TC'nin beklediği gibi olmadı. Kahramanca bir direnişle, gerillaya Şemdin'in bitmiş, teslim olmuş ruhu değil, Agit'in direnen, koparan ve mutlaka başarıyı esas alan ruhunun hakim olduğu ortaya çıktı. Orada sadece karşımızdaki silahlı Türk ordu gücü değil, her türden işbirlikçilik, teslimiyet ve ihanet yenildi.

İşte böylesi bir gelişmenin yaşandığı ve savaşımız açısından önemli bir dönüm noktasını ifade eden 1998 baharında **Kato Marinos, Beytüşşebap, Bestler** operasyonlarında çıkan çatışmalarda kahramanlık ve ihanet iç içe yaşanmış, sonuçta bütün gerici ve sömürgeci güçlere Apocu ruhun direnişi gösterilmiştir.

I. Bölüm

ABİDELEŞEN KATO

Savaş tarihimizde gerilla güçlerimiz binlerce çatışma yaşamıştır. Ama hiçbirisi Kato Marinos çatışması gibi uzun ve zorlu geçmemiştir. Tüm zorluklara ve yaşanan büyük kayıplara rağmen, teslimiyete ve ihanete karşı Kato şehitleri abideleşmiştir.

KATOLAR (Kato Marinos)

Yaşamın doğayla iç içe olduğu anlardaki insanı tanımlamak, onun özellikleri bir bir saymak istenirse, mutlaka coğrafyanın da hesaba katılması gerektiği açıktır. Yaşam ve doğa ikilisindeki doğallık, insanın kişilik yapısında doğanın neredeyse hakimiyetini ifade eder. Üzerinde yaşanan coğrafya; arazi ve iklim yapısıyla, bitki örtüsü ve canlıların bileşimiyle insanoğlunun biyolojik, fiziki, hatta ruhi yapısını şekillendirir. Böylesi bir şekillendirme insanlar arası ilişkileri de belirleme noktasında etkilidir. Elbette doğaya karşı mücadele ve uyarlaşma düzeyi, insanoğlunun özelliklerinin şekillenmesine yansımıştır. Fakat durum, koçer aşiretler, kapalıpazar ilişkileri içine hapsolmuş köylüler olunca ve burası bir de Kürdistan değil, sadece Kürdistan'ın *Hakkari, Van, Şırnak* üçgeni içinde-

ki coğrafya parçası olunca, baştaki belirleme daha geçerli olur. Doğayı değiştirmek değil de, doğada varolanlarla yetinmek biçiminde kendisini gösteren hayvancılığa dayalı ilkel üretimi esas alan koçer aşiret örgütlenmesinin hakim olduğu bu alanın sert doğası ve neredeyse sekiz ayı kış biçiminde geçen sert iklim koşullarının insanın özelliklerine yansımaları doğal bir sonuçtur. Bu coğrafya parçasının doğallığı içinde yaşayan insanlarından, diğer coğrafya parçalarının insan üzerinde yarattığı ya da yaratacağı özellikleri beklemek yanıltıcı olur.

Jeoloji araştırmacıları ve bilim adamları coğrafyayı incelerken, daha da derine inerek, en ufak taş moleküllerinden her türlü fosil incelemesine kadar, coğrafi yapının insan oluşumu ve yetişmesindeki etkileri, evreleri detaylarıyla ortaya koymuşlardır. Karaların ve denizlerin, oluşumlarında geçirmiş oldukları tarihsel süreçlerdeki mineralojik yapısını bile inceleyen bilim adamları, bunların insan yapısı üzerindeki etkilerini de tanımlamaya çalışmışlar.

Dünyanın ilk oluşum süreçlerinde yeryüzü tamamen eriyik (sıvı) maddelerden oluşuyordu. Yüzeydeki yüksek basınç ve atmosfer, derindeki aşırı sıcaklık vb. etkilerin reaksiyonu sonucu, bugünkü deniz ve karalar ortaya çıktı. Tabii ki bu reaksiyonun sonuçlarının ortaya çıkması için milyonlarca yıl gerekti. Öyle de oldu. Yeryüzü coğrafyası, işte bu milyonlarca yıllık süreç içinde değişik bölgelerinde değişik

görünümlere büründü. İlk kararların oluşumuna böyle giren dünyamız, halen de belki bir insan ömrüne göre çok yavaş, ama büyük bir değişimi yaşamaya devam ediyor. Depremler, volkanik püskürmeler bu değişime hız kazandırırken, iklim değişiklikleri, yağışlar, seller, ısı farkları vb. doğal etmenler de değişimi uzun bir zaman dilimine yaymaktadır.

İşte bu evrimsel doğal değişim içinde değişik bir coğrafi karaktere bürünen arazi yapısının içinde *Şırnak* arazisinden *Van*, oradan *Hakkari* ve *Zağros*lar'a kadar kesintili ama sürekli bir biçimde uzanan **Katolar** da önemli bir yer tutmaktadır.

Katolar'ın dışından baktığında insan, onun görkemini ya da önemini, diğer araziden farkını öyle kolay kolay anlayamaz. Bir tarafından baktığında, kesinlikle üzerine çıkılamaz ya da üzerinde iseniz inilemez görünür. Bıçak gibi kesilmiş dik bir uçurumla diğer arazi parçasından ayrılmıştır. Bir başka yanından baktığında, hiç de önemsenecek gibi değildir; zozanların doğal olarak yüksek olan arazi yapısının bir uzantısı gibidir. İçine girdiğinde ayrı bir dünya-

ya gelmiş gibi olursun. Yolunu bulabilmen için ya bir kılavuza ihtiyacın vardır, ya da birçok defa gidip gelmiş olman gerekir.

Bıçak gibi keskin kayalık yapısı, koridorlardan, mağaralardan oluşmuştur. Bir adım ötendeki bir kişiyi kaybetmen ya da bir adım ötedeki birine hiç sezdirmeden yaklaşman çok mümkündür ve özel bir yeteneğe de ihtiyaç yoktur. Bunun için **Katolar**'ın dilini, sırrını bilmen yeter. Bir şehir gibi sokaklardan, meydanlardan, metrolardan oluşmuş, binlerce kişiyi yutacak gizli derinlikler ve kıvrımlarla dolu **Katolar**, en çok tanıyanı için bile bir sır olma özelliğini halen taşımaktadır. Her an dipsiz kuyularda kaybolma tehlikesi vardır. **Katolar**'ın içinde insan bazen sırat köprüsünden geçiyormuş hissine kapılabilir. Dostuna bir korunak, fethedilmesi güç bir mevzi, gizlenmesi gerekene bir sırdaş olan **Katolar**, düşmanına da her zaman korku salmıştır.

Bir labirent gibi yapısıyla **Katolar**, genel olarak yaylalarla diğer arazi arasında bir sınır gibidir. Bir iklimden diğerine geçiş kapısıdır. Yemyeşil bir dünyadan, **Katolar**'ın kapısını

geçerek bembeyaz bir dünyaya, yazın kavurucu sıcakından dolayı sararmış bir dünyadan, yaşam fışkıran yemyeşil bir ortama ya da tersine geçmek mümkündür. Şimdi bilim kurguların konusu olan zamanda yolculuğu **Kato** kapılarından geçerek her an yapabilirsin. Zamanda yolculuk için, **Katolar**'ın geçiş sifresi gibi olan kapılarını bilmek gerekir. Bahardan kışa ya da beyazdan siyaha geçmek öyle kolay olmaz. Geçiş yapmak istiyorsan kapıyı bileceksin. Bunun için saatlerce yolculuk yapman ya da hiçbir geçit kapısı bulmadan günlerce etrafında dönüp durman gerekebilir. Bunun için, **Katolar**'ın dilinin en önemli yanlarından birisi de kapılarıdır. Kapılarını bilemezsen **Katolar** senin için bir tuzak, kapan gibidir.

Katolar'ın dilinin diğer önemli bir yanı da, sularını bileceksin. Derin kar kuyularını bileceksin, yoksa **Katolar** senin için kavuran bir çöl, yakan bir cehennem olabilir. Bu ve benzeri özellikleriyle **Katolar** bir giz, bir ölüm kuyusu, bir yaşam kaynağı, bir dost, bir düşman, yıkılmaz bir kale gibidir. Kısacası **Katolar**, ölüm ve yaşamın adıdır. Her ikisi de yaklaşıma göre değişir.

'Kato' kelimesi Yunanca'da 'lanet' anlamındadır. Sarp olması, geçit yerleri, bazı kapılar dışında, hemen hemen yoktur. **Katolar**'ın genelde bir yüzü sarp ve çıplaktır. Ormanlık hemen hemen hiç yoktur. Bazıları altında onlarca kişiyi, yağmurdan ya da güneşin kavurucu sıcakından koruyan, günlerce yakıt ihtiyacını karşılayabilen 'kaç' denilen çam ağaçları dışında ağaç bulunmamaktadır. Bu ağaçlar da nesli tükenmiş kelaynak kuşlarına benzer.

Kürdistan coğrafyası içerisinde hem yapısal ve hem de tarihsel anlamda özgün bir yere sahip olan **Katolar**'ın adı, yerleşim yerlerinde yaşayan aşiret ve kabilelerin ismine göre değişmektedir. (*Kato Jirki*, *Kato Xelilan* gibi). Türkiye haritalarında *Tes-tere Dağları* olarak geçen **Katolar**, yüksek, yalçın ve heybetli *Zağroslar*'ın tamamlayıcı bir şerididir. Kesintili bir şekilde uzayan bu şerit, her kesinti bölümünde *Kato Bay*, *Kato Slep*, *Kato Kawal*, *Kato Orta*, *Kato Marinos*, *Kato Jirki*, *Kato Xelilan* gibi adlar almaktadır.

Yunanca'da 'lanet' anlamına gelen 'Kato' ismini, sarp ve geçit vermez oluşundan dolayı aşamayan ve büyük kayıplar veren Büyük İskender'in orduları vermiştir. İşgal ordularına karşı topraklarını savunmaya geçen Kürt aşiretleri, bu görkemli dağ silsilesinde, gerilla savaşıyla birçok orduyu durdurmuş, hatta imha etmiştir. Bu yüzden 'Kato', her ne kadar işgal güçleri açısından 'lanet' anlamına gelse de, Kürt halkı açısından kahramanlığın, görkemliliğin, özgürlüğün simgesi olmuştur.

Gerilla savaşları açısından bakıldığında çok elverişli olan **Katolar**, hem saldırıya, hem savunmaya, hem de doğal mevzileriyle her türlü tekniği boşça çıkartacak bir konuma sahiptir. Yazları oldukça sıcak, kışları ise yaşanmayacak kadar soğuktur. Bu yüzden bu dağlarda yaşamak kolay değildir. Ama gerilla yaratıcı özellikleriyle **Katolar**'da yaşamasını bilmiştir.

ARÇK tarihinde KATOLAR

PKK'nin gerilla savaşını başlatmasından günümüze kadar, **Katolar** önemli bir hareket ve üs alanı olarak kullanılmıştır.

Arazisi gerillanın kendisini koruması açısından elverişli olduğu için, 15 Ağustos Atılımı'ndan bu yana önemli bir üs alanı olmuştur. **Katolar**'da yaşanan bütün çatışma ve operasyonlarda Türk ordusu önemli kayıplar vermiştir. Bu yüzden '97 yılına kadar bu alana yönelimi sınırlı olmuştur. Ama '97'nin sonlarından başlayarak '98 yılı boyunca, özellikle tekniği yoğun kullanarak buradan sonuç almak istemiştir.

1993 yılında *Kato Kawal*'da operasyona çıkarak, ilk kez kendi çapında sonuç almak isteyen Türk ordu güçleri, **Kato**'ya giremeyince geri çekilmek zorunda kalmıştı. Ve bu ilk çatışmada bir bayan gerilla şehit düşmüştü. İsmi *Axin* olan bu arkadaş **Katolar**'ın ilk kadın şehidi olarak tarihe geçmiştir.

Katolar'da kışın üslenme yapmak çok zordur. Buna rağmen 1993-94 kışında bir bölüklük güç *Kato Kaval*'da üstlenme yapmıştı. Bunun bilgisini alan TC güçleri büyük bir operasyon yaparak gücümüzü imha etmek istiyordu. Bütün hesapları **Kato**'nun dondurucu karı ve geçit vermez coğrafyası üzerineydi. Yani 'imha edemesek de soğuktan donarak ölürlük' mantığı ile yaklaşıyorlardı. Bu amaçla başlatılan operasyon toplam beş gün boyunca devam etmişti. Metrelerce yükseklikteki kar ve dondurucu soğuğa rağmen gerillalar yer değiştirerek *Kato Marinos*'a gelmişlerdi. Ama operasyon güçleri gerilla birliğini takip etmiş ve burada da bir gün süren bir çatışma yaşanmıştı. Daha sonra izini kaybettiren birliğin başka bir alana geçmesi sonucu operasyon sonuçsuz kalmış, Türk ordusu burada hem kayıp vermiş, hem de gerillayı imha edememişti. Bu yüzden operasyona katılan bütün askerler hüsrana uğramıştı. Zaten bu operas-

yon sonrasında da uzun süre güçlerimize karşı herhangi bir yönelim olmamıştı.

1997 yılında *Kato Jirki*'yi ele geçirmek isteyen Türk ordu güçleri, bunu adeta namus meselesi yapmışlardı. Bu yüzden yönelimleri sıradan, günlük operasyonlar şeklinde değildi. Yılın başından sonuna kadar burada üslenen gerilla gücünü takip ederek, zayıf bir anda yönelip sonuç almak amacıyla büyük güçlerini harekete geçirdi. Yazın başlangıcında geliştirdiği bir operasyonda sadece bir günlük çatışmanın bilançosu bir yüzbaşı, bir uzman çavuş ve sekiz erin ölümü idi. **Kato**'ya kolay giremeyeceğini bir kez daha görünce, sonbahara kadar gerillayı takip ederek hazırlık yaptı.

Gerillanın **Kato**'ya çektiği bayrak Türk ordusunu daha çok kızdırmış ve kesin sonuç almak için operasyon hazırlıklarını hızlandırmıştı. Her gün binlerce asker ve onlarca zırhlı araç alanın çevresinde konumlanıyordu.

Ekim ayında havalar artık soğumaya, hatta kar yağmaya başlamıştı. Yoğun bir sis vardı. Dumanlı havayı seven kurtlar bu fırsatı iyi değerlendirmek için kapsamlı bir operasyon başlattılar. Diyarbakır'dan gelen askeri takviyelerle sadece *Kato Jirki*'yi değil, daha geniş bir çevreyi içine alan operasyon toplam beş gün sürdü. Hem karadan, hem havadan saldırılar yaparak tüm gerilla gücünü **Kato**'dan silmek istiyorlardı. Her gün karşılıklı devam eden saldırılar Türk ordu güçleri açısından sonuçsuzdu. Ve bu çatışmalara sadece bir bölüklük gerilla gücü katılmıştı.

Sonuç olarak, Türk ordusu yıl boyunca hazırlık yaptığı operasyondan hiçbir sonuç alamadı, gerillanın diktiği bayrak **Kato** semalarında dalgalanmaya devam etti.

Katolar'a bahar ve yaz aylarında giremeyeceğini anlayan Türk ordu güçleri, '98 kışında daha gerilla alana girmeden Kato'ya girip sabit bir askeri gücünü yerleştirir ve böylece sıcak geçecek bir yılın sinyali verdi.

1998 yılı ve BOTAN

Her yıl olduğu gibi '98'de de **Botan**, yıl boyu Türk ordusunun yoğun operasyonları ve bununla birlikte geçen çatışmalar, direnişler, kahramanlıklarla doluydu. Önceki yıllara oranla operasyonlar baharla birlikte değil, kışla birlikte geliştirilmiş; yine alışagelmış taktiklerin dışında, tekniği de yaygın olarak kullanarak gerillayı işlevsiz bırakıp bitirmeyi amaçlamıştı özel savaş rejimi.

Martin başında *Besta*'da başlatılan operasyonu çok geniş bir alana yayarak, bir yandan geceleri uçaklarla bombardıman yapıyor, diğer yandan helikopterlerle indirmeler yaparak şimdiye kadar uygulamadığı taktiği pratikleştirmeye çalışıyordu Türk ordusu. Bir gecede binlerce askerini **Botan** ve çevresine indirerek gerillaya sürpriz hazırlıyordu. Gerilla güçlerimiz ise, Türk ordusunun bu taktiğine tuzak (indirmelere karşı) ve pusu (karadan gelişlere karşı) taktiğiyle karşılık verip, operasyonu sonuçsuz kılmaya çalışıyordu.

Büyük çatışmalarla geçen operasyonlar, gerillanın da Türk ordusunun da gerçekliğini daha fazla ortaya çıkarmıştı. Türk ordu güçleri her ne kadar taktiğini değiştirse de, en gelişkin tekniği kullansa da gerillayı bitiremeyeceğini görmüştü. Gerilla açısından ise alışlagelmışin dışında her an için operasyonları ve her türlü hareketliliği karşılama gerçekliği ortaya çıkmıştı. Yani Türk ordusu ne kadar taktik yeniliğe gidiyor ve kendini değiştir-

riyorsa, gerilla da o kadar kendisini değiştiriyor ve taktik yeniliğe gidiyordu. Yani gerillanın her zaman için bu tür sürprizleri karşılayacak hazırlığa sahip olması gerektiği bir kez daha açığa çıkıyordu.

Bu süreçte Türk ordusunun aralıksız sürdürdüğü operasyonların yanında, gerilla eylemleri de başarı kazanarak devam etmişti. *Kato Jirki* alanında yapılan *Derê Kaçe* eylemi; çok kapsamlı planlarla hazırlanıp, beş bölük gerilla gücünün katılımıyla gerçekleştirilmiş başarılı bir eylemdi. Bu eylem hiç beklenmeyen bir anda yapıldığı için alanda şok etkisi yapmıştı. Çünkü Türk ordusu, *Kato Jirki* alanına sabit askeri gücünü yerleştirip mevzilerini sağlamlaştırmıştı. Ve gerillanın *Kato*'da böyle bir saldırı yapabileceğine, savunma tedbirleri oldukça güçlü olduğu için hem inanmıyor, hem de ihtimal vermiyordu. Bu yüzden büyük bir gafleti yaşıyordu. O açıdan eylemde 60'a yakın asker ölmesi, bir o kadarının da yaralanarak tepenin ele geçirilmesi özel savaş güçlerinde tam anlamıyla bir şok etkisi yapmıştı. Eylemin başarılı olması gerillaya da büyük bir moral vermiş, imkansız gibi gözüken ve yapılmayan birçok eylemin, aslında iyi bir planlama ve kapsamlı bir yönelimle yapılabileceği ortaya çıkmıştı. Buna bağlı olarak daha geniş kapsamdaki eylem hazırlıkları devam ederken, 1 Eylül 1998 günü Parti Önderliği tarafından ateşkes ilan edildi ve eylemler durduruldu.

TC Genelkurmaylığı tarafından dolayı yollardan ve çeşitli araçlarla "ateşkes" istenmesi sonucu, Parti Önderliği çözüm için tarihi bir fırsat olan ateşkes ilan ediyordu. Parti ve ordu güçlerine bu ateşkese uyulması için talimat verilmiş ve bu talimat

doğrultusunda tüm ordu güçleri savunma amaçlı mevzilenmeyi esas almıştı.

Botan'daki gerilla gücü de, belirtilen çerçevede harekete geçerek kapsamlı eylem planlarını durdurmuş, birçok farklı çalışma için hazırlıklar başlatılmıştı. Bu çalışmalardan bir tanesi de eğitimdi. Ateşkes sürecinde eğitim için uygun alanlar belirlenmişti. Eğitimlerle birlikte savunma sistemi en temel husus olarak ele alınarak geliştirilecekti. Bu çerçevede *Derê Kaçe* eylemi için bir araya gelen gerilla gücünün düzenlenmesi tekrar ele alınmıştı.

KATO MARİNOŞ'a gidiş

Eyalet karargahıyla birlikte, iki hareketli bölük ateşkes sürecinde içerde belli bir süre kalmak için harekete geçmişlerdi. Daha önce bu alanda da bir bölüklük güç bulunmaktaydı. Bir araya gelen gücün yönetimiyle toplantı yapılarak, bu alanda nasıl bir mevzilenmenin esas alınması gerektiği tartışılmıştı. Bu tartışmalar sonucu birbirini savunan bir mevzilenmeye gidilerek, bölüklerin önüne belirli hedefler (keşif, istihbarat, eğitim, lojistik vb.) konulmuştu.

Eyalet toplantısını yeni bitiren *Botan YAJK Karargahı* gücü de toplantı sonuçlarını aktarmak ve diğer bazı çalışmalarını yürütmek amacıyla **Kato Marinos**'a gelmişti. Karargah gücünün gelişle alanda toplanan gücün sayısı daha da artmıştı. Hızla ve planlanan çerçevede, her bölük hem kendi güvenlik tedbirlerini almış, hem de eğitim çalışmalarına başlamıştı. Ateşkes yapılmış olsa da, gerillanın boş durmaması, daha çok çalışması gerekiyordu. Türk ordusunun bu süreci gerillanın aleyhine çevirmek için birçok yönelim içerisine gireceği tahmin ediliyordu. O

✪ Adı, soyadı:

Kod adı: **Zınarin**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı
Mardin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Kato Marinos

açıdan buna her yönden hazır olmak gerekiyordu ki bu da tedbirli yaklaşmakla olurdu.

Gerilla için moral nedir

Gerilla ortamında sık sık yaşanmayan ya da görülmeyen en önemli olaylardan birisi çok sayıdaki gerillanın bir araya gelmesidir. Aynı zamanda bu başlı başına bir moraldir gerilla için. Bu duyguyu gerilla olmayan birisinin yaşaması mümkün değildir. Bir araya gelişler hem büyük bir cesaret işi olurken, hem de aylardır, yıllardır görmediğin yoldaşlarını tekrar görmek, onlarla sohbet etmek, yaşadıklarını öğrenmek ve kendi yaşadıklarını onlara aktarmak güzel bir sohbet ortamı doğurur, birçok konuda bilgi sahibi yapar insanı.

Gerilla yaşamında bu mutluluğun ifade edilmesi ya bir eylemle, ya bir dilanla (halayla), ya da bir moral programıyla anlamını bulur. Birçok gerillanın kolektif olarak katıldığı bu morallere aktif katılamayanlar da

çeşitli biçimlerde desteklerini sunarlar. Yoldaşlarını her yerde olduğu gibi, çok dar imkanlarda hazırlanan bir moral programında yalnız bırakmamak, varolan* yeteneklerini göstermek veya dinlemek, PKK militanlarının duygu ve yaşam birlikteliğini gösterir.

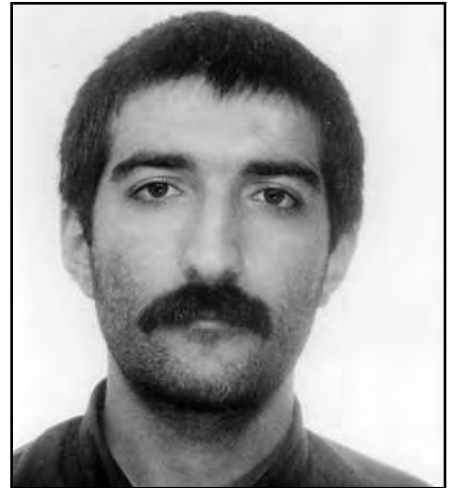
Ateşkes ilan edildiği için eylem yapılamıyordu. Ve gerillanın böyle bir araya geliş onları ortak bir düşüncede birleştirmişti. Alışagelmışin dışında bir program koro, solo şarkılar, tiyatro ve skeçten oluşan programda çeşitli sürprizler de yer alıyordu. Programın hazırlık sürecinde belli zorlanmalar yaşanmıştı. Çünkü her yönüyle yeniliği içeren, göze yeni görünüm, kulağa yeni sesler ifade eden ve savaşı bir bütünsellik içerisinde çağrıştıran konularla bir yaşam gerçekliğini sergilemeye çalışıyorlardı adeta. Bu tür konular, değişik imalarla işlendiğinde hazırlık süresinde hem zorlanma, hem de kabullenmeme yaşanıyordu. Tutucu yaklaşımlar yeniliğe karşı kısmi de olsa direniyordu. Bu çalışmaya katılan birçok arkadaş eski klasik moral tarzı bir program hazırlamayı dayatsalar da, bu çalışmanın sorumluluğunu üstlenen **Sinan** arkadaş, iddiası, kararlılığı, ısrarıyla her türlü karşı koyuşa rağmen çok yönlü bir program hazırlamıştı.

Kato Marinos operasyonundan iki gün önce yapılan bu programda **Zınarin** ve **Sinan** arkadaş, hafızalardan silinmeyecek bir yer edinmişlerdi. Moralde oynanacak olan tiyatro büyük özenle ve birkaç defa provadan geçirilerek tamamlanmıştı. Takım komutanı **Zınarin** arkadaş, nasıl şehit düşeceğinin temsilini bizzat kendisi prova etmişti. Ama hiç kimse O'nun kendisini oynadığını fark edememişti. Çünkü operasyon sonrası oynadı

dığı rolü pratikleştirerek, sözle eylemini bütünleştirmişti.

1992 yılında gerilla saflarına katılan **Zınarin** yoldaş, Mardin, Mazıdağı'nda dünyaya gelir. Çok küçük yaşta partiye katıldığı için, partiyi adeta ailesi gibi görür. Kürdistan'ın en kapalı ortamlarından birinde büyümesine rağmen, büyük savaşıma istemi, özgürlüğe olan tutkusu, aradığı dünyayı bulmanın sevinci ile çabuk gelişir ve kısa zaman içinde öncü bir rol üstlenme konumuna gelir. Gerillada ilk kaldığı alan Zağraslar'dır. Zağraslar'da kaldığı dönemlerde özgürlük ve güzellik arayışının öncü neferlerinden birisi durumundadır. Askeri sanata ilgisi, savaştaki atikliği ve savaşıma isteminin kaynağı; yıllardır feodal gericiliğin ve sömürgeciliğin egemenliğinde kalması, kadının geri bırakılması ve bunu parti içerisinde bilince çıkarmasıydı. Fedakarlığı, cesareti, yoldaşına olan bağlılığı ile herkesin gönlünde taht kurmuştu.

Kadın özgürlük mücadelesindeki arayışı ve ulaştığı derinlik, geri toplumsal kişilik özelliklerle

✪ Adı, soyadı: **Sinan Cemgil
KAHRAMAN**

Kod adı: **Sinan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Kato Marinos

Ortada Oturan Şehit Zinarin

rine karşı savaşımında O'na keskinlik kazandırmıştı. Geriliklerini aşarak yoldaşlarıyla geliştirdiği ilişkilerdeki düzeyi ise, O'nu sevilen, saygı duyulan bir düzeye getirmişti.

Önderlik çizgisinde bütünleşme çabasında da örnek bir yoldaştı. Eylemlerdeki atikliği, inisiyatif, başarı çizgisindeki yürüyüşüyle aranılır bir kişilikti. Zağroslar'da yapılan bir eylemde, rolünü oynamayan takım komutanının inisiyatifini alarak eylemin başarıya ulaşmasında önemli bir rol üstlenmişti.

1995 yılındaki ihanet savaşında, ulusal ihanetçilerin üzerince coşkun bir sel gibi akarak düşmanı kahreden savaşçılar içerisinde yerini almıştı.

Savaşdaki başarısı, yaşamdaki olgunluğu ve canlılığı ile yoldaşları arasında çekim merkezi olmuştur **Zinarin** yoldaş. '96'da kadro eğitimine katılır ve eğitim sonrası hemen Botan eyaletine geçer. Bir dönem Haftanın, daha sonra Eyalet Hareketli Taburu'nda yerini alır.

1998 yılında, Türk devletinin Boton'da gerillayı bitirmeyi ilan ettiği koşullarda; savaş meydana, direnme sürecinin öncü militanı olarak ölümde yaşamı yaratanların ölümsüzlük sembolü olur **Zinarin** yoldaş.

Kato'nun ölümsüzlüğüyle bü-

tünleşen **Sinan** arkadaş da, bütün arkadaş yapısının sevdiği, gelişmeye açık bir yoldaştı. Gerillada henüz yeniydi. Bu yüzden tanımadığı yabancı olduğu çok şey vardı. Bunları öğrenmek için büyük bir istek ve çabayla sarılıyordu görevlerine. Görenler yeni bir gerilla olduğuna inanmıyordu. Aslen Dersim'liydi, fakat Avrupa'da büyümüşü. Yurtsever bir ailesi vardı. Ailesinin yurtsever olmasından dolayı küçük yaşlardan itibaren Kürt ve Kürdistan gerçekliğiyle tanıştı.

Parti saflarına '93 yılında katılmış ve temel eğitimini gördükten sonra basın-yayın çalışmalarında yerini almıştı. Kürdistan'dan uzak büyüdüğünden halk gerçekliğine yabancıydı. Avrupa'da hem basın çalışmalarında, hem de kitle çalışmalarında yer aldığı süreçte birçok çelişkiyi de yaşamıştı. Yaşadığı bu çelişkileri özüne dönüşün sancıları olarak değerlendiriyordu. Çelişkilerini çözümü ulaştırdıkça hızla geliyordu. Zorlandığı zamanlarda da daha çok sessizliği seçiyordu. Fakat ne kadar zorlansa da, devrimcileşme kararından hiçbir zaman vazgeçmemişti **Sinan** yoldaş.

1997 yılında Önderlik Sahası'na giderek yoğun bir eğitim görmüştü. Yaşadığı derin çeliş-

kilerine bir yön verip, yüceleşen kişiliğe ulaşmanın adımlarını daha cesaretli atmaya başlamıştı bu süreçte. Burada annesiyle aynı eğitim devresinde kalmıştı uzun bir süre. Bu da PKK ve mücadele gerçekliğinin başka bir güzel yanıydı. Bu güzelliği hem derinden yaşamış, hem de sorgulamıştı.

Gördüğü kapsamlı eğitim sonrası en büyük özlemi olan gerilla sahasına geçmişti. Yeni bir fidanın filizlenmesiyle başlayan dalları gibi yeteneklerini yavaş yavaş ortaya çıkarıyordu savaş sahasında. '97 yılı geldiğinde, yeteneklerini gerilla yaşamı ile kısa sürede bütünleştirmişti. Yaşama oldukça ilgili olması, savaşı tanımaya çalışması, çevresinde sempati uyandırıyordu. Savaşta yeni olduğu için fazla tecrübesi yoktu, fakat hiçbir çalışmada kendisini geriye çekmiyordu. Basın-yayın, eğitim, kültür çalışmalarına katkı sunuyor, çevresindeki arkadaşlarını da teşvik ediyordu. Babası sanatçı olduğu için ilk müzik eğitimini ondan almıştı. Sanatçının ruh ve estetik güzelliğini savaş ve mücadeleyle bütünleştiren yepyeni bir sentezdi **Sinan** yoldaş.

Gerilladaki ilk pratiği olmasına rağmen saygı, sevgi duyulan bir konuma gelmişti. Yoldaşları ile olan iyi ilişkileri, kendisine verilen değer sayesinde cesareti ve güveni artmıştı. En son operasyonlar öncesinde hazırladığı moral programıyla silinmeyecek bir iz bırakmıştı bütün arkadaşların hafızalarında.

1998 baharında Botan eyaletine gelmişti. Ve Hareketli Tabur'da yer almıştı. **Kato Marin**'ta operasyon çıktığında, hiç tecrübesi olmamasına rağmen en ön saflarda çarpışarak, cesarete ve direnişe öncülük etmişti.

Sinan yoldaş, bu operasyonun ikinci günü tepede yaşanan

çatışmada kahramanca savaşarak şehadete ulaşmıştır. Anısı mücadelemizde her zaman yaşayacaktır.

OPERASYON HABERLERİ GELİR

Kato'da toplanan gerilla gücü belli bir planlama çerçevesinde çalışmalarını yürütürken, Hakkari kapsamında olan *Çiya Reşke*, *Kato Marinos*, *Gêri Barana*, *Faraşin* operasyonunun kapsamı ve nasıl, ne zaman olacağı kesin bilinmiyordu. Bu alanların birinde ya da hepsini içine alan bir operasyon olma ihtimali fazlaydı. Gelen bu haberler doğrultusunda, çevrede üslenen diğer bütün gerilla birlikleri de haberdar edilerek güvenlik tedbirleri daha da geliştirildi.

Kato Marinos'ta; eyalet karargahı, buna bağlı iki hareketli bölük, *Garisan* bölgesinden gelen bir takım, bir takım lojistik gücü, alanda bulunan 15 milis, toplantıdan yeni çıkan YAJK karargahı, 15 katır ve 400 koyun bulunuyordu. Gelen haberlerle operasyonun kesin çıkacağı anlaşılmış, tedbirler için mevcut yönetimle bir toplantı yapılarak mevzilendirme ve taktik tartışılmıştı. Bu tartışmalar sonucunda havadan indirmelere karşı tuzak, karadan gelişen saldırılar için de pusu taktığının esas alınması kararlaştırılmıştı. Aynı zamanda bazı güçlerin **Kato**'dan çıkarılma kararı da alınmıştı. Bu temelde bir takım erkek, bir takım bayan, 15 milis, lojistik için bulunan katırlar ve koyunların yarısı alandan çıkarıldı.

Eyalet Karargahı direkt operasyonu koordine edeceği için **Kato**'da kalması gerekiyordu. YAJK karargahı da henüz yeni geldiği için alandan çıkmamıştı.

Karargaha bağlı iki hareketli bölük, operasyonu karşılayacak güç olarak hazırlanıp mevzilen-

di. Türk ordusunun nasıl bir operasyon geliştireceği çok geniş boyutlarıyla tartışılmıştı, ama ateşkes sürecinde bulunduğu için çok büyük bir operasyon yapılacağı beklenmiyordu. Ya da çok kapsamlı, birçok alanı içine alan bir operasyon olacağı tahmin edilemiyordu. Operasyon, **Kato Marinos**'a altı saat uzaklıktaki **Faraşin** alanında başlamıştı. Bir gün boyunca kobralar tepelere asker indirmiş, arazi arama-tarama şeklindeki rutin operasyon tarzı devam ediyordu. Herhangi bir ize rastlayamadıkları ve hiçbir temas yaşanmadığı için, geri dönme istemlerini Hakkari Tugay Komutanlığı'na bildirmişler, Tugay Komutanlığı'ndan alınan talimat doğrultusunda da operasyonun yönünü değiştirmişlerdi.

CÜNEŞİN İLK IŞIKLARI İPUCUNU VERİYORDU

Operasyonu karşılamak için yapılan toplantıda operasyonun taktikleri üzerinde tartışılmış ve eski tarzda gelebileceği düşüncesi kesinlik kazanmıştı. “Yani aynı alanları esas alarak önce indirme, sonra karadan düzenli birliklerle arazi arama-taraması şeklinde. Düzenlemeler de bu doğrultuda yapılmıştı.” Helikopterlerle yapılacak indirmelere izin verilmemesi için tepelerde tuzak, karadan gelme ihtimaline karşı da stratejik yerlere pusu grupları yerleştirilerek çatışma düzeni alınmıştı. **Kato Marinos**'un karşısındaki tepeler ise akşamdan tutulmuştu.

Sabah, güneşin ilk ışıklarıyla birlikte operasyon çok uzaklardan bile fark ediliyordu.

Tarih 13 Eylül...

Keşif ve istihbarat çalışmaları sonucu uygun görülen yerlerde gerilla birimleri pusuda bekli-

yordu. Önceden tedbirler alınmış olduğu için herkes belirlenen yerlerde mevzilenmiş, hiç görüntü vermeden askerlerin gelişini bekliyordu. Ve operasyon güçleri görünmeye başladı. Yavaş adımlarla gerillaların üzerine doğru geliyorlardı.

Gerilla savaşında, özellikle araziye dayalı savaş taktiğinde “düşman araziye çıktığında vurup imha etmek” gizlilik en önemli kuraldır. En küçük bir dikkatsizlik tümünden imhayı getirecek bir tehlikeyi içinde barındırır. O açıdan her gerillanın bu kuralı içselleştirmesi önemli olduğu gibi, büyük zaferlerin önünü açabilecek imkanları da ortaya çıkartabilir. Savaşta inisiyatif de, güven de, gücünü doğru kullanma da biraz kurallı, ilkeli olmaya bağlıdır.

Sessiz bekleyiş başlamıştı. Bu sessizliğin bozulması an meselesiydi.

Fakat *Derê Muxil*'in (Elek Kapısı) üst tarafında mevzilenen gerilla biriminden bir kişinin açık hareket etmesi askerler tarafından fark edilir. O zamana kadar **Kato**'da gücün mevzilenmesinden haberleri yoktur. Özel savaş güçleri gerillaların mevzilendiğini fark edince, pusu atılan yerin daha üstlerinden sızma yaparak **Kato**'ya girerler. Bu şekilde pusu grubunu geçip, onları işlevsiz bırakırlar. Bir arkadaşın dikkatsiz hareket etmesi bütün planın değişmesini ve tehlikeli bir durumun yaşanmasını ortaya çıkarmıştı.

Türk ordusunun **Kato**'ya girmesi hiç beklenmiyordu. Hele hele karadan değil, ancak havadan yapacağı indirmelerle girebileceği düşünülmüştü, -ki karadan girmek büyük kayıpları da göze almayı gerektiriyordu. Bu operasyonda özel savaş güçleri gerillayı imha etmek için kendi vereceği büyük kayıpları göze almıştı. Bu yüzden operasyonu

oldukça kapsamlı başlatmıştı.

Gerilla açısından ordunun **Kato**'ya bu şekilde girmesi beklenilmeyen bir durumdu. Şimdiye kadar karadan girmeyi fazla denememişti. Denese de birçok kayıp vererek geri çekilmek zorunda kalmıştı. Bu yüzden hep havadan indirme yaparak giriyor ve operasyonu sürdürüyordu. O açıdan bu tarz esas alınıp mevzi lenmeye gidilmişti. Bir nevi salt geçmiş tecrübeler çerçevesinde plan yapılmıştı. Bu bir yanılgıydı. Gerilla, her türlü tehlikeyi çok yönlü düşünüp değerlendirme gücünde olabilmeli. Eğer çok yönlü değerlendirme olmazsa, avantaj karşı tarafa geçer.

Türk ordusunun '98 yılı boyunca geliştirdiği operasyonlarda en çok uyguladığı taktik yanıltma taktiğiydi. Önceki yıllara oranla, beklenenin hep tersini yaparak, gerillanın önlem almasının önüne geçmeye çalışıyordu, -ki **Kato**'da geliştirdiği operasyonda da aynı yanıltmayı geliştirip, avantajları eline alarak, hiç beklenmeyen bir anda gerillayı gündüz çatışmasının içine çekmişti.

KATO BİZE AİTTİR

Düşmanın sızma şeklinde **Kato**'ya girmesiyle çatışmalar başladı. Kato gerillaya aitti, gerillaya ait olarak kalmalıydı. Askerler Kato'ya girmişti, fakat gerillalarda yılların verdiği tecrübe sayesinde büyük bir güven vardı. Ve bu güven gerillanın cesaretini artırıyordu. Özel savaş güçleri, çatışmaların başlamasıyla tekniği tüm yönleriyle se-

ferber edip, hiç aralık vermeden hava saldırılarını sürdürdü. Gerillanın direncini kırıp, kısa vadede sonuç almak istiyordu.

Gerillalar, Kato'ya olan güvenlerinden dolayı gücün büyük bir kısmını çıkarmamışlardı. Gerilla savaşının en önemli avantajlarından biri şuydu: Sayı ne kadar az olursa, tekniği boşa çıkarma ve kendini koruma imkanı o kadar artar. Operasyon öncesinde gücün fazlalığı üzerine tartışılmıştı. Geri çekilmede fazla sorun teşkil etmeyeceği düşüncesi ortak görüş olarak ka-

bul görmüştü. Askerlerin karadan gelişi, aynı zamanda gücün fazla olması, elde bulunan avantajı düşmana vermişti. Tüm bunlar değerlendirip, tekrardan bir karara ulaşmak gerekiyordu. Durum, gerillanın düşündüğünün dışındaydı. Bu yüzden yeni bir değerlendirmeye gidilmesi gerekiyordu.

Bu amaçla yapılan toplantı sonucu operasyon dışına çıkma kararı alındı. Bu karar Kato'yu bırakma değil, sağlam bir şekilde korumanın güvencesiydi. Çatışmalar ise aralıksız gün boyu devam etmişti. Ve bu çatışmalarda **Dijwar** (Manga komutan yardımcısı), **Bahoz** (Manga komutan yardımcısı), **Siyamend** (Manga komutanı) isimli üç ar-

kadaş şehit düşmüş, iki arkadaşı da yaralanmıştı. Bu arkadaşların yaraları hafifti. Düşmanın da ölü ve yaralıları vardı. Fakat ölü ve yaralılarını helikopterlerle götürdüğünden tam olarak tespit edilememişti.

GERİ ÇEKİLME DENEMESİ

İlk gün akşama kadar yaşanan çatışmada çıkarılan sonuç; düşmanın operasyonu devam ettireceği, bu yönlü hazırlıklarını devam ettirdiği.

Gerilla savaşlarında ve diğer tüm savaşlarda geçerli olan kural; inisiyatif hangi tarafta ise, savaşın yönünü belirleyen ve sonuç alan odur. Onun için de gerillanın planladığı çerçevenin dışında gelişen operasyonun inisiyatifi özel savaş güçlerinin elindeydi. Bu açı-

dan inisiyatifin ele geçirilmesi, en azından kayıp vermeden operasyonu boşa çıkarmak için manevra yapılması gerekiyordu. **Kato**'nun çevresinde bulunan tüm tepeler ve sırtlar tutulmuştu. Kato çembere alınmıştı. Yaşanan bu hareketlilik içerisinde karşılıklı telsizlerden takipler devam ediyordu. Ve hem yaşanan çatışmadan, hem de hareketlilikten dolayı özel savaş komutanları gerillanın manevra yapacağını fark etmişti.

Akşam hava iyice karardıktan sonra geri çekilme için harekete geçildi. Manevra esnasında sayının az olması gerekirdi, ama ne yazık ki sayı çok fazlaydı. İki bölüklük gücün yanında 70 kadar koyun, birkaç da katır bulu-

nuyordu. Bu durum gizli hareket etmeyi engellediği gibi, atik ve hızlı olmayı da zorluyordu. Böylesi durumlarda askerlerin çemberini yarıp operasyon dışına çıkmak önemliydi. Hele hele ağır bir güçle bunu başarmak bir ustalık işiydi. Askerlerin avantajlarının fazla olması bunu zorlaştırıyordu. Hem tüm tepe ve sırtların tutulması, hem de Kato'nun önemli yerlerine konan termal kameralar (termal kamera, geceleyin hareketi takip eden ve görüş alanı içindeki canlı bütün nesneleri gösteren bir çeşit askeri dürbündür) manevra yapmayı engelliyordu. Çünkü görölme tehlikesi oldukça fazlaydı.

Her türlü tehlike göze alınarak çemberin dışına çıkma kararı kasinleşmişti. Bölükler ve her iki karargah gücü (Genel Karargah ve PJKK) düzenlerini alarak harekete geçtiler. Katırlar ve koyunlar da bir grup arkadaşın sorumluluğu altında gücün hemen arkasından harekete geçti. Kato'nun eteklerine düşen alan çok geniş bir düzlük alandır ve çıplaktır. Ne bir ağaç, ne de kamufle olarak kullanılabilir bir şey vardır.

Kato'dan çıkıldı ve güç kendini çıplak araziye bırakmaya başladı. Arazinin çıplak olması daha fazla dikkatli, duyarlı olmayı gerektirmekteydi. Tüm güç kendini düzlük alana bıraktığında, düşman pususu fark edildi. Gerillanın manevra yapacağını tahmin ettikleri için tüm geri çekilme yönlerine pusuya yatılmıştı. Bir yandan da yoğun taciz (hareket fırsatı vermeyen atış biçimi) atışıyla gerillaları harekete zorluyorlardı. Düzlük alanın orta yerine gelindiğinde, belirlenen hattan geri çekilme yapmanın zor olacağı anlaşıldı. Bu düz alanı çok atik bir tarzda geçmek gerekiyordu. Sayının çok olması bunu oldukça zorlaştırıyordu. Tüm bunların yanında gerillanın

mesafeli yürüyüş tarzı daha fazla zaman kaybettiriyordu.

Sessiz ve gizli hareket gerekiyordu. Ama koyunlar da ayrı bir sorun yaratıyordu. Sürekli komutanlar tarafından uyarıların yapılması, verilen talimatların bir uçtan bir uca gidip gelmesi, gereken sessizliği istemeden de olsa bozuyordu. Ortaya çıkan durum da askerlerin tahminlerinin kesinleşmesine yardımcı oluyordu. Ay ışığının olması düşmana daha fazla avantaj vermişti ve termalden takibini daha kolay sürdürüyordu.

Mevcut yönetim, olağanüstü toplantı yaparak son durumu tekrar gözden geçirecek ve ne yapmak gerektiğine karar verecekti. Çünkü düzlük bir alanda kalma riskini göze alamazlardı. Yine bu hattan çemberi yarmanın çok zor olduğu, çok büyük kayıp verileceği dikkate alındığından, Kato'ya geri dönme kararı verildi.

Bu kararın ardından geriye dönüş başladı. Herkes çok yorgundu. Bir yandan uykusuzluk, diğer yandan akşama kadar yaşanan yoğun çatışma, bir yandan gece hareketi bütün gerillaları oldukça yormuştu. Herkes zorla ayakta kalmaya çalışıyordu. Bu haldeyken tekrar geriye doğru bir yolculuğa başlamak ister istemez herkesin moralini bozuyordu.

Ama hiç kimse emirlere karşı gelmiyordu. Çünkü o an zor bir durumdalar. Ve en iyisi, gerilla için en uygunu nedir, o yapılmaya çalışılıyordu. Yanlış yapılabilir, ama yanlışta ısrar etmek daha olumsuz sonuçlar doğurabilir. Bu yüzden hemen yanlışın düzeltilmesi gerekiyordu.

Savaşlar bazen anlık olarak yön değiştirebilir. En inisiyatifli bir durumdan tehlikeli bir duruma düşmek kadar, tehlikeli bir durumdan inisiyatifli duruma geçmek de olasıdır. Bu şans de-

ğil, daha çok savaş tecrübesi, taktik üstünlük, cesaret ve coğrafyaya hakimiyet sayesinde böyledir. Önemli olan soğukkanlılığı kaybetmemek, elinde bulunan imkanları iyi değerlendirmek ve yapıyı dinamik tutmaktır. Gerilla her koşul altında yaşayan ve savaşan, gönüllü bir birlikteliğin, büyük sevgi ve saygının adıdır. Bu yüzden geri dönerek yaşam ve özgürlük için Kato'da mevzilenip direnme kararını hemen kabul etti gerillalar. Zaten çemberden çıkmak mümkün değildi. O zaman kalıp savaşmanın en doğru karar olduğu hepsinin kabul ettiği bir gerçektir. Ayrıca Kato gerillanın yaşadığı ortamlardan biriydi. Asker ve koruculardan çok daha iyi tanıyordu Kato'yu gerilla. Bu yüzden geriye dönerek Kato'ya tekrar çıkmaya başladılar.

Çok dar bir zamanda ani karar almak ve bu kararla savaşın yönünü değiştirmek büyük bir cesaret işi olmakla birlikte, ölümle yaşam arasındaki çizginin de belirlenmesiydi. Adeta bir kader belirleniyordu. Bu yüzden her şey bir bütünsellik içinde değerlendirilmeliydi. En doğru, en az tehlikeli ve düşmana en fazla zarar veren bir karar yaşamsal önemdeydi. Bir komutan açısından bu anlar en zor olan anlardır. Aynı zamanda büyük cesaret ister. Çünkü birçok insanın kaderi bir nevi o komutanın aldığı kararla belli olacaktır. Ya büyük bir imha, ya da yapının çoğunun kurtuluşu... Böyle bir kararı veren komutana güven de fazlalıdır. Tehlikeli bir anda çıkma, kendini sağlama alma, bir sonraki günün de güvencesidir. Savaşta her şey her an değişebilir. Bu değişimi herkesin kendi lehine çevirmesi fırsatı da vardır. Alınan yanlış bir kararla aleyhine dönüşen bir değişik de yapılmış olabilir.

Yaşanan durum belirttikleri-

Şehit Nujîn

mizin tam tersiydi. Ortaya çıkan gerçeklik Kato'ya geri dönme kararını zorunlu kılmıştı. Bu, savaşa devam demekti.

GÜLER MİSİN, AĞLAR MİSİN?

İki ateş arasında savaşırken, bazen çok ilginç olayları bir arada yaşamak mümkün oluyordu. Direniş, ihanet, akla hayale gelmeyen buluşmalar vb. Mesela yaşanan bir operasyonda korucu olarak esir ele geçen bir babanın, gerilla olan oğluya karşılaşması gibi... Yine can çekişen bir hayvana yardım elini uzatamamanın verdiği ızdırap gibi... Tüm bunların karşısında dimdik durması gereken, haliyle yine gerilla oluyordu.

İşte yine böyle bir anı yaşamıştık. Geri çekilme esnasında çıkan çatışmada, kendini bir an önce sağlama almak isteyen bir ayı şaşkınlıkla ve korkuyla koyunların arasına girmiş, kendisini kurşunlardan koruması gerekirken koyunlara saldırıyordu. Denilir ya, güler misin, ağlar

mısın! Çok dikkatli ve sessiz olma talimatı arka arkaya verilirken, ayının pençesi altında can havliyle bağırarak koyunların sesi tüm sessizliği bozmuştu. O an ne olduğu anlaşılamamıştı. İnsanın insana karşı yürüttüğü acımasız savaşın yanında, bir de hayvanlar arasında başlayan savaş, akıllara sığmayacak bir görüntü ortaya çıkarmıştı. İşin acı yanı ise, yakalanan koyunu ayının pençesi altından çıkarmanın hiçbir imkanı yoktu! Onu kendi başının çaresine bakma zorunlulu-

ğuyla karşı karşıya bırakarak gitmek zorundaydık. Çünkü şu an ayının pençesindeki koyundan daha tehlikeli bir durumdaydık. Karşımızdakiler ise ayıdan daha kaba ve vahşiydi.

TEKRAR SAVAŞ İÇİN MEVZİLENMEK

Kato'ya geri dönüşle başlayan yolculuk, bütün gücün tekrardan mevzilendirilmesiyle sona ermiş, şimdi zor geçecek yeni bir günün hazırlıkları başlamıştı. Kato'nun en stratejik tepeleri esas alınarak düzenlenmişti mevzilenme. **Kato Marinos**'un dört stratejik tepesi "bunlar aynı zamanda geçit veren kapılardır" vardır. Bunlar *Derê Muxil* (Elek kapısı), *Derê Hırçê* (Ayı kapısı), *Derê Bêrana* (Koç kapısı), *Derê Zêr* (Altın kapısı). Gücün bulunduğu alan daha çok *Derê Muxil* ve *Derê Hırçê* tarafındaydı. Buralar yeniden gözden geçirilerek Bölük Komutanı **Nujîn** arkadaş ve Takım Komutanı **Şero** arkadaşların komutası altında mevzi-

lenilmişti. Mevzilenen arkadaşların dışında kalanlar ise, hava saldırılarına karşı tedbirlerini almışlardı. Aynı zamanda çatışmaların gidişatına göre, takviye olarak yardımcı birlikler olarak kalacaklardı.

Bu da savaşın bir diğer kuralıdır; hiçbir zaman bütün gücünü ön cepheye koymazsın. Her zaman çok az sayıda, fakat nitelikli gücü ön cepheye bulundurursun. Çünkü küçük ve nitelikli mobil gruplar hem daha atik, hem daha vurucu, hem de manevra kabiliyeti daha yüksektir. Gerillanın kaçınması gereken diğer bir konu da, gündüz yaşanan çatışmalardır. Bu her zaman için düşmanın lehinde, gerillanın aleyhindedir. Çünkü gündüz çatışmaları, sayıca ve teknik olarak üstün olan güçlerin işine gelir. Yani gözükken bir hedefi kuşatma altına aldıktan sonra, teknik gücüyle yıpratır ve en son vurucu timlerle imha eder. O açıdan gerilla savaşında zorunlu hallerin dışında fazla gündüz çatışmalarına girilmez. Kato'da bu zorunluluk ortaya çıkmıştı. Çemberi yarmak için çatışmak gerekiyordu. Sabahın ilk ışıklarıyla başlayacak çatışmaya Türk ordusu da hazırlanıyor, bunu bize hissettirmek için sabaha kadar aralıksız havan atışları yapıyorlardı. Bunun dışında uçaksavarlar sürekli Kato'nun çevresindeki sırtları tarayarak uyumamıza izin vermiyordu. Biraz da psikolojik savaşın bir gereği olarak, gerillayı uyutmayarak korkutmaya, gücünü göstermeye çalışıyorlardı. Ama her şeye rağmen bütün arkadaşlar büyük bir coşkuyla, adeta bayram karşılamaya hazırlanıyorlardı.

Sabahleyin günün ağarmasıyla birlikte *Derê Muxil* çevresine yoğun bir hava saldırısı başladı. Bir yandan da kara birlikleri stratejik tepelere sızma yapmaya çalışıyordu. Burada gücün ba-

şında olan **Nujin** arkadaş çok sakin bir şekilde talimatlar veriyor, çatışmayı yönlendiriyordu. Telsiz takibinde de anlaşıyordu ki, **Nujin** arkadaş savaş meydana değil, sanki bir filmin provasını yapıyordu. Her talimat veriş, denetimi altındaki arkadaş yapısını yönlendiriş, film setindeki yönetmenin oyuncularını yönlendirmesine benziyordu. Ama bu gerçek bir film ve başrol oyuncular da gerillalardı. Ve bu filmde hata yapan ölüyordu. Kötü adam rolündeki askerler ise gerillaların direnişini kırıp tepeyi ele geçirmek istiyordu.

Bazen özel savaş elemanları telsizlerden ağza alınmayacak küfürler ediyorlar, psikolojiyi bozmak için değişik yöntemler kullanıyorlardı. Bu yöntemler daha çok başarısız bir saldırı veya gerillaların başarılı bir saldırısı sonrasında yoğunlaşıyordu. Başarısızlığın verdiği hayal kırıklığı ve kinle ağızlarına ne gelirse söylüyorlardı. İkinci bir amaçları ise, gerillaları sinirlendirerek uygun olmayan davranışlara yöneltmekti. Böylece daha kolay avlamayı düşünüyorlardı akıllarınca. Sporda buna 'kaçak' deniyor. Savaşta ise 'psikolojik savaş.' Türk ordu güçlerinin 'Özel savaş' veya 'düşük yoğunluklu harp' stratejisine göre yaptığı kirli savaşın küçük bir uygulamasından başka bir şey değildi.

Çatışma yoğunlaşmıştı. Öyle bir an ki, özel savaş güçlerinin başlarını dahi kaldırmasına fırsat vermiyordu **Nujin** arkadaş ve diğerleri. Yine **Nujin** arkadaş tepede bir mevziden bir mevziye giderek tüm arkadaşları harekete geçiriyordu.

Kadın olmanın savaşta avantajları da, dezavantajları da vardır. Özellikle Kürdistan gibi feodalizmin hakim olduğu erkek egemenlikli bir toplumda, kadı-

nın savaşması kadar, savaşması da büyük bir devrimdir. Kadın örgütü, kadın partisi ve ordulaşması sadece PKK'nin geliştirdiği bir mücadeledir. Bunu dünyada başaran tek güç PKK'dir. Bu öyle kolay bir mücadele ile değil, özellikle Parti Önderliğimizin yürüttüğü büyük mücadeleler sonucu geliştirilebilmiştir. Yine de bunu devam ettirmek ve sonuçlandırmak büyük bir savaş ve bedel istiyor. Kürt kadını bu savaşın bedelini binlerce defa vererek, özgürlük savaşımını sürdürmektedir.

Savaşın kızgın ortamında kadını bir güç, irade, komutan olarak kabul edip, talimatları doğrultusunda yürüyen erkek olduğu gibi, hala bu egemenliğinde ısrar edenler de vardır. İşte böyle kızgın bir anda bunu dayatan yoldaşlarıyla karşı karşıya gelen **Nujin** arkadaş, bütün olgunluğuyla, kızmadan talimatlarında ısrar eder. Manga komutanı olan Büyük Güneyli **Kandil** arkadaş, "Bir bayanın komutası altında savaşmam" diyerek karşı çıkar. Düşman tehlikesi yaklaştıkça, mecburiyetten dolayı savaşır. Tepenin askerlerin eline geçmesi, Kato'da bulunan bütün gücün tehlikeye girmesi demektir. Her iki taraf da bunu bildiğinden, daha hırslı ve cesaretle savaşına devam etmişti. Ve O'nun talimatını dinlemek istemeyen, karşı çıkan **Kandil** arkadaş dahi harekete geçmişti. Artık tek amaç vardı; tepeyi Türk ordusuna vermemek. Tek vücut olmuş bayan ve erkek gerillalar, bu sayede özel savaş güçlerinin her saldırısını boşa çıkartarak tepeyi ellerinde tutabildiler.

Öğleden sonra saat 14.00'da çatışmalar daha fazla yoğunlaşmıştı. Feodalizmin temsilinde ısrarlı olan **Kandil** arkadaş bu arada vurularak şehitler kervanına katılmıştı. Büyük Güney Kürdistan'ın Behdinan bölge-

sinde büyüdüğü için feodal özellikleri çok fazlaydı. Ama yaşamında fedakarlığı, savaşta da cesaretiyle tanınırdı. Küçük yaşlardan itibaren savaş ortamında büyümesinin verdiği tecrübeyle birçok çatışma ve baskında hep ön saflarda yerini almıştı. Ama savaşta cesaret, tek başına yetmeyen bir unsurdur. Dikkatli olmak, kendini korumak korkaklık değildir. Aksine, olması gerekendir. **Kandil** yoldaş, savaşta cesaret ve gözü kapalı intikam hırsı olarak gördüğü için çabuk şehit düşmüştü.

Türk ordusu, gelişen direniş kırılamayacağını anlayıp, bir aradan çatışmayı durdurup hava saldırılarını yoğunlaştırdı. Bir saat kadar devam eden hava saldırısı sonrasında tekrar iç içe çatışmalar başladı. Türk ordusu hiç fırsat vermediğinden ne biraz dinlenmeye, ne de yemek yemeye zaman vardı. Yemek de, uyku da savaş kazanmak olmuştu. Herkesin umudu da bu tepenin düşmemesiydi.

Nujin arkadaş tüm gücüyle yükleniyor, kimsenin kendisini geriye çekmesine fırsat vermiyordu. Sonuçta her türlü zorlanmalara karşı hamle üstüne hamle yapılarak Türk ordu güçleri püskürtülüyordu.

Akşam olmak üzeriydi. Tepede direniş hala devam ediyordu. Karşılıklı son hamleler yapılıyordu. Türk ordusu bir kere daha saldırıya geçmişti. **Nujin** arkadaş, çatışmada yorgun düşen arkadaşları harekete geçirmek için, öne fırlayarak çatışmayı devam ettirdi. Hem bağırarak yoldaşlarına cesaret veriyor, hem de atışını hiç kesmeden özel savaş güçlerine nefes almıyordu. Ama uzaklardan yapılan bir suikastla **Nujin** arkadaş şehit düştü.

*Binlerce umut var yüreğimde
Ve binlerce sevdâ*

Umut ve sevdâ kadar

Acıya da yer var yüreğimizde

Kato Marinos çatışması ile **Nujin** arkadaşı; cesaretin, fedakarlığın, Apocu direniş ruhunun bütünleşmesini herkese bir daha göstermişti. Kürt kadını **Komutan Nujin** şahsında bir kez daha ölümsüzleşti. Kendine çok güvenen Türk özel savaş güçlerini tepeye sokmayarak, operasyonun seyrini değiştirmişti **Nujin** yoldaş. Kato semalarında, teslimiyet değil direniş bayrağı dalgalandı. Ve bu bayrak operasyon bitimine kadar bir tepeden bir tepeye gidip geldi.

Nujin arkadaş, Şırnak'ın Xirbikê Besta köyünde dünyaya gelmişti. 1989 yılında partiye katılan bu Botanlı Kürt kızı; PKK içerisinde büyümüş, gelişmiş, kendi gerçekliğini ve dünyayı tanımıştı. Kadını tanıması, sevmesi, onu sahiplenmesi de savaş ortamında olmuştu. Partiyeye katıldığında okuma yazma bilmiyordu. Partiyeye henüz çok küçük yaşta katıldığından, toplumun çirkinlikleriyle fazla içli dışlı olmamıştı. Doğal, kendi halinde bir kişiliği vardı. Okuma yazmayı Önderlik Sahası'nda öğrenmişti **Nujin** arkadaş. Botanlı bir Kürt kızyken, PKK okulunda, özellikle Önderlik'ten aldığı eğitimle bilinçli bir komutan düzeyine ulaşmıştı.

Uzun zamandır parti içinde olması ve daha küçük yaşlarda katılması sebebiyle geleneksel toplum ölçülerine göre yaşayan kadın gerçekliğini fazla yansıtmıyordu. Kimseye bağımlı olmamak O'nun en belirgin özelliği. Hem kadına, hem de erkeğe bağımlı olmaktan her zaman kaçınıyordu. Öğrenme hırsıyla bütünleştirdiği bu özellikleriyle saygı duyulan ve sevilen bir yoldaştı. Zaten savaş ortamında yalnız savaşmayı değil, savaştıran özellikleri esas alması, komutanlaşmasını da berabe-

rinde getirmişti.

Önderlik Sahası'nda iki yıl eğitim gördükten sonra tekrar ülkeye, gerilla sahasına gelmişti. Bu sefer ülkeye gelişi daha farklı, daha anlamlıydı. Çünkü on yıldır içinde mücadele ettiği partiyi daha yeni yeni anlamaya başlamıştı. Önderlik'ten aldığı güç ve bilinçle sanki partiye yeniden katılmıştı.

Sınıf ve cins bilincini kazanmıştı **Nujin** arkadaş bu süreçte; artık sadece düşmanı değil, kendisini klişeleştiren anlayışlara karşı da savaşması gerektiğini biliyordu. Çünkü Önderlik bir PKK'linin nasıl olması gerektiğini enine boyuna koymuştu ortaya. Bunun dışındakilerle mücadele etmek gerekiyordu.

Özgürlük tutkusu, zafer çizgisinde yürüme istemi vazgeçilmez bir ilkesiydi. Gelişimindeki hızlilik, yoldaşları arasında hayranlık uyandırıyor. Önderlik'ten aldığı eğitimle kazandığı bilinci arkadaşlarına vermenin yoğun çabasını gösteriyordu. Salt kendisinin değil, bütün kadın yoldaşlarının gelişimi O'nun için önemliydi. Zaman zaman güç getirmekte zorlandığı, çözümsüz kaldığı durumlar olsa da, mücadelesinden asla vazgeçmiyordu. Bazı şeyleri zamana yayarak çözebileceğini yaşayarak öğrenmişti.

Botan'ın en zor koşullarında, hiçbir zaman yılmadan savaşta **Nujin** arkadaş. Botan'da, özellikle savaşın en kızgın ortamında kadın olarak savaşa katılmak çok zordur. **Nujin** arkadaş partiyi, kadını, yaşadığı toplumun gerçekliğini bilmediği süreçlerde dahi, kendi iradesiyle yaşamayı esas almıştı. Normal ölçülerin dışında olduğu için, özellikle egemenlikli yaklaşım sahipleri tarafından zorlanmıştı. Yine de derler ya, doğru olandan şaşmamıştı. Bundan dolayı savaşta rolü belirleyici olmuştu.

Kato Marinos'ta olduğu gibi girdiği yüzlerce eylemde, operasyonda, çatışmada ön cephede savaşmıştı. Kadın olsun erkek olsun herkese kendini kanıtlamış bir komutandı. Yaşamda, **“Önderliğin emeklerine cevap olmak istiyorum”** şiarını esas alıyordu her zaman. Botanlı Kürt kızından özgür kadına ulaşma yolunda, şiarına bağlı kalarak yürüdü **Nujin** yoldaş. Büyümedeki iddiası, kararlılığı, ısrarı bize bıraktığı en büyük mirastır.

***

Nujin arkadaş şehit düştükten sonra da çatışma devam etti. O'nun cesareti diğer arkadaşları da cesaretlendirmiş, daha büyük bir güçle çatışmaya başlamışlardı. Ve bunun sonucunda da Türk ordu birlikleri bir kez daha birçok kayıp vererek geri dönmek zorunda kaldılar.

Aynı tepenin başka bir mevzisinde yaralanan **Xışman** ve **Bargiran** arkadaşlar kendilerini bir mağaranın içinde saklamışlardı. Askerler bir ara kendilerini tepenin bazı mevzilerine kadar ulaştırmışlardı. Her iki arkadaşın yerlerinden hareket etmeden sessizce beklemekten başka çareleri yoktu.

Askerler daha fazla yaklaşıncaya **Bargiran** arkadaş yerlerini değiştirmeleri gerektiğini söyler. **Xışman** arkadaşın yarası ağır olduğu için hareket etmekte zorlanır. Yaralandıklarında silahları kayalardan düştüğü için ellerinde sadece birer tane bombaları vardır. Eğer askerler onları fark ederse bombalarını patlatmak için hazır beklemektedirler. **Bargiran** arkadaş atik hareket ederek yerini değiştirir. Kendisini bir kayanın arkasına gizlemeyi başarır. Ama **Xışman** arkadaş yarasından dolayı yerini tam sağlamlaştıramaz. Askerler iyice

yaklaştığı için **Xişman** arkadaş yaralı olarak ele geçmemek ve **Bargiran** arkadaşını kurtarmak için bombasının pimini çekerek patlatır ve şehit düşer. Patlama sesinden sonra askerler olay yerine gelir. Korktukları için çok fazla kalmadan hemen geri dönerler. Bu sayede **Bargiran** arkadaş kurtulur.

Akşama kadar devam eden çatışmada üç arkadaş şehit düşmüş, dört arkadaş da yaralanmıştı. İki arkadaşın yarası ağırdı. Diğer ikisinin yarası hafifti. Tepeyi ele geçiremeyen özel savaş güçleri bir kademe geriye çekilerek sabah için hazırlık yapmaya başlamıştı. Bu tepeyi kesin ele geçirecekti. Ne pahasına olursa olsun, ne kadar kayıp verirse versin bunu başaracaktı. Ve askerlere verilen talimat da aynen böyleydi.

YENİDEN GERİ ÇEKİLME

Karanlığın çökmesiyle her şey susmuş, ortalığı sessizlik kaplamıştı. Askerler bile çatışmanın verdiği yorgunluktan dolayı dinlenme ihtiyacı duyuyordu. Her iki taraf da durumu yeniden gözden geçirip ertesi gün için bir karara ulaşmalıydı. İki gün üst üste devam eden çatışmada gerilla çok yorulmuştu; artık gücün tekrar kendisini toparlaması için zaman kazanması gerekiyordu. Bir gün önce yapılan geri çekilme denemesi başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Ama mutlaka Kato'dan çıkmak da gerekiyordu. Gün boyu devam eden çatışmalarda askerler gerillanın mevzilendiği yerleri tespit etmişti. Çatışmaya giren askerlerini sürekli değiştirdiği için, gerilla kadar yorgun olamazdı. Bir gün daha yaşanacak çatışma, kayıpları çoğaltabilirdi. Geri çekilme yapılabilecek bir tek yer vardı; *Derî Muxl'*ın bitimi sayılan yer. Burası da *Marinos* vadi-

sine doğru inen kayalık ve uçurumlardan oluşan tehlikeli bir geçitti. Fakat denenmesi gerekiyordu. En son buradan gitme kararı kesinleştirilip hareket için hazırlıklara başlandı. Yarası ağır olan, yürüyemeyecek durumdaki arkadaşlar bir araya getirilip uygun bir yere yerleştirildi, yürüyebilecek olanların ise silahları alınarak yaraları hızlı ve idare edebilecek bir şekilde sarılarak hareketi hazır hale getirildi. Burada ayağından yaralanan takım komutanı **Hebûn** arkadaş, yürüyebileceğini söyleyerek gruba katıldı.

Türk ordusu sessizliğini koruyordu. Fakat bu sessizliğin hiç de hayra alamet olmadığını biliyordu. Bu yüzden termal kameralarla gerillaların ne yaptığını anlamaya çalışıyor, takibini de sürdürdürüyordu. Gerillaların geri çekilme yapacağını tahmin ediyordu. Bu yüzden önlem almaya çalışıyordu.

Savaşta, görünen düşman korkutucu değildir. Eğer karşında senden kat be kat üstün düşman güçleri de olsa, ellerinde her türlü imkanları da olsa, onları bir şekilde alt edebilirsin. Hiçbir şey yapamasan da, sonuna kadar çatışır, ölürsün. Ama korkutucu olan, bilinmeyen düşmandır. Nerede ne zaman vuracak, nerede ne zaman ortaya çıkacak, neye benziyorlar, bilinmediği için önlem almak da zorlaşır. Önlem alırsın gelmez, ama en zayıf anında bakmışsın hemen yanı başındalar.

Türk ordusu bu gerçeği bildiği için gerillayı görünmezlikten çıkartmaya çalışıyordu. Yani sessizce kaybolmaları demek, çok tehlikeli bir duruma gelmeleri demekti. Bu da inisiyatifi gerillalara geçireceği için, iyi izlemesi ve önlem alması gerekiyordu.

Erzaklar toplanmış, yaralı arkadaşların silahları ve çantaları

alınarak harekete geçilmişti. O gün de dinlenme imkanı olmamıştı. Bu durum haliyle yürüyüşü zorluyordu. Ama sabah olmandan da Kato'yu boşaltmak gerekiyordu. Grup çok yavaş ilerliyordu. İniş hattının kayalık ve uçurum olması, yürüyüşün ağır olmasına neden oluyordu. Yaralı arkadaşları kayalıklardan indirme ise daha da zordu. Böyle olunca bir yerden inmek için birikmeler oluyordu. Ve bunun sonucunda da ister istemez gürültü çıkıyordu. Tek avantajımız, bu güzergâh üzerinde büyük bir şelalenin olması ve çıkartılan gürültüleri boğmasıydı.

Yürüyüşe geçildikten yaklaşık yarım saat sonra havan atışları tekrar başladı. Atılan havanlarla yürüyüş daha da yavaşlamıştı. Her havan atışından sonra tedbir olarak bekleniliyordu. Ardından tekrar yürüyüş, tekrar havan...

Hem Türk ordusunun tekniğine karşı, hem de doğaya karşı amansız bir mücadele veriliyordu. Çok güçlü, iradeli, düşmanını sevindirmeyecek bir direniş gösterilmeliydi. Bütün arkadaşlar bu inanç ve iradeyle hareket ediyor, zorluklar karşısında yılmıy, yılmıy kapılmıyorlardı.

CİDDİYETİN İÇİNDE ŞAKA

İki gündür aralıksız devam eden çatışmalar, tarihi bir savaşı Kürdistan tarihine yazıyordu. Açlık, susuzluk, yorgunluk, uykusuzluk düşünülmeden bu operasyon nasıl tersine çevrilmeli? Karşıdaki güce nasıl darbe vurulmalı? Her şey yaşam ve zafer için seferber edilmişti. Türk ordusu ateşkes sürecinde böyle bir operasyon geliştirerek bizi zorlayıp ateşkesi bozmak istiyordu. Bütün gerilla gücü bunun farkındaydı. İşin şakası olmadığı, küçük bir duyarsızlığın birçok tehlikenin önünü açabileceği bir

gerçekti. Havan atışları altında yürürken, bir arkadaş savaşın ciddi bir iş olduğunu yeni anlamış gibi “*Bu adamlar gerçekten ciddi*” diyerek, hiç gülmememiz gereken bir anda kahkahalar atmamıza yol açmıştı. Başka bir arkadaş da cevaben “*Adamların ciddi olduğunu biraz geç anlamadın mı?*” diyerek gülmemizi daha da artırmıştı. Stresli bir anda en küçük şakalar bile iyi bir moral oluyordu.

Verilen kısa mola ile birlikte, havandan yaralanan arkadaşlara acil müdahaleler yapılarak, havan atışları arasında tekrar harekete geçildi. Havan atışları yaklaşık bir saat devam etti. Geçit vermeyen bazı yerlerde herkes kendisini aşağıya atarak yürüyüşüne devam ediyordu.

Kayalıkların tehlikeli kısmı hemen hemen geçilmişti; öncü grup durarak gücün toplanmasını bekliyordu. Bu arada gürültü tekrar başlamıştı. Bir yandan talimatlar veriliyor, bir yandan yaralı arkadaşlar sakinleştirilmeye çalışılıyordu.

YAJK Karargahı iki bölüğün arasında yürüyordu. Oluşan kalabalıkta öncü olarak giden bölükten bir manga bayan arkadaş koptu. Bölüğün düzeni içinde yürüyemiyorlardı. Mecburen arkadan gelen bölükle hareket etmek zorunda kalmışlardı. Bu manganın yanında da yaralı arkadaşlar vardı. Aynı zamanda diğer yaralı arkadaşlar da artık zorlanmaya başlamışlardı. Her ne kadar direnseler de, kan kaybı ve yorgunluk onları bitkin düşürmüştü. Tepede yaralanan arkadaşların dışında, havan atışları sonucu da bazı arkadaşlar yaralanmıştı. *Şervin* (YAJK Merkez üyesi) ve *Rengin* (YAJK Merkez üyesi) arkadaşlar birlikte yaralanmışlardı. *Şervin* arkadaşın her iki ayağına parça değdiği için yarası çok ağırdı. Hareket etmesi imkansız-

dı. Hareket halinde kan kaybından bile şehit düşme ihtimali büyüktü. Kendisi de bunu biliyordu. Onun için götürülmesi için ısrar etmedi. Yaralandığı yerden uzaklaştırılarak, bir yerde saklanması için yer belirlendi. Bir kaya altıydı; hem havanlara karşı sağladı, hem de açık değildi. Yanına biraz yiyecek bırakılarak yeniden harekete geçildi. Fakat Türk ordusu, operasyonun dördüncü günü, arazi arama taramasında *Şervin* arkadaşını bularak şehit etti.

Savaşta zor anlardan birisi de budur. Yaralı olan yoldaşını götürmemek. Eğer yarası çok ağırsa, götürmek hem onun açısından, hem de tüm grup açısından daha fazla tehlikelidir. Eğer yoğun saldırı yoksa, manevra inisiyatifi senin hakimiyetin altında ise, o zaman götürülme imkanı vardır. Fakat o sırada yaşanan durum böyle bir şeye imkan vermemişti. *Şervin* arkadaş da durum değerlendirmesini arkadaşlara bırakmıştı. Çünkü grubu tehlikeye atmak istemiyordu.

Şervin arkadaş, Güney (Küçük) Kürdistan’ın Derik kazasında 1970 yılında dünyaya gelir. Ailesi yurtseverdir. Abisinin partiye katılmasından dolayı küçük yaşlardan itibaren partiye iç içe büyür. Liseyi Derik’te bitirdikten sonra, Halep’te meslek okulunda okur.

1990’lı yıllarda Kürdistan’ın her tarafında yoğun serhildanlar vardır. Bu gelişmeler *Şervin* arkadaşını oldukça etkiler. Serhildanlardan aldığı coşkuyla partiye katılarak Mahsun Korkmaz Akademisi’ne gider. Burada bir süre eğitim gördükten sonra Afrin’de cephe faaliyetlerine katılır. 1992 yılında Güney Savaşı sürecinde gerillaya gelir. Partiyi tanıması, Kürt halk gerçekliğini tanıması uzun bir süreci alır. Bu

süreç çok sancılı geçer. Partiyi ailesi gibi görür. Ve parti içindeki herkes de ailenin fertleridir. Yaklaşımı, ilişki tarzı bunun dışına fazla çıkmaz. Güney Savaşı’ndan sonra Zele kampına gider. Burada yönetimde yer alır. Zele’de ortaya çıkan reformist çizginin karşısında yeterli militan bir duruş sergileyemez. Kişileri yargılaması olmadığından, doğruyu ve yanlışını birbirinden tam olarak ayırt edemez. O açıdan bu pratiğin sorgulanmasında *Şervin* yoldaş da yer alır. Yeneden kendisini tanıma, dönüştürme savaşımına başlar. Daha sonra da tekrar Önderlik sahasına gönderilir.

Bu O’nun ikinci eğitimidir. Ama hem olumlu hem de olumsuz pratiklerden oldukça ders çıkarmış, partiyi ve parti içi savaşımı yaşayarak öğrenmiştir. Eksiklik ve yetmezliklerini bilince çıkarmış olarak katıldığı bu eğitim devresi O’nun için bir nevi militanlaşma anlamını taşır. Parti için kadro ve komutanın ne ifade ettiğini daha iyi anladıkça vicdan muhabesi ağırlık kazanır. Parti Önderliği’nin yakın ilgi ve desteğiyle tekrar kendisine güveni gelişir. Özellikle bir kadın olarak neyi temsil ettiğini, nelere zemin olduğunu anlamaya çalışır.

Derik, feodal yaşam tarzının hakim olduğu bir yerdir. Babasının da ağa olmasından dolayı, bir Mir kızı gibi büyütülür *Şervin* yoldaş. Onun için kendi öz gücüyle yürümekte zorlanır. Ama her şeye rağmen teslim olmayı kabul etmez. Özgür bir militan olmada iddiası büyüktür. Kadın özgürlük savaşının öncüsü olmaya da her zaman adaydır. Önderlik Sahası’nda gördüğü ikinci eğitimin ardından tekrar ülke sahasına gelir.

YAJK Kongresi sonrasında karargahlaşmaya gidilmişti. *Şervin* arkadaşın dönüşü de bu sefer daha iddialı ve farklıdır.

YAJK Merkez Karargah yönetiminde yer alır. 1995-96 sürecidir. İlk kez kadın karargahı oluşturulduğu için acemilikler de vardır. Yine de en iyisini başarmak için yoğun bir çaba harcar **Şervin** yoldaş.

1995-96 sürecinde Merkez Karargah bünyesinde kış üslenmesi yapılır. Bu üslenmede tüm karargah güçlerini içine alan bir eğitim de yapılmaktadır. O süreçte Merkez Karargah'tan **Zeki** (Şemdin Sakık) sorumludur. İşbirlikçi-tasfiye çizgisinde tahribatlar yaşanmakta, karargah bünyesinde bulunan güç çok zorlanmaktadır. Özellikle **Zeki** tasfiyeciliği, kadın üzerinde büyük hesaplar yaparak, Önderliğin özgürlük çalışmalarını boşa çıkarmayı amaçlar. Parti saflarında artık bir güç, irade olan kadını yanına çekmek, **Zeki**'nin işbirlikçi-tasfiyecî anlayışını yaygınlaştırmada kolaylık sağlayacaktır. YAJK Merkez Karargah Yönetimi olarak bu tasfiyecilikte yer almaz, fakat rolünü de gerektiği gibi oynamaz **Şervin** yoldaş. Önderliğin tekrar müdahalesiyle tasfiyecilik açığa çıkarılır. Ve tekrar tüm karargah yönetimleri Önderlik Sahası'na çekilerek soruşturmaya alınır.

Şervin arkadaş bu yargılanma

karşısında çok sarsılır. İşbirlikçi-tasfiyecî çizgiye karşı savaşmış, ama parti doğrularını hakim kılmada yetersiz kalmıştır. Bu durum **Şervin** arkadaşta daha büyük öfke yaratır. Kesin başarı çizgisinde yürümek için, kendi iradesi ve gücünü ortaya çıkarmak için, kişiliğine karşı yoğun bir savaş başlatır. Artık parti ve Önderlik için her koşul altında savaşmak vazgeçilmez bir ilkedir O'nun için. Çok sancılı, fakat gelişimi daha sağlıklı olan bir eğitimden sonra tekrar sıcak savaş sahalarına döner.

Şervin arkadaş, geçmişte daha çok Güney (Büyük) Kürdistan'ın çeşitli alanlarında kalmıştır. Bu sefer, yaşamın tüm güzellikleriyle ortaya çıkarıldığı Botan'da komutan olarak görev alır. Hareketli Tabur'da ve Gabar alanında kalır. Yoldaşlarıyla bütünleşmede hiç zorlanmaz. Yaşadığı pratik süreçlerden çıkardığı önemli tecrübeler vardır. Bunları yoldaşlarıyla paylaşır. Hele hele kadın yoldaşlarını bilinçlendirmek için çok yoğun çaba harcar. Yalnız kendisi için değil, tüm kadın savaşçılar için yaşar adeta. Ki bir kadın yoldaşına biraz bilinç vermek için saatlerce tartışır, dinler, kavratmaya çalışır. Bundan ne kendisi, ne

de yoldaşları sıkılır. Egemen yaklaşımlar karşısında burada da zaman zaman zorlanır. Bu kez ne kendisini geriye çeker, ne taviz verir, ne de sessiz kalır. Savaşımını ne pahasına olursa olsun sürdürür. Özellikle kadın yoldaşları arasında çok sevilen, saygı duyulan, güvenilen bir düzeye gelir. Bunun verdiği güvenle savaşımını daha da keskinleştirir.

Gabar bölgesinden YAJK Eyalet Karargahı'na geldiğinde **Kato Marinos**'ta operasyon çıkar. Geri çekilme sırasında atılan bir havan topunun parçaları ayağına isabet eder ve ağır yaralanır. Çok tehlikeli bir geri çekilme yaşandığından, götürülemez. Zaten kendisi de grubu tehlikeye atmamak için kalmak ister. Daha sonra arazi arama taraması yapan özel savaş güçleri tarafından bulunur ve şehit edilir.

Şervin yoldaş, PKK tarihinde önemli süreçlere damgasını vuran, kadın özgürlük mücadelesine önemli tecrübeler katan, bu özgürlük savaşımının fedai düzeyinde temsilini yapan, unutamayacağımız bir özgürlük savaşçısı ve komutanıdır. Anısı mücadelemize önder olacaktır.

UNUTULMAYAN YOLDAŞLIKLAR

Yaşanan bu operasyonda üç YAJK Merkez üyesi arkadaş yaralanmıştı; ikinci gün yaşanan çatışmada **Sevra** arkadaş, geri çekilmede de **Şervin** ve **Rengin** arkadaşlar. **Şervin** arkadaşın yarası çok ağır olduğu için daha sonra şehit düşmüştü. **Rengin** arkadaş ise kafasından yaralanmıştı. Yürüyebilecek durumda olduğu için bir arkadaşın yardımıyla yola devam ediyordu.

İnilen yer oldukça sarp ve zorluydu. **Rengin** arkadaşın buralardan inmesi için güçlü bir arkadaşına ihtiyacı vardı. Çünkü yanlışlıkla düşse şehit olabilirdi.

Bu yüzden kendisini bırakmaları için uzun bir süre arkadaşları ikna etmeye çalışmıştı. Ama bu kabul edilmemişti. *Eriş* ismindeki bir arkadaş **Rengin**'i sırtlayarak yürüyüşe devam etmişti.

Savaşta yaşanan zorlukların içinde böyle güzel, duygulu anlar sıkça yaşanmaktadır. Her şeyi bir arada yaşamak bu olsa gerek. İnsanlığı, dostluğu, güzelliği, çirkinliği canlı tanıklarıyla birlikte görmek... Gözlerinin gördüğüne, kulaklarının duyduğuna inanarak, yoldaşına ölümüne bağlanmak... İşte *Eriş* yoldaş böyle bir anı tekrardan tüm yoldaşlarına göstermişti. Bu fedakar, cesur ve kahramanca davranışıyla, kendisini de tehlikeye atmıştı. Ama her şeyden önce yoldaş diyerek PKK militanlığının özünü herkese birkez daha göstermişti.

ARTIK ŞAFAK OLUYOR

Şafağın sökmesine az kalmıştı. Aydınlık olmadan tüm gücün vadiden çıkıp sağlam bir yere ulaşması gerekiyordu. Bunun için herkes acele ediyordu. Öncü bölük ve her iki karargah gücü aydınlık olmadan sağlam bir yere ulaşarak kendilerini güvenceye almışlardı. Arkadan gelen bölükte yaralı arkadaşların çok olması nedeniyle, aydınlık olduğunda hala vadiden çıkamamışlardı. Özel savaş güçleri zaten gece hareketini sabaha kadar takip ettikleri için, geri çekilme yönünü de tam olarak tespit etmişlerdi.

Marinos köyüne giden vadinin ortasında büyük bir akarsu ve her iki tarafı saran yüksek tepeler vardı. Kato'dan vadiye iniş yapılan yerin sol tarafında, sırtın ortasından köye doğru giden geniş bir toprak yol uzanıyordu. Türk ordusu bu yolun belli birkaç noktasında pusukurmuştu. Şafağın sökmesiyle

hala vadide olan arkadaşlar bunu görememişti. Bir takımılık bayan gücü pusuya düşmüştü. Bölüğün yürüyüş düzenine göre bayan takımı arkada yürüyordu. Yaralı arkadaşların birçoğu da bu takımın yanında bulunuyordu. Toprak yol vadiye tam hakim olduğun için, ağır silahlarla taramalar başlamıştı. Böyle bir yerde çatışmaya girmenin hiçbir anlamı yoktu. Bu yüzden yapılması gereken, atik hareket edip köye ulaşmak, ya da suyun, ağaçların arasında sağlam bir yerler bulup, kendini sağlama almaktı. Bunu başarabilen arkadaşlar olduğu gibi, köye ulaşarak kurtulanlar da olmuştu. Ama yürümekte zorlananlar, yaralı arkadaşlar ve yaralı arkadaşlarla birlikte kalan arkadaşların büyük çoğunluğu bu pusuda vurularak şehitler kervanına katıldı.

Gerillaya bir yıldır katılan **Gulan** arkadaş, sıcak savaş ortamını henüz yeni yaşıyordu. Gerilla yaşamına, doğa koşullarına çok yabancı olmasına rağmen, her türlü zorluk karşısında yılmadan mücadele ediyordu. Üç gündür devam eden çatışmaların ardından, geri çekilmede bölüğün erzağını gönüllü olarak O taşıyordu. Pusuya girdiklerinde artık yürüyemeyecek durumdaydı. Çünkü kayalıklardan ağır bir yük ile indiği için bütün enerjisi tükenmişti.

Çatışma başladığında kendisini bir kayanın altında saklar **Gulan** yoldaş. Eğer çantasını bıraksa, daha rahat yürüyüp kendini daha sağlam bir yere ulaştıracak ve bölüğünden kopmayacaktır. Ama bütün tehlikeleri göze alarak, bölüğün erzağını bırakmaz. Operasyon sonrası, yoldaşlarının aç kalmasına içi elvermez. Saklandığı yerde askerler onu görmez; ertesi gün Türk birlikleri geri çekildikten sonra yoldaşlarına ulaşır. Ve düşündüğü gibi getirdiği unla ihtiyaçlar giderilir.

Kendi canını tehlikeye atan bu genç Kürt kızının yoldaşları için yaptığı bu büyük fedakarlık sayesinde, uzun zamandır aç olan gerillalar biraz olsun ihtiyaçlarını giderirler.

Pusuda kalan arkadaşların hemen hemen hepsi şehit düşmüştü. Birçoğu Türk askerlerinin eline geçmemek için bombalarını kendilerinde patlatmıştı. Diğerleri de aldıkları kurşun yaraları nedeniyle şehit düşmüşlerdi.

Mardin'in Nusaybin ilçesinden olan **Axin** arkadaş (manga komutanı) pusuda kurşun yarasıyla, tepede yaralı olarak aşağıya inen **Koçerin** arkadaş (manga komutan yardımcısı) ise ikinci kez aldığı kurşun yarası ile şehit düşmüştü.

Koçerin arkadaş, Uludere'nin Hilal köyündendir ama Kars'ta büyür. Öğretmen Lisesi'ni bitirdikten sonra 1994 yılında partiye katılır. Kürdistan'da tanınan, bilinen **Guvi** aşiretindendir. Bu aşiretin en belirgin özelliği olan inatçılık **Koçerin** arkadaşta da hakimdir. Babası partiye katılmasına karşı çıkar, ama annesi yurtsever olduğundan onu teşvik eder. 1994 yılında annesiyle birlikte babasını Türkiye'de bırakarak Etruş mülteci kampına gelirler. Annesini partili arkadaşlara teslim ederek gerilla saflarına katılır.

Kürdistan gibi geleneksel yaşamın hakim olduğu bir yerde ana-kızın baba evini terk etmeleri büyük bir cesarettir. **Koçerin** arkadaş bu durumu anlatırken, "*Annem, babama karşı devrim yaptım, onun erkekliğini yendi*" diyordu.

Gerillada daha çok Botan alanında kalır. Daha önce de iki kez yaralanır. Her ikisinde de çok zorlanır. Yine gerillanın zor ama güzel yoldaşlık ortamından uzaklaşmaz. **Kato Marinos** operasyonundan bir süre önce kobra saldırısında yara-

lanmıştır. Ardından operasyonun ikinci günü tepede tekrar yaralanır. Yoldaşlarını zorlamadan, kendisi yürür. Pusuda artık çok bitkin düşer. Yürümekte oldukça zorlanmaya başlayınca aldığı mermi yarasıyla hemen orada şehit düşer.

Manga komutanı **Warşin** arkadaşla, mangasında savaşçı olan **Rewşen** arkadaş, bombalarını bedenlerinde patlatarak birlikte birlikte şehit düşmüşlerdi. Her ikisi de Mardin'in Nusaybin ilçesindendi. **Warşin** arkadaş 1992 yılında, **Rewşen** ise 1993 yılında gerilla saflarına katılmışlardı. **Warşin** arkadaş Botan'ın birçok bölgesinde kalarak, burada yaşanan birçok eylem, çatışma ve pratik faaliyetlere katılmıştı. Şehit düşmeden önce birçok sohbetinde hep, "*Hiçbir zaman düşmanın kurşunuyla şehit düşmeyeceğim. Onun eline ne sağ, ne de yaralı olarak geçeceğim. Şehit düşseksem kendi irademle, inisiyatifimle olacaktır*" diyordu. Ve pusaya girdiklerinde sözüyle pratiğini birleştirdi. Türk ordu güçlerine kendini şehit düşürme zevkini tattırmadı. Savaşında büyük cesareti, yaşamda ise fedakarlığı ile sevilen, sayılan bir yoldaşı. Partiye, Parti Önderliği'ne ve yoldaşlarına son derece bağlıydı. Şehadete gidişi de O'nun bu özelliğini açık olarak gösteriyordu.

Rewşen arkadaş Botan Hareketli Tabur'da sürekli yer almıştı. Çok atik ve canlıydı. Savaşma O'na hep kolay bir oyun gibi gelirdi. Gerillaya ilk geldiği günden itibaren ön cephede savaşarak cesaretin simgesi olmuştu. Şehit düştüğü **Kato Marinos**'ta baharın ilk aylarında çıkan bir operasyonda yaralanmıştı. Ayağından yaralandığı için uzun bir süre yürümekte zorlanmış, bundan dolayı hastanede kalmıştı. Bu operasyondan

on gün önce hastaneden çıkıp, tekrar Hareketli Bölüğe gelmişti. Bu sefer sonbahardı. Aynı yerde yaralanmamış, ama Türk ordusunun hazırladığı pusuda gafil avlanmak istenmişti. Ama O yoldaşlarına bağlı kalmış, bombasını kendisinde patlatarak şehit düşmüştü. Özgürlük tutkusunun amansız savaşçısı olduğunu bir kez daha ispatlamıştı.

HEBUN VE ZINARIN TEK VÜCUT OLUP ÖLÜMSÜZLEŞTİLER

Pusuda şehit düşen bayan arkadaşların en başta yönetimleri kahramanlıklara öncülük ediyordu. Takım komutanı **Hebun**, yardımcısı **Zınarin**, manga komutanı **Warşin** ve yardımcısı **Koçerin** arkadaşlar bu kahramanlıkların öncülüğünü yapan şehitlerimizden bazılarıydı.

Tepedeki çatışmada yaralanan **Hebun** arkadaş, yürüyecek durumda olduğu için yola devam eder. Yarasının ayağından olması O'nu zorlamaktadır. Ama **Zınarin** arkadaşın yardımıyla vadiye kadar birlikte inerler. **Hebun** arkadaş sürekli **Zınarin** arkadaşına kendisini bırakmasını, mangasıyla ilgilenmesini söylese de, **Zınarin** arkadaş bırakıp gitmez. **Hebun** arkadaş tüm gücü ve iradesiyle yürümek için kendisini zorlar. Bir yandan da arkadaşlarının kendisiyle kalıp tehlikeye atılmalarına üzülmemektedir.

Pusuda vadiden çıkma imkanları hiç yoktur. Attıkları her adımda çemberin biraz daha daraldığını fark ederler. **Hebun** arkadaş tekrar **Zınarin** arkadaşına kendisini bırakarak gitmesini dayatır, ama **Zınarin** arkadaş yoldaşını bırakmamakta ısrar eder. Kurtuluş imkanı hiç kalmayınca da, her ikisi birlikte bombayı kendilerinde patlatarak tek vücutta ölümsüzleşirler.

Hebun yoldaş, Halfeti'de

dünyaya gelir. Türkiye metropollerinde büyüse de, köyüyle, Kürdistan'la olan bağıını hiçbir zaman koparmaz. Yaz tatillerinde genellikle köyüne gelir. Kürdistan'da ne kadar uzak olsa da, her zaman onu kendisine çok yakın hisseder. 1993 yılında gerillaya katılır ve Botan'da Hareketli Tabur içerisinde yer alır. 1995 yılında YAJK I. Kongresi'ne katılır, oradan Önderlik Sahası'na gider. Çok genç, dağ koşullarında kalamayacak kadar narindir. Önderlik, "*Çok gençsin, olgunlaşmaya ihtiyacın var. Gerilla senin için erkendir*" dese de, gerillada yaşamak için ısrar eder. Zaten insan **Hebun** arkadaşına ilk baktığında kesinlikle dağda savaşamaz der. Ama O'nu savaş içerisinde görenler yanıldıklarını anlamakta gecikmez. Çünkü amaca olan bağlılığı ve iradesiyle hem doğa koşullarının, hem de savaşın zorluklarının üstesinden gelmesini bilmektedir. Tüm narinliğine rağmen savaşın ve doğanın acımasızlığıyla mücadelede teslim olmaz. Yılmadan, her türlü zorluğa karşı koyar. Bu sayede doğaya çabuk adapte olur.

Önderlik Sahası sürecinde eğitim üzerinde çok ciddi durarak yoğunlaşır. Asıl partiyle bütünleşmesini bu süreçte gerçekleştirir. Yeni bir başlangıçla, yeni bir adım atarak militanlaşmadaki kararlı yürüyüşüne devam eder.

Çok genç bir komutan olmasından dolayı her zaman yapının ilgi odağı olur. Kendisini çekim merkezi haline getirerek kadın yoldaşlarını kendi çevresinde toplar. Önderliğin "*Kadını kurmay gibi eğitmen gerekir*" sözünü bir an bile unutmadan, yoğun emek ve çabayla yoldaşlarını bilinçlendirmeye çalışır. Önderlik Sahası'ndan ülkeye tekrar '96 Ağustos'unda gelir. Botan'ı daha önceden de tanıdığından bu

raya gönderilir. İlk süreçler Haftanın bölgesinde, 1997-98 yıllarında da tekrar Hareketli Tabur'da yer alarak, Botan'ı bir baştan başa dolaşır.

Canlı, coşkulu, hiç eksilmeyen morali ve gülüşüyle zor koşullarda dahi yaşam kaynağı olur yoldaşlarına. Botan'da silahların gölgesinde yaşamın kaderi belirlenirken, **Hebun** arkadaş bitmeyen moraliyle yaşamın kaderini elinde tutar. Susmayan silahların dili olur. Yalnız kenisi için değil, tüm yoldaşları için, özellikle kadın için yaşamın vazgeçilmez amacı olur. Yılların öfkesiyle tüm kölelik zincirlerini kırmada kararlı adımlar atar. Kendine has sadeliği, sessizliğiyle özgürlüğe ulaşmanın umudunu, yalnız yaşamında değil, savaşın en zor anlarında da cesaretiyle ve yoldaşlarına olan bağlılığıyla gösterir.

Kato Marinos'a gelmeden belli bir süre önce Parti Önderliği'yle telefon konuşması yapar. Önderliğe layık olmak için her türlü çabanın sahibi olacağı sözünü yeniler. Ve Önderliğin verdiği güvenle daha büyük bir moral kazanarak, özgürlük yürüyüşüne yeniden başlar. Yaşadığı sevinci ifade etmekte zorlansa da, buna layık olmak, bağlı kalmak her şeyin üstündedir. Coşkusu, sevincini, umudu-

nu, çocukluğunu, narinliğini uğrunda savaştığı toprağıyla birleştirerek, cennet ülkesinde uyumanın tadıyla **Kato'da** bizimle vedalaşır.

DİRENEREK ŞEHİT DÜŞENLER VE GERİDE KALANLAR

Dört gün süren operasyon bitmişti. Ertesi gün arazi arama-taraması yaptıktan sonra bütün askeri güç geri çekildi. Türk ordusu en son geri çekilmeye boş olan Marinos köyünü ve onu çevreleyen tüm araziye yakarak ayrıldı. Kendi ölü ve yaralılarını anında helikopterle kaldırmıştı. Şimdi sıra gerilladaydı. Hem arazi arama-taramasını yapacaklar, hem de şehit düşen arkadaşları toplayacaklardı.

Arazi arama-taraması yapıldıktan sonra TC. ordu güçleri araziden geri çekildi. Şehit düşen arkadaşlar bir araya toplanarak, askeri törenle Marinos köyünün mezarlığına gümöldüler. Yaralı arkadaşlar güvenli bir yerde toplanarak doktorun denetimi altında tedaviye alındılar. Yarası çok tehlikeli olan kimse yoktu. Belki iyileşmeleri biraz uzun sürebilirdi, ama hayatı tehlike atlatılmıştı.

Bir gün **Faraşin'de**, üç gün **Kato'da** süren operasyonla PKK tarihine yeni bir direniş

sayfası eklenmişti. Tüm zorlanmalara, Türk ordusunun en modern tekniğini kullanarak teslim alma çabalarına; kendilerinde bombalarını patlatarak cevap olmuşlardı. Kahramanlık, direniş Kato'nun her taşına silinmez bir şekilde yazılarak, abideleştirilmişti. Direnerek şehit düşenler ölümsüzleşirken, bu mirası teslim alanlar, biz geride kalanlar görevimizin yüceliği, borcumuzun büyüklüğüyle baş başa kalmıştık. Geride kalanlar, yoldaşlarının intikamını almak, savaşta zaferi yaratmak, yaşamda özgürlüğü temsil etmek ilkesiyle baş başaydılar.

Kıyasıya bir savaş daha sona ermişti. Acılar büyüktü. Ama umutlar, yarınları besleyen umutlar, bağlılıklar, acıları hiçe sayarak yırtıp parçalıyor, ülkesi için kavganın sözünü tekrar tekrar yineliyordu. Hem Kato'da, hem de Kürdistan'ın her alanında gerillanın yenilmezliği bir kez daha kanıtlanmıştı. Yaşamak, özgürlük için yaşamak; her dağın zirvesine, her taş, bütün ağaçların dallarına, her karış toprağa bir daha imzalandı.

KATO MARINOS ŞEHİT SİCİLLERİ

♣ Adı, soyadı: **Delal UĞURLU**
Kod adı: **Axin Newroz**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Haziran 1998, Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Vesile GÜLEÇ**
Kod adı: **Nujin Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Xırbike Besta-Şırnak, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Bölük Komutanı**

Şehit Hebun
ayakta Önderliğin
yanında olan

✧ Adı, soyadı: **Fatma BİLEN**
Kod adı: **Koçerin Binboğa**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**

✧ Adı, soyadı: **Vehbiye AKSOY**
Kod adı: **Warşin Meral**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Takım Komutan Yardımcısı**

✧ Adı, soyadı: **Belgün GÜL**
Kod adı: **Hebun Tolhıldan**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa Suruç, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Takım Komutanı**

✧ Adı, soyadı: **Ceylan AYUCELİ**
Kod adı: **Zınarin Herekol**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin Derik, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Takım Komutan Yardımcısı**

✧ Adı, soyadı: **İpek DEMİRHAN**
Kod adı: **Nergiz Akan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1998, Kato Marinos**

✧ Adı, soyadı: **Gülbahar HECİ**
Kod adı: **Rewşen Hezil**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Marinos-Botan**

✧ Adı, soyadı: **Caziye AYDIN**
Kod adı: **Rewşen Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**

✧ Adı soyadı: **Filiz Turgut**
Kod adı: **Arjin Rotinda**
Doğum yeri ve tarihi: **İzmir Kadifekale-1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül Kato Marinos**

II. Bölüm

DİRENİŞ VE TESLİMİYET İKİLEMİ

1998 yılının sonbaharında, **Beytüşşebap** bölgesinde çıkan operasyonda bir yandan büyük kahramanlıklarla direnişler yaşanırken, bir yandan da ihanetler yaşanmıştı. Bunlar yeni yaşanan şeyler olmadığı gibi, Kürdistan tarihinde geçmişten günümüze varlığını koruyan direniş ve ihanetin geleneğinin hala kendisini göstermesidir. Fakat bugün farklı olarak damgasını vuran, ihanet değil direniştir. PKK ile birlikte artık ihanet etkisizleştirilmiş, kazanan hep direniş olmuştur.

BEYTÜŞŞEBAP

Türk ordusunun '98 yılındaki kapsamlı yönelimlerine en çok maruz kalan yerlerden birisi de Botan'ın Beytüşşebap bölgesi olmuştur. Düşmanın esas politikası, kendilerine göre "marjinalleştirilen" güçleri imha ederek, tamamen bitirmekti. Bu temelde inançsızlığı yaygınlaştırma, bıkınlık yaratma, bu temelde imha edebildiğini imha etme ve diğerlerini de teslim almadı.

Bu amaçla çok yönlü geliştirilen operasyonlara karşı destansı direnişler yaşanmıştı. Gerillalar büyük bir irade ve inançla ope-

rasyonları boşa çıkarırken; bunun yanında sürece anlam veremeyen, sürecin gerektirdiği bir militan kişiliğe ulaşamayarak süreç karşısında ikircikliği yaşayan bitmiş, tükenmiş kişilikler de çıktı. Bunlar teslimiyete, ihanete kadar giderken, yapımızda daha büyük bir netleşme, kenetlenme oldu.

Türk ordu güçleri neden '98'de Beytüşşebap alanına bu kadar yöneldi? Tabii ki, bunun birçok nedeni var. Bu alanlara '98'deki kapsamlı yönelimleri anlamak için '97'yi değerlendirmek anlamak gerekir.

Türk devletinin '97'deki politikası, gerillayı marjinalleştirmekti. Küçük bazı eylemlerle sınırlandırıp etkisiz, sonuçsuz bir durumda bırakarak, giderek kişilikleri inançsızlaştırıp, tüketmek, ruhta teslimiyeti yaratmak; bu temelde dağlarda amaçsızca dolaşan asi-avare çeteler haline getirerek teker teker imha ederek bitirmekti. Marjinalleştirme politikası '95 yılında gündeme sokulmuştu. Zeki unsuruna ve onun geliştirmeye çalıştığı kadro gerçeğine güvenilerek sonuç alınabileceğine inanıyorlardı.

Türk özel savaş rejiminin bu politikalarının aksine '97 pratiği, gerillanın zozanlara daha fazla açılım yılı oldu. Ordu güçleri zozanlarda böyle bir açılım ve bu kadar güç yoğunluğu beklemiyordu. Zozanlarıyla haklı bir üne sahip Beytüşşebap alanında da küçük etkisiz bir güç olduğumuzu düşünüyordu. Onun için de '97 baharında çok ciddi ve kapsamlı olmayan bir operasyon gerçekleştirmişti. Bu operasyonda hiç beklemediği bir karşılık almış ve büyük darbeler yiyerek daha ilk gün geri çekilmişti. Bu darbe sonrasında '97 sonbaharına kadar hiçbir yönelimi olmadı. Ama bu süreçte takip etti, alandaki hareket tarzımız ve gücümüz konusunda sağlam bil-

giler elde etmeye çalıştı.

Bu süreçte gerillanın da zozan alanlarında önemli hazırlıkları ve çalışmaları oldu. Bu alanlarda açılımlar hedefleniyordu. Yine “hareketli alay” örgütlenmesine gidilmiş ve önemli bazı eylemler gerçekleşmişti. **Hakkari kuşatması, Çatak kuşatması**, yine bu alanlarda bulunan azıllı Hosyan, Peyanus, Geliye çetelerine karşı yönelimler olurken, birçok kesim de gerillanın bu eylemselliğinden etkilenip partiye ilişkiye geçiyordu. Bu süreçte birçok kesimle ilişki geliştirilmişti ve yavaş yavaş faşist rejimin denetiminden çıkarılıyorlardı. Bu alanlarda gücümüzün dayandığı, üslendiği yerler ise Katolar’dı. Özellikle Beytüşşebap’taki **Kato Jirka**’nın bizim için böyle bir önemi vardı. Alandaki gelişmeler, açılımlar Türk ordu güçleri tarafından fark ediliyor ve bu durum onları oldukça kaygılandırıyordu.

GERILLA İÇİN MİMADE EDİLMİŞ KATOLARIMIZ

Bu alanlardaki gerilla savaşı-mız açısından çok önemli bir role sahip olan **Katolar**’dan biraz bahsetmek gerekir. Beytüşşebap’tan Hakkari’ye, oradan Zagroslar’a kadar bir silsile şeklinde uzanan Katolar, birkaç yerde kesilip tekrar birleşiyor. Beytüşşebap ve Hakkari şehirleri bu Katolar’ı birbirlerinden ayırıyorlar, ama tekrar birleşerek uzayıp gidiyorlar. Bu şehirler Katolar’ın arasındadır. Yine Zap suyu da bu sıradağları kesip geçiyor. Bir silsile olan bu Katolar’dan **Kato Jirka**, **Kato Xelila** Beytüşşebap’tadır. **Kato Marinos**, **Kato Orte**, **Kato Baye**, **Kato Begire** Hakkari’de olup, **Kato Begire** Zagroslar’daki Cilo dağına kadar uzanmaktadır.

Katolar’ın savaş açısından

önemi nedir? Özellikle zozan gibi düzlük alanlarda olması Katolar’ın önemini daha da artırmaktadır. Zozan arazisi savaş için uygun olmadığı gibi, bu alanlardaki Katolar da sanki büyük bir mimari eser olarak sadece savaş için yapılmıştır. Ortaçağ’da imparatorluklar tarafından büyük kalelere Katolar’dan taş çıkartılırdı. Zagroslar’a kadar uzanan **Kato Begire**, tarihte İskender’in büyük ordularını bile bozguna uğratmış, Zagroslar’a geçirmişti. Büyük kayıplar veren İskender geri çekilmiş, buralara Yunanca “lanet” anlamına gelen “Kato” diyerek lanetlemiştir. Kato ismi o zamandan kalmaktadır.

Beytüşşebap’ta bulunan **Kato Jirka** ve **Kato Xelila** buralarda yaşayan aşiretlerden ismini almıştır. Beytüşşebap’ta önemli bir üs alanımız olan **Kato Jirka**; **Çatak**, **Beytüşşebap**, **Faraşin** üçgenini birbirine bağlayan, önemli bir hareket serbestliği ve rahatlığını sağlayan coğrafik konumundan ziyade, daha çok savaş için uygun bir dağdır.

Savaştaki coğrafi konumundan biraz bahsetmek gerekirse; Beytüşşebap ve bütün çevre araziye hakim olan Kato Jirka, sarp ve geçit veren belli kapılara sahiptir. Kato Jirka’ya hakim olabilmek için bu kapılara hakim

olmak gerekir. ‘*Deriye Kaçe*’, ‘*Deriye Berana*’, ‘*Deriye Şekalok*’, ‘*Deriye Zerzil*’, ‘*Deriye Kewe*’, ‘*Deriye Bexe*’, ‘*Deriye Setkare*’dir. Bu kapılar isimlerini hemen altında bulunan köylerden almışlardır. Bu köylerin birçoğu şu anda boştur. Türk ordusu tarafından boşatılarak ya yakılmış, ya da kullanılmaz hale getirilmiştir. Bu kapılara küçük bir gerilla gücüyle bile sahip olunursa, ordu, teknik ne kadar güçlü olursa olsun Kato’ya girmek mümkün değildir. Labirentler gibi biçimlenmiş Katolar, doğal mevzileriyle her türlü hava ve kara saldırılarını sonuçsuz bırakacak bir coğrafi yapıya sahiptir.

Katolar’da dalgalanan bayrak

Gerillanın hakimiyeti altındaki bulunan Kato Jirka’ya “Deryê Setkare” kapısına ‘97 yılında partinin bayrağı çekildi. Beytüşşebap’a hakim olan bu kapıda bayrağımızın dalgalandığını Türk ordu güçleri de görüyordu. Ama indirebilmesi için Kato’ya girmesi gerekiyordu. Onun için ilk süreçte fazla ciddiye almadı. Ancak daha sonra bayrak olayının halkta büyük bir coşku yaratması, her gün konuşulur olması nedeniyle kendi prestijinin sarsıldığını gördü. Bu alandaki

gerilla hakimiyetinin ve ağırlığının ciddiyetini anladı. Daha sonraki yönelimlerinde de bu görüldü. Ancak bayrak için bir çözüm bulamadı ve indiremedi.

Türk ordu güçlerinin bu geçen süreç içinde yönelimleri olmadı. Sadece izledi, takip etti, gücümüzü öğrenmek istedi. Sonunda '97'nin Ekim ayının başlarında 16 taburluk bir güçle çok kapsamlı bir operasyona çıktı. Kato'da sadece bir bölüklük gücümüz bulunuyordu ve yalnız bu güç mevzilendirildi. Bütün kapılar tutuldu, artık gerillanın arkasında Katolar vardı. İsterse binlerce kişilik ordular girsin, istediği tekniği kullansın, boştu. Türk özel savaş güçleri beş gün boyunca sürekli saldırıydı. Deriyê Berana ve Deriye Zerbil'den Kato'ya girmeye çalışıyordu. Ama her defasında saldırıları püskürtülerek geri çekilmek zorunda kalıyorlar ve gerilla güçleri saldırıya geçiyordu. Bu saldırılarla birlikte yoğun hava saldırıları da sürüyordu. Ancak Kato'nun asi ve sarp arazisinde bu saldırılar amacına ulaşamıyordu. Oysa Türk ordusu hazırlıklı, donanımlı ve kapsamlı gelmişti. Böyle bir direnişle karşılaşacağını hiç ummuyordu. Nitekim operasyonun beşinci günü daha fazla dayanamayıp her şeyini bırakarak kaçtı. Türk ordu güçleri şunu çok iyi anladı: Bu alanlarda gerilla belini Kota'ya dayadıktan sonra onunla baş etmek mümkün değil. Ya İskender gibi bozguna uğrayıp kaçacak, ya da saldırılarına devam edecekti. Daha sonra görüldü ki, kaçmaktan ziyade, Kato'nun gerilla için rolünü gördüğü için burayı denetime almakta ısrar edecekti.

Zozan arazisinde hava koşullarının kötü olmasından dolayı gücümüz kışın Katolar'da kalamıyordu. Gerillanın kalamadığı yerde ise Türk askeri hiç kala-

mazdı. Ama Türk ordusu Kato'nun önemini anladığı için, karlar biraz eridikten sonra '98'in baharında gerillalardan önce Kato'ya girerek önlemlerini almıştı. Bunu da kendisi için iyi bir başlangıç, büyük bir başarı olarak görüyordu.

Türk ordu güçlerinin Kato'ya girişi gerillayı ister istemez etkiledi. Özellikle Beytüşşebap yapımızın Kato'ya dayanarak alıştığı rahat yaşam tarzı, hareket serbestliği kısıtlanmıştı. Bütün arazi genişliğine kullanılmamış, Katolar'la sınırlı kalınmıştı. Onun için de alanda tarzın değişmesi gerekiyordu. Alışılmış açık, rahat bir tarz yerine, gerilla kurallarını, taktiklerini esas alan, düşmanını anlayıp, izleyen kısacası asıl yapılması gerekip de yapılmayan, ihmal edilen gerillayı çok etkili işletmek gerekiyordu.

Halen alana yönelik partinin ciddi planlamaları, hedefleri vardı. Türk ordusunun Kato'ya girişiyle, bu alanda hedefler büyümüş, çoğalmıştı. Onun için de ordu güçlerine daha etkili vura bilirdi. Askerler Kato'ya girmiş olsa da Kato'yu gerillanın kullandığı tarzda kullanamazdı. Yine bu alanda kalan her gerilla, Kato'yu avucunun içi gibi tanıyordu. Bunların hepsi bizim için avantajdı.

Türk ordusu Kato'yu gerilla tarzında kullanamaz

Gerilla güçlerimizin Kato'ya yönelik kapsamlı hazırlıkları oldu. Bu temelde '98'de beş bölüklük güçle *Deriye Kaçe* eylemi gerçekleşti. Bu eylemin amacı, gerillanın istediği zaman Katolar'a yönelebileceğini göstermek, bu noktada gücü denemek ve hazırlamaktı. Deriye Kaçe'deki tepeler ilk yarım saat içinde bütün mevzileriyle birlikte ele geçmişti. Türk ordu güçle-

ri tepeyi bırakıp kaçmıştı. Bu eylemde birçok silah ve cephane kaldırılırken, taşınamayan bütün ağır silahlar da imha edilmişti. Eylemin amacı tepeyi tutan güçleri imha edip içinde kalmak değildi. Tepeler alındıktan sonra bırakıldı. Bu eylemde şu ortaya çıktı: Gücümüz Kato'ya girip kalıcılışmak için askeri, psikolojik her yönüyle hazırır.

Türk ordu güçleri de şunu iyi anlamıştı: Katolar'da en iyi gerilla savaşılabılır. Yani Katolar hiçbir zaman kendilerine yar olmayacak, gerilla istediği zaman girebilecekti.

Katolar'da kalan Türk ordu gücü, alışık olmadığı doğa koşulları karşında oldukça zorlandığı yetmiyormuş gibi, yapılan eylemle büyük bir korku ve panik içine girmişti. Yakın çevrelerden çeteler, buradaki askerlerin büyük bir zorlanma ve bunalım yaşadığını, sık sık intihar olaylarının gerçekleştiğini söylüyorlardı. Mevzilerde ele geçirilen mektup ve notlardan, askerlerin yaşadığı psikoloji çok iyi anlaşıyordu. Kendi üstlerinin, generallerinin talimatları gereği Katolar'da kalmış olsalar bile, geçirdikleri her gün onlara cehennem oluyor, bir an önce oradan ayrılabilmek için gün sayıyorlardı. Birisi Kato'yu tarif ederken "*Haritada yeri bile olmayan bu yerlerde insanların nasıl yaşadığına şaşıyorum, belki de buralarda hiç yaşanılmamış*" diyerek, yaşam koşullarının zorluğundan, her an ölümle yüz yüze olduklarından bahsediyordu. Gerçeği de böyledir. Katolar'ı ve zozanları ancak ve ancak gerilla ve burada yaşayan Kürtler sevebilirdi. Onu anlamayan, sevmeyen için bir cehennemdi.

Belirttiğimiz gibi, gerillanın Katolar'a, bu alana ilişkin asıl planlaması bu eylemden sonraydı. Kato'nun önemli bazı kapılarına yönelinecekti, alındıktan

sonra bu defa kalınacaktı. Yine Beytüşşebap'ın kuşatılması planlanıyordu. Bu temelde gücü hazırlama, keşif vb. çalışmaların olduğu bir süreçte Parti Önderliğimiz tarafından ateşkes ilan edilmesi üzerine bu ve diğer eylem planları askıya alındı.

Gerilla yönelimlerini durdurmuş, ateşkese harfiyen uyuyordu. Ama Türk ordusu bu süreçte yönelimlerini hiç durdurmadı. Tam tersine ateşkesi fırsat bile rek yönelimlerini daha da artırdı.

Türk ordusu bile ucuz ve onursuz bir yaşama şansı tanımadı

Ateşkesin yaşandığı gücün biraz dinlenme ve rahatlama imkanı bulduğu bir ortamda bir toplu teslimiyet olayı yaşanmıştı. Savaşın en zorlu günlerinde sıkıntıların yaşandığı, ölümün kol gezdiği bir gerçektir. Ama ateşkesle birlikte gerilla güçleri kendisini aktif savunmaya sokmuş, bütün güçler bir araya gelmiş, imkanlar eskisinden çok daha fazla iken bu teslimiyete bir anlam verememiştik. Neyin nesiydi bu?

Bunlar, gittikleri bir görev esnasında özel savaş güçleri tarafından fark edilmiş, kaldıkları mağarada kısırılmış, önce çatışmak istemişlerse de daha sonra tek tek mağaradan çıkarak teslim olmuşlardı. Tabur, takım, manga komutanları düzeyindeki bu yedi teslimiyet, tabii ki yapımızı etkilemişti. Ve şöyle bir sorgulamayı yaşatmıştı: "Daha düne kadar bunlar bizimleydi, bizimle yiyip içmiş, bizimle uyumuş, bizimle birlikte savaşmışlardı. Hem çok zor ve acılı günleri, hem de mutlu ve neşeli günleri birlikte yaşamıştık. En son kurşununa kadar çatışmayı, son bombayı bedeninde patlatmayı birlikte düşünmüş ve bunu uygulayanları büyük bir üzüntüyle konuşmuştuk. PKK'nin di-

reniş geleneğini birlikte yaşatmaya söz verdiğimiz bu insanlar neden ihaneti seçmişti?

Belirttiğimiz gibi Türk özel savaş rejiminin 1997-98 yıllarına dayattığı temel politika marjinalleştirmeydi. Bu yönlü yoğun çabaları ve yönelimleri olurken, başta komuta kademesi olmak üzere bu politikadan etkilenen unsurlar da vardı. Uzun yıllar parti içerisinde kalan, ama partiyle bir türlü bütünleşmeyen birçok unsurda düzen yaşam özlemi çok yoğundu. Yurtseverlik duyguları ve gençlik heyecanı ile katılarak uzun yıllar savaşmış, ama zamanla inancı, iradesi kırılmış, partinin ideolojisini hiç kavramadığı gibi bunu hiç düşünmemiş, bu yüzden de kendinde devrimci dönüşümü gerçekleştiremeyerek partiyle bütünleşmeyen herkeste bu tür düzen eğilimleri mevcuttur. Belli bir süre sonra tükenip bittiklerinde düşmanın bu politikalarına zemin olurlar. İşte yaşanan bu teslimiyet de bunun ürünüydü.

Kato eyleminden sonra böyle bir teslimiyet Türk ordusunu biraz rahatlatmış olsa da, ateşkes sürecini de fırsat bilerek asıl yönelimlerini bundan sonra başlatmıştı.

Gerilla güçlerimiz ise, alışılmış eski tarzda ısrarından, Türk ordusunun son durumunu zamanında anlayamaması ve yönelimleri karşısında taktik geliştirmemesinden, tarzda yaratıcılık ve esneklikten uzak olmasından dolayı bazı kayıplar yaşamıştı. Türk ordusunun bu süreçteki en kapsamlı yönelimi Ekim operasyonuydu.

Beytüşşebap tabur gücü, önümüzdeki sürece ilişkin bazı planlamalarını belirleyecek toplantılarını gerçekleştirmek için bir araya gelmişti. Değişik alanlardaki gerilla birliklerinin bir araya gelmesi ancak bir eylem hazırlığında ya da bir toplantı

veya düzenleme için olurdu.

Her iki bölük gücü bir araya gelmiş olmanın coşkusunu yaşayıp, uzun süre görüşmemiş olmanın verdiği hasreti giderirken; planlama çerçevesinde yapılacak olan düzenlemeler de merak ediliyor, konuşuluyor, bunun heyecanı yaşanıyordu. Toplantı sonunda belirlenen planlama çerçevesinde her birlik kendi alanına gidecekti. Bu yüzden bütün gerillalar yakında yeniden birlikte olmak için birbirinden ayrılıyordu. Ve bu toplantının, taburun son birlikteliği olacağını kimse bilmiyordu!

Planlama çerçevesinde kış üslenmesi için hazırlık yapılacaktı. Her ne kadar ateşkes süreci olsa da, Türk ordusunun bu ateşkese cevap vermediği açıktı. Onun için her an hazırlıklı olunması gerekiyordu.

Kış üslenmesi için hazırlık yapan lojistik birimleri bir yandan kavurma yapıyor, bir yandan da tuz kaynaklarından taşıyan tuz ve erzak depolanıyordu. Sayının yetersiz olması sebebiyle bir manga erkek, bir manga bayan arkadaş da bu çalışmalara destek amaçlı gidecek, lojistik birimlerine yardım edecekti. Türk ordusunun köyleri yakıp yıkarak gerillanın erzaksız kalmasını sağlama politikasını boşa çıkarmak için doğadaki imkanlardan alabildiğine faydalanmak önemliydi. Bu politikaları boşa çıkarmak amacıyla kış üslenmesini alanda yapacaktık.

Ama bu çalışmalar esnasında bazı sorunlar da yaşanıyordu. Bazı kişiler çalışmaya gönülsüz katılıyor, iş yapmak istemedikleri gibi, yapının da çalışmasını olumsuz yönde etkiliyorlardı. En başta iki manga komutanı bu sorunun kaynağını oluşturuyordu. Bu yüzden her iki manga komutanı da yapının katıldığı bir toplantı ile görevlerinden alınmış ve rapor yazmaları kararlaştırılmış-

tı. Daha sonra ayrı iki manga örgütlendirilip gönderilmişti. Geri kalan güç yapılan planlama çerçevesinde birkaç gün içinde görev alanlarına gidecekti. Bir mangalık güç keşif amaçlı görev giderken, geri kalan güç iki birlik halinde görev alanlarına gitmek için hazırlanıyordu.

Böyle ivedi bir çalışma ve hazırlık içinde bulunduğu bir günde operasyon haberi alındı. Ama bu haber fazla ciddiye alınmadı, çünkü birçok kere böyle haberler alınıyor, fakat doğru çıkmıyordu. Operasyon ihtimali her zaman vardı. Bu yüzden ciddi olmasa bile böyle bir haber sonrasında önlemler alınmalıydı. Gerilla kurallarında bunun yapılmaması büyük bir hataydı.

Türk ordusu sabah şafak sökmeden, saat üç-dört civarında tepeleri tutmaya başlar. Daha sonra ise indirmeler başlar.

Tepecilerimiz ise keşiflerini yapmış, olumsuz bir durum belirtmemişlerdi. Herkes mangalarda yakılan ateşin etrafında çember oluşturmuş, bir yandan ısınırken, bir yandan derin bir sohbe dalmıştı. Birden helikopterlerin sesi her tarafı kapladı. Bu canavarlar ilk etapta hemen ateşi farkettilerinden, arkadaşlar önce ateşi kamufletmeye çalışıyordu. Ama ateşi söndürmeye fırsat olmadığından, bazıları ateşin üzerine çullanmıştı; bazıları da görüntü vermemek için çaba harcıyordu. Pozisyonumuz hiç iyi değildi. Tüm tepeler tutulmuş, geri çekilme imkanı kalmamıştı. Gündê Arap'ın çok yakınlarında bulunan Tahta Reş'te Türk ordu güçleri olsa da çatışmaya ve saklanmaya uygun kayalar vardı. Oraya gitmek riskliydi, fakat gitmemiz gerekiyordu. Çünkü bulunduğumuz alanlar imhaya oldukça açıktı. Diğer alana gitme riskini göze alarak Arap'tan Tahta Reş'e giden suyun içine

vurduk ve uygun bir alana ulaştık. Islak halimizle akşama kadar bekledik.

Operasyonda en büyük talihsizliği alana yeni gelen Ağır arkadaşın bölüğü yaşayacaktı

Komutan Ağır, yıllardır Botan'ın sıcak savaşımı içerisinde pişmiş ve birçok askeri tecrübe edinerek çelikleşmişti. Cesareti, savaşkanlığı ve fedakarlığıyla tanınan Ağır arkadaş, Türk ordusunun birçok operasyonundan, pususundan geçmiş, birçok eylemde ön saflarda mevzilerin üzerine yürümüştü. Savaşta kararlı ve kendisinden emindi. Kendisine olan bu güveni boşuna değildi. Ağır'ın bulunduğu eylemde sonuç vardı, zafer vardı. Yapısının da komutanlarına güveni sonsuzdu. Ağır'ın komutanı olduğu bir yapı, sanki arkalarında büyük bir ordu varmış gibi kendilerini güvende hissedilerdi. İşte Ağır böyle bir komutandı...

Botan'da geçirdiği uzun ve yorucu bir pratiğin ardından Önderlik Sahası'na gitmeyi çoktan hak etmişti. Sekiz ay kaldığı Akademi'de kendisini yaşama, eğitime coşkuyla katmış; girişkenliği ve moraliyle akademide ön plana çıkmıştı. Bu süreçte eğitimden sonuç çıkarma yönünde yoğun bir çabası görülmüştü. Eğitime oldukça ciddi yaklaşarak geçmiş pratiğini sorgulayan, özeleştirel yaklaşan tavrıyla, mücadele içindeki kararlılığını ve iddiasını göstermişti. Bu süreçte Parti Önderliği'nin güvenliğinde de kalarak O'nu daha yakından tanıma ve izleme imkanı bulmuştu.

Ağır yoldaş, bu eğitim sürecinde ideolojik olarak kendisini çok iyi donatmış ve bir an önce aldıklarını vermek, Parti Önderliği'nin doğru temsilini yapmak

için ülkeye dönmek istemişti. Uzun ve zorlu geçen bir yürüyüş sonrasında çok sevdiği dağlarına tekrar, ama bu defa çok daha bilinçli, çok daha kararlı ulaşmıştı. Ülkeye geliş esnasında birkaç operasyona takılmışlar, pusuları atlatmışlar, en sonunda bir buçuk aylık yol sürecinden sonra Botan eyaletine ulaşmışlardı.

Botan eyaletinde yapılan yönetim toplantısından sonra Beytüşşebap alanına Bölük Komutanı olarak görevlendirilmişti Ağır yoldaş. Aslında bu bir müdahaleydi. Alanda yaşanan yönetim yetersizliğine hem müdahale, hem de destek amacıyla gönderilmişti.

Gelişinin henüz üçüncü gününde alandaki çalışmalara katılmıştı. Büyük bir özveri ve fedakarlıkla her türlü işe yardım ediyor, arkadaşlarıyla eğitim ve toplantılar yapıyor, bir dakika bile boş durmuyordu. Önderlik'ten aldığı gücü ve desteği tüm yapısına vermek istiyordu. Ama alanı da henüz yeteri kadar tanıımıyordu.

O gün yapısıyla yaptığı toplantıdan sonra akşam harekete geçeceklerdi. Ağır yoldaşta, Önderlik Sahası'ndan gelmiş olmanın verdiği coşku, moral ve istek, toplantının daha başında fark edilmişti. Toplantıya Önderliğin selamlarıyla başlayıp, biraz Önderliği anlatmış, partinin içinde bulunduğu durum, sürecin hassaslığı ve bazı güncel siyasal gelişmeleri anlattıktan sonra da Önderlik'ten ne kadar güç aldığını, Parti Önderliği'nin çabalarına layık olacağını, büyük bir çaba içinde hizmet etmek için hiçbir engelin olmadığını belirterek, "Şu an için araziye, alanı tanıımıyorum. Ama arkadaşların desteğiyle hem alanı tanıyacağız, hem de birbirimize destek olacağız. Bu sayede bizden istenen görevleri başarabiliriz" demişti. Akşam

hareket edileceği için toplantıyı kısa tutmuştu. Çünkü hazırlık yapmaları gerekiyordu.

Bu toplantı Komutan Ağır'ın Beytüşşebap'ta yaptığı ilk ve son toplantıydı. Olayların böyle gelişerek noktalanacağını kim bilebilirdi ki! Eğer Beytüşşebap pratiğinin böyle kısa bir zaman dilimi içinde biteceğini bilseydi, neler sığdırmazdı bu üç güne!

İşte o akşam operasyon haberi gelmişti. Ağır arkadaş zaten birliğini alıp ayrılacaktı. Akşam birliğini alıp konferans noktasına doğru yola çıkmıştı. Ama operasyon haberine oldukça ciddi yaklaşmıştı. Noktaya ulaştıktan sonra kendisi sabaha kadar uyumamış ve Türk ordusunun muhaberatını dinlemişti. Onların hareket tarzından kapsamlı bir operasyonun başladığını anlamıştı. Ve yapısına derhal hazır olmalarını söyleyerek önlemlerini almıştı.

Sabah yapısını hareket ettirmeden önce keşif yapmıştı. Evet, operasyon başlamıştı ve askerler arazideydi. Cihazdan bulundukları noktaya doğru geldikleri anlaşıyordu. Her ne kadar kayıp vermemek için çatışmaya girmek istemese de, askerler üzerlerine doğru geliyordu.

Komutan Ağır bu durumda 'madem üzerimize geliyorlar, en iyi savunma saldırıdır' mantığıyla gücünü mevzilelendirir. Cahide arkadaş komutasındaki bir grup, pusu atmak için uygun bir yerde mevzilenir. Artık herkes hazırdır. Eğer özel savaş güçleri gerillaların içlerine kadar girmeye cesaret ederse, etkili bir darbe vurulacaktır.

Askerler üzerimize doğru ilerlemeye devam ediyordu. Artık çok yaklaşmışlardı. Saat çatışmaya girmek için uygundu; vurduktan sonra akşam çekilebilirdik. Saat beşte planladığımız gibi içimize girdiler. 30 kişilik bir öncü birliği idi. Ve kıyamet

koptu. Her yerden kurşun geliyordu. Sonuçta kısa bir zaman dilimi içinde öncü birlik imha edilmişti. Çatışmanın hemen ardından hava saldırısı başlamıştı. Ama mevzilenmemiz iyi olduğu için hiçbir sonuç alamamışlardı.

Eyalet lojistik birimi de operasyona takıldığı için yanımızda bulunuyordu. Bu takımdan üç arkadaş ise görünmüyordu. Arazinin görünebilen her karafında askerler vardı. Tüm tepeler tutulmuştu. Komutan Ağır azmiyle bu ve bundan daha büyük operasyonları atlatmıştı. Ancak en büyük talihsizliği henüz yeni geldiği bu alanda araziye tanımasıydı. Tanısa, bir fikir yürütebilir, askerlerin nerelere çıkabileceğini, nerelere çıkamayacağını, bizim nerelere geri çekilme yapabileceğimizi anlardı. Ancak kendisi için bunu da sorun yapmadı, bu noktada yapı ve yönetimin desteğini alacağını düşünüyordu.

Sayısal olarak bir bölüklük güç vardı, fakat örgütlü bir güç değildi. Bölüğün kendi gücünden yaklaşık bir takım görev için ayrılmıştı. Diğer takımların komutanları da bölükte değildi. Kalan bölük gücüne birlikte alana yeni gelen, araziye tanımayan YAJK karargah gücünden bir manga arkadaş geçici olarak bu alandaydı; bu bölükle birlikte hareket ediyordu. Yine bulundukları noktada bir takımlık lojistik gücü de gruba dahil olmuştu.

Ağır arkadaş bölükte hazır bulunan yönetimi "yönetimde manga komutanları ve yardımcıları bulunuyordu, bunlarla birlikte yapı içinde eski olup da araziye tanıyan bazı arkadaşlar vardı" toplayarak alelacele bir toplantı yaptı. Toplantıda Türk ordu güçlerinin nerelere çıkabileceği, geri çekilme için uygun olan alanları tartışıp karara bağlayacaktı. Söylenen yerleri tanımadığı için, sadece dinleyerek

ne kadar uygun olup olmadığını soruyordu. Sonunda bütün komuta kademesinin ortak kararıyla geri çekilme için bir nokta belirlenmişti. Ama toplantıya katılan bazı arkadaşlar belirlenen alanı hiç tanııyordu.

Güçte gün boyunca operasyonun verdiği gerginlik, çatışma sonrasının yorgunluğu ve açlık olmasına rağmen, operasyon güçlerine vurulan darbe sonucu bütün arkadaşlar oldukça coşkulu ve moralliydi. Bu durum günün bütün yorgunluğunu unutturmuştu. Asıl önemli olan, bundan sonra sağlam bir biçimde gücün geri çekilmesi ve kayıp vermeden korunmasıydı. Güç akşam saat onda Konferans Noktası'ndan yola çıktı. Açlık ve yorgunluk gücün yeteri kadar ilerlemesini engelliyordu. Yine de şafak sökmeden, keşif yapılmadan gidilen yere ulaşılsa yeterliydi.

Şafağın sökmesiyle alana ulaşılmıştı. Belirlenen tepeye gitmeden önce üç arkadaş tepeyi kontrol etmek için görevlendirilmişti. Grup tepeye ulaştığında, tepenin Türk askerleri tarafından tutulduğunu ve çevredeki bütün tepelerde de askerlerin olduğunu görüyorlar. Bunun üzerine hızla tekrar aşağıya inip durumunu arkadaşlara bildirerek, tepeye çıkmalarını engellemişlerdi. Bu saatte artık hiçbir yere gidilemezdi, çevremiz Türk askerleri tarafından çevriliydi. Hemen kendimizi yan taraftaki dola bırakarak uygun bir yer aramaya başladık. Belki önümüzde de askerler vardı, ama yine de oradan uzaklaşmaya çalışıyorduk. Başka ne yapabiliydik ki! Orada öylece durup bizi taramalarını bekleyemezdik. Çünkü çatışabilecek bir pozisyonda değildik. Onlar yerlerini, mevzilerini yapmışlar, tepeleri tutmuşlardı; açıkta olan bizdik. Açık arazide çatışmaya girmek, imha-

ya davetiye çıkarmak gibi bir şey olurdu.

Artık hava aydınlanmıştı. Keşif yapılabilecek bu saatlerde askerlerin bizi görmemesi mümkün değildi. Ama her şeye rağmen burada kalmak ilerlemekten daha uygundu. Çünkü hem arkadaşlar çok yorgundu, hem de ilerde uygun yerler yoktu. Bu yüzden Ağır arkadaş üç kişiyi hemen yakınımızdaki tepeye çıkarttı. Akşama kadar yüzüstü kalarak hiç görüntü vermemelerini, askerler üzerlerine gelmeye kadar asla vurulmaması gerektiğini belirterek arkadaşları göndermişti. Ardından bütün gücü mevzilendirmişti. Ama kendisi de bir dakika yerinde durmuyor, telsizleri dinliyor, keşif yapıyor, arkadaşlara moral vermeye çalışıyordu.

Büyük bir sessizlik yaşanıyordu. Hiç kimse konuşmasa da herkesin ne düşündüğü anlaşılıyordu. Bütün arkadaşlar günün ilerleyen saatlerinde olabilecekleri düşünüyor, ihtimalleri değerlendiriyordu. O anda arka arkaya gelen tarama sesleriyle sessizlik bozuldu. Bir süre sonra telsizden Türk ordu güçlerinin sesi duyuluyordu. Üç kişiyi gördüklerini ve taradıklarını belirtiyorlardı: “Üçü kaçıyor, biri herhalde yaralandı, fazla koşamaz. Onu ele geçirip, alacağımız bilgiler temelinde harekete geçiyoruz!” Durum anlaşılıyordu. Ordu güçleri bizi fark etmiş, izlerimizi takip ederek tepelerimizin üzerine gelmişlerdi. Büyük ihtimalle biri yaralı olarak ele geçmiş, diğerleri ise kendini kurtarmıştı.

Ağır arkadaş durumu anladığı için bütün yapısını tek tek süzüyordu. Bölüğün içine girdiği durumdan kendisini sorumlu tutuyordu. Şehadeti göze alarak savaşacak, gücün savunmasını yaparak geri çekilmesini sağlayacaktı. Bu karara varmıştı.

Çünkü bölüğün çatışmaya girerek imha olmasını göze alamazdı. Kendisi birkaç arkadaşla savunmada kalacak, diğer arkadaşlar da çemberi yaparak kurtulacaktı. Talimatı da bu temelde oldu.

Bu Ağır’dı, Türk ordusunu O’nu rahat bir şekilde imha edebilir miydi? Hayır, Ağır şehit düşmeden önce kesinlikle Ağır olduğunu gösterecek, özel savaş güçlerine ateş püskürecekti. Aldığı karar çerçevesinde gücünü mevzilendirmişti. Kendisi ve birkaç yoldaşıyla birlikte savunma mevzisinin önüne bombalarını doldurmuş, tetikte bekliyordu. Nihayet Türk ordu güçleri görünmeye başlamıştı. Bulduğumuz kayalıklara doğru yaklaşıyorlardı. Nefesler tutulmuş, biraz sonra kopacak kıyameti bekliyorduk. Askerler artık bomba mesafesine ulaşmışlardı. Ve Ağır arkadaş arka arkaya savurdu bombalarını. Birkaç saniye sonra ortalık cehenneme dönmüştü. Bombaların ardından bu kez silahlar çalışmaya başlamıştı. Türk ordu güçleri ne yapacağını şaşırılmış, panik içinde kendilerini saklayacak yer arıyorlardı. Geri çekilme yapacak grup bunu değerlendirerek çemberi yarma işine başlamıştı. Bu saldırıda önde olan **Gabar** arkadaş, vücuduna isabet eden bir kurşunla vurularak şehit düşmüştü.

Her taraftan kurşun yağıyordu üzerimize. Kafamızı bile kaldıramıyorduk. Bu yüzden çemberi yarma imkanımız kalmamıştı. Ve sonuçta geri dönmek zorunda kalmıştık. Ağır arkadaş döndüğümüzü görünce, “Herkes savaşınsın, belki kurtuluşumuz yok, ama son mermimize kadar yiğitçe savaşalım!” diye bağırdı.

Çatışma bir buçuk saat sürmüştü. Bu süre içerisinde Türk ordu güçlerinin birçok saldırısı püskürtülmüştü ve öyle kolay

lokma olmadığımızı anlamışlardı. Bu yüzden hava desteği istedi operasyon komutanları. Askerlerle yapamadıklarını demir canavarlarla yapmak istiyorlardı.

Kısa bir zaman içinde kobralar görüldü. Bütün arkadaşlar çevrede kabrolara karşı en uygun yerlere mevzilenmeye başlamıştı. Özellikle ‘kun’ dediğimiz oyuklara girmişti birçok arkadaş. Ağzı çok dar olan bu oyuklara, ancak raxt ve yeleklerini indirerek girebiliyorlardı. Ağzı dar olmasına rağmen içeri si biraz uzuyor, ya da derinleşiyordu. Onun için kobraların vuruşu bazı yerlere etki etmiyordu.

Kobralar pervasızca her yeri bombalamış, ortalık toz duman içinde kalmıştı. Bu ilk atış sırasında **Ağır** arkadaş vurularak şehit düştü. Ardından komutayı üstlenen **Leşker** arkadaş da vurularak şehit düştü. Komutan arkadaşların şehadetinden dolayı büyük bir kine kapılan arkadaşlar BKC ve B-7 roketatarlarıyla yoğun bir saldırıya geçmiş, bu sayede helikopterler geri dönerek hızla kaçmıştı.

Hozan Hogır...

Ağır şehit düştükten sonra BKC susacak mıydı? Susmamalıydı. Komutan Ağır şehit düştükten sonra, henüz gerillada yeni olan ve bu silahı daha önce hiç kullanmamış olan **Hogır** arkadaş geçmişti BKC’nin başına. Hogır ozandı. Savaşı, kana dayanamayacak kadar hassastı. Sömürgeciliğe karşı savaşmaktan başka çare olmadığı için katılmıştı gerilla saflarına. Sanatçı olmasından dolayı ince bir ruha sahipti. Ama şimdi, komutanı Ağır yanında şehit düşmüştü. BKC’si de susmuştu. Savaş tecrübesi olmayabilirdi, daha önce hiç BKC de kullanmamış olabiliirdi. Fakat her zamanki gibi yine sorumluluk duymalıydı ve

sorumluluğun tam zamanıydı. Sömürgeciliğe olan kini, öfkesi daha da kabarmıştı. Büyük bir sorumluluk ruhuyla geçmişti BKC'nin başına.

*****

Hogır yoldaş partiyi çocukluktan beri tanıyan, partiye bağlı yurtsever bir ailenin üyesidir. Son birkaç yılda partiyi tanımış, partiye olan bağlılığını zamanla bilinçli hale getirmişti. Sanat alanındaki yeteneklerinin fazla olmasından dolayı, bu alanda kalması istenmişti kendisinden. Belki sıcak mücadele ortamında kalmamış, ama hep mücadelenin sıcaklığını yaşamıştı. Evet, mücadelenin ozanlara, sanatçılara da ihtiyacı vardı.

Hogır gerçek bir devrim sanatçısıydı. Sanatsal faaliyetlerini geliştirmek için Avrupa'ya geçmek üzere gelmişti. Yani gerilla saflarında misafirdi. Hiç kimse Hogır arkadaşın gerilla saflarında geçici olduğunu bilmiyordu. Kendisini yaşama o kadar gönüllü coşkulu, sorumlu katıyordu ki, bilmeyen, Hogır arkadaşın yeni bir arkadaş olduğunu da anlayamazdı. Bölük yaşamında, eğitim ve taplantılarda yaptığı değerlendirmelerle ne kadar büyük bir sorumluluk, parti ve örgüt kaygısı taşıdığı anlaşıyordu. Bulunduğu her ortamda partiyi temsil edebilecek güveni veriyordu bütün yoldaşlarına.

Hogır arkadaş, kısa bir süre içerisinde bölük yaşamında sadece doğruları dile getiren, savunan değil, söylediklerinin ne kadar uygulayıcısı olduğunu da pratiğinde gösteren bir duruşa sahip oldu. Bu durumu O'na daha fazla güven duyulmasını sağlıyordu. Birkaç aylık birlikteliğimizde Hogır arkadaş kamp ortamında nadir görebiliyorduk. Göreve giden her grupta Hogır

arkadaş vardı. Çünkü her işe fedakarca koşuyor, asla bir dakika bile boş durmuyordu.

İşte böylesine korkunç bir çatışmada yine yoldaşlarıyla birlikteydi. Morallerde hep birlikte türkü söylemiş gibi, hep birlikte aynı notada savaşıyorlardı. Bu büyük orkestrayı aykırı bir nota ile bozan, çatışma boyunca olmamıştı. Herkes aynı notada ısrar ediyor, inadına direniyordu.

Kobralar tekrar geliyordu. Hogır BKC'nin başında canavarların yaklaşmasını bekliyordu. Yanı başında şehit düşen komutan Ağır'a ulaşmak için sabırsızdı. Ama asla sömürgecilere teslim olmayacaktı. Ne yaşamda, ne de ölüm anında! BKC çalışmaya başladı. Kobralar da ateşe başlamıştı. Hogır arkadaş bütün vücudunu bir hedef gibi göstererek ateş ediyordu. Ve yoğun ateş arasında vurularak şehitler kervanına katıldı.

Kamuran yoldaş...

Kamuran yoldaş Güney (Küçük) Kürdistan'da (Kobani'de) dünyaya gelmiş, ama Halep'te büyümüş ve burada okumuştur. Uzun bir süre Önderlik Sahası'nda kaldıktan sonra, belirli bir dönem halk içinde faaliyet yürütmüştü. Bir buçuk yıldır gerilla saflarındaydı. Bu süre boyunca hep Beytüşşebap alanında kalmıştı. Gerilla saflarında yeni sayılırdı. Belli bir terübe kazanmasına rağmen henüz gelişim sürecindeydi.

Kamuran yoldaş bölük içinde olgunluğu ve sakinliğiyle tanınırdı. Sakinliği kadar anlayışlara, yanlışlara karşı da çok radikal. Kamuran arkadaşın sakinliği altındaki derinliği bütün arkadaşlar fark edebiliyordu. Önderliğe, partiye derin bir bağlılığı vardı.

Güç, Komutan Ağır'sız kalmıştı. Ancak yapıda oluşan kin

ve öfke herkesi kendiliğinden savaştırıyordu. Güce komutanlık yapabilecek sadece manga komutanı Cahide ve YAJK mangasının komutanı Canda kalmıştı. Tepeye giden 3 kişiden biri de manga komutanı Botan'dı. Bu arkadaş gücü savunmak için çatışırken yaralandı ve daha sonra askerler tarafından katledildi.

Cahide ve Canda arkadaşlar, komutanları Ağır'ın şehadetinden sonra daha büyük bir sorumluluk taşıdıklarının bilincindeydiler. Cahide arkadaş daha ilk saldırıda ayağından yaralanmıştı. Ayağına sardığı kefiyesinin kanı durdurmadığı belliydi. Kan kefiyeyi ıslatmış geçmişti. Ancak yine de yerinde durmuyor, savaşıyordu. Canda arkadaş bir komutan olduğunu unutmuyor, soğukkanlılığıyla, cesaretiyle yapısına güven veriyordu. Kobralar geldiğinde arkadaşları mevzilere yerleştiriyordu. Gittikten sonra tek tek gezerek kimseye bir şey olup olmadığını kontrol ediyor, yerinde duramıyor, yine çıkıp savaşıyordu.

Düşman böyle bir savunmayla karşılaşınca geri çekilmek zorunda kalmıştı. Çünkü kayıpları gittikçe çoğalıyordu. Bu yüzden tekrar hava desteği istemişti.

Saat onda başlayan çatışma kesintisiz olarak iki buçuk saat sürmüştü. Saat on iki buçukta Türk ordu güçleri tekrar saldırıya geçmişti, ama bu saldırıya karşılık görmeyince cephanemizin bittiğini anlamıştı. Evet, cephanemiz bitmiş, kalan arkadaşların da hemen hemen hepsi yaralanmıştı. Kimimizin yarası ağır, kimimizin hafıftı. Kunların içine iyice yerleşmiştik. Askerler artık daha rahat üzerimize gelecek, o bilinen çağrılarını yapacaklardı. "Teslim olun, kurtuluşunuz yok!", "Teslim olursanız kimseye zarar vermeyeceğiz!" vb. çağrılarını başlayacaktı. Tabii düşman ger-

çeğini biliyorduk. Bu çağrılar sadece ihanet edenlere yönelikti. Yani bütün değerlere ters düşen, itirafçı ve kontra olabilecek kişilere birşey yapmayacaklar; ama konuşmayan, onurunu satmayanlar ise katledilecekti.

Devrim ve devrimcilik öyle bir şeydir ki, eğer insan isterse yüceleşir, isterse yerin dibine girerdi. Hepsi insanın elindeydi. Bu içimizde bulunan herkes için geçerlidir. Burada da böyle oldu. Bazı kişiliksiz, devrime inanmayan unsurlar teslimiyeti, ardından da ihaneti seçerek düşmanın yanına gitti; birçok yoldaşımız ise onurunu ayaklar altına almayarak kahramanca şehadeti seçti. Teslim olanlar, daha birkaç saat önce heval dediği insanlara kurşun sıkarken, kendini düşmana peşkeş çekerken; direnenler ya kendini imha etti, ya da askerler tarafından katledildi.

Alman gerilla yoldaşımız kahramanca direnerek şehit düştü

Ronahi yoldaş, partiyi Avrupa'da tanımış, uzun süre Avrupa faaliyetlerinde kalmıştı. Partiyi tanıdıkça, Kürt halkı üzerindeki vahşeti anladıkça, Avrupa'daki çalışmalar artık O'nu tatmin etmemeye başlamıştı. Kürdistan'a gidip gerilla olmak, sıcak savaş ortamını yaşamak istiyordu.

Daha doğuşundan itibaren enternasyonalizmi ve halkların kardeşliğini esas almış olan partimizin bu yönü Ronahi arkadaşları derinden etkiliyordu. Kürt halkına nasıl destek olabilirim, onlarla nasıl bütünleşebilirim düşüncesi ile başlayan arayış, O'nu gerillaya kadar ulaştırmıştı. Bu yüzden Avrupa örgütüne gerillaya gitme istemini belirtmiş, hatta bu isteminde dayatıcı olmuştu. Önerisi dikkate alınarak, bir grup Alman arkadaşıyla birlikte 1996 yılında Önderlik Sahası'na gönderilmişti.

Önderlik Sahası'nda yaşama ve eğitime büyük bir coşku ile katılmıştı **Ronahi** yoldaş. Dil sorunu olsa da, coşkusu, ilgisi sayesinde yapı ile bütünleşmişti. 1997'de büyük bir istek ve arzuyla gerilla sahasına geçmişti. Bir yıl YAJK Merkez Karargahı'nda kaldıktan sonra sıcak savaşım sahası olan Botan'a geçmek istemişti ve bu istemi üzerine 1998 baharında Botan'a gitmişti. Bu süre zarfında gerek Güney'de, gerek Botan'da Türk ordu güçlerinin yoğun yönelimleri ve operasyonları olur. Beytüşşebap'taki operasyondan kısa bir süre önce gerçekleştirilen kapsamlı Kato Marinos operasyonundan da geçer. Ronahi arkadaş bu zorlu süreçleri yaşayan ender arkadaşlardan olur. Gücümüzün oldukça zorlandığı bu operasyonlarda Ronahi arkadaşın gösterdiği irade gücü ve direngenlik bütün arkadaşların moral kaynağı olur.

Yaşamdaki ataklığı, canlılığı ve güler yüzlülüğüyle herkesin dikkatini çekmişti Ronahi arkadaş. İçimizdeki tek Avrupalı olmasından dolayı O'na büyük bir sempati duyuluyor, çok sevilirdi. O da bu sevgi ve saygıya karşılık veriyor, asla yanlış tutumlara girmiyordu. Önderliğe ve O'nun kadını özgürleştirme çalışmalarına çok ilgiliydi. Ronahi arkadaş en zor koşullarda da kendisini programlamayı ve disipline etmeyi biliyordu. Gerilla hareketli olduğu için ayrıca vücut egzersizleri, sabah sporları yapmayı gerekli görmez ya da ihmal eder. Daha çok az hareketin az olduğu kış süreçlerinde yapar. Ama Ronahi arkadaş bireysel sporunu yapmayı hiçbir koşulda ihmal etmezdi. Onun için de her zaman formunu korurdu.

Daha uzun süre gerillada kalabileceği ve birçok yararlı hizmette bulunacağı bir dönemde

Rohani arkadaş vahşice katledildi. Askerler O'nu sağ ele geçirmişti. O'na kim olduğunu, burada ne yaptığını soruyorlardı. O, enternasyonalist bir devrimci olduğunu, Almanya'dan gelerek bu mücadeleye katıldığını başı dik olarak anlatıyordu. Ronahi arkadaşın bu başı dik tavrı ordu güçlerini çileden çıkarmıştı. Bu yüzden vahşice saldırıya geçerek işkenceye başlamışlardı. Ronahi arkadaş ise "*Biji Serok Apo!*", "*Biji PKK!*" "*Yaşasın halkların kardeşliği!*" sloganlarını atıyordu. Bu sloganlar karşısında iyice çılgına dönen askerler Ronahi arkadaşını oracıkta katlettiler.

Bir grup arkadaştan başka kimse kalmamıştı artık. "*Bu kundan çıkalım, teslim olmaya çağımızı anladıkları için içeriye bomba atarlar. Burada korunamayız, diğer kuna geçelim*" diyerek başka bir kuna geçmiştik. Tam yerleşirken bir hışırtı duyduk. Bunun üzerine yukarıdaki oyuğa baktık; Welat arkadaşları. İki büküm oyuğun içine yerleşmiş, kendini korumaya çalışıyordu. Demek yaşıyordu. Onu gördüğümüze çok sevinmiştik. Artık dört kişi olmuştuk. Acaba başka arkadaşlarımız kalmış mı diye düşündük, ama hiç de umudumuz kalmamıştı.

Biz kunda yerlerimizi aldıktan sonra arka arkaya bomba sesleri gelmeye başladı. İyi ki oradan çıkmışız, dedik. Bizim teslim olmayacağımız anladıkları için birkaç dakika önce çıktığımız kuna bomba atıyorlardı. Arka arkaya 6-7 kez bomba patlaması geldi. Ya burada öldüğümüzü düşünecekler, ya da biraz daha bekleyip gideceklerdi. O gün hava kararına kadar kunların başında beklediler, gittiler-geldiler. Hava kararınca kunların başından çekilip gittiler. Ama daha çevre arazide ve tepelerde duruyorlardı. Ertesi sabah

saat yedide yine geldiler. TV çekimi yapıyor, arkadaşların cenazelerinin fotoğrafları çekiliyor, yerdeki çantaları kontrol ediliyordu. Kunların başına geliyorlar, yaşamadığımıza daha fazla ihtimal vermiş olacaklar ki artık kunun içine daha rahat girip çıkıyorlardı. Ancak sağ ve sol tarafa doğru uzanan oyukların arasına girip incelemiyorlardı. Eğer biraz daha dikkatli arasalar belki de bizi de bulacaklardı. Ama belki korktuklarından, belki de bıktıklarından kayaların arasına girip dolamıyorlardı. Dışardakilere bağıyorlar, “karanlıktır, fener olsaydı iyi arardık, gezemiyoruz” gibi sesler geliyordu. Artık karanlığı bahane edip gezmek istemedikleri belliydi.

Öğlen on ikiye doğru geri çekilmeye başlamışlardı. Arkadaşlar dışarı çıkıp durumu incelemek istiyorlardı. Belki de yaralı birilerini bulabiliriz diye düşünüyorlardı. Welat arkadaş daha fazla dayanamayarak dışarı çıktı. Gördüğü manzara karşısında şok olmuştu.

Bu sırada tepelerde kalan düşman gözcüleri Welat arkadaşın hareketini fark etmiş olacak ki, kobralar tekrar alana gelmiş, ama hiçbir hareket göremedikleri için tekrar dönmüşlerdi. Welat arkadaş kendini şehit düşen arkadaşların yanına uzattığı için ikinci defa görüntü vermemişti.

Yakınlardan bir inilti geliyordu. Bu iniltiyi duyan Welat arkadaş çevreyi dikkatle kontrol ediyordu. Sesi sonunda bulmuştu. Bu Diyar arkadaştı. Ağır yaralanmıştı ve hala yaşıyordu.

Askerin daha kaç gün arazide kalacağı belli değildi. Diyar arkadaşın yarasına müdahale edecek hiçbir imkanımız yoktu, bir şey yapamıyorduk. Onu bu şekilde götürmek de mümkün değildi. Bu yüzden en mantıklısı hemen buradan çıkarak diğer ar-

kadaşları bulmaktı. Başka da çaremiz yoktu.

Diyar arkadaş nasıl olmuştu da kurtulmuştu? Askerler iki gündür burdaydı, bütün cenazeleri tek tek kontrol etmelerine rağmen Diyar arkadaş nasıl fark etmemişlerdi? İşin özü onu ölü sanmışlardı. Cihazını cebinden çıkartmışlar, ceplerini kontrol etmişler, raxtını ve silahını alarak gitmişlerdi. Yani bir mucize sonucu yaşıyordu o!

Ne olursa olsun buradan çıkmalı ve diğer bölüğümüzü bulmalıydık. Gerçi onların nerede olduğunu bilmiyorduk. Ama kesinlikle bizi arayacaklarına emindik. Çünkü çatışmayı duymamaları mümkün değildi. Bu yüzden kurtulan olabilir düşüncesi ile bekleyebilirler, hatta aramaya çıkabilirlerdi.

Düşman arazide olduğu için tedbirli gitmemiz gerekiyordu. Elimizde hiç cephanemiz yoktu. Yalnızca Xorşit ve Zeynep arkadaşların elinde şarjörü boş silahları var. Dört kişiydik, ama yine de iki kişi önde, iki kişi arkada Tehtareşe'ye doğru yola çıktık. Ulaştıkça uygun bir yamacında sabahladık. Daha şafak sökmeden bir arkadaş sürünerek uygun bir yerde keşif yaptı. Askerler halen arazide olduğu için hareket edemiyorduk. Olduğumuz yerden kalmak zorundaydık, ama bir yere gidemiyorduk. Keşif yapmak için dürbünümüz de yoktu; gözlerimizle keşif yapıyorduk. Sabaha kadar bulduğumuz noktada kaldık. Ertesi sabah yine keşfimizi yaptık; askerler halen arazideydi. Operasyonun dördüncü günü açlık, yorgunluk, uykusuzluk bizi halisizleştirmişti.

Yanımızda çok az miktarda şekerimiz vardı. Halsiz düşmek için her gün birkaç parça ağzımıza atıyorduk. İki avuç pirincimiz, üç tane de hazır çorbamız vardı. Etrafımız askerle do-

lu olduğu için ateş yakamıyorduk. Onun için de pirincimizi soğuk suyun içine koyup ıslattık; biraz yumuşayınca azar azar yiyebildik. Çorbalarımızı da toz halinde avucumuzun içine koyarak yedik. Böyle aç ve yorgun günleri çok geçirdiğimiz için alışkındık. En önemlisi arkadaşlara yetişmemiz gerekiyordu ve onun için de düşmemeli, ayakta kalmalıydık.

Operasyonun dördüncü günündeydik. Ve iki gündür de Tehtareşe'de düşmanın içindeyiz. Dördüncü gün akşama doğru nihayet askerler çekilmeye başladılar. Kol kol önümüzden geçip gidiyorlardı. Biz de havanın kararmasını bekleyerek, bir saat uzaklıktaki Nokta Konferans'a gitmeyi kararlaştırdık. Kesin arkadaşlar bizleri oralarda aramaya çıkacaklardı. Bu umutla Nokta Konferans'a doğru yola çıktık. Ve geceyi de orada geçirdik.

Diğer bölüğümüz ne durumda?

Operasyonun çıktığı gün bu bölüğümüz operasyona karşı hiç de hazırlıklı değildi. Gafil yakalanmışlardı. Sabah saat yedide dört bir yanlarına indirme yapılmış, çemberde kalmışlardı. O saatte bir yerlere de ulaşmak mümkün olmadığı için hareket etmemişlerdi. O kadar güç ilk gün Tehtareşe yamaçlarında saklanmış, akşam olmasını beklemişlerdi. Akşam kararlaştırdıkları bir alana doğru harekete geçmişlerdi. Ancak düşmanın nerelerde olduğunu tahmin edememişlerdi. Sabaha kadar hep yürümüş, her defasında askerle karşılaşmış, adeta oyun oynamışlardı. Bölük harekete geçtikten sonra bir saat kadar yürümüşler, yolları bir tepeden geçiyormuş. Öncü de çıkarmamışlardı. Böyle düzenli gerilla yürüyüşüyle yürümüşlerdi. Bir-

den öndeki arkadaşlar dönüp aceleyle el sallamışlar; çabuk kendinizi bırakın demek istemişler ve herkes birden kendisini avcı kolu bırakmış. Öndeki arkadaşlar düşmanın nöbetçileriyle karşılaşmışlar. Nöbetçiler tepeye baskın yapıldığını düşündüğü için hemen kendilerini yere atmışlar. Gerillayla burun buruna gelmek onları öyle korkutmuş ki, ateş bile edememişler. Oysa bir tarama yapılsa güçten hiçbir belki de kurtulamayacak.

Bölük oradan uzaklaşana kadar nöbetçiler yerden kalkamamış. Daha sonra çok zor yol veren tepeye nefes nefese tırmanmış arkadaşlar. Ama yine önden bir talimat ulaşmış: “Çabuk kendinizi aşağıya bırakın...” Yine bütün güç bir çırpıda aşağıya inmiş. Askerlerin bu durumu farketmemiş olmaları mümkün mü? Ama askerler de korkmuşlar ve çatışmadan kaçınmışlar.

Sonunda uygun bir yere ulaşmışlar. Hava açık olduğu için keşif rahatmış. Birden karşıdaki tepede birkaç askerin ayakta durmuş onların bulunduğu yere baktığını görmüşler. Öncü arkadaşlar emin olmak için diğer arkadaşların da bakmasını istemiş. Arkadaşlar buranın da tutulmuş olduğunu fark etmişler. Şerif arkadaş, “Önümüzde asker var, tepeler tutulmuş” dendiği zaman, Şerif arkadaş inanmak istememiş. “Ne askeri?” diye onlara çıkışmış. Hiç kimse inanmak istememiş. Sabahın bu saatinde bu açık arazide görüntü verseler kurtuluş mümkün değil. Şerif arkadaş kendisi dürbünü eline alıp bakmış. İnanmak istemediği gerçeği kendi gözleriyle görünce, hemen o açık araziden kaçıp kendilerini suya bırakmışlar. Mesafeli olarak suyun kenarlarındaki seyrek ağaçların önünden geçip suyun içinde ilerlemeye başlamışlar. Ama

ilerleyecekleri, gidecekleri bir yer de yokmuş. Sadece uzaklaşmışlar. Suyun başında görünen bazı kayalıkların içine girmişler. Dört gün boyunca o şekilde kayaların içinde kalmışlar. Çatışmaya hazır bir şekilde tetikte beklemişler.

Bizim bölüğe ilişkin aldıkları ilk çatışma haberine, düşmanı çok iyi vurduğumuz için sevinmişlerdi. Ama daha sonra bizimle bağlantıları kopmuştu. Ta ki çatışma seslerini duyana kadar... Askerlerin telsizlerini denleyerek şehadet ve teslimiyetleri öğrenmişler. Düşmanın ne kadar gerçek söylediğini tam bilemeseler de bazı kötü durumların yaşandığını anlamışlar.

Askerler telsizden çatışmanın Tehtareşe alanında olduğunu söylemişti. Bu yüzden operasyon geri çekildikten sonra beşinci gün bölük olarak Tehtareşe doluna gitmişler. Çatışmanın o dalda olduğunu sanmışlar. Herkes yolda psikolojik olarak o kadar kendisini hazırlamış ki, dola girer girmez arkadaşların cenazeleriyle karşılaşacaklarını düşünmüşler. Ama gelince askerlerin doğru söylemediğini anlamışlar.

Bölükten grup grup arkadaşlar çıkartılarak, çatışma alanı ve varsa kurtulan arkadaş aranmaya başlanmış. Bir grup yarım saat içinde geri dönmüş; iki arkadaş bulmuşlar. Bunlar Botan arkadaşla birlikte tepesi olan iki arkadaş. Onlar da saklanmışlar, diğer arkadaşları aramışlar.

Hemen onlardan biriyle bir grup arkadaş çatışma alanına gitmiş. Kazma kürekle ve cenazeleri saklayacak olan çadırları alıp yola çıkmışlar. O cenazelerin içinde yaralı bir arkadaş bulacaklarını hiç tahmin etmemişler. Onun için hazırlıklı da değillermiş. Diyar arkadaş cenazelerin içinde bulmuşlar.

Çatışma alanından gelen arka-

daşlar uzun bir süre konuşmamışlardı. Hepsinin başı eğik, sessiz sessiz sigara içiyorlardı. Gördükleri manzara onları çok etkilemişti. Hepsinin gözünde sadece intikam ve öfke vardı.

Bir grup arkadaş ise ilk gün çatışmaya girdiğimiz Nokta Konferans’a gönderilmişti. Burada da bizi buldular. Hepimizin şehit düştüğüne o kadar kendilerini alıstırmışlar ki, bizi gördüklerinde çok şaşırdılar. Sanki ölüydük de diriliyorduk. Gece-nin bir yarısı noktaya ulaştığımızda uykuda olan arkadaşlar seslerimizi duyunca rüya gördüklerini sanmışlardı.

III. BÖLÜM

BOTAN’DA KÜRT KADINININ ÖZGÜRLÜK ÇIĞLIĞI

1998 Botan şehitlerimizi anarken, onların kutsal yaşam ve kahramanca direnişlerini daha iyi anlamak için, Botan ’98 gerçeğini az da olsa irdelemek ve bu gerçeği bilince çıkarmak önemlidir. Çünkü ’98 yılı savaş açısından geçmiş yıllarla kıyaslanmayacak ölçüde ayırt edici özellikler taşımaktadır.

Bilindiği üzere ’97 yılı savaşı-mız açısından bir final yılı olmuştur. Bu yılda devrimimizin her cephesinde önemli bir toparlanmanın ardından kesin bir başarının yaşandığı, bunun karşısında Türk özel savaşının geliştirmek istediği tasfiye ve marjinalleştirme politikasının başarısızlığının su yüzüne çıktığı bir yıl olmuştur. Bunun en bariz örnekleri Botan’da yaşanmıştır. Bu anlamda Botan’da kaydedilen gelişmeler genel gelişmeleri de etkilemiştir.

Botan’ın ulusal kurtuluş tarihinde önemli bir rol oynadığı bilinmektedir. Özellikle ilk silahlı

mücadelemizin bu alanda gelişmesi ve giderek diğer alan ve merkezlerle doğru kayması nedeniyle, Botan savaş tarihimize genel gelişmeleri de belirleyen bir karakter taşımıştır. Tabii Botan eyaletinin böylesi bir misyonu edinmesi kendiliğinden oluşmamıştır. Bu alanın hem coğrafik konumu hem halkın yurtsever gerçekliğinden dolayı böyle bir durum ortaya çıkmıştır. Devrimci savaşımız için önemli bir avantaj oluşturan bu özelliklerden hareketle, partimiz, çalışmalarının büyük bölümünü bu alana aktarmış ve alanı savaşımızın temel gelişme merkezlerinin başına oturtmuştur. Bu anlamda Botan, Ulusal kurtuluş savaşımızın kalbi olarak günümüze kadar çok önemli gelişmelere öncülük etmiştir.

Dolayısıyla Botan üzerine Türk devletinin değerlendirmesi de hep bu yönlü olmuş ve yönelimlerinin ağırlığını bu alan üzerinde yaygınlaştırmıştır. Onun da temel yaklaşımı, bu alanda aldığı sonuçlara göre diğer alanlara yönelme esasına dayanmıştır. Bunun için Türk ordusunun savaşımızın genel seyrine karşılık dayatmaya çalıştığı marjinalleştirme ve tasfiye politikalarının bir sonucu olarak geliştirdiği operasyon hareketlerini daha çok Botan eyaletinde icra etmesi, bütün teknik imkan ve olanaklarını burada konumlandırması anlaşıldır. Rejim '90'lardan itibaren Ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmek için Botan'ı biricil hedef seçmiştir.

1993 yılında Turgut Özal'ın tasfiyesi ardından oluşturulan özel savaş rejimi ile yeni bir dönem başlamıştır. Savaşın kontrgerillaya devredildiği, çeteleşmenin alabildiğine geliştirildiği bu yıllarda Kürdistan'da binlerce köy yakılıp yıkılmış, on binlerce insan öldürülmüş ve mil-

yonlarcası da yerinden yurdundan kopararak sürgünlere gönderilmiştir. Doğan Güreş, Tansu Çiller ve Mehmet Agar ekibinin kurduğu bu özel savaş rejimi ile savaş gerilladan ziyade halka karşı verilmiş; savunmasız insanlar katledilerek, mücadeleden koparılmaya çalışılmıştır.

Ama '94 yılında bu planların çok fazla işlemediği, gerillayı tasfiye etmekten çok devletin kendisini tasfiye ettiği açık olarak görülmüştür. Bu yüzden derin devlet kendi içinde bir hesaplaşma içerisine girmiştir. Kendi kurdukları çeteler artık kendilerini vurmaya başladığı için savaş daha da kızışmış, büyük hesaplaşmalar yaşanmıştır.

Gerilla cephesinde ise büyük direnişler yaşanmış, gerilla kolay kolay tasfiye olmayacağını herkese göstermiştir. Bunu anlayan özel savaş rejimi, bu sefer marjinalleştirme politikalarını devreye sokmuştur. Daha çok gerillanın gelişimini durdurmak, sınırlandırmak ve etkisizleştirmek biçiminde bir yaklaşıma dayanan bu politikası '97'lere gelindiğinde tam anlamıyla boşa çıkmıştır. Çünkü marjinalleştirme politikalarında en çok güvenilen içerdeki bazı unsurlardı. Şemdin Sakık ve onun çeteleştirdiği bazı unsurlar sayesinde bu politikaların tutacağı hesaplanıyordu. Parti Önderliği'nin yoğun çabaları sayesinde netleşen partimiz ve gerilla güçlerimiz, bu ve buna benzer bütün unsurları içinden atarak ilk başta kendi içini netleştirmiş ve daha sonra da özel savaşın marjinalleştirme politikalarını boşa çıkartmıştır.

Bu netleşmenin bütün alanlarımızda olduğu gibi Botan gerçeğinde ortaya çıkması çok önemlidir. Çünkü Botan'da ortaya çıkan gelişmeler hem bizim açımızdan hem de rejim açısından belirleyici bir özellik arz

ediyordu. Doğal olarak bütün gelişmeler buraya endekslenmiş oluyordu. İşte bu temelde '97 Botan eyaletinin savaş cephesindeki gelişmeler düşmanın marjinalleştirme politikasına noktayı koyar nitelikte olmuştur.

Bu politikanın iflası üzerine yeni bir saldırı furyası başlamıştı. Ama bu saldırıların temelinde sadece gerilla yoktu artık. Saldırıların esas hedefi gerillayı yaşatan, ona ruh ve yürek veren, onu eğiten, güçlendiren Parti Önderliği'ydi. Amaç Önderliği konumlandığı alandan çıkartarak ya imha etmek ya da ele geçirmekti.

Bestler'de Celê Hezil

Bilindiği üzere Türk ordu güçleri '98 yılında, Botan'a yönelik ilk operasyonu Besta üzerinde geliştirmiştir. 11 Mart'ta başlayan bu operasyonu beş gün sürdürmüştür. Besta'nın stratejik tüm tepelerine indirme yapılarak başlayan operasyon, daha sonra kara birliklerinin hareketiyle tamamlanmak isteniyordu. Çok seri bir biçimde uygulamaya konan bu indirme sonrasında Besta'da boş bırakılmış hiçbir tepe kalmamıştı.

Türk ordu güçlerinin planına göre bütün arazi tutulacak, güçlerimizi sıkıştırarak çatışmaya girmesi sağlanacak, ardından yoğun teknikle güçlerimiz imha edilecekti. Bu operasyon diğerlerinden çok farklı geliyordu. Çok seri indirme yapan, hızlı bir hareketle boş alanlara güç kaydıran, en ileri teknikle ve sürekli hava desteğini kullanarak uygulanan bu operasyon tarzı, sonraki operasyonların rengini de belirlemede oldukça önemlidir. Çünkü özel savaş rejimi bu operasyonun sonuçlarına göre '98 yılı için temel yönelimlerini belirleyecekti.

Ne var ki düşman bu operas-

yonda umduğunu bulamadı. Çünkü operasyonun olacağı önceden haber alındığından, bir gün öncesinden tüm güçler savaş pozisyonuna geçmişti. Ayrıca gücümüzü ağırlaştıran, hızını kesen yoğunlaşma azaltılmıştı. Önemli bir kesim hızla operasyonun olmayacağı veya operasyon kapsamına girmeyen alanlara taşırılmıştı. Ancak operasyonun hiç beklenmedik bir şekilde geliştirilmesi ve hızlı hareket etmesi sebebiyle çatışmaya girmeyen bir tarz esas alınmış ve operasyon boşa çıkarılmıştı.

Bu operasyonu daha çok Besta ile sınırlıydı. Garisan ve Beytüşşebap alanlarını kapsamadığından, güçlerimiz ilk günden bu boş alanlara kaydırılmıştı. Bu durumu ancak ikinci gün fark eden ordu güçleri, Beytüşşebap alanına, özellikle “*Deriye Kaçe*” alanına indirmeye yapmaya başlamıştı. Alandaki güçlerimizin hazırlıklı olması ve planlanmayan bir durumun ortaya çıkması ordu güçlerini şaşırtmış ve indirilen güçleri darbe yemişti. Bu yüzden indirmeyi durdurmuş ve yoğun bombardımana başlamıştı. Güçlerimiz bu alandan geri çekildikten sonra ancak indirme yapabiliyordu.

Beş gün süren bu operasyonda Türk ordu güçleri, büyük ve kapsamlı saldırılara rağmen herhangi bir başarı kazanamadan geri çekilmişti. Ayrıca birçok ölü ve yaralı vermişlerdi. Gerilla güçleri ise hava saldırıları sonucu şehit düşen 11 gerillanın dışında hiçbir kayıp vermemişti.

Bu operasyondan bir ay sonra, 10 Nisan 1998 günü ilkinden daha yoğun ve kapsamlı ikinci bir operasyon başlamıştı. Bu ikinci operasyon birinci operasyonda ortaya çıkan hatalar da değerlendirilerek düşünülmüştü. Gerillayı yanıltmayı içeren, daha geniş araziye tutan, daha ha-

reketli, hızlı ve çabuk güçlerden oluşan bir tarzda geliştirilmişti. Ve operasyon bizzat İkinci ordu komutanlığı'nın koordinesinde yürütülüyordu.

İkinci Besta operasyonuna ilk gün ve başlangıçta birinci operasyon gibi bir biçim verilmişti. Ancak bu, Türk ordu güçlerinin bir yanıltma taktiği idi. Amacı güçlerimizi yanıltarak boş bıraktığı alanları doldurma, birçok noktada sıcak temas sağlamaktır. Bunu da başarmıştı. Bizim güçlerimiz operasyonun başlangıcına aldanarak, birinci operasyondaki gibi bir yayılmayı esas aldıklarından ve düşmanın muhtemel boş alanları doldurma girişimlerini hesaba katmadıklarından, birçok noktada zorunlu çatışma pozisyonuna geçmişti. Bu operasyonun ilk çıkış hattı birinci operasyondaki gibi ağırlıklı olarak Besta ve Deriyê Kaçe üzerinde gelişirken, sonradan Garisan alanına da kaydırma yapılmış ve böylelikle çok geniş bir araziye denetimleri altına almışlardı. Bizim güçler de bu operasyon seyrine göre ilkin güç kaydırmasını Garisan'a doğru planlarken, düşmanın orayı tutması sonucu operasyonun içinde çakılıp kalmışlardı. Ve böylece operasyonun ilk gününden başlamak üzere sıcak temaslar yaşanmış ve çatışmalar günlerce sürüp gitmişti.

Bu operasyon sürecinde güçlerimiz bir hayli zorlanmış ve önemli oranda kaybımız da yaşanmıştır. On gün süren bu operasyon sonrasında düşman birçok stratejik noktada sabitleşerek alanda hareket alanımızı daraltmıştır. Tepe Mısta, Nayan, Şexan, Deriyê Kaçe gibi önemli noktalarda güçlerini mevzilendiren ordu güçleri böylelikle hem hareket alanımızı daraltmak, hem de geçiş hatlarımızı kontrolü altında tutarak bizi her açıdan zorlamak

istiyordu.

Bu operasyonlardan da anlaşıldığı gibi, özel savaş rejiminin amacı; kalabalık güçlerle ve yoğun teknik kullanarak psikolojik ağırlıklı bir etki yaratmak, güçlerimizin moralini bozmak, savaş direncini kırmak ve böylelikle imha edebildiğini imha etmek, edemediğini ise teslimiyet ve ihanet batağına sokmaktır. Yani Botan'da başlayan direnişi Botan'da kırarak bunu adım adım diğer sahalara doğru taşımak, bu şekilde mücadeleyi tasfiyeye uğratmaktır.

Hiç kuşkusuz Türk ordu güçlerinin bu yoğun saldırılarına karşı çok kahramanca direnişler sergilenmiş, bu amacına ulaşması engellenmiştir. Ancak gerilla güçlerimizin daha çok inanca ve iradeye dayalı, savaş taktiğinden yoksun geliştiğinden, özel savaş güçlerine birçok alanda başarı imkanı vermiş ve yerinde olmayan kayıplarımıza neden olmuştur. Düşman taktiklerinde sürekli bir değişkenliği, hareketliliği yaşarken, bizde daha çok eskinin tekrarı biçiminde, salt kaba direnişçiliğe dayalı bir savaş ve hareket tarzı devam ediyordu.

İşte '98 savaş yılında Türk ordusunun geliştirdiği bu yeni tarzdaki yönelimlere karşılık cephemizde yaşanan sıkışıklık yıl boyu sürmüş ve birçok alanda güçlerimizin darbeleneceği veya etkisiz kılınması söz konusu olmuştur. Ancak çok görkemli ve kahramanca direnişler de sergilenmiş, Türk ordusunun bütün teknik ve sayı üstünlüğüne rağmen gerilla boyun eğmemiş, direneceğini, bu direnişi sürdüreceği güç ve kapasitede olduğunu herkese, dostta da düşmana da göstermiştir. Böyle bir direniş destanının yazılmasında büyük pay sahibi olan, onurumuz ve soylu güç kaynağımız şehitlerimizi burada say-

gıyla anmak gerekir.

Neden Bestler?

Botan'ın tam orta yerinde olan Bestler'in arazisi çok geniştir ve genelde ormanlık alanlarla kaplıdır. Botan'ın diğer bölgelerinden görkemli dağlarla ayrılmıştır. Herekol ve Piro Garısan sınırını, Girê Sor Gabar sınırını, Çiya Tilla Cudi sınırı, Kaplanê ve Serikê Dêryan ise Beytüşşebap sınırını oluşturmaktadır. Herekol ve Piro'nun etekleri ve yamaçları ormanlıktır. Fakat zirvesi çıplaktır. Özellikle Herekol'un zirvesi tam bir labirenti andırır. Bu haliyle Kato'lar'a da biraz benzemektedir. Burada Türk ordu güçleri Çelê Neje tepelerini her zaman tutmaktadır. Bu her iki tepe ise tüm Bestler arazisine hakimdir. Bestler'i diğer bölgelerden ayıran tepelerin dışında; Serikê Dêryan, Serikê Mehmedi Qsi, Serikê Xıryan, Girê Rejdê gibi tepeler stratejik olup Türk ordu güçlerinin ilk tuttuğu yerlerdir. Botan'da bölgeler arasında geçişlerin iyi yapıldığı yerler Bestler üzerinde olmaktadır. Onun için de Türk ordusunun Botan'da gelişen tüm operasyonları çoğunlukla Bestler'den başlamıştır.

Bestler yalnız Botan'ın bölgeleri arasında geçiş yeri değildir, Kürdistan'ın birçok eyaleti arasında da köprü rolünü oynamaktadır. O açıdan gerilla kadar, Türk ordusunun da önem verdiği bir alandır. Bu yüzden her operasyonda olduğu gibi bu sefer de Bestler seçilmiştir.

İlk operasyon haberleri geldiğinde Çatak-Beytüşşebap hattında operasyon olmamasına rağmen, Bestler'de büyük bir operasyon başlatılmıştı. İlk operasyondan daha kapsamlı, daha farklı taktikler içeren yönleri vardı. Ve böyle bir operasyon ancak Besta'da uygulanabilirdi.

Seçim anlık değildi. Arazinin çok geniş olması ve geçiş rolünü oynayan bir üs olması sebebiyle burası belirlenmişti. Ayrıca burada toplanan gerillanın hala alanlarına gitmediğinin istihbaratını da almıştı. Bestler'de üslenen hareketli tabur ve Beytüşşebap taburu alanlarına gitme hazırlığı yapıyor, fakat hava koşullarından dolayı Bestler'de bekliyordu. İlk yapılan operasyonla gücün ne kadar olduğunu anlamaya çalışmıştı Türk ordu güçleri. Bunu anladıktan sonra da ikincisini başlatmıştı. Bunun yanında eyalet koordinatörünün de (*Cemal arkadaş*) alanda bulunduğu istihbaratını aldığı için hazırlıklarını daha da kapsamlılaştırmıştı.

TARİHİ GÜNLERİ YAŞAMAK

Alınan istihbarat doğrultusunda güçler düzenlenmiş ve mevziler tutulmuştu. Söylendiğine göre önce Çatak-Beytüşşebap hattında operasyon geliştirilecek, asıl hedef Kato Jirka olacaktı. Beytüşşebap taburu olduğu gibi Kato'da; Çatak, Garısan güçleri Herekol'da; Hareketli Tabur ise Girê Sor alanında mevzilenmişti.

Nisanın sekizinden itibaren harekete geçilmiş, mevzilenmeler tamamlanmıştı. Ayın dokuzunda Türk ordu güçleri operasyona yine Besta'da başlamıştı. Güçler mevzilenmesine rağmen yapılan durum değerlendirmesi sonucu Kato'nun boşaltılması kararı alınmıştı. Düşman eğer operasyona çıkıyorsa, dolu beklediği yer boş, boş beklediği yerler dolu çıksın denilerek Kato terk edilmişti. Ve tüm güçler Bestler'e kaydırılmıştı. Yani askerler gelsin ama, beklediğini bulamasın düşüncesi vardı. Ayın onunda Bestler'e kaydırılan güç ulaşır ulaşmaz, hiç beklemediği bir durumla karşı karşıya kaldı.

Her durum göz önüne alınarak ani bir düzenleme de yapılmıştı. Gece saat üçte hava saldırıları yapılmaya başlandı. Operasyon Besta'da beklenmiyordu. Çünkü alınan bilgilere göre Çatak-Beytüşşebap hattında olması gerekiyordu. Bir yanıltma taktiği yapılmış ve başarı sağlanmıştı. İlk operasyonda da Gabar'da operasyona çıkıyormuş gibi yapıp Bestler'de başlatmışlardı. Yine aynı taktikle, ama ilkinden daha yoğun bir teknikle saldırıya geçmişlerdi. Bestlerde bombalanmadık yer kalmamıştı. Bir yandan uçaklarla bombalıyor, bir yandan da helikopterlerle stratejik tepelere indirme yapıyorlardı. Bestler'in diğer bölgelerle bağlantısını sağlayan tüm tepelerle, alana hakim olan tüm yerler sabahın ilk saatlerine kadar tutulmuştu. Hareketli taburun Girê Sor'u tutan güçleri dışında kalanlar bir vadide toplanmıştı. Operasyonun ikinci günü mevzilenen güçlerin dışında kalanlar da buraya gelerek toplanmışlardı. Artık amaç çatışmaya girmekten Bestler'den çıkıp Çatak'a geçmekti. Ve hem görüntü vermemeye, hem de çatışmaya girmemeye özen gösteriyordu gerilla güçleri. Çatışmaya girilirse, Bestler'de gücün oluşu anlaşılacak, her taraf tutulduğu için kolaylıkla sıkıştırabileceklerdi. Geri çekilme yapmadan önce Türk ordu güçlerine darbe vurmak da planlama içindeydi. Vadede toplanan güçten yarım saat uzakta Türk ordu güçleri de konumlanmıştı.

Hareketli bölükten oluşturulan birimlerle eylem planlaması yapılarak harekete geçilmişti. Fakat harekete geçildiği esnada bir kişi ihanet etmişti. Eylem sabote olduğu için gerçekleştirilemişti. Ve tüm güç Herekol'a geri çekilme yapmak zorunda kalmıştı. Bu aylarda Herekol'un zirvesinde kar oldukça yoğundu.

Bu yüzden burada kalmak oldukça zordu. Ama etekleri kalmaya uygundu. Hem karda ayak izlerinin çıkmaması için hem de görüntü vermemek için mangalar halinde kaya diplerinde mevzilenmeler yapıldı. Burada eyalet karargahı ve YAJK karargahı da bulunuyordu. Tam yan yana olmasalar da yakın mesafede mevzilenmişlerdi. İlk günden itibaren çatışmalar başlamıştı. Ama istenen, kayıp vermeden sağlam geri çekilmektir.

Tüm gün boyunca hava saldırıları durmadan devam ediyordu. Botan yıllardır böyle bir saldırıyla karşı karşıya kalmamıştı. İsmi Murat olan bu operasyonun sanki hiç bitmeyecekmiş gibi bir havası vardı. Gece hava saldırıları Botan'da hemen hemen hiç yaşanmamıştı. Hava saldırıları eşliğinde karadan saldırılar geliştirilerek, önemli noktaları tutarak, gerilla gücünü çembere alıp tasfiye etmek, işlevsiz kılmaktı hedefleri. Ve gerillanın beyin gücünü, kurmaylığını ortadan kaldırmak işlerini daha da kolaylaştıracaktı. Firar eden kişinin verdiği bilgiyle de karargahın alanda olduğu tam olarak kesinleşmiş ve yönelimlerini buna göre daha da şiddetlendirmişlerdi.

Cephelerin savaş pozisyonu neydi?

Vadide taplanan gücün Herekol'a geri çekilme yapması kararlaştırılmıştı. Vadinin çevresindeki sırtlara hızlı bir şekilde indirme yapılıyor, güç daha fazla tehlike altına giriyordu. Helikopterlerle yapılan indirmelere karşı alınması gereken ilk tedbir, ağır silahlarla (BKC, B-7) ateş açmaktı. Bir ara vadinin üzerine tam olarak hakim olan sırta indirme yapmaya çalışan helikoptere karşı Dilbirin arkadaş (Manga komutanı) BKC ile ateş açtı. Alçalmış olan helikopter

yoğun ateş karşısında tekrar yükselmek zorunda kalmıştı. Ama arkadaşın yeri de deşifre olmuştu. Hemen ardından da Dilbirin arkadaşın olduğu mevziye yoğun bir roket atışı başladı. O arada zamanında tedbir alamadığı için **Dilbirin** arkadaş atılan roket sonucu hemen şehit düştü. Operasyonun ilk günü ilk şehit verilmişti. Çok cesaretle, kahramanca öne atılarak, helikopterin indirme yapmasına fırsat vermemişti. Eğer indirme yapılabilseydi zorunlu olarak çatışmaya girilecek, indirme yapılan sırt vadiye hakim olduğu için belki birçok şehit verilecekti. Dilbirin arkadaş bu tehlikeyi gördüğü için kendisini feda etmiş ve tüm yoldaşlarının bu durumla karşı karşıya kalmasını engellemişti.

Urfa'nın Suruç ilçesinden olan **Dilbirin** arkadaş üniversiteyi okurken partiye ('93 yılı) katılmıştı. Botan'ın Gabar, Mava, Beytüşşebap bölgelerinde faaliyet yürütmüştü. Partiyi daha küçük yaşlardayken tanımıştı. Ülkeye geldikten sonra bir dönem cephe faaliyetlerinde bulunmuş, özellikle Mava bölgesinde bu çalışmalarını sürdürmüştü. Bestler operasyonu çıktığında manga komutanıydı.

Dilbirin arkadaş sayesinde kurtulan grup hemen Herekol'a doğru geri çekilmeye başladı. Herekol'a doğru yol alan gerilla gücü, savaşın asıl cephesinin burası olacağının farkında değildi. Onların tek amacı Herekol'a sağlam olarak ulaşip Çatak hattına kaymaktı. Sonraki günlerde neler yaşanacağından habersiz, çatışmaya girmemeyi esas alarak yürümelerine devam ediyorlardı. Herekol operasyonun ana cephesi olmaya hazırlanıyordu.

Operasyonun ikinci büyük cephesi **Gırê Sor** hattıydı. Hareketli taburdan bir bölük burada mevzilenmişti. Bu alanın birçok

tepesi mangalar halinde tutulmuştu. **Gırê Sor**, Herekol'un eteklerinden başlayıp, Hosyan'a kadar uzanan sırtların bulunduğu alandır. Deriyê Agit'e (Herekol'un bir kapısıdır) bir manga tepesi çıkartılmıştı. Bu manga üç bayan üç erkek arkadaştan oluşuyordu. Deriyê Agit, aynı zamanda **Gırê Sor**'un sırtlarını da görüp denetleyebiliyordu. Operasyonun ikinci günü sabah saat sekizde bu sırtlarda bir grup gerilla ile Türk askerinin teması olmuştu. Başlayan çatışmada, Türk ordu güçleri grubu çembere almak istiyordu. Tepeciler bunu hem fark etmişti; hem de cihazda takip ettiklerinden grubun zor durumda kaldığını anlamışlardı. Türk ordu güçleri tepecilerin bulunduğu yere indirme yaparak, grubu tamamen imha etmek istiyordu. Tepeye indirme yapıldığında herkes hemen mevzilenildi. En azından burada düşman ayaklansa grubun biraz rahat nefes alması sağlanabilirdi. Ayrıca daha fazla yığınak yapması da engellenmeliydi. Yeni bir kahramanlık destanı yazmanın tam zamanıydı.

Tepecilerin arasında yer alan **Berivan Amudî** arkadaş, inisiyatifi ele alarak mangayı mevzilendirmişti. İki komutan bulunmasına rağmen yılların savaş pratiğinin verdiği tecrübeyle hem savaşıyor hem de tüm arkadaşları yönlendirerek savaştırıyordu. Berivan arkadaş daha önce bölük komutanıydı. Garisan bölgesinde yaşanan '97 pratiğinden dolayı soruşturmayla alınmıştı. Yapılan mahkeme sonucu görevsizlendirilmişti. Garisan'ın '97 yılında yaşanan kayıplarından ikinci derecede sorumlu tutulmuştu. Kendisinden kaynaklanan yönlerin dışında, ardı arkası kesilmeyen operasyonlar gücü zorlamış ve kayıplar yaşanmıştı. Mahkeme sonrası Berivan arkadaş her ne

kadar görevsiz olsa da, öncülük görevlerini her zaman yerine getirmişti.

Berivan arkadaş Küçük Güney'in Amudi ilçesinden olup '91 yılında partiye katılmıştı. '92 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördükten sonra Halep ve Şam'da faaliyetlerde bulunmuştu. Gerillaya '93 yılında gelmişti ve Botan'ın kızgın savaş ortamına girmişti. 1993-94 yıllarında Botan'a yönelim fazlaydı. Bu dönemlerde Botan'ın birçok yerinde cephe faaliyetlerinde yer almıştı Berivan arkadaş. Gerillaya, savaşa adepte olmada fazla zorlanmamıştı. Küçük burjuva sınıfının birçok özelliğini taşımasına rağmen, bunları aşması, Botan yapısıyla bütünleşmesi uzun sürmemişti. Birikiminden dolayı da hem yoldaşlarına destek sunuyor, hem de yapıyla sıcak bir bütünleşme sağlıyordu. Çok hırslı olması en belirgin özelliğiydi. İlk yıllar fiziki olarak çok zorlanmıştı. Ama yenilgiyi hiçbir zaman kabul etmemişti. İnatla yürümekte ısrar etmiş ve fiziğini güçlendirmişti. Savaşı öğrenmede, özellikle kadın özgürlük mücadelesinin iddialı bir savaşçısı, komutanı olmada ısrarlıydı. Bundan dolayı tekrar bir eğitim devresinden ve yoğunlaşmadan geçmek istemişti. '96 yılında Parti Önderliği'yle yaptığı telefon konuşmasında bu isteğini dile getirmiş, Önderlik şimdilik Botan'da kalmasını, daha sonraki süreçlerde gelmesini belirtmişti. Tüm hayali tekrar Önderliği görmektir, fakat yaşanan savaş gerçekliği buna fırsat vermedi.

Kadının savaştaki rolünü iyi biliyor, kendi denetimi altındaki yoldaşlarına da sürekli bunu kavratmaya çalışıyordu. Sürekli olarak, "*Kadınların savaşta kör cesareti var, gözleri hiçbir şeyi görmez, onun için de erken şehit düşerler*" derdi. Kadının sa-

vaştaki kendini korumayı bilmediğini, bunu öğrenmesi gerektiğini söylerdi. Özellikle Botan savaş gerçekliğinde bu daha da ortadaydı. Sürekli ön saflarda yer alan kadın, cesaretiyle savaş ruhunu geliştirip direnişi sürekli kıldırmıştır.

O gün yaşanan çatışmada yolların savaş tecrübesiyle öne çıkan Berivan arkadaş, akşama kadar çatışmayı yönlendirmişti. Soğukkanlılığı, cesaretiyle grubun tasfiye olmasını önlemişti. Bir mevziden bir mevziye koşarak yoldaşlarına perspektifler veriyordu.

Çatışma uzun sürdüğü için çok yorgun düşmüştü. Ama asla bundan şikayetçi değildi. Zaten şikayetin sırası da değildi... Akşama doğru çatışma şiddetlenmişti. Berivan arkadaş bir kayanın arkasında mevzilenmiş vaziyette çatışmayı sürdürüyordu. Bir ara kafasının kaldırıp etrafına bakmak istemiş, bu sırada ateşe tekrar başlayan düşman güçlerinin kurşununa hedef olup şehit düşmüştü.

Bu cephenin değişik sırtlarında da çatışmalar akşama kadar devam etmişti. Tepecilerin akşama kadar sürdürdüğü çatışma nedeniyle askerler grupları fazla sıkıştırılamıyordu. Zaten çatışmaları ne kadar genişletirsen düşmanın gücünü o kadar çok parçalamış, kendi gücünü de o kadar rahatlatmış olursun. Çok planlı geliştirilmemiş de olsa o gün çatışmaların birçok yerde olması Türk ordusunun istediği sonucu almasını engellemişti. Yaşanan çatışmalarda toplam altı arkadaş şehit düşmüştü. İki arkadaş yaralıydı ve birinin yarası ağırdı.

Akşamın olmasıyla bölük toplanıp Pervari ovasına doğru geri çekilme yapma kararı aldı. Çatışma alanını terk etmek, Türk ordusunun sabah yapacağı yöne- limleri boşa çıkarma açısından

önemliydi. Ay ışığının olmasından yararlanılarak çok acele hareket edip, sabah olmadan sağlam bir yere ulaşmak gerekiyordu. O açıdan yarası ağır olan arkadaşları götürmek mümkün değildi. Zaten arkadaş hareket etmeye kalksa, kan kaybından şehit düşebilirdi. Bu sebeple ve arkadaşın istemi doğrultusunda yanına biraz cephaneye ve yiyecek bırakılarak yola çıkıldı. Savaşın en acımasız yönü de buydu; yoldaşını yaralı bırakıp gitmek...

Herekete geçen bölük, birkaç gündür yaşanan çatışmalarla yorgun düşmüştü. Bir yandan soğuk, bir yandan açlık gücü yıpratmıştı. Her şeye rağmen direnmek, yaşam savaşını vermek gerekiyordu. Yapıyı toplayıp onlara durumumuzu anlatmak, mecburen direnmemiz gerektiğini söylemek hiç de gerekmiyordu. Zaten tüm gerillalar bunun derin bilincindeydiler. Savaş, dağlarda yaşam acımasızdı. Ya sen bedenine hükmedeceksin, ya da bedenine sana. Eğer bedenine sana hükmederse zaten yaşayamazsın; kendi geriliklerinin, arzu ve güdülerinin kölesi olursun. Sen bedenine hükmedersen, ne kadar büyük zorluklar, imkansızlıklar da olsa hem yaşar hem de savaşırısın. Gerillalar bu gerçeği çok iyi bildikleri için, kimse gelip onlara "diren, başka çaremiz yok" gibi konuşmalar yapmadı. Herkes küçük bir davranıştan, bir bakıştan çok şey anlayabiliyordu. Gerillalığın en önemli özelliği de zaten buydu; aynı doğrultuda düşünüp karar vermek...

Pervari ovasının hala karla kaplı olması tehlikeliydi. Alanın düzlük ve karlı olması dezavantajdı. Karda çıkacak ayak izleri kobralar tarafından keşfedilirse bölük tehlikeye girebilirdi. Akşamdan başlayan hareket, sabaha doğru karsız bir alana ulaşmakla kısa bir süre için sonuçlandı. Hemen tepeciler çıkartılarak,

arazi kontrolü yapıldı. Görünürde herhangi bir şey yoktu. Fakat Herekol ve Bestler'den kobraların sesi hala geliyordu. Bu şunu gösteriyordu: Çatışmalar ve kobra saldırıları yer yer devam ediyordu. Ayın on dördüydü. Operasyon dört gündür devam ediyordu. Tehlike bitmemişti. Mevsim koşullarının elverişsizliği tehlikeyi artırıyor, gerillayı daha çok zorluyordu.

Karsız bir alana ulaşan bölük, sabah keşfinden sonra bir şey olmadığını anlayınca, baharın temiz havası, güneşin kızgın ışınları altında uykuya dalmıştı. Hiç bitmeyecekmiş gelen çatışma anından uzak, tüm gerillalar dinleniyordu. Belli bir süre sonra herkes uykudan uyanıp sabah hazırlıklarına başladı. Birden kobra sesleri gelmeye başladı. Kardan çıkan izleri takibe alıp gelen kobralar, bölüğün bulunduğu çevrede dolaşmaya başladılar. Herkes toparlanıp harekete geçildi. Bir iki tepe aşıldıktan sonra, düzlük bir alana ulaşıldı. Düzlük geçilirken, dört tane helikopter havada uçmaya başladı, görüntü vermemek için herkes hareketsiz kaldı. Böyle düz bir alanda geliştirilecek hava saldırısında kurtulmak mümkün değildi. Hareket etmemek, ses çıkarmamak birinci kuraldı.

Helikopterler herhangi bir ize ve harekete rastlamadıkları için dönüp gitmişlerdi. Artık akşam olmuştu. Yeniden harekete geçilerek savaşın yaşandığı bölgenin dışında bir alana ulaşılmıştı. Burası çatışma alanından uzak, fakat düşmana çok yakın bir yerdi. Bölüğün konumlandığı yerden bir saat uzaklıkta Hosyan korucu köyü vardı. Yine bu köyde bir tabur Türk askeri konumlanıyordu. Yıllardır partiyle savaş içerisinde olan Hosyan korucuları askerlerden daha tehlikeliydi. Bölüğün konumlandığı alan tehlikeli, fakat önlemler alındığı için güvenlik-

liydi. Ayrıca düşmanın burnunun dibinde olmak daha emniyetliydi. Düşman kendisine yakın yerlerde gerillanın üsleneyeceğini düşünmediği için en son bakacağı yer buralardı. Burada tekrardan mangalar şeklinde ağaçların arasında mevzilenildi. Ses çıkarmadan, görüntü vermeden akşama kadar beklendi. Ertesi gün yapılan sabah keşfinden hiçbir şeye rastlanmadı. Operasyonun tam olarak geri çekildiğinin anlaşılacağı zamana kadar burada kalınması uygun bulundu.

Akşam karanlıkla birlikte her manga ihtiyaçlarını karşılamıştı. Sabah ilk kahvaltı un çorbasıyla (heudel) yapıldı. Yağ ve tuz yoktu. Operasyondan dolayı erzığın olduğu yerlere ulaşamıyorduk. Heudelin yanında çoğu zaman çeşitli pancarlar da toplanarak yeniliyordu. Heudel gerillanın geleneksel çorbasıydı. Bazen yağlı, bazen yağsız, bazen tuzlu, bazen tuzsuz, bazen katı, bazen sıvı olmasına rağmen sevilerek yenirdi. "Bu sevgi biraz da mecburiyettendi. Mecbur olunmasa belki de kimse sevmezdi."

Hareketli bölük burada altı gün kendisini gizledi. Diğer arkadaşların durumunu öğrenmenin heyecanı ile günler birer birer geçti. Henüz hiçbir birlik hakkında bilgi edinilememişti. O kadar ki, hareketli bölüğün çok yakınına konumlanan başka bir bölükten kimsenin haberi olmamıştı. Altı gün burada konumlanan güçler, ayın yirmi birinde operasyonun geri çekilmesiyle Besta'da tekrar toplanmışlardı.

YAJK KARARCAHI BOTAN'A GELİYOR

Botan tüm insanlığın doğuş merkezi olduğu gibi, kadın özgürlüğünün de filizlendiği merkezlerden biridir. 15 Ağustos Atılımı sonrasında günümüze

kadar kadın, Botan'ın en şiddetli savaş ortamlarında yer aldı. Burada kadının savaşa katılımının önemi Kürdistan'ın diğer alanlarına göre çok daha farklıdır. İlk süreçlerde sadece köylü kökenli bayanların katılımı ağırlıktadır. Geleneksel feodal yaşamı parçalayıp gerillaya katılmak başlı başına bir devrim olmakla birlikte, kadının mücadelede yerini alması, partileşmesi, ordulaşması bir ilkin başarılmasıdır.

Kadın özgürlük bilincinin gelişmesi, mücadeleye yurtsever duygularla katılan kadının sıradan duruşunu yıkmış, onun yerine savaşın komutanlarını yaratmaya başlamıştır. 1988-89 yıllarında kadının mücadeleye katılımı oldukça sınırlı, hemen hemen her bölgede parmakla sayılacak kadar azdı. Sayılarının az olmasından dolayı kendi başlarına örgütlenmeleri yoktu. Hatta erkek takımlarında bir manga şeklinde yer alıyorlardı. 1991-92 yıllarında katılım salt Botan'la sınırlı kalmayıp, metropollere yayılmıştı. Serhildan süreçleri olarak da adlandırılan bu yıllarda özellikle öğrenci gençlik mücadele içine akın etmiş, kadının yoğun katılımı da bu dönemde başlamıştı.

1993 yılında Parti Önderliği kadın ordulaşması yönünde yoğun çözümlemeler geliştirdi. Botan'da hem nitel hem de nicel olarak bir birikimi yaşayan bayan arkadaşlar için, Önderliğin bu çözümlemelerini pratikleştirmenin her türlü koşulu hazır. İlk kez hareketli tabura bağlı bir kadın bölüğü oluşturuldu. Yeni bir denemeydi. Savaşta her alanda tecrübesi olan kadın, bu denemeyi başarıyla sonuçlandırdı. Bu tecrübe kadına, komuta düzeyinde de en üst düzeyde görevlerin üstesinden gelebileceği güvenini vermişti. Kadın Kongresi sonrasında doğrudan eyalet YAJK temsilcileri atanmıştı.

Bununla birlikte özgün eğitimler de yapılmaya başlanmıştı.

Her türlü yaşama ve savaşa katılan Botan kadını, kendi gerçekliğinin ve gücünün farkına yeni yeni varmaya başlıyordu. Bilinçlenmeye başlayan bu potansiyelin en üst düzeyde örgütlenilip pratikte yönlendirilmesi en büyük sorundu. Ama zoru başarmak da devrimcilerin göreviydi.

Parti Önderliği'nin büyük desteği ve müdahaleleriyle çalışmalar sürekli hale getiriliyordu. Özellikle '95 yılından itibaren Botan'dan çektiği kadın komutanları özenle eğitiyor ve tekrar Botan savaş sahasına gönderiyordu. Ki bu arkadaşların önemli katkılarıyla, kadın savaşımı daha da boyutlanmıştı. Bu sayede savaşın kaba bir emekçisi olmakla kalmayıp, bizzat savaşı yönlendiren düzeye gelmeye başlamıştı kadın. Bu da karargahlaşmayı zorunlu kılmıştı.

Nicel olarak büyük bir yoğunluğu olan kadınların eğitilmesi, bu önemli çalışmanın sürekli hale getirilmesini gerekiyordu. Yapılan eğitimler mevcut potansiyele cevap olamıyordu. Onun için 1997-98 kış eğitimi sürecinde özgün YAJK kadro eğitim devresi açılmıştı. Botan'ın her alanından gelen kadro-komuta yapısından oluşan 45 kişilik bir bileşimle üç aylık eğitim görülmüştü. İlk kez gerçekleştirilen bu eğitim, kadının özgürlük savaşımına ve mücadelemizin her alanına taze bir kan olmuştu. Bu süreçte Parti Önderliği'nin sık sık talimat ve perspektifleri vardı. Varolan potansiyele ancak karargahlaşmayla cevap olunabileceğini belirtiyordu. Bu eğitim aynı zamanda karargah çalışma hazırlıklarının temelini de oluşturmuştu.

Yapılan bu kadro eğitiminde ortaya çıkan sonuçlar temelinde

karargah çalışmalarının daha sağlıklı temeller üzerinde geliştirilmesi için Botan YAJK Eyalet Konferansı yapılması kararlaştırılmıştı. Bu çalışma da Botan'da ilk kez geliştiriliyordu. O zamana kadar kendi çalışmalarının sonuçlarını örgütsel bir şekilde değerlendiremeyen kadın, geldiği düzeyi daha iyi sorgulama fırsatını yakalamıştı. Kendisinden ve dışından kaynaklanan birçok yetersizliği anlamaya çalışıyordu. Toplu olarak tüm eyaletteki kadınların sorunları tartışılarak, yanlışlıklar daha iyi görülüp bilince çıkarılıyordu. Bu eğitim sonucunda ve Önderliğin perspektifleri temelinde Botan YAJK Karargahı oluşturulmuştu.

İlk etapta karargahta iki manganadan oluşan bir takımın güç düzenlemesine gidilmişti. Eğitim ve Konferans sonrası genel bayan gücünün düzenlenmesi yapılarak harekete geçilecekti. Haftanın'den Bestler'e geçmesi planlanan karargahın, buradan başlayarak Botan'ın tüm bölgelerini gezerek hem Konferans sonuçlarını aktarması, hem de varolan sorunları çözüme kavuşturma temelinde bir planlamaya gitmesi gerekiyordu.

Eyalet Konferansı sonrasında Bestler'de beş günlük bir operasyon geliştirilmiş, bundan sonra da tekrar operasyonların gelişeceği haberleri gelmeye başlamıştı. Bundan dolayı YAJK Karargahı'nın Bestler'e geçişi ertelenmişti. Ama YAJK Botan Karargah Komutanı **Zelal** arkadaş ısrarla Bestler'e geçmeyi dayatıyordu. Hem Zelal arkadaşın, hem de karargah takımının bir an önce pratiğe girme istekleri anlatılmayacak kadar büyüktü. Kendi örgütlü gücüne ulaşmanın verdiği heyecanla, adeta yerlerinde duramaz olmuşlardı. Yaşanan coşku, heyecan, istek en üst düzeydeydi. Takımda yer alan

iki arkadaş dışındaki tüm arkadaşlar komuta düzeyindeydi. Büyük bir arzu ve hırsla pratiğe gitmek, köleleştirilen kadının tarihsel intikamını almak istiyorlardı. Onun için Zelal arkadaş eyalet karargahının Bestler'e taşınmasını ve bir an önce harekete geçmeyi dayatıyordu. Bu temelde Haftanın'deki tüm çalışmalar sonuçlandırılarak karargah gücü Bestler'e doğru yola çıkmıştı.

1998'in 7 nisanında Haftanın'den yola çıkan YAJK karargahının yanında eyalet cephane birimi de vardı. İki günlük bir yolculuktan sonra Bestler'e ulaşılmıştı. Ayın dokuzunda Besta Xincê suyunun kenarına gelinmişti. Eyalet karargahıyla bağlantı kurularak bir randevu yeri belirlenmişti. Eldeki cephane burada uygun bir yere saklandıktan sonra akşam buluşma yeri olan Xırbikê Besta'ya doğru harekete geçilmişti. Randevu yerine ulaşan YAJK karargahı burada sadece bir arkadaşı bulmuştu. Operasyonun çıkacağından habersiz yürüyüşlerine devam ettikleri için gelişmeleri bilmiyorlardı. Bütün arkadaşların mevzilendiğini öğrenince hemen buradan ayrılarak başka bir yere gittiler.

Bu noktaya eyalet karargah güçlerinin de geleceğini öğrenmişlerdi. Sabaha doğru eyalet karargah güçleri yanlarına ulaşmıştı. Karargah güçlerinin gelişinden yaklaşık bir saat sonra uçaklar her tarafı bombalayarak, helikopterlerle indirme yapmaya başlamıştı. Bundan yaklaşık yarım saat önce Agiri, Delal ve bir erkek arkadaşın oluşan keşif grubu çıkarılmıştı. Daha önce Garısan gücünden oluşan bir manga da, iki karargahın bulunduğu sırtın üzerini tedbir amaçlı tutmuş, mevzilenmesini yapmıştı. Uçakların sesiyle birlikte herkes mevzilenmiş, her taraf tutulmuştu. En

Haftanın'den bir görünüm

büyük tepeden en küçük tepeye kadar tutulmayan tepe kalmamıştı. Bu arada yaşanan yoğun hareketlilik nedeniyle Türk ordu güçlerine görüntü verilmişti. Onlar da hem kobralarla havadan, hem de karadan saldırıya geçmişlerdi. Öyle bir yerdi ki, her taraf tutulmuş, güç çember içinde kalmıştı. Çemberi yarıp dışına çıkmak gerekiyordu. Herhangi bir çatışmaya girmek tehlikeli olabilirdi. Eyalet karargahıyla birlikte dört yüze yakın koyun ile cephaneye birimine ait altı katır da yanımızda bulunmaktaydı. Onun için çatışmaya girmek çok tehlikeliydi. Çemberi yarmak için etraf kontrol edildi. Çok dik, kumlu bir uçurumdan boşka yer bulunamadı. Tehlikeli olmasına rağmen buradan geçmek zorunluydu. Garisan'dan gelen manga sırtta kalıp diğer gücün savunmasını yapmaya başladı. Diğer arkadaşlar bu uçurumdan tek tek kendilerini aşağıya bırakıp, on dakika kadar yürüdükten sonra bir ormanlık alan içerisine mevzilendiler. Herkes geldikten sonra ikişer ikişer, üçer üçer tüm arkadaşlar ağaçların arasında mevzilenerek sessizce beklemeye başladı. Çok yakınımda su akıyordu. Fakat suya gitmek için çok az da olsa düz bir alanı geçmek gerekiyordu. Bu da görüntü verileceğinden dolayı tehlikeliydi. Yaklaşık

bir saat hiç kimse hareket etmeden bekledi. Sessiz bekleyişten sonra ortalık sakinleşmişti. Yüksek tepelerin dışına sürekli indirmeler devam ediyordu, fakat yakın civarlarda herhangi bir hareketlilik yoktu. Bundan dolayı birkaç arkadaş suyun yanına gidip geldi. Su getirdiler, ellerini yüzlerini yıkadılar.

Türk ordusunun yoğun bir takibi vardı. Onların amacı her operasyonda olduğu gibi kendi inisiyatifinde çatışmaya girerek, yoğun sayı ve teknik gücüyle gerillayı imha etmektir. Ayrıca indirmelerle her tarafı tuttuğu için yüksek yerler onların denetimindeydi. Bu yüksek yerlerden araziye daha iyi keşfedebiliyor, her hareketi de anında görüyordu. Akşama doğru Garisan mangası da aynı uçurumlardan kendisini bırakarak yanımıza ulaştı. Ama bu hareket termal kameralarla tespit ediliyordu. Daha önce suya gidiş gelişleri de farketmişler, ama kesin emin olamadıkları için saldırıya geçememişlerdi. Bu son hareket sonrasında arkadaşların indiği uçurumdan ayak izlerimizi takip ederek yerimizi bulmuşlardı. Toprak kumlu olduğundan ayak izleri görülüyordu. Fakat "kahraman Türk ordusu" cesaret edip aşağıya inemiyordu. Herkes yorgun olduğundan nöbetçiler dışındakiler uyuyordu. Birden silah sesleriyle

uyanıp, bulunduğumuz yerin karşısındaki tepenin yamaçlarına çıktık. Hiç aralık vermeden habire tarama yapılıyordu. Kendimizi yere atarak tekrardan ortalığın sakinleşmesini beklemeye başladık. Artık karanlık çökmüştü. Fakat ay ışığı ortalığı gündüz gibi aydınlatıyordu. Diğer yandan birçok tepeye termal kameralar konulduğu için bütün hareketliliği takip edebiliyordu Türk ordusu. Onun için de durmadan tarıyor, hareket etmemize fırsat vermiyordu. Hiç kıpırdamadan adeta kendimizi yerle bir etmiştik. Bir süre sonra hiçbir hareketin olmadığını görünce taramayı bıraktı. Saat dokuza geliyordu. Etrafımızı yeniden keşfederek harekete hazırlandık. Üzerinde bulunduğumuz sırtta, sabah gruptan kopan diğer arkadaşlarla bağlantı kurduk. Bu sırada tanklarla ve kobra helikopterlerle yeniden yoğun bir saldırı başlamıştı. Bu saldırıda birkaç arkadaş yaralanmıştı. Bundan dolayı grubumuz dağıldı. On dört arkadaş bir tarafa, bir grup arkadaş –bunların içinde **Zelal** arkadaş da vardı– önden giderek Piro'ya, Garisan bölüğüne ulaşmışlardı. En arkada yarası ağır olan Viyan arkadaş, onunla birlikte Berivan Soran ve terzi olan Ferzende arkadaşlar kalmıştı. Viyan arkadaşın kalçasından giren mermi bağırışını deldiği için yürümekte çok zorlanıyordu. Bu yüzden hızlı hareket edemiyorlar ve gruptan kopuyorlardı.

*Genç bir kızken silaha sarılıp
özgürlük için savaşarak
Botan'da tanrıçalaştı*

Gruptan koptuktan sonra yürümekte çok zorlanan **Viyan** arkadaş, adeta sürükleyerek götürüyordu Berivan arkadaş. Her defasından kendisini bırakıp gitmelerini söylemesine rağmen, Berivan arkadaş bu genç

yoldaşını bırakmıyordu. Çantalar ağırlık yaptığı için Viyan arkadaşın çantasını, raxtını saklamışlardı. Piro'ya, arkadaşların yanına ulaştıklarında artık sabah olmak üzereydi. Zelal arkadaş ve birlikte hareket ettiği grup da buradaydı. Yanlarına gittiğimizde bizden kopan diğer arkadaşları sordu. Onlardan haberimiz yoktu. Biz çok ağır hareket ederek gelmiştik, fakat kimseyi görememiştik. Eyalet koordinatörü de gelerek burada bulunan her iki karargah gücünden kalan arkadaşlarla birlikte Herekol'a doğru yola çıktılar. Garısan bölüğüyle kalan Berivan Soran arkadaş, Viyan arkadaş yanlarında götüremeyecekleri için O'nu ağaçların arasında bir yerde saklamıştı. Battaniye, yağmurluk, biraz da yiyecek bırakarak gitmişlerdi.

Bölük yerini değiştirmek zorunda olduğu için başka bir alana geçmişlerdi. Her sabah keşfinden sonra birkaç günde bir gidilerek Viyan arkadaş kontrol ediliyor, yiyecek götürülüyordu. Bu durum operasyon sonuna kadar böyle devam etmişti. Operasyon sonrası Piro'ya dönen bölük hemen gidip Viyan arkadaşına bakmıştı, hala yaşıyordu. Ama yara zamanında pansuman yapılmadığı için hiç de iyi görünmüyordu. Sarı uzun saçları dağılmış, çok kirlendiğinden rengini değiştirmişti. Berivan Soran arkadaş gördüğünde gözlerine inanamamıştı. Hem gülüyor hem de ağlıyordu. Yoldaşlarını tekrar görebileceğini hiç tahmin etmemişti Viyan arkadaş.

Türk ordu güçleri Viyan arkadaşın olduğu yerin hemen üstünde mevzi yapmıştı. Operasyon süresince çok yakınına kadar gelmelerine rağmen, onu fark etmemişlerdi. Birkaç defa bombasının pimini düzelterek kendisini imha etmeye hazırlanmış,

ama askerlerin uzaklaştığını fark edince tekrar düzelterek yerine koymuş Viyan arkadaş. Hepimiz bu günleri nasıl geçirdiğini merak ediyorduk. Artık arkadaşlarının arasındaydı ve keyfi iyice yerine gelmişti. Ama yarası ağırdı ve ameliyat imkanlarımız yoktu. Başka yere taşımak da onu zorlardı. Doktor varolan imkanlarla tedavisini yaptı. Viyan arkadaş yaralandıktan yirmi iki gün sonra şehit düştü. Şehit düşene kadar da tebessümü yüzünden hiç eksik olmadı.

Viyan arkadaş YAJK karargah takımında yer alıyordu. Kadro eğitimine, YAJK Konferansı'na katılmıştı. Büyük coşku ve moralde genç yaşında ülkesi için savaşmaya hazırlanmıştı. O'nu seven tüm yoldaşları, O'nun arkasından daha kararlıca yürüyüşlerine devam ediyorlar.

Viyan yoldaş, 1995 yılında Etruş Mülteci Kampı'ndan safalara katılmıştı. Babası yurtsever bir öğretmendi. Ailesi Silopi ilçesinde oturuyordu. Spirti aşiretine mensuptular. Babasının aydın olması ve partiye uzun yıllar hizmet etmesi, Viyan yoldaşta hem ülkesine hem de partiye büyük bir bağlılık yaratmıştı. Liseyi Amed ve Silopi'de bitirdikten sonra Türk özel savaş rejiminin yoğun baskıları sonucu Etruş Mülteci Kampı'na gelmişlerdi. Viyan yoldaş burada öğretmenlik yapmıştı. Uzun zamandır gerillaya katılma isteği vardı. Şimdi katılmanın tam zamanı diyerek, ailesinin de onayıyla gerilla safalarına katılmıştı. Belli bir eğitim sürecinden sonra da Botan'a geçmişti. Cudi, Gabar, Haftanın alanlarındaki pratik çalışmalarına ve savaşa katılmıştı.

1997 yılında Cudi'den Gabar'a giderlerken girdikleri tank pususunda ayağından yaralanmıştı. Yürümekte çok zorlanmasına rağmen, büyük bir irade göstererek Gabar'a ulaşmıştı.

Yoldaşları arasında eşsiz iradesi ve inancıyla tanınırdı. Herkes O'ndan "*Büyük irade sahibi Viyan*" diye söz ederdi. Çok genç olması O'nu daha da atik ve cesaretli kılıyordu. Kadının kendi ayakları üzerinde durması, özgürleşmesi, kölelik zincirlerini kırması O'nun en büyük hayalidir. Ve yaşamını buna adanmıştı. Kadının ve toplumun özgürlüğünün mücadelesi ile kazanılacağını bildiği için kendisini bu davaya adanmış, bu uğurda şehit düşmüştü.

On dört kişi irade ve yoldaşlıklarıyla baş başa

Viyan arkadaş yaralandığı sırada tüm grup dağılmıştı. Bir grup arkadaş Zelal arkadaşla birlikte Piro'ya gitmiş, Viyan arkadaşla Berivan Soran ve bir erkek arkadaş kalmıştı. Ruken arkadaşla birlikte on dört arkadaş ise havanlar atıldığında kendilerini başka bir vadiye bırakmışlar, bu yüzden gruptan kopmuşlardı. Bu arkadaşların operasyonun ikinci gününden operasyon bitimine kadar hiç kimseyle bağlantıları olmamıştı. Grubun içinde bir erkek arkadaş vardı. Diğer on üç arkadaş bayandı. Birçok arkadaş alana yeni geldiğinden araziye tanıımıyordu.

Gece yola çıkıp sabaha kadar yürüyerek sağlam bir noktaya ulaştık. Ayak izlerimizin görünmemesi için belli bir yere kadar da suda yürüdük. Hepimiz çok yorgunduk, yaralıları ise artık bitkin düşmüştü. Yanımızda hiç erzak yoktu. Yalnızca biraz tuz, şeker ve limon tuzu vardı. Bunları suya katarak içiyorduk. Limon tuzu, şeker ya da limon tuzu karışımı insanın vücut direncini artırıyor. En azından tansiyonun düşmesini engelliyordu. Onun için, özellikle yaz aylarında gerilla için vazgeçilmez bir içecekti. Hemen hemen

her gerillanın yanında bu madeler sürekli bulunurdu. Bunları içtikten sonra bir çam ağacının altında tam dört gün saklandık. Hiç hareket etmiyorduk. Her tarafımızda Türk ordu güçleri vardı. Sürekli sırt üstü yatarak, görüntü vermemeye çalışıyorduk. Akşam olunca kısmi de olsa biraz hareket ederek bedenimizdeki uyuşukluğu gidermeye çalıştık. Onun dışında en ufak bir kıpırdayışımız dahi olmuyordu.

Diğer cephelerde yoğun çatışmalar yaşanıyor. Savaş uçakları ve kobra lar habire çatışma yerlerini bombalıyorlardı. Yanımızda irtibat sağlamak için herhangi bir cihaz da bulunmuyordu. O yüzden çatışmalarda hangi gruplarımız var, neler yaşanıyor, kayıp var mı yok mu, hiçbir bilğimiz yoktu. Bütün grup endişe içindeydik. Yanımızda üç yaralı arkadaş vardı. Yaraları fazla ağır değildi. Ama yanımızda ilaç olmadığı için tedavilerini yapamıyorduk.

Operasyonun başlamasından bu yana yedi gün geçmişti, ama hala devam ediyordu. Biz de aynı noktada kalmaya devam ediyorduk. Yanımızda bulunan biraz pirinci, doğadan topladığımız pancarlarla karıştırarak pilav yapıp arkadaşlara dağıtmıştık. Moralemizi güçlü tutmaya çalışıyorduk.

Şehit Viyan

Bu süreç zarfında helikopterler de gece gündüz demeden çalışıyordu. Bulunduğumuz yerin üstünde bulunan Türk ordu güçleri bize doğru ilerliyordu. Bir an bizleri gördüklerini sandık. Gittikçe yaklaşıyorlardı. Neredeyse elle tutacak mesafeye kadar gelmişlerdi. Bizler nefes bile almıyorduk. Hemen çantalarımızı topladık. Silahlarımızı alıp, her an çatışmaya hazır vaziyette beklemeye başladık. İlk önce düşmanın ateş etmesini bekliyorduk. Bütün arkadaşlar birbirine bakıyordu. Belki bir daha göremeyiz diye, dakikalarca, sanki ilk kez görüyormuş gibi birbirimize bakıyorduk. Ne kadar da güzeldi bütün yoldaşlar. Onların bu güzelliğini ilk kez bu kadar yakından görebiliyordum. Çatışmanın çıkması an meselesiydi. Belki hiçbirimiz kurtulamayacaktık, ama asla yoldaşlarımızı yalnız bırakmayarak birlikte şehit düşecektik. Bütün gözlerde bu kararlılık okunuyordu. Tam bunları düşünürken, birden askerler geri dönerek gitmeye başladı. Hepimiz çok şaşırılmıştık. Ama bir o kadar da rahatlamıştık. Demek ki bizi görmemişlerdi.

Operasyonun son günü radyoyu dinliyorduk, ama bir türlü inanamıyorduk. Artık askerler geri çekilmeye başlamıştı. Tepelerdeki mevzilerini boşaltmışlardı. Radyoda operasyon hakkında oldukça abartılı rakamlar veriliyordu. Bazı kayıplarımızın olduğunu tahmin ediyorduk, fakat bu kadar olmadığı da kesindi. Öğlene kadar arazinin keşfini yaptık. Öğleden sonra daha güvenli bir alana doğru harekete geçtik. Birinci hedefimiz arkadaşlarımızı bulmaktı ve olup bitenlere öğrenmekti. On gündür birliklerimizden kopmuştuk. Arkadaşlarımızı çok özlemiştik. He-

pimiz sabırsızlıkla buluşma anını bekliyorduk.

Akşama doğru bir noktada konumlandık. Yağmur yağıyordu; hemen çadırımızı açarak içine girdik. Aynı zamanda bazı arkadaşlar da askerlerin bıraktıkları mevzilerden konserve vb. yiyecek malzemelerini topluyordu. Konserveleri noktamıza getiren arkadaşlar bir grubu gördüklerini söylediler. Hepimiz sevinerek yerimizden kalktık, arkadaşlarımızı karşılamaya gittik. On gündür birbirimizden ayrıydık, ama sanki yıllardır görüşmemiş gibiydik. Arkadaşlar biraz dinlendikten sonra olup bitenleri sormaya başladık.

Herekol'un bağrında savaşmak

Yolculuklarının ikinci gününde dağılan YAJK karargahı üç gruba ayrılmıştı. Karagah komutanı Zelal arkadaş Piro'ya ulaştıktan sonra, dağılan arkadaşları toplamak istemişti. Rukun arkadaşta cihaz olmadığı için bağlantı kurulamıyordu. Berivan arkadaş, Viyan arkadaş yaralandığı için O'nunla hareket edemiyordu. Birlikte sadece Zelal, Agiri, Delal ve Cihan arkadaşlar kalmıştı. Eyalet karargahı ve Eyalet komutanıyla birlikte Herekol'a doğru ilerliyorlardı. Ve yolculuk tekrar başlıyordu. Yeni YAJK karargahı, çalışmasını henüz başlatamadan dağılmıştı. Sonucun ne olacağı hala belirsizdi.

Herekol, Besta'yla Garisan'ın sınırını oluşturmakla birlikte daha çok Bestler arazisi içine girmektedir. Geçit veren dokuz kapıdan oluşmaktadır. Herekol'un üstleri büyük kayalardan oluşan bir labirent şehri gibidir. Büyük kayaların arasına sıkışmış birçok tepe ve vadi bulunmaktadır. Hiç ağaç yoktur. Guni ve Heliz denilen

otlar odun yerine kullanılmakta ve odundan daha fazla ısı vermektedir. Yıllarca Botanlı göçbelerin yerleşim yeri olan Herekol, şimdi de gerillanın yerleşim yeri olmuştur. Herekol dağı, halkına olan hizmetini hala devam ettirmektedir. Türk özel savaş güçlerinin, Botan'ın köylerini boşaltmasından bu yana, askeri bölge ilan edilen Herekol'a gerilla dışındakiler kimse uğrayamamaktadır. Herekol'un tepelerinden aşağıya doğru inildikçe zozanlıklar alanlar bitmekte, ormanlık alanlar başlamaktadır. Ve bu alan içerisinde çok sayıda kaynak suları bulunmaktadır. Yazın Besta'nın sıcağında, ancak bu soğuk suların etrafında yaşam bulunmaktadır. Kışın çok soğuk olan Herekol'un karı çoktur. Yılın hemen hemen her ayında kara rastlamak mümkündür. Zirvelerinde Kun Berf "Karların bulunduğu güneş olmayan kaya oyukları" denilen yerlerde karı her zaman bulmak mümkündür. O açıdan yazın su olmayan yerlerde daha çok kar kullanılmaktadır.

Gerilla savaşına oldukça uygun olan Herekol, Türk ordusu açısından da bir korku merkezidir. Çünkü buraya karadan girmek neredeyse imkansızdır. Bu yüzden ya hava saldırısı ile ya da indirme ile sonuç almaya çalışılıyor. Yani Herekol dağı gerilla için önemli olduğu kadar, Türk ordu güçleri içinde önemliydi. Çünkü bir çatışma anında bu dağın uygun yerlerini tutan mutlak başarı sağlayabiliyordu. Bu da daha çok gerilla oluyordu. Bu yüzden her operasyonda önce bu dağın uygun yerleri tutulmaya çalışılıyordu. Hedef önce Herekol idi.

Bu operasyonda da Herekol hedeflenmişti. Herekol'a toplanan gerilla gücünün amacı çatışmaya girmek değil, aktif sa-

vunmayı esas alarak operasyon dışına çıkmaktı. Bunun için de güçlerin mevzilendirilmesi buna göre yapılmıştı. İlk çatışmaya girecek olan güçler Gırê Sor hatında mevzilendirildiği için, Herekol geri cephe gibi düzenlenmişti. Fakat bu plan tersinden gelişmişti. Herekol savaşın ön cephesi durumuna gelmişti. Bu nasıl olmuştu? Her tarafa yoğun indirmeler yapıldığı için Herekol'un eteklerinde mevzilenen gerilla grupları çatışmayı başlatan ilk güçler olmuştu. Bu biraz da mecburiyetten kaynaklanmıştı. Ama daha sonra çatışmalar o kadar genişlemişti ki, savaşın merkezi bir nevi Herekol olmuştu.

Herekol'a doğru hareket eden Zelal arkadaşlar sabaha doğru Herekol'a ulaşmışlardı. Ulaştıkları günün sabahında çatışmalar başlamıştı. Eyalet ve YAJK karargah güçleri çatışmaların merkezine girmişlerdi. Ordu güçleri hem cihazlardan hem de çatışmaların yoğunluğundan gücün büyük çoğunluğunun Herekol'da toplandığını fark etmişti. Bundan dolayı savaş yönlendiren karargahı ortadan kaldırmayı hedefliyordu. Eğer karargah ortadan kalkarsa o zaman tüm gerillayı işlevsiz bırakabilirdi. Bunun bilinciyle hareket eden özel savaş kurmayları, bütün güçleriyle buraya yöneliyorlardı. Karargahta bulunan arkadaşların hemen hemen hepsi komuta kademesinde olan arkadaşlardı. Ve savaşın koordinesinden ziyade, varolan durum sebebiyle çatışmalara aktif olarak katılıyorlardı. Hem eyalet komutanının, hem YAJK karargah yönetiminin orada olması çatışmaları daha da alevlendiriyordu.

Herekol'un bağrında başlayan savaşın öncüleri bayan arkadaşlardı. Her zaman olduğu gibi görevlerinin derin bilinciyle, çatış-

maların yürütücüsü olmuşlardı. Karargah güçlerinin bulunduğu alanları en küçük tepesine kadar kuşatan Türk ordu güçleri bu gücü tümünden imha etmeye çok kararlıydı. Ve bunu açıkça cihazlarda söylüyor, askerlerine bu yönlü talimatlar veriyorlardı. Geliştirilen operasyonun amacı zaten buydu. Hedef eyalet karargahını ve koordinatörünü ortadan kaldırmak, giderek gerillayı Botan'da tasfiye etmekte.

Mezopotamya'nın kıvrılığında doğan Zelal yoldaş

Sabahın erken saatlerinde başlayan çatışmalar tüm yoğunluğuyla sürüyordu. Eyalet ve YAJK karargahında bulunan tüm komutan arkadaşlar tek tek mevzilere dağılmışlardı. YAJK karargah komutanı Zelal arkadaş da en ön mevzilerden birindeydi. Yakınlaşan askerleri en yakın mesafede O karşılamıştı. Etrafında bulunan arkadaşların bütün ısrarlarına rağmen, mevziden ayrılmayarak savaşa devam ediyordu. Çok yoğun bir yönelim vardı. 'Kesin imha edin' talimatını alan askerler gözü kara bir yönelim içerisindeydi. Eğer arkadaşlar mevziyi bırakmazsa grup imha olabilirdi. Ama Zelal arkadaşın kahramanca direnişi bütün arkadaşları o kadar etkilemişti ki, herkes O'nun gibi savaşımaya başlamıştı. Bu yüzden özel savaş güçleri mevzilere yaklaşmıyordu. Akşama kadar Türk askerlerinin yoğun saldırısı, gerillanın buna kahramanca direnişi ve bunun sonucu olarak tekrar geri çekilerek yeni saldırıların hazırlığını yapması şeklinde geçiyordu.

Artık akşam olmuştu. Özel savaş güçleri saldırılarına, gerillalar ise direnmeye devam ediyordu. Mevzilerin bırakılması diğer arkadaşları zora sokacağı için kimse geri çekilmeyi düşün-

müyordu. İşte bu sırada gerçekleşen bir saldırıda **Zelal** arkadaş vurularak şehit düştü. Komutanlarının şehit düştüğünü gören gerillalar çatışmayı daha da kızgınlaştırdılar. Bu yoğun ateş karşısında sonuç alamayacağını anlayan özel savaş elemanları geri çekilmek zorunda kaldılar.

Mardin'in Hezex (İdil) ilçesinde doğan **Zelal** yoldaş, '90 yılında gerilla saflarına katılır. Katıldığı günden şehit düşene kadar zaman zaman Botan dışına çıksa da ağırlıklı olarak gerilla yaşamını Botan'da geçirir. Gerillaya geldiğinde yaşı küçüktür. Ailesi yurtsever olduğu için Türk devletinin yoğun baskılarıyla karşı karşıyadır. Babası uzun zaman partinin sağlam bir yurtseveri ve destekçisi olur. Bu yüzden faşist ordu güçleri tarafından şehit edilir. Bu olaydan sonra annesi ve ablasıyla birlikte köyü terk ederler. Kendisi gerillaya katılır, annesi ve ablası Nusaybin'e giderek oraya yerleşir.

Hiç okula gitme imkanı olmaz Zelal arkadaşın. Ama yoğun bir okuma-yazma istemi vardır. Bunu ancak parti saflarına katıldıktan sonra gerçekleştirir. Yine öğrenmeye olan yatkınlığıyla kısa bir zaman içerisinde kendisini geliştirir. Savaşın en yoğun yaşandığı Botan'da en ön saflarda savaşı. Fedakar, atik, canlı özellikleriyle her zaman yoldaşlarının önündedir. Her zaman her şeyin en iyisini yapmaya çalışır. Bu konudaki ısrar ve inadı sayesinde kısa bir süre içerisinde görev alır.

O'nun kitabında zorluklar karşısında yılgınlık yoktur. Bilmediği şeyleri öğrenme, doğa koşullarına direnme, iradesini güçlendirme, sınıf ve cins savaşımını verme vb. birçok konuda asla geri adım atmaz. Kolay başarıları kabullenmez, hatta birçok defa bunlara anlam verme-

diğini de belirtir. Gençliğini gerilla içerisinde yaşar. Her genç kızın yaşadığı duygulardan uzak bir dünya içindedir. Bu dünyada bir halkın özgürlük savaşı vardır. Ve bütün istemleri, duyguları, hayalleri buna endekslidir. Bireysel, güzel bir yaşamdan ziyade, umutlarla dolu özgür bir ülkede yaşamak O'nun en büyük hayalidir.

Zelal yoldaş bu hayali için savaşı. Yaptığı her şeyi inatla başarmak ister. Bu, tüm yoldaşları arasında daha çok sevilmesine ve güven duyulmasına yol açar. Bayan ve erkek yoldaşları arasında etkindir. Herkes Zelal yoldaşı büyük bir saygınlıkla kabul eder. Feodal etkilerin olduğu bir ortamda bile kendisini kabul ettirmekte zorlanmaz.

1996 yılında Önderlik Sahası'na gider. Çok kapsamlı iki eğitim devresinden geçer. Bu süreçte partileşme ve militanlaşma bilinci gelişir. Özellikle kadın olarak kendi cinsini tanımayla çalışır. Uzun savaş yıllarında kendisini böyle geri bırakmasının, teoriye ve siyasete değer vermemesinin etkilerini yeni yeni yaşamaktadır. Savaşı sadece silah kullanma ile özdeş tutan yaklaşımlar O'nu da etkisi altına almıştır. Ama Parti Önderliği'nin eğitiminden sonra asıl savaşın siyasetle, ideolojiyle verildiğini çok daha iyi anlar.

Tekrar ülkeye döndüğünde çok daha farklıdır. Çalışmalarının büyük bir kısmını kadın yoldaşlarına ayırır. Israrla kendisiyle birlikte olan yoldaşlarının gelişimine önem verir. Botan'a geldiğinde tüm bölgeleri gezerrek yoğunlaşmasını aktarır. Tüm bölgedeki güçlerle toplantı yapar. Ve Botan'da ilk kez özgün YAJK eğitimi çalışmalarını başlatır. Bu süreçte de zorluklarla, engellerle karşılaşsa da bunu aşmakta zorlanmaz. Sonuçta birçok bölgede uzun yıllar

savaşta kalan bayan komuta ve savaşçı yapısından 45 arkadaşın katılımıyla eğitimi gerçekleştirir. Bu eğitim hem kadın hem Botan savaşı açısından çok önemlidir. Bilinçlenen kadının savaşı ne kadar geliştireceğini bildiğinden, bu eğitimin üzerinde önemle durur. Ve her arkadaşla ayrı ayrı ilgilenir. Eğitimin hemen ardından yapılan konferansla, YAJK Eyalet Karargahı oluşturulur. Karargahın oluşumunda Zelal arkadaşın emekleri belirleyicidir. Sadece kadın özgürlük savaşımı için değil, bir bütün olarak devrimin gelişiminde rol oynayacak özgür kadının ortaya çıkartılması için her şeyini ortaya koyar.

Savaşta atikliği, cesareti, fedakarlığı ile tanınan Zelal yoldaş, '98 final yılını, oluşturulan YAJK Karargahıyla karşılamak ister. Haftanın'den Botan'ın içlerine geçmek için acele eder. Her ne kadar eyalet koordinatörü tarafından Bestler'e gidilmesi söylene de ısrar eder. Baharı karşılamının kendi hakları olduğunu belirtir. Ve büyük bir coşkuyla geçerler. İlk kez oluşturulan karargah herkeste büyük bir umut ve moral yaratmıştır. Bütün gözler karargaha yönelmiş, beklentilere cevap olmasını istemektedir. Bunu bilen Zelal yoldaş bir an önce Bestler'e geçmeyi dayatır. Fakat operasyondan haberleri yoktur. Bu operasyonda büyük bir kahramanlık göstererek, bir grup kadın yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır.

Agiri'nin yeniden doğuşu

Aynı gün yaşanan çatışmalarda YAJK karargahının komuta kademesindeki bir grup arkadaş kahramanca savaşarak şehit düştü. Bunlardan birisi de **Agiri** yoldaşı.

Türk özel savaş kurmayları, eyalet karargahının Herekol'da

mevzilendiğini anladığı için bu raya büyük bir güç yığmıştı. Hem havadan hem de karadan yapılan saldırıların ardı arkası kesilmiyordu. Amaçları eyalet koordinatörünü imha ederek, “işte PKK’nin en ünlü komutanlarından birisinin daha işini bitirdim. Devlete kimsenin gücü yetmez” propagandasını yapmaktı. Bunu yaptıktan sonra da sıra diğer gerillalara gelecekti. Ama onlara göre “önce başı ko-parmak gerekirdi.”

Mahşer meydanını andıran çatışmaların tümünden imhayı amaçladığı kesindi. Bunu cihazlarda açıkça söylüyor, hem havadan hem karadan saldırılarını aralıksız yoğunlaştırıyorlardı. Agiri arkadaşın bulunduğu mevzi en önde bulunan mevziydi. Daha arkadaki mevzileri bu mevzi koruyordu. Orada da eyalet koordinatörü bulunuyordu. Onun için bu mevzinin bırakılması gerekiyordu. Türk özel savaş güçleri Agiri yoldaşın bayan olduğunu fark etmişti. Onun için hem kobralarla hem sızmayla mevziyi ele geçirerek diğer mevzilere ulaşmak istiyordu. Her ne kadar Agiri arkadaş mevziyi bırakması söylene de ısrarla bırakmıyordu. “Şêr Şerê çî jinê, çî merê”(Savaş savaşır kadın erkek fark etmez) diyerek mevzide kalmaya devam ediyordu. Tek amacı eyalet kordinesi arkadaşını kurtarmak, askerlerin ona ulaşmasını engellemekti. Bu yüzden bir adım geri adım atmayan Agiri arkadaş, eyalet kordinesinin uygun bir yere götürülmesine kadar savaşımını devam ettirdi. Ve burada vurularak şehadete ulaştı.

Agiri arkadaş Mardin’in Midyat ilçesinde doğar, ama İstanbul’da büyür. Gerillaya ’92 yılında İstanbul’dan katılır. Henüz çok yeni olduğu bir dönemde, ’92’de yaşanan Güney Savaşı’nın içinde bulur kendi-

ni. Yeni olmasına rağmen geldiği gibi savaşa girer. Kısa bir süre içerisinde savaşta yetkinleşir. V. Kongre’ye Botan delegesi olarak katıldıktan sonra Önderlik Sahası’na gider. İki eğitim devresi orada kalarak kendisini geliştirir.

Eğitimin ilk süreçlerinde durgundur. Yabancı olduğu, bilmediği birçok şeyin olduğunu gördükçe çok geç kaldığını düşünür. O’nun için de ısrarla kendini geliştirmeye önem verir. “Bu sefer Botan’a gidişim farklı olmalıdır” der her zaman. Sıradan bir yürüyüşü asla kabul etmeyecektir. Önderlik Sahası’ndan geldikten sonra Zogras’a bölük komutanı düzeyinde gider. Ülkeye ikinci gelişidir. Ama bu defa daha bilinçli, daha tecrübeli ve Önderlik öğretisini öğrenmiş bir Agiri vardır.

1996 yılının sonbaharında tekrar Botan’a gönderilir. Haftanın ve Gabar bölgelerinde görev alır. Gelişmedeki ısrarı Botan’da tekrardan adım atmada ona kolaylık sağlar. Hatta bu yönlü sürükleyici de olur. Agiri yoldaş Botan’da

tekrar doğar. Çünkü gerçek kimliğine, kişiliğine, irade gücüne Botan’da ulaşır. Daha doğrusu Önderlik Sahası’nda teorik olarak öğrendiği temel doğruları Botan’da pratikleştirir. Acemiliklerini Botan’da giderir. PKK’nin kadın millatanlarının direnişine layık bir savaş vererek yeniden doğuşunu sonsuzluğa götürür. Bıraktığı direniş mirasıyla, bütün şehit yoldaşlarına yakışır bir yürüyüşün sahibi olur.

Cihan yoldaşın savaş hikayesi

Birer birer şehadete giden YAJK komutanlarına birisi daha eklenmişti. Hiç beklenmeyen şehadetler çatışmaların hafiflemesini sağlarken, yüreklere öfke ve kin doldurmuştu. Zelal ve Agiri yoldaştan sonra Cihan arkadaş da bulunduğu mevzide çarpışarak şehit düşmüştü.

Cihan yoldaş Botan’da yenedi. 1997 yılının sonbaharında Önderlik Sahası’nda gelmişti. Botan’da geçirdiği ilk kışı başarıyla tamamlamıştı. Kış üslenmesinin bütün zorluklarına

Solda Şehit Agiri

karşı koyarak, yapısıyla bütünleşmeyi sağlayıp onların gönlünde taht kurmuştu. Oysa Botan'da bir komutanın adım atması, başarıya doğru gelişim göstermesi zordu ve uzun bir süreyi almaktaydı. Hem savaşın sürekli merkezi olması hem de çok emek harcama gerekliliği güçlü kişiliklerin ortaya çıkmasını sağlıyordu. Bunu kısa sürede başaran Cihan yoldaş, herkeşe büyük bir güven vermişti.

Cihan yoldaş Botanlıdır. Botan'ın Guyi aşiretinden olup, küçük yaşlarda Van'a taşınmışlardır. Ailesi yurtseverdir. Gerillaya '91 yılında Van'dan katılır. İlk geldiği alan Zagros'tur. Uzun bir süre bu alanda kalır ve Güney Savaşı'na ('92 yılı) katılır. Savaş sonrasında Zele kampında kalır. Pratik düzenlemelerle birlikte Serhat eyaletine gönderilir. Gittikten kısa bir süre sonra manga komutanlığı görevini alır. Serhat eyaletinin zorlu koşullarına büyük bir irade ile direnir. Takım, daha sonra da bölük komutanlığına kadar yükselir.

1993 yılının sonlarına doğru Serhat eyaletinde koşullar zorlaşmaya başlar. Düşmanın çok büyük yönelimleri vardır. 1993-94 kış üslenmesini Tendürek'te

yapan güce, zorlu kış koşullarını da fırsat bilen Türk ordu güçleri imha amaçlı bir operasyon düzenler. O günleri bazen anlatan Cihan yoldaş şöyle diyordu: *"Bu benim hikayemdir. Bir kadının o kadar zor koşullarda hem doğaya hem düşmana hem de egemenlikli anlayışlara karşı savaşması, güçlü bir duruşa sahip olması kolay değil. Kendi denetimin altındaki bayan arkadaşları her türlü geri ve egemenlikli yaklaşıma karşı korumak, onları savaştırmak gerçekten büyük azim ve kararlılıktır."*

1994 yılında Serhat'ta bir imha, bir tasfiye süreci yaşanır. Kıştan başlayan operasyonlarda büyük kayıplar yaşanır. Böylesi durumlarda gücü savaştırmak, moralli tutmak gerçek bir sanat işidir. İşte Cihan yoldaş bu sanata büyük bir sanatçı ruhuyla yapar. Yalnız bayan yoldaşlarına öncülük etmez; erkek yoldaşlarının da komutanıdır. Serhat'taki gücün imha edilmek istendiği bir süreçte cesaretiyle, inisiyatifıyla öne çıkar ve arkadaşlarını korur. Savaşta ve yaşamda yoldaşlarını hiçbir zaman yalnız bırakmadığı için hepsinin büyük bir güvenini kazanır. "Cihan arkadaş bizimle ise her şey yolundadır" der bü-

tün arkadaşları. Zorluğun içinde adeta çelikleştiği için yene-meyeceği, başaramayacağı bir şey yoktur. *"Serhat'ta yenilmedikten sonra, hiçbir yerde yenilmem"* der kendisi de her zaman. Zaten yaşadığı gerçeklik bunu kanıtlamıştır. İnsanın başaramayacağı hiçbir şeyin olmadığını görmüş, kendisine olan güveni artmıştır.

1995 yılında Parti Önderliği tarafından Serhat eyaletindeki tüm bayan arkadaşlar çekilir. Cihan yoldaş Zap'a gelir. Burada bölük komutanıdır. '96 yılında Önderlik Sahası'na gider. Yaşadığı zorlu pratiklerde kazandığı tecrübeleri burada aldığı bilinçle pekiştirir. Her yönlü gelişmenin çabası içinde olur. Serhat'ın zorlu koşullarına karşı durmuştur, ayakta kalmıştır. Fakat kadının özgürlük iradesini daha bilinçli bir şekilde geliştirme kapasitesi zayıftır. Cihan yoldaş, Önderlik'ten aldığı eğitimle bu eksikliğin bilincine varır ve kendisini bu doğrultuda geliştirmeye çalışır.

1997 yılının sonbaharında Botan'a gelir. Bu süreç sonbahar hamlesi için eylem sürecidir. Bu süreçte yapılan birçok eylemde rolünü oynamaya çalışır. Pratikçi yönüne Önderlik eğitimiyle bilinci de eklediği için artık daha güçlüdür.

Bestler'de operasyon çıktığında YAJK karargahının yanında bulunmaktadır. Beytülşebap'tan Cudi'ye gitmek için karargaha gelmiştir. Operasyon çıktığından dolayı Cudi'ye geçemez. Zorunlu olarak savaşa katılır. Bu savaşta kahramanca savaşıp şehadete ulaşır.

Dersim'in asi kızı Delal Botanlağı

Karakoçan'da doğan **Delal** yoldaş, küçük yaşlarda ülkesinden ayrılarak Avrupa'ya yerleşir. Yurtsever bir aile çevresine sa-

Sağdan ikinci Ş. Cihan

hiptir. Bu yüzden partiye uzak bir ortamda büyümemiştir. PKK'nin değerli militanı Şehit Mehmet Hayri Durmuş arkadaşın yeğeni olduğu için PKK'yi daha küçük yaşlardan itibaren tanımaktadır. Hayri Durmuş arkadaş cezaevine girdiğinde kendisi küçüktür. Ama böyle bir şehidin yeğeni olduğu için ilk devrimcilik derslerini de bu yaşlarda alır. *"Benim ilk devrimci öğretmenim dayımdır"* der.

Partiye '93 yılında katılır. Temel eğitimini Avrupa'da gördükten sonra, '94 yılında Önderlik Sahası'na gelir. Burada gördüğü yoğun eğitim sonrasında ülkeye geçerek gerilla saflarına ulaşır.

Ülkeye geldiğinde YAJK I. Kongresi gerçekleşmektedir. Derin yurtseverlik bilinci vardır, fakat kadının özgürlük mücadelesinin fazla farkında değildir. Avrupa'nın sahte özgürlük, eşitlik koşullarında büyüyüp eğitim gördüğü için bazı yanılgıları vardır. Savaşın, hele hele Kürt halkının yaşam gerçekliğinde kadının konumunu görünce, yoğunlaşmasını de-

rinleştirmeye başlar. Salt kendisi için değil, tüm kadın yoldaşları için öğrenmeyi esas alır. Avrupa'da büyümesine rağmen halkından fazla uzak değildir. Zaten O'nun Avrupa'da büyüdüğüne kimse inanmamaktadır. Dersim'in asiliğini yitirmeden, Botan'a kadar gelmiştir. Garisan'dan Mardin'e kadar birçok alan giderek savaş birliklerinde yer alır. '97 yılında yapılan YAJK kadro eğitiminde de bulunur. Konferans'a katıldıktan sonra YAJK karargahında manga komutanı olarak görev alır ve ardından Bestler'e geldikten sonra operasyonda Zelal arkadaşın çok yakınında çatışarak şehit düşer.

Amacının '98 yılını da tamamlayarak Dersim'e gitmek olduğunu söylüyordu Delal yoldaş. Malesef bu amacına ulaşmaz, ama Botan'ın yiğit bir kahramanı olarak Botan'laşır. Dersim'le Botan'ı yeniden birleştirerek sonsuz yolculuğuna çıkar.

BESTLER OPERASYON ŞEHİTLERİ

★ Adı, soyadı: **Nesibe AĞIRMAN**

Kod adı: **Zelal Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil-1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**

1998, Bestler-Herekol

Görevi: **Botan YAJK Eyalet**

Koordinatörü (YAJK Merkezi)

★ Adı, soyadı: **Safiye BENEK**

Kod adı: **Cihan Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere**

Hilal Köyü, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**

1998, Bestler Operasyonu

Görevi: **Bölük Komutanı**

★ Adı, soyadı: **Mercan AYIK**

Kod adı: **Delal Bingöl**

Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ**

Karakoçan, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**

1998, Bestler Operasyonu

★ Adı soyadı: **Çiçek DEMİR**

Kod adı: **Viyan Zanyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs**

1998, Bestler Operasyonunda

yaralandıktan sonra şehit düştü.

★ Adı, soyadı: **Gülcan DÜNDAR**

Kod adı: **Agiri**

Doğum yeri ve tarihi: **Selhê Midyat,**

Kasım 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **Aralık**

1992

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**

1998, Herekol operasyonu Bestler

Görevi: **Bölük Komutanı**

*Anıları önünde birkez daha
saygıyla eğiliyoruz*

Mücadele arkadaşları

Necah İBRAHİM

TOPRAĞA SEVDALI CEYLAN BAKIŞLI KOÇER KIZI

Sevin arkadaşla tanışmamız Zap vadisinde ilk YAJK karargahının konumlandığı Dola Seve denilen bir noktada ürünlerin olgunlaştığı temmuz ayının bir gecesinde, dolunay ışığında çok yaşlı bir kızvan ağacı altında olmuştu. Oval yüzlü, narin yapılı bir bayan arkadaş gülümseyerek ayağa kalktı ve bizi karşıladı. Selamlaştıktan sonra bizi oturduğu yere götürdü bir grup bayan arkadaşla “bu arkadaşlar kuzeyden gelmişler” diyerek bizi arkadaşlarla tanıştırdı. Sonra, gülümseyerek aşiretimden dolayı bana bazen koçere de diyorlar diyerek kendisini de tanıttı. 95 yılı YAJK’nın I. Kongresinde Şervin arkadaş YAJK merkezine seçilir. Bu düzeyde ilk görevine YAJK karargahı yönetiminde başlar.

Şervin yoldaş Güneybatı Kürdistan’ın Derik kentinde yurtsever bir aileden, ’89’da partiye katılır. Önderlik sahasında eğitimini tamamladıktan sonra ’91’de hasretle sevda landığı, umut türküsünün söylenildiği dağlara çıkma arzusuyla ülkesinin bir parçası olan Güney Kürdistan’a geçer. Mücadelemizde parti açısından zorlu geçen ’92 Güney Savaşı’na katılan Şervin yoldaş büyük bir azimle tüm zorluklara katlanarak tecrübesizliğini, amatörliğini aşarak deneyim ve tecrübeler edinmiştir, ancak Kürdistan toplumsal gerçeğine yabancı olmamasına rağmen Kürt gerçeğine kendi gerçeği-

✪ Adı, soyadı: **Necah İBRAHİM**

Kod adı: **Şervin Hakkari**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Küçük Güney, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991,**

Telxemzir-Derik

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Eylül**

1998, Kato Marinos

ne anlam vermede zorlanır. Özellikle gericiliğin egemenlikli yaklaşımların hüküm saldığı süreçlerde Şervin yoldaşın henüz özgürlük bilinciyle biçim almakta olan yapısı zaman zaman ağır zorluklarla karşılaşır. Buna karşın savaşımındaki ısrarını sürdürür. Ama henüz güçlenmemiş yanlarını da görünce, kadının güçlendiği ve özgürleştiği kaynağa dönerek, adeta ayçiçeğinin sabah şafığında güneşe dönük bakması bütün enerjisini, moralini güneşten alması gibi Önderliğe bakarak yeniden yeniden mo-

ral alır yenilenmenin başarısını Önderlikte görür. Canlı, coşkulu, hiç eksilmeyen moralıyla her zaman yaşam kaynağı olur.

Önderlik sahasında gördüğü ikinci eğitiminin ardından tekrar ülke sahasına geçer. Şervin yoldaş yaşamın kaderini elinde tutarak, yılların özlemiyle, kölelik zincirlerini kırmada kararlı adımlarla Botan’a geçer. Uğruna savaştığı özgürlük tutkularını toprağıyla birleştirerek cennet ülkesinde sonsuzca yaşamının hazırlığındadır.

Şervin yoldaş ’97’den itibaren Botan eyaletinde kadın sorumlularından biri olarak çalışmalara katılır. Çetin koşulların yaşandığı, düşmanın aman vermediği, Cudisiyle, Gabarıyla, Katolarıyla adeta siper alan gerillanın ana yuvası olan Botan’da durmaksızın mücadelesini vermektedir. Hele kadın yoldaşları için yoğun çabalar harcar. Kadının özgürlük bilinci, iradesi, özgür yaşama dair tartışır, tartıştırır, yoldaşlarına bilinç kazandırır. ’98 baharında Gabar bölgesine geçen Şervin arkadaş, bu davanın güzelliğiyle adeta büyülenir.

Eminim sen de hatırlıyorsun, Sıpiviyan köyünden Basret vadisine indiğimiz anı. Taşlarla merdivenler biçiminde örülmüş, yüzyıllar belki de bin yıllar önce yapılmış bir patikada yürürken ikimizde Gabar dağının güzelliğine karşı şaşkınlığımızı ve hayranlığımızı gizleyememiştik. Ve sen

demoştin “ben kendimi Gabar dağının kucagındaymışım gibi hissediyorum.” Sessiz ve berak akan suyun kenarına indiğimizde yine Gabar’ı anlatmaya başlamıştın. “Bana göre Gabar ismini kadından almıştı. Çünkü Gabar dağı erkekten çok kadını andırıyor. Yani bütün renklerin kendisini doğada özgürce ifade ettiği ilk çağların ana tanrıçasını simgeliyor” demoştin. Yine ekleyerek “ama şimdi gizemli özülle kendisini koruyan gözleri ışık dolu, yüreği acılarla yüklü yüksek sesle haykıran bir ana-

dır Gabar dağı” demoştin. Ve daha nice anıları benim hatırlayamadığım belki de senin unutamadığın günleri anımsıyorum, ayrılık vakti gelmişti. Yapılan yeni düzenlemelere göre Şervin yoldaş eyalet karargahına geçecekti. Şervin yoldaş anasından ayrılmak istemiyordu. Ama örgütün gereklilikleri her şeyin üstünde geliyordu. Her tarafı renklerle bezenmiş Gabar dağından Faraşın zozanlarına uzanan yolun yolcusudur Şervin yoldaş. Acıların, özlemlerin, mutluluğa dönüştüğü anın elvedasıydı

ayrılık. Beyaz bulutların gölgesinde gümüş renkli antikaları andıran Kato kayalarının asiliğinde yaşama dur diyenlerin inadına, yaşama aşık olmak kendi yaşamını feda eden kimliğine onurluca sahip çıkmanın ayrılığıydı.

13 Eylül’de Botan’ın Faraşın, Kato alanlarında düşmanın kapsamlı bir operasyonu oluyor. Yalçın kayalıkların geçit vermezliğinde mevzilenen yoldaşlarımızın üzerlerine her taraftan yağmur gibi yağarcasına bombalar yağdırılıyor. Gece gündüz üç gün boyunca süren Kato işgali kahrmanca savaşı arkadaşlarımızın direnişleri karşısında düşman istediği başarıya ulaşmadan geri çekiliyor. 14 Eylül’de Şervin yoldaşla beraber 22 yoldaş kendini direniş abidesi yaparak Katonun zirvesinde ölümsüzlüğün kalesini ördüler. Sizler ölmediniz halkınıza, insanlığa yaşam veren sonsuzluğa ulaştınız.

Evet, Kato’nun koruyucu meleği, toprağa sevdalı ceylan bakışlı koçer kızı, Faraşının diz boyu uzanan cayırlarında, pırıl pırıl akan soğuk suların eteklerindeki doyumsuz yeşil çimenlerinde seni görüyorum. Gabardan Katolara uzanan dağlarda, Faraşın zozanlarında boy veren özgürlük ağacının köklerinde dip diri tutuyorsun. Onurluca var olmanın adını kendi ülkenin topraklarına yazdındın. Artık seni ölümsüzlüğün sınırında, güneşin ülkesinde arıyorum. Mücadelemiz tarihinde bilinciyle, iradesiyle, bedeniyle verdiği emeğe saygı duyarak sahip çıkacağız. Seni her an nefesimizin her soluşunda yaşamakla anına bağlı olacağız. Bağlılığımızın sözünü bir kez daha yeniliyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Ruken Garzan**

Nesibe AĞIRMAN

ZAFER ÖZGÜR KADINLA KAZANILIR

PJA Meclis Üyesi Şehit Zelal yoldaşın anısına...

Kürdistan... *Jîn û Jîyan* adının ve yaşamının iç içe geçtiği ülke... Kürdistan ki, zalimi tarihin zalimlerine, kahramanları tarihin kahramanlarına benzemez. Tanrılar ve tanrıçalar başkadır burda. Doğum ve ölüm de. Ölümlerde doğuş, doğuşlarda yaşam... En çok da tanrıçaların yaşamının umut olduğu, binlerce dağ yürekli insanın özlemleştği cennet ülke... Ve Zilan'ın tanrıçalaşarak yaşam olduğu, Sema'nın alevleşerek Yüceldiği umut ülke...

Umut, adım adım büyür. Yaşam, damla damla akıtılan kan ve ter ile kazanılır burada. Destanın yaşam, yaşamın destan olduğu ülkemiz; çiçek çiçek büyüyen, adını ülkemizin her kayasından, taşından, bir meşenin köklerinden kazıyarak, destanlaşan yaşamlar içerisinde çıkarıp süzmemiz gereken binlerce şehidimizin anılarıyla doludur. Adı gibi tan atışının güzelliğini taşıyan Beritanlardan, alevinin aydınlığı gibi aydınlık olan Ronahilerden, adı gibi özü de duruluğu ifade eden Zelallere kadar... Adını duymadığımız, yürek atışını hissetmediğimiz yüzlerce şehidimizin çizmiş olduğu dönülmez yolun inançlı yürüyüşçülerinden birini tanıtmak istiyoruz: YAJK ordulaşması komutanlarından **Zelal** yoldaş...

Mardin; yazın sıcak güneşinin toprak üzerinde buğulanarak dalga dalga ırgatın yüzüne vurduğu, sömürgeciliğe karşı partimizin

❖ Adı, soyadı: **Nesibe AĞIRMAN**

Kod adı: **Zelal Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1976**

Mücadele katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**

1998, Bestler-Herekol

Görevi: **Botan YAJK Eyalet Sorumlusu (YAJK Merkezi)**

güçlü vuruşlarıyla halkın yüreğindeki sıcaklığın bulunduğu bir süreci yaşamaktadır. Mardin halkı yurtsever duygularıyla, özüyle serhildan süreçlerini yaşar. Düşmanın bütün vahşi yönetimlerine karşın büyüyen yalnızca direniş ve destek, partiye, şehitlere, davaya bağlılık olmaktadır. İşte bu süreçte aynı duygu ve gelişim gerçeğinden gelen Zelal yoldaş, büyük bir coşku ve istekle katılır partiye.

Köylü, yurtsever bir ailenin çocuğudur. İdil'de, Kürt halk gerçeğiyle büyür. Herhangi bir eğitim görmez. Ailenin yurtseverlik duyguları, toprağa bağlılığı ve yaşanan devrimci gelişmeler O'nun gelişmesinde ve kararlılıkla partiye katılmasında etkili olur. Bugüne kadarki dev-

rim sürecimizde Kürt kadınının yaşadığı devrimsel gelişmeyi O'nun gerçeğinde görmek mümkündür. Varolan ortama, koşullara göre büyümüş, klasik bir Kürt kadın gerçekliğiyle katılım yapmıştır. 25 yaşında şehadete ulaştığında ise, bir YAJK komutanıdır. İşte O'nun şahsında Kürt kadınının yaşadığı gelişmenin yalnızca bir örneğini görmekteyiz.

1991'de saflara katılır. Botan'da kalır uzun süre. Cudi, Besta, Haftanın, Beytüşşebap, Gabar, Metina ve Zap'ın değişik alanlarında bulunur. Doğal ve sıcak bir yapısı vardır. Dağlar O'nun için tanıdaktır. Doğayla, yoldaşlarıyla bütünleşmede hiçbir zaman zorluk çekmez. Kısa sürede manga komutanlık görevi verilir. Bu görevi başarıyla yerine getirir. Sonra takım, daha sonra da bölük komutanlığına getirilir. 1993'te ilk adımları atılan kadın ordulaşmasının ilk komutanlarından. Ve 1995'te yapılan I. Ulusal Kadın Kongresi'nde oluşturulan YAJK merkezinde yer alır.

Tüm mücadele yaşamını düşününce, O'nu anlatmak için pek çok özellik sıralayabiliriz. Fakat O'nun tanımlayabileceğimiz en önemli özelliği kendini aşma çabası ve mütevazılığıdır. Uzun yıllar savaşta kalmış ve görev yürütmüştür. Köylü kökenlidir ve eğitimsizdir. Fakat yaşamdaki çabası, duruşu O'nu böyle tanımlamamıza engeldir. Özellikle sorumluluğundaki çalışma arkadaşları ve yapısıyla ilişkileri oldukça saygılı ve paylaşımcıdır. O'nda en belirgin yandır bu. Yaşamda ve savaşta

edindiği deneyimleri ve kazanımları mutlaka yapıya mal etme yaklaşımı içerisindedir. Bu nedenle sürekli tartışır, bir şeyler anlatma uğraşı içinde olur. Duygusal bir kadın olmanın yarattığı sonuçları O da yaşar. Tüm arkadaşları üzerinde saygın bir izlenim bırakır. Şehadetlerden oldukça etkilenir. Şehitler O'nun için sürekli mücadele yemini olurlar. Mutlak anlamda onlara layık olmanın sözünü verir kendisine her şehadetin ardından.

Tüm duruşuna yansıyan çabası sonucu daha yetkinleşmek ve büyük sorumluluklara hazırlanmak üzere Önderlik Sahası'na gönderilir. Burada yaklaşık bir yıl kaldıktan sonra yeniden ülkeye yönelir. Önderlik Sahası'nda aynı çabacı çizgiyi sürdürür. Daha önceki süreçlerde yaşadığı yetersizlikleri bilince çıkarmaya çalışır öncelikle. Kendini olabildiğince yetiştirmeye, düşüncelerini geliştirmeye çalışır. Önderlik ve O'nun kadını geliştirme, özgürleştirme çabasından son derece etkilenir. Kadın gerçekliğini, kadın-erkek ilişkilerinde olması gereken düzeyi anlamaya çalışır. Okumakta oldukça zorlanmasına karşın, elinden kiptap düşmez. Bu çabası birçok yoldaşın saygısını, sevgisini kazanmasına neden olur. Parti burada da kendisini görevlendirir ve gelişmesine destek sunar. Önderlik Sahası'nda bulunduğu süreçte gerçekleşen Zilan arkadaşının eylemi Zelal arkadaşı son derece etkiler. Kendisini büyük görev ve sorumluluklara hazırlama konusunda derin bir sorgulamaya götürür bu eylem. Eylemdeki anlayış derinliği, patlayışa götüren kavrayış O'nun için artık

ulaşılması gereken bir amaçtır. Önderlik Sahası O'nun için yenden doğuş anlamına gelir. Yaşamı, savaşı geliştirme iddiası ve kararlılığıyla, Önderliğe doğru bağlılığın gereklerini yerine getirmek üzere '96'da ülkeye yönelir. Yüksek moral, coşku ve iddia düzeyi ile çalışmalara girer. Sınıf ve cins savaşımının önemini, kavrayış düzeyini ülkeye taşır-

*Ne ölü
ne diri bir haldeyken,
sormadığımız için nedenini
Yarı ölü
yarı diri haldeyken
sorgulamadığımız için sebebini
Ve ölüyken değmediği için
mezar taşına başımız
Aryoruz şimdi
hep diri halimizi*

*Ve,
çağırırken feryat û figanla
Anlatırken yağla balla diri
günlerimizi
Aryoruz mumla gündüzleri*

*İlk günden sormalı insan halini
dövmesin diye sonradan dizini
Bin yılın ardından da olsa
kıymetlendirsın diye*

mak amacındadır. Örgüte, yoldaşlara layık olmanın çabası, yoğunluğu içindedir. Botan'da gerçekleştirilen Kadın Konferansı'na katılır, toplantılar geliştirir. Erkek egemenliği ve sıradan kadın duruşlarının aşılmasının kendi duruşundaki ölçüyle mümkün olacağının bilinciyle hareket etmektedir. 1998'in mart ayında bir grup YAJK komutanı ile görev ve sürece hazırlık konusunda tartışmak üzere bir araya gelirler. **Dilsoz, Berivan, Dilbirin, Agiri**

ve **Zelal** arkadaşlar tartışma sürecinde iken düşman yerlerini tesbit eder. Ve hemen hava saldırısı yapılır. Atılan kazan bombaları sonucu beş arkadaş, yeni özgürlük tohumları olarak toprağa düşerler. Şehadetleri 9 Mart'a denk düşmektedir. YAJK komutanları, kadın ordulaşmasının umutlu yürekleri, kadın kurtuluşunun kesin ispatlayıcıları olarak halkımızın, halkların yüreğinde yerlerini alırlar. Umut ülkesinin umut komutanları olarak...

Şehitlerin yaşamını bilmek, kendi yaşamımıza doğrultu vermek olarak algılanmalıdır. Masmavi göğü kışkırtan, özgürlüğün göğe uzanan kızıl güllerinin yaşamı onurlu, saflıkla, temizlikle ve direnişle doludur çünkü. Şehitlerle buluşmak, ezilenlerin, Kürt halkının tek kurtuluş yoludur. Zelal yoldaş ve diğer yoldaşlar; Dilsoz, Berivan, Dilbirin, Agiri bu noktada buluştular. Güçlü iradeleri ve büyük yürekleriyle, Kürdistan'ın zaptedilmeye çalışılan özgürlük dağlarında, ihanete, kaçkınlığa partileşerek, ordulaşarak, özgürleşerek kendi şahıslarında 'dur' demesini bildiler.

Anıları önünde saygıyla eğilirken, devrimci görevlerin bilinciyle yaşamı kazanma savaşını yükseltmenin onlara bağlılıkla eş anlamlı olduğunu bir kez daha belirtiyor, özgür Kürdistan'da Özgürlük Tanrıçaları olarak sonsuza dek yaşayacaklarına inanıyoruz. Sizleri yaşatma savaşımız kesin kazanacaktır.

**Parti Merkez Okulu'ndan
bir grup arkadaş**

Andrea WOLF

Halkların gökkuşağı topraklarda bir renk de sen oldun

Gurdela vadisinin güney yamacında yer alan Birke köyünün yemyeşil bahçelikleri arasında oturuyoruz. Etrafımız ceviz ve değişik meyve ağaçlarıyla örtülü. Her taraf ormanlık ve yemyeşil. Belki de asırları bulan yaşlı ceviz ağacının altında oturuyoruz. Bizimle birlikte bir takımılık gücümüz var. Hep birlikte Gabar genelinde devam etmekte olan operasyonu tartışıyoruz. 17 Haziran 1998 günü başlayan operasyon, Gurdela vadisinden Gabar'ın yüksek sırtlarına kaydı. Türk ordu birlikleri bugün vadinin sırtlarını bıraktı. Biz de takım olarak gizlendiğimiz yerden kendimizi Birke'ye bıraktık.

❖ Adı, soyadı: **Andrea WOLF**
 Kod adı: **Ronahi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Münih-Almanya, 1965**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 1998, Beytüşşebap**

Operasyon üzerine tartışmamız, vadinin diğer yamacından gelen bir silah atışıyla kesildi. Bunun Türk askerlerince yapılmış bir atış olma ihtimali yoktu. Başka birliklerden gelen arkadaşlar olabileceğini tahmin ettik. Elimdeki telsiz cihazını hemen açıp bölge kanalının üzerinde dinlemeye geçtim. Bizim kodumuzla çağrı yapan sesi hemen tanıdım. Telsizdeki ses, Besta kuryesi Kendal arkadaşın sesiydi. Bizi arıyorlardı. Yerimizi tarif ederek bize doğru gelmelerini söyledim.

Uzun yaz günlerinde hava bir türlü kararmıyordu. Gerilla için gündüz bir dezavantajdır. Gece-leri Türk askerleri kendi mekanlarına çekiliyor. Bunun için gecelerin uzun olması gerilla açısından bir avantajdır. Hava henüz kararmadan Kendal arkadaş bir grup bayan arkadaşla bize ulaştı. Üç bayan ve iki erkek arkadaştan oluşan grup içinde sarı tenli ve Kürtlere benzemeyen bir bayan arkadaş dikkat çekiyordu. Ama o kuşkusuz bizden biriydi. Takımdaki arkadaşlar, operasyon sonrasında sıcak yoldaşlık ruhuyla misafir yoldaşları karşıladı. Hele hele gelenler başka bir bölgeden gelen arkadaşlar olunca, o anki duyguyu, yüzlerdeki canlanma ve coşkunun resmini yapmak çok güç.

Gelen arkadaşlarla birlikte bir şemsiye gibi hepimizi örten ceviz ağacının altında bir çember kurduk. Kürtlere has oturuş biçimi olan bağdaş kurarak oturmuşuz. Sarı saçlı misafiri-

mizin davranışlarını izliyorum. Kürt tarzı bağdaş kurmayı öğrenmiş. Davranışlarında pek bir yabancılik gözümde çarpıyor. Misafirimizin kimliği konusunda tereddütlerim artıyor. Bir ara, “*Acaba Guyi bir arkadaş olmasın*” diye kendime soruyorum. Kürtlerin Kuzey Avrupa kökenli olması dolayısıyla sarı-kırmızı tenli Kürtlere çok rastlamışımdır. Özellikle Uludere çevresine yerleşmiş olan Guyi aşiretinden birçok arkadaş esmer değildir. Biz bu arkadaşlara “Siz gerçek Ari kökenli Kürtlersiniz” biçiminde espri yapıyoruz. Fakat yine de ikna olamıyorum. Ellerini uzattığında yabancı bir aksanla “*Rojbaş*” demişti.

Misafirimizin yüzünde mutluluk, sevgi ve güler yüzlülük okunuyordu. Aradığına, sevdiğine ulaşmış olmanın coşkusu nu yansıtıyordu. Bu düşünceler içinde, hiç beklemediğimiz bir misafir, yoldaşların uyandırdığı bir merakı aşmak için grup sorumlusu olan Rengin arkadaşısı soru yağmuruna boğdum. Botan Eyaleti’nin YAJK sorumlularından olan Rengin arkadaş, Gabar, Geliyê Gurdêla’ya gelişlerini, operasyona takılmalarını, kayıp vermelerini bir bir anlattı. Böylelikle operasyon sürecinde günlüğüme yansıttığım ve adeta karanlıkta kalan bazı gelişmeler aydınlığa kavuşmuştu.

Günlerden 19 Haziran ve Gabar ile Çıray alanlarını kapsayan operasyon üçüncü gününde bütün hızıyla devam ediyor. Arazinin yüksek sırtlarını tutan TC askeri güçleri, sabah erken saatlerde tabur düzeyindeki kalabalık güçlerle kendilerini arazinin derinliklerine bırakıyorlar. Bizler, operasyon başladığı

gün kendimizi bu vadiye bıraktık. 26 kişiydik. Operasyonun başladığını cihazla ve kobra helikopterlerinin Girê Sor’u vurmaıyla anladık. Akşama kadar bulunduğumuz yerde gizlenme tedbirlerimizi aldık. Akşama doğru Tepê Xaste denilen sırtın alt tarafındaki yamaca kendimizi mevzilelendirdik. Gizlenmeyi esas alıyoruz. Türk ordu birliklerinin yoğun olduğu bir esnada görüntü vermek hiç doğru değil. Günlük olarak Türk ordu birliklerinin hareket tarzını takip ediyoruz.

19 Haziran sabahı erkenden uyanarak sabahın ilk keşfi için kendimi Soradar ağacının içine gizledim. Bu vadinin sıcaklığına dayanmak çok güç. Boğucu sıcaklık nefes alışımızı dahi etkiliyor. Savaş ortamının her türlü zorluğuna olduğu gibi, ülkemizin sıcaklığına dayanmak zorundayız.

Dürbünümü Deriyê Seqat, Girê Sor ve Deriyê Gabar’a atıyorum. Türk ordu birlikleri hareketliliği devam ediyor. Helikopterler durmadan gidip geliyorlar. Erzak ve su taşıyor. Çok kalabalık bir gücü araziye yığıldığı için belli ki bunları doyurmanın zorluğunu çekiyor. Operasyon gücünün bir taburu öğleden önce alt tarafımızdaki eski noktamız gelip arama yaptı. Öğleye doğru ise bir taburluk güç vadinin karşı tarafında Girê Cotan istikametine kaydı. Bu kayış, kısmi geri çekilişi yansıtıyordu. Fakat Türk ordu birlikleri büyük güçlerle arazide kalmaya devam ediyordu.

Öğleden sonra yine dürbünle araziye gözlerken, kulağım telsiz cihazındaydı. Operasyon kanalı üzerinde hain çeteler üstlerine bilgi veriyorlardı. “Pati-

kadan bize doğru iki kadın geliyor, muhtemelen teslim olmaya geliyorlar” dediler. Çetelerin sesleri yakınımdan geliyordu. Cihazda bu mesafeyi tahmin edebiliyorduk. Fakat bu civarlarda bizden başka kimse yoktu. Acaba bu iki bayan kimlerdi? Hem de operasyon sahasının içinde nasıl böyle gündüz hareket edebiliyorlardı? Kafamda senaryolar oluşturuyor, ihtimalleri peşpeşe diziyorum. Yanımdaki Xêyrî arkadaş, “*Bizim yanımızdaki güçten eksik olan bayan var mı?*” diye soruyorum. Xêyrî arkadaş, güçlerimizin toplu olduğunu söyledi. O zaman “Çeteler psikolojik amaçlı konuşmalar yapıyor” diyorum yanımdaki arkadaşlara. Fakat askeri ortamda her türlü olasılığı hesap etmek gerekiyor. Bu bilgi doğru olabileceği gibi, çetelere doğru fedai bir eylem için gidiş de olabilir, diye düşünüyorum. Bu düşünce karmaşası silah sesleriyle bozuldu. Telsizdeki ses durmuştu. Artık silahlar konuşuyordu. Silahların dili acıydı, kanlıydı. Sesler yakınımdan geliyordu. Silah atışları tek taraflı değildi. Bir çatışma durumu yaşanıyordu.

Ülkemizi bir kan gölüne çeviren, kendi topraklarımızda insanca ve özgürce bir yaşam hakkını kabul etmeyen özel savaş güçleriyle sıcak bir temas yaşanmıştı. Ferdi silahların sesi kulakları sağır edencesine çevreye yayılıyordu. Bu da yetmiyormuş gibi Şırnak istikametinden gelen kobra tipi iki helikopter devreye girip çatışmanın yaşandığı dereyi yoğun bir bombardmana tabi tutuyordu. Ve ardından da kocaman mermileri olan A-4 ve A-6 ağır makinalı tüfekle bütün çevreye kurşun yağdırıyordu. Bütün bu

silahlar sanki karşılıklı iki büyük ordunun meydan muharebesini andırıyordu. Bu kadar öldürücü silah, büyük bir güce karşı kullanılabilirdi. Silahlar sustuktan sonra düşman cihazı, ‘iki bayanın işlerini nasıl bitirdiklerinin’ tekmiğini verdi. İki saat boyunca karadan ve havadan kullanılan bu kadar cephaneye, sadece iki özgürlük savaçısını öldürmek içindi.. Böyle eşitsizlik olur mu? Türk demokratik ve hukuk devleti, Amerikalı ve Avrupalı müttefiklerinin onayladığı yasalarını icra etmişlerdi.

Silahlar sustuktan sonra, katledilen iki bayan arkadaş hakkında bir sonuca ulaşamadık. 20 Haziran günü düşman, Çıray ve bulunduğumuz vadideki güçlerini Gabar sırtlarına doğru kaydırdı. Bunun üzerine biz de akşama doğru bulunduğumuz yamaçtan kendimizi Birkê köyüne bıraktık. Yakınımızda cereyan eden çatışmanın durumu hakkında bilgi edinmek üzere iki arkadaşımızı Mala Deriyê Ayşo istikametine gönderdik. Geç saatlerde bulduğumuz arkadaşlar Türk ordu güçlerinin çekildiğini, fakat hiçbir ize rastlamadıklarını belirtiyorlardı.

Bestler(Besta)’den gelen bu grubumuz söz konusu teması yaşamıştı. Grubumuz operasyonu fark etmeyip içine giriyor. 7 kişilik bu arkadaş grubundan bölük komutanı Dilşa ve Berîvan adında iki bayan arkadaş, keşif amacıyla önden gidiyorlar. Özel savaş güçleri diğer arkadaşları görmüyor. Her iki arkadaşına ateş edince, bunlar karşılık verip kendilerini dereye bırakıyorlar. Burada şehit edilen arkadaşların cenazeleri mayınlanıyor. Cenazeleri gömmek için giden arkadaşlar bu durumu

fark edip mayını etkisizleştiriyorlar. Bu da Türk ordusunun adaleti! Şehit etmekle yetinmeyen TC askeri cenazelerle oynuyor, bununla da yetinmeyip cenazelerin altına tuzaklı mayın yerleştiriyor. Türk askeri bu uygulamayla kendi insanlık dışı kişiliğini tatmin ediyor. Felsefedeki ‘sadizm’ kelimesi aklıma geliyor. ‘Başkalarına acı ve eziyet çektirmekten hoşlanan ruh hali’ diyor buna.

Bu grubun komutanı Rengîn arkadaş, oturduğu yerden olayı anlatırken hüznü ve sevinci birlikte yaşıyordu. Bir yandan iki yoldaşın şehadetinin yarattığı ezikliği, öte yandan kısa bir sürede bir yoldaş birliğine ulaşmanın sevincini. Rengîn arkadaş sohbetimizin yönünü başka zemine çekercesine sarışın misafirimize dönerek, “Ronahî arkadaş! Bu arkadaş senin dilinden anlıyor. Artık doyası-

ya tartışırınız” dedi. ‘Ronahî bir Kürt ismi. Hem de Kürtçe anlıyor. Peki bu ayrı dil de ne oluyor!’ diye soruyorum kendi kendime. Tabii, herkes benim yabancı dil bildiğimi, özellikle Almanca bildiğimi biliyor. “O zaman bu bir Alman arkadaş olmalı” diyorum. Misafirimiz gülümsüyor ve açılıyor.

Merakımı gidermek için sormaya başlıyorum. Direkt Almanca soruyorum. Aynı dilden konuşmanın sevincini yaşayan Ronahî arkadaş Almanya’dan geldiğini, Frankfurtlu olduğunu söylüyor. Frankfurt şehrinin mahallelerinden, hatta orada politik faaliyet yürüten bazı Alman dostlardan ve yurtsever çevrelerden bahsetmem karşısında tümünden hayretlere düşüyor. İsmimi söyleyince, “Ben sizi duydum ve basında okudum; gördüm ayrıca. Frankfurt’ta Newroz’a gözlemci olarak gidip dönen yabancı heyetlerin toplantısından sizi hatırlıyorum” dedi.

Bütün arkadaşlar suskun bir şekilde, anlamadıkları bu garip ve yabancı dildeki konuşmaları dinliyordu. Hepsi adeta devre dışı kalmıştı. Bu durumda konuşmayı sürdürmede sıkılıyordum. Misafir yoldaşımız sohbeti sürdürmek, birçok şeyi konuşmak istiyordu. Belli ki buna ihtiyaç hissediyordu. İçindekileri rahatça dışa vurma imkânına ilk kez kavuşuyordu. Kürtçe ve Türkçe dil bilgisi ancak günlük ihtiyaçları karşılayabiliyordu. Bununla kendini tatmin edemiyordu. Duygularını, acılarını ve eleştirilerini doyasıya yapamıyordu. Belli ki bir daralmayı da yaşıyordu.

“Sohbetimizi sonra devam ettirelim” diyorum.

Misafir grubumuz yaklaşık bir

hafta yanımızda kaldı. Gabar bölgesindeki diğer güçlerimiz operasyonun içinde bulunduğundan dolayı onlara ulaşamıyorduk. Bu süreçte Ronahî yoldaşla tartışmalarımız düzenli olarak sürdü. Öğrenmek istediği birçok şey vardı. Dikkatimi çeken husus, bir çırpıda her şeyi öğrenmek istemesiydi. Bu konuda büyük bir açlığı yaşıyordu. Öğrenme isteği ve temposu yüksek olan bir arkadaştı. Fakat ben, eski tecrübelerime dayanarak bir plan dahilinde, parça parça tartışmak istiyordum.

Yaşamımızdan birçok şey almıştı. Kişilik olarak da bir değişimi yaşıyordu. Benim tanıdığım, kurumsallaşmış Alman kişiliği çok bencil ve kibirlidir. Ronahî arkadaşta ise tam tersine oldukça mütevazılık vardı. Çok geniş ve tahammüllüydü. Gerilla yaşamımızda istekli bir katılımı sergiliyordu. Yaşamdaki faaliyetlere katılımda istekliydi. Kendisini geriye çekip sınırlamıyordu. PKK kişiliğinin öngördüğü fedakarlık ve emekçi olma ölçülerine ulaşmıştı. Günlük ihtiyaçlar için meyve toplamaya gidiyordu.

Bir akşam karanlığında görev ve giden arkadaşlar noktaya döndüklerinde tek mil verdiler. Bîrava köyünde yabancı bir domuz avlamışlardı. Gabar bölgesinde dağ keçisi ve domuz avcılığıyla düzenli et ihtiyacımızı karşıladık. ’98 yılında 150 dolayında yabancı domuz ve dağ keçisi avlamıştık. O akşam dört arkadaşın yeni avladığımız domuzları getirmeleri gerekiyordu. Gece karanlık ve arazi ormanlık olduğu için herkes kendisini bu göreve vermiyordu. Nizar arkadaş bu göreve gitmeye itiraz edince grubun gidişini durdurdum. “Madem

getirmek istemiyorsunuz, o zaman vurulan domuzu hayvanlar yesin” dedim. Tabii bunu bir tepki olarak söyledim. Ronahî arkadaş “Ben giderim heval” dedi. Dikkat çekici aksanıyla çok da ısrar ediyordu. Bunun üzerine sözümü geri aldım ve grubu gönderdik. Ronahî arkadaş yabancı dağ domuzuna adeta bayılmıştı. Etin tadı çiftlik domuzlarınınkinden daha lezzetliydi.

Ronahî arkadaşla sohbetlerimiz birçok konuda sürüp gidiyordu. Bazen, Ronahî ile yaptığımız ikili tartışmaları çevredeki arkadaşların farklı yorumlayacağından çekindiğimi itiraf etmek zorundayım. PKK ortamı, özellikle yapısı itibarıyla tümüyle sosyalleşememiştir. Hala feodal etkileri taşıyan çok sayıda arkadaş vardır. Ama yine de Ronahî arkadaşla tartışma ve ilgilenmeyi hem görev hem de ihtiyaç bil-dim.

Alman arkadaşlar arasında da uzun süre çalıştım. Ülkeye ilk gelişler ’93 baharında olmuştu. Bu gelişlerle bizzat sorumlu düzeyde ilgilenmişim. İlk gönderdiğimiz grupla tartışmalarımızı hatırlıyorum. Bütün gelişleri, gelenlerin zorlandığı hususları ve PKK gerillasının katılım esprisini Ronahî arkadaşla aktarıyorum. İlk gelen grubumuzda Kani (Eva Junke) arkadaşın yaşadığı zorlukları anlattım. Katılım amacı belli olmazsa gelenler zorlanır. Eleştirilmesi gereken yanları, diğer katılımları tartıştık.

PKK Kürt milliyetçisi bir parti değildir. İdeolojik olarak insanın evrensel değerlerini esas alır. Bu anlamda PKK deneyimi herkese açıktır. Diğer uluslardan olduğu gibi, Alman yoldaşlarımızın da çıkardığı

önemli sonuçlar vardır. Bu sonuçları Alman kamuoyuna taşımak için PKK'ye katılımlara değer veriyoruz. PKK'nin savasçı veya üye sorunu yoktur. Almanya'dan Kürdistan'a gelişin esprisi iyi kullanıldığında daha iyi sonuçlar elde etmek mümkündür. Ronahî arkadaş, tartışmalarda dile getirilenleri dikkatle dinliyordu. Bir yılı aşkın bir süredir içimizde bulunmasından dolayı çok şey öğrenmişti. Daha çok da Başkan Apo ile diyalogları olmuş ve Başkan Apo'nun çözümlemelerini dinlemişti. Fakat Başkan'ın temsil ettiği ve çevresinde oturttuğu gerçek, PKK ölçüleriyle gerilla ortamında fiili anlamda yaşanan yetersizliklerimize anlam vermede zorlanıyordu.

Ronahî arkadaş, yaşadıklarını günlük olarak deftere geçiriyordu. Görüşlerini almak için "Bunları oku" dedi bana. Ben de biraz okuduktan sonra günlük notlarını biraz daha geniş tutmasını söyledim. Yoksa tekniği kalıyor. Günlük ilişkileri, bireylerin ruh hallerini, doğanın tasvirlerini de eklemesinin ve coğrafyadan bahsetmesinin, hazırlayacağı kitap için faydalı olacağını belirttim. "Başkan bana bir kitap geliştir dedi" diyordu. Bu kitabın klasik bir anı kitabı olmaması gerektiğini belirtiyordum. Alman kamuoyuna değişik mesajlar vermeli. Hem Kürt halkının mücadelesini tanıtmalı, hem de Alman kamuoyunda dayanışma kültürünü geliştirmelidir. Aynı zamanda Almanya'daki yeni yaşam arayışlarına, ideolojik-politik arayışlara güç veren içerikte olmalıdır, diyordum. Taslak çerçevenin misafir yoldaşa ağır gelmekte olduğunu, bunun için bir ekip çalışması gerektiğini

hissedişiyordum. Fakat Ronahî arkadaşta öğrenme hırsını gördüğümde iyimserliğim artıyordu.

Ronahî arkadaş, birlik olarak düzenlediğimiz bir kültürel etkinliğe katılıyor. Bizler zaman zaman toplu olarak türkü söyleme, espi ya da skeç gibi etkinliklerin yer aldığı ve adına 'moral etkinliği' dediğimiz çalışmalar yaparız. Bu etkinliklerden birinde Ronahî arkadaş da bulunuyordu. Birkaç arkadaş türkü söyledikten sonra, Ronahî arkadaşın da bir şarkı söylemesi yönünde arkadaşlardan istek geldi. Ronahî arkadaş bu isteği reddetmeden yarım Türkçesiyle "Arkadaşlar, ben Alman faşizminin temerküz kamplarındaki devrimcilerin bir şarkısını söyleyeceğim" dedi. Arkadaşlar, sözlerini anlamasalar da Ronahî arkadaşın söylediği devrimci şarkıyı büyük bir ilgiyle dinlediler.

Ronahî arkadaş yaklaşık 45 gün Gabar bölgesinde kaldı. Genellikle yanımızda bulunuyordu. Gabar bölgesini dolaştı. İnsanların çok üretken, çalışkan ve emektar olduğu bu bölgedeki meyve bahçelerini, köyleri, mağaraları gördü. 28 Mart 1986'da burada şehit düşen, ARGK'nin ilk komutanı Agit yoldaşın devrimci kişiliği ve şehadeti hakkında bilgi aldı. 5 Ağustos günü Çıray dağlarında bulunurken Besta'ya döneceği için vedalaştık. Birliğimiz bir törenle Ronahî arkadaş uğurladı. Ronahî bizden ayrılırken yine güler yüzlüydü.

Ayrılırken "Wir werden uns sicher wieder sehen (Mutlaka yine görüşeceğiz)" diyordum. Kahrolası düşman bu imkanı bizden aldı. Ronahî yoldaşın şehadet haberini 26 Ekim 1998 gü-

nü, Besta'da bulunduğum sırada cihazdan aldım. Bu günü günlüğüme yazarak altını çizdim. Ronahî sağ yakalanarak kurşuna dizilmişti. Onun şehit edildiği olaydan sağ kurtulan Xurşit, Welat ve Zeynep arkadaşlar, Ronahî arkadaşın son sözlerini işittiklerini bana aktardılar. "Ben bir Alman sosyalistiyim" diyordu. Sözlerinde pişmanlık yoktu. Sosyalizm davasına inanmış bir devrimcinin soğuk namlular karşısında söylemesi gereken son sözleri söylüyordu.

Ronahî'nin dolaştığı topraklardan başka Almanların da geçtiğini, karıştırdığımız tarih sayfalarından öğreniyoruz. Aklıma mareşal Helmut Von Moltke'nin mektupları geldi. Moltke henüz genç bir subayken, 1836 yılında danışman olarak Osmanlı ordusuna katılmıştı. Moltke, Perwarî ilçesine yakın Kör Kandil dağında Bedirxan Bey İsyanı'nın bastırılmasında Osmanlılara yardımcı olmuştu. Ronahî arkadaş bu isyan kalesine yaya olarak 4 saatlik bir mesafedeki bir mevkiye, Alman patentli G-3 silahlarıyla kurşuna dizildi.

Evet, Karl May'ın hiç görmediği ve yazı masasında yazdığı Vahşi Kürdistan'da, Alman Helmut Von Moltke gibi bir kişilik ve Andrea Wolf gibi bir devrimci de geçti. Bu kişiliklerin neyi temsil ettiği ortadadır. Helmut Von Moltke çizimleriyle bastı geçti. Andrea Wolf ise Kürtlerin toprağıyla, Kürt halkıyla ve onun gerillasıyla bütünleşti. Onu kalbimize gömdük. O artık bizden biri ve her gün bizimle yaşıyor.

Ali Sapan
Besta/Botan
Kasım 1998

Ronahî (Andrea Wolf) yoldaşın Türk ordusu tarafından sağ yakalanıp ardından katledilmesi olayını araştıran komisyona aydınlatıcı belgelerdir

Sömürgeci Türk devleti, 15 yıldır kesintisiz süren silahlı mücadelemizi tamamen etkisizleştirmek, halkımızın ve insanlığın kurtuluş alternatifi durumundaki Ulusal kurtuluş mücadelemizi, tüm uluslararası müttefiklerinin her türden teknik, taktik ve moral desteğinde Ulusal Önderimiz Abdullah Öcalan yoldaş şahsında geliştirdiği komployla boğmak için '98 yılında içeride ve dışarıda her türlü saldırganlığını en üst boyutta sergilemiştir.

Bu amaçla ülkemiz sahasında gerilla güçlerimize karşı, TC tarihinin hem nitelik, hem de nicelik olarak en kapsamlı operasyonları geliştirilmiştir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin başlangıç, gelişim ve mücadelemizdeki öncü alanı durumundaki Botan eyaletimiz, '98 yılında Türk sömürgeciliğinin en kapsamlı yönelimlerinin geliştiği alan olmuştur. Eyaletimizde ilkbahar aylarında olduğu gibi sonbaharda da, özellikle uluslararası komplonun Parti Önderliğimizi direkt hedef almasıyla beraber özel savaş güçlerinin operasyon faaliyetleri aralıksız sürdürülmüştür.

Bu çerçevede, 15 Ekim 1998 tarihinde, Hakkari'nin Berwarî alanında Türk ordusu bir operasyon başlatmış ve bu operasyon parça parça zincirleme bir biçimde eyaletimizin kuzey doğusu, güneyi ve batısına yayılarak sürdürülmüştür. TC ordusunun bu kapsamlı yöneliminde, eyaletimizin Beytüşşebap bölgesinde, Çatak ilçesinin güney kısımlarını da içine alacak şekilde 21 Ekim 1998 gününden itibaren bir operasyon başlamıştır. 22 Ekim'de Masîro vadisi, Tahtareş alanında gerilla birliğimizin inisiyatifinde, 23 Ekim sabah saatlerin-

den itibaren ise operasyondaki özel savaş güçleriyle, ARGK birliklerinin inisiyatifinde iki kez temas yaşanmıştır.

Araştırma konusu gelişmelerin yaşandığı 23 Ekim 1998 tarihindeki çatışmalara, Beytüşşebap gerilla birliğimizin yanı sıra eyalet karargahı bünyesinde çalışmalar yürüten cephan-lojistik takımı ve Eyalet YAJK Karargah gücünden bir manga arkadaşın içinde yer aldığı, 41 yoldaşımızdan oluşan karma bir birliğimiz girmiş; bu çatışmada, dar ve mahkum bir araziye mevzilenmek zorunda kalan bu karma birliğimizden, aralarında çeşitli düzeylerde sorumluluğu olan 21 yoldaşımız şehit düşmüş, Ronahî (Andrea Wolf) ve Bahoz (Habib İbo) isimli yoldaşlarımız Türk ordu birliklerince sağ ele geçirildikten sonra kurşuna dizilerek katledilmişlerdir. Ayrıca Botan (Erdal Özel) adındaki yoldaşımız da yaralı olarak ele geçirilip katledilmiştir. Bununla birlikte, çoğunluğu yaralı olan ve cephanesiz kalan 10 kişi de sağ olarak Türk ordusunun eline geçmiştir. Bu çatışmada Xurşit (Selahattin Elçiçek), Welat (Abuzer Arslanoğlu), Zeynep (Nubihar Xanu Cuma), Silav (Necmiye İbrahim), Diyar (Haşim Kaçan), Karker (Şehmuz Filiz) ve Şahin (Mehmet Benek) isimli yoldaşlarımız ise çatışmadan sağ olarak kurtulup birliklerimize ulaşmışlardır. Bu arkadaşlarla İran'da görüşülebilir.

Söz konusu çatışmanın yaşandığı Beytüşşebap alanındaki bu operasyona, alandaki yerel (Şırnak, Van ve Siirt) Türk ordu güçleri ve köy korucularının tümünün yanı sıra, 17 taburluk Türk askeri gücü de diğer il ve merkezlerden getirilip operasyona dahil edilmişlerdir.

Operasyonda sağ olarak kurtulan Xurşit, Welat, Diyar ve Zeynep arkadaşların çatışmaya ilişkin olarak eyalet komutanlığına yazdıkları raporları belgelerde mevcuttur.

Ordumuz ARGK'nin iç işleyişi gereği, savaşımızda yaşanan bütün gelişmeler ayrıntılı olarak tekmil raporları biçiminde günlük olarak ARGK Merkez Karargah Konutanlığı'na telsiz cihazı yoluyla aktarılır. Bu operasyona ve yaşanan çatışmalara ilişkin bilgiler, 26 ve 27 Ekim 1998 tarihindeki günlük tekmil raporlarıyla Merkez Karargah Konutanlığınıza sunulmuştur.

Sağ ele geçenlerin söz konusu operasyondan sonra alanda gelişen diğer operasyonlarda Türk ordusu tarafından kontrgerilla faaliyetlerinde (yer gösterme, teslim çağırısı yapma, psikolojik propaganda yapma, ilişki kurulan veya gerillaya yardım eden halkı şikayet etme vs.) kullandıkları tespit edilmiştir. Bu kişiler eğer halen yaşıyorlarsa büyük ihtimalle Türk devleti tarafından yine mücadelemize karşı kontrgerilla faaliyetlerinde kullanılıyorlardır. Çünkü Türk devleti sağ ele geçirdiği –özellikle de eyaletimizde– gerillaları kesin olarak kontrgerilla elemanı yaparak kullanmaktadır. Buna karşı direniş gösterenler yani uluslararası savaş kurallarında da belirtilmiş olan 'savaş esiri' statüsünde kalmak isteyenlere ise ölüm dışında seçenek sunulmamaktadır.

Olaya ilişkin elimizdeki materyaller bunlardan ibarettir. Ancak Ronahî arkadaş Kürdistan'da savaş ortamına gelmeden önce Parti Merkez Okulu'nda direkt parti Önderliğimizden eğitim almıştır. Eğitim sürecine ilişkin belge, fotoğraf, film vb. materyaller, ilgili parti organlarımızdan temin edilebilir.

Ronahî yoldaşın, Kürdistan'daki gerilla yaşamına ilişkin gözlemlerini yazdığı defterlerinin olduğu bizim tarafımızca bilinmektedir. Ancak, kendi yanında taşıdığı bu defter ve belgeler, söz konusu çatışmada Türk ordusunun eline geçmiştir. Türk ordusu, çatışmada şehit düşen arkadaşlarımıza ait eşya, yazılı belge vb. birçok şeyi olay yerinde yakmış, bazı belge ve eşyaları da

kendileriyle götürmüşlerdir. Olay yerinde Ronahî arkadaşına ait, eşyalar da dahil hiç bir materyal, belge veya eşya bulunamamıştır. Türk ordu birlikleri O'nun eşyalarını dahi yakarak, çıplak bir vaziyette cesedini olay yerinde bırakmıştır.

Ronahî arkadaşın anısına yazılmış yazı vb. olarak şu an Botan Eyalet Karargahımız bünyesindeki savaş çalışmalarına katılan Ali Sa-

pan arkadaşımızın yazmış olduğu anı yazısı elimizde mevcuttur. Ronahî arkadaş hakkında başka arkadaşların da yazmış oldukları yazı vb. olabilir ancak mevcut durumda ulaşabildiğimiz yazı bundan ibaretir.

Devrimci selam ve saygılarımızla
22 Mayıs 1999
ARGK Botan Eyalet Karargahı

Ronahî (Andrea Wolf) arkadaş ile birlikte TC ordusunun beytüşse-bap operasyonu (21-27 Ekim 1998) sürecinde Çatak Keleş köyü çatışmasında (22 Ekim 1998) şehit düşen arkadaşların künyeleri:

♣ Adı, soyadı: **Evrin AÇAN**
Kod adı: **Rohat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kıbrıs-1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

♣ Adı, soyadı: **Şêxmûs HASAN**
Kod adı: **Cembelî**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo-1960**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

♣ Adı, soyadı: **Cevdet TATAR**
Kod adı: **Hozan Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan-1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

♣ Adı, soyadı: **Teyar MISTO**
Kod adı: **Kamuran**
Doğum yeri ve tarihi: **Gewrikê Kobani, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

♣ Adı, soyadı: **Ayten ENE**
Kod adı: **Azîme Savaş**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

♣ Adı, soyadı: **Adnan HACI**
Kod adı: **Agirî**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Görevi: **Bölük Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Erdal ÖZEL**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

♣ Adı, soyadı: **Kamuran İNALKOÇ**
Kod adı: **Kawa**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

♣ Adı, soyadı: **Enver SÜLEYMAN**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo-1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Leşger**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopî-1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Görevi: **Takım Komutan yardımcısı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr (Erbîl)**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Têkoşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

♣ Adı, soyadı: **Cezmi KIZIL**
Kod adı: **Şiyar Kızıl**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozma Karacaören köyü-Iğdır, 1962**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

♣ Adı, soyadı: **Merîwan AHMED MEHEMED**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Pênciwên Süleymaniye-1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

♣ Adı, soyadı: **İbrahim ERCAN**
Kod adı: **Deniz**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, Suruç 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

♣ Adı, soyadı: **Gurgîn KAPLAN**
Kod adı: **Xoşnav**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere Diryan, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Fehmi Barış ÇINKAY**
Kod adı: **Harun Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul-1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

♣ Adı, soyadı: **Tevfiq Bekir ŞEXO**
Kod adı: **Kendal Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn Xemşîrek-1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

♣ Adı, soyadı: **Fevzî MUHAMMED**
Kod adı: **Gabar Afrîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn-1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sîpan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn-...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Salman**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopî-1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kamuran**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

♣ Adı, soyadı: **Habîb İBO**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn Bilbilê Xarê 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilbirîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Xezal**
Doğum yeri ve tarihi: **Xot Perwari, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **Antep 1994**

Abdullah MALGAZ

Çatak beyazlığında kızıl direniş

İnsanlığın beşiği olan Mezopotamya'da binyıllardan beri güneş doğmaz olmuştu. Her doğduğunda kara bulutlar yutmuştu onu. Birgün güneş yüksek dağların ardında doğmuş ışıkları vadilerin kuytukluklarından engin bir denizi andıran ovalara kadar vurmuştu. Her ulaştığı yerde insanlığı mezar taşlarına sinen sessizlikten koparmış, toprakları yeşertip bereketli kılmıştı.

Evet; binyıllar sonra adı bile unutulmuş yaşam, yeniden yeşermeye başladı. Yaşamı hep kan, gözyaşı olan halk artık insan olmanın naralarını atıyordu. Doğan güneşin ışıkları altında, ne kara bulutlar ne fırtınalar, ne de kasırgalar artık zapedemezdi bu güneşi. Dicleye, Fırat'ta, Periye ve toprağa cemre düştü. Cizre ovası da, Iğdır ovası, Muş ovası, Harran ovası gibi yaşam buldu. Güneş yükseldikçe yükseldi. Tarihte Nuh'un gemisinin meskeni olan Cudi dağının da başı artık dikti. Kollarını açtıkça açtı, ve Cizre ovasını kucakladı. Cizre ovası bir geyiğin metanetini, duruşunu andırıyordu artık. Buradaki halk güneşe yürümeye başladı. Bütün bunlar Tanrı'nın bir lütfu muydu onlara. Dağlarla bütünleşip, aramaya koyuldular kaybettiklerini. Bu tanrının bir lütfu değil, yaşam, güzellik, ölümsüzlük, özgürlük tohumlarının yeşermesiydi. Bu tohumlar bu halkın bağrındaki umut tohumlarını yeşertti. Tohum yeşerdikçe insanlar yediden, yetmişşe dağlara yürüdü.

❖ Adı, soyadı: **Abdullah MALGAZ**

Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Çemkari**

Pervari, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1984**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim**

1998, Gevaş-Çatak

Görevi: **Parti Yedek Merkez üyesi, Bölge komutanı**

Çocuklar bu ülkede artık çocuk olarak yaşayamaz olmuşlardı. Her bir çocuğun gözlerinde, yüzünde savaşın izleri okunur, savaşın yakıcılığı yansır olmuştu. Silah bu küçük temiz insanların da yakın dostu olmuştu artık. Ve savaş... Ve dağ...

İşte bunlardan birisi de daha küçük yaşında evinin damına çıkıp, özlemle Cudi ile arkadaş olacağı günü sabırsızlıkla bekleyen Piling arkadaşı. Daha önceleri de ailesi Koçer olduğu için birçok defa gitmiş, görmüş ve bu güzelliği dağların havasını solumuştur. O, artık buraya göçebe olarak gelip gitmek istemiyordu.

Dağların ve güneşin oğlu silahların arkadaşı olmak isti-

yordu. Dağlar böyle insanları kucakladıkça daha da güzelleşiyordu. '84 yılında kollarını her iki tarafa açarak bu kez bir başka kucakladı, Piling arkadaş Cudi'yi. O'nu kimsenin tutabilmesi mümkün değildi. Çocukluğunu yaşamadan dağların güzelliği, özgürlüğün yoldaşı oldu. Mahsum Korkmaz arkadaşın dergahı olan tarihi Botan dağlarındaydı artık. Agit yoldaşın, dağların ve güneşin oğlu olmanın ateşiyle yanıp tutuşan küçük bir yoldaşı olur. O, Agit yoldaşından ancak ateş olanların, ateşin gerçekliğini anlayabileceğini öğrenmişti. Yaşam koşulları oldukça zor olmasına rağmen, Agit yoldaş O'na direnmeyi ve amaçla kilitlenmeyi öğretti. O, bunun için oldukça direngen ve dağların küçük bir şairi olmaya ant içmişti.

Piling arkadaş da 15 Ağustos'ta köleliğe ilk kurşun sıkan arkadaşlardan birisiydi. Yıllar geçtikçe mücadele O'nun omuzlarına daha fazla sorumluluklar yüklüyordu. '88 yılında daha daha yüксеlebilmek, ateşin gerçekliğini anlamak için, ateşin özü Önderlik'le buluşmaya gidecekti.

İşte yıllardır hep hayal ettiği yaşamın kaynağı olan Önderliğin yanındaydı.

Yoksul köylü bir ailenin çocuğuydu. Okulla gidememişti. Ancak O'ndaki gelişme hırısı o kadar fazlaydı ki, gece-gündüz demeden kendini okuma, yazmaya verir ve "Parti Önderli-

ği'nin bütün çözümlemelerini okumalıyım" derdi. Çok kısa bir sürede okuma, yazmayı öğrenmişti. Partiden aldığı bilinçle proleter bir kişiliğe ulaşmayı başardı. Burada edindiği parti bilinçle, Agit yoldaştan aldığı askeri ruhla kendini daha da yoğurdu. Ve bu süreçte fırtınadan daha hızlı olmanın sırrını çözdü. Böyle bir ruhla başka Şahinler uçurtmak için ülkeye, destanlara konu olan Sipan'dan, Mereto'dan, Herkıl'dan uzanarak, Garzan eyaletine uzanır. Burada aldığı ruhu ve bilinç etrafına da saçar. Ve Garzan, şahinlerin yuvası olur. İlkeli ve tarihsel sabırla yüklenir çalışmalarına. Bütün zorluklar karşısında Parti Önderliğinin 'Umut zaferden daha değerlidir', belirlemesini hatırına getirir. Bu büyük sözü kendine ilke edinir, esas alır. Ve asla umutsuzluğa yer vermez. Çok uzun yıllar üst düzeyde sorumlu olarak, bir an bile umutsuzluğa kapılmadan çalışma yürütür. PKK 5. Zafer kongresiyle yedek merkez görevine seçilir. Kongreden sonra düşmanın baskılarından dolayı doğup büyüdüğü, emek sarfedikleri, alın teri döktükleri toprakları büyük bir acıyla ve gözyaşlarıyla bırakıp, Etruş mülteci kampına yerleşen halkın yanına gönderilir. Burada halkın acılarına, sevinçlerine çektikleri zorluklara ortak, çocuklarla çocuk, ihtiyarlarla ihtiyar olur. Halkın bütün dramını, acılarını, umutlarını en içten duygularla paylaşırdı. En zor koşullarda bile insanlara nasıl yaşanabileceğini, yaşamın nasıl anlamlı kılınabileceğini öğretirdi. Bunun için O'nu tanıyan herkes bağlanırdı.

Zaten bağlanmak elde değildi. Böyle çaba, emek sahibi insanlara bağlanmak için yüreksiz olmak gerekiyordu. O, bir görev adamıydı. Parti kararıyla alandan ayrıldı. Ayrıldıktan sonra halk sürekli olarak O'nu aradı. Mêm'in Zin ile bütünleştiği gibi; Şirin'in, yüreğine bir daha çıkmamacasına girip Ferhat'ın kanına karıştığı gibi Piling arkadaşta halkın yüreğine girmişti. Kendisi yüreklere girdiği gibi kendi yüreğine dünyaları sığdırabilmişti.

'96'nın baharıydı. Piling arkadaş belki gözlerini yaşama ilk açtığı gibi savaşa yeniden doğuşu gerçekleştirdiği, silahı omuzuna alıp özgürlük savaşçısı olduğu, O'nu ilk kucaklayan Agit yoldaşa yoldaş olduğu yere, Botan'a; O'nun küçük bir cennet parçası Beytüşşebap zozanlarına sorumlu olarak gider. Zozanlarda bahar bitmek nedir bilmez. Hele Zozanların boyun eğmeyen Nızmo dağında dinmeyen fırtınalar ve yaban ördeklerinin meskeni olan Nızmo gölü'nün ay ışıklı gecelerindeki yakamozlarını seyretmeye doyamaz insan.

Burada zozanlar çayırılarıyla yemyeşil; papatya, gelincik, kır çiçekleriyle rengarenk ve desenli bir hali görünümündedir. Hele iki adımda bir volkan gibi patlayan pınarların damak don-

duran suyunun soğukluğu ve yılan kıvraklığındaki nazlı nazlı akışı, serin havası ve yaz ortasında yağan yağmuruyla insanları büyüler. Buralar sadece bir parça cennet değildi, çok sayıda çatışmalara da sahne olmuştu zamanında. Deşta Mergede, katledilen Ali asker ve üçyüz savaşçısının yanında daha neleri görmemişti ki... Yine dostlarından başka hiçkimseye sırlarını açmayan Kato, büyük İskenderin ordusunu kırmamış mıydı. İşte bütün bunlar Piling arkadaşta kucak açmış, ve Onu bağrına basmıştı. Eyaletin açılım sahaları olan Gürpınar, Bahçesaray, Çatak'ın sınırlarını açarak daha da genişletmek ve gerillayı yaygınlaştırmak için görevlendirilmişti.

Bir zamanlar İskenderin ordusunu kıran Katolar bugünde Piling arkadaşla elele vererek, bütün gerici, egemen güçlere

karşı savaşmak için buradaydı. Zaten militanlık zoru başarmak değil miydi. Burada her zaman olduğu gibi çalışmaları öyle moralli, öyle azimli yürütüyor ki, Ondan etkilenmemek elde değildi. Piling arkadaşları ruh bütün yapıya da yansıyor. Onun olduğu yerde moralsizlik, yılgınlık, örgütsüzlük, iradesizlik asla ortaya çıkmazdı. Direnmek vardı. Parti Önderliği, 'iradesini güçlendirip, keskin kıldığın oranda komutan her türlü büyüklüğe ve tanrısallık düzeyine ulaşabilir' der. İşte Piling arkadaşta bu belirlemedeki tanrısallık düzeyine ulaşan arkadaşlardan birisiydi. Yaşamı anlayarak, anlam vererek yaşar ve bütün arkadaşlara anlamlı yaşamının içeriğini aşılar. PKK hareketi gibi kutsal bir mücadele içinde anlamsız yaşamak, yaratıcı olmamak, düşünce gücünü ortaya çıkartmamak en büyük ihanettir Piling arkadaşına göre.

Çünkü biliyordu ki PKK'lik, her an yeni başlangıçlar yapabilmektir. Bunun için bir öğretmen gibi verir, bir öğrenci gibi de alırdı. Yaşamdan elini çekmiş, vasat, sıradan yürüyüş sahiplerini yanına alır, öyle bir ilgilenirdiki, herbiri bir dağ olurdu. Öyle bir dağ ki hiçbir gericiliğe, düşmana geçit vermeyen...

Zozanların bir özelliğidir; kim kimi önce görse savaş inişiyatifi onundur. Düşmanın yapmış olduğu bütün operasyonlarda yoldaşlarıyla ve Kato'yla elele verip, düşmana ağır bedeller ödeterek geri çekilmek zorunda bırakırdı. Piling arkadaş savaşın çocuğuydu. En ince ayrıntılarına kadar hesaplar hem gücünü savaştırır, hem

kendisi savaşırdı. 15 Ağustos Atılımına denk bir savaş yaklaşımı vardı. Bir defa bütün bölge gücü Kela Memi, Beytüşşebap, Besta üçgenin de toplantı amacıyla, biraraya gelmişti. Düşman dört taraftan bütün vahşetiyle, tekniğiyle üzerimize saldırdı. Piling arkadaş böylesi bir sıcak savaş ortamında bile gücünün yanında savaşması gerektiğine inanırdı. Bundan hareketle bütün gücünü düzenleyip, kendiside silahını alıp, noktanın üzerindeki tepeye çıktı. Düşman vadiden noktanın içine girmeye çalışıyordu. Arkadaşlar düşmanın bu kolunu farketmemişlerdi. Piling arkadaş tek başına olmasına rağmen, düşmanı geri püskürterek bütün arkadaşlarını, büyük bir tehlikeden kurtarmıştı. Daima kendinden çok yoldaşlarını düşünürdü. Çünkü Onda yoldaşlık kavramı yücelik düzeyindeydi. Latin şair Kelans; "insanım insancıl olan hiçbir şey bana yabancı kalmaz" der. Piling arkadaşta böylesi bir öz vardı.

Zozanlarda kış erken bastırır. Tipiler, fırtınalar bütün pratik boyunca görüşemeyen güçleri adım adım birleştirip bir sonraki savaş yılına kadar uğurlardı. Bir süre için bile olsa, kan, ter döktüğümüz, düşmanla kıyasıya savaştığımız hep bizleri kucaklayan, düşmanın ise korkulu rüyası olan Kato'dan ayrılma zamanı gelmişti. Oldukça başarılı geçen bir sezondur. Bu başarılı pratiğin ardından '96 yılının son baharında Piling arkadaş Önderlik Sahası'na gitti. Belki fiziki olarak ayrıldı ama, Piling arkadaşın verdiği ruh, azim, inanç, bağlılık, yücelik sürekli içimizdeydi.

Önderlik Sahası'nda olduğu süreçte Önderlik Piling arkadaşları Garzan eyaleti için hazırlar. Garzan tarihinde devlete karşı Kela Mir, Mala Ali Yunus, Mutki'deki Meydan isyanlarıyla tanınır. Ve oldukça yurtsever bir konuma sahiptir. Ulusal kurtuluş mücadelesine ilk destek veren ve oldukça stratejik bir konuma sahip olan alanlardan birisidir. Halka yanlış yaklaşımlar sonucunda alan oldukça daraltılmış daha önce bin, binbeşyüz gerilla gücünü içinde barındıran Garzan eyaleti, artık bir tek gerillaya bile bakamaz hale gelmişti. Ve oldukça önemli kayıplar yaşanmıştı.

Parti Önderliği bütün konuşmalarında "Garzan'ı eski konumuna getirmeliyiz, gerillayı oradan yeniden oturtmalıyız" der. Böyle bir istem ve layık olma duygusunun azmiyle, "gerillayı Garzan'da oturtacağım" sözüyle '97'de tekrar ülkeye gelir. Hakkari, doğu cepheci komutanı olarak görev alır. '98'de Önderliğin talimatıyla kutsal görevini yerine getirmek üzere Garzan, Botan sınırını olan ve bir eyalet biçiminde düzenlenen ... Çatak, Gürpınar, Van, Gevaş, Hizan, Tatvan, Bitlis, Şirvan'dan oluşan Batı cephesi sorumlusu olarak yeni açılım sahasına büyük bir kararlılıkla yönelir. Başarıların mucizelerle değil, çalışmalarla olabileceğini biliyordu. Bu süreçte Garzan da tasfiye düzeyinde çok fazla kayıplarımız olmuştu. Gerilla artık burada tutanamıyordu. Ama O, Garzan'ı özüne uygun bir alan yapıp, gerillayı oturtacağım diyordu. Pratikte bunun gerçekleştirmenin çabası içindeydi. Halkı tekrar kazanabil-

mek için var gücüyle çalıştı. Parti Önderliği 'bütün insanlığa hitap edecek kadar yüce olacaksınız' diyordu. Piling arkadaşta, yürüttüğü çalışmalarla buradaki halkı tekrar kazanmakla ve bu alanları açıp, gerillayı oturtmakla bu yüceliği göstermişti. Alan gerilla girmediğinden dolayı düşmanın etkisi altındaydı. Çeteciliği direk hedeflemediğinden, sergilediği olumlu pratikten dolayı birçok köy silah bırakmıştı.

1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle parti tek taraflı bir ateşkes ilan etti. Ateşkesten ötürü eylemler yapılmıyor, daha çok kitle çalışmalarına, ilişkilerine ağırlık veriyordu. Bütün çağrılara rağmen, düşman durmadan operasyonlar düzenliyordu. Bu bağlamda kapsamlı operasyonların birisi de Geveş-Çatak hattında bulunan Kan" Sp" alanında düzenleniyordu. Alan zozanlıktı. Van gölü çıl-

dırmıştı, Sipan çığlık çığlı-ğaydı. Gökyüzü de yeni muharebelere hazırlanıyordu. Hepsi olacakları haber veriyordu. Dağlar başlarını kaldırdıkça kaldırıyor, boyun eğmiyordu. Sipan, Mereddo şahinleri çağırıyordu. Şahinler operasyon alanından çıkmak için havalanmayı planlıyorlardı. Ama düşman çember üzerine çember attığından ayrılamıyorlardı. Bunun üzerine Piling arkadaş bulundukları alanda arkadaşları mevzilendirir. Düşman gittikçe çemberi daraltmaktadır. Arkadaşları bir düşman timini aralarına alıp, imha eder ve timden üç askeri esir alır. Bu yüzden düşman gücünün yüreğine büyük bir korku girer. Ve arkadaşların üzerine gelemmez. Çünkü arkadaşların karşılarında tepeden tırnağa Apo'cu ruhla donanan bir güç bulunmaktadır. Bunu üzerine düşman, kobralar, havanlar ve daha bir-

çok teknikle sabah-tan, akşama kadar alana adeta ateş yağdıracaktır. Bu vahşet karşısında Sipan, Siser, Kurik, Milica'nın çığlıkları arşı delmektedir. Şahinlerini koruyamadıkları için kahrolmaktadırlar. Güzellik öldürülebilirdi miydi? Bir şahin gidecek, bin şahine mesken olacaklardı. Gün yorgundu, zaman durmuş, gökyüzü ağlıyordu. Darê Spî, Goran Deşti alanında bulunan bu küçük nokta kan gölü olmuştu. Tarih yeni bir vahşete tanıklık etmişti.

Piling arkadaş, 20 şahiniyle beraber güneşe yürüdü. Botan, Garzan, Etruş derken, yeniden Garzan'ı özüyle buluşturmak için 15 yıl boyunca hiç durmadan yüklendi. Ve 15 yıllık mücadele tarihi burada yeni ve temiz bir safya açtı. Çünkü Piling arkadaşın uçurduğu binlerce şahin vardı. Hepsi bir Piling olma sözü verdi. Gökyüzünde yıldızlar çoğaldı. Bunlar bütün yıldızlardan daha parlaktı.

Düşman parçalanmış cesetlere saldırmıştı. Hepsini yakmıştı. Piling arkadaşın başını kesmiş ibret olsun diye halkın içinde teşhir etmişti. Halk bu yüce komutanı nasıl unutulabilir ki, halk buna karşılık akın akın gelip dağlarla kucaklaşıyor, silaha sarılıyordu.

Şu anda bunları yazarken bile, Piling arkadaşın şehit düştüğüne inanamıyorum. Hatta O'nu tanıyan bütün arkadaşlar güneşin, dağların oğlu Piling'in şehit düştüğüne inanamıyor, inanmak istemiyor. Çünkü O, yaşıyor. Biz var olduğumuz müddetçe Piling arkadaşta yaşayacaktır. Güneş batıdan doğmaz, güneşin çocuklarının yeri, güneştir. Bestler türküsünde şu dizeler onları daha iyi anlatır:

*Yıkamayın,
belki aylardır
yıkılmayan cesetlerimizi
günlerce güneşin altında
yıkınız biz
O güneş, o güneş için değil miydi
ki bu vahşi dağlara
meydan okuyuşumuz
İlk karşılaştığımız güneşle
buluşma yolunda oldu
İkinci buluşmamız
güneşte olacak!*

Mücadele arkadaşları

Ziver SARIYILDIZ

Dağların kartalı ve yoldaşlık abidesi Komutan Hamza

Hamza yoldaş Botan'ın bir köyünde, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ortaokula kadar okuyabildi. Daha küçük yaştan başlayarak Kürt halkı üzerinde yürütülen inkar ve imha siyasetini, sömürgeciliği görerek buna karşı bir tepki içinde oldu. Düşmanın halkımız üzerindeki vahşi baskı ve uygulamalarını gördü, yaşadı.

Botan eyaletimizde başlayan 15 Ağustos atılımı ve gerillalaşma kısa sürede halk üzerinde etkisini gösterdi. Gerilla halkın beklentisine bir cevaptı. Gelişen gerilla mücadelesi Hamza yoldaşın da ilgisini çekmeye başlamıştı. Gerilla yaşamına ve dağlara ilgisi daha da artıyordu. O, 'Kürtler varolmalı ve özgürleşmek istiyorsa yapabilen herkes gerillaya katılmalı' görüşüne inanmıştı. Gerilla o süreç için Kürt halkının tek şansı ve sorunlarına çözüm gücüydü. Ve Hamza mutlaka orada olmalıydı. O sıradan biri olmazdı. Kimliksizliği kabul edemezdi. Asimilasyonu kabul edemezdi. Ve özgürlük çağrısına hayır diyemezdi. Kanı kaynıyordu, yüreği kıpır kıpırdı.

Her gece yattığında kendini dağlarda ve eli silahlı düşünüyor, sabahlara kadar uyuyamıyordu. Adeta gizli bir güç onu çekiyordu. Ve yavaş yavaş kendisini bulmaya, uykudan uyanmaya başlamıştı. O kararını vermişti. Köy yaşamı artık yetmiyordu. Özgürlük için savaşmalıydı ve sonuna kadar da bu yolda ilerlemeliydi. Hamza yoldaş bu kararına sonuna kadar bağlı kaldı.

Daha küçükliğünden başlayarak örgütleyici ve önder olmak özellikleri vardı. Çekiciydi. Çocuklar, gençler etrafına toplanıyor ve ondan bir şeyler almak istiyorlardı. Kişiliği ile kendini kanıtlamıştı. Etrafında doğal olarak bir grup oluşmuştu. Dağlara

❖ Adı, soyadı: **Ziver SARIYILDIZ**

Kod adı: **Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Emerina**

Köyü-Cizre, 1965

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Mayıs**

1998, Cudi

Görevi: **Bölge Komutanı**

yalnız başına gidemezdi. Arkadaşlarını düşmanın insafına terk edemezdi. Bu düşüncelerle köyündeki arkadaşlarına düşüncelerini açtı. Onları da örgütleyerek, '90 yılında, rüyasındaki dağlara ve gerillaya kavuştu.

Agit yoldaşın şehit düştüğü Gabar dağı Hamza arkadaş tarafından kutsal bir kabe gibi yıllarca bir üslenme ve savaş alanı oldu. Birlikte katıldığı amcasını da kutsal Gabar tapraklarına verdi. Cesareti, atikliği ve savaş tarzındaki kurnazlığıyla düşmanın korkulu rüyası oldu. '92 yılında manga komutanlığı göreviyle düşman mevzileri üzerine gitmeye devam etti. Onun parçaladığı yalnız düşman otoritesi değildi; her şeyden önce bir kişilik dönüşümünü de sağlayarak sürekli yenileniyor ve parti ile birlikte yürümede ve bu temelde Önder-

likle bütünleşmede, taktikle bütünleşmede gelişmeler kaydedyordu.

Bütün enerjisini gerillalaşma ve komutanlaşmada başarılı olmak için kullanıyordu. Ve pratiğinde başarılı olduğu için yoldaşları tarafından aranan, sevilen, sayılan bir komutan olmuştu. Hem kendini hem de denetimindeki yoldaşları eğitiyor ve partiyle bütünleştirmeye çalışıyordu. '93 yılında Gabar alanında takım komutanlığı, ardından '94 yılında da bölük komutanlığı görevini alarak Kerboran alanına geçti. Bu alanda başarılı bir pratik yaşadı. Denetimindeki güçleri hem geliştirdi, hem korudu, hem eğitti, hem de savaştırdı. Yoldaşları O'na büyük güven duyuyordu. O'nun olduğu yerde parti ve yoldaşlık vardı. Cesaret vardı, ruh vardı, askerlik vardı ve görev adamı olma vardı...

Partimizin 5. Kongresi'ne katılarak süreci daha iyi kavramaya ve buna göre bir yönelim içine girmeye başladı. Kongreden sonra Mardin eyaletine tabur ve bölge komutanı olarak gitti. Bu eyaletimizde partiye ve halka büyük zarar verilmişti. Hamza arkadaş çalışkanlığı, dürüstlüğü ve çalışma temposuyla hem yoldaşlarına hem de halka büyük bir güven verdi. Alanın yeniden partiye açılmasında önemli bir rol oynadı.

1995 yılında TC ordu güçleri ile Habızbına alanında çok şiddetli bir çatışmaya girdi. Karşı taraf Hamza arkadaşın çatışmada olduğunu bildiği için, var gücüyle yönelerek arkadaşları çembere aldı. Hamza arkadaş ve yanındaki bir takımlık güç çok şiddetli bir çatışmaya girdi. Tarihi bir direniş gerçekleşmekteydi. Düşman kayıp üstüne kayıp vermesine rağmen mutlaka sonuç almak istiyordu. -Daha sonra bu çatışmada Mardin Asayiş Bölge Ko-

mutanının öldürüldüğü düşman tarafından açıklandı— Arkadaşların cephanesi artık azalmıştı. Hamza arkadaş da yaralanmıştı. Cephanesi bittiği için tabanca ile çatışmaya başladı.

Kurtuluş imkanı yok gibiydi. Çatışma içinde eyalet komutanı ile cihazla ilişki kurdu. Şöyle diyordu:

“Şu anda çemberdeyiz, cephanemiz kalmadı, kurtulma şansımız hiç yok. Çemberi yarmaya çalışacağız ancak zordur. Bundan sonra bağlantımız belki olmayabilir. Tüm yoldaşlara başarılar diliyorum.”

Bu görüşmeden sonra cihazı ve üzerlerindeki örgütsel malzemeleri imha ederler. Yaralı olduğu için diğer arkadaşların gitmelerini ister. Kendisi onlara yük olmak istememektedir. Ancak arkadaşlar bunu kabul etmez ve kendileriyle birlikte götürürler. Daha sonra uygun bir yere bırakırlar. Televizyon ve radyolar Hamza yoldaşın şehadet haberini verir. Arkadaşların inancı da böyledir. Bu yüzden Hamza arkadaşın anısına askeri tören düzenlenir. Ama Hamza arkadaş, kendisi için yapılan bu askeri törene uzun ve sıkıntılı bir yürüyüşten sonra yetişir. Elbette O ölümsüzdür. Gelişi bütün yapıyı sevince boğmuştur.

’96 yılında kendi önerisi ile Parti Merkez okuluna gelir. O artık parti içinde bir sembol olur. Kahramanlık ve cesaret sembolüdür. Burada belli bir yoğunlaşma ve eğitim sonrasında tekrar ülke sahasına yönelir. Gittiği yer yine Botan’dır.

Cudi alanında Bölge komutanlığı görevini yapar. 1997-98 kışında yapısını eğiterek sürece katma çabası içindedir. Akademi’den ve Önderlik’ten aldıklarını yoldaşları ile paylaşır. Denetiminde bulunan yeni yapı içinde partileşmeyi, savaş ruhunu, cesareti, kararlılığı geliştirir. Kişiliği, ataklığı, canlılığı ve yoldaş sevgisi ile dolu olmasıyla herkesi partiyeye bağlamayı başarmıştır.

Hamza yoldaş bir irade savaşçısıdır. Yıllarca aç kalmış, açıkta kalmış ve ölümlerle burun buruna gelmiştir. Ama o hiç yılmamıştır. Mücadele azmini ve kararlılığını korumuştur. Doğal bir asker, komutan ve öncü olmuştur. En zor koşullarda çözümler bulmuş ve yaratıcı olmuştur.

’98 yılı baharında destan yazmaya kararlıdır. Taktiği ve tarzı yakalama iddiasındadır. Yaşamını buna adamıştır. Tam bir pratik adamıdır. Az konuşur, ancak konuştuğunu yapar. Deyim yerindeyse sözünün eridir.

30 Nisan 1998 günü düşman Cudi alanında çok kapsamlı bir operasyon geliştirir. Onbinlerce asker, küçücük bir coğrafya parçasına ve bir tabur gerillaya karşı saldırıya geçer.

Cudi dağının dorukları tam bir savaş alanıdır. **Safine, Mıla Berme, Seçela ve Kox**; havan, kleş, BKC, B-7 sesleriyle inlemektedir. Kobralar bir orayı bir burayı vurmakta, Skorsky helikopterleri beşer beşer indirme yapmaktadırlar. Ancak komutan Hamza’nın taburu iyi mevzilenmiş ve iyi savaşmaktadır. Düşman adım atamaz. Adım attığı yerde ölüsünü bırakır. Çatışma gün boyu sürer. **Cihat** ve **Nudem** yoldaşlar şehit düşer. Ancak düşmanın kaybı bunun on katıdır.

Hamza yoldaş çatışma boyunca bir maestro gibi savaşı yönetir. Çatışma içinde soğukkanlılığı ve kararlılığıyla yoldaşlarına ruh ve cesaret verir.

“Dostlarım var benim

yaşama gücü veren bana

toprağa kök salmamı sağlayan

Hissediyorum sizi dostlarım

olmasa da yüzünüz

saklasanız da benden

Birlikte olmayacak mıyız

söz verdiğimiz gün

Sonsuz ve törensel

Ağaçsız bir orman gibi...”

Geceyle birlikte tabur takımlara bölünerek manevralar yapar. Hamza yoldaş da bir takım ile birlikte hareket eder. Üstünde savaştığı

coğrafyayı tanımamaktadır. Düşman termallerle yerlerini tespit etmeye çalışır. Ancak yerlerini tam belirleyemezler. Bu bölgeyi iyi tanıyan çeteler izlerini bulur ve düşmanı üzerlerine getirir. Artık çatışmaktan başka çare yoktur. Bunun sonucunda ilk vuruşu arkadaşlar yapar ve birçok asker ölür. Ancak üzerinde savaştıkları arazi çatışmaya uygun değildir. Türk ordusu tekniğin gücüyle çatışmada bulunan yoldaşlara karşı birçok ağır silah kullanır ve bunun sonucunda Hamza yoldaş ve yanındaki 10 arkadaş 2 Mayıs 1998 günü şehadete ulaşarak ölümsüzleşir.

Yanında şehit düşen yoldaşlar her biri bir cihan parçasıdır. Şehit Hamza’nın öğrencileridir. Düşman onlardan ihanet beklemiştir, ancak onlar Cudi doruklarına direniş bayrağını dikmekte asla tereddüt etmemişlerdir.

Hamza, Sipan, Partizan, Amed, Merwan, Hamza, Beritan, Ayten, Şevin ve Agiri yoldaşların yaşamları, mücadele ve direnişleri her Kürt insanı için esas alınması gereken bir örnektir. İçinde asla tereddüt ve kararsızlık yoktur. Önderliğe, partiye şehitle-re, yoldaşlara ve halka sarsılmaz bir inanç ve bağlılık vardır. Onlar şehadetleriyle ölümsüzleştiler.

Bugün Cudi’nin dağında, taşında, suyunda bu arkadaşlar vardır. Her karışında, ağacında, taşında bize mücadele dersleri vermektedirler. Onların anısıyla yoğrularak geleceği mutlaka kazanmalıyız. Bunları unutanlar insanlığa sırt çevirmiştir ve lanetlidir.

Hamza arkadaş 6. Kongre’de Parti Merkezi onursal üyeliğine seçilmiştir. O bir ölümsüzdür. O’nu temsil etme ve yaşatma görevimiz vardır. O’nun ruhu ve partiyeye bütünleşen özellikleri yaşamaktadır.

Hamza yoldaş bir mücadele kişiliği olması ile sürekli yolumuzu aydınlatacaktır.

Mücadele arkadaşları

Enver POLAT

AVAŞIN HEP MAVİ AKACAK

Büyük insanı, büyüyen insanı arama kavgası ne de çok şey öğretiyor insana... İnsanlık tarihiyle eş olan bütün erdemleri, ilerilikleri, gerilikleri, aydınlıkları, karanlıkları gösteriyor insana... Uzun bir yolculuğun yolcusu insan, ne de çok şey öğretiyor birbirine, hem insanları acısına ortak ederek, hem de acılarla yoğrularak... Bazen bir ömür sürer bu, bazen de hiç kesilmemesine sürer gider. Kimisi kendi sınırlı ömrüyle öğretir yaşamı, büyüklüğü, her şeyi. Kimi de ömründen de ötelere uzanır, sürekli bir arayışı, öğreticiliği. Ona ulaşmak uzun bir yolculuğu göze almayı gerektirir. Bazen acılara daha çok göğüs germeyi, bazen bir sevinç ünleminde saklı güzelliği, gücü görebilmeyi gerektirir. Peşinden gidilen bir insan değildir aslında, insandan hiç kopmayan kopmaması gereken umuttur, yaşama istemidir. O “kimi”, insanı kendisiyle buluşturur, belki farkında olmadan. Kendisini keşfetmeyi öğretir insana. Ve ne kadar uzaklarda olursa da, o kadar yakındırlar bu arayışçılar, dillerini kullanmasalar da konuşurlar, bakmasalar da görürler gerçeği...

Bazı insanlar vardır, gariptirler. Alistığımız, her yerde gördüğümüz özelliklerden uzaktırlar. Bilinen refleksleri vermezler, “güzel” denileceğini beklediğiniz anda bir başka bakış açısını ve alternatifini pat-

❖ Adı, soyadı: **Enver POLAT**
Kod adı: **Selçuk Şahan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuruca Köyü-Kiği-Bingöl, 1 Ocak 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım 1984**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 1998, Besta**

latıverirler yaşamınızda. Önce öfkelenirsiniz, neden bildik hareket ve yaklaşım şekilleri sergilenmedi diye. Sonra karşınızdaki farklılığı farkettiler hem mevcut olayı tek yönlü değerlendirdiğinizi görür, kendinizi garipsersiniz, hem de her olayı tek yönlü ele alan tarzınızı fark edersiniz. Yaşama anahtar deliğinden bakan, kapıyı sonuna kadar açık tutmayan, yaşamın ayrıntılarından korkan, toplumun verili ölçülerinin dışına çıkmayı yok oluş sayan “mevcut uygarlıkla” uzlaşan yanlarınızı da fark edersiniz. Bunu size fark ettiren kişilikler sizde gariptirlik, öfke yaratsa da, sorularınızın, yaşamdaki arayışlarınızın

çoğalmasında bunları unutursunuz.

Arayış başlar. Arayış başlamalı. Arayışı olmayanın yaşamı da olmaz. Ama bunu yaparken de, hiçbir abartıya, doğal insan gerçekliğinden uzaklaşmadan, tam tersine doğal insana, ilk insana ulaşma özlemi ve istemiyle sarılmak gerekir.

“Doğal insan, içtenliğinde ısrarlı insan, güçlü ve özgürdür” diyen **Selçuk** yoldaş işte bu arayışın, büyük insanı aramanın, onu yaratmanın en değerli öğreticilerinden biri. Yaşamı mevcut değer ve ölçülerden çok farklı ele alarak çözen bir kişi Heval Selçuk. İnsana kendi özgünlüğüyle güç vermek ve onu büyüklüğe alıştırmak için PKK felsefesiyle kendini yoğurmayı esas olarak insan büyüklüğünü arar. İnsanın, insan olarak kendine saygı duyarak, bunu korumak için de ikiyüzlülüğü-kurnazlığı kendine yakıştırmaması gerekir düşüncesiyle hareket eder. İnsan nerede kaybetti, sorusunun yanıtını da burada arar. İnsan ilk köklerinden, doğallığından, erdemlerinden koparak kaybetmeyi yaşadı. Başkan APO felsefesinde “insan kaybettiği yerde kazanır” der. Kaybediş kazanışa ancak bu zeminde ulaşır. Heval Selçuk, herkesin bildiği ölçüler yerine, PKK’nin “hep daha iyiye, yeniyeye” yaklaşımını yaşamda uyguladı.

Düzen ölçü ve sınırlarıyla biçimlenmiş kişiliklerde öfke ya-

ratan ve onları zorlayan özellikleri vardır O'nun. Herkes "kara" derken, "ya ak ise" diyerek farklılıkları fark etmeyi sağlayan bir yanı vardır. "Benden hep klasik cevaplar bekliyorsunuz" diyerek, kurulmaya hazır duvarları, sınırları zorlar. Bu, aslında yaratıcı birey gerçekliğinin bir parçası. İlk çağlarda insanın birey olabilme gelişim mücadelesinin egemenlerce sekteye uğratılmasıyla dengesini yitiren "insanlaşma, doğadan-toplumsallaşma gerçeğinden kopmadan uzaklaşmadan birey olabilme" arayışının Başkan APO ve PKK gerçeğiyle yeniden yaşam bulmasını anlatır O. Bazen konuşulan dil çevresindekilere farklı da gelse, aslında rayından çıkan O değil, çevresindeki düzenin ölçülerine bulaşmış kişiliklerdir. Aslında farklı olan bu kişiliklerdir. Sık sık söylediği "anlaşılamıyorum"

söylemi, O'nun değil, çevresinde bulunan yapılanmanın anlaşılamayacak denli düzenle içiçe olan garipliğini ortaya koymaktadır. Heval Selçuk şهادetiyle, uzağında ya da yakınında olsun birçok yoldaşında yeni arayışları, "en kötü ve zorlu anlarımı en güçlü anlarıma dönüştürecekğim" gücünü başlatmıştır.

Yoldaşlık da bu değil mi? Kendisi olmadan da, yoldaşlarını ileriye yöneltecek gücü vermek. "Birlikte olursak göreceksiniz, uzakta olursak duyacaksınız" diyebilme gücünü vermek, bunu paylaşmak değil midir? İnsanı kendisini keşfetmeye yönelten, onu insan doğallığıyla buluşturan, kimse-nin olmadan kendisi olabilmeyi gösteren değil midir? Öyledir...

Heval Selçuk, Kasım 1984 yılıyla başlayan uzun, zorlu, mücadele dolu bir sürece girdi. Ülke topraklarından kopuşun-

dan kısa bir süre sonra tanıştı PKK'yle. Ve bir daha da ayrılmadı. O bildiğimiz toplumsal bağlılıklarla sağlanan bir bağ değildi bu. PKK'yle Avrupa'da tanıştı ve "PKK'yle Kürtleştim, Kürdistan'ı sevdim" dedi her zaman. Kürdistan topraklarına ulaşma gününün kutsallığını, görkemini hep içinde taşıyarak uzun yıllar verilen görevleri yerine getirdi.

PKK'yle tanışmak, yepyeni bir yaşam tercih etmektir. Tarihi, insanı en baştan sorgulayabilmek, yeniden yaşam ilkelerini oluşturabilme mücadelesine girmektir. Heval Selçuk için PKK'ye katılım kararına varmak çok zorlu olmaz. Yoksul emekçi bir köylülükten gelmektedir. Görünen yaşamın tüm zorluklarını doğuşundan beri görmektedir. Fiziki zorlanmalar, koşturmalar, çalışmalar O'nu yormaz. Avrupa'ya çıktığından

“ Kürdistan aydınlanmasının, aydın insanının en seçkin kişiliğine sahiptir. Ne feodal şekillenmenin ilkel milliyetçi aydın tipi, ne de sömürgeciliğin imkanlarından yararlanıp biraz parlamış küçük burjuva aydın tipidir. PKK’nin yeni özgür insan zemininden beslenen, sosyalizmin aydınlığıyla donanan ve bunu her yerde, her zaman belirten yeni Kürt aydınıdır. Kürdistan gazeteciliğine de bu yönüyle büyük katkıları olur. ”

itibaren hep çalışır. Elma bahçelerinde emeğiyle sarmaş dolaş olur. PKK’yle, 15 Ağustos 1984 Atılımı ardından daha da netleşen bir buluşmayı yakalar. Ağustos Atılım O’nu çok etkilemiştir. Kürdün kişiliğinde yarattığı büyük deprem, eski ölçülerin sarsılması O’nda çok derin bir coşku yaratır. “İnandım, güvendim, PKK okulum oldu” der. Ve her gün bir kez daha katılır.

Dürüstlük, Heval Selçuk’un önem verdiği erdemlerdendir. PKK’lileşme yolunda ilerlerken, “dürüst, olmayı, oyun oynamadan, rol yapmadan yaşamayı” esas alır. “Dürüst, onurlu, boyuneğmez... Bu üç değeri taşımayan kişilik PKK’li olamaz” diye yazar bir yazısında. PKK’lileşmek en temel çabasıdır.

Partiye katılım ardından ajitasyon ve propaganda çalışmaları çerçevesinde basın-yayın alanında görevlendirilir. 12 yıl bu sahada faaliyet yürütür. Yıllarca aynı sahada kalmasına

rağmen ülkeye dönüş umudunu, birlikte çalışıp ülke topraklarında şehadete eren yoldaşlarına verdiği sözleri, Başkan APO’yu anlama mücadelesindeki kararlılığını içinde büyüttür. En küçük broşür çalışmasından kitap çalışmalarına kadar, yine bilgisayardan dizgi çalışmasından redakte çalışmasına kadar kendini basın-yayın alanının her çalışmasında yetkinleştirir. Bu çalışmaları yaparken şiir yazımında da denemelerde bulunur. Bir şiiri (15 Ağustos ve Agit yoldaş üzerinedir). Şehit Mizgin yoldaş tarafından beğenilir ve bir kasetinde okunur.

“Kendimi hiçbir biçimde sınırlamamayı öğrendim. 12 yıl bu şekilde çok dolu geçti” demektedir. Serxwebûn, Berxwedan gazetesi, yine kadın ve gençlik dergilerinde çalışmaları yürütür. Her basın organına ürünlerini yansıtır. Yazmak O’nda adeta bir tutkudur. Yazı yazmak Heval Selçuk için kutsal bir görev anlamını taşımaktadır. Son olarak çalışmalarında yer aldığı Özgür Politika’da çıkan yazılarında yaşamda özgür ve büyük erdemlere ulaşma mücadelesini yansıtır. Yazı yazma görevini sadece O yerine getirmeye çalışmaz, çevresini de teşvik eder. “Hepimiz yazsak, yaşadıklarımızı belgelese ve bunları gözümüzün nuru gibi geleceğe saklasak, dev gibi bir tarih ortaya çıkacak” der.

Kürdistan aydınlanmasının, aydın insanının en seçkin kişiliğine sahiptir. Ne feodal şekillenmenin ilkel milliyetçi aydın tipidir, ne de sömürgeciliğin imkanlarından yararlanıp biraz parlamış küçük burjuva aydın tipidir. PKK’nin yeni özgür in-

san zemininden beslenen, sosyalizmin aydınlığıyla donanan ve bunu her yerde, her zaman belirten yeni Kürt aydınıdır. Kürdistan gazeteciliğine de bu yönüyle büyük katkıları olur. Kürdistan Gazeteciler Birliği’nin kurucusudur. Ülke topraklarına döndükten sonra bile, halkı için savaşma görevini yerine getirirken de yazma, üretme, tartışma özelliğini bırakmaz, gerçek aydın olma yolunu çizer. Bunun tek yolu Kürdistan topraklarından geçer. Ve herkesi, özellikle gazeteci dost ve arkadaşlarını dağlara, vatan topraklarına davet eder.

Haziran 1996’ya kadar basın-yayın sahasında kalır. Bu tarihte Parti Merkez Okulu’na gider, Parti Önderliği’nin eğitiminden geçer. 6 aylık bir eğitim ardından Aralık 1996’da Kürdistan topraklarına geçer.

İlk gittiği yer Zap’tır. Önderlik Sahası’nda yazımına başladığı ‘Günlük’ yazılarına ara vermeden burada da devam eder. Kürdistan topraklarına ulaşana kadar kulaklarında Parti Önderliğinin “Kürdistan’ın görkemli coğrafyası karşısında heyecanlanıyorsun, değil mi?” sorusu yankılanmaktadır. Parti Önderliği’nin yanından ayrılanın ruh hali ile bu heyecan içiçedir. Başkan APO’nun bu sözünü şöyle yazımlar: “Bana göre Başkanımız, her gün daha keşfedilebilecek bir Önderliktir. Hep öndedir. Seni senden daha iyi tanır, daha çok hisseder. Örneğin, heyecanımızı biz daha tam yaşamadan o yaşıyor. İnsan daha sonra bunu farkediyor.

Ülke topraklarıyla buluşma anını “benim için tarihin en tarihi buluşmasıydı” diye tanımlar.

16 yıllık özlemini tamamlar. Özlem bitmiştir. Zağroslara ulaşır. Zap'tan Zağroslara uzanır. Ülke topraklarında adımlarını gururla atar. "Ölsem de yaşasam da bu Kürdistan topraklarında olacak" diye düşünür. Çemçe'ye, oradan Avaşin'e, grubuyla birlikte geçer. Her gününü, anını, keşfettiklerini günlüğüne kaydeder. Ülke topraklarına ulaşmamış yoldaşları yerine baktığı güzellikleri kaydeder defterine.

Gerilla olmanın zorluklarını da yaşar. Ama severek birçok zorluğa katlanılacağını bilir. PKK'nin temelini oluşturan sınıf mücadelesini gerillada da sürdürür. Doğruyu yüceltmek, yanlışları aşmak gerekmektedir. Yaşamın önüne engel olarak çı-

kan herşey aşılmalıdır. Irmak, denizlere, denizler okyanuslara ulaşmalıdır. O da öyle yapar. "Bugünlerde zor'u daha çok sevdim. Daha doğrusu zor'un sonucunda yaratılana güzelliği, kazanımı daha yakından gördüm ve sevdim" der. Böyle uzanır Zağroslardan Botan'a... Yaşam okulu büyük öğreticidir. Acı da verse, sevinci de yaşatsa öğreticiliği daha yakıcı ve nettir. Yaşam Zağroslar'da gösterir bir yüzünü... Yoldaşlığı, paylaşımı... Botan'da devam eder. Savaşı daha keskin yaşamak ister Heval Selçuk. İçindeki insanı koruyarak yapar bunu. Kısa süre olmuştur daha Botan'a gidele. Heval Selçuk'un insanı yakan haberi de çabuk gelir: 14 Nisan 1998'de şehit düşer.

"Saygı duyduğum insan, aynı zamanda sevdiğim insandır. Sevdiğim ve saydığım tek bir insan değil, sayamayacağım kadar çoktur." Emekle, mücadeleyle yarattığı saygısıyla sevilir O. Onu milyonlar seviyor, sayıyor. Başkan APO'nun "İnsanlık ve Özgürlük Kazanacak" belirlmesi, Heval Selçuk gibi binlerce şehidimizin yarattığı büyüklükle zafere taşınılacaktır.

Heval Selçuk, insana olan inancın ve güvenin bizim de esas çizgimizdir. Avaşin'in suları son ayrıldığından sonra da mavi aktı. Avaşin özgürlüğe akmaya devam edecek. Ve hala bizler seni hatırlamıyoruz, çünkü asla unutmuyoruz.

Zelal Amed

Filiz KORKUT

“Ben emekle özgürleştım”

Hep ay gülüşümle
sevdirdim kendimi
Sevdamı böyle anlattım ben
Ve ay doğarken aşık oldum
Ay batarken de kavgaya
durdum
Son ezgimi de ona adadım
Bir gece onunla beraber
ufukta kaybolmadan önce...

“İnsanlar doğup, büyüüp sosyal yaşama dahil olacakları zaman toplum tarafından kendilerine bir statü verilir. O kişi de bunu kendi yerini, itibarını, kariyerini vb. geliştirmek, korumak için sürekli çaba sarf eder. Arjin arkadaş kendi konumunu herhalde gerek ailede olsun, okulda olsun, gerekse de arkadaşları arasında olsun kendisi kazanmıştı. Bunu da sürekli gülen yüzü, öğrenme, araştırma merakı ve insanlarla olan ilişkileriyle sağlamıştı. Böylesine her yerde kendisi için bir yer açma özelliğine sahipti. Yaşamda kendisini şöyle ifade ettiğini hatırlıyorum; “İzmir’de doğmuş, büyümüş, Mardinli ailesiyle midyecilik yapan bir kıyım. Ellerim ve ayaklarım uzun süre deniz suyunda kaldığından yosunlaşmış bir yeşilliğe büründü. Tenim bereketli buğday taneleri gibi yanıktır. Ailem adeta bir kültür mozaği olan Mardin’den geldiği için, oradan aldığım kültürle insani ilişkilerde ve arkadaşlıklarda mert ve cömert biriyim. İzmir gecekondualarında yaşayan yaşlılarım gibi ben de babamın sırtındaki tablaya yardımcı olmak için ilkokuldan sonra emek hayatına atıldım. Bize göre özgür

✪ Adı, soyadı: **Filiz KORKUT**

Kod adı: **Arjin**

Doğum yeri ve tarihi: **Kadifekale, İzmir-1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998,**

Kato Marinos, Botan

ya da sömürge olmayan ülkelerde insanlar önce öğrenimini tamamlar daha sonra meslek hayatına atılır. Biz de en fazla bu kadar bekliyor daha sonra ömür boyu süren ve hiç emekliği olmayan hayat savaşına atılıyoruz. Hem biz neden buradayız, kendi ülkemiz var, topraklarımız var, neden oraya dönemiyoruz. Böyle sürekli düzeni sorgulayan özelliklerimle, çarpıklaşıp kendi gerçeğimi yitirmedim...”

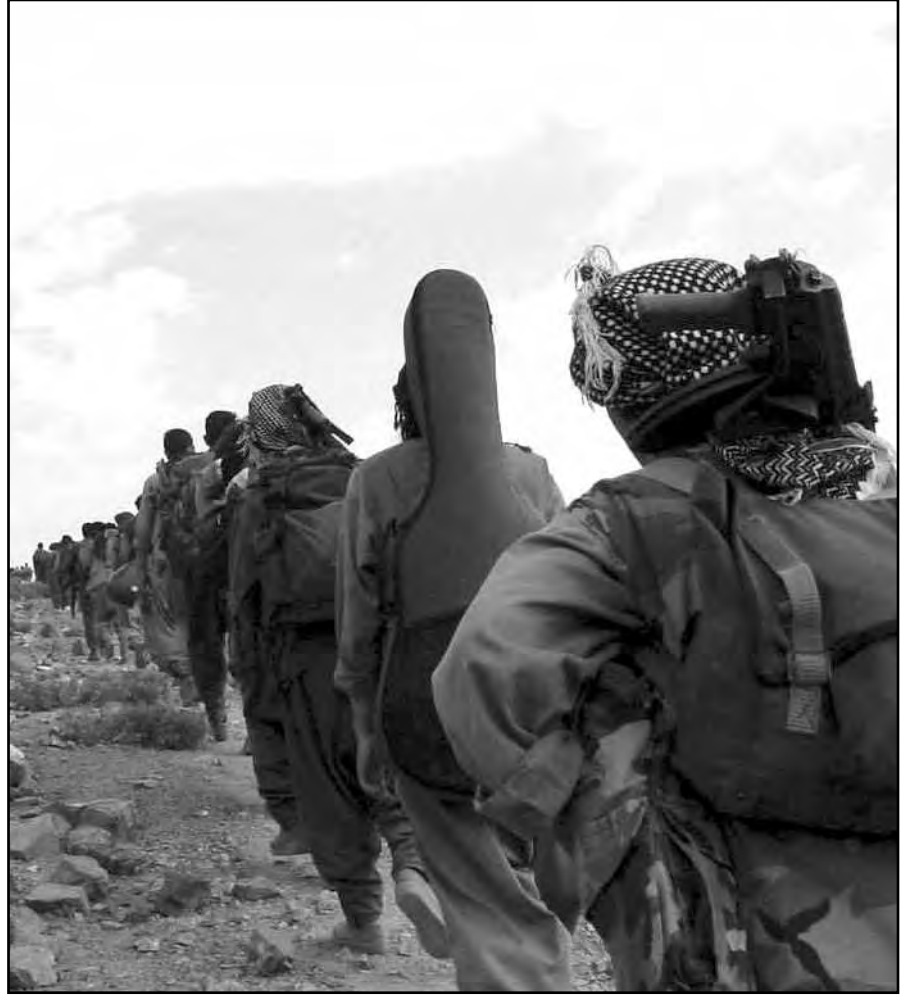
Arjin arkadaşın içinde büyüdüğü Kadifekale, bilindiği gibi oldukça yurtsever bir çevredir. O’da gerek ailenin yurtsever oluşu gerekse gelişen serhıldanlardan etkilenerek mücadeleye katılır. 12 Eylül darbesinin gecekondularında yarattığı ölü sessizliği, duyarsızlık ve genç-

lere dayatılan dejenere politikaları su yüzüne çıkmıştır. Halk partiyi kendileri ve çocukları için bir yaşam kaynağı olarak görmüş olduğundan çocuklarına fazla sınırlama getirmemekte, partiye sonuna kadar dürüst ve yurtseverliğin gerekliliklerine göre davranmaktadır...”

Arjin arkadaş bir arkadaşıyla beraber mücadeleye katılır. Altı ayı aşkın bir süre faaliyet yürüttükten sonra alan sorumlusunun yakalanması ve bilgi vermesi üzerine kendisi de yakalanır. Altı aya yakın bir süre cezaevinde kalır. Cezaevi deneyimini de kazandıktan sonra hemen gerillaya gelir. Kendisiyle Cudi’de beraber kaldık. Geleneksel olmayan biraz da kendi iradi gücüyle ayakta durabilen bir duruşuyla ve iyimserliğiyle tanıdım. Bütün arkadaş yapısı O’nu böyle kabul etmişti. ’98 bahar operasyonunda kendisiyle beraber Beytüşşebap’taydık. Haftanın’de yapılmış olan YAJK Eyalet Konferansı’na katılmış, burada kazandığı moral ve güç bütün mücadele perspektifini almış gibi kendisine bir yön vermişti. Şehit düştüğünde Kato Marinos’ta karar-gah güçleri içerisindeydi.

O’nun gibi orta ve alt komutada yer alan bir grup bayan arkadaş YAJK karargahına alınmış ancak henüz eğitimleri başlamamıştı. Hem hareketli karargah gücü olmak, hem de yoğunlaşabilmek zor da olsa, kendini planladın mı, olanaklarını yerinde değerlendirdin mi güçlü sonuç da alabilirsin. Parti Önderliği yaptığı değerlendir-

melerinde; kadının Botan'da neden geri bir seviyede tutulduğunu, savaştaki katılımına denk ideolojik ve örgütsel gelişmeyi yakalaması gerektiğini vurgulamaktaydı. Botan kadınının kaderi bu olmamalıydı. Onun için yaşanan toprağın tarihi misyonu ile hareket edilir, düşmanın gerillayı marjinalleştirme, parti yaşam felsefesinin dışına çekip tasfiye ve imha çabalarına kendini eğitmekle ancak cevap olunabilirdi. Kadın her alanda olduğu gibi burada da örnek kılınabilirdi. TC devleti ve ordusuyla o yıl bütün ağırlığını bu eyalete vermekte, partinin bu eyalete biçtiği önemi görerek bahardan beri sürekli yönelmekteydi. Çünkü Şemdin unsuru ruhunu satarak düşmana verdiği tortu bilgileriyle partinin verdiği öneme işaret etmişti bu da karşı tarafa yetiyordu. Parti yapısı bahardan beri sürekli operasyonda olmasına rağmen moral ve coşkusundan asla taviz vermedi. Geçen üç yıla nazaran, her alanda kendini yaşatabilecek yeni mevziler kazanmış, çetecilik önemli oranda aşılmış, kendisinin oynayabileceği tarihi rolünü daha yeni görebilecek bir seviyeye gelmişti. Parti Önderliği buraya son derece önem vermiş kadro yapısını eğiterek yetkinleştirmiş, alana yönelik verdiği güç ve moralle her arkadaşın gelişimi ve yoğunlaşmasında önemli bir gelişme yaratmıştı. Ancak savaş giderek tırmanmakta, çeteciliğin süreci geriye çeken gerçeği karşısında zafere çok yaklaştığı halde halk desteğinden yoksun kalınması ile ancak bir denge durumu yakalanmaktadır. Bu yüzden savaş oldukça sancılı, çok acı kayıpların da yaşanabileceği bir noktaya gelmişti. Ya parti ya da düşman kazanacaktı. Önderliğin “benim burada yaşamam

sizin orada vereceğiniz mücadele ve savaşa bağlıdır” belirlemesi yüreklere oturan bir taş olmuştur adeta. Yine sürecin gidişatını değiştirebilmek için, 1 Eylül 1998’de karşı tarafın da dolaylı istemleriyle tek taraflı bir ateşkes ilan edilmişti. Buna rağmen karşı taraf operasyonlarını daha bir tırmandırmıştı. Hiçbir siyasi ahlaka uymayan bu durum aslında geliştirilmek istenen komplonun bir adımıydı. Önderlik bunu görüyor hatta bizleri uyarıyordu...

Botan mücadele tarihi boyunca hep kilit rol oynamıştır. Parti yaşam ve savaş stratejisinin hayata geçmesi yönünde belli bir yoğunlaşmanın yaşandığı bir alan olması itibarıyla kıyasıya bir mücadele söz konusudur. İlk hata burada son hata olabiliyor, bir taktik yetmezlik, ufak bir savaş kuralının

ihlali veya duyarsızlık birçok kayıba neden olabilmektedir. Kato Marinos da bu örneklerden biri olmuştur. Karşı güç çok başarılı bir komuta ve savaş yetkinliğinden değil, daha çok bizim yetersizliklerimizden faydalanarak bize zarar vermiştir. Her biri bir dağ kadar olan yoldaşlarımız böyle şehit düştüler. Bu noktadan sonra kadını ve erkeğiyle yüceleşen değerler temelinde özgürlüğe bir adım daha atılmıştır. Çünkü burada fedakarlığın doruğu vardır, burada özgürlüğe saygı, inanç ve karar vardır. Burada Apocu fedailik yeni bir bilinç gerçekliğiyle kendini açığa vurmaktadır. Kato Marinos şehitleri bütünleşen parti yapısının yılmaz gücüdür.

**Mücadele arkadaşları adına
Delal Rubar**

Muhammed ŞEXO

Reşit ...

Fedakarlığın ve duyarlılığın simgesiydiler

✪ Adı, soyadı: **Muhammed**

ŞEXO

Kod adı: **Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül**

1998 Kato Marinos

✪ Adı, soyadı: **Ali REŞİT**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep**

1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül**

1998 Kato Marinos

Kürdistan dağlarında binlerce şehidin kanı akmıştır. Kanı akan her şehit, arkasında unutulmayacak anılar bırakmıştır. Yaşamı, uğruna ölecek kadar seven PKK gerillası, yaşamda sürekli anılacak derecede birçok eser bırakmış ve bırakmaya da devam etmektedir. Günün birinde, PKK öncülüğünde verilen ulusal kurtuluş ve sosyalizm mücadelesinde emeği geçen kahramanlar yazılıp dünya devrimci tarihine geçtiklerinde, o zaman gerçek insanlığı savunan, geliştiren ve uğruna her türlü fedakarlığa katlananların kimler olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Bu konuda insanlığa inancımız sonsuzdur.

Evet, şehit Ferhat ile Hamza arkadaşlar da, özgürlük ve dolayısıyla insanlık uğruna, kanımı seve seve ve hiç tereddüt etmeksizin döken, bu biçimiyle ölümsüzleşenlerden ikisidir. Ferhat denilince fedakarlık, Hamza denilince duyarlılık aklıma geliyor. Bu her iki şehit yoldaşımın birlikte olduğum yaklaşık 5 ay zarfında, Onların ne denli dürüst, fedakar ve duyarlı olduklarını çok rahat bir şekilde gördüm.

Ferhat arkadaşım ilk gördüğümde 1998 mayısının yağmurlu bir günüydü. Botan eyaletinin Faraşın hattındaki lojistik birimine gönderilmişti. Bu alandaki lojistik birimi ile cephe temsilciliğinde yer alması gereken arkadaşlardan oluşuyordu. Ben daha önce bu alanda görevliy-

dim. Eyalet koordinatörümüz Cemal arkadaşın daha önce bana göndermiş olduğu bir notunda, alandaki cephe ve lojistik çalışmalarının ne denli önemli ve hassas olduğu, geniş bir biçimde vurgulanmıştı. Bununla birlikte, bu alanda çalışması gereken arkadaşların özenle seçilip, eyalet komutanlığınca gönderilenler olacağı da belirtilmişti. Dolayısıyla ilkbaharla birlikte söz konusu faaliyetlere gelen her arkadaş, özenle seçilip gönderilenler olduğunu düşünüyordum. Mayıs ayında gelen iki mangalık arkadaş arasında Hamza arkadaşta bulunuyordu. Hamza arkadaşla birlikte '97 yılının ilkbahar aylarında da faaliyet yürütmüştük. Dolayısıyla kendisini tanıyordum. Mangalardaki arkadaş sayısı az olduğu için, kısa bir süre sonra, başka bir arkadaşla birlikte Ferhat arkadaş da yanımıza gelmişti. Bu arada lojistik ve cephe birimi yönetimi olarak mangalar arası düzenlemeyi yaparken, yönetimdeki tüm arkadaşların ortak görüşü, Ferhat arkadaş ile Hamza arkadaşın ayrı ayrı mangalarda yer almaları gerektiği yönündeydi. Bunun sebebi ise, her iki arkadaşın da ortak olumlu özelliklere sahip olmalarıydı. Yönetimin ortak görüşü sonucu Ferhat birinci mangaya, Hamza ise ikinci mangaya verildi.

Hamza arkadaşım daha önce biraz tanıdığım için olgun ve ağırbaşlı olduğunu, örgütsel sorunlara karşı duyarlılığını biliyordum. Ferhat arkadaşım ise henüz tanıımıyordum, ancak yönetimdeki diğer arkadaşların anlattıklarına göre, fedakar bir arkadaştı. Her iki arkadaşın olumlu özelliklerini dikkate alarak yaptığımız düzenleme tüm arkadaşların hoşuna gitmişti. İkinci mangaya her gidişimde Hamza arkadaşla son siyasal gelişmeler üzerine tartışıyordum. Ayrıca, birimde yaşanan örgütsel ve pratik sorunlar üzerine de tartışmalarımız oluyordu. Özellikle birlikte göreve gittiğimiz zamanların çoğu, örgütsel sorunlar üzerine tartışmalarla geçiyordu. Cephe ve lojistik biriminde yaşanan herhangi bir sorunu, hepimiz-

den önce Hamza arkadaş fark ediyordu. Herhangi bir görevi olmamasına rağmen, bazı manga ve manga komutan yardımcılarında daha fazla kendini sorumlu gören Hamza arkadaş, doğal bir PKK komutanıydı. Zaten birimdeki hemen tüm arkadaşlar Hamza arkadaşımın doğal bir komutan olarak görüyorlardı. Bir grubu göreve gönderirken, çoğu zaman Hamza arkadaşım sorumlu olarak grubun üzerinde gönderiyorduk. Hamza arkadaşın beraberce olduğu grubun görevini yerine getirme konusunda en ufak bir tereddüt duymuyorduk. Hamza arkadaşın her göreve yaklaşımı, gerçek PKK militanının göreve yaklaşımıydı.

Hamza arkadaşım da Ferhat arkadaşım gibi Küçük Güney Kürdistan'dan ARGK saflarında yerini almak için önce Büyük Güney'e oradan da Kuzey'in Botan eyaletine gelmişti.

Küçük Güney'in Afrin alanında doğup büyüyen Hamza arkadaşım 14 yıl Suriye okullarında Arapça öğrenim görür. Küçük Güney'de faaliyet yürüten arkadaşlarla tanıştığında henüz öğrencidir. Hemen okulu bırakıp cephe faaliyetlerine katılmak ister, ancak ailesi tarafından engellenir ve okulu bitirmesi istenir.

1992-93 yıllarında Kürdistan'ın hemen her alanında olduğu gibi, Kürdistan'ın bu küçük parçasında da yoğun katılımlar yaşanmaktadır. Bu yıllarda okulu da bitiren Hamza arkadaş yazdığı bir raporla Küçük Güney yönetimine profesyonel olarak faaliyetlere katılma istemini bildirir. 1993 yılı Hamza arkadaşın yaşamında dönüm noktası olmuştur. Gördüğü kısa bir eğitimden sonra Afrin alan cephe yönetiminde yer alır. Faaliyet yürütürken olgunluğuyla halkın büyük sempatisini kazanmıştır. Başarılı faaliyetlerinden ötürü 1994 yılının son aylarında Derik eyaleti yönetiminde yer almış ve '95 yılında da ülkedeki sıcak savaş alanına gönderilmek üzere Parti Merkez Okulu'na gönderilir. Yaklaşık dört ay kaldığı PMO'da Önderliğin eğitimlerine katılım göstererek oldukça güçlenen Hamza ar-

kadaş, '95 yılının son aylarında ülkeye gönderilir. Önce Metina, daha sonra da Botan'da çeşitli birliklerde yer alarak, Ulusal kurtuluş mücadelemizin motor gücü olan gerilla saflarında birçok eylemliliklere katılır.

Kendi katılım hikayesini hep böyle kesitlerle anlatırdı Hamza yoldaş.

Yer aldığı hemen her birlikte, olgunluğuyla tanınan Hamza arkadaş, doğal PKK komutanlık rolünü oynuyordu. Şehit düşmeden yaklaşık bir ay önce, manga komutan yardımcılığına atadığımız Hamza arkadaşı anmak ve anlatmak kolay olmadığı gibi, hiç unutamadığım ve sürekli saygı duyduğum bir yoldaştı. Birlikte kaldığımız '98 ilkbahar ve yaz aylarında, O'nun olgunluğu ve anlayışlı olmasına güvenerek dönem dönem, yaşadığı ufak bazı sorunlardan ötürü kendisini eleştiriyordum. Eleştirilere karşı en ufak olumsuz bir tepki göstermediği gibi, hep anlayışla karşılıyordu. Arkadaşlarının eleştirilerini anlayışla karşıladığı gibi, arkadaşlarını eleştirmede de tereddütsüz davranıyordu. Bazen, eleştirdiği hususların düzelmemesinden dolayı kendi kendine kızıp duruyordu. O'nun bu kızgınlığı, örgüt sorunlarına karşı olan duyarlılığı sonucuydu. Ve verilen hiçbir görevi küçümsemeden sonuna kadar ciddiye alıp titizlikle yerine getirmeye çalışıyordu. Hamza arkadaş gibileri ölümsüzleştikleri gibi unutulmazlar da.

Ferhat arkadaş ilk gördüğümde 1998 mayıs ayı idi. Hakkında olumlu şeyler konuşuluyordu. Düzenlemede birinci mangaya vermiştik. Fiziki olarak da güçlü olduğu için hemen her arkadaş beraberinde görevlere gitmek istiyordu. Yaş olarak da çok genç olan Ferhat arkadaş, olgunluğuyla da dikkatleri üzerine çekiyordu. Lojistik faaliyetlerinde ağır, fiziki güç gerektiren hangi çalışma olursa olsun Ferhat arkadaşın ismi ilk yazılandı. Hiç bir görevi ret etmeyen Ferhat arkadaş, beraberinde göreve gittiği tüm arkadaşlarından fazla O çalışıyordu. Sadece normal görev çalışması değil aynı zamanda normal günlük yaşam faaliyetlerinde de her arkadaşından önce Ferhat arkadaş vardı. Birçok arkadaşla normal sohbetlerimde Ferhat arkadaşın fedakarlığını örnek gösteriyordum. Siyasi olarak henüz pek gelişmemişti ve siyasi tartış-

malara pek girmiyordu ancak O, kendi fedakarlığıyla, kendi günlük yaşamıyla PKK militan kişiliğini temsil ediyordu.

Ferhat arkadaş küçük Güney'in Afrin alanında partiyle tanışmış ve oradan katılarak ARGK saflarına gönderilmişti. Kendisiyle dönem dönem yaptığım sohbetlerden anladığım kadarıyla, katıldıktan sonra kısa bir süre de cephe faaliyetlerine katılır. Kendi isteği mi daha çok gerilla saflarına katılma yönünde olduğu için, alan yönetimi tarafından '95 yılında Büyük Güney'e gönderilir. Haftanın alanında bir süre kaldıktan sonra Botan eyaletinin kuzey bölgelerine geçer. '96 yılından '98 yılına kadar Botan eyaletinin çeşitli bölgelerinde kalan Ferhat arkadaş, fedakarlığından ötürü daha çok cephe ve lojistik gibi kurumlarda kalmıştı.

Gerek Ferhat ve gerekse de Hamza arkadaşların dile getirip örgüte önerdikleri istem ve talepleri, savaş birliklerinde yer almaktır. Hep savaş birliklerinde yer almak isteyen her iki değerli arkadaşımızın fark edemedikleri veya fark edip de kabullenmedikleri şey, orduşal çalışmaların önemli yanlarından birisinin de cephe ve lojistik faaliyetlerinin olduğuydu. Botan Eyalet Koordinatörünün cephe ve lojistik birimiyle yaptığı bir toplantıda bu istemini tekrarlayan Hamza arkadaş, sonbaharda bu talebine cevap verilebileceği belirtildi. Yönetim olarak Hamza arkadaşın birimden çıkarılmasını istemiyorduk. Zira, birimde en duyarlı ve fedakar arkadaşların başında Hamza arkadaş geliyordu.

Sürekli sıcak savaş ortamında olmayı arzulayan bu her iki değerli arkadaşımızı günün birinde her ikisini de birlikte ve aynı mevzide kaybedeceğimizi düşünemiyordum. Evet, ölümsüzleşen bu her iki kahraman yoldaşlarımızı aynı gün ve saate bir mevzide kaybettik. TC sömürgeciliğiyle uluslararası emperyalizmin ortak planları sonucu 1998 yılında partimize yönelik geliştirilen yönelimlerin bir parçası olarak Botan eyaletindeki gerilla güçlerimize karşı kapsamlı operasyonlar geliştirildi. Geliştirilen bu kapsamlı operasyonların bir tanesi de 11-12 Eylül gecesinde Kato Marinos'a yönelik başlatılan operasyon idi. Beş gün süren bu operasyonun iki günü, sabahtan akşama kadar

çok yoğun ve iç içe yaşanan çatışmalarla geçti. Türk ordu güçlerinin tüm teknik imkanlarını kullandığı bu operasyon boyunca, büyük kahramanlıklar sergilendi.

Kato denilince, gerillanın kendini savunduğu ve Türk ordusunun giremediği müthiş kalenin adı gelir insanın aklına. Ancak, Kato Marinos 11-15 Eylül 1998 tarihleri arasında gerçek rolünü oynayamadı. Hep gerillayı kucaklayarak koruyan Kato, bu sefer yüzünü ters çevirmişti. Kato aldattı bizi. Acaba biz mi Kato'yu henüz tam tanımamış, dolayısıyla kendimizi yanıltmıştık? Olabilir. Ama şunu da belirtmeliyim ki, ilk sefer değildi benim Kato'ya sığınıp düşmanın operasyonlarını boşa çıkarmamıza tanık olmam. Ancak Türk ordusunun 11-15 Eylül tarihleri arasında gerçekleşen operasyonunun kapsamı çok farklıydı. 5 gün devam eden operasyon boyunca, iki gün sürekli iç içe çatışmalar yaşandı. Yaşanan bu çatışmalarda kaybettiğimiz çok değerli arkadaşlardan ikisi Hamza ve Ferhat arkadaşlardı. 13-14 Eylül gecesinde Hamza ve Ferhat arkadaşları tepeye gönderdiğimizde çok coşkulu idiler. Adeta yarın bizimdir, yüz yıllar boyunca halkımıza karşı eşi görülmemiş baskı ve zulüm uygulayan bu faşist gruba karşı intikam alma fırsatı geçmiştir elimize ve değerlendireceğiz dercesine, sarılmış oldukları silahlarını alıp, karanlıkta, sanki düğüne gidiyorlarmış gibi hızlı ve emin adımlarla koşup gittiler.

Evet, aynı tepede Hamza ve Ferhat arkadaşlarla birlikte Türk ordu güçlerine karşı savaşmış olan arkadaşların geri gelmeleriyle birlikte her iki kahraman yoldaşlarımızın, şehitler kervanına katılmış olduklarının haberini aldım.

Şehit Hamza ve Ferhat yoldaşlarımızın şehadet haberini aldığımda çok duygulanmışım. Gözyaşlarımı yüreğime akıtmış ve bu duyguyla, fiziki olarak hayatta olduğum müddetçe onların anılarına bağlı kalacağım.

Mücadele arkadaşları

Edip UÇAR

Öncüler ve ardıllar

“Savaşçılar çelik bilekli olduğu kadar çelik yürekli dir” derler. Çünkü kolay eğilmez, kolay erimez. Kimileri de “taş yürekli” derler. Eğer Karker’i bilmeseydim, tanımasaydım, şu anı yaşamasaydım, söylenenlere inanırdım. Onun sıcaklığıyla eriyen yürekleri, nemlenen gözleri gördükçe “çeliği eritenler de varmış, taşın edenler de” dememek elde değil.

Evet! Karker bir savaşçıydı, bir komutandı. Ama hepsinden önce sürekli yanan kor bir ateşti. Tutkuyla, aşkla yanardı. Öfkeyle, intikamla yanardı. Düşmanına cehennem ateşinin sıcaklığını yaşatırken, yoldaşlarına, soğuk bir kış gecesi ayazda, tipide kalanların karşısına çıkan bir mağarada yanan sıcacık bir ateşti. Sorardı tüm insanları... Kimini yakar eritir, kimini de ısıtır kavururdu. O bir ateşti. Olympos dağının zirvesinde tanrılardan çalınmayı bekleyen büyüydü O, gürleştirdi. Gün oldu güç oldu, gül oldu köz oldu. Umut oldu, irade oldu ve nihayet toprakla bütünleşip yaşam kaynağı oldu.

Ama zirveden hiç inmedi.

“Hayat bir maratonsa, bu maratonun en iyi yüz metresini sen koşun” denir Deniz Gezmiş ve arkadaşları için. Çünkü bir bayrak yarışı vardır orada ve bayrak, bugüne kadar hiç yere düşmedi. Hep ardıllarına devredildi. Yorulmadan, usanmadan ve hedeften bir an bile sapmadan hep koşuldu. Koşanlar maratonu kazanacaklarına inanmışlardı. Ve onun için de

✪ Adı, soyadı: **Edip UÇAR**

Kod adı: **Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Nerex köyü Şırnak, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1998, Çiyayê Spî-Metina arası**

Ozmana eylemi

Görevi: **Tabur komutanı**

hiç korkmadılar. Ölümün üstüne yürüdüler, ölümü de yendiler ve ölümsüzleştiler.

Karker, son etapta yerini aldı ve O da en iyi koşanlardan biri oldu. Bayrağa dört elle sarılarak ilk devraldığı günkü kadar sağlam ve rakiplerinin de çok ilerisinde ardıllarına devretti. Kendinden öncekiler gibi öncüllerine layık oldu. Birinciliği hiç bırakmadı.

Karker yoldaş gerilla yaşamına 1989’da katıldı. Pek gönüllü değildi geldiğinde. Askeri kanunla saflara alınmıştı, ama bir gönüllüden daha fazla bağlıydı mücadeleye. Ailesinden devraldığı bir yurtseverlik bilinci vardı. Botan’da Kürtlüğün direnişçi özelliklerini halen yaşatan

ve Türk özel savaşından fazla etkilenmeyen bir aileydi. Onlar dağdan ovaya inmemişlerdi ve çocuklarına dağın boyun eğmeyen dört başı memur heybetini destanlarla meselelerle devretmişlerdi. Dağ kahraman olur mu? Yiğit olur mu? Olur! Karkerin bize anlattığı meselelerde olur.

Dağ Mem olur Zin’e sevdalı...

Dağ Rüstemê Zal olur, düşmanlarının korkulu rüyası...

Dağ Karker olur, asi, hırçın, kolay dizginlenemez, heybetli, yüreklerle nakışlı...

Hız. İsa “ben size öyle anlatamam, meselle anlatayım” der ve o şekilde insanlara, çevresine yön vermeye çalışırdı. Karker’in bundan haberi yok. İsa’yı okumamıştı. Ama oturup yoldaşlarıyla konuşmaya başladı mı anlatmak istediği konulara meseleler, hikayeler serpiştirir, can kulağıyla dinletirdi kendisini...

Hele de Rüstemê Zal... Soğuk kış gecelerinde ateş başındaki sohbetlerde Karker’in diline dolınca Rüstemê Zal, üşenmez gelir, misafir olur, cenk hikayelerini anlatır. Karker mi Rüstemê Zal olur, Rüstem mi Karker’e, bilinmez.

Yoldaşlarıyla savaş sorunlarını tartışırken de halkın diliyle, en sade kelimeleri kullanarak konuşur, eleştiri yapacağı zaman önce bir mesele hikaye anlatır, sonra eleştirisini peşi sıra yapar ve kavrattırdı. Asla kırmadan, asla uzlaşmadan. Üstelik eleştirisiyle birlikte çözümünü de koyardı.

Savaş pratiği ağırlıklı olarak

Zağros eyaletinde geçti. 15 yaşında Rüstemê Zal, İskenderin aşamadığı geçit vermez Zağros dağlarında aşmadık tepe, girmedik vadi bırakmadı, kendini yetiştirdi. Ustasını hep saygıyla anardı. Çünkü o da şehitler kerwanına katılan başka bir efsane-nin kahramanıydı. Şehit Aziz (Abdullah Yıldız) onun ilk komutanıydı. Onu anlatmaya doyamazdı. Hele Mawan eylemini anlatırken; "... daha düşman ne olduğunu anlamadan biz karakolu ele geçirdik. 20-25 dakikada... Yedi askeri de esir aldık. Onlardan biri sonradan bize katıldı. Bir sürü silah da kaldırdık. Sonra bir beyefendi gibi elimizi kolumuzu sallaya sallaya karakoldan çıktık." Anlatırken mutluluğu, coşkusu kahkahalarından yankılanıyordu. Ama ustasını unutmazdı. Aziz arkadaş da o eylemin planlamasını çok iyi yapmış, her şeyi en ince ayrıntısına kadar hesaplamıştı. Xankûrkê operasyonunda Aziz arkadaşı kaybettiği anı anlatırken de yüzündeki coşku, heyecan, yerini, derin bir hüzüne bırakırdı.

Arkadaşlarına çok bağlıydı. Kendi emeğine dayanarak yaşamaya çalışıyordu. Kendisine birşey öğretene, ustalık edene de asla saygıda kusur etmezdi. Arkadaşları arasına ayırım koymazdı. Mütevazilik O'nun kişiliğinde gözle görülür, elle tutulur bir durumdu. Bildiklerini tüm arkadaşlarına öğretmeye çalışırdı. Öncüllerinden böyle görmüş, ardılarına da böyle devrediyordu.

Yürüyüşe mi geçilecek, Karker arkadaş, çantası elinde herkesten önce hazır. Bölük komutanımızdı. Sırtında un torbası yanı başında yürür, bazen yorulan bir arkadaşın BKC'sini sırtlar, dudaklarından hiç silinmeyen tebessümüyle yürüyüş kolunun başı ve sonu arasında

mekik dokur, yorulanlara moral verirdi. Keşfe mi gidilecek; Karker arkadaş keşif grubunun en önünde türkü söyleyerek tırmanır. Dürbünü çantasından çıkarır, özenle siler ve saatlerce hedefi gözlerdi. En uzak noktalardan en yakın merkezle-re kadar. Ara sıra dürbünü arkadaşlarına verir, cebinden minik teybini çıkarır kulağına götürür. Başkan Apo'yla yaptığı diyalogu dinlerdi. Gözleri hedefte, kulağı teyipte kendi kendine mırıldanır. "Layık olacağım, sözüme sahip çıkacağım."

Eylem mi yapılacak; her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlar, eyleme katılacak arkadaşlarla tek tek ilgilenir, ihtiyaçlarını giderirdi. Sürekli ön cephede yerini alırdı. Eylemin başladığı ana kadar Karker bir tilkidir. İlk patlama sesinden sonra o bir aslandır artık, yerinde duramaz, kükrer. Ve saldırı anı...

Karker kefyesini başına bağlar, mevzisinden çıkar, en önde zılgıt atarak tepeden aşağı hedefin üzerine yürür. O anda Karker'i görüp de kim yerinde durabilir ki? Yer, gök, taşlar, ağaçlar, kuşlar, pınarlar... Sanki hepsi ayaklanmış O'nunla üzerine yürüyor. Hiçbir şey karşımızda duramazdı. O'nun yanında korkmamayı öğrendik. Ölümünden de... Tam tersi bir çatışmada, bir eylemde O'na layık olamamaktan veya yaşamda O'nun bize öğrettiklerine ters bir konuma düşmekten korktuk. Çünkü biz O'nun ardıllarıydık.

Birçok kez yaralanmıştı, ama hep sıyrıklarla atlatmıştı. Fiziki güçlü, sağlığı yerindeydi. Koşarken hafif aksıyordu. Bazıları da ondan söz açıldığı zaman, "Ha Topal Karker mi?" diyorlardı.

Niye Topal?

Merak ettim. Birgün; "Heval Karker! Niye sana Topal Karker

diyorlar?"

Bir kahkaha attı. "Anlatayım" dedi ve hemen ayakkabısını, çorabını çıkardı. Ayak parmakları yoktu.

1991-92 kışı çok zor geçti. O kara kışta Xankûrkê'ye gelmek için Çadırlar'dan yola çıktık. Zağrosların zirvesinde tipiye tutulduk. Şansımız vardı ki iniş çok yakındı. Yine de yolumuzu kaybettik ve bir müddet fırtınanın içerisinde kaldık. Aşağıya ulaştığımızda birçoğumuzun ayakları yanmıştı. Benim de parmaklarımı kesmek zorunda kaldılar.

Ayağının kalan parçası küçük ve tombulca bir et parçasıydı. Yürürken ona engel değildi. Asla bilemezdimiz parmaklarının olmadığını...

En zorlandığı yıl 95 yılı oldu. Kendisinin de yönetimde yer aldığı tabur Güney Savaşı'na iddialı başlamış, ama daha savaşın başında taburun 2. bölümü Miros'ta 27 kayıp vermişti. Bütün taburun moralini silip götürmüştü bu olay. Karker de arkadaşlarının şehadetinden etkilenmişti. O'nu en çok kahreden de intikam sayılabilecek bir çıkışı yapamamaktı. Günlerce yemeden, içmeden kesilmiş, uykusuzluktan gözleri kan çanağına dönmüştü. O üç aylık yakıcı savaş süreci boyunca Karker hep öncülerine layık olmak için çabaladı durdu. Hiç bıkmadan, yorulmadan. Bütün arkadaşlar adım atamaz duruma gelseler de O, ya keşfe gider, ya da birliğe moral vermeye çalışırdı. Berzan cephesinde savaş kazanmamızda O'nun temposu ve kararlılığı belirleyici oldu. Miros hainlerden temizlendiği an sevincimize diyecek yoktu. Şehitlerin intikamı alınmıştı. Karker ise gülmeyi unutmuş şaşkın şaşkın çevresine bakıyordu.

Zorluklar bitmedi o yıl. Kış hazırlıksız yakalamıştı Karker'i.

Yine de birliği bahara güçlü çıkarmak gerekiyordu. Yaşadığımız savaşın yoğunluğu hepimizi yormuş, ciddi bir eğitim ihtiyacını ortaya çıkarmıştı. Karker de çok yorulmuş, daralmıştı. Üslenme çalışmalarının zorunluluğundan dolayı eğitim üzerinde tam yoğunlaşamıyordu. Bunun ezikliğini yaşayan Karker, bireysel çabalarıyla yapının zorlanmaması, eğitimin yoğun eleştiri ve tartışmalarla derinleşmesi için elinden geleni yaptı ve o yapı '96 baharına savaşa hazırlanmış bir şekilde çıktı. Karker ise, her zaman hazırды. O'nun olduğu yerde savaş kararlılığının gelişip gelişmemesinden bahsedilemezdi. Çünkü O kendisi savaşa çağırıyordu.

O bahar Başkale'ye müdahale gücü olarak gitti. Yıl sonuna doğruysa eğitim amacıyla Parti Merkez Okulu'na geçti.

Karker yoldaş Parti Önderliği'nin yakın denetiminde yoğun bir eğitim sürecinden geçti. Katıldığı günden beri hep böyle bir eğitimin düşünüyordu, anlam veremediği olayları hemen kavrayıp çözebileceği günlerin fazla uzak olmadığını bilirdi. İşte şimdi o günleri yaşıyordu. Can kulağıyla Başkan'ı dinliyor,

gözlerini bir an bile ondan ayırmıyordu. Çok etkilenmişti Başkan'dan. Tekrar ülkeye dönüşü yaptığında yoldaşlarına hep Başkan'ı anlatırdı.

1997 baharında Karker'i tekrar gördük. Önce Metina'da bölük komutanı, sonra Çiyayê Spi sorumlusu, tabur komutanı... Yoldaşlarına karşı hiç değişmemişti. Ama yaşam, savaş, örgüt sorunlarına karşı daha ciddi ve sorumlu yaklaşarak doğru çizgiyi uygulamadaki kararlılığını da çevresine yansıtıyordu. İdeolojik politik olarak da kendini donatmıştı.

14 Mayıs operasyonu ile birlikte aralıksız bir savaş süreci başladı. Eylemden eyleme koştu Karker. O'nun bulunduğu alanda kesin eylemlilik vardı. Her eylemde de sonuç alıyordu, eylemlerden silah alınmadan döndüğü çok seyrek oluyordu. O, Çiyayê Spi'deki hainlerin korkulu rüyası olmuştu.

Dağ yetmedi O'na, ovalara taşı. Deşta Zaxo, Deşta Sêmêlê, Deşta Dostki ve nefes kesen maraton O zmana'da son buldu. Düşmanın onlarca kayıp verdiği bir eylemde her zamanki gibi en ön cephede savaşan Karker, hain bir kurşuna hedef oldu.

Seni anlatmak için çok düşündük, zorlandık. Ne şiirlere sığdın, ne destanlara... Nereye koyduysak durmadın, bir çağlayan gibi hep taştın. Bu sefer yüreklerimizde hapsedeceğiz seni... Çiyayê Spi de yasını tutuyor. Artık şehit Mehmet tepesi, şehit Aydın tepesi yalnız değil. Tam karşılarında, ovanın ortasında şehit Karker tepesi onlara hep el sallayacak.

Konfüçyüs; "Yaşamak, sadece uzun ve güzel yaşamak" demiş. Bizim için kölece yaşamın uzun olmasının hiçbir önemi yok. Zaten sen de bu gerçeği gördün. Özgür yaşam uğruna savaştın. Biz ardıllarına da yol gösterdin ve hep zirvede kaldın.

Dolu yaşamak, özgürce yaşamak, zirvede yaşayıp zirvede noktalamak her yiğidin harcı değil, ama sen bunu başardın. Tıpkı öncülerin Agit, Zilan, Sema gibi...

"Üzülüyorsam

Anam avradım olsun

Ama

Aşk olsun sana çocuk,

Aşk olsun!"

Mücadele arkadaşları

Gökhan ERHAN

Ararat'ın çığlığına karıştım

Eski bir gerilla, Ararat'ın her şehidin ardından çığlık attığını söylemişti. O zaman anlayamamıştım; oysa şimdi Ararat'ın çığlığının bir kez daha Serhat dağlarında yükseldiğini duyabiliyorum; ama bu sefer kavuşamadan şehadete ulaşan bir genç için.

Ağrılıydı **Ferhan**, Patnos'tan. Bizim oralıların deyimiyle Panos'tan. Evleri Sipan dağını görüyordu. Sipan dağını hep annesinin eteklerine benzetirdi; babasını da heybetinden dolayı Ağrı dağına. İsyancı bir aşiret olan Haydaran aşiretinden geliyordu. Büyük dedesi Ağrı İsyanı'na katılmıştı. Pek çok aile isyandan sonra göç ettiği halde, O'nun ailesi göç etmemişti. Bastırılan isyan O'nun bakışlarına yerleşmişti. Gözleri mağrur bakıyordu. Ağrı'nın sert ve soğuk coğrafyasında büyümüşü. Farklı bir çocuktu, yaşına rağmen olgun ve çok duyarlıydı. Çocukluğundan beri varolan geleneksel yaşam içerisine girmemişti. Bu yaşama hep tepki duymuş ve arayışları olmuştu. Bu tepkiyle ve hayalleriyle iç dünyasında bir yaşam yaratmıştı.

İlk olarak lise yıllarında PKK'den etkilendi ve üniversiteyi Çanakkale'de okurken de bu etki sürdü. Çanakkale'ye ilk gittiğinde farklı bir sosyal ortamdan ötürü gördüklerine şaşırmıştı. Pek çok şeyi ilk defa görüyordu. Ama asla kendini bu yaşama uyarlamadı, özenmedi. Aksine daha da sarıldı PKK'ye, daha fazla anlamak istiyordu. Savaşı, halkı, yeni in-

Adı, soyadı: **Gökhan ERHAN**

Kod adı: **Ferhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Patnos-Ağrı 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1997 Romanya**

Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1998 Ciyayê Spî**

sanı, yeni militanı anlamak istiyordu. Çünkü Ferhan PKK'yi çocuk hayallerinin gerçekleştiği dünya olarak görüyordu. Varolan düzenden kaçtığı ve sığındığı dünyasında, zamanla O'nun amansız savaşçısı olması gerektiğini fark etti. Ve kendini yeniden yaratmanın tek çözüm yolu olduğunu anladı.

Çocukluk hayallerine sadıktı Ferhan. Ve onları gerçeğe dönüştürmenin tek yolu savaşmaktan geçiyordu. Dağlar O'nu çekiyordu. Amed'i, Botan'ı görmek, barut kokusunu koklamak, eylem coşkusu yaşamak istiyordu.

Bütün bunları ancak savaş ortamının kızgınlığında yapabileceğine inandığı için, '96 yılında okuduğu üniversitedeki bir grup arkadaşıyla partiye katıldı. Ön-

derlik sahasında çok kısa bir süre kaldı. Burada kişiliğinin tüm yönlerini gördükten sonra, kendini yeniden yaratmanın sanatçı tarzını öğrendi.

Neydi yaşamın sırrı? Hep bu soruyu sordu kendine ve işte tam aradığı yerdeydi cevap: Önderlik. Yaşama ve kendine hükmederek, onun temel amacı çerçevesinde olmaktı yaşamak. Bireyselliğin kör kuyusundan çıkıp, toprakla olan bağı kurabilmektir.

Güzele olan umudunu hiçbir zaman kaybetmeyen, bunu ütopyalarında hep yaşatan Ferhan, yaşamla yeniden buluşmak için vurdu kendini dağlara. İçi içine sığmıyordu. Sabırsızlıkla ve sevinçle dopdoluydu. Önderliği ilk gördüğünde de yüreği böyle olmuştu. Apayrı bir dünyaydı. O dünya ki, duygularıyla bulutların üzerinde uçuruyordu. Sanki bir kartal gibi gökyüzünün en yükseklerinde, dağların doruklarının en yucelerinde dünyayı seyrediyordu. O dünyadan hiç çıkmak istemiyordu. Yüce duygularla onu temsil edecek, savaşçısı olacaktı. Ferhan bu anlamlı buluşmanın en doruk noktasındayken, düştüğü tank pususunda iki yoldaşıyla beraber Ararat'ın zılgıtlarına karıştı.

Ararat'ın çığlığı hala kulaklarımda yükseliyor. Siz de duyuyor musunuz?

**Mücadele arkadaşları adına
Özgür**

Şehit Medeni

Yenilmek yoktu yaşamında

Ölümden yaşamı yaratmak ve özgür yaşama dair bir eser bırakmaktır önemli olan. Bunu gerçekleştiren devrim şehitlerimiz; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yayıldıkça insanlık aleminde, şiddetli bir rüzgar esintisiyle düşmana çarparak, onu tarihin en büyük çözümsüzlüğü ile karşı karşıya bırakmıştır. Bu baş döndürücü şiddet aynı zamanda tüm dünya insanlarını Kürt sorununa karşı sağduyulu olmaya zorlamıştır. Ve diriliş, yeni yaşamın yaratılışını mümkün kılar bir düzey yaratmıştır.

İnsanlığın geleceğinin Kürdün ulusal mücadelesinin zafiriyle yakından bağlantılı olduğunu ispatlamıştır gelinen düzey. Hayri yoldaşın da dediği gibi, “Kürdistan Vietnamlaşıyor.” Evet, sıcak savaş sahası Kürdistan aynı zamanda dünya dengelerinin sarsıldığı ve özelde Orta-

✦ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Medeni**
Doğum yeri ve tarihi: **Hemke Köyü-Kaşura, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1998, Beroşke Köyü**

doğu'daki siyasal-sosyal yaşamın değişmesi anlamını içeren büyük gelişmelerin merkezi durumundadır. Bunun için her şey-

den önemli olan devrimci militan kişiliklerin, yaratılan ideolojinin, halk nezdinde yaşam bulmasıdır. Şehitlerimiz, kişiliklerinde ispatlamışlardır ki, PKK'nin irade gücü hiçbir engel tanımaz. Tıpkı Agit, Zilan, Mazlum ve Sema yoldaşların şahsında görüldüğü gibi.

Yaşamında yenilgiye yer vermeyenlerden biri olan **Medeni** yoldaş, Kaşura'nın Hemke köyünde 1973 yılında dünyaya gelir. Partinin etkisinin olduğu bu alanda Medeni yoldaşın ailesi de yurtsever olup, parti düşüncesini erkenden tanıyıp bağlılıklarını geliştirmişlerdir. Medeni yoldaş aile ortamında parti düşüncesiyle tanıştıktan sonra gerillaya katılma kararını verir.

Devrimci yaşamında kararlılığı, sıcaklığı, mütevaziliği ve komuta özellikleriyle tanınırdı Medeni yoldaş. Savaştaki cesaret ve yiğitliği ile büyük bir saygınlık uyandırır yoldaşlar arasında.

Partinin sorumluluklarını alma ve görev yürütme istemi kararlılık düzeyini geliştireyordu. Çabalarının özü savaşta ve yaşamda yoldaşlarına örnek olabilmektir. Medeni yoldaş, Beroşke köyü yakınlarında bir keşif görevindeyken, hain güçlerin pususunda Haki yoldaşıyla birlikte şehadete ulaştı.

Mücadele arkadaşları

Mustafa HASSO

“Başarıdan başka hiçbir şeye yer vermemeliyiz”

Başkan Apo'nun dediği gibi, “Şehitler ölüm-süzdür, zaferi sürekli-leştirir.”

Mezopotamya, tarihi ve coğrafik zenginliğiyle her zaman diğer halk ve ulusların iştahını kabartmıştır. Bu yüzden tarih boyunca birçok işgal ve istilaya maruz kalmıştır. Makedonlar, Araplar, Farslar, Türkler ve Bizanslılar sadece bu coğrafya için binlerce yıl savaşmış, kan dökmüştür.

Özellikle Arap ve Türklerin işgali çok uzun sürmüş, Kürt halkını kendi egemenliklerinde tutabilmek için büyük katliamlar gerçekleştirmişlerdir. Bu işgal ve istilaya karşı ise Kürt halkı direnmek, kendi kültürünü kaybetmemek için binlerce yıl dağları üs olarak kullanmıştır. Bu yüzden ki, aşiretçi yapı güçlenmiş ve işgalin hızını kaybettiği dönemlerde büyük isyanlar patlak vermiştir.

Ama bu isyanlar dar bir alanı ihtiva etmesi, ihanet, geri önderlik vb. birçok nedenden dolayı başarıya ulaşamamıştır. Ta ki 1970'lere kadar...

1970'lerden sonra Başkan Apo önderliğinde gelişen mücadele, “Kürdistan sömürge-dir” belirlemesi ile devrimci savaşımın başlangıcını yaptı. Ve bu daha sonra kitle çalışmalarıyla halka taşırıldı. Bilimsel sosyalizm dalga dalga yayılarak, halklaşan bir PKK gerçekliğine ulaşıldı. Bu gerçek en özlü olarak “PKK halktır, halk PKK'dir” şiarında ifadesini bulmaktadır.

✪ Adı, soyadı: **Mustafa HASSO**

Kod adı: **Rênas**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep-**

Eşrefiye, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Aralık**

1998, Çiyayê Spî

Gelişen mücadele sayesinde Kürtlerin yaşadığı parçalanmışlık, bölünmüşlük, yerini kendi ulusal değerlerine bağlı, ülke ve halkı için mücadele eden bir gerçekliğe bırakmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesine bu doğrultuda her parçadan binlerce Kürt katılmış ve halk birliğini geliştirmişlerdir. **Rênas** yoldaş da bunlardan birisidir.

1978 yılında Afrin'in bir köyünde doğan Renâs yoldaş, orta halli yurtsever bir ailenin en büyük çocuğudur. Ailenin en büyük çocuğu olması nedeniyle ona yüklenen sorumluluklar da oldukça fazladır. Ama o bu sorumluluklara her zaman en iyi şekilde sahip çıkmış ve bu çevresinde saygı uyandırmıştır.

1995'te parti ile tanışır Renâs yoldaş. Halk gerçekliğini ta-

nıdığı için fazla zorlanmaz. Cephe çalışmalarına katılır. '96'da ise gerilla saflarına katılım sağlar.

Katıldığı eğitim devresinden çok önemli sonuçlar çıkartarak çıkar. Kendisi için karanlık olan birçok nokta aydınlanmıştır. Artık bundan sonra gelişme yaratmak zorundadır. Bu yüzden ısılarla sıcak savaş sahasına geçmek ister. Kendine duyduğu güvenle savaş sahasında başarılı olacağına inanır. Komuta ve öncü özelliklerine sahip bir arkadaşdır. Onun kararlılığını şu sözlerinden anlayabiliyoruz: “Düşmanın bizi imha etmek, tarihi yürüyüşümüze son vermek için yürüttüğü komploya karşı halk, gerilla ve Önderliğimizin gücüyle düşmanın bütün hazırlıklarını boşa çıkaracağız. Zaferrin gerçekleşmesi için devrimci bakış açısını yakalamalı, ulusal mücadeleyi başarıya götürmek için coşkuyla görevlerimizi yerine getirmeliyiz. Zafer bizindir. Bedenini ateşe veren Kürt kızları ve Başkan Apo'nun yaşam felsefesi bizi başarıya götürecektir. Biz de bu ruhla görevlerimize yaklaşıp eylemlere katılırken, başarıdan başka hiçbir şeye yer vermemeliyiz.”

Rênas yoldaş, bu süreçte Zap, Haftanın ve Çiyayê Spî alanlarında kalır. 16 Ocak 1998 tarihinde KDP'lilerin ve TC'nin düzenlediği bir operasyonda büyük direnişler sonunda şehitler kervanına katılır. *Direnişi yolumuzu aydınlatacaktır.*

Mücadele arkadaşları

Şehit Neşet AMANOS

Kalbini siper etti kurşunlara

Güzellikler ülkesi Kürdistan sömürgeci emperyalistlerin savaş sahası olmuştur. Kürdistan sömürge olmayan mahkûm edilmiştir. Halkımızı bastırmak için bir yandan beyaz katliam, bir yandan kanlı katliamlar uygulanmıştır. Kürdistan dörde parçalanmış ve köle olarak yaşamak bir kader kabul ettirilmeye çalışılmıştır.

Kürdistan'ın bir parçası da Suriye'nin elinde olan Küçük Güney Kürdistan'dır. Suriye Kürt halkı üzerinde çok sinsi ve reformist bir politika yürütmüştür. Bağımsızlık isteyen Kürt halkı sürekli bir öncü arayışında olmuş, öncü olarak ortaya çıkanlar halkın istemlerine cevap olmak bir yana kendilerini sömürgeci güçlerin denetiminden kurtaramamış, halkın isteklerine yanıt olamamışlardır.

PKK'nin çıkışı ile hem Kürt halkı öncüsüne kavuşmuş, hem de insanlık sosyalizm umudunu yeniden canlandırmıştır. Kürt insanı için kurtuluş ve mücadele, bir şeref, onur anlamına gelmeye başlamıştır.

Kürdün yiğit evladı **Neşet** yoldaş Afrin'de doğdu. Başkan APO önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz Kürdistan'ın her parçasında yankısını bulmuş, Afrin'de de etkisini göstermişti. Afrin'den mücadeleye pek çok katılım olmuştu. Neşet yoldaş da bunlardan biriydi.

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Neşet Amanos**

Doğum yeri ve tarihi: **Bilbile-Afrin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 1998, Çiyayê Spî**

1994'de mücadeleye aktif olarak katılmıştı. Parti Merkez Okulu'nda bir devre eğitim gördükten sonra Amanos alanına geçmişti. Neşet yoldaş, Amanoslar'da parti

dışı anlayışlara karşı büyük bir iradeyle savaşmış ve devrimci özüyle yoldaşlarının sempatisini kazanmıştı. 1995 sonlarında tekrar Parti Merkez Okulu'na dönmüştü Neşet yoldaş. 1996 baharında da Metina'nın Kaşura alanına geçmişti. 1997 baharında ihanetçi KDP güçleri Türk ordusu ile birlikte özgürlük savaşçılarına karşı saldırı düzenlediğinde, Neşet yoldaş büyük bir öfkeyle üzerlerine gitmişti.

16 Ocak 1998 kışında ihanetçiler ve TC ordusu Çiyayê Spî alanına yeni bir saldırı düzenlemişti. Düşmanın tekniğine ve donanımına karşı, özgürlük savaşçıları büyük bir iradeyle bu saldırıya karşı direnmişlerdi. Neşet yoldaş da bu direnişin içindeydi ve kalbine değen bir kurşunla şehitler kervanına katıldı.

Anısı mücadelemize her zaman ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Şehit Rênas

Önderlik'te temsilini bulan ideolojinin ülkeye taşırılmasında bir köprüydü

Ölüm, yaşamın, yaşamak istemenin en büyük gerekçesidir. Ölülerin ardından gözyaşı dökülenler aslında kendilerine ağlayanlardır. Çünkü onlar ölümden kendilerini görenlerdir. Bunun içindir ki, şehitlerin ardından ağlanmaz. Çünkü şehitlerimiz yaşamın, varolabilmenin kaynağı ve gücüdürler. Şehitlerimiz yüce şehadetleriyle, öncü ruhlarıyla gelişmelere damgasını vurmuş, gelişmelerde önemli oranda rollerini oynamışlardır ve birçok süreçte değişime yol açarak, üstü kapatılmak istenen gerçeklerin ortaya çıkarıcısı olmuşlardır. Şehitler, baharda yeni yaşam ile kendi bedenlerini bütünleştirenlerdir, yeniden dirilişin adıdır Onlar. Yeni yaşamın diğer bir adı da **Rênas** yoldaştır.

Rênas yoldaş, ezilmişliğe olan öfkesini, halkına ve ülkesine olan sevgisiyle bilemiş, kendi bedeniyle sömürgeciliğe vermiş olduğu yanıt ile baharın özgürlük müjdecisi olmuştur.

Kürt halkı baskı, işkence ve yokluk sonucu ülkesini terk ederek, bilinmeyene doğru yol alan bir süreci yaşamıştır. Ülkelerinde yaşam hakkı bulamadıkları için, şanslarını başka ülkelerde aramak zorunda kalmışlardır Kürtler. Türk metropoller ve Avrupa ülkeleri, topraklarından çıkarılan, baskı ve işkenceden kaçan, sürgün olan milyonlarca Kürtle dolmuştur. Bu sürgünlerden nasibini alanlardan birisi de Rênas yoldaşın ailesiydi.

Bilindiği gibi Avrupa yaşamı insana ülkesini ve kimliğini unutturmak-tadır. Bireyi esas alan, bireyin kurtuluşunu, bireyin özel yaşantısını kışkırtan bir yapı olduğu için, toplumsal sorunlar çabuk unutulur. Gönüllü bir asimilasyon gelişir. İnsanların karnı doyduğu zaman aç olanları hatırlaması, düşünmesi fazla mümkün olmaz. Ülke ve toprak sevgisi, mücadeleye bağlılık kendiliğinden gelişmez. Bu yüzdendir ki, birçok sol örgüt ve ulusal kurtuluş mücadelesi

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rênas**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998**

Semele ovası, Çiyayê Spî

veren insanlar Avrupa'ya geldikten sonra yozlaşmış ve tasfiye olmuştur.

Ama PKK ve Ulusal kurtuluş mücadelesi Avrupa'da güçlü bir çalışma ve sağlam bir ideolojik altyapı ile mücadeleyi sürdürdüğü için Kürt halkı içindeki erimeyi durdurmuş, insanları parti etrafında toparlayabilmiştir. Ülkeye bağlılık, ülkeden kopmama ve geliştirilen örgütlülük, mücadeleyi Avrupa'da bulunan Kürt halkı içerisinde geliştirmiş, güçlü bir örgütlülük yaratmıştır. PKK'nin sunduğu yeni yaşam ve özgürlük umudu Kürt halkı içerisinde büyük bir heyecan yaratmış, kopmaz bağlarla parti ve mücadeleye bağlanmışlardır. Bu temelde parti çalışmaları Avrupa sahasına taşırılınca yurtsever halk mücadeleye etrafında bir çember oluşturmuştur.

İşte böylesi bir dönemde Rênas yoldaş da partiyle tanışır. Yurtseverlik ruhuyla sömürgeciliğe beslediği

öfke, ülkesinden uzaklaştırılması, bu kini daha da büyümüş ve onu mücadeleye daha da yakınlaştırmıştır. Kürt halkının kurtuluşu ve özgür Kürdistan'a duyduğu büyük umutla partiye katılma kararı verir. Hedeflerine ulaşmada da, mücadeleye katılmayı büyük bir şans olarak görür.

1994'te partiye katılarak Avrupa'da cephe çalışmalarına başlar. Faaliyetleri sürecinde Kürt halkını asimileye uğratan siyaseti daha iyi tanır. Kendisini de bu gerçeğin içinde gördüğü için, mücadeleyi başta kendisine karşı yapması gerekmektedir. Bu temelde döneme yanıt olabilen devrimci kişiliği kendinde somutlaştırmak için büyük emek verir. 1995'te Önderlik Sahası'na geçerek bir devre eğitim görür. Burada Önderlik gerçeğini, halk gerçekliğini tanır. Önderliğin güçlü eğitimi sonrasında büyük bir coşkuyla savaş sahasına yönelir.

Parti Önderliği'nin emeklerine layık olabilmek için büyük çaba sarfeder. Yoldaşlarıyla sürekli tartışır, partiden aldıklarını yoldaşlarına aktarmak için çok çalışır. Yoldaşlık ruhuyla, fedakarlığıyla, yüksek sorumluluk anlayışıyla, özellikle çizgi dışı anlayışlar karşısındaki duruşuyla tüm yoldaşlarına örnek olur. Bunun için partinin güvenini kazanır ve kısa sürede manga komutanlığı görevini alır. 1997 yılında ülke ve Önderlik Sahası arasında uzanan bir köprü olur. Sahadan ülkeye geçirdiği yoldaşlarının can güvenliğini en iyi biçimde sağlar. Büyük bir sorumlulukla görevine yaklaştığı için, her geçişi büyük bir başarıyla tamamlamaya çalışır.

1998 mayısında Önderlik Sahası'na bir grup arkadaşı geçirirken, Semele ovasında hainlerce atılan puseda kahramanca çarpışarak direnir ve böylece şehitler kervanına katılır.

Sen ölmedin, ölümsüzleştin ey heval Rênas!

Mücadele arkadaşları

Osman YAMAÇ

“Yaşamı sevecek kadar ölümlle kucaklaştı”

Kürdistan’da parti öncülüğünde yarattığımız ulusal kurtuluş mücadelesi zafere doğru adım adım yaklaşırken ulusal özgürlük ve bağımsızlık için verilen şehitler kervanına Yaşar yoldaş da katıldı. Kürt halkının tarihsel gelişiminde dış saldırılar kadar iç ihanetle Kürdistan’ın sömürücü ve egemen güçlerin denetimine girmesinde etkili olmuştur. Bin yıllardan beri gelişen işgal ve talana karşı eğer halkımız halen varlığını sürdürüp bugüne gelebilmişse bunun da en önemli nedenlerinden bir tanesi de Kürdün direniş geleneği savaşıncılığı olmuştur. Kürt halk gerçeğimizde ihanet kadar direnişte etkili bir özelliğidir. Yakın tarihimize kadar gelişen gerçeklik, Kürt halkının yok oluşa doğru baş aşağı giden karanlık tarihinin ters çevrilip olumlu temelde aydınlığa çıkartılması, Parti Önderliği’nin ve partinin ortaya çıkışıyla Kürdistan’da yeni bir tarihi dönem, yeni bir yaşam ve yeni bir insanın yaratılmaya ve etkili olmaya başladığı Kürdistan devrim gerçeği olmuştur. Bu da düşmanın dayattığı bütün insanlık dışı yaklaşımlarına ret temelinde gelişen Kürt halkının diriliş mücadelemiz içte büyük etkilenmelere ve gelişmelere yol açtığı gibi dışta da o oranda belirleyici bir rol oynamaktadır.

Kürdistan devrimi bugün düşmanı çok zorlar konuma ulaşmış özel savaş cephesinde büyük bir çözümsüzlüğü ve bunalımı doğurmuştur. ilerici demokrat ve yurtsever çevreler için de umut verici yeni bir yaşamın kapılarını açacak olanaklar ve fırsatlar

❖ Adı, soyadı: **Osman YAMAÇ**

Kod adı: **Yaşar Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Nupas**

Köyü-Hakkari, 1972

Mücadeleyle katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Çiyayê Spî

ortaya çıkarmıştır. Gerillanın büyük bir moral ve temposuyla geliştirdiği savaş ve direniş yediden yetmişe dostu da düşmanı da etkilemiştir. Şehirlerden kırsal kadar bu etkiler yoğunca yaşanılmaktadır. Yaşar yoldaş da bu etkilenenlerden bir tanesi idi.

Yaşar yoldaş Nupas köyünde dünyaya gözlerini açmıştı. Sivil yaşamının tamamını köyde geçirmişti. Köylülüğün yoğun etkileri hakimdi ancak muhafazakar değildi. kendini dönüştürmekte kararlıydı ve barışardıydı da . ailenin en küçük çocuğu olduğu için biraz özenle büyütülmüştü. Hem ailede hem de çevrede sevilen biriydi. Ailesinde dinin etkileri biraz fazla idi. Yaşar yoldaş da bu etkinin altında büyümüştü. Ailede edindiği terbiye ve ahlak ölçülerinde din faktörü etkili olmuştur. Ya-

şamda sessiz alçak gönüllü ihtiyacı olanlara elinden gelen yardımcı esirgemeyen haksızlıklara karşı da asla boyun eğmeyen ıyancı bir kişilik hakimdi. Yaşar yoldaşın ailesi mıntıkada Kurmanc denilen halk kesimindendir. Mıntıkadaki başka aşiret reislerinin ve ağaların bu kesim üzerinde baskı ve haksızlıkları oluyordu. Belli bir yaştan sonra bunu bilince çıkarmaya başlayan Yaşar yoldaşın feodal ağalara karşı bir tepkisi öfkesi gelişmeye başlamıştı. Yaşar yoldaşın partiye katılmasına etkiye bulunan temel faktörlerden bir tanesi de bu yönü olmuştur. Parti ortamında tartışma ve sohbetlerinde bu özelliği fark edilebiliyordu. Ve diyordu: eğer bugün ülkemizde köleleştirilmişsek bunun da en önemli nedenlerinden bir tanesi ihanetçi, işbirlikçi, feodal ağalar ve beylerdir. Siyasal teori olarak biraz yetersizlikleri olsa da bunu gidermek için büyük çaba sarf ediyordu. Kendisi köyde ilkokulu bitirmişti. Savaş tecrübesiyle savaş taktiklerindeki yetkinliğiyle düşmanı zorlar konuma ulaşmaya başlamıştı. Partinin yaşam ve savaş çalışmalarına büyük bir moral ve zevkle yaklaşıyordu. Bu özelliğiyle savaşçı gücünü hazırlamakta yaratıcı ve geliştirici bir komutan idi. Fedakarlığı ile yapı içerisinde bir savaşçıdan daha çok çalışıyordu ve ayırt edilemiyordu. Komutan idi ama kariyerist, ağavari değildi. cesaretli idi, düşmana olan kinini kusmak için intikam duygularıyla savaşırdı. Fazla teorik bir olmasa da pratiğiyle bazı devrimci militan özellikleri kendisinde

somutlaştırabilmişti. Duygusal ve içine kapalı bir arkadaştı. Yoldaşlarla kaynaşmakta çok yetenekli idi. Arkadaşına çok büyük saygı ve sevgiyle bağlıydı. Bunu hal ve hareketlerinde görmek mümkündü.

1993 kışında Kato dağında kış üslenmesini yaşamıştık. Üç metreye kadar varan karın yağışı, zorluklarına rağmen yapımızdaki yüksek coşku ve moralin etkisiyle yaşamın nasıl geçtiğini fark edemiyorduk. Kamp yerimizde günlük program dahilinde hareket ediliyordu. geçmiş pratikler değerlendiriliyor bahara yönelik atılımın gerçekleştirilmesi temelinde yoğun bir eğitim sürecini yaşıyorduk. Katu da kışın o zor koşullarında düşman kampımıza yönelik bir operasyon geliştirdi. Bu koşullarla hareket edebilmenin zorlukları da eklenince insanda güçlü bir iradenin ve kararlılığın olması da bir zorunluluk oluyor ki parti gerillasının savaşta temel kaynağı gücü de morali ve amacına ölümüne bağlılık ifadesinde bulan direnişin sonucu hem düşmana karşı hem de doğaya karşı büyük bir savaş verildi. Düşman bu operasyon ile gerilla gücümüzü darbeleyip tasfiye edeceğini düşünmüştü. Maalesef karşılaştığı direniş ile geri çekilme esnasında Yaşar yoldaş yanında 4 arkadaş ile bir mevzide arkadaşların savunmasında kalarak gerilla gücümüzün sağlam geri çekilmesini sağlamıştı. Katıdan, Bestlere yapılan geri çekilmede Yaşar yoldaş hiç şikayetçi olmadı morali bozulmadı tam tersine karda arkadaşlara yol açmak için çok çabaladı, arkadaşlara moral vermek içinde türküler söylüyordu. Fıkralar anlatıyordu, zaman zaman bazı arkadaşlara espiriler yapıyordu. Gerçekten hatırlıyorum da Yaşar arkadaş bir çok yönüyle örnek bir komutan idi. Özgür yaşama olan tutkusu onun en büyük moral kaynağıydı.

Yaşar yoldaş askeri kanınla gerilla saflarına alınmıştı. Başlangıçta bilinç düzeyi fazla gelişmemişse de içinde büyüdüğü yaşam koşulları onun partile bütünleşmesini hem kolaylaştırdı hem de geliştirdi. Partinin kendisine tanıdığı fırsat ve olanakları iyi değerlendirmiş parti sorumluluğunu Büyük komutan yardımcısı olabilecek düzeye kadar geliştirebilmişti. Önemli olan askeri kanunla alınmış olmak veya olmamak değildir. Önemli olan partiyi, Önderliği ve halkımızı anlayabilmek çabaları temelinde amaca doğru gelişecek bağlılığın derinliği ve bilimsel temelde gelişmesidir. Bunun sonucunda Yaşar yoldaşın örneğinde olduğu gibi büyük ve yüce bir kahramanlık örneğiyle şehadetlere ulaşıyorsa burada muhakkak öğrenilmesi gereken çok derslerin olduğunu anlamak gerekiyor. yaşamda olduğu gibi savaşta da kendisinin hep öne veriyordu. Cesaretli ve fedakardı. Yaşar yoldaş tarz hıtabet ve pratiğiyle arkadaşları etkileyebilmişti. Onun için de gerek normal bir görev olsun gerek ise bir eylem olsun her arkadaş onunla aynı grupta olmak istediğini her zaman hesaplardı.

Amerika, İsrail ve Türkiye'nin Güney Kürdistan'da geliştirmek istedikleri plan çerçevesinde 1997 baharında Güneyde KDP'nin de katıldığı yoğun bir saldırı gücüyle partimizi tasfiye etmeyi tasarladılar. TC. Güneyde sonuç almak için KDP'nin ihanetçiliğinin kesin desteğine ihtiyacı vardı. Ve bunu sağlamıştır. KDP'nin şehitlerimizin kanı üzerine halkımızın bin bir emekle geliştirdiği emekle gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi partimizi tasfiye etmeyi düşünmesi üzerimize saldırması karşısında yiğit gerillalarımız da büyük bir direniş geliştirmiştir. Ve gerek TC'ye gerek ise KDP iha-

netçiliğine büyük askeri darbeler vurulmuş, bunun siyasi ve diplomasi sonuçları da açığa çıkmıştır. Partimizin önderliğin belirlenmesine göre özgür ve bağımsız Kürdistan hedefine ulaşabilmek için iç ihanetin de tasfiye edilmesi en az etkisiz bir konuma getirilmesi gerekmektedir. KDP Kürt halkına dünya insanlığına karşı işlemiş olduğu ihanetten dolayı tarih karşısında ağır hesabını verecektir.

TC'nin KDP öncülüğünde 1 Ocak 1998'de Çiyayê Spi'de geliştirdikleri operasyonda gerilla gücümüzün büyük direnişiyle karşılaştılar. Düşmanın yediği darbeler sonucu sonuç alamayacağını, daha da darbeleneceğini anladı ve operasyonu geri çekti. Bu operasyonda Yaşar yoldaş ağır yaralandı. Operasyon esnasında hareket halinde olan gerilla arkadaşlara yük olmak istemiyordu. O yaralı haliyle kendisini hiç düşünmeden arkadaşları ve partiyi düşünerek kendisinin bir yerde bırakılmasını arkadaşlardan istedi. Böyle bir şeyin olması mümkün değildi zaten. Partinin insana, şehide biçtiği değer bizlerin temel ilkesidir. Ve yarası daha da ağırlaştı, Yaşar yoldaş "yaşamı sevecek kadar ölümle kucaklaştı." Gözlerin arkada kalmasın yoldaş Yaşar elindeki özgürlük ve bağımsızlık sancağını yere düşürmeden zafere koşacağız. Senin yaşam umutların özlemlerin mücadelemizde her gün taze bir anı gibi yaşayacaktır! Bütün gücümüzle şehitlerimize layık olacağız. Sömürgeciliği ve yerli ihanetçiliği döktüğü kanda boğacağız !

Yaşasın Başkan Apo!

Yaşasın PKK, ARGK

ERNK!

Kahrolsun Sömürgecilik ve

İhanet!

Şehitler ölümsüzdür!

Cevdet TATAR

Hogır'a

İşte söylemeye başladı... Hogır... İçimizin en şen, en acılı yanı... Bizim için zor günlerdi. Bir halkı, bir kültürü, bir kurumu savaş koşullarının tüm ağırlığıyla yaşatmaya çalışıyorduk. Eski bir Tarlabası binasındaydık.. Kurulduğundan beri MKM orada çalışıyor. Bodrumunda küçük bir sahne, seksen-doksan kişilik.. Bütün çalışmalar orada sunuluyordu. Kürtler'e yeter mi? Yetmez... Odaları hiç bir çalışma için yeterli gelmiyor, sırayla kullanılıyordu. Kışın bu odalar yine bir, en fazla iki sobayla sırayla ısıtılıyordu. Evi olan ya da olmayan birçok arkadaş bu binada kalıyor, farelerle ve iyi kapanmayan kapı, pencerelerle soğukta sabahı ediyorduk. Bu koşulları yaşamak yalnızca yoksullukla açıklanamazdı. Bu bir tercihti, bir yaşam biçimiydi. Savaş içinde bir taraf olmak ve o tarafa sahip çıkmaktı.

Dönem dönem "Ha gayret! Bir süre daha buradayız, artık ne kadar düzeltebilirsek" deyip o köhne binaya bir cila atıyorduk. Kırık, dökük yerler tamir ediliyor, boya badana yenileniyordu. Bir süre sonra bina yine eski haline geri dönüyordu. Herşey rağmen insan katılımıyla büyüyordu bu kurumlar, sahip çıkılıyordu.. Ve bu kurumlarda çok şey başarılabiliyor, onurlu insanın ve yaşamın kazanması adına.. Bir halkın kültür- sanat çalışmalarının ilkleri yaşanıyor, öncülük gerçekleştiriyordu.

İşte Hogır'da bir Kürt gencinin çalıştığı birçok ağır işte çalışmış ve 1995 yılında çalışma-

Adı, soyadı: **Cevdet TATAR**

Kod adı: **Hozan Hogır**

Doğum yeri ve tarihi: **4 Mart**

1973, Tatvan-Bitlis

Mücadeleye katılım tarihi:

Haziran 1998

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1998**

Gundê Keleş, Beytüşşebap

larına katılmak üzere en son yaşadığı şehir olan Aydın'dan İstanbul MKM'ye gelmiş bir genç.. Bir süre müzik gruplarımızdan Gulen Xerzan'la birlikte daha sonra "Hozan Hogır" adıyla tek başına çalışmaya başladı. Kürt deryasından söylüyor, bağlama çalıyor ve hiç soğumayan yüreğinin ezgilerini yazıyordu Hogır. İlkelerinden kopup metropollere dağılmış insanlarımızın, artık dağılmasına izin vermedikleri varlıkları Hogır'ın kamlarıyla buluştuğunda toprağa kavuşuluyordu sanki. Hogır, insanlarımızın hasretinin, sevgi ve bağlılığının sesini veriyor ve işte orada ülke, orada sanat gerçekleşiyordu. Bir kurumda iş hiç bitmez ya! Hele karşınıza sanat-

la uğraşamamanız için her türlü zorluğun çıkarıldığı MKM gibi bir kurumda işler bambaşka çeşitlilikler arzeder... Hogır, bu hiç bitmeyen işlerin hiç bitmeyen sabır insanı işte... Hiçbir işe "hayır" demez Hogır, çalışır, koşar, indirir, kaldırır. O dönem, sabahları kahvaltıya ayrılan bütçemiz yumurta ve ekmek almak için yeterli geliyordu... Salça gibi gıdalar da toptan alınıyordu. Hogır bir "salçalı yumurta" yaratmıştı. Her sabah bize ondan yapıyordu ama her defasında ayrı bir tad katıyordu doğrusu. Her gün aynı şeyi yemekten bıkmayalım diye söylediği renkli sözler ve onun elleri bize her gün ayrı bir ziyafetti. Savaştı, zordu. Artık çok olağan hale gelen kurum baskınlarında Hogır'da defalarca gözaltına alındı. Her defasında askere gönderilmek istendi Hogır. Gitmedi. Hep bir yol buldu ve halkına karşı savaşmayı kabul etmedi. Köylerinden kopup gelmiş insanlar ve metropollerde büyümüş gençler, biz, hepimiz, güzel ve büyük şeyler düşleyerek bir aradaydık. Herşeyi ama herşeyi bedeliyle yaşamak nedir biliyorduk. Benim şehirli dünyam toprağa ve ülkeye bir çocuk gibi ilgiyle açıyordu kendini ve Hogır anlatıyordu. Yüzü, gözü, elleri, ayakları, heryeri oynuyordu anlatırken. Dağlardan, tepelerden, bir günün tüm evrelerinden söz ediyordu. Eskiden, köyündeyken bir çobandı Hogır. Öyle Kürt çocuklarının kendi ailesinin ya da yakınlarının hayvanlarını çıkarması gibi değildi

onun çobanlığı. Gerçek bir çoban... Yüzlerce hayvanlık birkaç sürüyü birden idare edebilen usta bir çoban... İşte bizimle yaşadığı, paylaştığı gibi namuslu, erdemli, sabırlı bir çoban... Bana öğretiyordu Hogır. Yağmurun, soğğun, gecenin tüm çoban acısını, güneşin, baharın ve kuzulamanın tüm sevincini öğretiyordu. Yeni doğan kuzuları sanki avuçlarının içindeymiş gibi tarif ediyor, onları öpüyor gibi, o hayali kuzunun avuçlarındaki boşluğunu sesli öpücüklerle donatıyordu.. O zaman gördüğü gerillalardan söz ediyordu... Ne kadar da istediğini onlar gibi olmayı.. İnsan işte halkın mücadelesini Hogır'dan öğreniyordu. Çobanlık tarihinin özgürleşme tarihine dönüşme tutkusunu...

Anasından bir "dengbej" diye sözediyordu Hogır. Onu en son Aydın'da görmeye gidip döndüğünde "annem artık yaşlı, belki bir daha göremem" deyip sesini kaydettiği bir kaset getirmişti. Kendi albümü için stüdyoya girdiği günlerdi. Bir gün kaldığı yere hırsız girmişti ve çantasındaki birçok şeyi götürmüştü. Anasının ses kaydı da çantasındaydı ve ne garip ki o da çalınmıştı. Nasıl üzülyordu Hogır, en çok ona üzülyordu.

Sonra Hogır kendi kayıtlarını bitirdi ve gitti (Haziran 1998). Onu uğurladığımız gün, uğurladığımız diğer tüm arkadaşlarımız gibi bir daha göremeyeceğimiz duygusuyla başetmeye çalışıyorduk. Hogır, sazını da alıp ayrılmıştı o gün yanımızdan. Sonra çok kısa bir süre, belki de birkaç saat sonra sazını geri getirdiler. Hogır geri yollamıştı. O saz geldiğinde, sanki ayrılığın hiç bitmeyeceğini kesinleştirdi.

Sonra Hogır gitti, varacağı yere vardı. Çoban Hogır, Hozan Hogır düşünüyü gerçek kıldı, bir gerilla oldu. Burada albümü çıkırtı "Pêt", Hogır'ın içindeki tüm ateşin kaydıydı.

Sonra aynı yıl içinde (Ekim 1998) Hogır'ın şehit düştüğünü öğrendik. Uzun süre inanmadık, kesin değil dedik. Ama herşey kesin olduğunu gösteriyordu. Hogır, Botan bölgesi, Gunde Keleş köyü yakınlarında otuzdan fazla arkadaşıyla beraber şehit düşmüştü.

Hogır kendi albümünü dinlemeyeden, göremeden gitmişti. Fazla yaşamaz diye anasının sesini kaydetmişti ya Hogır, anası yaşıyor şimdi. Onun albümünü çıkardığımızda Hogır fazla yaşamayacak, nereden bilirdik? Kim çaldı Hogır'ın dengbej anasının sesini? Bizim Hogırımızın sesini kim çaldı ya? Hogır bir çobandı, doğuma ve bahara hep sevindi. Bir inşaat işçisiydi, bir duvar ustasıydı ki yaşadığımız yerin duvarlarını sevgiyle ördü, sabırla sıvadı. Hogır bir yoldaş, bir sanatçıydı.. Ve bir savaşçıydı.. O'nun en büyük talihi, ılık güzel bir günün sonunda eksiltmeden geri götürebildiği koyunları ve yaylalarda, metropollerde, koridorlarda, sahnelerde, en son dağlarda söylediği şarkıları ve sesiydi. Hogır, bize cennet sunulsa kapanmayacak yaramızdı...

Bana öyle geliyor ki, O'nu tanıyıp da sevmeyecek kimse yoktur. Kimse seni tanıyamaz artık ama tanıyanlara inanabilirler ki Hogır "can"ıdır! İçimizde kırıdayan en dürüst, en sevinçli ama en acılı şey Hogır'dır! O anaların, yaşasın diye dua ettiği, öldüğü bilinmeyen oğludur. Kaybolmuş kuzuların ağlayan çobanıdır Hogır.. Gırtlığımızı

düğümleyen sestir O. Özgürlük tutkunudur, dağların ozanıdır. Hogır yabancılaşmaya dirençtir, emektir. Hogır toprağımızda, toprağımız Hogır'dadır şimdi. O, toprakta nasıl soylu ve derin soluyor bakın! Kardeşlerimiz bilsinler artık savaşı yaşamak kolay değildir, bir çobanken, bir gerillayken ya da bir sanatçıyken... Savaş zordu ve içinde yalnızca bir yurtsever olmak bile ağır bedel, büyük sorumluluk ve fedakarlık isterdi. Öyle "iki dirhem bir çekirdek" akademilerde okumadık biz. İstemediğimizden ya da yanlış olduğundan değil, bir savaş olduğundan işte. Ne savaşın ne bilimin ne de sanatın akademileri o bilinenlerden değildi bizim için. Bir zulüm tarihini anlamaya ve değiştirmeye çalışırken, öğrencisi ve öğreticisi olduğumuz akademilerdi bizim okuduklarımız... İşte Hogır okuduğumuz bu akademinin öğrencisidir, öğreticisidir ve kurucularındandır. Onlar tüm özgürleşme yapılarımızın kurucularıdır. Onları unutan bir merhaba, bir iş, bir şarkı ne değer taşır ki bizim için? Bazı yaralar hep açıktır ama bir süre sonra yalnızca yara değil bilinçtir de!. Savaşın bizden aldığı ve bize kattığı her şey bizim bilincimizdir. Biz, güzel ve büyük şeyler düşleyenler hala bir aradayız. Sanatımız, işte bu düşler ve bu gerçekler üzerine kurulandır. Bir hayat kuruyoruz biz... Helin, Sarya, Aynur, Evdılmelek, Ali, Baran, Fuat, Hogır işte bu sanatın temeli, ilhamı, öncüsü ve sonsuz temsilcisidirler. Anısı bizim için büyük bir sanat gerçeği ve sanat çabasıdır.

Serap SÖNMEZ
(Mezopotamya Kültür Merkezi)

Lezgin-Rojhat

Şehit Rojhat gerçek bir kahramandı

Rojhat arkadaş, Bestler'in Biluzêri köyünde doğmuş, ismini de buradan almıştır. Parti saflarında Rojhatê Biluzeri olarak tanınmıştır. Rojhat arkadaşın yaşadığı ortamın etkileri, onun gelişiminde de büyük etki yapmıştır. Bestler bölgesi, Botan eyaletinin merkezi sayılır. İdari olarak Şırnak iline bağlıdır. Bestler'in batısında, Piro dağı'nın eteğinde güzel bir köydür Biluzêri köyü. Sosyal yapı olarak feodal özelliklerin hakim olduğu bir bölgedir. Halkı çok az miktarda tarımcılık olmak üzere ağırlıklı olarak hayvancılıkla geçimini sürdürmektedir. Bölge halkının hayvancılıktaki tercihi doğanın verdiği avantajlardan kaynaklanmaktadır. Bestler, yumuşak kırmızı toprağı, bol suları, geniş çayırılık ve otlakları, sık ormanları ve yumuşak kış ile mükemmel bir doğa harikasıdır. Çevresinde ise Herekol, Piro, Kato, Kela Memê gibi görkemli dağlarla çevrilmiş, emsalsiz yaylalara sahiptir. Özellikle yaz ve sonbahar ayları bu coğrafya tam bir turistik cennettir. Bu doğa cennetinde, turistler yerine hayvanlar tadını çıkarırcasına yaşamaktadır. Bölge halkı da bu doğa harikasının avantajlarını bilerek hayvan beslemekte, geçimini buna dayandırmaktadır. Aynı zamanda kendi öz gücüne dayanarak doğayla bütünleşmeyi sağlamıştır. Bu yaşam tarzı özgür yaşam tadını da halka tattırmıştır.

Bestler arazisi tarım için çok elverişli iklim ve araziye sahip olmasına rağmen bu alana fazla önem verilmemiştir. Hayvancılık insanlar için doğanın her yerini

✪ Adı, soyadı: **Lezgin ...**

Kod adı: **Rojhat Biluzêri**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Masiro suyu

kullanmayı, romantik doğa güzelliklerini yaşamayı öğretmiştir. Geçimini sağlamakla birlikte zevkli, romantik bir yaşam tercihine götürmüştür. Sosyal yaşamda geri kalma pahasına da olsa, dar anlamda bu özgürlük tadı onu kendine çekmiştir. Yani geri kalmayı kabul edip, doğayla iç içe olmak, öz gücüne dayanarak yaşamak bir zevk olmuştur.

Biluzer köyünün de böyle bir gerçekliği vardır. Küçük ve şirin bir köy olmasına rağmen, yakınında akan Besta Meyreme suyu, Piro dağı, Herekol ve Mira yaylaları ona böyle bir yaşam fırsatı tanımıştır. Rojhat arkadaş böyle bir köyde büyümüş, evlenmiş, aile ve çocuk sahibi olmuştur. Kürt insanı nerede olursa olsun, çok çeşitli baskılara maruz kalmıştır; bu da adeta doğal bir yaşam haline gelmiştir. İşgalcile-

rin, sömürgeci güçlerin ulaşamadıkları yerlerde, çeşitli toplumsal baskıcı güçler-sınıflar bu görevi görmüşlerdir. Rojhat arkadaşın köyü de bundan nasibini almıştır. Çeşitli sömürgeci güçlerin tam hakim olamadığı bu köy, feodal bey, ağa ve şexler tarafından baskıya, zulme ve vergiye tabi tutulmuştur. Genelde insanımız bu yaşam gerçeği karşısında çaresiz kalsa da, Rojhat arkadaş tam da bu noktada diğer insanlarla farkını ortaya koymuştur. Toprağın ve doğanın ona kazandırdığı özgürlük ruhunu sahiplenmiş, yapılan zulüm ve baskılara karşı çaresiz kalmayıp, gerçek yaşam yolu olan mücadele yolunu seçmiştir. Baskılara göğüs geren Rojhat arkadaş, halkın malına zorla el koymayı kendilerine hak görenlere karşı durmuş, talancılardan geri almayı da bir hak olarak bellemiştir. Sadece düşüncede değil, gerçekleştirdiği pratik girişimler, eylemlerle de bunu ispatlamıştır.

Rojhat arkadaş yaşadığı olayları şöyle dile getiriyordu: *"Ben ağa ve şexlere karşı verdiğim mücadelede bugün gerillanın uyguladığı bütün yöntem ve taktikleri uyguluyordum. Ancak eylem yaptığımda sadece izlerimi kaybetmiyordum; bu da deşifreye neden olurken, aynı zamanda büyük tehlikelere de yol açıyordu. Ama yine de feodallerde öyle bir imaj yaratmıştım ki, çoğu zaman bildikleri halde bana karşı herhangi bir girişimleri olmazdı. Çünkü bir şey yap-salar biliyorlardı ki ben karşılıksız bırakmam. İntikam almamdan korkuyorlardı, bunun için direkt bana karşı girişimleri*

olmuyordu. Ancak çoğu zaman halka yönelerek, 'işte Lezgin Biluzeri başımıza bela olmuş, bizi rahat bırakmıyor' gibi yöntemlere başvuruyorlardı."

Rojhat arkadaşın baskıya, zulme, eşitsizliğe karşı tepkisi daha küçük yaşlardan itibaren vardı. Ve bunu her fırsatta hem dile getiriyor, hem de pratik uygulamalarla gösteriyordu. Bu özellikleri sayesinde halk içinde, cesur, baş eğmez, cömert ve dobra birisi olarak sevilmiş ve sempati duyulmuştu.

Kürtlük ve yurtseverlik özelliklerinin gelişkin olduğu Şırnak, PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ilk benimseyen ve destek veren yerlerin başında gelmektedir. Özellikle 15 Ağustos Atılımı sonrası bu destek daha bilinçli ve kararlı bir bağlılığa dönüşmüştür. Gerillaları maddi ve manevi anlamda besleyen, koruyan ilk yerler yine buralar olmuştur. Bu yüzden oligarşik rejimin baskılarını en fazla yaşayan alanların başında gelmektedir.

Rojhat arkadaş okul okumamış, daha doğrusu okuma fırsatını bulamamıştı. 1984 Ağustos Atılımı'ndan sonra gerillanın Bestler alanını merkez üslenme alanı olarak seçmesi sonucu Rojhat arkadaşın PKK'yi ve Ulusal kurtuluş mücadelesini tanıma durumu olmuştu. Gerillalar sayesinde PKK'nin amaçlarını öğrenmiş, sömürgeciliği, ağalık ve beylik sistemini, bunlara karşı verilecek mücadeleyi anladıkça mücadeleye daha çok bağlanmış ve aktifleşmişti. Çünkü O da kendi çapında egemenlere karşı mücadele ediyordu. Şimdi gerillalar cepheyi daha büyütmüş, sadece köylerde değil bütün Kürdistan'da ağabey ve sömürgeci güçlere karşı savaşıyordu. Bu yüzden mücadelenin hizmetine girmeyi büyük onur olarak kabul ediyordu.

Kürdistan toplumunda evli ve aile sahibi olan birinin, aile ve çocuklarını bırakıp genel mücadeleye katılması gibi bir alışkanlık yoktur. Olsa da çok azdır. Çünkü Kürt toplumunda aşiretçilik ve ailecilik oldukça gelişkindir.

Rojhat arkadaş milis olarak mücadeleye oldukça büyük bir katkı sunuyordu, ama gün geçtikçe yaptıkları O'nu tatmin etmemeye başlamıştı. Çünkü artık değişmişti. Eski düşüncelerin, yaklaşımların yerini yeni ve daha güçlü bir bilinç almıştı. Bu yüzden eski ilişkilerinden uzaklaşmak, mücadeleye aktif katılarak daha büyük bir yaşam ve savaşımın içine girmek istiyordu. Bu doğrultuda hiçbir tereddüte girmeden 1989 yılında gerilla saflarına katıldı.

Gerilla yaşamına fazla uzak olmadığı için uyum sağlamada hiç zorlanmadı. Ama siyasal ve ideolojik konularda belirli bir zorlanmayı yaşıyordu. Çünkü PKK ya-

şamı öyle kolay kazanılabilecek ölçülere sahip değildi. Önce kişinin kendisi ile büyük bir mücadele yaşaması ve bütün düzen ölçülerini, geri özelliklerini atması gerekiyordu. Bu da her babayiğidin verebileceği bir mücadele değildi.

İlk dönemlerin zorluklarından sonra 1991-92 yıllarında manga ve takım komutanlığı görevlerini alabilecek kadar güçlenmişti Rojhat arkadaş. Hem askeri konularda güçlü olması, hem coğrafyayı iyi tanınması, hem de pratikten kaynağını alan güçlü bir birikime ulaşması O'nun komutanlaşmasını sağlayan temel etkenlerdi. 1993'lerden sonra ise bölük komutanlığı görevini yürütüyordu. Gabar, Garisa, Bestler alanlarında sıcak savaş ortamında aldığı görevleri büyük bir özveri ve kendine güvenle yerine getirmeye çalışıyordu.

1994 baharına girerken, oligarşik rejim yeni bir konseptle çok kapsamlı saldırıların ya-

*Ölüm yolu düzlendi,
büyük ölüm korkusu aşıldı
Onlar ölümle, yaşam arasında
kurulan köprü oldular
Ölümden yaşama bu köprü üzerinde
rahatça geçilecek
Gerektiğinde yaşamdan ölüme geçilecek,
dalga dalga bu köprüden
Onlarca, yüzlerce ve binlerce kişi geçerek
şehitler kervanına katıldı.*

Parti Önderliği

şandığı ve kirli savaşın doruğa çıktığı bir süreç başlatıyordu. Binlerce faili belli cinayet, dört binden fazla köyün yakılıp yıkılması, Lice, Şırnak, Yüksekova gibi merkezlerin tanklar ve panzerlerle vurulması, teknik ve hava gücünün en üst düzeyde kullanılması hep bu konseptin bir sonucuydu. Temel hedef “balığı yakalamak için denizi kurutmak” taktiğinde gizliydi. Deniz halk, balık ise gerillaydı.

Bu dönemde Rojhat arkadaş Botan’ın Garisan bölgesinde yürütme düzeyinde görev almaktaydı. İlkbahar saldırılarında bu bölgemiz çeşitli zorluklarla karşı karşıya gelmişti. Böylesi bir ortamda bölgeye giden Rojhat arkadaş, gidişiyle birlikte bu durumu tam tersine çevirmişti. Oldukça güçlü eylemlerle Türk ordusunun saldırılarını boşa çıkartmış ve onlara birçok kayıp verdirtmişti.

1995 yılında Parti Merkez Okulu’na giderek, Önderliğimizin denetiminde eğitime katılmıştı. Bu belki de Rojhat arkadaşın gördüğü en kapsamlı ilk eğitimdi. Aynı zamanda partiye yeniden, ama bu defa daha bilinçli bir katılım süreciydi. Önderliğin eğitiminden aldığı güçle pratik sahaya tekrar dönmüştü. Büyük bir iddia ve kararlılıkla dönen Rojhat yoldaş, bu iddia ve kararlılığını, işin kolayına kaçmadan, ucuz başarı yollarına sapmadan, en zor alanlarda çalışma arzusu için gönüllü olarak Hakkari bölgesine gitme isteğinde bulunmuştu.

Geniş bir potansiyele sahip olan Hakkari, özel savaş rejimi tarafından daraltılmış ve gerillaya kapatılmış bir duruma getirilmeye çalışılıyordu. “Hakkari’de gerilla yaşayamayacak” iddiası da özel savaş güçlerinin bu dönemdeki sloganıydı. Rojhat arkadaşın komutası altındaki birlik özel savaş güçlerinin bu iddiasına boşa çıkartmakla kalmamış, aynı zamanda Hakkari’yi Botan

eyaletini büyük oranda besleyen bir alan haline getirmişti.

1997-98 yıllarında özel savaş güçleri Hakkari merkezine sıkıştırılmıştı. Artık kırsal alana çıkamaz bir duruma gelmişti. Bölgeyi devrimci mücadelenin büyük bir dayanağı haline getirmişti. Özel savaş güçlerine karşı oldukça taktiksel yaklaşımlar yürüten Rojhat arkadaş, kendi denetimindeki gerillalara da hem deneyim kazandırmış hem de gelişmelerini sağlamıştı. Onlara kişilik ve ölçü kazandırmıştı. Sınıf ve köken farkı gözetmeden insanları geliştirmesindeki yeteneği, pratikte ortaya çıkardığı gerçeklerle ve Önderlik sahasında gördüğü eğitimle bağlantılıydı.

1998 yılının sonları yaşanıyordu. Çok çetin bir savaşın yaşandığı bir yıldır. Rojhat arkadaş yine Hakkari bölgesi Doğu Cephesi Komutanlığı görevi başındaydı. Sonbahar hamlesini geliştirmek için eyalet yönetim toplantısına katılmak üzere bir

grup arkadaşla Faraşın yaylalarından Beytüşşebap’a doğru yola çıkmıştı. Beytüşşebap’ın Masiro suyuna yaklaşırken başka bir grup gerillayla karşılaşmışlardı. Bu güç, eyalet koordinesine bağlı bir güçtü. Şehit Hamza arkadaşın anısına özel savaş ordusuna karşı büyük bir eylem hazırlığı içerisindeydiler. Eylem gücünün hazırlıklarının son aşamaya geldiğini ve hareket etmek üzere olduğunu Rojhat arkadaş bildirmişlerdi. Rojhat arkadaş bu haberi alır almaz, ‘bu çok önemli bir adım, eksiklikleri olursa başarısız kalabilir’ endişesiyle hemen karar verip harekete geçmiş ve eylem gücüne ulaşmak istemişti. Ama Masiro suyundan geçerken akıntıya kapıldı ve beklenmedik bin anda şehitler kervanına katıldı.

Büyük bir görev ve sorumluluk adamı olan Rojhat arkadaşın anısı mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Aytan ENE

Asiliğinle mücadelenin önüne atıldın hep

Azime yoldaş yurtsever bir ailenin kızıydı. Aile yapısı her ne kadar feodal bir kültüre sahip olsa da, çok kapalı değildi. Hatta çocuklarını –bayan olsun erkek olsun– şımartacak kadar açık yönleri vardı. Bu yüzden çocuklar da oldukça dikkafalı, şımarık denebilecek özelliklere sahipti.

Azime yoldaş da oldukça asi büyümüştü. Kendi dediğini yaptırmaya çalışan, yapılmadığı zaman ailesiyle hep kavga eden ve ne olursa olsun amacına ulaşan özellikleri vardı. Bu durum hem ailenin geleneksel özelliklerine karşı isyancı bir yönü, hem de kendi ayakları üzerinde durmayı geliştirse de, aynı zamanda istediği olmayınca kırılğan, duygusal bir yapıya sahip olmasını getirmişti. İnadı o derecedi ki, ailenin bütün ısrarlarına rağmen hiç okul okumamıştı. Hem yurtseverliğin etkisiyle hem de sömürgeci bir kurum diyerek okula gitmeyi kesinlikle reddetmişti.

❖ Adı, soyadı: **Aytan ENE**
Kod adı: **Azime Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Siirt**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Temmuz 1998, Beytüşşebap**

1990'lı yıllarda gerçekleşen serhildanlar Azime arkadaşı partiye daha çok yaklaştırmıştı. Partiye katılma kararı serhildanlarla birlikte netleşmişti. Kısa bir süre sonra da katılımını gerçekleştirmişti.

Gerillaya ilk katıldığı alan Botan'dı. İlk askeri ve siyasi eğitimi de burada almıştı. Kürt ve Kürdistan gerçekliğini öğrendikçe, kendisini daha iyi tanıyor, hem aileden hem de düzenden aldığı özellikleri giderebilmek için yoğun bir mücadele veriyordu. Ailede dikkafalı, inatçı ve şımarık büyüyen Azime yoldaş, çok kısa bir sürede kendi kişiliğinde büyük bir gelişme kaydetmişti. İnatacılığını hem dağ yaşamına hem de devrimci yaşama uyum sağlamak için de kullanıyordu. Bu yüzden kısa bir süre içinde yaşama adapte olmuş ve manga komutanlığı görevine getirilmişti.

Gabar, Cudi, Haftanın ve en son Beytüşşebap alanlarında kalan Azime yoldaş, 14 Temmuz 1998 tarihinde Beytüşşebap ve Çatak arasında bir bölük arkadaşla girdikleri bir çatışmada kahramanca direniş sergiliyerek şehitler kervanına katıldı.

***Mücadele arkadaşları adına
Jiyan Andok***

Ferhat ÖZKAN

Gülüşünde umut vardı

Bilir misin yoldaş, gecenin zifiri karanlığında, dağdaki yürüyüşün sessiz adımlarında gökyüzünden yeryüzüne ince bir ışık süzülürdü önüme, gözlerimi gökyüzüne çevirdiğimde ışık tonları birbirinin aynı olan yıldızlar topluluğunun içinde parlaklığıyla ve keskinliğiyle onları etrafında döndüren bir yıldız görünürdü ve bunu her gördüğümde; baharını yaşarken baharına doyamayanlar gelirdi aklıma ve bir de mason gülüşünle sen gelirdin yoldaş.

Hemen anılarına dalar özgürlük dağlarına ilk ulaştığın gün gelirdi aklıma ve yanımdaki yoldaşlara anlatmaya başladım...

Ferhat yoldaş, henüz on yedisinde baharının başlangıcındaydı. Kürdistan'ın eski kültür merkezlerinden Bitlis-Norşin'de dünyaya gelmişti. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimiyle, Kürt toplumunun yapısında meydana gelen değişiklikten onun ailesi de payına düşeni almış ve yurtseverleşmişti. Ferhat yoldaş gerillanın ülkemizde yaygınlaştığı dönemlerde ailesinin yurtsever kimliğinden dolayı gerillayı küçük yaşlarda görme, tanıma şansını bulmuştu.

O yaşlarda olayların henüz tam bilincinde olamayan Ferhat yoldaş, gerillaya büyük sempati duyuyordu. Bundan sonra her gerillayı iştittiği ve gerillayı gördüğünde içinde tarif edemeyeceği bir coşkuyu ve heyecanı yaşıyordu. Ferhat yoldaş içinde bu duyguları yaşarken Kürt halkına yönelik uygulanan baskı ve terörün bir parçası olarak "gerillaya yardım ediyor" gerekçesiyle babasının Diyarbakır Zindanı'na atılması onun Diyarbakır Zindanı'nı daha yakından tanımasını sağlayacaktı.

Ziyaret için gittiği Diyarbakır Zindanı'na her gidiş-gelişte öfkesi daha da artıyordu. Bu süreçten sonra deşifre olan ailesine karşı baskılar daha da artmış ve bu yüzden Mersin'e göç etmek zorunda kalmışlardı.

Kürdistan'da gelişen serhildanlar halkın mücadeleye yoğun desteği ve katılımı, oligarşik rejimde büyük bir korku uyandırmış, bu korkuyla her tarafa saldırıya geçmişlerdi. Köyler yakılıp-yıkılı-

❖ Adı, soyadı: **Ferhat ÖZKAN**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Norşin Bitlis, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Mersin**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mayıs 1998, Bankê köyü-Haftanin**

yor, insanlar pervasızca sokak ortalarında öldürülüyor, gece baskınları, gözaltı ve işkenceler, koruculuk dayatmaları vb. Artık Kürdistan'da orman kanunları yürüyordu. Asker ayrı bir devlet, polis ayrı bir devlet, korucu, özel tim ayrı bir devletti. Hepsi de savaşın rantını daha fazla yemek için birbiriyle yarışıyor, yaptığı kirli işlerin deşifre olmaması için de en büyük "vatanseverlik" olan yurtseverleri katlediyorlardı. Bunun sonucudur ki Kürtler Adana, Mersin, Antalya, İzmir gibi metropol şehirlerine veya Avrupa'ya göç etmek zorunda kalıyorlardı. Kürdistan boşalmakta ve yoğun bir Kürt göçü yaşanmaktaydı.

İşte Ferhat yoldaş da savaştan dolayı zorla göç ettirilmiş olan binlerce Kürt genci gibi fizikmen ülkesinden koparılmış uzaklaştırılmış, ama duygularıyla düşüncesiyle ülkesiyle bağlarını koparmamış, ona kavuşmanın özlemini duyan hasretini yaşayan bir toplumsal gerçeklik içinde büyümüştü. İçindeki ülkeye kavuşma arzusunun kabarması ve Kürt halkının çektiği acıların hesabını sormak için '97 yılında gerilla saflarına katılmıştı.

Gerillaya katıldığı gün arkadaşlar ona bir kod isim alması gerektiğini söyleyince "ismim hem Kürt ismi hem de şehit ismi o yüzden değiştirmeyeceğim, Ferhat olarak kalsın" demişti. Sürekli güler yüzlü ve hareketli, öğrenmeye oldukça meraklı, yaşına göre oldukça bilinçli ve gelişmeye açık, umut vaat eden bir arkadaştı.

Kısa bir temel eğitim devresinden sonra hemen birlik yaşamı içindeki yerini almıştı ve hiçbir görevden de geri kalmıyordu. Ferhat yoldaş, morali coşkusu, heyecanı ile etrafındaki arkadaşlara da sürekli moral veren bir yapıya sahipti. Gerilla içinde en büyük isteği komutan olmaktı. Bunun için kısa zamanda savaş öğrenmek tecrübe almak için yönetime "beni savaşın en yoğun olduğu yere Botan'a gönderin" diye öneride bulunmuştu.

Özgürlük dağlarına kavuşmak halkın adaleti adına savaşmak, gerilla olmak, komutan olmak ne güzel düşüncelerdi. Küçük yaşında büyük düşüncelere sahip olmak küçük bedeninde büyük bir yüreğe sahip olmak ne güzeldi. Ne güzeldi gülüşünde umut olan yoldaşım.

Doğanın yeşile büründüğü, ırmakların delicesine taşıdığı bir bahar gününde yüreğinin sesine cevap olabilmek, ırmakların coşkun seline katılabilmek için aktı bir gerilla, aktı Ferhat.

Böyle bir bahar gününün akşamında 1998 Mayıs'ının 11'inde yoldaşlarına erzak getirmek için lojistikçi yoldaşlarıyla görevli gittiği Baniki köyünde hain bir pusu da yoldaş Serhat'la birlikte şehit düştüler. Onlar şehit düşerken ölümsüzleştiler...

Bilir misin yoldaş, işte hep o yıldızı gördüğümde senin gülüşün gelir aklıma, dayanamam anlatmak isterim; ama senin coşkunu heyecanını yaşayamadığım, dayanamadığım o baharını ifade edemem bir türlü. Boğazımda bir düğüm oluşur, tekrar parlayan aydınlatan o yıldıza bakarım ve sessizce yürümeye devam ederim...

Şehitlerin anısı yolumuzu aydınlatan sürekli bir meşaledir.

**Mücadele arkadaşları adına
Rohat Emin**

Şehit Fırat

Haziran kadar sıcaktı yoldaşlığın...

1977'de Batman'da doğan **Fırat** yoldaş henüz çok küçük yaşlardayken, ailesi İstanbul'a taşınır ve buraya yerleşirler. Ailesinin maddi durumu iyi olduğu için burada fazla sıkıntı çekmezler. Ama İstanbul'un yoz yaşamı içinde gelenek ve göreneklerinden hiçbir şey kaybetmeden kalırlar. Maddi durumu iyi olup da kendini unutan birçok Kürt ailesine karşın Fırat yoldaş ve ailesi Kürtlüklerini ve yurtsever özlerini her zaman korurlar. Ailesinin yurtsever yapısı, Fırat yoldaşın da yurtsever duygularla büyümesini sağlar.

'90'larla birlikte yaygınlaşan serhildanlar Kürtlükten umudunu kesen herkese can vermişti. Özellikle yıllardır metropollerde yaşayan, Kürtlüğünden utanan ve kendisini Türk diye tanıtan birçok insan, artık '*Kürdüm*' demekten utanmıyor; başı dik, onurluca mücadelesine sahip çıkıyordu. Kürdistan'dan başlayarak metropollere yayılan serhildanlar, örgütlenmeye hazır bir kitle yaratmıştı. Özellikle gençler mücadele safalarına akın akın geliyordu. Gelemeyenler ise bulundukları yerlerde örgütlenme çalışmalarına katılıyor, ya legal, ya da illegal alanda görevlerini yerine getiriyorlardı.

Bu gelişmeler, her zaman bulunduğu toplumdan farklı özelliklere sahip olduğunu hisseden, bir türlü uyum sağlayamayan Fırat yoldaşı da derinden etkilemişti. Yurtsever bir aileye sahip olduğu için mücadeleyle çok çabuk tanışmıştı. Evlerine sık sık cephe faaliyeti yürüten arkadaşlar gelmektedir. Bu arkadaşlar sayesinde O da görev alır ve büyük bir fedakarlık ve özveriyle görevlerini yerine getirir.

İlk tanışmamız, şu anda mücadele safalarında bulunan bir arkadaşın sayesinde olmuştu. Kısa bir birliktelikten sonra Fırat arkadaşını yavaş yavaş tanımaya başlamıştık. İlk göze çarpan özelliği, aniden dışı vuran coşkusu ve heyecanıydı. Bu durum yanındaki insanı bile alevlendiriyordu. Fiziksel uzun boylu ve oldukça zarif bir vücudu vardı. Saygılı, ölçülü, ne söylediğini bilen bir kişiliğe sahipti. Hepimiz gibi O da hep ülkeye gitmeyi dayatıyordu.

Bir akşam vakti Fırat yoldaşla eve doğru yol alıyorduk; bardakta boşanırçasına yağmur yağıyor, biz de kaldırımdan ilerliyoruz. Bizi evde bekleyen arkadaşlara çabu-

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **Hakkari Haziran 1998**

cak yetişmek için hızlı adımlarla ilerliyoruz. Yağmur birden hızlanmıştı, bu yüzden koşmaya başladık, ama yine de sırlıklı olmuştuk. Odaya girdiğimizde arkadaşlar sıcak sobanın etrafında toplanmış tartışıyor, bir taraftan da portatif tüpün üstünde demlenen çayı bekliyorlardı. Selamlaştıktan sonra bize de sıcak sobanın etrafında yer açtılar. Dışarıda yağın yağmura bakıp çayımızı yudumluyorduk. Fırat arkadaş yine her zamanki coşkusuyla sohbet katılıyordu. Konuşmalarımızın büyük bir kısmı gerillaya yönelikti. Hepimizin aklında ve sohbetlerimizde sadece gerilla ve gerilla yaşamı vardı. Herkesin gözünde alev alev yanan bir parıltı görülüyordu. Mücadeleye duyulan özlemin ışığıydı bu. Birisi '*haydi, Başkan Apo'nun savaşı adayları olalım*' dese, herkes koro şeklinde evet diyecekti.

Tartışmanın sıcaklığıyla zamanın nasıl geçtiğini anlayamadık. Yine de hepimiz sevinçliydik ve yerimizde duramaz olmuştuk. Çünkü bu akşam karar gecesi olmuştu. Kararımızı vermiştik, gerillaya katılacaktık. Şimdi toplanmış, arkadaşların bizi almasını bekliyorduk. Arkadaşlar geldi ve

grup grup ayrıldık. Her birimiz Kürdistan'a, anavatanımıza özgürlük savaşçısı olmaya gidiyorduk. Herkes birbiriyle vedalaştı ve serkeftin diledikten sonra ayrı ayrı gruplar halinde ülkeye yöneldik.

Hepimiz ayrı yerlerde savaşımıza devam ediyorduk. Fırat yoldaşla ben Hakkari taraflarında idik. Oldukça cesaretlili ve heyecanlıydı. Yaşamdaki büyük coşkusu ve morali herkes tarafından takdirle karşılanıyordu. Boş zamanlarını okuyarak değerlendiriyor, öğrenmek için büyük bir çaba harcıyordu. Herhangi bir görev çıksa herkesten önce gönüllü oluyor, hemen çantasını sırtına alarak öne çıkıyordu.

Fırat arkadaş, Hakkari'de yapılan Pagan eylemine de katılmıştı. Yoğun bir hazırlık ve planlama sonrası eylemi gerçekleştirmiştik. Eylem dönüşünde Türk askerleriyle uzun ve sıcak bir çatışmaya girdik. Düşman bütün tekniğiyle arkadaşların bulunduğu tepeleri bombardıman ediyor, bir yandan kobralar yakın mesafeden vuruyor, alttan da düşman askeri ilerliyordu. Karşı sırtlarda da suikast timleri her harekete ateş ediyordu.

Bunca ateş altında birileri bu alttan gelmeye çalışan düşmanın ilerlemesini engellemeliydi. İşte o gün Fırat arkadaş, ilerlemek isteyen düşman üzerine kurşun yağdırarak nefes aldirtmiyordu. Onun için önemli olan, o anda alttan gelen özel savaş güçlerini engelleyebilmek, vurmaktı. Böyle de yapıyordu. Onlara ilerleme fırsatı vermiyordu. Ama dikkatsiz davranıyor, kafasını mevziden dışarı çıkartarak kurşunlar savuruyordu.

Birden Fırat arkadaş sırt üstü mevziye düştü. Öylesine sessizce sırt üstü uzanıyordu. Suikast kurşunu kafasına isabet almıştı. Başından akan kan siyah saçlarının arasından toprağa düşüyordu. Artık toprakla bütünleşmişti; gönlümüzde yanan bir ateş olmuş ve beynimizde bir yuva edinmişti.

Fıratlar'ın toprakla birleştiği yerlerde her yıl ilk önce toprak anamız kendi eliyle koyar kır çiçeklerini.

Ant olsun ki, mücadelemiz halkımız özgürleşinceye kadar devam edecektir.

Mücadele arkadaşları

Şehit Fikret

Seni kahramanca savaşıyla hatırlıyoruz

Amed eyaletinden saflara katılan **Fikret** yoldaş, burada temel eğitimini aldıktan sonra gerilla birlikleri içinde yerini alır. Kısa zamanda gerillaya uyum sağlar, yaşama katılım gösterir. Oradan Garzan'a gönderilir. Burada da yaşama aktif katılımı ve yoldaşlarıyla geliştirdiği candan, sıcak ilişkilerle kısa zamanda sevilir, sayılır. Katıldığı birçok eylemde düşmanın üzerine büyük kararlılık ve cesaretle yürüyerek önemli yararlılıklarda bulunur.

İlkokul mezunu olmasına rağmen ulusal bilincini geliştirme de gösterdiği engin çabalarla gelişme istemini açığa vurur. Birçok yönüyle kaydettiği gelişme ve sergilediği olumlu pratiği ile hem arkadaşlarının hem de komutanlarının dikkatini çeker. Daha da gelişme kaydetmesi ve halkına daha ileri düzeyde yararlılıklar sunabilmesi amacıyla güçlü bir eğitimden geçmek üzere '96'da Önderlik Sahası'na gönderilir.

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fikret**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos**

1998, Bahçesaray, Van-Çatak

Görevi: **Takım komutanı**

Fikret yoldaş Parti Önderliği'nin yakın denetiminde aldığı eğitimle büyük güçlenme ve bilinçlenme sağlar. Parti ve Ön-

derlik gerçeğini yakından kavrar. Halkına ve mücadeleye bağlılığı daha da pekişir.

Parti Merkez Okulu'nda aldığı bu eğitimle yeniden kutusal vatan topraklarına yönelir. Geldiği Güney Kürdistan'da savaş birliklerinde yerini alır. Zap, Metina ve Haftanın alanlarında işbirlikçi-ihanetçi güçlere karşı savaşıır. Daha sonra '98 yılında Botan eyaletine geçer. Burada da birçok eylem ve çatışmaya katılarak önemli yararlılıklar gösterir.

Mücadele pratiği boyunca birçok eyleme katılan, defalarca yaralanan, buna rağmen gittikçe mücadele azmi keskinleşen Fikret yoldaş, birçok kez de eylemlerde gösterdiği başarılar için ödüllendirilir. Bu süreçte takım komutanı olarak da pratiğine devam eder.

En son Ağustos 1998 yılında Bahçesaray-Van alanında şehir baskını eyleminde en önde yerini alır. Düşmanın üzerine saldırı birliği içerisinde yürür.

Düşmana kahredici darbeler indirir ve kahramanca bir savaşım sergileyerek devrim şehitleri kervanına katılır.

Fikret yoldaşın azmi, kararlılığı, coşku dolu anısı Ulusal kurtuluş mücadelemizde ebediyen yaşatılacak, anısına büyük bağlılıkla zafere yürünecektir.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

**Şehit Gelhat
Bölüğü'nden
mücadele arkadaşları**

Abdulkadir ...

Sen de bir kardelen oldun doruklarda

Zınar yoldaşın şehit düşmeden önce annesine yazdığı mektup:

Değerli Annem Hediye'ye

Anneciğim sana nasılsın iyi misin diye soramıyorum, çünkü acılar ve çileler içerisinde olduğunu iyi biliyorum. Teyzemin oğlu Abdurrahman'ı gördüm, her gün senin, benim için ağladığını söyledi. Bu durum beni çok kızdırdı. Sebebini bir türlü anlayamadım. Anacığım, sen benim için gururlanman gerekirken ağlayıp, sızlıyorsun. Ben halkım için, ülkem için böyle bir karar aldım ve dağlara çıktım. Bizden sonraki çocuklar bizim gibi olmasın, büyüklerimiz bizler için bir şeyler yapmadı demesin diye gerillaya katıldım. Bu yüzden ağlamana gerek yok, ağlamak sana hiçbir şey kazandırmaz. Ve bu çaresizliktir. Eğer eskiden olsaydı ağlamaya insan anlam verebilirdi. Ama bu gün on binlerce şehidin verildiği bir ortamda ağlamak, çaresizlik kesinlikle kabul edilmeyecek bir durumdur. Ağlayacağınıza bu mücadeleye daha fazla katkı sunun. Daha fazla örgütlenin. Daha fazla üzerinize düşen görevleri yapın.

✱ Adı, soyadı: **Abdulkadir ...**

Kod adı: **Zınar**

Doğum yeri ve tarihi: **Xırabe Şeref köyü-İdil, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Çatak Çiyayê Zer**

Onun için ağlama Anne. Eğer beni seviyorsan her şeyden önce, benim sevdiğim amacı seveceksin. Benim sevdiğim ülkeyi, toprağı, tarihi, kültürü sevmelisin, ondan sonra beni bol bol sevebilirsin.

Yoksa senin bu sevgin gerçek değildir Ana. Çünkü bir Ana evladının köle olmasını istemez. Her gün başkalarının köleliğini yapmasını istemez. O'nun için en güzelini en yücesini en kutsalını ister. Bizim için de en yüce en kutsal olanı, en büyük değer ve en büyük

namusumuz toprağımızdır, ülkemizdir. İnsan kendi namusunu toprağını ülkesini sevmelidir. Onu koruyabilmelidir. Gerekirse onun uğrunda canını, malını bile feda etmeye hazır olmalıdır.

Bu da bizim ülkeye olan bağlılığımızı sevgimizi gösterir. Her gün düşmana köle olacağımıza bir gün ülkemizde özgür yaşamak yeterlidir. Eğer beni seviyorsan benim için ağlama, ağlayacağına ülkemiz için sana düşen görevleri yap. Elinden ne geliyorsa onu yapmanı istiyorum.

9 Haziran 1998

Merhaba sizlere; Şehit kervanımızın, kardelen çiçeğimizin ailesine merhaba. Acımız sonsuzdur. Sizlerle acımızı paylaşıyoruz. Şehitlerimizin anısına Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun geliştirdiği yeni barış sürecini geliştirmeye çalışıyoruz. Siz de Zınar'ın anısına bu sürece kendinizi aktif bir şekilde katabilirsiniz. Birbirimizi görmesek de kalplerimiz İmralı'da bütünleşiyor.

Kucak dolusu sevgi ve saygılarımla.

**Mücadele arkadaşı
Medya Ziyat**

Gülcan DÜNDAR

Samimiyet Timsali GERÇEK BİR KAHRAMAN

Bir şehidi anlatmak, yani onu tarihin akışı içerisinde geriye dönüp bakacaklar için tanıtmak... Veya gelecek kuşaklara tarihi yaratanları, yaratılan tarih içinde bedel olanları kavratmak...

Herkesin ve her şeyin tanıtılmaya, anlatılmaya ihtiyacı olabilir, fakat şehitlerin böyle bir şey ihtiyacı yoktur. Buna bizim ihtiyacımız var. Şehitleri tanıtmak, onları anlatmak biz geride kalanlar için çok önemlidir.

Şehitleri anlatmaktan ziyade anlayabilmek, onların uğrunda şehit düştüğü davalarına bağlı kalabilmek ve gelecek kuşaklara yaratılan her şeyin nasıl kazanıldığını öğretebilmek için şehitleri anlatmak gerekir. Bu hem çok zor, hem de ağır bir yükür insan için. Anlatılacak şehit kardeşinizse, onu anlatmakta daha da zorlanacağınız açıktır. Bunun için Şehit Agirî'yi anlatmak yerine, kendi yazdığı raporuyla O'nu tanımanın daha kolay olacağına inanıyorum. Çünkü kimse O'nu Parti merkez okulunda yazdığı raporundan daha iyi anlatamaz:

“Mardin alanı yarı feodal ve dinin etkisinde olan bir bölgedir. Benim ailem orta halli, özel savaştan etkilenmiş, küçük burjuva-köylü ve devrimin de etkisinde olan bir ailedir. Babam sağlık memuru olduğu için görevi gereği birçok bölgeyi dolaşmıştı. Ben bir yaşındayken babamı kaybettim. Babamın vefatı üzerine annem köyüne döndü. İki yıl içinde amcam ve dedem de vefat edince annem bütün aileye bakmak zorunda kalmış. Aile reisliği mecburen ona kalmış. Annem babamın memurluğundan dolayı okumanın faydalarına inanmış olmalı ki, tüm aile fertlerini

❖ Adı, soyadı: **Gülcan DÜNDAR**

Kod adı: **Agirî**

Doğum yeri ve tarihi: **Selhê**

Midyat, Kasım 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **Aralık 1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 1998, Herekol operasyonu Bestler**

okutmuştur. Hepimizi okuttuğundan dolayı diğer çevremizdeki ailelerden hep saygı görmekteydik.

Büyüyen aile fertleri zamanla bir bir evden ayrıldı. Bir abim saflara katılırken, diğer bireyler de değişik yerlere dağıldı. Sadece annemle ben köyde kaldık. Bu arada düşmanın yoğun baskısı da aile üzerinde eksik olmadı.

Ailede en küçük olmamdan dolayı seviliyordum. Köy ve kent arasında gidip gelen bir yaşamım vardı. Henüz o yaşlarda ailede ve köyde başgösteren ilişkileri görüyor ve anlam vermeye çalışıyordum. Olayları kavramaya başladığımda yoğun çelişkiler yaşadım. Aile yaşamı-

mızın diğer çevre yaşamından farklı olması, aile bireylerinin kendine göre bir yaşam çizgisine sahip olması ve annemin geleneklerin koruyucusu durumuna gelmesi çelişkilerimi artırıyordu. Bu arada abimle halk gerçekliği-miz üzerine yaptığım tartışmalar ve sohbetler beni düşündürüyordu. Bütün bunların sonucu, ben ne kadar tam anlamıyla anlamasam da sürekli gerillayı, partiyi düşünüyor ve devrimci olmak istiyordum.

Bir süre sonra köyümüze gelen arkadaşlarla tanıştım ve saflara katılmak istedim. Küçük olduğum için beni götürmediler. Bunun üzerine milis düzeyinde köyde çalışmalara başladım. Savaşçı aktarma vb. görevler yükleniyordum. Yaşanan şehadetler ve gelişen yoğun baskılara annemin tutuklanması da eklenince köyü terk ederek İstanbul'a göç etmek zorunda kaldık. İstanbul'da aile hem parti ile olan ilişkilerini kopartmıyor, hem de düzenle ilişkileri geliyordu. Bütün bunlardan ben de payıma düşeni alıyordum.

Abimin etkisi ile düşünsel olarak kendimi geliştirmek için durmadan kitap okuyordum ve bir yerden sonra bütün bunların beni doyurmadığını görüp saflara katılma istemimi aileye açtım. Direkt olarak olmasa da ikna ile aile ilişkileri ve annemin yalnızlığını gerekçe yaparak beni durdurmaya çalışıyorlardı. Ben ailemi sevdiğim için katılmam gerektiğini söyleyerek Aralık 1991 yılında partiyeye katıldım.

8 ay İstanbul'da faaliyet yürüttükten sonra Serhat, Doğu Kürdistan üzeri Xankurkê'ye geçtim. Daha önceden partiyi tanımamdan dolayı bildiğim parti

Gülcan DÜNDAR

Samimiyet Timsali GERÇEK BİR KAHRAMAN

Bir şehidi anlatmak, yani onu tarihin akışı içerisinde geriye dönüp bakacaklar için tanıtmak... Veya gelecek kuşaklara tarihi yaratanları, yaratılan tarih içinde bedel olanları kavratmak...

Herkesin ve her şeyin tanıtılmaya, anlatılmaya ihtiyacı olabilir, fakat şehitlerin böyle bir şey ihtiyacı yoktur. Buna bizim ihtiyacımız var. Şehitleri tanıtmak, onları anlatmak biz geride kalanlar için çok önemlidir.

Şehitleri anlatmaktan ziyade anlayabilmek, onların uğrunda şehit düştüğü davalarına bağlı kalabilmek ve gelecek kuşaklara yaratılan her şeyin nasıl kazanıldığını öğretebilmek için şehitleri anlatmak gerekir. Bu hem çok zor, hem de ağır bir yükür insan için. Anlatılacak şehit kardeşinizse, onu anlatmakta daha da zorlanacağınız açıktır. Bunun için Şehit Agirî'yi anlatmak yerine, kendi yazdığı raporuyla O'nu tanımanın daha kolay olacağına inanıyorum. Çünkü kimse O'nu Parti merkez okulunda yazdığı raporundan daha iyi anlatamaz:

“Mardin alanı yarı feodal ve dinin etkisinde olan bir bölgedir. Benim ailem orta halli, özel savaştan etkilenmiş, küçük burjuva-köylü ve devrimin de etkisinde olan bir ailedir. Babam sağlık memuru olduğu için görevi gereği birçok bölgeyi dolaşmıştık. Ben bir yaşındayken babamı kaybettim. Babamın vefatı üzerine annem köyüne döndü. İki yıl içinde amcam ve dedem de vefat edince annem bütün aileye bakmak zorunda kalmış. Aile reisliği mecburen ona kalmış. Annem babamın memurluğundan dolayı okumanın faydalarına inanmış olmalı ki, tüm aile fertlerini

❖ Adı, soyadı: **Gülcan DÜNDAR**

Kod adı: **Agirî**

Doğum yeri ve tarihi: **Selhê**

Midyat, Kasım 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **Aralık 1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 1998, Herekol operasyonu Bestler**

okutmuştur. Hepimizi okuttuğundan dolayı diğer çevremizdeki ailelerden hep saygı görmekteydik.

Büyüyen aile fertleri zamanla bir bir evden ayrıldı. Bir abim saflara katılırken, diğer bireyler de değişik yerlere dağıldı. Sadece annemle ben köyde kaldık. Bu arada düşmanın yoğun baskısı da aile üzerinde eksik olmadı.

Ailede en küçük olmamdan dolayı seviliyordum. Köy ve kent arasında gidip gelen bir yaşamım vardı. Henüz o yaşlarda ailede ve köyde başgösteren ilişkileri görüyor ve anlam vermeye çalışıyordum. Olayları kavramaya başladığımda yoğun çelişkiler yaşadım. Aile yaşamı-

mızın diğer çevre yaşamından farklı olması, aile bireylerinin kendine göre bir yaşam çizgisine sahip olması ve annemin geleneklerin koruyucusu durumuna gelmesi çelişkilerimi artırıyordu. Bu arada abimle halk gerçekliği-miz üzerine yaptığım tartışmalar ve sohbetler beni düşündürüyordu. Bütün bunların sonucu, ben ne kadar tam anlamıyla anlamasam da sürekli gerillayı, partiyi düşünüyor ve devrimci olmak istiyordum.

Bir süre sonra köyümüze gelen arkadaşlarla tanıştım ve saflara katılmak istedim. Küçük olduğum için beni götürmediler. Bunun üzerine milis düzeyinde köyde çalışmalara başladım. Savaşçı aktarma vb. görevler yükleniyordum. Yaşanan şehadetler ve gelişen yoğun baskılara annemin tutuklanması da eklenince köyü terk ederek İstanbul'a göç etmek zorunda kaldık. İstanbul'da aile hem parti ile olan ilişkilerini kopartmıyor, hem de düzenle ilişkileri geliyordu. Bütün bunlardan ben de payıma düşeni alıyordum.

Abimin etkisi ile düşünsel olarak kendimi geliştirmek için durmadan kitap okuyordum ve bir yerden sonra bütün bunların beni doyurmadığını görüp saflara katılma istemimi aileye açtım. Direkt olarak olmasa da ikna ile aile ilişkileri ve annemin yalnızlığını gerekçe yaparak beni durdurmaya çalışıyorlardı. Ben ailemi sevdiğim için katılmam gerektiğini söyleyerek Aralık 1991 yılında partiyeye katıldım.

8 ay İstanbul'da faaliyet yürüttükten sonra Serhat, Doğu Kürdistan üzeri Xankurkê'ye geçtim. Daha önceden partiyi tanımamdan dolayı bildiğim parti

ilişkilerini Xankurkê'de bulamadım ve büyük bir sarsıntı geçirdim. Bir anlamda da arkadaşlardan daha fazla ilgi bekliyordum.

Burada gördüğüm temel eğitimden sonra '92 Güney savaşına katıldım. Savaşın sonuçlanmasıyla birlikte Zelê'ye ve buradan hareketli tabura geçtim.

Daha sonra Botan'a gitmeyi dayattım ve geçmeyi başardım. Botan'da aradığım gerçek partiyi buldum. Bundan sonra kendimi ispatlamak istedim. Bu da intiharvari bir pratiğin sahibi olmamı beraberinde getirdi. Sonra 5. Kongre'ye katıldım.

Kongrede parti ve devrim sorunu ile tanıştım. Sanki bir duvara çarpar gibi olmuştum. Kişilik sorunlarımızdan dolayı devrimi kaçırdığımız sonucuna vardım. Asıl olarak partiye katılmam kongrede gerçekleşti. Kişiliği değiştirmeden cevap olmanın mümkün olmadığını gördüm ve kendime yüklenerek kişiliğimde sınıf savaşımını başlattım. Önderliğin çözümlemeleri karşısında kendimi ezik hissediyordum ve daha fazla kendime yükleniyordum. Sorunların büyüklüğü karşısında kendime karşı bir güvensizliği yaşadım. Önderliğin değerlendirmeleri karşısında dinleme hakkını bile kendime vermiyordum. Askeri yaşamda bana şekilci ve kalıpcı gelen durumların, savaşın ve ordulaşmanın gerekleri olduğunu kavrayarak anlam verebildim.

Komutanın her an düşünüp karar verebilmesi, ideolojik-politik donanıma sahip olması gerektiği bilincine vardım. Kadın ordulaşmasına başta yanılıgılı yaklaşımlarım oluyorsa da, sonradan buna anlam vererek gerekliliğine inandım. Ordulaşmaya karşı güvenim gelişti ve savaşta daha fazla yük almam, komutanlık yapmam gerektiğine inandım. Önderliğin çözümlemeleri ve arkadaşların yardımı ile özgür kadının militan özelliklerine ulaşarak kendi ayaklarım üzerinde dura-

bileceğime inanarak buna yöneldim. Önderliğin verdiği güç, eğitimin getirdiği netleşme ile içinde bulunduğum durumu kavradım. Bunun sürekli olması gerektiğini de biliyorum..."

Agirî heval henüz küçük yaşta olmasına rağmen aile içerisinde sorunlar karşısında duyarlı bir kişiliğe sahipti. Bir sorunum olduğunda gelip konuşulması için ortamı hazırlıyor ve sorunumu O'na anlatmamı sağlayarak çözümler öneriyordu. Sorumluluk ve sorunlara karşı çözüm bulmak istemesi bir yerde O'nun Kürdistan sorununa çözüm arayan bir devrimci konumuna gelmesini de sağladı.

Gülcan, mantıklı olmanın yanı sıra duygusal bir insandı. Asuri katliamından kurtulan biri olan ninem yaşadıklarını Gülcan'a anlatırken, O bunlardan çok etkileniyordu. Halkların yaşadığı zulüm karşısında hayretler içinde kalırken, bu durum aynı zamanda O'nda bir öfke uyandırıyor. Kadın sorununa ilişkin geleneksel düşünceleri ve yaklaşımları kabul etmiyor, daha iyi çözümler üzerine düşünüyordu. Kadının erkekle eşit olması gerektiği halde neden toplum tarafından ezildiğini kendisine sorarak bu durumu kabul etmediğini yaşamında da gösteriyordu. Çeyiz hazırlayan genç kızları gördüğünde buna dayanamıyor ve karşı çıkıyordu. Klasik evlilik kurumuna karşı olduğunu her zaman dile getiriyordu. Evliliği köleliğe girişin başlangıcı olarak kabul ettiğinden dolayı hep uzak durmaya çalışıyordu. Onun için ülke sevgisi, ülke aşkı her şeyin üzerinde geliyordu.

Ailemizin en küçüğü olmasından dolayı annemin O'na aşırı titiz davranması ve sürekli doktorlara götürmesinden kendisi de rahatsız oluyordu. Bunun üzerine annem doktorların bir şey bulamadıklarını, hastalığının bulunması için hoca ve şeyhlere gitmeleri gerektiğini söyleyerek

O'nu şeyhlere gösteriyordu. O zamanlar henüz küçük olmasına rağmen bunların saçmalığını gelip bana anlatıyordu.

Partiye katıldıktan sonra bir yıl kadar kendisinden haber alamadık. '92 Newroz'unda bizler aile olarak İstanbul Dolapdere'de toplanan kalabalığın içinde yer almıştık. Cizre'de düşmanın saldırısını haber alan kitle daha fazla öfkelenmişti. Etrafı polis sarmış, bizler de polise yakalanmadan kurtulmanın yollarını arıyorduk. Ben bir yöne doğru uzaklaşırken, türbanlı birisi koluma girerek gitmem gereken yolu bana söyledi. Türbanlının Gülcan olduğun anlayınca şok olmuştum. O tehlike anında üst kattan bizi izlemiş ve tehlikede olduğumu görünce aşağıya inerek bana yardımcı olmuştu.

Bir gün İstanbul'da Kürtlerle ilgili bir etkinlik vardı. Etkinliğin sonunda Gülcan'ın Apê Musa ile yan yana oturduğunu gördüm. Konuşmalarının sonunda Apê Musa'nın "Dağa gidin kızım" dediğini duydum...

Agirî gerillaya katılmış ve O'ndan uzun süre haber alamamıştık. Gerilladaki kardeşimiz bir yerde tesadüf eseri O'nunla karşılaşmış ve bu karşılaşmalarını bizlere bir mektupla ulaştırmıştı. O mektubun Agirî ile ilgili bölümünde Agirî'nin ne kadar değiştiğine işaret etmekteydi:

"Size gerek duyduğum bir anımı kısaca anlatacağım. Hiç beklemediğim bir anda Agirî arkadaşla buluştum. Bir raslantı sonucu oldu. Şimdi bulunduğum sahaya gelişin coşkusu içinde yol boyu birçok arkadaş grubu ile buluşmak, büyük moral ve güç veriyordu bizlere. Yolumuza devam etmek için ayrıldığımız da ise büyük bir hüznü kaplıyordu içimizi. Bu yolculuğun devamında Haftanın kampına ulaştık. Burada hiç tahmin etmediğim bir sürprizle karşılaştım. Aslında her şey tesadüf sonucu gerçekleşti. O gün Agirî arkadaş da başka bir

alandan görev icabı gelmişti. Arkadaşlar kendisine bizim de gelişimizin haberini verince espri sanıp fazla üzerinde durmamış. Kampa akşam üzeri ulaştığımız için o gece görüşemedik. Agirî arkadaş inanmadığı için ya doğruysa kaygısını da taşıyarak sabah erkenden kaygılarını gidermek için geldi. Beni görünce oldukça heyecanlandı; ilk sözü, 'Gerçekten sizsiniz, hangi rüzgar sizi buraya getirdi? İnanın ki, sizin buraya geleceğinizi tahmin bile etmiyordum' oldu

Tabii ki, bizi götüren parti rüzgarıydı. İkimiz de görüşmemize çok sevinmiştik. Sizden hiç haber almadığını söyleyerek hepimizi teker teker sordu. Mutlu bir yolun yolcusu olduğumuz için sevgi dolu anılar yol boyu hiç eksik olmadı. Unutmadan şunu da ekleyeyim; kendisinin benden bir istemi oldu. Eğer mektup yazarsam başta size ve tüm dostlara canı gönülden selamlarını iletmemi istedi. Kendisinin durumu çok iyi, güçlü ve sevinçliydi.

Partinin verdiği değere layık olmak için yaşama içten katılıyor. Agirî arkadaş eskisinden kat be kat daha güçlü bir yapıya ulaşmış. Dinç ve atik olmuş. Sizce espri gibi gelebilir, ama Agirî arkadaş gerçekten 'ateş' gibiydi. Cesur ve sağlamdı; tabii partinin O'na kazandırdığı mertebe sayesinde, bilince çıkardığı özgür kadın gerçeği, bununla kazandığı savaşçı yetenek ve özellikleri ile görevinde aktif bir kişiliğe ulaşmış. Partinin önemli hamlelerini yakından izlemiş, Önderlik sahasında eğitim görme şansına ulaşmış. Bilinç düzeyi gelişmiş; artık özgürce kendisini yürütebilmekte. Yani kendisini merak edilecek durumdan kurtarmış güçlü bir komutandır O."

Heval Agirî, gerillaya gideceği zaman bizlerden ayrılırken son olarak "Şêr şêri, çi jine, çi mêre" demişti. Ve bize şehadet haberi geldiğinde komutanı şehadetine ilişkin bir pusulayı da

beraber yollamış ve orda Agirî'nin şehit olmadan önce son sözlerini de yazmıştı. Ve Agirî gerillacılığını noktalarken, başladığı gibi aynı sözleri yinelemişti; "Şêr şêri çi jine, çi mêre."

Ne mutlu sana kardeşim Gülcen, ne mutlu sana yoldaşım Agirî!..

**Ağabeyin ve yoldaşın
Dewran Agirî**

**Agirî hevalin şehadetinden
dolayı Cemal (Murat Karayılan)
yoldaşın ailesine yazdığı
mektup**

Ailenizden yoldaş Agirî gibi büyük cesaret kaynağı, sarsılmaz bir komutan ve samimiyet timsali gerçek bir kahramanın çıkmış olmasından dolayı sizleri kutluyorum ve tüm aile fertlerinizi en içten duygularla saygıyla selamlıyorum.

PKK'nin yüksek cesaretli militan düzeyini, savaşçılığını, direnişçiliğini ve dürüstlüğü, yıllarca savaştığı Botan dağlarında cenk meydanında defalarca gösteren değerli yoldaş Agirî'nin şehadetini sizlere bildirmeyi bir görev olarak biliyorum. Kuşkusuz ki, bu kahramanlara karşı borcumuz ve görevimiz sadece bu değildir. Temel görev çok daha kapsamlı ve çok daha fazla ağırdır.

Özellikle cesaretiyle öne çıkmış bu değerli yoldaşımızın üzerinden malzemelerini alırken, albümünü ve yazılarını değerlendirmek üzere size ulaştıracağım sözünü, şehidimize orada, o çatışma ortamında verdim. Ve şimdi sadece o sözümü yerine getirmeye çalışıyorum. Eğer önceden duymamışsanız, bu haberi size vermekle sizleri derinden sarsmış olabileceğimi biliyorum. Sanıyorum siz bunun idrakı içerisindesiniz. Agirî gibi kişilikli, inanç ve cesaret örneği olan genç bir Kürt kızının yakını olmak sadece ve sadece büyük bir gurur ve şereftir. Buna layık olmak ise, hepimiz

için geçerli olan, şehitlerin yaşamını yaşamımızın bir parçası haline getirmek ve bu kahramanların anısını mücadeleyi yükselterek yaşatmaktan geçmektedir.

11 Nisan 1998 tarihinde Botan'ın Bestler alanında başlayan düşman operasyonunda 14 Nisan günü Bestler'in Herekol eteklerinde yaşanan kapsamlı bir çatışmada arkadaşımız şehit düşmüştür. Düşman bu çatışmayı özellikle benimle ilgili olarak işlemiştir. Sözümüne 25 arkadaşın kendini feda ederek kurtulmamı sağladığını belirtiyordu. Tabii ki böyle bir şey yoktur. Eğer kendini feda etmekten bahsedilecekse tek bir kişiden söz etmek mümkündür. O da kahraman Agirî arkadaşdır.

Bulduğum mevziye kendi inisiyatifi ile gelerek, beni o mevziden çıkarıp daha geriye çekmek için nasıl tutunduğunu, nasıl ısrar ettiğini ve bu ısrarında nasıl direttiğini hiçbir biçimde ifade edemem. Samimiyet, yoldaşlık, kararlılık ve cesaret kokan o anlamlı tutumun şahsımla herhangi bir alakası yoktur; orada bir koordinatörlük kurumunu temsil etmemden ötürü Agirî yoldaşın partiye karşı duyduğu derin sorumluluğun bir sonucudur.

Aynı yerde yakın mesafede her türlü tekniğin kullanıldığı çatışmayı çetin bir biçimde akşama kadar sürdürdük. Ve burada **Zelal, Delal, Adnan** ve en son **Agirî** arkadaşlar şehit düştüler. Agirî arkadaşın şehit düşmeden yarım saat önceki son sözü şudur: "Şêr şêre, çi jine, çi mêre!" Bu, düşmanı geri püskürtürken sarfettiği son sözüydü.

Bu şehitleri unutmayacağız ve Kürdistan'ı özgürleştirerek yaşatacağız. Botan'da Zelaller, Adnanlar, Agirîler hiçbir zaman unutulmayacak ve bayrakları dalgalandırılacaktır.

Tüm aile fertlerinizi yoldaşça selamlıyor, saygılar sunuyorum.

**31 Ekim 1998
Cemal (Murat Karayılan)**

Numan ŞENGAL

İçine kapanık şair

Küçük yaşta ailesiyle birlikte bir Ege kenti olan Manisa'ya göç eden **Numan** yoldaş, çilekeş, hüznü dolu bir çocukluk yaşamıştır. Aile bütçesine katkı için küçük yaşta çalışmaya başlamış, annesiyle birlikte tarım işçilerinin arasına karışmıştır. İşçilerin çoğunun Kürt oluşu, bu insanların hem üretimde hem de toplum içinde itilip kakılmaları, horlanmaları, sömürünün boyutlarını genç yaşlarda görmesini sağlamıştır. Yaşadığı sosyal gerçekliğin yarattığı ilişkiler O'nu çok derin arayışlara sürüklemiştir. Geldiği sosyal sınıf ve yaşadığı fakirlik sebebiyle insancıl yaklaşım, adalet duygusu, Numan yoldaş mücadeleye, partiye adım adım yaklaştırmıştır.

Efendi, kibar, ince bir ruha sahip olan Numan yoldaş, duygusal, edebiyatı seven, bilime meraklı ve sürekli öğrenme çabası içerisinde olan bir kişiydi. Bu özelliklerinden dolayı çevresindeki gerilikler, sömürü ve insanlık dışı yaklaşımları asla kabul edemiyordu. Duygusal yapısı O'nu isyana sürüklüyordu. Ama yeteri kadar bilinçli ve bu sosyal düzeni değiştirecek güçte değildi. Bu yüzden arayışları O'nu partiye sürüklemişti.

Partiye katıldıktan sonra kendini savaşa kilitleyen Numan yoldaş, PKK militanlığının bir gereği olan duygulu, insancıl, sanatçı, adaletli yönlerini daha da geliştirmiş,

Adı, soyadı: **Rıdvan ERDEN**
Kod adı: **Numan Şengal**
Doğum yeri ve tarihi: **13 Haziran 1972, Kızıltepe**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Aralık 1998, Pervari-Hasyan-Bindarîn alanı Garisan**

hem sıcak savaşı hem de sınıf savaşını vermeye devam etmişti. Emeğe yabancı olmadığı için saflarda da bu yönlü yaşamaya katkısını sunmuş, yoldaşlarına bu konuda daima örnek teşkil etmişti. Kimse O'nu bir iş üzerinde yakınırken görmemiştir. En basit işten en zor göreve kadar yaklaşımlarında dürüstlük, sonuç olmada ısrarcılık vardı. Bu, onun küçük yaştan itibaren gelişen proleter yapısının saflara, parti yaşamımıza yansıyan en güzel işaretleriydi. Üslupta, hitabında kusur etmez, yoldaşlarıyla konuşurken, onları incitme kaygısını taşıdığı yüz ifadesinden belli olurdu. Partiye ilk katıldığı dönemler yüz hatlarında ezilmiş Kürdün ürkekliği okunurken, daha sonra kendine gü-

venen, yaşamda müdahaleci bir insan olup çıkmıştı. Ezilmiş kişiliği derin bir mütevaziliğe, hoşgörüyeye dönüşmüştü.

Parti Önderliğimize çizgi savunuculuğu temelinde dürüst bir bağlılığı sergileyen Numan yoldaş, her fırsatta Önderliğin perspektiflerini okur, üzerinde yoğunlaşır ve bunun yaşamda uygulayıcısı, uygulatıcısı olurdu. Savaşı, Kürt halkının özgürleşme, insanlaşma mücadelesi olarak görürken, savaşın zaferiyle yeni bir insanı, yeni bir toplumu yaratmanın gerekliliğine her zaman büyük bir içtenlikle inanırdı.

Saflara katıldıktan sonra Kürdistan tabiatıyla da tanışan Numan yoldaş, şiirlerini, yazılarını Kürt insanı ve ülkesiyle süslemiş, onlara duyduğu hayranlığı her yazısında sergilemiştir. Yazılarında Kürt insanının düşürüldüğü tuzağı, onun sosyal gerçekliğini motif alan Numan yoldaş, işçiler arasında yaşanan korkulara, kaygılara, özlemlere, hayallere bolca yer vermiştir.

İlk öykü denemesi şehadetiyle birlikte yarım kaldıysa da, halkın çektiği acıların canlı bir kanıtı olma niteliğindedir. Bu öykünün kahramanları, yükselen mücadelemizde saflaşmış, bugün tarihin en görkemli yürüyüşünde özgürlük için bedenlerini ateşe vermişlerdir. Halkın zaferine her zaman inanan Numan yoldaş, 1998 sonbaharında ihanetin kör bir kurşunuyla şehit düşerken, kavgasını, hayallerini

can yoldaşlarına emanet edip şehitler kervanına katılmıştır.

Her arkadaşın sevdiği, içtenlikle bağlandığı Numan yoldaş, Arap halkının bir üyesi olan Şehit Harun Aziz arkadaş bir defter hediye ederken, şu satırları yazıyordu:

“Numan yoldaşıma...”

Bir zamanlar düşünüyordum, şimdi de düşünüyorum; ama eskisinden farklı olarak, düşündüğümü yapmaya çalışıyorum. Beni anlıyorsun değil mi, ince ruhlu, üretken, suskun yoldaşım. Buraya klasik şeyleri yazmak istemiyorum. Çünkü bir anlamda klasikleşmekten uzaklaşmaktır devrimcilik. Yüreklerimizdeki devrimci romantizmi da bırakmadan elbette.

Şiirlerini her okuduğumda Kürdü görüyordum. Sen bir Kürt çocuğu olarak Kürdü çiziyordun, tanıyordun, aktarıyordun. Ben ise o Kürt portrelerini kaybettim. O günden bu yana

azap çekiyorum. Çünkü ben bilirim emeğin ve sanatın değerini. Bu defteri de emeklerine emek katmak için armağan ediyorum sana.

Yoldaşlığı nasıl tarif edebilirsin? Bir deri bir kemik olarak mı, yoksa etle tırnak olarak mı? Yoksa birbirinden ayrılmaz parçalar olarak mı?

Ben ne yapsam yoldaşlığı tarif edemem. Çünkü anlatılamaz o, sadece yaşanır. Benle sen ona yakınlaşanlardanız. Ne olursun uzaklaşmayalım...

Ben hiçbir zaman asker olmadım, savaş adamı olamadım. Savaşı sevemedim. Ama bu işin savaşız olmayacağını bildiğim için bu savaşın içine girdim. Sevmeye çalışıyorum, ama bu platonik düzeyde oluyor. Bildiğin en önemli gerçek, ölürsem bile şerefimle olsun. Ondan dolayıdır ki, yaşama aşığı. Yaşama aşık olduğum için savaşıyorum. Sen bana savaşın anlamlı yönlerini göstererek özgürlüğü kavrattın.

“Özgürlük zorunluluğun bilincine varmaktır.”

Dünya içerisinde bilmediğimiz o kadar kavram, olay, olgu var ki, bunların hepsini öğrenmek istiyoruz. Seninle düşünüp, okuyup, tartışıp şimdiye kadar olduğu gibi birbirimizi ilerletelim. (Daha doğrusu sen beni ilerletiyordun.) Hiçbir zaman bıkmak konuşmaktan. Çünkü bu da bir belirti oluyor.

Uçsuz bucaksız zozanlar kadar hür olasın...

**Seni asla unutmayacak olan
yoldaşın Harun Aziz
27 Ağustos 1998**

Biz de Harun yoldaş gibi seni unutmayacağız. Yoldaşlığını, emekçiliğini mücadelemizde yaşatacağız.

**Mücadele arkadaşları adına
Şehit Cudi Bölüğü**

İsmet BAHADİR

BİR ZAMANLAR DEMHAT OLDUM

30 Haziran 1998'de Hakkari'nin Berwar Sêvdin alanında gün boyu süren çatışmalarda kahramanca savaşarak şehit düşen **Demhat** (İsmet Bahadır) ve 11 yoldaşının anısına...

Güneş ilk ışıklarını Qirnê-se'nin en yüksek tepesindeki sivri kayalara dokundururken, kopkoyu bir sis tüm Berwar Sêvdin alanını boydan boya kaplamıştı. Haziranın bu son gününde böyle bir sisi hayramı, şere mi yoracaktım bilemiyordum. Sis tabakasının beyazı gelinlik ve kefeni çağırıyordu Biri beliriyor diğeri sönüyor, sonra tam tersi oluyordu. Bir türlü bu çelişik çağrışımlar bir diğerine baskın çıkamıyor, belirginleşmiyordu.

Akşam eyleme giden arkadaşlar başarılı ve sağlam geri çekiliyordu. Biz de eller tetikte gözler nişangahta pürdikkat pusuya yatmıştık. Az sonra birileri üstümüze gelecekti. Silahlı, şapkalı, çantalı, kaba tabanlı postallarıyla toprağı ezercesine geleceklerdi. Ve vurulacaktık. Öldürecek ve ölecektik. 'Ölüm' ne kadar da ürperti verici bir kelime. Ama yaşamdan ve tarihten kopuk ele alırsan böyle. Oysaki kendisine yaşam hakkı tanınmayan bu halk çoktan ölümü kanıksamıştı. Ne acıdır ki, ölüm artık sıradan bir durum haline gelmişti.

Derken bir asker kolunun öncülleri görüldü. En önde çeteler ilerliyordu. Üstümüze doğru geliyorlardı. Uygun mesafeye girer girmez bir salvo ateş ettik. Namlularımızın çığlıkları Cilo'nun çıplak yamaçlarında yankılanıp tekrar kulağımıza geliyordu. Öndekilerden birkaçı ilk ateşte yere düştü. Karşı taraftaki paniği fark eder etmez sessizlik anını fırsat

✪ Adı, soyadı: **İsmet BAHADİR**

Kod adı: **Demhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1998, Berwar Sêvdin-Hakkari**

bilerek saldırı emri verildi. Tekoşer ilk önce sol ayağını mevzinin kenarına dayayarak dizinin üzerine eğildi. Birinde silah olan ellerini iki yanına yere koymuştu. Bu haliyle az sonra yüz metre yarışında dünya rekoru için yarışacak olan bir atlete benziyordu. Gök mavisi gözlerini hedefe kilitlemişti. İki üç saniyelik bir motivasyon süresinden sonra birden Apollon'un oku gibi fırladı yerinden. İki büküm öyle bir hızla koşuyordu ki, en ufak bir esintinin olmadığı havada yeleklerinin etekleri neredeyse uçuşuyordu. Göz açıp kapayınca kadar bir silah alıp gelmişti. Tam mevziye girecekken arkadan belki hain, belki de zalim bir kurşun buldu nazlı bedenini. Yaralandı. O arada helikopter sesleri de duyulmaya başladı.

Sis ağır ağır zozanların doruklarına yükselirken, zırhlı ölüm makineleri çoktan tepemizde dön-

meye başlamışlardı. Kobraları hesaba katmamış değildik. İki adet füzemiz ve arazinin stratejik noktalarına mevzilenen güçlerimiz, en az bir günlük diş diş bir savaş göze almamızın gerekçeleriydiler. Füzelerle en az bir kobra düşürecek, böylece Türk ordusunun hava üstünlüğünü kırıp ustaca bir arazi savaşı verecektik. Oysaki hesaplarımız tutmadı. Helikopterler çok alçaktan uçuyor, füzelerin etki menziline yükselmiyordu. Ferdi silahlarımız ise zaten etkili olamıyordu. Böylece Türk ordusu hava hakimiyetiyle savaş inisiyatifi tamamen elimizden aldı. İlk iki sonra dört, daha sonra altı helikopter o gün akşama kadar tepemizde ateş yağdıracaktı.

Bu arada bizim grubumuz da neredeyse kuşatılıyordu. En son teknikle donatılmış kobralar en ufak hareketimizi görebiliyor ve iyi isabet ettirebiliyordu. Böyle olunca da biz mevzilerimizde hareket edemiyorduk. Bunu fırsat bilen ordu birlikleri de karadan habire mevzilerimize saldırıyorlardı. Karadan gelen saldırılara karşı koyunca kobralara hedef oluyor, kobralardan korunmaya çalışırken kara saldırılarına karşı koyamıyorduk. Yanlarımızdan sarkan birlikler de bizi kuşatmaya çalışıyorlardı. O an anladık ki, yine sırtımızı tekniğe dayamakla çok büyük hata etmiştik. O durumda Başkan Apo'nun "En büyük teknik insandır" sözleri kafama balyoz gibi iniyordu. Ama artık çok geçti. Böyle anlarda kolay olanı ölmek, zor, doğru ve gerekli olanı yaşamak, inadına yaşamaktı.

Geri çekilme talimatı aldık. Ordu güçleri bizi tamamen kuşatmadan çemberden çıkmalıydık. Bir yaralımız vardı. Tekoşer arkadaş yaralı olduğu için grup hızlı ola-

mıyordu. O'nu taşıyamazdık. Bu-
nu O da biliyordu. Bırakmamız
gerekebilirdi. Ama bırakmayacak,
gerekirse O'nunla birlikte ölecek-
tik. O bunu anladığı için, "*Beni
bırakın, ben zaten kurtulamam
artık. Hiç olmazsa siz çıkıp bura-
dan kurtulun*" dedi. Bu olamazdı.
Böyle bir ihtimali düşünmeyi bile
istemiyorduk. Bu bizim için öl-
mekten de beterdi. Gel gör ki, sa-
vaşın kahrolası doğası böyle yap-
mayı gerektiriyordu. Birkaç kişi
daha şehit düşebilirdi. Ama bu bi-
ze neyi kazandıracaktı? Kaldı ki,
yanında kalsak bile O'nu kurtara-
mayacağımız gibi, bizim de ko-
layca ölmemiz işten bile değildi.
Ve bu da katillerimizi daha da se-
vindirmekten başka bir işe yara-
mayacaktı. Birkaç saniyelik o
kahredici kararsızlık sürecinden
sonra partinin, savaşın genel çı-
karlarına uygun hareket etmemiz
gerektiği kanısına vardık.

Sonunda gözlerinin yangın ma-
visinden son kıvılcımları alarak
ve O'na yüreğimizden birer parça
bırakarak ayrıldık.

Hızla çember üstüne çember ya-
rarak geri çekilmeye çalışıyorduk.
Yanımda birkaç arkadaş daha
vardı. İsimlerini hatırlamıyordum,
önemli de değildi. Barweri ve Şe-
refan alanlarını doğudan batıya
doğru kesen arkamızdaki yüksek
tepelerde arkadaşlar mevzilenmiş-
lerdi. Onların denetim sahasına gi-
rebilirsek artık çatışabilirdik. Onun
için arada bir hızla yerimizden fir-
lıyor, birkaç metre koşuyor, bu bir-
kaç adımlık süre içinde etrafımız-
da yüzlerce kızgın şarapnel parçası
uçtuğu halde yüzükoyun yere
kapaklanıyorduk. Aralıklarla bu
şekilde geri çekilmeye çalışırken
bir an yan taraftan kısa bir çığlık
duydum. Bir kadın sesiydi. He-
men anladım. Grubumuzdaki tek
bayan arkadaş olan **Jiyan**'dı bu.
Yaralanmıştı. Yanına vardığımda
acılar içinde kıvranıyordu. Bir şey
söylemedim, söylememeliydim.
Konuşmalar anlamsızlaşır böyle
anlarda. Ne yapacağım belliydi.
Kendi silahımı, raxtımı onunkilerle
birlikte diğer arkadaşlara verdim

ve gitmelerini söyledim. İtiraz ede-
cek gibi oldular, gözlerimdeki ate-
şi görünce sessizce dediğimi yaptılar.
Ne olursa olsun Jiyan'ı
kurtarmalıyım. Tekoşer'i orada
bıraktığımdan beri yüreğime külçe
gibi inen ağırlığı daha da katmer-
leştiremezdim.

Arkadaşlar gittiler. Ben ve Ji-
yan kaldık. O yaralı ve acılar için-
de, ben yorgun, bitkin, üzgün ve
yine acılar içinde... İkimiz de ola-
bileceğimiz en kötü durumday-
dık. Kah koltuğunun altına girip
yürütüyor, kah emekliyor, kah sü-
rünüyorduk. Ne kadar yürüdük,
kaç zaman geçirdik bilemiyorum.
Zaman ve mekan kavramları don-
muştu beynimde. Jiyan kan kay-
bediyor, ben can kaybediyordum.
Bildiğim tek şey düşmanın çok
yakın olduğu ve kurtuluşun im-
kansızlığıydı.

Nerede olduğunu bilmediğim bir
kaya dibine vardık. Jiyan artık tü-
kenmişti. Derin bir nefes aldı. Göz
kapaklarını hafifçe araladı, göz gö-
ze geldik; anladım, anladık. O an
gelmişti. Bombayı ver dedi usulca,
gözlerini önüne devirerek. Gözle-
rimde ölümünü görmek istemezce-
sine. Tek bombamız vardı. Çatışa-
rak ölme şansımızı giden
arkadaşlarla göndermiştik. Bom-
bayı O'na verdim konuşmadan.
O'nu çok iyi anlıyordum. Yaralı ele
geçmek istemiyordu. Haklıydı.
Bombayı eline aldı ve hiçbir sevda-
lının sevgilisine göstermeyeceği
aşk dolu bakışlarla süzdü bomba-
sını. Jiyan bombasını seviyordu. Ji-
yan adı gibi yaşamı seviyordu. Ya-
şamı uğruna ölecek kadar çok
seviyordu. Gülümsüyordu. Gülü-
şünde mutluluk fırtınaları esiyordu
Jiyan'ın. Gözleri daha önce hiç bu
kadar parlamamıştı. Hafif çatıktı
kaşları, acı çekiyordu, belliydi.
Doğum sancıları çekiyordu. Jiyan
yaşama gebeydi. Bedenini öldüre-
cek, yaşamı doğuracaktı, belliydi.
Bense çoktan ölmüştüm. Biliyor-
dum, ama Jiyan bilmiyordu. Bana
bakıyordu. Bir kahraman gibi bakı-
yordu. Zilan gibi, evet Jiyan gibi
yakıyordu. Sonra birden bugünün
30 Haziran olduğunu hatırladım.

Son tanrıçanın kına yaktığı gün.
Sanki metafizik bir bağ vardı bu iki
olay arasında. Bir bağ... Hiçbir se-
bep-sonuç ilişkisinin açıklayama-
yacağı bir bağ. 30 Haziran 1996-30
Haziran 1998. Evet, Zilan'ın tanrı-
çalaştığı, Jiyan'ın Zilanlaşacağı
gün. Ve benim de Jiyanlaşacağım
gün kim bilir!

Sonra ayrılmışım ondan. Bomba
patladı. Bir zaman sonra cebimde-
ki cihazın sesini fark etmişim. Ba-
na çağrı yapıyorlarmış. Konuşmu-
şum. Cevap vermişim, karşıdaki
arkadaş benimle konuşmuş. Ben
onunla konuşmuşum, bana cevap
vermek istemiş, ben boşuna oldu-
ğunu anlamışım. Bana yol gösteri-
yormuş. "*Az kaldı*" diyormuş,
"*dayan*" diyormuş, "*bana doğru
gel*" diyormuş. "*Birkaç yüz metre
kaldı*" diyormuş, duyuyormuşum.
Ve ömrümün en kısa ve ömrümün
en uzun yolunun başına gelmişim.
Bunları ben duymadım, görme-
dim. Sadece biliyormuşum. Yürü-
yormuşum. Düşüyormuşum. Kal-
kıyormuşum. Düşünüyormuşum.
Tekoşer'i, **Jiyan**'ı ve diğerlerini
düşünüyormuşum. Öldüğümü sa-
nıyormuşum, ölmeliymişim. Tek
başıma dönmeliymişim. Şehit
düşen yoldaşlarımı yalnız bırak-
mamalıymışım, onlarla kalmalıy-
mışım. Hangi yüzle partiye gide-
cekmişim? Gitmemeliymişim.

Ve sonunda yolun sonuna gel-
diğimi anlamıştım. Artık kendimi
umursamamıştım. Ayağa kalkmış,
dimdik yürümüştüm. Bunların
hepsini biliyordum, hem de çok
iyi biliyordum. Birden kızgın,
yağlı kurşunlar paramparça etti
bedenimi. Vurulmuşum. Hayır!
Vuruldum. Bunu biliyorum, çok
iyi biliyorum. Arkadaşları da son-
ra öğrendiler. Ama ben biliyorum.
Şimdi biliyorum. Şimdi yaşıyo-
rum. Şimdi yaşıyorum. Vurul-
dum. Kaç kalles kurşun saplandı
yorgun bedenime bilmiyorum.
Sayamadım; önce diz üstü düş-
tüm, sonra yüz üstü düştüm, daha
sonra yere düştüm. Toprakla bü-
tünleştirdim. Toprağıma düştüm. Şe-
hit düştüm, ölmedim. Biliyorum
şehit düştüm.

Sonra üzerime geldiler. Aradılar. Cihazımı aldılar. Tespihimi aldılar, şiir defterimi aldılar, canımı aldılar. Yerde yatmış vücudumu süzdüler, bana baktılar. Gözlerine bakmadılar. Bakamadılar. Korktular. Sonra sağ ayak bileğime deri bir kayış taktılar, çekmek istediler. Çektiler. Çekemediler. Cenazemi götürmek istediler, götürmeye çalıştılar, götüremediler. Teşhir etmek istediler, çok istediler, edemediler. Bıraktılar. Gittiler...

Orada kaldım. Upuzun uzanmış toprağıma bedenim. İlk kez bu kadar yakın oluyordum toprağa, toprak olmuştum. Ülke olmuştum, çiçek olmuştum, böcek olmuştum. Ağustos, uğur, ateş böceği olmuştum, kelebek olmuştum, toprak olmuştum, toz olmuştum, bu toprağın çocuğu olduğumu anlamıştım. Yine toprağa dönmüştüm. Ne kadar da rahatlamıştım. Hayatımın en rahat uykusuna yatmış gibi olmuştum. Ruhum bedenimden ayrılmıştı. Göklere çıkmamıştı, ama toprağa kavuşmuştu. Toprağa can, toprağa yaşam katmıştı.

Hakkari'nin yoksul mahallelerinden birindeki tek katlı, basık tavanlı toprak evimize giden kırıntılı, çıkıntılı, tozlu, çamurlu yollarda kaç kez saklambaç oynadığımı anımsadım. Daracık sokaklarda plastik topla yaptığımız tek kale maçlarda kaç gol attığımı. Misket oynarken yaptığım zararsız hileleri, komşu bahçelerden gece elma çalmanın zevkini. Tavuk kümeslerine girip yumurta aşırmanın heyecanını. Sonra zikzaklı saç tıraşlarını, bol yamalı pantolonları, kirli çocuk elleriyle beni tamamlayan çocukluk arkadaşlarımı. Tutuştuğum kavgaları, yediğim dayakları, attığım dayakları. Bu kavgalar sonunda küstüğüm çocukluk düşmanlarımı ve sonra serçe parmaklarımızı birbirine kenetleyerek barıştığımız çocukluk yoldaşlarımı tek tek anımsadım. İlkokula gidişimi hatırladım, haylazlığımı, haşarılığımı. Yaramaz ve zekiydim. Büyüklerim öyle söylüyordu. Bir gün kartopu

oynarken bir taş koydum kartopunun içine. Öğretmene attım. Ona atmak istememiştim. Ona vurdum. Yüzüne değdi. Çok acıdı. Yüzü şişti. Bana kızdı. Kulağımı çekti. Çok acıdı ama ağlamadım. Üzülmedim. Kendimi suçlu görmüyordum. O suçluydu. Suçlu oydu. Öğretmen suçluydu. Belki de bana başka bir dil öğrettiği için ona kızmıştım. Sonra da, belki ondan nefret etmiştim, ondan intikam almak istemiştim. Beni bana yabancılaştırdığı için ona vurmaya düşünmüştüm belki de. Ve istemeden vurmuştum. Bilmeden vurmuştum. İyi etmiştim. Çok sevinmişim. Kazanmıştım.

Ortaokula gittim. Ama okulu sevmedim. Futbolu sevdim. Amatör bir kulübe girdim. Kavaklıspor, Sümbüllüspor, Hakkarigücü sırasıyla tüm kulüplere girdim, futbolcu olamadım. Kaleci oldum. İyi top tutuyordum. Canlıydım. Hareketliydim. Neşeliydim, hayat doluydum. Arkadaşlarımı seviyordum. Onlar da beni seviyordu. Başarılı oldum. Türkiye Ümit Milli futbol takımı kalecisi oldum. "Kaleci İsmet" oldum. Milli takım portrelerinde en ön sırada kucagımda top, uzanarak poz verdim. Meşhur oldum. Vatana, millete hayırlı bir evlat oldum. Ama yetmedi. Kendim olamadım. Kendimi aradım. Kimliğimi, kültürümü, halkımı. Başkan'ı duydum. Mücadeleyi tanıdım. Kendimi buldum. Yolumu buldum. Dağa çıktım. Gerilla oldum. Heval oldum. Militan oldum. Savaştım. Savaşçı oldum. Tecrübe kazandım. Komutan oldum. Sevdim, sevildim. Sevindim, üzüldüm. Mutlu oldum. Coştum. Duruldum. Gevşedim. Gerildim. Öldüm. Dirildim. Yaşadım. Yaşattım. Öğrendim. Okudum. Anladım. İnandım. İstedim. Çalıştım. Ümit ettim. Özledim. Bağlandım. Canımı verdim. Ve işte bu akşam burada şehit oldum. Toprak oldum, ülke oldum. Ümit oldum.

Ertesi gün arkadaşlar cenazemi aradılar. Bedenim boylu boyunca uzanmıştı. Delik deşik, bensiz

buldular. Silahsız ve günahsız buldular. Anım önünde saygıya durdular. Üzüldüler. Ağladılar. Kahroldular. Ant içtiler. Söz verdiler. Beni gömdüler. Kendilerini de benimle gömdüler. Mezarımın başına bir demet kır çiçeği koyup, mezar taşıma kırmızı bir mendil bağlayıp gittiler. Beni de kendileri ile birlikte göturdüler. Sonra toplandılar. Beni andılar. Birbirlerine anlattılar. Övdüler. Özlediler. Beni seviyorlardı. Anladılar. Bir arkadaş Herifte tepesinden, gözlerini Berçelan yaylasının baştan çıkarıcılığına kaptırarak adıma şiir yazdı, beni unutmadı. Doğum tarihimi bilmiyordu, 30 Haziran yaptı. Ve ben o gün aile albümü müzdeki solgun fotoğraflarda, bir zamanlar İsmet oldum. Bu yazıya konu oldum. Annemin hasretinde **İsmet**, yoldaşlarımın gönlünde **Demhat** oldum.

Bir zamanlar Demhat oldum...

Bak!

**Gidenler el sallıyor bize
bir daha görüşmek üzere diye
elbette yoldaşlarım
elbette görüşeceğiz
zaten ayrılmıyoruz ki
sizler gitmediniz
sizler yüreğimizin
derinliklerinde birer
can damarı
olup gittiniz**

**Her sabah Mordem
roj başa kaldırır beni
kurşun kokulu sohbet eşliğinde
Muh yettin'le çay içerim.
nöbette Bahtiyar'la sohbet eder
yürürken Xebat'ın
yanında dururum
ve ardından Zeki de katılır bize
sonra birden irkilir durulurum
inanmak istemem asla ölüme
ben hep Onlar'la yaşarım
Onlar da benimle**

**Mücadele arkadaşları adına
Botan Berçelan**

Şerif ALTUN

O bir emekçiydi

Şerif yoldaş, '72 yılında orta halli bir ailenin ortanca çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi geçimini genelde tarımla uğraşarak sağlarlar. Ailesinde ve büyüdüğü ortamda egemen olan feodal ve dini özellikler ağırlıktadır. Şerif yoldaşın her Kürt çocuğu gibi yaşam içerisinde karşılaştığı baskı, yasaklar ve tutucu yönlerle karşı büyük bir tepkisi vardır. Böylesi bir ortamda ilkokulu okuyup bitirir. Köy yaşamı boyunca genelde çevresiyle ilişkili, sakin, olgun ve çalışkan, emekçi özelliği edinmiş, bu kişilik özellikleriyle kendi arkadaşları, aile çevresi oldukça sevilen birisidir.

Şerif yoldaş köy yaşamında tam bir emekçidir. Daha küçük yaşta olmasına rağmen ailesiyle birlikte her türlü toprak işiyle uğraşır. Yeri gelir tarlada çapa yapar, ekinleri biçer, yeri gelir hayvan otlatır, yeri gelir bağ ve bostanda çalışır. Güç getirebildiği her türlü işe el atar. Ailenin maddi durumu kötü olduğu için yeri geldiğinde de başka şehirlere pamuk toplamaya gider. Yaptığı bütün işlerde oldukça düzenli ve itinalıdır. Bu yüzden çevresi tarafından her zaman taktirle karşılanmaktadır.

1991 yılına kadar parti hakkında çok fazla bilgiye sahip değildir Şerif yoldaş. Daha çok özel savaş güçlerinin baskılarını, halka yönelik kötü uygulamalarını görmek ve bu temelde büyük bir öfke duymaktadır. Zamanla mücadeleyi, partiyi, Kürt halkının yaşadığı zorlukları çevresinden duymaya baş-

✪ Adı, soyadı: **Şerif ALTUN**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Belle köyü**

Bismil, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Amed eyaleti

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**

Büyük güney sınırı

lar. Kürt halkı '90 sonrası gelişen serhildanlarla mücadeleye daha büyük bir umutla bağlanmakta, öncüsüne inanç duymakta ve artık onu her şeyiyle desteklemektedir. Gelişen savaş ve serhildanlar halktaki kaygıları ve korkuları öldürmüş, daha rahat bir şekilde mücadele tartışılır olmuştur. Artık mücadeleye inanan her Kürt doğal bir propagandacı ve örgütçüdür. Partiyi ve mücadeleyi bildiği, anladığı kadar çevresine anlatmakta, sempatizan çevreyi her geçen gün güçlendirmektedir.

Şerif yoldaş da çevresinde her gün mücadeleye ilgili konuşmalara denk gelmekte, insanların gözlerindeki ışıktan bunun iyi bir şey olduğunu anlamaktadır. "Parti", "Kürt halkı", "gerilla",

"mücadele", "serhildan" benzeri kelimeler artık O'na yabancı gelmemektedir. Çünkü bu kelimeler en çok özel savaş güçlerini öfkeliendirmektedir. Köylerine gelen ordu güçleri de bu kelimeleri söylemekte, ama tehdit ederek bu tür işlere girilmemesi gerektiğini vurgulamaktaydılar. Ama gözlerindeki korku da gün geçtikçe daha da çoğalmaktadır. Eskiden beş on asker gelirken, şimdi neredeyse orduyla köye girip çıkmaya başlamışlardır. Artık onları harekete geçiren tek bir duygu vardır; korku... Ve korkularının temeli de gerilladır. Kimdi gerilla, niçin dağlarda savaşıyorlardı, dağlarda nasıl yaşıyorlardı, kocaman Türk ordusuna nasıl kafa tutabiliyorlardı? Öyle ya köye bir asker bile gelse, en kabadayı 'erkeklerin' bile dili tutuluyor, normal askerlere bile komutanım diyorlardı. Askerlerin korkusu arttıkça, halkın korkusu azalmıştı. Bu güven nereden geliyordu?

Kafasını meşgul eden hep bu sorulardı Şerif yoldaşın. Bu gerillaları görmek istiyordu. Acaba Türk ordusunun korktuğu kadar korkunç insanlar mıydı? Veya gerçekten insanlar mıydı? Onları köyden henüz gören fazla insan yoktu. Belki de vardı da söylemiyorlardı, kimbilir. Çünkü köyde artık politik konular daha çok tartışılıyor, en korkak insanlar bile gerillaları öve öve bitiremiyorlardı. "PKK", "Serok Apo" kelimeleri de kulağına artık çok hoş geliyordu. Hele hele "Bijî Serok Apo" sloganı neredeyse günlük bir deyim olmuştu. "Serok Apo" Kürtlerin bin yıllardır beklediği önderiydi. Kürtlerin önderi!

Şerif yoldaş hiçbir zaman Kürtlüğünden şüpheye düşmemişti, ama sahip de çıkmamıştı. Demek ki, Kürtlük bu kadar önemliydi. Önemli olmasa Türk ordusu bu kadar korkarmıydı! Ne diyordu okuldaki hocaları: “Kürt aslında Türk’tür. Dağda yürürken kart-kurt sesinden onlara Kürt denmiştir.” Ne kadar da gülmüştü bu anlatılanlara. Hoca şaka yapıyor sanmıştı. Ama gülünecek bir şey olmadığını şimdi daha iyi anlıyordu. Çünkü bir şey daha öğrenmişti, o da “asimilasyon”du. Yani Kürtleri benliğinden uzaklaştırıp, Türkleştirmek. Ama niçin Türk olsun ki! Herkes kendisi olamaz mıydı? Zaten bir başkası olmak ne kadar da mantıksızdı. Türkçeyi okulda öğrenmişti. Döve döve öğretmişlerdi köydeki bütün arkadaşlarına. Okulda Kürtçe konuşulmaz denirdi. Bu en büyük suçtu. Niçin bilmediği bir dili zorla öğretiyorlardı! Bu ve benzer cevaplarını aradığı daha birçok soru vardı. Zamanla bu sorulara kesin cevap bulmalıydı.

Cevap bulmaya da başlamıştı. Köylerinde gerilları uzun zamandır tanıyan, okumuş, birçok konuda birikimi olan bir yurtsever vardı. Onunla konuşmak, onların deyimiyle “tartışmak” çok hoşuna gidiyordu. Bu sayede bir kelime daha öğrenmişti. “Heval.” Yurtsever kendisiyle hep “heval” diye konuşuyordu. Arkadaş, yoldaş ne de güzel bir kelimeydi. O’na daha önce kimse heval dememişti. Köyde zaten bu kelime yoktu. Daha çok Hammo, Maho, Sülo vb. seslenmeler yaygındı. Demek ki heval arkadaş demekti. Ve gerillalar hep birbirine heval diye sesleniyordu. ‘Şerif heval’ kulağına çok hoş geliyordu. O da arkadaşlarına artık heval diyordu.

Yavaş yavaş köydeki bütün gençler birbirine heval demeye başlamıştı.

Gün geçtikçe öğreniyordu Şerif yoldaş. Öğrenmeye doymadan, bitmek bilmeyen bir açıklıkla dinliyordu hevalini. Gerillayı artık tanımış gibi olmuştur. Ve onlar gibi olma düşüncesi saplanmıştı kalbine. Dağlara çıkmalıydı ve Kürt halkı ve bütün ezilen insanlar için savaşmalıydı. Savaş insanın kirini temizleyen tek yoldu. Bilinçlendikçe ruhu heyecanlanıyor, bir şeyler yapma arzusuyla kıvranıp duruyordu. Ve sonuçta köyde bütün gençleri örgütlemeye başladılar. Herkesle konuşuyor, gerillayı, mücadeleyi anlatıyor, örgütlenmek gerektiğinden bahsediyor ve her şeyden önemlisi de oligarşik rejimle bağlarından kurtulmaları gerektiğini söylüyordu. Gençler sayesinde köy halkı da örgütleniyordu, her ailede bu tür tartışmalar oldukça yoğluk kazanmıştı. Aileler çocuklarının bu korku tanımaz konuşmaları sayesinde korkularından sıyrılıyor ve mücadeleye sempatileri gün geçtikçe artıyordu.

Ama Şerif yoldaş bu aşamadan sonra bu tür çalışmalarla yetinemezdi. Çünkü gerillaya katılma kararını çoktan vermişti. Bu düşünce bile içini yakıyor, kavuruyordu. Ailesi bunu fark etmiş, O’nu vazgeçirmeye çalışıyordu. Ama bunlar nafile çabalar. Hiç kimse onu kararından vazgeçiremezdi. Kesinlikle gerillaya ulaşacaktı. Hele bir imkan bulsun, O’nu kimse durduramayacaktı.

Ve o imkan ayağına kadar gelmişti. Gerillalar köye girmişti. Herkes koşa koşa gerillayı görmeye gidiyordu. Tabii ki bu kadar meraktan sonra Şerif yoldaş durur mu, hemen O da gerillaların yanına ulaşmıştı. Heyecandan kalbi duracak gibiydi.

Gerillaların konuşmasını pür dikkat dinliyor, anlam vermeye çalışıyordu. Ama kulakları konuşmada, gözleri ise gerillalardaydı. Konuşmalarına, oturuşlarına, gülüşlerine, elbiselerine ve özellikle de silahlarına bakıyordu. Gözlerinde korkunun izi yoktu. Gözleri o kadar parlaktı ki, sanki göz değil, bir ateş parçasıydı. Ne kadar da kendilerine güvenli konuşuyorlardı. Halbuki yaşları 19 ile 35 arasında değişen gerillalardı çoğu. Köyün büyükleri bile onları saygıyla dinliyordu. Kürt büyükleri kendilerinden küçük insanları dinleyebilirdi demek ki. Hele bu, gerilla olursa...

Kısa bir zaman sonra gerillalar gitmek için hazırlık yapmaya başlamıştı. Bunu gören Şerif arkadaş hemen ortadan kaybolu verdi. Kimse O’nun nereye gittiğini, nasıl gittiğini bile anlayamamıştı.

Şerif arkadaş gerillaların deyimiyle pusu atmıştı. Gerillaların geçeceği yolun kıyısında saklanmış onları bekliyordu. Gerillalar tam geçerken birden ortaya çıkıverdi. Birkaç gerilla neredeyse vurcağı O’nu. “Heval ben de sizinle geliyorum” demişti acele acele. Gözlerinde büyük bir kararlılık vardı. Ret edilmeyi kesinlikle kabul etmeyen gözlerle bakıyordu gerillalara. Ama gerillalar O’nu şu an alamazlardı. Çünkü pratik bazı görevleri vardı. İşleri bitince kesinlikle O’nu alacaklardı. Tabii bu konuşma bir saat sürmüştü. Şerif yoldaş ikna etmek kolay değildi. En son seni sonra alacağız, sana kesin haber göndereceğiz diyerek zorla kurtuldular elinden.

Ve gerillalar sözlerinde de durmuştu. Haber geldi ve Şerif arkadaş hazırlığını yapmış bir şekilde gerillalara ulaştı. Bu kez tek başına da değildi. Yanında birkaç arkadaşı daha vardı. On-

ları da ikna ederek gerillaya katıyordu. Ama belirlenen randevu gerçekleşmez. Yanındaki arkadaşlarla birlikte sabaha kadar beklemelerine rağmen gelen giden olmaz. Arkadaşlarına moral vererek gerisin geri dönerler.

Aradan iki hafta geçtikten sonra kendisine tekrar aynı randevu noktasına gelmesi söylenir. O gece geldiğinde daha fazla beklemeden arzu ettiği gerilla saflarına katılır.

Uzun bir yolculuktan sonra gerillaların kamp yaptığı noktaya ulaşırlar. Heyecanlıdır, çünkü ilk defa bu kadar çok gerilla görmektedir. Bütün gerillalar yeni gelen arkadaşlarına sanki yıllardır tanıyormuşçasına rahat davranıyorlardı. Sohbetler, şakalar, siyasal tartışmalar... Sanki büyümlü bir ortama düşmüştü. Bu yüzden ilk dönemler daha çok suskundur. Henüz gerillaların arasında olduğunun farkına ve anlamına ulaşamamıştır. Daha doğrusu çarpılmıştır. Halkının özgürlük savaşçıları ile birlikte olmaktan ziyade kendisi de bir özgürlük savaşçısı olmuştu. Bunun verdiği heyecan O'nu biraz korkutmuştu.

Ama zamanla aştı bunları. Önce askeri, sonra siyasi eği-

timlerle partiyi, mücadeleyi, gerillayı tanımaya başladı. Gerilla yaşamına uyum sağlamakta hiç zorlanmadı. Zorluklar, açlık, uykusuzluk, Türk ordusunun operasyonları hiç umurunda bile değildi. Çünkü elinde silahı, yanında yoldaşları ve kafalarda ise Başkan Apo'nun öğretisi vardı. Bunlar olduktan sonra gerisi önemsizdi.

Öğreniyordu ve bunun için çok çaba da harcıyordu. Öğrendikçe de daha çok seviyor, yaşam O'nun için anlam kazanıyordu. Bu gelişim sayesinde ki, 1992 yılının ortalarında hazırlanan bir birlikle Sason alanına gönderilir. Yenidir, ama gelişimi O'nu kısa sürede savaş birlikleri içerisine girmesini sağlamıştır.

Uzun yıllar birçok çatışma, eylem, operasyon görmüştür. Yanı başında yaşanan ihanetler, halkına yapılan baskı ve katliamlar, yoldaşlarının şehadeti vb... Amed'den uzakta, ama Amed'e çok yakın olmuştur her zaman. Ve uzun yıllar sonra tekrar gönderilmiştir Amed'e. Ama bu sefer cephe faaliyetleri için gelmiştir. Yani halk örgütlemesi yapacaktır. Partinin O'na verdiği bu sorumlulukları başarıyla yeri-

ne getirmeye çalışacaktır. Amacı her zaman hizmettir. PKK'nin temel anlayışı halka hizmet olduğuna göre, bunun dışında bir yaklaşımı olması mümkün değildir. Bu sayededir ki kendisini halk arasında çok sevdirmiştir. Onlardan biri olmuş, ama onları da kendi seviyesine çıkarmaya da çalışmıştır.

Yıllar yılları kovalamış, örgütlenme, savaş derken, tekrar görev sahası değişmişti. Bu kez Güney Kürdistan'a gidecekti. Hemen hazırlığını yaptı ve yola çıktı. Uzun bir yürüyüş gerekiyordu, Güney'e ulaşmak için. Ve ülkesinin değişik yerlerini görecek, bu sayede. Yine büyük bir heyecan fırtınasına yakananmıştı. Çünkü hiç bilmediği görmediği yerleri görecek, öğrenecekti.

Bu heyecanla devam ediyordu yürüyüşü. Ama bir hain pusu, bir hain kurşun yarım bırakmıştı bu yürüyüşü. 1998 yılında bir grup arkadaşıyla birlikte Güney'e geçerken, sınırda şehit düştü.

Anıları mücadelemizde yaşayacaktır.

**Mücadele arkadaşları adına
Naci Kanat**

Zagros Eyaleti 1997-98

içindekiler

...

Bir gün yolunuz geçerse

Dağların karlı zirvelerinden

Beyaz ölümün

Soğuk kuyusuna düşen

Kahramanları hatırlayın

Çatalkanat bir seveda uğruna

Yara yara beyaz kuşatmayı

Yalın yürek geçtiler

Geçtiler, alınlarında buzdan gül dalları

Gözlerinde ateş dansıyla yürüdüler...

Şehit Vasfî (Hamza YAVUZ)

1997 Şehitleri

Nursen İNCE (Sarya)	320
Avaşın şehitleri	326
İnci ÇELİK (Ekin)	329
Hindirin HEMİ (Cahide Ronak)	332
Kadir	333
Dağhan ÖZKAN (Şahan)	335
Ağit BAKİ (Ağit Ağiri)	339
İhsan MUZAFFER (Serxwebûn A zadî)	340
Nazım SEVEN (Serfiraz Deştan)	341
Necdet KIRBAŞ (Dijwar)	342
Nezir CEBADAK (Metin Haruni)	343
Nurhan MUHAMED (Avdar)	345
Sefa DERİN (Bager Mesut)	346
Rüstem ŞAHİNOĞLU (Sabri Cilo)	347
Şerafettin TİMUR (Çiya)	349
Yusuf ERSÖZ (Orhan Serhat)	350
Yıldıray TAŞKESEN (Bedran Serêspi)	351
Şerif	354
Nuriye DEMİR (Berçem Serhat)	356
Zaman	358

1998 Şehitleri

Fatma ÖZEN (Rojbîn)	360
Berivan Gever	363
İsa Xelil (Sabir Cilo)	364
Devrim ... (Ruken Malatya)	366
İlhami PARLAK (Menal)	369
Ferit ŞAHİN (Tirej)	371
Müjdat ÇELİK (Cesur Başkale)	372
Reşit ... (Sabri Mereto)	373
İzzettin ERİŞMİŞ (Goran)	374
Musa HEZER (Ciwan Zilan)	375
Şergo ŞEXO (Şero Berxwedan)	379
Sadice ... (Dilan)	380
Gülser MOLLAOĞLU (Reyhan Çewlik)	381
Yakup KAYA (Bedran Suruç)	383
Zeynel Abidin KAYA (Gökhan)	384
Mehmet REŞİT (Dilxaz)	385

Şehit Sarya ve Canda

Özgürlük umudunda buluşan iki can iki yürek

Onlar
Yaşamın anlamına
Sel misali
Umudu yüklediler
Ve sonra
Kanatlanıp uçtular
İnançları şimdi
Yürekllerimizdeki çırpıntı

★ Adı, soyadı: **Nursen İNCE**
 Kod adı: **Sarya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Arpaçay-Kars, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1997, Miros**

★ Adı, soyadı: **Sanem BERTAN**
 Kod adı: **Canda Türkmen**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karabük-Zonguldak, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997, Kure Jahro-Zap**

Sarya ve Canda Yoldaşlar....
 Biri Türkmen, biri Kürt Yoldaşlar...

Sarya, doğduğu ülkesinden uzaklarda yaşamı arayan, geleceğe inanan bir devrim sanatçısı.

Canda, ülkesinin, Türkiyeli insanın acılarını yüreğinde taşıyan bir Türkmen kızı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin savaşçısı.

İkisi de birer sorgucu. Düzen içerisinde ikisinin de imkanları var yaşamak için. Sarya sanat eğitimiyle belli bir yerlere gelebilir. Canda öğrenci ve okulunu tamamladığında düzenin kapıları ona da açık. Çünkü ailesi kendi içinde çelişik

olsa da düzenle barışık.

Çok arıyorlar. Neyi niçin aradıklarını da sorguluyorlar.

Sarya, yaşamın en derininde müziğin, resmin ve dansın özü olduğuna inanıyor. Fakat mevcut yaşamın kiri sanatı da kirletiyor. Sanat, madde için değildir, diyor Sarya, sanat insan ruhunu yüceltmek ve yüce eyleme, üretime yöneltmek içindir. O halde olduğu gibi kabul edilmemeli. Tiyatroya gönül verdi Sarya. Tiyatroda insanın, doğanın gerçeği saklıydı. İnsana, düzenin kilitlediği, sarmaladığı güzellikleri belki bu şekilde hatırlatırdı. Hatta hiç söz söylemeden. Gerçeğin büyüklüğü karşısında söze gerek yoktur, diyordu. Sarya, lâl bir kız oldu, lâl bir Kürt kızının sevgisi, umudu, öfkesiyle çıktı sahneye. Onun acılarıyla onun yaşamına, darbe yaptı. Ama insanların yüreklerine çekilmiş kabuk böyle darbelenemiyordu. Gençti, güzeldi, dinamik ve zekiye. Kırabilirdi kabuğu, kırmalıydı da. Ruhundaki sanatçılık onu hep temiz ve sade olana ittiği halde, oyunuyla anlatmak istediğini, gerçeklerin görülmesini istemeyenler vardı. Olabilir mi diye düşündü, acaba lâl olmak ve kavgayı lâl vermek yeter mi? Ve TC sömürgeciliğini gördü. Halkının ezilişini gördü. Savaşın gerçeğini gördü Sarya. Sanatı savaşta gördü, savaşı da sanatta. Ezilenlerin haklı mücadelesinin kendisi bir gerçektir. Bu gerçek onurluydu, temizdi. İçinde çirkin olmayan, insanın et parçası olmaktan çıkıp insanlaştığı; yeteneğin ve emeğin dillenip ey-

lem olduğu bir gerçek. Ve dansıyla geldi Sarya. Dansıyla attı kendini ateşin içine. Ateş oldu Sarya ve kıvılcıklarını saldı yüreklerimize.

Canda, güzel insan, güzel yoldaş. Mutluluk kapısını aradı hep. Koşulları iyiydi, arkadaşları, çevresi öylesine rahat ve ayrı bir dünyadaydı ki ifadesiz. İfadesiz olduğu için de anlamsızdı Canda için. Çünkü insan kendi başına bir ifadedir, hele insan yaşamı mutlak anlamlıdır. Bu anlam çıkar kavgası değil. Bu anlam maddeyle ölçülemez, bu anlam dar dünyalar için değildir. Ama bu dar dünyayı önce anne ve babasının ilişkisizliğinde ve sonra kendi ilişki arayışlarında gördü. Bu hep tiksindirdi Canda'yı. Onun yüreği büyüktü, böyle küçüklükler doldurmadı yüreğini. Yola koyuldu, yaşam yoluna. Önce kendisini bulmalı, kendisi olmalıydı. Sonra insanlara tutulan bir ayna. "Yeryüzünde yalan olmasın" diyordu, "hep sevgi olsun, güzellik olsun, sokakta gördüğüm herhangi bir insanla yürekten merhabalaşayım. Kim olduğu hiç önemli olmasın." Canda, yaşam yolunda zorluklar gördü, ezilen insanı gördü. Kürdü gördü sokakta, Arap'ı gördü. Merhaba diyemedi Canda, merhaba diyememenin küçüklüğünü hissetti. O bir insandı ve başkaları ona kilit vuramazdı, insanlığını yasaklayamazdı. Öfkeliydi Canda, öfkeyle attı kendini ateş dansına. En güzel merhabalar oradaydı. Yaşamı selamlamak, mutluluğu selamlamak oradaydı. Özgürlük, eşitlik, insanlığı buldu

Canda bu kavgada. Attı kendini ve ateş oldu Canda, kıvılcımlarını saldı yüreklerimize.

Kavgada buluştular, tuttular bir ucundan ve önce kendilerini aradılar. Sarya "ruhumu arıtmalıyım, dansa öyle girmeliyim", Canda "ben merhabaya layık olmalıyım önce" dedi. Ve yürüdüler, kendilerine yürürken düşmana yürüdüler, yoldaşığa yürüdüler. Ve sonra Önderlikle buluştular, bu büyüklükle arıttılar kendilerini, sonra dağlara ulaştılar. Dağ doruklarını soludular, sevgi sevgi, kavga kavga soludular. Aktılar nehirlerle, rüzgar olup halka aktılar.

Sarya tavizsizdi, inançları ve uğruna yaşamını adadığı değerlerden ne olursa olsun taviz vermezdi. İnadı onu daima ayakta tuttu. Yoldaşlıkta daima samimiyet ve güven aradı, bunun için savaştı. Gülümseyişinde hep insanlar yüklüydü. Gözleri daima uzaklara ses verdi. Doğaya bağlılığı, özeni büyüktü. Yürürken dans ederdi O. Yaşamda sürekli estetiği aradı. Tıpkı insan ilişkilerindeki gibi. Kavganın başında anlamak için çok zorladı kendisini. Ve sonra anladı ki yaşamdan

öğrendiği yanlışlıklar da vardı. Zamanın değerini öğrendiğinde şunu söyledi, "hiçbir şey kaybedilmez bizde değil mi, sadece kazanılır." Evet kazandın Sarya yoldaş...

Canda, gözleri hep ıslıl ıslıl sevgi dolu bir insan. Yaşamda egemenlikle içiçe bir ezilmişliği yaşamının burukluğunu taşırdı ilişkilerinde. Hep şunu söylerdi, "Ben insanın özünü Önderlikte yakaladım." Aradığı da buydu aslında. Onda ne Türklüğün ne de herhangi bir milliyetin izi kalmamıştı. Öfkelenildiğinde tek söylediği, "Bu bize yakışmaz"dı. O yakıştırmadı, ne bize ne de kendisine. Devrimciliğin eksikliği olamazdı onun için. Herşeyin mükemmelini aramak ilkin zorladı onu, sonra başta kendisini sonra düşmanı tanıdıkça emeğe bağlandı ve yüklendi devrime.

Büyüdüler onlar, dağlarla bütünlük içinde, yoldaşlarıyla paylaşarak büyüdüler. Halka aktılar, güçlerini halktan ve kadının savaşımdan aldılar. Çünkü sistemle yıkanan her kadın gibi başta savaşı anlayamadılar. Ancak ezilmişlik, sessizlik ve sevgisizliğin halkları ne hale getirdiğini gördükçe beyinle-

riyle kuşandılar kavgayı ve bu yolda bayraklaştılar.

Sömürgeci TC ordusunun Güney Kürdistan'a geliştirdiği bir saldırıda, çok sayıda kadın militanın yer aldığı güç düşman çemberini yırtmak isterken şehit düştüler. Meryem, Gurbetelli, Faraşin, Sarya, Canda ve yoldaşları... Ölümsüzleşteler, evet ölümsüz oldu adları. Kürt Halkının, halkların daima anacağı ve üzerinde bir yaşam kuracağı ölümsüzlük. Öncüler onlar, savaşan kadına herşeyiyle öncü oldular. Karanlıkların körlüğünü inançlarıyla aydınlattılar. Düşmanın anlayamadığı da bu, öldürdüm, yok ettim dediği yerde kaybediyor. Çünkü onlar aydınlıklarla hep yaşayacak ve yaşatacaklar.

Ve sonra
kanatlanıp uçtular
Özlemleri şimdi
İnadımız zaferde

Buluştukları yerde, kavgada can verdiler.

Sarya ve Canda Yoldaşlar...
Biri Türkmen, biri Kürt kızı.

"Ateş dansı büyüdü
Ve kadın kendini
ateşte buldu
Kendi yangınımızdan
geçerek tutuşturacağız
Ve orada buluşacağız"
demişti Sarya.

Buluştukları yerde buluşmanın onuru ve heyecanıydır kavgamız. Güzelliklere, insana anlamını kazandırmak için... Bizde özlemler büyütür yürekleri, ulaşılması belki de mümkün olmayan. Ama hep içimizde taşıdığımız, bizi alıp götüren. Sizi sevdik ve seveceğiz.

Sarya, hep dansedeceksin
Kürdistan dağlarında,

Canda yoldaşa her an merhaba...

Nursen İNCE

TELEFERİKTEKİ SON VEDA

Tan yeri yeni yeni ağarıyordu. Avaşın'e bir duvar gibi inen yalçın kayalıklar Miros'un bize bakan yanını oluştuyordu. Aydınlığın karanlığa galebe çaldığı son çarpışmanın lacivert loşluğunda şafak vakti oldukça görkemli görünüyordu Miros kayalıkları.

Avaşın de lacivert o ton deminde, öfkeden morarmıştı sanki. Sevdiklerine tehlikeyi haber vermek isteyen bir genç kızın öfkeli çığlığı gibi çağılıyordu suları Avaşın'ın. Kasvetli bir kasım sabahının fırtına öncesi hüznü dinginliğini çağırıştıran sessizliğinde, bu hırçınlığı, hancıresini yırtarcasına bağırışı neden Avaşın'ın?

Derme çatma teleferiğin başına vardığımızda, aydınlık egemenliğini ilan ederek gerçek rengini açığa çıkarıyordu Avaşın'ın. Duvağını kaldıran gelinlikli kızın gözleri gibi berrak ve masmaviydi suları. Yavrusunu tehlike karşısında gören ana kalbi gibi gümbür gümbür atıyordu yüreği.

Bir genç kız da ilk sıralarda geliyor teleferiğin başına. Gözleri Avaşın kadar duru, saçları başak sarısı, gülüşü Avaşın gibi coşkulu. Hüznünü anlayabilmek oldukça zor; Miros'un karşısındaki bulutlar kadar yoğun. Gülmüyor her şeye rağmen. Evet, **Sarya** bu! Hani şu evreni sığdıracak denli geniş, tüm canlıları sevecek denli zengin yüreği olan

✪ Adı, soyadı: **Nursen İNCE**
Kod adı: **Sarya**
Doğum yeri ve tarihi: **Arpaçay Kars, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1997, Miros-Zagros**

bizim Sarya! Hani şu öğrenmeye doymayan, sanat aşkıyla yola çıkıp acımasız savaşın kan ve barutuyla yoğrulan, zorlu gerilla yaşamının örsünde dövülerek olgunlaşmaya başlayan sevecen Saryamızı gelen.

– Rojbaş heval. Siz de mi erkencisiniz? deyip selamladı biz. Epey ağır olduğu belli olan sırt çantası ve silahıyla teleferiğe binip Avaşın'i geçmeye yeltendi.

Silahını alarak teleferiğe binmesine yardım ederken takılmadan edemedim:

– Acelen ne Sarya yoldaş, neden manganızla birlikte değilsiniz?

– BKC yardımcısı olarak öncü gruptayım, ondan acele ediyorum?

rum?

– Halil arkadaş burada olsaydı, “Avaşın'de haşarı bir Kürt kızı” diye portresini yazardı.

– Artık siz yazarsınız Yılmaz yoldaş, dedi.

– Kusura bakma, ben portre yazmıyorum, diyerek teleferiği Avaşın'ın karşı kıyısına, Miros'a doğru ittim. İçimde garip bir burukluk hissettim. Bu konuşmanın, Sarya yoldaşın benimle yaptığı bir sözleşme, bir son sözleşme olacağını ikimiz de bilmiyorduk. 16 Kasım 1997, saat 05.30 civarında teleferikte yapılan bir sözleşme ve layıkıyla ödeyebileceğimden emin olmadığım bir borçlanma aynı zamanda benim için.

Son sözleşmeden iki üç saat kadar sonra, ülkemizdeki tarihsel ihanetin zirvesel odağı KDP'li hainlerin pususunda 2'si bayan, 3'ü erkek 5 yoldaşıyla birlikte ulusal-toplumsal kurtuluş savaşımızın manevi komutanları kervanına katıldılar. Her baharda Miros'un binevş, beybun ve gelinciklerinin renk ve kokularında yeşermek üzere karıştılar toprak ananın özüne.

Kimdi bana yerine getiremeyeğim bir görev yükleyen Sarya?

Nasıl anlatabilirdim, Kars'ın sert karakterini benliğinde olgun bir kararlılığa dönüştüren, gerillada sanatı yakalayarak gerillanın dili, kalemi olmaya, gerilla yürüyüşünü renklilikleriyle süs-

lemeye çalışan bu sanat ve savaş tanrıçası adayımı? Bu ağır sorumluluğun altından kalkabilecek miydim? Birey olarak henüz yeterince tanıma olanağı bulamadığım bu silah arkadaşımı nasıl dönebilirdim satırlara? Yoksa, yoksa kaçsa mıydım bu görevden? Ama bu olanaksız bir şeydi. Şehit yoldaşımın son emrini nasıl yok sayabilirdim!

O'nu yakından tanıyan silah arkadaşlarımızla O'nu konuşmak, tanımak ve yazmak en doğru olanıydı. Ben de öyle yapmaya karar verdim. Hep iyiyi, güzeli, doğruyu aramıyor muydu O! Evet, sürekli bir arayış içindeydi. Neden ben de O'nu tanıma arayışına girmeyeyim?

Karar vermek kolay. Ama uygulamak daha büyük sabır, emek, çaba isterdi. O'nu yakından tanıyanlar Zap'ta, Garê'de, Metina'da kalmışlardı. Bense birkaç günlük uzaklıkta olan Xakurkê'deydim. Bir yıl boyunca O'nu yakından tanıyan birilerini aradım, durdum.

Gerilla yaşamının bir cilvesi olsa gerek, şehadetinden tam bir yıl 12 gün sonra, 28 Kasım 1998 günü Sarya yoldaşla amaç birliği etmiş, kalem ve silah arkadaşı, sırdaşı ve o yolculukta bizimle birlikte olan Jiyan arkadaşla karşılaştım. Sarya'nın şehadetinden sonra arkadaşlar Jiyan'ı o gruptan ayırmışlardı.

Bir yarım gün boyunca Jiyan'la Sarya'yı, Sarya'nın gelişim seyrini, hedeflerini konuştuk. Böylece sınırlı da olsa Sarya'yı tanımaya, tanıdıkça daha da sevmeye, bağlanmaya başladım. Bir ülke, halk savaşçısının gelişimi-

nin nasıl olabileceğinin, olması gerektiğinin yalın ve çarpıcı bir kanıtı O'nun yaşam öyküsü.

Kars'ın Arpaçay ilçesinde dünyaya gelen Sarya'nın ailesi, O henüz bir buçuk iki yaşında iken İstanbul'a göçer. Yabancı bir toprakta, yabancı bir kültürde bü-

yür. Abisi Kenan arkadaş daha önce ARGK saflarına katılmış olduğundan Sarya'da bir merak konusudur ülke, halk gerçekliği. Ailesi de benliğine tamamen yabancılaşmış değildir.

Nasıl geliştiğini bilmiyorum, ama daha öğrencilik yıllarında

sanata merak sarar. Ve belki de öze, kaynağa dönüşün başlangıcı olan MKM ile tanışır ve orada çalışmaya başlar. Danslarıyla özgürlüğe tutkusunu, ülke, halk gerçekliğine susamışlığını dilendirmeye çalışır. Bu arada yazının büyüğü daha çok cezbeder O'nu. Ve Özgür Gündem gazetesinde kültür sayfasının sorumluluğunu üstlenerek çalışmaya başlar. Sanatla politika ilişkisini, halk sanatçılığının nasıl politikadan soyut gelişemeyeceğini, "sanatı sanat olduğu için değil, toplum için yapma"nın, hele Kürdistan bir renkle yapmanın nasıl sömürgecilerin vahşi saldırılarıyla "ödüllendirildiğini" yaşayarak görür.

MKM, Özgür Gündem vb. ulusal renkleri ağırlıkta olup büyük bedeller ödeyerek mücadelelerini sürdüren kurumlarda çalışıp Kürdistan ulusal-toplumsal kurtuluş savaşına ilgi duymamak olanaksızdır. Hele bir kadın için Kadın özgürlük hareketine ve onun yaratıcısı Başkan Apo'ya ilgi duymamak düşünülemez. Sarya da özgürlük ceninini büyütür beyin rahminde.

Kendisi gibi halkın gerçek sanatçılığını esas alan arkadaşlarından beş kişilik bir grup oluşturur. Başkan Apo'yu görmek, O'nun özgürleştirici eğitiminden geçmek ve sanatta bir çıkış yaptırmak için Önderliğin desteğini almakta anlaşırlar. Ve bunu gerçekleştirmenin arayışına girerler.

"Aşığa Bağdat uzak değil" özdeyişini ispatlarcasına bir yolunu bulup Moskova'ya geçerler. Burada Sarya arkadaş telefonla annesini arar. Gecikebileceğini, belki de dönmeyebileceğini söy-

ler. Annesi ağlayarak, "*Kızım, sakın gecikme, erken dön*" der ve telefonu kapatır. Annesine olan derin duygusal bağlılığı, devrimci sanata, ülke ve halk gerçekliğine olan bilinçli bağlılığının önüne geçmez.

Düşleri gerçekleşir. Ortadoğu'daki Parti Merkez Okulu'nun, yani Başkan Apo'nun öğrencileridirler artık. Devrede kendisini eğitime, yaşama en çok katan, doymak bilmez öğrenme, anlama oburluğuyla Parti Önderliği'nin dikkatini çeker ve yakın güvenliğine girer. Bu süreç, aynı zamanda bir kadın militan kişiliğinin de olgunlaşmaya başlaması sürecidir Sarya için.

Sahada yeterince kaldığına kanaat getirince ülkeye gitmeyi önerir ve bu istemi kabul edilir. Özlem kasırgasının girift sarmalı ile ulaşılmaza ulaşmanın, bilinmezi keşfetmenin, bilip öğrenmenin coşku fırtınası sarar Sarya'yı. Yerinde durmaz olmuştur artık. Günler, saatler çok ağır geçmektedir O'nun için. Sevdasına vurulduğu coğrafyaya bir an önce ulaşmak için tutuşmaktadır adeta.

– Neden ülkeye, gerillaya gitmek istiyorsun Sarya yoldaş? Hani sen sanat aşkına, devrimci sanata bir çıkış yaptırabilmek için gelmiştin? Hani Önderliğin eğitim ve desteğini alarak sanata dönecektin?

– Doğru, ben de öyle yapıyorum zaten. Gerillaya gitmekle sanattan kopma şöyle dursun, devrimci sanatın esin kaynağına, trampelen tahtasına gidiyorum. Halkın yaşamından, sorunlarından ve bu sorunların çözüm gücünden kopuk bir sanat, devrimci

sanat düşünülebilir mi? Bugün benim ülkemde tuvali Mezopotamya, fırçası silah, renkleri kan, barut, alinteri, fonetiği top, bomba sesleriyle anaların çığlığı olan savaşımların kızgın örsünde dövülerek çelikleşen kişiliklerin oluşturulduğu; yeni insanın, yeni kadının özgürlüğün kalıplarına döküldüğü kocaman bir atölyede yapılıyor sanat. Ben de bu atölyenin emekçi bir çırağı olmaya gidiyorum. Pablo Neruda'dan Çaykovsky'ye, Victor Jara'dan Ömer Hayyam'a, Ozan Mizgin'den Sefkan ve diğer yoldaşlara değin hepsi de ulusal-toplumsal kurtuluş savaşımı tezgahının ürünleri değiller mi? Özgürlük ateşinin pervane sanatçısı olmaya gidiyorum.

Bu düşsel konuşma, Sarya yoldaşın Zap'ta Merkez Karargah Basın Birimi çalışmalarında somutluk kazanıyor. Şiir Antolojisi'nin birinci cildinin hazırlanmasından, Özgür Politika'nın yazılarla beslenmesine kadar birçok konuda Sarya yoldaşın önemli katkıları oluyor.

Bir bal arısının peteğini hazırlamadaki ince işçiliğiyle yeniden biçimlendiriyordu kişiliğini. Bazı arkadaşların şahsında ulaşmak istediği özgür kadın militan kişiliğini sembolleştirmişti. Ancak O, yoldaşları tanıyıp kendi gelişimini de sürdürdüğünden yoldaşlarını da eleştirmeye yöneliyordu. Yani kendini sürekli yenilemenin, geldiği düzeyle yetinmemenin, sürekli kendini aşmanın doğal sonucu olarak görülmeli bu yönelimi.

Oligarşik TC rejimiyle KDP ihanetçilerinin ortaklaşa geliştirdikleri 2. Güney İşgali (20 Eylül 1997) hareketini başarısızlığa uğratan gerilla direnişinde fiilen yer

alan Sarya yoldaş, askeri eylemliliklerde de yeteneğini kanıtlama olanağı buldu.

O, seyirci bir sanatçı, sırça saraylarda oturup ahkam kesen çıtkırdım aydınlardan değildi. Özgürlük savaşının ateşinde yıkanarak düzenin pisliklerinden arınan, yaşam, savaş, sanat bütünselliğini kişiliğinde somutlaştırmaya çalışan ve bu yolda oldukça mesafe alan sevecen bir yoldaş, moral kaynağı bir silah arkadaşı idi.

İhanet destekli TC'nin 1997 yılı içindeki ikinci işgal hareketi Metina, Zap, Avaşın, Berzan, Xakurkê alanlarında başarısızlığa uğratıldı. Ekim-Kasım '97'de Doğu cephemizde Hacı Ümran, Çoman, Sideka hattında ve Soran bölgelerinde devrimimizin yükselen dalgası her gerillanın ilgi odağıydı.

Sarya da Zap'tan, yanı başında şehit düşen yoldaşlarının anılarından ayrılmanın kendisine çok zor geleceğini bildiği halde, devrim dalgasının şaha kalkmış atına binmek, gerillanın başarılı vuruşlarını, Güney halkımızın partimiz etrafında kenetlenişini yazıyla, kamerayla, fotoğrafla, şiirlerle ve yeniden doğuşu betimleyen yeni dans figürleriyle ölümsüzleştirmek amacıyla çalışma ve silah arkadaşı Jiyan arkadaşla birlikte o günlerde Xakurkê'ye, oradan da Mehmet Karasungur yoldaşın edebi ikametgahı olan Kandil dağına doğru hareket edecek grubumuza katıldı.

16 Kasım sabahı aydınlığın karanlığa galebe çaldığı, bülbüllerin güle sevdâ türküleri yaktığı şafak sökümünde, karanlık

tanrısı Ehriman'ın ihanetçi uşaklarınca katledilmeden önceki son sözleşmemizde ilk tanışmamızı anımsamıştım:

Bir eylül gününün tan atımında Cudi tepesinde su almak için çeşmeye gitmiştim. İki bayan arkadaş benden önce varmışlardı çeşmeye. Onlar sularını doldururlarken, ben de "Rojbaş" deyip sıramı beklemeye başlamıştım. Kleopatra'yı aratmayan güzellikteki sarışın olanı taşlarla ezdiği iki kalem pili radyosuna takıp radyodan çıkan cızırtılı sesleri dinlemeye başlamıştı. Zap'a gelirken Metina'daki arkadaşların bana verdikleri kalem pillerden dört adet yedeğim kalmıştı.

– Pil sorunuz mu var heval? dedim.

– Burada kalem pil bulmak kolay değil, dedi gülümseyerek. Gözleri adeta "Bana pil mi vereceksiniz?" diye sorar gibi bakıyordu. Ben de gözlerimle "evet" dedim. Ve yelek cebimden iki adet Varta alkaline pil çıkarıp uzattım. Alırken:

– Ooo, siz zenginsiniz yoldaş. Galiba burada yenisiniz? Zenginliğinizi kolay harcamayın. Sonra pilsiz kalabilirsiniz, dedi.

– Benim asıl zenginliğim yoldaşlarımdır, deyip gülümsedim.

Daha fazla konuşmadık. "Alı turnam bizim ele varırsan, şeker söyle, kaymak söyle, bal söyle" türküsünün büyümlü ezgisine bıraktık duygularımızı. Üç beş gün sonra O güzel yoldaşım, benim de içinde bulunduğum bir çatışmada yaralı olarak düşmana esir düşen Kenan arkadaşın kız kardeşi Sarya olduğunu biliyordum. Ve savaştan,

sanattan, Özgür Gündem'deki ortak tanıdıklardan epey konuşmuş, sohbet etmiştik.

Bir gündoğuşunda tanıdığım "Omayra" hayranı "Kürt Olgası"nı yine bir gündoğuşunda, omuzlarıma ağır bir yük bindirdikten hemen sonra yitirdim. Çok erken, yersiz, zamansız bir ayrılış oldu bu.

Sarya yoldaş!

Uzun sayılabilecek bir süredir yazmıyordum. Parti işleyişinin zorunlu kıldığı dokümanların hazırlanışı ve duygu barajının tribünlerinin emniyet sübabı olarak bazı dizeler dışında kalemim küskün küskün duruyordu cebimde. Kendi kendime uyguladığım, nedeni bende gizli sansürü senin emrinle kaldırdım. Belki sözleşmemizin gereğini layıkıyla yerine getiremedim. Ama bir daha kalemimi küstürmemeye söz veririm yetersizliğimi bağışlarsın sanırım. Evet, buna söz veriyorum.

Bir daha düşürse yolum Miros'a, gelincik, beybun, rehan, Nergiz ve binevşten taşlar yapacağım. Adlarını Sarya, Saadet, Ruken, Emin, Azad ve Selman koyacağım! Her biri kendine özgü renk ve kokuların orkestrasıyla gerillaların başlarını, gönüllerini süsleyeceğim!

Sarya tu çav binevşî

Li serê çîyan neqşî

Dilê te weq Avaşin

Serê te mî ser Kelaşin

**Mücadele arkadaşları adına
Yılmaz Dağlum**

Avaşın Şehitleri

On bir yiğit yoldaşın ÖLÜMSÜZLÜĞE YÜRÜYÜŞÜ

Güney toprakları insanlık tarihinin en görkemli, en kutsal bir savaş yılına tanık olmakta, hain KDP güçleri bütün cepelerde halk kurtuluş ordumuz tarafından bozguna uğratılmaktaydı. Faşist Türk sömürgeciliği bu gelişmelere müdahale etmek, Güney’de adım adım gerçekleşmeye doğru giden devrim dalgasının önüne geçmek ve ihanetçileri bu durumdan kurtarmak için 23 Eylül’de tekrar Güney’i işgale yöneldi. Türk sömürgeciliği bu hareketi “*Şafak Operasyonu*” olarak tanımlıyordu. Özellikle **Avaşın-Zap-Metina** hattında operasyon güçlerini yoğunlaştırmıştı. Bu hareketin en önemli hedeflerinden biri de **Avaşın** sahası olarak belirlenmişti.

Avaşın’da bahardan beri yürütülen savaşta hainlere büyük darbeler vurulmuş, savaş süreci boyunca otuza yakın arkadaş yaralanmıştı. Ve bu yaralıların çoğu, saldırı esnasında mevzilerini bırakıp kaçan hainlerin döşedikleri mayınlara basarak ayağını kaybeden arkadaşlardan oluşmaktaydı.

Yıl boyunca **Avaşın-Barzan** cephesinde çok şiddetli geçen savaş sonucu, otuza yakın arkadaş savaş dışı kalmıştı. Hemen hemen çoğu ya bir saldırı esnasında mayına basmış, ya mevziye hücum ederken düşmanın açtığı karşı ateşte bacağından kurşun yarası alarak kemikleri kırılmış, ya da ey-

lem sonrası geri çekilme anında ansızın düşen bir havan topunun parçalarıyla yara almış arkadaşlardı.

Ama tarih gösterecekti ki, mücadele bitmemişti ve her şeye rağmen umutla, azimle yaşamaya, savaşmaya devam edeceklerdi. Avaşın hastanesinde bir iki arkadaş dışında bütün arkadaşların yaraları iyileşmiş ve yavaş yavaş yeni yaşama, yeni yürüyüşlere tek ayakla da olsa alışmıştı arkadaşlar.

Çukurcalı takım komutanı **Xebat** heval bahar sürecinde Çukurca merkezinin yakınında bulunan düşmanın tuttuğu bir tepeye saldırmış, geri çekilme esnasında düşmanın havan atışlarına hedef olmuş, hem bacağı, hem kolu sakat kalmıştı. Olgun, alçakgönüllü ve dürüstlüğü ile bütün yoldaşların sevgi ve saygı duyduğu bir arkadaştı. Bacağını ve kolunu kaybetmişti, ama bunu kendisi için hiçbir zaman engel olarak görmüyordu. Yanıbaşındaki **Küçük Kadir**’e yoldaşça şakalarla sürekli takılıyordu.

Kadir 16’sına daha yeni girmişti. ’93’te daha 12 yaşındayken mücadeleye kendi isteğiyle katılmış Yüksekvali bir arkadaştı. Ailesi arkadaşların yanına gelip Küçük Kadir’i almak istemişler, bunun üzerine arkadaşlar, “*Kararı Kadir arkadaş versin, kalmak istiyorsa kalır, gitmek istiyorsa gider. Ancak bunu kendi iradesiyle belirlesin*” demişlerdi. Küçük

Kadir ailesinin bütün istemlerine rağmen tavır koyup, “*Artık dönmeyeceğim*” demişti. Yaşının küçüklüğüne rağmen Küçük Kadir en zorlu süreçlerden ve sınavlardan geçmişti. ’94 baharında Çukurca alanında kendisinin de içinde bulunduğu birlik düşmanla çok şiddetli bir çatışmaya girer. Bu çatışmada yedi arkadaşı şehit düşer. Kadir heval çatışma alanında düşmanın içinde üç gün boyunca gizlenir. Yaralıdır, ama direnir ve düşman çatışma alanından geri çekildikten sonra aradaşlara ulaşır.

Henüz gencecikti, 16’sına daha o yıl basmıştı; ama mücadele ona o kadar şey öğretmişti ki, yaşadıkları bir tarih kadar dolu doluydu. Ve en son Barzan alanında hainlere yönelik gerçekleştirilen bir eylem anında mayına basarak sol ayağını kaybetmişti. Ama her şeye rağmen, o yaşına rağmen Küçük Kadir, Avaşın hastanesinin neşe kaynağıydı, hastanenin gülüydü. Umudu, coşkusu, morali ve eksik olmayan gülüşü ile bütün yoldaşlarının sevinç kaynağı olmuştu.

Baran Serhatlıydı; ’92’de katılmıştı gerillaya. Kurêjah-ro’da hainlere yönelik gerçekleşen bir baskında saldırı kol komutanlığı yapmış, mevzileri ele geçirdikten sonra ayağında mayın patlamıştı.

Koçer Küçük Güneyliydi. Zap alanında arazide bulunan düşmana karşı yapılan saldırıda mayına basmış ve yaralan-

mişti. Ve **Karker, Ferhat, Welat, Ekin**, daha birçok arkadaşın durumu aynıydı.

Operasyon alanın tümünü tutmadan birkaç gün önce iki grup halinde yaralı arkadaşlar Avaşın suyunun her iki yakasına saklanmışlardı. Bir grup arkadaş suyun güney yakasına yerleşip saklanırken, **Xebat, Baran, Kadir, Karker, Welat, Koçer, Sîpan, Ekin, Songül, Jiyan** ve birkaç arkadaş daha suyun kuzey yakasında, Avaşın suyunun hemen önünde vadi boyunca üç grup halinde saklanmıştı. Avaşın vadisi Kuzey'den faşist Türk ordusunun ilerlemesi, Güney'den de binlerce hain desteğinde operasyonun üçüncü günü bütünüyle kuşatılmıştı. Bütün cephelerde ilk iki gün boyunca yoğun çatışmalar yaşanmış, birçok noktada pusularda vurulan düşmana önemli kayıplar verdirilmişti. İkinci günün akşamı Türk ordusunun Güney'den hainlerin desteğiyle uzun süreli olarak alanı tutmak istediği anlaşılınca, hemen bunun üzerine güçlerimiz cephe savaşı yerine gerilla düzenine geç-

miş, savaş birliklerimiz Avaşın vadisini bırakmışlardı.

Türk ordusu oldukça hazırlıklıydı. Darbe yiyen birlikleri ilerletmekte zorlanıyor. Gün boyu uçak ve kobralar alanı bombalıyor, onlarca skorsky helikopterlerle alanın stratejik noktalarına, özellikle Avaşın ve Basya sularının birleştiği "üçgene" indirmeler yapılıyor, faşist sömürgeciliği imdadına çağıran Güneyli hainler bu helikopterlerle sabahtan akşama kadar onları alana taşıyorlardı.

Yaralı arkadaşların bulunduğu Avaşın vadisi hem Kuzey'den, hem Güney'den Türk ordusu ve binlerce peşmerge tarafından kuşatılmıştı. Daha önce alınan karar doğrultusunda bütün gruplar uyarılmış, gündüz hiç kimsenin hareket etmemesi, gizliliğin mutlaka uygulanması gerektiği bütün arkadaşlara belirtilmişti. Düşman, saflarımızdan kaçan hainler aracılığıyla bilgi almıştı; Avaşın suyu çevresinde hastanenin varlığı hakkında bilgisi bulunduğu için bu hat üzerinde özellikle duruyordu.

Alan kuşatma altındaydı, an-

cak düşman tam olarak bulunduğumuz noktaları tespit edememişti. Xebat ve Cenk arkadaşla birlikte üç kişilik bir grup olarak suyun ağzında kendi çabamızla bulduğumuz kaya oyuklarında onar metre aralıklarla tek tek gizlenmiştik. Xebat hevalin bulunduğu yer ben ve Cenk arkadaşın arasındaydı. Düşman vadiye inmiyordu, sabahtan akşama kadar vadiyi, su hattını izliyor, ancak herhangi bir görüntü alamıyordu. Akşamları iyice karanlığın çöktüğünü anladığımızda usulca dışarı çıkıyor, suyun ağzındaki kayalara tutunarak Xebat hevalin yanına gidiyorduk.

Bir akşam fısıltı sesiyle sohbet ederken şunu söylemişti Xebat heval:

"Mutlaka kurtuluş olacak, buradan kurtulursak ilk yapacağım iş gidip Küçük Kadir'e sarılacağım; onu ve diğer bütün yoldaşları çok özledim."

Evet, bu sözler onunla konuştuğumuz son konuşmalarındı. Ama biz her şeyden habersiz mutlaka kurtulacağımıza olan inançla o akşam son kez birbirimizle konuştuğumuzu nereden bilebilirdik!

Kuşatmanın 13. günü açık hareket eden hafif yaralılar ve hastalardan oluşan ve yürüyebilen bir grubumuzun yerini düşman gözcüleri tespit etmiş, bu grubun bulunduğu noktaya baskın yapmış ve grubun bütününi teker teker teslim almışlardı. Ve bu grup bütün yaralı arkadaşların yerini biliyordu.

Kuşatma altında bulunduğumuz 15. günün sabahı, yani teslimiyetten iki gün sonra düşman şafakla birlikte beş koldan Avaşın vadisine doğru inmeye başladı. Bu hareketi Türk subayları yürütüyor, ikibini aşkın peşmerge aktif ola-

rak katılıyordu.

Tarih 13 Ekim... Teslim olan hainler düşman gücünün önünde ilerleyerek en başta bayan arkadaşların bulunduğu gruba yöneldiler. **Ekin** arkadaş hava saldırısında yaralanıp bacağını kaybetmişti ve yanında silah arkadaşları, can yoldaşları **Songül** ve **Jiyan** yoldaşlar bulunuyordu. Düşman sağ yalamak için ileri atıldığında Songül ve Jiyan hevalerin mermilerine hedef olmuş, bir hain komutan ve birçok hain vurulmuştu.

Songül ve **Jiyan** hevaler son mermilerine kadar çatışarak bir saat sonra can yoldaşları **Ekin** hevalle birlikte şehade ulaşmışlardı. Bir saat süren çatışmadan sonra düşman yaşadığı bozgun ve kayıpların öfkesiyle şehit düşen arkadaşların cenazelerini parçalamıştı.

Ve sıra diğer gruba gelmişti. Teslim olan hainler diğer grubun da yerini biliyorlardı. Düşmanı buradaki arkadaşların üzerine getirdiler. Peşmergeler, Kürtçe “*teslim ol*” çağrılarını yapıyorlardı. Yoldaşlarımızın bedenleri sakattı, yürüyemiyorlardı, kuşatılmışlardı. Ama bütün dünya orduları da üzerlerine gelse satın alamayacakları, dize getiremeyecekleri bir şey

vardı: Devrimci yürekleri! Teslimiyete yer yoktu. Ve yanlarında taşıdıkları bombalarla kendilerini sonsuzluğa, ölümün ötesine taşıdılar. Önce **Ferhat, Koçer, Welat, Sîpan...** Sonra **Küçük Kadir, Baran** ve **Karker** hevaler.

Direnış devam ediyordu. Düşman hiçbir yoldaşımızı teslim alamamıştı. Teslim olanlar, yakınlarda bir grubun daha bulunduğunu ancak yerlerini tam bilmediklerini söylüyorlardı. Saat on bire doğru bulunduğumuz yere geldiler. Ve yüzlerce peşmerge su hattını karış karış aramaya başladı. Yoldaşlarımızın direnişinde ürkmüşlerdi. Sesleri insan sesi gibi değildi; hayvanlaşmışlar, panik içinde rastgele sağa sola ateş açıyorlardı.

Uzun bir arama sonrası **Xebat** hevali bulmuşlardı. Ve yıllar da geçse unutamayacağımız o görkemli militanca direniş gözlerimizin önündeydi. Xebat heval, ben ve Cenk arkadaşın bulunduğu yerleri biliyordu. Xebat heval silahsızdı, bunu anlayınca üzerine saldırarak O’nu bulunduğu yerden çıkardılar. Hainler Kürtçe sürekli olarak kaç kişi olduğumuzu, grubun diğer üyelerinin nerede oldu-

ğunu, konuşmazsa kendisini öldüreceklerini söyleyip, küfür ve tehdit savuruyordu. Buna karşılık Xebat hevalin tavrı netti; “*Ben yalnız başlamayım, benden başka kimse burada yok*” diyordu.

Sözlü sorgulamadan sonuç alamayacaklarını anlayan Türk subayının talimatları doğrultusunda bu kez işkenceye başladılar. Onlarca hain Xebat hevalin üstüne çullandı, dövdüler, sakat bacağını ve kolunu tekrar kırdılar. Ama Xebat artık susmuştu, konuşmuyordu. Bu direniş karşısında öfkesinden kuduran Türk subayı ve hainler bütün vahşi yöntemler uygulamalarına rağmen, Xebat hevalin direniş karşısında yenilmiş, yorgun düşmüşlerdi. Dayanılmaz acılar içindeydi Xebat heval, ancak her şeye rağmen yoldaşlarının yerini söylememeye yeminliydi.

Yarım saat boyunca yapılan işkencelerden sonuç alamayan düşman subayı sonunda, “*Bunun konuşmaya niyeti yok, bu da diğerleri gibi. Bekletmeden bunu da arkadaşlarının yanına yollayalım*” dedi. Talimat netti. Onlarca hain namli birlikte çalıştı. **Xebat** heval artık Küçük Kadir’e ve diğer yoldaşlarına kavuşmuştu. Yiğitçe direnerek şehade ulaşmıştı. Düşman Xebat hevali katlettikten sonra vadiden çekilmişti.

Henüz 16’sında Kadirler’in, Xebatlar’in, Baranlar’in, Ekinler’in, on bir yiğit yoldaşın ölümsüzlüğe yürüyüşünü unutmayacağız.

Kahrolsun ihanet!

Anıları mücademizde yaşayacaktır!

**Mücadele arkadaşları adına
Seyit Rıza**

İnci ÇELİK

Hazan mevsimi nar dalında çoğalır

*Direnç gülü
Gözlerimde tütüyor
Avaşın boyları
Rüzgarı okşuyor alnımı
Bir de acısı var ki sana dair...*

Günlüğüne bir not daha düştü.
- Tam beş ay oldu.

O acı günü anmak istemiyordu. Ancak dizden kopuk sağ ayağına baktıkça o günü anmadan edemiyordu. Zaman zaman;
- Bir dakika daha erken davransaydım, ah o roket... diye iç geçiriyordu.

İçinde bulunduğu durumu kabullenemiyor, kendi kendine kıızıyordu. Beş ay kolay geçmemişti. Her gün aynı şeyleri yapma başlı başına bir acıydı. Mağaranın nemli duvarına günde belki onlarca kez yaslanır, sonra yorulur, tekrardan serin toprağa kendini bırakırdı.

Yara kapanmıştı. Ve artık tek başına bastonun yardımıyla kalıp mağaranın içinde bir iki dakika gezinebiliyordu.

Gece geç vakitlere kadar yıldızlarla dertleşir, sabahın erken saatlerinde uyanır mağaranın kapısına battaniyesini serip Çarçela'dan çıkan güneşi seyredirdi. Çarçela'dan yükselen güneşi seyretmek O'na müthiş zevk veriyordu. "Yaşam sevinci, içimdeki ısı" diyordu. Dağlardan süzülüp gelen güneş ışınlarının dağ doruklarından sonra vuracağı yer Basya ve Avaşın sularıydı. Yaz mevsimi bitmiş güz mevsimi ikinci ayını yaşıyordu.

Yine de güneş dik iniyordu vadiye. Her mevsim kendi içinde bir güzelliği, bir ahengi taşıyordu bu coğrafyada. Zümrüt yeşili ve kehribar sarısı yapraklarıyla ağaçlar bir ahenk içindeydi. Hazan mevsimi her yönüyle gülümsüyordu insana.

Ekin elindeki not defterini yavaşça yere bıraktı, başını topra-

❖ Adı, soyadı: **İnci ÇELİK**

Kod adı: **Ekin**

Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1997, Avaşın-Zagros**

ğa yasladı. Henüz kararmaya yüz tutmuş zamana direnen yapraklara baktı. Bir hüznü kapladı içini "her şeyin bir zamanı var, her şey zamanında güzeldir ve her şey kendi devinimi içinde varlık buluyor" deyip kopmuş ayağına kızarak baktı. Ve kendini güneşin daha vurabileceği bir yere çekti. Zorlanmıştı, ayağı onunla gelmiyordu.

Sonra bilinmez bir endişe hüznüyle birleşerek yüreğine saptı. "Hazan yaprakları gibi kararmakta var" diyerek derin bir iç geçirdi. Güneş olanca sıcaklığıyla mağaranın kapısına vuruyordu. Ekin terlemişti, alnını sil-di. Az önceki umutsuzluk dolu sözlerine bir anlam veremedi. Duygusalığa kapıldığı için kendisine kızdı. Umutsuzluğu kendine yakıştıramıyordu. Çünkü en zor koşullarda umudu, sevin-ci büyütmesini bilirdi.

Duygusalıktan sıyrılmak için uzakta güneşin altında adeta boğulan Çarçela'ya baktı. En doruğunda sanki dört dev insan dikilmiş olan Sate boğazına bakıyordu. O iri girintiden dolaydır ki "Çiyayê Çarçela" demişlerdi. Dört dalından sıyrılan sabah güneşi Avaşın'e yansırı. Avaşın gün boyunca mavi yeşil akardı.

Avaşın'in mavimsi görüntüsü uzakta parlayınca Ekin "Marmara aynen böyle parlar" deyip çocukluğunda, büyüdüğü yere İstanbul'a uzanırdı. İstanbul göçe zorlanmışların, yoksul insanların umut kapısı, ekmek rüyası gurbet yuvası. Ve beyaz köpükleriyle Marmara mavisli limandan limana koşan yorgun gemiler, gamsızca kıyıda uçuşan martılar balıkçıların çığlıkları, işportacı çocuklar ve yoksul varoşlar... Sonra Zazaca konuşan ve yüzünde gurbetliğin acısı okunan yaşlı anasını titrek elini, sinirli babasını, küçük bir arazi parçasına sıkıştırılmış evlerini, yoksullukla geçen okul yıllarını ve sonrası dağa çıkışını düşündü. "Ne de olsa çabuk geçmişti bütün bunlar kısa ve öz" dedi kendi kendine.

Altı yıldır bu dağlardaydı. Zagroslar'a ayak bastığında on sekizindeydi. On sekizinci yaşın baharını Xakûrkê vadisinde geçirmişti. Kalktı bastona yüklendi. Mataradaki suyu aldı yüzüne bir iki avuç serpti. Biraz kendine geldi. Az sonra sağlıkçı arkadaş gelip kontrol edecekti. Yarası iyileşmişti. Fakat tek ayakla dağlarda yürüyemeyeceğini iyi biliyordu. Onu üzen de buydu ya.

Yüzünü yıkadıktan sonra kaç gündür saçlarını taramadığını düşündü. Çataldan tarak ve aynayı çıkardı. Kendine baktı. Altı ay önceki zayıflamış, sararmış

yüzü yoktu. Esmer yüzüne kan gelmişti. Siyah gözlerinde ışık vardı. Yüzündeki canlılığı ve gözlerindeki parıltıyı görünce gülümsedi. Başını dağlara kaldı-rarak mırıldandı.

“Yaşam her şeye rağmen de-
vam ediyor. Dağlarda bir daha
gezememek, o taştan bu taş a-
tlayıp koşamamak, vadilerin de-
rinliklerinden bir ceylan çevikli-
ği ile çıkıp dağ zirvelerine
tırmanamamak bana acı vere-
cek, ama yaşam yeni bir mecra-
da akacak”

Hazan mevsiminde olmasına
rağmen salkım söğüt yeşil yap-
raklarıyla hünerlice dallarını su-
ya salmayı sürdürüyordu. Nar,
dalında dip diriydi. Ceviz yap-
rakları tiril tirildi dallarında.
Ekin sıcaklığın verdiği etkiyle uy-
kuya dalmıştı. Uyandığında gece
yarısı olmuştu. Avaşın delice
akıyor sesi ıssız geceyi yırtıyor-
du. Ekin elini alnına götürdü ve
düşündü. Aniden uyanması sa-
dece üşüdüğü için miydi? Yoksa
gördüğü rüyanın etkisi var mı-
ydı? “Her ikisinin de etkisi olabi-
lir” dedi. Rüyasında Dersim’de
direnen Besê’yi görmüştü. Mun-
zur’da bir mağaranın içinde sı-
kıştırılmıştı. Karşı güçler mağa-
ranın önünde büyükçe bir ateş
yakmıştı. Ateşin dumanı mağa-
raya sızarak içeridekileri boğu-
yordu. İçeride Besê var gücüyle
bağırıyordu. “Seyit Rıza burada-
yım” diyordu. Munzur suyu hır-
çın akıyordu.

Köprü ve su başlarına yedi-
den yetmiş insanlar toplanmış
suya bakıyorlardı. Yaşlı insanlar
ellerini havaya kaldırıp dua ile
beddua arasında bir şeyler mırıl-
daniyorlardı. Sonra Besê elinde
kırmızı bir puşu ve beyaz gelin-
lik içinde dumanlı mağaradan
çıkıp Munzur’un zirvesine doğ-
ru koşuyordu.

Suyun başında toplanan kala-
balık Besê’nin gitmemesi için
ellerindeki sopalarla suyu
dövüyorlar, Besê gözden kaybo-
luyordu. Ekin küçükken Der-
sim’i ve Dersim’de yaşanan olay-
ları anasından dinlemişti. Anası
bazen de acılar dile getiren stran-
ları mırıldanıyordu. Gözlerini

karanlığa dikti, düşündü.

“Anamın anlattıkları bilinç al-
tına yerleşmiş herhalde, başka
ne olabilir ki? Suyun ferahlık ol-
duğunu söylerler, suyu sopalar-
la dövmekte neyin nesi?”

Kendini rüzgara bıraktı. Dağ
serinliği tenine işliyordu. Üşüye-
ne kadar kıpırdamadan öylece
durdu. Rüya konusunda kendini
ikna etmiş görünse de düşün-
meden edemiyordu. Sonra bat-
taniyesini alıp rüzgarın vurama-
yacağı mağaranın bir köşesine
gitti uzandı.

Sabah erken kalktı. Gökyüzü-
nün maviliği içinde güneş doğu-
yordu. Bugün gördüğü rüyayı
yazmak istiyordu. Kalem aldı
bir iki satır yazdı. “Daha duygu-
lu olmalı” dedi. Anılarını yaz-
mak istiyordu. 23 yaşındaydı,
çok genç olmasına rağmen çok
şey yaşamıştı. Nereden nasıl
başlamalıydı? Daha önceki gün-
lüklerini yeterli bulmuyordu.
Boş durmak onu rahatsız edi-
yordu. Duygularına yüklenerek
yazmaya başladı. “İyi gidiyor”
diye söylendi.

Başını gökyüzüne kaldırarak
duygularını onunla paylaşmak
istedi. Sonra çalıklarının ha-
vada oynayışlarını gördü. Kısa
uçup hemen çalılara konuyor-
lardı, gülümsedi. Biraz daha
seyretmek istedi. Daha seyret-
menin tadına varmadan yeri gö-
ğü inleyen acı bir ses yayıldı et-
rafa. Kuşlar ürktü. Her biri bir
tarafa uçtu.

Ekin elindeki kalemı bıraka-
rak bu korkunç gürültünün ne-
reden geldiğine baktı. Sesler
durmadan çoğalıyordu. Az son-
ra Sate boğazında Govend da-
ğında uçaklar helikopterler be-
lirdi. Ekin ağır aksak kendini
mağaraya attı. Vadiye inen ka-
zan bombaları etrafı tozu duma-
na katıyordu. Gördüğü rüyayı
anımsadı.

“Kim bilir, belki de Besê di-
ye kendimi görmüşüm rüyada.”
Silah sesleri yaklaştıkça heyeca-
nı da artırıyordu. Kendini savu-
nacak silahı yoktu. Mağaranın
dip köşesine çekildi. Ayakları
sağlam olsaydı, ceylan gibi se-
kerek bu kör mağaradan uzak-

laşabilecekti. Bir yandan mağa-
ranın kapısına bakıyor, diğer
yandan gelen silah seslerini
dinliyordu. Roket sesleri kesil-
mişti. Fakat küçük silahlarla ça-
tışma yoğunlaşmıştı. Arkadaşla-
rı karşı gücün vadiye
inmelerini önlemeye çalışıyor-
du. İki gündür sağlıkçı ve diğer
arkadaşların yanına gelmemele-
rinin nedenini anlayabiliyordu.

Şimdi mağaranın kapısından
içeriye arkadaşlarının gelmesini
ne çok istiyordu. Ve bir an geldi
ayağının kopuk olduğunu unu-
tarak kendini hızla dışarıya at-
mak istedi. Ani hareket ayağını
incitmişti, acısı tarifsizdi. Ayağı-
nın kesildiği günün acısı gibi bü-
tün vücudunu etkisi altına al-
mıştı. Az kaldı bayılacaktı.
Kendini toparlamaya çalıştı. Ya-
ranın tekrardan kanadığını zan-
nederek yarayı yokladı. Yara ka-
namıyordu. Ama iyice
iyileşmediği belliydi. Yarayı faz-
la düşündüğü yoktu. Bir an
evvel bu operasyonun bitmesini
ve arkadaşlarını görmek istiyor-
du. Dışarıda tam ne yaşandığını
da bilmiyordu. Buna üzülyor-
du. Şimdi yüksek bir tepede ol-
mayı ya da Cilo’nun Çarçela’nın
zirvesinde olmayı dünyaya de-
ğişmezdi. Daha fazla düşünme-
ye kalmadan ayak sesleri geldi.
İyimserliğini kaybetmek istemi-
yordu. Nefesini tuttu bekledi.
Ayak sesleri artık mağaranın
önündeydi. Birbirleriyle konu-
şuyorlardı. Kısık sesle konuştuk-
ları halde sesi işitiyordu. Ancak
kim olduklarını çıkaramıyordu.
İki silah ucunun gölgesi mağara-
nın içine uzandı. Sonra iki kişi
hızla içeri girdi, bunlar peşmer-
gelerdi...

Bir gölge gibi içeri sızan
adamlar Ekin ile göz göze geldi-
ler. Birbirlerine bakıp güldüler.
Ekin olanca gücüyle adamların
suratına tükürüğünü savurdu...

Daha sonra dört beş el silah
sesi mağaradan yükseldi. Ekin
gözünü kapatmıştı. Ve henüz
bedeni soğumadan yerden sü-
rükleye sürükleye az ötede
akan ve her şeye tanık olan
Avaşın’e attılar, Avaşın’ın mavi-
sine yeşiline bir de kızıl karıştı.

Gül tazesı, papatya güzeli Ekin'in kısa biyografisi:

Ekin yoldaş "Ekin gibi çoğalacağım" diyerek kendine Ekin ismini takar. 1973 İstanbul doğumludur. Ailesi Der-simlidir. Ailenin ortanca çocuğudur. Kartal Yakacık Sağlık Lisesi'ni okumuştur. Kendini ve kimliğini bulma arayışı '90'lar sürecidir. Ülkede gelişen olaylar O'nun bu arayışını pekiştirir. İstanbul'un o süslü, ama bir o kadar da sahte yaşamı ilgisini çekmez. Dürüst, açık sözlü güçlü bir pratik zekaya sahip İnci, kesin kararını vererek Haziran 1991'de saflara katılır. Erkenden arkadaşlarına, dağa uyum sağlar. Dağları bir türkü tadında sever, adeta aşık olur. İnci'nin esmer sıcak yüzünde hiçbir zaman gülümseme eksik olmaz, konuşmak tartışmak her gün yeni şeyler öğrenmek çabasıdadır. Moral, coşku, yoldaşça bağlılık ve yürekten paylaşım O'nun temel özelliğidir.

Beritan'ın yıldızlaşmasından müthiş etkilenir. Yıldızla-

şanlara ve yaratılan değerlere sınıksız sarılır. Kadın özgürleşmesine verdiği önem ve çaba İnci'yi derinden etkiler.

Anlamaya kavramaya yazdıklarını ve söylediklerini bilince çıkarmaya çalışır. İnci'nin ilk pratik faaliyeti Xankûrkê sahasıdır. Çizgiyi burada öğrenmeye çalışır. '92 süreçlerinde Şemzinan bölgesinde kalır. '92 Güney Savaşı'ndan sonra Zelê'ye gider. Orada yapılan Kadın Konferansı'na katılır. Belli görevler alır. '93 ateşkesinden sonra Serhat bölgesine gönderilir. Oradan geçtiği metropol faaliyetlerinde kısa bir süre kalır. Tekrardan dağa çıkar. 1996-97 tarihinde Zap ve Avaşın'de kalır. 14 Mayıs 1997 operasyonunda uçak saldırısı sırasında sağ ayağını dizden kaybeder. Ayağı 6 ay içerisinde iyileşmeye yüz tutmuşken '97 sonbahar operasyonunda Avaşın bölgesine yeniden bir yönelim başlar. Daha önce saflardan kaçan birinin teslimiyeti ve yer göstermesi sonucunda kapsamlı yapılan operasyonda

Ekin ve aynı durumda bulunan birkaç arkadaş, ilkel milliyetçiler tarafından kurşuna dizilip Avaşın suyuna atılırlar. (6 Ekim 1997)

Tarih bir kez daha ihanetin çirkin yüzünü tüm çıplaklığıyla gösterir. Her ne olursa olsun, ilkel milliyetçi ihanet bu topraklarda kazanamayacaktı. Kazanacak olan Besêler, Beritanlar, Ekinler ve onların şahsında halklar olacaktır.

Dağ yürekli Dost gülüşlü

Yoldaş canlısı Ekin daima dağ yaşamına, onun çizgisine ve yarattığı değerlere bağlı ve layık olmaya çalıştı. O başka bir yaşamın arayışı içerisine girmedi ve kendine sıradan amaçsız bir yaşamı yakıştırmadı.

Ekin (İnci) bir direniş gülü olarak bereketin ve umudun, sevginin, barışın "Ekini" olarak yaşayacak ve anılarak çoğalacaktır.

Mücadele arkadaşları

Hindirin HEMÎ

Kararlılığını kahramanlığa dönüştürdün

Güney Kürdistan'da Arap etkilerinin yoğun olduğu bir ortamda dünyaya gelir **Cahide** yoldaş. Ailesi neredeyse Araplaşmıştır; halk gerçekliğinden uzaklaşmak için her şeyi yapmaktadır. Gelişen Ulusal kurtuluş mücadelesine sıradan yaklaşmaktadır ki, bu alanda çok ender görülen bir olgudur.

Durum böyleyken asimilasyona uğrayanlar, yüreksizler, para için her şeyi yapanlar, ülkeden kaçanlar, kendinden kaçanlar bu çarkın dişleri arasına girer ve erirler. İşte Cahide yoldaş böylesi bir ortamda devrimi aileye taşıran olur, ilişki kurar, gerçekliğini araştırır. Ailesi ise O'nu engelleyebilmek için elinden gelen her şeyi yapar, ama hiçbir sonuca ulaşamaz. Çünkü PKK düşüncesi bir defa hücrelerine nüfuz etmiştir. Artık onu oradan çıkarmanın imkanı yoktur.

Ailesinin olumsuz tavırlarından dolayı bir müddet sessiz kalır Cahide yoldaş. Ailesini mücadeleye katılmayacağına inandırdıktan sonra yavaş yavaş çalışmalara başlar. Bir müddet cephe çalışmalarına katıldıktan sonra da gerillaya gitme önerisini partiye iletir. Önerisinin kabul edilmesiyle birlikte O'nun için yeni bir yaşam başlar. Gerilla yaşamıdır bu. Özgür dağlarda, özgürleşmek için zorlu bir mücadele içerisinde bulur kendisini.

İlk bulunduğu alan Metina'dır. Burada 1995 sonlarında

❖ Adı, soyadı: **Hindirin HEMÎ**

Kod adı: **Cahide Ronak**

Doğum yeri ve tarihi: **Tırbisiye 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Nisan 1997, Avaşin**

gerçekleşen Güney Savaşı'na da katılır. Eylemlerdeki başarısından dolayı ödüllendirilir. 1996 yılında Hakkari alanına gönderilir. 1997 baharında Zap'tadır. Çelik Harekatı öncesi işgalci güçlere karşı Çukurca'nın Gire tepesinde yoldaşlarıyla birlikte kahramanca bir direniş örneği sergiler.

Türk ordusu alanda birçok tepayı tutmuştur. Çatışmalar birçok yerde hala devam etmektedir. Bu yüzden özel savaş güçlerini tepelerden söküp atmak gerekmektedir. Bu temelde tepelere baskın grupları hazırlanır. Cahide ve Rahime arkadaşlar da bu gruplar içerisinde yer alırlar. Eylem hazırlıkları tamamlanmış, gruplar

özel savaş güçlerinin mevzilerine doğru ilerlemektedirler. Mevzilere ulaşıldıktan kısa bir zaman sonra eylem başlar. Gerillalar hırsıyla mevzilere saldırırlar. Bombalar, roketler, şahsi silahlar hiç susmadan çalışır, tepayı cehenneme çevirirler. Cahide ve Rahime arkadaşlar da zılgıt çekerek saldırıya geçmiştir. Eylem sonrasında tepe gerilla güçlerimizin eline geçer. Kalan askerler de canını kurtarmak için büyük bir hızla kaçarlardı; üstelik silah ve eşyalarını bile orada bırakırlardı. Eylem başarılıdır. Ama bu başarının bedeli de vardır. **Cahide** ve **Rahime** arkadaşlar şehit düşmüştür.

Anıları mücadelemize önderdirdir.

Mücadele arkadaşı Celal**SELAM SİZE ATEŞ BAĞDAŞINDAN**

Eğer bir ateş yeri görürsen taşlarına, küllerine sor kimler bağdaşından geçti diye?

*her biri newroz örüklü
her biri newroz gözlü
bilir misin ne isyanlar kuruldu bağdaşında
ne deliksiz uykular yamı başında*

*ne türküler söylendi usulca
o sesleri hiç özledin mi?*

Şehit Kadir

Şehadet dilanı

Tarihin derinliklerinden günümüze kadar önemini koruyan Zagros Eyaleti (Behdinan), Mezopotamya'da gelişmiş olan ve gelişen savaşta stratejik bir yer tutmaya devam ediyor. Düşmanın barbarlık savaşında en çok korktuğu ve “Vietnam bataklığı” olarak değerlendirdiği yer yine burasıdır. Zagros eyaleti coğrafik olarak gerilla savaşına çok uygun olduğu gibi, düzenli ordular için de en zor alanlardan biridir. Bunun için doğasıyla, yani objektif konumuyla bile düşmanın gözünü korkuturken, buranın halkı için en çok yaşanılacak yer, bir cennet konumundadır.

Avaşın ise bu cennete bir başka güzellik katıyor. Avaşın suyuna çok yüksek bir kayalık üzerinden baktığınız zaman, dibindeki renk renk taşlar güneşin yakıcı ışınları altında pırıl pırıl parladığını görürsünüz. Bu ise Avaşın suyunu bir renk mozaiği haline getirir. Yine ilkbaharda tarla tarla gelişmiş olan rengarenk çiçekler tüm doğallığıyla bayrağımızı yansıtıyor ve adeta “*Kürdistan sizindir, sizin kalacaktır*” diyor.

Kürdistan'ın güzellik ülkesi olduğunu düşmanın kendisi de itiraf ediyor, buna sahip olmak için ise Kürt halkına yolu uzun bir acıyı dayatıyor. Başarılı olamıyorsa da “*benim olmuyorsa, sizin hiç olmaz*” dercesine, doğayı müthiş tahrip etmek, cennetimizi cehenneme çevirmek istiyor. İşte barbar Türk ordusu bunu yerli işbirlikçilerle 1997 yılında bir daha deneyecekti, fakat yüreğini bir daha hoplata-

★ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kadir**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova**

Mücadeleye katılım tarihi: **1982**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**

Avaşın-Zagros

cak, kalp atışlarını iki kat arttıracak bir direnişle karşılaşacaktı. Bu direniş içerisinde yerlerini alan kahramanlardan biri de Kadir olacaktı.

Kadir, henüz 16'sına yeni basmış, bıyıkları daha yeni terlemiş bir Gever genciydi. Parti saflarına küçük yaştayken katılmış ve bu yoldan dönmeyeceğine dair sözünü vermişti. Bunun için ailesi onu almaya geldiğinde tavrını net koymuş, dönmeyeceğini belirtmişti. O küçük yaşında o kadar şey yaşamış, başından o kadar şey geçmişti ki, bazen anlattığında dinlerdim, bana film gibi gelirdi. Şöyle anlatırdı bir anısını Kadir yoldaş: “*birgün birlikte bir noktada genel ihtiyaçlarımızı giderirken, çayımızı içtik-*

ten sonra ben şutiğimi açmak için manganın dışına çıktım. Şutiğimi tam bağlamaya çalışırken birden silah sesleri, bomba sesleri çok yakından geldi, düşman noktamıza baskın düzenlemişti. Bunun için tüm arkadaşlar apar-topar dağılmıştı. Ben şutiğimi bağladıktan sonra düşman yaklaşmıştı. Bunun için olduğum yamaçtan kendimi aşağıya yuvarladım ve yara bere içinde kaldım, daha sonra bir ağacın kavuğundaki boşlukta saklandım. Bu sırada düşman askerleri çok yaklaşmış, sesleri de bana çok iyi geliyordu. Hatta birden bir asker saklandığım ağacın önüne gelmişti. Eğilse beni görecekti. Potinleri elimi uzatsam elime gelecek kadar yakındı bana. Fakat beni farketmeden geri gitti. Ben de akşam olduğunda yerimden çıkmış ve bir köye gitmişim, daha sonra arkadaşlara ulaştım.”

Kadir yoldaş henüz 13 yaşındayken bunları yaşamıştı. Ama bu onu yıldırılmamıştı, onu daha da olgunlaştırmıştı. Anılarını öyle güzel anlatırdı ki, karşıdaki arkadaş hiçbir zaman unutamazdı. Kişiliği çok doğal, doğal olduğu kadar olgun, mütevazı, fedakardı. Böyle bir arkadaşın yanında kalan biri, kırk yıl yaşasa ihtiyarlamazdı, çünkü Kadir hangi bölükte olursa, o bölüğün moral kaynağı olurdu. Nereye giderse sevilir, sayılırdı. Birçok arkadaş bu kişiliğiyle onu örnek gösterir, kişiliğine saygı duyardı.

Eylemlerde hep önde olmak, düşmanın üzerine gitmek isterdi.

Silahına o kadar iyi bakardı ki, bölüğün en güzel ve temiz silahlarından biriydi, hele bir de raxtının üstündeki refik tabancası onu daha da güzelleştiriyordu. Raxtındaki iki el bombası onu tam bir gerilla olarak yansıtırdu. Biçimi her zaman derli toplu, savaşta kişiliği oturmuş, çabuk büyümüş, saygındı. Her şeyi ile Kadir tam bir halk savaşçısıydı. Yanlış anlayışlara, kurnazlıklara karşı taviz vermez, cesaretle durur, mahkum ederdi. Yine bir toplantıda bir arkadaşın anlayışını mahkum ederken: *“Her köyün bir ağası var, bizim bölüğün ağası olmaya çalışan da S. arkadaşdır, fakat dikkat et-sin bir gün kafa üstü toprağa gömülecek, burası köy değil as-keri ortamdır”* diye bir değerlendirmeye yapmıştı Kadir. Bu tavırları diğer arkadaşlara ilham ve partiyi korumak için güç veriyordu.

Birgün bölüğümüz Miros Bî-nêberê’de toplandı. Eylem düzenlemesi yapılacaktı. Hoppê köyüne eylem düzenleyecektik. Düzenleme yapıldıktan sonra, güneş batana dek hazırlıklar ya-

pıldı ve güneşin batmasıyla birlikte güç harekete geçti. Sêlkê köyünün üstündeki bir patikadan köyün arkasına geçecektik. Yürüyüşte Kadir ile aramızda iki arkadaş vardı. Ama sesi bana geliyor, bu da bana moral veriyordu. Belirli bir süre yürüdükten sonra Sêlkê’nin üstüne gelmiş-tik. Burada çok gizli hareket etmemiz gerekiyordu, çünkü köylüler tarafından farkedilmemiz halinde eylem sabote olacaktı. Bu şekilde yürürken birden önümde ve çok yakınımda bir patlama oldu. Patlamayla birlikte kendimi yere attım ve bir-iki saniye sonra bir inilti duydum. Kadir arkadaşına doğru koştuğumda ayağında mayın patladığının farkına vardım. Ağır silahlarla mevzilendikten sonra dört arkadaş Kadir’i aldı ve geri çekildik.

Noktaya geldiğimizde Kadir’i avaşin hastanesine götürdüklerini duydum. Ayağı kopmuştu. Ve peşinsıra gelen günlerde Kadir’in olmaması bende bir boşluk yaratmıştı. Ve çok kısa bir süre sonra da bölüğümüzün Xankûrke’ye gitmesi gerekiyordu. Bunun için Kadir’i görme-

den Miros’tan, Avaşin’den ayrı-lıyorduk.

Uzun bir yürüyüşten sonra Xankûrke’ye oradan da Güney Kürdistan’a gittik. Burada hainlere karşı kıran kırana bir savaş yaşayacaktık. Ama belirli bir süre sonra gözlerimde yaşlar biriktirecek bir haber aldım. Kadir yoldaş 11 yiğit kahraman yoldaşıyla düşmana ve onun sadık köpeklerine karşı şehadet dilanını tutmuşlardı. Avaşin hastanesinde silahsız ve yaralı bir şekilde düşman tarafından kuşatılmış, ama yenilmemiştir. Bazı teslimiyetçiler arkadaşların yerini düşmana göstermiş, düşman da arkadaşların savunmasız olduğunu anladığından beş koldan Avaşin vadisine inmiş ve vadiyi didik aramaya başlamıştı. Bunun üzerine arkadaşlar peşpeşe el bombalarının pimini çekiyor ve bombaları kendi bedenlerinde patlatmışlardı. İşte şehadet dilanını budur ve bombaların patlama sesleri bu dilanın *“zılgıtıdır”*. Kadir arkadaş 11 arkadaşıyla birlikte yüreğinin dağlar kadar geniş ve büyük olduğunu, içinde Kürdistan’ın tüm güzelliklerini

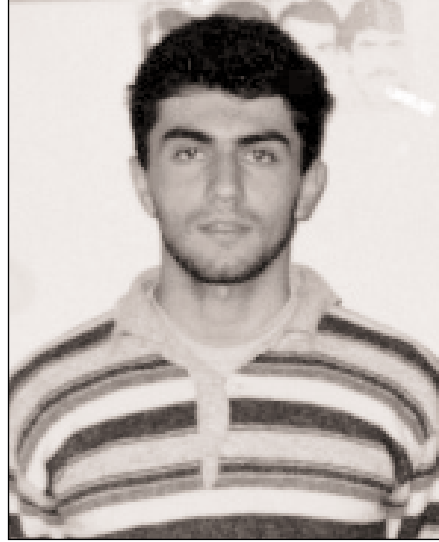
Dağhan ÖZKAN

ŞAHAN'IMIZ ŞİMDİ ZUHAL YILDIZINDA

Şahan, belki şu an senin hakkında yazmamdan daha doğal hiçbir şey olamaz. Ama çok zamansız bir tarihte arkada dünya acısını bırakacağını ve hakkında yazmak için sabırsızlanacağımı düşünmemiştim. Hiç aklıma böyle bir şey gelmemişti. İyi ki gelmemiş. Nasıl isterdim böyle olmasını! Aslında ne sen aramızdan ayrılıydın, ne de ben yazmasaydım; bu her şeyden daha iyi olurdu.

İki helikopterin ölüm taraması altında bir vadide hiçbir şey yapamazlığın öfkesini yaşarken, dünyanın en kötü haberini mi alacaktım? “Şahan da şehit düştü!” Tanrım, bu haber nasıl doğru olabilirdi? Kötü haberlerden onlarcası yok muydu da, en kötüsünü duyuyordu kulaklarım? Kulaklarım sağır olsaydı da, biraz daha geç öğrenmiş olsaydım senin aramızdan ayrılışını. “Şahan da şehit düştü!” sözlerinin beni nasıl şaşkına uğrattığını, nasıl psikolojimi yerle bir ettiğini, boğazımda nasıl bir düğüm yarattığını ve nasıl bir duygu isyanını geliştirdiğini, bilmiyorum kimseler bilebilir mi? Eğer birileri tahmin edebiliyorsa, bütün söylediklerim büyük bir yalan olsun.

“Şahan da şehit düştü!” Bu sözler, sorduğum her üç arkadaşın da ağzından tıpatıp aynı çıkıyordu. Her defasında kulaklarımdan bir ok gibi girip beynime saplanan bu sözler, gözlerimin gördüğü her yerde seni bir abideye dönüştürüyordu. En iğrenç yalanlara bi-

❖ Adı, soyadı: **Dağhan ÖZKAN**

Kod adı: **Şahan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim,...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ekim**

1997, Kaniya Ga-Zagros

le bile inanmaya razıydım, ama bu haberin gerçek olmasına asla ve asla! Ne olurdu, her üç arkadaş aynı sözleri tekrarlamasaydı? “Kesin bilmiyorum” deseydi biri. Ya da, “tam belli değil, öyle bir haber var” deseydi bir diğeri. Maalesef “Şahan da şehit düştü” diyordu her üç arkadaş da. Yutkunmaya başlamıştım. İki de bir nefes alıp veriyordum. Bu haber kulaklarımda zonkluyor, yüreğime acı yağıdırıyordu. Kendimizi birlikte helikopter taraması karşısında korumaya aldığımız arkadaşların yüzüne baktığımda ya da onlar yüzüme baktığında, kendi içimde “Acaba Şahan’ın şehadetini hiçbir şekilde kaldıramadığımı anlayabiliyorlar mı?” diye düşünüyordum.

Şahan, gerçekten de o an her şeyi belki, ama senin şehadetini asla kabul edemezdim. Nasıl kabul edebilirdim Şahan, böyle beklenmedik bir erken zamanda nasıl aramızdan bir daha dönmek üzere ayrılırsın? Senin gibi milyonlarca kez daha çok değerli bir arkadaşımı şu yeryüzünde nasıl bir daha göremeyecektim! Dünyanın senden yoksun kalmasını hangi gerekçeyle doğal karşılayabilirdim? Yani “savaştır, beklenmedik acı sürprizlerle doludur” mu diyecektim sanki? Hayır hayır Şahan, ne böyle düşünecek kadar katı yürekliydim, ne de aldırmaçlık içindeydim.

“Şahan da şehit düştü” sözlerini duyduğum andan beri bütün zamanım bu olayın kullandırılamazlığıyla geçti. Ben hazır değildim senin şehadetine. Aslında sadece ben değil, oradaki bütün herkes, hatta sonradan duyan bütün arkadaşlar da hazır değildi. Bu hazırlıksızlığım bir büyük boşluk doğurdu içimde. O Kaniya Ga boğazı sanki doğan boşluğa düşüp kaybolmuştu. Nerede olduğumu ya bilmiyordum, ya da umursamıyordum. Bütün anlamlar hayalimde beliren resminde birleşmişti. Bütün her şey, “Şahan da şehit düştü” sözlerinde ilkin bir acılar yağmurunu yağdırmış, sonra da önüne katıp sürükleyen bir acılar seline dönüştürmüştü.

Bütün güç imha altındayken, sana herkesten daha çok ihtiyaç olduğundan dolayı senin sesini, “heval!” diye bağı-

rışını duymak istiyordum. Senin göstereceğin çıkış yolunun daha güvenilir olacağını düşünüyordum. Halbuki bir ara tepeden vadiye doğru inerken, bu kara haber öncesinde sanki senin sesini duyar gibi olmuştum. Demek ki o ses başka bir sestir, bir daha hiçbir zaman duyamayacağım senin sesin değil.

Şahan, sen tanıdığım en dürüst, en onurlu, en boyun eğmeyen bir insandın. Haksızlığa tenezzül etmeyen, kurnazlığı gururuna yedirmeyen, bireysel kaygıları hiçe sayan büyük bir insandın. Ama bir hatan vardı: Gerçekten de sen kendine karşı neden böyle gözü karaydın? Başkasının hakkını çok iyi gözetirken, neden kendine dikkat etmedin? Parti ve halkın sana olan büyük ihtiyacından hareketle neden kendini yaşatma gereğini duymadın? Hiç düşünmeden hep en öndeydin. Neden kendini büyük tehlikelere yatırmaktan çekinmedin? O hava saldırısı günü de yine böyle bir 'hata' yapmadın mı? Arkadaşların bütünü geri çekildikten sonra biraz rahatladın, onlara bir şeyler olabileceği kaygılarını taşıdın, ama kendini de unuttun. Senin böyle kendine haksızlık yapma hakkın var mıydı?

Aslında var ya Şahan, senin kendine karşı yaptığın bu haksızlığı düşününce, böyle bir şehadetin er veya geç başına gelebileceği sonucuna vardım. Öyle tahmin ediyordum ki, sana roket isabet edip orada şehit düşmeseydin bile, sorumluluğundaki gücü kurtarma kaygısıyla yerinde durmaz, oraya buraya koştururdun ve başına bir şeyler gelmesine neden olurdun. Ama biliyo-

rum, bu senin için dikkate alınacak bir husus bile değildir. Sen insana sevgini ve bağlılığını pratikleştirdikten sonra, gerisine aldırılmazdın.

Bilemiyorum Şahan, senin bu 'hatana da tabii ki saygı duyuyorum, ama sen hakkında haberleşen "Şahan da şehit düştü" sözlerini hiç hak etmedin. Senin her şeyden daha üstün hakkın, yaşamaktı. Savaş gücünün başında komutanlık yapmaktı. Sen yaşama hakkını arkadaşların için kullandın, kendin için değil. İşte bu noktada sana biraz 'öfke duymama' izin verecek misin?

Ben gördüm, diğer bütün arkadaşlar da gördü. Operasyonun başından beri ne doğru dürüst yiyip içtin, ne dinlendin, ne de uyuyabildin. Hep operasyonun imha gücü karşısında birliğini nasıl koruyacağın yönünde yoğunlaştın durdun. Fiziki olarak yorgun düşmüştün. Başını ağrıtmıştın. Rahat bir kafayla dinlenme imkanını bulamamıştın. Hep yüzünden yorgunluk aktığını görüyordum ve sana saygımın arttığını hissediyordum. Ama bu yorgunluğa rağmen enerjin tükenmek ve tempon düşmek bir yana, günden güne yükseliyordu. Bunun kendi görevine olan bağlılığından ve sorumluluğundan kaynaklandığını biliyordum. Zaten görevinin hakkını vermek, senin için tartışılmaz bir konu oluyordu. Nitekim çok başarılı tempon ve sorumluluk anlayışınla komutasını yaptığın birliği düşmanın daralan çemberinden ta Kaniya Ga boğazına kadar götürmeyi başarmıştın. Hem de büyük öngörülerinle ciddi tehlikeler atlatarak...

İşte Şahan, şehadetini kabul lenmeyişiimin gerekçelerinden

biri de budur. Çok zoruma gidiyordu: İlk taburu, sonra da birliğini ta Miroz'dan birçok noktayı kullanarak Kaniya Ga boğazına kadar ulaştır ve orada beklenmedik bir zamanda şehit düş! Kim kabullenebilir bu durumu Şahan? Sen olsan, kabul eder miydin? Hem de o zor saldırı anında güven verici temponla gücün başında yönlendiricilik rolünü oynaman gerekirken, "Şahan da şehit düştü" dediler. İşte sen kesinlikle böyle bir şehadeti hak etmedin.

Hatırlıyor musun, daha operasyonun ikinci gününde önceden inen taburun arkasından Mam Reşo dağlarından Basya suyuna radyodan müzik dinleyerek yokuş aşağı yürürken, "Ne zaman yürümek yerine arabalara bineceğiz?" diye sormuştun sıcak bir gülümsemeyle. Ben "En geç 2000 yılında" cevabını verince, sen "Sanmıyorum" karşılığını vermiştin gülümsemeni sürdürerek. O ara biraz da devrim sonrasından, gelecekte konuşmuştuk. Mam Reşo'nun aşağıdaki son sırtına vardığımızda, Basya teleferiğinden arkadaşların sırayla geçtiğini görmüştük. Bu manzara karşısında neşelenmiştin. Kısa bir süre önce radyodan dinlediğimiz "yorgunum dostlarım, yorgunum artık" parçasını hatırlamış, en yüksek ses tonuyla coşku içinde aynı sözleri tekrarlamıştın. Suyun başına vardığımızda sırada bekleyen arkadaşlara bir espri yaparak, "Arkadaşlar yol verin, siz geçmesini bilmiyorsunuz, bakın ben geçeyim de örnek alın" demiştin. Ama daha kaç gün geçti ki aradan, sen bizden ayrılıyorsun! Hem de bir daha dönüp Basya suyuna inmeden ve oradan Mam Reşo

dağlarına çıkmadan...

Çatışma, yani saldırı noktasından uzaklaşırken, iki kez şehit düştüğün tepeye dönüp baktım. Üçüncüsünde baktığımda artık başka tepelerin arkasında kaybolmuş, görünmüyordu. Görenlerin tarifine göre, senin cesedini gözlerimde canlandırırken, kabullenemeliklikten aklımı kaçırabileceğimi düşünüyordum. O ölümcül darbeyi aldığı anda nasıl bir acı duyduğunu hissetmek istiyordum. Bu acının yüz ifadene nasıl yansıdığını, “ah!” sesini çıkaracak zamanı bulup bulamadığını düşünürken, şu anda hâlâ yüreğimde hissettiğim dayanılmaz acıyı duyuyordum.

Saldırı noktasından uzaklaşıp yüksek bir tepede diğer arkadaşları beklerken, hep seni anıyordum. Gözümün görebildiği bütün dağ zirvelerine bakıyordum. Her zirvede bir Şahan görmek istiyordum. Ama hiçbir zirvede sen yoktun. Senin ne bu dağlara, ne de başka dağlara artık hiçbir zaman çıkmayacağını düşündüğümde, en kötüsünden kahroluyordum. Umudumu yitirmemek için çok zorlanıyordum. O ara gökyüzündeki büyük beyaz bulutlar kuzeye doğru kayıyordu. Senin, o beyaz bulutların üstünde bizleri içten gülümsemele selamlayıp Zuhul yıldızına çıkmanı diliyordum. Bulutların arkasından güneşin saçtığı her ışık parçasının başında bir gülümseyen portreni görmek geliyordu içimden.

Artık Kaniye Ga’da bekleyemezdik. O akşam yine yolculuğumuz vardı. Uzaklaşmak gerekiyordu. Gökyüzünü bulutlar kaplamıştı. Zaten hep güneşli günler geçirmiştik. Ama o gün sanki gökyüzü de

karalar bağlayıp yasa girmişti. Aslında sadece gökyüzü değil, gözlerimin gördüğü her şey ve her yer yas tutmuştu bana göre. Adeta herkesin yas tutmak zorunda olduğunu düşünüyordum. Duygularıma göre yorumluyordum yani. Nitekim her şeyin merkezine seni koymuştum. Baktığım her yerde seni hayal ediyordum. Buna rağmen senin ayrılışınla doğan boşluğu hiçbir şey dolduramıyordu. Dağlar, taşlar, vadiler, ovalar, yollar yetmez oluyordu. Bütün dalıp gitmelerimde sen vardın. Genellikle gece yürüyüşlerini severdim. Ama o gece sevmedim, hiç sevmedim. Durduğum yerde bekleyip, seninle bütün anılarımı bir sinema filmi gibi tazelemek istiyordum. Bu yürüyüş sensizdi. Bir önde, bir arkada, bir ortada veya bilmem bir başka yerde koşturan, sesi duyulan bir Şahan yoktu. Böyle bir yokluk olunca da, nereye neden gittiğimiz benim için anlamını yitirmişti. Çamurlu ve kaygan patika yolda birkaç kez ayağım kaydı, taşlara takıldı, sendeledim ve düştüm. Her gece yürüyüşünden daha çok böyle olmasını, dalıp gitmelerimde hep seni andığıma bağladım. İçimde, “Şahan’sız bir gece yürüyüşü” olarak değerlendiriyordum. Bir de yağmur yağdı; derler ya, bardaktan boşalırcasına. Biz iyiden iyiye sıırıslıkam olduk. Daha sonra dindi. Ama bir karabulut parçası yol boyunca bizi takip ederek, zaman zaman üstümüze düşen damlalarla, yağmur yağdırmakla bizi tehdit ediyordu sanki.

Aslında şu anda yazdıklarım beni tatmin etmiyor. “Keşke” diyorum, “şimdiye kadar görül-

memiş bir olağanüstü anlatım biçimini ortaya çıkarabilseydim.” Dolayısıyla mevcut hiçbir türlü anlatım seni ifade edemez. Büyük romanların örnek baş kişilerine kanmıyorum. O idealize edilmiş, hedeflenmiş kişiliklerdir. Oysa sen yaşayan gerçektin, örnek bir kişiliktin. Biliyorsun, yeni insanı yaratma mücadelemizde yaşarken, karşılıklı övgülere gerek görmeyiz. Şu anda duymuyor ve okumuyorsun belki; ama şunu kesinlikle ve abartısız belirteyim ki, sana tam güveniyor ve inanıyordum. Sen insanlık onurunu bir kenara atıp da, davana ve arkadaşına karşı en sıradan bir hesapçılık ve kurnazlık yapanlardan veya yapacaklardan değildin. “İlle de doğru anlaşılalım” diye bir derdin de yoktu. Kendisi için değil, dava görevi için olmak senin bir özelliğindi.

Şahan, seni tanıdığım için kendimi şanslı sayıyorum. Seni ilkin Önderlik Sahası’nda tanımıştım. Çok iyi hatırlıyorum; daha ilk diyalogumuzda sıcak bulmuştum. Bana sadece saatin kaç olduğunu sormuştun, bir moral gecesinde yan yana otururken. Gerçekten sözlerin bana sıcak ve içten gelmişti. Daha sonra ülkeye birlikte gelmiştik. Birkaç aylık ayrılıktan sonra hem senin, hem de benim istemimle, başında bulunduğun bölüğe geldim ve Önderlik Sahası’nda görmediğim başka soylu özelliklerini de tanıdım. Yine hatırlıyor musun; birkaç kez gülererek sohbet konusu ettiğimiz bir sert tartışmamız olmuştu Önderlik Sahası’nda. Yaptığımız bir toplantıda karşı karşıya gelmiştik. Sonradan ikimiz tarafından da anlaşıldığı gibi, karşı karşıya gelecek iki kişi

değildik. Birbirimizden beklemediğimiz bir durum ortaya çıkmıştı. Nitekim ilişkilerimiz soğumadığı gibi, hemen o toplantı biriminde düzeltme yoluna gitmiş, yüzlerimizi birbirine asmayarak gülmüştük. Burada gördüm ki, dava arkadaşın için can vermeye hazır, hatta bunun pratik girişimlerini gerçekleştiren bir insandın. Dolayısıyla sen, uğruna ölüme gidilebilecek bir arkadaştın. Bu nedenle senin anına doğru bağlılığı şimdiden gündemime almış ve en iyi nasıl layık olabileceğimi kendi kendimle tartışmış bulunuyorum. Senin anını hep taze tutuyorum ve bunun pratiğini gerçekleştirmemeyi asla kendime yakıştırmıyorum.

Çünkü sen unutulmayacak kadar çok büyüklük özelliklerine sahiptin. Aslında kendini unutulmaz kılan, senin pratiğin ve yaşamındır. İnsanlık onurunu korumada iddialı olan hiç kimse istese de seni unutmaya güç yetiremez. Sen her arkadaşın hevalıydın. Nitekim senin adını anan her arkadaşın yüzü değişiyor, ses tonu düşüyor, söylemek istediğini tamamlamadan büyük üzüntüsünü ifade eder bir biçimde kafasını önce sağa sola çeviriyor ve sonra da önüne eğiyor. Senin böyle anılman ve sevilmen beni müthiş sevindiriyor. Kendimi sana o kadar doğal borçlu sayıyorum ki, isterim bütün insanlık seni tanısin ve övgüler dizesin. “Devrimciler ağlamaz” sözünü boşver sen. Ardından ne kadar ağlansa yine de az olan bir kişiliktin. Ben içimden ağladım. Göz yaşlarım gözlerimde toplandı. Sesli ağlamamışsam, ya yeri olmadığındandı, ya da nasıl ağ-

landığını bilmediğimdendi.

İlk fırsatta albümümdeki fotoğrafına baktım. Sanki canlı canlı gülümsüyordun aramızda olduğun zamanlar gibi. Hep gözlerime tutmak istedim, ama fazla bakamadım. Baktıkça yokluğun daha da dayanılmaz geliyordu. Ruhu bedeninden ayrılmış halde toprağına uzanmış cesedin gözlerimin önüne geliyordu. “Şahan da şehit düştü” haberi kulaklarımda zonkluyordu. Doğrusu, varolan bir gerçeklikten uzaklaşmak istiyordum.

Şahan, sen bu şekilde şehit düşecek bir insan değildin. Sen bu şekilde toprağına gömülecek insan olamazdın. Seni hiçbir şekilde toprak altında düşünemiyorum. Bu nedenle eski çağlarda yaşayan filozof Hermes’in Zuhal yıldızı düşünene inanmak istiyorum. Hermes, Zuhal yıldızını evrenin yedinci ve en son katı olarak değerlendiriyor. Ona göre ruhlar oradan kopup dünyaya iniyor, bir bedende yaşıyor ve sonra yine Zuhal yıldızına dönüp ölümsüzleşiyorlar. Senin de tertemiz ruhunun yakışıklı bedeninden ayrılıp Zuhal yıldızına dönerek ölümsüzleştiğine inanmak istiyorum.

Biliyor musun Şahan, senin için yaşamak isterdim. Sana karşı borçlarımı fazlasıyla ödemek için. Senin yaşamın durumunda yapabileceklerini de, kendi yapacaklarıma ek olarak yerine getirmek için. Bunun yanı sıra seni tanımayanlara hep anlatmak için.

Bulunduğumuz noktadaki kayalıkların üstüne çıkıp karşımdaki dağlara baktım, derin bir dalgınlıkla. Cilo’nun doruklarına kar düşmüştü. Artık bu yılın sonuna geldiğini ha-

tırlatıyordu. Bütün dağlar güzeldi, ama sensiz düşününce bir burukluk hissettim. Sen bu dağların özgürlük komutanıydın, daha dün...

Şahan, burada sonuçlandırıyorum, hiç istemedim. Bundan sonra da daha çok yazacağımı biliyorum. Bu yazıyı Serxwebûn’a ulaştırabilirsem, mutluluk veren her şeyden daha çok sevinirim. Benim başıma bir şeyler gelsin de, bu yazı gazeteye ulaşsın. Tedbir olarak, defterimdeki bu yazıyı ikiledim. Birini cebimde diğerini çantamda tutacağım. Biri kaybolursa, diğeri kalsın diye. Dilerim korktuğum başıma gelmez.

Şahan, senin aramızdan ayrıldığı tarih olan 6 Ekim 1997 gününü kendi yaşam tarihimde bir “yeni bir doğum günü” ilan ediyorum. Bugün, seni bir daha göremeyeceğimiz tarihin başlangıç günüdür. Sanıyorum bana güveniyordun. Yanılmayacaksın. Sana olan saygı ve sevgimin ne kadar derin olduğunu söyleyemem. Çünkü bu saygı ve sevgi bir “kadar”lık değil, sınırsızdır. Hatta bütün sevdiklerim ve saydıklarım izin verirlerse, her 6 Ekim günü sevgi ve saygımı onlardan toplayıp sana yönelteceğim.

Yorgun halin gözlerimin önüne geliyor. Görev duyarlılığından bir türlü uyuyamıyor ve dinlenmiyordun. Artık sen yaşadığın sürede yapabileceğini yaptın.

Seni hep bir bilmediğim yerde yaşıyor gibi düşüneceğim ve hiçbir zaman unutmaktan gurur duyacağım.

**Şukê Birêy-Zagros
Mücadele arkadaşı
Selçuk Şahan**

Ağit BAKİ

ÖLÜMSÜZLEŞMENİN YOLU

Kürt tarihi denince insanın aklına ihanet ve direniş gelir. Bu iki kavram, iki bin yıl boyunca Kürdistan'da, insanlığın beşiği Mezopotamya'yı "Biyani"lerin kılıç salladığı bir yer yapmıştır. Makedonyalı İskender'den barbar Türk akıncılarına ve Arap kavimlerine kadar birçoğunun iştahını kabartan bir kültür, uygarlık ve insanlık merkezidir Mezopotamya.

Bütün bu özelliklere sahip olan Medya topraklarını korumak en başta büyük bir direnişçilik ve yurtseverlik ister. Günümüze kadar tarihin birçok döneminde bu direnişçiliği Kürdistan topraklarında ve Kürt insanında görmek mümkündür. Ancak toplumumuz içindeki "keklik"ler hiçbir zaman eksik olmamış ve günümüzde ise bunu en uç noktalara ulaştırmışlardır. İhaneti bir yaşam biçimi olarak kabul eden bu güruhlar, kendi insanının kanıyla yaşamayı da meslek edinmişlerdir.

Bu ihanet günümüz Kürdistan'ında, ya düşmanına kendini satmış cahşlıklarla, ya da sözümona Kürdistan'ı kurtarmayı amaçlayan, ancak tarih boyunca ülkemizin düşmanlığını yapmaktan ve Kürdistan'ı satmaktan başka bir iş yapmayan "şaşık sor"ların eliyle yürütülüyor.

1992 ve '95'teki ihanetten sonra girdikleri yeni ihanet savaşı, Parti Önderliğimizin de belirttiği gibi, kendi sonlarını hazırlayan ve hayatları boyunca yaptıkları en büyük hatadır. Fakat artık bundan sonraki Kürdis-

✪ Adı, soyadı: **Ağit BAKİ**

Kod adı: **Ağit Agiri**

Doğum yeri ve tarihi: **Dereci Köyü-Gever, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1997, Lolan**

tan tarihi direnişten başka bir olguyu yaşamayacaktır.

Güney Kürdistan işgal harekâtıyla başlayan "ihanet savaşı"nın bir buçuk ayını doldurduğu günlerde, işbirlikçi ve ihanetçi KDP çetesi, ARGK gerillalarının darbeleriyle bir dağılma ve çözülmenin eşiğine gelmiş durumdaydı. ARGK gerillaları; yılmaz irade, cesaret ve fedakarlıklarıyla günden güne yoğunlaştırdıkları saldırılarla, işbirlikçilere neye uğradıklarını şaşırtıyorlardı.

İnsana acı gelen kayıpları da oluyordu kuşkusuz. Çünkü Kürdistan tarihinde yaşamı yaratmak her zaman büyük bedellere mal olmuştu. Bu bedeller kimi zaman kendini uçurumlardan atarak, kimi zaman darağaçlarında ödenmiş, kimi zaman da

zindanlarda "yaşamak direnmektir" şiarları yankılanmıştı.

22 Haziran'ı 23'e bağlayan mehtaplı gecede, yeni bir eylemin verdiği heyecanla erkenden yola çıkmıştık. Tabii kötü bir habere de gebe olacağını bildiği için, alacakaranlığı hiç aydınlatmak istemeyen bir hali vardı gökyüzündeki mehtabın. Ama Kürdistan tarihidir bu; yaşamın yolu ölümden geçer ve yaşam hep ölümlle yaratılır. Ama bu ölüm değil, ölümsüzleşmenin yegane yoludur. Bu yol ancak "yaşamı uğruna ölecek kadar çok sevenler"e nasip olabilir.

Ağit arkadaş, 1993'te Gever'den parti saflarına katılmıştı. Cesareti ve fedakarlığıyla kendisini kısa bir sürede geliştirip güçlendirmişti. Yapı içerisinde sempatik ve coşkulu haliyle her zaman bir ilgi odağı olmayı başarmıştı. Kumral teni, orta boyuyla tipik bir Kürt direnişçisiydi. Bu direnişçilik ruhu O'nu sonsuza kadar ölümsüzleştirdi.

Ağit yoldaş KDP ihanetçilerine karşı verilen mücadelede Lolan tepesinde konumlanmış bir peşmerge birliğine karşı girişilen eylemde vurularak şehit düştü.

Ağit ve ihanete karşı verilen mücadelede şehit düşen yoldaşlarımızın anısına bağlılığın bir gereği olarak, ihaneti ve ihanetçileri Kürdistan toplumunun sırtından atana kadar mücadele edeceğiz.

Anıları mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

İhsan MUZAFFER

DAĞLARIN KÜÇÜK GERİLLASI

✱ Adı, soyadı: **İhsan MUZAFFER**

Kod adı: **Serxwebûn Azadi**

Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mart 1997, Ertuş-Çukurca-Zagros**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin özellikle '90 sonrası giderek kitlesel ayaklamalar-serhildanlarla bütünleşmesi, savaşımızın sıcaklığını tüm ülke topraklarına ve her par-

çadaki halkımıza taşımış, Doğu Kürdistan'daki halkımızı da önemli oranda mücadelenin hizmetine sokmuştur. Doğu Kürdistan'ın en önemli şehirlerinden olan Urmiye, daha çok reformist-işbirlikçi karakterli hareketlerin yoğun olarak boyverdiği, özellikle gençliğin yoğun bir biçimde bu işbirlikçi-reformist çevreler tarafından ulusal ve toplumsal gerçeğinden uzaklaştırılmaya çalışıldığı bir merkez durumundaydı. Bununla birlikte yüzyıllarca sömürgecilerin talan sahası haline gelmiş ülkemizin bu güzel parçası da Fars sömürgeciliğinin yoğun askeri-siyasal-kültürel baskılarına maruz kalmış, devrimci mücadeleye en yatkın olan gençlik (Doğu Kürdistan gençliği) sömürgecilerin yoğun kültür asimilasyonu ile ulusal ve toplumsal gerçekliğinden uzaklaştırılmıştı.

Urmiye'nin coğrafik olarak yakın olması nedeniyle partimiz tarafından yürütülen ulusal kurtuluş savaşı buradaki halkı da etkiler ve mücadelenin sıcaklığı buradaki halkımızın da en aktif katılımına yol açar. Böylesi bir ortamda

yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Urmiye'de doğan ve burada büyüyen **Serxwebûn** yoldaş, mücadeleye ile çok erken yaşlarda tanışır ve kısa süre içinde gördüğü temel eğitimden sonra '95 yılında ordu saflarına katılır. Katıldığında henüz 15 yaşına yeni girmiştir. Yaşı küçüktür ama her zaman yoldaşları arasında emekçi kişiliğiyle, çalışkanlığı ile sevilir, saygı duyulur. Savaşdaki cesareti ve atılganlığı ile tüm yoldaşlarının derin sevgisini kazanır.

Serxwebûn yoldaş, canlılığı ve morali ile en zor anlarda bile yoldaşlarının gözündeki sönmeyen bir ışık gibiydi. Bir yaz günü Ertuş alanında başlayan operasyon sırasında Serxwebûn yoldaşın içinde bulunduğu birlik Cilo dağının eteklerinde pusu atmıştı. Beklenen an geldiğinde düşman birçok noktadan vurulmuş, fakat çatışma esnasında Serxwebûn yoldaş şehit düşmüştü.

Yoldaşları için örnek bir militan, unutulmaz bir yoldaş olarak hep yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Nazım SEVEN

ÖZGÜRLÜĞE VE DAĞLARA SEVDALI Genç Komutan Serfiraz Yoldaş

Devrim, güzel insanı yaratma sanatı ve mücadelesidir. Ulusal kurtuluş ve özgürlük yolunda onurlu bir yaşam yaratmak için mücadele eden partimiz, on binlerce güzel insan yaratabilmiş bir gerçekliğe sahiptir. 'Hiçbir şey kalmadı' denildiği bir noktada, Kürdistan halkını diriltten, onları bataklığın içerisinden çekerek çıkartan bu mücadele, bir insanlık mücadelesi olarak dünyaya örnek teşkil etmektedir. Kahramanlıklarla dolu otuz yıllık bir mücadele ile yaratılan değerler, bugün halkımızı, artık tarihten silinmeyecek kadar derin ve güçlü bir örgütlenme içerisine sokmuştur. Ama bu büyük bedeller ödenerek gerçekleşmiştir. En büyük bedel ise, son otuz yıllık mücadelede, kendilerini hiç çekinmeden ölümün kucağına atan o güzel ve yiğit kahramanlardır. Bu güzel ve yiğit kahramanlardan bir tanesi de **Serfiraz** yoldaştır.

Serfiraz yoldaş, Çukurca'nın Deştan köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluğu ve mücadeleye katılmadan önceki tüm yaşamı köyde geçer.

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesinin önünü almak isteyen Türk sömürgeciliğinin ilk önlemi, "Kürdü Kürde kırdırma" politikası olan koruculuğu Kürdistan'da geliştirmek olmuştur. Bu amaçla mücadelenin ilk geliştiği alanlara birçok taktikle bunu dayatmıştır. Bazı işbirlikçi aşiretler bu konuda hemen görev alırken, yurtseverliğini kaybetmemiş Kürtler ise silah almakta direnmişti.

Serfiraz yoldaşın köyü Deştan,

✪ Adı, soyadı: **Nazım SEVEN**

Kod adı: **Serfiraz Deştan**

Doğum yeri ve tarihi: **Deştan**

Köyü-Çukurca, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs**

1997, Barzan alanı-Zagros

stratejik bir yerde bulunduğu için koruculuk dayatmasının ilk uygulandığı bölgelerden biriydi. Köyde birçok insan para ve silah sevdasından dolayı gönüllü korucu olurken, bir kısım da zorla koruculaştırılmıştı. Serfiraz yoldaşın ailesi ise yurtsever özünden taviz vermemiş ve silah almamıştı.

Sömürgeciliğe uşaklık etmenin en büyük marifet sayıldığı bir ortamda, ailesinin de etkisiyle yurtsever bir insan olarak büyüyen Serfiraz yoldaş, içinde hep bir gerilla özlemi taşıyordu. Ülkesi için savaşan bu kahramanları görmek, onlarla birlikte olmak, O'nun küçük dünyasının en büyük hayaliydi. Bu yüzden de '94 yılında gerilla saflarına katılmıştı.

Zap, Oramar, Yüksekova, Gerdiya başta olmak üzere Zagros dağlarını boydan boya dolaşmıştı Serfiraz yoldaş. Henüz çok genç olmasına rağmen oldukça

olgun ve alçakgönüllüydü. Devrime karşı, yoldaşlarına karşı asla kırıcı olmazdı.

Botanlı olmasından dolayı savaşçı yönleri çok güçlüydü. Dağlara alışkın olması, soğukkanlılığı ve cesaretiyle, gerçekleşen tüm eylemlerde en öndeydi. Yeteri kadar okula gidemediği için okuma istemi çok güçlüydü. Bu yüzden bulduğu her kitabı okumak istiyordu. Parti Önderliği'nin çözümlemelerini hiç yanından eksik etmiyordu. Fırsat bulduğu her an bir şeyler okuyor, yeni şeyler öğrenmeye çalışıyordu.

Serfiraz, '97 baharının 18 Mayıs akşamı Barzan alanında hainlere yönelik gerçekleşen bir eylemde saldırı komutanlığı görevi ile şehadete ulaştı.

Partiye ve mücadeleye olan bağlılığı, pırl pırl saflığı, en zor anlarda eksilmeyen gülüşü, faşist sömürgeciliğe ve işbirlikçilere karşı hep en önde yürüyüşü ve cesareti ile kahramanca bir yaşamın, örnek bir yoldaşlığın, keskin bir savaşçılığın sembolü oldu. Parti Önderliği PKK şehitlerini tanımlarken şu belirlemede bulunuyor:

"Bizim tarzımız zafer tarzıdır. Bu zafer tarzında yürüyenlerin vurulması rüzgardan bir esinti gibidir. Ölüm yoktur aslında. Bizde ölüm, rüzgara karşı yarışanların bir esintisidir. Ölüm bu kadar hafiftir."

Serfiraz yoldaş şahsında ölümsüzlüğe yürüyen tüm şehitlerimizin anıları önünde saygıyla eğiliyor, Onlar'ın izinden zafere kadar yürüyeceğimize söz veriyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Seyit Munzur**

Necdet KIRBAŞ

Uzundere (Ertuş) Şehitleri anısına

Türk sömürgeciliği halkımıza toplumsal düşürül-müşlüğü çok azgınca dayatmış, yoksulluğu, kan davası ve aşiret çatışmalarını, işbirlikçiliği ve her türden gericiliği reva görmüştür tarih boyunca. Özellikle 1925 sonrasında bu siyaset katmerli katliamlara dönüşmüştür. Kürtleri ya katliamla ya da asimilasyonla bitirmek isteyen bu siyaset uzun bir süre devam ettirilmiştir.

1980 askeri cuntasıyla bu politikalar daha da yoğunlaşarak sürdürülmüştür. Özellik 27 Kasım 1978'de kurulan partimiz PKK'nin gelişiminin önünü alabilmek için bu darbeyi gerçekleştirmiştir. Darbeyle yönetime el koyan faşist generaller, özgürlük ve demokrasi talepleriyle ayağa kalkan Kürtlere karşı acımasız bir baskı ve işkenceye başlamıştır. Köyler basılmış, cezaevleri binlerce devrimci ve demokratla doldurulmuştur. Darbe sonrasında yine birçok devrimci hem dışardan hem de cezaevlerinde öldürülmüştür.

Türkiye'deki devrimci güçler ezilirken, PKK kendini ve kadrolarını koruyabilmek ve daha sağlam bir giriş yapabilmek için Ortadoğu'ya geri çekilme yapmıştı. İsyanın bittiğini düşünen faşist rejim, Kürdistan'da özel savaşı yoğunlaştırarak asimilasyona hız vermeye başlamıştı. Özellikle spor, müzik, güzel yaşam gibi propagandalarla gençlik etkilenmeye çalışılıyordu.

İşte 12 Eylül darbesinin bu karanlık yıllarında doğar **Dijwar** yoldaş. Yoksul ama yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1980 yılında Gever'de dünyaya gelir. Ailesinin yaşadığı imkansızlıklardan

❖ Adı, soyadı: **Necdet KIRBAŞ**

Kod adı: **Dijwar Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Eylül 1997, Merganiş-Çukurca-Zagros**

dolayı yalnızca ilkokulu okuyabilir. Evin ilk çocuğu olmasından dolayı ailesi tarafından çok sevilir. Bu yaklaşım Yüksekova'nın (Gever) çarpık şekillenmiş yaşam tarzıyla bütünleşince, ister istemez Dijwar arkadaşın kişiliğinin şekillenmesinde olumsuzluklar yaratır. Ailesinin buna karşı geliştirdiği yöntem, Dijwar arkadaşı emeğe katmak olur. Bu, O'nun gelişmesine önemli katkılar sağlar.

Süreç içerisinde ailesinin mücadeleyi tanıması ve destek vermesi düşmanın baskılarını da artırır. Ama bu baskılar sadece partiye ve mücadeleye daha fazla inanmasını ve inadına sarılmasını getirir.

Dijwar yoldaş mücadelenin doruğa çıktığı '93 yılında 75 kişilik bir grupla birlikte gerilla saflarına katılır. Ancak bir milis örgütlenmesi olan bu katılım

duygusaldır. Xankûrke'de parti saflarına katılan Dijwar arkadaş bir süre yaşama, ilişkilere anlam vermede, uyum sağlamada zorlanır. Buna rağmen kendisini pratik çalışmalarda geliştirir. Bu yüzden hep savaş birlikleri içerisinde yer alır. Xankûrke, Oramar, Çukurca alanlarındaki pratik faaliyetlere katılır.

1996 yılında Çukurca pratiğinin sonunda Reşmede kamp sürecine girilirken burada yoğun bir eğitim alır. Özellikle daha önce yaşanmış pratiklerin değerlendirilmesi ve sonuç çıkarılmasını hedefleyen eğitim süreci Dijwar arkadaş için yeni bir başlangıcın temeli olur. Daha önce eğitimlerden sıkılan, kaçan Dijwar gitmiş, onun yerine eğitimlerde tartışan, konuşan, anlamadığı, kafasında çelişki yaratan soruları soran bir Dijwar gelmiştir. Sınıf bilincini geliştirmeye çalışır, çizgi dışı olan anlayış ve pratikleri eleştirir, sonuçlar çıkarmaya çalışır.

Partiyi belli boyutlarıyla anlamaya ve tanımaya çalıştığı eğitim sürecinin ardından '97 yılına daha hazır ve azimli girmiştir. Kendisine verilen görevleri büyük bir özveri ve fedakarlıkla yapmakta, göreve her zaman hazır olduğunu kanıtlamaya çalışmaktadır.

Avaşın kampında bulunan yaralı arkadaşlara ilaç getirmek için 40 arkadaşla birlikte başka bir kampa yola çıkan Dijwar yoldaş ve içinde bulunduğu grup, dönüşte Türk ordusunun operasyonuna takılır. Yoğun geçen çatışmalar sonunda 2 Temmuz 1997 tarihinde vurularak şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir.

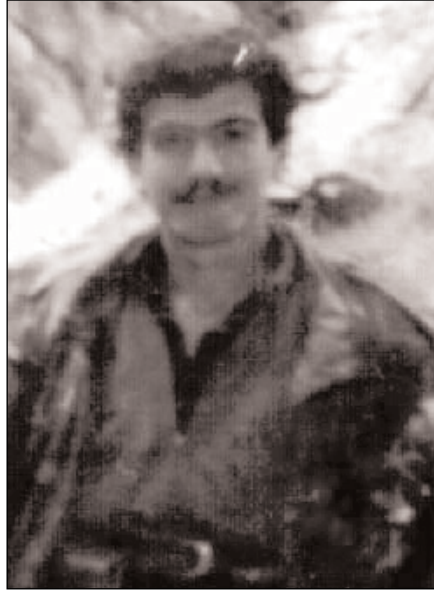
Mücadele arkadaşları

Nezîr CEBADAK

O gerçeğin eylem adamıydı!

Metin yoldaş, 1973 yılında Mardin'in İdil ilçesinin Sulak (Bafê) köyünde, orta halli bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya gelir. Kürt ulusunun yoğun sömürüye tabi tutulduğu düzen okullarında ilkokulu bitirir. 80'li yıllara gelindiğinde Kürdistan'da yoğunlaşan Ulusal kurtuluş mücadelesi ve devletin geliştirdiği yoğun baskılardan daha çocuk yaşta etkilenir. Giderek devletin sömürgeci ve inkarcı yaklaşımlarına karşı bir kin ve yükselen Ulusal kurtuluş mücadelesi ve onun devrimci kadrolarına karşı içten bir sevgi beslemeye başlar yüreğinde.

Metin yoldaşın Kürt ulusal bilinciyle erken tanışmasında ve bu bilincin ileriki yıllarda aktif savunucusu ve militanı olmasında; ailesinin yurtsever özelliklere sahip olması, aynı zamanda baba Hasan'ın 1980 yılından itibaren mücadeleye milis düzeyinde katılım sağlamanın önemli bir yeri vardır. Kürdistan halkı ve coğrafyası üzerine bir kara bulut gibi çöken 12 Eylül askeri faşist darbeyle birlikte birçok parti militanı ve yurtsever insan katledilip zindanlara dolduruldu. Kürdistan'da artan yoğun baskı ortamında bile, baba Hasan yurtseverlik görevlerine ara vermeden çalıştı. Ancak ortamın zulüm derecesinde şiddete bürünmesi, yaşamın çekilemez hale gelmesi, hareketin militanlarıyla ilişkilerin kopması ve ailenin PKK hareketine sunduğu desteğin devlet tarafından

❖ Adı, soyadı: **Nezîr CEBADAK**

Kod adı: **Metin Harunî**

Doğum yeri ve tarihi: **Sulak köyü (Bafê) İdil, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1985**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997 Xankûrkê (Takım komutanı)**

deşifre edilmesi sonucu, partinin talimatı üzerine aile, 1985'te Kürdistan'ın Suriye egemenliği altında bulunan Küçük Güney parçasına göç eder.

Kuzey parçasına oranla Küçük Güney'de halk örgütlenmesinin ileri düzeyde sağlanmış olması ve partinin başlattığı silahlı savaşa sunulan yoğun destek, Cebadak ailesine daha rahat faaliyet gösterme olanağını verdi. 1985'ten itibaren baba Hasan, Güney'den Kuzey'e geçen gerilla gruplarına kuryelik yapmaya başladı. O yıllarda Metin yoldaş henüz 12 yaşındaydı. Henüz genç yaşta olmasına rağmen doğru yolun hangisi olduğuna karar verecek güçteydi.

Aynı yıl (1985) Metin yoldaş da, Lübnan'daki Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gide-

rek askeri ve siyasi eğitimlere katıldı. Artık yavaş yavaş hayallerin ve hislerin etkisinden çıkıp, yapılması gerekenin ne olduğunu, mücadele kişiliğinin koşullar karşısında ne tür özelliklere sahip olması gerektiğini, Kürdistan gibi ruhta ve yapıda parçalanmış bir toplumu tekrar ulusal birliğe götürmek için ne tür mücadele araçlarına gerek duyulduğunu, mücadeleyi zaferle taçlandırmanın en büyük aracının sağlıklı bir kişilik yapılanmasıyla mümkün olduğunu bir bir öğreniyordu. Kendisini yetkinleştirmek ve gelecek mücadele arenasına hazırlıklı çıkmak için Başkan Apo'nun çözümlemelerini okuyor ve kişiliğini çözmeye, bilince çıkarmaya büyük önem veriyordu.

Yaşı henüz küçük olduğu için, ısrarlarına rağmen Başkan Apo cepheye gitmesine izin vermemişti. O da 1989'a kadar ağırlıklı olarak patlayıcılar ve diğer silahların kullanımı üzerine eğitimler görerek uzmanlaşmıştı. Akademide kaldığı süreçte, yoldaşlarına patlayıcı silahların eğitimini veriyordu.

Bu süreçte Metin yoldaş Küçük Güney'in Cizire eyaletinin birçok bölgesinde faaliyet yürütür. Gün geçtikçe büyüyen Metin yoldaş, düşünce alanında da olgunlaşır. Düşman, halk ve devrim gerçekliğini daha yalın bir gerçeklikle anlar ve kendini eylem adamı olmaya hazırlar.

1989'da ülke sahasına geçen Metin yoldaş, savaş ortamının çıplak gerçekliğiyle Hafta-

nin'de tanıştı. '91'e kadar Haf-tanın de kaldı. '91' başında Gabar'a geçti ve Botan'da ge-lişen halk serhildanlarını ör-gütlemek amacıyla Cizre ve İdil ovasında kitle faaliyetle-rinde görevlendirildi. Büyük bir şevk ve heyecanla katıldığı kitle faaliyetlerinde kısa süre-de halkın sevgisini kazandı. Gelişen mücadelenin verdiği sıcaklıkla halkı örgütledi, ser-hildanları hazırladı, devrim için savaşı çıkardı, lojistik ve cephane yetiştirdi savaşın yo-ğunlaştığı cephelere.

Halka derin bağlılığı, halkın ve devrimin yarattığı değerlere saygılı olması, yoldaşlarına sevgi ve içtenlikle yaklaşması onun en temel özellikleriydi. Kendi halkının bağrından çı-kan bu ateşli kan, kısa sürede halk serhildanlarına öncülük yapacak düzeyde kendisini ka-nıtladı. Uzun yıllar verilmiş büyük mücadelenin ortaya çı-kardığı birikimlerin bir sonucu olarak gelişen 1991-92 serhil-danlarına öncülük etti.

1995 yılında Büyük Güney sahasına geçti. Bir devre kadro eğitimine katıldı. Ardından Çi-yayê Sipî alanına geçti. Ve Bü-yük Güney kitlesinin feodal-

aşiretçi yapının etkisinden kur-tularak ulusal birlik ve modern ulusal kurtuluş mücadelesine katılımını sağlamak amacıyla tekrardan kitle faaliyetlerinde görevlendirildi.

Sömürgeci egemenliğin yerli işbirlikçisi ve Kürdistan'daki parçalanmışlığın asıl kaynağı, feodal-aşiretçi yapının temsil-cisi KDP gericiliğine karşı baş-latılan ikinci 15 Ağustos 1995 hamlesinde, Metin yoldaş ta-kım komutanı olarak Zap-Garê cephesinde savaşa katıldı. Gü-ney'de parti hakimiyetinin ge-lişmesi, kitlelere ulaşma ve kit-leleri ulusal birlik temelinde örgütleme, Ortadoğu'da Kürt siyasal varlığının uluslararası alanda tanınması, gerici işbirlikçi güçlerin geliştirilmesini sağlayan ikinci 15 Ağustos Atı-lımı'nın ardından ateşkes ilan edilmesiyle birlikte; Metin yol-daş, derin bir yoğunlaşma, bü-yük bir istek ve azimle katılan bu fedakar Kürt evladı, diğer çalışmalarda olduğu gibi ede-biyat alanında da halkımıza ka-zandırdığı bir değerli eserle kendini ispatladı.

1996 sonbaharında, Zap'ta katıldığı kadro eğitimini başa-ryla tamamladıktan sonra Xa-

kurkê'ye geçti. Tam bu süreçte Güney'de verilen savaş ve elde edilen kazanımlarla birlikte, savaşta ortaya çıkan hata ve yanlışlıklar, yaklaşım, halkın durumu, gerilla güçlerimizin eğitimi, gerillanın üslenme du-rumu hakkında Parti Önderli-ği'ne kapsamlı bir rapor yazar. Parti Önderliği raporunu aldıktan sonra Metin arkadaşı aka-demiye çağırıyor. Metin yol-daş, yıllardan beridir özlemiyle yapıp tuttuğu Başkan Apo'yu göreceği sevinciyle, Önderlik Sahası'na gitmek için hazırlıklarını yapmaya başlar.

Bu süreçte Metin yoldaş, bir grup arkadaşıyla düşman yol-larını mayın döşemeye gider-ken, tepede Saddam rejimi dö-neminden kalma araziye döşenmiş bir mayın görür. Me-tin yoldaş, mayın sökmeye ça-lışırken mayın elinde patlar ve yarım saat sonra şehit düşer. Onurlu bir mücadele uğrunda şehitler kervanına katılan Me-tin yoldaşın anısı önünde say-gıyla eğiliyor ve anısını yaşata-cağımıza söz veriyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Eriş Haruni**

Nurha MUHAMED

“NASIL YAŞAMALI” SORUSUNA YAŞAMINLA EN İYİ CEVABI VERDİN SEN

Küçük Güney'de doğup büyüyen **Avdar** yoldaş, buradan partiye katılım gösteren birçok yoldaş gibi, mücadelemizin gelişmesine yakından tanık olarak, yurt-sever duygularla beslenerek ve daha genç yaşta cephesel çalışmalar içinde yerini alarak ruh-hen, beden ve pratik olarak kendini gerillaya hazırlar. Belli bir düzeye gelince ailesinin de rızasıyla gerilla saflarına katılır ve '95 yılında Güney Kürdistan'a geçer.

Metina alanında savaş birliklerinde yer alan Avdar yoldaş, kısa sürede örnek yaşamıyla ön plana çıkar ve komuta düzeyinde görev alır. '96 baharında manga komutan yardımcılığı görevini yürütür. Aynı yılın sanbaharında manga komutanlığı görevine yükselir. Etkileyici bir tarza sahiptir ve pratik görevlerde başarılıdır. Kendi emeğiyle gelişen, sade, ciddi, mütevazı ve resmiyeti esas alan özellikleriyle, yoldaşlık ilişkilerindeki canlılığı, sevgisiyle bir güzellik kaynağını oluşturan Avdar yoldaş, parti yaşamını aşındıran, yozlaştıran her türlü sınıf dışı anlayış ve yaklaşıma karşı da oldukça savaşım veren özelliklere sahiptir.

1996-97 kış eğitim süreci, oldukça yoğunlaşan ve kendini geliştiren Avdar yoldaş için kendi kişiliğiyle de savaşım

❖ Adı, soyadı: **Nurha MUHAMED**

Kod adı: **Avdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Nisan**

1997, Gime Tepesi-Çukurca

tutuştugu, parti dışı özellikleri gömdüğü bir süreç olmuştur. Yenilenerek çıktığı bu eğitim sürecinin ardından '97 baharında Zap alanındaki hareketli birlik içinde pratiğe katılır. Zap'ın ön cephesi niteliğindeki Çukurca sınırında kalan birlik '97 baharında Türk ordusunun geliştirdiği operasyona karşı büyük dirençle savaşır.

29 Nisan sabahı Çukurca'nın güneyine düşen **Gime** tepesine çıkan askerlere karşı bir saldırı eymeli düzenlenir. Eylem başarıyla sonuçlanır. Ancak komutasındaki savaşçıları mevzilendirirken, mevziler arasında dolaşan Avdar yoldaş aldığı bir kurşun

darbesiyle şehadete ulaşır.

Bir güzellik ve resmiyet timsali olan, yaşamıyla, mücadelesiyle örnek teşkil eden Avdar yoldaş, partiye en çok verimli olabilecek, kadın ordulaşması ve özgürleşmesi çalışmalarına en çok katkı sunabilecek bir süreçte şehadete ulaşarak Ulusal kurtuluş mücadelemizin direniş kahramanları arasına katılmıştır.

Seni hiçbir zaman unutmaya-
cağız Avdar yoldaş, anın her zaman bizimle birlikte olacak.

Mücadele arkadaşları

*Seni nasıl kaleme alsam,
bilmem ki
Şair olup şiirlere mi dizsem,
yazar olup romanlara mı
döksem
yoksa
arkadaşça
yoldaşça
oturup anılarını mı tazelesem
Nasıl dile getireyim seni,
bilmem ki
Yaşamındaki o güzelliği,
savaşımındaki o coşkunu
nasıl anlatsam bilmem ki
Sen, mücadelemizin kutsal değeri
emeğiyle gelişen direniş abidesi
sen cana can katan güzellik perisi
daha nasıl anlatsam seni,
bilmem ki...*

Sefa DERİN

“Ben de bu isyanda varım”

Bager yoldaş 1975 yılında Çukurca’da doğdu. Orta halli bir ailenin en büyük oğlu olarak dünyaya geldi. Feodal ve küçük burjuva özelliklerin yaşandığı bir aile yapılanması vardı. Çukurca’nın yurtsever halkı içinde yaşayan Bager yoldaş terbiyeli kişiliği, morali, coşkusu, olgunluğu ve fedakarlığı ile toplum içinde sevilen biriydi. Doğa sevgisi, dağ sevgisi onda bir tutkuydu. Gökyüzünün yıldızlı manzarasını çok sevdi, hele gökkuşağını seyretmeye doyamazdı. Çocukluk hayalinde hep gökkuşağının üzerinden atlama vardı, ama hiçbir zaman yeryüzündeki gerçeklikten de kopmamıştı. İşte yaşamında gökkuşağının ötesinde aradığı o güzel dünyanın arayışında olmuştu her zaman. Orta ve liseyi Çukurca’da okuyan, mücadelenin gelişmesi ve katılımların çoğalmasından etkilenen Bager yoldaş, sanki “ben de bu isyanda varım” gibi ani bir kararlılıkla ’93 haziranında gerillaya katılmıştı. Ani bir karar olsa da, bilinçsizce alınmış bir karar değildi bu. Gerillaya, mücadeleye sonsuz bir bağlılığı ve özlemi vardı. Ama gerillalık yapıp, yapamayacağı noktasında kararsızlığı vardı. Çünkü mücadeleye yük olmak istemiyordu. Eğer yapamayacaksa, yük olmak doğru olmazdı. Bu konuda netliğe ulaştığı anda ise dağlara koşmuştu.

Dağ yaşamına fazla yabancı olmayan Bager yoldaş, Zagros eyaletinin görkemli, efsaneleşen direniş dağlarında saflara katıldı. ’92 yılında ihanet savaşında şehit düşen bir akrabasından ismiyle beraber onun mücadelesini de devralmıştı. Artık Bager Mesut olmuştu.

1993-94 yıllarında Çukurca mıntıkasında eğitim çalışmasına katıldı. Eğitim çalışmasında ken-

❖ Adı, soyadı: **Sefa DERİN**

Kod adı: **Bager Mesut**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **5 Haziran 1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Herki-Zagros**

Görevi: **Takım komutanı, bölük komutan yardımcısı**

disini geliştirmede çok inatçı bir yaklaşım gösteriyordu. ’94 yılının sonlarında bir süre pratik çalışmalara katıldıktan sonra, ’95 yılında Avaşin’e, daha sonra da Herki alanında pratik çalışmalara aktif bir şekilde katıldı. Bager yoldaş yaşamdaki morali ve görevlerdeki başarısıyla sevilen ve saygı duyulan bir arkadaştı. Bu temelde kısa bir zaman içerisinde takım komutanlığı görevine getirilmişti. Herkesle kaynaşabilen, herkesle ilişki kurabilen bir kişiliğe sahipti.

1996 yılının sonlarında Zagros karargahı kadro eğitim çalışmalarına katıldı. 1996-97 kış eğitiminin aldığı güçle yeni bir kişilik ve hedefle daha büyük başarıların sahibi olma kararlılığına ulaşmıştı. Düzenleme sonucunda tekrar Herki bölgesine gönderildi. Herki bölgesinin Xapuşke bölümünde bölük komutan yardımcılığı görevini üstlenmişti. Tekrar eski bölgesine gittiği için tüm he-

defleri tanıyor ve bu yönlü her zaman öncülük yapıyordu.

Büyük insanlar, büyük hedeflerin ve büyük pratiklerin sahibidirler. Genel pratiklerin gidişatındaki olumsuzlukları gören Bager yoldaş rahatsızdır. Bölgede verilen kayıplar ve başarısızlıklar Bager yoldaş olumsuz temelde etkilemektedir. Bu durumu düzeltebilmek için çok büyük bir çaba harcıyordu. Hem eylemsel faaliyetler, hem de gerilla kurullarına uygun hareket etme konularında üzerine düşeni fazlasıyla yapmaya çalışıyordu. Özellikle güçlü vuruşlarla yapıya moral kazandırmaya çalışıyordu.

Bu temelde haziran ayında Gerdi ve Şemdinli yolu için bir grup arkadaş keşfe gitmişti. Keşif grubu geldikten sonra hemen planlama yapılmış, eylem grupları belirlenmişti. Bager yoldaş yapılacak eylemde bir kolun komutanlığını yapacaktı. Eylem başarılı olur, bir çete arabası imha edilir. Eylem sonrasında gerillalar hızla geri çekilmeye başlar. Türk ordu güçleri de eylem haberini alır almaz havan toplarıyla alanı dövmeye başlamıştı. Gruplar dikkatle geri çekilmektedir. Ama atılan havanlardan bir tanesi Bager yoldaşın çok yakınına düşmüş ve yaralanmasına sebep olmuştu. Bager yoldaş bir gün boyunca yaralı bir şekilde ölümü yenmek için direnir. Ama aldığı yara ağır, tedavi imkanı ise sınırlıdır. Sonuçta Bager yoldaşın bünyesi daha fazla direnemez ve kahramanca şehadete ulaşır.

Bager yoldaş Basya vadisinde ve Kürdistan’ın her yerinde tarihin yükünü omuzlanan halk savaşçılarından kabinde ölümsüzleşen bir kahraman bir komutan olarak her zaman yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Rüstem ŞAHİNOĞLU

Zagroslar gibi abideleştin

İnsan yaşamı, insanın bulunduğu zaman ve mekan sınırları içinde çevresinin etkileriyle yüklüdür. Yaşamın en küçük bir anı insan benliği üzerinde bir etki bırakır. Bu anlar daha sonra değişen zaman ve mekanlarda bir anı olarak acı ve tatlı yanlarıyla yeniden yaşanır. Her insanın yaşamında, geçmişe ait önemli hatıralar vardır. Öyle anılar vardır ki, insan büyük bir coşkuyla yeniden yaşamak ister. Ya da öyle anılar vardır ki, insan asla bir daha değil yaşamak, düşünmek bile istemez. Fakat ister olumlu, ister olumsuz anlamda insanın kişisel yaşam tarihine damgasını vuran anılar derslerle doludur. Anılara bağlı kalmak, anıları güncel planda yaşatmak ve geleceği yaratmanın gücü, bilinci haline çevirmek önemlidir. Hele devrimci mücadele içerisinde yer alan insanların anıları çok daha anlamlı ve değerlidir. Her yoldaşın bir diğer yoldaşıyla yaşadığı çok güzel unutulmaz anıları vardır. Anılar ya bir mekan değişikliğinde ya da zamanın sonsuzluğuyla bütünleştiği bir ölümsüzlük gerçeği sonrasında yeniden hafızalarda canlanır. İleriye doğru yol almada itici bir rol oynar, güç verir, güven kazandırır.

Bililir insanlığın doğasında köleliğin, zulmün, alçalmışlığın onursuzluğunu gönüllü kabul etmek yoktur. Sürekli gerici güçler eli ile zorlu baskı ile dayatılmış ve kabul ettirilmiştir. Ama buna karşı mazlum halklar sürekli onurlu ve insanca bir yaşam için her şeyi göze almış ve

✪ Adı, soyadı: **Rüstem ŞAHİNOĞLU**

Kod adı: **Sabri Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağustos 1997, Spirêz dağı-Başkale-Zagros**

sürekli direnmiş mücadele vermişlerdir. Bu direnişlerde halkın içinden çıkmış halk öncüleri büyük kahramanlıklar sergileyerek yaşamlarını adanmış ve ardıllarına büyük bir direniş mirasını bırakmışlardır. Bunlar onurlu bir abide olarak insanlığa mal olur ve tarihe geçerler. Bunlar bir halk, ülke ve dava uğruna, insanlığın onuru ve şerefi için savaşanlardır. Bu kahramanlar yüzyıllar geçse bile sergiledikleri direniş ve yarattıkları değerlerle insanlığa kazandırdıklarıyla sürekli anılır ve örnek alınır.

Mücadele tarihimiz bu kahramanlık örnekleriyle doludur. İşte bu kahramanlardan birisi de Rüstem hevaldir. Rüstem hevalin, çocukluk, yetişme ve devrimci mücadele içerisindeki yaşam ve direniş anılarını, şe-

hadetini, can yoldaşları olarak anmak, bu anısına bağlı kalmak ve en güzel karşılığı vermek boynumuzun borcu ve kutsal bir görevdir.

Rüstem heval; 1977 yılında Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde fakir bir ailenin beşinci çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi belli düzeyde yurtsever duygulara sahip bir ailedir. Dolayısıyla Rüstem heval daha çocuk yaşta yurtseverlik duygularıyla tanışır. Henüz çocuk yaşta olan Rüstem heval, içinde yaşayıp büyüdüğü çevre ve aile içindeki çelişkilere tanık olur. Yaşadığı, gördüğü, tanık olduğu bu çelişkiler O'nun kişiliği üzerine etki yapar. O'nu içine kapalı, sessiz bir kişilik yapısına büründürür.

Kürdistan'daki diğer çocuklar gibi Rüstem heval de daha çocuk yaşta TC'nin asimilasyon okullarına yazılır. Ailesinin kısıt olanaklarına rağmen ilk okulu başarıyla bitirir. Bir yandan okul okurken diğer yandan da aile ekonomisine katkıda bulunmak için çalışır. Rüstem heval gördüğü bu zorluklardan dolayı sürekli çalışmak ister. Zamanını bir an bile harcamak istemez. O bu yönüyle gerçek bir emekçidir. Gününü okumakla geçiren Rüstem heval, bu çalışkanlığını özgürlük saflarına katıldıktan sonra da sürdürür. Okul arkadaşları tarafından sevilen sayılan bir özelliğe sahiptir. Kolay kolay kimseye kızmaz; sessiz, ama cana yakın, konuşulduğunda içten büyük bir coşkuyla tartışan, ülkeyi, dire-

nişi anlatan, dolu dolu sesiyle türkü söyleyen bu anlamıyla moral kaynağı olan, yoldaşlarına karşı büyük bir sevgi ve saygıyla yaklaşan bir kişilik yapısına sahiptir. Konuşmalarıyla, yaptıklarıyla, tavır ve davranışlarıyla, içtenliği ve samimiyetiyle her yönden arkadaşları tarafından örnek alınan bir kişilik yapısına sahiptir.

Ortaokulda yaşadığı çelişkilerden dolayı okulu bırakarak çalışmaya başlar. Yaşam büyük bir çalışmadır artık O'nun için. Sürekli çalışır, emek harcar ve aileye maddi katkıda bulunur. Ama bu O'nun arayışının, içinde yaşadığı çatışmanın önüne geçemez. Burada gelişen serhildanlara büyük bir istek ve heyecanla katılır. Ama bu O'nun için doyurucu gelmez. O yüreğinin derinliklerinde saklı olan cevheri açığa çıkarmak ister. Bu cevher O'nun yüreğindeki dağ özlemini büyütür. Dönem artık düşmanıyla kıyasıyla dışı dışı bir mücadele sürecidir. O artık volkanlaşmış patlamaya hazır bir yanardağ gibi dolu doludur. Ama hep bu kin ve öfkesini kusacağı kutsal dağlarla bütünleşme gününü bekler.

Rüstem hevalin bu arayışı O'nu alandaki çalışanlarla tanışmaya götürür. Belirli bir süre devam eden ilişki sonrasında hiç vakit kaybetmeden gerillaya katılma istemini belirtir. Bu istek olumlu bulunduktan sonra da gerillaya gitme hazırlıklarına başlar.

Çok geçmeden bir grup yoldaşıyla birlikte uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra özlemiyelerle yaşadığı dağlara kavuşur. Gerilla yaşamı ile bütünleştiği yücelme, büyüme, özgürleşmeyi yaşayacaktır. Yüreğindeki özgürlük sevdasını dağlarla bütünleştirir. Onda dağ artık bir yaşam felsefesi, bütün güzelliklerin toplamı ve yaşam çağrısıdır. Bütün çabaların, uğraşların özgürlük kavramıyla bütünleştiği yerdir. Zorun bilincine varmaktır. Dillere, el ve ayaklara ruh ve yüreklere duygulara bağlanan paslı zincirlerin koparılıp atıldığı yerdir. Özgürleşmektir. Yeniden dirilmek ve başkaldırmaktır. Sömürgeciliğe, köleliğe, ezilmişliğe karşı baştan başa bir direniştir.

Rüstem heval tüm bunların gerçek anlamına kavuştuğu,

onunla özdeşleştiği gerilla saf-larındadır artık. O'nun için artık özgürleşme, mücadelesi başlamıştır. İlk kurşun sıkılmıştır, şimdi sıra diğer kurşundadır. Yani kişilik dönüşümünü sağlayarak PKK militan özelliklerine kavuşma savaşımı... Mücadelesi artık bu amaç çerçevesinde gelişmektedir. Zaten Başkan APO "biz bu dağlarda kişilik arayanların hareketiyiz" demiyor muydu, işte Rüstem heval de en çok bunu aramaktadır.

Rüstem heval partiye katıldığı günden, '97 haziran ayına kadar, sıcak savaş ortamında eylemden eyleme koşar ve dağın heybetini Başkan Apo'dan aldığı bilinçle kavrayarak, düşmanın korkulu rüyası, kabusu haline gelir. Son olarak katıldığı Başkale'nin Spîreş karakol baskınında kahramanca direnerek ardından gelen yoldaşlarına büyük bir umut ve mücadele dolu yıllar bırakarak şehitler kervanına katılmıştır.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Şerafettin TİMUR

Sıkıysa açmasın yolumu ihanet

Çiya yoldaş, orta halli, feodal özellikleri ağır basan bir ailenin dördüncü çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. '87'ye kadar ki yaşamı köyde geçer, ilkokulu okuduktan sonra, ailesinin maddi durumu iyi olmadığından okulu bırakır. Aile ekonomisine katkı sunmak için ticaret vb. işlerle uğraşır. Köydeki yaşamı ve çalışması, çevresini de etkilemişti. Başkalarının sırtında yaşamayı ihanet olarak belledi, insan ancak böyle kişilik kazanabilirdi. O'nun bu özelliğini gören köylüler "keşke bizim de böyle bir oğlumuz olsaydı" deyip Çiya yoldaşı imrenerek birbirlerine anlatırlardı.

Okul döneminde derslerle arası fazla iyi değildi, ama müzik derslerinde düzenlenen yarışmalarda Çiya yoldaş, okul çapında hep birinci gelirdi. Her defasında arkadaşları O'nun bu yeteneğine hayran kalırlardı. Cesaretli oluşu O'nu daha tutarlı kılardı. Küçük yaşta emekle tanışmıştı.

Urmiye ve Güney'e sınır bölgesinde ticaret yaptığı için sürekli gelip giderdi. '87'de Erzincan'da silah ticaretini yaparken yakalanır, iki yıla yakın Erzincan, Erzurum ve Van Cezaevlerinde kalır. Cezaevinde partili arkadaşlarla tanışır ve onların sayesinde partiyi tanır. Giderek yaşamı değişir. Dışarıya yönelik düşünceleri daha belirgin bir hale gelir. Dağların özlemiyle, çıkacağı günü bekler.

Cezaevinden çıktıktan sonra, arkadaşlarla ilişki kurar ve milis olarak faaliyet yürütür. '90'a kadar böyle devam eder. Çalışmalar da canlı, aktif, hareketli ve cesaretlidir. Bu özellikleri O'nu daha da güçlü ve olgun hale getirir.

❖ Adı, soyadı: **Şerafettin TİMUR**

Kod adı: **Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Miçiç köyü Yüksekova, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990 Yüksekova**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1997, Yüksekova**

1990'da saflara katılır. Doğu'da belli bir süre kaldıktan sonra, Yüksekova alanına görevli olarak gönderilir. Bölgede halkın içinde faaliyetlerini sürdürür.

Bu alanda, özellikle ajan, işbirlikçilere karşı gerçekleşen birçok eyleme damgasını vurur. Bu eylemler halkta büyük moral ve sevinç yaratır.

1994'te abisi Gıyasettin (Soro) ve iki bayan yoldaşın şehadetiyle derinden sarsılır. Ve kendine daha çok yüklenmeye başlar. Abisinin şehadeti ondaki kararlılığı ve davaya olan bağlılığı daha da geliştirir. En çok gençlerle ilişki kurar. Köyde ve şehirde etrafına toplanan gençlerle tartışır ve onlarla beraber ilgilenir. Soro ve iki bayan arkadaşın şehit edilmesinde rol oynayan kontrayı Çiya yoldaş, bizzat kendisi cezalandırır. Başa-

rısıyla, herkesin sempatisini kazanır. Dürüstlüğü, çekiciliği ve eylemlerdeki yapıcı tavrı ondaki olgunluğu daha da geliştirir.

Yine bir defasında şehrin içinde yirmi kişilik grupla mahalleye giden yolu keser. Adil adında bir ajanı evde yakalayıp, Şehidan Kampı'na götürür. Gittikleri güzergahta, Yekmal köyü korucuları önlerine pusu kurarlar. Çiya yoldaş, korucuların pusuda olduklarını önceden bildiği için köyün girişinde "yolu açın da geçelim, sizinle uğraşacak değiliz! Dönüşte bir çayınızı içeriz" der. Ama korucular gitmesini engellerler. Korucuların durumunu ciddi bulunca "Beni tanımıyor musunuz?... Ben Çiya'yım Çiya" deyince, korucular hemen yolu açarlar.

Çiya yoldaş, '95'te kırsala çekilir. Kırsal alanda da canlı ve girişkendir. Ve yine başarılarına yenilerini ekler. Bölgede birçok operasyon düzenlenir. Bu operasyonlardan biri de Çiya yoldaşın içinde bulunduğu gruba yöneliktir. Operasyon sırasında yaralanır. Grup geri çekilirken o da yaralı halde kendini kayadan atarak kurtulur.

Tedavi için Urmiye'ye gönderilir, burada tedavi görür. Kısa bir sürede iyileşir. Yeniden bölgeye gelmek için hazırlıklarını sürdürür. Ailesi orada olduğu için hastaneden taburcu edilir. Evde kaldığı gece evine yapılan baskında, Çiya yoldaşla eşi katledilir.

Çiya yoldaş şahsında tüm devrim şehitlerini anıyoruz. Anısı mücadelemize önder olacaktır.

**Mücadele arkadaşları adına
İskender Güneç**

Yusuf ERSÖZ

SON SÖZLERİN BİZE EMİRDİ

Orhan yoldaş Elazığ'ın Palu ilçesine bağlı Züver köyünde dünyaya gelir. Ailesi Elazığ'a göç ettiği için burada büyür. Babası avukat, annesi ise öğretmendir. Orhan yoldaş ilkokulu Elazığ'da okur. Orta ve liseyi ise metropollerde bitirir. Üniversite sınavlarında başarılı bir sonuç alarak eğitimini sürdürür. Birlikte kaldığı arkadaşlarıyla çok iyi anlaşır. Okul dönemindeyken, çevresinin yurtseverliği, köyünden gerillaya katılan birçok arkadaşının şehadeti Orhan yoldaşın üzerinde büyük bir etki bırakır.

Bu olayların ardından 1992 yılında Amed eyaletinde gerillaya saflarına katılır. Bir süre Amed eyaletinde askeri faaliyet yürüttükten sonra Akdağ bölgesine geçer. Burada birçok eyleme katılır. 1994 baharında görev için Murat suyunun kuzey tarafına geçerken, suların büyümesiyle havaların sertleşmesinden dolayı bir süre arkadaşlarından kopuk kalır.

1995 yılında tekrar ülke sahasına yönelir. Buradaki görev sahası Zagros eyaletinin Xakurkê alanıdır. Burada bir süre askeri eğitim görür. Daha sonra Avaşin'e geçer. Ardından yapılan düzenlemeyle de Oramar hareketli taburuna katılır.

Burada bir süre pratikte kalır. Daha sonra taburla birlikte Hope alanına döner. Diğer pratik sürecini burada tamamlar. Kış üslenmesini Miros'ta yaparlar. 1996-97 kışını yoğun bir eğitimle burada tamamlar. Bahar hamlesiyle birlikte Adıl-

❖ Adı, soyadı: **Yusuf ERSÖZ**

Kod adı: **Orhan Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Züver Köyü Palu, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Miros-Zagros**

beg pratik sürecine gönderilir. 14 Mayıs 1997'de başlayan Güney savaşına Orhan yoldaş da katılır. Katıldığı birçok eylemde başarılı olur. Arkadaşları içerisinde çok sevilen, saygı duyulan birisidir. Her işe koşar, yaptığı işi büyük bir bağlılık ve dikkatle yerine getirir. Alçakgönüllü ve mütevazıdır.

Miros alanında yapılacak bir eylemde Orhan yoldaş da yerini alacaktır. Eylem düzenlemesi okunurken saldırı gurubunda Orhan yoldaşın ismi de geçer. Baskın hazırlıkları büyük bir hızla yapılmış ve harekete geçilmiştir. Önemli bir eylem olduğu için gizlilik içerisinde yol almaları gerekmektedir. Grup büyük bir dikkatle baskın yapılacak alana ulaşır. Artık saldırı komu-

tunun gelmesi beklenmektedir. Ve çok geçmeden de saldırı başlar. Büyük bir coşkuyla eyleme geçen gerilla güçleri mevzileri bir bir ele geçirirler, kalanlara da yoğun saldırı yaparlar. Orhan yoldaş da büyük bir coşku ve moralle saldırmaktadır, engel tanımayan bir sel gibi akıp gitmektedir. Ama karşıdaki güç de direnir. Onlar da kendilerini koruyabilmek için yoğun bir çaba harcarlar. Bu yoğun saldırı esnasında isabet eden kurşunlar Orhan yoldaşı ağır yaralar. Savaşın acımasız kurallarını bildiği için yere uzanır ve slogan atar. Bir süre sonra da kan kaybından dolayı şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir.

*Mücadele arkadaşları adına
Musa*

YEMİN

*Yürek kıpırtısında bir his
yaklaşıyor yavaş yavaş.*

*Hain bir kurşun
vızıldayarak saplanıyor
göğse.*

*Kollarımı toprağa açmış
dimdik alınlı savaşçı
uzanmış*

kanında bu yemin.

*Ulu tanrıların kutsal söz-
lerinde değil*

*toprağa düşmüş kızılda
koca bıyıklı emek*

*düşmanın göğsüne
saplanmış*

bir kurşun bu yemin.

Yıldırım TAŞKESEN

Toprağa Dönüş

Bedran yoldaş 1974 yılında Bingöl'ün Sarıcan köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Okulu köyde okur. Ama ailenin geçimine katkıda bulunabilmek için okulu yarıda bırakarak ayrılmak zorunda kalır. Ailenin geçim kaynağı hayvancılık ve tarımcılıktır. Belli bir süre ailesinin yanında kaldıktan sonra metropollere, bir süre sonra da Almanya'ya gider.

Umudunu hep başka yerlerde arayan her Kürt, önce metropollere, daha sonra da Avrupa'ya kadar uzun bir yolculuktan geçmiştir. Aradığı yaşamı bulabilmek için, gidilmedik yer kalmamıştır. Acaba ne aradıklarını bildikleri için mi giderler, yoksa yaşamın sürüklemesiyle mi? Her ne sebeple olursa olsun, yaşam imkanları olmadığı için ülkelerini terk etmek zorunda kalmışlardır. Ve bunun sebebi de sömürgeciliktir.

Bedran yoldaş da yaşamın peşine takılarak sürüklenenlerden birisiydi. Ne yapacağına kesin karar veremeyen, ama bir umut diyerek Avrupa'lara kadar gelen bir gereklilikti bu.

Avrupa'da kısa bir zaman sonra hayal kırıklığına uğramıştı. Belki maddi imkanları, kişisel özgürlükleri olsa da, kendi ülkesi değildi. El kapılarında en çok bir istenmeyen misafirdi. Bakışlarıyla bile 'siz yabancısınız' diyen, sosyal kapılarına utana sıklıkla giden bir yaşamı kim sevebilirdi ki! Alışamıyordu ve alışamazdı da. Ya kendisini kaybederek bu yaşamı kabul edecek, ya da ülkesine tekrar dönecekti. Bu düşünceler haliyle serseri mayınlar gibi ortalıkta kalmasına yol açıyordu.

Bedran yoldaş köydeyken, 1989'da PKK'nin değerli komu-

❖ Adı, soyadı: **Yıldırım TAŞKESEN**

Kod adı: **Bedran Serêspi**

Doğum yeri ve tarihi: **Sarıcan**

Köyü-Bingöl, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan**

1997, Hoppe-Gerdiya-Zagros

tanlarından *Veli (Vahddetin Kıtay)* yoldaşın şehadetinden oldukça etkilenmişti. Ama aradan geçen zaman ve yaşadığı hızlı değişim bu olayı O'na belirli bir süre unutturmuştu. Ta ki Avrupa'da tekrar partiyle tanışmaya kadar. İlk defa isteyerek bir yerlere gidebiliyor, etkinliklere katılabiliyordu. Kendi kültürüne olan bağlılığı O'nu istese de istemese de PKK'ye itiyordu. Çünkü Kürtlük PKK'de somutlaşmıştı biraz da. Yani bir güç O'nu derinden etkiliyor ve çekiyordu. Özüne tekrar dönüşü sağlamıştı. Avrupa'nın sunduğu maddi imkanlara karşı, PKK ve onun bütün yurtseverlerde somutlaştırdığı manevi yaşam daha baskın geliyordu.

İlk dönemler mesafeli yaklaşarak sadece etkinliklere katıldı

Bedran yoldaş. Daha sonra çalışmalara katılmaya başladı. Ve sonunda bu gelişim doruk noktasına ulaştı ve PKK'ye katılma kararı aldı.

Bedran yoldaşın bu ani kararı; umut ve özlemleri, sevdası, kutsal özgür topraklara bir an önce kavuşmak istemiyle bağlantılıydı. Yeni bir yaşamın başlangıcı böyle görkemli olunca, haliyle ülkeye dönüş de oldukça kutsaldı. Bedran çocukluğunu geçirdiği topraklardan ayrı kaldığı günlere için için yanıyordu. İnsan nasıl olur da ülkesinden ayrılabilirdi. Hangi deli fikirler O'nu ülkesinden ayırabilmiş, hiç tanımadığı, mutsuz olduğu Avrupa'lara sürüklemişti. Ama ülkesinden kopuk kaldığı dönemlerde hep ülkesini yaşamıştı ve bir gün döneceğini biliyordu, bunu hissediyordu.

Beklenen an gelmişti. Ülkeye gitme kararı çıktığında seviçten uçuyordu. '95 yılında ülkesine geri dönüşü gerçekleştirdi. İlk gittiği alan, ünlü Zagros dağlarının eteklerinde bulunan Xankûrke alanıydı. Yüksek vadilerin arasında kalan derin vadilerin oluşturduğu Xankûrke gerçekten cennetin kendisiydi. Her taraf su ve ağaçlarla doluydu. Her vadi, her tepe, her ova ayrı bir güzellikte ve buram buram Kürdistan kokuyordu.

Askeri ve siyasi eğitimini Xankûrke'de tamamladıktan sonra pratik faaliyetlere katılmak üzere Çukurca'nın Avaşın alanına gönderildi. Burada yapılan bahar düzenlemesiyle birlikte Miros'un Berzan bölgesine gitti.

Yoğun bir savaş pratiğinden sonra tekrar kampa dönerek kış

üslenmesinin hazırlıklarına başladılar. 1996-97 kışında gördüğü yoğun eğitimin sonunda baharla birlikte yapılan düzenleme ile Gerdiya bölgesinde görevlendirildi.

Gerdiye alanı Hakkari'nin en çok korucusu olan yerlerinden biridir. Gerillaya karşı uzun bir süredir devletin yanında mücadele veren Gerdiye korucuları kendi kurduğu birliklerle, operasyonlara bile çıkıyorlardı. Daha önce KDP sempatzanı olan bu bölge mücadelemize karşı eskiden beri olumsuz yaklaşıyordu. Birçok değerli arkadaşın şehit düştüğü bu alanda pratik faaliyet yürütmek oldukça zordu. Çünkü neredeyse dost insan yoktu. Gerillaya yardımda bulunanlar bile yurtsever koruculardı. Bu yüzden seçme birlikler bu alanda görev yapıyordu.

27 Nisan 1997'de, Gerdiye'de faaliyet yürüten gerilla birlikleri ihanetçi çeteler ile çatışmaya girmek zorunda kaldı. Bu çatışmada Bedran yoldaş sağ ayağından yaralanmıştı. Bir yandan yarasını sararken, bir yandan da çatışmaya devam etmişti. Yaralı olduğu için çatışma noktasından uzaklaşması veya mevzi değiştirmesi mümkün değildi. Bu yüzden diğer arkadaşların geri çekilmesine yardım etmek amacıyla orada kalmıştı. Ve korucuları yoğun bir ateş altına alarak, geri çekilmenin başarı ile tamamlanmasını sağlamıştı.

Korucular Bedran yoldaşın yaralı olduğunu ve fazla hareket edemediğini bildiği için O'nu çembere almışlardı. Bir grup da arkadan yaklaştırmaya çalışmıştı. Bu grubun üzerine attığı bomba ile birçoğunu imha etmişti **Bedran** yoldaş. Ama sayıca kalabalık olan çetelerin yoğun ateşi sırasında şehit düşmüştü.

Bedran yoldaşla bir yolculuk...

Bedran yoldaşla 1996'nın sonbaharında tanışmıştık. Herhangi bir yoldaşınla aynı bölükte olmak, yoldaşını tanımak, onun her türlü özelliklerini kavramak, onunla devrimci sorumluluğun ve militanlığın gereğini yerine getirmek, aynı duyguları ve aynı amacı paylaşmak savaşta en büyük mutluluktur.

Her yıl hem bahar, hem de sonbahar aylarında kamp süreci bittiğinde her birliğin yerleri belirlenir, herkes alanlarına ve bölgelerine gitmek için çalışmalarına başlardı. Sabahın erken saatleriydi. Noktamız Geliya Reş'in Hayarfe köyünün iki yüz metre ötesindeki bir yamaçta bulunuyordu. Bu köy bir Güney köyüydü, buradan gelen giden arkadaşlar buraya uğramadan gitmezlerdi. Mutlaka uğramaları lazımdı.

Sonbaharın son aylarıydı. Yine bu köyde konaklamıştık. Sabah uyandıığımızda hemen çaydanlığımızı ateşin üzerinde bırakarak kahvaltı hazırlıklarına başlamıştık. O ara bir grup arkadaşın bize doğru geldiğini gürdük. Merhabalaştıktan sonra oturdular, oturur oturmaz hemen sohbete daldık. Sohbet esnasında, "*Bugün genel güçler arasında düzenleme yapılacaktır*" dediler. Bizim grubumuz da düzenlemeye katılacaktı.

Saatler ilerliyordu. Öğle yemeğini yedikten hemen sonra telsizden "*Felek*" çağrısı duyuldu. Manga komutanımız telsizi alarak cevap verdi. "*Hemen eşyalarınızı toplayarak yanımıza ulaşın*" talimatı gelmişti. Biz de hızla eşyalarımızı toparlayarak kamp alanına doğru yola koyulduk. Hepimizin kafasında 'acaba nereye gideceğim' düşüncesi vardı. Noktaya ulaştığımızda her taraf tıklım tıklım doluydu. Tam üç tabur arkadaş bulunuyordu. *B.* arkadaşın siyasi konuşması bittikten sonra, düzen-

leme defterini çıkararak okumaya başladı. Ben Avaşın'e gidecek olan birliğin içinde yer alıyordum.

O gece orada kaldık. Sabahın erken saatleriydi. Gökyüzünde bulutlar birbirinin içine girmişti, her taraf bulutlarla kaplıydı. Hemen toplandık ve harekete geçmek için hazırlığa başladık. Havanın gittikçe kötüleşmesine rağmen yola çıktık. Hacıbeg suyunun yanında bir grup arkadaşla birleşerek yolumuza devam ettik. Öyle bir karanlık çökmüştü ki, göz gözü görmüyordu. Bu yetmezmiş gibi yağmur da yavaş yavaş yağmaya başlamıştı.

Herkes arka arkaya dizilmiş yürüyordu. Bir yokuşu aştığımızda her taraf birden bire aydınlık oldu. Bu aydınlığın sebebi de kuzey yamacında bulunan Musekka karakolunun ışıklarıydı. Hafif hafif yağın yağmurun altında ve karakoldan gelen ışığın aydınlığında ilerlemeye devam ediyorduk. Şirvan köylerine kavuşmaya az kala aniden ışıklar söndü. Hepimiz yerimizde oturmak zorunda kaldık. Çünkü her an çevre taranabilirdi. Dört beş dakika sonra ışıklar yanınca tekrar yürümemiz için *B.* arkadaşın talimatı geldi. Şirvan köylerinden geçtikten sonra Hacıbeg suyunu geçmemiz gerekiyordu. Sonbahar fazla yağmur yağmadığı için nehrin suları azdı; hepimiz sıra sıra geçtik suyu. Çok yorulmuştuk ama, yine de irademizi zorlamak zorundaydık, noktamıza ulaşınca kadar yürümemiz gerekiyordu.

Saat gece on ikiye doğru geliyordu. Kuzey ve Güney sınırında yürüyorduk. Öncülerimizin belirlediği uygun bir yere geldikten sonra, konaklama talimatı verildi. Gruplara dağıldık, hemen odun topladık, ateş yakarak kendimizi kurutmaya çalıştık. Çünkü çok ıslanmıştık. Bu soğuk ve yağmur ardından

hemen çaydanlığımızı çıkardık, suyumuzu doldurarak ateşin üzerine bıraktık. Çayımız yavaş yavaş ısınıyor, biz de kendimizi kurutmaya çalışıyorduk. Çay bardaklara doldurulmuş, tabakalar çıkarılarak tütünler sarılmış, hem sohbet ediyor, hem de yorgunluğumuzu atmaya çalışıyorduk. Ama yorgunluk baskın geldiği için hemen uyuduk.

Sabah tekrar yola çıktık. Artık iki saat kalmıştı yolumuzun bitmesine. Güney Kürdistan sınırını üzerindeki Miros ve Berzan dağları kendisine paralel olarak uzanan ve Miros'tan daha yüksekte heybetli ve dimdik ayakta duran Govende (*Türklerin tabiriyle Balkayalar, Avrupalı sömürgecilerin deyimiyle Hülya dağı*) gerilla için stratejik ve geçit vermez bir konuma sahipti. Kol kola girerek halay çeken insanlara benzeyen kayalardan oluşan Govende, çepeçevre bu dik ve düz kayalardan oluşuyordu. Sadece birkaç kapıdan dağa çıkmak mümkündü. Onun dışında hiçbir şekilde buraya çıkılamazdı. Bu yüzden gerillanın en çok sevdiği dağlardan birisiydi.

Noktaya ulaştığımızda bazı arkadaşların ayrılacakları söylendi. Daha ileriye, Çukurca'nın bir alanı olan Avaşın bölgesine gideceklerdi. Bu uzun ve yorucu yolculukta Bedran yoldaş da bizimle birlikte idi. Her molada veya uygun zaman dilimlerinde uzun ve koyu sohbetlerimiz oluyordu. Yaşama bakışı, sadeliği ve özlü konuşmaları çok hoşuma gidiyordu. Bu yüzden çabuk ısınmıştık birbirimize.

Yine oturmuş sohbet ediyorduk. Tepeden bazı arkadaşlar yanımıza geldiler. Bu arkadaşlar arasında **Orhan** arkadaş da vardı. Orhan arkadaş (Yusuf Ersöz) Palu'ya bağlı Züver köyündendi. 7 Temmuz 1997 tarihinde Miros'un Şehidan tepesinde KDP güçleriyle girdiği çatışmada şehit düşmüştü. Biz Şehit Zaman arkadaşın takımındaydık. (Şehit Zaman 1997'de Kaniya Ga'da hava saldırısında dört arkadaşla birlikte şehit düşmüştü.) Zazaların bir araya gelişi güzel bir sohbet doğurmuştu. Bazı arkadaşlar "Zazalar bir araya gelmiş ne yapıyor?" diye takılıyorlardı.

Bedran yoldaş arkadaşlar tarafından sevilen sayılan bir kişiydi. Yaşamdaki ilişkileri oldukça düzeyli, ağır başlı, fedakar bir arkadaştı. İdeolojik ve politik açıdan çok güçlü olmasa da, sorunlara gücünün yettiği kadar çözüm gücü olmaya çalışırdı. Olayları algılama ve kavrama düzeyi gelişkindi. Bunun dışında güncel olarak bireysel eğitimini aksatmaz, kendisini geliştirmeye çalışırdı.

Böyle bir yoldaşın şehadete ulaşması, yapabileceği birçok şeyi tam yapamadan aramızdan ayrılması her ne kadar üzücü de olsa, bize düşen O'nun amaçlarını gerçekleştirmek ve takipçisi olmaktır. Zaten şehitlerimiz, arkalarından üzülen, ağlayan insanlardan çok, mücadelesini devam ettiren, parti çizgisini sonuna kadar savunan, hiçbir bireysel kaygıya girmeden sınıf mücadelesini yapan insanların olmasını ister. Biz de bu isteğe sonuna kadar riayet edecek ve şehitlerimizden aldığımız şanlı geleneği sonuna kadar devam ettireceğiz.

Mücadele arkadaşları

Şehit Şerif

O GERÇEK BİR ÖNCÜ KOMUTANDI

Sırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Mijin köyünde dünyaya gelir **Şerif** yoldaş. 1987 yılında ARGK saflarına katılır.

Parti ortamında bulunduğu on yıl içerisinde büyük bir yaşam tecrübesi edinmişti Şerif yoldaş. Savaşta ve yaşamda, komutanlıkta, savaşçısına moral vermede, savaş ve taktik ustalıkta örnek alınacak kahraman bir kişiliğe sahipti.

Şerif arkadaş'ı 1997 yılında Türk ordusu ve KDP güçlerinin Avaşın alanında yürüttükleri ortak operasyondan sonra Xakurke bölgesine yaptığımız geri çekilmeden sonra tanıdım. Ben cephe faaliyetleri yürüttüğüm bir dönemde, Şerif arkadaş bölük komutanı olarak Sinan arkadaşın taburunda Sideka alanında ihanete büyük darbeler indiriyordu. Gerçekleştirmiş olduğu eylemlerle bölgede büyük yankı uyandırıyor. Yaptığı başarılı eylemlerle düşmana büyük kayıplar verdiriyor ve yapıya üstün bir moral kazandırıyor. Kendisi yaptığı eylemlerle yapıya büyük bir güç vermişti. Gerilla mücadelesi içerisinde gerçek bir öncü komutandı. Kendisini yapıya sevdirmeyi, moral ve cesaret vermeyi bilen mütevazı bir insandı.

Ordumuz ARGK ihanete büyük darbeler vurarak Çoman, Kasr, Hacı Ümran, Sideka gibi birçok nahiye ve ilçenin yanı sıra stratejik alanları da denetim altına almayı başarmıştı. Sideka bir haftadan fazla gerillanın denetiminde kalmıştı. Burada halka yaklaşımıyla örnek bir duruş sergiliyordu. Saf, sevecen ve oldukça politik yaklaşımlarıyla bir

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şerif**

Doğum yeri ve tarihi: **Mijin**

Uludere-Şırnak

Mücadeleye katılım tarihi: **1987**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran**

1997, Xankurkê-Zagros

devrimcinin halka nasıl yaklaşması gerektiğini gösteriyordu. Konuşmasıyla, hareketleriyle halkın sempatisini topluyordu.

Sideka'da bir süre kaldıktan sonra TC ve KDP ihanetçileri çok yoğun bir sayı ve teknikle gerillanın denetimindeki bu alanlara yönelik kapsamlı bir operasyon başlattı. Buna karşılık ordu güçlerimiz bu operasyonu boşa çıkarmak için yaygın gerilla taktiğiyle taktik bir geri çekilme yaparak düşmanı boşa çıkarmayı hedeflemişti. Bu saldırıda düşman tüm teknik gücünü kullanarak, gerillanın taktik olarak bıraktığı bu alanları tank, top, uçak, kobra helikopterleri ve diğer teknik silahlarla bombalamıştı. Bu kısa süreçte halkın gerilla ile birleşmesi ve gerillayı bırakmak isteme-

mesi, bu saldırılara karşı kendilerini korumaya çalışmaları ve içlerindeki kin ve öfkeyi gizlememeleri dikkat çekiyordu.

Bu geri çekilme esnasında benim de Şerif arkadaşın bölüğüne katılma durumum oldu. Şerif arkadaşla yaşamak ve savaşmak bana büyük cesaret, moral ve coşku veriyordu.

Geliştirilen bu operasyon uzun sürünce ve Xakurke alanına taşınca, bölgedeki diğer güçlerimiz gibi biz de lojistik ve cephane sıkıntısı yüzünden Şekif dağına geri çekilme yapmak zorunda kaldık. Şerif arkadaşın bütün bu zor koşullarda karşı tarafın sayı ve teknik üstünlüğünün yapı üzerinde olumsuz etki yaratmaması için yaptığı öncülük arkadaşlara kuvvet veriyordu. Şekif dağının eteğinde bulunan Mazlum noktasına kadar kayıpsız ulaşmıştık. Artık sağlama almıştık kendimizi. Arkadaşların üzerindeki cephanenin dışında yedek cephanenin olmayışı Şerif arkadaş oldukça düşündürüyor ve öfkeliendiriyordu. Şekif dağında bir gün kaldıktan sonra ihanetçiler Lolan'daki komuta noktasına gelmişlerdi. Bunun üzerine yönetimdeki arkadaşlar bir eylem hazırlığına giriştiler. Ancak buraya gelen düşmanın ani geri çekilme yapması eylemin gerçekleşmesine olanak tanımadı.

Sinin'in boğazında konumlanan düşmanın alt tarafından 'üçgen' denilen noktaya ulaştık. Ardından yine Şekif dağına doğru tekrar harekete geçtik. Hareketimizin üzerinden yarım saat geçmişti ve hava aydınlanmaya başlamıştı. Tepecilerimiz KDP'li-lerin gece kaldığımız noktaya

doğru harekete geçtiklerini ci-hazdan bildirdiler. Çok geçmeden düşman noktamıza girmişti. Ateşlerimizin yeni olduğunu fark etmiş olmalı ki, bize doğru hareket etmeye başlamışlardı. Bu hareket üzerine Sinan ve Şerif arkadaş genel gücü mevzilendirdi. Alanda tüm stratejik yerlerde biz konumlanmıştık ve ilk darbeyi tepecilerimiz vurdu. Ve genel gücün bulunduğu alana çekilmeleri talimatı verildi. İlk darbe sarsıcı olmuştu. KDP'lilerde bir korku ve panik başgöstermişti. Bu yüzden tepeye yoğun havan ve doçka atışları yapıyordu.

Vadinin diğer bir tarafında bulunan bir takım gücün komutanı Berçem arkadaş hainlerin bir başka kolunu kapsamlı bir pusu ile vurmuş ağır kayıplar verdirtmişti. Burada bir arkadaş ayağından yaralanmış, iki bayan arkadaş da koybolmuştu. Sinan arkadaşla birlikte olan grup ise vadinin iç kesimlerinde hainlere üçüncü darbeyi vuruyordu.

Şerif arkadaşın bulunduğu tepenin altındaki kayalıklarda takım komutanımız Xemgin ve altı-yedi arkadaş çatışmayı sürdürüyordu. Bu sırada tepeye sızma yapan hainler fark edilmişti. Ve biz bu sızmanın farkına varamamanın cezasını tepeyi bırakarak çektik. Şerif arkadaş bulunduğu tepeye dört-beş kişi takviye istemişti. Bu talimatı hemen yerine getirerek uygun yerlere mevzilendik.

Hava yavaş yavaş kararmaya başlamıştı. Tepede sadece ben, Dersim, Suat, Kahraman, iki bayan arkadaş, Şerif arkadaş ve takım komutanı Berçem arkadaş vardı. Diğer arkadaşlar ise tepenin diğer tarafında çatışıyorlardı. Berçem arkadaş BKC ile KDP'lileri yoğun bir ateş altına almıştı. Ama sayıları çok olduğu için sık sık mevzi değiştirmek zorunda kalıyordu. Uygun yerlerden neredeyse birçok peşmergeye karşı savaşıyordu. Yine mevzi değiştir-

mek isterken peşmergelerin yoğun ateşinde kalmış ve üç kurşun darbesiyle ağır yaralanmıştı. Berçem arkadaş kurtarmaya çalışıyorduk.

Şerif arkadaş Berçem arkadaşla ulaşmak için hızla geliyordu. Biz BKC ile çatışmayı devam ettirirken, birden Şerif arkadaş boynundan yediği bir kurşunla yere düştü. Yanına gittiğimizde artık her şey bitmişti.

Şerif, Berçem gibi komutan arkadaşların kahramanlığı sayesinde taburumuzda fazla kayıp vermemiştik. Ama böyle değerli komutanları kaybetmek çok zordu.

Bu yoldaşlarımızın sergiledikleri kahramanca direniş asla unutulmayacak. Tüm devrim şehitleri önünde saygıyla eğilirken, anılarının mücadelemize önder olacağını belirtiyor ve partiye, halka, şehitlere olan çözümümüzü yineliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Nuriye DEMİR

GERİYE ADIM ATMAYAN MİLİTAN

Ah anılar; ya da Zerdüş'tün deyimiyle irin toplayan yaralarımız. Verdiği acılar da olmasa, yaşamın olamayacağına inandıklarımız. Sizlerle yaşayacağız. Gurbetin cenderesinden kurtulabilmeyi ve hep pak kalabilmeyi bununla başarabiliriz ancak. Bazıları, yeni başlangıçlar yapmayı unutabilmeye bağlarlar. Geri, körelten, tüketen, gerçeklikten koparan şeyler açısından su götürmez bir gereklilik bu. Ama bizler için unutmak tükeniş anlamına gelir. Onun için hatırlamaya hiç gerek yok, çünkü unutulmuş hiçbir şey de yok güzellikler ve yücelikler açısından.

Kürdistan devriminde kahramanca direnerek şehadete ulaşan isimsiz kahramanlarımızı yazmak şüphesiz çok zor bir olay. Hele insanın kalemi bu kahramanlıklara karşı fakir kalıyorsa, buna cesaret etmekte zorlanma, hatta hakkını verip verememenin kaygısını taşıma yaşanıyor. Ama tüm bunlara rağmen öyle kahramanlıklar da yaşanıyor ki, onların kabullenemedik. Oldukça yaşamsal bir şekilde karşımızda duran, canlı, dipdiri bir mücadelenin bir anılmaması, ya da tarihe mal edilmemesi bir insanlık suçu oluyor.

Bundan iki yıl önce kahramanca direnerek şehit düşen Berçem yoldaşı çok yazmak istedik, ama her defasında elimiz onun şehadetini yazmaya ermedi, bu gerçeği kilometre taşı olan bu yoldaşımız, daha düzen yaşamındayken verili ilişkileri kabullenmeyen, isyancı, mücadelecı bir şekillenmeye sahipti. Çok derin insani özellikleri ve yoğun yaşadığı çelişkileri, onun

✪ Adı, soyadı: **Nuriye DEMİR**
Kod adı: **Berçem Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık-KULP, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 İstanbul**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 kasım 1997, Xınerê-Xankurkê**

arayışçı yönüyle de birleşince, devrimci mücadele ile tanışması fazla uzun sürmez. Zaten aşiretçiliğin, ilkel milliyetçiliğin izlerini taşısa da, ulusal bilincin olduğu bir ortamda yetişmesi bu tanışma sürecini hızlandırır.

Öğrenci gençlik çalışmalarına İstanbul üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji bölümünde öğrenciyken katılır ve işkencehaneler de düşmanın her türlü kaba zoruna karşı güçlü bir direniş sergiler. Çeşitli mahalle ve semtlerde kitle örgütlenmelerine katılarak, halk gerçekliğiyle bütünleşmede önemli bir gelişme kaydeder. Araştırmaya ve incelemeye olan merakı onda ideolojik gelişime açık bir yapılanma yaratır. '92 baharında İstanbul'dan bir grup arkadaşıyla

la birlikte ülkeye yönelir.

İlk geldiği alanda onu Xankurkê'de görmüştük. En fazla göze çarpan yönü gururlu ve vakur duruşu, hedeflerine ulaşmadaki kararlılığıydı. Fiziki olarak çok zorlanmasına rağmen, başladığı bir işi asla yarım bırakmaz, mutlaka sonuna dek götürürdü. Tüm ısrarlarımıza rağmen fiziki olarak tüm arkadaşlarla aynı yükü kaldırır, zorlandığını yansıtmazdı. Zaman zaman onu gizliden inlerken görürdük. Bu hiç engel tanımayan, kendisini tamamen devrime adanmış yoldaşımız kısa sürede dağlarla bütünleşti ve sıcak çatışma ortamlarını dayatmaya başladı. 1992 Güney savaşı ardından yaşanan geri çekilmeyle, bulunduğu Zele alanından 1994 yılı başında bir grup arkadaşla birlikte Önderlik Sahasına yöneldiler. Devrimi çok güçlü yaşadığı, zorlanmalarını hissettiği için Parti Önderliği'nin yakın denetiminde uzun süre kaldıktan sonra büyük bir güçlenme yaşayarak tekrar çok bağlı olduğu ülke topraklarına dönüşü yaşadı. Ama bu sefer kendisindeki özü, Apoculuğu en yüce değerlerine bağlamış, her şart ve koşulda yılmaz savaşçı özellikler kazanarak kat be kat güçlenmişti.

Berçem yoldaş, yöneldiği her alanda tüm arkadaş yapısının sevgisini, sempatisini ve saygısını kazanıyordu. Tavizsiz ama aynı zamanda çok hoşgörülü yapısıyla bütünleştirici ve güçlendirici bir role sahipti. Yöneldiği Zagros eyaletinin yukarı Gerdiler alanında takım komutanlığı görevi yürütüyordu. '97 yılının Mayıs ayında işbirlikçi-hain KDP çetelerinin TC güçleri ile

geliştirdiği operasyonlar sürecinde Berçem arkadaş bir kadın olarak savaşta çok büyük bir güçlenmeyi yaşıyordu. Kadın kurtuluş ideolojisinin iradeli, toprağa bağlı, her koşulda mücadele veren bu neferi, ideolojik ve askeri faaliyeti iç içe çok dengeli yürütürken, kadın yöneticiliğinin tüm gereklerini yerine getirmede sorumlu davranıyordu. YAJK'ı tanımlayışındaki derinlik, ender görülebilir bir tarzdaydı. '97 yılında pratikte yer aldığı süreci değerlendirirken, "Savaşta tikanıklığı aşmada YAJK ilkelerine bağlı kalarak öncülüğü bizler yapmalıyız" diyordu. Bunun hemen ardından güçlerde cesareti geliştirme ve düşmana yönelmedeki pasifizmi aştırmak için ilk girilen bir çatışmada, silah kaldırmak için yakın mesafeden iç içe çatıştığı f tepesinde üç kurşunla yaralanmıştı. Çok kan kaybettiği için arkadaşların acele ettiğini fark ettiğinde, "Acele etmenize gerek yok; ben Kürdistan'ın özgürlüğünü görmeden hiçbir yere gitmem, mutlaka göreceğim"

demişti. Onun bu kararlılığı ve güzel özlemi güçlere çok büyük bir güven vermiştir. Tedavi olmak için gittiği alanda, yaraları henüz kapanmadan savaşa tekrar katılmak için dönmüş, burada Başkan APO'yla yaptığı telefon görüşmelerinden, kendisinin değerlendirmesine göre ömrünün sonuna kadar yetecek bir güç almıştı.

Onun diğer bir yönü, askeri kişiliği ile eğitici yönlerinin birleşmesiydi. Çok sevdiği ve değer verdiği yoldaşlarının hatalarına asla göz yummazdı. En radikal eleştiriler yaptığı insanlar onu çok severlerdi. Çünkü onun eleştirileri gelişime hizmet ederdi.

Bir gün bölük nöbetçileri gece nöbetinde duyarsız yaklaşırlar. Berçem yoldaş geceleri nöbetçilere ani baskınlar yapar, duyarlılıklarını kontrol ederdi. İşte duyarsızlığı hissettiği o gece tüm bölüğü nöbete kaldırır ve 60 arkadaş ile birlikte bir saat toplu nöbet tutarlar. Bir daha da nöbette duyarsızlık asla yaşanmaz, çünkü akıllardan hiç silinmeye-

cek bir tavırla karşılaşmışlardır. Arkadaşlar, düşmanın değil Berçem arkadaşın korkusundan nöbet tuttuklarını esprileri ile dile getirirlerdi. Bundan dolayı Mo-miş Uli adı takılmıştı ona.

'97 yılında darbe üstüne darbe yiyen KDP çok güç kaybetmiş, hatta bazı yerleşim birimleri gerillalarımızın denetimine girmişti. Berçem yoldaş güçlü komuta kişiliği ile Güney'deki halkın gönlüne taht kurmuştu. Son olarak Sideka baskınına takviye saldırı komutanı olarak katılmış ve şehrin alınmasında çok büyük bir rol oynamıştı.

Yoğun hava bombardımanları altında YNK peşmergelerini mevzilendirip kendisinin açıkta kalması, onun cephesindeki güçlere çok büyük moral veriyordu. Onlar da Berçem arkadaşına komutanları gibi yaklaşıyorlardı.

Düşmanın 7 Kasım'da Xakurkê'ye yönelik geliştirdiği kapsamlı bir operasyonda, Xinere alanında çemberde kalan bir grup arkadaş kurtarmak pahasına son mermisine kadar çatışan Berçem arkadaş burada yaralanır. Düşman yaklaşmıştır ve mevzisi uçurumdur. Kayaların arasından çıkamaz ve saatini, silahını yanındaki genç bir arkadaşına vererek gitmesini söyler. Yönetiminde bulunduğu bölüğün sorumlusu olan Şerif, arkadaş yoldaşını kurtarmaya giderken bir suikastle vurularak şehit düşer. Berçem arkadaş ise bombasını kendisinde patlatarak şehadete ulaşır.

Berçem ve Şerif yoldaşların yönetim anlayışı ve bağlılıkları hep birlikte anılır artık. O gecenin parolası 'Şerif' ve 'Berçem'dir. Yine erkek taburlarımızdan birinin adı 'Şehit Berçem', bir diğerinin ise 'Şehit Şerif'tir. Anıları mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Şehit Zaman

Zaman yoldaş zamanın sonsuz akışında ölümsüzleşti

Gerçekten yaşamın özgür olmadığı, insanın kendisini ifade etme imkanını bulamadığı koşullarda dünyanın çehresi çirkinliklerle dolu olur. Elbette mevcut koşullara teslim olanlar, kölelik statüsüne boyun eğenler, dünyayı çirkinliklerden temizleme mücadelesine inanarak katılmayanlar açısından böyle bir yaşam sorunu yoktur. Ama iyi insanlar, yaşamın özgürlüğüne sevdalananlar ise dünyanın bu kadar kirletilmesini, yaşamın bu düzeyde köleleştirilmesini kabul lenemezler. Bedelin büyüklüğüne, tehlikenin korkunçluğuna bakmaksızın ölümüne amansız bir savaşa girerler. Ruhunu her türlü çirkinlikten uzak tutmaya çalışanların bu dünyada başarmayacakları bir iş varsa, o da soysuz yaşama kesinlikle tenez-zül etmemektir.

Zaman'ı Barzan bölgesinin Selim tepesi denilen yüksek bir zozanda dalıp giden bakışlarıyla hatırlayınca yukarıdaki gerçeklik aklıma geldi. Selim tepesi, bölgedeki en yüksek noktalardan biri olarak çevre arazilere hakim bir tepedir. Sağ uzantısının doruklaştığı nokta Peygamber tepesi, ondan derin bir vadiye ayrılan yükselti ise Andok'tur. Sol tarafı ise Serxwebûn tepesi ve daha ilerdeki büyük kayalık yer de Şehidan'dır. Arka kısımlarında Kaniya Sêvê ve karşısında uzanıp Adilbeg noktasına yaklaşan yükselti de Mordem tepesidir. Oralarda

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zaman**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Avrupa**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ekim**

1997, Kaniya Ga-Zagros

Görevi: **Takım komutanı**

Barzanilere ait Pendru, Sêlkê, Bênav ve Lêrê köyleri aynı hat üzerinde kuruludur.

Peki Selim tepesine çıkıp da karşı cepheye bakmamak olur mu hiç? Miroz, Dola Şivê, Avaşın vadisi, Mam Reşo dağları ve Govendê bir geniş çember gibi; Mam Reşo'yu aşarsan Basya suyuna inersin. Avaşın üzerine gidersen, Avaşın ile Basya'nın birleştikleri üçgende yan yana aktıklarını görürsün. Kartal tepesine doğru çıkarsan, Dola Doksan'a selam verip On Dakika vadisinden geçersin. İstersen Güney ile Kuzey'in sınırlarını çizen Çarçêla'ya ve Cilo'ya varırsın.

Daha birçok yer dolaşmıştı **Zaman**. İçinde bir umut vardı, Zagrosuları adım adım dolaşırdı. Savaşı savaş içinde bura-

larda öğrenmişti. İsviçre'den ülkesine dönerken Zagros'ta gerillacılığa başlamıştı. İyi ve kötü günleri burada geçirmişti. Acıklı ve sevinçli haberleri coğrafyamızın bu parçasında almıştı. Her karış toprak ve her üslenme noktası, daha birçok nokta yanında yollar, vadiler, sular O'na birer çağrışım sembolü olmuştu. Hevalleri şehit, yaralı ve esir düşmüştü. Dalıp gittiği tepenin ismini aldığı **Selim**, onun takımının birinci manga komutanı değil miydi? Serxwebûn tepesinde **Serxwebûn**'la birlikte düşmana saldırmamış mıydı? Ya Şehidan'ın altında yatan şehitlerin her biriyle birlikte üzülp, birlikte sevinmemiş miydi?

Zaman geçmiş zamana daldığında, anıları bir tarih olup sayfalara yazılmış, bir film olup gözlerinin önünden geçmişti. Artık daha büyük başlangıçların, daha sonuç alıcı hamlelerin arayışındaydı. Bunun yoğunlaşması içindeydi.

Zaman'ı yaz sıcaklığında tanımıştım. Daha önce, yanılmıyorsam 1996 yılında yine hain KDP peşmergeleriyle girilen savaşta, düşürülmesi namus meselesi yapılan Miroz'daki bir tepede karşılaşmıştım. İlk izlenimde içtenliği, dürüstlüğü ve sıcaklığı, konuşma üslubundan, yüz hatlarından okunuyordu. O'nda PKK ruhu yaşıyordu. Önderliğe bağlılığı, partiye güveni vardı. Hevalleriyle bütünleşiyordu. Yaşamı mütevaziydi. Olumsuzluklardan kişiliğini korumuştü.

Zaman'la bir süre birlikte kaldıktan sonra O'nu hem kendisinden, hem de bölük yapısının anlatımlarından daha iyi tanımıştım. Takım komutanlığına emeğine dayalı olarak yükselmişti. Cesaretli bir savaşçılık örneği sergilemişti. Kişisel kaygılardan uzak bir savaş hizmetçiliği yaptığının bilincindeydi. Bundan dolayı gururluydu. Askerliğin özüne de, biçimine de inanıyordu. PKK'de inanılmayanı inanılır yapmak olduğunu biliyordu.

Zaman'ı hep askerlik sorunları ve görevleriyle uğraşırken veya işlerini halletmenin coşkusuyla yaşarken hatırlıyorum. Ve bir de yaşayarak anlattığı anılarını sohbet konusu yaparken düşünüyorum. Ayrıca Barzan bölgesinin hemen her noktasında bıraktığı resimleri görüyorum. Selim tepesinde, Şirin noktasında, Namus tepesinde, Binebêrê'de, Avaşın'de, Mam Raşo'da, Mêzê'de ve daha birçok yerle birlikte en son Kaniya Ga boğazının gür ormanlarında anıyorum.

Şehit Şahan'ın başında bulunduğu bölükte takım komutanıydı. Şehit Şahan'a öyle bir yardımcılığı ve sevgisi vardı ki, oldukça saygıdeğer bir ilişki tarzıydı. Bu bağlılık karşılıklıydı. Kişisel hesaplara ve çıkarlara dayalı bir ilişki biçimi değildi. Düşmanın son operasyonunun imha amacını boşa çıkarmak için Şahan'ın büyük çabasına **Zaman**'ın güç katması, insana moral ve güven veren bir tarzdaydı.

Hatırlıyorum; Mam Reşo'nun, Avaşın'ın karşı yakasına düşen uzantısından bir gece yola çıkıp Marvanus şikeftlerine giderken, etraflarında TC askerleri ve KDP'li hainler vardı. O gece hedeflediğimiz noktaya ulaşamamak çemberde kalacaktık. Oldukça riskli bir yürüyüş-

tü. Taburê Araba'dan geçerken arkadan grup kopmuştu. Şahan her zamanki gibi en öndeydi. Grubun koptuğunu öğrenince, zaten büyük duyarlılığından sinirleri yıprandığı için öfkelenip bağırıyordu. Gecenin geç saatlerinde hedeflediğimiz noktaya varmıştık. Bir sonraki günün sabahı güneşli başlamıştı. Günün güzelliğine, gökyüzünde dolaşan uçak ve helikopter sesleri, havanların patlaması hiç yakışmıyordu. Şahan hareketli günlerin biriktirdiği yorgunluk içinde oturduğu gölgelikten bir arkadaş vasıtasıyla **Zaman**'ı çağırıyordu. **Zaman**'ın morali bozuk, yüzü asıktı. Şahan'ın yüzünde dünkü tavrından duyduğu pişmanlık okunuyordu. Birlikte oldukları süre içinde ilk defa aralarında öyle sert bir tartışma geçmişti. Aslında ikisi de buna alışık değildi. Şahan'ın özeleştirisel yaklaşımı ve içtenliği **Zaman**'ı ikna etmiş ve aralarında ki gerginlik yel olup gitmişti.

Buradan Kaniya Ga boğazına gitmiştik. Tarih 6 Ekim'i gösteriyordu. O gün **Zaman** rahatsızdı. Başının ağrıdığını, üzerine nedeni bilemediği bir yorgunluk çöktüğünü söylüyordu. Zaten bu rahatsızlığından dolayı bir diğer takım komutanı arkadaş, bir mangalık güçle yakındaki tepeyi tutmak için noktadan ayrılmıştı. Kısa bir süre sonra da uçak seslerini duymaya başlamıştık.

Savunma tedbirleri gereği noktadan dağılırken, **Zaman**'ın yorgunluğunu hatırlıyorum. Başka bir tarafa çekilmeye niyetlenirken, aniden Şahan'ın karşı tepeye doğru gittiğini görünce niyetini değiştirip O'nun peşinden gitmişti. Ama sanki bilmeden, "**Şahan**'la *şehadete de birlikte gideceğiz*" şeklindeki bir plana göre hareket ediyordu.

İsabet eden roket **Şahan**, **Hasan**, **Basri** ve **Piling**'in şehadetine yol açarken, çok yakın mesafede korunan kendisi de ağır yaralanmıştı. Şahan anında şehit düşmüştü ve **Zaman**'ın ağır yaralandığını öğrenmeye fırsat bulamamıştı. **Zaman**'a ise ilk müdahale yetiştirilmiş, sedye üzerinde saldırı noktasından uzaklaştırılmıştı. Hastahane noktası yakın değildi. Hava hem bulutlu, hem de kararmıştı. Şukêy Brêy'e yetiştirilecekti. Saldırı noktasının karşısına düşen tepede toplanmıştık. Orada biraz dinlendikten sonra yola devam edecektik. **Zaman**'ı sedye üzerinde kaldırıp yola çıktıklarında, acılar içerisinde, "*Heval yavaş, öldüm ben...*" sözleriyle takati oranında bağırırken hatırlıyorum O'nu; o ses hâlâ kulaklarımda. Ve unutulacak gibi değil...

7 Ekim gününe, ulaştığımız Şukêy Brêy'de giriş yapmıştık. Şahan'ın bendeki fotoğrafına baktıktan sonra anısına yazmaya başlamıştım. **Zaman**'ın ulaştırılmasını bekliyorduk. Ziyaret edip, "*geçmiş olsun*" dileğinde bulunacaktık. Şahan'ın şehadeti altında ezilmekteyken, **Zaman**'ın da şehadetiyle daha da sarsılacağımızı hiç düşünmemiştik. Sabah saat beşte O'nun da şehit düştüğünü haber almıştık. "*Şahan'ın şehadetinden haberi var mıydı?*" sorumuza "*hayır*" cevabını vermişti bir arkadaş. Kabullenmekte ve kaldırmakta çok zorlanmıştık. Bir arkadaşın deyişiyle, sanki bir göreve gitmiş de sonra geri gelecek gibi geliyordu bize. Gerçekte ise **Zaman**'ın kutsal anısı, zamanın sonsuz akışında ölümsüzleşiyordu.

**Mücadele Arkadaşları adına
Selçuk Şahan**

Fatma ÖZEN

İnsanlığın uygarlığın yaşamın ve doğanın yaratıcı YAŞLI TOPRAK ANA

Nice halklar doğurdun, büyüttün ve yetiştirerek armağan ettin tarihe... Kimisi büyük kök salarken, kimisi de tekrardan öldü senin bağrında. Meçhule uğradıkları sanıldı, oysa sığınmışlardı tarihin köklerine. Bir daha doğmanın ve yeniden yeşermenin özlemiyle... Nice kızlar, oğullar verdin varolan doğanın enginliklerine. Ne var ki kimisi ömrünü tamamlamadan geri döndü ana rahmine, kimisi egemenlik vahşetinin şiddetiyle geri döndü köklerine. Ama onlar yalnızca tek başlarına gelmediler, onlar yeniden yeşeren yaşamın tohumları yaptılar kendilerini. Geride bıraktıklarına umut oldular, özlem oldular, arayış oldular ve yaşamın, vazgeçilmez özgürlüğün simgesi oldular.

Evet yaşlı ana!

Şimdi sana bir isim soruyorum ve arıyorum onu, çünkü yaşamak istiyorum onu. Onun erdemleriyle, umutlarıyla, aşkıyla dolmak. Bir şehidi arıyorum. Şehitler yaşamda mücadelede özgürlük için kendilerini feda edip yeni yaşamın adı olanlardır. Onlarla yaşamak ve her an onlarla olmak bizim temel ilkemizdir. Birkaç satırda da olsa onlarla olmak ne demektir? Bunu yazmak anlamlı. Tüm yüreklerle haykırmak istiyorum, anladığım ve yazabildiğim kadarıyla.

Rojbin hevali ve diğer şehitlerimizi hep yazmak istedim, ama o gücü kendimde göremedim ya da o cesareti gösteremedim. Bir yanı sıra onların büyük anlamları, güçlü gerçeklikleri karşısında söyleyeceğim her sözün, yaza-

✪ Adı, soyadı: **Fatma ÖZEN**

Kod adı: **Rojbin**

Doğum yeri ve tarihi: **Beyrut**

1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Kasım**

1998, Yüksekova-Gever

çağım her cümlemin anlamsız kalacağını hissettim. Bunlar yüzeyde olan düşünceler ve derinliği olmayan hislerdir diye düşündüm. Onların gerçekliği karşısında derinlere inildikçe o büyüklüğe ulaşamamanın yarattığı ifadesizliği gördüm, kendimde ve bizlerde. Çünkü genelde birbirimize benzeriz, ama inanıyorum ki onların temiz yüreklerinde bu da bir anlam ifade eder. Onlara göre en yüceleri olmak kendilerine ait hiçbir şey bırakmamaktır. Onlar kendilerinden verdikçe, kattıkça, erittikçe, kopardıkça, sadece birer Rojbin, Berwar, Dilan, Şehristan, Sema, Zilan olmaktan çıkıp, hiç kimsenin sen benimsin, bana aitsin diyemeyeceği kadar herkesin onlar. İnsandaki beyin yıkılarak iz oluşu yaşandı onların kutsal gerçekliklerinde, böylece

onlar yaşam varlığımız, yaşam gerekçemiz oldular.

Kutsal Ana!

Sen hepimizden iyi bilirsin ki, bu tarihe yığın verenler vardır. Ki onlar doğdukları koşulların yönlendiriciliğinden ya da yaşamın doğal akışından yücelik mertebesine erişmezler, onları buraya götüren daha farklı gerçeklikler vardır. Arayışlar, retler, hayaller, umutlar Sevgiler, aşklar, öfkeler ve köleleştirilmek istenilen yaşamın kendisi. Bütün bunlar beraberinde yaşamın daha ötesinde ama özünde olmayı getiriyor. Peki ama nasıl? Kendisi ile birlikte olanı da sürükleyen, kendisi olmadan olmayacağı koşuluna götüren bir gerçeklik. Tarihe yön verenler, ışık olanlar milyonları taşırlar yüreklerinde. Yalnız görünürler ama en büyük çoğulu taşırlar içlerinde. Bunun içindir ki birbirlerinden en uzakta gibi görünenlerin hiç de öyle görüldükleri gibi uzak olmadığını, en yakın ve en derin bağlılıkları taşıdığını görüyoruz. Öyle ki, peygamberlik en zirvede yalnızlık iken onların yaydığı inanç, umut ise yüzyıllar ötesine kendisini taşıyan bir tarihsel-toplumsal olgu olarak yaşıyor. Zayıf ve güçsüz insanlar yalnızlıklarıyla yaşadıkları toplumun, çağın parçalar halinde yükü olurlarken, peygamberler bu anı kaldıran bir bütünü oluşturunuyorlar.

Onların o büyük yalnızlıklarındaki gücüne katılmayı bilenler, kendilerine tek yol olarak onu görenler vardır. Onlar ki, özgürlük dedikleri davaları uğruna her türlü acıyı, fedakarlığı

kendilerine tek yaşama hakkı olarak seçenlerdir. Onlar ki, gerekli gördüklerinde davaları uğruna canlarını feda etmeyi en büyük erdem olarak bilenlerdir. Fedakarlık dediğimiz olgu onlar için mutluluğun sırrına ermektir, çünkü bu işi red ve büyük bir yaşam coşkusuyla yaparlar. Ta-

kan koşulunda yapılması gerekenin adı oldu eylemi. Yok edişin, tasfiyeye karşı direnişin yüreklerde ve beyinlerde ufak çığılığı oldu. Uluslararası komplo saldırısı karşısında Güneşimizi karartmak isteyen egemen gruba karşı koşuşun ifadesiydi o. "Altmış altılar kervanı"nın on

dınlığı, özgürlüğü onların savunmasına yol açabilecek bir olaydır. Diğer yandan bütün bunların reddi onun için zorlu mücadelenin, yeni kutsal yaşamın tercihi ile olabilirdi. Evet, O tercihini zor olandan yana yaptı, ama yeniden doğal olmaktan ve kimlik sahibi olmaktan yana

rihin diyalektik zincirinin en güzel halkalarıdır onlar, bağlılığın en görkemli temsilidirler. Ve onlar halkının, yoldaşlarının özgürlük ihtiyaçları uğruna yaratma gücünü gösterenlerdir. Hele hele bu toplumda duygu, ruh, maneviyat ve onun aşkı güç katıyorsa, onlar anlam gücü olurlar yaratımlarıyla.

Kutsal oğullarından ve kızlarından birini arıyorum ey Kutsal Ana!

O ki, özgürlük denizinin en saf, en temiz berraklığıydı. 20. yüzyılın cüceleştirip, karıncalaştırarak düşürdüğü bir toplumda herkes bir meçhulleşmeyi yaşarken, bir özgürlük çağrısının sesine kulak verenlerdendi. Gelişle attığı ilk adımlar varoluş adımlarıyken, yürüyüşü özgürleşmeye doğruydı ve fedailikle kutsallığa erişti. Zaman ve me-

bir yaşındaki genç kızından, altmış yaşındaki yaşlı kadınına kadar kutsal militanlarından biri oldu o. Bir Arap kıızıydı, senin kızın yaşlı ana Ortadoğu.

Şehit Rojbin heval 1973 yılında Beyrut'ta dünyaya geldi. Sebeplerini bilmemekle birlikte, ailesinin onları bırakıp Anadolu topraklarında yaşamayı tercih ettiğini biliyorum. Ortadoğu'nun göbeğinde dünyayla tanıştı, yaşamı Anadolu'nun tabiat zenginliğinde ama toplumsal sığılığında, kuruluşunda ve donukluğunda tanıdı. Gerek ailesinin maddi koşullarının iyi olması, gerekse kapitalist düzenin bireyin benliğine nüfuz eden bencilliği onun için bir tercih unsuru oldu. Kolay bir tercih de görülse kolaylıklar üzerinde olan zindan bir yaşam. Ama beraberinde kişiliği, kimliği, ka-

koydu. Yüzyıllara dayalı egemenlik sisteminin Ortadoğu toplumlarına dayattığı düşürülme gerçekliğinden kadının diplerde de olsa özünde bir sır gibi sakladığı Neolitiğin özgürlük ve eşitlik ruhundan güç alarak bu tercihe yöneldi. Onun içindir ki, Neolitiğin bilimsel sosyalizm ile tekrardan açığa çıkarıldığı yeni yaşama adım atma istemi, arzusuyla onda yaşanan. Nasıl ki Neolitikle tanrıçalar yaşadıkları toplumun içinden çıkarak ve onlarla iç içe yaşamlarını sürdürerek tanrıçalık görevlerini yürütmüşlerse, O da özü kendinde yaratmayı kutsal eylemiyle başardı. Lanete uğratılmış kutsallık diyarından Altın Hilal'e yol almaktı onun yürüyüşü.

Altın Hilal tüm uygarlıkların doğuş yeri. Evlatlarına özgürlüğü, yaşamı, kültürü sürekli ar-

mağan etmekten vazgeçmeyen doğurgan topraklar. Onun güzel siması Botan-Zağros ülkesi. Rojbinler'le diğer tüm özgürlük şehitlerimizin kendilerini katarak özgürlüğü var ettikleri topraklar. Mem'le Zin'leri de siz yarattınız. İşte bunun bilinciyle bu topraklarda özgürlük mücadelesinde yer alan Rojbin heval, ilk önce Botan'da gerillaya katıldı. İlk yıllar onun için özgürlüğü, ülke gerçekliğini savaşın sıcaklığında tanıma yıllarıydı. Yeni tanınmanın getirdiği sıcaklık ve çocuksuluktan ona hakim olan. Düzenin yarattığı ağır baskı ve kimliksizlik, kişiliksizlik politikaları altında PKK ve onun gerilla yaşamı ilk özgür nefes alışı, onun için coşkuluydu, mutluydu ve seviyordu bu yaşamı. Ortadoğu'nun zenginliğinin yansımasıydı onu bu yaşamla birleştiren. Peki zorlanmaları yok muydu? Hataları, eksiklikleri yok muydu? Elbette ki vardı. Her ne kadar bir amaç için gelmiş olsa da düzen yaşamının yarattığı etkileri de taşıymıştı kendisiyle. Bunun yanırlarını 1998 Nisan ayı Zağros eyaleti 1. YAJK Konferansı'yla verdiği şu sözlerinden daha net ifade edebilecek bir söz olamaz. Şöyle diyordu: "Ben erkek egemen sistemin içimde yarattığı erkeği henüz öldüremedim, onunla yaşamayı tercih ediyorum, bundan dolayı özgürlüğü yakalayamıyorum. Onun bakış açısıyla kendime bakıyor, onun bende yarattığı tarz ve üslupla ilişkilieniyorum, dolayısıyla cinsimle özden bir bütünleşmeyi yakalayamıyorum. Kendimde gördüğüm bu gerçeklik hepimizde farklı biçimlerde ama özde aynen yaşıyor. Davranışlarımıza, konuşmamıza, bakışımıza ve gülüşümüze kadar yansıyor bu özellikler." Onun ağzından çıktığı gibi olmasa da, verdiği özeleştiribunları anlatıyordu. İçimizdeki

erkek kavramı onunla hepimiz için bir sorgulama, çözümleme konusu olarak gündemimize oturdu. Bunu görmek kadının kendinde egemenliğin yarattığı tüm şekillenmeden kurtulması için büyük bir uyanıştı. O, bu uyanışı yaşadı ve yürüyüşünü böylece somutlaştırdı. Önceleri içindeki çocuksuluk, saflık ve canlılık, ne düşündüklerini ve gördüklerini açıklığıyla ifade etmesi feodal ölçülere çarparken, onun yeterince anlaşılmasını da engelledi. Ancak sadece kendisiyle uğraşan biri olmaması, sürekli yaşam, örgüt ve yoldaşlarıyla uğraşması O'nun bulunduğu ortamlarda bir çekim merkezi olmasına, bir etkileşim gücü haline gelmesine de yol açıyordu. Açıkça zengin düşünce yapısıyla bulunduğu ortamı akıcı bir yoğunlaşma yerine dönüştürüp çevresine de kendisini ifade edebilme cesaretini ve güvenini veriyordu. O, dürüstlüğü ve samimiyeti yakalamak için fazladan mücadele etme gereği duymazdı, çünkü O'nun samimiyeti zaten doğal bir açıklık zemini yaratıyordu. Her geçen gün yaşadığı olgunlaşmayla beraber, kadın doğallığıyla yaşayan, yapaylıklara kişiliğinde yer vermeyen bir yapıya sahipti. Feodalizmin Kürt ve Arap toplumunda yarattığı düşünce örtülü kalkınmanın rehabetine kendini teslim etmemişti, kadın olmanın onurunu kendinde yüceltirken doğallığını da bir o kadar yakalamıştı. Sevginin en büyük emek olduğunu fark ettikçe, Neolitiğin emekçi kadın özünü kendinde daha da açığa çıkarıyordu. Genelde insana, özelde kendi cinsine harcaması gereken emeğin büyüklüğünün farkında olarak kendine yükleniyordu. Geleceği yaratanın güzelliğini Önderliğimizin kadına, insana harcadığı emekten fark edebilmişti. Önderliğin emek-sevgi bi-

leşkesinin bir ürünü olabilmenin hedefiyle katılıyordu emek savaşımına.

1995'in ortalarından 1996'nın sonuna kadar Önderlik Sahası'nda kaldı, Önderliğin çeşitli eğitim aşamalarından geçti. Bir ağa kızı olması Önderlik için bir özgünlük iken, kişiliğindeki derin özü fark etmesi de onu daha yakından eğitmesine neden oldu. Bu eğitimden geçen her kadın yoldaş gibi yeniden yaratılışın gücünü orada çarpıcı olarak gördü ve yaşadı. Gerilla ve ülke yaşamıyla kilitlenen yaşamı oralar da kök salmaya başladı. Saf ve temiz kişilik yapısı genelde Ortadoğu, özelde Kürt kadınındaki özgürleşme hedefine samimi bir bağlılığı yaşamasına götürdü. Önderliğiyle varolmak, O'nsuz yaşamayı kendine bir ihanet olarak görmek ilkesi haline geldi. Uluslararası komplo karşısında düşmana olan öfkesini büyük eylemiyle gösterdi. Fedailik özgürleşme hedefiyle yaşamı kendinde yaratmak ise, Rojbin heval de halkının yaşamıyla bir olan Önderlik yaşamı için ölümde yaşamı tercih edenlerin arasına girmeyi bir erdem olarak kendinde gerçekleştirdi. 17 Kasım 1998 tarihinde Gever'de Türk askerlerine yönelik yaptığı fedai eylemiyle şehadete ulaştı.

O, Kenan topraklarının kutsallığını, Mezopotamya'nın derinliğinde yaşama dönüştürdü. O her an yapmamız gereken sorumlulukların bilinciyle geleceğimizin pusulası oldu.

Evet yaşlı Ana! Onu en güzel haliyle senin bağrına gönderdik, ama biliyoruz en iyi filizlerini senin bağrında veriyor. Ve bizler sana söz veriyoruz ki o filizlerden kendimizi her gün yeniden yaratacağız ve onlara layık olmanın savaşımını vereceğiz.

**Mücadele arkadaşları adına
Dicle Andok**

Şehit Berivan Gever

Tarihsel köleliğe isyandır Berivan

*Biliriz, sessiz olur
ayrılışlarımız
çoğu kez vakitsiz
İsyanımız
vakitsiz gidişinedir...*

İsyan Berivan, asıl isyanımız şimdi, başladı. Gidişinle ayaklandı yürekler, kimse bastırmadı, bastırılamazdı. Zaten diğeri daha da çoğaldı, derinleşti. Tarihsel köleliğimize isyan, bin yılların egemenliğine isyan daha da büyümekte. Bütün dünyayı sarmadıkça, özgürlüğün doruklarında buluşmadıkça bitmeyecek bu isyan. Tarih Zagros eteklerinde tekerrür ediyor. Oysaki burada ezildi bir bir gerilikler. Tarihe gömüldüler. Ezilmeye mahkumdular. Ya biz neye mahkumduk? Yenilmeye, ezilmeye mi? Ama asıl mahkumiyetimiz yoksulluğumuz, açlığımız, körlüğümüz, kısacası köleliğimizdi. Buna isyandı ilk çıkışlar, ilk başlangıçlar.

Ant içmiştik bir de Beritan'dan aldığımız mirası, Zılanların, Se-

✱ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berivan Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever**

Hakkari, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Temmuz 1998, Zagros**

maların daha da doruklaştırdığı özgürlük ateşini Zagroslar'ın yüceliklerinde yakmaya. Nice savaşlara destan yazılmış kahramanları, yiğitleri bağrında barındırmış. Bir

yanı direniş kalesi, bir yanı ihanet kuyusudur. Güzelliğin değil de, çirkinliğin, ihanetin koynunda yatılmış. Yüzyıllar boyu Zagroslar'da bu nedenle özgürlük ateşi yükselmemiştir...

Beritan'ın ve daha nice ardılarının yaktığı ateş nice kıvılcımlara gebe şimdi.

Yörendi, memleketindi Zagros; bir yanını çürüten ihanet kuyusunu görememiştin, tanıyamamıştın. Çabuk alışmıştın yüreğinde özlemi yanıp bitmeyen dağlarımızla. Atıklığın, fedakarlığın ve çabalarıyla çabuk yer edindin yüreklerde. Hele silahınla bütünleşmen, silahı tutuşun! Nice savaşları gördün ve yaşadın. Sevdik, az da olsa bütünleştik özgürlük silahımızla. Ama seninki bir başkaydı BERİVAN. Bir başka sevdâ, bir yemin, bir tutkuydu seninki. Çünkü ona yüklediğin anlam farklıydı. Sadece ölüm saçan bir alet değil, yaşamı yaratma aracıydı. Yüreğindi, beynindi ve gittikçe daha da temizlenen ruhundu. Savaşa yeminli bir yürekti. Hele o tüm duyguları şahlandıran cesaretin! Bedenini harlatan ateş, harlatırdı nice bedenleri mevzilerde, binlerce kurşunların, bombaların, tankların uçtuğu yerde öfkenin. Sevgini zılgıtlarla haykırdın. Aslında kadının bin yıllık öfkesinin zılgıtlarıydı bunlar. Mevzilerde bir ateş, sürükleyen, alıp götüren bir ateş olurdun. Senin olduğun yerde korku yoktu, sevgi vardı ve intikam vardı ve sen bunlarla kuşanırdın ateş dansı öncesi.

Keşke daha erken tanıyabilseydin bir yanı ihanetle bezenen Zagroslar'ı ya da bizleri. Daha iyi anlardın dost gibi uzanan düşman elleri.

Doğu cephesi YAJK yönetimi

İsa XELİL

Özgür yaşam seninle anılacak

Uysallık ve saldırganlık birbirini zıtlayan lügatlardır. Düz mantıkla bakıldığında da bir insanda bu iki özelliğin birden bulunacağını sanmayız. Özellikle sömürge olan birçok halkta durum daha farklıdır. Sömürge halkların bireylerinde; uysal olduğu kadar atılgan boynu bükük olduğu kadar isyankar, çekingen olduğu kadar cesaretli özellikleri görmek mümkündür.

Kişilere ait olan bu özellikler her zaman ortaya çıkmaz. Koşulların durumlarına göre ortaya çıkar. Sabır arkadaşta da uysallık ve saldırganlık bir devrimcide olması gerektiği ölçüde ortaya çıkmaktadır.

Sabır arkadaş da olan özellik çift kişilikti. O yaşamda başka savaşta başkaydı. Arkadaşların yanında mütevazı alçak gönüllü, fedakar ve uysaldı. Savaşta ise kaplan hızlılığını ve yırtıcılığını andıran bir kişiliğe bürünürdü.

Eylem başladığında o önündeki tüm engelleri bir çırpıda aşip hedefine ulaşırdı. Bu özelliğini yalnız kendisinde barındırmayıp arkadaşlarına da verirdi.

Sabır arkadaş '75 yılında Kürdistan'ın Küçük Güney parçasının Derik kasabasının Giriyaş köyünde, çiftçilikle uğraşan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlardan itibaren tarım ve hayvancılıkla uğraşmaya başladı. Düzene duyduğu tepki-

✚ Adı, soyadı: **İsa XELİL**

Kod adı: **Sabır Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Giriyaş köyü Derik (K. Güney), 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Kasım 1998, Tiye sorî-Deşta Hayati-Zagros**

den dolayı ilkokula kadar okudu.

Özgür kalmayı ve özgür yaşamayı çok sevdiğinden hayvanları alıp kırlarda dağlarda dolaşmayı çok seviyordu. Temiz ve sade olan bu duygular, O'nu hep özgür yaşama çekiyordu. Halkını ve çevresini düşündükçe onların özgür olması gerektiğine inanıyordu.

Askerlik çağı geldiğinde tereddüt etmeden "halkımın özgürlüğü için askerlik yaparım" dedi. Ve '94 yılında partiye katıldı. Çok istemesine rağmen arkadaşlar O'nu direk savaş sahasına yollamadı. Bir yıla yakın kitle faaliyeti yaptıktan sonra dayatma-

ları sonucu savaş sahasına gönderildi.

Gerillaya katılan yeni bir insan doğa ve yaşam noktalarında ilk etapta zorluk çeker. Ancak Sabır arkadaş gerillaya adım atar atmaz tecrübeliymiş görüntüsünü veriyordu. '95 yılında ARGK'ye gelen Sabır arkadaş gelişiyile görev adamı oldu. Arzulu ve istekli durumu onu çok çabuk geliştirdi. Doğa zorlukları O'nun yanında hiçbir şeydi. Eylemler ise O'nun için başarı ve ödül yerleriydi.

İlk büyük ödülü manga komutanlığıydı. Sabır arkadaş kimsede olmayan başarı grafiğini gerillada ilk yılda çizdi. Manga komutan yardımcılığı- nı gerillanın ilk yılında yaptı. İkinci (96) yılında başarılı pratiğinden dolayı manga komutanı oldu. Kurejahro ve Hope alanlarında başarılı ve sonuç alıcı eylemler yapan Sabır arkadaş başarıda sınır tanımıyordu.

1997 yılında Erbil hastanesinin katliamının intikamı için geliştirilen eylemde; çok büyük dayatmalar sonucu kol komutanı oldu. Eylem intikam eylemiydi. Eylem Miros-Pendurut'a yapıldı. O eylem başlar başlamaz fırtına gibiydi, bombaları patlatırken "yoldaşlarımıza uzanan tüm ihanet elleri cezasını bulacaktır" diyordu.

Müthiş bir hız ve zamanla hiçbir yara almadan eylemi bitirip döndüğünde tüm arkadaş yapısı tereddütsüz olarak Sabır

arkadaşı takım komutanlığına önerdi. Yaptığı eylem ödülü hak ediyordu ve parti bu ödülü onayladı.

Sabır arkadaş eylemi yaptığı kadar yönetirdi de. O herkesi harekete geçirir ve eylemde pay sahibi olmalarını sağlardı. Sabır arkadaşın bulunduğu eylemde kolektivizm esastı. Arkadaşları yönlendirdiğinde saniyenin altında düşünüp herkesin yerini belirlerdi. Sabır arkadaşın vuruş tarzında Apocu vuruş tarzı belirgindi.

Apocu vuruş tarzında kısa sürede sonuç alma, karşı tarafa fırsat verme yoktur. Sabır arkadaş da hedefin üstüne fırtına gibi gidip fırsat vermeden bir komutandı. Arkadaşlar O'nu yaşamda uysal görüp savaşta Apocu vuruş tarzıyla anarlar.

İntikam eylemleri; Sabır arkadaşın intikam eylemleriyle tanınırdı. Sabır demek intikam demektir. En son gelişen intikam eyleminde de böyleydi. Eylem “*Başkan Apo'ya uzanan eller kırılır*” sloganının pratikleşmesiydi. Eylem başladığında Sabır arkadaş gök gibi gürleyip, fırtına hızıyla hedefin üstüne şahlandı. Hem şahlanıyor hem de gurubunu şaha kaldırıyordu.

Çok kısa bir zamanda eylem sonuca ulaşmış ve ele geçen mevziler kontrol ediliyordu. O an yaralı olan bir ihanetçi bombasını patlattı. Patlayan bombanın parçaları Sabır arkadaşına da isabet etti. Savaş sahasında ilk kez yaralanıyordu. Hiç kimseye belli ettirmeden arkadaşların görevlerini bitirmesi talimatını verdi. Arkadaşlar görevlerini bitirdiğinde Sabır arkadaşın cansız bedeniyle karşılaştı.

Sabır arkadaş ölümü de bir komutana yakışan şekilde karşıladı. Hedefin tam sonuç alması için kendini feda edip arkadaşlara yük olmadı. Moralsizlik gelişmesin diye “görevinizi bitirin” talimatını içten ve ikirciksiz verdi.

Birçok eylemde yer alan Sabır arkadaş kendisini korumasını bildiği gibi etrafını da korurdu. O eylem için müthiş yoğunlaşır ve tüm hücrelerini harekete geçirirdi. Sonuca ulaşmadığı hiç bir eylemi yoktur. Son eyleminde dahi amacına ve hedefine ulaşarak şehit düşmüştü. Son eylemin ödülü yine O'na verilmişti.

Sabır arkadaş, bedeninin aramızdan ayrılmış olabilir. An-

cak senin taşıdığın ruh her an aramızda olacaktır. Sen Başkan Apo'nun vuruş tarzını aramızda en iyi temsil edendin. Sen Başkan Apo'nun intikam ruhunu aramızda en çok yaşattandın. Sen halkının en büyük umutlarındandın. Senin gibi Başkan Apo'nun vuruş tarzını yaşatan yoldaşların olacağımızda dair sana söz vermek istiyoruz. Sözümüzün eri olup halkımıza Başkan Apo önderliğinde özgür bir Kürdistan armağan edeceğimize dair sana söz veriyoruz. Ve her zaman senin özgür duygularının peşinde olacağız.

Mücadele arkadaşları adına
Anter

“NEHRİN KIZI” SERHILDAN DERSİM

Simdiye kadar böyle bir insanı gördüğümü hatırlamıyorum. Yaldızlı saç telleri parmaklarıma yapışıp kalmışçasına her an elimi yokluyorum hala. Onu düşündükçe, sanki yaşamın önemli bir parçası eksikmiş gibi ağır aksak yürüyor-muşçasına, yüreğim ölgün bir ritimle çarpıyor, hüzne bulanmış sözcükleri yan yana dizerek anlamlar vermeye çalışıyorum. İnsanın acı şeyleri anması kadar kötü bir şey var mıdır acaba? Acı çektikçe önüme merdivenler dökülüp çıkmam için beni müthiş zorluyor. Nereye çıktığını ben de bilmiyorum. Ama içimde sözcüklerin bir türlü duramadığı o yeri nasıl olur da ifade edebilirim?

O olaydan sonra bir yere gittiğimde, O'nun geleceğe olan özlemleri gözümde canlanıyor, O'ndan önce yürüyor, dehşet içinde duvarlara çarparak yalpaya yalpaya bir ağacın gölgesine düşüveriyordu. Özlemleri artık yorulmuş, soluk soluğa hep arkada yürüyordu. Sanki

görünmeyen ellerini, sıcak bir çatışma sırasında mevziden bana uzatmış, onları ileri taşımamı istiyordu. Eşitsizliğin gizli tortusunu taşıyan topluma karşı yine Kürtler için herkesin söylemeye cesaret edemediği, görüp görmezlikten geldiği ya da duyumsayamadığı bunca sahtekarlığa, eşitsizliğe karşı savaşımı ta Avrupa illerinde başlamıştı ve yaşına rağmen bu çabası şaşılacak düzeydeydi. Avrupa'nın suni ve karton yaşamını değil de, kır yaşamının görkemli doğasını seçmesi bu nedenleydi. Rahat bir maddi yaşam içinde olmasına rağmen, ilk insan maneviyatının bu topraklarda sessiz bekleyişini hissedebilmişti.

Kampın okul panosunu beraber hazırladığımızdan, sık sık konuşurduk. Şu konuşmasını hiç unutamıyorum:

“Avaşin'i ve onun yeşil-maviliğini o kadar çok seviyorum ki... Bütün sularını öpesim geliyor. Ama sevdiğim kadar da ondan korkuyorum. Bazen şöyle düşünüyorum; ona sevgim, ondan korktuğumdan mı acaba?”

Bu şaşılacak soru karşısında hepimiz susuyor, yanıt bulamadığımızdan silahlarımızla oynuyorduk. Tek tek yüzümüze bakıp yanıt alamayınca O da konuşmasını bitiriyor, ama mavi gözlerini Avaşin'in süt beyaz köpüğüne çeviriyordu. İşte o zaman dikkatimi çekmişti; insan bir şeyi hem çok sevsin, hem de sevdiği kadar korksun; ama günlüklerinde sadece sevgisini yazsın. Biraz şuna benziyor, en azından ben böyle düşünüyorum, yanılıyor da olabilirim; güzellikleri görebilme ve onları çoğaltma, korkuları, çirkinlikleri yok etme...

Yaşamım boyunca unutamaya-çağım ve benliğime kalın çizgi-lerle çizilen, çıkmayan, beni ma-

♣ Adı, soyadı: **Devrim ...**

Kod adı: **Ruken Malatya**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

İngiltere

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1998**

Avaşin-Zagros

teme büründüren işte o gündü. İçinde bulunduğu dört kişilik grup herkesten önce yola çıkacaktı. Böylece biz önceden yetişip hazırlık yapacağız ve onlar yetiştikleri gibi hazırladığımız yükleri sırtlayacaklar, sonra yola çıkacaktık. Bu yoldan her geçtiğimizde –patika Avaşin'in dar kıyılarından geçiyordu– önümüzü kesen tatlı su pınarından içmeden edemezdik. Çok ilginç bir pınardı. Onun arınmış suyunda yaşam bulan açık yeşil yosunlar, Avaşin'in iki üç adım yukarısından bakan bir kayalıkta birbirine kıvrılmış, asılı kalmıştı. Sanki Avaşin'in yeşil-maviliğinden tüten buharları solumak için uzanmıştı. Ve dağın kalbinden süzülen su, bu küçük orman kırıntılarını ıslatarak aralarından geçip tatlı bir tebessüm uyandıran minik bir şelale görünümünde, kristal tane-ciklerini Avaşin'e serpiyordu. Bütün bunlar, birileri özenerek bir düzene koymuş gibi yolunu şaşırmadan, görevlerini aksatmadan hep devam ediyordu.

O birkaç bayan arkadaşıyla –erkek arkadaşlar biraz ötedeydi– oturmuş, birazdan kalkmak üzere dinleniyordu. Yine her zamanki inceliği ile doğadan konuşuyordu. Söz konusu olan pınardı. Konuşması bittiğinde, sırtına dayadığı çantası ile hafif doğrulup, pınarın ağzına ilişip, korkunç soğuğa rağmen donmadan kalabilen çiçeğe baktığını fark ettim. Çiçek kendinden emin sırtını toprağa dayamıştı. Toprakta az yükselse, acımasız bir fırtına onu kökünden koparıp götürecekmış gibiydi. Açık sarı rengi ile, yeşil yaprakları üzerinde daha hoş görünüyordu. Kopardıma kıyamadı, eğilip kokladı. İnsanı uzaklara sürükleyen ilginç bir koku almıştı. (Yanımdakilere öyle söyledi.) Her ne kadar bir avuç toprağa zincirlenmiş ve esirse, ona can veren topraktı, ondan ayrılamazdı. Böyle ilginç sözleri nasıl buluyordu, anlayamıyordum. Ben de yazmaya merak sardığımdan, ilgimi uyandıracak ne buluyorsam, tutanak tutar gibi, yanımdaki deftere üzerime çöken etkisini yazıyordum. Derin duygular uyandıracak bir şey bulamıyordum nedense. Bu, dünyamın tek

renkliliğinden de kaynaklanıyor olabilir. Oysa O'nun renkli ve zengin bir dünyasının olduğunu görebiliyordum. Gittiği her yerde insanları etrafına toplayacak merakta bir şeyler buluyordu.

Otuza yakın bayan-erkek arkadaşın patikadaki oturuşuna son kez dönüp baktı; birbirleriyle olan konuşmalar dar vadide sıkışıp boğuluyordu. Herkes bu soğuk dağ ikliminde sıcak bir yere sahipti şüphesiz.

Nehir, kış aylarında topladığı yağmur ve kar sularıyla kabarıyordu. Bu mevsimde suyu geçmek, büyük bir tehlikeyi göze almaktı. Çünkü daha önce suya kapılıp yaşamını yitiren arkadaşlar olmuştu.

Karşı kıyıya geçmenin iki yolu vardı; ilki, nehir yatağının genişlediği yerde suyu kesip bir çeşit merdiven halatla yukarıdaki patikaya ulaşmak. İkincisi, sal –iç lastikler üzerine konulmuş sacdan yapılmadır– Her ne kadar derme çatma da olsa önceden birinci yolla karşıya geçmiş arkadaşlar bağladıkları halatla elli metrelik tehlikeli ve dar yataktan salı geçirirdi. Burayı geçtin mi tehlike bitiyordu. Acelemiz olduğundan birinci yoldan suyu geçtik.

Mağaradaki erzaklardan yükleri hazırlayıp bekledik. Aradan yarım saat geçtiği halde kimse gelmedi. Oysa çeyrek saatlik bir uzaklıktaydı. Merakımızdan tek tek gidip bakmaya başladık. Ama giden sanki vardığı yerde bir şeye yapışıp kalıyor, geri dönmek istediğinde ise bu tuzaktan kurtulamıyordu. Yalnız kaldığımızdan gidip bakmanın iyi olacağını düşündüm. Önemli bir şey olmasa, üç kişiden hiç olmasa biri dönerdi. En az yürüdüğüm patikalar kadar eğri büğrü düşünceler kafamı karıştırıp durmaktaydı. Bu tür vakalarda yeni olduğumdan içime bir kurt düşmüştü. Yılan düşümüne dönen gidişlerinin akıbeti beni daha da heyecanlandırdı. Hemen patikanın kenarına atılmış bir çanta merakımı büsbütün çoğalttı. Eğer olağanüstü bir şey olmasaydı, çantasını bir kenara atıp gitmezdi. Önemli bir şeylerin olduğunun ipuçları ortadaydı.

Ne olduysa Avaşın'ın kenarında bekleyen büyük kayalıklara çıktığımda oldu. Bu saatte güneş dar yatağa vuruyor, bütün sıcaklığı ile buz gibi suyu ısıtmaya çalışıyordu. Tam bu sırada, yeşil-mavilik içinde bir nesne belirdi. Ağardığını gördüm ve oturdum. Ayrıntıları netleştikçe üzerime inanılmaz bir etki salıyordu. Beyaz bir çehrenin simetrisi dalgalanmaktaydı. Bir düşteymiş gibi her şey o kadar durgun, unutulmaya açık ve ağırdı ki, gördüklerimi tekrarlamam imkansızdı. Görmekte olduğum resim –çünkü ilkin öyle sanıyordum– titrek dalgalar, yıldızların kesik ışması gibi vurdukça yansıyı parça parça onlara katılıyor, son bir çırpınıyla nehir kıyısını ıslak kayalıklarını yalıyordu. Ama çehrenin aslı değişmiyordu. Kusursuz güneş ışınları bir perde gibi yeşil-maviliğin di-

binde yosunsu kayalıklara varmadan bakireliğine son veriyordu. Çünkü bu muhteşem insanın kar beyazı yüzüne can veriyor, saçlarına altın suyuna batırılmış bir renk katıyordu. Dipteki akıntılar vurdukça saydamlık içinde hafif kalkıyor; su saçlarını hareketlendiriyor ve tekrar aynı hafiflikte eski yerine iniyordu. Ama saçları su yüzeyinde kalıyordu. Terlemiş gibi bir hali vardı; bütün cansız çırpınmalarına rağmen yeri değişmiyor, su altında nefessiz duruyordu. Genç bir kızın yüzüydü ama kimdi çıkaramadım. Bu görüntüyü defalarca izledim. Kendi ruhumdan çıkmış bir halde buruk bir şahit utançıyla onunla gitmeyi istedim. Ve yüreğim kederle kabardı. Şöyle düşündüm, Ruken'in dediği gibi: "Güzellikler içinde korkular" da mı vardı? Ruken haklıydı. Güzeli şeylerden korkmamız gerekiyordu.

Herkes çevreye ürküntü verecek kadar suskundu. Haksız kayıplara kimsenin tahammülü yoktu. Çünkü insanlarımız bir bir acıyla büyütülüyor ve öyle gönderiliyordu. Onları bir çırpıda doğaya teslim edemezdik, bu duyarsızlığımızaydı öfkemiz.

Birkaç arkadaş ağaçlardan sedye yaparken, soğuk suyun etkisiyle kaskatı kesilmiş, üzerine kefiye örtülmüş arkadaşın olduğu tarafa baktım. Kim olduğunu bilemediğim halde örtüyü açıp yüzüne bakamadım. Cesaret edemedim doğrusu. Bizden kim eksik diye etrafımı yoklamaya çalıştım. Ama üzüntüden her şeyi karıştırır olmuştum. Birini hafızamda tutayım derken diğerini unutuyordum. Bir arkadaşla yaklaşmış olayın nasıl olduğunu öğrenmek istedim. O da anlattı: "İki bayan, iki erkek dört arkadaş sala binmişler, dördü de ayaktaymış, normalde oturmaları gerekiyor ama onlar ayakta.

Salın önüne çıkan kayadan kurtulmak için değnekle iteklemişler ve denge bozulmuş. Dördü de suya düşmüş. Üçü düştükleri gibi sala tutunmayı başarmışlar, ama öbür bayan arkadaş sırt üstü düştüğünden başı saca değmiş, onun için dengesini yitirmiş. Bir defa su yüzeyine çıkmış, bu da ilk ve son çıkışı olmuş."

Yine kim olduğu konusunda soru sormayı akıl edemedim. Ama gözlerim kendiliğinden birileri eksikmiş gibi arkadaşları tarıyordu. Tuhaf bir düşünceye kapıldım; pınarın başında otururken herkes vardı, oysa şimdi birisi eksik bizden. Pınarın eski canlılığı yoktu; Avaşın'ın iki üç adım yukarısından göz yaşı dökülüyor gibi. Yosunlar ölmüş kadar kırıltısızdı. Daha önce Ruken'in koparmaya kıyamadığı açık sarı çiçeği, Berfin'i kopardım. Berfin artık korkunç soğuğa direnmeyecekti. Boğulan arkadaşım için kopardım ama yine de Ruken çiçeği koparmış olduğumu görse bana kızar. Ne yapayım? Kışın ortasında başka bir yerde çiçek bulamazdım.

Sedye önümüzde, yalnızlık kadar sessiz bir yürüyüşle, adımlarımız yere değmiyormuşçasına, hepimiz inatçı bir suskunlukla yürüyorduk. Arada bir yorulanları değiştiriyorduk o kadar. Bunun dışında her şey bir hayalden çıkmışçasına büyümlü görünüyordu. Ağaçlar şaşkın, gökyüzü üzerimize abanmış gibi yakındı. Sedyeyi taşıyanlardan biri ile değiştik. Sedyenin ağırlığı yüreğime çöken ağırlıktan hafifti. Hala kim olduğu konusunda herhangi bir fikrim yoktu.

Çoğu kez böyle karışık zamanlarda insan düzenli düşünme gücünü kaybeder, parça parça düşünür. "Ruken mi?" Yoksa yanlış mı duydum, diye düşündüm. Ama ikinci defa ardından yürüyen bayan arkadaşların konuşmasından bunu duymuştum.

Ayaklarım zincire vurulmuş gibi artık yürüyemedim. Gerçek gözlerimin önünde olduğu halde böyle bir insanın yokluğunu düşünemedim. Elimin tersiyle gerçekleri tersine çeviriyordum. "Gerçek", henüz on yedisinde güleç yüzlü bir kızın ölümüydü. Böyle gerçeği istemiyordum, belki aramıza döner diye. Yanılmıştım, birden bire başak sarısı saçları gözlerimde dalgalandı, Avaşın'ın taradığı saç onundu demek, suya gömülü gördüğüm bütün kanı çekilmiş gibi kar beyazına dönen, beyaz teniydi. Ruken'di; çok sevdiği Avaşın'e düşmüş ve bir daha su yüzüne çıkamamıştı. Avaşın'de yankılanan körpe güzellik de onundu.

Yere indirdiğimizde kefiyeyi yüzünden hafifçe çektim. Gök mavisi gözleri açtı. Kirpikleri bu doğal güzelliği koruyormuşçasına onları çevrelemişti. Moraran dudaklarının kenarında bir damla kan pıhtılaşmış kalmıştı. Mendilimle yüzünü sildim. Gözlerini ne kadar kapatmaya çalıştıysam da kapanmadı. Doğru bana bakmaktaydı, buğulanmış gözlerime...

Kopardığım Berfin çiçeğini göğsünün üstüne koydum. Şimdi dudaklarını kıpırdatıp bana kızacak sandım. "Neden çiçeği kopardın?" Ama Ruken kendi yerine bize kocaman ızdıraplı bir boşluk bırakarak göçmüştü. En son saçlarını düzeltiltim. Arkadaşlar tören için battaniyeye sardılar. İşte o günden bu yana yaldızlı saç telleri parmaklarıma yapışmış kalmışçasına her an elimi yokluyorum.

"Bu kadar anlatabilirim, yazacak mısın?"

"Bilmiyorum."

"Eğer bir gün yazarsan, soyadının da **Malatya** olduğunu unutma, olay tarihi de doksan sekiz..."

Mücadele Arkadaşları

İlhami PARLAK

Dağlara sevdalı yiğit bir komutan

“1966’da Batman’ın Kozluk ilçesinde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldim. Partiye 1978 yıllarında tanıştım. Hem ailenin hem de köyün yurtsever oluşundan dolayı yürüttüğüm devrimci çalışmalar nedeniyle 1980’den sonra cezaevine girdim. 1985’te cezaevinden çıktım. 1988’in mart ayına kadar partiyle ilişkim kesildi. Legal ve illegal alanlarda faaliyet yürüttüm. 1991’in sonunda gerilla saf-larına katıldım. Mücadele yaşa-mım boyunca Zagros, Botan ve Serhat eyaletlerinde faaliyet yü-rüttüm. Bu son bir buçuk yıl bo-yunca Zagros eyaletinde Oramar alanında kaldım. Son beş aydır da Önderlik Sahası’nda, Parti Önderliği’nin büyük öğretici eği-tim çalışmalarına ve çözümleme-lerine katıldım...”

Evet, **Menal** arkadaş 1998 ba-harında uzun soluklu bir devrimci yürüyüşten sonra büyük bir öz-lemle, umutla hep hayal ettiği Önderlik Sahası’na ulaşmış, Ba-şkan Apo’yu görme istemi ve tut-kusuna kavuşmuştu. Ve yeniden Zagroslar’a doğru bir gerilla yü-rüyüşüne başlarken, Parti Önder-liği karşısında, on dokuz yıllık devrimci yaşamını kısa ve öz ola-rak böyle özetlemişti.

Denilir ki, askerlik veya PKK gerçeğinde militanlık mertliktir. Mert olmak; söz ve eylemini, söz ve yaşamını birleştirmek, sözüne layık olmaktır. Sözü çiğnetme-mek, sözü tepmemektir. Günü-müzde PKK gerçeğinde faşist sö-mürgeciliğe, işbirlikçi hain güçlere karşı bağımsızlık ve öz-gürlük uğruna savaşıyor ve bu uğur-da Başkan Apo’ya, halkımıza ve vatana olan bağlılıklarını akıttık-ları kızıl kanlarıyla kanıtlayarak kahramanca bir militan yürüyüşün sahibi olan adsız kahramanlardan

❖ Adı, soyadı: **İlhami PARLAK**

Kod adı: **Menal**

Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1979**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Temmuz 1998, Deşta Herte-Kevota Köyü Zagros**

Görevi: **Bölük Komutanı**

birisiydi Menal yoldaş. O, söz ve eylemini kahramanca bir savaşçı-lıkla birleştiren emekçi ve yiğit bir komutandı. Yeniden Akademi sa-hasından ülkeye dönüşü gerçek-leştirirken Parti Önderliği’yle yapmış olduğu sözleşme anında şunu söylüyordu:

“Başkanım, layık olmaya çalış-sacağız. Elimizden gelen tüm ça-ba ve buradan aldığımız tüm güç-le pratiğe yöneleceğim. Başarmaktan başka şansımızın ol-madığının mutlak anlamda bilin-cindeyim. Doğruların büyük sa-vaşçısı olmaya kendimi aday görüyorum. Böyle bir iddiayla pratiğe gidip gerçekten döneme cevap verebilecek bir kişiliğe ulaşmak açısından daha fazla ça-ba sahibi olmanın büyük kararlılı-ğını yaşadığımı belirtebilirim...”

Ve Menal arkadaşın yürüyüşü bu söze bağlılık temelinde, şeha-dete kavuştuğu ana kadar bir ko-mutana, bir parti militanına yara-sır temelde ve kahramanca oldu.

Menal arkadaşla Zagros eyale-tinde tanışmıştık. Haziran ayla-ıydı. Zagros dağları yeniden renklenmişti. Kar parçaları dağ-ların zirvelerine çekilmişti. Ber-rak güneşin parıltıları altında eri-yen bu kar parçaları zozanların o derin vadilerine sütbeyazımsı su-ları gibi akıyor, pınarlara dönü-şerek Avaşın’e, Basya sularına karışıyordu.

Ahmed Bendê noktası bir zir-vedir. O doruktan Şemdinli, Yük-sekova ve Doğu Kürdistan’ın çok güzel arazi parçaları görülür. Ah-med Bendê eski bir eşkiyanın adı-dır; bu nokta da, eşkiyanın kartal yuvası dediği barınağıdır. Bu noktanın zirvesinde serin bir rüz-gar eser, yeşil otları okşayarak va-dilere doğru akar. Bu zirve gün-düzleri sıcağın, geceleri soğuktan dayanılmaz bir karasal iklimin merkezi gibidir.

İlkbaharın o renkli ve karmaşık ortamında Ahmed Bendê nokta-sında Menal arkadaşla karşılaş-mıştım. Yüksekova’nın Esendere bölüğüne takım komutanı olarak gelmişti. Esendere bölüğündeki arkadaşlar genç, neşeli ve atikti-ler. Menal arkadaş yaşça daha bü-yüktü, ama ruhen daha gençti. Neşeyle konuşur ve hep gülüm-serdi. Her işe koşardı. Olgunlu-ğuyla birlikte bir çocuk kadar te-miz duyguları vardı. Zengin bir ailenin çocuğu olmasına rağmen hep çalışır, çalışmaktan zevk alı-rdı. Menal arkadaş bu özellikleri-yle kısa süre içinde arkadaşlar tara-fından sevildi, sayıldı ve kalplerde yer edindi.

Bahar sürecinin başında gerçek-leşen birkaç eylemde Menal arka-

daşın, gücünü mevzilendirecek, sevk-idare edecek güçte olduğu kanıtlanmıştı. O bir askerd, talimat aldığı zaman harekete geçer, görevini eksiksiz olarak yerine getirmeye çalışırdı. Görevlere bağlılığı, fedakarlığı ve sorumluluk anlayışıyla savaş cephesinde kısa sürede önemli sorumluluklar aldı.

Menal arkadaş 1993'ün kışında Botan eyaletine geçti. Orada belli bir süre kaldıktan sonra Serhat eyaletine gönderildi. 1995'in sonbaharında bir grup arkadaşla birlikte tekrar Garzan eyaletinden Botan'a, Botan'dan da Zap alanına ulaştı. 1996'nın ilkbaharında Zap'ta yeniden bu eski silah arkadaşımızla karşılaşmıştık. Birbirimize sarıldık, en derin yoldaşça duygularla elimi sıkı ve şöyle konuştu:

"Ahmed Bendê'yi, karargah noktasını, çoban espirisi olarak adlandırdığımız o gece ateşlerini, o sohbetlerimizi unutmadım. O birlikteki arkadaşları o kadar özlemedim ki anlatamam..."

Daha sonra tek tek arkadaşların nerede olduklarını ve yaptıklarını sordu. Biz de bildiğimiz kadarıyla anlattık.

Zap suyu derin, bulanık ve heybetli akıyordu. Menal yoldaş Zap'ın berrak ufkuna bakarak, hafifçe gülümsedi ve şöyle dedi: *"Yaşam su gibi akıyor. Evet, yaşam bir*

akıntıdır. Bu akıntı sabit, tekdüze bir akıntı değil, giderek sürekli zirvelere doğru tırmanan bir akıntıdır ve tekrar olan birçok şey vardır. Kürdistan'ın birçok yerini dolaş-tım. Acı, tatlı, zorlu, neşeli günler geçirdim. Sanki daha dün ayrılmışım gibi tekrar aynı noktaya döndüm. Zagroslar'a döndüm. Acaba yeniden o eski arkadaşları, Çarçela ve Cilo dağlarının karlı zirvelerini görebilecek miyim?"

Mücadele koşulları belli bir beraberlikten sonra bizi yeniden ayırmıştı. Menal arkadaş bu süreçte özlemini çektiği, alıştığı dağlara, Zagroslar'a yönelmişti. 1996-97 boyunca Basya vadisinden Çarçela'nın muazzam karlı ve yemyeşil coğrafyasında, Avaşın'ın masmavi akan sularının geçtiği vadilerde, Cilo'nun buzlu doruklarında, yani Zagros eyaletinin birçok bölgesinde çeşitli düzeylerde görev yürüttü. Bu süreç boyunca hep o tanıdığım sade, çalışkan, sorumluluk duygusuyla dolu, yoldaşlarına sonsuz bir sevgiyle saygıyla bağlı olarak kalmıştı. O, yalnızca bir komutan değil, aynı zamanda tüm yoldaşlarının yüreğinde silinmeyecek izler bırakan örnek bir savaşçıydı. Kürt yiğitliği, mertliği O'nun ruhuna, tüm davranışlarına sinmişti.

1998'in ilkbaharında Metina'daydım. Sanki bu arkadaşın izini kaybetmiş gibiydim. Sorduğum bazı arkadaşlardan izini bulamadım. O esnada Akademi'den gruplar geliyordu. Gelen guruplar merkez karargahta toplanıyor, orada düzenlemeleri yapılarak dağılıyorlardı.

Gelen bir grubun içinde Menal yoldaşı görünce gözlerime inanamamıştım. Yeniden birbirimize sarıldık. Bir kayanın dibinde yeşil çimenlerin üstüne oturduk. Önümüzde küçük bir pınar akıyordu. Menal arkadaş gözlerime baktı, neşeli bir kahkaha attı. *"Yoldaş, yaşam bir akıntıdır"* dedi. Neşeyle birbirimizin dizine vurduk. Ve daha sonra Önderlik Sahası'nı anlattı. Parti Önderliği'nin dünyaya karşı ayakta duran ve savaşan iradesini, muazzam ideolojik-politik-askeri çözümlerini ve daha birçok özelliğini saatlerce anlattı. Kendisini oldukça genç, enerjik, iddialı ve neşeli hissediyordu. Kendine olan güveni daha fazla gelişmiş ve daha fazla olgunlaşmıştı. Düşüncede önemli bir derinliğe ulaşmış, duyguları daha da soylulaşmıştı.

Menal arkadaş Zagroslar'a yeni görev sahasına doğru hareket etti; ayrılırken *"Kendinize dikkat edin yoldaş"* dedi. Gülümsedi, el salladı ve tekrar birbirimizden ayrıldık.

Menal yoldaş Xankûrke alanında bölük komutanı olarak belli bir süre savaştıktan sonra en ön safalarda kahramanca şehadete kavuştu. Şehadetiyle Parti Önderliği'ne, mücadeleye, halka, yoldaşlarına olan bağlılığını, kahramanca bir mücadele sonucu yoldaşlarına miras bıraktı.

Komutan Menal yoldaşın anısı bize önderdir. Söz veriyoruz, şehitlerimizin bize açmış olduğu aydınlık yoldan emin adımlarla yürümeye özgürlüğe dek devam edeceğiz.

**Mücadele arkadaşları adına
Harun**

Ferit ŞAHİN

MEŞALENLE YÜRÜYORUZ

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesinde ve zafere doğru yol almasında en belirleyici rolü olan, kuşkusuz kahraman şehitlerimizdir. Her bir şehidimiz manevi gücümüzü daha da güçlendirip birliğimizi sağlamlaştırmakta öncü rol oynamaktadır.

Ulusal Önderimiz Başkan Apo, "PKK'de en zor olay şehit olmaktır" diyor. Yani şehadetin kolay kolay kabul edilemeyeceğini, olsa da tarihi amaçlar ve hedefler uğruna olabileceğini sık sık dile getirmiştir. Kürdistan halkı gibi dünyada en çok ezilen, hakları elinden alınan, köleleştirilen bir halkın bilinçlenmesi ve binlerce şehit vermesi elbette kolay değildir. Uzun, zorlu ve sabırla yürütülen bir mücadele sonunda böyle bir örgütlülük yaratılabilmiş ve kendisini amaçları uğruna feda eden yiğitler yaratılmıştır.

Şehitlik mertebesine ulaşmak da, dile getirmek de zor bir sanattır. Ne kadar anlatsak da şehitliğin hakkını veremeyiz. Ancak toplumsal hareketle ve başarıyla hakkını verebiliriz. Şehitlere verilebi-

★ Adı, soyadı: **Ferit ŞAHİN**

Kod adı: **Tirej**

Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Kınır Köyü-Ergani, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1998, Yüksekova**

lecek en anlamlı yanıt, Onlar'ın uğrunda canlarını verdikleri mücadeleyi yükseltmek, özgür bir yaşamı yaratabilmektir.

Tirej yoldaş da bu uğurda canı-

nı vermekten çekinmeyen kahramanlardan birisidir. Yüksekova'da bulunan Aynur çete köyüne yapılan baskında kendisini feda ederek aşiretçiliğe, ihanete, sömürgecilığe karşı tarihi bir darbe vurulmasını sağlamıştır.

Mücadele saflarına '94'te katılan Tirej yoldaş, atik, cesaretli ve kararlı bir kişilikti. Garzan eyaletinde bir süre kaldıktan sonra Zagros eyaletine gelmişti. Eylemlerde hep BKC silahını kullanıyordu. Saldırı ruhu güçlüydü; olgun ve mütevaziydi. Günlük konuşmalarında olsun, tartışmalarda olsun hiçbir zaman doğrulardan şaşmazdı. Her göreve gönüllü olarak koşar, asla kendisini geri çekmezdi.

Zagros eyaletinde bir süre Er-tuş'ta savaşıyordu. '98 bahar düzenlemesinden sonra Yüksekova'da, Gelyê Dizê'de pratik sürdüreceği olan Şehit Pir birliğinde yerini almıştı. Alanın hedeflerinden en önemlisi, mücadelenin gelişmesinin önündeki en büyük engel olan çeteciliği etkisizleştirmek ve devrim hizmetine sokmaktı. Aynur çete köyüne yönelik eylemin düzenlenmesinde, köy tepesine yönelik saldırıda yerini almıştı. O ve içinde bulunduğu tim kısa bir zamanda ihanetçilere yönelerek mevziyi ele geçirmişlerdi.

Ele geçirilen mevzide görevini yapmanın coşkusunu yaşayan Tirej yoldaş, uzaktan sıkılan bir suikast kurşunuyla vurularak şehit düşmüştü.

Görevimizi ancak Kürdistan devrim şehitlerine ve Tirej yoldaşın anısına sahip çıkarak yerine getirebiliriz.

Mücadelesi yolumuzu aydınlatan meşale olacaktır

Mücadele arkadaşları

Müjdat ÇELİK

HER NEFES ALIŞIM ÖZGÜR BİR YAŞAM İÇİNDİR

Lozan Konferansı'yla dörde bölünen Kürdistan'da, aynı zamanda aşiret mensupları ve aileleri de bölünmüştü. Özellikle sınırlarda (Van, Hakkari, Mardin, Urfa, Ağrı vb.) yaşayan Kürtler bir başka ülkenin topraklarındaki akrabalarını vize alarak veya kaçak giderek görebiliyorlardı. Bu yüzden buranın insanları pasaportsuz ve vizesiz yaşamayı öğrenmişti.

İran sınırına yakın şirin bir ilçe olan Başkale de bu yerlerden birisiydi. Yılın sekiz ayı yoğun soğuk ve yağışlı geçtiği için, geçimlerini daha çok sınır ticareti (kaçakçılık) ile kazanıyorlardı bu ilçe sakinleri. Sınır üzerinde bulunan bütün ilçeler gibi onlar da bu yolu seçmişti. Çünkü dağlarla çevrili arazi sadece hayvancılık ve kaçakçılığın gelişmesine imkan tanıyordu. Katır ve atlarla yapılan zorlu yolculuklarla sınırlar arşınlanıyor, mal götürülüp getiriliyordu. Mayınlar, pusular, kar, uçurum vb. birçok engel bu dağ adamlarının gündelik yaşadığı zorluklardı.

1979 yılında Başkale'de dünyaya gelen **Cesur** yoldaş'ın ailesi de diğer aileler gibi kaçakçılıkla geçimini sağlıyordu. O da her genç gibi bu işi yaparak büyümüştü.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz ise bu süreçlerde Kürdistan'ın her tarafına yayılmaktaydı. Başkale de bu etkilenmeden nasibini almıştı. Hatta sınır ticareti sayesinde gerillalarla sık sık görüşme imkanları oluyordu. Ama sınır ticareti yurtseverliğin gelişmesini engellediği için ve sadece aile-aşiret çıkarları esas alındığı için mücadele bu alanda yeteri kadar örgütlenememiştir. Bunun sonucu da koruculuk yaygınlaşmıştı. Türk devletinin olumsuz propagandaları ve koruculuk uygulamaları Başkale gençliğinin mücadeleye katılmasının önünü kapatmış, onları korkutmuştu. Ayrıca mücadele içerisindeki bazı unsurların olumsuz pratikleri de bunu beslemişti. Bu yüzden PKK'den korkan ve kaçan bir gençlik oluşumu söz konusuydu.

❖ Adı, soyadı: **Müjdat Çelik**

Kod adı: **Cesur Başkale**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **25 Eylül 1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 1998, Esendere-Yüksekova Baraj Eylemi**

Cesur yoldaş yurtsever özünü korusun bir yapıya sahipti. Gerilla mücadelesine karşı yoğun bir sempatisi vardı. Ama hem aile baskısı hem de bulunduğu ortamın baskısından dolayı bir türlü karar veremiyordu. Bir taraftan oldukça olumsuz propagandası yapılan PKK, diğer taraftan halkın kahramanca verdiği ulusal kurtuluş savaşı. PKK'yi yeteri kadar tanımamanın verdiği korku ile bir türlü katılım kararı alamıyordu. Zamanla sınırda karşılaşmış tanıştığı gerillalarla konuşmaya, PKK hakkında, Kürdistan hakkında, Ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında bilgi almaya, tanımaya çalışıyordu. Bu konuşmalar sonucunda PKK ve gerilla hakkında ne kadar yanlış bilgilendiğini anlamaya başlamıştı. Ayrıca gerillaya olan sevgisi gittikçe büyümüştü. Sonuçta da 25 Eylül 1994 yılında mücadele saflarına katıldı.

Belirli bir dönem zorlansa da, gerillaya, devrimciliğe tam anlamıyla uyum sağlayamasa da bunu kısa sürede aştı. Kış sürecinde gör-

düğü yoğun askeri ve siyasi eğitim sayesinde güçlenerek kendisini pratiğe hazır hale getirdi.

1995 yılında Güney savaşına katıldı Cesur yoldaş. Girdiği ilk büyük savaş olmasına rağmen oldukça başarılıydı. Ardından '96 yılında Esendere'de manga komutanı oldu. Gelişkin özellikleriyle gelecek için umut veren bir komutan adayydı. '97 ve '98 yılına kadarki pratiğiyle, arkadaşlar tarafından oldukça saygın bir konuma gelmişti. İnisiyatifli ve sorumlu davranışları sayesinde birçok tehlikeli durumdan yoldaşlarını kurtarmıştı.

1998 yılı Zagros eyaleti için önemli bir yıldı. Esendere alanı ise en zor alanlardan birisiydi. Cesur yoldaş bu alanda yapılan birçok eylemde önemli görevler almıştı. Esendere hem koruculuğun hem de Türk askerinin yığınak yaptığı bölgelerden birisiydi. Hem geçiş hattı olması hem de sınıra yakın olması yüzünden burada her zaman büyük güçler konumlanırdı.

Bu alanda bulunan askeri güçlere darbe vurmak amacıyla çok yoğun bir hazırlık vardı. Birçok eylem planları yapılıyor, nasıl vurulacağı üzerinde saatlerce, günlerce tartışılıyordu. İşte bu eylemlerden birisi de Cesur yoldaşın katıldığı **Baraj** eylemiydi. Planlama yapılmış, saldırı ve savunma grupları hazırlanmıştı. Her şey büyük bir dikkat ve gizlilik içinde yapıldığı için askerler hiçbir şeyin farkında değildi.

Eylem büyük bir başarı ile gerçekleşmişti. Ama Baraj eylemine saldırı gruplarının birinin komutanı olarak giden Cesur yoldaş burada vurularak şehadete ulaşmıştı.

Böyle bir başarılı eylemin neşesi ni, bu değerli yoldaşımızın şehadetinden dolayı çok fazla yaşayamadık. Ama O'nun mücadele kararlılığı ve pratiği tüm yoldaşları için başarı emriydi. Biz de buna ulaşana dek mücadele edeceğimize söz veriyoruz.

Anısı mücadelemize önderdir

Esendere'deki mücadele arkadaşları

Reşit ...

Baharında karanfil oldun düştün toprağa

Sabri arkadaş Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişerek halklaşmaya başladığı yıllarda, henüz 15 yaşında iken devrime katılmış, çekirdekten yetişme bir komutandı. Gerillanın en çok geliştiği ve yerleştiği Botan kırsalında mermilerin altında ve barut kokusuyla büyüyerek olgunlaşmıştı.

21 yaşındayken bölük komutanlığı yapan Sabri yoldaş, Botan, Garzan ve son olarak da Zagros eyaletinde savaşmıştı. Tecrübeyle, savaşçılığıyla herkesin sevip saydığı bir komutandı.

1996 yılında geldiği Zagros eyaletinin birçok alanında pratik savaş içerisinde kalan Sabri arkadaş, en son '98 yılında Van-Hakkari-Yüksekova üçgeninde bulunan ve uzun süredir gerillanın yerleşemediği Geliya Dizê alanında görevlendirilmişti. Jirki ve Pinyaniş aşiretlerinin birçok çete köyü bu alanda mevcuttu. Ayrıca sadece çete köyleri ve düşman birlikleri değil, alanın soğuğu da meşhurdu.

Baharla birlikte bir bölük güçle alana giren gerilla güçleri, ilk başta Pinyaniş köylerini yurtsever bir öze kavuşturmak için yoğun bir çaba içerisine girmişlerdi. Fakat iliklerine kadar ihaneti yaşayan çeteler, arkadaşları her gördükleri yerde vurmak için azgınca saldırıyorlardı. İhanetten vazgeçmeyen çetelere karşı söylem artık yerini eyleme bırakıyordu mecburen.

5 Haziran gecesi bir çete köyünün nöbetini tutan mevzilere saldırı yapılmış, dört çete öldürülmüştü. Bu fırtınanın başlama işaretiydi. Ve bir ay boyunca

♣ Adı, soyadı: **Reşit ...**

Kod adı: **Sabri Mereto**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **11**

Temmuz 1998, Geliyê Dizê-Yüksekova

birçok çete köyüne karşı yoğun bir eylem zinciri başladı. Artık çeteler korkudan dışarı bile çıkmıyordu.

9 Temmuz gecesi yine bir çete köyüne saldırılmış, iki çete öldürülmüştü. Bu eylemde koruculara ait bir adet BKC ve bir de kleşe el konulmuştu. Üst üste darbe yiyen çeteler Türk ordusundan acil yardım istemişti. Koruculara yardım için gelen Türk ordu güçleri operasyon başlatmıştı. Operasyona çeteler de aktif olarak katılıyordu. Uygun bir şekilde mevzilenen gerilla güçleri tepeleri tutarak operasyonu savuşturmaya çalışıyordu.

11 Temmuz günü Jirki aşireti çeteleri, arkadaşların bulunduğu noktaya sızma yapmak istemiş, ama tepecilerin uyarısıyla

arkadaşlar bulunduğu noktayı terk ederek bunu boşa çıkartmıştı. Fakat tepeciler çetelerin yaklaşması yüzünden çatışmaya girmek zorunda kalmışlardı. Sabri arkadaş da tepecilerin yanında bulunuyordu. Uzun süre devam eden çatışmaya kobra helikopterler de destek amaçlı gelmişti.

Düz bir alanda kendilerini gizlemeye çalışan 40 kişilik birliğimiz, kobra helikopterlerin hedefiydi. Ama kendilerini iyi gizleyen arkadaşlar, kobranın atışlarından hiçbir zarar görmemişti. Saat 18.00'ı geçiyordu. Sabri arkadaş düz alanda kalan arkadaşları çok merak ediyordu. Bu yüzden hem kobranın dikkatini başka yere çekmek, hem de yapının durumunu öğrenebilmek için mevzisinden çıkmıştı. Aynı zamanda kobraya ateş etmişti. Ateşi fark eden kobralar Sabri arkadaşın bulunduğu yeri yoğun bombardımana tabi tutmuştu. Kobraların ateşi sonucu ağır yaralanan Sabri arkadaş, yanına gelen arkadaşlara hemen diğer grubu alarak buradan uzaklaşmalarını, emin bir yere gelene kadar durmamalarını söylemişti.

Dokuz yıl boyuca yoldaşlarıyla omuz omuza savaşan ve onlara ölümüne bağlı olan genç komutan, kendisini kurtarmak isteyen bir yoldaşının sırtında şehit düşerek yoldaşlarına veda etti. Bu alanın ilk şehitlerinden olan Sabri arkadaş, bıraktığı miras ile yolumuzu aydınlatacaktır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

İzzettin ERİŞMİŞ

ÜÇ SEVDA ÇİÇEĞİ

Goran yoldaş, mücadelemizin aktif geliştirdiği, gerillanın kök saldırdığı Zagros eyaletimiz sınırları içinde bulunan ve Ulusal kurtuluş mücadelesiyle erkenden tanışıp bütünleşen, büyük destek sunarak yurtseverlikte aktif görevler yüklenmiş olan Yüksekova'da (Gever) doğup büyümüştür. Böyle bir gerçeklikte yaşayan Yüksekova halkı içerisinde yurtseverliğin bir taşı da Goran yoldaşın ailesidir. Goran yoldaş çocukluktan henüz çıktığı bir dönemde mücadeleye hiç düşünmeden katılır. Çünkü daha çocuk yaşlardan itibaren gerillayı, mücadeleyi tanımakta, gerillaya karşı büyük bir özlem duymaktadır.

Saflara katıldıktan sonra ailesi faşist ordu güçlerinin baskı ve işkenceleri sonucu topraklarını terk ederek Doğu Kürdistan'ın Urmiye şehrine yerleşir. Her ne kadar topraklarından ayrılmak zor olsa da, mücadele için ödenen bir bedeldir ve bu bedeli ödemeyi zaten göze almışlardır. Ayrıca burada da yurtseverlik görevlerini ellerinden geldiği kadar devam ettirmektedirler.

Goran yoldaş Zagros eyaletinde kaldığı süreç içerisinde yaşamda ve savaşta daima önde olan, hem görevlere yaklaşımındaki fedakarlığı ve cesaretiyle, hem de yoldaşlık ilişkilerindeki sıcaklığı ve coşkusuyla yoldaşları tarafından çok sevilen ve sayılan bir arkadaştı. Her eylemde ön saflarda yer aldığı için birkaç defa yaralanmış, ama kısa zamanda iyileşerek tekrar mücadelesine devam etmişti.

Tarih 13 Temmuz 1998'di. İhanetçiler Güney'de büyük darbeler yemişti ve güç kaybetmekteydi. Bu yüzden Türk devletinden destek istemiş ve aldıkları destekle operasyon başlatmışlardı. Hem doğu hem de Xakurkê alanında başlatılan bu operasyonda yine büyük darbeler yemişlerdi. Xakurkê alanında ihanetçilere karşı devrimci bir operasyon geliştirilmişti. Gündüz yapılan bir eylemde saldırı kolunun başında yer alan Goran yoldaş eylemi başlatmıştı. Goran yoldaş, Canfeda ve Nujin yoldaşlarla birlikte saldırıya girmişti. Kutsal direniş haftasına böyle bir eylemle katılan **Goran, Nujin, ve Canfeda** yoldaşlar ihanetçilerin yoğun ateşi sonucu vurularak kutsal topraklarımıza isimlerini yazmışlardır. Onlar Kürdistan dağlarında kızışan bedenleriyle yeşeren üç kızıl güldür. Onlar üç sevda çiçeğidir artık.

*Mücadele arkadaşları adına
Roni Can*

★ Adı, soyadı: **İzzettin ERİŞMİŞ**

Kod adı: **Goran**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Temmuz 1998,
Xankurkê**

*Önce toprağı seveceğim
Anasını yaşamın
Dört kitaptan kutsal ellerinden
öpeceğim
Önce toprağı seveceğim
Sonra suyu, damlasından
deryasına, hissedeceğim
Yaşama hasretimi,
suyla gidereceğim
Önce suyu seveceğim
Güneşe döneceğim elbet
Aşkın, ateşin, ışığın kaynağına
Ruhumu vereceğim
Harlanan gövdesinde
eriyip yiteceğim
Önce güneşi seveceğim.
Hırçın, öfkeli mahzun, şefkatli
rüzgarların
Peşlerinden gideceğim.
Dört yönde on altı rüzgar
Her yana eseceğim
Önce rüzgarları seveceğim...*

Musa HEZER

EN BÜYÜK GÜÇ YAŞAMA BAĞLILIKTIR

Küçükken kavgacı bir çocuktuk *Ciwan* yoldaş, Sipan dağına yakındı evleri. Zilan aşiretinden geldikleri için oldukça geniş bir aile çevreleri vardı. Dağlara çıkıp dolaşmayı, uzun uzun Van gölünü seyretmeyi çok sevdi. Arkadaşları arasında sevilirdi. Daha çocukken bile haksızlıklara karşı durmayı bilmiş ve bu sayede bulunduğu ortamlarda içten içe bir saygınlık kazanarak, otorite olmayı başarmıştı. Girişken ve her zaman moralli olmasının yanı sıra çok da asiydi. Bu asilik yaşı büyüdükçe bir arayışa, mevcut düzene karşı çıkışa götürüyordu O'nu. Bulunduğu ortamda yaşananlar, O'nun arayışlarına cevap vermiyor, tatmin etmiyordu. Olayların üzerine gözü kara gidiyor, çelişkilerini çözmek için ısrarlı yaklaşıyordu. Ve bu çelişkiler giderek daha da derinleşiyordu.

Okuldayken ailenin tüm zorlalarına rağmen devrimci düşünceye ilgi duymuş ve gençlik faaliyetlerinde yer almıştı. Bu süreçte yaşanan Körfez Savaşı'yla beraber göç eden pek çok Güney Kürdistanlı aile için O da çalışmış, yardım toplamıştı. Ancak bu faaliyetleri O'nu derslerinden alıkoymuyordu. Okula geç gider olmuştu. Bir ara gözüaltına alınması ve okuldaki başarısının düşmesi ailesinin tepkilerine yol açmış ve O'nu devrimden uzaklaştırma çabası içerisine sokmuştu. Birçok aile gibi O'nun ailesi de baskıya, işkenceye, haksızlığa karşıydı ve bunun düzelmesi için devrim olmasını istiyordu. Ama kendi çocuklarının buna katılmasını veya bu yolda şehit düşmesini istemiyorlardı. 'Devrim olmalı ama bana dokunmamalı, benim çocuklarım ve yaşamım zarar görmemeli'

❖ Adı, soyadı: **Musa HEZER**

Kod adı: **Ciwan Zilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Erciş-Van, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1998, Çarçela-Zagros**

düşüncesi biraz da devlet propagandasının bir sonucuydu aslında. Sadece kendi çocuklarını ve ailesini düşünen, ulusal sorunu görmeyen, görse bile anlamak istemeyen bir gerçeklik yaratılmıştı. Bu yüzden de aileler çocuklarını hep korumaya çalışıyordu. Bu da düzenle bütünleşerek oluyordu ancak.

İşte Ciwan yoldaşın ailesi de istemeden bu amaca hizmet ediyordu. O'nu düzene bağlamaya çalışıyorlardı. Fakat düzen yaşamını kabul etmek de onurlu insanlar için kolay bir şey değildi. Ciwan da bu onursuzluğu asla kabul etmeyecekti. Ama baskılar şiddetlenince kısa bir süre için İstanbul'a gitmek zorunda kalmıştı. Döndüğünde tekrar okula devam etmiş, ama arayışları bitmemişti. Sadece uygun zamanı ve koşulları aramaktaydı.

Ailenin zengin oluşu ve düzene göre yaşam ısrarlarına daha fazla dayanamayın Ciwan yoldaş, okulu bırakarak tekrar İstanbul'a gitmiş, burada Özgür Gündem gazetesinde çalışmaya başlamıştı. Bir yıla yakın bir süre burada çalıştıktan sonra da gerillaya katılmıştı.

Gerillada yeni olmasına rağmen kişiliğindeki canlılık, moralli duruşu ve ortama uyum sağlamaktaki çabası tüm arkadaş yapısının onu sevmesine yol açmıştı. Serhat eyaletinde kısa bir süre kaldıktan sonra Zagros eyaletine geçmişti. Burada gerillacılığın inceliklerini daha iyi öğrenen Ciwan yoldaş, kısa sürede manga komutanı olmuştu. Aynı zamanda parti gerçekliğini derinlemesine inceleme ve kavrama süreçleri de bu yıllardı.

Çok kısa bir sürede gerilla yaşantısına ve savaş koşullarına adapte olan Ciwan yoldaş oldukça cesaretliydi. Eylemlerde hep saldırı gruplarında yer almak istiyor ve bunun için büyük çaba harcıyordu. Sağlığını, canlılığını ve atikliğini en zor zamanlarda bile koruyabiliyordu. Üzerine aldığı görevler konusunda çok fazla titizdi; sonuca ulaştıktan sonra değerlendirme gücünü de kullanarak eleştirilmesi gereken noktaları eleştirir, yetmezliklere karşı tavırsız kalmazdı. O'ndaki örgütleyici özellikler çevresine de yansıyor, azmiyle arkadaşlarını doğruya çekmede başarılı oluyordu. Hırslı bir insan oluşu savaşına da yansıyor ve aldığı bilinçle bilenen hırsı giderek büyüyerek yiğit bir savaşçılığa dönüşüyordu. İnisiyatifli oluşu da en kötü durumlardan hem kendisini hem de yapısını kurtarıyordu. Duygusallığını hiçbir zaman dışarı yansıtmıyor, herhangi bir durum karşı çok hassas yaklaşıyordu.

Savaşta güçlü olduğu kadar yaşamda da etkiliydi. Sahip olduğu ideolojik düzeyi ile yaşama sağlam bir bakış açısına sahip olan Ciwan yoldaş, aynı zamanda yoldaşlarının eğitimine de katkıda bulunurdu. Eğitim yaşamının bir parçasıydı. Hem kendi bireysel eğitimi, hem de yoldaşlarının eğitimi O'nun için önemli bir çalışmaydı. Geçmiş yaşamında da kadına baskıcı, egemenlikli yaklaşımları hiç sevmemiş ve kendisi de öyle davranmaktan kaçınmıştı. Partiye katıldıktan sonra bu yönü, kadın özgürlüğünü tanımasıyla daha geniş bir anlama kavuşmuştu. Kadın yoldaşlarına yaklaşımda daima eşitliği esas alarak yaklaşıyor, kadında gelişen savaşa ve savaşçılığa da büyük bir değer veriyordu. Partimizin en önemli manevi gücü olan yoldaşlık ilişkileri konusunda oldukça duyarlı olan Ciwan yoldaş, bu ilişkilerini parti ölçülerinde yükseltmede her zaman çaba sahibi olmuştu. Yaşamdaki sorunlar karşısında hem çözüm gücüydü, hem de ikna yöntemiyle yoldaşlarını ortak paydada birleştirebilme yeteneğine sahipti. Sahip olduğu bu yetenek O'ndaki keskin zekayla bağlantılıydı. Olayları değerlendirmedeki geniş kavrama düzeyiyle

“Ey toprak!

Bu ateş sana

ve bu özlem senin için.

Güzelim insanların

bağrında yanan

bu arayışlar, çılgınlıklar

seni çağırır

Sana dökmüş tüm

umutlarını

Ve ey zaman, senin

için yarışır tüm anlar.

Akıp giden ırmaklar

gibi yüreğin her atışı da

seni anar doğanın

değişen her rengi

senin geçişinin izidir.”

sorunları çözebilirken, aynı zamanda her türden gericiliğe –hem iç hem dış– karşı durmuştur. Bu sayede yoldaşlarıyla birlikte kendini de duyarlı kılabilmıştır. Bu yeteneklerine bir de esprili yönü eklenince, morallerin, kültür çalışmalarının vazgeçilmez oyuncusu durumuna geliyordu.

Ciwan yoldaş, hem yaşamda hem de savaştaki başarılı duruşunu '98 yılında Zagros'ta birçok eyleme katılarak sürdürürken, yapısının sevgisini de toplamıştı. O süreçte birlik komutan yardımcılığını üstlenmiş, gerçekleştirilen VI. Kongre'ye gitmek üzere Zagros eyaletinden yola çıkmıştı. Ancak **Çarçela** dağı eteklerinde düşman operasyonu ile karşılaşıldığında **Ciwan** yoldaş birçok yoldaşını kurtardıktan sonra en onurlu mertebe olan şehadet mertebesine ulaştı.

Mücadele arkadaşı ve kardeşi
Berivan Zilan

Govendi Hikayesi...

Nisan ayı sonlarına doğru alanda yeniden bir güç düzenlemesine gidildi. Bunun üzerine Herki alanına gönderildim. Herki ve Gerdiye alanları birbirine oldukça yakındı. **Ciwan** da Gerdi bölgesindeydi. Taburlarımız alay sistemine geçince biz aynı birlikte hareket etmeye başladık. Oldukça güzel bir süreçti. İlk kez aynı alayda, üstelik aynı yönetimde omuz omuza birlikte savaştığımız bir süreçti. Bu süreç aynı zamanda Türk ordusunu kuşatmaya aldığımız bir süreçti de. Sürekli, dönüşümlü, çok güzel ve başarılı eylemler yapıyordu. Ama bu güzel başarıların ardından zaman zaman zafer sarhoşluğuna kapıldığımızdan dolayı ya yersiz kayıplar veriyor, ya da istenilen düzeyde sonuç alamıyorduk.

Yine bir tepe baskını sonucunda hiçbir arkadaşın parmağı bile kanamadan askerlere büyük kayıplar vermiştik. Kaçmayı başaranlar zar zor kendilerini karakola atmışlardı. Arkadaşlar geri çekil-

dikten sonra çığına dönen askerler hemen operasyona çıkmıştı. Gücün savunması için çevremizde birkaç grubumuz daha vardı. Askerlere yakın bir noktada konumlanmıştık. Operasyonu darbelemek için her hareketini takip ediyorduk. Bu arada arkadaşlar birçok silah kaldırıyordu.

Akşam saatlerine doğru tabur yönetimleri bir araya geldi ve yapılan planlama hakkında görüşler belirtildi. Bunun sonucunda iki grubun tepeye saldırmaması, iki savunma ve bir de genel savunma grubu oluşturulması şeklinde planlama yapıldı.

Daha önce yapılan eyleme savunma grubunda olduğum için katılmamıştım. Ama bu eylemde gitmeye kesin kararlıydım. Bundan dolayı yönetim toplantısında önerimi yapmış ve bu gidişimi arkadaşların da uygun bulmasıyla garantiye almıştım. Düzenlemenin okunmasıyla bütün alay bir araya toplandı. Arkadaşlar düzenlemenin sonuçlarını büyük bir heyecan ve merakla beklerken eyleme katılmak için adeta can atıyorlardı. O esnada Ciwan hazır değildi, bir grup arkadaşla cephaneye almaya gitmişlerdi. Düzenlemenin hemen sonrasında geldiler. Ciwan kendisinin düzenlemede olmadığını duyunca ısrarla kendisini önerdi. Ve önerisi kabul edildi. Tabii bu eylemde ilk defa aynı cepheye savaşacaktık. O birinci saldırının başındaydı, ben ise her iki saldırı kolunun sorumluluğunda gidiyordum. İkimizin birlikte eyleme gitmesine katılmayan arkadaşların istemleri üzerine tam yola çıkacakken alay komutanı arkadaşın talimatı üzerine birimizin kalması gerekiyordu. Bütün dayatmalarına rağmen Ciwan benden başarılı çıkarak eyleme gitti.

Eylem grubu vedalaşıp yola çıktığında biz bir vadideydik. Vadinin bir tarafında ordu güçleri operasyondayken, bir taraftan da savunma gruplarımız vardı. Eylemi izleyebilmemiz için vadiden çıkıp kendimizi yukarılara doğru

vurduk. Akşam saat on-on bir ci-varında eylemin başlaması gere-kiyordu. Saldırının yapılacağı te-pe çıplaktı. Yer yer daha önce yapılmış eski mevziler vardı, on-ları da askerler tutmuştu. Bu eyle-min keşfinde özellikle keşifçi ar-kadaşların askerleri takip etme noktasındaki duyarsızlıkları sağ-lam bir eylem planlamasının çık-mamasına neden olmuş, böylece ordu güçlerinin sayısını artırmıştı. Mevzilenmesi de planladığımızın tersi çıkmıştı.

Eyleme giden arkadaşlar bun-ları görünce saldırı biçimlerini de-ğiştirdiler. Ve sadece bir grubun saldırmasına karar verildi. Ancak tepede mevzilenen askerlerin sa-yısı tam olarak bilinmiyordu. Ci-wan'ın grubu saldırıya geçti. Di-ğer saldırı grubu da onun savunmasını yapıyordu. Biz de karşıda onları izliyorduk. İlk pat-lama sesiyle ortalık bir anda ce-henneme dönmüştü. Bütün silah-lar bir anda çalışıyordu. Otomatik, roket, bomba ve benze-ri silahlar durmadan patlıyordu. Biz durumu anlamaya çalışırken iş işten geçmişti. İlk mevzi imha edilmişti. Ardından ikinci mevzi-ye saldırdılar. Düşman taramasıyla bir arkadaş darbe almıştı. Bu

arada Ciwan da yaralanmış, buna rağmen yanındaki bayan arkadaş-a hissettirmemişti. Tekrardan ikinci mevziye saldırmaya çalışmış; iki üç bomba attıktan sonra imha olan mevziye girmek isterken mevzide yaralı kalmış bir asker O'na silahını doğrultmuş. Yaralı olarak birbirlerine ateş etmişler ve ikisi de düşmüş. Biz de hem izliyor, hem de cihazdan dinliyor-duk. İlk yaralanmada sesi kesil-mişti. O ateşin altında tüm arka-daşlar her tarafta O'nu arıyordu. Cihazdan adı çağrılmasına ra-ğmen hiçbir ses yoktu. Artık bir şeylerin olduğunu herkes anla-mıştı. Yaklaşık otuz beş-kırk da-kika geçmesine rağmen askerler halen her tarafta ateş ediyordu.

Elimdeki cihazdan askerlerin cihazlarını takip ediyordum. O sırada Ciwan'ın sesine benzer bir ses arkadaşlara çağrı yaptı, ama sesi derin bir vadiden inler-cesine geliyordu. Çok kan kay-betmişti. Daha yarası sıcakken sürünerek kendisini tepeden bı-rakmış, yerini bu biçimiyle arka-daşlara tarif etmeye çalışıyordu. O'nun grubundan *Cemşit* adında bir arkadaş ilk taramada şehit düşmüş, diğer arkadaşlar da si-lah atışlarından dolayı dağılmış-

lardı, ama daha sonra arkadaşla-ra ulaşabilmişlerdi.

Şafaktan önce noktaya varma-mız gerekiyordu. Bütün güçler geri çekilme halindeydi. Her ne kadar bir kayıp ve bir yaralımız olsa da büyük bir darbe vurmuş-tuk her iki eylemde de. Ordu gü-çleri aldığı her darbe sonucu mut-laka operasyonu artırmak ister. Bu bizim tarafımızdan da tahmin ediliyordu. Sabah olurken operas-yonun denetimine girmek için birkaç grubun dışında genel gü-cün hemen geri çekilmesi gereki-yordu. Eylemden dönen arkadaş-ların yanına ulaştığımızda arkadaşlar Ciwan'ı bir sedyede taşıyorlardı. Çok kan kaybettiği için rengi sararmıştı. Beni görün-ce güldü. Arkadaşlarla beraber ben de biraz sedyesini taşımaya çalıştım. Daha sonra yapıya ulaş-mam gerektiği için ayrıldım.

Saat ona geliyordu, noktamızı ulaşmıştık; yaralılar da arkamız-dan getiriliyorlardı. Yanımıza ulaştıklarında Ciwan'ın durumu çok kötüydü. Kolundaki sinir da-marı kopmuştu ve doktor kanı durduramamıştı bir türlü. Artık konuşamıyordu da. Yanına yak-laştım, elini bana uzattı, elini tut-tum; gözlerinin etrafı morarmıştı, başı omzuna düşmüştü ve herkes O'nun artık şehit düşeceğinden korkuyordu. Durumunun farkın-daydı, eli elimdeyken duyguları-ma hakim olamıyordum. Ağlar-ken gözyaşlarımdan bir damla yüzüne düştü ve o anda kendisini toparlarcasına gözlerini açtı ve beni eleştirdi; "*Sen şehadeti bana layık görmüyor musun!*" dedi.

Arkama döndüğümde alay yö-netimi ve bir grup arkadaş da çev-remizde birikmişti. Tüm arkadaş-lar bu durum karşısında duygulanmışlardı. Bu sadece bi-zim kardeş olmamızdan kaynak-lanmıyordu; Ciwan arkadaşın sa-vaşta ve yaşamda çok güçlü özelliklere sahip olmasından kay-naklanıyordu. Yapı tarafından da sevilirdi. Durumu ciddiyetini korurken son anda doktor yetişt-i, kanı durdurarak tehlikeyi önledi.

Doktor bu kadar direnmesine şaşırılmıştı ve yaşama bağlılığının O'nu yaşattığını söylüyordu.

Mücadele arkadaşı ve kardeşi Berivan Zilan

Değerli yoldaşım Berivan!

Hastahaneden döndükten sonra seninle görüşmek isterdim. Fakat bir türlü fırsat bulamadım. Biraz durumun hakkında bilgi edindim. Yaşadığın son olay beni ve tüm arkadaşları üzdü. Bunun derin etkisinde kaldığını duydum. Kendini sorumlu hissetmek, yoldaşından etkilenmek ve olaylara karşı duyarlı olmak kötü değil. Fakat bu gibi durumlarda olumsuz etkilennemeyi bilmek de en doğrusudur. Savaşın gerçekliğini anlayıp ona göre bir üslupla yaklaşmak gerektiğini bilmek lazım. Savaşın sonucunda doğal olarak böylesi durumlar yaşanır. İnsan buna katlanır, fakat kendi payına düşen yetmezlikleri de bilince çıkarıp ders çıkarmasını da bilmeli.

Bu bir savaş ve çok yönlü komple bir savaş. İçinde yengi olduğu kadar yenilgi de vardır. Yenilgiyi tatmayan savaşçı, yenmeyi öğrenemez. Bunların tümü yaşamdan alınan tecrübelerdir. Çetin süreçlerden geçen kişilikler çelimli ve dinç olurlar.

Eminim bunların tümünü iyi anlamış ve sonuç çıkarmış durumdasın. Yine de vurgulamayı gerekli buldum.

1997 yılı parti için bu alanda oldukça heyecanlı ve pratik olarak zorlu geçti. Bunun yakın süreçte meyvelerinin toplanacağını bilmeli sin.

Sonuç olarak sana ve diğer arkadaşlara sonsuz mutluluk, başarı ve moral gücü dilerken, önümüzdeki mücadele sürecinin tüm yoldaşlara hayır getirmesini temenni ederim. Ayrıca Zaxo arkadaş ve takımının size selamları var. Diğer tüm arkadaşların da size selamları var.

Dr. Baran'ın teyzesi Rojda arkadaş vardı. Onun akıbeti hakkın-

da bilgi edinemedik. Arkadaşlar merak ediyor. Net bilgiyi alıp bize gönderirseniz seviniriz.

Ayrıca lazım olur diye size bir miktar malzeme gönderiyoruz. Artık siz veya diğer arkadaşlar değerlendirebilirsiniz. Benim durumumu sormana hiç gerek yok, her zamanki gibiyim.

Yoldaşça Selamlar.

Ciwan Zilan

Berivan yoldaşa!

Devrimin hızla gelişmesi bizi yer yer karşılaştırırken, kimi zaman da istemedik ayrılıklara sebep olmaktadır. Aslında bu defa ayrılmak pek iyi gelmedi. Çünkü aynı alanda kalmamız daha iyi olabilirdi. Ben bunu şanssızlık olarak değerlendiriyorum. Sonucu değiştiremeyeceğimiz için artık üzerinde durmanın fazla anlamı yoktur. Bunun için ileriye yönelik hazırlıklar yapılmalı. Gelmeden bazı konular üzerinde tartışmıştık. O tartışmaların bir sonuç vereceğine inanıyorum. Eğer ayrılmıyaydık böylesi tartışmaları sık sık geliştirebilirdik. Ancak bunun zemini kalmadı, bu yüzden o değindiğimiz konuların bazılarını yeniden değinme gereği duyuyorum.

Kaybettiğimiz noktayı iyi tespit etmeli, oradan yeni çıkışlar yapmalıyız. Daha önce de belirttiğim gibi aşırı derecede saflığı yaşıyorsun; bu kendi başına bir yenilgidir, tedbirsiz olmaktır. Mücadeleyi anlamamaktır. Aynı zamanda taşıdığımız benzer özelliştir. Çözümü ise geçirdiğimiz olumsuz pratiklerin değerlendirilmesidir. Bir çaban ve isteğinin olduğunu gördüm. Bazı şeyler yapmak istiyorsun ancak örgütsüz ve plansızsın ve saflığından kaynaklanan duygusallıkla hareket ediyorsun. Bütün bunların mücadeleye ters düştüğünü söylemiştim. Doğal olmak gerektiği kadar, tedbirli olmak da bir o kadar gereklidir. Yenilmemek için örgütsel tedbiri esas almak gereklidir; bunun için de örgütü anlamak ve uygulamak gerek. Kendini ve toplumu doğru tahlil

edip, doğru bir yöntemle işe başlamak en doğrusudur. Bu hem kişiye hem örgüte kazandırır. Sizin ilişkileri biraz değerlendirmiştik. Gereken ölçüler parti tarafından konulmuş zaten, biz bunu daha derinlemesine tartışmaya çalıştık. Yalnız öyle yeterli değil, çünkü yüzeysel yaklaşıma gelmez, ciddi konulardır. Kadın hareketini güçlendirip geliştirebilmek için dikkatli hareket edip tedbir geliştirmek lazım. Hem tutuculuğa hem de ölçüsüzlüğe girmemek için böyle davranmak gerekir. Bireysel anlamda senden kaygı duyduğumdan değil, örgütsel anlamda kendin kadar çevrendekilerden de sorumlu olduğun için söylüyorum.

Kendini toplumda sivriltecek kadar uç boyutta çıkarma, ayrıca kaçırıncı yaklaşımlar da iyi değildir. Bunun için partiyi korumak ve ilkeli olmak adı altında yönemsizliğe girmemek gerek. Unutmamalısın ki, her doğru her yerde söylenmez ve her doğru her yerde iyiye hizmet etmez. Doğrunun takipçisi olmak gerek; ancak bunu yaparsan örgüte ve bireye yarar verir. Kısa olarak bunları yeniden belirtme gereği duydum.

Bu temelde sana ve tüm yoldaşlara sonsuz mutluluk ve başarılar dilerim. Durumumu merak ettiğini biliyorum, sandığından daha iyi olduğumu söyleyebilirim. Burada vaktimiz iyi geçiyor, asi-avare bir pratik yaşıyoruz. Aşının tatil köyündeyiz. Partinin sunduğu imkanlardan faydalananmaya çalışıyoruz.

Allah bizi hurmadan, çekirge-den ve mixmixtan korusun. Hemşerin Dirok arkadaşın (bu notu yazan) ve diğer tüm arkadaşların selamları var. Orada bulunan tüm arkadaşlara selamlarımızı ilet. Yaptıkları son eylemden dolayı hepsini tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyorum.

Sana da yaşamında başarılar diliyorum.

**Devrimci selam ve saygılar
Ciwan Zilan**

Şergo ŞEXO

DAĞLARIN ASLANI ŞERO

Birilerini anlatabilmek... Evet, birilerini anlatabilirsin. Ama, efsanevi olabilenleri anlatabilir misin? Çok zor.

Evet, dağların aslanı **Şero!** Seni anlatmak istiyorum. Ama nasıl anlatabileceğime karar veremiyorum. Hangi özelliğini, hangi yönünü, hangi duruşunu? Şehadetini görmek, biz yoldaşlarını nasıl zorlamışsa, seni anlatabilmek de o kadar zor.

Biliyor musun Şero heval, babandan senin doğduğun günün kısa hikayesini dinledim. Bunu da dinleyince, yazmakta daha fazla zorlandım. Zor olsa da, seni anlatmaya çalışacağım.

Şero heval, 1975 yılında Afrin'in yurtsever köylerinden Meydan'da dünyaya gelir. 1975 yılı Güney Kürdistan'da Barzani hareketinin çıkışının son bulduğu dönemlerdir. Şero hevalin babası oğluna bundan dolayı *Şergo* adını takar. Amacı, Kürtler özgürleşmedikçe savaşın bitmeyeceğini ilan etmektir.

Şero heval, yurtsever bir ortamda büyür. 15 yaşında ailesiyle beraber Almanya'ya gelir. Almanya'da liseyi bitirir. Lise yıllarında iken Hünerkom'un ilk öğrencilerinden olur ve ilk Kürt ulusal korolarından olan *Koma Berxwedan*'da yer alır. Şero hevalin mücadeleye tanışmasının yılını vermek oldukça zor. Çünkü O, daha çocukluğunda Kürt mücadelesiyle tanışır ve gelişir.

Şero heval, '93 yılında arkadaşlara ülkeye gitmek istediğini bildirir. Arkadaşlar, Şero hevalin eve gidip ailesini ikna ederse gidebileceğini söyler. O da eve gidip ailesine durumu bildirir. Ailesi bunu olumlu karşılar ve destek sunar. Böylece Ağustos 1993'te ülke sahasına geçer.

Ülke sahasında Zagros eyaletinin birçok bölgesinde kalmıştı Şero heval. Kaldığı her yerde iz

❖ Adı, soyadı: **Şergo ŞEXO**

Kod adı: **Şero Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Maydan-Akbaş, Afrin, 10 Aralık 1975**

Mücadeleye katılım tarihi:

Ağustos 1993

Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos**

1998, Xankûrke-Deşta Harte

bırakmıştı. Savaşta, eylemde, görevde, sanatta, neşede, fedakarlıkta hep öndeydi.

Şero heval, Kürdistan tarihini tüm incelikleri ile öğrenmeye çalışıyordu. Yoldaşlarına tarihten kesitler sunuyor, tiyatro ve skeçler yapıyordu. Başkan Apo, "*Bir devrimci en iyi tiyatrocudur*" diyor ya; Şero heval de, devrimi iliklerine kadar yaşayan canlı bir tiyatro sanatçısıdır.

Hatırlıyor musun Şero heval? Seninle 'tiyatrodaki Dehak'ı nasıl canlandırabiliriz' diye tartışıyorduk. O zaman sen, ihanet üzerine tartışmamızdan dolayı içerlemiştin. "*Beni savaşta bir kurşunun yere düşürmesi zordur. Ama ihanetin kurşunu için bir şey diyemiyorum*" demiştin.

Şero arkadaş, savaş sahasında birçok eylemde büyük kahramanlıklar sergilemişti. Bazı eylemlerde küçük sıyrıklar almıştı. Birinde ayağından ağır şekilde

yaralanmıştı. Ama yılmadı, inadına direndi ve halkı için savaştı.

Son eylemde de yiğitçe davranmıştı. Ama ihanetin komplo ve pususu O'nu fizikmen aramızdan aldı. İhanet O'nun ruhunu ve emellerini yemedi; aksine daha da canlandı.

Ağustos ayıydı. Taburumuz birçok eylem yapıyordu. Bu eylemlerin ilk adamı hep Şero heval oluyordu. Son eylemde de genel arkadaş yapısı O'nun katılmasına taraftar değildi. Ama Şero hevalin içindeki ateş ve halk sevgisi O'nu durduramıyordu. O, zorla kendini eylem grubuna koydurttu. Eylem grubuna girince de, -saldırıda usta olduğu için- saldırı grubunun komutanı oldu. Eylem için her şey hazır. Eylem yerine vardığımızda, planda olmayan bir düşman noktası çıktı. Bunun üzerine eylemi, yeniden bir keşif için erteledik. Ancak o anda taburumuzun en gözde iki komutanı olan Menal ve Şero arkadaşlar, "*Biz planda olmayan düşman noktasına bakıp, gelelim*" diyerek, hızlıca hareket ettiler. Öyle hızlı davrandılar ki, "dur" diyemeden aşağıya indiler. O anda ihanetin mermileri, iki kahramanı aramızdan aldı. Tüm arkadaş yapısı orada yemin ederek, bu iki kahramanın intikamlarını alınacağını belirttiler. Aradan bir ay geçmeden, Şero ve Menal arkadaşların yiğit yoldaşları ihanetçilere öyle bir ders verdiler ki, bu güruha unutamayacakları bir gece yaşattılar.

Şero ve **Menal** hevaler Xakurxe'de birçok tepe ve çeşmede adlarıyla yaşıyorlar. İhanet, yalnız ve yalnız Onlar'ın bedenlerini aramızdan alabilmiştir. Onlar yüreklerimizde, duygularımızda, ruhlarımızda her gün bir yönleriyle yaşıyor ve yaşayacaklardır.

Mücadele arkadaşları

Sacide ...

Yükseldin Semalara ZİLAN ve SEMA GİBİ

Dilan yoldaş, 1978 yılında Mardin'de dünyaya gelir. Feodal kalmınların çok yoğun olduğu Mardin şehri ve çevresi, Kürdistan'ın aşiret yasalarının en çok hakim olduğu yerlerinden birisidir. Sistemin bilinçli olarak yöreye dayattığı aşiret kavgaları uzun süre devam etmiştir. Gerek sömürgeciliğin bilinçli politikaları ve gerekse feodal gerici ağaların eliyle bu durum toplumun iç dinamiklerinin gelişmesini geciktirmiştir.

1960-70'li yıllar, dünyada ulusal kurtuluş savaşlarının, sosyalizm öncülüğünde geliştiği ve zaferler kazandığı yıllardır. Bu süreç, etkisini yavaş yavaş Kürdistan'da da göstermeye başlamıştır.

1975'lere gelindiğinde, elinde düşüncelerinden başka bir şey bulunmayan bir avuç insan, Kürdistan'ın dört bir yanına tohumlarını serpererek Ulusal kurtuluş mücadelesini başlatırlar. Bu süreçte Mardin'de de yoğun bir faaliyet yürütülür ve bu halk içinde etkisini gösterir.

1990'lı yıllarda bu etki serhildanlara dönüşür. Mücadele tarihimizin ilk serhildanlarından birisi olan Nusaybin serhildanı ile Mardin halkı artık kopmaz bir şekilde Ulusal kurtuluş mücadelesini sahiplendiğini kanıtlar. Ve bu serhildan sonrası binlerce genç gerilla saflarına akın eder.

İşte **Dilan** yoldaş da bu yeşeren tohumlardan biridir. 1992'de Kürdistan'ın birçok

Adı, soyadı: **Sacide ...**

Kod adı: **Dilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Esendere

yerinde herkesi derinden etkileyen serhildanların etkisiyle mücadeleye katılma kararı alır Dilan yoldaş. İlk geldiği yer Haftanın'dır. '92 yılında burada yaşanan ihanet savaşına henüz yeni olmasına rağmen katılarak ilk savaş tecrübesini edinir. Savaşın sonunda Zelê kampına gider ve burada yapılan düzenleme ile de Serhat eyaletine geçer.

Coşkusu, yoldaşlara bağlılığı ve özellikle güçlü iradesiyle, üstlendiği görevleri en iyi şekilde yerine getirmeye çalışmasıyla tanınırdı Dilan yoldaş. Serhat gibi soğuk bir alanda kış süreçlerinde, kar fırtınalarına rağmen yaşamayı öğrenmişti. Acaba insanlar zorluklarla yaşamayı bir kader olarak mı

algılamışlar, yoksa bunu yaşamın bir parçası olarak mı kabul etmişler? Sebebi ne olursa olsun gerilla yaşamını sevmeden, amaca bağlı olmadan yaşamak, zorlukların üstesinden gelmek çok zordur. Gerillayı ayakta tutan da daha çok irade ve mücadeleye bağlılıktır. Yani ideolojidir. Dilan yoldaşın da en belirgin özelliği, çok güçlü bir iradeye sahip olmasıydı. Enver Paşa'nın bile on binlerce ölü verdiği Serhat soğuklarında, O yoldaşlarıyla birlikte en az imkanla en iyi yaşamayı becermeye çalışıyordu.

1994 yılının sonlarına kadar Serhat eyaletinde kalan ve birçok eylem ve çatışmaya katılan Dilan yoldaş, yapılan düzenleme ile tekrar Zagros eyaletine geçer. Zagros eyaletinde birçok bölgede kalır. '98 yılı bahar ayıyla birlikte Yüksekova'nın Esendere alanına gönderilir.

Esendere bir geçiş hattı olduğu için önemli bir alandı. Hem gerilla, hem de Türk ordu güçleri bu alanda yerleşebilmek için amansız bir mücadele veriyorlardı. Ayrıca yörede koruculuk da mevcuttu. Dilan yoldaş hem Türk ordusuna, hem de koruculara karşı yapılan birçok eylemde yerini aktif olarak almıştı. Ama bu yılın ortalarında girilen bir çatışmada ölümsüzlük tacını giyerek semalara yükseldi. Zilanlar gibi, Semalar gibi...

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Gülser Mollaoğlu

“Bu bahar başka olacak”

Dağlarına bahar gelmiş memleketimin.”

Ahmet Arif’in bu şiirini anımsatan bir gün... Dağlar yeşile, yeşil de kırmızıya ve sarıya boyanmış yer yer.

Evet, bir başkadır bahar Kürdistan’da. Yeni umut, yeni başlangıçtır. Yine en güzel baharlardan birisini karşıladık Özgürlük Vadisi’nde. Ve özgürlük çiçeklerini kokladık doğaya. Buz gibi kaynaklardan içtik kana kana. Yanında bıraktıklarımızın intikamıyla sarıldık bahara, bahar da bize.

Bu bahar neyi getirecekti?

Fakat biz ne olursa olsun halkımıza, kahramanlarımıza baharı müjdelemeye söz vermiştik. Sen de bunu müjdelemek için vurdun Dersim’den, Amed’den, kapıldın özgürlük rüzgarının esintilerine. Yıllardır aradığın ama bir türlü bulamadığın bir mekandaydın. Hiç benzemiyordu daha önceden tanıdığın, kaldığın yerlere. Her şey yeniden öğretiliyordu. Yeninin merkeziydi burası. Yıllardır pişerken düzenin çirkeflüğünde, yabancılaşmıştın bu yeniye. Varolan bir yücelikti ve onun karşısındaki cüceliğimizi anlayamamıştın. Neydin, kimdin ve nasıl olmalıydın? İlk bu sorular belirdi kafanda. Cevap karşında, yakınındaydı, ama sen ona uzaktın. Oysaki bir uzatsan elini, özgürlük tutardı. Gidip geldin, dövüldün okyanus dalgalarıyla. Bir yandan erişilmesi imkansız görünen büyük bir güzellik, diğer yandan ise çirkinliklerimiz. Bu

❖ Adı, soyadı: **Gülser (Faika) Mollaoğlu**

Kod adı: **Reyhan Çewlik**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1998, Xankûrkê**

güzelliğe erişmeye, güzelleşmeye gelenlerimizdendin. Güzelliğe yaklaştıkça açtın birer birer yüreğinin kapılarını. Kilitleri koparman kolay olmamıştı ama, bir ikisini kırmayı başarmıştın. Yücelik tohumları düşerken yüreğine, tek tek döküldü pasların. İşte sen de vardın bu tarih sahnesinde. Bir kadın olmanın, PKK’yi bir kadın olarak tanımanın mutluluğuna, onuruna eriştin. Kavgaya zordu, ama nasıl verilmesi gerektiğini öğrenmiştin en azından.

Tarihi sorgularken ilmek ilmek çözülen yanlarımızla daha da gelişti kavgamız. Geç de olsa öğrendin gerçeği. Senden alınan, derinliklere gömülen ve

kaybettirilen gerçeği. Gerçek sendin, sen gerçek...

Yeniden ülkeye dönerken yüreğinde filizlenen yaşam tohumlarını daha da büyütme, serpiştirmeye ant içmiştin. Evet Dersim’in yiğit kızı, bu kez de vurdun Zagroslar’a. Munzur’un asiliklerini gördün, sevdalandın Zagroslara. Çarçela ilki oldu. Bir şeyler yapmanın hırsıyla sarıldın günlere. Azmin, coşkunun, atıklığın en büyük miras olacaktı bizlere. Emeği sevmiştin, onunla olacağını anlamıştın. Büyük emeğe layık olmanın kararlılığıyla ilerlemeye başladın. Acıyı ve zorlukları sevmesini de öğrenmiştin. Çünkü onların seni daha da güçlendireceğini, güzelleştireceğini artık biliyordun.

Zagros eteklerinde yoğunlaşan kadın yoldaşlarıyla ’97’yi yargılayıp çözümlerken, ’98’de daha da güçlü yürümenin gücüne eriştin. Kış süreci boyunca Özgürlük Komutanı, Zagros eteklerinde uyarlaşan kadından bahsetti. Her seferinde yüreğini yakan bu belirlemeler, gözlerinde ateş gibi yandı. “Geçmişin özeleştirisini içeren bir pratiğim olmalı” derdin. Yüreğindeki burukluk bundandı.

Gel papatya takayım saçlarına

belki son baharımız seninle bir dahaki sefere bizim olmayabilir, burada

Özgürlük çıkışında geriye dönüşün tüm kapılarını kapat-

Reyhan Çewlik ile kızkardeşi Dilan Çewlik

manın kararlılığı ve çabasıyla karşıladın baharı. “*Bu bahar başka olacak*” dedin. Silaha sevdalı yüreğin yanıp bitmeyen bir yangın yeli gibiydi. “*Yarım kalan yanıımı tamamlayacağım*” diyerek büyük tutkularla savaşa gitmeyi dayattığın günleri hatırlıyorum. Düzenlemelerde basına verilmene rağmen, savaş konusunda dakika dakika, an be an dayatarak ikna etmiştin komutanını.

İşte yine sıcak mevsimlerde silahınla koyun koyunaydın. Ne de özlemiştin onları. Kusakaktın tarihsel kinini. Tek tek geçiverdi gözlerinin önünden yolda sessizce ayrıldıkların. Birden Dersim’e uzandın, el verdin **Dilan**’a. Yüreğindeki kızıl gülün adıydı. Ancak bir yıl kalabilmiştin O’nunla. “*Her zaman O’na layık olacağım*” derdin. Bir kardeşin ablasına layık olmanın sınırlarını da aşan, gittikçe daha da büyüyen bir yürek, bir beyindi

seninki. **Rojhan, Sara** ve daha niceleri geçti gözlerinin önünden. Ve yüreğin birden şahlandı. **Agirî**’ye ulaştı çığlığın. Özgürlük komutanın bu sefer karşıdaydı. Gözlerin zafer parıltılarıyla doldu o an.

Eyleme ne kadar büyük bir coşku ve kararlılıkla gittiğini anlatıyorlar yoldaşlar. Altı şarjör, altı bomba almana rağmen, “*Bir kuş kadar hafifim*” demişsin. Asıl yüreğindi yürüten seni. Son ana kadar sıkılmışın kurşunları, bombaların her birini hainlerde patlatmışsın. En son sararken etrafını hainler, son bombayı da kendine ayırmışsın. Bir bomba da sen yaptın kendini hain düşmanında. **Bese**’nin ruhunu daha da doruklaştıran **Beritan**’la tanıştın Özgürlük Vadisi’nde.

Dersim’in yiğit kızı! Reyhanlar koyduk başucuna ve nice Reyhan kokuları yayıldı Özgürlük Vadisi’nde. Biri solar, biri açar...

Anlatmak seni yeni Reyhanlar’a, ulaştırmak Munzurlar’a. Zilan olmak, Reyhan, Zilanlaşmak. Sen oldun yüreği yiğit kız, bir Zilan da sen oldun, ihanetçilerde patlayan. Yıktın sınırları büyüyen yüreğinle.

Yazmak seni geleceğe... Biliriz sözlerimiz yetmez, kale-mimiz tutuk. Seni anlayabildiğimizce yazdık ya da içimizdekilerle.

Güneş birdir, yakıcıdır ve güzeldir. Ve biz söz verdik sizler gibi Güneş’in kızları olacağımıza.

Zagros’tan mücadele arkadaşların

*Destanlar söyledim
masallar dizdim
şiiirler okudum
İskender’i
Yavuzlar’ı*

*Kemaller’i tanıttım
çakılsın diye belleklerine
İdris-i Bitlisileri de
iyi belletim
Rayberler gibi piçlerimi de
hiç unutmadım
koynumda beslediğim o kör
yılanları
ve kurtuluş dedim
geçmişin lanetinden
ve kurtuluş dedim
ölü sefil inkarcı yaşamdan
ve kurtuluş dedim
çağın rezil kakhahasından
ve kurtuluş dedim
saldım savaşa*

*Düğüne uğurlar gibi
dopdolu yürekle
kulakların arkasında
kızıl güllerle
ben anaydım çünkü
ben Kürdistan’dım!*

Yakup KAYA

O'nu yaşatan başarıya kilitlenmektir

Şehitler PKK'de yaratılan değerlerin bileşkesidir. PKK bir yaşam ve dünyaya bakış açısıdır. Düşmanlığı hiçbir zaman kendisine yaşam kaynağı görmemiş ve yapmamıştır. Kendisine düşman gözükkenleri dahi her zaman kazanmayı esas almıştır. Onun şehitleri de böyle bir yaşam ilkesi içinde mücadelelerini yürütmüşlerdir.

PKK'yi bir savaş örgütü olarak lanse etmek veya etmeye çalışmak en büyük aldatmacadır. PKK savaşı yalnız ve yalnız barış ve kardeşlik için geliştirmek zorunda kalmıştır. 27 Ağustos 1998'de şehit düşen **Bedran** arkadaşın da yaşamına ve ideallerine damgasını vuran "barış için savaş"tır.

Bedran arkadaş 1971 yılında ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak Hilvan'da dünyaya gelir. O'nun doğum yılı Kürtler'in yeni yeni kıpırdanmaya başladığı yıllara rast gelir.

Bedran arkadaşın daha çocukluk yıllarında en çok hoşlandığı şeylerden biri saz çalmaktır. Henüz sekiz yaşında saz çalmasını öğrenir. Bedran arkadaş ailesiyle birlikte bir gün Amed zindanına gider. Burada PKK'nin kurucu üyelerinden Kemal Pir arkadaş ziyaret eder. Kemal Pir arkadaşın isteği üzerine saz çalıp bildiği devrimci türkülerini söyler. Kemal Pir yoldaş umut dolu gözleriyle Bedran arkadaşına bakıp, "Sen büyüdüğün ve devrimci bayrağı kaldırdığın zaman bu ülkeye kardeşlik, sevgi ve gerçek özgürlük gelecektir" der.

Gençlik yıllarına kadar Hilvan'da kalan Bedran arkadaş 1989 yılında Avrupa'ya çıkar. Avrupa'da kendi kişiliğini ve kimliğini yitirmez ve 1994 yılında Türk kökenli bir bayanla evlenir. Bu evlilikten Dilara isimli bir kızı olan Bedran arkadaş, 1994 yılında partiye katılmaya karar verir.

Bedran arkadaşla ARGK saflarında tanıştık. Biz henüz Önderlik Saha-sı'ndan ülkeye yeni geçmiştik. O da bizden yedi ay önce Önderlik Saha-sı'ndan ülkeye giriş yapıyordu. Tanış-

♣ Adı, soyadı: **Yakup KAYA**
Kod adı: **Bedran Suruç**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan-Urfa, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Avrupa**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1998, Baraj tepesi-Gever**

mamızla birlikte geldiğimiz sahadaki gelişmeleri sormaya başladı. Ve etraftan gelen arkadaşlarla birlikte bir siyasi tartışma ortamı yarattı. En çok dikkat çektiği ve derinleştirmek istediği nokta Başkan Apo'yla Yalçın Küçük'ün tartışma ve sohbetleriydi. Bu sohbetin özünü Türklerle barış ve gelişebilecek Demokratik Cumhuriyetti. Bunun için Bedran arkadaş özellikle, "Barış istiyorsak -ki istiyoruz- savaşımızla Türk devletini bu çizgiye getirmeliyiz" diyordu. Yanımızda bulunan ARGK savaşçılarına ve özellikle de Türkiyeli olan Haki arkadaş "Haydi heval Haki, özgürleşen Kürtler ve dönüşecek Türkiye için mücadelemizi yükseltelim!" diyordu. Haki arkadaş hemen Bedran arkadaşına dönüp şakavari bir siyasal dille "Rojbaş, şimdiye kadar yaptığımız nedir?" dediğinde tüm arkadaş yapısında bir kahkaha koptu.

Bedran arkadaş parti yaşamı boyunca ideal ölçülerden taviz vermeyen bir kişiliğe sahipti. O'nun olduğu yerde başarıya kilitlenmekten

başka bir düşünce kendini yaşatmazdı. O, bu mücadelenin halkların birliği temelinde sonuca gitmesi için yapabileceği her şeyi yapmaktan kaçmayan bir pratiğin sahibiydi.

En son gittiği eylem de böyle bir eylemdi. Tüm arkadaş yapısı Başkan Apo'nun 1 Eylül 1998'de savaşı durdurmak için açıklamalar yapacağını tahmin ediyordu. O'na en büyük desteği vermek amacıyla siyasal sonuçlara yol açacak eylemler geliştirmek tek amaçtı. Gelişecek eylemler ne kadar güçlü olur ve sonuç alırsa, barış açıklamaları da o kadar güçlü olacaktı. Bundan dolayı tüm ARGK üyeleri bu eylemlerde görev almak için büyük çaba harcıyordu.

Bedran arkadaş da kendisini zorla böyle bir eylemin içine koydurttu. Eylem Zagros eyaletinde bulunan Gever bölgesinin Baraj tepesine yönelikti. Bedran arkadaşın görevi saldırı grubundaydı. Eylem günü Bedran arkadaşın gözlerine bakan, O'nun bize anlattığı Kemal Pir arkadaşın gözlerini anımsıyordu. Gözleri umut doluydu. Adeta "Bu sefer Başkan Apo'ya verilebilecek her türlü destek verilecektir" der gibiydi.

Büyük bir moral ve coşkuyla eyleme giden arkadaşlar çok kısa sürede amaçlarına ulaşmışlardı. Fakat Bedran arkadaş başarılı eylem sonrası arkadaşların geri çekilmesini sağlamak için geride kalmıştı. Herkes sağlam olarak geri döndükten sonra geri çekilmeye başlayan Bedran arkadaş arkadan gelen hain bir mermiyle yaralanmıştı. Arkadaşlar hemen sırtlayıp eylem noktasından çıkarttılar. Yaralıyken dahi gözleriyle etrafına umudu, kardeşliği, barışı yayan Bedran arkadaş, 18 saat direndikten sonra şehadete ulaştı.

Evet Bedran yoldaş! Senin ideallerin, amaçların bize her zaman bir yaşam ilahisi olacaktır. Biz yoldaşların sana söz veriyoruz ki; ülkemizde kardeşlik ve barışı özgür ortamlarda yaşatacağız.

Mücadele arkadaşların Eriş ve Anter

Zeynel Abidin KAYA

Bir nergiz tohumu gibi düştü toprağa

Gökhan yoldaş, 1972 yılında Antep'in İslahiye ilçesinin, Haltanlı köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak gözlerini dünyaya açar. Sömürgeciliğin yarattığı düzen ortamında tahsilini yapmaya çalışır. Çevresindeki eski devrimci kültürden etkilenir. Okul döneminde gelişen Ulusal kurtuluş mücadelesi, ARGK eylemlilikleri ve çevresinde gerçekleşen partiye katılımlar, O'nun da mücadeleye ilgi duymasına yol açar. 1992 yılında bir grup arkadaşıyla birlikte partiye katılma amacıyla yola çıkar. Ama yakalanarak tutuklanır ve ardından da hemen askere gönderilir. Bütün bunlara rağmen yüreğindeki özgürlük ateşi sönmez; dağlara ve partiye kavuşma istemi yüreğinde kor bir ateş gibi sıcak kalır.

Gökhan yoldaş askerliğini tamamladıktan sonra yeniden yetiştiği çevreye gelir. Gerillaya ulaşma arayışlarını burada daha da artırır. Bir yandan çevresindeki insanları yurtseverleştirmeye, ulusal mücadeleye çekmeye çalışırken, diğer yandan da gençleri mücadeleye katılıma teşvik eder. Bu yönüyle çevresinde bir çekim merkezi haline gelir. Kısa süren bir beklemenin ardından sonunda isteğine ulaşır ve Önderlik Sahası'na gönderilir. Artık Parti Merkez Okulu'nun bir öğrencisidir.

Rüyalarında gördüğü, büyük bir hayranlık duyduğu ulusunun Önderi Başkan Apo'yu ilk defa canlı olarak karşısında görünce kalbi göğüs kafesinden fırlayacakmış gibi olur. İlk heyecanlar geçtikten sonra merkez okuldaki eğitimler sayesinde hem ulus, hem halk, hem de kendi gerçekliğini görmeye başlar. Özellikle Başkan Apo'nun kişilik çözümle-

❖ Adı, soyadı: **Zeynel Abidin KAYA**

Kod adı: **Gökhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Haltanlı**

Köyü-İslahiye, Antep, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1998, Miros-Zagros**

meleri sayesinde anlam veremediği birçok şey kafasında netleşir.

İlk defa böyle bir eğitime katılmaktadır. Bunun için bu fırsatı iyi değerlendirmek ister. Eğitimi oldukça dikkatli dinler, anlayamadığı yerleri sorar, yoldaşları ile tartışır ve bolca kitap okur. Gerilladan gelen arkadaşlara gerilla hakkında sorular sorar, savaş ve ordu hakkında bilgi edinmeye çalışır. Canlı ve hareketli oluşu herkesle kolayca ilişki kurmasına yol açar.

1997 yılı başında merkez okuldan ayrılarak ilk pratik sahası olan Miros alanına geçer. Burada askeri eğitimden geçtikten sonra ihanetçi güçlere karşı savaşta aktif yer alır. Doğruları radikalce savunur, yanlışların üzerine ise amansızca gider. Henüz gerillada yeni olduğu için temkinli hareket eder, heyecanı-

na yenilmemeye çalışır. Bu yüzden birçok eylem ve göreve hep kendisini önerir, bu şekilde ace-miliğini aşmaya çalışır.

Gökhan yoldaş '98 başında yeni oluşturulan hareketli karargah birliğinde BKC'ci olarak yer almıştı. Bu yıl Türk ordu güçleri Botan'da, Amed'de yüz binlerce asker ile operasyonlar yapıyordu. Final yılını kazanmak için yoğun çaba harcıyordu. Bu amaçla 20 Mayıs'ta Güney'e de büyük bir operasyon düzenlemişti. Tabii ki KDP'li peşmergeler operasyonun en önünde yer alıyordu. Bütün stratejik tepelere indirme yapılmış, her vadi tutulmuş, arazi arama taraması yapılıyordu. Çatışmalar çok yoğun ve şiddetli geçiyordu.

Gökhan yoldaşın içinde bulunduğu bölük **Nergiz** tepesinde konumlanan düşman güçlerine karşı bir eylem gerçekleştirme hazırlığı içindeydiler. Yapılan planlama sonucunda tepeye yönelen gerilla birlikleri eylemi başarı ile yapmış ve birçok silah kaldırmışlardı. Geri çekilme sırasında darbe yiyen düşman güçleri eylem yapılan yere yaklaşamadıkları için yoğun bir havan saldırısına başlamıştı. Geri çekilmekte olan güçlerimiz dikkati elden bırakmadan, havanlardan korunarak hızla uzaklaşmaya çalışıyordu. Ama atılan havanlardan bir tanesi Gökhan yoldaşın çok yakınına düşmüş ve O'nun şehadetine sebep olmuştu.

Gökhan yoldaş, bir nergiz tohumu gibi toprağa düşerek şehitler kervanına katıldı. Anısı önünde saygıyla eğiliyor, uğrunda şehit düştüğü davasına sonuna kadar bağlı kalacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mehmet REŞİT

Uğruna dilana durdu dağlar

İnsanı ayakta tutan en temel öğelerden biri moraldir. Moral, düşüncenin yaşama yansımasıdır. İnsanın iç ve dış çelişkileri, moral boyutuyla yaşama yansır. İç ve dış çelişkilerdeki muğlaklık belirsizliğe yol açar. Yaşamdaki netlik bu durumlardan kaynağını alır. Devrimci kişi duruşu ve yaşamıyla bunları aksettirir.

Dilxaz arkadaş, 1970 yılında Kürdistan'ın Küçük Güney parçasının Afrin Bülbül nahiyesinin Kurbil köyünde, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ekonomik nedenlerden dolayı ancak ilkokula kadar okuyabilir. İlkokulu bitirdikten sonra köyde çiftçilik yapmaya başlar. Çiftçilik yaptığı yıllarda, bireysel olarak kendini geliştirmeyi ihmal etmez. Gençlik yıllarında köyden ayrılıp işçilik yapmaya başlayan Dilxaz arkadaş mekanik sahayı kendine meslek edinir ve kısa sürede bu dalda ustalaşır.

İşçilik yapmaktadır ve sömürldüğünü de bilmektedir. Bunun için arayışlar içindedir. Proletarya ideolojisi ilgisini çeker ve araştırmaya başlar. Ulusal bilincin de gelişmesiyle, proletarya ideolojisine endeksli bir ulusal örgüt arayışına giren Dilxaz arkadaş, Kürt örgütlerini araştırmaya başlar. Araştırmalar sonucu partinin gerçekliğini kavrayan Dilxaz arkadaş, '87'de katılması gerektiğine karar verir. Ama bazı kişilerin yetmezliklerinden dolayı bu gerçekleşemez. Yanlış yaklaşırlar ve incitilir. Bu durum karşısında sessiz kalan Dilxaz ar-

❖ Adı, soyadı: **Mehmet REŞİT**

Kod adı: **Dilxaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım**

1998, Deşta Heyatê-Zagros

kadaş, askerlik çağı geldiğinde askere gider. Askerlik dönüşü partiyle dost temelinde ilişkilerini devam ettirse de, bir türlü kendisine yapılan hatayı sindiremez, kafasından atamaz.

1991 yılında Afrinli Rıfat arkadaşın şehit düşmesi, Dilxaz arkadaşın iliklerine kadar sarsar. Yine bu süreçte Afrin'in genelinde çok sevilip sayılan Hüseyin arkadaşın yaralı olarak gelmesi ve Dilxaz arkadaşla çok sert ve çetin tartışmalara girmesi, geçmişteki yarası için merhem olur.

1992 yılında profesyonel boyutta partiye katılarak bir süre cephe faaliyetlerinde yer alır. Cephe faaliyetleri sırasında partiye rapor üstüne rapor yazarak bir an önce sıcak savaş sahasına git-

meyi önerir. Netleşmenin tek yeri gerilladır. Savaş ortamı insanı hem geliştirir hem de olgunlaşmasını sağlar. Bu yüzden gerillaya gitmek temel amacdır Dilxaz arkadaşın. Sonunda bu isteği gerçekleşir ve ARGK saflarına katılır. 1993 yılında Güney kamplarına ulaşan Dilxaz arkadaş, askeri eğitim sonrası Zagros eyaletine gönderilir.

Eyalette o dönem savaşın en kızgın bölgesi olan Herki'ye kendisini öneren Dilxaz arkadaşın, gelişiyi sıcak savaşla tanışması bir oldu. Kısa sürede tecrübesizliğini giderdi ve birliğin moral gücü oldu. Birçok arkadaş yeni olan bu arkadaştan güç alıyordu. Her türlü göreve ve eyleme hep gönüllü oluyor, üzerine aldığı bütün görevleri de elinden geldiği kadar başarıyla yerine getiriyordu.

1994-95 yılı pratiklerini Gerdiya bölgesinde geçirdi. Burada da üzerine düşen görevleri büyük bir çaba ve moralle gerçekleştirmişti. Bir gerillanın yaşamdaki duruşu savaştaki başarısına da yansır; işte Dilxaz arkadaş, yaşamda nasılsa eylemde de öyleydi. Tüm arkadaş yapısı Dilxaz arkadaşın komutasında eyleme gitmek isterdi. Çünkü O eyleme girmişse, başarı kesindi.

Başarılı olmasının arkasındaki en büyük kaynak, ideolojisinden aldığı moraldir. Moral ve coşkunun boyutu eylemin sonucunu etkilediği için, Dilxaz arkadaş her eylem öncesi dilan tutmayı kendisine bir alışkanlık edinmişti. Yağmur olsun, fırtına olsun, is-

terse hava karlı olsun, O dilanını tutar, öyle eyleme giderdi. Dilxaz demek, dilana kalkış demektir.

1996 yılı pratiğini Herki ve Çarçela'da geçiren Dilxaz arkadaş, '97 yılının başında Zap sahası üzerinden Kandil'e geçti. '97 yılında Güney savaşında yerini alarak ilkel milliyetçi işbirlikçilere karşı savaştı. Burada B-7 ve BKC kullanıyordu. Herkes tepe baskınlarını bombalarla başlatırken, O B-7 ile başlayıp mevzileri kaldırıyor.

Dilxaz arkadaşı yalnız eylem ve yaşamla tanımak yetmez. O'nun olduğu yerde örgüt kuralları istisnasız yerine getirilirdi. Moral dağıtırdı ama, laçkalığa izin vermezdi. Espri yapar, fakat ilkelerden taviz vermezdi.

1998 Kasım ayı yine işbirlikçilere karşı yoğun eylemliliklerle geçiyordu. Her gün birkaç noktada eylemler yapılıyor, işbirlikçilere önemli kayıplar verdiriliyordu.

Yine böyle bir günde yapı bir araya gelmişti. Eylem, Deştê Hayati'ye bağlı Tiyasori köyünün tepelerine yapılacaktı. Alanda şehit düşen arkadaşların intikamı ve Parti Önderliği'ne bağlılık eylemiydi. Ondan dolayı tek şart başarmak ya da başarmaktı.

Dilxaz arkadaşın görevi saldırı grubuna yardımcı olmaktı. Yani saldırı grubu bir sorun yaşarsa, hemen müdahale ederek boşlukları doldurmak veya savunma yapmaktı. Ama O ve grubu eylem başlar başlamaz yedek güç olduğunu sanki unutmuş gibi bir çırpıda mevzileri kaldırıp tepeye çıktı. Tepedeki bütün mevzileri almışlardı ve silahları toplamak istiyorlardı. O anda karanlığın derinliklerinden gelen bir suikast kurşunu O'nun şehitler kervanına katılmasına yol açtı.

Cenazesi arkadaşlar tarafından alınıp özgür dağlarda askeri törenle toprağa verildi. Cansız duran bedeni dahi arkadaşlara gü-

lümseyordu. Yüzündeki tebesüm ve gamzeler adeta "ölmedim, yaşıyorum" der gibiydi.

Elbette Dilxaz arkadaş, sen ölemezsin, bedeninin her ne kadar soğuyup aramızdan gitse de, senin sıcaklığın, tebessümün, esprilerin, moral dolu bakışların ve sözlerin hep aramızda olacak. Daraldığımız an "Dilxaz" deyip coşacağız; coşku ve moral senin biz yoldaşlarına bıraktığın en büyük miras olacak. Tereddütsüz tüm yoldaşların bu sözü sana veriyor.

Bunları anlatırken dahi, gülümsemen aklımızdan ve hatıralarımızdan hiç kaybolmuyor. Biz yoldaşların seni hep moral ve coşkuyla anacağız. Arkandan yas değil, dilan tutacağız. Zaten Dilxaz'ımıza yakışan da bu değil midir!

Mücadele arkadaşları

Yirmi sekiz yoldaşın anısına

BEZAR'A YAKARIŞ

*Ey! Gem vurulmaz,
boyun eğmez dağlar!
Ey! Her karışı kanla sulanan
koca Bezar!
Ey! Yiğit canlarıyla kızılbaşan güneş!
Ey! Tarihin beşiği Nemrut!*

Duyun! Duyun bizi, 28 can daha verdik bu topraklara. Her biri kıpkızıl mayıs rengine, tam da mayısın on beşinde. Nice tohumlar ektik Bezar'a, nice yiğitler. Canları Bezar'ın koynuna gömdük, tohum çiçek açsın diye. Ve Mezopotamya'yı rengarenk süslesin diye, can verdik birer birer. Bir bilseniz Bezar dağındaki yaşam çiçeklerini! Ve bir bilseniz Napalmlara inat yeşeren kan çiçeklerini! Bir bilsen Bezar, bir bilsen! Bir bilsen 28 can, 28 fidanın Napalm ve kimyasal gazlara direnişlerini! O an neden bir ah bile etmedin Bezar? O an neden kucak açmadın evlatlarına? Vicdanın o kadar mıydı Bezar? Vicdanın taş mıydı? Oysaki sen gördün. Sen de şahit oldun o kansız ölüme. Anlat Bezar anlat! Toprağın nasıl bir başka kavrulduğunu, havanın nasıl bir başka solduğunu, taşların nasıl siyahlaştığını, canların nasıl kömürleştiğini, anlat Bezar anlat! Ve kömürleşmiş canları anlat ki tarih utansın, anlat ki Gılgamış bir kez daha bu topraklarda ölüm-süzleşsin, anlat ki Şamaş'ın güneşi Nemrut'ta değil, Bezar'da doğsun. Ve duysun yer-gök, cin û mecün. Duysun sesini, taşlaşmış yürekler, felç olmuş beyinler. Karanlıklar aydınlansın artık, karanlıklar aydınlansın Bezar! Bilmelisin çoktan doğmuş güneş, taa Eruh'tan doğmuş, Gabar'a uzanmış, ulaşır olmuş Cudi'ye, Zagros'a. Koca Ağrı'den bile görülür olmuş. Sen neden daha güneşi ararsın öyle?

Ey Bezar!

Ülkemin bahtsız gelini, lal olmuş, biçare olmuşsun yine. Kolay değil 28 cana mezar olmak. Kolay değil bilirim. Tarihten bilirim, yaşlıdır tarihin. Bir çınar kadar yaşlıdır. Belki de daha yaşlı. Kim bilir belki de Adem'e kadar uzanır tarihin. Yanı başında Nemrut hala dimdik ayakta. Güçlüdür nedense. Parlak bir güneşten alır o gücü. Tarihe uzanır ve sabahın o tan atmasında ufukta görünür. Ama ya sen! Sen

öyle misin Bezar? Söyle bana. 28 cana sahip çıkamadın, söyle! Sen mi suçlusun, yoksa tarihin lanetlileri mi? İtiraf et! Yoksa tarih asla seni affetmeyecek. Seni lal etmişler değil mi? Sana söylet-meyecekler. Bir müddet itiraf etmeyeceksin gerçekleri, biliyorum. Ama bir şey daha biliyorum ki, bir gün söyleteceğiz sana. Bir gelecek, bir mabet dikip Bezar'ın üstüne, adına "Bezar özgürdür" diyeceğiz. Ve 28 canın ismini o puslu zirvelerinde güneşe çakacağız ve her tan atımında bu ülkenin çocukları gelip adak adayacaklar güneşe. Selam duracaklar o yiğitlere. Bir an için soluyacaklar seninle o Napalm gazını. Belki ölmeyecek onlar, ama 28 canın kansız ölümünü hissedecekler iliklerinde. O zaman **Melik** isminde bir yiğidi görecekler çocukları! Görecekler tan atımında güneşe uzanan bir turna katarını. Melik önde, arkasında 27 can daha var. Keşke şimdi bir anlatsam da, bir anlatsam Melik'i. Bilmem ki nasıl anlatsam Bezar! Bilmem ki nasıl anlatsam Melik'i! Ya o daha güneş yüzü görmemiş gencecik 27 canı nasıl anlatsam? Eksik anlatsam da bağışla beni Bezar, bağışla. Ben yine Melik'i anlatayım o cengaverlerin anısına. Nasıl anlatayım o dağ yüzlü cengaveri? O Piran gülüşlüyü nasıl anlatayım? Koyê Sipî'ye bakan tek katlı betonarme evlerini? Daha beşlikte iken annesinden duyduğu;

Oy lawo... oy lawo!

Derdî kolî mayey tu zaf!

Ez çi vajo çi ne vajo!

Ez kira vajo kira ne vajo!

Ağıtları nasıl anlatsam? Piran'da çocukluğunu mu? Okula giderken çalışkanlığını mı? Ve ben emeğimle öğrendim, siz de emeğinizle öğrenin deyişini mi anlatsam sizlere. Yoksa, Adana günlerini mi? Hayır hayır! En iyisi üniversite yıllarını anlatmak. Ya o yılları nasıl anlatsam? Kendisiyle buluşma, özüyle tanışma, ülkesiyle sözleşmesini mi anlatsam? Nasıl anlatsam o yılları? Kabına sığmayan bir delikanlıyı mı anlatsam? Fırtınalaşan bir ülke özlemini mi anlatsam, yoksa Melik'in gerilla olup dağlara çıkmasını mı Bezar? Dağlardan

bir şahin gibi süzüldüğü o an'ı anlatmak o kadar zor ki. Ve o dağları fethe-den yürüyüşünü. Bilmem ki hangisini anlatsam Bezar?

Siz bilir misiniz dağı şehre taşırmayı, şehri dağlaştırmayı? Ya siz bilir misiniz Melik'in komutasında yaşamın güzelliğini, duruluğunu, roman sadeliğinde o akıcı anlatımını mı? Bilmeyizsiz, çünkü görmediniz emeğin, bilginin deryasında Melik'in nasıl yüzdüğünü. Çünkü görmediniz ondaki yoldaşlığa bağlılığı, sevgiyi, saygıyı, ruhlara akan inancı. Çünkü görmediniz halk sevgisini, Önderliğe bağlılığını. Ama eminim ki, görseydiniz siz de severdiniz benim gibi O'nu. Siz de severdiniz, ciddiyetini, örgütçülüğünü ve üstün insan vasıflarını. O'nunla olsaydınız bir parça kendinizden bilirdiniz derim size. O'nunla fırtınalaşır, dağlara kanat çırpardınız. O'nu, görenler bilir. O'nu anlatmak, O'nunla yaşamak, O'nunla olmak nedir bilir misiniz? Bir parça gerillayla olmak, bir parça tarihle olmak gibidir.

Ey gözü yaşlı Bezar!

O'nunla en son sen birlikte oldun. Yönünü sana vermişti, sana sığınmıştı. Seni dost bilmişti 27 yoldaşıyla. Çocuklar gibi şendiler ve bir oğul şefkatiyle sığınmıştı sana. "Bu dağ zelzele olup yıkılsa da başımıza taş yağmaz" dercesine güveniyorlardı sana Bezar. Hiç acımadın onlara değil mi? Susma öyle Bezar, susma. Sen de suçlusun, sen de...

Sessiz duruşun neden?

O zehirli gazları emişin neden?

Oysaki bir alazlınsan içinde, bir volkan olup patlasan o tarihin kerberosların üzerine... Ne olurdu sanki? O zaman Melik ve 27 cana mezar olmazdın belki. O canlara bir can katmazdın belki. Seni insafsız yargıladığımı sanma. Seni değil, senin şahsında senin bedeninin üzerinde yanan, yıkılan bu vahşeti yargılıyorum. Öfkem sana değil, seni bu vahşete zorla tanıklık ettiren insanlık düşmanı lanetlileridir.

Mücadele arkadaşları

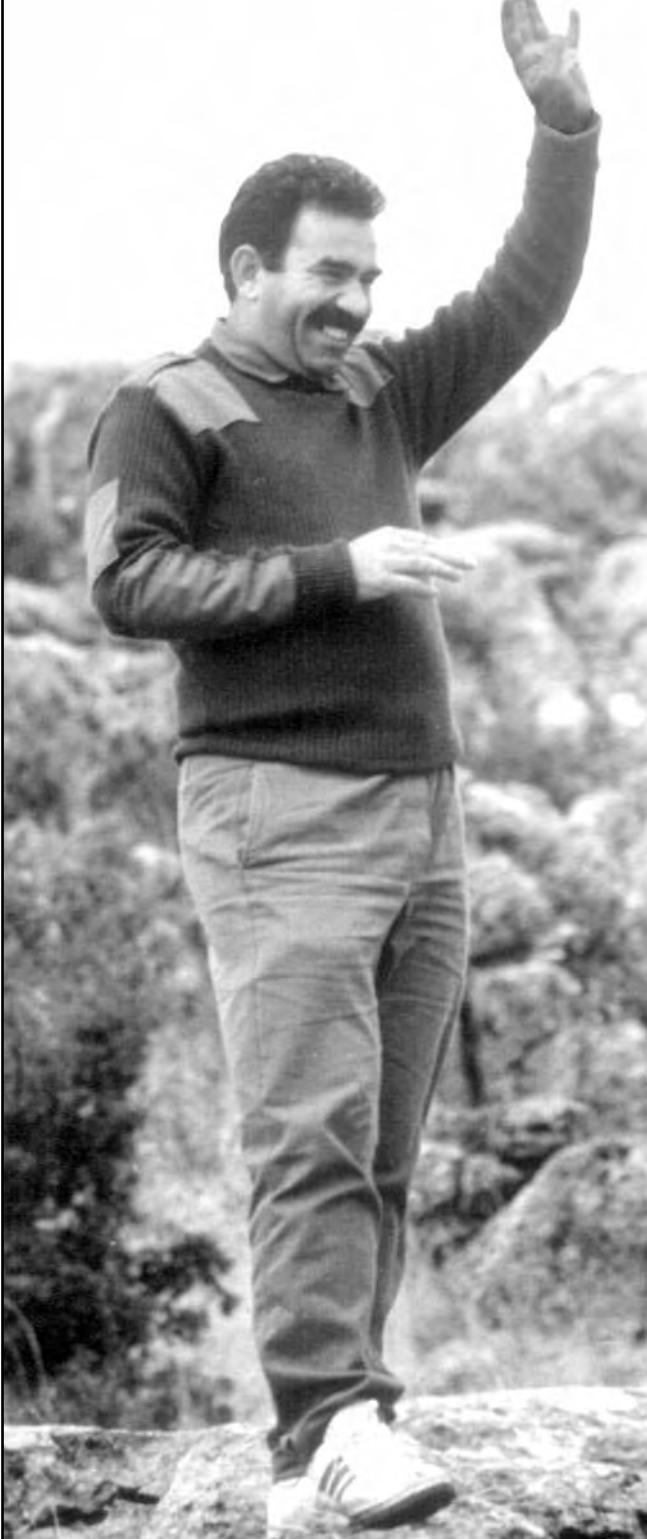

Behdinan Eyaleti 1997-98

içindekiler

1997

Sanem BERTAN (Canda)	390
Esengül AKGÜL (Faraşin)	392
Abdullah PEKGÖZ (Karker)	408
Abdurrahman CENGİZ (Agit Herekol)	411
Asuman ERDEM (Rozerin)	412
Bülent ... (Alişer)	414
Mehmet Hadi GÖZE (Cihan Berf)	415

1998

Garê Şehitleri	416
Sinem KARATAŞ (Bermal)	417
Abdullah KURTGÖZÜ (Xemgîn)	418
Mücahit YAMAN (Tekoşer)	420
Emir MUSTAFA (Serxwebûn)	421
Burhan DEMİR (Çayan)	422
Figen GÜNEÇ (Zeynep)	424
Gulê ... (Jiyan Etruş)	425
Abdullah CÖMERT (Ali Amed)	426
Halil İbrahim ÇELEBİ (Sipan)	428
İdris DEMİROĞLU (Deyndar)	430
Mahmut TUNÇ (Agit)	431
Müslüm DEMİR (Kürt Hamza)	432
Nidal HAYDAR (Xebat Afrin)	434
Tarık GERMIYAN (Cengo)	436
Selim BENEK (Berxwedan)	440
Zekeriya ALP (Şervan)	441

Sanem BERTAN

Canda; can yoldaş

Lise yıllarında genel devrimcilik ölçüleriyle tanışmıştı Canda yoldaş. Zonguldak-Karabük, memurluk yapan, demokratik özelliklere sahip bir ailenin kızıydı. Aile memur olduğundan dolayı sürekli değişik şehirlerde dolaşmışlardı. Gittikleri her şehirde de devlet lojmanlarında kalmışlardı. Bu yüzden de Canda yoldaş devlet okullarında okumuştur.

Aile sosyal-demokrat geçindiğinden dolayı, daha küçük yaşlardan beri Canda yoldaşa burjuva özentileri verilmeye çalışılmıştı. Ama Canda arkadaş henüz o yaşlarda bile bu yaşamdan, ilişkilerden sıkılmış ve içine kapanık, duygusal bir kişilik olmuştu. Ailenin Gebze'ye yerleşmesinden sonra Canda yoldaşın yaşamında değişimler gelişmeye başlamıştı. Gebze özellikle Kürdistan kökenli işçi sınıfının yoğunluklu oturduğu bir yer olması açısından, Canda yoldaşa o güne kadar hissetmediği bir çok çelişkiyi birden his-

✪ Adı, soyadı: **Sanem BERTAN**

Kod adı: **Canda**

Doğum yeri ve tarihi: **Karabük Zonguldak, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim**

1997, Kure Jahro-Zap

settirmiş. Üniversite yıllarında yurtsever gençlik ile tanışmasıyla bu çelişkiler daha da derinleşmişti. Tüm bu duygusal etkilenmeler ve kabaran devrim dalgasının verdiği coşkuyla

'92'de gerillaya geçiş yapmak üzere yola çıkmış Canda yoldaş, ama özel savaş güçlerinin takip etmesi sonucu dağlara ulaşamadan yakalanmış ve 8 aylık cezaevi sürecinden sonra '93 yılında tekrar dağların yoluna düşmüştü.

Canda yoldaşı Zap'ta gördüğümüzde hakkındaki ilk düşüncelerimiz şuydu: "Gerçekliklerle ilk defa yüz yüze geldiği belli ve çok duygusal, ama kısa sürede güçleneceği de açık. Çünkü mücadelecisi ve cesaretli biri."

Canda yoldaş sürekli Önderliği anlatırdı bize; "Önderliğe duygusal bağlılığın gerçek bağlılık olmadığı açık. Özellikle bu süreçten sonra gerekenleri yapmak, dönüşümü sağlamak bağlılık derecemizi gösterecektir. Ve benim sağlamayı istediğim şey Parti Önderliği'ne gerçek bağlılık. Çünkü bu aynı zamanda her şey oluyor. Buna bağlı olarak partimizin bu süreçten sonra benim için belirleyeceği her şey de daha sorumlu, daha gerçekçi, süreci anlayan ve emeklere hakkını veren özgürleşme çabalarımla karşılık vereceğim"

"Parti Önderliği'nin tarihle aramızda bir köprü olması çok etkileyici. Tarihte yaşanmaya çalışılan güzellikleri, doğruları diriltmesi ve canlandırması beni oldukça etkiledi" diyordu bir başka konuşmasında.

Çok duyarlı bir kişilikti Canda arkadaş. Bir keresinde operasyon olmuştu ve yoldaşlarımız şehit olmuştu. O bundan çok fazla etkilenmişti ve duygularını şöyle dile getiriyordu: "Parti Önderliği'nin bir sözü var; 'ben gözyaşları mı içime akıttırım ve onu teoriye dönüştürürüm.' Ben

bu son kayıplarla birlikte bu gerçekliği daha iyi gördüm. Bizim yetmezliklerimizin, eksikliklerimizin temelde tepki olduğu, oysa başarıdan başka çaremizin olmadığını, fakat bu konuda çabamızın eksik olduğudur.”

Canda yoldaş her gün ve yaşamın her anından sonuç çıkarmak istercesine ilgiyle yaklaşıyordu yaşama ve yoldaşlara. Bu yüzden de yaşama gittikçe daha fazla bağlanıyor, onun gereklerini yerine getirmek için kendisini

çok daha fazla güçlendirmeyi esas alıyordu. Yazdığı bir raporunda şunları dile getirmiş Canda yoldaş:

“Eski yaşamıma göre kendimi yaşama karşı daha cesaretli hissediyorum. Eskiden doğru-yanlış ayrımı yapmadan her şeyi kabul ederken, şimdi inandığım doğruları uygulamaya, kabul ettirmeye çalışıyorum.”

Canda yoldaş bu düşüncelerinin sorumluluğuyla savaşa aktif

katılıyordu. Son olarak, TC’nin işbirlikçi-hain güçlerle beraber ortak düzenlediği operasyonlar sürecinde, takım komutanı olarak görev almıştı. Takım olarak çok stratejik bir tepenin savunulması görevi bu arkadaşların üzerine düşüyordu. Canda arkadaş ne pahasına olursa olsun burayı savunmanın gerekliliğini biliyordu. Türk ordu güçleri de bu tepenin stratejik olduğunu bildiğinden dolayı teknik olarak çok fazla yönelimde bulunuyordu. İşte böyle bir yönelim sırasında Canda arkadaş bacağından yara almıştı. Belki de şehit düşeceğini biliyordu. Yanındaki bir çiçeği koparıp yoldaşlarına uzattı ve gülümsüyordu sadece. Son anında bile yoldaşlarına güç vermek istiyordu. Ama biraz buruklu da, örgüte karşı sorumluluklarını düşünüyordu; “daha dün Faraşın arkadaş şehit düştü, şimdi de ben şehit düşüyorum. Örgütün verdiği emeklere gereken cevabı veremedik” diyordu. Bunlar Canda yoldaşın son sözleri oldu.

Candaların, Denizlerin, Emeklerin, Çiğdemlerin şahsında Türkiye kadını Kürdistan dağlarında özgürleşme sürecine girdi. Ve özgürlük tohumları artık Anadolu’ya düşmeye başladı. Karadeniz’de, Akdeniz’de yükselen gerilla mücadelesi özgürleşmek, özgür yaşamı yaratmak isteyen kadınlara çağrıdır. Bu çağrıya kulak verelim. Bulunduğumuz her yerde kadının köleliğine, insanın köleliğine karşı mücadeleyi yükseltelim. Özgürleşmenin örgütlülüğünden, bir araya gelip güç almaktan ve çürüyen sisteme karşı savaştan geçtiği bilinciyle örgütlenelim, savaşıalım, kazanalım. Şehitlerimizin şiarı; halklarımızın özgürlüğü, kadının özgürlüğü, emeğin özgürlüğüdür, şehitlere bağlılığımızın ispatı onların şiarlarını hayata geçirmektir.

Mücadele arkadaşları

Esengül AKGÜL

“Devrimin kalbi nerede atıyorsa ben orada olmalıyım”

Neredeyim?

Ne arıyorum burada?

Neden yapayalnızım?

Nereden böyle bu metreler boyu
kar?

Dört bir yan bembeyaz bir deniz; evler, denizaltı mağaraları gibi masalımsı, kar örtmüş her şeyi. Asi geçit vermez bir dağ uzanır yükseklerde. Kar dağı da saklamış...

Kapkaranlık bir gece, kurt ulumaları belli belirsiz duyuluyor. Uluma sesleri giderek çoğalıyor, perde perde yükselerek fırtına ipini koparıp vahşi bir sesle bağırıp çağırıyor ortalıkta fır dönerek...

Grup grup gezen kurtların gözleri karanlığın içinde korkunç parıltılarla parlıyor...

Üşüyor ve ürperiyorum...

Sonra, sonra beyaz eriye eriye, dört bir yanda yeşil uç veriyor, her tarafı basıyor derken yemyeşil bir halı uçsuz bucaksız...

Uçuyorum sevinçten, gökyüzünden seyrediyorum...

Kaya diplerinde sarı sarı beybunlar, halının orta yerlerinde ise parıldayan suların şurasında burasında öbek öbek eflatun renkli lavanta kokan sisin çiçekleriyle nakış nakış işlenmiş...

Halının çeperlerinde yanan avize gibi kırmızı kırmızı ışılda-yan, melul melul boynu eğik Kürdistan laleleri...

Çaylar, derecikler akıyor, taşları güldürerek...

Sonsuz yeşillik yumağının içinden süt şelaleleri...

Ve sayısız yerden fışkıran, suyu gün ışığına benzeyen pınarlar..

❖ Adı, soyadı: **Esengül AKGÜL**

Kod adı: **Faraşın**

Doğum yeri ve tarihi: **Hozat, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1997**

Güney savaşı, Zap

Pınar başlarında özgürce su içen, kıpır kıpır ceylanları andıran sürü sürü atlar, taylar. Bir aksesuar gibi duruyor... Burası daha güzel, hayır hayır şurası daha güzel der gibi bir koşup bir duruyorlar halıya canlı bir güzellik katarak.

Bazı çeşmelerden küçük küçük balıklar akıyor...

Dağın eteğinden akan tuzlu çeşmelerin yolunda pamuksu şekiller... Meleyen koyunlar, keçilerin, böğüren ineklerin haddi hesabı yok...

Halının yeşilliği içinde yitiliyorlar. Çevrelerini köpekler sarıyor, topluyor. Kocaman boyda, kulakları uzun, tüyleri upuzun, beyaz, siyah köpekler çoban oluyor burada. Çobanların elinde ise kaval. Bir türkü çağırıyor bir kaval...

Bir kuş cenneti burası, kıyamet gibi... Keklik, leylek, yabani ördek balıkçıl, tatlı berrak suya güneşte bir dalıp bir çıkan, yıkanmaya doymayan, balık olma düşünü kuran kuşlar, tavus gibi süslenip püslenmiş türlü türlü renkler içinde birbirinden güzel, isimsiz kuşlar, kanatları umut yüklü turnalar... Kimi uçmaya, kimi türkü söylemeye, kimi de ikisine doyamıyor...

Sonsuz güzellikte özenip bezenmiş bu halının üzerinde çocuk resimlerinden alınma toprak evler kendi kendine konuşuyor: “Yazın güneşi, kışın rüzgarı almıyoruz kapıdan içeri...”

Dağa indim.

Dağ dillendi birden: “Katoyum ben; ne herkese yol veririm, ne her yerden... Ama sen gel, şuradan geçiver Deriyê Zêr’den (Altın Kapı)...”

Daha ötelerden iki kocaman kaya ayaklanıp yürüdü. Yapıştı birbirine ve seslenerek dedi ki: “Eğer koçsan buyrun, buradan da gidebilirsin, burası koçlar kapısı (Deriyê Berana)...”

Bir demet ışıktan alıp Deriyê Zêr’den iniyorum. Birden türkü söyler buluyorum kendimi. Daha önce söylenmemiş... Meğer ki türküsüz kimse geçemiyor buradan. Herkes bir türkü tutturur...

Beyaz, oyuncak şemsiyelere benzeyen heliz mantarları bir adım başı kesiyor yolumu... Ken-ger, sirik, bük, siyabo, kivark... Yüzümü, saçlarımı okşayıp duruyor mis gibi bir yel... Güzel kokular karşılıyor beni...

İçeri girer girmez ev sahibi dilenip başladı konuşmaya: “... İlk

hayvanları ben evcilleştirdim... İlk ezgileri, ilk aşkı esinleyen benim... Konuğum olan yoldaşım olur... Beni bir gören bir daha kopamaz benden... Ağaçlarımı vadiye dikmişim sımsıkı. Ben verdim toprağı süren öküzleri...

Yiye yiye kimse doyamaz soframdan; en doyuk iştahları açarım...

İçe içe kanamaz kimse suyu ma...

Hasta döşeğim olmadı hiç olmayacak...

Nereden bakarsan görebileceğin, yüksek tepedeki mezarlık, ilk ilk mezarlıktır..."

Kiliselerin, kalelerin yıkıntılarını geçerek bir koşu, soluk soluğa çıkıyorum, en yüksek tepeye, mezarlığa...

İlk mezarın eşiğinde dalıp dalıp gidiyorum. İçimden bir ses: "Konuş!" diyor, "burada mezarlar da konuşur!"

Ses kendiliğinden çıkıyor içimden: "Kimsin sen, ey meçhul ölü!"

"Meçhul olan sensin!.. Ben Faraşınım. Kendini tanıyan herkes tanır beni."

"Faraşın!" "Faraşın!" "Faraşın!" yeri göğü her yanı saran bu ses dalga dalga yankılandı. Ve birdenbire bütün halı derlenip toplandı. Göz açıp kapayana değin sayısız güzellikler, sürgit akışan canlı yaşam yoğunlaşa yoğunlaşa ayaklanıp ete kemiğe büründü... Mis hava soluğu oldu... Bütün türkülerden bir dil. Ve zapt edilemeyen Katolara koşan dünyalar güzeli bir kız oluverdi. Faraşın, dillere destan güzelliği solmadan çoğala çoğala ölümü yenmek için dağları yoldaş eyledi. Baksan bakmaya, konuşsan konuşmaya, dinlesen dinlemeye doyulmaz büyüleyici bir kız... El ele tutuşarak sonsuzluğa yol alabilirsin... Bir arada saklambaç, körebe, mendil kapmaca her türlü oyunu sevinç çığlıklarıyla oynayabilirsin...

Bir ağız türkü söylemek, hala ya durmak...

Sonsuz barış için omuz omuza çarpışabilirsin...

Birlikte mezara bile...

Onunla her şey güzel, capcanlı yaşamaya değer... "Kim bu harka kız?" diye meraklanıp sorarsan, ismini gördüğün her taş, asırlık ağaçlara, kale duvarlarına, anı defterlerine, toprağı, göğün atlasına, çocukların kulağına en başta da yüreğine yazasın diye fısıldıyorum:

"FA - RA - ŞİN!"

Yıl '90. Mevsim sonbahar...

Özgürlük vadisinde tanıştık. Zagros, o büyük dağ silsilesinin doruğunun güney eteği. Anımsayamadığım bir ayın herhangi bir gününde. Bayanlı erkekli bir kafiye çıkageldi, uzaklardan taa! Dersim'den bize ulaştı. Kafilenin içinde on bir-on iki yaşlarında mini minnacık bir kız çocuğu... Kısa siyah saçları arkadan bağlı, zayıf, kısa boylu. Haki renk gerilla giysileri içinde bir askerden çok, askercilik oynayan bir izciyi andırıyordu. Yeni gelenler içinde en çok O'ydu ilgimi çeken. O'nu her gören mutlaka gülümsüyor, takılmadan, kızdırmadan, söyleşmeden

edemiyordu... Kısa sürede herkesin gözdesi oluverdi. Özgürlük Vadisi'nin ve hatta bütün dağların yaşça en küçük, en hareketli gerillasıydı. Öyle neşe dolu, öyle tatlı, hoş, güzeldi ki herkes bir biçimde severdi. Kimi kızı, kimi kız kardeşi, kimi küçücük bir dost, bir yoldaş gibi, kimi de birlikte yaramazlık edecek bir an da olsa kaçamak yaparak çocukluk mevsimini birlikte paylaşacak bir çocuk arkadaş gibi... Bazen de hepsi iç içe girerek aynı anda karmaşık bir biçimde bürünüyordu ilişkiler. O'na şeker kız diyordum içimden. Belki de herkes kendine göre bir isim de takmıştı O'na... Oysa gerilla ismi Zelal'di. O'nun yürek saflığı, bakışlarının berraklığını yansıtıyordu. Çocukluk çağını çok güzel ifade eden bir isim. Beni hayretler içinde bırakan şey, o aşılmaz dağları, geçilmez ırmakları, ucu bucağı görülmeyen ovaları, mayınlı sınırları bir sürü badireyi aşmasıydı. Zagros'u aşarak, tanrının oğlu anlamına gelen Xankûrkê'ye, gerillaların da Özgürlük Vadisi diye isimlendirdikleri bu diyara kısacık çelimsiz bacakları, küçücük adımlarıyla ulaşmıştı.

Bir karıncanın Kaf dağına ulaşması kadar hem merak ediyor, hem şaşıyor, hem de hayranlık duyuyordum. Kaskatı son derece kuru, bitik bir gerçekliğin içinde bir masal dünyasına kaçan asil bir kız, kahramanlığından habersiz bir kahraman...

Bu yüzden O'na her rastlayışta bakmadan, nedensiz, anlamı belirsiz gülümsemeden, bir çift söz etmeden edemiyordum. Zelal'in geçtiği, hatta isminin geçtiği yerde gülümseme çiçekleri açılırdı yüzlerde.

Gel zaman git zaman derken aramızdaki ilişkilerin sıcaklığı, yakınlığı bir hayli arttı. Bilincimle bir yoldaş gibi yaklaşmaya ne denli çalışsam da duygu olarak bir küçük kızkardeş gibi hissediyordum ve bu ağır basıyordu. Doğal olan buydu. Diğer türlü bana bir zorlama gibi geliyordu. Belki de kusur bendeydi. Ben kendimi çocuklarla silah arkadaşı olarak hazırlamamıştım...

Yıl '91, bahar. Özgürlük Vadi-si...

Bir gün nöbetçi subaylığını yaparken, okul, hastane ve mutfaktan sonra nöbet mevzisini denetlemek için meşe ağaçlarının içinden beyaz kayalardan oluşan küçük tepeciğe çıktım. BKC silahının ayakları açılmış granit bir kayanın üzerinde elli kurşunluk şerit dolu bir halde serili duruyor. Fakat BKC, boydan boya kır çiçekleriyle süslenmiş. Mevzinin ön kısmını oluşturan yumuşak beyazlığıyla dev bir peynir parçasını andıran büyük kayanın üzerinde duran BKC'si BKC'den başka her şeye benziyordu. Daha çok da bütün kır çiçeklerinin içinde yetiştiği minyatür bir bahçe gibi... Mevzi bomboş. Yana dönünce Zelal'i gördüm. Bir taşın deliğinde yeni taç yaprakları açılmış yan yana duran iki küçük papatyayı öpüyordu. Yan yana usulca oturmuş sevimli ikiz be-

beği andırıyordu sarı papatyalar. Ayak sesimden irkilerek dönüp arkasına baktı. Birdenbire göz göze geldik. Suçüstü yakalamışım gibi masumane bir mahçubiyet içinde utana sıkıla yanıma geldi. İkiz kardeşleri rüzgarda hafifçe bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Dürbünü sordum. Mevzide, BKC'nin arkasında olduğunu belirtti. Mevziye girip Rusi denilen siyah dürbünle taram etrafı... Sürülmemiş tarlalar, uçurumlar ve sonu gelmeyen dağlar... Dürbünü yerine bırakıp küçük Zelal'e döndüm. Daha önce gözümden kaçan mevzinin sağ köşesinde küçük bir ev gördüm... Küçük renkli taşlar, kırmızı toprak, ağaç dalları ve yapraklarıyla inşa edilmiş küçücük bir ev.

"Zelal sen mi bu evi yaptın?"

Utana sıkıla O'nu zor durumda bırakacağımdan duyduğu belirsiz bir korkunun yarattığı çekinceyle "evet" dedi.

"Ama sen buraya nöbet tutmaya mı geldin, yoksa oyun oynamaya mı?"

Tatlı bir öfkeyle küçük siyah gözleri parlıyor, ne diyeceğini bilemez bir halde ters ters ama masumca bakakalıyor. O'nu biraz kızdırmaktan haz duyduğundan olacak, bir zayıflığını yakalamışçasına üstüne gidiyorum...

"Yanıt versene; savaş tepesini tutup çiçek bahçesine, çocuk bahçesine çevirmişsin, artık ne zaman ciddi olmayı öğreneceksin!"

Dille kendini tam savunamayacağından olacak gözleriyle konuşuyor. Sevimli kızgın bakışlar çıkıyor gözünden. Gözü yuvasından fırlayacak gibi. Bir anlık tereddütten sonra gizli bir sitemle biraz konuyu değiştirmeye yeltenerek:

"Sabahtan beri iki saattir nöbet tutuyorum yalnız başıma. Bizim takım biliyorsun ceviz toplamaya gitti. Beni götürmediler. Bir hareket de yok. Can sıkın-

tısı... Zamanı doldurmak için..."

"Demin şaka yaptım. Sahiden evi çok güzel yapmışsın, avlusu, bahçesi bile var, peki gerçekten kimin için yaptın?"

"Hiç kimse" bu kez yaptığından hoşnut bir gülümsemeyle.

"Hayır hayır, bence herkes için yapmışsın... O kadar güzel ki, yeryüzünün en güzel evi seninki..."

Yıl '93. Mevsim sonbahar...

Bu kez Zelê kampında karşılaştık...

Bizim öğrencilik radyosunu andıran bir radyomuz vardı. Güney, Doğu ve Kuzey Kürdistan parçalarının birer kısmını içine alan bir günlük yayıнымız vardı. Barakaları andıran eski köy evlerinde kalıyorduk. Geçici olarak radyo yayınının sorumluluğunu üstlenmiştim... Bir gün Zelal, gözyaşları içinde yanıma geldi. Gururu kırılmış yanık bir sesle: "Bana tasfiyecinin kızı diyorlar."

Karlı bir yamaçtan yuvarlanan kar topunun yarattığı iz gibi döken her gözyaşı, yüzünde ince uzun bir patika oluşturuyor. Boşalarak yuvarlanıp da giden gözyaşı damlasının yerinde bir başka damla oluşup büyüyor, göz doluverince o da...

Biraz söyleştik. Akıl vermekten çok tartıştık, geçmiş zamanlara, geleceğe küçük bir gezinti yaptık. Anılar defterinin bir yaprağını ben, ötekini o çevirdi. İçi yatışıp ferahladı. Aslında o an birinin O'na güvendiğini, inandığını, en azından dinlediğini hissetmek istiyordu. Daha fazla bir şey değil...

Ama sen tutup da O'nun gözyaşlarına bakarak, hâlâ çocuk olduğuna sakın kanmayasın... Sadece o an için çocuktu... Kendisi bölük komutanıydı. Hem de Kürtçe eğitim sorumlusu... Öyle herkesin altından kalkabileceği sıradan işler değil bunlar.

Duru, pürüzsüz, çok güzel

Türkçe konuşuyor. Daha ilkokulda bile güzel Türkçe konuşmaktan ötürü epey beğeni toplamış, takdir edilmiş... Bir arkadaşının defterine sevdiği ve nefret ettiği şeyleri madde madde sıralamış. Nefret bölümünde şu madde ilgimi çekmişti: *“Alışıl gelmiş sözlerden nefret ediyorum...”*

Daha ilkokulun kapısını çalmadan, kara tahtayı görmeden okuma-yazmayı öğrenmiş. Anne-si lise mezunu, babası öğretmen. İkisi de aydın, ileri görüşlü insanlar. Yürümeye, konuşmaya başlar başlamaz O’nu çağdaş yetiştirmeye çalışmışlar. Aile içi yönetim şekli demokrasi... Çocukların konuşma, duygu-düşüncesini seslendirme özgürlüğü engellenmiyor, aksine bir özendirme var. İşte küçük Zelal’imiz böylesi canlı, sadece, cıvı cıvı bir yuvada doğup kanatlanıyor...

Çat pat yoksul olan Kürtçe’sini konuşa konuşa, can kulağıyla dinleye dinleye dağda geliştirmiş ve şimdi Kürtçe eğitim komisyonunun başkanlığını yapıyor... Üslubu canlı, nükteli, zengin ve sıcak. Sarıp sürüklüyor insanı.

Gizlisi saklısı yok... Herkes O’nu açık yürekliliği, açık sözlülüğüyle tanıyor. İstersen bu diyarda geçen küçük bir anısını anlatayım.

Radyo stüdyosunda çalışan Rojmedî, Zelal’e tutulup aşık olur. Acemi bir aşık, Zelal’e bunu hissettirir. Çevreden ve Zelal’den çekindiği için dili dışında her şeyiyle O’na aşk ilan eder. Her gün tıraş olur, saçlarını yıka-yıp tarar. Üstüne başına aşırı bir özen gösterir. Bir moral gecesi, bir şenlik olduğunda halayda gide gide varıp Zelal’in koluna girerek oynar... Zelal’i bir yerde görse O’na hülyalı bakışlarla gözden yitene değin bakar, bakar... Yine gözlerinin içine manalı manalı bakışlar gönderir... Zelal yutar mı hiç, gözünden kaçır mı? Duyargaları, sezişi bir hayli gelişkin, cingöz...

Kalbine iğne batmış gibi bir rahatsızlık içten içe duysa da, önce görmezlikten gelir. Baktı olacak gibi değil, üstelik umut veriyormuş gibi bir hava da giderek doğmaya başlıyor.

Ne yapmalı? Nasıl yapmalı? Başını iki eli arasına alıp düşünüp taşınır. Bir tutum kararına varınca içi kıpır kıpır bir halde, heyecanını yatıştırarak, söyleyeceği sözleri, takınacağı tutumu içinde sessizce olgunlaştırarak, kendinden emin insanların rahatlığı içinde stüdyonun yolunu tutar. Şans eseri Rojmedî yalnız başınadır. Yanık aşk türkülerini seslendiren ezgiler yükseliyor stüdyodan. Zelal’in kendisine doğru geldiğini gören Rojmedî, heyecan içinde telaşa kapılır. Beklenmedik bu karşılaşma yüreğini ağzına getirir. Yanık, yarılanmış sigarasından derin bir nefes çeker. Zelal, kanadı tahta olan, açık kapıdan içeri girer. Şimdi karşı karşıya, göz gözedirler. Aralarında, müzik kasetlerinin dizili olduğu dört bir yanı camdan yapılan uzun dolap vardır.

Merhabadan sonra ilk sözü Zelal alır. İnce iki çizgiyi andıran soluk dudaklarını kıpırdatarak küçük ağzıyla, ama büyük bir us-talıkla:

“Yanlış anlamadıysam beni sevdiğini hissediyorum. Doğru mu?”

Yumuşak tondan biraz cesaret olarak:

“Doğru!” der kulaklarına kadar kızarıp bozarak. Bu büyü-lü, bu korkunç, bu eşsiz güzel, bu olağanüstü sözcüğü söylemeyi ne kadar düşlemiş, ama bir türlü cesaret edememiştir... İşte şimdi *“sevdiği”*yle baş başadır, bütün bedeniyle söylediği o sözcüğün, dilsizliğinin de tercümanlığını yapıyor Zelal. Hem rahatlamış, hem utanmış, hem meraklanmış bir halde bir duygu karmaşası içinde Zelal’i dinliyor. Zelal ise

sağladığı zihin netliğinin verdiği hakimiyet duygusuyla bu anın tadını keyifle çıkarmak istencesine gizlenmiş belli belirsiz bir alayla:

“Beni beğenip sevmene bir şey diyemem, özgürsün o konuda, ama bir sorun var.”

“Nedir?”

“Ben seni sevmiyorum!”

Tam da sevgi dünyasının başı göklere değen son çatı katını birtirdim derken birden yıkılır. Düşsel dünyasının yıkıntıları içinden başını çıkaran Rojmedî, son bir umutla:

“Seni ne kadar nasıl sevdiğimi bilemezsin.”

“Ama ben seni sevmiyorum. Karşılıksız sevgi olur mu?”

“Beni nasıl sevebilirsin? Beni sevmen için ne istersen her şeyi yaparım! Yeter ki...”

“Seni sevebilmem için cepheye, savaşa gitmen lazım. Hem sadece gitmek de değil, orada barışlı olman...”

Bu anısını kendinden geçerce-sine güle güle anlatırdı. Yıllarca kendini geride tutan birinin duygularını fazla incitmeden, akış yönünü değiştirmeyi başarmıştı. İz bırakmadan kusursuzca başarı-lan bir kalp ameliyatı gibi...

Yıl 96.

Bir ayrılık rüzgarı... Üç yıl sonra.

İçinde olduğum tabur Avaşin’den Ertuş’a doğru geceleyin yol aldı. Bahar takvimlerde bitmiş, yaşamda ise hâlâ hüküm sürüyordu. Bir su çıktı önümüze, kabaran, yatağından taşan, gürültülü bir su. Karanlığın içinde el ele tutuşup gruplar halinde geçtik suyu, dizin üzerine kadar ıslanarak... Önümüzdeki tepelerin operasyon birliklerince tutulduğunu geç vakit anladık. Sabaha karşı taburumuz mevzilendi.

Bir grupla birlikte bir yere yol-landık. *“Çete noktası”* olarak anılan, iki tarafında kaya kümelerinin yükselip uzandığı, ortası

düz, çimenlik bir saha. İleride bir grup bayan görünüyor. Onların üst tarafındaki tepeleri de operasyon birliğinin bir kolu tutmuş... Gördüğümüz bayan takımı önlerini tutmak, pusulamak amacıyla aralarında düzenlemelerini yapıp yeni bitirmişler. Yarısı üstteki tepeyi tutarken, öbürü ihtiyat olarak geride duracak... Geride kalanlar homurdanıyor, mızımlık yapıyor, hoşnutsuzluklarını itiraz eden sesle komutanlarına duyuruyorlar. Komutanları Zelal.

Bir gerilla grubunun çimenli sahadan kendilerine doğru yol aldığı görür görmez yerinden hızla fırlayıp karşılamaya geldi. Elimi sertçe sıkıp duygularla dopdolu, ama sessizce *"hoş geldin!"* deyip hemen birden dönüp yarı bağıarak: *"Tepe grubu hadi kalkın, tez olalım."* Sonra yeniden dönüp ardından gelenleri eliyle göstererek:

"Heval siz, şu karşıdaki tepenin arka tarafına gideceksiniz. Sık ağaçlı, kapalı bir vadidir. Bir mağara da var orada. Burada durmayın, durmayın..." Sesi gidenlerin ardından gidiyor:

"Biraz hızlı yürüyün, mesafe, mesafe!" Sonra düzenlemeye karşı çıkanların yanına koşup vararak:

"İtirazın sırası mı şimdi? Düşman tepemize çıkmış, birbirimizle uğraşmayalım... Hadi siz de giden grubun peşine takılın." Oradan da bir grup erkek gerillanın ekmek pişirme hazırlıkları yaptığı yere varıp:

"Heval, hamuru toplayın, kazanı, yağı her şeyi katıra yükleyin... Giden arkadaşları görüyorsunuz, orada mutfak kurarsınız!"

Ben heykel gibi ayakta donakalmış, hayret ve hayranlık içinde seyrediyordum. Tepeye doğru yol alan grubunun başına geçmek için çevik, hızlı adımlarla arkalarından giderken bana bakıp hoşça gülümseyerek el salladı:

"Sonra görüşürüz!.."

Yürürken onu düşünüyordum:

"Şuna bak hele. O ufak tefek şeker kız, general olmuş da habirim yok. Kısacık bir an içinde farklı duygularla birkaç yaşam cephesini yönetti, şimdi de tepeyi tutup çarpışmaya gidiyor..."

Operasyon sona erip de geri çekilince, iki gerilla taburu bir araya geldi. Deniz'i yanıma alıp Zelal'in takımına konukluğa, O'nu görmeye gittik.

Sayırsız yaprakları yeşil yeşil açıp güneşte parıldayan asırlık bir ceviz ağacının altından kalkıp gülümseyerek karşıladı bizi. Genelde erkeklerin elini sıkarken elimi çelikleştiriyordum, bayanlarla tokalaşırken de pamuklaştırıyordum. Geçen sefer karşılaştığımızdan olacak bu kez elini sertçe sıkıp oturuyoruz. Son ayrılıştan sonra nerelerde ne yaptığını soruyordum. O'nu dinlerken, gözlerim de boş durmuyor, tepeden tırnağa süzüyor. Yılların üzerinde yarattığı değişimleri şaşkınlık içinde daha somut görmeye, daha bir canlanmış, zenginleşmiş yüz ifadesini okumaya çalışıyorum. Ayrılıkların gözü daha iyi görür; değişim çizgilerini, farklılıkları... Albümüne göz gezdirdim, sonra başımı kaldırıp O'na bakarak:

"Adın güzeldi, niye değiştirdin?" diye sordum. Sevinçli anlarda O'nda hep bir alışkanlık halini alan gözlerini sevimli bir biçimde kırıştırtıp açarak hoşça gülümseyişle:

"Zelal çocukluğumu çağırtıyordu, veda ettiğim çağın adıydı..."

"Peki neden özellikle Faraşın? Faraşın'i gördün mü hiç?"

"Gitmedim ama çok bilgi edindim. Hani daha görmeden sevdiğimiz insanlar, diyarlar olur. Ben de böyle sevdim Faraşın'i... Düşlerimi süsledi çoğu zaman. Düşlerimde hep gittim, gördüm Faraşın'i."

"Peki Faraşın seni gördü mü?"

Omuz silkip gülerek, *"görmedi."*

"Nereden bileceksin, o da seni düşünde görmüş olabilir... Haa dur, ben sana Faraşın yaylası üzerine yaşanmış gerçek bir fıkra anlatayım" dedim, başı ve gözleriyle onaylayınca anlatmaya başladım:

Şehirde oturan birisi akrabalarının yanına, Faraşın'e gelip yıllık iznini burada geçirir. Burada otlayan her ineğin kovalar dolusu süt verişine ağzı açık şaşarak bakar. Akli sıra buradan bir inek satın aldı mı şehirdeki o kıt kanat yaşamı zengileşir. Sütünden her gün faydalanır, yoğurt, peynir yapar, hatta geri kalan fazlasını satar bile... Kendi kendine kurduğu süslenmiş düşün etkisiyle bir inekle şehre döner... Fakat nedense bir aksilik çıkar. İnek bir kova süt vermediği gibi gün geçtikçe gözle görülür düzeyde zayıflar. Erim erim eriyerek güç bela bir tas süt verir... Korktuğu daha başına gelmeden ineği satıp elinden çıkarır. Ertesi yıl yine Faraşın'e döndüğünde akrabasına yakınlık:

"O sarı ineği satın almakla çok zarar ettim."

"Neden?"

"Burada o kadar bol süt veriyordu, ama şehirde doğru-dürüst bir tas bile vermedi..." Sakin, vakurca dinleyip bıyık altından gülen Faraşın köylüsü:

"Ama ben sana Faraşın'i değil, ineği sattım. Oysa o süt ineğin değil, Faraşın'in sütüydü..."

Fıkra bitiminde ayağa kalktı:

"Hemen dönelim diye düşünmeyin, ben dut kızartması yapıcağım."

Ocağın üzerine tabağı yerleştirip yağı kızarttı. İri ballı beyaz dutları pişirip yere indirdi. Simsiyah çaydanlığı iki metre ötede küçük bir taşın dibinden kendi halinde akan pınardan su doldurup ocağa koydu. Üç kuru dal parçasını da közlerin üzerine... Ceviz ağacının o serin gölgesinde birlikte yedik.

Doğanın sayısız güzelliklerinden, son operasyondan mantık silsilesine uymadan daldan dala atlayarak, aklımıza ne gelirse onu konuşarak zamanın nasıl geçtiğini anımsamadık bile. Dut kızartması için teşekkür ettik. Faraşın *“Hele bir elma, incir, Eriklerin zamanı gelsin, hiç kimsenin yerini bilmediği ağaçlarım var...”* dedi, yan yana bembeyaz boncuklar gibi dizilmiş dişlerini gösteren bir gülümseyişle. Bir şeyler söylemiş olmak için:

“Ne demek ağaçlarım, sen daha şimdiden özel mülkün temelini atıyorsun.”

“Yemişlerini yalnız kendim için toplamıyorum ki” dedi bu kez gülümseyerek...

Kısa bir sessizlikten sonra öğlen BBC saati gelince radyoyu açtım. Spiker haber bültenini okumaya başlayınca birlikte dinledik. Bir haber dikkatimizi çekti. Şimdi anımsayamadığım Avrupa'nın bir şehrinde, cinsel istismara karşı çocuk cinselliğini koruyan bir dizi koruma tedbirinin konuşulup tartışıldığı bir konferansın yapıldığını söylüyordu spiker. Haberi aslında bütün dünya ajansları veriyordu. Sessiz bir öfke ve üzgün bakışlarla:

“Bu dünyadan nefret ediyorum, daha doğrusu bu çağdan...” dedi Faraşın.

“İnsanı önce hayvanlaştırıyor, sonra tutup bu kez hayvanlıktan da çıkarıyorlar...” dedim. Yeni bir söyleşi kapısı aralanınca radyonun sesini kıstım. Spiker kendi kendine okuyordu haberleri...

***

Yüreğimin anı defterinin sayfalarını evirip çeviriyorum. Kararsızlığa düşüyorum, ama; çünkü Faraşın'le yaşanan her an biter bitmez unutulmaz bir anıya dönüşüyor. Herkesle, her şeyle yaşadığı an için bu böyle. İnsanlarla, dağlarla, ağaçlarla yaşadığı her anın bir değeri olduğuna inanıyorum.

Ayrıldığı her yerde güzel anılar bırakan bir masal kahramanıdır Faraşın.

***

Birkaç gün sonra Betrot tepesine birlikte çıktık. İki tabur birleşik bir eylem düzenleyecekti. Saldırılacak tepenin son keşfinden sonra düzenleme yapıldı: Savaşçı ve komutanların mevzilendirilmesi, alay yönetiminin toplantısında Faraşın düzenlemeye karşı çıktı. Bütün itirazına rağmen kendi yeri değiştirilmedi, eylem koordinesinin yanında kalmasını herkes uygun görmüştü. Sona doğru gelen, resmi havadan uzaklaşan ve artık bir söyleşiye dönüşen toplantıyı terk edip bir meşe ağacının arkasında insan boyunu aşan bir kayanın dibinde durup oturdu. Kendi kendisiyle baş başa kaldı. Gecenin karanlığı içinde duygularıyla yapayalnız. Müthiş bir sessizlik vardı ortalıkta. Fırtına öncesi sessizlik. Durmak nedir bilmeyen, cırcır böceklerinin düdüğü sessizliği bozmaktan çok adeta özel bir anlam yüklüyordu. Eylem grupları belirlenen yerlerine gitmek üzere karanlığın içinde siyah gölgeler halinde hareket ettiler. Havada şurada burada uçuşan ateş böcekleri bir yanıyor, bir sönüyor, gecenin güzelliğine renk katıyorlar...

Faraşın çekildiği köşesinde içine büsbütün kapanıp hayata küsmüş bir halde kendi kendine acıyarak, karanlığa karışan sessiz gözyaşları döker. Her gün bir parça daha büyüttüğü iç dünyasında kendi kendisiyle konuşur. Konuşuyor mu, yoksa düşünüyor, duygulanıyor mu? Belki de hepsi:

“Karşımda biraz ötede bir savaş patlayacak ve ben yardıma koşamayacağım! Olur şey değil! Gönlüm razı olamaz, elimde değil... Kendimi avutamam. Devrimin kalbi nerede atıyorsa ben

orada olmalıyım. Ben oradaa! Ateşten uzak olmaya yüreğim dayanmıyor, dayanmıyor. Birazdan silahlar patlayacak ve ben parmağımı kımıldatmayacağım! Süs için mi taşıyorum bu silahı? Yoldaşlarım mayınların içinden mevzilerin üstüne gidecek ve ben uzakta duracağım, sadece kurşunların sesini dinleyeceğim, sadece havadaki izlerini seyredeceğim... Hayır, hayır, kabul edemem! Nedir bu yakamı bırakmayan himaye... Yaşamdan daha çok sevdiğin arkadaşların can verecek ve sana düşen yalnızca yaralıları taşımak... İşte ben bunu yapamam. Niye anlamıyorsun komutan? Niye acılarım dinsin değil, çoğalsın istiyorsun? Niye? Niye? Tutup başımıza komutan kesiliyor, keyfi adam, hep bildiğini okuyor... Her şeyi zaten kendine göre... Ah... Doya doya savaşıyorsun, her adımın bin bir engelle...”

İçinin ferahladığını düşünerek yalnızlık sığınağını andıran köşesine doğru O'nun bezendiği büyümlü sessizliği bozmaktan çekinerek, sessiz adımlarla gittim. Nasıl olsa –bir aksilik çıkmazsa– eylem gece yarısı başlayacak; karanlıkta herkes yerini alacak, ay ışığı çıkanda da saldırıya geçilecekti... Ayak ucuna basılan adımların sesinden başını kaldırıp baktı, karanlığın içinde iki küçük yıldız gibi parlayan gözlerle... Başucunda havada ateş böcekleri kıpır kıpır yanıp sönüyor... Gözleriyle ateş böcekleri arasında bir bağ var gibi geldi bana. Bunu yeterince düşünmeden yalnızlık sığınağının eşğine yetiştim. Saygılı ve son derece yumuşak sözcüklerle:

“Sizi rahatsız ettim, oturabilir miyim?” diye sorunca *“oturun!”* dedi, sesini yitirmiş gibi kısık fısıltılı bir sesle. Karşısında serin bir taş oturdu. Milyonlarca yıldız titreyordu, sessizliğini dinledim bir süre. Bana bambaşka geldi. Yattığı hüznün daha derin mi desem,

daha zengin mi? Hani bölük pörçük dağınık bulutların toplanıp yoğunlaşa yoğunlaşa şimşek çakımları ve yağmur yağışından sonra göğün açılıp mavi mavi ferahlaması gibi bir rüzgarın etkisiyle ilgisiz duran duygu zerrecikleri toplanıp yoğunlaşıyor, türlü şekillere bürünüyor bu köşecikte... Yalnızlığın özgürlük kokusu ya da özgürlüğün yalnızlığının hüznü...

İç konuşmasının bitmesini, bir sonuca bağlayana değin sessizce beklerken, sessizliği bana da buluşturdu... Dil ağırlaşmış uykuya dalıyor burada, konuşmak gelmiyor insanın içinden. Kendimi bir parça zorlayarak damdan düşer gibi: "Nasılsın?" diye sordum.

Yanıt vermeyişinden ifadesi zor bir soruyla giriş yaptığımı anladım.

"Üzme kendini. Savaş daha uzun sürecek. Düşmanlarımız çok, bu son eylem değil ki."

"Ama her zaman bu böyle oluyor."

"Belki de böyle olması gerekir ama..."

Anlaşılamadığını ima eden bir sitemle bakarak:

"Biliyor musun kaç yıl var ki, doğru-dürüst savaşmadım. Bu alayın belki de en eskisiyim, ama savaş yönünden en yenisi gibiyim, içime sindiremediğim bu."

Ana konudan O'nu bir parça uzaklaştırmak için:

"Ne zaman katıldın gerillaya?"

"89'da."

"Seni nasıl kabul ettiler?"

"Bu da uzun bir hikaye. Öyle kolay olmadı..."

"Nasıl?"

"Babamı yakalayıp tutukladılar. Onun milislik işini annem yapmaya başladı. Birden dayanaklarımı yitirmişim gibi büyük bir boşlukta buldum kendimi. O zaman kimse benden kuşku duymadığı için kuryelik de yapıyordum. Zindanla dağ arasındaydı.

Gide gele dayanamaz oldum. Bir gün görüşmede parmaklıklar arkasında olan babama 'ben gerilla olacağım' dedim."

"Peki baban onay verdi mi?"

"Verir mi hiç?"

"Tepkisi nasıldı?"

"Bana tepeden bakıp 'daha küçüksün, annen yalnızdır, ben içeriden çıkarım birlikte, ailece dağa çıkarız' der demez, 'olur mu baba? sen değil miydin bana her gün Dersim'i, gerillayı anlattın; şimdi de tutup bana engel oluyorsun!' Güldü... 'Sen kararını vermişsin, o zaman ne diye bana danışıyorsun?' dedi."

"Sonra?"

"Sonra gerilla engeli çıktı önüme. Şükrü gillerdi o zaman. 'Sen burada iş yapıyorsun, herkes senin yaptığını yapamıyor. Gerilladan da daha önemlidir yaptığın' falan filan. Ben katılmakta ayak diretince bu kez baklayı ağzından çıkararak 'yaşın tutmuyor, biraz daha büyü. Sana söz veriyoruz, alacağız seni...' Ben ilk kez onlara kızdım o zaman, yumdum gözümü ağzıma geleni söyledim."

"Anımsıyor musun?"

"Sözcüğü sözcüğüne anımsayamıyorum! Aklımda kaldığı kadarıyla 'dağlar babanızın malı değil, ne diye benimle pazarlık yapıyorsunuz? Babamın intikamını almak istiyorum...' gibisinden şeyler."

***

Gerilla grubu gülmüş, sevmiş ve kıramamışlar. İsteğine boyun eğmişler. Ağırlık oluşturur diye bir bayanı bile kabul etmedikleri bir süreçte, dağın kapısını açmışlar O'na. Bu afacan, sempatik küçük kıza. O'nun için şeker, çikolata almayı ihmal etmeden.

Geçmişin defteri açılınca, dalıp gitti. Adeta yenibaştan yaşar gibiydi.

"Özgürlük Vadisi'nde bana iş yaptırmıyorlardı. Boş durmaktan sıkılıyor, nefret ediyordum. Bizim manga mutfağa çıktığından onlara su taşır, çay pişirirdim. Avucumda hamuru açıp küçük küçük çocuk ekmekleri pişirirdim. Biliyorsun ... kamp yerini renkli çakıl taşlarının süslediği dereye her inişte, suyla oynardım. Sonra kağıttan bir gemi yapıp yüzmesi

için bıraktırdım suya. Su alıp götürürdü uzaklara. Kaybolana değin, bakışlarımı ayırmazdım. Her gemiye bir isim verirdim. Çocuk gemisi, edebiyat, müzik gemisi, özgürlük gemisi gibi... Düşlerimle her gemiye bir şeyler yükledim. Çocuk gemisine, oyuncaklar, lunaparklar..."

"Peki gemin batınca?"

"Yenisini aynı biçimde yapıyor, yüklüyor ve uğurluyordum."

Ay çıkıp da gümüşten ışığını ortalığa serpince, her şeye büyümlü bir hava veren bu nesneye baktık bir süre. Diyaloğumuzu nerede niçin kestiğini bilemiyorum. Faraşın:

"Doğuş ve batışını saymazsam, ay ışığını güneşin ışığından daha çok seviyorum."

"Neden?"

"Nedenini ben de henüz bilmiyorum. Kuru bir gerçeklik hüküm sürüyor gündüzleri. Geceler daha çok hoşuma gidiyor. Diline ulaşamadığım duyguları uyandırıyor içimde. Nedensiz hüznler, sevinçler..."

"Biliyor musun Kızilderililere ait sevdiğim bir atasözü var: 'Geceler rüya görmek içindir...' Ama biz bu sözü zenginleştirmişiz. Milyonların rüyasını gerçekleştireyoruz..."

O an eylemin başlangıcını haber veren bir B-7 roketinin patlama sesiyle Faraşın, oturduğu yerden hızla doğrulup ok gibi ileri fırladı...

'97 Bahar.

Kendi dayatmasıyla Çarçela'ya gitti. Yüksek, sarp görkemli coğrafya parçalarına tutkunluğu vardı. Ama Çarçela O'nun için daha başka anlamlar yüklenmişti. Canından çok sevdiği tabur komutanlığı yapan Mordem, dağın eteğindeki bir köyde hain bir kurşunla can vermişti. Çarçela'nın o vahşi doruklarına çıkmak, taze otlarına, sayısız çiçeklerine karışmak, mavi göklerde

bulutları seyretmeye doyamıyor, süngünün, küfrün hüküm sürdüğü köylerin, kasabaların yanan ışıklarını öfkeli bir hüznle seyrediyordu. Mordem'in de yüreğinde taht kurmuştu Çarçela. Bu yüzden Çarçela'yı mesken tutmak, kaynaşmak O'nun için Mordem'e yakınlaşmak, bütünleşmek anlamını taşıyordu. Bu karlı yüksek doruklardan, her şey öyle küçük, öyle şirin geliyor ki... Kuşların uçuşunu tepeden, yani bakışlarını aşağı indirerek seyrederisun. Sen kuşların ulaşamayacağı yükseklerdesin. Yani yeryüzünün bitip de gökyüzünün başladığı yerde. Aşağıda dereler ince, ışıltılı bir şerit gibi uzanıyor ve göz alabildiğine bir yeşillik denizi. Sonu gelmeyen zincirler gibi uzanan dağlar, birbirine bakan, yüzyıllarca birbiriyle sessizliğin diliyle söyleşen heybetli dağlar...

Faraşın içinden "ben yaşamımı Çarçela'yla paylaşmak istiyorum. Benim ölümsüz yoldaşımdır Çarçela. Yaşırsam burada, savaşırsam burada, ölürsem de burada öleyim... Çarçela'da her şey görkemli..." Doruklara çıkıp da dünyayı ayağı altında serili görünce şair kesilir Faraşın:

"Çarmıha gerelim gerilikleri

Çıkalım Çarçela'nın başına

Verelim rüzgara tüm sevdamızı

Savursun Gever ovasında

Sevdalandırsın tüm yürekleri

Taşsın Baye suyu

Götürsün kirlilikleri"

Dağın kalbinden aşağı indiğinde not defterini çıkarıp kalemi eline alıp yazmaya başladı:

"Bir yanımda Çarçela, öte yanımda Govende, başımı hafiften sola çevirdiğimde kuzeydeki Gare, tekrar sağa hafiften gözlerimi kaydırıldığında büyük Cilo, Aşaşın zozanları, Hope kıyından köşeden gözüküyor. Onları seyrederken neler aklıma gelmiyor ki. Yorgun düşünüyorum. Yenilgi-

le bakmak beni oldukça utandırıyor. Ve Melsa'yı görme istemim doğuyor. Hem çok yakında, hem çok uzakta. Kaybettiklerimin ve özlediklerimin bileşkesi ya da sevdiğim... Ama sevginin kendisi aramak ve özlemektir. Kızılıklara bürünmüş bu dağları onunla ya da diğerleriyle seyredermayı ne kadar da isterdim. Hayır, değil ki daralmışım da ona sığınıyorum. Onu sevdiğim için arıyor ve özlüyorum. Bütün bunları anımsarken şehit bir yoldaşımı da anmalıyım. Yıllar geçti, acının sıcaklığını dün gibi hissediyorum. Dinmeyen, gün be gün volkanlaşan acı.

Bütün hüznü, sabra yüklemiş o büyük günün gelmesini bekliyorum.

Devrimci selam ve saygılarımla.

Faraşın Ayhan"

***

1997'nin güzünde istemeye istemeye gözü yaşlı ayrılıyor Çarçela'dan. Şikefta Brîndara'ya gelene değin, oturduğu her noktada dönüp testere dişlerini andıran o devasa büyüklüğündeki yan yana dizili duran dört taş baktı. Yürüyüş kolunda hep dönüp dönüp kendisini izleyen Çarçela'ya baktı nemlenmiş gözlerle. Ayakları O'nu ileri doğru götürürken, gizli bir güç başını döndürüp hep göz göze getiriyordu Çarçela'yla. Mordem'i kaleme alıp yüz sayfa yazıp da bitiremediği kitabı geldi aklına. Toprağı eşeleyip saklama anı geçti gözlerinin önünden... Seveda dağına baktık yazdığı son satır düştü aklına: "*Kürdistan kurtulduğunda Miros köyünde bir okul yaptıracağım. Her öğrenciyi Mordem olarak yetiştireceğim!.. Irmaklardan daha coşkulu, karlardan daha temiz, dağlardan daha yüce can yoldaşım Mordem...*" Sonra Mordem'in kendisine ilişkin söylediği söz, O'nun sesiyle vurgulu bir biçimde geçti aklından: "*Sen istersen, ardımdan de-*

ğil takımları, taburları bile sürükleyebilirsin...” Bir defa daha kendi kendisine yineledi sözü, derinden derine güç aldığı, içinin güvenle dolduğunu hissetti.

Akademi bahçesinde şeftali ve kayısı ağaçlarının altında güneşli bir çözümlemenin arasında Başkan Apo’nun ağzından çıkan birkaç sözü anımsadı yüreği cız ederek:

“Bir Mordem vardı; O da sizin gibi burada eğitim gördü. İşte şurada oturuyordu...” Nasıl da bir an içinde bütün gözler kendisine dönmüştü. Büyük derin bir sessizlik olmasına karşın, çevresindeki arkadaşlara “susun!” der gibi gözlerin gürültüsünü engellemek istercesine, bir elini yana kaldırdı. Başkan sürdürmüştü:

“Bir köye giriyorlar. Mordem araya girmek için ayağa kalkıyor, ‘ateş etmeyin’ diyor.”

Yüzündeki dikkat ifadesi nasıl da taş kesilerek bir an öylece, sonsuza kadar hareketsiz kalacakmış, en iyi yoldaşının şehadet haberini alan bir heykele dönüşecekmiş gibi durup donakalmıştı. Sonra ne yapacağını bilemeden çevresine bakarak, kalkmak istemiş, kalkmamış, beti benzi uçmuş yüzüyle bakışları boşluğa kilitlenmişti. Yüreğini giderek sıkıştıran acı dalgası büyüüp de kabarcına dayanamayarak eğitimi yarıda bırakıp arkasına bakmadan ayrılmış, içine akıttığı gözyaşları, bir çağlayan gibi taşmıştı yüzünden. Dünyası yıkılmış, yaşam boydan boya bir yas olacakmış gibi günlerce sessizliğe gömülmüş... Sonra Mordem’in anılarını yayına hazırlama... Anı yazısını kaleme alma...

Güçlü bir belleğe sahip olan Faraşın, Mordem’e ait anıları bütün ayrıntılarıyla gözlerinin önünde yeni baştan cereyan ediyormuş gibi bir canlandırıyor du...

Belleği O’nu geçmişe, ayakları O’nu geleceğe götürüyordu.

Kolları sıvalı mutfakta çalışırken Başkan’la birden yüz yüze gelince duyduğu sevgi dolu heyecan ve ülkeye geliş ısrarının nasıl onay bulduğunu anımsadı... O an sanki ülkede değil de ülkeye dönecekmiş gibi o güzel duyguya yeniden kapıldı. Sonra kesit kesit anılar, değişik yüz ifadeleri, pırlanta gibi sözler... Hızlandırılmış bir film gibi... İçinde yaşadığı ana dönüş yapınca narkozun etkisinden kurtulan bir yaralının acısını bütün şiddetiyle duyumsaması gibi duydu yarasının sesini:

“Bu ayrılık da ne acı böyle; sevdiklerimi Zagros’un toprağında nasıl bıraktım? Nasıl ayrıldım onlardan? Kendime hayret ediyorum.”

Çarçela’dan Zap’a yapacağı yolculuğun çok öfkeli, ağlamaklı, hüznle, kederle dolu geçeceğini sanmıştı. Melsa’yla beklenmedik buluşması, tesadüf eseri bir grupta yolculuk etmeleri, kendisinin yol komutanı oluşu, yolculuğu tatlandırıp renklendirerek eğlenceli kılmıştı. Bir de uzun yolculukların insanı yüreğiyle baş başa bırakan tadını he-saba katmamıştı.

Kah coşuyor, kah durgunlaşıp sessizliğe bürünüyor, içini tüm-den kaplayan duyguların durmak bilmeyen çarpışması, yüreğini gözlerden ırak bir savaş meydanına dönüştürüyordu... Kimi zaman hüznün, kimi zaman öfke, kimi zaman sevgi ağır basıyor, bazen de aynı anda duyguların iç içeliğini şiddetle duyuyordu.

Zap’a ulaşınca YAJK bünyesinde sürdürülen kadro eğitimi-ne katıldı. Erzak taşımak ve alt yapı sorunlarıyla boğuşmaktan yoğunlaşmaya çok az zaman buluyordu. Faraşın hem günlük tutuyor, hem de ulaştırabileceği arkadaşlarına vazgeçemediği tatlı bir alışkanlıkla küçük küçük mektuplar yazıyordu.

“YENİ BAŞLANGIÇLAR ŞAFAK VAKTİNDEYKEN

Neden kolay yeniliyoruz? Özgürlük benim için ne anlama geliyor? Güzellik tutkularım, hayallerim nelerdir? Beni neler mutlu ediyor?

Saflarda büyüyen, birçok toplumsal çelişkileri devrim ortamında yaşayan, bunun zorlukları ve güzellikleriyle büyüyen birinin duygularını, düşüncelerini, hayallerini kesit kesit anlatmaya çalışacağım. Parti Önderliği’nin bir talimatında; ‘bunlar da komutanlarımızın kızlarıdır’ belirlenmesi de benim gerçekliğimi ifade ediyor. Artık hiçbir kimse-nin kızı olmadan ‘bir militan kişiliğe nasıl ulaşabilirim?’ sorularını çok kısa sürede kendime sorup, cevaplayıp ve pratiğe çıkma önerisini yapabilirim.

Devrimci selam ve saygılarımla

Faraşın Ayhan

**Dola Şive/YAJK Merkez
Karargahı Kadro Eğitimi”**

***

TC ordu generalleri ve KDP üst düzey yetkilileri görüşerek 14 Mayıs operasyonunun hedefine ulaşmamasının nedenlerini tartışıp bazı ortak kararlara vardılar. Bunlardan en önemlisi savaşın komuta sistemini daha bir merkezileştirmek, her şeyi tek elden yürütmek; güçlerin mevzilendirilmesi ve savaşırılmasının koordinesini birleştirerek tek bir ordu gibi hareket etmenin avantajları ve zorunluluğu konusunda ortak bir karara ulaşırlar. Böylece ortak bir plan dahilinde yeni bir operasyon dalgasına giriştiler.

Zap cephesi gerilla kurmayı, daha önceki kısmi başarının sarhoşluğu içinde, kapsamlı bir operasyonu beklemiyorlar. Az olan cephe ve erzaklarını, yine Zap alanı içindeki bütün taburları toplayıp yoğunlaştırdılar. Bir tugaylık güçle şehirlerin fethi üzerine parça parça geliştirilen keşifler birleşik bir plana dönüştürme ha-

zırlığı içindeyken tepeciler küçük telsizle beklenmedik bir haber verdiler:

“Dêrelûk kasabasına doğru tanklar geliyor! Tarih 21 Eylül 1997...”

Ertesi gün stratejik bütün dağlar uçak saldırılarıyla bombardıman edildi. Dağlardaki gerillanın yeni atılım dalgasının gide-rek ovaları zorlayıp kasabalara kayarak yeni mevzi kaybının önünü tutmaya yönelik savunma önlemleri olarak değerlendirildi.

Dêrelûk kasabasını basmak üzere olan gerilla tugayı, son gelişmelerle operasyonu karşılamak üzere bölükler halinde dağları tuttu. Operasyon beklenmediği kadar çapı, hedefi ve güdeceği taktikler hakkında öngörüye sahip olmayan gerilla kurmayı, komuta ettiği güçleri merkezi bir plan dahilinde koordineli bir mevzilendirme ve savaştırmanın esnek planına gide-medi.

* * *

Yeni bir savaş fırtınasının esi-şiyle zaten ağır aksak yürüyen eğitim bir yerde noktalandı...

Faraşın de bu kez savaşçı olarak Kurejahro hattına koştu. Yuvadan kurtularak kanatlarıyla uçabilmenin özgürlüğünü duyumsuyordu. Kurejahro henüz sessizdi. Geceleri kış soğuğu uyutmuyor, gündüz güneşi yakıp kavuruyordu, iki-üç pınar ve kar dışında suyu, arka sırtlar dışında ağacı göremiyorduk. Kimseye kolay kolay yar olmayan sarp asi kayalarla kaplı bir dağ kaya kümeleri ve tepecikler birbirine benziyor. Zap’la Avaşın, yani büyükle küçük Zap kardeşler arasında uzanan, alan coğrafyasının en yüksek, en geniş, karmaşık ve en hakim yekpare diyebileceğimiz bir dağ oluyor.

Faraşın bu kolay kolay zapt edilemeyen dağa çıkışında ilk gün yazıp da Melsa’ya göndere-meddiği mektubunda şöyle konu-suyor:

“Hava o kadar sisli ki, Çarçela bütün görkemliliğiyle, başını öte-lere dikmiş Govende’yi seyrediyor. Şimdi yüreğim orada değil, oralar yüreğimde. Yüreğim hü-zün yüklü. Bir kahır arabası gibi ağır ağır yürüyorum. Şimdi de Kurejahro’dayım. Hem de Zagros’tan gelen bir takım erkek arkadaş da var. İlginç. Hem Hope, hem Ertuş taburları ve Zagros bir durgunluğu yaşıyor. Aslında en güzel yaşamlar, o dağların gizemli kudreti, yüreğinde yaşanır. En güzel türküler onun engin esen rüzgarında söylenir. En güzel sevgi, o dağlarda bütünleşti-ğin yerde başlar...”

Şimdi ise hasretle onları seyrederken, ayıranlara ve kendime büyük öfke duyuyorum...

Devrimci selam ve saygılarımla

Faraşın Ayhan

Kurejahro/21 Eylül ’97”

***

Değerli Kibele,

Tüm olup bitenler kalemimin yolunu kesiyor...

Kurejahro, dillenmek istiyor...

Anlatamadan geçmek, atlamak, öncelikleri seçmek bile o kadar çok zor ki, ama hepsini bir çırpıda yazmak olası değil. Bırakalım mektubu roman yatağına bile sığmaz, taşar... Bu yüzden hem elimi tez tutmak için de bilerek ama istemeyerek dünyalar dolusu son derece yakıcı anıları, olayları dışta tutmaya çalışacağım.

Zap alanına girişin kuzey kapısı olan Şikefta Brîndara düş-tükten sonra savaş dalgası bütün şiddetiyle Kurejahro’ya kaydı. Daha önce yenilen tarifi imkansız darbelerden ötürü, korkulu bir rüya haline gelen bu dağı düşürmek için en seçkin ve sayıca binleri aşan kalabalık operasyon birlikleri, KDP’nin sipahi denilen özel peşmerge güçleriyle iç içe elbirliğiyle dağın Dêrelûk ovasına bakan yamacından çıkıp gel-

diler... Çarpışmalar hızından bir şey yitirmeksizin kıran kırana sürüyordu... Muazzam bir güç ve teknik dengesizliği ortamında saç saça, baş başa gelişen çarpışmalar dev bir düelloyu andırıyordu. Bir haftayı geçmesine rağmen, Kurejahro’da fazla ilerleyememeleri sonucu, güç takviyesi ve değişimine gidilerek, tekniğe olabildiğince ağırlık verdiler...

Çukurca Alayı, Eriş Topçu Taburu, Üzümlü Taburu, Aşut çete köyü, Şikefta Brîndara ve Güney Kürdistan’ın iki kabası Dêrelûk ile Şeladizê’den uzun menzilli topların namluları, Kurejahro’nun arka çeperlerinde şurada burada dağınık bir biçimde mevzilenen gerilla noktalarına çevrilerek, ateş kismaya başladı. Bir yandan obüs toplarının gülleleri havada ve yerde patlayarak şarapnel parçaları etrafı tozu duman katıyor, öte yandan tanklar durmadan çalışıyor, havanlar dövüyor ve uçaklar Kurejahro dağının üzerinde fır dönerek, kazan üzerine kazan -yüzlerce, binlerce kilogramlık ağırlığında- bırakı-yordu. Yükünü tümünden boşaltıp da geri dönen iki siyah uçağın boşalan yerlerini bu kez iki beyaz uçak alıyor... Uçaklar işini bitirince devreye kobra tipi helikopterler giriyordu... Kurejahro Kurejahro olalı beri böyle bir savaşa sahne olmamıştı. Patlamaların vahşi sesinden, basıncın şiddetinden Kurejahro beşik gibi sallanıyordu... Yanmayan, acı acı inlemeyen bir karış toprak, neredeyse yaralanmayan bir kaya kalmamıştı... Patlayan kazan ve roketlerin koyu siyah dumanı her bir taraftan yükselerek, göğü kaplayıp dolduruyordu. Keskin barut ve taze kan kokusu her bir şeye sinmişti...

Vurulmak istenen dağ mıdır, hayat mıdır, gerilla mıdır? Belli değil. Kuşlar telaşla kanatlanıp buradan uçup gidiyor. Yılanlar, kertenkeleler, karıncalar, börtü

böcek toprağın derinliklerine çekilip gizlendi. Dağ, sevgili varlıklarını yuvalarına geri çekip sakladı.

İşte görülmemiş bu yoğun ateş altında korunarak asker ve peşmerge Kurejahro kayalıklarında adım adım ilerliyordu. Sayıları yüzü geçmeyen gerillalar açlığını, susuzluğun kol gezdiği, cehen-nem kazanlarının ortalıkta fokur fokur kaynadığı böylesi bir günde dişe diş bir direnişe kan veriyordu... Dağı bırakmayı, geri çekilmeyi onurlarına yediremeyen gerillalar, yeni bir saldırı eyleminin hazırlığına giriştiler. Şayet çok kayıpla sonuçlanan bir-iki eylem daha çıkarırlarsa, ilerlemekten gözleri korkup vazgeçerek, gerisin geri çekilip giderler. Püskürtülürler... Böyle düşünü-yordu.

İlk başta saldırı grubunun dışında tutulan Faraşın, allem edip kallem ederek ısrarla gruba dahil olur...

Eylemde aktif yer almanın coşkusuyla yüreği kabaran Faraşın, yerinde duramıyor, gördüğü herkesle konuşuyor, espri yapıp gülüyordu. İri yarı, esmer tenli, geniş alnının üstündeki saçları dökülen Digorlu Akif'i görünce kurşun gibi hızlı, ateşli konuşma tarzıyla *"bana albümünü getirip göstermedin, herhalde albümünü görmeden gideceğim!.."* dedi. Sonra karşılıklı gülüştiler. Yaralıların yanına doğru seğirtti. Küçük, yarım bir mağarayı andıran kaya oyuğunda, kanlar içinde aç-bilaç bir biçimde uzanıklılar. Üçtüler.

Üçler Faraşın'ı görünce içleri sıcak bir dalgayla ısınıp sevindiler. Kimi yüzüyle, kimi gözüyle gülümsedi. Faraşın tek tek tokalaştı. Tek tek hal hatır sordu. Üstünde, kömür gibi bir çaydanlığın durduğu iki taşın ortasında yanan ateşi gürleştirenince, havai fişekler gibi kıvılcımlar saçıldı havaya. Gencecik bir annenin ilgisi seve-

cenliğiyle bakıp söyleşti onlarla. Kabına sığmayan canlılığı, neşe doluşu yaralılara da bulaştı.

"Tepeyi alacağız, tepeyi, Kurejahro'yu onlara bırakmayacağız!" Kuşku ve tereddüte yer vermeyen bir kararlılıkla konuşuyordu... Aklına birdenbire artık maziye karışan bir anısı gelince *"durun size bir anımı anlatacağım"* dedi. İğne gibi sivri, kirpiklerin çevrelediği gözlerini kırıştırdı, pembeleşen yüzüyle gülümseyerek;

"92'de ihanet cephesine karşı savaşta Özgürlük Vadisi'nde yedim... Bir tepede yaralılara kısa bir süre baktım, ilaçlar suyunu çekmiş, elde avuçta verecek bir şey kalmamıştı. Bulduğumuz tepe düzenli aralıklarla havanla dövülüyordu... Yaralılara verecek bir şey bulamayınca ben de tutup türkü söylüyordum. Yaralılar da inliyordu acıdan... Her gülle patlayışıyla, hem inleme hem türkü kesintiye uğruyor, sessizlikle birlikte yine kaldığımız yerden sürdürüyorduk. Türkü, inleme ve havan sesi ilginç bir bütünlük oluşturunuyordu." Yerde duran tütün torbası gözüne çarpınca bir sigara içmeyi çok istedi. Sardığı her sigarayı tek tek yaralılara verdi. En son kendisi için de sardı. Tam içecekken birden günah işleyecekmiş gibi rahatsız edici bir duygu içinde kıpırdanınca vazgeçti. İncecik sardığı sigarayı istemeyerek torbaya bıraktı. Kampanyadan beri içmemişti...

"Faraşın. Faraşın?" seslenişle hızla ayağa doğrulup elini havada veda işaretiyle sallayarak, buruk bir hüznle gülümseyip ayrıldı... Az ötede uzun, büyük bir kaya dibinde kümeleşen grubun yanına doğru seğirtti. Eylem grubu yola çıkacaktı. Çantasını sırtladı. Saldırıya katılamamanın üzüntüsüyle sessizce oturan Armanc gözüne çarpınca, koşar adımlarla yanına varır varmaz tokalaştı. Siyah uzun saçlı, beyaz

tenli Armanc'ın elini hemen bırakmadı, sıcaklığını taşırdı; ifade edemediği duygularını hissettirmek istercesine...

Armanc, Faraşın'ı görmenin sevinci ve hoşnutluğuyla, üzüntüsü bir an yitirir gibi oldu... Ama değil, üzüntüsü derine çökmüş, büyümüştü; ayrılınca hissedecekti bunu. Faraşın engeldi üzüntüsünü tam hissetmesine...

Faraşın ayrılırken son sözü kulağında çınlayıp duruyordu.

"Heval Armanc, savaş bu; baktın dönemedim, günlüğümü ve Mordem'in defterini Melsa'ya ulaştırın."

Faraşın silahına davranıp omuzladı. Arkasına dönüp biraz öteden aceleyle ekledi: *"Silahımı da Norşin'e!"*

Öylesine hızlı adımlarla yürüyordu ki, ardından kurşun yetişmezdi. Sanki yay vardı ayağının altında. Bir ayağı daha yere değmeden öbürü hızla kalkıp ileri fırlıyordu. Gruba yetişip tek tek herkesi, arkadaki mesafeleri aşip en öne geçti. Yeni kanat vurmayı öğrenip de uçmaya doyamayan tez canlı bir şahin yavrusu gibiydi. Kendi içinde söyleniyordu: *"Yılanları avlayacağız! Yılanları!.."*

Gökyüzü kapalı ve kirliydi. Olağanüstü bir hareketlilik gözleniyordu. Bölük pörçük kara bulutlar bir araya gelip yoğunlaşarak türlü biçimlere bürünüyorlardı. Güneşin etrafını kapkara bir bulut tabakası sarmıştı. Neredeyse güneşi örtecekler. Gök ikide bir gürlüyor, şimşekler çakıyordu...

Saldırı grubu gide gide üç yanı büyük kayalarla çevrili bir yerde durdu. Yalnız ön cephe acıktı. Karşılarındaki kayalıklarda beklenmeyen bir hareketlilik göze çarpınca, her gelen burada durmuş, her kafadan bir ses çıkmıştı: *"Bu tepe daha önce boştu; tutarsa bizimkiler tutar burayı"* dedi yeşil gözlü, sarı bııklı Alişer, endişeli bir sesle.

Giysileri gerillaya benzeyen, uzaktan bakılınca gerilla mı peşmerge mi pek fark edilmeyen bu grubu görünce Faraşın sevinçli bir şaşkınlıkla:

"Aaa bunlar bizimkiler!" dedi parlayan gözlerle. Yüzü, ince soluk dudakları umutlu bir gülüşle gerildiği an, kör bir kurşun gelip göğüs kafesine saplandı. Gülüşü daha tüm yüzünü kaplayamadan iç parlayan derinden gelen bir çığlıkla *"aayy kalbim"* tiz sesiyle birlikte birdenbire yere yığıldı. Korkunç bir acı dalgası, gülüşün ulaşamadığı yüz hatlarını doldurdu. Öyle bir yüz ifadesi oluştu ki, gülüyor mu, acı mı çekiyor, öfke mi duyuyor, hayret ve şaşkınlık mı var, hemen ilk bakışta ayımsayamıyor insan. Duygular iç içe geçerek yüz hatlarına işledi. Ama yüzeye vuran göze daha çok çarpan o saf, çocukluk ismi gibi berak yarım kalan gülümseyişi...

Faraşın suikast silahı karnas kurşunuyla can evinden yaralanınca, Alişer, gayri ihtiyari telaşla bağırdı:

"Faraşın, Faraşiiiiin!"

O an top seslerinden kaçışan bir kuş sürüsü, derinliklerden gelen bu tiz çığlıkla ürpererek kanat vuruşlarını hızlandırdı. Neye uğradığını şaşırان Alişer, tüyleri ürpermiş halde, avazı çıktığıınca:

"Faraşın, Faraşın, doktor! Doktor" diye bağıyor ötelere. Top gürlemeleri, hecelerin yarısını vuruyor ve anlamı anlaşılamayan bir çığlık ulaşıyordu geridekilere.

Kökünden sökülen bir gül fidanı gibi yere yıkılmıştı. Kalbi küçük bir kan pınarı olup oluk oluk akıyordu. Sıcaktı kanı, tap-tazeydi. Toprağa süzülüp akan kan güneşte ışıldayarak yanıyor, peltekleşip katılaşıyordu...

***

Kalın kara bir bulut kümesi güneşi büsbütün örttü. Yeryüzü gölgelendi. Gündüz geceye döndü. Gözü yaşlı olan gökten yağmur çiledi. Bir yağıyor bir duruyordu.

Gerilla grubu hızla dağılarak kayaları siper edinip silahları çalıştırdı. Alişer ise Faraşın'ı sırtlayıp iki kolunu omzundan sarkıtarak kavrayıp hızla çatışma sahasından uzaklaşmaya koyuldu. Öfkesi kabarmış, üzüntüsü dağ gibi büyümüş, dünyası yıkık bir halde taşıyordu... Kendisinde güç-takat kalmamasına rağmen hissetmiyor, açlığı ve susuzluğu unutmış bir halde yumuşak, kuş gibi hafif güzel Faraşın'ın ölüsünü taşıyordu. Kendi kendisine yakınıp kızıyor: "Nasıl koruyamadım O'nu? Nasıl? Nasıl? Niçin geride bırakmadık? Bir an gönlünü kırsaydım, şimdi yaşayacaktı... Ah Faraşın, benim senin ölümüne sebep olan, suçlu benim! Benim." Hem yürüyor, hem konuşuyor, hem gözleri yaşlarla dolarak ağlıyor... Faraşın'ın göğsünden akan kan sırtını kızıla boyadı. Hissediyordu Faraşın'ın kalbinden boşalan kanı. Alişer sanki sırtından hancılar çıkmıştı. Yarı yolda, aynı bölüğe mensup erkekli bayanlı bir takım gerilla kayaların arasına serpilmiş, saldırı grubunu savunma amacıyla mevzilenmişlerdi. Dağdaki çocukluğu, özlemleri, umutları, acıları Faraşın'la bir arada geçen Serhatlı Adar da vardı içlerinde. Hemen hemen aynı boylardaydı; kan kardeşi olmanın ötesindeydi ilişkileri. Gülüşleri, gözyaşları, düşleri birbirine karışmıştı; her biri öbürünü canından çok seviyordu. Her biri sanki öbürü için yaşıyordu. Anlatılması güç bir yakınlık, hiçbir gücün yıkamayacağı bir sevgi bağı oluşmuştu aralarında. Her biri nereye gitse öbürünü yüreğinde taşıyor, onunla konuşuyor, başkalarına tanıtıyordu...

Adar, saldırı grubundan bir feryadın kopup geldiğini duymuş, içinden düşünmek istemediği bir şeyler kopmuştu. Endişe, korku dolu bir merakla yerinde

duramıyor; kulağı yeni bir sesleniş, gözleri bir hareketi bekliyordu.

Faraşın'ın ince, zayıf kollarını Alişer'in omzundan cansız bir halde sarkışını görünce, korktuğu başına gelerek, birden kendini kaybetti. Bir solukta, koşup, kollarını çözerek sımsıkı sarılıp kucakladı Faraşın'ı...

Gözlerindeki yaşları tutamıyor; gözyaşları akıp akıp Faraşın'ın kalbinden akan kana karışıyordu. Adar kalbinden vurulmuş gibi, göğsü kan içinde kaldı... Yürek parlayan ağlamaklı, sevgi dolu bir sesle:

"Faraşın! Faraşın! Niye şehit düştün! Nasıl! Söyle bana!" Sonra yine hıçkırı hıçkırı bir ağlama krizine tutuluyor; öyle içten, öyle sesli, öyle derindi ki ağlaması, sanki gencecik bir kız değil de milyonlarca kadın bu dağda toplanıp ağlıyor sanırdın.

Mevzilerden kimse inmedi ama herkesin gözü, karşı cephe-den kayıp bu sahnede kilitlenmişti. Herkesin yüreği için için yanıyordu. Sessiz gözyaşları içlerine akıyordu. Adar onların dili, onların gözpınarıydı...

Adar, Faraşın'ın yanıt verebileceğini sanarak ve yanıt vermesini beklemeden konuşuyordu:

"Faraşın! Faraşın! Aç gözlerini! Hadi aç! Sen yaşamayı unutmusun!"

Yine hüngür hüngür, omuzları sarsıla sarsıla çaresizlik, umutsuzluk, sonsuz bir acı içinde kalıyor... O'nu bırakmazsa, sevgi dolu bir ses ve gözyaşıyla sanki Faraşın dirilecekmiş, O'nu bıraksa, sonsuzca elinden kaçıracaktı gibi yapışmıştı. Faraşın bir çeşit hayattı onun için, iç dünyasında da büyük geniş bir yer kaplamıştı. Yüreği Faraşın'la doluydu...

Bir ara sanki sesi bitti, sessizliğe gömüldü. Çıt çıkmıyordu. Biraz öteden, dışarıdan bakıldığında, kimin vurulduğu, kimin kimi

ayakta tuttuğu fark edilmiyordu...

Dağda yaratılıp dikilmiş görkemli bir sevgi anıtı gibi duruyordu ikisi...

Alişer, bu görülmemiş birliklik karşısında üzüntü dolu bir durumda ağzı açık bir halde dona kalmış, ne yapması gerektiğini unutmıştı. Ancak kobraların uzaktan gelen ürkütücü sesini duyunca, bir an önce müdahale edip son vermesi gerektiğini anladı. Ama nasıl, nereden başlayacağını bilemiyordu. Birbirine o denli yapışmış, bütünleşmişler ki, ikisini ne mezara götürebiliyor, ne yaşamla bırakabiliyor...

Üzüntülü, yumuşak, yalvaran ısrarlı bir ses tonuyla:

“Adar! Heval, bırak! Kobralar geliyor”

...

Ses seda yok...

Eliyle ayırmaya çalıştı, güç getiremedi. El işaretiyle ivedi yardım istedi yukarıdaki mevzilerden. Dört bayan arkadaş indi aşağı... İkisi Faraşin'i tutarken, Alişer'le diğerleri zor bela Adar'ın kollarını çözüp söktüler. Bilincini yitirmişti Adar. Önü alınamaz bir içgüdüyle, yeni bir atılımla yeniden sarsılıp kucaklamak isteyince, Alişer, yüzüne bir tokat vurdu. Üstüne üstüne gidecek bağırdı. Kendine gelsin, kendine geri dönsün diye. Adar değil, ama Alişer duyguların ege-menliğinden biraz sıyrıldı.

İki bayan her biri bir kanat olup Adar'ı göturdüler.

Kobra sesi yaklaşınca Alişer, Faraşin ve Dilpak'la Jiyan bir kaya deliğinde durup kobraların geçmesini beklediler. Kobraların geçişinden sonra Dilpak önden, Jiyan arkadan, ortada da Faraşini sırtlamış Alişer, mesafeli bir halde yola devam ettiler.

Alişer, kendi kendine kahroluyordu. Cenazeyi hiç kimseye taşıtmıyor, taşıyınca da ölümün soğuk solugunu daha yakın hissediyordu...

Kendi kendine içerleniyor, içinden konuşuyordu: *“Neden bir başkasına, neden bana değmedi de kör kurşun, kahpe kurşun gelip O'nu buldu?”* Düşündükçe yüreği kan ağlıyor, kendim tutamayıp gözyaşları akıyordu. Bölük yerine gelip durdu. Bölük komutanı *“burada gömelim!”* deyince Alişer razı olmadı, Dilpak ve Jiyan'la birlikte, kalın bir duvar halinde uzanan bir kaya dibinde durdular... Çiseleyen yağmur toprağı yumuşatmıştı. Kasaturayla kırmızı toprağı eşelediler... Ardı arkası kesilmeyen patlama seslerini artık duymuyordu Alişer. Aklı fikri şimdi mezarını güzel yapayım duygusu içinde, toprağı kah kazıyor, kah ellerini kürek gibi kullanıp toprağı derinleşen çukurdan çıkarıyordu. Kazi işi bittiğinde, Dilpak, eliyle Faraşin'in yeleğinin ceplerini aradı. Ön cepte dört adet ince uzun siyah saç tokası buldu. Yeleğin iç cebinde de kurumuş, biraz da kanlanmış bir demet nergis. Nergislerin yarısını aldı, öbür yarısını da Faraşin'in kalbini örten yeleğin iç cebine usulca yerleştirdi. Dilpak, cebinden iri dişli bir tarak çıkarıp Faraşin'in saçlarını son kez bir güzel taradı. Tek tek tokaları saçına geçirdi... Çocukluğundan beri tek giydiği giysi olan kanlanmış askeri üniformasıyla, rengi solmuş, kırmızı bir battaniyeye sarıp toprağın bağına bıraktılar. O'nu incitmekten çekinircesine yavaş yavaş adeta istemeye istemeye toprakla örttüler üstünü. Önce boş olan kenarları doldurup ardından ayak ucuna... Kazdıkları nemli ıslak toprağın tümünü örttüler... Patlama seslerinin durduğunu, Faraşin'i toprağı verdikten sonra fark ettiler. Kasvetli bir sessizlik bürümüşü her şeyi. Silahlar susunca, sessizliği daha derin hissediyor insan... Buracıkta yağmur durmuş, ötelerde uzak dağ-

larda yağıyordu. Sonsuz bir suskunluk hüküm sürüyordu. Sanki burada ölen yaşamdı...

Dilpak'la Jiyan baş ve ayak ucuna dikmek için taş getirmeye yeltendiler. Alişer durdurdu onları, içinde öfke olan bir endişeyle:

“Taş dikersek, mezar olduğu anlaşılır; ‘Çakallar’ onu kolay bulur! Çıkarıp parçalarlar.”

Sonra gözüyle kayaları süzdü. Her kaya, duruşu ve biçimiyle birer meçhul asker anıtı gibi geldi Alişer'e. Faraşin'in küçük, ama ebedi evine ziyarete geldiklerinde, çabuk bulabilmek için tanımaya gözüne resmetmeye çalıştı kayaları.

Faraşin diye bir kız, fiziksel varlığıyla artık yoktu yeryüzünde. Şimdi toprağın altında, bu uzayıp giden, sarıya çalan kayanın dibinde eriyerek dağa karışacak. Dağlaşacak... Kurejahro'nun hem konuğı, hem sahibesi, hem nöbetçisi, hem komutanı olacak... Kokusunu çiçeklere, canlılığını kuşlara, saflığını doruklardaki kara verecek... Kurejahro'nun ruhu Faraşin...

Alişer, Dilpak ve Jiyan bir süre sevgi, vefa, üzüntü dolu bir sessizlik içinde beklediler. Herkes kendi içinde birbirine yakın bir şeyler düşünüyordu: *“Kutsal anına sadık kalacağım: hem cellat, hem kurban olan hainlerden intikamını alacağım...”* Ama kimse seslice konuşma, bir çift söz söyleme gücünü, cesaretini bulamıyordu kendinde. Ağzıları yüreklerini dillendiremiyordu. Sanki ne söyleseler de çok eksik kalacak, basit kaçacaktı. Belki de konuşma hakkını kendilerinde bulamıyorlardı: Burada yalnızca Faraşin konuşabilirdi. Kendilerine düşense Faraşin'i sadece dinlemek, dinlemek, sadece anlamaya çalışmaktı... Gitmeleri gerekmesine rağmen ayakları onları götürmüyordu bir türlü. Ayrılmak gelmiyordu içlerinden. Sanki yaşamaya

utanıyorlardı. Gözleri hep vurulduğu tarafa ve kurşunun geldiği cepheye bakıyordu. Ölüm çizgisini aşmış, öte yüzündeydiler artık. Sevgi, tiksinti, öfke ve umutlardan süzülüp gelen dereler bir yaktakta birleşerek, önü tutulamayacak gür bir ırmağa dönüşüyordu. Bir yeraltı nehri gibi iç dünyalarında gürül gürül akıyordu...

Can Kibele,

İşte küçük Faraşın'ın büyük öyküsü; neşeli, dramatik, trajik, destansı... Herkesi sevinçlere, acılara boğan... Herkesin yüzünde gülüşünün izleri. Ağlamayı unutmış gözleri bile yaşartan. Sanki kalbinden vurulan Faraşın değil, bölüktü, herkeşti. Çünkü herkesin kalbiydi Faraşın. Dört mevsim cebinden eksik etmediği kuruyunca da kokusu yitip gitmeyen kanlanmış nergisler jellatinlenip arkadaşlarının anı defterlerini süsledi. O'nunla tanışma şansını bulan hemen hemen eli kalem tutan herkes duygu dolu bir şeyler yazdı. Hem de değişik dillerde; Kürtçe, Türkçe, Arapça. Almanca...

Hüseyin Kaytan'ın el yazmalarını gözden geçiriyorum:

"... Özgürlük savaşı dışında bir yaşamı olmak bir yana, bunu düşünemiyordu bile.

Hepimizin en güzel yoldaşlarından biriydi Faraşın.

Akademini basın odası, nöbetçi geliş-gidişleri ile nöbetçi subayların en az on beş dakikada geçtikleri taşlık yolun kıyısında idi. Penceresi yola bakıyordu ve bizim göğüs hizamıza geliyordu. Sırtımız pencereye dönük çalışırken, o kısacık, incecek tabiat ve gerilla gövdesinin kendisine özgü sessiz bir sızma tarzıyla pencerenin dibine yaklaştığını, çakılların üzerinde yürürken ses çıkarmamaya dikkat ettiğini ve açık pencerenin önünde ayak uçları üstüne yükselerek çenesini pervaza dayadı-

ğını, hatta o her zamanki patlamaya hazır kahkahasını zorlukla tutan muzip, sessiz gülümseyişini hissederdik. O'na bakmadan önce; çalışanlar, yani ben ve bir ayağını mayına kaptırmış Türk Piling birbirimize bakar ve anlardık. İkimiz hemen aynı anda birbirimize şöyle derdik:

'Bir kedi gördüm sanki...'

Ve penceredeki sessiz gülümseyiş, zozanların yeşilliği kadar geniş bir kahkahayla, patlamaya dönüşürdü. Her zamanki gibi, yanılmamış olurduk. Dönüp baktığımızda, nöbetçi subaylığındaki sıkıcı güvenlik duygusundan bir an kurtulmak için bir-iki arkadaşlık sözü paylaşmaya gelen Faraşın'ı görürdük. Çalışmamız ne kadar ciddi ve acil olursa olsun O'nu böylesine muzipçe bölmeye, tüm okulda sadece Faraşın yoldaşın hakkı vardı. O'nunla bir dakikayı aşmayan küçük söyleşimiz, hepimizi dinlendirirdi..."

Diyar (Küçük Güneyli): "*Ben hayatım boyunca hiç şiir yazmadım. Şehadet haberini duyduktan sonra ilk kez Faraşın için bir şiir yazdım. Belki de son şiirim olacak: 'Ey Kurejahro, kanlı tarih!' Beni en çok üzen yan tanıştığımız gün şehit düşmesiydi. Keşke O'nu çok önceden tanıma olanağım olsaydı...*"

Zaman, Mardinli genç, sarışın bir manga komutanı. Gıpta eden bakışlarla şöyle diyordu:

"... O, Kurejahro doruklarında hiçbir zaman yıkılmayacak bir taht kurdu; herkese nasip oluyordu..."

Hakkarili Ferhat, küçük defterinin bir sayfasına resmini çizmiş, diğer boş sayfaya kargacık burgacık yazısıyla, büyük, italik harflerle tek bir cümle yazmış:

"O, BİR EFSANEDİR; ANLATILAMAZ."

Sahiden de O, herkesin gözünde eşsiz bir varlıklı. Ben O'na Arkadaşlığın Tanrıçası diyorum. Dünya mitolojisinde var mı

böyle bir tanrıça, bilemiyorum. Ama olsa bile manevi kültürün, düş dünyasının yarattığı bir soyutlamadır. Ama içimizden çıkın, serpilip gelişen tanrıçalar halkın etinden-kemiğinden kendini ateşle yaratan sahici tanrıçalardır. Faraşın, onların yaşça en küçüğü, ama ruhça en zengin olanlarından.

"Benim" diyordu "yaşamdaki en büyük amacım; bana yön veren temel ilkem, tamı tamamına bütün çabam, yoldaşlığa hizmet içindir. Günün birinde bu uğurda canım da gitse, istiyorum ki, arkamdan 'O, arkadaşlarını seviyordu, hem de çok seviyordu, dürüsttü...' desinler."

Dağlar, Faraşın için bir arkadaşlık cennetiydi. Bir çocuk arkadaşsız yaşayamaz. Yaşadı mıydı bu kez herkesi, her şeyi kendine arkadaş yapar. Her insanla tek tek bir bağı, parça parça bütün doğayla doğal bir ilişki kurup geliştirmişti. Her geçen gün bu iletişimi bir parça daha güçlendirip güzelleştiriyordu. Yaşamı hep arıyor, hep ilişkileniyor ve en önemlisi yaşamaya cesaret ediyordu. Papatya, lale, nergis, sümbül, kardehlen, çiğdem bütün kır çiçekleri tanırdı O'nu. Pınarlar, yemiş ağaçları, dağlar, bulutlar, ateş böcekleri, akarsular, kuşlar unutamaz O'nu. Çünkü onların içinde onlarla birlikte sarmaş dolaş büyüdü. Hele karıncalar, kraliçeleri gibi severler Faraşın'ı. Özgürlük Vadisi'nde başında kır çiçeklerinden bir taçla karınca yuvalarını arar bulur. Ve her bulduğu yuvanın çevresine avuç avuç pirinç serper, sonra da pirinç yüklü karınca dizisini zevkle seyredirdi.

Faraşın, bir yaşam kütesiydi. Delidolu akan, taşan, harcadıkça çoğalan bir enerji kaynağı. Ayak bastığı ortama yön veren bir yaşam kudreti. Çiseleyerek toprak kokusunu yayan bir yağmur, kuşluk vaktini uyandıran bir yel, küçük bir güneşli.

* * *

Anı defterini okumayı çok istiyordum, okuyamadım.

Hakkında yazılıp çizilenleri toplamak istedim, ulaşıp toplayamadım.

Bir masal gibi yazmak geçiyordu içimden, fakat mümince bağlılık, elimi kolumu bağlayarak, sanatın mertçe sunduğu özgürlük silahlarını konuşturmama engel oldu... Hem biliyor musun, yaşadığımız dünyaya sanat yasaları hakim. Sanatsal bir boyutta yaşamıyor hemen hemen her şey. Çizimleri kalınlaştırıp koyulaştırman öyle fazla gerekmiyor. Burada gerçeğin kendisi alabildiğine abartılıdır, olağanüstüdür. Doğanın bin bir çeşit örgütlenmiş güzelliği, ruhların yüceliği son derece görkemlidir... Çirkinlik, kötülük de akıl almaz boyutlarda seyreder. Hem cin duvarı gibi ayrılmış da değil birbirinden iç içe, koyun koyuna, karşı karşıya. Bazen şaşır şaşır düşünüyorum. Yaşanan gerçek mi düş mü diye. Birbirine o kadar yakın o kadar iç içe o denli birbirine dönüşüyor ki, aradaki sınırları göremediğin, yi-

tirdiğin oluyor. Düşsel dünyamı zenginleştirmek için gerçeğe başvuruyorum, sanatın gizemine erişmek için de yaşama.

Yüreğimin resim albümünü istiyordun. Hepsini bir anda gönderemem. Hatta gönderdiğim resim bile değil, çektiğim fotoğraflardır. Resim çizme koşulları henüz olgunlaşmamış. Fotoğrafın çerçevesini süslüyorum. Hepsi bu.

* * *

Uzun süre ayrılıp da bir arkadaşıyla buluştuğunda “dağ dağa kavuşmaz, insan insana kavuşur” derdi hep. Şimdi düşünüyorum da Faraşın, dağları, yaylaları, nehirleri de birbirine kavuşturdu. Masallardaki bütün kızların, perilerin pabucunu dama atabilen bir özgürlük delisiydi.

Bir çocuk halk haline gelebilir mi diye soracak olursan; bir halk eğer çocuklaştırılırsa elbette diyeceğim... Hem de halkının doğum odası olan Zagros eteklerinde.

Çok sevdiği ilk öğretmeni olan babası, hapisten çıkmış, ağzını sıkı tutamayıp içeride gördüklerinden, özgürlük sevgisi ve

halkından, güzel gelecek günlerden söz ettiği için, yeniden evini basıp yaka paça götürmüşler. Gidiş o gidiş, işkence edile edile katledilerek, cenazesini bir yol üstüne bırakmışlar. Bu haber saklı tutuldu O’ndan. Babası yüreğinde yaşıyordu ölürlen. Şimdi düşünmeden edemiyordum: “Ya şimdi öğrenmişse, ne düşünüyordur acaba?”

Kısa boyu, arkadan bağlanmış kısa, siyah saçları, küçük canlı gözleri, ince soluk birer çizgi gibi dudakların kapladığı küçük ağzı, hemen hemen her şeyi Faraşın’ın benzeyen Melsa’yı gördüm dün, akşama doğru. Faraşın’dan fiziki olarak ayırt edilebilen tek yanı azıcık dolgun oluşudur. Ruhça, tabiat olarak da birbirine çok benziyorlar. Olağanüstü bir rastlantının yan yana getirip buluşturduğu, olağanüstü bir benzerlik. İkisi de Dersimli. Hemen hemen aynı yaşlarda. Onları gerçekten tanımayan fiziki yapı ve görünüşlerine bakarak ikiz kardeşler sanıyor... Onları çok yakından tanıyan ise ruhça ikiz oluşlarına şaşır şaşır kalıyor. Melsa ilk kez gidip Kurejahro doruğundaki sade, gösterişsiz mezarı ziyaret etmiş. Elinde bir demet nergisle. Birlikte iki bahar nergis toplamaya koşmuşlardı... Başucuna usulca bırakmış nergisleri ve içinde yalnızca Faraşın’ın duyabileceği bir sesle, sessizliğin mezar diliyle söz vermiş, Faraşın olacağına, ayak izlerini adım adım izleyerek, yarıda kesilen yolculuğunu tamamlayacağına...

Melsa’nın ilk işi ismini Faraşın olarak değiştirmek oldu. Zaten eskiden de Faraşın olarak çağrılıyordu, yanlışlıkla, I. Kadın Kongresi’nde ’95’te baharda Metina’da karşılaşır tanışmışlar. Her şeyi tartışa tartışa kısa süre içinde senli benli olmuş; ortak özellikler onları birbirine çekerken, çatışan özellikler de bu birlikteliği oya gibi işleyip daha bir güzelleştirmiş.

Melsa, geçen kış bir yazı yazdı Faraşin'e dair, bitiremedi. Savaş çanları baharla çalmaya başlayınca yarıda kesildi yazı. Ama bir yandan sevinliyordu yarım kalmasına "çünkü" diyordu, *"benim Botan'a, Faraşin'e gitmem kesinleşti. O'nun yüreğinde bir düş gibi kalan isteği ben gerçekleştireceğim. Sanki O'ndan uzaklaşmaya değil, buluşmaya gideceğim. Bu duygu bana olağanüstü bir güç, heyecan veriyor... Çok daha güzel yazacağım. Bir mektup gibi... Faraşin'den Faraşin'e."*

Sonra dönüp canlı, ama buğulanmış gözlerle baktı. Dağın ardına düşen ha battı ha batacak olan güneşe. Gün ışıklarıyla kanlanmış büyük bir dağa benziyordu bulutlar.

"Faraşin'in selamlarını Faraşine götüreceğim. Ben O'nun gözleri olacağım dünyaya. Her şey daha da anlamlı geliyor O'nun bakışlarıyla bakınca... Artık yaşamım boyunca Faraşine layık olmaya, O'na ulaşmaya çalışacağım. Faraşin'de savaşırken ölürsem de..." Bir an durup bana baktı. Hüzünle belli belirsiz bir gülümseyişle "ölürsem de ölmek gibi gelmiyor bana. Faraşin'e kavuşmak, Faraşin olmak gibi... Anlıyor musun?..." Anlar ya da anlamaya çalışır gibi başımı hafifçe sallayarak gizleyemediğim bir hayranlıkla bakakalıyorum.

***

Faraşin rüyama mı girdi, düş mü kuruyordum, bilemiyorum. Sabahleyin kalktığımda kafam allak bullak olmuştu. Ne iş yaptığımı, nerede kaldığımı, inanır mısın her şeyi unutmuştum ve anımsamak bile gelmiyordu içimden. Tek hissettiğim, düşündüğüm, konuştuğum Faraşin'di. Koğuştaki arkadaşlar yarım saat uzağımızda olan hastaneye tuz almaya gönderdiler beni. Katırdan bir çiftleyle gözü moraran

Delil'le göz damlası almak için birlikte düştük yola. Yolumuzun orta yerinde bir uçurum vardı. Ayağı bir kayan düşer. Düştüğü gibi de Zap nehrinin deli dalgalarını boylar, işte bu sırat köprüsünü yüreğimiz ağızımızda geçtik. Yolda giderken Delil'e hep Faraşin'i anlatıp durdum...

Çimenliğin üzerinde tomurcukları yeni yeni patlayan meşe ağaçlarının çevrelediği gerilla hastanesine ulaşırken içten gelen sevgi gösterileriyle karşılandık... Söz biz farkında olmadan dönüp dolaşıp Faraşin'e geldi ve bitmek bilmedi. Karanlık basmadan uçurumlu yerden geçeceğimiz için istemeye istemeye ayağa kalkıp Dr. Rubar, Dr. Murat, Hamza, İdris ve Yozgatlı bir emekçi olan sosyalist Hamza olarak tanınan arkadaşla tek tek tokalaşıp vedalaştık...

Yarı yolda Delil'in aklına geldi:

"Heval biz bir şey unuttuk!"

"Haaa doğru ya; biz tuzla göz damlası için gelmiştik..." İkimiz de birbirimize bakıp güldük.

İşte o gün karar verdim sana bu mektubu yazmaya. Daha doğrusu artık kafamda yazıldı da geriye kalemle kağıda dökmek kalıyordu. Yazarak Faraşin'in büyümlü etkisinden kurtulmaya çalışırken, bu kez daha derin etki alanına girdiğimi hissediyorum.

Son söz

Önce ve sonra ve hep özgürlük kavgası...

Özgürlük, güzellik sevgisini sayısız araçlarla sonsuzca her bir şeye nakış gibi işlemek...

Her vadi dağ eteği, köy ve her mahallede okullar kuracağız. Hem de her çeşit okul, her yaş grubu, her çeşit eğitim öğretim için; neşe okullarından üniversitelere değin. Tabela gibi her yer okullarla tanınacak. Yaşamı baştan başa çekici bir okul, okulu da yaşam haline getireceğiz.

Yeni şehirleri, köyleri, yeni yerleşim sahalarını, doğayı boydan boya çocuk ruhuna göre yenibaştan düzenleyeceğiz, Gözleri, yürekleri hep bayram havasını yaşasın diye insanlığın bütün kültür hazinesini, çocuk diline, kuş diline çevireceğiz.

Tüm dünyada tarih boyunca çocukların oynadıkları bütün oyunları araştırarak, bulup toplayarak getireceğiz ülkemize. Hatta güzel kuşların, balıkların, sevimli hayvanların oynadıkları bütün oyunları yaşayacak, yaşamlarını oynayacağız.

Benzersiz bir dostluk kuracağız; doğanın bütün nesneleri, çocuklarıyla... Oyuncak teknolojisinde de görülmemiş bir devrim gerçekleştirerek...

Spikerlerin en önemli haberlerin başında, gazetelerin en büyük manşetleri, zengin, yaratıcı çocuk etkinliklerine ilişkin olanlar oluşturacak...

Yaşama en etkili katılan, yön veren büyük bir güç, neşe ve moral kaynağı olacak çocuklar.

Ülkemizi büyük bir çocuk bahçesi, bir çocuk ülkesi yapacağız... Bütün dünya çocuklarının 'işte benim cennetim, işte benim eşsiz dünyam, binlerce yıldır yıldızlarda arayıp Mezopotamya'da buldum' diyeceği... Dünya çocuklarının rüyalarının rüyalarını süsleyen bir ülke. Birbirinden güzel rüyaların görüldüğü, harika bir diyar, müzik çalgılarıyla silahlandıracağız çocukları. Ülkemizi dünya, dünyayı ülkemiz yapacağız... Bu güzelim yaşanması dünyada her erkek çocuk bir Mordem, her kız çocuk bir Faraşin olarak çiçek açıp boyatacak. Ve ömürleri çınar ağaçları kadar uzun...

Yeni bir mektupta buluşmak üzere, sonsuz sevgi, sonsuz selamlarımı yolluyorum. Sağlıcakla kal.

Hamza Yavuz
Nisan 1998, Zap-Metina

Abdullah PEKGÖZ

Nergis ve kekik kokulu dağlar

SENİ UNUTMADI

Yaşamı sevmek, “yaşamı seviyorum” diyerek yakalanacak bir güzellik değildir. Yaşamın onurlu savaşçıları bu sözün bedelinin ne olduğunu, ne olması gerektiğini çok iyi bilirler. Yaşamın olmadığı yerde, yaşam diye hiçliğin yaşandığı bir ortamda sevgilerden, sevmekten bahsedilemez. İnsanın insanlaştığı evreler bütünüyse yaşam, onu sevmenin kurallarının da evreler geçirdiği ortamdır aynı zamanda.

Yaşamı sevmenin kuralları elbette onu yaratma, onu temiz tutma kurallarını da içerir. İkisi birbirine bağlıdır, etle tırnak gibi.

Kürt gerçekliğinde yaşamı sevmenin kuralları tamı tamına böyledir. Kürt yaşamı sevmek istiyorsa onu yaratmak zorundadır. Önce Kürdün yaşamını, yaşam ölçülerini yaratmak zorundadır. Savaş, bu anlamda Kürt yaşamını, yaşam ölçülerini yaratmak zorundadır. Savaş, bu anlamda Kürt insanı için bunun yaratıldığı bir destansa, onu yazanlar kimlerdir?

Destanlar vardır, binlerce yıldır insanlığın geleceğini şekillendirmede önemli yere sahiptirler. Kürdistan dağlarında yazılan destanın yazıcıları bin yılların omuzlarına yükledikleri sorumlulukla büyütüyorlar devrimlerini.

Kürdistan devrimi birçok yiğidi büyütmüştür bağrında. Çok yiğidi çocuk yaşından gençliğin deli dolu rüzgarında tanımıştır. Onlarla büyütüştür kendisini. Yediden yetmiş çok yiğit katılmıştır kahra-

❖ Adı, soyadı: **Abdullah PEKGÖZ**

Kod adı: **Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Zokayd (Kayabağlar) köyü-Kurtalan-Siirt 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ekim 1997, Kurêjahro**

manlar kervanına. Kimisini onikisinde katmıştır cenk meydanına. Kimisi on sekizinde vurmuştur kendini dağlara. Kimisi de altmışında “gençlik benim ruhumda” deyip mevzi ye yatmıştır.

Karker yoldaş da 13 yaşında büyük bir ruh ve irade ile zorlu, amansız özgürlük yürüyüşüne başlayanlardan olmuştur. Savaş O’nu büyütmüş devrimin komutanı yapmıştır. Katılışından son nefesine dek önde yürümeyi ilke edinen Karker yoldaş şehadetiyle de öncü olmanın yüceliğini göstermiştir.

Karker yoldaş (Abdullah PEKGÖZ) 1979’da Siirt ili Kurtalan ilçesi Zokayd (Kayabağlar) köyünde dünyaya geldi.

Din adı altında on binlerce Kürt insanını sömüren, nüfus alanları Kurtalan, Siirt, Erüh, Baykan ve Beşiri ile Batman’a kadar uzanan, yıllardır devletle işbirliği içinde olan Zokayd şeyhlerinin egemen olduğu bu köyde 1982 yılına kadar yaşadı Karker yoldaş. Şeyhlerin köylüler üzerindeki baskı ve zulmüne daha küçük yaşta tanık olan Karker yoldaş, haksızlığa ve zulme karşı bir kin ile büyüdü. Daha sonra şeyhlerin ailesine yönelmesi sonucu köyden göç etmek zorunda kalmaları, haksızlığa, zulme ve sömürüye karşı olan kinini ve öfkesini daha da arttırdı.

İlkokulu Kurtalan Cumhuriyet İlkokulu’nda okudu. Daha okul sıralarındayken bile haksızlıklara karşı çıkıyor, yoksul arkadaşlarına yardımcı oluyor, onlara destek veriyordu. Sınıfın çalışkan öğrencilerindendi. İlkokulu bitirdikten sonra 1988 yılında girmiş olduğu bir sınavda yabancı dille eğitim yapan Siirt Anadolu Lisesi’nde ortaokula başladı.

Karker yoldaş sevecen, cana yakın, neşeli ve her koşulda arkadaşlarına yardımcı olmasından dolayı kısa sürede bütün dikkatleri üzerine çeken okulun sevilen öğrencilerinden biri oldu.

Karker yoldaş daha ortaokul sıralarında ilk bir yılda İngilizce’yi öğrenmeye çalıştı. Araştırma, inceleme ve okumayı seviyordu. Zamanını boş geçirmek istemiyordu. Zamanın çoğunu okumaya ayırıyordu. Bu O’nun en büyük merakıydı.

Ailesinin ülkeyi terk edip Avrupa'ya gelmesiyle birlikte, Karker yoldaş da ailesiyle birlikte geldi. Karker yoldaş yeni bir ortamla karşılaştı. Babasının politikayla uğraşması Karker yoldaşın dikkatini çekiyordu. Babasının vasıtasıyla yeni fikir ve düşüncelerle tanıştı. Kürt, Kürdistan, özgürlük ve bağımsızlık sözcüklerini ilk kez babasından duydu. Bu sözcükler hayatını değiştiren, O'nu devrimci saflara çeken ilk etkilenme oldu.

Daha sonra katıldığı geceler, yürüyüşler ve toplantılar gibi etkinliklerden derinden etkilenir. Ülkesinin işgal altında olduğunu, dili, kültürü, tarihi, her şeyi inkar edilen bir halka mensup olduğunun bilincine varır.

Bu bilinçlenme, yaşayış ve davranışlarına direkt yansıdı. Avrupa'daki yaşlılarından çok farklı düşünerek yaşından beklenmeyen bir olgunluk içine girdi. Oyun oynamak yerine okumak, araştırmak; boş girmek yerine Kürdistanlı yurtseverlerin gittikleri derneklere ve yurtsever ailelere gitmek, onları dinlemek, onlardan bir şeyler öğrenmek başlıca uğraşı oldu.

Karker yoldaş yaşının küçüklüğüne rağmen büyük düşünmeye başladı. Köylerindeki şeyhlerin zulmünü ve işbirlikçiliğin ne anlama geldiğini daha iyi kavradı. Ülkenin bağımsızlığı için Kürdistan dağlarında savaşıyan gerillayı öğrendikçe özgürlük tutkusu içinde bir alev gibi büyümeye başladı. Bu tutkuyla kaldığı alanda babasıyla birlikte yurtseverlik görevlerini yerine getirmek için faaliyetler içine girdi.

Küçük yüreğine dünyayı sığdıran parti yayınlarını dağıtma, yurtseverlerin katıldıkları toplantılara katılma, gösterilerde yer alma, gece ve yürüyüşlerde

görev üstlenme Karker yoldaşın ilk görevleri oldu. Aldığı bu ilk görevleri büyük bir sorumluluk içinde eksiksiz ve tam olarak yerine getirmeyi esas alıyor, bundan da son derece zevk duyuyordu.

Ulusal kurtuluş mücadelesine daha fazla güç vermek istemiyle dolu olan Karker yoldaş, her tarafa koşturuyor, yapabildiği tüm işlere el atıyordu. Çalıştıkça daha fazlasını yapmak istiyordu.

Karker yoldaş bir süre bu faaliyetleri yürüttü. 1993 yılı başında daha 13 yaşında ulusal kurtuluş mücadelesine katılmak istediğini babasına söyledi.

Babası: "Yaşın daha küçük, bunu yapabilir misin?" dedi.

Karker: "Tabii yaparım," diye yanıtlar.

Babası: "Bu işin şakası olmaz, insan katıldı mı sonuna kadar götürmeli. Sonra sıkıldım, yapamadım, zordu... Geri gelme, gelirsen kabul etmem" dedi.

Karker: "Biliyorum baba, romanları okudum. Gerillanın zorluklarını az-çok öğrendim. Zaten bu yönü beni esas çekiyor, özgür olmak!" dedi.

Babası: "Öyle ise gidip katılabilirsin."

Karker: "Hayır, beni sen götüreceksin. Niye başkalarının çocuklarını sen götürmüyor musun? O zaman beni de sen götüreceksin."

Babası Karker yoldaşı arabaya bindirerek partili arkadaşlarına teslim etti.

Karker kısa bir eğitim devresi gördü. Karker eğitim devresinin en genci, diğer bir tabirle en küçüğü olmasına rağmen, devresinin en gözde öğrencilerinden biri oldu. Samimi davranışları ve içtenli-

ğiyle, çalışkanlığıyla devresinin sembolü haline gelmişti.

Eğitim devresinde kendisine verilenleri doğru kavıyor. Ulusal kurtuluş mücadelesini, halk gerçekliğimizi kavrama ve görme oldu. Aldığını en iyi şekilde değerlendiriyor, yaşından büyük bir olgunluk gösteriyordu.

Eğitim devresi sonunda diğer arkadaşları gibi O da ülkeye gitmek istemini dile getirmişti. Yaşının küçük olması nedeniyle ilk başta ülkeye gönderilmeyen Karker yoldaş, bir süre Avrupa'da kalması uygun görülmüştü.

Bir an önce ülkede mücadele ile bütünleşmek isteyen Karker yoldaş, verilen karara fazla sevinmemiş, hatta bir burukluk yaşamıştı.

Daha sonra dil öğrenmek üzere İngiltere'ye giden Karker yoldaş, İngiltere'de bir yandan dil öğrenirken, bir yandan yurtseverleri ziyaret ederek halkla bağlarını koparmamaya özen gösteriyordu. Bu arada ülke özlemi duduyor, bir an önce gönderilmesini hayal edip duruyordu.

Karker yoldaş kısa bir sürede İngilizce'yi kavrayarak öğrendi. Almanya'da iki buçuk yıl okulda Almanca'yla birlikte İngilizce'yi de iyi konuşabiliyordu, okuyabiliyordu. Bu avantajını iyi değerlendirdi. Alman tarihi yanında, İngiliz tarihini de öğrendi. Bunları öğrendikçe daha fazla ülke özlemi geliyordu. Çünkü O, dünya insanlık ailesinden bir ailenin eksikliğini kendi kimliğinden, dilinden öğrendikçe daha fazla sömürgeciliğe ve işbirlikçiliğe karşı kin ve öfke ile doluyordu.

Karker yoldaş bir buçuk yıl İngiltere'de kaldıktan sonra geri döndü. Döner dönmez ül-

keye gideceğini öğrendi. Bu istemi ve özlemi kabul edilmişti. Küçükken ayrıldığı, ayrılmak zorunda bırakıldığı sevdasına, öze dönüşün heyecanı yüzünden okunuyordu. Sevincinden uçar gibi oluyordu. Sevinçten içi içine sığmıyordu. Önderlik Sahası'na gideceğini öğrenince bu sevgi, heyecan iki katına çıkmıştı. Bu özlem ve heyecanla Önderlik Sahası'na giden Karker yoldaş, bir eğitim devresinden sonra Küçük Güney'de kitle çalışmalarına katıldı. Dokuz ay Qamişlo'da gençlik çalışmalarında bulundu. Güney gençliği üzerinde oldukça etkili oldu. Onları eğitti. Kuzey ile Büyük Güney arasındaki sahada görev yaptığından, birçok savaşçı grubun ülkeye geçmesinde kılavuzluk etti. Arkadaşlarını geçirirken hep "ben ne zaman geçeceğim?" sorusuyla istemini dile getirdi.

Kitle çalışmalarından sonra tekrar Parti Merkez Okulu'na alındı. Uzun süre kalarak siyasi ve askeri eğitimden geçti. Parti Önderliği'nin yakından ilgilenmesi, büyük emek ve çabaları Karker yoldaşta büyük gelişmeye neden oldu. Karker yoldaş parti okulunda takım komutanı yardımcısı olarak görev yaptı. Siyasi ve askeri olarak gelişen Karker yoldaşın ülkeye gitme istemi bu alanda giderek artmaya başladı. Eğitim sürecini tamamlayıp ülkeye giden yoldaşlarına gıpta ile baktı. Yolcu edilen bir gruba "kısa sürede geleceğim" dedi.

Ülkeye gitme istemi bir tutkuya dönüşen Karker yoldaş, eğitim devresinden sonra gerçekleştirilen Parti II. Ulusal Konferansı'na katıldı ve büyük bir güç aldı. 1996 yılının Haziran ayında bir grup arka-

daşın sorumluluğunu üstlenerek ülkeye girdi.

Ülkeye yöneleceği günlerde Parti Önderliği Karker yoldaşın babasıyla bir telefon görüşmesinde şunları söylüyordu: "Karker seni geçti. Müthiş bir gelişme yarattı. Büyük umut vaad eden bir kişiliktir." Önderliğin büyük emek ve çabası Karker'i bu düzeye gelmesinde, gelişmesinde büyük rol oynadı.

Karker yoldaş özlemini duyduğu dağlarına ulaşmıştı. Yıllardır özlemini duyduğu, hayal edip durduğu gerillanın içindeydi.

Evet dağların zirvesinde özgürlük savaşçılarıyla birlikteydi. Büyük hasreti bitmiş, özgürlük yürüyüşüne katılmıştı.

Halkın umudu ve kurtuluş teminatı olan gerilla ile birlikte Zagroslarda, düşmana karşı kurşun eritmek ve namusun mihenk taşında vuruşmak için büyük bir sabırsızlık içindeydi.

Zaman zaman Kurtalan'a, yani doğup büyüdüğü, acılarını ve sevinçlerini yaşadığı yörelere gitmek, orada sömürgecilere ve yerli işbirlikçilere karşı savaşmak, Hulusi Aydar'ın, Ali Uğur'un ruhunu yeniden yaşatmak, onların bıraktığı yerden devam etmek, halk ve köylülerine zulüm eden işbirlikçilere dünyayı daraltmak, halkı bu pislikten kurtarmak istiyordu. Ama hep Zagroslar ve Zap'ta kaldı.

Savaşmak ve Kürdistan için bir şeyler yapmak Karker yoldaş için bir türkü, bir özlem, bir arzuydu.

Nergiz ve kekik kokulu dağların doruklarında özgürlük türkülerini söyleyerek düşmana yüzyılların hesabını sormak, katliamların ve sürgünlerin intikam sesi olmak

için kaldığı Zagroslarda olağanüstü bir çaba sarf ediyor, her işe koşuyordu.

Uzun süre Anakarargah'ta tekmil alan ve muhaberede görev alan Karker yoldaş, aldığı her teknilde savaşı anbe an yaşıyor, her saldırıda kendisi varmış gibi bir heyecan duyuyor, bunu tekmil verişine de yansıtıyordu. Aldığı her şehadet haberi O'nu intikam duygularıyla yoğuruyordu.

Karker yoldaş 1997'nin Ağustos ayının sonlarında gönüllü olarak hareketli birliklere katılımını karargah yönetimine bildirdi. Bu önerisi kabul edilerek hareketli birliklerde yerini aldı.

Faşist Türk ordusunun Güney işgaline karşı direniş ve saldırılarda en kararlı bir tavrın sahibi oldu.

Karker yoldaş ve mücadele arkadaşları 14 Mayıs'ta başlayan Güney Kürdistan işgalinde TC'yi yenen ve Türk ordusunu Zap vadilerinde imha eden başarıların sahibi oldu. Bu zaferleriyle Kürdistan tarihine yeni bir destan yazdılar.

Karker yoldaş 3 Ekim 1997 tarihinde düşmanın Kurêjah-ro'ya yönelik saldırısında düşmanla girdiği çatışmada düşmanın saldırılarını püskürtürken, düşmanın çok ağır havan ve tank atışları sonucu almış olduğu şarapnel parçası ile genç yaşında şehitler kervanına katıldı ve diğer şehitler gibi ölümsüzleşti.

Küçük yüreğine bütün Kürdistan'ı sığdırmaya çalışan Karker yoldaşın yükselttiği bayrak, taşıdığı silah şu an emin ellerdedir.

Anısı mücadelemizde yaşıyor.

Kürdistan tarihinde sonsuza kadar yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Abdurrahman CENGİZ

Zozanların yiğit savaşçısı

Agit yoldaş, Herekol dağının eteklerindeki Erkent köyünde yurtsever bir ailenin en büyük çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin maddi durumu Kürdistan koşullarına göre nisbeten iyidir. Köyünde hemen her aileden bir veya birkaç gencin saflara katıldığı, onlarca şehidin olduğu gerçeği vardır. Bu gerçeklik içinde gerilla ile kucak kucağa büyüyen Agit yoldaş, Herekol dağının yüceliği, sarplığı ve güzelliğiyle yoğunlaşarak daha küçük yaşlarda gerillalaşma ve devrimcileşme sürecine adım atar. Saflara katılınca dek gerillalara her türlü hizmeti yapmaktan geri durmaz, milislik görevlerini layıkıyla yerine getirir.

1994 yılında saflara katılarak bir süre Garisan alanında kaldıktan sonra eğitim amacıyla Haftanın alanına gönderilir. Çelik operasyonunda Fırtına gerilla birliklerine katılarak savaş tecrübesi edinir ve hararetle savaşır. Daha sonra Metina alanına gönderilir. Yine 1995 yılında ihanetçiliğe karşı geliştirilen savaşta yerini alarak büyük yararlılıklar gösteren bir pratiğin sahibi

❖ Adı, soyadı: **Abdurrahman CENGİZ**

Kod adı: **Agit HEREKOL**

Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Nisan 1997, Grê tepesi-Zap**

olur. Burda yaralanarak bir süre karargah bünyesinde kalan Agit yoldaş, manga komutanlığı görevine getirilir.

Çalışkanlığı ve girişkenliğiyle arkadaşları arasında oldukça sevilen Agit yoldaş, 1996 yılında Hakkari zozanlarına gönderilir. Zozanlar en sevdiği arazi parçalarıdır. Burda önemli gelişmeler kaydeder ve daha da gelişebileceğini gösterir. Bunun üzerine parti tarafından kadro eğitimine alınır. Kadro eğitiminden güçlenerek, yenilene-

rek çıkar ve yeniden pratik savaş sahasına yönelir.

29 Nisan günü Çelik operasyonu öncesinde Türk ordu güçleri Çukurca'dan Zap'a, Grê tepesine çıkar. Tepeye çıkan bu askerlerin gücüne karşı gerilla güçleri saldırı planı yapar. Saldırı grubu komutanlarından birisi de Agit yoldaştır. Tepeye sızılır. İki mevzi bombalarla düşürülür. Saldırı kolları asker mevzilerinin iç hatlarına doğru ilerler. Ard arda mevzileri ele geçirirler. Kalan mevzilere doğru ilerlemeye çalışan Agit yoldaş askerlerin rast gele sıkışmaları bir kurşunla vurularak şehadete ulaşır. Zozanların yiğit savaşçısı Agit yoldaş, şehadete ulaşırken bizlere özgürlüğü vasiyet etmiştir. Biz de bu vasiyete sonuna kadar bağlı kalacağız.

Agit yoldaşın şehadetinden dört gün sonra 3 Mayıs 1997 günü aynı tepeye düzenlenen intikam eylemiyle tepe düşürülerek on silah kaldırılmış ve arkadaşımızın intikamı alınmıştır.

Anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Mücadele arkadaşları

Asuman ERDEM

Çalınan oyunlar

Nasıl anlatsam kendimi bilemiyorum. Dört bin yıldır kaybolan tarihi nasıl kendimle başlatarak anlatırım? Belki her biriniz bende kendinizden bir parça bulur ve hem beni hem de kendinizi daha iyi tanımış olursunuz. Ne de olsa her birimiz karanlık gerçeğin başka yüzleriyiz. Nereden başlasam? Oyunlarımın yasaklandığı süreci mi? Oyun yerine zoraki çeyiz yapmayı mı? Yoksa namus-ahlak uğruna bilgiden, bilimden koparılışımı mı? Ya da tüm bunları yırtan başkaldırı öykümü mü anlatsam?

Yaşamı daha yeni yeni çözmeye doğru gittiğim yıllarda, çok fazla anlamadığım ve adına töre, namus, ahlak dedikleri sözlerle beni sokaktaki oyunlarımdan çekip aldılar. Tüm çocuksu masumluğuma rağmen beni bir yetişkin gibi görüp dört duvar arasına aldılar. Ama ben hep çocuk yüreğim ve sevecenliğimle güzel, çekici yaşamı oyunlarda buluyordum. Neden mi? Çünkü orada kendi oyunumu kendim seçiyordum. Ya içeride her gün bir sus payı, her gün biraz daha dünyadan koparılmama ne demeli? Henüz çocukluğumun baharındayken elime sahte ve karanlık kuyunun ilk ödevini verdiler. Bu ödevi yapmaya kararlıyım. Ama daha sonra bilmeden, zorla küçük ellerime bir şeyler yerleştirdiler. Ve çeyiz diye ad koydular. Neymiş? Evliliğe giden yolun ilk işaretleri olması gerek. Ruhum daralıyor, dört duvar arasında hep çocukluk cennetimi özlüyordum. Yoksa bu bana verilen bir ceza mıydı? Ben cezalı; diğer oyun arkadaşlarım da mı cezalı? Eğer onlar da cezalıysa o zaman benim gibi bütün küçük kızlar cezalı mı? Peki ya, cezalı olmayanlar kimler? Ben, cezalının kim olabileceğini henüz bilmeyecek kadar küçüktüm. Bir şeyler beni bir isyan çılgınlığına itiyor, ama yapamıyordum.

Yavaş yavaş beni bilgiden, bilimden de kopartacaklardı. Henüz beşinci sınıftaydım. Dünyayı tanımanın

❖ Adı, soyadı: **Asuman ERDEM**

Kod adı: **Rozerin**

Doğum yeri ve tarihi: **1976, Derik Mardin**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997 Garê**

Görevi: **Takım Komutanı**

başlangıcı sayılır. Bilinmezleri çözmeye arzusu bende bir tutku, aşk gibiydi. Yeni şeyler öğreniyor, öğrendikçe artık dört duvar bana bir mezar gibi geliyordu. Bir gün, "artık yeter, kız çocuğu ancak bu kadar okur, fazlası onu şımartır" dediler. "Bilinmezleri çözmek onu kötü yola götürür" dediler.

Bilemediğim bir sebeple akrabalarımız, aşiretimiz her gün bir kavgaya içineydi. Birbirlerini öldürmek bir marifet olmuştu adeta. Namus, toprak, aşiret deyip her gün dağ gibi gençleri harcıyorlardı. Kadınlara sadece ağıt yakmak düşerdi. Biz çocuklar şaşkın şaşkın etrafı gözlerdik. Babamı, ağabeyimi artık hiç evde görmez olmuştum. Onlar her gün başka yerde korunmak ve vurmak için tetikteydiler. Acıların, hüznün tadını en çok biz çocuklar tattık.

Bunun içindir ki, yaşamı yaşam okulundan çok erken öğrendim. Artık çevremi, dünyayı, yaşamı dört duvarlı okulda değil, dört duvarlı evde öğreniyordum. Neden bilgiden, bilimden koparıldım? Çünkü bilgiden, bilimden korku vardı. Ama ben korkunun üstüne üstüne gidiyor, sihrî çözmeye çalışıyordum.

Bir gün köyümüze talebeleri seven birileri geldi. (Talebe o süreçte gerillaya halk tarafından verilen isimdir) Bunlar her yerde konuşamıyorlar, ancak riski az olan gizli yerlerde konuşabiliyorlardı. Ben de onların gizli propaganda yaptıkları yerlere gitmenin yolunu buldum. Konuştukları her şey zihnimi açıyor, arayışlarıma daha bir renk katıyordu. Özgürlükten, başkaldırıdan ve kölelik duvarlarının nasıl yıkılması gerektiğinden söz ediyorlardı. Tanımadığım bu insanlar beni çekiyor, tanımadığım bilmediğim, ama çok sevdiğim bir dünyayı bana hayal ettiriyorlardı. İlkini hiç konuşmadım. Daha çok bir dinleyiciydim ve konuşmasını da fazla beceremiyordum. Sonra bana okumam için gazete, dergi ve ufak tefek görevler verdiler. Öğrendikçe konuşuyor, tartışıyor, ben bile kendimdeki değişime şaşıyordum. Adeta yeni bir okula başlamış gibi öğreniyor, öğrendikçe dört duvar arasındaki odam bana bir mezar gibi geliyordu.

Kavgaların sebebini, bilgiden korkmayı, oyun yasağını ve hatta kadın olmanın suçluluğunu bile öğrenmeye çalışıyordum. Ve artık ben de onlardan biri gibi olmayı hayal etmeye başlamıştım. Kendimle beraber oyun arkadaşlarımı da bu oyuna çekmeye çalışıyordum. Onların hayalleri benimkiler gibi olmasa da sonuçta onlar da dört duvardan rahatsızdılar. Artık karar verme zamanı gelmişti. Ya bir ömür boyu dört duvar arasında ağıt yakacaktım, ya da duvarları yıkarak hiç bilmediğim dağlara doğru yol alacaktım. Tercihimi elbette ki hayallerime en yakın olandan yapacaktım.

Oyun arkadaşlarımla birlikte, bir gece sessizliğinde özgürlük savaşçılarıyla uzun yolculuğumuza çıktık. Gece yürüyüşü zor ve engebeliydi. Düşe kalka zor bela yürüdüm. Beni bekleyen zorlu, çetin bir mücadeleyi hücrelerime kadar hissettim. Hayal ettiğim yolun çetin ve zorlu ol-

duğunun, ona ulaşmanın mücadeleden geçtiğinin bilincindeydim. Şafak söktüğü zaman ulaştık sonsuzluk ülkesinin çocuklarına. Bir zaferi tatmış gibi sevinçliydim.

İlk silahı elime aldığımda bütün biriktirdiğim kinlerime bir kurşun sıkacak gibi ettim. Ama kin duyacak o kadar geriliğimiz var ki, hangi birisine sıkacaktım? Düşmana mı, kendime mi? Düşman kavramı artık beynimde çok çeşitli ve karmaşık bir hal almıştı. Etrafımı tereddüte götürebilecek kadar öğrenmeye açtım. Tüm bildiklerimi büyük bir cömertlikle sergiliyordum. Artık dilim açılmış, etrafıma daha cesur ve sorgulayan gözlerle bakıyordum. Benim bilmişliğimden korkanlar vardı, “nerede öğrendi, ne zaman öğrendi bu kadar şeyi” diye.

İlk yıllarım gerillanın diyarı Botan’da geçti. Her şeyin ilkinin kendinde başlatan Botan, ilk olarak bana da kucağını açmıştı. Botan’ı seviyor ve onun uğruna daha fazla öğrenmek istiyordum. Başkan Apo uzakta da olsa her sözünü beynime nakşediyordum. Öğrendikçe daha fazla kabıma sığmaz oluyordum. Belki de öğrenmenin büyük sırrını ondan öğrenecektim.

Ve böylesi hayallerim gerçek olmaya doğru gidiyordu. Bir gün bana “*Hazırlan, Başkan Apo’nun yanına gideceksin?*” denildi. İlkın şaka sandım. Ama grubun yola çıkmasıyla inanmaya başladım. Büyük bir heyecan, coşku ve moralle yola koyuldum. Yolda nasıl yürüdüğümü hatırlamıyorum. Günlerce süren yolculukta Başkan Apo ile yapacağım diyalogların kurgusunu yaptım. Hiçbir konuşmamın Başkan Apo’nun sorularına cevap olamayacağını düşünerek beynimde sil baştan yapıyordum. Nihayet beklenen an gelmişti. O büyük görkemlilik karşısında zavallı kalmıştım. Dilim tutulmuş, konuşmayı unutmuşum; hakikate karşı mahkemeye çıkmış bir suçlu gibi hissediyordum kendimi.

Önderlik, “*Evet Derik’in feodal ağa kızı, seni bize çeken şey nedir?*” dedi.

Beni Önderliğe çeken o kadar çok şey vardı ki; ama hiçbirini söy-

leyemedim. Çünkü büyük insanı görmeyen sevinci, heyecanı belleğimi silmişti adeta. “*Bak, sizler hakikati görünce nasıl da diliniz tutuluyor. Derik’in feodal, ağa kızı, çok zorlu ve çetin geçeceğe benziyor senin kavgan. Siz özgürlüğe göz dikenlersiniz. Bu yolda ilkin beynini ve dilini çözeceksin*” diye ekledi.

Yeni insanlarla, özgürlük adına yola çıkanlarla tanıştım. O zaman kendi arayışlarımın ortakçılarını gördüm ve kavgamın büyüklüğünü tanıdım. Tartışıyor, coşuyor ve her gün farklılığımın bilincine varıyordum. Yer yer tökezliyor, ama yine de ayağa kalkma gücünü gösteriyordum. Ne de olsa etrafımda özgürlük davasında ısrarlı olan birçok hemcinsim vardı. Hep beraber bizden alınan oyunlarımızı tekrar geri almanın yollarını arıyorduk. Ve çocukluk hayallerimize ihanet etmemenin savaşımını veriyorduk. Kafamda yumak olan sorulara cevap denilecek güç vardı karşımda. Gittikçe feodal kalıntıları atıyor ve hafifliyor gibi oluyordum. Artık farklı ve cesaretli diyaloglarla Önderliğin karşısına çıkıyordum. Bu kez bana, “*Evet Derik kızı, bakıyorum artık kanatlandın. O feodal ağa kızından bir şey kalmamış gibi. Bakalım özgürlük iddian nasıl, nasıl hesap soracaksın o feodal geleneklerden?*” dedi.

Ve artık öğrendiklerim, bildiklerim tıpkı beni çocukluğumdaki gibi harekete geçiriyor, bir an önce aynı topraklarda hesap sorma savaşımını kendimde yaratıyordum. Dört bin yıllık bir özlemin savaşı... Zor, ama zor olduğu kadar çekici ve görkemliydi. Ama ben tüm bunları geliştirmenin gücünü kendimde toplamıştım. Ve bir an önce oralara özgürlük mücadelesini götürmek, bir kuş gibi uçmak geçiyordu içimden.

Ve tekrar yolculuk başladı. Bu kez bilinmezliğe doğru değildi. Bilinenler ve bilinmeyenler iç içeydi. Adeta bir bilgi lambası gibi patlayacak ve savrulan her parçamda aydınlığı saçacaktım. Bu aydınlığın ilk yolculuğu Zap’ta gerçekleşti. Yeni bir süreç ve yeni görevler bu kutsal topraklarda beni bekler gibiydi. Attığım her adımda dört bin yıllık tarihsizliği yeniden tarih yaparak yaşıyordum.

Özgürlük yolu bana başka yollar açıyordu. Son soluğumu Zagros’lar’da alacaktım. Zagros’lar, belki de ilk olarak tohumun çimlendiği yer. İlk köyler burada oluştu ve ilk hayvanlar burada evcilleşti. Aynı topraklarda özgürlük mücadelesi yeniden yeşilleniyor. Bunun içindir ki, tarihi bir yürüyüş ancak tarihi topraklarda tamamlanır. Ne demişti büyük Önderimiz: “*Hazineler kaybedildiği yerde aranır.*” Ben o hazineleri bulmasam da onlara doğru yol alıyordum.

Cellat da sanırım yeniden dirilen hazineleri görmüş ve korkmuştu. Bunun içindir ki korkuyla, panikle tarihi yürüyüşümüzün önüne duvarlar örüyor ve bizleri soluksuz bırakmaya çalışıyordu. Elinde ne varsa, tüm hünerini yere seriyordu. Bir kez daha açılan karanlık tarihin önünü kapatmaya çalışıyordu. Ve bizler de cellada inat yeni hazineleri arayarak direnişimizi sürdürdük. Bu kez kaynağın koruyucusu biz kadınlar olmuştuk. Bunun içindir ki, cellat durmadan kaybetme korkusuyla sarhoş gibi üzerimize geliyordu.

Artık soluğumuz ve cellat birbiriyle yarışır olmuştu. Hepimizin soluğunun yönü özgürlük yoluna doğruydı. Hiçbir zaman bu an gibi kenetlenmemiştik birbirimize. Tank, top, napalm neydi ki, kenetlenen yüreklerimize karşı!

Birden şose yolda bir ışık parladı. Işık hepimizi ışık hızıyla savunmaya çekti. Yolumuz uzun ve demek ki daha fazla koşmamız gerekiyordu. Hain ışık yine düştü yanımıza, ölüm saçan bir çığırkanlıkla yeri göğü inletiyordu. Bir ara ölüm saçan parçalardan birinin bana deydiğini hissettim. Ve yarım kalan yolculuğum, yarım kalan özgürlük yürüyüşüm son nefesini oracıkta verdi.

*Bir tohum olduk
Düştük toprağa
Yeşerdi köklerimiz
Yeni hazineleri bulma yolunda
Bitmedi soluksuz yürüyüşümüz
Söyler hep Garê yolları
Zeynep’in, Rozerin’in,
Saadet’in türküsünü*

Çocukluk arkadaşı Zeynep Erdem

Bülent ...

SAVAŞ KAHRAMANIMIZIN ANISINA

Asırlar boyunca her halkın tarihinde, yaratılışında belirgin rol oynayan halk kahramanları ve mücadele şehitleri yer alır. Kürdistan halkı ve PKK de daima şehitleriyle anılacaktır. Bizim ülkemizde tarihin çok eski dönemlerinden bu yana yabancı işgale karşı birçok halk kahramanı adını tarihe geçirmiş, halkımız Alişer gibi yoldaşlar yaratmıştır.

Fakir bir ailenin çocuğu olan **Alişer** yoldaş, kendisinin ve ailesinin geçimini sağlamak için toprak ağalarına çalışmak zorunda kalır. Daha çok genç yaşta yaşamın ağır yükünü omuzlarında hisseden ve ezilmişliğin bilincine varan Alişer yoldaş, '90'lı yılların sonunda Iğdır'da gelişmeye başlayan ve hızla kitlelere mal olan hareketimizin ulusal kurtuluşçu düşüncelerinden etkilenir.

Bu etkilenme sonucu '93 yılında aktif olarak mücadeleye

Adı, soyadı: **Bülent ...**

Kod adı: **Alişer**

Doğum yeri ve tarihi: **Mıştalı**

Köyü-Iğdır, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Kelok tepesi-Geliye Zap

katılır. Serhat eyaletinde kısa bir süre kaldıktan sonra '94'ün başlarında Güney Kürdistan'a Boti ve Şehit Aziz kamplarında

gönderilir. Daha sonra da '96 başlarında Zap'a ve oradan da Zagros eyaletine geçer.

Ertuş ve Geliye Zap alanlarında uzun bir süre pratik faaliyetler içinde yer alır. Pratik sahada manga komutanı düzeyinde görev yürütür. Gösterdiği üstün başarılar nedeniyle birçok kez ödüllendirilir. Ve savaş kahramanı olarak ilan edilir. Savaşta genç olmasına rağmen gerçekliği görür, bilinci yoğunlaşır ve savaş pratiğinde gösterdiği kişiliğiyle takdire değer bulunur.

25 Temmuz 1997 tarihinde Geliye Zap'ta Kelok tepesinde bulunan asker ve çetelere karşı yapılan baskın eyleminde saldırı grubunda yerini alan Alişer yoldaş, bu saldırıda göğsünden vurularak şehitler kervanına katılır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

“Şehitlik gerçeği kadar bir halkı etkileyecek, onu hayati çıkarları konusunda bilince ulaştıracak ve tarihi yaşamında yer işgal edecek başka bir gerçeği ve bunun kadar değerli bir olguyu düşünmek mümkün değildir.”

Parti Önderliği

Mehmet Hadi GÖZE

“Şehitleri anmak yaşamaktır”

Başkan Apo

Yurtsever ve devrimci düşüncelerle dolu bir aile ortamında büyüyen **Cihan** yoldaş, babasının öğretmen olması nedeniyle sabit bir yerde kalmayıp ayrı ayrı yerlerde büyür. Devlet güçleri yurtsever olan aileyi rahat bırakmaz; aile sürekli takibata uğrar ve sürgünler yaşar. Devlet güçlerinin baskıları artınca Cihan yoldaşın babası daha fazla dayanamayarak öğretmenlikten istifa eder. Bu sayede Kürdistan’a geri dönerler; Cihan yoldaş da ülkesine kavuşur.

Lise ikinci sınıfa kadar okuyan Cihan yoldaş, öğrencilik yıllarında öğrenci gençliğin geliştirdiği bütün eylemlerde her zaman en ön saflarda yerini alır. Çevresinde oluşturduğu kalabalık bir yurtsever öğrenci kesimiyle birlikte ulusal bilinç edinme ve Ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duyma, giderek destek sunma ve nihayetinde de katılım gösterme gibi bir gelişim seyri izleyerek '93 yılında gerillaya katılır.

İlk geldiği alan Gabar’dır. İlk temel eğitimini almak amacıyla buradan Haftanin’e gönderilir. Daha sonra da Metina alanına geçer. '95 yılında Türk ordusunun **Çelik Operasyonu**’nun ardından Zap çevresine gelerek pratik faaliyetlere katılır.

Savaş ortamında en çok roket atışıyla tanınan Cihan yoldaş, birçok eylemde B-7 roketatar silahını iyi kullandığı ve hedefini imha ettiği için ödüllendirilirdi. Bu nedenle her eyleme gidişte “*B-7 silahını kim kullanacak*” diye tartışıldığında veya konuşulduğunda akla ilk gelen Cihan yoldaş olurdu. Gelişmeye açık kişilik özellikleri ve eylemlerde gözü pek oluşuyla öne çıkan Cihan yol-

❖ Adı, soyadı: **Mehmet Hadi GÖZE**

Kod adı: **Cihan Berf**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Zap**

daş, '96 yılı sonlarında komutanlık görevine getirilmişti.

1997 baharında işgalci Türk ordu güçleri Güney Kürdistan'a

yönelik büyük ve kapsamlı bir operasyon geliştirdi. Bu dönemde Zap alanında bulunan hareketli birlik içinde yer alan Cihan yoldaş, büyük bir dirençle burada yaşanan çatışmalara katılmıştı. Birçok eylemde, Cihan yoldaşın usta roketatarcılığı sayesinde hedefleri imha edilerek üzerine başarılı sonuçlar alınmıştı.

Roketatarcılığının yanı sıra suikastçılıkta ve mayınlamada da gelişkin olan Cihan yoldaş, 16 Mayıs günü askerlerin tuttuğu Angola tepesine yönelik geliştirilen saldırı eyleminde saldırı grubunun komutanı olarak yer almıştı. Bu eylemde büyük yararlılıklar gösteren Cihan yoldaşın, tepenin tümünden imha edilerek ele geçirilmesinde önemli rolü olmuştu. Ama zaferi tadamadan vurularak şehitler kervanına katıldı.

Anısı mücadelemize ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Garê Şehitleri

Gidenlerin ardından

✦ Adı, soyadı: **Kamuran**

Kod adı: **Sirvan**

Doğum tarihi ve yeri: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Şubat**

1998, Xazır, Garê

✦ Adı, soyadı: **İdris DEMİROĞLU**

Kod adı: **Deyndar**

Doğum tarihi ve yeri: **1979 Çukurca**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Haziran**

1998, Garê

✦ Adı, soyadı: **H. ORAL**

Kod adı: **Dilbirîn**

Doğum tarihi ve yeri: **Serenli köyü**

Savur, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül**

1998, Çarboti-Garê

✦ Adı, soyadı: **Cemal A. Kerim**

SELİM

Kod adı: **Veysiw**

Doğum yeri ve tarihi: **Erbil, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Haziran**

1998, Devriye-Garê

Uzun soluklu yolculuğumuzda bir çok yolcu bıraktık tarihe. Kimini tan yeri ağarında, kimini bir Haziran akşamında, kimini de, bilinmeyen gün ve saatte. Daha gençcik bir çoğu ve ömürlerine doymamışlarken bu yolculukta uğurlandılar. Kimi Reyberlerin, Bekoların çok olduğu yerlerden; kimi Agitlerin, Mazlumların, Zilanların yeşerdiği yerlerden geldiler ve dilana katıldılar, adımla-

rını türkülerin ahengine uydurarak. Ve büyük bir coşkuyla çağırdılar ardındakileri. Belki yoktan başlayacaktık bir yürüyüşe; ama, umudun gün be gün yeşerdiği ve haykırışların daha çok yükseldiği bu dilan güçlendi ve yayıldı ülkenin tüm dağlarına ve yakıldı ateşi Newroz'un, çağdaşlarını yaratarak.

Elini koynunda gizleyenler, tetik uçlarında bekliyor bugün ve dimdik tutuyor başını şahin bakışlarını dikerek doruklara. Düştü bir çoğu, ama yılmadı ardındakiler. Daha da büyütürük yüreklerini, devam ettiler yolculuklarına.

Kimileri için bir kuyu dibi mezar oldu, kimilerine Golgatha ve kimilerine yeniden doğuş oldu toprakla buluşma. Gözlerini kırpmadan üstüne gittiler umarsızların. Vurdular, vurdular. Hepsi bir küçük gülüş, bir büyük umut için. Yakınmadı hiç bir zaman çıplaklığından, açlığından, direndi işkencesine soğuşun. Bililiyordu köksüzlüğün ve yeşermek zorunda olduğunu. Acı dolu hülyalarından uyandırmak gerektiğini halkının.

Yek vücut olduğunda bedenleri, dilana durmanın güzelliğini duyumsuyorlardı, ta derinliklerine yüreklerinin. Bir başka yolu yoktu alt etmek için düşmanını. Kınından çıkardığı kılıcıyla, Roma arenalarında vuruşanları düşünüyörlerdi. Başkaldıran Prometheus'ları, belki de bereket tohumlarını dört bir yana savuran tanrıça İştâr'ları. Hepside ulaşmak için ezgisine Requemin. "Dostum dostuma", "Berivane" ye. Bir çığlık uğruna belki de; dağ dağ, ova ova dolaşmak,

yüreklerini ayaklarında hissederek. Belki de Ferhat gibi, sevdasını dağları delerek ulaştırmaktı Şirin'e ve Botan beyine başkaldıran Mem û Zîn destanıydı onları sürükleyen. Van'dan Kirmanşah'a, Kerkük'ten, Botan'a ulaşma arzusuuydu belki de, onları deli-divane eden. Sevdalıydılar toprağın ve bu toprağa düştüler. Bir çoğu mezarlıdır ve bilinmeyendir. Bir çoğu adsızdır ve sessiz bir akıntı gibi uyandırmadan önümüzden geçip gidendir. Bir çoğu da önümüzden geçip gidendir. Bir çoğu, gürül, gürül akan ilkbahar deresidir ve denizlere bırakarak kendilerini, bizleri terk edenlerdir. Kapılıp gitmek değil akıntısına dünyanın, insanlığı, selinde sürükleyip götürenlerdir.

Piriz'e bir yılda beş yoldaşımızı verdik beş açmamış gonca gülü. Yaşıtları henüz gözleriyle dünyaya bakmasını bilmezken, Onlar tetik ucunda tek tek halaya durdular, zılgıtlar eşliğinde. Kimini nergizler daha yeni açmışken, kimini kanlı bir pusuda, kimini en ortasında ateşin ve kimini de karlı bir kış sabahında uğurladık. Biri Şırnak'tan, diğeri Çukurca'dan ve diğeri Kesnezan'dan...

İnsanın ateşle dansının en çok yükseldiği günlerde bıraktık ve adımlarımızı sıklaştırarak yürüyoruz arkalarından.

Başta Piriz şehitleri olmak üzere, tüm Kürdistan şehitleri önünde saygıyla eğiliyor ve anılarına sahip çıkacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Sinem KARATAŞ

“Mizgin yoldaşın izinde yürüdüm”

Tatvan halkı, özellikle şehit Mizgîn yoldaş önderliğinde örgütlenen, bu anlamda öze dönüş sağlayan, bu şehadetle de görkemli serhildanlar yaratan bir yörenizdir. **Bermal** yoldaş yurtsever bir aile ortamında şekillenmiş ve şehit Mizgîn yoldaşın şehadetinden de oldukça etkilenmiştir. Köyüne baskın yapan ordu güçleri, yoğun baskı ve tutuklamalara girer. Yakınlarıyla beraber o da tutuklanır. Vahşi işkencelere maruz kalan Bermal yoldaş, gerillaya bağlılıktan taviz vermez ve anlamlı bir direniş sergiler. Saldırıların günbegün artarak devam eder. Evleri yakılır, malları talan edilir, çocuklar katliamdan geçirilir. Bu uygulamaları Bermal

✪ Adı, soyadı: **Sinem KARATAŞ**

Kod adı: **Bermal**

Doğum yeri ve tarihi: **Örgülü**

Köyü-Tatvan-Bitlis, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ağustos 1998, Garê**

yoldaş da bizzat yaşar. Bunların yarattığı kin ve intikam ruhuyla gerilla saflarına katılır.

Yoldaşa karşı içten sevgisi, şehitlere olan bağlılığı kadar, sahip olduğu saldırı ruhu imrenilen özellikleriydi. Yine görevlerin üzerine büyük bir moral ve coşkuyla gidişi ve hesapsız fedakarlığıyla bütün arkadaşlarda ilgi uyandırır. Arkadaş yapısı içinde yoldaşlık ruhunu sürekli canlı tutan Bermal yoldaş, bir bahar operasyonu sırasında, Tepe sızma eyleminde kaldırdığı silahı havada tutup, “*Ben bunu Zilan adına, YAJK adına yapıyorum*” demişti.

Agit’e olan sevgisini, güzel sesiyle söylediği şarkı sözleriyle, “*Eğer şehit düşersem Agit yoldaşın şehadet yıldönümünde şehit düşmek isterdim*” sözleriyle dile getirirdi.

1998 yılı 15 Ağustos yıldönümü anısına yapılan bir eylem hazırlığında büyük ısrarı sonunda Aslan tepesi eyleminde en ön cephede yer aldı Bermal yoldaş. Düşman önünde eğilmeden, başı dik ve büyük bir hücum ruhuyla gidişine gericiler hainler bile şaşırılmıştı. Anlamlı bir şehadete ulaşmıştı Bermal yoldaş.

1998 yıl sonu bölge toplantısında “*saldırı ruhu sembolü*” olarak anılmaya layık görüldü ve kahramanlar sayfasındaki yerini aldı.

Mücadele arkadaşları

Abdullah KURTGÖZÜ

İnsanlığa aşık bir fedai ordusuyuz

**Şehit Xemgin yoldaşı
anlatan bir mektup**

Değerli yoldaş Cemil dayı,

Bu mektubu, yolumuzu aydınlatan ve merkezi yayın organımız Serxwebûn aracılığıyla yollamayı daha uygun buldum. Kürdistan'da yaşananları, yaşanan gerçeğin duygusunu, yüreğini anlamak ancak burada olmakla mümkündür. Faşizmi tanımak, dünyanın başına kara bir bulut gibi çöken emperyalizmi tanımak, bu büyük savaşın içindeki gerçeği görmekle mümkündür. Burada dişe diş ve kıran kırana verilen savaşın bir tarafı ihanet, despotizm, faşizm, kirlilik ve dünyayı yemek isteyenlerdir. Bunların olduğu yerde insanlık normal yaşayamaz. Doğa kirlenir, insanlık kirlenir, insanın şerefi beş para olur; çünkü bunların milliyeti, dini, rengi yoktur. Sadece görünüşleri insana benzer. Ama insana ait hiçbir şey yoktur bunlarda. Tıpkı insan gibi gözleri vardır. Ama insandan farkları, hiçbir şeyle doymayan gözleridir, duygusuzluklarıdır. İnsandan farkları, ölüm makineleri olmalarıdır.

Ülkemizi sınırlarla bölmüşler ve birbirimizi görmeyelim diye aramıza tel örgüler örmüşler, mayın döşemişler. Aynı halkın insanları, ayrı devletlerin vatandaşları olarak geçmiş resmi kağıtlara. Ve halkımızın bazı insanlarını da yine halkımıza karşı savaşmak için kiralamışlar. Nasılsa ölen de öldüren de Kürt! "En iyi Kürt, ölü Kürttür" diyenler kendi

❖ Adı, soyadı: **Abdullah**

KURTGÖZÜ

Kod adı: **Xemgin**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**

1 Ekim 1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1998, Sideka**

halkına kurşun sıkanları tabii ki sever. Nasıl olsa kalanları da onlar temizleyecek.

Bizimle halkımız arasına etten, tanktan, bombadan duvar örmüşler. Her gün uçak ve helikopterle sanki kara bir bulut gibi, yağmur gibi bomba yağıdırıyorlar cennet vatanımın üstüne. Her köşede, her taş altında ölüm makinalarının yağırdığı yağmurdan başka bir şey yok. Bomba parçaları, boş mermi kovanları, patlamamış havanlar... Çiçek diye ülkemize bomba ekiyorlar.

Barut kokusu, çiçek kokusuna baskın gelemiyor ama. Terte-miz ülkemiz, yanmış ormanlarımız düşmanlara inat yeniden, hem de daha vahşi güzelleşiyor. Çünkü köklerini toprağa sağlam

bağlamışlar. Tıpkı gerillalar gibi. Ne kadar çok düşse toprağa, hiç bitmiyor.

Her şeye rağmen ölüm deryasında, ateşten cehenneme çevrilmiş coğrafyamıza karşı bir direnme savaşı içindeyiz, yüreğimize moral çiçeklerini ekmi-siz. Davamıza, insanlığa aşık küçük bir fedai ordusuyuz. Gücümüzü, cesaretimizi, yaşama olan bağlılığımızı; insanın kurtuluşuna, özgürleşmesine, demokratik bir yaşama kavuşmasına duyulan özlemimizden alıyoruz. Kimse bize bir miras bırakmadı, kimse karanlık gecelerin nasıl bizim olacağını öğretmedi, ne bir dostumuz, ne de bir destekleyenimiz.

Sadece büyük önderimiz Başkan Apo var ve O'nun öğretisi ile öğrendik her şeyi; insan olan ve insana ait ne varsa...

Mayıs ayna, güzel Kandil dağına ayak basarak girdik. Her tarafından buz gibi soğuk sular fışkıran Kandil dağına tırmanırken, bizi bekleyen yoldaşlarımızla karşılaşmanın heyecanı içerisinde ve ülkemizin bu cennet parçasının güzelliklerini hiç kaçırmadan izleyerek noktaya ulaşmıştık. İlk gün geldiğimizi duyan yoldaşlar yanımıza gele-rek bizlerle selamlaştı. Bu sıcak selamlaşma yorgunluğumuzu bize unutturmuştu. Yoldaşların arasında orta boylu, sarışın, Kürdün yeşil gözlüsünden bir yoldaş yanımıza yaklaşarak selamlaştı. Bu **Xemgin** yoldaşı. O'nu görür görmez tanıdım. 1987 yılında Suruç'ta gördüğüm Xemgin büyümüş, ölçü kazanmış, altı yıldır savaş sahasında olmanın tecrübesiyle olgunlaşmıştı.

Yeraltındaki dershanemizde gerçekleşen konferansta Xemgîn yoldaştan gözlerimi ayırmadım. O konuştuğu, onun şahsında nice genç komutanımızın varlığını, milyonların kaderinin o ve onun gibi yoldaşlarımızın elinde olduğunu düşündüm hep. Başkan Apo'nun gecesini gündüzüne katarak sarf ettiği emeğinin nasıl bir ürün verdiğini görme şansına sahip oldum.

Evet Cemil dayı, Xemgîn yoldaşı dile getirmek bir roman konusudur. Çünkü Xemgîn yoldaş, Başkan Apo'nun emek sarf ettiği bir komutandı. Onun militan özellikleri İsmet Özkan arkadaşı hatırlatıyordu. Zagros'ta, yıllarca sömürgecilere karşı ön saflarda saldırı birliklerine komuta ederek, bir şahin örneğini sergiledi. En son Helgort civarında... Sırtlarında, Goşına zirvelerinde bir o tepede, bir bu tepede Xemgîn'i yakından tanıma imkanımız oldu. Çocukluğunda gördüğüm sessiz, sade Xemgîn'den, yırtıcı bir özgürlük kuşu çıkmıştı. O, Başkan Apo'nun emeğiyle yoğrulmuş bir özgürlük abidesiydi.

27 Ağustos; Hasan Rosti, Gosine Simelan ve bir bütün olarak Sideka'nın bir merkezini çepeçevre denetimde tuttuğumuz bir gündü. İhanetçiler, sabah erkenden şehri ele geçirebiliriz diye korkuyla burayı terk etmişlerdi. TC buna engel olmak için ne kadar cahş varsa hepsini toplamış, binlerce güçle mevzilerimize saldırmaya başlamışlardı. Havan topları ile mevzilerimizi toz duman içinde bırakıyorlardı. Aramızdaki kıyasıya çatışma akşama kadar devam etti. İç içe geçen bu savaşta iki bedel ödemek zorunda kaldık. Birisi Xemgîn, diğeri ise Serhat yoldaşı...

Xemgîn ve **Serhat** yoldaşlar bulundukları mevzilerde saatlerce direndiler ve düşmana geçit vermediler. Ve sonunda şehadete ulaşarak bizlerden ay-

rıldılar. Gerçek ismini bile bilmediğim bu yoldaşı çok küçükken tanıyordum. Başkomutanımızın şahini bizi terk edip gitti. Başımız sağ ola demeyeceğim. Ülkemizin, halkımızın başı sağolsun.

Mücadele arkadaşları

Xemgîn yoldaşın ailesine yazdığı mektup

Sevgili anne, baba ve kardeşlerim.

Sizlerden ayrılmış epey zaman olmamasına rağmen birçok kez telefonla görüştük. Fakat size ayrıntılı bir mektup yazmayı daha uygun gördüm.

Kürt halkının da diğer halklar gibi özgür, bağımsız bir şekilde, insanlık alemi içerisinde yerini alabilmesi için savaşan, mücadele eden, kanını döken bir aile... partiyi yakından tanıyor sunuz ve epey zamandır ilişkidesiniz.

Yine bunun yanında Kürt halkının ne kadar özgürlüğe, insanca bir yaşama hasret olduğunu, katliamlardan geçtiğini, her türlü baskı ve zulme maruz kaldığını siz de yakından görüp takip etmektesiniz. PKK önderliğinde verilen mücadele ve Kürt halkının istemleri birbirini tamı tamına doldurmaktadır. Bu nedenle verilen mücadele bugün belli bir aşamaya gelmiştir. Ve hepimizi görevlerimize davet etmektedir. O zaman bütün Kürtler ve kendisine insanım diyen, insanlık duygularına sahip olan herkes, bu mücadeleyi desteklemeli ve gereklerini yerine getirmelidir. Fakat bizim ailemiz üzerine düşeni tam olarak yapamamakta, sadece bir yurtsever olarak kalmaktadır. Oysa Kürt halkının bir parçası olduğumuz için, bize daha çok görev ve sorumluluklar düşmektedir. Çevrenizdeki in-

sanları biliyorum. Tüm Kürt halkını onların şahsında görmeyin; diğer insanları da görün, nasıl fedakarlıklar yapıyorlar.

Çoluk çocuk sahibi olup gidip savaşta şehit düşenlerden tutalım, iki, hatta üç çocuğunu şehit veren annelere kadar birçok değerli insanımızın olduğunu görmek gerekir.

Bu yol onurlu ve şerefli bir yoldur. Sadece ailemizi veya aşiretimizi düşünmeyelim. Bütün bir halk olarak düşünelim. Evet zordur, fakat güzel ve yüce bir şeye varmak için zora katlanmanız gerekir.

Bizim savaşımızın da büyük hedefleri vardır. Binlerce senedir katliamlardan geçen, soykırımlara uğrayan, birbirinden kopuk, örgütlenmeye, birleşmeye gelmeyen bir halkı bir araya getirmek, özgürleştirmek, hakkına sahip çıkacak dereceye getirmek ve bunu hedef alan bir hareketin saflarında yer almak onurlu bir yaşama kavuşmak demektir.

Görüyorsunuz ki, büyük şeylerle uğraşıyoruz. Büyük şeylerle uğraşmak çok güzeldir. Kolay olanı herkes yapar. Fakat zor olanı, inançlı, bağlı, fedakar olanlar ve çaba sarfedenler başarabilir. Ki PKK bunu başarmıştır ve zafere daha da yaklaşmaktadır. Size önerim şudur ki; bütün bunları görün ve üzerinize düşen görevleri yerine getirmeye çalışın. Mücadelenin geldiği aşama ulusal ordulaşma, ulusal ayaklanma ve ulusal meclise gitme dönemidir. Bu dönemde her aile bir evladını gönüllü bir şekilde "bu da halkım, vatanım için" diyip savaşa gönderebilmelidir.

Böylece sizleri selamlar, sevgilerimi sunarım. Beni merak etmeyin sağlığım yerinde ve taş gibiyim.

Azad-Xemgîn (Abdullah)
20 Mart 1992

Mücahit YAMAN

Güzel yoldaşlığın temsili anısına

Can yoldaşım Tekoşer, çocukluk anıları en güzel anılardır. İnsan yaşamında, çocuk yaşta katılım önemli bir olaydır. Evdeyken de çocuk yaşta olmana rağmen toplumsal gerçekliklere karşı radikaldin.

1995'te partiye katılımın Önderliğe, şehitlere, halka bağlılık temelinde oldu. Yaşama ve savaşa, şanına layık bir emekle cevap oldun. Yurtsever bir aileye bu temelde karşılık verebildin. Savaşta hep ön cephelerde büyük bir cesaret ve kahramanlık örneği sergiledin. Gelişmeye açık kişilik yapınla gün geçtikçe güçlendin. Ve yoldaşlar ortamında hep sevidin. Çokça dile getirdiğin "Söylenen her söz pratikte temsilini bulmalıdır" sözünü öncelikle kendin yerine getirdin. İnsanda iç güzelliğin dışa yansımaları sende gördüm. Seni gördüğümde güzel insana ulaşmanın sırrı nedir acaba, diye her zaman düşünüyordum.

Vurulduğun çatışmayı anımsıyorum. Düşmanın üzerine hırsla atılışını, kör kurşunların seni bu-

❖ Adı, soyadı: **Mücahit YAMAN**

Kod adı: **Tekoşer**

Doğum yeri ve tarihi: **Mijini Köyü Uludere, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Bêxêrê Kampı

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998, Garê**

luşunu... Bir yandan kobraların bir görüntü arayışı, bombardımanlar, bir yandan da ihanetçile-

**Yıldızlara astım suretini
Çölümde mavi göl gibi
parlayan suretini
Her gece kuzeyden parlar
Ruhumu yıkar
Yıldızlar kalbime akar
Bekleyiş yorgunu gözlerime
Her gece bir ay doğar
Ve yıldızlar hep kuzeye
bakar
Yaram düşümde hala
Kanar, kanım kuzeye akar
Eğer yolun düşerse
Benim için söyle
Kuzeyde karşılaşmak
isterim ölümümle**

rin ateş yağmuru. Ansızın alnından aldığın kurşunla tebessüm içinde yere serilişin...

En güzel yoldaşlık örneği nedir biliyor musun? Yoldaşı için kendini mevzi yapmak. Evet, sen yoldaş için kan akıtmakla ölümsüzler sayfasında yerini aldın. Ve şerefli bir ölümün sahibi oldun. Biz de şehadetinin, izlediğin yolun takipçisi olacağız.

Can yoldaş! 23 Kasım 1998 tarihini unutmayacağız. Anlam vermeye çalışıyorum. Bu güzel yaşamda hain kurşun neden böyle insafsızca üzerimize geliyor? Onlar o kadar çirkinse biz de çirkinliklere karşı savaşaacağız. Yoldaşlığa yaraşır biçimde akıtılan kanların hesabını soracağız.

Şunu iyi biliyorum ki, sen ve ben aynı topraklarda doğduk. İkimizin de katılımı Önderliğimize bağlılık temelinde oldu. Sen gereklerini yerine getirdiğine göre ben de takipçin olacağım...

Mücadele arkadaşı

Emir MUSTAFA

KARDELEN ÇİÇEKLERİ

Orta halli köylü kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir

Serxwebun heval. KDP ve Güneyli partilerin halkın üzerinde epey olumsuz etki yarattığı, halkın yıpratıldığı ve tümünden devrim inancını kaybettiği bir ortamda büyür. Bu durum halkın üzerinde etkili olsa da, Serxwebûn hevalin ailesi yurtseverlik özelliklerini koruyan bir ailedir.

Serxwebûn heval ilkökul dördüncü sınıfa kadar okur. Sıcakkanlı ve atik, enerjik bir yapıya sahiptir. Oldukça duygusal ve duyarlı olan yapısı, çevresinde yaşayanları öyle kolay hazmedemesini getirmektedir. Özellikle Güneyli güçlerin sömürgeci devletlerle işbirliği yapması ve yurtsever güçlere saldırması O'nda çok büyük tepki uyandırır. Kürtlerin birbiriyle savaşması, özellikle de bunu çıkar için yapmaları çok ters bir şeydir.

KDP işbirlikçileri Güney Kürdistan'ı bir taraftan ABD ve TC'ye peşkeş çekerken, diğer taraftan PKK'nin Güneydeki varlığını ve gelişimini durdurmaya çalışmaktadır. PKK'nin Güney Kürdistan'da gelişmesinin kendi sınıf çıkarlarının elden gitmesi olduğunu bildiği için azgınca saldırmaktadır. Özellikle TC birlikleri ile birlikte gerillanın üzerine operasyonlar düzenlemekte, gerillayı imha etmeye çalışmaktadır.

KDP ve diğer Güneyli işbirlikçi partilerin tavrı burada yaşayan halkın tepkisini çekse de, halk çaresizlik içindedir ve kendi geçim derdinin dışına çıkamamaktadır. Fakat bu gidişatı kabul etmeyen gençler yavaş yavaş gerilla saflarında yerlerini almaktadırlar. KDP'nin Kürt ve

❖ Adı, soyadı: **Emir MUSTAFA**

Kod adı: **Serxwebûn**

Doğum yeri ve tarihi: **Kesikan Köyü-Sideka, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998, Garê**

Kürdistan için hiçbir şey yapmayacağını anlayan birçok genç, ulusal ve toplumsal düşünceleri taşıyan ve bunun keskin mücadelesini veren PKK'ye gelmektedir. İşte Serxwebûn heval de bu düşüncelerle gerilla saflarına katılır.

Her ne kadar Kürdistan dört ayrı devlet tarafından paylaşılsa da, bütün parçalarda yaşayan halk yine de ortak bir kültürü taşımaktadır. Bu yüzden Serxwebûn hevalin ortama ayak uydurması çok zor olmamıştı. Gelmeye çok yatkın ve açık olması daha çabuk gelişmesine yol açıyordu. Önderliğin Güney Kürdistan'a ilişkin değerlendirmelerini ilgiyle okuyor, bunlar üzerine yoğunlaşıyordu. Kişilik savaşımına önem verdiği gibi, yoğun bir sınıf savaşımını yürütüyordu.

Gün be gün gelişme kaydeden Serxwebûn heval kısa bir süreden sonra manga komutan yardımcılığı görevini aldı.

Serxwebûn yoldaş, askeri yaşamında kural ve kaidelere bağlı kalır, parti yaşamını esas alır, disipline önem verirdi. Kendinde uyguladığı gibi çevresine de uygulamak isterdi. Partiyi büyük bir güç olarak görür, yaşamış olduğu sorunları parti çizgisi temelinde halletmeye çalışırdı. Gerillada kaldığı kısa süreye birçok şey sığdırabilmişti.

Önderliğimize yönelik komplo süreciydi. Komplocuların Önderliğimize ve gerillaya yönelik kapsamlı planları vardı. Komplonun bir ayağı da gerillaya yönelikti. Bu yönlü planı harekete geçirmek için ülkenin her tarafında kapsamlı operasyonlar geliştiriyordu Türk ordu güçleri. Bu operasyonlardan bir tanesi de Garê'ye yönelikti. TC ve KDP güçlerinden oluşan 30 bin kişilik bir güç operasyona başlamıştı.

Serxwebûn arkadaşın içerisinde bulunduğu bir takımlık güç eyleme gitmişti. Yaşanan çatışma sonrasında sıkışan ordu güçleri kobralardan destek istemiş, kobralar alanı yoğun bombardıman altına almıştı. Bombardıman sonucunda Serxwebûn yoldaş iki yoldaşıyla birlikte şehit düştü ve hep birlikte ebedi sonsuzluğa uğurlandılar. Yerlerinde şimdi kardelen çiçekleri açılıyor. Düşmana inat olsun diye tüm hünerlerini, güzelliklerini Garê dağına veriyorlar.

Tüm şehitlere sözümüz var; söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz.

Mücadele arkadaşları

Burhan DEMİR

SELAM SANA GENÇ KOMUTAN

*Kavga amansız ve katı
Kavga dedikleri gibi
destansı
Ben gideceğim
Yeri başkaları alacak
Vücuda saplanacak kurşun
Ondan sonra kurtlar
O kadar
Yalın ve akla yatkın
Ama birlikte olacağız
Fırtınada halkım
Çünkü sevdik seni*

ve daha güçlü olmak gerekiyordu, doğacak yeni şafağı güler yüzlü karşılamak için. Bir yürüyüş olmalıydı Kürdistan'a yeniden baharı getirmek için. Soldurulmuş binlerce kır çiçekleri, yakılmış, harabeye çevrilmiş ülke yeniden filizlendirilmeliydi. Ancak kanla yeşerecekti bu topraklar, solan kır çiçeklerini yeşertebilmek ve düşmana inat yaşayabilmek için.

✱ Adı, soyadı: **Burhan DEMİR**

Kod adı: **Çayan**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 veya 1998, Şeladize**

*Bir yürüyüş
asırların birikmiş kiniyle
Bir tutam çiçeğe
yeniden yaşam vermek için
Bir yürüyüş
Özgür Kürdistan'a doğru
Yeni baharlarla
kucaklaşmak için.*

Düşmanın alacakaranlıklarda bırakmak istediği Kürdistan'ın kurtuluşu; kaygısızca canını feda eden, yüzleri şafağa dönük binlerce şehit militanın serüveniyle olacaktı ancak.

Düşman acımasız yükleniyordu, doğacak güzel günleri meza-

ra gömmek için. Acımasızca karşı daha bilinçli, daha örgütlü

Evet, genç bedenlerle gelecekti yeni yaşam. Amansızdı, zorluydu, çetrefilliydi. Ölüm ile yaşam arasındaki bağı görenlerin işi olacaktı. Gözleri özgürlükten, güzellikten, kızıl şafağı kucaklamaktan başka bir şey görmeyenlerin işi olacaktı bu yürüyüş.

Ve birlerce şehit militanın, her türlü zorluğuna katlanarak kan, ter içinde amansızca yürüyüşü, böylesi bir yolculuk içindi.

Çayan yoldaş böylesi bir yolculuğun militanıydı. Dağlara sevdalılığı da bundandı. '92'de dünyaya gözlerini açan Çayan yoldaşın yaşamının önemli bir bölümü, Gever(Yüksekova)'in Yeşildere mahallesinde geçer. Ailesinin ikinci çocuğudur, ama küçük yaştan beri çalışkanlığıyla, olgun duruşuyla çevresinde büyük bir saygınlığı vardır.

1990'lardan sonra mücadelenin gelişmesi, gelişerek kitleselleşmesi, bütün Gever halkını etkilediği gibi Çayan yoldaşın ailesini de etkilemişti. Bu süreçlerde Çayan yoldaş ortaokulu okumaktadır. Baskı, şiddet, sindirme politikalarını, kemalizmin inkarcı asimilasyon gibi özel savaş yöntemlerini daha bu süreçteyken bilince çıkarmaya başlar.

Liseye kadar devam eden okul döneminde gerillaya katılmaya karar verir. Özellikle yakın çevresindeki insanların gerillaya katılımı, halka karşı askerlerin acımasız yönelimleri bu kararı almasında belirleyici olur. Kendisine ve halkına yaşam hakkı tanımayan sömürgeci güçlere karşı savaşmaktan başka çare yoktur.

Çayan yoldaş, özgürlük mücadelesine geç kalmadan katıl-

**Yeni doğan genç çiçek
yerini yeni
tomurcuklara
bıraktı
tomurcuklar yeniyi
yaratacak
genç komutanın
yeşerttiği kır çiçekleri
Kürdistan'a yeni
baharı getirecek
bizden bir adım
önde oldun hep
Ey genç komutan!
Kaygısızdın
yeni yaşama doğru
koşarken
bedenini ülkeneye
hediye ettin
sonsuz yolculuğunda
doğrusu aşk olsun
kıskanmamak
elde değil
iyi kucaklamıştın
şafağı ekmek için
ardıllarına**

manın bilinciyle '94 yılında, özgürlük mücadelesinin temel dayanağı olan dağlara çıkar, yeni bir yürüyüşe, kurtuluşu bağrında taşıyan yürüyüşe katılır. İlk durağı Zêlê olur. Burada bir süre komutan arkadaşların güvenliğinde kalır. '95'e doğru gelirken Xankurkê alanına geçer.

1996'da Xankurkê'ye ağır

bir yönelimi olmuştu. Katıldığı günden beri cesareti ve fedakarlığıyla bütün arkadaşların sevgi ve saygısını kazanan Çayan yoldaşın morali ve cesareti, Xankurkê operasyonunun çok yoğun ve zorlu süreçlerinde arkadaşların gücüne güç katmıştı. Cesareti, gittiği her görevde muhakkak sonuç almasını sağlardı. Birliklerinin içinde birçok yaralı arkadaş olmasına rağmen, bu arkadaşların güvenli alanlara ulaştırılmasında büyük fedakarlıklar sergilemiş, birçok tehlikeye rağmen onların uygun yerlere ulaştırılmasında görevini eksiksiz yapmıştı. Bu yüzden PKK'de yoldaşlık ilkesine bağlılığın bir simgesi haline gelmişti.

1997 bahar düzenlemesiyle Çukurca alanına geçmişti Çayan yoldaş. Yaşamdaki duruşu, olgunluğu ve cesaretinden dolayı burada hareketli tabura alınır. Besosın eyleminde, her zamanki gibi yine en ön saflardadır. Eylem boyunca görevini en şekilde yaparak, başırlı bir eyleme daha imzasını atar. Eylemdeki cesareti, fedakarlığı ve sonuç alan tarzından dolayı manga komutanlığına layık görülür. Bu ödül emeğinin, çalışkanlığının bir ürünüdür. Ve artık "*Genç Komutan*" adıyla tanınmaya başlamıştır.

Çayan yoldaş daha sonra katıldığı Güney savaşında da önemli roller oynar. Birçok baskın, pusula, ve çatışmaya katılır bu süreçte.

Burada **Şeladize** alanında gerçekleşen bir baskında vurularak şehitler kervanına katılır **Çayan** yoldaş.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Figen GÜNEÇ

AYDINLIK YOLUNDA YÜRÜYORUZ

Yüreği dolu, sevgisi büyük, yükü büyük. Sevdası büyük ve temiz olanların amaçları için yaşadıklarının bilincindeydiler. Sevdanın yolcusu, tutkularıyla, arayışlarıyla halkın olmak istiyordu. Bu tutku gün geçtikçe büyüdü. Sevdanın yolunu bulup Zagros'un yüksek tepesine çıktı; haykırmaya başladı.

Zeynep yoldaş, sekiz çocuklu bir ailenin ikinci çocuğu olarak, Yüksekova'nın Sekran köyünde doğup büyür. İlkokulu köyde okur. Ailesi feodal ve ağır geleneklerin etkisi altındadır. Bu yüzden okulu bırakır; şehirde okumasına engel olunur. Maddi durumları iyi olan bir ailedir. Ancak köyde fazla kalmazlar. Zeynep yoldaş, on iki yaşında ailesiyle birlikte İstanbul'a taşınır. Çevresiyle kurduğu arkadaşlıklarla, her an güler yüzlü ve kazanımcı bir yapıyla ailede ve çevrede sevilen, sayılan biri olarak büyür. Yaşamın her alanında başarılı oluşuyla ve olgun tavırlarıyla herkesçe sevilir.

Zeynep yoldaş, daha çocukken mahalle ve okulda bulunan arkadaşlarıyla saf ve temiz duygularını paylaşmaya çalışır. Zeynep yoldaş, kendine yakın, özellikle de emek ve çabası olan arkadaşlarını daha çok sever ve sevilirdi.

İstanbul'da, ilk başlarda sıkıntılı bir yaşamla karşı karşıya kalır. Burada yeni oldukları için kendini pek rahat hissetmez. Belli bir süre sonra metropol yaşamına ayak uydurmaya çalışır. Bulundukları mahalle, genelde Kürdistan'dan göç edenlerdir. Burada da çok rahat arkadaşlar edinir. Kazanımcı ve olgun tavırlarını yeni edinmiş arkadaşlarına karşı da sergiler. İnsanlara değer veren karakterini her yerde sürdürür. Zeynep yoldaş sık sık, gerilla olan amcasıyla görüşür, bu görüşmelerde gerillaya olan sempatisi gittikçe artar. Ve içi içine sığmaz olur. İstanbul'da bir

❖ Adı, soyadı: **Figen GÜNEÇ**

Kod adı: **Zeynep**

Doğum yeri ve tarihi: **Sekran**

Köyü-Yüksekova, 10 Eylül 1983

Mücadeleye katılım tarihi: **15**

Ekim 1996, İstanbul

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül**

1998, Metina

yıl kaldıktan sonra yaşamı daha iyi tanır ve çevredeki insanların yaşamıyla olan zorluklarını daha iyi görür.

Yurtsever kız arkadaşlarıyla legal demokratik kurumlara gidip gelmeye başlar. Ve her gidişinde yeni yeni şeyler öğrenir. Oradaki insanlarla kurduğu diyaloglarla, kendisine verilen dergileri okuyarak Kürdistan'da yaşananları daha iyi anlamaya ve kavramaya çalışır. Gün geçtikçe daha sık gidip gelir. Evde kaldığı günlerde sık sık kitap, dergi ve gazete okuyarak, savaşın gerçeklerini daha iyi görür. Savaşın kirli yüzünü gördükçe, gerillaya karşı sempatisi daha da artar.

Legal demokratik kurumlara giderken birçok arkadaş edinmiştir. O'na en yakın iki arkadaşı saflara katılmıştır. O da bu arayıştadır. Gerillaya katılmak O'nun da

en büyük hayalidir. Arayışları sonuçsuz kalmaz. Oradaki komiteyle ilişkiye geçer ve fazla zaman kaybetmeden 1996'nın sonbaharında saflara katılır.

Gerillada başarılı bir grafik çizerek, eylemlerde ön saflarda yer alır. Teorik, pratik alanlarda başarılı olan Zeynep yoldaş, arkadaşları tarafından sevilen ve sayılan biridir. Bayan-erkek bütün yoldaşlarıyla oldukça rahat tartışıp sohbet edebilen bir özelliğe sahiptir. Gördüğü hataları hiç affetmeyen, yetmezliklere aman vermeyen bir yapıya sahiptir. Tavırları sert olduğu kadar kavrattıcıdır; yumuşak, anlayışlı, kazanımcı ve girişken tavırlarıyla göz doldurur. Her yürüyüşten ya da eylemden önce mutlaka arkadaşlarına moral verir.

Gerillada kaldığı süre boyunca birçok eylem ve çatışmaya katılan Zeynep yoldaş, eylemlerdeki gözü karalığı ve başarıları nedeniyle kısa zamanda manga komutanı olur. Pratik içerisindeki fedakarlığı, kıvrak zekası ve olgunluğuyla her zaman yoldaşlarının takdirini toplardı.

Kuzey Kürdistan'daki başarılı pratik dönemden sonra Güney'de de bu başarılarını devam ettiren Zeynep yoldaş, işbirlikçi KDP güçlerinin gazabından kurtulamaz.

8 Eylül 1998'de Metina'da bir grup bayan gerillayla beraber KDP peşmergelerinin pususuna düşerler.

Sabahtan akşama kadar devam eden çatışma sonucu cephaneleri tükenir. KDP'nin eline geçmemek için son bombasını kendisinde patlatan Zeynep yoldaş şehitler kervanına katılır.

Şehitlerin yolu, yolumuzu aydınlatan birer meşaledir.

Mücadele arkadaşları

Gulê ...

Nice Jiyanlar gerçek bir jiyan yolunu açtı

Botan eyaleti, insanlığın varoluşundan bu yana nice alt üst oluşlara sahne olmuş, nice destanlar burada yazılmış, nice kahramanlıklara şahit olmuştur. Nuh'un tufanından PKK'nin çıkışına kadar nice zalimler burada yıkılıp yerine yenileri boy vermiştir.

Tarih boyunca birçok Kürt serhildanına kucak açan Botan, en son olarak partimizin çıkışıyla kısa sürede bu yeni yaşamı ve insanlık hareketini beynine ve yüreğine yerleştirerek sahiplik etmiştir. Kısa sürede bütün köy ve kentlerde dalga dalga büyüyen hareketimiz, sadece yetişkin insanlar içinde değil çok genç kişiler arasında dahi büyük heyecan kaynağı olup herkesin rüyalarını süslemiştir.

İşte bu genç insanlardan birisi de **Jiyan** arkadaşır. Jiyan arkadaş Gu-yan aşiretinden olup, oldukça yurtsever bir aile ortamında, her gün Türk ordu güçlerinin baskı ve işkencelerini görerek büyümüştür. Köy tamamıyla yurtsever olduğu için gerillaya katılım da çok olmuştur. Bu yüzden devletin baskıları kesintisiz olarak devam etmiştir. Bu baskılara bir noktada isyan eden köy halkı, '94 yılında Güney Kürdistan'a topluca göç ederek baskıları protesto etmişti. Güney Kürdistan'da BM denetimde Etruş kampına yerleşmişlerdi.

Güney Kürdistan'ın hem Kürtlerin denetiminde olması, hem de baskı görmeden, biraz da olsa özgürce yaşayabilmek için göç eden 30 bin insan, çok geçmeden sözde Kürt olarak gördükleri KDP ihanetçilerinden devleti aratmayacak baskı ve katliamları görmeye başlamıştı.

Oysa '90'lı yıllarda Saddam rejiminden kaçarak Kuzeye sığınan bu insanlara zamanında o kadar da çok yardım etmişlerdi ki! Şimdi o insanların sözde temsilcilerinin yaptığı, faşist devletin yaptığından çok daha olumsuzdu. Türkiye'nin koruculuk baskılarından dolayı çok çekmişlerdi. Bu kez KDP onlara aynı şeyi dayatı-

❖ Adı, soyadı: **Gulê ...**

Kod adı: **Jiyan Etruş**

Doğum yeri ve tarihi: **Bileh Köyü- Uludere, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1998, Metina**

yordu. Ya PKK'den bağlarını koparacaklar, ihanet çizgisini kabul edeceklerdi, ya da yaşayamayacaklardı. Tabii bu dayatmayı ölüme, işkenceye karşı kabul etmeyen yurtseverler, şimdi hiç kabul etmezdi.

İşte Jiyan arkadaş böyle bir ortam ailesi ile birlikte gelmişti. Henüz yaşı çok küçük olmasına rağmen, O ve O'nun gibi binlerce çocuk Başkan Apo'nun küçük generalleri olarak ünlenecekti bu kampta. Doğdukları günden itibaren önce "*Biji Serok Apo*" demeyi öğrenen bu küçük generaller, daha reşit olmadan silahı omuzlayacak kadar gözü pekti, halkına ve partisine bağlıydı.

Jiyan arkadaş da daha çocuk yaşta silahı almak isteyenlerdendi. Kamp içinde bulunan sorumlulara gerillaya katılmak için dayatmalar da bulunuyordu her zaman. Ama önerisi bir türlü kabul edilmiyordu. Ağlıyor, kendisini yerlere vuruyor, ama bir türlü kabul ettiremiyor önerisini. Bıkmadan usanmadan her gün, her saat tekrarlanıyordu bu sahneler. Sonuçta kamp yönetimi pes etmiş ve Jiyan arkadaş Zap

YAJK Karargahı'na göndermişti. Sonunda istediğini yaptıran Jiyan arkadaş adeta uçuyordu. Küçük vücuduna giydiği askeri elbiseleriyle portatif bir gerilla oluvermişti.

Zap ve Metina alanlarında kalarak yoğun eğitim devrelerinden geçmişti. Kamp yaşamı O'nu sıkıca da, savaşa katılmak için katlanıyordu bu sıkıntıya. Yaşam içerisinde oldukça coşkuluydu. Heyecanlı ve hızlı konuşması, çocuksu sevimliliğiyle birleştiğinde herkesin sevgilisi olmuştu kısa bir zamanda. Eğitimlerdeki kavrama düzeyi oldukça yüksekti. Kıvrak bir zekası vardı. Öğrenmek için sorular soruyor, fikir belirtiyordu. Özellikle bazı ilginç fikirleriyle yapının dikkatini üzerine topluyordu. Tabii yoldaşları bu fikirlerle biraz gülse de, dikkate alındığını biliyordu. Okuma yazmayı gerilla içerisinde öğrenmişti. Bu yüzden öğrenmek için beklemekten çok bilgiye ulaşmaya çalışıyordu. Bir yoldaşının "*Bilgiye ulaşmak için, sana bir şeyler öğretilmesini bekleme, sen öğren!*" sözlerine hep bağlı kalıyordu.

Jiyan arkadaş düzen kültüründen ziyade parti kültürüyle yetişmişti. Gerilla içerisinde de bu kültürü gittikçe daha çok geliyordu. O'nun doğal kişiliği yalana, dolana, sahteliğe asla yer vermiyordu. Ve böyle birisini gördüğünde de sözünü asla sakınmıyordu. Bu özellikleri ideolojik hatla bütünleştikçe daha da güçleniyordu.

1998 yılına kadar çeşitli alanlarda görev yapan Jiyan arkadaş, Eylül 1998 yılında Metina'da Türk ve KDP kontralarının başlattığı bir operasyonda kahramanca savaşıyor ve şehit düştü. Böylece çok sevdiği dağlarda Zilanlar'la kucaklaşarak nice Jiyanlar'a gerçek bir Jiyan (yaşam) yolunu açtı.

Jiyanlarımız onurumuzdur. Onu ve tüm şehitlerimizi her zaman kalbimizde, beynimizde ve mücadelemizde yaşatacağız.

Anıları mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Abdullah CÖMERT

Sevginin de güzelliğin de özünü dağlarda buldu

*Toprak damlı evlerden
çocuk çılgınlıkları ve
kadın feryatları
yankılanıp gürlendi
uçak uğultularına karışarak
Tahta tüfeğini
sımsıkı tutan elleri
ve rengarenk giysileri içinde
ağlaşarak az önce kesilen
gerilla oyunlarında
şarapnellerle kanayan
oyun arkadaşları
can çekişirdi
ceviz koruluklarında
Burası Kürdistan'dı...*

gısını kazanmıştı. Savaşkanlığıyla, saldırı ruhuyla esrarengiz bir çekiciliğe sahipti. Sarı Zagros elbisele-ri içinde kıvrak ve çevik duruşu bile çevresindekilerin güvenini kazanmasına yetiyordu. Ali yoldaş yüreğinde bir seveda saklıyordu. Sevdası büyüktü, bağlıydı ona, hem de ölümüne... Ve şöyle anlatı-yordu sevgisini:

*Kıyamet koparacak
yüreklere Zagros
Ey asırların kahrını
bağrında taşıyan efsane Cilo
Elveda diyorum sana
bütün hasretimle
kan ağlayarak
o hırçın rüzgarında savrulan
tipi zerreciklerinde
saklı tut veda türkümüzü
duyuyor musun?
Çünkü biz yırtarak
kar fırtınalarını
yorgun tırmanışlar ertesinde
Sırt çantalarımıza yaslanıp
kıyamet estiren
o bıçak kayalıkların
selam duruşunu
unutmayacağız.
Cilo dağı ancak yaşanılır
anlatılamaz.
Her an milyon kere ölünecek
kadar, şiddetlidir çünkü!*

İşte Ali yoldaş böyle dile getiriyor yüreğine gömdüğü aşkını. O, İskender'in bile geçemediği Zagroslar'a verdi yıllarını ve buzlu zirvelerde dağlara yürüdü. Yüreğindeki en büyük sevedaydı çünkü Zagroslar... Belki de Zagroslar'a O'nu bağlayan, dağların hırçınlığı, asiliği ve dokunulmamış bakire güzelliği idi.

Altı yıl Zagros'ta kalan Ali yoldaş, Amed'de aşiret çevresinin partiyi zorladığını duyunca; oraları tanıdığından, etkileyici olacağını düşünerek öneri yapmış ve Amed'e gitmek istediğini söylemişti. Fakat o süreçte gruplar

Yıllar önce, uzun bir zaman kararmıştı, karartılmıştı dünya insanlık için. Ne sevgi, ne saygı, ne de sadelik bırakılmıştı. Geride kalan tek şey sevgi adına sevgisizlik ve kirletilmiş bir insanlıktı. Hele bir de bunun Kürtlere uygulanış boyutu daha da farklıydı.

Güzelliği arayanlar da vardı belki bu dünyada, ama zordu onu bulmak. Kan istiyordu, can istiyordu, gencecik bedenler istiyordu. Çünkü azılı bir canavar olan emperyalizme karşı koymak, kirletilmiş insanlığı temizlemek, yitirilmiş benliğine ulaşmak, gerçek, temiz, sade sevgiyi bulmak ve en önemlisi de anlamsızlaştırılan yaşamı anlamlandırmak zordu. Kürdistan gibi bir ülkede bunu yapmak daha da katmerleştiriyordu bu zorlukları.

İşte **Ali** yoldaş yaşamı yaşanılır kılmak, rezillik ve çirkinlik içinde güzeli yaratmak için Amed'ten çıktı bu yola ve 'vuruşmak gerek' dedi. Uzun, ince bedeni, arkaya taradığı kıvrık saçlarıyla, atiklik ve kıvraklığıyla tipik bir Kürt genciydi Ali yoldaş. 1973'te Amed'te açmıştı dünyaya gözlerini. Ortaokulu bitirmişti. Bir süre sonra varolan adaletsizliği gö-re-rek doğru yaşam arayışına girişmişti. Ama kolay değildi bulmak.

Çünkü yaşamın savaşı doğurdu-

✱ Adı, soyadı: **Abdullah CÖMERT**

Kod adı: **Ali Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Karaçalı**

Köyü, Diyarbakır, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Mayıs**

1998, Geman tepe-Metina

ğunu görmüştü.

Çünkü halkı eziliyordu.

Çünkü ülkeleri ellerinden alınmıştı ve kendi ülkelerinde özgür olamamanın acısını yüreğinin ta derinliklerinden hissediyordu Ali Amed.

Güzellikler uğruna, insanlığa olan sevgisi uğruna, sömürge olan ülkesi Kürdistan uğruna savaşmak şarttı. Bu da ancak yüce insanların yeri olan PKK'ye katılarak olabilirdi. İşte bu büyük amaçlar uğruna yola çıktı Ali yoldaş. Çünkü artık ölüm ve yaşam arasına bir çizgi çekmek gerekiyordu. Ya doğru şereflice yaşamak, ya da canlı bir cenaze gibi yaşamak. Tabii eğer adına yaşamak dersen!

Şerefli ve onurlu yaşamı seçen Ali yoldaş '92 yılında Zagroslar'da başladı bu uzun ve zorlu yolculuğa. Aydın özellikleriyle, yaşamda ölçülü olmasıyla, ilkeli duruşuyla, heybetiyle çevredeki tüm yoldaşlarının sevgisini ve say-

Amed'e geçemediğinden Ali yoldaşın istemi gerçekleşmemiş ve Metina alanında kalmıştı.

17 Mayıs 1998'de Metina alanında Geman tepesine baskın düzenleme kararı alınmıştı. Bu eylemde Türk ordusuna 'sen buralara rahat rahat gelemezsin, şayet gelersen kaybedersin' mesajı veriliyordu. Bu yüzden harekete geçen gruplar, yerlerini alarak baskına hazırlanmışlardı. Ve baskın başlamıştı. Tepede mevzilenen askerler bir saati aşkın bir süre arkadaşlara yağmur gibi kurşun yağdırmıştı.

Saldırı grubu sessiz bir su gibi tepeye sızmıştı. Herkes yerine ulaştıktan sonra ikinci saldırı başlamıştı. Ama bu defa kurşun sıkan askerler değil gerillalardır. Birinci, ikinci ve diğer mevzileri tek tek düşmüştü, fakat ön mevzi ısrarla savaşıyordu. Taktiksel bir yanlış yapılmıştı. Yanlışlıkla askerlerin kaçış

yolları kapatıldığı için, kaçacak yer bulamayan askerler savaşmaya mecbur kalmıştı. Kendini uçurumdan aşağı atan umutsuzlar da vardı aralarında. Eylemde gözle görülen birçok ölü vardı. Kaçanlar, yaralananlar ve intihar edenlerin sayısı bilinmiyordu. Ayrıca birçok da silah kaldırılmıştı bu eylemde. İşte büyük bir cesaretle ordu güçlerinin üzerine giden Ali yoldaş, bu eylemde şehitler kervanına katıldı.

Sen ölmedin Ali yoldaş. Ölümüne inat ölümsüzleştin. Sevdan sevdamız, kavgan kavgamız, amacın amacımız, yolun yolumuzdur. Sen ve senin gibi birçok yoldaşın bıraktığı kutsal emaneti kanımızın son damlasına kadar koruyacak, mücadelemizi sürdürerek size layık olacağız.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz.

Mücadele arkadaşları

*Susmuştu Zagros
zirveler kar altında
dumanlı
Yanık estirir ayazlarda
zozan
Ve yüzler kızarır
gözler sulanırdı buzul
soğuklarda
Dingin akardı dağların
suyu
heybetsiz balığı
çekilmiş
kaya diplerine
ormanlarda çıt yok
yaprak dökümünde
ağaçlar,
Ne tavşan, ne sincap
ne uçuşanlar, ne de
karınca
Derin bir sessizlik
kaldı geride
ağır ağır çökerdi
karanlıklar
Boş, nöbetsiz ve
bomboş, ne mağara
kapılarında ateş
ne de patikalarda
ayak izleri var şimdi
Kol geziyordu çakallar
tilkiler, kurtlar,
leş kuşları ve
sürüngenler
Yoktu Onlar
yoktu hiçbir
uzağındaydı şimdi
genç oğulları, kızları
çünkü yeşil
baharlarla
gelecekti Onlar...*

Halil İbrahim ÇELEBİ

DAĞ DORUKLARINDA ATEŞTEN BİR KOR

Bir köy meydanında üstü başı toz içinde, masum bakışlı yüzünden gözyaşları dökülen küçük bir çocuk hangi duyguları uyandırır sizlerde? Ya gözaltında kaybedilen bir ananın, oğlu için yaktığı ağıtla beraber haykırıışları? Ya günlerdir aç olup da bir çöplükte işe yarar bir şeyler bulmaya çalışan bir insanın hali veya yurdundan göç ettirilip de uzak diyarlarda şehrin içine sokulmayıp, şehir dışında naylon çadırlarda yaşamak zorunda kalan insanların soğuk bir kış günündeki halleri? Peki ya, yaşama sevinciyle dolu, coşkun, tutkulu bir gerillanın şehadetini hangi duyguları uyandırır sizlerde?

Dondurucu, karmakarışık duygular içine sokan, duyunca ne yapacağını bilemediğin o sözler çınladı kulaklarımızda: “*Halil yoldaş şehit düştü!*”

Her şey bir film şeridi gibi geçti gözlerimizin önünden. Anılar, paylaşımlar, ortak sevinçler, ortak acılar... Evet, büyük bir coşkuyla katılım sağladığı savaşta, G. Kürdistan’da ihanetçilerle girdiği bir çatışmada şehit düştü **Halil** yoldaş.

Halil yoldaş, 1976 yılında Batman’da orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Mücadelenin etkilerini Garzan’da göstermesi ve gerilla faaliyetlerinin yoğunlaşması önemli bir yurtseverlik potansiyeli yaratmıştır burada. Bu, Halil yoldaş açısından da olumlu bir zemin ve aynı zamanda önemli bir fırsat olur. Çünkü Garzan’ın doğal yurtseverlik özünden önemli ölçüde nasibini almış ve bu çerçevede şekillenmiştir.

✪ Adı, soyadı: **Halil İbrahim**

ÇELEBİ

Kod adı: **Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak**

1997

Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 1998**

Çiyayê Bêxêr

İlk ve ortaokuldan sonra 1993-94’lerde Batman Lisesi’ni okuyan Halil yoldaş, bu sürede hem ailesini hem de arkadaşlarını etkilemeye, onları mücadeleye çekmeye çalışır. Lisedeyken, Hizbi-kontra’nın bir dönem tüm etkinliğine rağmen hiçbir eylemden uzak kalmamayı ve yurtseverlik görevlerini, bildiği, anladığı ölçüde yerine getirmeye çalışır. Üniversite yaşamı O’nun açısından yepyeni bir dönem olur. Yurtsever gençlik çalışmaları içine girmesi fazla zaman almaz. Çalışmalar içinde kendisini, mücadeleyi, düşmanı artık daha iyi tanımaya başlar. Ve tanıdıkça da kini, bununla beraber kararlılığı daha çok artar.

O’nu kara gözleri ve esmer teniyle tanıdık başta. Yeni insanlarla karşılaşmanın verdiği utan-

çıklık vardı üzerinde. Coşkulu, heyecanlı yüzünü gizlemeyi tercih etmişti ilkin. Ama ‘renk vermesi’ fazla zaman almamıştı. Coşku, heyecan, dinamizm O’nun diğer bir adıydı. Herhangi bir şeye kızdığında sitem ederdi, ama bunu hiçbir zaman kaba tarzda göstermezdi. Onunki tatlı bir sitemdi ve yüzündeki coşkusunu yok etmeye yetmiyordu.

Yurtsever gençlik ortamına yeni gelen bireyler için çok çaba harcıyor, nerede bir Kürdistanlı öğrenci görse ilgilenmeye çalışıyordu. Sürekli onlarla beraber olmaya, onları etkilemeye çalışıyordu. Kendisi yeni olmasına rağmen, yeni insanlarla en çok ilgilenen kendisi oluyordu. Çünkü başkalarını kazanırken aynı zamanda kendisini kazanıyordu. Öğrenci gençlikte yaygın olan aile kaygıları, meslek vb. türündeki bireysel kaygıların üzerine giderek en içten bir katılımın sahibi oluyordu. Kolektif ilişkiler ve komünal yaşam O’nun için çok çekiciydi ve özümsemeye, kendine yedirmeye çalışıyordu. Kendisi bunu daha iyi yakalamaya çalışırken başkalarını da buna çekmeye çalışıyordu; buna gelmeyenlere ise tepki duyuyor, sitem ediyordu.

Bir eğitim sürecinden yeni çıkmıştı. Gözleri ıslıl ıslıldı. Yerrinde duramıyor, sabırsızca oradan oraya koşturuyor, bir şeyler yapmak istiyor, boş durmak istemiyordu. Çelişkilerinin en üst düzeyde çarpıştığı süreçti O’nun açısından; bu çarpışmada özgürleşme istemi baskın çıkmış ve özgürlük hattına girmişti. Geri dönüş yoktu artık O’nun için. O’ndaki bu canlılık, yıllardır arayıp da bulamadığını

artık sıkı sıkıya kavramanın ve bulduğu şeyin kendisini sarıp sarmalamasının verdiği heyecandı. Sanki tekrar kaybedecekmiş gibi korumak istiyor, bunun için de arkadaşları ile paylaşarak onu büyütmeye çalışıyordu. Sabırsızlığı, yıllardır aç kaldığı şeye çabuk doyma isteminin sabırsızlığıydı.

Bir insan için gelişimin temel zemini olan dürüstlük, saflık, duruluk, kaygılarla hareket etmeme en yoğun bir biçimde Halil yoldaşın yaşamında temsili buluyordu. Bu nedenden ki, kısa bir sürede çok olumlu bir kişilik gelişiminin sahibi olmuştu.

Kötülük tanrılarının insanın özündeki duru, temiz duyguları yok ederek yaratmak istediği kişiliklere tepki duyuyordu Halil yoldaş. Bu nedenle doğru gördüğü her şeyi yaşamına uyguluyor; yanlışları değil, doğruları sonuna kadar esas alıyordu. Düşüncesi, kararı net ve kesindi artık. Böyle bir durumda nasıl dayanır, nasıl tahammül ederdi şehir yaşamına? Bunu daha ne kadar çekebilirdi sinesine? Dağı görmemek, yüceliğine, coşkusuna ulaşmamak, havasını solumamak, suyunu içmemek, doruklarına çıkmamak ne büyük bir talihsizlik olurdu!

**Bir yürek
bir beyin depresi
yaratıp kendimize
ve sıyrılarak
çirkinliklerimizin
kirlerimizin enkazı altından
tutku dolu bir yürek
bilinçle taşmış bir beyin
yollamak gerek
o güzel vatana...**

Halil yoldaş, değil olumsuz etkilenme öfkesini, sevdasını burada büyüttü ve öfkesini Sipan şahsında sevdiği kutsal dağlarımıza taşıdı. Zorunlulukların bilincine göre hareket etme gerekliliğinin

dayanılmaz ağırlığı altında ezilmemeyi, sorunların üstesinden gelmeyi önüne koydu. Özgürlük yolculuğuna çıkarken çakmak çakmak gözlerindeki son bakışı ve dudaklarından kendine duyduğu büyük güven ve iddiayla dökülen “*Serkeftin!*” sözü hala hatırimızda.

1997 Ocak ayında Balkanlar’a çıktı Halil yoldaş. Buradan özgürlük mekanı dağlara yol sürecekti. Ve böylece, göğüs kafesinin sol yanında molotoflaşmış, yangın yeri bir yürek taşıyan kara gözlü, esmer tenli bu genç şahinleşip özgürlük mekanı dağlara kanat çırpıttı. Bir dönem haber alınmadı Halil yoldaştan. Bir süre sonra bir televizyon ekranında bir film karesini dondurduk, gözlerimizin önünde belirdi; Halil yoldaş, her zaman özlediğine kavuşmuştu. Önderlik Sahası’ndaydı. Bir daha buluşabilecek miydik; acılarımızı, sevinçlerimizi tekrar paylaşabilecek miydik acaba? Ama yok, dondurduğumuz film karesi son buluşmamız oldu ve bizi donduran o haberi aldık!

Halil yoldaş! Sipan’a olan özlemiyle dilinden düşürmediği “*Sipan Sipan’ê Xelat’ê, bilind bûn çiqas li te tê...*” parçasının ezgileri kulaklarımızda şimdi. Bunu her duyduğumuzda seni anacağız Halil yoldaş! Ve Sipan’ın yüceliğine ulaşma azmimizi, umudumuzu daha keskinleştireceğiz.

Sipan acılı, Sipan yaslı, Sipan hüznü... Ama kendi bağrından çıkıp tekrar kendisine kavuşan adaşından, adaşlarından dolayı başı dik, daha yüce, daha mağrur şimdi. Koynunda suyuyla, toprağıyla büyüttüğü çocuğunun büyüyip emeklerine karşılık vermesinden dolayı daha mutlu.

Üç-dört aylık bir gerilla yaşamı... Sürekli özlemi çekilen, sahhip olunduktan sonra da tadına doya doya yaşanmadan kan kı-

zıla boyanan gerilla kıyafeti ve bir kleş... Bu kadar kısa bir sürede gitmeni hala kabullenemiyoruz Halil yoldaş! Senin “*Metropolden çıkıp ne zaman gerillaya ulaştım?*” sözlerindeki dağlara ulaşma özlemini biliyorduk ama, ölümsüzlüğe bu kadar tutkun ve aşık olman karşısında ancak selama durabiliyoruz. Evet, ölümüne sevebilmek dağları, toprağı, ülkeyi, mücadeleyi, yari...

Yanımdaymışsın gibi canlı canlı gülümseyen fotoğrafın kaldı şimdi senden geriye. Ve taptaze anıların...

O anılar ki, her biri bir umut deryası, her biri bir savaş gerekçesi. Ve şimdi Welathanların, Orhanların, Bilallerin, Halillerin, Caferlerin, Nurhakların ruhlarıyla beraber senin ruhunu kendine katık yapan Zuhal yıldızı daha çok parlayacak üzerimizde Halil yoldaş.

Şiirini okuduk...

**“Eğer bir gün
sol elimde bayrağımla
dönersem
bil ki yanımda
özgürlük de var
Eğer hiçbir zaman
gelemezsem
bil ki her zaman özlediğime
kavuştum
İşte o zaman
bayrağı sen devral”**

Bayrağını devralacağız ama gözyaşlarımızı içimize akıtmayacağız heval. Zap’ın çağıldayan sularına bırakıp gözyaşlarımızı, sonsuzluk yürüyüşüne başladığın noktada temizlemek için kapkara ihanetin yağmur gibi yağacağız üzerine. Anın bunu koyuyor önümüze. Ve biz de coşkuyla ant içiyoruz!

**Mücadele yoldaşı
Sadık Aslan**

İdris DEMİROĞLU

Bir güzel insan DEYNDAR

Güzel insanı bulmak ve yaratmak kolay değildir. Güzel insan çok az gelir dünyaya. Fiziki olarak aramızdan ayrılışları kolay olsa da, güzelleşmek isteyenler varoldukça yüreklerde uzun süre yaşarlar.

Deyndar arkadaş da bu güzel insanlardan biriydi ve sıcak bir Hazeran gününde fiziki olarak aramızdan ayrıldı.

Deyndar arkadaş, 1979 yılında Çukurca'nın Belat (Dutluca) köyünde, fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Kendisini ailesi karşısında sorumlu görür ve hemen her işine koşturur, bu nedenle okuduğu yatılı okulu bırakıp bir lokantada çalışmaya başlar. Eğitim gördüğü yatılı okul asimilasyon politikasının en çok işlendiği, insanın kültüründen, dilinden, türkülerinden hızla uzaklaştırıldığı bir okuldur. Aynı yıllarda bölgede gelişen gerilla hareketliliği Deyndar arkadaş da etkiler ve ailesine öncülük etmek için arkadaşlara milislik yapmaya başlar. Bir yıla yakın milislik yaptıktan sonra '93'te kendi istemiyle fiili olarak partiye katılır.

Savaşın yoğun olduğu 1994-95 yıllarında Botan'da kalarak savaş tecrübesini geliştirmiş ve zor koşullarda yaşamasını öğrenmişti Deyndar yoldaş. Düşmana saldırmanın sevincini de, acısını da tatmıştı bu süreçte. Saldırlara giderken üç kez yaralanmıştı. Zavite eyleminden, Çiyayê Reşkê'den kurtulan dört arkadaştan biriydi. **Deyndar** yoldaş, Botan, Metina, Zap ve Garê alanlarında kaldıktan sonra, en son gittiği **Darye Bala** eyleminde 4 Haziran 1998'de şehit düştü.

Gerillada kaldığı beş yıl boyunca savaşta hep ön saflarda yer aldı. İçindeki saldırı ruhu, çocukluğunda tanık olduğu ve Hakkari çöplüklerinde yiyecek arayan çocukların intikamını alma isteminden geliyordu. Düşmanın üstüne giderken gös-

❖ Adı, soyadı: **İdris DEMİROĞLU**

Kod adı: **Deyndar**

Doğum yeri ve tarihi: **Belat**

(Dutluca) Köyü-Çukurca, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1998, Deryê Bala-Garê**

terdiği cesaret ve hassasiyet onun savaş konusundaki derin yoğunlaşmasından kaynaklanıyordu. Gelişen süreçle beraber ideolojik yönden eksikliğini görüyor ve bu konuda kendine yükleniyor, partiyi ve Önderliği tanımanın zorunluluğunu hissediyordu. Deyndar arkadaş elinde kitapla görmeye tüm arkadaşlar alışmıştı. Yaşamdaki ciddiyeti, savaşı ve partiyi içten yaşama hissinden kaynaklanıyor, olgunlaştırıyordu günden güne O'nu.

Dili, türküsü, halayı yasaklanan bir ülkenin çocuğu olarak bunun acısını yıllarca yaşadığı için, "*En büyük hayalim saz çalıp türkü söylemek özgür bir ülkede. Aşığı olmak istiyorum Kürdistan'ın*" diyerek özünü olan özlemini dile getiriyordu.

Bir eylem öncesi çekilen dilan, gerillanın savaşa giderkenki coşkusunu ve yaşamı yeniden üretme istemini gösterir. Büyük bir titizlikle dilana dururken, herkesi bu coşkuya davet ediyordu Deyndar arkadaş. Bir tek kişi kalmamalıydı geride.

Deyndar arkadaş, çektiği son dilanda yoldaşlarının gözlerinin içine bakarak söylediği seveda türküleriyle gitti mevziye. Son kez arkasına dönüp el salladı, "*Yine geleceğim*" sözünü verdi. Deyndar arkadaş on dokuzunda kaldı, hep öyle anılacak.

Bu tarih nice kahramanlar yarattı. Bazıları sessiz bir akıntı gibi önümüzden akıp giderken, bazıları da coşkun akan dereler gibi kayalara çarpa çarpa gittiler. Kimi bir kış sabahı, kimi bir haziran akşamı, kimi belli olmayan gün ve saatte. Ama gidenler tarihe mal oldu. Ve ardındakileri de çağırdılar çekilen dilana. Deyndar arkadaş da yaşamının en güzel yazında ayrıldı. "*Ben halkıma borçluyum. Bu nedenle aldım Deyndar ismini*" diyerek, isminin gereklerinin bilincinde hareket etti hep. Coşkuluydu, en umutsuz anlarda umudu yitirmeyendi. Özlem doluydu. Toprağa olan özlemi çekmişti onu dağlara. Bir militan olarak kendine başka alternatif tanımayandı.

Yaşama ve savaşa olan inancı O'nu düşmanın üstüne üstüne götürdü. On binleri uğurlarken ülkemizin engin dağlarında, doğacak günle beraber yeni on binlere "*Merhaba*" diyeceğiz. Ta ki yaşamın adı olana dek.

Evet yoldaş, bir şairin dediği gibi "*Haziran'da ölmek zor.*" Ama o ölüme alışmak daha da zor.

Mücadele arkadaşları

"Sana öyle bir şey vereyim ki içinde sevgi, içinde özlem ve içinde umut olsun Yatarken yoldaşın derin uykuya üstünde gezdiğin toprak vatan olsun seveda olsun, yar olsun Büyüyen yüreğin Piriz olsun, Deyndar olsun"

Mahmut TUNÇ

CESARETİN VE FEDAKARLIĞIN BİZE MİRAS

“**14** Ağustos 1993'te partiye katıldım ve bugün takım komutanı olarak saldırıda yer alıyorum...”

Agit yoldaşın eylem öncesi son sözleriydi bunlar. '93'ün 14 Ağustos'unda gerillaya katılmıştı. Aslan Tepesi eylemine giderken takvimler yine 14 Ağustos'u gösteriyordu. Katıldığı gün ile şehit düştüğü gün aynıydı, ama yerler ve yıllar değişti. Agit yoldaş '93'te gerilla saflarına katılmıştı. Yurtsever ve mücadeleyi tanıyan bir aile çevresine sahip olduğu için gerillaya ayak uydurmada fazla zorlanmamış ve ortamla çabuk kaynaşmıştı. Yoldaşlığa değer veren mütevazı bir kişiliğe sahipti. Doğal olarak gelişen bazı yönetici özelliklere sahipti. Neyi nerede yapacağını iyi kestiren biriydi. Önderliğe ve şehitlere sonuna kadar bağlıydı. Gelişmeye açık olduğu kadar gelişme istemi de vardı. Önderliğin çözümlemelerini sürekli okur ve üzerinde yoğunlaşırdı. Yaşamda soğukkanlı, olgun bir arkadaştı. Çıkan sorunlar karşısında düşü-

❖ Adı, soyadı: **Mahmut TUNÇ**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Bihale**

Köyü-Uludere, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1998, Garê**

nerek hareket eder, doğru bir yöntemle sorunları çözmeye çalışırdı. Sorunlar karşısında daralmak nedir bilmez, hep çözüm gücü olurdu. Savaş ruhuyla do-

luydu. Savaşı değerlendirme kapasitesine sahip olan bir arkadaştı. Her girdiği eylemde başarıyı esas alırdı, başarısız geçen eylemde kaybettiği noktada yeniden başarının yollarını arardı.

Metina, Haftanın ve Garê'de uzun süre faaliyet yürütmüş, manga komutan yardımcılığından başlayarak takım komutanlığına kadar yükselmişti. Birçok eylemde aktif olarak yer almıştı.

Garê, ormanlıklarıyla, kayalık- larıyla ve arazisiyle gerillaya uygun dağlardır. Gerilla arazinin büyük bir kesimini denetimi altında tutmaktadır. Bu alanın uç kesimlerinde vurulması gereken bazı sabit hedefler vardı. Bunlardan en önemlisi de Aslan tepesiydi. Bu hedefe yönelik bir eylem kararı alınmıştı. Bu eylemin başka bir özgün yanı da 15 Ağustos'ta gerçekleşecek olmasıydı.

Eylem için Agit arkadaşın da içinde bulunduğu bir grup arkadaş keşif yapmışlardı. Eylem 14 Ağustos günü için planlanmış ve bu şekilde düzenlemelere gidilmişti.

Eylem günü Agit arkadaş her eylemde olduğu gibi bu eylemde de büyük bir coşkuyla saldırıda yer almak istiyordu. Bu temelde gönüllü olarak eylemde saldırı gurubuna geçmişti. Tüm eylem boyunca soğukkanlılığını ve cesaretini hiç kaybetmemişti. Bu anlamda arkadaşlara büyük bir moral kaynağı olmuştu. Ama gelen bir kurşun O'nun şehadetine sebep olmuştu.

Şehit düştüğü ana kadar saldırı ruhunu koruyan Agit arkadaşın cesaret, fedakarlık ve soğukkanlılığını sürekli kendimize örnek alacak ve mücadelemizde yaşatacağız.

Mücadele arkadaşları

Müslüm DEMİR

YAŞARKEN ÖZGÜRLEŞEN ölürken ölümsüzleşen yoldaşların ardından

*Ay ışığında bir yürüyüş
nereyedir bilmem
dağlara mı
yoksa sonsuzluğa mı?*

*Dağlara yaklaştıkça
ağırlaşıyordu adımları
Bu yürüyüşün yorgunluğu değil
dağların ağırlığıydı
geride bırakılanların umutlarıydı
Dostlardan ayrılmanın hüznü
varken içlerinde
dağlara yaklaşmanın
sevinci örter
usulca hüznün üstünü*

*“Üç günlük gerilla yaşamıydı
her şeyi yaşadım dostlarım
ilk gerilla elbiselerimi giydim
ardından raxtım
ve silahımı aldım omzuma
Sizler bilir misiniz o anki
duygularımı?*

*Ya sabırsızlıkla beklediğim
gerilla yürüyüşünü
ve attığım her adımda
ayakkabı uçlarıma düşen terin
ne demek olduğunu?”
Devam ederken yürüyüşler
dağlara
ne olduysa birden oldu
tek tek düştiler
hiç beklenmedik bir anda*

*Öncülüğü Sipan yaptı
ardından Delil
Kürt Hamza ve Celal
İlk başta
alınımızdaki teri döktük toprağa
sonrada kanımızı*

*Derindi hala bakışları
Delil yoldaşın
Yıldızların ardındaki sonsuzluğa
Sipan’ın doruklarında
kopan fırtına
karşılama töreniydi.
Sipan yoldaşa*

✱ Adı, soyadı: **Müslüm DEMİR**

Kod adı: **Kürt Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Almanya

Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 1998**

Çiyayê Bêxêr

*Duyduğün
yarım kalan sevda türküsüdür
Celal yoldaşın
“Ara sıra çıkıp yoldaşlara
gülümsemek için
gökyüzüne gömüldük
Ben Kürt Hamza
Güvercinlerimi hatırladınız mı?
İşte onları uçurun gökyüzüne
Uçurun ki
özgürlük rüzgarları getirsinler
kanatlarında
ya da bir gün
geçerseniz bu yoldan
bizleri de alın götürün
o ulaşamadığım dağlarım
Randevuya geç kalırsak eğer
umutlarımız umutlarınız
özlemlerimiz özlemlerinizi olsun ”*

Newal Bager

İnanır mısın, şimdi okulun sol köşesine sıkışıp kalmışım. Kendimi çok dar bir kafesteymiş gibi hissediyorum. Çıkmak istiyorum, fakat kendimi o kadar güçsüz hissediyorum ki, yerimden bile kımıldayamıyorum. Öyle derin bir boğuntu içindeyim ki, nefes alıp vermekte bile zorlanıyorum. Senin bu talihsiz haberin geldiğinden beri kendimi yiyip bitiriyorum. İçimi boşaltmak ve rahatlamak için ağlıyorum, fakat bir türlü kendimi tatmin edemiyor, rahatlatamıyor, içime düşen alevi söndüremiyorum. Herhalde bunu yapmaya çalışmakla da kendimi kandırıyorum, çünkü bu alev sönen alevlerden değildir gibime geliyor. Bu derin bir yoldaşlık alevidir.

Bazen kendime diyorum ki, keşke senin yerine ben olsaydım da bu acıları görüp yaşamasaydım, bu haberi duymasaydım. Bunun için de seninle beraber –her ne pahasına olursa olsun– ülkeye gelmediğim için kendimi suçlu hissediyorum.

Evet, büyük bir aradan sonra yine kalemi elime alıp duygularımı yazıya döküyorum. Oldukça zorlanıyorum. Biliyor musun “Kürt” yoldaşım, seni anarak, seni gözümün önünde canlandırarak bu yazıyı yazmak bana işkence gibi geliyor. Bu duygularımı kaleme almak çok zor. Yaşadığımız yoldaşlığın yanında kelimeler anlamsız kalsa bile, elden geldikçe bunu ifadelendirmeye çalışıyorum, çünkü kendimi borçlu hissediyorum. Seni hep yanımda düşünüyorum. Bunun için de senin şehadetini kabullenemiyorum. “Hayır, Kürt Hamza daha bir hafta önce yanımdaydı ve savaşa, Kürdistan dağlarında özgürlük savaşçısı olmaya gitti. Nasıl uğruna can attı-

ğı gerillayı tatmadan gerilla elbiselerini, silahını bırakıp gidecek” diyorum.

Hatırlıyor musun, bir gün yan yana gelip gerillayı hayal ediyorduk, özgürlüğümüzü elimizden alan düşmana karşı nasıl kurşun sıkacağımızı düşünüyorduk. Şunu bil ki, ben hayalimizden vazgeçmemişim ve bir gün ülkemin görkemli dağlarında yan yana gelip hayallerimizi gerçekleştireceğimize inanıyorum. Çünkü Kürt Hamza’yı tanıyorum. Yoldaşlarına derinden bağlıdır. Onları kolay kolay bırakıp gitmez bir yere. Onun için herkes onu çok severdi ve seviyor yoldaş.

Grubunuzun pusuya düştüğünü duyunca ilk düşündüğüm sen oldun ve korktum. Tek korkum senin gözü karalığındı. Bu konuda Parti Önderliği bile sizleri uğurlamadan önceki diyalogunda kendine dikkat edip kendini korumayı söylemişti. Fakat sen kendine büyük bir haksızlık yaptın. Haber okula yayıldığında herkes bir şeyler söylüyordu. Bense Kürt Hamza’nın şehadetini inatla duymak istemiyordum. Özellikle muğlak konuşan “*Net bir şey yok, henüz belirlenemediler*” diyen arkadaşların yanına gidiyordum. Net konuşanları görünce de sanki yaşananları değiştirecekmişçesine kati bir şekilde “*Yok heval, hemen kesin konuşmayın!*” diyordum.

**Hala dört tarafımız
dumandır savaş sır vermez
gündüzlere aramızda engel
var yerimiz dağdadır.
yerimiz zindanda...
ve coğrafyanın
irmaklarında hala akan
kandır, tarihe ad koyuyoruz
göze göz, dişe diş değil
emeğe emek sevgiye sevgi
pusulara inattır andımız.
çocukların adı BARIŞ
büyümüş olsun, bu da
bizim arzumuz...**

Olanlara inanmak istemiyordum. Fakat belirli bir süre sonra hafif sıyrıklarla çatışmadan kurtulan Munzur arkadaş, senin yürüyüşün ilk sırasında olduğunu ve pusuda, tank atışı ile vurulduğunu anlattı.

İzin vermemişti bu pusu, senin Avrupa’da hep hayalini kurduğun gerilla kıyafeti ile Kürdistan dağlarında savaşmana. Düşünüyorum da, en büyük hayalindi bu senin. Okul sahasında da en çok emek harcadığın zaman o kıyafetleri giyerdin ve çok yorulmana rağmen hep canlı, coşkulu görünürdün. Bir de o pusu öncesi yol yürüyüşünüzü anlatıyorlar; o halini göz önüne getirebiliyorum. Nasıl da yakışmıştır o uzun boyuna, endamina... Gerilla kıyafeti ve kleşini de aldıktan sonra, ülkeye varmaya saatler kala için içine sığmamış, bu coşku ile günlerin yorgunluğunu hiçe sayıp, en önde ve tüm yoldaşlarla ülkeye ulaşmaya saatlerin kaldığı o anda, hain pusu sonucu üç günlük kleşli bir “*yolculuk gerillası*” olarak sen de şehitler kervanına katılmışsın.

Şimdi ise kendimi çok çaresiz hissediyorum. Sana ulaşmak, seni görmek istiyorum. Okulun bahçesinde oturup sohbet ettiğimiz yere, beraber dolaştığımız yere, beraber güvercinlere yem verdiğimiz yere, beraber top oynadığımız sahaya, sürekli üstüne oturup kitap okuduğun yatağına bakıyorum ve seni arıyorum. Fakat hiçbir yerde yoksun. Sanki hayallerde yaratılan en yüce ilişkilerin ve paylaşımların bir ütopyası gibi geçip gitmişsin. Bu geçip gidişinin bir kabus olmasını umuyor ve bu kabustan uyanmak istiyorum. Sessiz bir yere oturup seni gözümde canlandırıyorum. Güvercinlere yem verip, onları uçuşunu düşünüyorum, tek tek her biri için yaptığın yuvalara bakıyorum da, şimdi onlar dahi seni özlemişlerdir. Bana hep “*Sen onları uçur, ben onları havada yakalarım*” diyordun. Ve her defasında bir kalecinin topu havada tutması gibi güvercinleri yakalıyordun. Hatırlıyor musun o günleri? Ey Kürdün onuru “*Kürt*” yoldaşım! Buna vereceğin cevabı bile-

miyorum ama, ben henüz her şeyi hâlâ yaşıyormuşuz gibi düşündükçe bile heyecanlanıyor, hatta bunların anı olduğunu bilmeme rağmen, bunun yaşamsal etkisi ile hüznün hüküm sürdüğü bir biçimde gülümsüyorum. Hele o derin ve gün boyu dudakların ile gözlerin arasındaki paralel gülüşün, gidip komutan olacağına dair kurduğun hayaller; burada bile kendini psikolojik olarak artık bir komutan gibi hissediyordun. Aslında haklıydın. Çünkü bir komutanda olması gereken tüm özellikler sende mevcuttu. Bir de Avrupa’da Hamburg, Heilbron, Bielefeld sokaklarında kaybolan Kürt kuşaklarını kazanmak için bazen sabahlara kadar, o parlayan gözlerine hiç uyku girmeden konuşmanı, yorulmadan, usanmadan peşlerinde dolaşmanı hangi fedakarlık, umut ve inançla açıklayacağımı bilemiyorum. Ama şimdi senin bu yüce haberini duyular o gençler, senin yüceliğin karşısında eğileceklerdir.

Onurun yolcusu Kürt Hamza! Şehadetini nasıl kabulleneceğimi bilemiyorum, ama ne olursa olsun seni yaşatacağım. Sen Kürdün onurusun, Kürdün şerefisin. Bunun için de tüm Kürt halkının kalbinde yaşıyorsun ve yaşayacaksın. Son bir kez senin ve seninle beraber büyük gerilla özlemini yaşayan, emek konusunda seninle hep sosyalist bir rekabet içinde olan teknikçi *Sipan*’ı, Dersimli *Delil*’i, komutanlarımız *Celal* yoldaşların önünde saygıyla eğiliyoruz.

Her biriniz Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde birer karanfil olup, özgürlüğümüzü kısıtlayan dikenli telleri yardınız. Birer meşale olup Kürdistan halkının yüreğinde umut, beyninde inanç ve yolunda ışık saçan birer yol gerillası, özgürlük meşalesi oldunuz. Sizler Parti Önderliği’nin de belirttiği gibi, parti çizgisinde yürüyen, yaşarken özgürleşen, ölürken ölümsüzleşen militanlar oldunuz.

Mücadele arkadaşları

Nidal HAYDAR

Alacakaranlıktan yırtılan namluya bir solukluk yaşam

Xebat yoldaş 1977 yılında Afrin'de dünyaya gelir. Ailesi küçük toprak sahibi olmakla beraber, geçim sıkıntısı aileyi epey zorlamaktadır. Bundan dolayı Xebat yoldaş daha küçük yaşta köyün zorlu yaşam koşullarına maruz kalır. Emeğin değerini ve emeğiyle yaşamının verdiği olgunluğun ve onurun farkına varır. Bir yandan çiftçilik yapıp aile ekonomisine katkıda bulunurken, diğer yandan da okula gitmeye başlar. Bir çocuk için bu koşullar çok zor da olsa, okumak O'nun için bir tutkudur. İlkokulu bitirdikten sonra ailesiyle birlikte Halep'e göç ederler. Sömürgeci rejimin diğer Kürdistanlı ailelere tanıdığı yaşam imkanlarının hepsi bu kadardır işte.

Böylece eğitim hakkı da elinden alınmış olan Xebat yoldaş, yeni göç ettikleri bu koca şehirde, artık emeğini satarak yaşamak zorunda kalır. Çalıştığı birçok işyerinde Arap şoven düşüncesinin küçültücü bakışları ve baskısı altında bir Kürt çocuğu olarak yaşamak ve sarf ettiği emeğin çok küçük bir ücret karşılığında gasp edilmesine karşın, bu haksızlığa uzun bir süre katlanır.

Sömürgecilik, bir yandan insanca yaşam koşullarını ortadan kaldırırken, diğer yandan da yapay boyalarla renklendirdiği, emekten uzak, parazit bir yaşamın propagandasını yaparak ve çeşitli tuzaklar kurarak, gençliği ne idüğü belirsiz yaşam girdabına çekmektedir. Sokaklar ise işsiz ve tükenmeyen umutları olan gençlerle doludur.

Xebat yoldaş usta bir kundura yapımcısı olmuştur. Genç ve diri vücut, enerji ve heyecanla doludur. İnsanlar arasındaki eşitsizliğin nedenini kendine sorup durmaktadır. Anlam

❖ Adı, soyadı: **Nidal HAYDAR**

Kod adı: **Xebat Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1998, Metina**

veremediği bu eşitsizliğe öfkesini ve tepkisini, örgütsüz ve anarşistçe dile getirir. Sömürgeciliğe ait ne varsa yıkıp yıkmak, hatta gasp etme duygusu gelişir. Arkadaş çevresinde de bu düşünce yansımaları bulur. Böylece kendiliğinden bir örgütlülük oluşur. Bu düzenin böyle olmaması gerektiğinin bilincindedirler. Fakat alternatif bir düzen için buldukları yöntem geri ve sonuçsuz bir yöntemdir. Xebat yoldaş bunun da farkına varmakta gecikmez. Bir gün işinden eve döndüğünde yabancı yüzlerle karşılaşır. Ailesiyle sıcak bir sohbete girmiş olan bu sevecen, coşkulu, yaşam dolu yabancıların davranış ve konuşmalarındaki ölçülülük, saygı ve sevgi Xebat yoldaşı derinden etkiler. Çünkü Xebat yoldaş insanlara olan güvenini ve sevgisini yitirmiştir. Şimdiyse bu

duygular yeniden su yüzüne çıkmaya başlamıştır.

Bu yabancı bulduğu yüzler, yeni yaşamın arayıcıları, ülkeleri olan Kürdistan'ın özgürlüğü ve bağımsızlığı için çalışan PKK militanlarıydı. Yaşamını büyük ölçüde değişikliğe uğratan, dünyaya bakış açısını değiştiren bu karşılaşmayı asla unutmuyacaktı Xebat yoldaş. O günden sonra PKK'nin davranış ölçülerinin çok az bir kısmını bile uyguladığında çevresinde bir saygınlık kazandığını gören Xebat yoldaş, erdemli bir insan ve güçlü bir PKK militanı olmaya aday olur. Aradığı düzen ve yaşam tarzının bu insanlarla ve özgürleştirilmiş ülke topraklarında olacağına inancı büyüktür. Ve savaşmaya değer deyip karar verdiği andan itibaren zamanının büyük bir bölümünü örgüt faaliyetlerine ayırır.

Halep ve çevresinde, örgüt için yapabileceği her türlü fedakarlığı yaptıktan sonra, işlerin daha da yoğunlaştığı, profesyonel devrimcilik sahası olan kızgın savaş sahasına gitmek üzere kendisini hazırlar ve bir süre sonra O da diğer yoldaşları gibi cesur ve gözüne budaktan esirgemeyen bir matador edasıyla arenaya çıkar. Taşıdığı duygular sınırsız ve gerçek yoldaşlık ilkeleriyle doludur. Kendi kendine verdiği bir söz vardır. Ve bunu hep tekrarlar: "Ne olursa olsun, yanlışlarım olabilir, hatta birçok ayrıntıyı gözden geçiriyor olabilirim, ama yoldaşlarımın bana olan güvenini asla sarsmayacağım." Gerçekten de en göze çarpan özelliği buydu. Bir tehlike kokusu aldığı zamanlarda sessizleşir, temkinli olur ve tehlikenin gelebileceği yerlerde kendini öne verir, yoldaşlarını korumaya çalışırdı. Bu artık onun için içgüdüsel bir davranış olmuştu.

**Güneş doğmadan
uyandık, Güneş bize
gülümsüyordu
masmavi gökyüzünde
Çarçela'da dört başı
mamur uzanıyordu
Bembeyaz kar taneleri
parlarken o bizi içine
gömüyordu biz onu
kalbimize, ikimiz
birden, "Çarçela'ya"
diye haykırıyorduk,
ve sonra bir sessizlik
sardı ikimizi
Kalbimiz beraber
çarpyordu
Aniden bir koro sesi
Turna sürüsü neşeyle
dönüyordu yuvalarına
Sürüden kopan iki
turna bizi
anımsatıyordu
Çünkü onların yuvası
yıkılmıştı. Ya bizim...
Umutla doluydu
yüreğimiz, kurmak
istediğimiz cennet
bekliyordu bizi
ve yürekleri yufka
analarımız
Tarihe hatıra kalacaktı
kara çaydanımız
Hoşcakal Çarçela.
Sana misafir kalacak
şehitlerimiz...**

1995 yılında Zagros eyaletinde hareketli bir gerilla birliğinde savaşa katılır Xebat yoldaş. Bölüğü ihtiyaç üzerine Ertuş bölgesine çağrılır. Burada yoğun eylemsellik sürecine aktif olarak katılan Xebat yoldaş, büyük yararlılık örnekleri gösterir.

Burada yaşadığı bir anıyı daha sonra şöyle anlatıyordu: "Ertuş bölgesinde çıkan üçüncü operasyondur. Bizim manga tepeciye ve saat gece-nin üçünde tepeye çıkmak üzere yola koyulduk. Ay ışığı tepemizde koca-

man bir ayna gibi parlıyordu. Çıkacağımız tepeye yarım saat uzaktaki bir diğer tepeye bakıyordum. Bir ışık gözüme çarpıp kayboldu, kaygılanmış-tım. Manga komutanının yanına gide-rek durumu anlattım. Hemen tedbir aldık. Tepeye iki kol biçiminde ve sızma şeklinde çıktık. Tepe boştu, boğaza doğru ilerlediğimizde Türk askerleri bulunduğumuz tepeye doğru geliyordu. Sessizce pusuya yattık. Çok yaklaştılar. Nefes alış verişlerini bile duyuyorduk artık. Ben ve manga komutanı bombalarımızın pimini çekip askerlerin ortasına fırlattık ve ardından taramaya başladık. Ortalık cehenneme dönmüştü. İzli mermiler havai fişek gösterisini andırıyordu. Aşağımızda yaralı kalan askerler avaz avaz bağıryorlardı. Diğerleri ise kaçıyor, ana avrat küfrediyorlardı. Ama iyi bir ders verdiğimiz için uzun bir süre bize yaklaşmamışlardı."

1997 yılını ülkenin kuzeyinde Oramar ve Yüksekova'da geçiren Xebat yoldaş, burada da tüm zorlu dağ koşullarına rağmen -ki Cilo gibi dağların koşulları çok daha zordur- görevlerine sadakatle sahip çıkar ve yerine getirir. Pratik sürecin başından sonuna kadar aynı coşku ve performansı gösterir.

1998 yılında Ana Karargah'a bağlı bir birlikte yer alan Xebat yoldaş, '98 yılına daha da iddialı girmişti. Parti Önderliği'nin çözümleme ve talimatlarını okuyarak geçirdiği kış mevsiminden daha güçlü ve iddialı çıkmıştı. Başkan Apo'nun '98 yılı için söylediği "Final sürüyor" sözünü sürekli tekrarlıyor ve yumruklarını sıkarak "kazanacağız" diyordu.

İlkbahar bitip karlar erimeye başlamıştı. Bahar ayları Türk ordusunun da hareketlendiği aylar olduğu için, her an bir operasyon çıkabilirdi. Ama kışı büyük bir sabırla geçiren gerillalar da özel savaş ordularını sabırsızlıkla bekliyordu. Beklediğimiz operasyon nihayet çıktı. Türk ordusu tankıyla, topuyla, uçağıyla, panzeriyle tüm varını yoğunluğunu alarak gelmişti yine. 2 Haziran 1998 günü Nergiz tepesine bir eylem planı yapıldı. İki sal-

dırı kolu tepeye sızma yapacak ve vuracaklardı. Xebat yoldaş bu saldırı kollarından birinde yer alıyordu.

Eylem alanına doğru ilerlerken askerler tarafından fark edilirler. Ama Xebat arkadaş ve grubu daha askerler kendilerini toparlayamadan saldırıya geçer ve mevzilere bomba yağdırırlar.

Gerilla birlikleri bu başarılı eylem sonrasında birçok silah ve malzemeyle kampa dönmüşlerdi. Ama operasyonlar bitmiyordu. Yine büyük bir operasyon başlamıştı ve yoğun çarpışmalar yaşanıyordu.

Tarih 6 Haziran 1998'di. Geceyi uygun bulduğumuz bir noktada geçirdik. Gecenin bir yarısı Xebat yoldaş dört kişilik bir timle birlikte gözcülük görevi için tepeye çıkmıştı. Sabah olunca özel savaş güçleri yolumuz üzerindeki tepayı tutmuştu. Diğer bir asker kolu ise üst tarafımızdan bize doğru gelmekteydi. Türk ordu güçleri bulunduğumuz vadiye ulaştığında bir grubumuz çatışmayı başlatmıştı. Bu çatışmada bir arkadaşımız ağır yaralandığı için vadiye kalmıştı. O sırada Xebat yoldaş çatışmayı ve telsizi takip ediyordu. Kendal arkadaşın yaralı düştüğünü ve özel savaş güçlerinin onu esir almak istediğini anlamıştı. Bu yüzden çevresindeki yoldaşlarından bombalarını alarak ormanlık vadinin içine bir şahin gibi dalış yapmış ve Kendal arkadaşı olarak oradan uzaklaşmaya çalışmıştı. Ne var ki, askerler olaya çok yakın oldukları için, her tarafı ateş altına almışlardı. Kendal yoldaş sırtlayarak alandan uzaklaşmaya çalışan Xebat yoldaş, vücuduna isabet eden bir kurşunla yaralanmıştı. Bu arada Kendal yoldaş da şehit düşmüştü. Zorlukla ulaştığı bir mevzinin ardından mermileri bitene kadar çatışan Xebat yoldaş, bulunduğu mevziye atılan bir bomba sonucu şehitler kervanına katıldı.

Xebat yoldaş saygıyla anıyor ve davasını, taşıdığı özgürlük bayrağını sonuna kadar götüreceğimize söz veriyor. Anısı mücadelemizde önderdir.

Mücadele arkadaşları

Tarık GERMIYAN

Bir simurg gönderdim yıldızlara

Takvimler 20 Mayıs 1997'yi gösteriyordu. Kış yeni bitmişti. Özel savaş orduları yine büyük bir operasyon başlatmıştı, Simurg ülkesinin güney parçasına. Hem de kendi koydukları sınırları tanımayarak, sınırları çiğneyerek bir kez daha talana gelmişlerdi. Tıpkı daha önce binlerce kez yaptıkları gibi.

Cengo, Simurglar'ın en genci, en dinci idi. Ufak tefek, kara tüylü; Babil'e kardeş, Ninova'ya, Şurupak'a komşu Hewler diyarlarından uçup gelmişti. Ve en canlılarından O. Simurglar'ın, kendilerini eğitmek için bir araya gelip toplu tartışmalar yürütürken, yapısından, görünümünden çok daha ileri, olgun, isabetli ve yerinde konuşanıydı. Herkesi şaşkırtan değerlendirmeleriyle etrafını canlandırıyor, yüzünde hiç eksik etmediği gülücüğüyle yoldaşlarına moral kaynağı oluyordu.

Ama her nedense son günlerde bir köşeye çekiliyor, dallarının bir kısmı kurumuş, diğer kısmı yeni yaprağa durmuş bir ağacın dibinde sessiz sessiz oturuyordu. Gözleri uzaklarda bir boşluğa takılmış, derin derin düşünüyordu. Kim bilir aklından neler geçiyordu? Arkadaşları Cengo'yu böyle sakın, dalgın görmeye pek alışık değillerdi. Hatta çoğu hayret ediyor, şaşırıyordu. Ama O, çevresine hiç aldırımıyordu. Tıpkı Tanrı'yla diyaloga girmiş, zikre durmuş bir derviş gibi yoğunlaşıyor, yoğunlaşıyordu.

Bunu gözünden kaçırmayan bir başkası daha vardı. Uzaktan uzağa Cengo'yu izliyordu. 'Bu sükunet neden?' diye geçiriyordu içinden. Cengo, onun istediklerini, onun belki de çoktandır yüreğine sızdırdığı zehirli arzuların aynısını düşünüyor, düşünüyordu. Ve 'şimdi tam zamanıdır' deyip, ağır ağır

❖ Adı, soyadı: **Tarık GERMIYAN**

Kod adı: **Cengo**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Mayıs 1998, Şikefta Birindara, Zap**

ilerleyen bir hırsız misali sinsice sokuldu Cengo'nun yanı başına. Önce hangi duygularla söylendiği belli olmayan bir "merhaba", ardından nice art niyet ve kara düşüncelerin gizli olduğu, en kötü anlamların yüklenebileceği bir "nasılsın?" sorusu... İhanet kokulu çocuk, konuşmasına devam etti.

"Neden öyle derin derin düşünüyorsun? Nereye gitmişsin öyle?" Cengo duymamış gibi yaptı ve hiçbir tepkide bulunmadı. İhanet kokan çocuk, buna daha çok sevindi. Demek bu kadar güçlü yoğunlaşmış, dalıp gitmiş. "O halde bu iş daha kolay olacak. Hem de sandığımdan da kolay" diye geçirdi içinden. Bu kez ellerini de kullanarak "Heyy heval! Nedir seni bu kadar alıp götürren?" deyip, Cengo'yu dürttü. Cengo, hafif bir irkilmeye geri döndü, çok fazla uzaklaşmadığı yaşam ortamına... Arkasına

döndü, kendine benzeyen bir Simurg'u yanı başında sırtırken gördü, —ama sadece benzeyen. Adını, anlamını derinliğine bil-mese de, gereklerini neredeyse eksiksiz yerine getirdiği yoldaşlığa bağlı Cengo, hemen kendisini düşüncelerinden sıyırdı, "yoldaş" ile konuşmaya başladı. İhmal etmemeliydi. Hem de güler yüzle karşılamalıydı. Aksi durumları hem suç, hem de yaşam dışı bellemişti.

Önce küçük çaplı bir tanışma sohbeti, ardından yavaş yavaş gelişen samimiyet. Ama havadan sudan yapılan bu sohbet dönü dolaşp Cengo'nun dalgınlığına ve nedenine geldi. "Bu yaşam çok acayip bir şey, öyle kolay anlaşılıyor. Biraz düşünüp anlamaya çalışayım dedim, dalıp gittim" diye açıkladı dalgınlığını, Cengo arkadaş. Biraz sustu ve bir daha yineledi görüşünü: "Hakkikaten de olağanüstü bir şey bizim bu yaşamımız ya heval! Normal bir insan ne anlar, ne dayanır! Değil mi?"

İhanet kokulu çocuk da onayladı. Kendine gerekli mesajı almıştı. Çünkü Cengo, hiçbir kaygı taşımadan, hiçbir kuşkuyla yer bırakmadan net vermişti yanıtı. Bu onun için yeterliydi. Öyleyse iş daha kolay olacaktı. O halde hemen plana geçmek lazım diye düşünen ihanet kokulu çocuk söze yeniden başladı:

"Biliyor musun heval Cengo! Ben de aynen senin gibi düşünüyorum. Ben de ne anlam verebiliyorum, ne de dayanabiliyorum bu yaşama. O yüzden bazen senden daha fazla dalıp gidiyorum. Fakat artık çözümünü buldum."

Cengo, kendisi gibi bu dağlarda gelişen olağanüstü ve herkesin kolay erişemeyeceği düzeyde yüce yaşamı anlamaya, altından kalkmaya çalışan bir yoldaşının

olmasına sevindi. Hem de kendi diyarlarına yakın ve kendisinden daha fazla buna ihtiyacı olan biri olarak. Ama çözümü merak etmişti. O'na göre çözüm öyle kolay değildi, hele tanıdığı bu kişi için, bu çok daha güç olmalıydı. O sormadan, diğeri anlatmaya başlamıştı bile:

“Ben gideceğim! Hem de bir daha bulunmayacak bir yere. Ve bu defa kesin başaracağım; planım hazır” deyip, fazla ayrıntısına girmeden genel hatlarıyla anlattı planını. Cengo şaşırmıştı! Hiçbir şey söylemeden dondu kaldı yerinde. Aslında daha önce de böyle girişimleri olduğunu biliyordu (hem de iki kez.) Ama onu hiçbir zaman bir ihanetçi olarak görmek, bilmek, hatta düşünmek istemiyordu. Hep yoldaşı olarak kalmasını, Simurglar'ın candan bir üyesi olarak yola devam etmesini istiyordu. Diğer tecrübeli, daha uzun yıllarını bu savaşa veren Simurglar'ın ona verdiği değeri, kendine duyulan onca güveni –ki herkes durumunu biliyordu– sonra bu adı yaratığın bulduğu çözümü düşünüyordu. İğrenç bir durum ortaya çıkıyordu. Ama yüzü hiç de öyle söylemiyordu. Kafası zorlandı, düşünceleri darmadağın oldu. Duyguları birbirine girdi. Daha bir şey söylemeden, ihanet kokulu çocuk devam etti sözlerine:

“Evet ne diyorsun? Sen de kurtulmak ister misin? Yani benimle gelececek misin? Kabul edersen, bütün her şey bana ait, bana bırak. Ve sonuçta belki seni zengin edebilirim. Sadece bana biraz yardımcı olacaksın.”

Cengo daha fazla şaşır-

dı. Şaşkınlık, şoke olmaya doğru gidiyordu. Ve artık bu yaratıktan çok kendine kızıyordu. Ne diyeceğini, ne yapacağını bilemez durumdaydı. Birkaç dakikalık bir sessizlik oldu. Düşündü, teklif fena değildi. Plan da iyi sayılırdı. Risk fazla yoktu. Zaten kendine düşen bir iki yardım; hepsi o kadar. Ondan sonra ver elini...

“Evet, kabul edilebilir bir teklif” diye geçirdi içinden. Cengo kendine yeni ve daha kolay bir yaşam vaat eden bu kurtarıcı melege daha fazla ‘bekletmemek!’ gerek deyip, içinden geçirdiklerini sese dönüştürdü. Sevindiğini belli eden mimiklerle:

“Tamam heval! Kabul! Ben de seninle geleceğim...” dedi ve ardından hafiften sesini yükselterek korkularını, kaygılarını belirtti; ihanet kokulu çocuk onu rahatlatı! Daha sonra planlarını daha ayrıntılandırıp somutlaştırdılar. İşbölümü ve almaları gereken tedbirleri belirlediler.

Bu dakikadan itibaren ikisi fazla bir arada görünmeyeceklerdi. Sıradan iki arkadaş gibi davranacaklardı. Soğuk ve içeriksiz bir merhaba dışında pek konuşmayacaklardı. Tavırlarına, davranışlarına olağanüstü dikkat edeceklerdi. En küçük bir kuşku uyandırmamaya özen göstereceklerdi. Hatta her şey olup bite-

ne dek en canlı, en fedakar, en coşkulu bireyler izlenimi uyandırıp, beğeni kazanacaklardı. Öyle ki, “zaferden!” sonra herkes şaşıracak, bu şaşkınlığı bir süre atamayacaklardı.

Yol güzergahını zaten biliyorlardı, daha da ayrıntılandırmak için, nöbet saatleri seçilecekti. Gire hükümdarının (karakol komutanı) gönlünü hoş etmek ve iyi ağırılanmak için de, giderken bazı hediyeler götüreceklerdi. El telsizini Cengo alacaktı. Cihaza en kolay o ulaşabilirdi çünkü. Öteki malzemelerin tümünü kendisi temin edecekti. Zaman zaman bir araya gelip, başka bazı ayrıntıları ve son hareket anını tespit etmek üzere, yer ve zaman şifrelerini de belirlemişlerdi aralarında. Ve birkaç ufak tefek ayrıntı daha...

Üç gün, beş gün derken, bir hafta dolmuştu. Plan son safhasına gelip dayanmıştı. Ertesi gün daha hava kararırken yola çıkacak, gecenin içinde kaybolacaklardı.

Her şey sonuna kadar tıkırında gitmişti. Hiçbir olumsuzluk veya şüpheli bir durum yaşanmamıştı. Bütün Simurglar, saf saf en içten duygularla yaklaşıyordu, ihanet kokan çocuğa. Bu da onu sevindiriyor, içten içe rahatlatıyordu. Öyle ki, onu ensesinden kısıkrak yakalayıp, pençeleri arasında neredeyse ezecek Simurg'u bile fark edememişti. Kendine geldiğinde etrafında Simurg ordusundan onlarca sevdalısını görünce afalladı. Hele bir de Cengo'yu asil Simurglar'ın arasında görünce beyninden vurulmuşa dönmüş, kolu kanadı karılmıştı.

Cengo hala ilk baştaki tiksintiyle bakıyordu ona. Bir de acıyarak... Zavallı yaratığın içine düştüğü bu aşağılık

durumu hiçbir insana yakıştıramıyordu. Hele Simurglar'a katılan birine hiç mi hiç layık görmüyordu. İhanetten çok kere yara alan bu halkın evlatlarından biri olan Cengo, bir daha ihanete geçit verme niyetinde değildi. Bunu da direniş saflarında öğrenmişti. İçi yanmıştı bin kere, bir kez daha yansın istemiyordu. Ve insana biçilen değeri iyi öğrenmişti, Simurg ülkesinin eşsiz Başkani'ndan. Kanının son damlasına kadar bağlı kalacağına söz vermişti bir kere. Teklifi zaten boşuna kabul etmemişti; ihaneti göğsünün ortasından vurmak kadar, onu yaşama çekmeyi de öğrenmişti, bilge Simurglar'dan. Bunun için iğrenç teklifi kabul etmişti. Ancak tek başına yapabileceği iş değildi, dostlarına ihtiyacı vardı.

Cengo rahatlamıştı. Akşam güneşinin karşısında daha koca, daha yeşil ve daha görkemli görünen bir Qizwan ağacının altında oturmuş, mağrur bakışlarla akşam grubunun ardından bakıyordu. Gün batmış, gecenin esrarı adım adım kollarına almaya başlamıştı tüm zamanları. Parlak gökyüzü pırıl pırıl yıldızlarla bezenmiş, yeryüzündeki akislerini seyreliyordu. Cengo, ağzında yeşil bir ot dalıyla sırtüstü uzanmış, gökyüzünü, evrenin bilinmezliklerini izliyordu. Yıldızların seyrine doyum olmuyordu. Yanında, Eyüb sabrıyla tanınan şair, yazar, bilge bir Simurg daha vardı, -ki Simungların çoğu öyleydi. Ağzındaki otu sağa sola savururken, bazen de koklarken, arada bir Bilgin Simurgla da sohbet ediyordu. Birlikte yıldızları küme küme ayırıyor, benzettikleri yeryüzü nesneleriyle tasvir ediyor, roller biçiyorlardı onlara. "Şunlar bir kepçeye benziyor, şu bir büyük siniye, bak şu da hafif eğri de olsa bacağı açık bir BKC'ye benziyor. Ya şunlar, bizim manga toplantısını andırıyor, bizim gibi bağdaş kurup yan yana oturmuşlar. Bunlar da gerilmiş bir ok yaya benziyor." Arada

*Zamanın akışını
hissetmezsin bile
Zaman kavramı anlamını
çoktan yitirmiştir
An an yaşanır
her şey dorukta
Sen olgunluğun ve çocuk
heyecanların zirvesinde
yaşarsın bilip bilmeden
Yaşam ırmağına
bırakırsın kendini
Yutulmama savaşıyla,
acemice bazen
alay eder gülersin
gerçeğin gücü karşısında
güçsüzlüğünün ürkekliğiyle
Bazen cesaretini toplayıp
dalarsın yaşamın ürkütücü
gizemlerine düşse kalka,
yarı ağlamaklı
Yaşam ırmağında
umut yolunda özgürlüğe
amansız yol alırsın*

bir hareket halinde olanlar da gözlerine ilişiyordu. Onların gerçek yıldız olmadığını, hepsi olmasa da birçoğunun iyi niyetli nesneler olmadığını da biliyorlardı. Bazıları gözetleme uydularıydı. Bir de zaman zaman kayan yıldızlar vardı ki, onları hüznlendiriyordu. Cengo, yıldız kaymalarını sevmiyordu. Her kayan yıldızın, dünyadan göçüp giden bir insanı temsil ettiğine inanırdı, öyle duymuştu büyüklerinden. Ölümün habercisi olarak görüyordu. Ölüm, en sevmediği şeydi, hele ansızın gelen ölüm. Oysa şimdi kendisi her an ölümle kol kola yaşıyor, ölümle dans ediyordu. Zamanı geldiğinde de gözünü kırpmadan ölümle bütünleşecekti, başka ölümler olmasın diye. Herkesin bildiği bir ölüm var, ama acaba O ölümü herkes gibi mi algılıyordu? Bunun yanıtı, O'nun ve diğer Simurgların yaşamında gizliydi.

Saatler ilerlemişti, gece yarısını çoktan geçmişti. Yan yana uzanan yoldaşlar, uzun bir sessizliği ter-

cih etmişlerdi. Daha doğrusu sadece dilleri dönmüyor, dudakları oynamıyordu. Yürekləri koyu bir söyleşiye dalmıştı. Oysa Çiyayê Reş'in eteğinde küçük bir sırtta, kafaları yan yana, yüzleri ayrı yönlerle dönük uzanmış, hala gökyüzünü seyreliyorlardı; yıldızları, Samanyolunu... Yüreklərinin soluklandığı bir anda Cengo sessizliği bozdu.

-Yıldızlar ne kadar çok heval! Renk renk, şekil şekil... Kimi çok parlak, kimi sönük. Bazıları da kayıp yitiyor. Bak bu en parlağı var ya, yüzde yüz Başkan Apo'nun yıldızıdır o. Acaba bizimkiler hangisi?

Bilgin Simurg yattığı yerden söze girdi:

-“Evet heval Cengo, pek çoklar! Herkese yeter... Bak ne diyeceğim, gel seninle pazarlık yapalım, tamam mı?

Cengo, henüz derinine tam inemediği düşüncelerden hafifçe sıyrılarak karşılık verdi:

-Önce ne olduğunu söyle, anlayalım. Ondan sonra pazarlığa otururuz.

-Seninle gökyüzünü paylaşalım. Yok yok, gökyüzünü de kirletmişler, sadece yıldızları paylaşalım. Ne dersin?

-Tamam da nasıl paylaşacağız?

-Senin üstündekiler sana, benim üstündekiler de bana... Anlaştık mı? Bak, samanyolu da sınırlarımızı çizmiş, gördün mü?

Cengo bir süre sustu, düşündü. Yüzünün dönük olduğu yöne daha dikkatle baktı, ilk kez görüyormuş gibi. Sonra hafif doğruldu, Bilge Simurg'un üstüne denk gelenlere baktı. Ve sonra samanyoluna. Gerçekten de bir sınır hattı gibi duruyordu. Hem de birkaç kollu olarak. Yeryüzünde tek parça olan ülkesini parça parça eden, aynı toprağın insanlarını birbirinden ayıran kanlı dikenli tel örgülerine benzett, sevmeydi. Sonra Simurgları düşündü, nasıl da çiğnediler bu sınırları, yerle bir ettiler. Düşünceleri, içinde yaşadığı zamana ve mekana geldi. Yerinden kalk-

tı. Önce, Kurê Jahro ile Bahar Tepesi'ni birbirinden ayıran Zap Vadisi'nin güney ucundan ışıkları görünen Dereluk'a baktı. Arkasında Çele vardı. İkiisi arasında en fazla bir kilometre vardı; ikisinin köyleri yan yana, köylüleri iç içeydi. Aynı dili, aynı kültürü paylaşıyorlardı. Ama aynı düzende yaşamıyorlardı, iki ayrı devlet idaresiyle yönetiliyorlardı. Sömürgeciliğin adı farklı da olsa, acısı birdi, parçalanmışlık kanatıyordu yüreklerini. Bir iç çekti derinden; tarih kadar ağır, tarih kadar acı... Sonra bir kendine, bir de yerde uzanıp yatan yoldaşına baktı. İkiisi de Kürt, ikisi de aynı toprağın bağrından çıkıp gelmişlerdi. Ama ayrı iki parçadan. Ve ikisi de önce insandı, tüm insanlara sevdalıydılar. Onları buralara çeken, her birini ayrı bir köşeden alıp bir noktada buluşturan da bu sevdaydı. Birden, yoldaşının cevap beklediğini anımsadı Cengo:

–Olmaz! Kabul etmiyorum heval! Yıldızlar olduğu gibi kalsın, tek tek özgür ve yan yana bir toplum olarak sonsuza dek bölünmeden kalsınlar, dedi biraz da telaşla ve kızarak.

Bilge Simurg bu cevaba şaşır-
dı. “Bak sen! Nasıl da bilgin bilgin konuşuyor!” diye geçirdi, içinden. O’nu haklı buldu, kabul etmeye çoktan hazır. Zaten iş olsun diye öyle bir öneride bulunmuştu. Ama O’nu neden kabul etmediğini merak etmişti.

–Tamam hevale Cengo! Senin dediğin gibi olsun! Fakat benim teklifimi neden kabul etmedin? Bedavadan yıldız sahibi olacaktık. Belki de yıldız sahibi ilk insanlar olacaktık, dedi ermiş Simurg’a.

Cengo, yoldaşına bin bir anlam yüklü bir çift bakış ve ipeksi bir tebessümle yanıt verdi. Başka bir şey söylemedi...

Uzaktan top atışlarının sesi kükreyerek, Kurê Jahro, Soreş ile Cudi tepesinin yakın kayalıklarına çarpıp geri dönüyor, Zap Vadisi'nin derinliklerinden uzayıp gi-

diyordu, gecenin içine. Ayakta durma gücünü çoktan yitirmiş sınırlı taşlarının az berisinden üst üste atılan aydınlatma mermilerinin her biri, zifirinin bağrını deliyor, gecenin tadını kaçırıyordu. Köpek ulumaları ve baykuşun uğursuz feryadı, canilerin ağır makinalı takırtılarına, MG-3 naralarına karışıyordu. Yarının rengi, bu gecenin belirmişti. Cengo, ayağa kalktı, silahını omuzladı. Mangasının yolunu tuttu. “Haydi heval! Biraz da dinlenelim. Yarın erkenden şenlik hazırlıklarına başlayabiliriz” diye ekledi.

Şenlik, hemen yarın olmasa da ertesi gün başladı. Tan yeri ağardığında Şikefta Birindara, Şehit Ferhat ve Karker tepeleri özel savaş güçlerince önceden tutulmuştu ve daha da yığılmaya devam ediyorlardı. Kürt toprakları yine havan, tank, uçak ve kobralarla ateş ve barut saçıyordu tepelere, vadilere, ormanlara. Ama gerillaya bir türlü ulaşamamışlardı. Bu yüzden bütün bu gürültüleri.

Güneş, artık Kurê Jahro'nun öbür ucuna gitmişti; bugünlük misafirliğini bitirmek istiyordu. Ama top ve bomba sesleri hala devam ediyordu.

Ertesi gün sabah erken başlamıştı hareketlilik. Hainler, özel savaş güçleriyle kol kola girmiş, özgürlük sevdalılarının üstüne yürüyorlardı, ama onlardan habersiz. Önce keleşler kükredi, ardından makinalı tüfekler böğürdü. Türk ordu güçleri ve işbirlikçi hainler neye uğradıklarını şaşır-
dı, sağa sola savruldu. Ölüm telaşıyla rastgele ateş ettiler; birbirlerinin canına okudular. Korku gözlerini kör etmişti, kendileri de bilmiyorlardı neye ateş ettiklerini. Simurglar'la iç içe girmişlerdi. Kaçacak yer de bulamıyorlardı. Demir celloklar, teneke yığınları da beş para etmiyordu artık. Er meydanı kurulmuştu ve bu meydanda sadece yüreği olanlar kazanacaktı.

Dişe diş, göğüs göğüse bir çarpışma vaktinde, ateşler arasında göklere yükseldi Cengo. Geride kalan Simurglar'a bir “hoşçakal”

bile diyemeden... Yıldızlara vurulmuştu, hızla onlara doğru koşuyordu. Kucağında yoldaşlarının alın teriyle yaptıkları sac ekmeğinin bulunduğu torbayla gitmişti yıldızlara. Emek, yerde bırakılmazdı.

Görevine ve silahına kanının son damlasına kadar bağlı kalan Cengo, bayrağı artık yoldaşlarına bırakmıştı. On beşinde Cengo! İçi içine sığmayan, yüreği körpecik Cengo! Saf halk evladı ve Simurg okulunda tarih ve hesaplaşmayı öğrenen Cengo! Hewlerli kara Cengo! İhanetin yüzüne tükürmüş, şamarı indirmişti. Bir doğruluk yıldızı olarak göklere asılmıştı. Çabucak büyüüp olgunlaşmak zorunda üç olduğu, çocukluğunda yasaklandığı yitik ülkenin yolunu gösteren bir yıldız olmuştu artık. Sınırları tanımadı; birkez daha köprü oldu kuzey ile güney arasında, kanıyla canıyla...

Belki de oyuncaklarla hiç tanışmamış, oyunculuk yapmamıştı Cengo, ama bir savaş oyununda baş aktörlük yapmıştı. İhanetten tiksiniş, şehadeti tercih etmişti. Göklere erişmiş en onurlu, en yüce insan olmuştu artık. Ve dünya döndükçe, her zaman yeryüzündekileri denetleyecek, yargılayacak, hükmedecekti. Çünkü O bir şehitti.

Cengo şehit düştü, ama ihanet kokanlar, umutsuzluk saçanlar, onuru satanlar hala yaşıyor. Cengo burada değil, ama bilginler, eskiler, yeniler, yaşlılar, gençler hala yaşıyorlar. Ama acaba gerçekte kimler yaşıyor? Yıldızlara karışan, zaman önündeki sınırı kaldıran, yaşamı sonsuzlaştıran Cengo mu; her zaman kaçınılmaz ölümü bekleyenler, zamana borçlu olanlar, veresiye kiraya yaşayanlar mı?

Ve bir de, ölen yaşam mı, yaşayan yaşam mı? Yaşayan ölüm mü büyük, bir daha ölmeyecek yaşam mı büyük?

Cengo'nun yaşam sınırı yoktu artık. Rakamlar yaşını ifade etmeye güç getiremiyordu.

**Mücadele arkadaşları adına
Şehit Ahmet Rêncber Welat**

Selim BENEK

SEVGİNİN ve CESARETİN KAYNAĞI

Berxwedan arkadaş, 1983'te yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesiyle beraber, henüz küçük yaşta olmasına rağmen olup bitenlere anlam vermeye çalışır. Gün geçtikçe gerillaya sempati duyar hale gelir. Bu arada Türk askerleri köylerini basar ve sürekli köylüleri işkenceden geçi-
rerek hakaretler yağdırır. Gerilla eylemleri geliştikçe köylere yapılan baskılar da artar. Gerillaya güç getiremeyen devlet güçleri, savunmasız köylülerin üzerine gider, hıncını onlardan çıkarır. "*Ba-
lığı yakalamak için denizi kurut-
mak gerekir*" stratejisinin bir gereği olarak halkı sindirmeye çalışmaktadırlar.

Yaşanan baskılara artık tahammülü kalmayan yurtseverler son çare olarak Güney Kürdistan'a göç ederler. Berxwedan arkadaş işte böyle bir baskı, zulüm, işkence ve göç ortamında büyür. Etruş'a kurulan mülteci kampına yerleşen köylüler burada da KDP'nin yoğun baskıları ile karşılaşır. PKK'ye destek verdiği için halkı tehdit etmekte, insanları kaçıracak kurşuna dizmekte, halkın hayvanlarına el koymakta ve inançlarından vazgeçmelerini sağlamaya çalışmaktadır KDP. Ölümü bile göze alarak Türk devletine direnen, koruculuğu kabul etmemek için topraklarını bırakarak göç eden yurtseverler bu uygulama karşısında iç ihanetin Kürt halkına ne kadar zarar verdiğini çok iyi öğrenirler. Kendisine Kürt diyen, ulusal kurtuluş için, Kürt halkı için uzun bir süre savaştığını iddia eden KDP'nin bu hain yüzü tam anlamıyla ortadadır onlar için. Oysa yıllar önce Irak'ın saldırısından kaçarak Kuzey'e geldiklerinde

❖ Adı, soyadı: **Selim BENEK**

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal Köyü
Uludere, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Garê**

ne kadar da yardım etmişlerdi onlara. Veya her baskı döneminde kaçak olanlar az mı misafir olmuştu! Ama şimdi misafir de değil, baskıdan mecburi olarak kaçan Etruş sakinlerine aman vermiyordu KDP. Hem de Türk devletini aratmayacak tarzda.

Çok kısa bir süre önce Berxwedan arkadaşın ağabeyi KDP'lilerce katledilmiştir. Berxwedan yoldaş, ağabeyinin şehadeti ardından tüm olanlara yeter der. Tüm bu olup bitenler karşısında artık hesap sorma zamanının geldiğini düşünmektedir ve bunun için gereken ilk adımı da çok geçmeden atar.

Yaşadıklarının intikamını almak için, yaşı küçük olmasına rağmen gerilla saflarına katılır.

Bütün gerillalar bu küçük gerillayı bağırarak basarak, tıpkı bir küçük kardeş gibi koruyor ve seviyorlardı. Daha küçük yaşlardan itibaren yurtsever duygularla ve

gerillalarla iç içe olduğu için gerilla yaşamında zorlanmıyordu Berxwedan yoldaş. Her şeyi öğrenmek, kavramak için yoğun bir çaba içerisindeydi. Okumaya öğrenmeye karşı yoğun merakı ve hevesi vardı. Bulunduğu gerilla takımı içerisindeki tüm işlere istekle koşturuyor, yorulmak nedir bilmiyordu. Yaşama ve yoldaşlarına sevgi ve saygıyla yaklaşıyordu. Bu davranışları tüm yoldaşları tarafından takdir ediliyor ve sonuna kadar destek olunuyordu.

Berxwedan yoldaş henüz yaşı küçük olduğu için ona eylemlerde yer verilmiyordu. Ama O sürekli savaşı dayatıyordu. Sürekli eylemlerde yer almak istediğini belirtiyordu. İlk eyleme gittiğinde oldukça coşkuluydu. Çünkü şehitlerin içinde, ruhunda yarattığı acı her şeyin üstündeydi. Etruş halkına yapılanları kabul edemiyordu. Ayrıca ağabeyi ve ailesinin durumu da O'nun için büyük bir intikam kaynağıydı.

Berxwedan arkadaş, yine bir eylemin heyecanı ve coşkusuyla güne başlamıştı. KDP peşmergeleri kontralarla beraber ortak hareket edip, gerillaların üslendikleri noktayı basmak istemişti. O esnada tepede bulunan Berxwedan arkadaş, peşmergelere aman vermemişti.

Bu inatçı direniş karşısında KDP birlikleri Berxwedan arkadaşın mevzisini yoğun ateş altında bıraktılar. Bu yoğun ateş sırasında genç Berxwedanımız orada şehitler kervanına katıldı. Gencecik bedeni bir hain kurşunla toprağa karıştı. O'nun çocuk bedeni kendisinden büyük düşünceler uğruna feda oldu. Berxwedanımız ölmedi, her sıkılan kurşunda yaşıyor, yaşayacak...

Mücadele arkadaşları

Zekeriya ALP

Ulusal birlik inancıyla savaştı ve KAHRAMANLAŞTI

Emperyalist ülkelerin kendi çıkarları doğrultusunda başlatmış oldukları Birinci Dünya Savaşı sonrasında gerçekleşen Lozan Antlaşması'yla Kürdistan dört parçaya bölünmüştü. Aynı aşiret ve aileye mensup insanlar bu bölünmeden sonra iki ayrı ülkenin vatandaşı olmuşlardı. Ve aralarına görüşmemeleri için tel örgüler çekilmiş, mayın tarlaları, karakollar yapılmıştı. Aynı dili konuşan bir halk daha sonra Türk, Arap, Fars gibi ülkelerin asimilasyon politikalarıyla ya Türkleştirilmek, ya Araplaştırılmak, ya da Farslaştırılmak istenmişti.

Her ne kadar engellenmeye çalışılsa da, hiçbir engel Kürtlerin birbiriyle ilişkisini engelleyememişti. Sınırın hemen öte yakasındaki akrabaları, aşiret üyeleri ile ilişkiler her zaman devam etmişti. İyi ve kötü günde sığınılacak yerler olmuştu. Bazen Güneyliler kaçarak Kuzeylilere sığınmış, bazen de Kuzeyliler kaçarak Güneylilere sığınmıştı.

Ama ulusal birlik, ulusal düşünce hiçbir zaman gelişmemişti her dört parçada da. Her parçanın egemeni aynı baskıyı yapsa da, her parça kendine göre dirense de, Kürdün bölük pörçük duruşu, ulusal düşüncenin egemen olamayışı yüzünden birbirine düşmüşler ve kazanan hep egemenler olmuştu. Ta ki Başkan Apo önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi gelişene kadar.

Bütün Kürtlerin özlemle beklediği bu müjdeli haber, 1978 yılında Kuzey Kürdistan'dan gelmişti. Başkan Apo ve örgütlediği bir avuç arkadaşının başlattığı mücadele büyük zorluklara rağmen gelişmiş, dört parça Kürdistan'a ve Kürtlerin yaşadığı her yere ulaşmıştı. Kürtler de gelişen bu mücadeleye kayıtsız kalmayarak PKK'nin geliştirdiği mücadeleye katılmışlar, destek vermişlerdi.

❖ Adı, soyadı: **Zekeriya ALP**

Kod adı: **Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Azaz-Ehzas-K. Güney, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998, Garê**

1970'lerden '80'lere kadar Kuzey'de örgütlenme çalışması yapan, '80'den sonra Küçük ve Büyük Güney'de faaliyetlerini genişleten ve ardından Doğu'ya ulaşan partimiz, bugün on tane Kürdün bile yaşadığı ülkede örgütlenmiş durumdadır.

İşte **Şervan** yoldaş da gelişen bu mücadeleye kayıtsız kalmayarak ARGK saflarına katılan Güneyli bir Kürttü. Daha önce parti saflarına katılan ve kahramanca savaşarak şehit düşen Güneyli yoldaşlarımız gibi Şervan yoldaş da ulusal birleşimi PKK'nin şahsında görerek partiye katılmıştı.

Geçirdiği eğitim devresinden sonra Metina'ya gelerek ARGK saflarına katılan Şervan yoldaş, kısa bir zamanda hem arkadaş yapısına hem de doğa şartlarına uyum sağlamıştı. Düşünerek hareket etmesini seven, işini bilinçli yapan ve her giriştiği işi başarıyla bitirmek isteyen bir kişiliğe sahipti.

Metina'da kısa bir süre kaldıktan sonra Haftanın'e geçmişti Şervan yoldaş. Bu alanda da üzerine düşen tüm görevleri başarıyla yerine getirmeye büyük özen göstermişti. Hiçbir pratik çalışmadan kendisini geri bırakmıyordu. Tüm çalışmalara büyük bir istek ve moralle katılıyordu.

Daha sonra Garê alanına geçti. Burada fedakarlığı ve çalışkanlığından ötürü manga komutanlığına getirildi. Büyük bir coşkuyla bu görevini yapmaya, sorunları çözüp hatalara devrimci bir tarzda müdahale etmeye çalışıyordu daima. Doğal bir yapıya sahip olduğu için bol bol espri yapıyor, arkadaşlarının moral kaynağı oluyordu. "*Şehit düşersem cenazem düşmanın eline geçmesin*" derdi sık sık. Çünkü onların vahşiliğinin birçok örneğini görmüştü pratikte.

1998 yılında, Önderliğe karşı geliştirilmek istenen 9 Ekim komplosunun bir ayağı olan gerillanın tasfiye edilmesi için yoğun askeri hareketler yapıyordu. Bunlardan bir tanesi de Garê'ye düzenlenmişti. Türk devleti ve KDP ihanetçilerinin işbirliği ile geliştirilen operasyonun tek bir amacı vardı; gerillayı tasfiye etmek. Bu yüzden her taraftan on binlerce asker ve KDP ihanetçisi Garê'yi çembere almıştı.

Şervan arkadaşın da içinde bulunduğu takım, operasyon güçlerine karşı eylem geliştirmek için başka bir alana gidiyordu. Ama yolda askerlerle karşılaşmışlardı ve çatışma çıkmıştı. Gün boyu devam eden çatışmaya kobra helikopterleri ve uçaklar da katılmıştı. Çatışma alanı yoğun bir bombardıman altında bırakılmıştı. Bu bombardıman sonrası **Şervan** arkadaş şehit düşerek ölüm-süzler kervanına katıldı.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Amed Eyaleti 1997-98

içindekiler

1997

Eyüp BALYECİ (Ali)	444
Medeni AYAZ (Doğan)	447
Fahrettin ASLAN (Haki)	448
Mahmut TURHALLI (Kazım Gulo)	449
Hasret ERGİN (Berivan)	450
Rojen	452
Seniha YASA (Ronahi)	455
Seyitxan SEYDAOĞLU (Delil) ve Berivan	456

1998

Ali SÖYLEMEZ (Volkan Ali Dersim)	457
Mehmet SATILMIŞ (Sıddık Mem)	459
Cenan DEMİREL (Amed)	460
Mehmet Nuri YALÇIN (Dr. Hasan) ve Metin YALÇIN (Hüseyin)	462
Yusuf KEREM BOLU (Rohat)	465
Mizbah ERDEM (Serhat)	466
Nizamettin Orhan Gazi KARTAL (Mahir)	469

Sevdam Güneş Tadında

*Yazılır satır satır bitmeyen an tadında
Olur nağme olur birgün şiir tadında
Kıvılcım ateş olur yanar yürek tadında
Serpilir ekin olur kokar toprak tadında
Sözcükler yıldız olur gökte bulut tadında
Çılgılık olur özgürlük üveyik kuş tadında
Uçuşur ışık olur sevdam güneş tadında
Ezgiler hasret olur çoban kavalında*

Eyüp Balyecî

Sadece Karanfil ekmek isterdik mezarına

Eyüp'ün şehit düştüğünü bizzat komutanın ağzından telefonda öğrendik. "Ali arkadaş şehit..." sözcüklerini duyar duymaz ansızın gözlerim karardı ve şimşek çakar gibi beynim zonkladı. Çünkü daha önce aylar süren bir tedirginlik çökmüştü üstüme. Bir de her yıl bir tanıdık arkadaşı yitirmenin hüznüyle doluydum.

Şehadet haberleri benim için hep derin muammalar olmuş ve onarılmaz yaralar bırakmıştır. Acı veren, içimi kemiren ve silinmez türden yaralar... Ve ardı sıra çok ağır bir yük bahşetmiştir hep.

Çok yol alındı. Hazro'dan çıkıştan, '92 yılının 24 Nisanı'ndan sonrasına dönüp bir baktığımızda neler görmeyiz ki! Upuzun bir yol. Yedi kişiyle başlanan ve altıncı yılını bulan bir yol. Bu yolda mesafe alırken düşenler oldu; kalanların sırtındaki yük ağırlaştı, yürekleri intikam hırsıyla dağlandı. Ya da... ya da kimi sırtını döndü altı arkadaşına, özgürlüğe ve haince dağdan inip renkli (!) şehirlerin yolunu tuttu. Yalnız o mu? Bir lokmayı bölüştüğümüz, cana can mevzilerde birlikte olduğumuz yoldaş bile kurşun sıkantımız oldu. Hem de arkadan... Ve bütün planları, hayalleri kursağında kalan, o hoş dağlarımızın tadını alamadan, insanı insan yapan onurlu mücadelenin hakkını bile veremeden ilk kurşunda düşenimiz... Sonra ilk şehidimizi verdik; **Ersin'i**, yani **Rêzan'ı**; dağdaki birinci yılın da, çetelerin hain kurşunuyla Kulp'ta şehit vermiştik. Ersin'den sonra, yola devam edenlerimiz pek tökezlemeden yürüdü. En çok da yağmurlu

✱ Adı, soyadı: **Eyüp Balyecî**

Kod adı: **Ali**

Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **24 Nisan 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997**

Şelê mîntukasî-Hanî

Görevi: **Takım Komutanı**

günlerde dağları, doları aşanlarımız, gecelerin zifiri karanlığında Hazro sırtlarında Andok eteklerine bir solukta gidenlerimiz.

Derken yepyeni bir sayfa açıldı. Bizi tarihin labirentli süreçlerinden geçiren tufan, bu kez çok uzun sürecek, dipsiz bir kuyu gibi derin ve sonu belirsiz ayrılıklar getirdi. Ve her birimizi bir tarafa savurdu. Hiç de şairin dediği gibi olmadı bu ayrılık; nihayetinde buluşamadık. Ama çok uzaklarda bile birbirimizin nefesini alıp veriyorduk. En kutsal olanıyla kıyaslanırsa benimkisi yolculuk sayılmaz, ama ilk yol böylece Eyüp'e görünüyordu. Tam da Ersin'in delikanlı bedeninden akan kan henüz ta-

zeyken. Kutsal yolculuk, ulusumuzu aydınlatan o eşsiz Güneşin oraya doğuydu. Önderlik Sahası hayaline ilk nail olanımız Eyüp'tü, ama pek şanslı olmayan bir zamana tekabül ediyordu. Çünkü hayal ettiği Mahsum Korkmaz Akademisi kapanalı aylar olmuştu. Ama olsun, kendini Güneşin erdemli ışığıyla kutsayacaktı. Öyle de oldu. Üç ay sürmüş olmalı bu devre. Güneş'in kutsal ışığıyla kutsanan Eyüp, yeniden geldiği yere, Amed'e göndü. Ateşkes bozulduğunda, üç ay kadar soğuk kalan namlular hışımına düşmanın üstüne boşalmaya başladığında, Eyüp Amed'e yeni ulaşmıştır. Bu kez takım komutanıdır.

Şexmus ise, yani **Mazlum**, ülkemizin efsanevi direniş diyarına, Dersim'e gitmekteydi o vakit. Adını aldığı Mazlum'un anne sütü içtiği, büyüdüğü yere. İsmi'nin asıl sahibine de bayağı benziyordu hani. Her kelimesinden gürül gürül moral akan, ideoloji fişkıran ve insana coşkusu taşan Şexmus, gerillacılığının ikinci yılına yaklaşırken hep hayal ettiği yerlere, Karadeniz kıyılarına daha da yaklaşıyordu. Aynı beşiklerde büyümüş, birbirinin annelerinden süt içmiş Şexmus ile Eyüp'ün ilk ve son ayrılığıydı bu. Kopmaz ikili aynı sıralarda okul okumuştı, satrancı aynı ustadan öğrenmişti ve arkadaşlıkları pekişsin niyetine de birbirlerinin eskisini giyerek büyümüşlerdi. Kucaklaşarak, gözleri genç bir kızınki gibi yaşlanarak ve boğazlarına yumruk gibi bir şey düğümlenerek ancak birbirlerinden ayrılabilmişlerdi. İkisi gözlerini birbirinden kaçırıp, bir an olsun birbirlerinin yüzlerine son kez bile bakama-

dan ayrılmaktayken, yanı başlarında birisi, yedi kişiden birisi, yani **Fuat**, yeni adıyla da **Botan**, yüzü aydınlık içinde gülümsemekteydi. O da ayrılmasına ayrılacak ya; Eyüp'ün deyişiyle, O'nun gidip döndüğü yere 'Kabe'ye' gitmek için hazırlanmaktaydı. Üç arkadaş, Amed Eyaleti Karargahı'nca düzenlenen bir tören sırasında, izleyenleri duygulandıran sıcak bir vedalaşma faslı yaptılar, yoldaşları imrenecek onlara bakarken...

Şexmus Dersim'e, Fuat Önderlik Sahası'na gider. Eyüp Amed Eyaleti 3. Bölge'de kalırken, '94 yılının o kalın karı yavaş yavaş erimektedir. Çünkü toprak ısınmakta, gök kuşunu, yer böceğini çıkarmaya başlamakta, gerillanın yeni bahar atılımı ise son aşamaya gelmiş bulunmaktadır.

O yıl kıran kırana savaşlar yaşanmıştı bütün Kürdistan sathında. Türk ordusu yeni bir strateji izliyor, tepeleri gerilla usulüne göre tutmaya çalışıyordu. Bu nedenle '94 yılı savaşları ülkemiz tarihindeki en şiddetli toprak savaşlarıdır aynı zamanda. Köyler yıkık, insansız ve sürsüzdür. Bunun yanı sıra öldürücü bir ambargoyla boğuşmaktadır gerilla.

Eyüp o vakit avucunun içi gibi bildiği Hazro-Silvan ve Lice dolaylarındadır. Bir fotoğrafı var, ne zaman ve nerede çektiğini bilmediğim. O fotoğrafında sakallıdır. Aklıma hemen Şexmus'un Che Guevara'ya atfen söylediği şu cümle düştü: *"Bizim imkansızlıktan dolayı dağda uzattığımız sakal, meğer her yerde moda olmuş."* Herhalde kendisi de aynı şeyleri düşünmüştür. Eminim ki bu fotoğraf, o unutulmaz zorlu günlere aittir. Çünkü avurtları çökük, gözleri çukurda, dal cüssesi ipince olmuş; ama bir tek şey, o iri gözlerden fıskıran bir bakış bütün her

şeyi bastırıyor. Nedir o bakışlardaki sır? Diyorlar ya, insanın özü, en zor koşullarda yaşadığında, bedeninin bütün arzularını yenip sıradan insanın katlanamayacağı süreçlerden geçtiğinde ortaya çıkarmış. Yoldaşım ve aynı zamanda komşum Eyüp'ün özü-nü o fotoğrafı çok iyi veriyor!

Neden sonra kara bir haber ortalığı doldurdu. Birkaç kez yalanlandıysa da, haber acı ama doğrudur. Şexmus Dersim'de tam bir yılını doldurmak üzereyken, komutasındaki takımıyla birlikte Ovacık kasabasının ağzında şehit düşmüştü. Hem de ne zaman? Adını aldığı Mazlum'un ölümsüzleştiği Newroz gününde. Yıl 1995. Habere Hazro'da hala kuşkuyla bakılıyor. İnanmıyorlar. Ne cenaze var, ne de Şexmus'a ait bir emanet. Ama Eyüp'ün aynı ana babadan olmayan ikizi şehit düşmüştü. Hep merak etmişimdir, duyduğunda neler yaptı acaba Eyüp? O uzun, yukarı kalkık kirpiklerinin altındaki iri gözleri yaşarmadı mı? Ya boğazında birşeyler düğümlenmedi mi, ya sesi titremedi mi? Eyüp'ü çok iyi tanırım. Kanı delice akardı, heyecanlıydı. Acısını gizleyememiştir, başını kayalara vurmuş, günlerce aç kalmıştır, eminim.

Sonra, bir müddet sonra Eyüp'ün sesini şehirde ve dümdüz ovalarda duyduk. Dönemin en riskli ve hayati önem taşıyan cephe faaliyetini yürütüyordu: Yoldaşları açtı, namlular soğumamalıydı, toprak kaybedilmeliydi. Bunun için hınca hınç çalışmalı, elini uzatabileceği her yere, ta Avrupa'ya kadar uzatabilmeliydi. Bir kez bile olsun birbirimizi kendi sesimizle sora-madık. Hal hatır da ne ki! Mağrur ve görevine adanmış bir asker için gölgeleyicidir. Dağlardaki yoldaşların gözü kulağı O'nun üstündeydi, yolunu bekliyorlardı. Haberini bir buçuk yıl kadar alabildik, yani '97

yılının mart sonlarına kadar. Arından da dediler ki, Eyalet Konferansı'yla birlikte Hani dolaylarında hareketli bölüğün komutanlığına atanmış.

***

Eyüp, '72 senesinde Hazro'nun Elhuvan mahallesinde iki gözlü bir evde doğdu. Okulla birlikte din öğrenimini sürdürdü. Köklü bir din kültürüne sahip aile ortamında Eyüp, dine has olumlu birçok özellik edinerek büyüdü. Ortaokulda sınıflarını teşekkürnamelerle geçerken, Kur'anı çoktan hatmetmişti bile. Yaşı daha küçüktü ama birden boy atmıştı. Dal gibi ince, uzun bir delikanlı olup çıkmıştı. Teni yağızdı. Çok iri ve ısıltılı gözleri vardı. Gülümseyen ve aydınlık dolu bu gözleri ağabeyi Nedim'in gözlerine benziyordu. Ama sanki Eyüp'ünkiler kıvılcım saçıyordu. Sinirlendiğinde tüm yalım keserdi gözleri. Ve O'nun bu gözlerini kıvrımlı, çok uzun, uçları yukarı kalkık kirpikleri örterdi. Ve bu kirpikler yüzüne tarif edilemez, hiç görülmemiş mavi bir gölge düşürürdü.

1991 yılının sonbaharında Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'ni kazandı Eyüp. Boyu daha da uzamıştı. O vakitler Hazro çalkantıdaydı. Gençlik grubu boş durmuyordu. Halksa onları parmakla gösteriyor ve yepyeni şeyler istiyordu. Serhildanlar, eğitim grupları, küçük çaplı amatör eylemler yetmiyordu; üstelik kahve köşelerinde geçirilen zaman heba oluyordu.

Eyüp'ün ağabeyi Nedim'in organize ettiği bir vakitte hep beraber Hazro'dan çıkıp dağa ulaşacaktık. Ben Ağrı'da, Eyüp Ankara'daydı. Eyüp bana, *"Ben okulumu bitireceğim, gelmiyorum"* diyordu. *"Sen okulunu bitireceksen, ben de öğrencilerimi mezun edeceğim"* dediysem de,

bıyık altından telefonda güldüğünü hissediyordum. Aynı gün birbirimizden habersizce, ama 'belkiler, keşkeler ve acabalarla dopdolu olarak Hazro'ya doğru biletleri kesmişiz. O Diyarbakır'da takılmış. Bense kırsala çıkmıştım, ama arkadaşlara ulaşamamıştım; milislerin yanında kalakalıyorum. Öteki beş arkadaş, bir gün önce dağa ulaşmışlar. İkimiz de dördüncü günümüzün akşamında takıldığımız engelleri aşip Mezrê dağının ova tarafına düşen tepeliklerine doğru milislerin refakatinde yürüyörüz.

23 Nisan'ı atlatmış, 24 Nisan gecesinin ilk saatinde noktaya varmış, rahat bir soluk almıştım. Yorgunluktan uykunun o hoş uyuşukluğuyla gevşemiştım ve uyku göz kapaklarımı yalıyordu. Nöbetçi beni dürterek, "Git yat heval, şurada yeni gelen şervanın yanında uzaniver" demişti. Yan yana naylonun altında çok kişi yatıyordu. Naylonun bir ucunu çekip kaldırdığımda, gecenin o karanlığında alev saçan bir çift ışıltılı göz bana dikildi. Eyüp oyun kazanmış gibi bir edayla bana gülümsüyordu...

Çok kısa bir süre sonra, hatalı savaşmanın bir sonucu olarak arkadaşlarımdan ayrıldığımda

kucaklaşamadık. İçimde kaldı. Ama Eyüp beni saatlerce taşıdı; unutulacak şey değil.

Günler ve haftalar akarak geçti. Tam yüz gün sonra Eyüp ilk acı haberi duydu. Hayatında ilk gördüğü iki komutanı, manevi komutanı ağabeyi **Nedim** ile gerilla komutanı **Hebun** birlikte şehit düştüler. Eyüp sonra daha acı olaylarla karşılaştı. Yediği sofraya bıçak sokanları tanıdı, kaçıp düşmana sığınanları, basit bir yaşam uğruna tabana kuvvet dağdan şehirlere kaçanları gördü.

1997 yılının mart ayının son günlerinden itibaren sesini duymaz olduk. Eyüp bölük komutanıydı. Cüssesi daha geniş gösteriyordu; bıyıkları da uzamıştı. Yüzü yağız değildi artık, güneş yanıyordu. Hareketli birliğin başında bir günde Hani'den Lice sırtlarına, oradan yüz aşağı edip Silvan'ın dağ köylerine, gün batıya yönelip Hazro sırtlarına doğru fırdönüyordu.

Ve gerilladaki altıncı yılına bir gün kala, beşinci yılının üç yüz altmış beşinci gününde, hışımla yağın ip gibi yağmurun altında telsiz cihazından yapılan anonsu duydu. Anonsu yapan yoldaşı, Hani'nin Şelê mıntıkasında düşman çemberindedir.

Dilimiz alışmış; Eyüp değil, komutan Ali, o yağmur altında hareket ederek 23 Nisan gününün ilk saatlerinde, gün ağarmadan çemberdekilere ulaşır. Soluk soluğadır. Bir sigara içimi kadar dinlenmek isterken gök gürlür. Ama şimşek değil, dört bir yandan kobralardan, tanklardan, havanlardan üstlerine yalımlar düşer. Elindeki tüfeğin kabzasını sımsıkı tutarak, huzur içinde, o iri ve ışıltılı gözlerini ip gibi yağın yağmurlu, ıslak havada yumar.

Şehadetinden oldukça etkilendiğini belirten Amed Eyalet Komutanlığı, ailesiyle yaptığı başsağlığı konuşmasında "*Gurur duyun Ali arkadaşla, çünkü O partimizin kahraman, cesur, başarılı, güzel ve sevilen bir komutanıydı...*" diyordu.

Evet, O'nunla gurur duyuyoruz. Naaşını bolca öpüp koklayarak, o kutsal toprağa kendi elimizle gömemedik, yetişsin diye bir karanfil ekemedik başucuna; ama yüreğimizin en sıcak köşesinde, beynimizin en duyarlı zerreciğinde O'na yer ayırdık.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Selim**

Medeni AYAZ

YENİ YAŞAMIN YILMAZ TEMSİLCİSİ

Doğan arkadaş altı çocuklu orta halli bir ailenin ortanca çocuğudur. İlk, orta ve liseyi Amed şehir merkezinde okumuştur. Liseyi İngilizce olan bir okulda tamamlaması O'nun erken yaşta İngilizce'yi öğrenmesine yol açmıştır. Evde okulda ve bulunduğu mahallede hem sevilen ve hem de saygı duyulan bir kişiliktir.

Doğan arkadaş ile tanışmamız '97 yılı temmuz ayında Amed eyaletinin Şehit Remzi bölgesinin Medik alanında oldu. Dört aylık olan beraberliğimizde emekçi, saygın, özlü yaklaşımları ile birbirimize bağlanmıştık.

Doğan arkadaş, mütavazi ve olgun bir insandı. Bu yüzden yapı tarafından oldukça seviliyordu. Görevlere bağlılığı gelişmeye ve eleştiriye açık olması, O'nu saflarda bir eğitmen

❖ Adı, soyadı: **Medeni AYAZ**

Kod adı: **Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1973**

Mücadele katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 1997**

Amed

durumuna getirmişti. Belli bir dönem sonra ayrı bir alana geç-

miştim. Ama yine de bazen mektuplaşıyorduk. Bir mektubunda benden bir fotoğrafımı istemişti. O'nun bulunduğu alandan gelen bir grup arkadaşla Doğan arkadaşla götürülmek üzere bazı eşyalar hazırlamıştım. Ama yaşanan bir çatışmada yeni saflara katılmış arkadaşları hava saldırılarından korumaya çalışırken, şehit düştüğünü öğrenmiştim. Sanki dünya başıma yıkılmıştı. O'nu tekrar göreceğim günlerin özlemiyle yaşarken, şehadet haberini almıştım.

Doğan arkadaşın ve diğer tüm şehitlerimizin uğruna can verdikleri davayı yükseltmek en büyük hedefimiz olacaktır.

Anıları mücadelemize önderdir.

*Mücadele arkadaşları adına
Mervan Ferat*

Fahrettin ASLAN

Amed'in dizginsiz asi evladı

Amed bir mozaiktir. Kürdistan'ın her şehrinde, her köyünden gelen insanlarla dolup taşmıştır. Her Kürdistanlı Amed'te kendisinden bir parça görür.

Amed Kürdistan'ın öfkesi, sevinci, coşkusu, heyecanıdır; bizi, hepimizi anlatır. Amed'in Alipaşa'sında, Xançepek'inde, Körhat'ında, Alıpınar'ında, Fatihpaşa'sında gizlidir. Amed'in büyüleyici gizemliliğinin bir parçası kalbimizde, yüreğimizin bir köşesindedir. Hasretimiz, yarınımız, özgürlüğümüz orada gizlidir.

İki bin yılı aşkın bir zaman diliminde birçok talana, işgale, katliama tanıklık yapmış, kimi zaman çağın en acımasız tekniğine karşı surlarla korunmaya çalışılmıştır.

1978 tarihi, bu kentin üç bin yıldır koptuğu çağla bütünleşme zamanını anlatır.

Bu şehir kolay anlatılmaz; çünkü bu kentte Mazlumların, Zekiye-lerin, Hebunların, Vedatların ve yüzlerce şehidin ruhu dolaşır. Her sokak başında bir Hebun, her sohbette bir Vedat, her burçta bir Zekiye, herkesin dilinde bir Mazlum vardır.

İşte Amed, yaralı şehir... Çarpık kentleşme ve çarpık kişilik şekillenmesiyle düşman kuşatmasındaki şehir... Ve Körhat, Bağlar semtinde küçük yoksul bir gecekondu mahallesi... Tarihte birçok Apocuyu, devrimciyi yüreğine alıp saklamış ve ilk Apoculuğun mesken tuttuğu, kucak açıp bağrına bastığı mahallelerden biridir Körhat. Bu yüzden de 12 Eylül'ün özel savaş politikalarının etkili yürütüldüğü yerlerden biridir.

Haki yoldaş, bu yoksul mahallede, yoksul ve emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluğu ekonomik zorluklar içerisinde geçer. Yetiştirdiği mahallenin devrimci bir geçmişe sahip olması, düzene karşı doğal bir tepkiyi de doğurur. Hiçbir zaman düzen içinde kalmak istemez. Bu nedenle liseyi bitirdik-

❖ Adı, soyadı: **Fahrettin ASLAN**

Kod adı: **Haki**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1982**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997**

Amed şehir merkezi

ten sonra okula devam etmez. Düzen kurumlarına karşı öfkeli; "okuyup da memur mu olacağız, yoksa düzenin bir kölesi mi" der her zaman.

Mücadelenin gelişmesiyle birlikte Amed bir fırtınaya tutuldu. Mücadele bu alanda taban bulmada pek fazla zorlanmadı. Hazır bir potansiyel vardı ve bu giderekten büyüdü. Kısa bir sürede tüm halkla bütünleşti. Yaşanan bir devrimdi adeta. Tüm geriliklere, parçalanmışlıklara, düşmanlıklara karşı; kültür, bilinç, saygı, sevgi, paylaşım devrimi... Üç bin yıllık birleşme, barışma, kardeşleşme devrimi. Her şey değişti. Yaşam değişti, düşünce değişti, yaklaşımlar, aile, eş-dost, akraba tüm ilişkiler farklılaştı. Kısaca bir sevgi kasırgası Amed'i sarıp sarmalamıştı.

1990'lı yıllarla birlikte gelişen mücadele Haki yoldaşa da devrimcilik arayışını geliştirmeye başladı. 1990-91 yılları arasında Amed şehir merkezinde bir süre ERNK faaliyetlerinde yer aldı. Bu dönem Haki

yoldaş, çalışmalarda eylemci kişiliğiyle, cesaretiyle öne çıkmıştı. Bu özelliği, faaliyet yürüttüğü arkadaşlarının da dikkatini çekiyordu.

Haki yoldaş, konuşmayı fazla sevmeyen ama pratiğin içine girdiğinde fırtına gibi esen bir yapıya sahipti. Olgun, mütevazı yaklaşımlarıyla hemen herkesin üzerinde iz bırakmıştı. Gittiği yere ve ortama çok çabuk ısınır, bir çekim merkezi olup dikkatleri üzerinde toplardı. O, aklını ve zekasını askeri-pratik işlerde müthiş kullanan ve en çok bu alanda yoğunlaşan bir arkadaştı. İlk süreçlerde teorik bilinç düzeyi fazla gelişkin olmasa da, askeri-pratik konularda parlak bir zekaya sahipti. Haki yoldaş bu özellikleriyle eylem kokardı, eylemsiz bir an bile duramazdı. Eylem bir hareket, hareket ise yaşamın itici gücü, halkın morali ve coşkusuyla. Eylem; hava, toprak, su ve ateşti. Nasıl ki bunların bir araya gelmesi yaşamı oluşturuyorsa, bir halk için de eylem böylesine bir yaşam gerçekliği taşıyordu. Haki yoldaş bunun bilincindeydi. Her eylem, Haki yoldaşı daha da yaşamsal kılıyordu.

Haki yoldaş '91 yılında şehir merkezinde yürüttüğü cephe faaliyetlerinden ötürü yakalanarak, yaklaşık on ay Amed Cezaevi'nde kaldı. Kısa süren cezaevi yaşamı, ideolojik-politik olarak kişiliğinde gelişmeler yaratmıştı. Haki yoldaş cezaevinden çıkar çıkmaz, artık profesyonel devrimciliğe adım atmanın zamanının geldiğini biliyordu. Bu bilinç ve kararlılıkla '92 yılında gerilla saflarına katıldı. Gerilla kamplarında gördüğü askeri eğitimden sonra Şehit Fikret bölümü içerisinde pratik faaliyetler içerisine girdi.

1993 yılında hizbikontra eylemlerinin Amed'te gittikçe yaygınlaşması nedeniyle, buna karşı bir dizi eylem yapılması için Amed şehir merkezinde görevlendirildi. Bu süre içerisinde halkın kanına giren onlarca hizbikontrayı, geliştirdiği eylem yöntemleriyle safdışı bıraktı.

Bu dönem yapılan eylemler halka büyük bir moral ve coşku vermişti.

Tarih 11 Mayıs. Saat 14.00 suları. Bahar sıcaklığı hakim. Yılmaz apartmanı her zamanki sakinliğinde. Binanın üçüncü katında bulunan evde bir sonraki akşam yapılacak eylemin hazırlıkları var. Eylemin nasıl daha iyi yapılacağı üzerinde karşılıklı tartışmalar yapılıyor. Bu esnada birden garip şeyler olmaya başlıyor. Fatih mahallesinde olağanüstü bir kıpırdanma ve hareketlilik göze çarpıyor. Emniyet güçleri binanın etrafını kuşatıyor, karşı evlerin çatılarında mevzileniyor. Durumu fark eden

Haki ve Agir yoldaş, direnişe geçmeye hazırlanıyor.

Çatışma bütün hızıyla başlıyor. Her taraftan kurşun sıkılıyor. Sayıları çok kalabalık olan devlet güçleri sanki bir orduyla savaşıyormuşçasına kurşun sıkıyorlar. Birkaç saat sonra artık mermileri azalıyor. Daha sonra ise artık kurşun sesleri gelmiyor. Silah seslerinin kesilmesi bütün Fatih mahallesini gergin bir bekleyişe sokuyor. Biliyorlar ki, devlet güçleri yine onlardan birkaç can almaya gelmiş. Bir şey yapamamanın öfkesi ve aczi ile herkes kara kara düşünüyor, içten içe ağlıyor.

Birden “Bijî Serok Apo, bijî PKK!” sloganlarıyla inliyor Fatih mahallesi. Ve bir bomba sesi ile noktalanıyor sloganlar. Geride teslim olmayan onurlu cesetler kalıyor.

O gün Fatih mahallesi ve ardından tüm Diyarbakır duydu Amed’in asi çocuğu Haki ve can yoldaşı Agir’in şehitler kervanına katılışını.

Sana söz Haki yoldaş!

Bu yürek hiç susmayacak. Uğrunda şehit düştüğün davan asla yarım kalmayacak.

Mücadele arkadaşları

Mahmut TURHALLI

Riz’de aydınlanan ışık Özgürlük meşalesine dönüştü

Ey kavgaya tutkun, gözlerinde tebessümü, duruşunda öfkesi bitmeyen, yüreğinde dünyayı taşıyan; ’25’lerin, sokak infazlarının, faili meçhul cinayetlerin intikam yeminlisi çocuk! Hangi serseri kurşun seni coşkun akan sel gibi öfkenden alıkoyabilir! Taşıdığın yürek hiçbir engeli tanıyamaz derecede hırçınlaştı. Taşıdığın yürek değil, öfke selidir.

Biliyorum unutmadın hala, Yayladere’de on birleri, Azizler’i, Akdağ’da öfkesi yarıda kalmış Hayri’yi, Garzan’da yüzünde gülümsemesi bitmeyen Ayfer’i... “Bijî PKK, Bijî Serok Apo!” diyerek şehadet mertebesine ulaşan babanı, Sağmalcılar zindanında bedenini özgürlük ateşi yaparak haykıran Hafız’ı biliyorum unutmadın. Beraber savaş oyunu oynadığın ve oyunu zafere ulaştırma yeminini beraber okuduğun Nezir’i hele hele hiç unutmadın. Savaştıkça öfken yeminini daha bir büyüttü. Küçük yüreğine nice nice can yoldaşlarını yerleştirmiştin; Piran’da otuzbeşleri, Dorşin’de Beritanları sığdırmıştın. Daha uzaklara uzandı yüreğin, taa isyanlar tarihine kadar. Mıstan’da Muso kahramanının hikayesini tekrar tekrar dinledin. Diri diri yapılan

Adı, soyadı: **Mahmut TURHALLI**

Kod adı: **Kazım Gulo**

Doğum yeri ve tarihi: **Riz Diyarbakır, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mart 1997, Akdağ**

anaların çocuklarının çığlığını hiç unutmadın. Ak saçlı Şeyh Said’in tarihi sözünü unutmadın; “Bu vahşetin intikamını çocuklarım almazsa, torunlarım mutlaka ve mutlaka alacaklar ve bağımsız, özgür bir Kürdistan için savaşıacaklardır” demişti. Evet, ayaklarının altındaki is-

yan sesini duyumsuyorsun. Tarihsel köklerine doğru temelde bağlanarak köksüzlüğe lanet okudun. Unutmadın atalarının isyancı geleneğini ve özgür insan Başkan Apo’dan aldığın yeni insan ruhuyla bütünleştirdin kavganın yolunu. Köksüz yaşamak sana ihanetti. Savaştıkça daha fazla öze dönüşü yaşadın.

Akdağ’ın doruklarında, Dorşin’de kavgayı tutuşturduğun gün, oyun arkadaşlarını çağırıştın kavgaya. Sesini taa Riz’den duyarak ellerini kenetlemiş genç kızlar, delikanlılar koştu kavgana. Haber saldırlar dört bir yana, zindan duyumsadı sesini. Yüreğin serhildanlarda daha fazla büyüdü. Bir ananın haykıran ağığında, bir çocuğun ağlayan gözlerinde saklamıştın yüreğini. Evet serhildanların çocuğu, unutmadın Mardin Kapı’da haykıran özgürlüğe koşan halkını, evlat evlat üzerine kurban veren anaları, öfke seliyle Amed sokaklarında polisle çatışmaları unutmadın.

Kavgan yanan yüreklerin kavgası. Öfken intikam yeminiyle büyüyen çocukların öfkesi. Evet çocuk! Bunları unutmadığın içindir ki, unutulmayacaksın. Unutmayanlar, unutulmaz.

Dilan Amed

Hasret ERGİN

“İnadına direniş inadına özgür yaşam”

Delice koşan atlara benzer dağların zirvelerinde ya da vadilerinde esen rüzgarlar... O denli delice, o denli kabına sığmaz... Ve o denli özgürce...

Dağları rüzgarsız düşünmek mümkün değildir. Her esen rüzgar insanı bulunduğu yerden alır götürür o dağların doruklarına. Hiçbir güç ona karşı koyamaz. O rüzgar, insanın içindeki özgürlük özleminin ta kendisi olduğundan, insan onunla bütünleşir ve rüzgarın sesini dinler.

Özgürlük mücadelesinin nice isimsiz kahramanları işte bu rüzgarın kutsallığıyla bütünleşmişler, dağların özgürlük çağrısıyla buluşmuşlardır. Özgürlük

✧ Adı, soyadı: **Hasret ERGİN**

Kod adı: **Berivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Keydali köyü Ergani, Mart 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **12 Ocak 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Aralık 1997, Amed şehir merkezi**

aşkının bu yiğitleri Kürdistan'ın dört bir yanında rüzgarın adı olmuşlar, özgürlüğe can vermişlerdir.

Berivan yoldaş da, özgürlük aşkına tutuşan sevdalılardan biridir. Öyle ki, son sözüne, nefesine dek sevdasıyla yanan ve çevresini aydınlatan bir ışık olmasını bilen bir PKK militanıdır O.

Berivan yoldaş, yoksul bir ailenin dördüncü çocuğu olarak Ergani'de doğar. Köyü Keydali, tüm Kürt köylerinde olduğu gibi yoksulluğun çok iyi bilindiği yerlerden biridir. Berivan yoldaş, çocukluğundan itibaren sevilen, kendini sevdiren bir insandır. Doğduğunda babası bir ilkokulda hademelik işini bulur. Ve Amed şehir merkezine göç ederler. 8 yıla yakın burada kalırlar. Daha sonra babasının tayini Ergani'ye çıkar. Berivan yoldaş ilkokulu burada okur. Okumayı çok sevmektedir. Ailesi O'nun için “küçüklükten beri çok saygılı ve kendinden emin bir karaktere sahipti” demektedir.

Yoksulluğun etkileri, çelişkileri hem ulusal, hem de toplumsal olarak yaşaması, ismini koymasa da Berivan yoldaşı düşündürmektedir. Kafasında sorular doluşmakta, arayışı başlamaktadır. Ailede devrimci duygu ve düşüncelerin bulunması O'nu da etkiler. İlgisi bu yöndedir. Kürtlük duyguları O'nu çevresiyle, kendi

insanıyla hep bir bütünlük içinde olmasını sağlar. Kafasından geçen soruları bu sayede yavaş yavaş cevaplamaya başlar.

Gelişen ulusal kurtuluş hareketi ile tanışması Berivan yoldaşın yaşamında yepyeni bir aşamayı başlatır. Lise yıllarında okulda, yakın çevresinde çeşitli etkinliklere katılır. Ama bu yetmez, hiçbir zaman bu etkinliklerle tatmin olmaz. Bu yüzden aktivitelerini artırır. Önce lise komitesinde, ardından şehir komitesinde çalışmalar yürütür.

'91 Temmuz ayı bir patlamaya tanıklık eder. Amed'de Vedat Aydın'ın şehadeti ardından düzenlenen cenaze töreninin serhildana dönüşmesi, devletin buna saldırıyla ve katliamla cevap vermesi Ondaki kini ve kararlılığı daha çok artırır.

Bu arada üniversite hazırlık kurslarına devam eder. Kin dolu duygularını bilince dönüştürmenin gerekliliğini bilmektedir. Daha da ilerlemek istemektedir. Her adımı artık bireysel yaşamını örgütlemek için değil, Ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirmek üzerine planlamaktadır. Berivan yoldaş doktorluğa karar kılmıştır. Hizmetini daha da artırmak istemektedir. İşte bu dönemde içinde yer aldığı gruptan Hakan Öztürk (Aram) yoldaşın şehadeti, yine kendisinin yakalanıp gözaltına alınması O'nu çok etkiler. Oligarşik rejimin en ufak bir diriliş çabasına bile nasıl vahşice yaklaştığını görür. Bu O'nu bir karar aşamasına ulaştırır. Ve gerilla saflarına katılmaya karar verir.

12 Ocak 1992'de Amed'den saflara katılım sağlar. Kısa bir süre Ergani alanında eğitim görür, faaliyetlere katılır. Daha sonra Bismil alan çalışmalarına geçer. Burada silahlı propaganda birliği içinde yer alır ve kitle

eğitim-örgütlenme faaliyetlerinde bulunur. Alanda gittiği her köyde halk üzerinde etki bırakır. Halkın sempatisini kazanır. İnsana değer veriş, emekçi yanı, yine her insanla sıcak bağ kurma gücü, halk içinde O'nu sevilen bir militan haline getirir.

Bu faaliyetleri sırasında sık sık şunu söyler: *"Eğer bir gün çatışmada etrafım sarılır ve mermim biterse, değil yakalanmak, son mermim bedenime olacaktır. Son mermim aslında Kürdistan'a reva görülen ihanetidir."*

Berivan yoldaş gerek kitle çalışmalarında gerekse kırsal alandaki gerilla çalışmalarındaki tarzı, temposuyla ciddiyetini her zaman hissettiren biri olmuştur. Parti Önderliği'ne ve PKK yaşam tarzına olan bağlılığı, yine PKK'nin yoldaşlık ilkelerine olan inancıyla örnek bir kadın militandır.

27 Aralık 1997, Berivan yoldaşın bu inanç ve bağlılığı en keskin ve net bir şekilde kanıtladığı bir tarih olmuştur. Özgürlük rüzgarı en başından o ana dek, Onun yüreğinde ruhunda hep esmiştir. İşte o gün de, özgürlük aşkının yüce sevdalılarından biri olma yeminini yerine getirir. Yanındaki çalışma arkadaşı ile birlikte bulundukları yerin etrafı askerler tarafından sarılmıştır. Onları ihbar eden onların sorumluluğunu yapan bir ihanetçidir. "Teslim ol" çağrılarına yanıtları nettir: *"İnadına direniş, inadına özgür yaşam!"*

Son mermilerine dek çatışırlar. Ve Berivan yoldaş sözünü yerine getirir. Son mermilerini kendilerine ayırırlar. Yanındaki Seyitxan yoldaşla birlikte ölümsüzlüğe ulaşırlar.

Onların canlarıyla, kanlarıyla

**Kirletilmiş gecelerin
ayazında sevdalandık
saf ve katıksız
özgürlüğe
salkım salkım temiz
yüreklere akıttık
sonsuzluğun ardında
özlemimizi gün be gün
ellerimizin ve isyanın
diliyle işlerdik dağlara
coşkuyla akan
pınarlarla halaya
dururken tükenmeyen
umudumuzu
gökyüzünün mavi
derinliğine
nakşetmiştik
bu sevdanın sonu
ölüm olsa da
ardımıza bakmadık
çiseleyen yağmur
benliğimizi kamçılar-
ken direnmeyi
öğrenmiştik
bilinmezliğin şahidi
yüce dağlardan ve
insan diriltten
Güneş'imizden
ateş sıcaklığında
sermiştik umudu
yitik sevdaların
ülkesinde bitmeyen
özgür hayalimizle...**

güçlendirdikleri özgürlük rüzgarı dağlardan ovalara, oralardan dünyaya yayıldı. Ve hiçbir güç bu rüzgara engel olamayacaktır. Berivan ve Seyitxan yoldaşlar şahsında, tüm Kürdistan devrim şehitlerine vereceğimiz söz bu temeldedir.

**Mücadele arkadaşları adına
Dicle**

Şehit Rojen

Kaybolmayan ZUHAL yıldızımsın

Insanoğlunun yaşamında bir ne için ve nasıl yaşadıkları belli olmayan ya da yaşayıp yaşamadıkları bile bilinmeyenler; bir de kişiliğiyle, yaşamıyla, eylemiyle tarihe iz bırakanlar vardır. Bu kişiler asla sıradanlığı, salt kendine ait olmayı kabul etmezler; kendilerinde yarattıklarıyla tüm insanlığa hizmeti, güzel yarınlar, yaşamlar hazırlamayı, büyük amaçlar uğruna kendini feda etmeyi esas alırlar. Biz de asla sıradan olmayacağız, olamayız. İnsanları, halkımızı, yaşamı bu kadar severken, ona bir gelecek, güzel günler yaratamamak, bunun fedakarlığını göstermemek, savaşımını vermemek olmaz. Kendi bireyselliğinden çıkıp insanlığa, geleceğe ve tarihe mal olmak en güzeli. Özellikle bir kadın olarak bunu yapmak çok daha anlamlı. Tüm dünyaya kadının gücünü, güzelliğini, özgürleşme düzeyini göstermek... Kadının yeni yaşamın, özgür toplumun ve özgür geleceğin öncü gücü olmasında verilen mücadeleden iyi bir militanı olmak... İşte bu hedefler ve amaçlardır bizi inançlı, anlamlı kılan, yarınlara taşıyacak ve tarihe silinmemecesine mal edecek olan. Bir yıldız nasıl kayarken arkasında iz bırakıyorsa, biz de pratiğimizle asla silinmeyen izler bırakacağız tarihe.

Bunlar seninle tartıştığımız, hayalini kurduğumuz, ulaşmak istediğimiz ideallerimizdi. Kimimiz halen bu ideallere ulaşma, gerçekleştirme savaşımında. Ama sen hepimizden önce, yaşamın çelişkilerini, kadının kay-

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojen**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ocak 1997, Akdağ**

bettiği noktaları, kördüğümü çözdün. Ve en önce sen özgürlük koşusundaki ipi göğüsledin. Haydi gel, seninle ta ilk günlerimize, Dersim'in güzelliğine, yoldaşlığın ve paylaşımın en anlamlısını yaşadığımız Munzur'un, Sultan Baba'nın, Karsinik'in, Merxo'nun gizemli görkemine gidelim. Ve her şeyi ama her şeyi yeniden yaşayalım. Yıllar geçse de, kadının en güzel yoldaşlığını, birlikteliğini bir kez daha böyle de olsa yaşayalım. İlk komutanımız **Şiyar** (Kazım Kulu) yoldaşın verdiği askeri eğitimimizi gerillanın genç, dinamik yeni savaşçı ve komutan adayları olarak, özellikle de '92 de Dersim'deki ilk kadın gerillalar olarak, kadının da asker olabileceği, savaşabileceği ve devrimin en önemli bir mihenk taşı olabileceği iddiası ve coşkusuyla

nasıl da tüm gücümüzle eğitimin ve yaşamın her anına büyük bir çaba ile katılıyorduk! Ve bizim gerilla yaşamına bu kadar çabuk adapte olmamız, kuralların uygulanmasında eski arkadaşlardan daha katı olmamız karşısında herkes nasıl da şaşırıyordu.

Eriyen karın buz gibi suyunda banyo yaparken attığımız çığlıkların, hangi otların yenildiği, hangi otların yenilmediği konusunda yaşadığımız karmaşanın, acemiliğin, kendi ellerimizle topladığımız ot ve mantar yemeğini yemenin coşkusu ve ilk dumansız kocaman gerilla ateşini yakmanın sevincinin yerini hiçbir duygu dolduramadı. Hele I. Dersim Eyalet Konferansı'na, (1992) gördüğümüz yirmi günlük eğitimden sonra parti kadrosu ve konferans delegeşi olarak katılmanın gizli gururu ve heyecanı ama aynı zamanda parti, örgüt ciddiyeti, devrim sorunları ve görevlerinin ağırlığı, gerçeği karşısındaki acemiliğimiz, yaşadığımız şaşkınlık eski arkadaşlara ne kadar komik geliyordu değil mi? Oysa biz şaşkınlık gibi olan biten her şeyi anlamaya, kavramaya çalışırken, olur olmaz her şeyi sorduğumuzda, bilmediğimiz halde biliyormuş gibi davrandığımızda ne kadar garip bir tablo çizdiğimiz farkında bile değildik. Ve adeta yürüme-yi, dünyaya bakmayı yeni öğrenen küçük bir çocuk gibiydik. Öğrendikçe, ilk acemiliklerimizi hatırlayıp doyasıya güldük. Gün geçtikçe halk gerçekliği, parti ve Önderlik gerçekliği karşısında amatörlüğe, kendine görelige yer olmadığını, devrimciliğin, hele kadın olarak devrimciliğin

çok daha zorlu olduğunun ve mücadelecî bir kişiliği gerektirdiğinin bilincine vardık. Ve sen hep bu sorumlulukla katıldın görevlere.

Seni anlatmak güzel ve anlamlı olduğu kadar zor da geliyor. Kelimelerle seni ve yaşadıklarını anlatmanın, güzel, güzel olduğu kadar zorlu geçen günleri birkaç sayfaya sığdırmanın imkanı yok. Kalem ve kelimeler yaşadıkların ve başardıkların karşısında hem aciz kalıyor, hem de tarihe mal etmenin istemi ve sorumluluğu altında adeta büyük bir ezikliği yaşıyor. Ama yine de yazmak, seni anlatmak gerekli. Bablekan oynarkenki coşkunu, bir Botanlı'dan da esnek ve atik oluşunu, yaşam dolu kahkahadaki neşeni, gözlerindeki derin yoldaşlık sevgisini, türkü söylerken sesindeki Kürdün çektiği acıların izlerini, burukluğunu, asilik ve katıllığın yanında duygusallık ve saflığını, gamzelerindeki güzelliği, ülkeye, doğaya ve en çok da Önderliğe bağlılığını ve özgürlüğü olan tutkunu anlatmak gerekli...

Haydi gel, geçmişteki, anılardaki gezintimize dönelim. Tekrar Munzurlar'dan Ovacık'a, Sultan Baba'ya, Akvanos'a, oradan Pülümür'e, Dabek'e, Karadere'ye bakarken, senin yanık sesinden tüm Dersim halkı daye daye türküsünü dinliyor:

Seyit Rıza ewro merdo

Tersena meke idam bo

Vato xatırbı sîma

Ey indi pıyser nino

Welat, welat

Welat çıqa şirino

Halbê hâl destî mordem

Cayrı cıra nibeno

Şimdiyse Ali Boğazı'nda Dinor sitesindeyiz. Kadın ordulaşmasının ilk örgütlenmelerinin başlatıldığı talimatın sevinciyle bir bölüm olarak ayrı üslenerek, Dersim'de ilk kadın örgütlülüğünü gerçekleştirmeye çalıştığımız

yerde ve senin verdiğin askeri eğitimdeyiz. Hasta iken sana zorla vurduğumuz iğnenin acısını eğitimde bizi saatlerce karda koşturarak çıkarıyorsun. "İğne yaparken ben nasıl sizin talimatınızı dinliyorsam, eğitimde de siz benim talimatımı dinleyeceksiniz" diyerek kartopuna tutuyorsun bizi. Yaşamdaki hoşgörü ve esnekliğe eğitimde asla yer vermedin. "Eğitimi sıkı tutmayan komutan yaşamda da disiplini oturtamaz" derdin. Tüm bilinçsizliğimize rağmen, kadın örgütlenmesini, ordulaşmasını geliştirmeyi, hiç kimseye ihtiyaç duymadan kendini yürütmeyi kendimize hedef edinmiştik. Ve hepimizden çok daha büyük bir iddiayla, emek ve istemle sen bunu sahiplenmiştin. "Eğitimden yaşama her şeyimizi kendimiz yapmalıyız. Askeri eğitimleri ben vereceğim, kadının kendi gücüyle nasıl başarılı olacağını göstereceğim" diyerek büyük bir istem ve özveri ile ilk kadın ordulaşmasının ilk askeri komutanlarından oldun. Yaşamdaki kuralcılığın, yaşama olan büyük sevgin, yoldaşlıktaki güçlü paylaşımın, savaşta cesaretin ve başarılarınla en iyi örnek ve en sevilen oldun.

Askerleşmeye, komutanlaşmaya yatkınlığınla kısa sürede savaşta yetkinleştin. Erkek arkadaşlara komutanlık yaptığında hepimiz senden çok daha fazla sevinmiş ve gururlanmıştık. Sen yine mütevazı duruşunla, "Erkeklerle komutanlık yaptıktan sonra kendime güvenim daha da arttı, acaba kendime sevdalanıyor muyum? Eğer kendime sevdalanıyorsam gelişmem durur, bundan korkuyorum, çünkü kendisiyle yetinen biri asla gelişmez, özgürleşmez" diyordun. Her koşul altında asla olanla yetinmeyen, hep gelişme, aşma hırsıyla dolu, girişimci, inisiyatifli, düşmana karşı acımasız, halkına ve yoldaşlarına karşı ise sonsuz sevgi doluydun.

Dersim'de iken en büyük özlemimiz, kurduğumuz en büyük hayalimiz Önderliği görmek, Önderlik'le buluşmaktı. "Bir gün, bir saat bile bize yeter" diyorduk. Bu hayalimizden asla vazgeçmedik, bu ümidimizi asla yitirmedik, yitiremezdik. Çünkü bizi iddialı kılan hep bu ümitti. Belki kurduğumuz hayallerin hepsini gerçekleştiremedik, ama bizim için yeniden doğmak, yaratılmak anlamına gelen ve en büyük hayalimiz olan Önderliği görmek şansını elde ettik. '94'teki ilk ayrılışımızdan bir buçuk yıl sonra yeniden buluşmanın, birlikte olmanın sevincini bu kutsal yerde yaşadık. Önderliğin yanında olmanın coşkusu, güveniyle, yeniden yaratılmanın bize verdiği inanç ve güçle geçmişten yeniden sorguladık. Geçmişte kaybettiklerimizi, kazandıklarımızı; partiyi, kadını, kendimizi tanımamadan kaynaklı yapamadıklarımızı şimdi nasıl yapacağımızı tartıştık. Önderlik'le ilk karşılaşmada her birimizin neler hissettiğini, Önderliğin neler söylediğini, nasıl eleştirdiğini, nasıl güç ve moral verdiğini, kadına verdiği değeri ve daha birçok yeniliği tartıştık seninle.

Önderliğin yanında örgütün ciddiyetini, devrimin yüklediği görevlerin ağırlığını daha yakıcı hissederken, kadın olarak devrimdeki öncülük düzeyinin, kadın olmanın anlamının, güzelliğinin ayırımına vardık ve kadın olmanın onurunu yaşadık. Önderlik'le yaşamın daha güzel, özgürlüğün zor ama ulaşıldığında açığa çıkan güzelliklerini, yeniliklerini, yaratıcılığını, kadın olmanın güzel özünü gördük, tanıdık.

Önderliğin Dersim kadınına ilişkin yaptığı çözümlemeler, Dersim kadınının özgürlüğe, halka, ülkesine olan bağlılığını belirtmesi, Dersim kızlarının direniş ruhunu bugün PKK'de özgürlük çizgisiyle ve kadın hare-

ketiyle birleştirmesi, sembolleştirmesi gerçeği sana en büyük gücü ve iddiayı verirken, sen hep bunun bilinci ve sorumluluğuyla yaklaştın. Ve bu temelde Önderliğe layık olmaya, kadının özgürleşme düzeyini kendinde sembolleştirmeye çalıştın.

Ülkeyle buluşmandaki en anlamlı ve güzel yan uluslaşma istemindi. Neden Dersim değil? *“Önderlik sahasında sağlanan dönüşüm ve kazanılan bilinçle daha başarılı olursun, yine orada daha yararlı olursun”* dediğinde sen, *“Ben uluslaşmak istiyorum. Kürdün parçalanmışlığına Önderlik nasıl son verdiyse ve Kürdü Kürtle buluşturduysa, ben de kimliğimde, pratiğimle bu parçalanmışlığı yok edip ulusalılığı, ulusal birliği, kişiliği yaratacağım. Bunun için Dersim’e değil Amed’e gideceğim”* derken, Kürdün parçalanmışlığında bütünleştiren bir köprü olmak istedin ve bunu kişiliğinle, pratiğinle gösterdin. Kürdistan seninle, güzelliğinle, sevginle daha bir güzelleşti, daha bir şenlendi ve anlam kazandı.

Bu seferki ülkeyle buluşman, komutanlık tarzın, yoldaşlarına yaklaşımın çok daha bilinçli ve

hedefliydi. Önüne koyduğun çok büyük amaç ve hedeflerin vardı. Bunun sabırsızlığını yaşıyordun. Kendini eğitmeyi, geliştirmeyi devam ettirirken, *“Savaşçıları mı, yoldaşları mı başarılı pratiğimle, kişiliğimdeki gelişimle ve partiyi sahiplenme düzeyimle güçlendirip, kendime ilişkin güzel haberleri Önderliğe göndereceğim”* diyordun. Zap’tan ayrılırken bunları söylemiştin.

1996 yazında Amed’e geçtin. Amed’e ulaşır ulaşmaz büyük bir coşkuyla bu hedeflerini gerçekleştirmeye başladın. İddian, istemin ve hayallerinin büyüklüğü her davranışına yansıyor. Yaşamda başarısızlığı, düşman karşısında yenilgiyi asla kabul etmedin. Ölümü ise hep hiçe saydın. Denetimindeki yoldaşlarını savuşturırken en iyi koruyandın. Savışkanlığın ve komutanlığınla erkek-bayan tüm yoldaşların hep seni örnek aldılar.

29 Ocak 1997’de, Akdağ Gorton Tepesi’nde tüm yaşam dondu ve tarih yine karanlığa büründü. Kobralar, bombalar altında donan eller, yüzler değil, vicdandı, yürekti, yaşamdı. Tarihi, insanlığı ve Kürdistan’ı aydınlığa kavuşturmanın mücadelesini veren

özgürlük savaşçılarına bomba yağdıranlar, aydınlanan bugünü ve geleceği tekrar karanlığa boğmanın gayretindeydi.

Sen ve senin komutandaki Kürt kızları ve oğulları aydınlığı, özgürlüğü ve sevgiyi baskın çıkarmanın, Mezopotamya’ya yaymanın çetin savaşımındaydınız. Burada da yoldaşlığa bağlılığın en büyük örneğini sergiledin. Yoldaşlarına yardıma koşarken kobranın hain mermileriyle karşılandın ve karın beyazlığı bir gelinlik gibi sardı seni; dökülen kanın karda açan kırmızı karanfillere dönüştü. Baharda bir kardelen bahçesi gibi açtılar. Akdağ Akdağ olalı böyle bir direniş, böyle bir yoldaş bağlılığı ve böyle bir kahramanlık görmedi. Sizin kahraman direnişinizle Amed bir kez daha onurlandı, sizi tarihe kahraman evlatları olarak silinmemecesine nakşetti. Sen ve yirmi iki arkadaşın yenilmeyen direniş kaleleri oldunuz. Her 29 Ocak’ta Gorton’da kardelenler açar ve sizleri özlemle anar.

Can yoldaşım, biz Önderliğin yaşamla yeniden buluşturduğu, bizi bizle tanıştıran kızlar olarak fiziki ayrılıkları çoktan yendik. Yürek, amaç birliği en güçlü bağımızdır. Bu bağla hep berabersiz, sonsuza kadar da böyle olacağız. Güzeli yarınlar, özgür gelecek ve o özgür gelecekte özgürleşen kadınlar bizim birliğimiz, bizim hayallerimizin gerçekleşmesidir. Seninle bu temelde Dersim’de özgür günlerde yeniden yeniden buluşacağız. Şimdi ve her zaman bunun mücadelesini ve çabasını vereceğiz. Sana bağlılık ancak ve ancak böyle yerine getirilebilir.

(29 Ocak 1997’de Akdağ’da çıkan çatışmada Rojen arkadaşla beraber 16 bayan, 7 erkek arkadaş olmak üzere toplam 23 gerilla arkadaş şehit düştü.)

Mücadele arkadaşları

Seniha YASA

Emekçiliğin ve fedakarlığın temsilcisi militan

Ronahi yoldaş 1979 yılında Amed merkeze bağlı Berbeşin köyünde doğar. Aile ve büyüdüğü çevre yapısı yurtsever, toprağa bağlı ve feodal özellikleri iç içe taşımaktadır. Alanda Şeyh Sait İsyanı'nın etkisi büyük olduğundan yurtseverlik duyguları da güçlüdür. Böyle bir ortamda Kürtlük duyguları ile büyütülür Ronahi yoldaş. Maddi sıkıntılardan dolayı ilkokulu okuyabilir. Çocukluğu köyde geçer. Sessiz, utangaç, saygılı ve çalışkan bir kişiliktir.

Serhildan süreci ile büyüyen mücadele, Ronahi yoldaşı da etkiler. Köylere yapılan baskılar, tutuklamalar ve yakın akrabalarının gerillada şehit düşmeleri O'nu daha da bilinçlendirir. Ancak sessiz yapısından dolayı yaşadıklarını fazla dışa yansıtmaz. En son 1993'te gerçekleştirilen Lice katliamının ardından mücadeleye ve gerillaya sempatisi daha da artar.

Yaşının küçüklüğü nedeniyle bu dönemde gerillaya katılmayan Ronahi yoldaş, 1995 yılına gelince gerillaya katılma kararı verir ve Amed eyaletinde Şehit Remzi alanında gerillaya ulaşır. Gerillaya büyük bir coşku ve moral ile gelen Ronahi yoldaş, daha ilk günlerde emekçi, fedakar ve moralli yönleriyle yaşama katılır. Arkadaşlar O'nun gelişebilecek bir yapıda olduğunu görür. Ancak yaz dönemi ve pratik süreç olduğu için ciddi bir eğitim alamadan pratiğe çıkar. Zor koşullarda fedakar, gerektiği durumlarda hızlı, atik ve pratik, eylemde cesaretli oluşuyla savaş içinde kendisini geliştirir. Önderliğin çözümlemeleri gelişimini hızlandırır. Özellikle kadın üzerine yapılan çö-

✪ Adı, soyadı: **Seniha YASA**

Kod adı: **Ronahi**

Doğum yeri ve tarihi: **Berbeşin Köyü-Amed, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat 1997 Akdağ**

zümlemeler Ronahi yoldaşın ufkunu açar, güven ve cesaretini geliştirir. Önderliğin çözümlemelerini zor anlarda alacağı manevi bir güç kaynağı olarak her zaman çantasında saklar. Pratik içinde, ideolojik-siyasi askeri olarak kendini güçlendirir. Partiye olan bağlılığı ve yoldaşlarına karşı sadık, fedakar ve dürüstlüğüyle daha bir sempati toplar. Kısa sürede birçok çatışma ve eyleme katılır. Girdiği bir çatışmada yakınına düşen bir havan topunun şarapnel parçasıyla kafasından yaralanır. İyileştikten sonra tekrar pratikteki aktifliğine devam eder.

Savaşın sıcaklığı içinde zamanla kişiliğini güçlendiren Ronahi yoldaş kısa bir süre sonra manga komutan yardımcılığıyla görevlendirilir. Eski suskunluğu yerine daha canlı bir düzey kazanır. Görevine bağlı dürüst ve emekçidir. Türk ordusunun

Amed'e yoğun yönelimleri karşısında kararlı ve keskin bir iradeyle savaşı. Savaş ve zorlukları O'na yeni ve daha anlamlı bir kişilik kazandırarak güç verir.

1996-97 kışını Akdağ alanından geçiren Ronahi yoldaş kamp yaşamı boyunca eğitime ağırlık verir. O kış oldukça zor geçmektedir. Sarp dağlar arasında küçük bir vadiye üstlenen grup, bahara çıkmak için karların erimesini beklemektedir. O kış Türk ordusunun operasyonları da erken başlar. Alana asker yığılır ve operasyon giderek yayılır.

Türk ordusu kampa yaklaştığı bir gece grup noktayı terk ederek uygun bir yere çekilir. Gorton tepelerine çıkan grup gece köye inerek sabaha karşı noktaya geri döner. Grup yorgunluğunu gidermek için dinlenmeye çekilir. Ancak sabah erkenden tepelerinde keşif uçaklarıyla uyanırlar. Uçaklar araziye keşf ettikten sonra kar da ayak izlerine rastlar. Ve birlik deşifre olur. Saat sekizde kobra helikopterleri noktayı bombalamaya ve skorskylerde tepelere indirme yapmaya başlar. Alan kuşatılır. Çembere alınan grup küçük bir vadide mevzilenir. Ve çatışma başlar. Çatışma giderek büyür. Türk ordu güçleri noktaya girmeye çalışsa da akşama kadar giremez. İç içe süren yoğun bir çatışmadan sonra ağır kayıplar verirler. Ancak bu çatışma ve bombardıman sonucu gerilla da kayıp vermiştir. Bunlardan birisi de Ronahi yoldaştır. Ronahi yoldaş çatışmada örnek bir tutumla sonuna kadar direnmiş ve şehitler kervanına katılmıştır. Anıları mücadelemizde ışık tutacaktır.

Mücadele Arkadaşları

Seyitxan SEYDAOĞLU ve Ş. Berivan

Amed'in yüreğindesiniz

*Delil yoldaşın şehit düşmeden
önce kaleme aldığı yazı*

“İlkokula Sarısaman köyündeki okulda başladım. Okulum başka bir köydeydi o nedenle yayan gidip gelirken çizimlerin içine kar dolardı. Ders bitimi eve giderken ayaklarım kardan dolayı çok üşürdü. Öyle ki dayanamayıp oturup ağladığım çok olmuştur. Altı ay boyunca bu kar içinde gidiş gelişleri ağlamakla geçirirdim.

1984 yılından sonra tahsilimi gittiğim Genç ilçesinde tamamladım. '89'da ilkokulu bitirdim. '90'lı yıllarda ortaokulu terk ettim ve Genç bölgesindeki gerillalarla irtibata geçtim. Bir süre sonra yakalandım. İki ay Genç Cezaevinde, dört ay Bingöl Cezaevinde kaldıktan sonra İstanbul Cezaevine gönderilip burada da sekiz ay kaldım. Daha sonra beni Bingöl'e götürdüler ve tahliye oldum.

1991 yılında Lice kesiminde devrimci arkadaşlara katıldım. 2 yıl sonra operasyona katılan helikopterlerden birini düşürürken yaralandım. Üç ay tedavi gördüm ama pek yararı da olmadı. Yaralı olarak 5 yıl daha devrimci mücadelede devam ettim. 20 Aralık '97'de kitle faaliyetleri yürütmek amacıyla Diyarbakır'ın Ergani ilçesine gönderildik.

Üç arkadaşla birlikte Berivan yoldaşın dayısının evine gittik. İki gün kaldıktan sonra bir ihtiyara pusula verdik, sivil elbise getirmesi için Amed'e gönderdik. Birden dışarıdan sesler duyunca perdeyi hafif araladık bir de ne görelim, etrafımızda binlerce asker, neye uğradığımızı şaşırdık. Ve ayrılmaya karar verdik, buluşana dek iki arkadaş Ergani civarında bir köye gittiler. Ben ve Berivan yoldaş 4

Adı, soyadı: **Seyitxan SEYDAOĞLU**

Kod adı: **Delil**

Doğum yeri ve tarihi: **Genç Bingöl, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Kasım 1997, Amed şehir merkezi**

**Yürek kıpırtısında
bir his yaklaşıyor
yavaş yavaş
Hain bir kurşun
vızıldayarak
saplanıyor göğse
Kollarını toprağa
açmış dimdik alınlı
savaşçı uzanmış
kanında bu yemin
Ulu tanrıların
kutsal sözlerinde
değil toprağa
düşmüş kızıl da
koca bıyıklı emek
düşmanının göğsüne
saplanmış
bir kurşun bu yemin**

gün 4 gece aç susuz Amed kesiminde kaldık. 27 Aralık '97 tarihinde akşam beş civarında Dicle nehrinden geçerek Amed'e gittik.

Fatihpaşa mahallesinde bir eve girdik. Ev sahibi bizi başka bir yere aldı. Yemek getirildi sonra elbiselerimizi çıkardık sivil elbiseler giydik. Annem, kardeşim, Berxwedan ve dayılarım o gece gözaltına alınmıştı. Sabah saat beş civarında uyandık.

Daha kahvaltı yapmadan acı sesler duymaya başladım ve perdeyi hafif araladım. Etrafımız yine timler tarafından sarılmıştı. Bize yer veren aileye zulüm ediyorlardı.

Elimdeki silahın ucuyla camı kırıp, onlara karışmayın erkekse-niz bu tarafa gelin dedim. Onları eve kapatarak teslim olun dediler. Berivan yoldaş “asla teslim olmayız” dedi ve çatışma başladı.

Evin pencereleri demirli olduğu için rahatça hareket edemiyordum. O anda timlerden birinin sesi geldi “annen elimizde, teslim ol! yoksa onu öldürürüz” dediler. Ve annem, “teslim olma onlar bana hiçbir şey yapamazlar” dedi. Berivan yoldaşa elimizde bulunan belgeleri yakmasını söyledim. Berivan yoldaş hepsini yaktı. Çatışma saat 9'a kadar devam etti. Ve artık son saflara gelinmeye başlanmıştı. Attığımız bombayla ikisi öldü, ikisi de yaralandı. Berivan yoldaş birden “Delil heval ben kendimi infaz ediyorum” deyip tek kurşun sıkarak kendini Kürdistan'a adadı. Sırada artık ben vardım artık bende gitmek zorundaydım, silahı çenemin alt kısmına dayadım ve ateşledim ama ölmemiştim ve bombamın pimini çekip başımın üstünde tuttum.

Ve....”

Seyitxan SEYDAOĞLU (Delil)

Ali SÖYLEMEZ

Kızılbaşan Dersim gülün

Yüreğimdeki hüznün ağırlığına eşlik edercesine ilerleyen trenin penceresinden dışarıya bakarken, sabahın serinliği yüzümü okşarcasına geçip, hafif bir ürperti bırakıyor benliğime. Anıların arkasına gizlenmiş can yoldaşları, dağları ve her biri vazgeçilmez bir cihan parçası olan doruklarda abide olmuş şehitleri... Birçok yere uğruyorum kendi dünyamda, dışarıda güneş bulutların arkasından kendini kurtarmaya çalışsa da, hafif bir tül gibi örtüyor bulutlar. Ağaçların yapraklarında belki de akşamdan kalan gözyaşları var inci güzelliğinde.

Kucağımda bulunan resme yeniden bakıyorum, kırmızı güller içinde gülümseyen bir yaşam. Gözleri uzakların bilinmezliğini keşfetmenin ışıltısıyla parlıyor. Yeni bir dünyayı kucaklamanın sevinci yüzüne yayılmış, sevginin yüreğine nakşedilmesinin çizgileri belirmiş gül yüzlü bedeninde. Düşleri gerçekleşmişçesine güllerle bütünleşmiş duruyor, geleceği yaratmanın onuruyla gülümsüyor. Gözlerinde kendimi arıyorum, hareketsiz, sadece resimde kalan uzaklara sevdalı olan bir özlem...

Tanıştığımız günü tekrar yaşadım biliyor musun! Dağ silsilesiyle cennet güzelliğindeki Metina topraklarında buz gibi akan pınarın başında oturmuş, yaşı belli olmayan ceviz ağacına yaslanmıştık. Görevden geliyordunuz, yorgun ama her şeye rağmen umutla gülümseyen gözlerle bizimle tanışmış, öğlen sohbetini paylaşmıştık. Yaşama bakış açın, Önderliği anlatış tarzın sanki yaşıyormuşçasına akta-

✪ Adı, soyadı: **Ali SÖYLEMEZ**

Kod adı: **Volkan Ali Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Ambar köyü Dersim, 31 Ağustos 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Amed**

rışın dikkatimi çekmişti. Bizden farklıydı düşünce yapın ve yorumlama tarzın. Beraber yola koyulmuştuk. Karargahın bulunduğu tepeye tırmandığımızda sırtındaki yükün ağırlığını hissetmiyor, yukarılara umut ve sevdâ taşıyormuşçasına coşkulu ve heyecanlı yol almanı hiç unutmadım. Arkadaşların yükünü paylaşmanı ve her defasında başını kaldırıp doğayı yeniden keşfedercesine mağrur bakışını unutmadım. Sen gelince aklıma hep o günü tekrar yaşıyorum, Metina'nın güzelliğini anarken bile hep sen belirdin, seninle bütünleşmiş gibiydi varolan güzellik. Bir taploydu ve senin varlığın anlam kazandırıyor-du tablonun renklerine.

Bir süre karargahta beraber kaldık. Bazen çatıştık, bazen beraber acı çektik, bazen gözleri yıldızlara takılı yoldaşları uğurladık

intikam yeminleriyle, hep vardı paylaşılan ve sevilen güzellikler. Güney savaşı denilince romanlara konu olabilecek fedakarlığın gelir aklıma. Fedakarlığın ve savaşma azmini anımsarım geçen bütün zamana inat. Hep iyisini aradın, güzelliği ve onun özüyle buluşmayı hedefledin. Yaratmış kadar sevdin ve sevmenin emekle bağını kurarak yaşamsallaştırdın. Koçerin arkadaş şehit düştüğü gün tam bir duygu seli kaplamıştı hepimizi. Bir kayanın üstünde oturup güneşin batışını izleyişini görür gibiyim şimdi. Ne kadar da durgundun, yüreğinde kopan fırtınayı sadece insan gözlerinden okuyabiliyordu. Ne kadar derin gitmiştin, o gün acımızı yüreğimize gömerken, karanlıkta sesizce ağlayışını unutmadım...

Bir tomurcuğun açılışında duyduğun çocukça sevinci kimseye hissettirmeden, yapraklarını okşayışını unutmadım. Yaşadıklarını paylaşırken can dostunla, gecikmeli yazdığında mahcupça kalemini sağa-sola götürüp özür dilercesine sayfalar dolusu yazdıklarını şimdi okudukça seni tekrar yaşadım.

Kendini sonbahar mevsimine teslim eden Metina doğası, sararan yapraklarıyla hüznün ve ayrılığın isyanını yansıtıyordu. Biz Hakkari'ye, sen de Kaşura'da kalacağın için ayrı bölüklere gitmiştik. Bahar başında geçiş yaparken bizi uğurluyordun, gözlerin neden bu kadar derin bakıyordu gidenlerin ardından anlayamamıştım ama şimdi gidenler bir parça yüreğimizi de aldıklarını biliyorum. Umudun ışıldayan gözlerin o gün baharın güzelliğinin yanısıra buğuluydu, uzaklardan bir haber almışçasına, hüznüydü. Gülüm-

süyordun ama buruktun, yarım kalmış bazı şeyleri tamamlamanın telaşıyla koşturuyordun ama neydi aradığın bilinmiyordu. Özgürlüğü, yaşamı ve Önderlik gerçeği bunları hep çözmeye ve kendini onun bir parçası yapmak için aradın hiç durmadan.

Yaşam öğretmeniydın bulunduğun her yerde, klavuzdun bütün arazilerde, zamanla yarışan bir su gibi sürekli akardın. Dersim tek hayalindi, Munzur'u düşlerdin, orda yaşırdın belki de ondan almıştın bu kadar büyüklüğünü, asiliğini ve her şeye inat sevdana bağlılığını...

Tarihi buluşmalar hep kutsal yerlerde olurmuş. Seninle özgürlük üniversitesinde yıllar sonra karşılaşmamız gibi. Düşüncede yarattığı Önderlik gerçeği ile buluşmanın, onu içselleştirmenin, yaşadıklarına anlam vermenin yoğunluğu ve bunun yaratmış olduğu olgunlukla karşılaşmıştın bizleri. Değişmiştin, bir şeyleri bulmanın, yakınlaşmanın tatlı telaşının yüzüne yaydığı gülümseme geleceği müjdelirken, Munzur'a olan özlemin biteceği için mutluydun.

Ülkeye gidiş süreci yakınlaştığında kamelyada oturmuş sohbet ediyorduk. "Aliboğazi'nda oturup Dersim'in intikam oku-

nan topraklarına doyasıya bakacağım. Munzur'un kenarında oturup yıldız aleminde kaybolacağım, oradaki yıldızlar daha parlak ve daha yakındır insanlara, onlara dokunacağım. Çiçekleri farklıdır oranın, toprağa gübre olmuş binlerce insanın dilidir onlar, seveceğim..." Sonra tekrar bizlere dönüp; "Gelecek guruplarla size oradan Munzur'un selamını ve sevdasını nasıl gerçekleştirdiğimi yazıp göndereceğim." diyordun.

Ülkeye yönelirkenki sevinç, heyecan ve kararlılığını yazmak büyük güç istiyor. Yıllarca yüreğinde tutsak ettiğin özgürlük kuşu kanatlanmış, özgürlüğüne kavuşmanın coşkusuyla havalanırken haykırıyordun "Dersim'e gidiyorum."

Sevdanla buluşmadan yolda kallesçe bir pusuda düşmüştün toprağa. Munzur'u izleyen, gökyüzünü süsleyen bir yıldız olmuştun. Bir gece ansızın duyduk ölümsüzlük haberini. Ne kadar çok yıldız vardı o gece, ne kadar çok anı ve ismini bilmediğim can yoldaş...

Munzur yüreklilik, sesini duyduğun bilinmezliklerin, keşfettin yüreğindeki umudu, bestelediğin özgürlük türküsünü en iyi sen söyledin. Sen yoldaşım yaşamın

öncülüğünü kendini kataraktan, sevip yarataraktan ilerledin. Hep inandın ve bu uğurda savaştın, kavga ettin. Bulunduğun tüm alanlarda sürekli yük paylaşan-omuzlayan ve zaferi müjdeleyen oldun. Özgürlüğe olan sevdanı bazen şiirleştirdin, bazen öyküleştirdin ama tatmin olmadın, sonunda kendini şiir yaparak anlam bulmaya çalıştın. Toprağa olan özlemini, onunla bütünleşerek aşabileceğine inandın. Dorukları ne kadar çok severdin, oradan araziye izlemeyi, bazen saatlerce bakardın. Şimdi doruklarda bir abide olmuş sürekli bakıyorsun umutla, sevgiyle, özlemle...

Gülleri severdin, sürekli sular ve okşardın. Ama artık güllerin büyümesi için sadece su değil, kanla can vermiştin. Bedenini gübre yaparak güzelleştirmiş, gözlerini bahşederek uzaklardan güzelliği keşfedilmiş bir yaşam çiçeği olmuştun Bingöl ile Dersim arasında. Gelen-giden bütün yolcuları selamlayan bir abide, etrafı güllerle çevrili dilek tutulur yeni sevdalar için...

Yolculuğum bitmek üzere, ailene ölümsüzlük haberini müjdelemeye gidiyoruz. Yüreğim ağır kaldıramamaktan korkuyorum. Böyle kutsal bir görevi yerine getirirken, seni layıkıyla onlara anlatamamaktan çekiniyorum. Seni anlatmak ve tanıtmak için seninle yaşamak lazım. Savaşın güzelliklerini paylaşmak ve senin oradaki yoldaşlığını bilmek lazım. Munzur yüreklilik, bir bilsen sevdanın ne kadar geliştiğini, özgürlük çiçeklerinin ne kadar büyüdüğünü. Selam sana ve seninle aynı yolun yolcusu olmuş bütün yoldaşlara. Selam Munzur Yüreklilik...

Seni dağlara olan özlemimle selamlıyor, toprağını öpüyorum...

Mücadele arkadaşları

Mehmet SATILMIŞ

Yılmayan bir mücadelecilik bıraktın bize

Sıddık yoldaş, sarp dağların arasında kalan, yakın tarihi direniş ve kahramanlık örnekleriyle dolu olan Riz köyünde dünyaya gelir. Köy halkının yurtseverlik ve Kürtlük bilinci köklü olduğundan mücadeleyle erken yaşlarda tanışır. Zulme ve sömürüye başkaldırılarıyla tanınan alana ilk gerilla grupları girdiğinde büyük bir özlem ve sevgiyle karşılanır.

15 Ağustos Atılımı'nda Sıddık yoldaş daha on yaşındadır. Alanın stratejik konumundan dolayı askerler üçgendeki köyleri korucu olmaya zorlamaktadır. Bu nedenle köyler basılır, halka zulüm ve baskı yapılır. Küçük yaşta bu olaylara tanık olan Sıddık yoldaşın belleğinde halkın ihanete ve çeteleşmeye karşı olan direnişi derin izler bırakır. Bu nedenle daha küçük yaştan itibaren intikam duygularıyla büyür. Yaşı biraz büyüdüğünde köye gidip gelen

❖ Adı, soyadı: **Mehmet SATILMIŞ**

Kod adı: **Sıddık Mem**

Doğum yeri ve tarihi: **Riz Köyü Genç, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Amed Eyaleti

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998**

Geliyê Koviya-Amed

Görevi: **Takım komutanı**

gerillalarla tanışmaya ve onlara sempati duymaya başlar. Mücadeleyi tanımayla beraber gerilla olma istemini arkadaşlara bildirir. Ancak yaşı küçük olduğundan bu istemleri yerine getirilmez.

Sonunda '93 yılında gerillaya katılır. Sıddık yoldaşın çocukluğu direnişçi, yurtsever bir ortamda ve gerillaya katılımın yoğun olduğu bir köyde geçtiği için kısa sürede yaşamla ve pratikle bütünleşir. Sıddık hevalde belirgin özellikler savaştı, fedakar, sonuç almada ısrarcı, yoldaşlarına karşı sorumlu, partiye bağlı ve emekçiliğidir. Ancak yaşam ve savaş pratiği içinde yer yer dar, köylü ve kaba yaklaşımları da ortaya çıkar. Olaylar karşısında duygularını kontrol edemediği için bir defasında üslubundan dolayı yaptırma tabi tutu-

lur. Yaklaşık beş yıllık yoğun bir savaş pratiği içinde hep sorumlu, sorunlarla iç içe ve pratikte öncülük yaparak hareket etmiştir. Halkçı özelliklere yakın olgunluğu, mütevazılığı ve yaşam tarzıyla yapı içinde hep sevilen biri olur. Ancak siyasal ve ideolojik olarak darlıklar yaşamaması, yine belli bir temelden yoksun oluşu; eğitimlerden çok pratikçiliğe yönelmesine neden olur.

Sıddık yoldaş beş yıllık savaş pratiğinin tümünü Amed eyaletinde geçirir. 1993 ve 1998 yıllarını kapsayan bu süreçte Türk ordu güçleri alana yoğun operasyonlar yapar. Manga ve takım komutanlığı yapan Sıddık yoldaş araziye iyi bildiğinden, tüm bu operasyonlarda öncülük rolü ile sürekli ön saflarda yerini alır.

Sıddık yoldaş Türk ordu güçleriyle girdiği bir çatışmada tepeli askerlerden geri almak için büyük bir azimle savaştı. Bu çatışma sonucunda elinden ağır bir yara alır. Ama kısa süren bir tedavi sürecinden sonra kaldığı yerden savaştımaya devam eder.

Amed'e düzenlenen Atmaca operasyonunda şehit Remzi alanında yoğun çatışmalar yaşanır. Üçgendeki on binlerce askere karşı **Geliyê Koviya**'da bir takımılık güçle savaştı Sıddık yoldaş operasyon güçlerini epeyce uğraştırır.

Büyük çatışmalar sonucunda takım kuşatma altında kalır ve kurtulamaz. Tüm tepeler tutulur ve çatışma başlar; uzun süre direnirler. Bu çatışmada büyük bir fedakarlıkla savaştı Sıddık yoldaş şehitler kervanına katılır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

*Yine çalındı hüznün
kapıları ve serüvenciler
düştü yollara sevdanın
koynunda tenleri
yanarcasına yürüdüler
gök yüzünün maviliğinde
sonsuzluğa takılarak
kanatlandılar rüzgarlarla
esip yağmurlarla
dökülecekler
yaşam oyunumuza
gökkuşağı renginde
bulutlara asılıp
gülümseyecekler
güneşle...*

Cenan DEMİREL

Anısı Dersim dağlarında yaşatılıyor

Dersim'in isyankar halkının bağrında doğan ve çocukluğunun ilk yıllarını Dersim'de geçiren **Cenan Demirel** yoldaşı unutmak mümkün değil.

Cenan yoldaşı ilk olarak Avrupa sahasında tanıdım. Tanıştığımız süreçte kendisi YCK sorumluluğunu yürütüyordu ve yoğun bir çaba ile çalıştığı bir dönem idi. Yaş itibarıyla genç ve profesyonel devrimcilikte yeni olmasına rağmen, oldukça ağırbaşlı ve olgun bir yapıya sahipti.

Avrupa'nın çirkef dolu yaşamı içerisine giren binlerce Kürt genciyle ilgilenmek ve onları kendi özüyle tanıştırmak, oldukça yetenek isteyen bir faaliyetti. Ağırbaşlı, olgun ve özellikle de cana yakın oluşuyla, tanıştığı hemen her genci etkileyen Cenan yoldaş, kısa süre içerisinde YCK faaliyetlerine belli bir canlılık kazandırdı. Beraberinde çalıştığı arkadaşlarını sürekli kolektif bir çalışma ve yaşam tarzına çekmede özel çaba sarf etmede çoğumuz tarafından örnek alınması gereken bir kişilikti. Kendi sorumluluk alanında bulunan faaliyetlere yeteri kadar güç getirmede yer yer zorlansa da, etrafındakilerden destek almada zorlanmadığı için çabuk toparlanabiliyordu. O, etrafındaki yoldaşlar topluluğuna sürekli güvenen ve güven veren bir devrimci idi.

1994 yılına kadar kaldığı Avrupa sahasından, hem olumlu ve hem de uygun özellikleri dikkate alınarak metropol faaliyetlerine gönderilen Cenan yoldaş, '95 yılının ikinci yarısına kadar burada kaldı. Bir yıla yakın kaldığı met-

✱ Adı, soyadı: **Cenan DEMİREL**

Kod adı: **Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ (aslen Dersim-Hozat-Çet köyü) 12 Ocak 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ağustos 1998, Kulp**

ropollerde çeşitli faaliyetlerde bulunduktan sonra, bu alanın faaliyetlerinde deşifre olması nedeniyle, yıllardan beri sürekli ulaşmak istediği ve arzuladığı Önderlik Sahası'na gitme kararı çıktı. Bu kararı duyunca duygularını şöyle ifade etmişti: *"Önderlik Sahası'na gitme kararımın çıktığını duyduğum gün yaşadığım duyguları başka hiçbir zaman yaşayamayacağım."* Bu duygularla gittiği Parti Merkez Okulu'nda kaldığı dört aylık süre zarfında, Parti Önderliği'ni anlayıp kavramada özel bir çaba sahibi olan Cenan yoldaş, etrafındaki arkadaşları tarafından sürekli örnek alınan bir pratik sergiledi. Parti Merkez Okulu'nda kaldığı süre boyunca tüm yoğunlaşması ülke pratiği ve gerilla koşullarına göreydi. Avrupa'da bü-

yümüş ve orada faaliyetlere katılan biri olduğundan dolayı, bazı arkadaşlar tarafından tekrar Avrupa'ya gönderilmesi önerilmişti. Ancak, Cenan yoldaşın yıllardan beri beklediği an gelmişti ve ülkede daha yararlı olabileceği konusunda söz konusu arkadaşları ikna etmeye çalışıyordu. Devrenin bitiminde Parti Önderliği huzurunda verdiği söz ile birlikte artık ülkeye gideceği kesinleştiği için adeta uçarcasına bir mutluluğu yaşıyor ve bu mutluluğunu etrafındaki arkadaşlarıyla paylaşıyordu. Evet, yıllardan beri beklediği an gelip çatmıştı. O artık ülke yolcusuydu.

Üç yıl aradan sonra, '97 yılının mart ayında Cenan yoldaş ile ülke topraklarında görüştüm. Newroz'a bir hafta kala Zap alanından Metina'ya gittikten iki gün sonra Ali Sapan arkadaş ile birlikte Qurmîyê köyü civarında bulunan bölüğe gittiğimde, Cenan yoldaşı nöbetten dönerken görmüştüm. Birbirimizi göremediğimiz üç yıl boyunca birbirimizden pek haberdar da olamamıştık. Askeri elbiselerle olmamıza rağmen ilk karşılaşmada birbirimizi tanıdık. Bölüğe yeni gitmiş olduğumdan dolayı henüz misafir sayılmamdan yararlanarak, o ilk geceyi Cenan arkadaşın bağlı olduğu mangada kalarak, hem kendisiyle ve hem de diğer arkadaşlarla birlikte çeşitli konular üzerinde tartışarak geçirdim. Tartışma esnasında bazen de Avrupa sahasına uzanarak geçmiş anılarımızı tazeliyorduk.

Cenan yoldaşın yeni kod ismi "Amed" idi ve benim adaşım olmuştu. Bizden başka aynı ismi taşıyan arkadaş yoktu. Adaş olduğu-

muz için, Cenana yoldaşa “Amed Dersim” diye hitap edilmeye başlanmıştı. Bir keresinde “*Benden dolayı sana soyadı takıldı*” demiştim. O da “*Bu yüzden daha çok hoşuma gidiyor*” diye cevap vermişti.

Cenana yoldaş Dersim’i çok seviyordu, ama ondan da daha fazla Kürdistan’ı seviyordu. Sık sık Dersim’in güzelliğinden bahsediyordu, ancak bunun Kürdistan’ın bir parçası olduğunu, onun güzelliğinin ancak Kürdistan’ın kurtuluşuyla anlam kazanacağını vurgulamayı hiç ihmal etmiyordu.

Amed yoldaş ile birlikte 14 Mayıs ’97 operasyonundan hemen sonra Botan’a geçtik, Kato Marinos’ta kısa bir süre kaldıktan sonra Hakkari yaylalarının Faraşın alanına geçtik. Botan Eyalet Komutanı Cemal arkadaşın yaptığı toplantıların sonucunda yapılan düzenlemeyle birbirimizden ayrıldık. Birbirimizden ayrılmıştık, ancak yine aynı alanda bulunduğumuz için sık sık görüşme imkanımız oluyor ve çe-

şitli konularda tartışıyorduk.

1997 yılının kış üslenme hazırlıklarının yapıldığı süreçte Cenana yoldaş yanımıza gönderildiği için birlikte çalışıyorduk. Bu arada sık sık öneri geliştirerek Dersim’e gitme isteminde bulunuyordu. Sonbahar süreci olduğu için Önderlik Sahası’ndan gruplar gelip Amed’e, Dersim’e ve Erzurum’a gidiyorlardı. Dersim grubunun yanımızda bulunduğu bir sırada aynı önerisini yapan Cenana yoldaşın ısrarı üzerine, önerisini Eyalet Komutanlığı’na ilettik. Dersim’e gitme konusunda ısrarlı olduğunu fark eden Eyalet Komutanlığı da bu öneriye onay verdi. Artık Cenana yoldaş çok sevdiği Dersim’e gidebilecekti.

Sonbaharın hüznünlü bir gününde bizimle vedalaşarak Dersim grubuna ulaşmak için Bestler alanına doğru yola çıktığında, yağmur da yavaş yavaş çiseliyordu. Silahı pek sağlam olmadığı için kendi silahımı O’na vererek yolcu ettiğimde, kendisiyle bir daha görüşemeyeceğimi hissediyor-

dum. Birbirinden ayrılmanın en zor olduğu anlar gerilla ortamındaki ayrılma anlarıdır. Özellikle sonbahar düzenlemeleri sırasında büyük hüznü yaşanır. İşte böylesi bir süreçte Cenana yoldaş ile vedalaşarak ayrıldık.

Botan’dan Dersim’e gitmek için Amed eyaletinden geçen Cenana yoldaş ve beraberindeki arkadaşlar, kış koşullarından dolayı ’98 yılı ilkbaharına kadar Amed’de kalmak zorunda kalmışlardı. ’98 yılı mart ayında Amed eyaletinde başlayan Murat operasyonunda özel savaş güçleriyle girdiği bir çatışmada vurularak şehit düşen Cenana yoldaş, Dersim’e ulaşamadan şehitler kervanına katıldı. O Dersim’e ulaşamadı, ancak O’nun anısı Dersim’in tüm dağlarında yankılanıyor.

Evet Cenana yoldaş, seninle bir daha buluşmadık, ama senin anın bizler için sürekli ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşı Amed

Metin YALÇIN

Mehmet Nuri YALÇIN

İki alim bir yürek

✱ Adı, soyadı: **Mehmet Nuri YALÇIN**

Kod adı: **Dr. Hasan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ergani**

Diyarbakır, 5 Mart 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Murat**

Operasyonu, Şenyayla-Muş

Metin ve Mehmet Nuri iki kardeş, iki üniversiteli, iki bilim adamı. Biri Atom Mühendisi, biri Doktor. Birer delikanlı olarak çıktıkları ülkelerinden, birer alim olarak tekrar dönen iki yurtsever, devrimci. Bütün yoldaşları gibi tuttukları gerilla dilanından şehitler kervanına katılırken, yanlarında amca oğulları Ercan, Erkan, Ahmet ve binlerce yoldaşları vardı. Her biri Kürdistan'ın taşına, toprağına kazılan birer kahramandılar. Ama aramızdan zamansız ayrıldılar. Beklenmeyen yerlerde beklenmeyen anlarda. Çünkü Onlar, kendilerini adadıkları yolun alimleriydiler. Ülkelerine olan sevgileri, bütün sevgilerin üstündeydi.

Onları anlatmada geciktik. Geciktirilmiş bir borcun ödenmesidir yazılan yazı. Çok önceleri yazılması

gerekirdi. Çünkü adı geçen insanlar çok önceden yazılmalı, tarihe mal edilmeliydi.

Metin, Kürt gençliği ve Kürt aydınları arasında, hatta sadece Kürtler için değil; kendisine devrimciyim, demokratım, ilericiyim diyen herkes için örnek alınması gereken bir devrimciydi. Yaşamı boyunca her zaman toplumla, aileyle, düzenle ve kendisiyle mücadeleyi esas almış ve bu konuda takındığı tavırlarla, yürüttüğü akılcı mücadeleyle her zaman başarıya ulaşmış bir kişilikti. Yirmi beş yıla yüzlerce-binlerce başarıyı sığdırmış, başarıya kenetlenmiş iki yürek, başarıya kenetlenen iki beyin ve başarıya ulaşmak için her şeyini feda eden iki canın anlatımıdır bu. İlk, orta ve lise dönemlerinde hem eğitim alanında hem de kültür, sanat ve spor faaliyetlerinde hep birinciliği almış bir insandı. Bu başarılarını üniversite döneminde de devam ettirmişti. Hem yaşadığı bölge itibarıyla hem de yaşadığı coğrafya itibarıyla birinciliklere imzasını atmış biriydi. '87 yılında lise döneminde, TÜBİTAK'ın hazırlamış olduğu yarışmada, (onların deyimiyle) Güney Doğu Anadolu kimya ve matematik birinciliğini almıştı.

Metin yoldaş o dönemlerde hep Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine nasıl faydalı olunur, nasıl etkin bir mücadele sahibi olunabilir, onun için neler yapmak gerekir? Düşüncesi ve araştırması içerisindediydi. Üniversite tercihini de bu amaçla yaptı. '87'de Diyarbakır Ergani ilçesinde bir anda yankılanan bir ses vardı, 'Metin, Hacettepe Üniversitesi Nükleer Enerji Mühendisliği'ni kazandı. Bu bölüm Türkiye'de yılda sadece on kişilik bir kontenjan alıyordu. O yıl Metin de, o on kişiden biriydi. Ergani ilçesi

✱ Adı, soyadı: **Metin YALÇIN**

Kod adı: **Hüseyin**

Doğum yeri ve tarihi: **Ergani**

Diyarbakır, 4 Nisan 1971

Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül 1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1996**

Şele köyü-Hani

çalkalanıyordu. 'Metin Atom Mühendisi oldu' diye. Henüz üniversiteyi yeni kazanmış olmasına rağmen söylemler kulaktan kulağa yayılıyordu. Bize her zaman şunu söylüyordu: "Devrimcilik, devrimci kişilik tek taraflı başarıyı kabullenmez, devrimci olmak yaşamın her alanında başarı ve profesyonellik ister. Aileyle olan ilişkilerinden, okul yaşantısına kadar, kültür, sanat, edebiyat konularından yaşamın diğer alanlarına kadar başarıyı, profesyonelliği esas alan bir yaşamdır. Bunlarla olan ilişkilerin, bunlardaki başarının senin devrimcilikteki başarını gösterir" diyordu. Parti Önderliği'nin her zaman söylediği sosyal militan değerlendirmesi de bu değil miydi zaten. Yani, yaşamın her alanında-sosyal, kültürel, siyasal, ideolojik vb.- başarının sahibi bir militandı.

Okuduğu bölüm en zor bölüm olmasına rağmen oldukça başarılıydı.

Bununla birlikte üniversite gençliği içinde yürüttüğü siyasal faaliyetinde de kısa sürede sorumluluk almıştı. Fakat O'nun gönlünde her zaman dağlarda bir özgürlük gerilası olmak vardı. Kürdistan'ın o yüce, erişilmez dağlarını düşlüyordu. Orayı hedefliyordu, oraya gitmek istiyordu. Çünkü bir insan, gerçekten 'ben yaşadım' diyorsa orayı görmeli, o duyguyu tatmalı diyordu. Ve o duyguyu tatmak sadece eline silahı alıp dolaşmakla, kendisini küçük görevlere adanmakla yücelmez diyordu. Bu yüzden *"eğer gerilla olacaksam, sıradan olamam, küçük başarıları ya da basit yenilgileri kendime layık göremem, onun için çalışıyorum, onun için hazırlıyorum kendimi"* diyordu. En son '92'de konuştuğumuzda *"bu diplomayı almam gerekiyor"* diyordu. Çünkü okul rektörlüğü, okul yönetimi, sadece Kürt olduğu için, bu okulu bitirmesine izin vermek istemiyordu. Onun için yüzlerce engel çıkarıyorlardı. Bu okulda okuyan bir Kürt ise ve bu Kürt öğrencisi kendi değerlerine bağlı ise, yarın onların başına bela olabileceğini düşünüyorlardı.

Metin yoldaş, *"Ben o diplomayı alacağım ve okul rektörünün yüzüne atacağım"* diyordu. Sonunda da söylediğini yaptı.

1992 sonlarına doğru tüm Ankara örgütü polis baskılarına maruz kalıyordu. Metin de bu baskılardan nasibini almış ve tutuklanmıştı. Tüm işkencelere, yıldırma politikalarına rağmen asla özünden ve inançlarından taviz vermemişti. Bu yüzden de kısa bir süre sonra tahliye olmuştu. Örgütteki arkadaşların önerisi üzerine Avrupa sahasına gönderilmişti. Metin'in Avrupa süreci bir ayı geçmedi, çünkü iki taraflı bir yaklaşım birbirini besliyordu. Metin Avrupa yaşamı gibi ucuz bir yaşamı kendisine layık görmüyordu, kabullenemiyordu. Bir yanda da

kendi aydınına, kendi ileri görüşlü insanına tahammül edemeyen bir halk gerçekliği, O'nu oraya zorluyordu. Ama tabi asıl şey Metin'in kendi kararıydı. Ve bu kararın bir sonucu olarak '93 Eylül ayında Önderlik Sahası'na ulaştı. Burada da bir ilim adamı edasıyla yaşamı, önderliği ve kendisini tanımaya çalışıyordu. Ama O'nun en büyük şanssızlığı Şemdin Sakık'ın Akademik yönetiminde olmasıydı. Aydınlarla fazla tahammülü olmayan Zeki unsuru, Metin'e gereken önemi ve değeri vermemişti.

1994 Newrozunda Önderlikle yaptıkları bahar yürüyüşünü Botan dağlarında devam ettirmek isterken kısa bir süre sonra ilk yarasını, ilk gaziliğini, gazilik unvanını aldı. Yaralı kaldığı süreç içerisinde arkadaşları sürekli O'nu kampta tutmak istediler savaş alanına sıcak çatışma alanlarına göndermek istemediler. Ama Metin, 'ben savaşta olmalıyım' diyordu. *"Benim kendime yaşadım, yaşıyorum diye bilmem için o sıcak savaş alanında olmam gerekiyor"* diyordu. Ve o inat O'nu '96 baharında Amed'e, Amed'in özgürlük dağlarına kadar götürdü.

Amed'de takım komutanı olarak görev aldı. Artık tecrübeli bir gerilla ve halk gerçeğini anlayan, bunu çözümlenmeye çalışan profesyonel bir devrimciydi O. Birikimini tecrübeyle birleştirerek hem güçlü bir militan oluyor, hem de yapı tarafından sevilen, saygı duyulan bir komutan haline geliyordu.

1996'nın ekim ayında bir operasyonda çatışmaya girmişlerdi. O dönemin komuta yapısı içerisinde işbirlikçi çete çizgisinin sahipleri vardı. Operasyona çıkan ordu güçlerine pusu atılması gerekiyordu. Ama O'nun takımı yeni görevden geldiği için yorgundu. Bunu belirterek başka bir grubun gitmesinin uygun olacağını söylemişti. Ama kendisini bu unsurlara dinletememişti. Bu yüzden takımıyla birlikte pusu atmak için yine yola düşmüştü. Aynı zamanda alanı en iyi tanı-

yan da O ve takımıydı. Pusu için uygun bir alan arıyordu. En iyi nereden vurulabilir bunun hesabını yapıyordu. Bu amaçla uygun bir yerde bir arkadaşıyla birlikte mevzilenerek, çevreyi keşfediyordu. Aslında şahadete giden ilk adımı da böylece atmış oluyordu. Çünkü Türk ordu güçleri de pusu atmıştı. Metin'in bulunduğu mevzinin karşı yakasında tanklar pusuya yatmıştı. Termal kameralarla geniş bir alanı kontrol edebiliyorlardı. Metin ve arkadaşı bundan habersiz mevziye girdiklerinde termallere yakalanmışlardı. Bunun sonucunda da tanklar ateşe başlamış Metin'in ve yanındaki yoldaşı mevziye isabet eden bir tank güllesıyla sonsuzluğa erişerek, ölümsüzlüğe ulaşmıştı. İşbirlikçi çetecilik Metin'in şahadetini uzun bir süre sakladı. Çünkü O'nun şahadeti kolay bildirilecek, hesabı verilecek bir şahadet değildi. Aslında o yüzden de geciktirilmiş bir borçtur bu.

O'nun şahadeti, O'nun yaşamı tarihi daha erken yazılmalıydı. Ama tarih bize şunu da kanıtladı: Doğruluk ile yanlışlık, kahramanlık ile ihanet, korkaklık ile cesaretin üzerinden ne kadar zaman geçerse geçsin mutlaka tarih onu açığa çıkaracaktır. Ki, bugün yaptığımız görevde, aslında o tarihe karşı olan yükümlülüğümüzdür. Metin gerillaya katılmadan önce de -hem bizler açısından- bir öğretmendi. O'nun gerillaya katılışı öğreticiliğine bir kademe daha da kazandırdı. O'nun şahadeti aslında öğreticiliğini de yüceleştirdi.

O yüreğindeki sevdaya ulaştı

Hep derin derin düşünürken, sanki görülmeyeni görecekmışçesine bakıyordu. Bir şeyler arıyor, bir şeyler bekliyor, ama bir türlü de ulaşamıyor. O'nun bu dalgınlığı bazen espri konusu da oluyordu. O'nu derinlere götüren, düşüncelere iten bir şeyler vardı.

Kimine göre okul, kimine göre gençlik sevdası, kimine göre de çözemediği bazı sorunlar... Ama hiç kimse de tam olarak çözemi-yordu bu dalgınlığı. Gönlünde ya-tanı bir türlü anlayamıyordu. O gülüp geçiyordu söylenenlere. Evet diyordu benim gönlümde bir sevda var. Ama hiç kimsenin bile-meyeceği bir sevda bu. Sadece ya-şayanlar anlayabilir! Nuri'nin gönlündeki sevda gerilla ve dağ-lardı. Bunu çok açık dile getirmez-di. Zaten O'nun düşünceleri ve görüşleri hakkında bir şeyler anla-yabilmek çok zordu. Öyle herkese anlatmazdı. Ancak ortam uygunsa, konuşması gerekiyorsa konuşurdu. Ve her zaman “Çok sır bilmek in-sana ağırlık getirir. Çok sır öğren-meyin. O yüzden ne ben sırlarınızı bileyim, ne de siz benim sırlarımı bilin. Çünkü her sıranın bir yüküm-lülüğü vardır” derdi. “Önemli olan çok şey bilmek değil, bildiği-ni uygulamak, doğru olandan şaş-mamaktır.” Yaşam felsefesi buy-du. Ve bundan asla ayrılmadı.

Nuri içindeki sevdasıyla, büyük yurtseverlik duygularıyla büyüdü. Okul ve ev yaşantısında, arkadaşlık ilişkilerinde hep örnekti, hatta an-nesi 6 erkek içerisinde Mehmet Nu-ri'yi kendi kızı sayıyordu. Çünkü ev işlerinde annesine yardım eden sadece O'ydu. Temizlikten turalım, mutfak işlerine kadar her konuda annesine yardım ederdi. Okul ya-şantısında da öğretmenlerin gözde-siydi. Zaten lise dönemindeyken düzenlenen bir yarışmada biyoloji dalında Güneydoğu Anadolu birin-ciliğini almıştı.

Arkadaşları içerisinde de sevilen saygı duyulan birisiydi. O kadar ki, konuşmalarda O hep şahit gösteri-lirdi. Hiç kimse O'nun dürüstlüğünden şüpheye düşmezdi. Mehmet Nuri mi demiş, tamam o zaman doğrudur. Bu yüzden O'na köy imamı derdik. Bakış açısı, düşünceleri ve olaylara yaklaşımıyla sanki 80 yaşındaki bir ihtiyarın yaşam tecrübesi, bilgisi, konuşma tarzı ve

***Bu dağlara sevdalanmak
özgürlük türküsünü
bestelemek her bir notasını
ayrı tepelerde yazmak
geleceğin umudu olan
çocuklara armağan etmek
Güneş ülkesinin umut
yolcularını selamlayarak
kurumuş tohumları sevgiyle
sulayarak yaşama, savaşa
merhaba demek
beni ülkemin alaca
karanlığında parıldayan
yıldızlara sor beni kurtuluş
kavgasının ön saflarında
düşmüş elleri kan güllerine
kenetli gözleri sonsuzluğa
takılı yiğit bakışlı
kahramanlara sor ben ki,
yolculuklara vurulmuş
sevdalar vurgunuyum
dağ doruklarında açar
kanatlarım***

olgunluğuna sahipti.

Ulusal kurtuluş mücadelesine lise döneminden itibaren aktif bir katı-lımı oldu. Bu süreç içerisinde bir-çok defa göz altına alındı ve tutuk-landı. Ama fiili olarak mücadeleyle ilişkilenmesi, gerillaya gidişi üni-versite dönemlerindeydi. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde oku-maya başladıktan sonra daha pro-fesyonel bir çalışma ve örgütselilik içerisine girdi. Ama O, abisi Metin ve kardeşi Erdal gibi gerillaya git-meliydi. O'nun bütün hayali buy-du. Ve kısa bir süre sonra da bu ha-yali gerçekleşti.

Mücadeleye katılımı yeri Amed'di. Uzun bir süre dördüncü bölge cep-he yönetiminde yer aldı. Bu süreç içerisinde abisi Metin'in şehadetini öğrenmişti. Bu O'nu derinden etki-lemişti. Ardından da amcasının oğ-lu Ercan'ın şehadeti haberini almış-tı. Bu iki olay Nuri'yi düşünsel olarak duygular boyutunda zorla-mış olsa da, hırsını, cesaretini daha çok artırmış, öfkesini bilemişti. Bu-nun sonucu olarak o dönemde bir

çok eylem yapmış ve başarılı so-nuçlar almıştı.

Nuri sivil yaşamda olduğu kadar askeri yaşamında da başarılı, saygı duyulan biriydi. En son '98' baha-rında TC'nin uzun süre propagan-dasını yaptığı 300 zırhlı aracın, 24 generalin, bir grup itirafçı, ihanet-çi takımının –ki bunlardan bir ta-nesi de Şemo'nun kendisiydi– ve bir o kadar da dış destekle başlat-tıkları Murat operasyonunda, Amed bölgesinde çatışmaya gir-mişti. Uzun süren operasyon süre-ci içerisinde kayıp vermeden, her güne bir tarihi sığdıran bir direniş sergilemişlerdi. Bu sayede operas-yonu boşa çıkartmışlardı. Fakat aralarından birinin kaçarak teslim olması sonucunda, bulundukları arazi deşifre olmuştu. Alanda ça-tışmaya uygun değildi. Ama çev-releri sarıldığı için başka çareleri de kalmamıştı. Nuri bir grup arka-daşıyla son kurşununa kadar sa-vaşmıştı. Her kurşun sesi, her bir sesleniş O'nu Metin'e, Ercan'a bi-raz daha yakınlaştırıyordu. Sanki her sıkılan kurşunda, 'bekle Metin ben de geliyorum' diyordu. “Sen benim öğretmenimdin, benden ön-ce şehadete ulaştın, benden önce en yüce mertebeye ulaştın, ama ben izin deyim, seninleyim. Sivilde de, askeri yaşamda da seninle ol-dum; ölümsüzleşme yolunda da, şehadet yolunda da seninle olaca-ğım” diyordu.

İşte böyle Nuri'nin hikayesi. Elin-de sigarası, çayı ve hoş sohbetiyle Nuri'yi layık olduğu yere, şehitlerin kutsal kervanına göndermiş olduk. Şehadetiyle üzüldüğümüz kadar ba-şımız da dik. Her ayrılıştı ne kadar derin bir üzüntü var ise seni tanımış olmanın, seninle yaşamış olmanın, sana yakın olmanın vermiş olduğu güç bizi hep yaşama daha çok bağ-lıyor. Ve asıl birlikteliği asıl bera-berliği gösteriyor.

***Mücadele arkadaşı ve
kardeşi Xoşmer Amed***

Yusuf Kerem BOLU

ŞİN YAYLASI KANA BULANDI

Özgürlük mücadelesi onurlu ve soylu bir davadır. Bu dava uğruna binlerce özgürlük savaşçısı kanlarını damla damla akıtarak özgürlük ağacına hayat vermişlerdir. Kanıyla özgürlük ağacını sulayanlardan birisi de **Rohat** yoldaştır.

Rohat yoldaş 1971 yılında orta halli bir ailenin ikinci çocuğu olarak Amed'in Kulp ilçesinde doğar. İlkokuldan lise birinci sınıfa kadar doğduğu ilçede okur. Başarılı bir öğrencidir. 1980 öncesi Kürdistan'ın birçok yerinde etkili olan reformist örgüt DDKD Kulp'ta da yaygındır. Rohat yoldaşın babası da bu harekette yerini almaktadır. Bundan dolayı birkaç kez tutuklanır. Rohat yoldaş bu tutuklamalara fazla anlam veremez. Kafasını kurcalayan ve cevap bulamadığı birçok soru vardır.

Hafta sonları ve yaz tatilinde doğayla baş başa kalmak için sürekli çaylara ve yaylalara gider Rohat yoldaş. Kendisini en çok büyüleyen yer Şin yaylasıdır. Temiz, serin havasına, buz gibi suyunu ve sık ormanlarına hayrandır. Şin yaylasını cennetin bir parçası olarak görür. Şin'de ölüm olmayacağını düşünür. "Şin yaylasında ölüme ölüm demem; eğer bir gün ölürsem, burada, Şin yaylasında ölmek isterim" der.

Rohat arkadaş 1985 yılında ailesiyle birlikte Antep'e taşınır. Yarıda kalan öğrenimini (liseyi) Antep'te bitirir. Kendi iş yerleri olan konfeksiyon ve toptancılık işlerinde çalışır. Bu, Rohat yoldaşın emekle ilk tanışması olur. Bundan sonra da ailesinin geçimine katkı sunar.

1990'larda Özgürlük hareketinin kitleselleştiği ve dünyanın dört bir yanında bulunan Kürtleri etkilediği süreçte Rohat yoldaş

★ Adı, soyadı: **Yusuf Kerem BOLU**

Kod adı: **Rohat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Kulp

Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1998**

Şin yaylası-Kulp

da mücadeleyi tanır. Serhildan ve mitinglere katılır. Yıllardır arayıp da bir türlü bulamadığı mutluluğu ve gerçek yaşamı Özgürlük hareketinde bulmuştur artık. Gerçek kurtuluşu, gerçek özgürlüğü, sevgiyi ve dostluğu bu sayede keşfeder. Bu yıllarda Özgürlük hareketine katılma isteminin olmasına rağmen, fiili bir katılım sağlayamaz. Bu esnada partiyle ilgili birçok kitap okur, çevresindeki insanlarla sürekli tartışmalar yapar. Rohat yoldaşın en büyük arzusu parti okulunda Önderlik'ten eğitim almaktır.

1996 yılında Amed kırsalında üç arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katılırlar. Askeri ve siyasi eğitimini Şehit Remzi kampında aldıktan sonra Kulp alanına geçer. Uzun yıllardan beri görmediği arkadaşlarını görür ve

hasret giderir. Her ne kadar ilk etapta doğa koşullarına uyum sağlamada zorlansa da, inanç ve kararlılığı sayesinde kısa sürede buna da ayak uydurur ve bütün çalışmalarda öncelikli olarak yer almak ister. Bilinçli bir katılım sağlamak için büyük çaba harcar. Kısa süre sonra öğretmenlik yapmaya başlar. Eğitimini pratikle birleştirmek için büyük çaba sarf eder. Eylemlerde sürekli ön saflarda, saldırı gruplarında yer almak ister. Bunda dayatıcı da olur. Arkadaşları Rohat yoldaş çatışmalara pek sokmaz, korumaya çalışırlar. Rohat yoldaş pratik alandan uzak kalmayı kabullenemez; fedai eylemi için kendisini önerir. Kendine güveni ve inancı tamdır.

1998 mart ayında Şemdin'in partiden kaçışı ve Türkiye'ye teslim olmasıyla beraber birçok alanda gerillayı teslim almak, partiyi parçalamak için kapsamlı operasyonlar yapılır. Amed'e (Murat operasyonu) yapılan operasyonda 24 general ve 40 bin askerin yanı sıra, son teknolojik araçları da kullanarak gerilla güçlerinin üzerine giderler. Rohat yoldaş ve 12 arkadaşının bulunduğu sığınak deşifre olur. Bunun üzerine sığınağı terk edip tepeye mevzilenirler. Helikopterlerle yapılan saldırıda Rohat yoldaş ve 12 isimsiz kahraman kanlarının son damlasına kadar savaşarak, bedenlerini inançlarına kalkan yaparak teslimiyete, ihanete geçit vermezler. Direniş bayrağını dalgalandırıp Şin yaylasında ölümsüzleşerek şehitler kervanına katılırlar.

Şehitlerimiz onurumuzdur, yaşam kaynağımızdır, sürekli yolumuzu aydınlatan meşalelerdir...

Mücadele arkadaşları

Mizbah ERDEM

Her birimiz bir parça sen

Zindanda şehadet haberleri almak çok acıdır, çok zordur. Dayanılmaz bir üzüntü yaratır insanda. Zından özlemlerin yürekte biriktirildiği, yüreğin ateş közüne döndüğü yerdir. Ama her zaman yürekle bilincin, yürekte saklanan özlemlerin, hayallerin yaşandığı yerdir. Hayallerin yaşanılır kılınmasına dönük umutların güçlendirildiği, özel savaş rejiminin tüm dayatmalarının boşa çıkarılmaya çalışıldığı, yaşamın bıçak sırtı gibi keskin olduğu sahadır, sırat köprüsüdür.

Hele bir de ziyaret günü yok mu, senin dünyayla bağını sağlayan tek pencere... Ziyarete çağırırsın.. O an dışarıya çok yaklaşırsın, ziyaretçiyle yüzyüze gelirsin. Çok yakınsın, yakın olduğun kadar uzaksın da. En güzel, en mutlu haberleri onlardan alırsın. Her ziyaretçiye ülkeyi anlatmasını, yaşamı anlatmasını, sevdamız olan gerillayı anlatmasını istersin. O an gerillayla birlikte olursun. Gerillayı yaşarsın. Ekmeğini nasıl bulduğunu, yürüyüşlerinin nasıl olduğunu, hangi zorluklarla karşılaştığını sorarsın. Çünkü bilirsin yaşam oradadır. Bundandır ki, yürekler orada atar.

Mutlu ve güzel haberlerin yanı sıra en acı haberleri de onlardan alırsın. Bir yoldaşın şehadeti gibi...

Bir umudun yitirilişini, bir yıldızın kayışını, bir canın daha ülke topraklarına kanını akıtmasını, bir tanrılaşmayı, bir tanrıçalaşmayı, bir sevdayı, bir ölümsüzlüğe yolculuğu... Kimseye anlatmak istemezsin. Ama

❖ Adı, soyadı: **Mizbah ERDEM**

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

İstanbul

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Tıltefê köyü-Kulp-Amed**

yine de dayanamazsın acını paylaşmak, bir teselli yaratmak için bir yoldaşa açılır, içini dökersin. Kısa sürede herkes öğrenmiş olur. Herkesin bildiği, öğrendiği gerçeği yine de anlatmak istemezsin... Bir süre sonra anıya yazı yazılması gerektiğini herkes bilir, ama kimse yazmak istemez. Çünkü kabullenememiş, bir türlü kendimizi inandıramamışızdır gerçekliğe.

O gün gelen bir ziyaretçiden haber almıştık, Mizbah şehit düşmüştü. Yine aynı tablo. Acısını paylaşmak isteyen bir arkadaş bana anlatmıştı. Duyduğumda yüreğim yangın yerine dönmüştü. Zindanın tüm soğukluğu yüreğimin yanışını durduramıyordu. İnanamamıştım, inanmak istemiyordum. Bir daha sordum, yanlış mı olduğunu, yanlış bilgilendirilmiş olmasını istedim. Arkadaş hiçbir

şey söylememişti. Havalandırma-mız sessizleşmişti. Tüm voltalarda sessizlik vardı. Artık bir şey sormaya gerek yoktu. Biliyordum, tek düşünce sendin. Her arkadaş seninle yaşadığı anları hayal ediyordu, bu belliydi. Herkes sessizdi, senin sessizliğini yaşıyordu. Herkes çok mütevazıydı, senin mütevazılığını yaşıyordu. Herkes alçakgönüllüydü, sevecendi, birbirini kırmamaya özen gösteriyordu, herkes kararlıydı, herkes dağlarla buluşmanın özlemini büyütüyordu... Her arkadaş senin bir özelliğini yaşıyordu, yaşıtmak için söz veriyordu. Sen artık herkeste yaşıyordun. Herkeste bir parça Mizbah yaşıyordu. Tüm şehadetlerde olduğu gibi senin şehadetin de bize sorumluluk yüklemişti. Nasıl yüklemiştin bu kadar acıyı bize. Bu kadar erken olmamalıydı. Daha dün gibi senin zındana gelişini, tahliye olduğun günü hatırlıyorum.

Bir sabah uyandığımızda arkadaşlar, "Bu gece iki öğrenci arkadaş getirmişler" demişlerdi. Birisi sendin. Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak İdil'de dünyaya gelmiş, ilk ve ortaokulu İdil'de bitirmiştin. Lise yıllarında gelişen serhildan dalgası seni de oldukça etkilemişti, mücadeleye bağlanmıştın. Bir ağabeyin safalarda olduğu için ailen senin mücadeleye bulaşmanı istemiyordu, senin üzerine titriyor, senin okumanı istiyordu. Katıldığın üniversite sınavlarında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini kazanmıştın. Ailenin istememesine rağmen, üniversiteye gelir gelmez yurtsever gençlik içerisinde yerini almıştın. Yaşamın,

kararlılığın, cesaretin, mütevazılığın, sevecenliğininle tüm yoldaşlarını etkilemiştin. Ama hiçbir şey seni tatmin etmemişti. Sen hep gerillayı düşünmüş, onu yaşamıştın. Bir korsan gösterisi esnasında yaralanan bir arkadaşını polisin elinde bırakmamak için geri dönmüş ve tutsak düşmüştün. Sorgu esnasında partiyi çok fazla tanımamana rağmen örnek bir tavır sergilemiştin. Yine de eziktin. Bu eziklik; yaşanması gerekeni yaşayamadığının verdiği bir eziklikti. Sen gerillayı düşünür, onu yaşarken tutsak düşmüştün.

Sen kısa bir sürede çıkacağın bildiğinden tüm yoldaşlardan bir şeyler almaya çalışıyordun. Özellikle gerillayı yaşayan, bilen arkadaşlardan hep öğrenmeye çalışıyordun. Savaşla ilgili hiçbir kitabı elinden düşürmüyor, tekrar tekrar okuyordun. Kendini ustalaştırıyor, sanatçılaştırıyordun. Senin savaş konusundaki hassasiyetini bilen tüm arkadaşlar bir süre sonra senden bir şeyler öğrenmeye çalışıyorlardı. Her arkadaşta “Savaş ordu broşürü”nü anlatıyordun. Sun Tzu’dan çok etkilenmiş, “çıkarsam bunları uygulayacağım” diyordun. Coğrafya üzerine araştırmalar yapıyor, ülkeni tanımaya çalışıyordun. Bütün hazırlıkların amacı belliydi. Arkadaşların sana takılarak, “Sen koçersin. Koçerler dağlardan kopmazlar” sözlerine gülerek “Doğrudur gerçekten. Ben yolu mu şaşırmış koçerim” diyordun. Evet yoldaş senin yolunu şaşırmak daha güçlü bir birliktelik içindi. Güçlü birliktelikler sevgiyle sağlanırdı. Sen biliyordun güzeli anlamak, yaşamak gerçek sevgidir, Sen ülkeyi, gerillayı, dağı, yaşamı seviyordun. Gerillacılığın en güzel yanının acıları, zorlukları olduğunu belirtirdin, kendini zorluklara hazırlardın.

Coğrafya üzerine araştırmalarını bir grup arkadaşla yapıyordun. Çalışma esnasında bir arkadaş hazırladığı konuyu anlatırken gülmüştün. Buna arkadaş çok içerlenmiş, “heval bana niye güldün” demişti. Sen bu sözler üzerine kızarmış, utanmıştın. “Ben sana nasıl gülerim, sen benim yoldaşımsın. Sen benim gerçekliğimsin. Ben, anlatma sırasında kendini çok zorlamana, rahat olmayışına baktım da kendimi gördüm, ona güldüm” demiştin. Sen üzerine düşen bir şeyi çok incelikli araştırır, iyice öğrenir öyle anlatırdın. O günden sonra da arkadaşın tüm konularına onunla birlikte hazırlanmış, arkadaşını güçlendirmeye çalışmıştın. Hiçbir zaman kendi gerçekliğinden kopmamıştın. Hep halkı, ülkeyi yaşıyordun. Seni saf, doğal kılan da buydu.

Mahkemenin olduğu gün, tüm arkadaşlar umutla beklemiştik. Akşam olup koğuşa geldiğinde çok sevinçliydin. “Tahliye oldum” demiştin. Tüm arkadaşlar etrafını sarmıştı. Tüm tahliyelerde olduğu gibi, o gün de seni kıskanmıştık. Herkes gülüşüyle, sarılışıyla sana bir şeyler anlatıyordu. Her zaman olduğu gibi senin gibi senin için de halaylar tutmuş, “Lexe gerilla lexe”, “Em hemu Apocine” türkülerini söylemiştik. Sıra vedalaşmaya gelmişti. Vedalaşma değildi, başlangıçtı aslında. Devrimin bir mevsizinden bir başka mevsizine, yaşama, savaşa, dağlara, özgürlüğe yolculuktu. Arkadaşların önüne çıkmıştın. Her tokalaşma, her gülüşte sana yükleniyordu tüm şehitlerin sorumluluğu, acısı... Sevdayı sen taşıyacaktın dağlara... Seninle yeni bir umut ekiliyordu. Savaşa yeni bir yaşam sunuyorduk, zaferin yolunu aç-

maya çalışıyorduk. Yani yaşamla yaşam alanı açmaya çalışıyorduk. Sen bu bilinçte, kararlılıktaydın.

Herkesin duygularını anlıyordun. Pratiğe çıkıyordun, süreci biliyordun. En önemlisi de yaşamı keşfetmiştin. Yaşamı, keşfetmek en büyük sevgidir. O an sevgi yaşamak, yaşama kararı vermektir. Büyük sevgilerin bu coğrafyada boy vermesi yoğun bir emek ve yüce savaşımmlarla gerçekleşebilirdi. Hele bu geleceği belirleme savaşıysa, “Sevgimizin, bağlılığımızın, yaşamı yeniden yaratmanın savaşımıysa” fazla söze gerek yoktu, bunu çok iyi biliyordun. Heyecanlanmış, etrafına bakmış yalnızca “ben savaşa gidiyorum” demiştin.

Baharın tüm sıcaklığıyla ısıttığı, yaşamın canlanmaya başladığı bir ayda seni yolcu etmiştik güzel ülkemize. Hepimizin özleminde kendini çoğaltmak, hepimizin sevgisini, özlemini dağlara bezemen için. O dağdan o dağa gidecektin. Hepimiz seninle birlikte olacaktık. Çünkü her birimizden bir parça götürmüştün güzel ülkemize. Kendini bir yıllık zından yaşamından sonra Amed’de gerillayla buluşturmıştın. Haberin gelmişti bize. Mizbah, Serhat olmuştu. “Kaybettiğini kaybettiğin yerde bulmanın” sevinciyle Andok’ta, Ko Spi’de, Berbihivde, Dorşin’de, dolaşıyordun. Bir gün elimize ulaşan Özgür Kadın dergisini okuyorduk. Bir gerilla grubunun resmi vardı. Sende içlerindeydin. Artık ezikliğin yoktu. Çok mutluydun. Tüm arkadaşlar bir an önce resmine bakmak için heyecanlanmış, dergiyi bir birimizin elinden çekiyor, sana bakıyor, seviniyor, gülüyorduk. O gün yine gündemimiz sendin.

Hep seninle birlikte yaşıyor, o fotoğraf karesinde kendimizi görüyorduk.

O anda görmeliydin, Amed'i bilen tüm arkadaşlar senin Kelê'ye kesin çıktığını anlatıyorlardı. Kelê, şirin ülkemizin tüm güzelliğini bağrına toplayan doğal kale. Kelê Kulp-Sason-Hazro üçgeninde yer alan tarih. Tüm zorda kalmışları koruyan, bağrına basan mesken. Ermenileri, eşkıyaları, zulümden kaçanları ve gerillaları, gerillayı koruyan ana. Düşmana yar olmamış farklı mekan. Farklı diyoruz, çünkü sadece Kelê tüm kayalarının altını doğal mağaralara dönüştürerek insanları, insanlığı, halkları, umudu korumuştur zulümden. O bölgede sadece Kelê'nin içinde güzelim badem ağaçları yetişirdi. Sadece Kelê'nin kutsallığına inanılırdı. Ziyaret olarak kabul edilirdi, zulme geçit vermediğinden. Sadece orada behiv ağacına dilekler dileni-

yor, hele hele dilek kuyusunda varolan sadece ve sadece beyaz ve siyah taşlar adeta karanlıkla aydınlığın temsilcilerini gösterir niteliktedir. Dilek kuyusundan taş çekmek için el atan yüreği kirli, kirletilmiş olanların taşları hep siyah çıkar. Oysa senin hepimizin yerine dilekte bulunup beyaz taşı çektiğini biliyoruz. Çünkü aydınlığın, geleceğin, umudun, yaşamın savaşçısıydın. Kelê'nin, zulme karşı koruyucu ananın sana siyah taş çektirmeyeceğini iyi biliyoruz. Kelê'ye Kulp tarafından bir tarihe tanıklık eden aşınmış merdivenlerden çıktığını ve hepimiz için "Kral kızı çeşmesi"nden kana kana su içtiğini biliyoruz. Bu yüzden artık hiç susamıyoruz. Kelê'nin en yüksek yerine çıkıp ayaklarının altında uzanan Kulp'u, Hazro'yu da izledin mi, bilmiyoruz, ama bildiğimiz tek şey var; Kelê'nin tam karşısında Tiltêfê köyünde girdiğin çatış-

mada dört yoldaşınla birlikte ölümsüzleştiğin ve Kelê'nin TC'nin zulmüne bir kez daha tanık olduğudur. Kelê senin toprakla buluştuğun yerde sana sitemde bulunmuştur, bana sığınmadın diye. Ama sen özgürlük savaşçısıydın. Bir o dağda, bir bu dağdasın...

Biliriz Serhat heval; koçerleri ne bir ev, ne bir köy, ne bir şehir zaptedemez. Koçerlerin vatani sınırsızdır. Yaşamları bir gerilla gibidir. Ulu bir dağ, engin bir vadi ya da yeşilin fişkırıldığı her bir toprak parçası... Kısacası ülkemizin bütün dağları.

Ve biliyoruz ki, sen her gün, her saat, her dakika ülkemizin dağlarında, ülkemizin her parçasında Serhat'ta, Botan'da, Amed'de özgür bir koçer olarak dolaşmaktasın. Çünkü her yoldaşımız senden bir parça taşımakta. Ne mutlu sana heval...

Mücadele arkadaşları

Nizamettin Orhan Gazi KARTAL

“Üç kardeş, Üç yoldaş”

Bugün 21. doğum günün!
Dünyaya geldiğin gün, şehadetine ilişkin yazmak...

Hiç aklımda yok iken, az önce şimşek kıvılcımları içinde hatırladığım doğum günün 27 Mayıs 1980. Ailede doğum günü belli olan yalnız sensin.

Kalem avucumun içinde dönüp duruyor. Korkunç bir ağırlık var, adeta nefessiz bırakıyor, göz kapaklarıma kadar yansıyor. Diyorum kendime....

İçimdeki bir şeyler konuşan, yazdıran, “Yazmam gerekli” diyor. Yazmalıyım. Sorumluluk duygusu belki böylece biraz hafifleyecek.

Sen benim kardeşim, kanımın bir parçası, yoldaşımdın. Şimdi Kandil dağlarındayım **Orhan!** Sözleşmemizdeki yerin bir parçası...

Bugün dünyaya geldin! Ben beş yaşındaydım o zamanlar. Hayal meyal hatırımda. Ankara'daki kayısı bahçeli, mor üzüm ağaçlarının, sarmaşık dallı evinde dünyaya geldin. Sen dünyaya gelene kadar evin en küçüğü bendim. Şimdi ise sen.

Adın gündeme gelmişti. “Ne olsun?” Dünyaya geldiğin yıl, devrimci hareketlerin çalkantılı günleriydi. En büyük abimiz Aziz, sen dünyaya gelmeden kısa bir süre önce, o hareketli günlerde Ankara'da polislerle çatışmaya girmiş, vurulmuş, omzundan yaralanmıştı. Ardından yıllarca sürececek olan Mamak Cezaevi yaşamı başlamıştı. Senin adını Mamak Cezaevi'nde ziyaret görüşünde o veriyor; çok heybetli bir ad:

Nizamettin Orhan Gazi Kartal!

Biz sana kısaca *Orhan* diyoruz. Okul arkadaşların ise *Ni-*

✪ Adı, soyadı: **Nizamettin Orhan Gazi KARTAL**

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat-Mart 1998, Dörşin**

zam. Neden bu isim? Devrimciliğin o çalkantılı günlerinde yaşamını yitiren, çarpışarak şehit düşen biriydi *Nizamettin Orhan Gazi*, Senin gibi. Yeni bir insan, yeni bir toplum, dürüstçe, eşit bir yaşam için çıkmıştı yola senin gibi, hesapsızca her şeyiyle...

Hatırlıyorum da, henüz çok küçükken ne kadar da tombuldun, yanakların kiraz renginde, gözlerin zeytin, tenin buğday... Her gören seni öpücüklerle boğuyordu. Tombul olman şirinliğine daha bir tatlılık katıyordu; şipşirin oluyordun. Tıpkı en son '97 yılında, cezaevinde demir parmaklıkların arasında vedalaştığımız gün özgürlük diyarında bakışma sözleşmemizdeki gibi. Büyümüştün belki, 17'sin-

deydin artık, eskisi gibi tombulluğun da yoktu. Aksine “*çita gibi delikanlı*” olmuştun. Ama zeytin gözlerindeki bakışlar yine aynıydı. Tombul bebek saflığındaydı. Yani yine şipşirindin. Boy da atmıştın; 1.80'i geçmişti. Yoldaş gülüşü ile kahkaha atarak “*Seni geçeceğim yakında*” diyordun. Zeytin gözlerindeki ışıltı, gerillaya katılımının heyecanını ve kararlılığını gösteriyordu. Bu görüntülerle ayrılmıştık; sen özgürlük dağlarının yokuşuna, ben de özgürlük dağlarına hasret tutsak.

Veda ederken “*Üç kardeş; üç yoldaş, üç yeni insan olacağız*” diyordun, dağlarda buluşma sözleşmemizi kast ederek. Bunlar hatırımdaki son sözlerin.

Yıl '92 idi. Özgürlük arayışına önce *Serdar* başlamıştı. Büyük kardeşimiz, abimizdi o. Onun katılımı ikimizi de çok etkilemişti. Yaşamımız Ankara'da geçmişti. Birçokları gibi ailemiz Kürdistan'dan (Elbistan) göç etmiş, Ankara'ya yerleşmişti. *Serdar* da, sen de, ben de ülkemizden uzak Ankara'da doğup büyümüştük. O yüzden ta ki, *Serdar*'ın gerillaya katıldığı süreç kadar ülke gerçekliğinden, ulusal kimliğinden uzak, habersizdik. '92 yılıyla birlikte Kürdistan'da gelişen ulusal diriliş, Kürdistan'dan çok uzaklarda Ankara'da etkisini göstermişti. *Serdar* çok geçmeden “*Özgürlük diyarına gidiyorum*” diyerek vedalaşmıştı bizimle. Sen o zamanlar daha çok küçüktün, 12 yaşındaydın. Ortaokula yeni başlamıştın. Ben'de lise öğrencisiydim. Bir tanıma süreci başlamıştı böylece. Partiyi, Önderliği, halk ger-

çekliğini tanımaya başlamıştık. Elimize geçen gizli yayınlarla aileden habersiz yapmaya çalışıyorduk bunu. Senin en fazla ilgini çeken Serxwebûn gazetesindeki gerilla fotoğrafları oluyordu. O doğallığıyla, *“Abi biz de dağlara gidersek, bize de bu büyük silahlardan verirler mi?”* diyordun. Bunları söylerken zeytin gözlerin büyük bir merakla parlıyor, bebek saflığında gülümsüyordun. Gerilla resimlerini yanında saklıyor, babamdan gizli fırsatını bulduğunda bakıyordun. *“Bir gün benim de böyle silahlarım olacak, halkım için savaşacağım”* diyordun.

Zeytin gözlerindeki gülümseme geliyor aklıma seni her düşündüğümde. Zaten gülümsemek için her zaman bir neden bulurdun.

Bir süre sonra Serdar’dan haber gelmişti. Dersim dağlarındaydı. Dersim dağlarına Serdar’ı görmeye gitmiştik, Sen de bizimle gelmiştin. Hepimiz çok heyecanlıydık. Adeta yerinde duramıyordun Sen. Dersim’deydik. Yıl 1993. Köy evinde oturmuş, Serdar’ı ve onunla birlikte gelecek arkadaşları bekliyorduk. *“Ne zaman gelecekler?”* diye habire sorup duruyordun sabırsızlıkla. Sabırsızlık birkaç saati birkaç yıl yapmıştı. Hava kararır kararmaz köpek havlamalarının işaretiyle yaklaştıklarını anlamıştık. Gözlerimiz kapıda, nefesimizi tutmuş, bekliyorduk. Az sonra Serdar gülererek iki arkadaşıyla içeri girmişti. Özgürlük arayışı insanı ne de çok değiştiriyor; davranışları, hitabı, bilgi düzeyi gelişmiş, gözlerindeki bakışlar biçim kazanmıştı. Serdar’ın gerillaya katılmasının ardından tam bir yıl geçmişti. Kucaklaşmıştık, doyasya hasret gidermiştik. Senin ilgin bir süre sonra Serdar’ın yanında gelen genç bir gerillaya kaymıştı. Belli ki yaş itibariyle

yakın olmanız seni ona daha da yakınlaştırmıştı. Bir köşeye çekilip, genç gerillanın silahını da eline alarak, sohbet dalmıştınız. Yıllarca birbirini görmeyen iki eski dost gibi. Sen 13 yaşında, genç gerilla da 15’indeydi. En büyük etkilenmeyi o zaman yaşamıştın. Kararını da o zaman vermiştin. O duygu ve ruh haliyle, *“Ben de gerilla olacağım”* diyordun. Zaman ne de çabuk ilerliyordu. Serdar ve arkadaşlarının yuvalarına, dağlara; bizim de Ankara’ya dönmemiz gerekiyordu. Oysa ne sen, ne de ben hiç ayrılmak istemiyorduk. Ayrılırken Serdar, *“Bizim yaşamımız sevgi okyanusu gibidir, şimdi ayrılacak da hiçbir zaman ayrı değiliz”* diyordu. Bu sözlerden sonra onlar Dersim’in heybetli dağlarına, biz de Ankara’ya dönmüştük. Genç gerilla sana bir fotoğraf vermişti, gerilla fotoğrafı... Onu hiç yanından ayırmıyor, fırsatını bulduğunda bakıyor, gerillaya olan özlemini böyle gidermeye çalışıyordun. Her fırsatını yakaladığında, *“Ben ne zaman gerilla olacağım?”* diyordun. *“Biraz büyü, bilinçlen, partiyi tanı, ondan sonra”* diyordum Sana. Bu süreçte okuluna devam ediyor, sürekli sorular soruyor, okumaya anlamaya çalışıyordun. Anladıkça zeytin gözlerindeki ışıltı büyüyor, isteğin daha çok artıyordu. Büyümüştün artık, lise öğrencisiydin.

Artık sıra bendeydi. Özgürlük arayışı Serdar’dan sonra şimdi beni çağırıyordu. Yıl 1996 idi ve Balkanlara eğitime gidiyordum. Ayrılırken, *“Ne olur beni de götür”* diye ısrar ediyordun. Kızmıştın bana, biraz da küskündün. Yaklaşık bir yıl sonra metropollere çalışmalara gönderilmiştim. Aradan bir yıl geçmişti. Belli ki bu bir yılı iyi değerlendirmiştin. Partiyi, Önderliği tanıma düzeyin artmış, Cephe çalışmalarına başlamıştın. Lisede kurduğunuz komitede arkadaşlarını örgütleyor-

dun. Bu seni gerillaya daha da yakınlaştırıyordu.

Bir süre sonra yakalanmış, cezaevine girmiştim. Cezaevine girmeme belki de benden daha fazla öfkelenmiş, üzülmiştün. Kesinlikle her hafta ziyaretime geliyor, arkadaşlarla tartışıyordun. *“Artık yeter! Ailenin, okulun daha fazla vereceği bir şey yok, daha fazla kalamam burarlarda; özgürlük diyarına, gerillaya ulaşmalıyım!”* diyordun. Arkadaşların metropol çalışmalarında kalmada ne kadar ısrar etiyse de, sonunda senin gerilladaki ısrarın galip gelmişti.

Yıl ’97’nin ekim ayıydı. Olağan ziyaretimize gelmiştin. Ayağında bir dağ ayakkabısı, sırtında su geçirmeyen hafif bir dağ parkesi, zeytin gözlerin her zamanki gibi çocuk saflığında ıslıl ıslıl.

“Gidiyorum özgürlük diyarına, cezaevinden çıkar çıkmaz Seni de bekliyoruz. Sen, Ben, Serdar; üç kardeş, üç yeni insan, üç yoldaş olarak buluşacağız. Büyüğe bir gerilla ateşi yakarak, derin sohbetlere dalacağız” diyordun. Demir parmaklıkların arasından sana ulaşabilsem, sarılıp doyasya kucaklayabilseydim. Gözlerimiz buluşuyordu ancak, onlar kucaklaşıyordu. Zeytin gözlerinde ayrılığın hüznü, katılımın coşkusu yan yana duruyordu. Duygular iki renge bürünmüştü. Bu son görüşmemiz, son sözler, son bakışmaldı. Ardından çıkıp gitmiştin, bulma umuduyla özgürlük arayışına...

Orhan ’97’nin ekim ayında Batman’dan gerillaya katılmıştı. Ondan birkaç ay sonra ben de tahliye olmuştum. Sözleşmemizdeki o anı yaşamak için umut ediyor, o anı her düşündüğümde çocuk gibi heyecanlanıyordum. Üç kardeş, üç yoldaş, üç yeni insan olacaktık. Özgürlük diyarının herhangi bir nokta-

sında buluşacak, o duyguyu beraberce yaşayacaktık.

Serdar ve Orhan'dan sonra ben de ülkedeydim artık. Yıllarca seni sordum Amed'den gelen arkadaşlara. Haber alamıyordum senden. Kod adını bilmiyordum, ancak tarif edebiliyordum. Bu da senden haber almayı daha da zorlaştırıyordu. Serdar'dan haber alıyor, notlaşıyordum. Serdar'a yazdığım her notta sözleşmemizi hatırlatıyor, kendisini hazırlamasını söylüyordum. "Üç kardeş, üç yoldaş, üç yeni insan olacağız" diyordum. Senden hala haber alamamıştım ama umudumu koruyordum, sözleşmemizdeki o anı bir an önce yaşamak istiyordum.

Yıl 2001'in ortalarıydı artık. Serdar ile görüşmeyeli yedi, seninle ise dört yıl olmuştu. Yılların özlemi ve konuşacak çok şey vardı. Serdar ile her geçen gün yakınlaşıyor, haberini alıyordum.

Ve o an... Sözleşme anı. Tesadüfen gerçekleşiyor. Aynı konuşmalarımızdaki gibi. Özgürlük diyarının herhangi bir noktasında karşılaşıyoruz. Serdar ile büyükçe bir ateş yaktık, gecenin karanlığını aydınlatan.

Bir yandan çayımızı yudumlar-ken, bir yandan da gecenin karanlığını aydınlatan, dans eden alevlerin içinde sohbet dalıyoruz. Belli ki Serdar bir şeyler söylemek istiyor, söyleyemiyordu. Boğazı düğümlenmişti adeta. "Orhan'dan hiç haber alabildin mi?" diye soruyorum. Cevap vermiyor. Buğulu gözlerle bakıyor sadece. Anlıyorum bir şeyler olduğunu. Israr ediyorum ve konuşmaya başlıyorum: "Orhan Amed'de askeri eğitim gördükten sonra '98 Şubat-Mart ayında Dorşin'e geçiyor." Kod adını öğreniyorum: "Mahir" Serdar'ın kimlikteki adı. Bunu söylerken çok zorlanıyor; "Benim adımı takmış" diyor. Serdar konuşurken adeta beynimde şimşekler çakıyor. Serdar konuşmasına kesik kesik devam ediyor: "Dorşin'de Şubat-Mart ayında yolların açılmasını beklerken, 6 arkadaşı ile beraber şehitler kervanına katılıyor..."

Arkadaşları Orhan'dan delidolu, sürekli anlamaya çalışan, anladığını yapan biri olarak; ayrıca moralinden, zeytin gözlerinin yoldaş gülüşünden, gözlerindeki ışıltının saflığından bahsetmişler.

Hayalindeki gerillayı doyasıya yaşayamadan, henüz yeni başlamışken, çok erkenden... Ağır gelen işte bu...

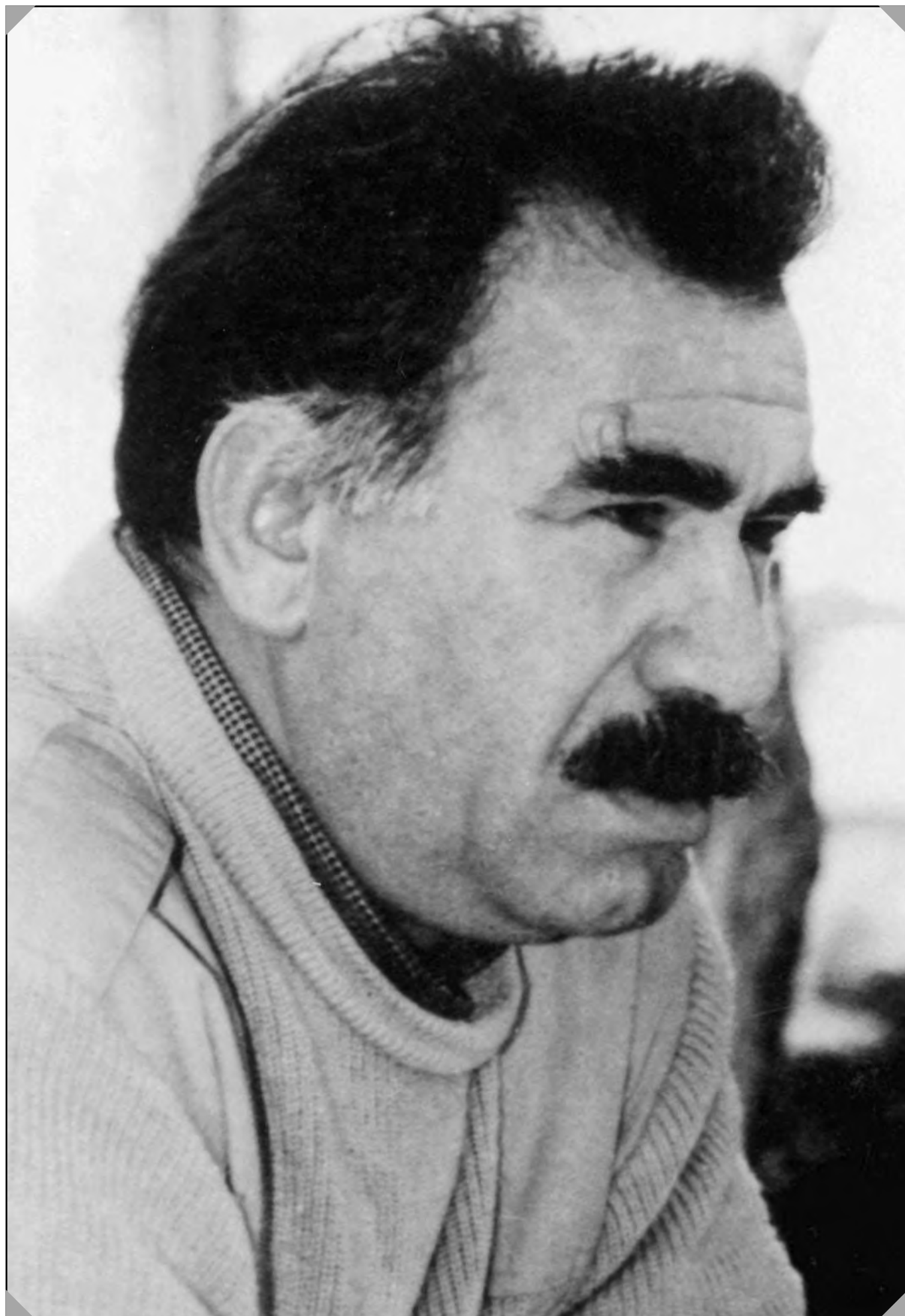
Aradan üç yıl geçmişti ve biz yeni öğrenmiştik. Sözler kesiliyor. Serdar ile birlikte gecenin karanlığını yırtan, dans eden alevlerin içinde kayboluyoruz. Alevlerin dansı içinde sen de dansa tutuşmuşsun, bizimlesin. Ateş dansının her noktasında sen beliriyorsun. Sen şimdi her yerdesin; kanımda, yüreğimde...

*Özgürlük mavisinde
Gökyüzünün sonsuz mavisinde
Dağların en zirve noktasında
Yeşilin her tonunda
Doğan güneşin sıcaklığında,
kızılığında...*

Sen yoksun diyemiyorum. Artık sözleşmemizdeki o anı, her gün her an yaşıyorum. Bıraktığın kutsal anıya sahiplenmek ve sonuna kadar bağlı kalmak bilinciyle...

*Mücadele yoldaşları adına
Tayhan*

Erzurum Eyaleti 1997-98

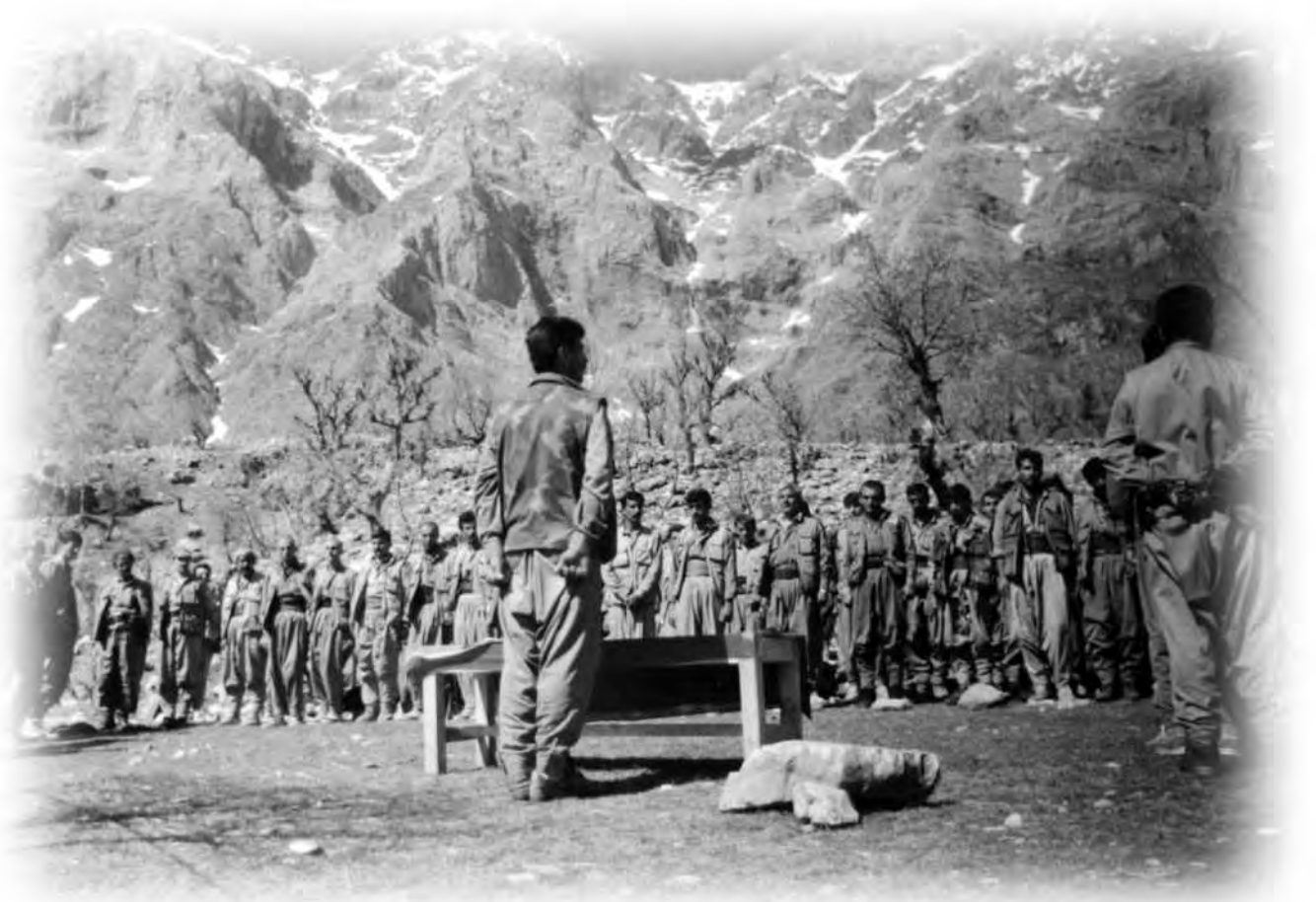
içindekiler

1997 Şehitleri

Erzurum Şehitleri	474
Sadrettin ERİŞ (Mustafa)	487
Kığı-Yedisu Şehitleri	489
Latife ÇELİK (Şinda Rubar)	492
Alişan	494
Ali SAKULOĞLU (Bager)	495
Cihan KORKMAZ (Garzan)	496
Hatice ... (Zelal Kasım)	497
İhsan MERİÇ (Harun)	498
Nadire KAL (Dilan Bingöl)	499
Rojda	501

1998 Şehitleri

Erdal GÜLTEKİN (Piling)	503
Gökmen BİÇEN (Metin)	505
İdris AKSU (Nasır)	506
Sakine SARIKAYA (Gülistan)	507
Vecettin TİMURTAŞ (Şoreş)	508
Sefa YELKANAT (Serhat)	509

Erzurum Şehitleri

Gerillanın sesi Peri'nin efsanesi

Eyaleti ikiye bölen Peri nehri, doğayla müthiş bir uyum içerisinde kıvrıla kıvrıla akıyor, dağları, ovaları ve ormanları aşarak, kimi zaman çılgın bir at gibi şaha kalkarak, kimi zaman da nazlı bir gelin gibi akıp gidiyordu. Munzur nehriyle birleştğinde sanki büyük aşkına kavuşmuş gibi dolup dolup taşıyordu. Yani sevincine diyecek yok gibiydi...

Peri nehri nelere tanık olmamıştı ki. Kaç bin yıldır bu coğrafyada akıp gittiğini belki çoğu kimse bilmezdi. Canlı bir varlık gibi, her türlü zulüm ve barbarlığa tanık olmuştu. Tıpkı şimdi olduğu gibi...

Peri nehri Kürdistanlı çocuklara benziyordu. Onun bu çocuksu güzelliğinden dolayı Peri diyorlardı. Çünkü Peri nehri her Kürt gencinin rüyalarına girdiğinde, nazlı bir peri olup çıkardı. Yani nice düşler kurulurdu onun için. Onun nazlılığı, onun güzelliği dillere destandı. Peri güzeldi. Peri inançtı, sığınaktı, Peri gerilla için her zaman yaşanması ve unutulması mümkün olmayan büyük bir aşktı. Peri büyük bir zümrüt güzeliydi. Hiç kimse, ama hiç kimse Peri'nin akan güzelliğini durdurmazdı.

Dürbünle bakıldığında çok uzaklarda birçok köyün olduğu fark ediliyordu. Ama hepsinin harabeye çevrilmiş bir hali vardı. Hele bir tanesi vardı ki, güzellikte dillere

destandı. Neydi o köyün ismi? Evet Xaneperi, Xaneperi...

Bir de Peri vadisi görülmeye değerdi. Evet Peri nehri gibi Peri vadisi de gerillaya kucak açmıştı, tıpkı bir ana gibi... Yıllarca hiç usanmadan, kırılmadan, üzülmeyen, cimrilığe kapılmadan ve korkup ürkmeyen gerillaya kol kanat açmıştı. Bir ana, bir yar sıcaklığına sahipti. Peri vadisi bazen öylesine bir sessizliğe bürünürdü ki küçük kuşların cıvıltısı birbirine karışarak bir müzik senfonisini andırırdı. Çeşit çeşit kuşlar her bir ağızdan, ama müthiş bir uyumla şarkı söylerler, Peri vadisini neşeyle doldururlardı. Bütün gerillalar hayranlıkla izlerdi Peri vadisini ve Peri nehri. Ülkemizin cennet parçalarından birisinde olmak, orada yaşamak sonsuz bir mutluluktur gerillalar için. Ve buraya en büyük değeri de gerillalar veriyordu. Kanlarıyla suluyorlardı bu cennet vatan parçasının topraklarını ve kanla, emekle büyüyordu ağaçlar, çimenler...

Peri vadisi Kiğı, Yedisu hattına doğru uzanıyor, daha sonra da Kızılmecit, Kelxas vadileriyle kucaklaşıyordu. Her köşesinin ayrı bir güzelliği, ayrı bir görüntüsü vardı. Bazı yerler sarp kayalarla çevrelenmiş, bazı yerler yemyeşil, bazı yerler orman, bazı yerler ise toprağın çeşitli renklerinde cırlıçılaktı.

Ama Peri vadisi bütün bu güzelliklerle birlikte düşmanın vahşetini de bütün çıplaklığıyla görmüştü. Yakılan orman-

ları, yıkılan köyleri, sürgün edilen insanları, doğayı mahfeden silahları, bu yüzden göç eden canlıları, kimyasal silahlarla öldürülen gencecik gerillaları...

Artık eteklerinde köyler kalmamıştı. Bu köylerin kenarında, harman düzlüklerinde ağlayan ve oynayan çocukların sesleri duyulmayacaktı. Artık koyun ve kuzuların melemelerini de duymak mümkün olmayacaktı. Beriler beriye, şivanlar da koyun otlatmaya gidemeyecekti. Hatta eskiden çok uzaklardan havlayan köpek sesleri de duyulmayacaktı.

Tek kalan gerillalardı. Bu toprakları sahiplenene, ona değer veren ve ölümüne burada kalmayı göze alan sadece ve sadece gerillalardı. Köyler yakılıp yıkılmıştı, ama gerillanın özgürlük yürüyüşü bitmemişti Peri vadisinde ve hep birlikte senfoni şefinin bir işaretleriyle aynı ağızdan özgürlük şarkısını haykırıyorlardı. Peri de haykırıyordu: "Ben gerillayım" diyordu. Özgürlük şarkısı yankılana yankılana Peri vadisinin sert kayalarına çarparak gökyüzüne karışıp yayılıyordu.

Ülkemin ve halkımın özgürlüğü, demokratik ve kardeşçe bir yaşam için, bu cennet vatanın her karış toprağına kanlarını döken ve kanlarıyla bu vatan topraklarını sulayan binlerce şehidin unutulmaması için ve ayrıca yanı başımızda şehit düşen ve binlercesi şehadet mertebesine ulaşan şehitlerimize bağlı kalmanın bir gereği olarak 1997 Nisan

ayında Peri vadisinde Türk ordu güçlerinin sayısal ve teknik üstünlüğüne, her türlü zorluğa ve imkansızlığa karşı iradele-riyle mücadele eden, bilinmezleri bilir, olmazları olur hale getiren Parti Önderliği'ne, partiye, inanç, bilinç ve bağlılık temelinde, her türlü fedakarlığa katlanarak ve bir kez daha savaş tarihimizde emek kahramanlığının yüceliğini göstere-rek, kararlılık boyutuyla hiçbir ikircikliğe düşmeden ve kahramanca günlerce ve saatlerce direnip savaşarak şehit düşen bu yoldaşların o sürecini karesi karesine yazıya döküp anlatmasam da, vicdanımın bana yüklediği sorumluluğumun bir gereği olarak anlatmak ve yazmak istiyorum.

1996-97 kışına girmek üzereydik. Şimdiden kışın çok zorlu ve çok sert geçeceği belli oluyordu. Bizim bölük 70 kişiydi. Özellikle komutanlarımız "bu yıl iyi bir üslenme yaparsak ister kış çok sert geçsin isterse özel savaş güçleri üzerimize gelsin çok fazla sorun değil" diyorlardı.

Bu temelde Peri vadisine bir bölük güçle üslenmiştik. Genel anlamda Erzurum kışını anlatmaya gerek yoktu sanırım. Bir halk deyişi var. "Erzurum'da kış ne kadar da dinsiz imansızdır" derler. Gerçekten de Erzurum'un kışını gören ve Erzurum fırtınasına kapılanlar aynı kaniya varırlar hep. Çünkü söylenenlere bakılırsa -ki gerçekten de öyledir- kedi bir damdan diğer dama atlar-ken havada donup kalacak kadar soğuktur. Ayrıca en büyük savaş orduları bile Erzurum kışına takılmışlar, yüz binlerce kayıp vermişlerdir. Enver Paşa'nın komutasında sefere çıkan Türk askerlerinin yüz binlerce-

sinin Sarıkamış'ta donarak öldüğü tarih sayfalarında ibretle anlatılmaktadır. Yine Büyük İskender ordularının da Sarıkamış'ı geçemediği bilinen bir durumdur.

Kış eğitim çalışmalarımız belli bir doğrultuya kavuşmuştu. Mart ayıyla birlikte eğitimin sonlarına doğru yaklaşmıştık. Bir de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşıyordu. Bu anlamlı günü kutlamak için hazırlıklarımız vardı. Moral hazırlıklarımız devam ederken, helikopterler çok yakınlarımızdan geçiyor, alanı kontrol ediyordu. Son on gündür helikopterlerle havadan kontroller artmıştı. Herhalde özel savaş güçleri bizim kokumuzu almış olacak ki, son günlerde kontrol uçuşları yoğunlaşmıştı. Biz de yönetim olarak bir durum değerlendirmesi yapmıştık. Toplantımızda, şu an bir operasyon yapılmasının fazla mümkün görülmediği, ama kısa bir zaman içerisinde olabileceği, bu yüzden tedbirlerin alınması ve hazırlıklı olunması gerektiği kararlaştırılmıştı.

8 Mart günü için hazırlanan

moral için tüm arkadaşlar gereken duyarlılığı gösteriyor katılımda bulunuyorlardı. Bizim açımızdan sanki yaşamın, mücadelenin hiçbir yoruculuğu ve zorluğu yokmuş gibi hangi arkadaştan ne istenilirse, hemen katılır onu yapardı. En yeteneksiz olan arkadaşlar bile moral günlerinde sunacak bir şeyler bulur, arkadaşlarını kırmazdı. Aynı zamanda bu moral günü birçok arkadaş için baharın ilk ve son morali oluyordu...

Kürdün yaşamında bahar bir isyan ve başkaldırıdır. Her zaman da böyle olmuştur. Aksakallı Şex Said önderlikli isyan da aynı gerçekliği anımsatır Kürt insanına. Yine Dersim'de Seyit Rıza önderlikli başkaldırı da baharın uyanışına denk gelmişti. Şimdi de her şeyin yeniden döllendiği, her şeyin kendini yenilediği güzel bir mart gününde bulunuyorduk. Arkadaşların sevinçli bahar aylarında karların erimesiyle kabaran ve coşan nehirlerle benziyordu. Ve hangi arkadaşın gözlerine bakılsa, bütün gözlerin çıkmak çıkmak olduğu görülüyordu. Ba-

harın gelişini muştulayan rengarenk çiçekler misali, arkadaşların yüzünde de Kürdistan çiçekleri açmış gibiydi, hele gülümseyişleri görülme-ye değerdi.

Öğle olmuştu artık. Yemeğimizi de yemiştik. Öğleden sonra yaklaşık 30 arkadaş göreve çıkmıştı. Üç arkadaş ise daha farklı bir göreve gönderilmişti. Her zaman olduğu gibi, göreve çıkan arkadaşlar döndüklerinde, bir hayli yorgun olurlardı. Bundan dolayı da arkadaşların hazırlıklarını noktada kalan diğer arkadaşlar yapardı. Sabaha doğru döneceklerini bildiğimiz için arkadaşları akşamdan beklemeye başlamıştık. Ancak farklı yere giden üç arkadaş saat bir de geri gelmişlerdi. Bu arkadaşlar Kiğı yakınlarında Türk ordu güçleriyle karşılaştıklarını ve çatışmaya girdiklerini söylüyorlardı. İlk duyduğumuzda şaka yaptıklarını düşündük, yani inanmamıştık. Ama daha sonra inanmak zorunda kaldık. Çünkü gerçektir. Kampta kalan arkadaşlar acil durumdan dolayı intişara çıkmıştı. Ayrıca kampta fazla olan eşyalar uygun bir şekilde saklanıyordu.

Her an Türk ordu güçleri bulunduğumuz alana gelebilirdi. Çünkü artık buralarda olduğumuzu anlamışlardı. Ama noktayı kesin tespit etmeleri zordu. Mecburen her tarafı arayacaklardı. Bekleyişimiz çok uzun sürmedi. Belki tesadüf belki kaderin bir cilvesi olarak Türk ordu güçleri kampa kadar sokulmuştu. Ve ilk çatışma 9 Mart günü çıktı. Hazırlıklı olduğumuz için ilk vuran biz olduk ve çatışma akşama kadar devam etti. Arkadaşlar iyi mevzilendikleri için hem Türk ordu güçlerinin saldırısı etkisiz kılınmış ve

hem de iyi vurulmuştu. Vadi baştan başa silah sesleriyle çınılıyordu. İlk vuruşun güçlü olmasından dolayı paniğe kapılan özel savaş güçleri daha sonra kendilerini toparlayarak, daha kapsamlı bir saldırıya başlamıştı. Ama etkili olamıyorlardı. Bu yüzden hava desteği istemişlerdi. Hem havadan hem de karadan akşama kadar süren saldırı, hiç bir sonuca ulaşmamış, kaybımız olmamıştı. Bu durum sevindiriciydi. Türk ordu güçlerinin ise birçok ölü ve yaralı vardı. Akşam havanın karanmasıyla birlikte, hazırlıklarımızı tamamlayıp kampı terk ettik. Operasyonun kapsamını bilmemekle beraber alanda kalmak daha tehlikeliydi. Diğer gün güçlerimiz savunmalı bir biçimde uygun bir alanda mevzilenmişti. Pülümür'e doğru mevzilenen ve Herbiji arkadaşın başında bulunduğu gücümüz, üzerine gelen özel güçlerle tekrar çatışmaya girmek zorunda kalmıştı. Operasyon kapsamıyla şıyordu. Hem havadan hem de karadan oldukça organize bir saldırı vardı. Birçok stratejik alan tutulmuş, tepelere de indirme yapılıyordu. Öğleden sonra duruma ilişkin yönetim toplantısı olmuştu. O gün bu toplantıda alınan karar çerçevesinde, bir hareketli birlik İsmail arkadaşın denetimi altında alanda kalacak, diğer iki birlik ise, alanı terk ederek Yayladere bölgesine geçecekti. Hazırlıklar da hemen başlamıştı. Hava kararlamak üzereydi. Hazırlıklar tamamlanmıştı. Hem koşulları, hem de alanın uzaklığını değerlendirdiğimizde bir hayli zorlanacağımız bir yolculuğa başlıyorduk.

Karanlıkla beraber silahlar susmuş, vadiye müzmin bir sessizlik hakim olmuştu. Ses-

sizliği insan beyninin içinde bile hissediyordu. Gece ise daha da müthiş bir sessizliğe bürünmüştü. Nefes alıp vermek bile bir ustalık işini gerektiriyordu. Biz yürüyüş düzeni alarak karşıdaki karlı ve yüksek dağlara vurup yürümeye başlamıştık. Gece sessizliği üst üste atılan havan toplarıyla bozuluyordu. Ama bunlar bizi korkutmuyordu. Çünkü geceye hakim olan gerillanın yüreğindeki cevherdi.

Biz ise hiç durmadan -havan topları hiç umurumuzda değildi- kara bata kalka yüksek tepeleri aşıyor, en yükseğe doğru ilerliyorduk.

Doğaldır ki, açlık ve susuzluğu hissetmiyorduk bile. Ama savunma için geride bıraktığımız İsmail arkadaşın birliğini hiç ama hiç unutamıyorduk. Bizler İsmail arkadaşın kararlılığına ve tecrübelerine inanıyorduk ve güveniyorduk. Bundan ötürü hareket halinde olan güçlerimizi istenilen yere ulaştırıp daha sağlam ve daha güvenilir bir yerde üslenmesini sağlamamız gerekiyordu. Böylesi durumlarda insan iki parçaya bölünüyordu. Bir tanesini geride kalan arkadaşlar birlikte bırakıyor, bir tanesini ise içinde bulunduğu gruba veriyordu. Kişiye kalan ise sadece yoldaşlarına ve mücadeleye duyduğu sevgi ve bağlılıktı...

Yorgunluğa rağmen inançla, azim ve kararlılıkla yürüyorduk. Rüzgar öylesine keskin ve öylesine hırçın esiyordu ki, kimi zaman soluk almada bile zorlanıyorduk. Saatler ilerledikçe yoruluyor, ayaklarımız ve ellerimiz tutmaz oluyordu. Ama biz durmadan, düşe kalka da olsa yürüyorduk. Sabah olmuştu artık. Fakat, henüz yerimize ulaşamamıştık. Gece yü-

gerekiyordu. Çünkü yanımızda yaralı arkadaşlar vardı. Karadan ayakları yandığı için yürümekte ve hareket etmekte zorlanıyorlardı. Havanın kararmasıyla birlikte Kızılırmecit, yani daha önce manevra yapıp geldiğimiz alana gidecektik. Böyle bir karar alınmıştı. Kararı yerine getirmeliydik. Bu temelde yürüyüş tekrar başladı. Qir vadisini geçtikten sonra, Hendif suyuna inerek yaklaşık üç saat yürümüştük. Hemen hemen tüm arkadaşlar boğazına kadar ıslanmıştı. Her taraf kar olduğu için suyun güney yamacından hafif bir kara parçası görünüyordu. O gün orada kalmayı uygun gördük. Başka çaremiz de yoktu.

Bugün martın son günüydü, yaklaşık 15 gündür Türk ordu güçleriyle kovalamaca oynuyorduk. 15 gün içinde yüzlerce kilometrelik yol kat etmiştik. Yine de kovalamaca oynamaya devam ediyorduk. Türk ordusu bizim açımızdan stratejik olan tüm alanları tutmuş, bazı noktalarımıza girmişti bile. Akşam yolumuzun üstünde olan köye girip, erzak alıp geçmeyi düşünüyorduk. Köye girip çıktuktan sonra öncümüz yolu kaybetti. Tahminen 2 saatten fazla bir süre bir oyana bir bu yana dolandık durduk. Daha sonra tekrar köye dönmüştük. Bir dereye girerek uzun bir süre yürümüştük. Derenin sonunda önümüzde iki ev görünmüştü. Her türlü riski göze alarak, burada kalmaya karar verdik. Evde kalmak hepimizi tedirgin ediyordu, ama gerçekten yapabileceğimiz bir şey yoktu. Hepimiz çok yorgun olmamıza rağmen hiçbirimizin gözüne bir damla uyku girmiyordu, yatamıyorduk. Ne talihsizlikler

ki, özel savaş güçleri izimizi fark edip, hareketlerimizi denetim altına almıştı. Hep peşimiz sıra geliyorlardı. Alandan yeteri kadar uzaklaşamadığımız için her an bir çatışma durumu yaşanabilirdi. Evlerden çıktıktan sonra çok fazla yol kat edememiştik. Bulunduğumuz alanda sadece iki küçük tepe vardı. Çevrede bodur ağaçlar olmasına rağmen arazi büsbütün çıplaktı.

Gülistan ve Sait arkadaşların mangaları Sivgelik karakoluna doğru uzanan sırta mevzilenmişti. Sait arkadaş gerçekten güçlü ve dinamik bir arkadaştı, gerçek anlamda savaşçı özelliklere sahip bir insandı. Gülistan ise cesaret yönüyle Sait arkadaşı tamamlar bir özelliğe sahipti. Serhatlı Agit arkadaşın mangası hemen üstümüzdeki tepayı tutmaya gitmişti. Saat on bir sularıydı. Ortama bir sessizlik hakimdi. Çevremiz çepe çevre kuşatılmıştı. Sanırım özel savaş güçleri görüntü almış, yerimizi öğrenmişti. Önce tanklar gelmişti. Ama daha sonra tanklar geri çekilmeye başlamıştı. Bu durum bizi şaşırtmıştı. Aca-ba tanklar neden geri çekildi demeye kalmadan gökyüzünde büyük bir uğultu duyulmaya başladı. Böyle bir şeyi ilk kez görüyordum. Bir helikopter konvoyu hızla bize doğru ilerliyordu. Ufuktan küçük sineklere benziyorlardı. Ama gittikçe büyüyordu görüntüleri. İlk sayıları sekiz iken daha sonra on ikiye yükselmişti. Dört bir yana indirme yapıyordu. Agit yoldaş ve mangası pür dikkat kesilmiş, çatışmaya hazırlanıyorlardı. Fırsatını bulduğu anda saldırıya başlayacaktı. Zaten bu konuda bir hayli usta sayılırdı. BKC'sini kayalığa da-

yamış, özel güçlerin hareketini milimi milimine izliyordu. Tam bu sırada Agit yoldaşın BKC'si konuşmaya başladı. Yer yerinden oynuyordu sanki Agit yoldaşın attığı naralar ta bize kadar geliyordu. Ama özel savaş güçleri bu konuda hazırlıklıydı. Hemen karşı saldırıya, -hem de kobralarla geçtiler. Kobralar çok seri bir tarzda Agit yoldaşın bulunduğu mevziye roket ve kurşun yağdırmaya başlamıştı. Ama Agit yoldaşın BKC'si hiç susmuyordu. Kobralar varolan bütün güçleriyle tepayı bombardımana tutuyordu. O anda yüzümü avuçlarıma içine aldım. Bakmak istemiyordum o tarafa. Çünkü bu kadar roket ve kurşundan sonra kayalar bile paramparça olmuştu. Her taraf toz duman içerisinde kalmış, göz gözü göremeyecek durumdaydı. Her şeyden önemlisi de bütün bu olay gözlerimizin önünde cereyan ediyordu. Teknik canavarına gücümüz yetmiyordu. En büyük gücümüz olan gizlilik, şu anda mümkün olmadığına göre, yüreklerimizle savaşacaktık. Zaten özel savaş güçleri de böyle fırsatları bekliyordu. Gerillayı kendi istediği şartlarda yakalarsa, bütün gücüyle yükleniyordu ki, hepsini imha edebilsin. Ve biz öyle ya da böyle onların istediği duruma düşmüştük.

Kobralar bir an uzaklaşınca tereddütte gözlerimi tepeye dikerek, bir şeyler anlamaya çalışıyordum. Daha doğrusu bir umut ışığı görmek istiyordum, Agit'in BKC'sinden çıkacak bir ses. Ama Agit'in BKC'si susmuştu artık. O an anladım şehit düştüğünü. Askerler korkusuzca tepeye doğru ilerliyordu. Üç arkadaş ise

bize doğru geliyordu. Yanımıza geldiklerinde Özgür ve Baran arkadaşlar yaralanmışlardı. Hüseyin ve Agit arkadaşlar ise şehit düşmüşlerdi. Hüseyin tecrübeli bir savaşçı ve cesaret abidesiydi. Girdiği her eylemde kesinlikle başarılı çıkar ve korkusuzca mevzilerin üstüne giderdi. İşte ilk şehitlerimizi 2 Nisan'da böyle vermiştik. Artık Agit ve Hüseyin yoldaşlar bizimle değillerdi. Ama bizler onlara bağlılığımızın bir gereği olarak yemin etmiştik, bu mücadeleyi sonuna kadar götüreceğimize... Ve halende bu sözümüzün birer takipçisiyiz...

Çatışma akşama kadar devam etmişti. Hava kararınca daha önce kendi aramızda belirttiğimiz bir noktada buluştuk. Ve ardından manevraya başladık. Harekete geçtiğimizde, her yer nemli, gökyüzü ağır bulutlarla kaplanmıştı. Bundan ötürü kar oldukça yumuşamış, her adım atışta içine gömülüyor yürümekte zorlanıyorduk. Bu zorlanmamıza karşı yaralı arkadaşlarla birlikte yolumuza devam ediyorduk. Her zirveye yaklaştığımızda anlaşılmas bir sis çöküyordu başımıza. Bir söz var "Kurt dumanlı havayı sever." Kurt için bu ne kadar gerçek bilemiyorum, ama biz sisin çökmesine sevinmiyorduk. Çünkü yaralılarımız vardı. Sis sayesinde çatışma alanından uzaklaşabilecektik. Fakat yeni yağın kar yürümemizi engelliyordu. Herkes el yordamıyla yürüyordu artık. Çünkü önümüzü göremiyorduk. Yine yolumuzu şaşırmıştık. Karın yağışı bizi zorlasa da, yolumuza devam ediyorduk. Zaman kavramını da kaybetmiştik bir

bakıma. Çünkü sabah mı, akşam mı olduğunu bilemiyorduk. Hiç kimse de saatine bakacak durumda değildi. Yaklaşık bir saat daha yürümüştük ki, yaylalıkların içerisine girdiğimizi fark ettik. Mevzilerimizden çıktığımızdan beri bir saniye de olsa mola vermeden yürümüştük. Yaralı arkadaşlar devamlı kan kaybediyorlardı. Kar yaylaları tam kaplamıştı, bu bizim için bir tehlike olsa da gidilecek bir yer olmadığı için, küçük bir mağaraya girmiş ve ateş yakmıştık. Kar durmadan yağıyordu. Bu sayede biraz olsun dinlenebilmiştik. Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte hemen kalkıp hazırlığımız yaparak, tekrar yolumuza devam ettik.

10 Mart'ta ayrıldığımız Peri vadisine geri dönmüştük. Anlaşılan bu gün 3 Nisan'dı. Saat dokuz sularında Çomak köyüne ulaşmıştık. Dört gündür kimi zaman çatışarak, kimi zaman da manevra yaparak buraya ulaşmıştık. Mustafa arkadaşın talimatıyla Zelal arkadaşın komutasında üç arkadaşın konumunu ve düşmanın durumunu öğrenmek için keşfe çıktılar, diğer arkadaşlar ise ateş yakarak, ıslanan elbiselerini kurutup, yatmaya çalışıyorlardı.

Belli bir zaman geçtikten sonra Zelal ve diğer arkadaşların bize doğru geldiklerini gördük. Heyecanlı görünüyorlardı. Çünkü özel savaş güçlerinin alana yaklaştıklarını görmüşlerdi.

Büyük bir hızla bütün arkadaşlar mevzilenmişti. Yıkık evlerin arasında uygun bir şekilde dağılmış, doğal bir pusu oluşmuştu. Biraz olsun dinlenebildiğimiz için kendimize güveniyorduk. Ayrıca mevzi-

lenmemiz de iyiydi. Bu şartlarda özel savaş güçlerine güçlü bir darbe vuracağımızdan emindik. Bunun için hem heyecanlı hem de dikkatliydik. Şehit düşen arkadaşlarımızın intikamını alma imkanı doğmuştu. Herkes bu imkanı iyi değerlendirmek istiyordu. Karşıdan gelen askerler, güçten düşmüş, içimize girmişlerdi bile. Şimdi onlar bizim "ablu-ka" mıza girmişti.

Patlayan ilk mermiye, BKC, kleş eşlik etmişti. Her taraftan gelen amansız kurşunlar askerleri perişan etmişti. Her taraftan feryat figan bağıyorlar, kaçacak yer arıyorlardı. Çok kötü bir duruma düşmüşlerdi. Gafil avlamak amacıyla yola çıkmışlar, ama gafil avlanmışlardı. Üstüne üstlük kar da şiddetini artırmaya başlamıştı. Ama çatışmanın etkisiyle bütün gerillalar ateş gibiydi. Ne soğuk, ne yaralanma ne de diğer zorluklar umurlarında bile değildi. Bu kadar zamandır kovalamaca oynadığı ve ısrarla peşini bırakmayan özel savaş güçlerine bütün şiddetiyle vuruyorlardı.

B. Agit arkadaş da bütün öfkesini kusuyordu. Gözlerinde büyük bir öfke vardı. Bulunduğu mevziden özel savaş güçlerine göz açtırmıyordu. Ama kendisini toparlayarak mevzilenen özel savaş güçleri de karşı saldırıya geçmişti. Ve ilk hedefleri de B. Agit arkadaşın mevzisiydi. Bu temelde B. Agit arkadaşın mevzisine yoğun bir saldırı vardı. Ama bir türlü kurşunları susturamıyorlardı. Ve ardından büyük bir gürültü koptu B. Agit arkadaşın bulunduğu mevziden. Lav silahı atılmıştı ve tam mevziye isabet etmişti. Bölge komutanı olan Mustafa arkadaş ise hem gö-

zünden hem de ayağından darbe almıştı. Üstüne üstlük bölük komutanı olan B. Agit arkadaş da, silah kaldırmaya giderken bacağından vurulmuştu. Bu büyük başarının yanında B. Agit ve Mustafa arkadaşın yaralanması bizi üzmüştü. Yarım saat süren çatışmadan sonra geri çekildik. Bölüğün çoğu yaralıydı. Mustafa arkadaş sağ gözünü kaybetmişti, Agit arkadaş bacağından vurulmuştu. Bu kadar terslikten sonra bir de sağlık malzemelerimizin olmaması bizi daha da zor duruma sokmuştu. Arkadaşları ne tedavi edebiliyor ne de pansuman yapabiliyorduk. Yalnız kefiye ve şütükle yaralarını sarabilmiştik. Arkadaşların silahlarını ve diğer malzemelerini yanımıza alarak Kızılmecit vadisine gidecektik. Kar boyumuzu aşıyordu. Hem yaralılar hem de arkadaşların malzemeleri bizi zorluyordu. Dağ zirvesine doğru tırmandıkça zorlanıyor yü-10rüyemez duruma geliyorduk kimi zaman. Yaralı arkadaşlar her şeye karşın direniyor morallerini bozmamaya çalışıyorlardı. Hatta diğer arkadaşlara moral bile veriyorlardı. Ama yavaş yavaş güçten düştükleri de bir gerçektir. Dün gecedan beri yağın kar durmuş bulutlar hızla dağılıvermişti. Gökyüzünde ay belirmişti ansızın. Bu bizde yarın ne olacak düşüncesini de belirtmişti. Peşimizde çığ gibi açılan ayak izlerimiz, gittiğimiz yeri açık bir şekilde gösteriyordu. Her birimiz çeşitli düşüncelere dalmış, yarın ne olacak diye düşünürken biraz öteden duyulan bir hisırtı sesiyle irkilerek kendime geldim. Ay yavaş yavaş batmaya yüz tutmuştu. Yani sabaha az bir zaman kalmıştı. Bir hayli

zorlanıp yorulsak da istediğimiz boğaza varmıştık. Alt tarafımızda görülen vadiye vakit kaybetmeden dalmıştık. Havanın aydınlanmasıyla birlikte ben ve Dilan arkadaş çevreyi keşfetmek için, sarp kayalıklara çıkarak etrafı kontrol ediyorduk. Hemen her taraf karla kaplıydı. Yalnız ana vadinin güney yamacında kara parçası görünüyordu. Etrafımızdaki tepelerde Türk ordu güçlerinin ayak izleri görülmekteydi. Bu izler eskimiş izlerdi. Tekrar her tarafı kontrol ettikten sonra, birliğe geri döndük. Mustafa arkadaş yaralandığından beri ara sıra talimat verse de, daha çok suskunluğu tercih ediyordu. Aslında oldukça neşeli ve canlı bir insandı. Sorunlara ve olaylara yaklaşımda oldukça çözümleyici, güç vericiydi. Bütün dayatmalarımıza rağmen keşfe çıkar, grubun önünde yürür, yorulan veya zorlanan arkadaşların eşyasını taşır, en zor durumlarda kesin bir çıkış yolu bulurdu. Politik düzeyi de güçlüydü. Yapının eğitiminde çok çaba harcar, gerilladaki uzun yıllar yaşadığı tecrübeden dolayı herkese partiyi ve gerilla mücadelesini özümsetmeye çalışırdı. Ama şimdi yaralı olduğu için kendisini suçluyor, arkadaşlara yük olma kaygısıyla suskunluğu tercih ediyordu. Girdiğimiz dereden çıkmamız yaklaşık üç saat gibi bir zamanımızı almıştı. En önde ben, Mustafa, Dilan ve Gülistan arkadaş yürüyorduk. Diğer arkadaşlar ise peşimiz sıra geliyorlardı. Yaklaşık iki yüz metre ilerimizde bulunan noktayı kontrol etmek için, dübünü alıp biraz ilerlemiştim. Herhangi bir şey görmeyince arkadaşların yanına geri döndüm. Bazı arkadaşlar yanımıza

ulaşmamışlardı. Bu yüzden uygun bir yer bularak arkadaşları beklemeye başladık. Göl noktasına uzanan sırta tepeci olarak Gülistan arkadaşın komutasında 2 arkadaş gönderdik. Zelal arkadaş da kendi mangesından 2 arkadaş alarak üstümüzdeki sırta tepeci olarak çıkıyordu. Zelal arkadaş en çok güvendiğimiz, değer verdiğimiz ve sevdiğimiz arkadaşlardan birisiydi. Her arkadaşın diğer bir arkadaşın yüreğinde bir yeri vardı belki, ama Zelal arkadaşın bendeki yeri bambaşkaydı. Fedakar ve cesaretiyle her zaman insanda hayranlık uyandırır. Yaklaşık olarak iki yıl oluyordu pratikteki beraberliğimiz. Yine bu görev kendisine verildiğinde, hemen çantasını sırtına alıp sevecen yüzüyle gülerek görevine gitmişti. Ama hiç aklımın ucundan geçmezdi ki bu O'na son kez bakışım olacak!

Arkadaşların bir kısmı yanımıza yeni ulaşmıştı. Henüz selam bile vermemişlerdi ki, o anda evet tam o anda üzerimize yağmur misali kurşunlar yağmaya başlamıştı. Göz açacak durumda değildik. Hem çembere alınmış hem de pusuya düşmüştük. Gafil avlanmıştık denir ya tam öyle bir durum içerisindeydik. Adeta şok olmuştuk hepimiz. Daha biraz önce şakalaşıyor, gülüşüyor, birbirimize takılıyorduk. Ama şimdi Mustafa, Baran, Zilan ve Rojda arkadaşlar hemen yanı başımızda kanlar içinde yere uzanmışlardı. Zilan ve Rojda arkadaşların o güzel yüzlerine bile bakamıyordum. Acı içinde kıvranıyorlardı. Gözlerim boşlukta dona kalmıştı. Onlara bakacak gücü de kendimde bulamıyordum. Öylesine toz duman vardı ki, sanki zelzele

oluyordu. Dilan arkadaşın attığı çığlıkla bir an olsun basımı kaldırıp kendisine baktım. El ve baş işaretiyle sol tarafı gösteriyordu. Sol tarafında Mustafa arkadaşın olduğunu biliyordum. Yani Mustafa arkadaşın vurulduğunu söylemek istiyordu bana. Evet Mustafa arkadaş vurulmuştu. İnanç ve cesaret abidesi olan Bölge komutanımız Mustafa yoldaş (Sadrettin Eriş) ikinci kez vurulmuş ve şehadete ulaşmıştı.

Çatışma bütün hızıyla devam ediyordu. Duygusalığa kapılmaya ne fırsatımız ne hakkımız vardı. Hemen kendimi toparladım. Diğer arkadaşlarda kendisini toparlamış çatışmaya başlamışlardı. Ama özel savaş güçleri bizden sayıca çok fazlaydılar. Roket ve kurşun yağmuru altındaydık. Gerçekten Türk ordu

güçleri avını hemen parçalamak isteyen çakal sürüleri gibi saldırıyordu. Bir saniye bile ara vermiyor, kan ve ölüm istiyorlardı. Tam bu esnada sevgili yoldaşımız K. Hasan'ın vurulduğunu gördüm. Bacağından darbe almış, kan kaybediyordu, ama her şeye rağmen bulunduğu yerden yanımıza gelmeyi başarmıştı. Üstüne üstlük kobralar da çatışmaya katılmıştı. Hem havadan hem de karadan yoğun bir ateş altındaydık. Ama ilk şoku atlatan arkadaşlar kendilerini uygun bir şekilde mevzilendirmişlerdi. Zor durumlarda gerilla çok

hızlı düşünür. Ve en iyisini yapar. Bu sayede kendilerini kurtarır ve düşmanlara darbe vurabilirler. Yine öyle olmuştu. Çok kötü bir pozisyonda kendilerini en uygun yerlere mevzilendirerek kurtarmış ve karşı saldırıya başlamışlardı.

Kobralar da artık taramadan vazgeçip geri çekilmişti. Bu fırsatı iyi değerlendirip hemen geri çekildik. Daha önce bizden kopan dört arkadaş da yanımıza ulaşabilmişlerdi. Mec-

durumla karşılaşmamak için, daha temkinli davranıyor, her yeri kontrol ediyorduk. Hiçbir zaman kendimi böyle moralsiz hissetmemiştim. Çünkü 20 güne yakın bir süredir çatışmalar kovalamacalar, şehadetler ve yaralı arkadaşlar... Oldukça zor bir durumdaydık. Koşullar bundan daha zorlayıcı olamazdı herhalde. Eğer hızlı hareket edebilen bir grup olsaydık, rahatlıkla kendimizi kurtarırdık. Ama hareket edemiyorduk.

Dünkü çatışmada yaralanan Agit arkadaş ile diğer iki arkadaş daha yanımıza ulaşmışlardı. Çünkü sabah-tan beri gruptan kopuk-tular. Yanımıza gelmelerine sevinmiştik. Güneş batmıştı. Hafiften yağmur yağıyordu. Sessizce yağmurun altında otur-

buren şehitlerimizi bırakıp gidecektik. Yoksa daha fazla şehit verebilirdik. Kobralar da zaten geri dönmüş iz sürüyordu. Türk ordusunun kara birlikleri yine peşimize düşmüştü. Ama uygun bir yere ulaşmıştık bile. Toplam yedi arkadaşla birlikteydik. Konuşacak durumda değildik. Yorgun ve bitkindik. Ama her birimizin gözleri kin ve nefret saçıyordu. Tam bu sırada beş arkadaş daha yanımıza ulaşmıştı. Hepimiz karanlığın çökmesini, hem de belki yanımıza başka arkadaşlar da gelir diye bekliyorduk. Bir de üzücü başka bir

muş hiç konuşmadan birbirimize bakıyor, sanki acılarımızı birbirimizin yüzünde görmeye çalışıyorduk. Yaşadığımız günlerin acı çizgilerini birbirimizin yüzünde görmek mümkün oluyordu. Oturduğumuz yere sanki çivilenmiştik. Hiç kimse de gitme arzusu yoktu. Sanki bizde yoldaşlarımızla birlikte ölelim şeklinde bir bekleyiş vardı. İçimizde erkenden kendini toparlayan Dilan arkadaş olmuştu. "Haydi arkadaşlar buradan uzaklaşmalıyız" dedi. Hepimiz bu uyarıyı duymazlıktan gelmiştik. Uyarısını bu defa sert ve karşı konulmaz bir ton-

da söylediği için, hepimiz hemen ayağa kalkıp toparlandık. Uygun bir yerlere gitmemiz gerekiyordu. Yukarılarımız tamamen Türk askerlerince tutulmuştu. Bu yüzden zorunlu olarak aşağıya doğru inmemiz gerekiyordu. Özel savaş güçlerinin aşağıda olup olmadığını bilmiyorduk, ama ne olursa olsun yüreğimiz bizi oraya doğru sürüklüyordu. İz bırakmamak için suyun içinden yürüyorduk. Kimi zaman yürüyerek, kimi zaman sürünerek birçok engeli aşarak ilerleyebiliyorduk. İçinde bulunduğumuz su Peri nehrine karışan derelerden birisiydi. Biraz daha ilerleyince, hem bu alanda hem de üst tepelerde Türk ordu güçlerinin konumlandığını görebiliyorduk. Daha gündüzden Sirkut tepesine de indirme yapmışlardı. Tepenin zirvelerinde karın yoğun oluşundan ötürü kalamamışlardı. Tepenin kendisi çıplaktı. Ama çevresindeki bazı vadiler az da olsa ormanlıktı. Gidecek başka yerimiz olmadığı için, Sirkut tepesinde kalacaktık. Düzenli bir biçimde ve dikkat çekmemek koşuluyla tepenin yamacı-

na tırmandık. İz bırakmamak için ayakkabılarımızı çıkarmıştık. Çok zorlanıyorduk. Mecburen önümüze çıkan ilk kara parçasında konumlandık. Burada karlar biraz erimiş olduğu için hem kuru hem de kalınabilecek bir yerdi. Orada durduk, biraz soluklanacaktık. Toplam sayımız 16'ydı. Türk ordu güçleri karşımızda ateş yakmış, biz ise onları seyrediyorduk. Bu süre içinde hiçbir arkadaşın gözüne uyku girmemişti. Hepimiz daracık bir yerde oturmuş şehit düşen arkadaşlarımızı düşünüyorduk.

Bugün 5 Nisan. Özel savaş güçleri yine hareketlendi. 2 askeri cipin bulunduğu yere doğru gelmesi bizi oldukça şaşırtmıştı. Bu yolun kullanıldığını bilmiyorduk. Ama olsun artık iç içe girmiştik. Onların burnunun dibinde olmak daha güvenliydi. Onlar ise bizi hep kuytu ve yükseklerde arıyorlardı. Nereden bilsinler hemen yanı başlarındayız.

Mevcut koşullardan dolayı, karın dışında yiyecek herhangi bir şeyimiz yoktu. Uzun bir süredir hiçbir şey yemediğimiz için halsiz düşmüştük. Beş ya-

ralı arkadaşımız vardı. Hem havanın soğuk oluşu, hem de ilaçsızlıktan ötürü yaralar iltihap tutmuş, büsbütün şişmişti. Tam 16 gündür devam eden operasyonda, yüzlerce kilometre yol kat etmiştik.

Bulunduğumuz alan askerlere çok yakın olduğu için gündüz fazla hareket etmiyorduk. Hava bazen oldukça ayaz oluyor, bazen de kar yağıyordu. Hiç değilse kendimizi kardan korumalıydık. Bu yüzden daha önce bir noktada sakladığımız bir naylonu alması için 4 arkadaş gönderdik. Özel savaş güçlerinin grubu fark etmesi sonucu mecburen geri dönmüşlerdi. Daha sonra Azad ve Nafiye arkadaş naylonu almaya gittiler. Yaklaşık bir saat sonra Nafiye arkadaş yalnız geri döndü. Azad'ın kaçtığını söyledi, bu arada kar da durmuştu, yani hareket etmemiz mümkün değildi. Bazı arkadaşlar Azad'ın özel savaş güçlerine gitmeyeceğini söylüyorlardı. Fakat her şeye karşı Azad'ın gidişi bizi kaygılandırıyordu.

Belli bir süre sonra özel savaş güçleri hareketlenmeye başlamıştı. Biz yerimizden kılmıdamıyorduk. Ama yavaş yavaş bizi kuşatmaya almaya çalıştıkları açıldı. Yaklaşık yarım saat sonra Kığı tarafından bir askeri pikabın geldiğini gördük. Pikap hemen alt tarafımızdaki köprüde durdu, özel savaş güçlerinin bir kolu sol tarafımızdan yukarı doğru çıkmaya başlayınca Azad'ın teslim olduğuna ikna olduk. Karşımızdaki Türk ordu güçleri hem alt hem üst tarafımıza lav silahlarını kullandı. Biz çatışmaya hazır bir durumdayken, sağ ve sol tarafımızdan hızla aşağıya indiler. Büyük bir ihtimalle Azad hakkımızdaki tüm

bilgileri özel savaş güçlerine vermişti. Bu temelde durumu-muzu bilen özel güçleri bizle çatışmak değil, bizi sağ yakalamak istiyordu. Böylece büyük bir propaganda yapma imkanı-na kavuşacaktı.

Bu kez de olumlu ve olumsuz koşulları değerlendirip bu dar çemberden kurtulmayı deneyecektik. Karanlığın çökmesini bekliyorduk. Türk ordu güçleri ise karşıda ateş yakmış kurduğu tuzığa avın girmesini bekliyordu. Eğer yanımızda ağır yaralılarımız olmasaydı daha hızlı hareket etme imkanına sahip olabilirdik. Hareket için gücümüzü topluyor nereden ve nasıl bir çıkış yapacağımızı düşünüyorduk. Çok zorunlu olarak Nafiye ile Mizgin arkadaşı orada bıraktık. Çünkü her ikisi de ne görebiliyor ne de yürüyebiliyordu. Onları bırakmak çok zorumuza gidiyordu. Ama yapacak başka bir şey yoktu. Hızla alandan uzaklaşmalıydık. Yoksa bütün grup imha olabilirdi. Yüreğimizi ve duygularımızı geride bırakmış, Sirkut tepesinin zirvesine tırmanıyorduk. Açlık ve soğuktan ötürü bir dirhem güç kalmamıştı dizlerimizde. Ama yürümeliydik. Zirveye çıkmak zorunluydu ve yürüyorduk. Tahminen bir saatte alacağımız yolu beş saatte almıştık. Ama zirveye ulaşmayı başarmıştık. Zoru başarmanın güzel bir duygu olduğunu bir kez daha yaşıyordum.

Peri üçgeninde düşman oval bir şekilde sabit duruyordu. Biz de onların üst tarafından sarp bir dereden aşağıya bıraktık kendimizi. Bu manevrayı yapmasaydık Türk ordusunun akşam indirmelerine büyük hedef olacağımız kesindi.

Bir süre sonra aşağıdan kurşun sesleri gelmeye başlamıştı.

Hemen aşağıda bıraktığımız arkadaşların imha edildiği geldi aklımıza. Daha sonra düşüncelerimizin doğru, ama eksik olduğunu öğrendik. İki bayan arkadaş çatışarak şehit düşmüşlerdi. Özgür arkadaş ise bu çatışmada sağ kurtulmuştu. Sağ kurtulmasına kurtulmuştu, ama mermisinin kalmadığını fark ettikten sonra, özel savaş güçlerinin eline sağ geçmemek için bombasını kendinde patlatmıştı.

Peri nehri yine hırçınlaşmıştı. Bu illet çemberden kurtulmayı düşünüyorduk, ama Peri geçit vermiyordu. Gece soğuk, gece sessiz, gece Peri gibi hırçındı. Kar buz tutmuş, izlerimiz çıkmıyordu. El ele tutuşup yürüyorduk. Ama kendisi yüzünden grubun yavaşladığını düşünen Sait arkadaş “siz gidin ben gelmiyorum” diye tutturmuştu. Zaza inadı tutmuştu belli ki. Ben de kendi kendime, “Ah heval, bir de bu inadın olmasaydı” diyordum. Bir bakıma zorlanmaya zorlanıyordu, ama onun derdi Mustafa arkadaşın şehadetini hazmedemeyişiydi. Ona çok bağlıydı. Bu yüzden her yönüyle hassaslaşmış, aşırı duygusallaşmış, hiçbir şeye tahammül edemiyordu. Tabi bütün bu zorlanmalara karşı pes de etmiyor, direniyordu.

Kelxas vadisinin sonuna doğru gelmiştik. Ay ışığı her tarafı aydınlatıyordu. Ben, oldum olası ay ışığını sevmemiştim. Ama her şeye karşın yine de nazlı görüntüsü hoşuma gitmişti. Belki de artık ayı sevebileceğimi düşünüyordum. Dilan arkadaş hepimizin moral kaynağıydı. Sırasıyla arkadaşların ellerinden tutar onlara moral verir, yürümelerini, ama her zaman biraz daha faz-

la yürümelerini sağlardı. Ay ışığı olduğu için, çok dikkatli yürüyorduk. Yaralı olan Celal, Piro ve Küçük Hasan şimdiye kadar pes etmemişlerdi. Her yönüyle zorlansalar da bizimle kalmayı tercih ediyorlardı. Mesafeli yürüyorduk. Ben ve K. Hasan peşi sıra yürüyor, Gülistan bizi takip ediyordu. Bir an Gülistan arkadaş hiç farkında olmadan, ikimizi birden gölgeli bir yere itmişti. Önümüze birileri çıkmıştı. Türk ordu güçleri sandığımız için hemen geri çekilmiştik. Yaşar arkadaş var gücüyle “kimsiniz” diye sordu. Bu sesle birlikte karşıdakiler bizi taramaya başlamışlardı. Hiç çatışmaya girmeden hemen kendimizi Peri nehrinin kenarına bırakıp gitmiştik. Ancak Yaşar arkadaş gelmemişti. Beklememize rağmen hala da gelmiyordu. İçimize bir kurt düşmüştü. Yaşar arkadaş ne olmuştu acaba. Yoksa o da mı şehit düşmüştü. Türk ordu güçleri kleş kullanmıyordu, ama bize sıkılan kurşunlar kleşindi. Bu da kafamızda bir soru işareti olarak duruyordu. Bir yerde oturup Yaşar arkadaş bekledik sessizce. Şimdi ne yapacaktık, nasıl hareket edecektik, bu da bizim için önemli bir sorundu.

Gökyüzü biraz bulutluydu ve hafiften sert bir rüzgar esiyordu. Bugün ilk kez, küçük bir gerilla ateşi yakmıştık. Böylesi molalarda Dilan heval bizlere ya Önderlikten bahseder, ya da o güzel sesiyle türkü söylerdi. Ama bugün çok duygulu görünüyordu. Peri vadisine gözleri dalıp dalıp gidiyordu. Duygularını, üzüntülerini bize yansıtmak istemese de onu iyi tanıyan bir arkadaş olarak, anlayabiliyordum.

Yürüyüşe tekrar başladık. Suyun diğer tarafında bir ev vardı. Daha önce, Yaşar arkadaş bu evden söz etmişti. Biz bu evin ne olup olmadığını bilmiyorduk, bunu niçin gitmedik. Amariç köprüsünde pusu olduğu için suyun kenarından ilerliyorduk. Karşıda üç ev daha vardı. Ya suya vurup o tarafa geçmemiz gerekiyordu, ya da yolumuza devam edecektik. Ama açlıktan ötürü hepimiz bitkin duruma düştüğümüz için suya vurup diğer tarafa geçmiştik. En güçlülerimiz Celal ve Baran arkadaşlardı. Önce onlar geçmişlerdi. Sonra bizler takip etmiştik. Ama köyde askerler vardı. Bu durumda tekrar dönmemiz gerekiyordu. Saat de epey ilerlemişti. Yol alma gücümüz artık tükeniyordu.

Tekrar dün gece ayrıldığımız yere geri döndük. Epeyce ilerlemiştik. Sabah olmak üzereydi. Biz özel savaş güçlerine görünmeden karşımızda bulunan iki karakolun karşısındaki yamacı geçerek, arkaya dolanmak istiyorduk. Ama bu yamacı henüz geçmeden sabah olmuştu. Hareket etme şansımız kalmamıştı. Zorunlu olarak sarp bir derenin içerisine girerek beklemiştik. Bugün güneş daha bir güzel doğmuştu. Yerin ısınmasıyla birlikte, dün gece yağın karlar, erimeye başlamıştı.

Bugün 19 Nisan. Biraz da olsa yığılan karlar erimişti. Güzel bir bahar kokusu vardı. Ve ilk kez yeşillik bir alanı görüyorduk. Alanda bulunan ve bir türlü bir araya gelemediğimiz diğer gücümüzün durumunu konuşuyorduk arkadaşlarla. Onlarla buluşma umudumuzu hiç kaybetmemiştik. Biraz güneş biraz da bahar kokusu hoş bir uykuyu

dayatıyordu. Bazı arkadaşlar uyumaya başlamıştı bile. Diğer arkadaşlarda yavaş yavaş uykuya teslim oluyordu. Sadece nöbetçiler ve Dilan arkadaş yatmamıştı. Dilan arkadaş sivil hayattayken de tanıyordum. Kendisi oldukça kararlı ve mütevazı bir yoldaşı, birkaç gündür kendisine ne olduğunu bilmiyordum. Anlamaya çalışıyordum. Ama ondaki durgunluğu anlamak zordu. Yürüyüş boyunca o kadar zor koşula, şehadete rağmen moralini hep yüksek tutmuş, yüzündeki gülüşler hiç eksik olmamıştı. Onun bu duruşu arkadaşlara da moral kaynağı olmuştu. Ama bir süredir durgunlaşmıştı O eski gülüşleri, bitmek tükenmek bilmeyen enerjisi gözüküyordu artık. Kafasında onu meşgul eden bir şeyler vardı. Ama anlatmıyordu. Benimle her konuşmasında gözleri doluyor, ağlayacak gibi oluyordu. Yüreğinde büyük bir acı olduğu kesindi. Her şeyini ama her şeyini bana anlatmak istiyordu. Sanki bizden ayrılacağını hisseder gibiydi. Ha bire ellerimi avuçlarına alıyor, sıkıyor, sanki yaşamımız ve sevdamız yarım kalacakmış gibi bana bir şeyler hissettiriyordu. Tüm bunları yaparken de sanki beni kötü bir duruma hazırlamaya çalışıyordu. Anlayamıyordum. Bu durumu biraz yorgunluğa, biraz da duygu patlamasına veriyordum. Çünkü yanı başımızda birçok yoldaşımız şehit düşmüştü. Buna dayanmak kolay değildi. Yaşadığımız bu trajik olayların etkisiyle durgunlaştığını sanıyordum. Ama nereden bilebilirdim ki, o an yaşadığımız dakikaların son dakikalar olduğunu!

Saat ikiyi geçiyordu. Nöbetçi olan arkadaşlar yanımıza geldi. Dilan arkadaşın yatmasını istedi, çünkü tekrar akşam hareket edeceğimizi belirtti. Kendisi çimenlerin üstüne oturdu. Ben silahımı alıp biraz öteye ilerledim. Dilan arkadaşın dışında kimse uyanık değildi. Biraz sağa, biraz sola ilerlerken bir an bir ses duydum. Ama tam emin değildim. Dilan arkadaş hafifçe seslenip, "Türk askerleri olabilir, dikkat edelim" dedim. Tam o anda özel savaş güçleriyle karşı karşıya gelmiştik. Hemen çatışma başladı. Biz de kendimizi uygun yerlere atarak mevzilendik. Sırtın diğer tarafına geçmemiz gerekiyordu. Üç arkadaş savunmamızı yapıyordu. Tek şansımız buraya ulaşmaktı. Sırayla ve çok hızlı adımlarla hem kendimizi savunuyor, hem özel savaş güçlerine karşılık veriyorduk. Dilan arkadaş ortamımızdaydı. Sait ve Gülistan arkadaş savunmamızı yapıyorlardı. Tepenin diğer tarafına doğru koşarken birbirimizden ayrılmak zorunda kalmıştık. İlk önce Celal, Baran, Beritan ve ben, denilen noktaya ulaşmıştık. Dilan arkadaşın hemen arkamızdan gelmesi gerekiyordu. Biz Dilan'ı beklerken K. Hasan yoldaş çıkageldi. Omzunda Dilan arkadaşın silahı vardı. O an ağzımdan çıkan çığlığa hakim olamamıştım. İki gözü iki çeşme hem ağlıyor hem çığlık çığlığa bağıryordum. Bu davranışım karşısında küçük yoldaşım Hasan'ın dili tutulmuş, şaşa kalmıştı. Konuşuyor gibi oluyor, ama sesi çıkmıyordu. Ama kesin bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Hasan "Dilan geliyor" diyerek, beni sakin-

leştirmeye çalışıyordu. Ama Dilan'ın geldiği yoktu. Biraz sonra Gülistan arkadaş gelmişti. Hıçkırır hıçkırır ağlıyordu. Dilan arkadaşın şehit düştüğünü anlamıştım artık. Gülistan hıçkırıklar arasında Sait arkadaşın da şehit düştüğünü söylemişti.

Bu olayın ardından bütün arkadaşlar tüm silahlarını kuşanarak, alt tarafımızda bulunan özel savaş güçlerine karşı bir intikam saldırısı düzenlemek için hazırlanmaya başlamıştık. Büyük bir kararlılıkla hazırlanıyor, askerlerin konumlarını anlamaya çalışıyorduk. Ama Celal arkadaş bizi engellemişti. Aramızda sert tartışmalar geçmişti. Fakat Celal arkadaşın doğru söylediğini hepimiz kabul ediyorduk. Bu saldırı neyi değiştirecekti ki. En fazla belki diğer arkadaşlar da şehit düşecekti. Bu da çözüm değil, çözümsüzlüğün kendisiydi. Bunun için, öyle bir eylemi yapmaktan da vazgeçmiştik. Karanlık çökmüştü. Celal arkadaş yanına bir arkadaşı alarak arkadaşların şehit düştüğü yeri kontrol etti. Gerçekten ne yapacağımızı bilemiyorduk. Büyük bir zorlanmayla karşı karşıyaydık. Zordu. Ama en güzel şey, zor anlarda yüksek irade gücünü gösterip zoru aşabilmektir bizim için. Celal arkadaş gittikten sonra biz de yola devam ettik. Celal arkadaş sonradan bizi takip edecekti. Ben ve Gülistan arkadaş el ele tutuşmuş yavaş yavaş yürüyorduk. Henüz hava kararmamıştı. Yolda iki ayak izi gördük. Bir ayak izi Rojhat arkadaşındı. Rojhat arkadaş sivil yaşamdan da tanıyordum. Bizim amacımız karanlık çıkmadan arkadaşların hangi yö-

ne gittiklerini saptayabilmektir. Ayak izleri daha önce gitmek istediğimiz sırtın arkasındaki yere doğru uzanıyordu. Bu alanları iyi tanıyordum.

Duygularım Arap saçına dönmüştü. Kimi zaman duygularıma hakim olmak istiyordum, ama olmuyordu. Giderek karma karışık hale geliyordu. Bütün umudumuz bugün izini bulduğumuz arkadaşları bulup onlara kavuşmaktı. Ara sıra boğazıma bir hıçkırık düğümleniyor, avaz avaz bağırarak, ağlamak istiyordum. Öylesine doluydum ki, dağlar, nehirler, vadi ve tüm doğa dar geliyordu bana. Böylesi karma karışık duygular içerisinde iken karşı tepeden birinin bana seslendiğini duydum. Ama inanamıyordum. Daha iyi emin olmak için pür dikkat kesilmiştim. Bir daha "Heval Zozan... Heval Zozan..." diye bağıyordu. Evet tam da tahmin ettiğim gibi Rojhat hevalin sesiydi bu ses. Nihayet arkadaşlarla birbirimizi görebiliştik. O kadar üzüntü, o kadar zorluk ve o kadar karmaşık bir süreci yaşamamıza rağmen, heyecandan cevap veremiyorduk. Neredeyse kal-

bim durur gibi oluyordu. Baran yoldaş bir taraftan gülüyor, bir taraftan ağlıyordu. Ama bir türlü cevap veremiyordu, seslenenlere. Mecalsiz düşmüştü. Ama gözlerine baktığım zaman yağmur misali göz pınarlarından dökülen yaşlar bir sevinç ve umudun da belirtisi oluyordu. Sonunda Baran arkadaşın dili açılmış "Heval buradayız" diyebilmişti.

Bunun üzerine arkadaşlar hızla yanımıza geldiler. Ne yapacağımızı şaşırmiştık. Ama varolan bütün gücümle sevinç ve içtenlikle Rojhat arkadaşına sarılmıştım. Daha sonra da sırasıyla bütün arkadaşlarla tek tek kucaklaştık.

İşte böyleydi 9 Mart'ta başlayan 19 Nisan'da noktalanan yaşam öykümüz. İşte böyleydi kahramanca şehit düşen yoldaşlarımızın öyküsü.

İsimlerini andığım veya anmadığım bütün şehit yoldaşlarımızın anıları önünde saygıyla eğiliyorum, anılarına sonsuza kadar bağlı kalacağıma söz veriyorum.

Zozan Çewlik

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hüseyin**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Varto**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Abduselam**

Kod adı: **Baran**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-Xınıs**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Hatice VURAL**

Kod adı: **Zelal Kasım**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Sultan DAĞ**

Kod adı: **Binevş Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli**

Mardin, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Meral ...**

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: **Karayazı**

Erzurum, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Hanım**

Kod adı: **Sorgül**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Sadrettin ERİŞ**

Kod adı: **Mustafa**

Doğum yeri ve tarihi: **Karavelyan**

Bingöl, 1966

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

Görevi: **Bölge komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Müzeyyen KAYA**

Kod adı: **Mizgin**

Doğum yeri ve tarihi: **Yeniköy**

Bingöl

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Raif ERYILMAZ**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Eyüp CİRİT**

Kod adı: **Sait**

Doğum yeri ve tarihi: **Suveren**

Bingöl

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Aynur GEDİK**

Kod adı: **Nafiye Zelal**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Özgür**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Muş**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: **Nadire KAL**

Kod adı: **Dilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Karer şirmen**

köyü-Bingöl, 1968

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Piro**

Doğum yeri ve tarihi: **Kağızman**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan**

1997, Erzurum eyaleti

Sadrettin ERİŞ

Ölümün adı yaşam olmuş dillerinde

Ateşin ve güneşin ülkesi, kökleri bu toprağın ta derinliklerinden insanlığın beşiklik çağına uzanan bir kültürün çocukları, tilililerle karışıyor artık ölümleri.

Ölümün adı yaşam olmuş dillerinde; acıyı ifade eden yüz parçalamalar, yerini halaylara, govendlere, dilanlara bırakır olmuş. Ölümle yaşamı yaratanların ülkesi olmuş, Gılgamesh'in, Zerdüşt'ün yaşadığı Mezopotamya toprağı. İnsanlığın ve uygarlığın doğuş yeri olan bu topraklarda yıllarca suskun kalan, zorla susturulan volkanlar dayanamayıp patlamaya başladılar. Yılların zulmüne, baskısına, sömürüsüne ve işkencesine maruz kalan güneş ülkesinin volkanları, patlayıp alevlerini Kürdistan'a yaymakla kalmayıp, bölgeye, oradan da tüm dünyaya yaydılar alevin kızgının ışınlarını.

Gabar'da patlayan volkan Agiri'ye, oradan Dersim'e, Andok'a ve Peri'ye vardı. Karanlığa gömülen ateşin ve güneşin ülkesi bu volkanların ışıklarıyla aydınlandı, ölü toprağı canlandı, filiz verdi. Şimdi her dağ bir volkan, patladı patlayacak...

Ama birileri, yıllardır bu ülkeyi karanlığa gömenler, yedi başlı ejderhalar, şimdi bu patlamanın önünü almak için tarihlerinden aldıkları mirasla Dehaq'ı, Deccal'ı, Arap işgalcileri ve daha nicelerini aratmayacak yöntemlere, katliamlara başvurmaktan çekinmiyorlar. İşte bunun önüne geçen Çağdaş Med ülkesinin özgürlük savaşçıları ölümleri tilililerle karşılıyor, ölümden yaşamı yaratıyorlar...

Büyük bir güç yığmışlardı yine Dersim ve çevresine. Diğer alanlardan koparmak için 150 bin asker yığmışlardı. Dersim'i yalnız bırakmak için Pêri'yi de

✱ Adı, soyadı: **Sadrettin ERİŞ**

Kod adı: **Mustafa**

Doğum yeri ve tarihi: **Karavelyan Bingöl, 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

Görevi: **Bölge komutanı**

zapt altına almaları gerekiyordu.

Peri, Erzurum'a, Bingöl'e, oradan Amed'e uzanan bir üçgendir. Yüksek dağları, meşelik ormanları ve kasvetli vadileriyle yıllardır özgürlük savaşçılarının meskeni olmuştur. Bu nedenle Dersim'i diğer bölgelerden ayırmak, yalnızlaştırmak istiyorlardı. Kiğı, Adaklı ve Yayladerre'nin köyleri kuşatılmış, birçok köyde yığınak yapmışlardı. Şehirler askerle dolup taşıyordu.

Bu operasyon da, diğer birçok operasyon gibi ARGK savaşçıları henüz bahara geçiş yapmadan hazırlıksız yakalama ve darbe vurma amaçlıydı. '97 martından, nisana geçiş günleriydi.

O gün Peri her zamankinden daha kızgın ve daha hızlı akıyor-

du. Erimeye başlayan kar suları Peri'ye dökülürken, onun çağıl çağıl akışı dağlarda yankılanıyordu. Öfkeli bir kısrak gibiydi o gün. Öfkesi sömürgecilereydi, öfkesi doğaydı. Doğa karlarla kaplıydı ve yer yer siyahlar çıkmıştı; kardelen çiçekleri topraktan fışkırarak özgürlük savaşçılarına merhaba diyordu. Bandozlar, Şeytan dağları, Adaklı ve Kiğı'nın tüm dağları henüz karla kaplıydı. Coğrafyanın tüm zorluğu özgürlük savaşçılarının aleyhindeydi. Yalnızca Türk askeri değildi onları zorlayan. Açlık, kar, soğuk, asi kayalar da zorluyordu. Doğa koşulları gerilla için doğal korunaklar olduğu gibi, önlemi alınmadı mı, araziye uygun lojistik sağlanmadı mı, daha tehlikeli olur. Hele mevsim kışsa, bu daha da yakıcı bir gerçek olur.

Peri'de bulunan birliğin başında Mustafa heval vardı. Kış boyunca hareketli olan bu birlik, eyaletin diğer temel üslenme alanlarını da dolaşmıştı. Türk ordusu araziye yığınak yaptığında, onlar da bulundukları üs alanından araziye çıkış yapmışlardı. Ordu güçlerinin hareketliliğine, ağır yönelmesine karın da yeniden yağması eklenince zorluklar iyice artıyordu. Mart ayının sonunda yeniden yağmaya başlayan kar gerillayı zorlamış, birçok gerillanın ayaklarının yanmasına sebep olmuştu. Türk ordusu, karın yağmasından da yararlanarak karadan ve havadan operasyonu yoğunlaştırmıştı. Ağır teknik gücünü devreye sokarak ve doğanın zorluklarından da yararlanarak gerillayı imha etmek istiyordu.

2 nisan günü, bir karakolun bulunduğu Sivgeli (Açık Güney) köyü mezrasının yanından geçen gerilla birliğinin karda bıraktığı izleri yakalar Türk ordusu. Diğer

birliklerle bağlar kesilmiş, karlı apak dağlarda arazide kalmışlardır. Askerler kobra helikopterleriyle gerillanın konumlandığı tepeye yönelerek, karadan ve havadan çatışmayı başlatırlar. Tepeler daha önce tutulduğundan inisiyatif gerillanın elindedir. Gerillalar bu inisiyatiften yararlanarak askere büyük kayıp veririrler. Gün boyu süren çatışmalarda 2 gerilla şehit düşer.

Akşam karanlığıyla birlikte geri çekilen güç, Kiğı'nın arkasında bulunan Damaç vadisine gider. Soğuk, karlı doğa koşulları ve lojistik sıkıntısı onları en fazla zorlayan öğelerdir. Mustafa heval, bu zorluklara karşı birliğinde bir öne bir arkaya topuk üstü koşarak moral vermeye çalışır. Daha önce ayakları kardan yandığından, çoğunlukla topuk üstü yürümektedir. Bu yanık O'nu her kış daha da zorlamaktadır. Ama O yıllardır savaşta böylesi koşullarda defalarca çatışmış, ateş içinde bilenmiştir.

Sadrettin heval, 1972 yılında Bingöl'ün kuzeybatısında yer alan Gökçekanat (Karavelyan) köyünde, yoksul, on çocuklu bir ailenin sekizinci çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluğunda evin en çalışkanıdır. Ev işlerinde hem becerikli, hem de emekçidir. Bu özelliklerinden dolayı tüm köylüleri tarafından sevilen biri haline gelmiştir.

15 Ağustos atılımı sonrası Kürdistan'ın her tarafında olduğu gibi Sadrettin hevalın köyü de Türk ordusunun baskınlarına hedef olur. Yurtsever bir köy olduğu için gerillanın uğrak yeridir. Bu yüzden daha küçük yaşlarda hem gerillayı hem de sömürgeciliği tanımıştır Sadrettin heval. Gerillaya katıldığında ismini aldığı *Mustafa Ayçiçek* (Kazım) heval o dönemler o alanlarda olduğundan, köyleri yoğun baskı ve kuşatma altındadır. Bu yüzden ki, ailesi metropole göç etmek zorunda kalır.

Cephe faaliyetleri de yeni ye-

ni başlamıştır. Her ne kadar Kürdistan'dan uzakta olsa da yurtseverliğinden hiçbir şey kaybetmemiştir. Bu yüzden cephe faaliyeti yürüten arkadaşlarla tanışır tanışmaz hemen faaliyetlere katılır. Artık yaşamına bir yön vermeye başlamıştır. Daha sonra giderek aktifleşir ve '90'da gerilla saflarına katılır.

Serhat'ta gerillaya katıldığında Allahuekber dağlarındaki üslenmelerinin iyi olmaması sonucu Güney Kürdistan'a geçer. Buradaki kamplarda hem askeri, hem de siyasi yoğun bir eğitim alır. Eğitim sonrasında da baharla birlikte Serhat üzerinden Orta eyalete, buradan Karlıova ve Varto çevrelerine giderek faaliyet yürütür. Burada bir çatışmada vurularak ağır yaralanır. Dağda uzun bir tedavi süreci geçirir.

1992-93 kışında bir bölüklük güç ile birlikte komutan yardımcısı olarak üslenmeye girer. Birlikten kaçan bir unsurun yer göstermesi sonucu, kışın ortasında Türk ordusunun havadan yaptığı bombardıman ile üslenmeden çıkan birlik, karlı ve soğuk dağlarda zorlu koşullarla karşı karşıya kalır. Günlerce süren çatışmalara girerler. Ama bahara iki yaralı dışında zayıfsız çıkarlar.

1993 yılı Türk devletinin Kürdistan özgürlük mücadelesine yeni bir konsepti hayata geçirmeye yöneldiği yıldır. Bu *özel savaş konsepti* gereği önce sivilere saldırılar başlar, köyler yakılır yıkılır; Lice, Şırnak, Yüksekova gibi yurtsever kasabalar bombalanır. "*Balıği yakalamak için denizi kurutma*" taktiği de denilen bu konseptle gerilla halden izole edilecek ve dağlarda yalnızlaştırılacaktır. Bunu yapabilmek için yoğun bir savaş süreci başlatılır. Buna karşı gerilla güçleri de çok yoğun direniş içerisine girerek bu taktiği boşa çıkartmaya çalışır.

1994 yılında Mustafa heval Akdağ'da tabur komutanı olarak gö-

revlendirilir. Yıl boyunca Akdağ'da süren çatışmalar sonucu bünyesi zayıf düşer ve '95'te ağır bir hastalığa yakalanır. Ve karargaha dönmek zorunda kalır. Amed Eyalet Komutanı *Cemal (Mahmut Gül)* yoldaşla birlikte '96 yılında Şehit Remzi kampında kalır. '96 baharı Türk ordusunun yeni saldırıları ile başlar. Bu defa havadan indirme ve nokta operasyonları ile gerillayı imha etmek istemektedir. Bu operasyonlar esnasında Cemal ve Mustafa hevallerin olduğu alanda da çatışmalar şiddetlenir. Bu çatışma sonucu *Cemal* heval şehit düşerken, Mustafa heval kıl payı kurtulur.

IV. Ulusal Konferans'tan sonra Mustafa heval bölge sorumlusu olarak tekrar Akdağ'a yönelir. O yıl sonbahara kadar Ko Spi'de faaliyet yürütür. Sonbahar operasyonlarında Erzurum eyaletinde, eyalet komutan yardımcısı *Harun* hevalın şehadeti üzerine parti tarafından Erzurum eyaletine destek amacıyla gönderilir.

4 Nisan 1997'de Gabzo vadisinden geçerken pusuya düşerler. Her taraf asker doludur. Bütün tepeler, vadiler tutulmuştur. Kıran kırana bir çatışma başlar. Kademeli geri çekilseler de, her yerde asker olduğu için çatışmalar hiç bitmez.

Tarih 4 Nisan 1997'yi gösterirken Mustafa heval şehitler kervanına ulaşır.

Sadrettin heval ve Peri'de ölümsüzleşen diğer yoldaşlarımız insan olma onurunun onun özgürlük arayışının özgür kimliğe ve iradeye olan bağlılığın sembolü oldular. Elbetteki Onları bir yazıyla değil Onları anladıkça yarattıkları değerleri tüm insanlığa malettikçe anlatmak mümkün olacak.

Değerli komutan **Mustafa** heval yaşamı ve pratiği ile bize her zaman örnekti. Bundan sonra da örnek olarak kalacaktır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Kığı-Yedisu Şehitleri

8-9-12 Mart 1997 tarihleri arasında Erzurum Eyaleti, Kığı Yedisu alanında çıkan çatışmalar-da şehit düşen arkadaşların anılarına yazılmıştır.

Duyuyor musun? 36 direniş abidesinin melodisi çnlıyor Sürküt yamacında!

Bugün gibi hatırlıyorum. 1997 yılı martı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü bütün yoldaşlarla birlikte Kürdistan dağlarında

Ama sonuçta düşman gerçekliğinin olduğu, sömürge altındaki bir ülkede yaşıyorduk. Kutlamaların hemen ardından, yani akşama doğru Türk ordusunun geniş kapsamlı bir operasyonu başladı. Öyle bir operasyon ki, tam üç ay sürdü. Bu yoğun saldırılarda gerilla güçlerimiz kahramanca bir direniş gösterdi. Çatışmalarda eyalet gücümüzden toplam 36 arkadaş kahramanca savaşarak şehadete ulaştı. Yorganları yıldız, döşekleri toprak olan; açlık, susuzluk nedir bilme-

alıyorlardı. İşte bu duygu bizi hep umutlandırdı ve yürüyüşümüze ışık tuttu. Güven verdi, direnişçi kıldı, güçlendirdi. Çünkü hepimiz biliyorduk ki, bayrağımız hiçbir zaman yere düşmeyecek. Yeni neferler ateşi yakmaya devam edecek.

Çatışmaları anlatmaya devam edeyim. Güçlerimizin karşı saldırısının gerçekleştiği ilk günün akşamı radyoyu dinliyorum. Özel savaş kapsamında hazırlanan haberler, ses tonunda sevinç hissedilen bir spiker tarafından okunuyor. Güçle-

Zafer bıraktığınız mücadeledir

kutluyoruz. Öyle bir dönem ki, cemre düşmüş toprağa, havaya ve suya. Isınmaya başlayan toprakta kardelenler başkaldırmış. Hava ise sıcak ve güneşli. Nereden bakılırsa bakılsın, insana *"işte bahar böyle olur"* dedirten bir atmosfer. Karlar vadinin güney yamaçlarında erimiş, toprak canlanmış. Yeşil kendisini yavaş yavaş hissettiriyor, toprak gerçek örtüsüne kavuşmaya hazırlanıyor. Peri ise, karların erime-siyle artık coşmak üzere.

Bu dönemde gerilla kampımızı Kığı ve Yedisu arasındaki Kelxas vadisinde Cığırımın Bahçesi'nde üslendirmişiz. 8 Mart kutlamaları var ve tüm arkadaşlar günün anlamını bildiklerinden dolayı, her zamankinden biraz daha fazla duyarlı davranıyorlar. Önceden görevlendirilen grup, gerilla şartlarında hazırlanmış olduğu programını sundu. Ancak kutlamalar bununla bitmedi. Halayların, zılgıtların çekilmediği, şehit yoldaşların ruhunun şadedilmediği bir kutlamayı düşünebilir misiniz? Tabii ki hayır. Bu sefer de öyle oldu. Öğleden sonra kutlamalar bittiğinde bile arkadaşların sesi halen vadide yankılanıyordu.

yen bu yoldaşlarımız, Kelxas vadisini, Pisxanık'ı, Diğnik'i, Talakus'u bize emanet ederek sonsuzluğa kavuştular. Ölümsüzlük vadisinden içeriye girdiler.

Aradan bir yıl geçti. Şu anda coğrafyadan uzakta, Önderlik Sahası'ndayım. Bugün de Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları var. Yoğun bir hazırlık var. Yoldaşlar karınca misali, sınırlı imkanlarla da olsa hazırlık yapıyorlar. Şiirler okunur, türküler söylenirken, ben yine Kelxas'tayım. Govende duran arkadaşlar teker teker gözlerimin önünden geçiyor. Yüzlerindeki mutluluğu okuyorum. İnanılmaz bir güçle dolmaya başlıyor vücudum. Yoldaşlarının govend sırasındaki omuz silkmesini bile hissedebiliyorum. Çığlıklar, zılgıtlar ve toprağa akan terin kokusu. Sevinçliyim, mutluyum.

Bir yıl sonra ruhum yine Kelxas vadisinde. Türk ordusunun o günkü saldırılarına karşı savunmaya geçen güçlerimiz, 9-12 Mart tarihleri arasında ordu güçlerine yönelik amansız saldırılar gerçekleştirmişti. Çatışmalar çetin geçiyordu. Şehitlerimiz de vardı ve yoldaşlarımız bu şehitlerin intikamını bire on

rimizin kayıpları veriliyor. İnanmak istemiyorum. Daha önce de orada çatışma olmuş, şehit vermiştik. Aynı yer. Cığırım'da kamp baskını olmuş.

Çatışmalar sürüyor ve şimdi direnenlerin özgürlük çığlığı yankılanıyor Peri vadisinin yamaçlarında. Tam 36 ses bir arada haykırıyor Peri'ye, Kelxas'a, Sürküt'e. Acımasız kış koşulları geçit vermiyor yürümelerine. Özel savaş güçleri ise her zamanki gibi yine teknik gücüne dayanıyor. Hatta ölümlerden bile korktuğu için uzaktan atışlarla her şeyi, her yeri yakıp yıkmaya çalışıyor. Bedenler yavaş yavaş toprağa düşerken, işte böyle başlıyor 36'ların hikayesi. Söylenmeye başlıyor 36 can yoldaşın melodisi. Diğer bir deyişle özge canların ölümsüzlüğe, aynı zamanda zafere gidişleri de böyle tamamlanıyor.

"Mazlumlaşarak partileşmek, Agitleşerek ordulaşmak, Zilanlaşarak özgürleşmek temel hedefimizdir" diye konuşmasını bitiren bayan arkadaşın vurgusuyla, hayalden sıyrılıyor, günümüze dönüyorum. Kelxas vadisinde değilim. Yanımda başka arkadaşlar var. O sıra-

da, şehit düşen yoldaşlarımı anlatma isteği duyuyorum. Öyle biristem ki, gösterilen kahramanlığı yüzyıllara taşısın. Onların melodisinin unutulmamasını, dilden dile dolaşmasını sağlasın.

Sizleri hiçbir zaman unutmadım yoldaşlar. Yücelik ve sadeliğin sembolü dağları, oradaki güzel günleri, tatlı hatıraları aradım hep. Bir de sizin bize öğrettiğiniz biçimde, pratikte yaşanan hatalarımızı, geri alışkanlıklarımızı bu sahadabılince çıkarmaya çalıştım. Bu temelde kendimi borçlu hissederek anlatmak istiyorum sizleri. Ama sizi anmanın en güzel yolunun anlatımdan değil, yolunuzu takip etmekten geçtiğini de bilerek başlıyorum sözüme.

36 özge candan **Herbiî** arkadaş Piran'da büyüdü, Amed'de saflara katıldı. Erzurum'da yaşadığı bir gerilla pratiğinden sonra Parti Merkez Okulu'na geçti. "*Kaybettiğim yerde kazanacağım*" ilkesinden yola çıkarak yeniden Erzurum Eyaleti'nde görevlendirilmeyi önerdi. Bu önerisi uygun bulundu ve Herbiî arkadaş büyük bir kararlılıkla çalışmalara başladı. Burada 1996-97 yıllarında bölge düzeyinde sorumluluk aldı. Bütün yaşamında çalışmalara hesapsız katıldı. Oldukça duyarlı ve dikkatliydi. Düşmanın nereden geleceğini çok iyi tespit ederdi. Kendisinden önce arkadaşlarının güvenliğini sağlardı. Gücünü büyötmekte üzerine komutan yoktu. İşte tüm bu militan özellikleri onu inançlı, kararlı bir tutum sergilemeye götürdü. Sonuçta komutanlık görevine layık bir şekilde Kelxas'ta girilen çatışmalarda kahramanca direnerek şehit düştü.

Zeki arkadaş, daha 12 yaşlarındayken kararını vererek parti saflarına katılmıştı. Ailenin yurtsever oluşu O'nu genç yaşlarda mücadeleyle tanıştırdı. Erzurum-Dersim alanında savaştı. Zeki arkadaş da Parti Merkez Okulu'nda eğitim gördü. 1996 yılında Erzurum eyaletinde takım komutanlığıyla görev ve başladı. Görevine candan katıl-

dı. Gerillaya katılımda gördüğüm Zeki arkadaş, altı yıllık onca pratik ve eğitimden sonra 1997 yılında da ilk günkü gibi temiz, cesur, canlı ve kararlıydı. Silahına gösterdiği ilgi ve deyim yerindeyse kara sevdası ile tanınırdı. Savaşta atılğan ve sonuç alıcıydı.

Kazım arkadaş, Kulp'ta büyümüştü. Fakir bir aileden geliyordu. Ancak zeki ve kıt olan olanakları değerlendirerek Yıldız Üniversitesi'ni okudu. Standart yaşam olanaklarına kavuşmuş olmasına rağmen, yıkılması gerektiğine kesinlikle inandığı düzenle bütünleşmedi. Ona retle karşılık verdi. Gerilla olarak Serhat ve Erzurum'da faaliyetlerde yer aldı. Düşmanın 1997 operasyonlarında aynı bölgedeydik. Çatışmalarda omuz omuza savaştık. O'nunla aynı mevzide çatışmanın güvenliğini bizzat yaşadım. Fedakar, emekçi yanıylar arkadaşların beğenisini kazanmıştı. Örneğin bir kış günü aç kalan yoldaşlarına ekmek bulabilmek için gönüllü bir şekilde yola çıkmış, kar-kış, soğuk demeden en yakın yerleşim birimine ulaşmıştı. Donma tehlikesi, düşman pusuları O'nu korkutmamıştı. Böyle tanınırdı Kazım arkadaş. Düşman denetimine girmemek, grubunu sağlam bir şekilde pusulardan kurtarmak O'nun en belirgin özelliklerinden biri olmuştu yine. Kitle faaliyetlerinde ise yapıcı ve örgütlüydü.

Kazım arkadaş anlatırken, golvende durmuş **Sara** arkadaş gözlemin önüne geliyor. Kefiyesini boynuna atmış, can yoldaşının omzuna yapışmış, gülümsüyor bana. Bilmem nasıl anlatmalı seni Sara arkadaş? 1992'de katıldın gerilla saflarına. Hatırlıyor musun, katılmandan sonra ilkbaharda Çavreş'te görüşmüştük ilk kez seninle. Seven yüzün soğuktan mosmor olmuştu. Ama aldırımıyordun. Henüz karlar erimemişti. Metrelerce karın altına sığınacağınızı yapmıştınız. Küreklerle sığınacağı kazımış, sonra da içine çadır yerleştirmiştiniz. Gülererek "*Konserve kutularını andırıyor değil mi?*" demiştin. Sonra da ekle-

miştin; "*Bakma küçük olduğuna, üç kişinin sığabileceği bu sığınakta tam on beş arkadaş kalıyoruz.*"

Buradaki faaliyetlerden sonra Amed'e geçiş yaptınız. İşbirlikçiliğe karşı vermiş olduğunuz korkusuzca savaşı duyduk. Bu arada hakkınızda söylenen olmadık şeyler karşısında bir an bile kaygıya düşmeden, gerçek savunmanın düşmana karşı verilen mücadeleden geçtiğini gösterdiniz. Dersim'den Varto'ya uzanan sürgün günlerinizin öfkesini, intikam anlayışınızı, eğitimde, yürüyüşte, oturuşta, mevzide, kısacası yaşamın her alanında görmek mümkündü.

Dersim'de ve İlbey çatışmalarında yaralandın, ayak parmakların gitti. Ona rağmen inancınla, partiye bağlılık düzeyinle eylemlerde hep öncülük yaptın. Şu sözün hâlâ hatırımda: "*Bir gün eğer düşman karşısında mermim biterse, o zaman büyük ölmek istiyorum. Son bombamla kendimle birlikte düşmanı da yok edeceğim.*"

Evet Sara yoldaş. Sözü'nün eri, pratiğin diliydin. Korkmak nedir, durmak nedir bilmezdin. Kürt geleceğinin asi kıızıydın. Gözü kara, alını açık. Sizi anmaya devam edecek ve son ayrılışımızda size verdiğim sözü er ya da geç yerine getireceğime dair bir yoldaş olarak söz veriyorum.

Şimdi yine Kelxas vadisindeyim. Baharın ilk günleri yaşanıyor. Yaşam yeniden canlanıyor. Ancak kış da gitmemekte diretiyor ve dondurucu soğuşunu ilklere kadar hissettiriyor. Bir tarafta soğuk, diğer tarafta Türk ordu güçlerinin operasyonu. Bunun için sürece 'zehir kusan kış' da denilebilir.

Dedim ya, her taraf ağır bir kar tabakası altında henüz. Peri vadişiyle Sürküt tepesini birbirinden ayırt etmek gerçekten zor. Her taraf bembeyaz. Hêvîdar yoldaş bir gün önce Sara'yı, Dersim'i, Herbiî'yi, Kazım ve onlarca yoldaşını kaybetmişti. Yüzünde hüznün ve nefret vardı. Çünkü bu kadar yoldaşını katleden, bu kadar vahşet uygula-

yanlar kendi soyundan geliyordu. Büyük bir utanç içerisindeydi.

Hêvîdar (Ruken) yoldaşı 1994'te tanıdım. O gün bu gündür hep aynı takımda veya aynı birlikte yer aldık. Kürt kızı değildi, Çorumluydu. Üniversiteyi okumuş, bilinçli temelde PKK saflarında yer almıştı. Egemen ya da ezen ulus anlayışını kırıp aşmıştı. Kürtlerle birlikte Kürtleşmişti, daha doğrusu PKK'lileşmişti. Yaşamı, duruşu oldukça canlı ve moralliydi. Yanlışlıklara karşı eleştiriseldi. Aynı zamanda bir işin doğrusunu da koyar, ileriye yönelik perspektif sunardı. Bütün arkadaşlar da bunu bildikleri için ikirciksiz görüşlerine katılırdı. Düşünceleri toparlayıcı olduğu gibi, planlamada, yol yöntem bulmada usta ve yaratıcıydı. Aynı yaratıcılığını yaşamda da sergiliyordu. Tehlikeyi sezdiği yerlere kesin gitmezdi. Doğadan beslenmesini bilen bir arkadaştı. Göreve giderken adeta uçan bir kuş gibi kanatlanırdı. Manga ve takım komutanlığı yaptığı sıralarda bizzat tüm işleri yapar, pratikten kopmazdı. Takımın bütün sorunlarıyla uğraşırdı. Emekçilik, çalışkanlık, Orta Anadolu kadınlarından kalmıştı kendisine. Düşmana karşı çok duyarlıydı. Sırt çantasında her zaman kazma ve kürek bulundurmasıyla da dikkatleri çekmişti. Mevzi kazmak isteyen, hemen Hêvîdar arkadaşına giderdi.

Hêvîdar arkadaşın bu duyarlılığı, gericiliğin ve oligarşinin gerçekliğini bilince çıkarmasından kaynaklanıyordu. Çünkü insanlığın gelişimi için temel olan bilim ve teknolojinin, egemenler tarafından nasıl kan kusan bir canavar haline dönüştürüldüğünü biliyordu. Bu tekniği yenmenin tek yolu da iradesini keskinleştiren gerilladan geçiyordu. Sırt çantası, ufak tefek ihtiyacı olan arkadaşları hiçbir zaman boş çevirmezdi. Oldukça tedbirli ve planlıydı. Bütün bu olumlu özellikleri O'nu PKK yaşamıyla bütünleştirmişti.

Hêvîdar yoldaş, savaşımını bilinçli bir temelde yürütmeyi sürekli esas aldı. Direnişiyle, ezilen Türk

halkının da alın akı oldu ve yaşamıyla herkesin sevgisini kazandı. Bingöl'de, Lavreş'te, Şehit Xebat'ta, İlbey'de, Dallıtepe'de, Kızılağaç'ta bastığı her yerde bir anı, bir iz, tarihsel bir yapıt bıraktı. Güzel, estetik duygu ve düşünceleriyle, konuşma ve hitabıyla doğaya, hayvanlara, insanlara yön verdi, öncülük yaptı. Canlı, dirayetli, güçlü yaşam felsefesiyle yüce kardeşlik, yoldaşlık, enternasyonalist görevini başarıyla yürüttü. Kanını Sürküt eteklerinde Peri nehrine akıttı. Kızgın bir sel oldu, kızıştı, Mezopotamya topraklarına dağıldı. Ölümsüzleşerek yeniden yaşam kaynağına dönüştü.

36'ların hepsini teker teker anlatmam imkansız. Buna cümleler yetmez. Çünkü hepsi birer tanrı veya tanrıça kadar büyük ve yüce. Örneğin **Gulan**'ı mı anlatayım? Iğdır'da saflara katılarak Erzurum'da düşmana karşı kırılmaz cesaretiyle giden can yoldaşı mı? Yoksa Bayrampaşa'dan çıkarak 1995'te faaliyetlere türlü zorluklar altında katılan **Şilan**'ı mı? Henüz 14 yaşında silah alarak gerillada yer alan, fiziki olarak rahatsız olmasını kendisine dert etmeyen, inancı ve iradesini güçlü kılarak sonuna kadar yürümesini bilen Şilan'ı mı?

Peki korkusuz **Jiyan**'a ne demeli. Mevzide bile eğilmeyi kendisine yedirmeyen, aktifliğiyle, koşusuyla yaşama yaşam katan arkadaşımıza. Son olarak Dallıtepe'de pusuya düşmüş, çatışmada bir kolunu yitirmişti. Buna rağmen silahını bırakmamış, revire çıkmayı da kabul etmemişti. Yaşama hemen katılmış, "hastaneye yat" biçimindeki direktmeleri de, "beni mezara mı yatırmak istiyorsunuz" diyerek reddetmiş. Pratiğiyle ismine layık olan Jiyan yoldaşı anmak o kadar basit olmamalı.

Dersim arkadaşı izah etmek de gerçekten mümkün değil. Dersim yoldaş olgunluğuyla, kadın ordulaşmasındaki öncülük rolüyle tanıınıyordu.

Şimdi diğer yoldaşlar da bana

bakıyor. Yüzlerinde huzur ve sevinç var. **Nûman, Ronahî, Binevş, Bilican, Akif, Yaşar, Ali Amed, Delîl, Delîl Tekman, Çiya, Cîgerxwîn, Botan, Peşeng, Dilxwaz, Aydın, Hogir, Zinar, Celal, Server, Zûhat, Ronî, Şevger, Ferhat, Serhat, Salih, Evindar** arkadaşları birer birer değerlendirmek gerçekten çok zor. Buna rağmen belki de dünyanın en güzel işi bu isimsiz kahramanları yaşadıklarıyla birlikte anlatmaktır. Bir romancı olsaydım güzel, edebi bir üslupla dünyaya nam salacak, insanlığa yeni bir şekil verecek, insanı kendi özüyle birleştirecek bu görkemli yürüyüşü yazardım.

Evet. İhanet ile birlikte direniş kalesi Kürdistan'da, Kelxas vadisinde karlar 36'ların sıcak kanıyla kızıştıp eridi. Peri suyuna döküldü, coştı. Keban'a, Fırat'a, oradan Arabistan'a, Körfez den Atlas Okyanusu'na dökülüp yayıldı. Mezopotamya topraklarını, Arabistan çölünü yemyeşil bir semaya dönüştürdü. Dünyaya yeni bir çıkış açtı.

Belki bugün de dünyanın üçte biri savaşlarla ve gözyaşıyla iç içe. Ama Kürdistan'da bambaşka. Görmeyenler anlatamaz, anlatabilme gücü ve cesaretini kazanamayanlar hiçbir dönem gerçekleri yazamaz. İşte benim de zorlandığım husus bu. Belki günün birinde Kelxas'a, Peri'ye ulaştığımda, Sürküt tepesine çıktığımda, orada Bağır Baba'yı, Bandoz'u, Koşanları, Sülvi'yi göreceğim. Ve yine vadilerdeki arkadaşların yüksellere doğru koşuşunu izleyeceğim. O zaman onlarla yamaçta buluşup kucaklaşacağım. O zaman 36'ların özgürlük türküsünü hep bir ağızdan söyleyeceğiz. Belki de o türkünün ismi "zaferde, başarıda buluşma" olacaktır.

Zafer, bıraktığınız mücadeledir. Mücadele bizde her şeydir. Yaşamın ve özgürlüğün kendisidir. Ölümsüzlükte buluşmak üzere.

**Mücadele arkadaşları adına
İsmail**

Latife ÇELİK

Yedisu'da yediveren çiçekler

Kox'un, Şerafettin'in hiç bitmeyen yeşilliği ve kır çiçekleri yamaçlara inildiğinde yerini ağaçlıklara ve ormanlıklara bırakır. Yüksek dağlar aşağılara kol kol inerek adeta buradaki coğrafyanın gövdesini oluştururlar. Ovalar da bu arazinin zenginliğinin bir parçasıdır. Bingöl, Şerafettin, Xırampet Goşkar ve daha birçok dağdan kaynağını bulan sular yedi koldan akarak büyük sularda birleşirler. Yedisu (Heftreng), Murat, Peri, Aras bu yörenin en büyük sularıdır. Bütün belirlmelerin tersine her yerinde tarihi kalıntılara rastlanır. Yaşamın anayurtlarından olduğunu gizemli tarihi efsane ve eserlerinden anlamak hiçte zor olmasa gerek. Peri suyuna belki gizeminden belki de kimi zaman yemyeşil vadilerle yaşam yarattığı için kendisine bu isim verilmiş. Ama onun sesizliğine aldanan insanların nasıl kendisiyle alıp götürdüğü düşün alaylarının gelinlerin öyküsü de anlatılmıştır tarih boyunca... Hep bir murat için derlerdi insanlar hep yarım kalmış düşlerin gerçeğini yaşayan o insanlar bilirlerdi yarım gülüşleri yarım sevdaları. Mücadeleye yaklaşımları da aynı Peri suyuna yaklaşımları gibi oldu. Çok sever tapar kendine tanrı gibi görür ama ölüm getireceğini de bilir...

Varsın götürsün Peri suları gelinlik çağındaki genç kızları, delikanlıları... Nasıl olsa bir vadi, bir orman olmayacaklar mı ya da bir ziyaret ağacı olup umudun ve özlemin dili olmayacaklar mı, atalarının inançlarını yeniden yaratmayacaklar

❖ Adı, soyadı: **Latife ÇELİK**

Kod adı: **Şinda Rubar**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Van

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Adaklı-Erzurum

Görevi: **Takım Komutanı**

mı? Bir de sevmek ve sevilmek, saygı duyulmak... Ne çok ihtiyaç var bu topraklarda bu güzel ve mert insanlara ne de çok ihtiyaç vardı. Yani aslında ne de güzel etmişler değil mi? Cehalet, ihanet, ajanlık ya bunlar kimden kaldı, bunlar yoksa yabancı uyruklu mu? Yabancı yada düşman uyruklu ama dost kalelerin gibi geçit vermedin acıyla ve esefle karşıladın, elinde kalan tek silahın olan özünle geçit vermedin, kendinden yüreğinden kopmuş bu yüreğinin sesi olan insanlarına toprağına denk kucak açan halk oldun, O kahramanlar seni, sen de onları sevdin... Bir büyük miras işte bu temelde yaratıldı.

Şinda arkadaş tipik Vartolu'ydu. Zaza aksanı kurmanci

konusmasında iyice belli ederdi kendini. Varto halkı Erzurum eyaletinin en yurtsever kesimlerindendir. Mücadeleye yaklaşımları da katılımı da ilk günden beri güçlü olmuş özgürlüğe olan inancını hep korumuş ve cesaretle beslemiştir. Şinda arkadaş aydın olmasının da etkisiyle kendini hep bir öncü olarak görür bu da ona bir özgüven verirdi. Devrimciliği çok doğal bir şekilde kendini kurallara kalıplara ilk günden koymayarak zorlanmadan zorlamadan yaşadı. Erzurum eyaletine gidişi tamamıyla kendisinin çok güçlü istemiyle oldu. Zap'ta karşılaştığımızda *"En büyük özlemlerimden birini gerçekleştiriyorum, bir dahaki gelişimde Önderlik sahasına gitmek üzere geleceğim. Kimbilir orada karşılaşırız. Şehit düşersem beni iki kelimeye de olsa yaz, aslında çok iyi bir devrimci olamadığımı biliyorum ama anılmayı yine de isterim"* demişti. O bunu söylerken partinin şehitlere olan büyük değerini biliyordu, yine şehit olmanın kendi başına bir kutsallık olduğunun bilincindeydi. O aslında bağlılık sözü veriyor, kararlılığını ortaya koyuyordu. Hiç kuşkusuz beklemediğimiz bir biçimde Onlar şehit olurken bizler bedeli ağır yükümlülüklerin altında kaldık. Onlar varken bizler mutluluğun zirvesinde seyreliyorduk. Onlarsız yaşamak acı da olsa anlamını bilerek, büyük bir sorumlulukla görevleri omuzluyarak değerlerin takipçisi olmaya çalışacağız bundan daha onurlu ve yüce bir yaşam bizler için hiç olmayacaktır.

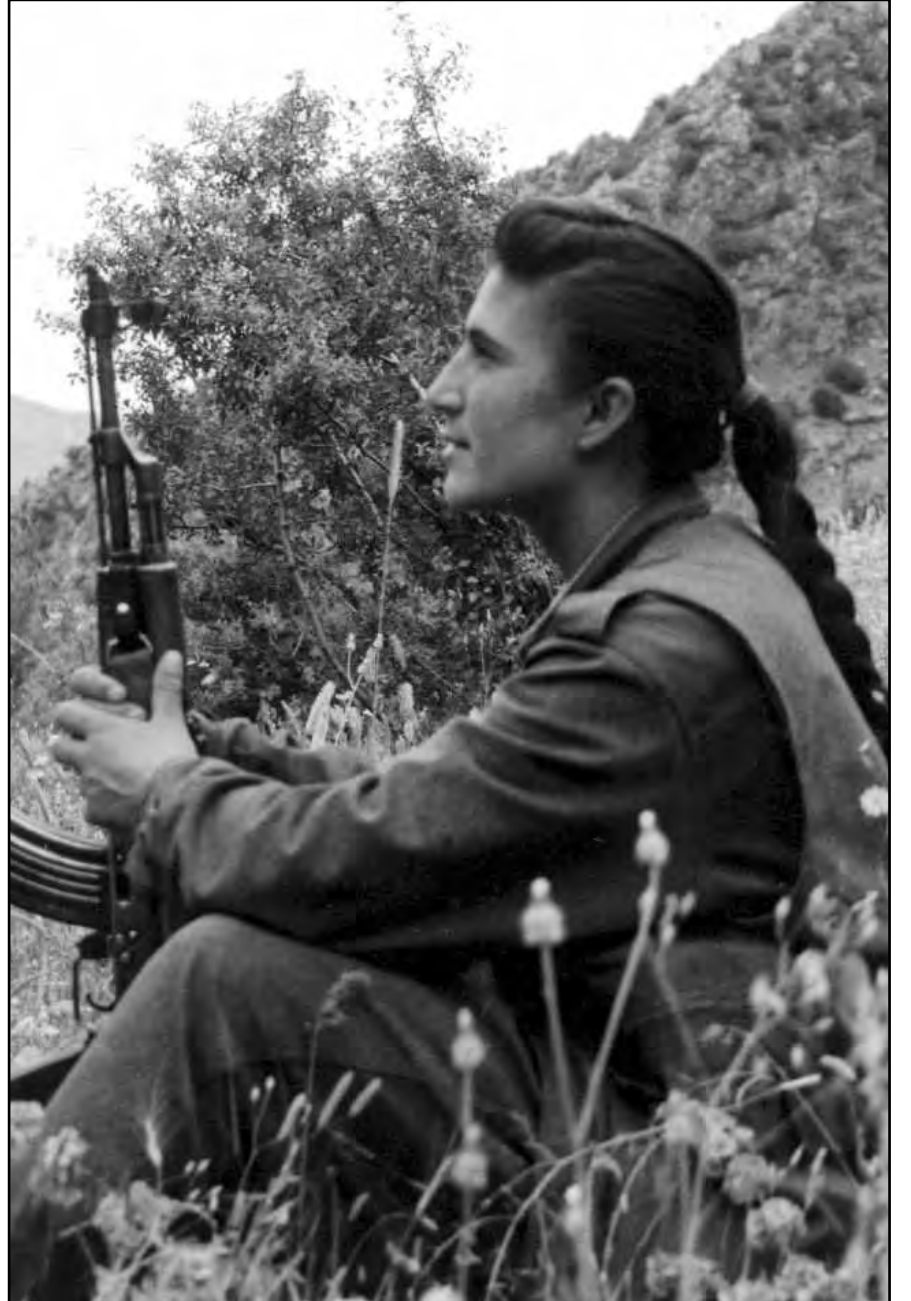
Peri'nin yamaçlarında mura-dına ererken yaşam için toprağa düşen ilk cemrelerden biri ol-dun. Büyük amaçlar edinip bu uğurda gereken çabayı sergile-yip elde eden bir insan olarak geride daha yapmak isteyipte yapamadığın birçok amacının olduğunu o büyük irade gücün-den anlamak zor değil.

Şinda arkadaş insanseverliği ve arkadaş canlısı özellikleriyle kendisine yer yapabilen bir insandı. Daha sonra katıldığı mücadele de yine yoldaşlık özellikleri iyimserliğiyle öne çıkmaktadır. Belki onu müca-deleye çeken şey buydu. Van Devlet Hastanesi'nde hemşire olduğu bir sırada yurtsever gençlikle tanışır ve hemen bağ-lanır. İlk karşılaşmamızda sa-mimiyeti ve olgunluğuyla kendisini sevdirmiş hatta acaba bizimle katılır mı diye düşün-müştük, O da katılım planların-da olduğu için aynı şeyi düşün-müş. Kısa bir süre sonra Xankurkê'de buluştuğumuzda zaten böyle olması gerektiğini söyledi. Tabii kendisinden ön-ce katılmış olmama biraz de içerlenmişti. Yani onun için mücadeleye katılmaktan daha doğal bir şey yoktu. Kendi do-ğasının ve özünün gereklerini yerine getirerek yaşanması ge-rektiği gibi yaşadı ve özgür iradesinin tükenmez enerjisini akıtması gereken kanala kata-rak abideleşti.

Şinda ve dört arkadaş Yedisu-da çıkan bir operasyonda girdik-leri çatışmada kahramanca sa-vaşarak şehit düştüler. Tarih de Onları daha öncekiler gibi böyle kaydetti.

*Mücadele arkadaşları adına
Delal Rubar*

*Başı karlı dağların nazlı nazlı
beneklendiği bir baharda
Güneş rengi Mergezer yaylaları'nda
Güneşin doğuşu gibi yedi renge bürünüp
sonsuz halklarıyla kucaklaştın
Nasıl da çocukluğun umutlarıyla buluşmuştun
Nasıl da sarılmıştın hasretine.
Ozanların, şairlerin tarif edemediği
hasreti tutmuştun ellerinle
su içer gibi içmiştin avuç avuç...*

Şehit Alişan

Sözünü ve düşüncesini pratikleştiren usta militan

Zagroslar'ın özlü komutanı, eğitimcisi pratikçisi sözüyle, düşüncesiyle usta militan...

Sizleri nasıl yazmak gerekir, nasıl anlatmak gerekir? Aslında güzel duruşlarınızla siz kendinizi anlatmıştınız bizlerde anlamamış değildik, belki bu yüzden hep örnek oldunuz. Eğitimci olmanın parti yapısını eğitmenin kendi başına bir çizgi mücadelesi olduğunu bilerek, doğru ve özlü katılımı hep esas aldın. Apocu militan tarzına kendini yakınlaştıran bir yoldaş olarak parti yaşamında böyle bir yer edindiğin tartışmasızdır. Çünkü arkadaşlarınla bu temelde bir paylaşım düzeyini yakalamıştın ve öyle de anılıyorsun. Bir gazi yoldaş senin şehadetini nasıl şehit düştüğünü anlattı. Yine bir eylem militanı, bir örgüt militanı komple nasıl bir duruş sahibi olmalı konusunda yaşadığın yoğunlaşmanın bir yansıması biçiminde şehit düşmüşsün.

Alişan arkadaş çok uysal, yumuşak kişilik özellikleriyle ve doğal duruşuyla her ne kadar liberal görünse de aslında o sabırlı duruşuyla nasıl yapacağını, nasıl yöneleceğini bilerek yönelirdi. Bu yüzden özellikle genç arkadaşlar tarafından oldukça kabul görürdü. Kaba tarz ve kaba yaklaşımların ötesinde uzun vadeli düşünerek hesaplayarak yaklaşırdı. Onun toplantıları eğitimi belleklerde ve içselleşen değer yargılarına dönüştüler. O nedenle hep bizimle yaşayacaktır.

Erzurum eyaleti çok geniş bir alanı kaplamakta ve gerillanın giderek ülkenin her tarafında yay-

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Alişan**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Varto-Erzurum

Görevi: Bölge ve cephe sorumlusu

gınlık kazanması buraya da farklı bir rol biçmekte, buranın ayrı bir örgütlenmeye kavuşturulması gerekmektedir. Parti Önderliği ve partinin özel çabalarıyla Serhat eyaletinden ayrılarak Erzurum eyaleti biçiminde örgütlenildi. İklim koşulları ve sahanın yeni olmasına rağmen kısa sürede halkla buluşan gerilla önemli açılımlar da elde etmekteydi. Bununla birlikte devletin paramiliter güçleri de özel savaşla birlikte devreye girerek, halka ve gerillaya olan yönelimlerini giderek şiddetlendirmekteydi. Gerilla güçleri daha çok arazinin elverişli yerlerinde üslenmekte diğer alanlarda da kitleye açılım bu esasta cephe çalışmalarına ağırlık verilmeyi gerekli görmektedir. Alişan arkadaş bir bölge şeklinde

örgütlenirilen Hınıs-Varto alanında cephe bölge sorumlusudur. Eyalette hem açılım yapmak hem de eylem yapmak için sürekli keşif yapmakta, cepheciliğin sadece lojistik sağlamakla görevli olmadığını partinin bu çalışmaya biçtiği misyona denk bir çalışmasının özellikle bu alan için ne kadar hayati olduğunu biliyor ve bu temelde pratiğe yöneliyordu. Gerillanın alandaki varlığı halka büyük güç ve moral vermekte kurtuluşa çok yakın olmanın büyük coşkusuyla yürekler sevinç dolmaktadır. Hem parti hemden halkın ihtiyaçlarına cevap vermek bir görev olarak kendini dayatmaktadır. Bu amaçla üç arkadaşıyla bir eylem planı yapar. Varto'da bulunan bir karakola baskın yapar geri çekilmede iki arkadaşı sağ kurtulurken kendisi şehit düşer.

Düşünüyorum, ağırbaşlılığınla kendini ne denli kabul ettirdiğini, bağlılığıyla bir bütünlük arzeden bu halinin sana nasıl özel bir rol biçmesine yol açmaktaydı. Halk partiyi ve Apoculuğu sizlerin şahsında tanıdı alana büyük anlamlı bir etki bırakarak küçük bir imkanı büyük bir mirasa dönüştürdünüz, Erzurum eyaletini faşistlerin kalesinden çıkararak anıyla, şanıyla Kürdistan mücadelesi için bir özgürük kalesi haline getirdiniz. Bu büyük miras temelinde savaşta olduğu gibi barış sürecinde de gereken soylu yaklaşım yurtsever halkın ve Özgürlük mücadeleni tarafında gösteriliyor, gösterilecektir.

Mücadele arkadaşları

Ali SAKULOĞLU

Avrupa'dan Botan'a Amed ve Erzurum dağlarına uzanan komutan Bager

Bager yoldaş yedi çocuklu geçimini tarım ile sağlayan yoksul, emekçi ve yurtsever bir aile ortamından gelmektedir. Yoksul oldukları için çok küçük yaşta öz emekle tanıştığından dolayı emekçi, zeki ve ağır başlı yönleri ile herkes tarafından sevilip sayılırdı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin çıkış süreci ile girdiği Pazarcık ilçesi, baştan beri mücadeleyi tanıyan, destekleyen bir kitleye sahiptir. Bu yüzden Bager yoldaş daha küçük yaşlardan itibaren mücadeleye yabancı değildir. İlk gruplaşma dönemlerinde O'da her genç gibi kendi çapında katkı sunmuştur.

Ama bu ayağa kalkış sonra Maraş katliamı ile durdurulmak istenmiştir. Birçok insanın öldürüldüğü bu katliam sonrasında Bager yoldaş ailesi ile birlikte Avrupa'ya çıkmak zorunda kalmıştır. Avrupa'da çok kısa bir zaman sonra arkadaşlarla tanışarak cephe faaliyetlerine katılır. Ama bu O'nu tatmin etmez. Onun gönlü her zaman dağlardadır. Bu yüzden gerillaya katılma kararı alır. Bunu bir raporla örgüte ilettikten sonra '89 sonlarında önerisi kabul edilerek Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir.

Akademide yedi ay boyunca ideolojik, politik ve askeri eğitim görür. Yine Parti Önderliği'nin çözümlemeleri sayesinde Kürt kişiliğini, toplumsal gerçekliği ve her şeyden önemlisi de kendi gerçekliğini tanır. Aldığı bu yoğun donanım ile

❖ Adı, soyadı: **Ali SAKULOĞLU**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Bayramözü köyü-Pazarcık, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989 Avrupa**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Mayıs 1997, Kavaklı vadisi-Karlıova Erzurum**

bir grup arkadaşı ile birlikte '90 yılında Botan eyaletine geçer. Burada yapılan düzenleme ile Gabar birliklerine katılır. Gabar alanında yapılan birçok eyleme katılmakla birlikte, aynı zamanda birliğin eğitmeni ve basın-yayın sorumlusudur da.

Yeni bir düzenleme ile Cudi dağına geçen Bager yoldaş burada da eğitmen olarak görevlerine devam eder. Bizim O'nunla tanışmamız '92 yılında oldu. Yanındaki yeni arkadaşlarla yoğun bir ilgilenmesi vardı. Pratiğe ve dağ koşullarına kısa zamanda nasıl adapte olunacağını anlatıyordu bize. *"İrade olduktan sonra aşılamayacak hiçbir engel ve zorluk yoktur"* diyordu.

1992-93 kış sürecini birlikte Cudi'de geçirdik. Burada askeri

eğitimi O veriyordu. Hakiki mermilerle yapılan bir tatbikat sırasında birden iki helikopter kamp alanımıza girmişti. Mart aylarıydı sanıyorum. Zemin karlı oluşundan dolayı açıkta kalmıştık. Bu arada Bager arkadaşın hem bir BKC, hem de B-7 roketatarı ile yukarı kayalıklara doğru koştuğunu gördüm. Henüz eğitim adayları olduğumuz için korkmuştuk. Eğer helikopter bizi görüp ateşe başlasaydı kesin çok kayıp verirdik.

Bager yoldaş bütün Kürdistan dağlarını gezmek istiyordu. Her dağı, Kürdistan'ın her bir parçasını dolaşarak görmek, yüreğine kazımak istiyordu. Bu yüzden öneri yapmıştı. Önerisi kabul edilerek bir takım arkadaşla birlikte Amed eyaletine geçti. Amed'de neredeyse tüm alanları gezdi. Ama en çok bulunduğu yer Genç-Hani-Kulp üçgeniydi. Burada birçok eyleme ve çatışmaya katıldı. '94 büyük operasyonlarında aç ve susuz kalarak, soğuğa rağmen kahramanca direnen gerillaların içinde O'da vardı. Yine '96 operasyonlarında da büyük direnişler ve kahramanlıklar sergilemişti.

Bir süre sonra bir takımlık güçle Erzurum eyaletine geçmişti Bager yoldaş. Bu eyaletin güzelliklerini yeteri kadar görmeyen, eylemler geliştirmeden 9 Mayıs '97'de girdiği bir çatışma ile şehitler kervanına katıldı.

Anısı mücadelemize önder olacaktır.

**Mücadele arkadaşları adına
Merwan Aydın**

Cihan KORKMAZ

Kendisi küçük yüreği büyük bir gerilla

Garzan yoldaş, Tekman'ın Xendakan köyünde, 1980 yılında dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu köyde ve Tekman ilçesinde okudu. Derslerinde oldukça başarılıydı. Yurtsever bir aile çevresi vardı. Bu yüzden mücadeleye daha küçük yaşlardan itibaren büyük bir sempatisi vardı.

1993 yılında gerillalarla tanıştı. Şehit Memo'nun adeta arkadaşı oldu. Gece-gündüz evden ayrılarak, Eraz nehrini aşırıp küçük yaşta milislik görevini üstleniyordu. İlk görüştüğümde, Tekman ilçesinde bulunan Türk ordu güçleri hakkında istihbarat ve bilgi getirmişti. Henüz 13 yaşındaydı, ama yüreği mücadele ateşiyle doluydu. Dört gözle gerillaya katılma isteği olmasına rağmen, yaşının küçük olmasından dolayı kabul edilmiyordu.

Aradan bir yıl geçti. Garzan yoldaş evi terk ederek, 1994 yılında gerilla saflarına katıldı. Arkadaşların bütün ısrarlarına rağmen eve dönmeyi kabul etmedi. Bingöl'den Şeytan dağına aşarak İlbey vadisinde karşılaştığımızda hiç şaşırma-mıştım. İlk söylediği söz şuydu: *"Beni saflara almadınız, ama zorla da olsa yine geldim, bir daha da gitmeyeceğim. Sanki parti sizin babanızın malı mı!"* Oldukça kararlıydı. Sözünden dönmeyeceği de gözlerinden belliydi.

✪ Adı, soyadı: **Cihan KORKMAZ**

Kod adı: **Garzan**

Doğum yeri ve tarihi: **Xendakan Köyü-Tekman, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Nisan 1997, Taş noktası-Şeytan Dağı Karlıova**

Garzan yoldaş, henüz çocuktu, ama yüreğiyle büyüklere taş çıkartabilecek kadar cesur ve yürekliydi. Bu özelliklerinden dolayı kısa bir sürede bütün yoldaşların sevgisini kazanmıştı. İlbey, Keşmir, Cameşkor vadisi evi, yurdu olmuştu artık. 1995 kış eğitimini de bu alanda görmüştü.

Eğitim sonrasında Yayladere, Bingöl, Kiğı ve Yedisu alanlarında pratik çalışmalara katılıyordu. Garzan yoldaş grupların öncüsüydü. Dağların yükseklerinde muhabereciydi. Bütün eyalet güçlerinin bağlantısı için, gece yarılarında kadar soğuk rüzgarda kalıyor, ama görevini en iyi şekilde yapmaya çalışıyordu.

En son Şehit Xabat alanında kış üslenmesini yapmıştık. Dağ keçilerinin oldukça yoğun bulunduğu bir alandı. Bir kurşunla bir dağ geyiğini kesin avlardı. Kış boyunca yetmiş kişilik gücün erzak ihtiyacını böyle karşılamıştı.

9 Mayıs 1997. Sıcak bir yaz günüydü. Karlar erimiş, her taraf yemyeşil, çiçekler açmış, sular doğanın doğal müzikali olan bir ses ahengiyle akıyordu. Kürdistan coğrafyası bütün ihtişamıyla gözler önündeydi. Ama bu güzelliği bozanlar da vardı. İhanet yine hortlamıştı. Bulunduğu nokta yerel işbirlikçiler tarafından Türk ordu güçlerine ihbar edilmiş ve operasyon başlamıştı. On binlerce asker bir yandan alanı kuşatmaya almaya çalışıyor, bir yandan da hem havadan hem de karadan bomba yağdırıyordu. Kavaklı vadisi cehenneme dönmüştü.

Garzan yoldaş uykuda yakalanmıştı çatışmaya. Gece muhaberesi sonucu geç yattığı için erken kalkamamıştı. Silah sesleriyle uyanmak zorunda kalınca da biraz şok olmuştu. İlk şoku atlatınca hemen silahını alarak tepeye çıkmıştı. Şeytanlar'ın zirvesinde çatışmaya başlamış, uzun süren çatışmada vurularak ağır yaralanmıştı. Daha sonra da şehit düştü.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Hatice ...

İsyancı kuşağın bir üyesi

1974 yılında Ağrı'nın Diyadin ilçesinde yoksul, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Zelal heval, Ulusal kurtuluş mücadelesini ailesi sayesinde tanımış ve kız kardeşi Leyla arkadaşla birlikte '92'de saflara katılmıştır.

Serhat eyaletimiz bir isyan eyaletidir. Serhat'da Ulusal kurtuluş mücadelesine yüzlerce kadın, erkek yoldaşımız katılmıştır. Köseadağı, Çemçe, Sineka ve Geliya Zilan bu yoldaşlarımızın meskeni olmuş, onları koruyarak, bağrına basmıştır.

Ağrı'nın çocukları, Ahmedê Xanê'nin torunları, isyan ve yılların kinini bağrında taşıyanlardır. Acıyı, zorluğu, işkenceyi çekenlerdir. 1920'lerden sonra ekilen isyan tohumu '70'lerden sonra tekrar yeşermiş '90'lı yıllarla birlikte ise çiçek açmaya başlamıştır. Artık Kürt mücadelesi Serhat'ta toprağa kök salmış, engellenemez bir düzeye gelmiştir. Bu da Serhat'ın kahraman çocuklarının şehadetleriyle gerçekleşmiştir.

Zelal heval işte böyle isyancı bir kuşağın üyesidir. O da onurlu her Kürt gibi mücadeleyi sevmiş, desteklemiş ve artık silahtan başka çare yok diyerek dağlara çıkmış bir kahramandır. Mücadeleye katıldıktan sonra Tendürek dağlarına gelmiştir. Zaten Diyadin'e sı-

❖ Adı, soyadı: **Hatice ...**

Kod adı: **Zelal Kasım**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin**

1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Kızılmecit vadisi-Erzurum

nır olan Tendürek dağlarından gelen gerillalar sık sık Onların da evine uğradı. Bu yüzden dağ yaşamına adapte olmakta herhangi bir zorluğu yaşamamıştı. O'nun tek hedefi devrime yararlı olabilecek bir düzeye gelebilmektir. Çabası da hep bu yönlüydü.

3 yıl Serhat pratiğinde kalarak birçok çatışma ve eyleme katılan Zelal heval, yapılan düzenleme

ile Erzurum eyaletine gönderilir. Erzurum eyaletine geldikten sonra yaşadığı durgunluğu çabuk atar. Yapıyla kaynaşmaya başlar. Serhat'ta tanıdığı, birlikte savaştığı yoldaşlarından ayrılmak istememiştir ama, burada da belki tanımadığı ama aynı davaya gönül veren yoldaşları olduğu için onlarla bütünleşmeye başlamıştır. Yaşamdaki duruşu, tecrübesi sayesinde kısa sürede burada manga komutanı olur. Aldığı sorumluluğun hakkını verebilmek için daha dikkatli ve hassas yaklaşıyordu. Her hareketiyle yapıya örnek olmaya çalışıyordu. Kendisine verilen hangi görev olursa olsun eğer yaparım, başarabilirim demişse kesin yapardı. Bu yönlü başarıma iddiası güçlüydü.

1997 ilkbaharında, düşmanın geliştirdiği operasyonda, Zelal heval mangasıyla birlikte tepeyi tutarak birliği savunmak istiyordu. Ama tepenin çevresini tutan askerler onları çembere alır ve çatışmak zorunda kalırlar. Zelal heval ve mangası kahramanca çatışarak şehit düşer. Zelal, Rojda, Binevş, Mizgin, Nafiye hevaler Kızılmecit vadisine birer tohum gibi düşerler.

Anıları mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

İhsan MERİÇ

SENİ GELECEĞE BIRAKTIK

Geçimini tarım ve hayvancılıkla sağlayan, dini ve feodal özelliklerinin ağır etkisinin olduğu bir aile ortamında, ortanca çocuk olarak dünyaya gelen **Harun** yoldaş, çocukluk yıllarını ailesinin yanında geçirir. Küçük yaşlarda ailesine yardımcı olan Harun yoldaş, emekle çok erken yaşta tanışır. İlk ve ortaokulu Solhan ilçesinde okur. Okul zamanları dışında metropollere gider. Buralarda kaldığı zamanlarda inşaat, konfeksiyon, bökçekçilik gibi işlerde çalışır.

Fiziki olarak güçlü ve çevik bir yapıya sahip olan Harun yoldaş, sportif faaliyetlere karşı da oldukça ilgilidir. Metropollerde kaldığı zamanlarda futbol ve güreş gibi sporlarla ilgilenir. Birçok işi birlikte yaparak, adeta gecesini gündüzüne katarak çalışır. Normal iş saatleri dışında kalan zamanı en iyi şekilde değerlendirir ve kısa süre içinde hem futbol ve hem de güreş çalışmalarında büyük başarılar elde eder. Sonunda hem amatör futbol takımına girer ve hem de güreş müsabakalarına katılır.

Liseyi Bingöl merkezde okuyan Harun yoldaşın, bu dönemde politik çalışmalara karşı da büyük ilgisi vardır. Okullarda yaşanan aktivitelere katılır. '90'lara gelindiğinde, Özgürlük mücadelesinin etkisi her alanda olduğu gibi Bingöl alanında da etkilidir. Etkilenmelerin en fazla olduğu yerlerin başında okullar gelir. Harun yoldaş da bu dönemde Özgürlük mücadelesiyle tanışır ve kısa süre sonra fiilli olarak gerilla saflarına katılır. Amed eyaleti karargahında kısa bir ön eğitimden geçen Harun yoldaş, daha sonra pratik çalışmalarına katılır.

Sivil yaşamında sürekli doğa ile iç içe olması ve sürekli çalışması, Harun yoldaşın dağ yaşamına kısa sürede adapte olmasını sağlar. Gerilla yaşamına alışır ve yoldaşlarıyla kaynaşır.

Canlı, atik ve fedakarlığı ile sürekli yoldaşlarının takdir ve beğenisini kazanır Harun yoldaş. Pratik çalışmalarında gösterdiği başarılarından dolayı önce manga, sonra takım ve kısa bir süre sonra da bölük komutanlığı görevine getirilir.

Harun yoldaş için gelişmenin sınırı yoktur ve gün geçtikçe gelişme kaydetmeye devam eder. En son 1992 yılında bölge komutanı olarak Amed eyaletinden Erzurum eyaletine geçer.

✪ Adı, soyadı: **İhsan MERİÇ**

Kod adı: **Harun**

Doğum yeri ve tarihi: **Solhan Bingöl, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Amed Eyaleti

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997, Dalı Tepe Ormanları**

Görevi: **Eyalet koordinatörü**

1994 yılının kış aylarıydı. Kar ve fırtınalı bir günde Kiği-Adaklı-Yedisu üçgeninde bulunan Bandozların karlı yamaçlarında, Harun yoldaşın da aralarında bulunduğu bir grupla karşılaşmıştık. Kilometrelerce yüksek, karlarla örtülü Bandozların yamaçlarında ilk karşılaştığımızda, ayağında lekanlar, omzunda silahı, sırtında çantası ile bizi ilk karşılayandı. Önümüzde yürürken en çok dikkatimi çeken şey, sol elini fazla kullanmamasıydı. Sonradan öğrendim ki, '94 yılının sonbaharında yaşanan büyük ve günlerce süren çatışmada kolundan ağır yara almış ve sol kolu bilekten işlevsizleşmişti. Harun yoldaş ile ilk karşılaşmamız böyle oldu ve ardından '96 ilkbaharına kadar birlikte pratik alanda kaldık.

Harun yoldaşa öne çıkan temel özellikler; cesaret, fedakarlık, zeka, partiye ve yoldaşlarına olan bağlılığıydı. Gerek pratik işlerde ve gerekse eylem ve çatışmalarda sürekli en ön cephede yer alırdı. '95 yılında eyalet koordinatörü olan Harun yoldaş, '96 yılının sonlarında Önderlik Sahası'ndan grupların gelmesi ve yapılan yeni düzenlemeler sonrasında eyaletin üçlü yönetiminde yer aldı.

1997 yılında, bir bölüklük güçle Bingöl şehir merkezine yakın Dalı Tepe alanında çalışma yürüten Harun yoldaş, kış üslenmesi için hazırlık yapıyordu. Bu dönem özel savaş güçleri de kış üslenmesini sabote etmek için yoğun operasyonlar geliştiriyordu. Birkaç gün üst üste devam eden çatışmalar yaşanıyor. Zamanla operasyon kapsamı daha da genişlemiş ve çatışmalar da yoğunlaşmıştı. Çatışmaların en yoğun olduğu bir günde, Harun yoldaş yanına birkaç savaşıcıyı da alarak ayrı bir koldan çatışmaya katılmıştı. Çatışmanın ağırlığı Harun yoldaşın olduğu noktada yoğunlaştığı için, daha uygun bir noktaya ulaşamıyorlardı.

Aralıksız süren çatışmada Harun yoldaş ağır yara alır. Zaman ilerledikçe kan kaybeder ve bulundukları noktayı savunmakta zorlanma olur. Sonunda geri çekilme zorunlu bir hal alınca, Harun yoldaşın yanındaki arkadaşları kendisini taşımaya çalışırlar. Harun yoldaş yürüyemez halde. Ve bu geri çekilmeyi oldukça zorlamaktadır. Harun yoldaş kendisini götürmeye çalışan grubun kısa sürede geri çekilmemesi halinde imha olacağını fark eder ve hiçbir itirazı kabul etmeden silahını, raxtını arkadaşlarına verir ve yanına el bombalarını alarak arkadaşlarını gönderir. Harun yoldaşın bu emrine karşı itiraz edenler olur. Ama Harun yoldaş bunları kabul etmez ve verdiği talimatın yerine getirilmesini ister. Harun yoldaşın tavrı karşısında, yıllarca acıyı, zorluğu, sevinci ve hüznü birlikte yaşadıkları komutanlarını fiziklen bırakır ve büyük bir acı içinde ayrılırlar. Komutan Harun'u yüreklerinde birlikte götürürler.

Harun yoldaş, arkadaşlarının ayrılması ardından ölümsüzler kervanına katılır. Harun yoldaş şahsında, bu yolda, bu kavgada ölümsüzleşen, yaşamımızı anlamlılaştıran, yaşamımızı yaşanılır hale getiren tüm şehitlerimizi bir kez daha anıyor, anılarına bağlı kalıp, demokratik cumhuriyet kavgasında ve bu yolda yürüyeceğimize söz veriyoruz.

Şehitlerimiz ölümsüzdür.

**Mücadele arkadaşları adına
Bülent Direk**

Nadire KAL

Peri'nin ölümsüz Perisi

Ruhumuzdaki isyan kıvılcımıdır, "taşa gül olma" hikayesine suyun akışkanlığındaki katılımımız. Zamansız bırakılmışlığımıza inat, zamana hükmetme istemimizdir. Ve adanmışlığımız, nice asırları bulan suni sınırlara karşılık kenetlediğimiz tüm ellerle toprağı kucaklama hasretidir. İnsan özünün başkalaşımı dorukta yaşadığı bir asrın son çeyreğinden yaşadığımız şu ana kadar tüm tarihimizde bedel bir zamanı geride bıraktık. Acılarımızı emekle mayalayıp barışçıl düşlerimizin gerçekleşeceği bir çağa ulaştık. Bu fırtınada erdemin solmayan çiçekleri olan şehitlerimiz ölümsüzleşen yanımızı büyüttü. Onların varlığıyla güçlendik. Onların varlığıyla kök salıyoruz yarınlara. Tarihe adsız kahramanlar olarak geçmesinler diye, şimdi onları zamanın vaktidir. Bu bir görev, bu bir borç, aynı zamanda varlık gerekçemizdir. Yeniden doğuş serüvenimizin en inançlı yüreklerini acılarıyla, sevinçleriyle, özlemleri, tutkularıyla uğruna öldükleri yaşamın tüm renkleri ve köklerini saldıkları toprağın sesiyle anlatmanın vaktidir. Yücelikleri karşısında ifadesiz kalışımızı, bilincimizin ışıyla zorlayarak yapmanın demindeyiz.

Sizlere Dilan yoldaşı anlatmak istiyorum. Erdemin solmayan çiçeklerinden birisi de Peri'nin nazlı perisi Dilan yoldaştır. Uzak coğrafyalarda bizi izleyen, dinleyen, ama serüvencilerimizin simasını tanımayanlara anlatmak istiyorum, önce simasından başlayarak. İnsan sureti doğduğu toprağın izdüşümüdür. Ve her çizgisin-

❖ Adı, soyadı: **Nadire KAL**
 Kod adı: **Dilan Bingöl**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karer Şirmen köyü-Bingöl, 1968**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Erzurum**
 Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**
 Görevi: **YAJK Erzurum eyaleti sorumlusu**

de bir ömrün gölgede kalan hikayesi gizlidir. Bir insanı kitap gibi okumak çizgilerin dilini çözmekle mümkündür.

Kavruk buğday başaklarının esmerliğindeydi teni. İkliminin havasıdır, biraz da O'na bu esmerliği veren. Çekik kahverengi gözleri ile ruhundaki isyan kıvılcımını tutuşturmanın mutluluğunda bakardı dünyaya. Omuzlarından dökülen siyah düz saçları, duru bir suyun nazlı akışını hissettirdi. Yani Peri gibi. Bir nehirle bir kadın arasındaki benzerliklerden biri de bu olmalı sanırım. İnce narin bedeni, koynunda büyüdüğü dağların asaletinde serpilmişti. Dağları en kutsal vatan belleyen atalarının-analarının geleneğinin bir taşıyıcısıydı. Bu güvenilir yaşam merkezine en temiz sadakatle bağlıydı.

Toprak sevgisi dağlarda besleniyordu. Dağa-ova çelişkisinin özü budur. Ova, toprağa ihanet edenlerin tutundukları meskendir. Bu yüzden o da bir dağ kadını olmayı tercih etmiştir. Sadece yüreğini değil bedeninin de dağlara sunmuştur.

1992'de, doğup büyüdüğü coğrafyadan Bingöl'den gerillaya katılır. Yaşam çizgisinin dağlara doğru uzanması bir tercih olduğu kadar, zamanın gerçekliğinde zorunlu bir sonucu aynı zamanda. Nasıl mı diyeceksiniz! Bir doğrunun iki ucu gibi ayrı ve çelişkili görünse de gerçeklik öyledir. Bu iki gerçekliğin zıtlığı ömrünün en diyalektik kararını vermesini sağlamıştı.

Dilan yoldaş Karer'de doğup büyümüştü. Karer, Bingöl gerçekliğinde özünü koruma ve bağlı kalma mücadelesinde en direngen insanların yaşadığı coğrafyadır. Güçlerini haklılık ve doğruluktan aldıkları kadar, atalarının isyan geleneğinden de alırlar. Ait olduğu kuşak zulme başkaldıran bir geçmişin uzantısıydı. Damarlarında isyan kanı kurumamıştı hala. Bu yüzden çağdaş temeller üzerinde yükselen yeni yurtseverlik mücadelesiyle kolay bütünleşmişlerdi. Halkının büyük kesimi yurtseverdir. Ve Dilan da, bu gerçekliğin değer yargısıyla yetiştirilmişti. Verdiği karar gerçekliğine bağlılığın ve saygının gereği idi. Son isyanı özgürlükle taçlandırmak, karşısında duran görevlere sahip çıkmak demekti. Görmezlikten gelmek, bundan kaçmak namertlikti. Hele bir kadına asla yakışmazdı. Bunun bilincinde ömrünün en dinamik kesiminde dağlara evet demişti. Bu bir tercihti.

Diğer yandan dışa göçün yoğun yaşandığı bir mekan Karer. Kalmakta kararlı olanlar yaşamı en asgari düzeyde yaşamayı kabullenmişlerdir. Bütün çabaları, istemleri bu sınırlarda yaşamayı başarmak içindir. Daha güzeline, daha büyüğüne ulaşma hırsı yoktur. Ama çocuklarının geleceğini, onları okutup memur etmede gördükleri için bütün varlığıyla yüklenirler. Bu yüzden okuma yazma oranı bölgeye göre en yüksek yer olduğu gibi, gençliğin büyük kesimi başka şehirlerde öğrencidir. Dilan aynı zamanda bu gerçekliğin de sahibiydi. Tercihini bu gerçeklik sınırlarında yapma tereddüdünü yaşasa da, yüzünü dağlara çevirmeyi daha anlamlı bulmuştu.

1995'e kadar, katıldığı Erzurum eyaletinin çeşitli sahalarında kaldı. Bir dönem halk içinde cephe faaliyetleri yürüttü. Fakat daha çok dağların doruklarında yuvaları olanların, gerillaların yanında kaldı. Başarma hırsını kendine güvenle besleyip sınırsız, hesapsız emekle birleştirmesi gelişiminin yolunu açmıştır. Özü, birçok insanın ki gibi sistemin ve binlerce yıllık sömürü tarihinin tahribatlarını yaşasa da güçlü damarlardan besleniyordu. Zamanın, özünü yozlaştırmasına izin vermemişti. Birçoğumuzdan daha fazla özünü koruduğu için, bilinçlendikçe gelişmişti. Netleşip kararlaştıkça daha güçlü adımların sahibi olmuştu. İnanç ve bilinç birlikteliğini güçlü iradesinde somutlaştırmıştı. İnsan sevgisi ve yaşama bağlılık yoldaşlık ilişkilerinde yarattığı güzelliklerin aynasıydı. Savaşın, bütün gerçeklikleri çirliçiplak kıldığı dağ ortamında kişiliği ve duruşuyla kendisini kabul ettirmişti. Potansiyeli ve açığa çıkan gelişim düzeyi umut vericiydi. Bu yüzden eyaletin önerisi üzerine Önderlik Sahası'na gönderilmişti.

Şam, "taştan gül olan" yüce insanın mücadelesi beşiydi o zamanlar. İsyan tohumları betonlanan bir kavmin çocukları eğitilirdi orada. En iyi niyetlinin bile umut kestiği bir gerçeklik üzerinde kimlik savaşımına cesaret etmek, binlerce yıldır palazlanan sömürü sisteminin karşısında bulmak değildir sadece. Umut kesilen insanların iliklerine işleyen umutsuzlukla savaşmak daha zordu. Adeta toprağı çoraklaştıran, can daramı kesilen, suyu kurutulan derin bir verimsizlikte bire on, bire yüz verim alma istemine benzer. Ama taştan gül olma bu verimsizliği en bereketli toprağı dönüştürmeyi başardı. Başkan Apo'nun bu mücadeleyi en yoğunlaştırdığı yerd, Şam'daki Parti Merkez Okulu. Orada her şeyden önce kendini bulma savaşımı yürütülürdü. Dilan arkadaş bu uzun süreci, anlam gücünün sınırlarını zorlayarak yakaladığı şansı en iyi değerlendirme kararlılığı ve çabasıyla geçirmişti. Sağladığı gelişme kedisine yönelik umutları daha da büyütülmüştü.

Erzurum eyaletine 1996 yılında YAJK sorumlusu olarak dönüş yaptı. Görevi ve sorumluluğı her zamankinden daha ağırdı. Bir halkın kimlik savaşımıyla birlikte kadının kimlik savaşımını doğru yürütmek büyük güç istiyordu. Mücadelede daha azimli, yöntemde daha zengin, emek vermede daha yoğun olması gerekiyordu. Önderlikten aldığı gücü kilometrelerce uzakta bulunan yoldaşlarıyla paylaşması gerekiyordu. Bunu başardıkça militanlığına anlam biçiyordu. Eyalette kaldığı sürece sık sık alanları dolaşıp toplantılar düzenlemişti. Öğrenilen doğrular paylaşıldıkça güçleniyordu. Bunun bilinçle zamanı kullanıyordu. 1996-97 kışı bu yüzden çok yoğun geçmişti O'nun açısından. Baharı güçlü, bahar tazeliğinde karşılamak için bu gerekiyordu.

Yayladere alanına da bu amaçla geçmişti. Oralarda bulunan arkadaşlarla toplantı yapmak, gücünün gelişimini onlarla paylaşmak istiyordu. Fakat 8 Mart 1997'de eyalet genelinde başlayan yoğun operasyonlar, girişimlerinin yarım kalmasına neden olmuştu. Alanı tutan özel savaş güçleri gücü ani yönelimlerle gerillayı yıpratarak teslim alma amacındaydı. 1996 sonbaharından beri aralıklı süren operasyonlar, bu dönemde iyice artmıştı. İki aya yakın süren çatışmalarda hem yanındaki arkadaşları savunmak hem de en ön mevzilerde savaşarak komutanlığının bütün gereklilerini yerine getirmişti. Son çatışmada özel savaş güçleri, esas hedefini vurmak için tüm namlularını O'na yöneltmişti. Gerilla üniforması içindeki çeki-düzeni, M-16 silahı ve cesaretli, kararlı cevap verişleriyle özel savaş güçlerine, Dilan arkadaş hakkında aldığı istihbaratı doğrulamıştı. Yapılmak istenen; grubu başsız bırakmaktı. Kendisine yönelen namluların kurşun yağmuru altında son mermisine kadar yanındaki arkadaşların savunmasını yapmıştı.

Gücünün doruğundayken, şehadete ulaşmıştı. Bir çiçeğin en güzel deminde hoyratça koparılışı gibi, ayrılığı zamansız ve acıydı. Yürek atışları Peri'nin nazlı akışına, soluğı Bingöl dağlarının rüzgarına karışarak bitimsiz bir ezgi oldu. Ve ölümsüzleşen gerçeğimizde bir ışık demetidir Dilan. Çünkü Kox'ta yedi renkli doğan güneşe özgür kadının rengini sunmuştu.

Bir gün daha eksiksiz, daha derin, daha güzel anlatmak umuduyla.

Seni sevgiyle ve özlemle anıyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Dirok Jiyan**

Şehit Rojda

Ben bu dağların efsanesi oldum

Rojda heval 1977'de Erzurum Karayazı'nın Söylemez köyünde, ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Henüz küçük yaşlardayken ailesi metropollere gidiyor. Rojda heval, metropollerde Kürt gerçekliğinden uzak bir ortamda büyür. 1994 baharında, Kürdistan'daki köylerini ve akrabalarını ziyaret etmek amacıyla ailesiyle birlikte köye gelir. Rojda heval, Kürdistan'da birçok gerçekliği görür. Bir gün köylerine ordu güçleri, tanklarıyla ve çok sayıda askerleriyle operasyona gelir. Rojda heval halka nasıl eziyet, işkence yapıldığını görünce, çok şaşırır. Köydeki akrabalarından soruyor; "Askerler niçin köye gelmişler?"

Rojda hevalin akrabası olan köylü oturup tüm durumları Rojda hevale anlatır. Rojda hevalin soruları gittikçe büyür. Köylü anlatmaya başlar: "Daha önceden bir grup hevaler bizim köyden geçiyordu, bunun üzerine de askerler, 'neden sizin köye gelmişler, siz onlara yardım ve yataklık ediyorsunuz' diye sormaya başladılar. Ve onun için bize işkence ve hakaret ediyorlar" diyor. Köylünün bu konuşması, Rojda hevali çok etkiler. Rojda heval, şöyle bir cümle kullanır: "Eğer bizde biraz namus, onur varsa, bizimde artık bu tür hakaretlere dur dememiz gerekiyor"

Aradan bir hafta geçtikten sonra, Rojda hevalin köylerine bir grup gerilla gelir. Gerillayı gören Rojda heval, gerilladan çok etkilenir. Köyde örgütlediği bir arkadaşıyla birlikte, '94 sonbaharında özgürlük saflarına ka-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: **Söylemez köyü, Karayazı-Erzurum, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Geyik Vadisi-Erzurum

tilma kararı alır. Erzurum eyalet karargahına gelir. Rojda heval metropollerde büyüdüğü için, ilk süreçlerde fiziki olarak çok zorlanır. Ama tüm zorlanmalara rağmen, hiçbir zaman moralini bozmaz. Ondaki irade, iddia, moral, arkadaş yapısını çok etkilemiştir. Kısa bir süreç geçtikten sonra, yaşamın tüm koşullarına adapte olur. Rojda hevaldeki bu irade, inanç ve bağlılık gün be gün artar. 1994-95 sürecinde açılan kış sürecindeki eğitim devresine katılır ve eğitimde mücadelenin gerçekliğini görüp, bu yönlü kendisindeki birçok yetersizliği yenmeye ve bahara daha güçlü çıkmak için, her yönüyle kendisini güçlendirmeye çalışır.

Rojda hevalin yaşama bakışı açısı çok derindi. Çok az konuşurdu. Fakat konuştuğu zaman

da, çok derin ve çok mantıklı bir düşünce sistematığı ile kendini ifade ederdi.

Baharın gelmesiyle eyalette yeni düzenlemelere gidilir. O süreçte Rojda heval, hareketli birlikte yer alır. Bingöl Karlıova'ya (Çavreş dağları) pratiğe gider. Aldığı birçok birikimi, yaşamın her dalında uygulamaya çalışır, pratiğe çıkışın coşkusu ve mutluluğunu yaşıyordu. Bölükteki herkes Rojda hevalin iradesine, dürüstlüğüne, inancına çok saygı duyuyordu. Ve her konuda ona yardımcı oluyorlardı. Kısa sürede pratik sahada kendisini geliştirdi. Bir anısı şöyledir:

Bir gün Çavreş bölgesinin (Geyik vadisinde) ordu güçleri sızma yaparak bölüğü kuşatmaya alır. Rojda heval, sabah ateş yakmak için odun toplar. Odun toplarken sızma yapan askerleri görür. Bunun üzerine elindeki odunları bırakıp, hemen arkadaşlarına haber verir. Rojda arkadaşının haber vermesi sayesinde birlik hiç kayıp vermeden mevzilenir. Akşama kadar çatışma devam eder. Hiç bir kayıp verilmenden geri çekilirler. Geri çekilmeden sonra gidilen noktada arkadaşlar Rojda hevalin bu duyarlılığını ve keskin gözlülüğünü övüp şakalar yaparlar.

Rojda heval '97 ilkbaharının başlarında Erzurum eyaletinde çıkan genel operasyonda ordu güçlerinin kuşatmasına girer. Bir manga arkadaşıyla beraber sonuna kadar savaşarak büyük bir kahramanlık sergiler ve şehitler kervanına katılır. Mücadelelerinin önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

(Rojda hevalin günlüğünden)

BİZ KİMİZ

Ben bu dağların efsanesiydim
 Ben halkımın öncüsüydim
 Ben düşmanın korkulu rüyasıydim
 Ben özgürlüğe susamış bir insandım
 Ben bu dağlarda yanan bir meşaleydim
 Sen umut
 Sen sevdâ
 Sen kavgam
 Sen ihanetin göğsündeki hançerdin
 Sen karanlığı aydınlatan gerillaydın
 Ben zorluğa çeken
 Ben acıları paylaşan
 Ben zorluğa göğüs geren
 Ben bu kadar güzelliği gören
 Ben intikam haykıran gerillayım

Sen hasret
 Sen bahar çiçeği
 Sen namlunun ucundaki kurşun
 Sen gericiliğin korkusu
 Sen bir ulusun öncüsüsün
 Ben emperyalizme kan kusturan
 Ben meclislerin tartışması
 Ben ezilen tüm halkların öncüsüyüm
 Ben zafer deyip haykıran gerillayım
 Biz kimiz
 Birimiz hepimiz için
 Hepimiz birimiz içindir.

1 Temmuz-1996

Ş. Rojda ve Kartevin hevaller

Mücadele arkadaşları

Erdal GÜLTEKİN

Peri'nin ateşle yıkanmış evladı Piling

Her savaşta, savaş içerisinde onun yükünü omuzlayan, yürüten, en acımasız koşullarda gözünü kırpmadan görevlerini büyük sadakatle temsil etmeye çalışan ve yerine getiren kişilikler vardır.

Bu kişilikler kendi şahıslarında, yüreklerinde bir dava, bir halk, bir ulus yaratmışlardır. Onlar yalnızca uğruna mücadele ettikleri davaları, amaçları için vardır. Bu anlamda bireysel bir yaşamları yoktur. Ne onu gerekli görürler ne de tenezzül ederler. Bu kişilikler kendi şahıslarında korku duvarını aşmış yaşamı sonsuzlaştırmış birer militandırlar.

Ölüme en yakın ama en uzak yine onlardır. Bütün duyguların en derinini onlar yaşarlar. En büyük sevinçlerin, acıların, mutlulukların, ayrılıkların ve kavuşmaların, zaten yaşamı yaşam yapan bunlar değil mi ki. Her başarısızlığı, başarıya çevirirken acıyı yüreklerinin derinliklerine gömer, ondan yeni başarılar kazanırlar. Yaşadıkları yüce duygular onlarda müthiş bağlılıklar geliştirir.

Onlar asla yenilmeyi gururlarına yedirmez, halaya durur gibi dururlar kavgaya. En güzelini yaratmak için yaşamı, bin defa doğup, bin kez gerekirse ölmek isterler.

İşte onlara bizde gizli kahramanlar denir. Belki isimlerini hiç duymamış olabilirsiniz, ama onlar kutsal vatan topraklarımızda her dağın başında yamacında ve her vadide kanlarıyla özgür yaşam tohumları-

❖ Adı, soyadı: **Erdal GÜLTEKİN**

Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Xınıs**

Akcamelik köyü, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Xınıs kırsalı Kasım 1998**

nı toprağa serpmişlerdir. Toprakla buluşan bedenleri toprağımızı ve bizi yıkarken, şimdi özgürlüğü yeşertmektedirler.

Binyılların mücadele hırsı onların ruhlarında birikmiştir, onlar elenmiş güzelliklerin toplamıdır. Gözlerinde gelecek güzel günlerin parıltısı, mutluluğu vardır. Onlar o dağlarda bize her sabah güneş olup doğarlar, her doğan günün artan pırıltısı onların ışık olan bedenleri ve ruhlarının güneşle buluşmasındandır.

PKK'nin dağlarda, savaşta yarattığı eleyerek güzelleştirdiği kahramanlardan biri olan heval Piling bizde çok az görülen birçok militan özelliğinin toplamıdır. Yeniden doğuşun, cesaretin bilincin ve onurun.

Piling heval Xınıs'ta yurtsever bir aile ortamında büyüdü.

Şex Şaid isyanının anılarının halen zihinlerde taze olduğu bir ortamda şekillenirken, bir yandan da çelişkili bir ortamda gelişir. Türk-Kürt çelişkisinin yoğun olduğu yörede öğrenimine başlar. O bir yanda büyürken bir yandan da ulusal kurtuluş mücadelesi Kürdistan'da büyür. Mücadelenin gelişiminin etkisi yavaş yavaş yaşamında yer etmeye başlar. Lise yıllarında mücadeleye ilgisi daha da artar. Lise sonrası üniversite sınavlarını kazanır, fakat kayıt yaptırmaz. Yüreği, ruhu hep onu doğduğu topraklarına çeker. Yüreğinde yer etmiştir bir kere özgürlük sevdası, dağlardan yayılan özgürlük rüzgarları Piling hevali de etkisine alır. Dayanamaz. Üniversiteye gitmeme kararı verir. Ailesi okul okuması için zorlar. Buna karşı heval Piling, "*Ben üniversiteyi okur ve bitirirsem, kölelikten kurtulur muyum*" diye sorar. Alacağı cevap "*hayır*" olur. Kendisi sevinir buna. Artık ailesinin yapacağı bir şey yoktur.

Metropollerde aktif çalışmalara başlar. Olgunluğu ve bilinçli temsili nedeniyle dağa gönderilmez. kendisi erkenden gidemese de kardeşi Berxwedan (Serdar Gültekin)i dağlara uğurlar. Hem de Şex Said'in diyarına. Kendisi de dayanamaz hasretine toprağın. Kavganın yürütücü gücü gerilla artık düş değil şimdi onun yaşam yolu ve yaşamının kendisidir.

Dersim, Bingöl, Erzurum üçgenini mesken edinir kendisine. Onurlu yaşam taşıyıcıları-

nın bir parçası olur. Sülbüs dağ-
ğı kadar heybetli ve onurlu, Pe-
ri kadar coşkun, Kox ve Şera-
fettin kadar yaşam kaynağı
olur. Güzelleşir ve hızla tecrü-
beli bir militan öncü olur. O,
artık örnek alınan yoldaşlardan
birdir.

Tanık olduğu yoldaşlarının
şehadeti kinini ve öfkesini bü-
yütür. Ve bir şahin olur kavga-
da. Öte yandan kardeşi, can
yoldaşı Berxwedan dağlarla
kendisinden önce bulunduğu
gibi kavganın ortasında gen-
cecik yaşında, sonsuzluğun
ışık bahçesine şehit düşerek
ondan önce ulaşır.

Berxwedan hevalin anısına
cevap olmak ister. Onun yerine
de savaşır kardeşi ve can yol-
daşı gibi O'da komutan olur.
Sorumluluk duygusu daha da
pekişir. Kışın en amansız ko-
şullarında o hep en öndedir fe-
dakarlıkta. Aynı yoldaşlarıyla
uzun süre beraber kaldıkları ve
her şeyi birbirleriyle paylaştık-
ları için birbirlerine bağlanır-
lar. Aralarında görünmez bağ-
larla bir bağlılık oluşur.

98 yılı baharında yapılan ye-
ni düzenlemelerle yaklaşık iki
yıl kaldığı Yayladere bölgesin-
den ayrılır. Aynı bölgeden bazı

arkadaşlarla beraber Doğu böl-
gesi cephe çalışmalarında gö-
revlendirilir. Yemyeşil orman-
ları berrak suları, derin
vadileri, heybetli dağları ardın-
da bırakıp gider. Poxus, Qir,
Barar, Şevdin vadileri koruyucu
ana kucağı gibidir. Binlerce
ordu gücü buraya girerken diz-
leri titrer. Her türlü teknikle bir
avuç gerillaya ancak kışın yö-
nelme cesareti bulurlar.

Adeta yüreği kalmıştır bu va-
dilerde. Nasıl vurulmasın ki!
Bandoz'un yamaçlarından gün-
düz ilerleyip, şehit Xebat vadi-
sinden çıkarken, dönüp bakar
ardına. Mola vermiştir grup.

Art arda dizilmiş vadiler,
dağlar, yemyeşil doğa...

Dağ keçileri artık sürüler ha-
linde gezer bu vadilerde. Ban-
doz heybetli koruyucusudur
geyiklerin.

Grup kalkar ve yürüyüş baş-
lar. Kox ve Şerafettin yan ya-
na durmuş adeta grubu bekle-
mektedir. Dönüp tekrar bakar
ardına. Eli hafiften kalkar,
uğurlar gibi sevdiğini, eliyle
hoşçakal der. Gözlerinde bir
damla yaş ve bıraktığı vadiler,
yemyeşil doğa bir film şeridi
gibi süzülür beynine ve yüre-
ğine yerleşir.

Birkaç yıldır birliklerde ha-
reket etme ve yoldaş kalabalı-
ğına alışık yoldaşlarıyla ola-
mayacaktır. Küçük cephe
timleriyle hareket edecektir
Doğu'da.

Alana ulaşır ulaşmaz düzen-
leme ve planlamalarını yapar-
lar. Halkla ilişkiler geliştirile-
cek ve genişleme
sağlanacaktır. Karlıova-Varto-
Xınıs üçgeninde çalışmalarına
başlarlar.

Yılların çalışmalarıyla tanı-
şık bir kitledir. Birçok yerde
halk bağrına basar oğullarını
ve kızlarını. 15 Ağustos '98
Xınıs baskınında çok değerli
üç yoldaşını yitirir. Üç fidan,
üç yiğit komutan; Şoreş, Me-
tin, Sipan yoldaşlar şehit dü-
şerler.

Yüreği acıyla dolar. Çalış-
malarına hız verirler. Yeni sa-
vaşçı adayları çıkararak yol-
daşlarının yerlerini
doldurmaya çalışırlar. Bu arada
oligarşinin komplocu karakteri
yine devreye girmektedir. Ajan
örgütlemeleri geliştirmeye ça-
lışır. İhaneti kullanarak darbe
vurmak isterler. Bir yoldaş ile
birlikte bir görüşmeye gider-
ken komployla karşılaşırlar.
İhanet bir kez daha kirli yüzü-
nü gösterir ve iki güzel insan;
heval Piling ve yoldaşı katle-
dilirler.

Şunu bilin ki yoldaşlar bırak-
tığınız özgürlük meşalesi eller-
den ellere dolaşacak ve Mezo-
potamya yeryüzünün cenneti
olacaktır.

Anılarınız, onurumuz ve şe-
refimizdir, koruyup sonsuza
dek yaşatacağız.

**Mücadele arkadaşları
adına Deniz**

Gökmen BİÇEN

ÖZGÜRLÜK ÖZLEMİYLE YAŞAYAN BİR YÜREK

Gökmen heval, Silvan'ın küçük bir ova köyü olan Haydereka'da 1974 yılında feodal-aristokrat bir ailenin dördüncü çocuğu olarak yaşama gözlerini açar. Çocukluğunun büyük bir kısmını köyde geçirir. Ailesinin maddi durumunun iyi olması, köydeki diğer çocuklara oranla daha farklı ve serbest gelişmesine neden olur. İlk öğrenimini (kendi köylerinde okul olmadığından) büyük zorluklar altında komşu köyde tamamlar. Eğitimin geri kalanını Diyarbakır merkezde okumak zorunda kalır.

Erken yaşta büyüdüğü köy ortamı ve aileden uzak kalması okula olan ilgisini düşürür. Şehir yaşamına ve ortamına bir türlü alışamadığı için sürekli köy özlemiyle yaşar. Tatil günlerinde her köye gidişinde köyün ferahlatıcı havası, eşsiz güzelliği ve çocukluk arkadaşlarıyla yeniden buluşmanın yarattığı heyecan, şehirde daralan ruhunun yeniden soluklanmasına yol açar.

1990'lı yıllarla birlikte ülke toprakları baştan başa serhildan ruhu ve coşkusuna tanık olmaktadır. Gökmen heval de yaşanan gösteri ve çatışmalardan etkilenerek gitgide mücadeleye yakınlaşır. Kısa süre zarfında yurtsever çevreden bir grup arkadaş edinir. Oldukça meraklı olduğu için sorduğu sorularla, araştırma ve incelemelerle partiyi daha yakından tanımaya çalışır. Giderek yurtsever duygularının gelişmesiyle tavır-davranış ve ilişkilerinde

✪ Adı, soyadı: **Gökmen BİÇEN**

Kod adı: **Metin**

Doğum yeri ve tarihi: **Haydereka Köyü-Silvan, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1998, Xınıs Eylemi**

yurtsever ölçüleri esas alarak hareket eder. Daha düne kadar hiçbir siyasal görüş ve eğilimi olmayan, gençliğin havasında amaçsız, günübirlik bir tarzda yaşarken, lise yılları yaşamından büyük değişikliklere yol açar. Halkın acılarına daha yakından tanık olan, özgürlük özlemiyle yanıp tutuşan, gençliğinin verdiği coşku, heyecan ve sonumlulukla üzerine düşeni yapmaya hazır biri olur. Eski kişiliğine oranla daha olgun, mütevazı, fedakar ve çevresine güven aşılayan duruma gelir.

Gökmen heval, ilerleyen yıllarda çalışmalarına ağırlık vererek partiye daha yakından ilişkiler kurmaya çalışır. 1992 yılının sonlarına doğru kesin olarak saflara katılma kararı

alır. Bu temelde okuldaki arkadaşlarıyla birçok defa girişimde bulunurlar. Ama bu durum iradeleri dışında gelişen nedenlerden ötürü bir türlü gerçekleşmez. Bunun üzerine Gökmen heval bir an önce özlemini duyduğu dağlara kavuşmak için kendi olanakları dahilinde ilişki kurma arayışına girer. Köye gerillaların ara sıra geldiklerini öğrenir. Çocukluk arkadaşlarıyla konuşup kararını onlara da açıklar. Gitme hazırlıklarını yavaş yavaş yapmaya başlar. Sözleştiği iki arkadaşıyla birlikte Dorşin bölgesinde arkadaşlara ulaşırlar ve gerillaya katılırlar.

Kod adını **Metin** koyan Gökmen heval, bir aylık teorik ve pratik eğitimden sonra bir grup arkadaşıyla birlikte Dorşin bölgesinden Erzurum eyaletine geçer. Uzun yıllar eyaletin değişik alanlarında faaliyet yürütür. Fedakar, gözüpek ve atiktir. Bu yüzden kısa sürede manga komutan yardımcılığına gelir. Sorumluluk bilinci geliştikçe görevi de büyür. En son takım komutanlığına kadar yükselir.

15 Ağustos vesilesiyle bir grup arkadaşıyla eylem alanı olan Xınıs'a doğru yola çıkar. Şehir merkezinde eylemlerini gerçekleştirirler. Geri çekilme esnasında ilk dinlenme noktası olarak belirtilen yere ulaştıklarında bir ihbar sonucu özel savaş güçlerinin pususuna düşerek iki arkadaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

İdris AKSU

Özgür geleceğimizde tamamlanacak yaşamın

Özlemek, bir insanın en doğal, en derin, en samimi duygusu değil midir? Özlem duymak sadece yaşanmış günlere değil, sadece nostaljiye hiç değil. Henüz yaşanmamış o güzelim birliktenliklere, sevgi dolu paylaşımlara, barışa, özgürlüğe özlem duymaz mı?

Sana Nasır heval hem yaşadıklarımıza, hem yaşamadıklarımıza, yaşayamadığımız özgür yarınlarımıza tarifi imkansız özlem duyuyorum. Şehadetini bu yüzden hiç ama hiç kabul etmek istemiyorum. Yaşam denen bu olağanüstü, bu akıl almaz olay o kadar sıradanken başka diyarlarda, bizim ülkemizde yaşamak, nefes almak, solumak... Hep yarım kalan bir hikaye.

“Haketmedik” derdin hatırlıyorum. Hep biziz yaşamı kısa olan hikayelerle dolu olan insanlar. Bir halk... Bir halk yarım kalan hikayelerden oluşan gencecik bedenlerle dolu olamaz. İnancı gücü, ama yaşamımız ölüme, hep ölümlere yol alırken, biz olurken kobralardan atılan roketlere hedef, biz olurken faili meçhullerde akan kan, biz olurken termallere yakanan. Ölen, ölen, ölen hep biz olurken yaşama layık görülme... Tüm acılarımıza, ekmeksizliğimize, öldüklerimize rağmen yine de bizim ölüme mahkum edilen. Yine de bizim sanık diye hitap edilen.

Seni özlüyorum Nasır heval. İşte bu yüzden özlüyorum. Şehit düşmeni işte bu yüzden kabullenemiyorum. Ölüm tartışmasız bir biçimde yerleştirilmişken ömrümüze, her gün yarım kalıyorken hikayeler, bizim yine de büyüklük gösteren. Derdin ya hep “dağların en zirvesinde yaşamak isterim” diye. “Oksijen azalana kadar yükseklere çıkmak bir daha inmek...” Bu yüzden severdin Bingöl yaylalarını ve bandozları. Hatırlıyorum yüce duygularını sere serpe ortalığa döktüğün günleri. Tartışmalarımızı, hatta yaptığımız bir kavgayı hiç unutmadım. Özlüyorum. Yaşamadığımız, henüz ulaşamadığımız güzellikler kadar özlüyorum. Senin bir zamanlar denizi özlediğin kadar hasret duyuyorum o günlere... Serseri bir bulut parçasının son yağmurlarını boşalttığı

❖ Adı, soyadı: **İdris AKSU**

Kod adı: **Nasır**

Doğum yeri ve tarihi: **Çat-Erzurum 1972**

Mücadeleyle katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Kasım 1998, Çavuşlar, Erzurum**

o gün köylerden geçtiğimiz; barınmadığımız, ateşsiz kaldığımız, ısladığımız hani ikinci vakti alçalan kuşlardan bir tanesini yakalamaya çalıştığın o günü düşünüyorum gözlerimde. Kaplumbağa kabuğuna naylon damlattığımız o saçmalığı bile... Mevzi mevzi bekleyişlerde soluklanışlarımızdaki esrarengizliği, mevzilerde on metre yaklaşımlar diye, on metre girsinler diye içeriye nefes almadığımızı, ölüm sanrısı yaşadığımızı özlüyorum. Ve zaferimizi...

Moral gecemizi. Türkülerimizdeki hep aynılığı, skeçlerimizdeki alışagelmış komikliğe rağmen zevkle patlattığımız kahkahalarımızı ve doyaya güldüğümüz Rojhat'ı...

El sıkışmanın, serkeftin dileklerinin eşliğinde vedalaştıktan sonra dönüşsüzlüğü hiç tahmin etmeyişi düşlüyorum. Öyle ya ayrılıklardan kurulmuş yaşamımız, hem de dönüşsüzlüğe kurulu bir saat gibi hiç aksamadan ilerleyen ayrılığa. Kim bilir nasıl vuruldun? Ölüm

hangi kuşatmada, hangi pusuda, hangi mevzide değdi bedenine bilemiyorum. Bilmediğim halde nasıl düştüğünü, toprak kadar sessiz, toprak kadar kutsal boylu boyunca yattığını görmediğim halde, görmek istemediğim halde ölüme değmiş bedenini... Tutup kaldırmayı düşledim tarihin ikinci kahramanlarını, tarihin adsız kahramanlarını duru, berrak bir aydınlığa aşkar etmeyi düşledim. Tarihin adsız kahramanlarını ve seni..

Seni özlüyorum Nasır heval. Dönüşsüz bir ayrılıktan çıkıp geleceğini, zamanın soyutlamış olduğu bir mekanda, sonsuz aydınlığın parlaklığında ışıldadığını bildiğim halde özlüyorum. Seni özlüyorum. Çünkü Nasır heval geleceğimizi, özgürlüğümüzü özlüyorum hem de delicesine. Seni uzun uzadıya anlatmayacağım kimselere. Kumral dalgalı saçlarından, bal rengi gözlerinden çok uzun bahsetmeyeceğim. Yaşam dolu esprilerini, ciddi nasihatlerini, işkence hanelerden dirençle çıktığını, üniversitenin General İdo'su olduğunu, siyasi konuşmalarını, günde üç kez silahını yağladığını, hedefi çoğu kez ıskaladığını, gerilla yürüyüşündeki azmini, her şeye rağmen çevikliğini, hevallere gösterdiğin sonsuz fedakarlığı, dostluğunu, içtenliğini, çoğu zaman duygusallığını, özenli yaklaşımlarını ve ilgini... Zaman zaman eylem anının heyecanını yaşıyan da hep sakinliğini hiç kimseye anlatmayacağım uzun uzadıya. Anlatamam.

Hikaye yarım kaldı.

Özgürlüğü özlüyorum Nasır heval, çünkü biliyorum yaşam hikayen tamamlanacak özgür geleceğimizde. Hikayen özgürlüğümüzde bulacak mutluluğu, onunla ulaşacak yaşamına ve yaşamının yarım kalan sevdasına. Seni özlüyorum Nasır heval ve özgürlüğü delicesine. Biliyorum seni ancak ve ancak özgürlüğümüz çıkaracak o dönüşsüz ayrılıklardan.

Bu yüzden tıpkı yaşıyormuşçasına, özgürlüğün kadar özlüyorum seni...

Zulah Bıkım

Sakine SARIKAYA

Fedakarlığın bize bıraktığın en kutsal değerdir

Gülîstan yoldaş, orta halli bir ailenin ortanca çocuğu olarak dünyaya gelir. Aile olarak geçimlerini hayvancılıkla sağlamaktadırlar. Gülîstan yoldaşın dünyaya geldiği köy, dört bir yanı dağlarla çevrili ve Hırçık, Darebi köylerinden aşağılara doğru kıvrıla kıvrıla gelen üç nehrin birleştiği üçgende kurulmuş Şirnan (Sütlüce) köyüdür. Bu bölgede yaşayan halkın büyük bölümü Alevidir. Alanda yurtseverlik oldukça gelişkindir. Bölgede yaşayan halkın büyük bir kesimi '38 katliamından geriye kalan ve kaçarak gelip buralara yerleşen halktır. Bunu bilen devletin baskı ve yöne- limleri hiç eksik olmaz.

Özgürlük mücadelesinin geliştiği bir dönemde mücadeleye katılan Haydar ve Mehmet Karasungur gibi önder devrimciler alanda oldukça etkili olur. Halkta gittikçe gelişen bilinç ve yurtseverlik, devletin baskılarının da her geçen gün artmasına sebep olur. Tüm baskı ve yönelimler halkta bir gerileme yerine, mücadeleye olan bağlılığı ve ilgiyi gün be gün artırır, katılımlar daha da yoğunlaşır.

Gülîstan yoldaş böyle bir ortamda büyür. Daha küçük yaşta Özgürlük mücadelesiyle tanışan Gülîstan yoldaş, ancak ortaokulu okuyabilir. Okul yıllarında da Özgürlük mücadelesini yakından takip eder. Ortaokulu bitirince alanda faaliyet yürüten gerillalarla tanışır ve katılım isteğini iletir. Yaşının küçük olmasından dolayı kabul edilmez. Aynı dönemde bölgede yoğun katılımlar gerçekleşmektedir.

Gülîstan yoldaş, yaşının küçük olmasından dolayı fiili olarak gerillaya katılımı kabul edilmeyince, sabırsızlıkla kabul edileceği günü beklemeye başlar. Bu arada ilişkilerini koparmaz, tam tersine bulunduğu çevrede, alanda faaliyet yürüten cephecilere yardımcı olur. Çevresinde ve arkadaşları arasında örgütlenme yapar.

1993 yılında gerek tanıdıkları ve gerekse de yakın akrabalarının katı-

❖ Adı, soyadı: **Sakine SARIKAYA**

Kod adı: **Gülîstan**

Doğum yeri ve tarihi: **Şirnan**

Köyü-Adaklı-Bingöl, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Erzurum Eyaleti

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Yayladere

lımı, Gülîstan yoldaşın katılması için kaçınılmaz bir fırsat doğurur. Sonunda yıllarca özlemiyle yanıp tutuştuğu dağlara ve gerillaya kavuşur.

Gülîstan yoldaş gerilla ortamında bir süre siyasi ve askeri eğitim aldıktan sonra pratiğe çıkar. Büyüdüğü koşullar ve ortam Gülîstan yoldaş için büyük kolaylık sağlar. Kısa sürede gerilla yaşamına adapte olur. Pratik konularda aktif oluşu ve cana yakınlığıyla kısa sürede yoldaşlarının sevgi ve takdirini alan Gülîstan yoldaş, gün gün gelişmekte ve iyi bir militan olma yolunda emin adımlarla ilerlemektedir. Gülîstan yoldaş en çok zorlayan konu oldukça duygusal olmasıdır. Oysa savaş duygusallığı çok fazla kabul etmemektedir. Mantık her zaman daha önde olmalıdır. Ama Gülîstan yoldaşın bu yanı ağır basmaktadır. Bundan olacak ki, bazen olmaması gerektiği yerde bu özellik önüne engel olarak çıkabilmektedir.

Gülîstan yoldaşın bu özelliği yol-

daşları tarafından bilinir ve birçok kez eleştirilerek giderilmesi için yardımcı olunur. O da yaşanan kimi durumlarda duygusallığın yol açtığı sonuçlardan tecrübe edinir ve aşmak için yoğun çaba sarf eder.

1994 yılının sonbaharında bir grup arkadaşla Kiğı alanından Bingöl yakınlarındaki Özgür Yamaç alanına geçiyorduk. Yolda birbirimizin yüzünü fazla seçmeden konuşuyor, sohbet ediyorduk. Gülîstan yoldaşın ismini duymuştum, ama tanışma imkanı olmamıştı. Arkadaşlar ve bölge halkı O'ndan o kadar çok söz ediyorlardı ki, benim de merakımı uyandırmıştı. İşte bu yol pratiğinde tanımadan O'nunla saatlerce sohbet etmiş, daha sonra da O'nun Gülîstan olduğunu öğrenmiştim. Uzun bir süre Gülîstan yoldaşla beraber kaldım. O'nunla çok güzel günler geçirdim. Birçok özelliğini bu sayede tanıma imkanı buldum. Artık kopmaz bir ilişkimiz oluşmuştu.

Gerillada kaldığı süre boyunca birçok çatışmaya ve eyleme katılmıştı Gülîstan yoldaş. Beş yıllık tecrübeli bir gerilla ve komutandı. Yine bu çatışmaların birisinde 1998 yılında Yayladere alanında yaralanmıştı. Durumu ağır olduğu için çatışma alanından uzaklaşması mümkün değildi. Yoldaşlarının bütün ısrarına rağmen çatışmaya devam etmek istedi. Kendinin kurtulamayacağını bildiği için, yoldaşlarını tehlikeye atmak istemedi. Aynı zamanda çatışarak belki de onları kurtarabilirim diye orada kalmayı ve çatışmayı tercih etti. Bu sayede yoldaşları alandan uzaklaşabilirlerdi. Çatışmayı gücü yettiği kadar sürdüren Gülîstan yoldaş, sonunda kan kaybından dolayı şehit düşerek ölümsüzleşti.

Gülîstan yoldaşın şehadetini duyan bölge halkı şehidine sahip çıktı. Cenazesini alıp, görkemli bir törenle daha önce şehit düşen yoldaşlarının yanına gömdü.

Mücadele arkadaşları

Vecettin TİMURTAŞ

İÇİMDEKİ GARİP DUYGU ÖZGÜRLÜKMÜŞ

Şoreş heval orta halli bir ailenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi yazın köyde, kışın da şehirde yaşadığı için köy-kent yaşamı iç içeliğinde büyür. İlkokuldan lise son sınıfa kadar Amed şehir merkezinde okur. Üç aylık okul tatilinde ise köye gider ve kendi tarlalarında çalışarak aile ekonomisine katkıda bulunur. Çok zeki olmasından dolayı geri kalmış köy sosyalitesi içinde ona “deli” gözüyle bakarlar.

Liseyi bitirdikten sonra Ankara Hacettepe Tıp Fakültesi’ni kazanarak Ankara’da okumaya başlar. Mücadeleyi ve partiyi burada tanır. İkinci sınıfa kadar geçen iki yıllık süreçte partinin ideolojik-politik çizgisini anlamaya çalışır ve parti hareketinin ana çizgisini tanıdıktan sonra birkaç arkadaşıyla birlikte Önderlik Sahası’na (Mahsum Korkamaz Akademisi) gider. Belli bir süre askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra Amed şehir merkezine gönderilir. Belli bir çalışmadan sonra hücre evi arkadaşlarının yakalanması sonucunda kendisi kırsala çekilir. Kırsalda bölge komutanlığı düzeyinde görev yürütür. Bu konumuyla bir gün kendi doğduğu Lıcok köyüne 35

✪ Adı, soyadı: **Vecettin TİMURTAŞ**

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Lıcok köyü Lice, 1967**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Erzurum**

Görevi: **Bölge sorumlusu**

arkadaşıyla beraber gider. Köy halkı ilk kez bu kadar gerillayı beraber görür ve komutanları olan Şoreş yoldaşı gördüklerinde ise çok şaşırırlar. Kimleri de utanırlar. Çünkü “deli” dedikleri Vecettin,

bir gerilla komutanı olarak mütevazı, sevgi dolu, kendini halkına adayan bir kişi olarak karşılına çıkmıştır. Şoreş arkadaş Lıcok köyünün ilk gerillasıdır. Artık halk Şoreş arkadaştan gıptayla bahsetmektedir. Kafası çalışan çocuklara Şoreş gibi kafası çalışıyor demeye başlamışlardır.

Şoreş yoldaş birçok defa Önderlik sahasına gitmiş, eğitim görmüştü. Ülkenin her alanına her eyaletine gitme orada savaşma şansını elde etmişti. Birçok kez yaralanmasına rağmen iyileşerek, mücadelesine devam eden bir kişi olarak da kendisinden söz ettiren bir kişiliktir.

Şoreş yoldaş '92 yılında ailesiyle ilişkiye geçer, kısa bir sürede küçük kardeşi Delil'i mücadele saflarına katar. Delil yoldaş daha sonra '96 yılında Mutki'de şehit düşer.

Şoreş yoldaş '92 yılının sonunda Garzan eyaletinde bölge sorumluluğu yapar. Daha sonra çeşitli alanlarda, sorumluluklar üstlenir. 1996 yılının başlarında da Amed eyaletine gönderilir. Amed'de bir hava saldırısı sonucu şarapnel parçasıyla yaralanır. Uzun süreli bir tedaviden sonra iyileşerek tekrar görevinin başına döner. Bu kez Erzurum eyalet yönetiminde görev almıştır.

1997 yılı sonlarında O'nun komutası altında bulunan gruptan bir kişinin kaçması ve devlet güçlerini harekete geçirmesi sonucu, bir grup yoldaşıyla birlikte pusu sonucu vurularak şehit düşer.

Şoreş ve şehit düşen diğer yoldaşları saygıyla anıyoruz. Onlar yüreklerimizde, beleklerimizde ve beyinlerimizde yaşayan ve bize sürekli ışık tutan meşalelerdir.

Mücadele arkadaşları

Sefa YELKANAT

İhanete karşı direniş savaşçısı

Devrimler tarihi ihanet ve direnişin hesaplaşma tarihidir. Direniş yükseldikçe baskı artar, baskı arttıkça, zayıf unsurlar dökülmeye, ihanetin tohumu haline gelmeye başlarlar. İhanet direnişi büyütür, direniş büyüdüğü ihanetin tohumları kurur. Mazlumların, Kemallerin direnişi, 12 Eylül'ün yaratmak istediği teslimiyetçi, ihanetçi tipe devrimci bir darbeydi. Bugün coğrafyamızda yükselen devrimin temel direniş dinamiklerinden birisi Diyarbakır Zindanlarından yükseltile direniştir.

Kürdistan, ihanetiyle hesaplaştı ve gün be gün hesaplaşmaya devam ediyor. Devrim ihane-te karşı direnişin amansız mücadelesiyle geliyor. Anadolu ise tarihi içinde zaman, zaman kesintiye uğrasa da ihane-tiyle hesaplaşmasını geliştiriyor. Ve devrim Anadolu'da kendi benliğine karşıt duruma getirilmiş, ihanet gerçeğiyle savaşıarak gerçekleştirilecektir. Bu siyasi, kültürel, kimlik ve askeri boyutlarıyla gelişecek bir savaştır.

Özgürlük yürüyüşünün şanlı savaşçısı Serhat yoldaş, Erzurum yaylalarında sömürgeci-faşist TC ordusuna karşı savaşıırken, sadece Türk ordusuna karşı değil, ihanete karşı halklarımızın tarihsel mücadelesini veriyordu. Mahir unsurunda somutlaşan ihanet Anadolu'nun kurtuluş umudunu oligarşik rejime teslim etmek isterken, Serhat yoldaş ezilenlerin ve halklarımızın umudunun direnişçisi oluyordu. Bugün Karadeniz dağlarında savaşan gerillalarımız, Serhat yoldaşın direnişini yükseltiyor.

Serhat yoldaş, Ardahan'ın

❖ Adı, soyadı: **Sefa YELKANAT**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ardahan Kars, 4 Aralık 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mart 1998 Erzurum**

Saymalı köyünde doğdu. Terekeme halkına mensup idi. İlk okulu Kars'da okudu. Babası öğretmendi. Aile '93 yılına kadar Kars'ta oturdu. '93 yılında İstanbul'a taşındı. '94 yılında İstanbul Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Elektronik bölümünü kazandı. '95 yılında tekrar üniversite sınavlarına girdi. Ve Gaziantep Üniversitesi Gıda Mühendisliği'ni kazandı. Hareketimizle '95 yılında İstanbul'da tanıştı. Daha önce devrimciliğe sempati duyuyordu. Ailesi demokratik düşüncelere sahipti. Ağabeyinin Türk solu ve yurtsever çevrelerle ilişkisi vardı. Ailesinden kazandığı demokratik düşünceler ve haksızlığa, eşitsizliğe karşı tahammülsüzlüğü O'nu devrimciliğe yöneltti. Hareketimizin Kürdistan devrimine yaklaşımı, mücadele anlayışı halklar sorununu ele alış tarzı, insanı esas alan sosyalizm anla-

yışı ve kararlılığı, O'nu saflarımıza çekti. Ve '96 yılında özgürlük yürüyüşünde yerini almak üzere gerillaya yöneltti.

Eğitim sürecinde kendisini güçlendirdikten sonra bir grup yoldaşıyla birlikte Kürdistan üzerinden Karadeniz'e hareket etti. Erzurum yaylalarında Türk ordusuyla girilen çatışmada direnişle yoldaşlarına mücadelelerinin manifestosunu yazdı. Mahir Çayanlar, Deniz Gezmişler, İbrahim Kaypakayalar, Mazlum Doğanlardan miras alınan direniş geleneği Erzurum yaylalarında Serhat yoldaşla büyüdü. Tohum oldu. Mücadele içinde yaratılan Anadolu-Kürdistan Birleşik Mücadele geleneği Karadeniz'e taşındı. Bugün halklarımızın birleşik savaşıyla Güney Kürdistan'da, Botan'da, Antalya'da, Erzurum'da atılan tohumlar Karadeniz'de, Amanoslar'da, Toroslar'da yeşeriyor.

Serhat yoldaş, özlü bir devrimciydi. Eksikliklerini aşmak için büyük bir çaba gösteriyordu. Eğitim sürecinde eksikliklerini tamamlayarak pratiğe çık-mak istiyordu. Pratiği, eylemci yönleri çok güçlüydü. Eylemciliğini bilinçle güçlendirmek istiyordu. Çok okuyor, tartışıyordu. İdeolojiyi kavradığı oranda güçlü eylemlerin sahibi olacağını eğitim sürecinde çok iyi kavramıştı. Topluluk içinde konuşmakta zorluk çektiğini söylese de, zamanla çok tartışan, konuşan arkadaşlarımızdan biri haline geldi. Bunun, eksikliklerini tamamlama ihtiyacını yakıcı olarak kavramaktan ileri geldiğini belirtiyordu.

Halkına bağlıydı. Halkına bağlandığı oranda halklara karşı

duyduğu sevginin geliştiğini belirtiyordu. Terekemeler kimdir, sorusunu kendisine soruyor ve yoğun araştırmasına giriyordu. Egemen “Türklük” kimliğinden arındığı, emekçi halk kimliğini temsil ettiği oranda DHP’nin temsilini en iyi biçimde geliştirebileceğini bilince çıkarmıştı.

Eğitim ortamımızda farklı halklara mensup, Anadolu ve Kürdistan halklar mozağının temsilcileri yoldaşlarla birlikte, halklarımızın içinde bulunduğu durumu tartışırken, geleceğe yönelik ortak yaşam projeleri oluşturmuyorduk. Serhat yoldaş, bu tartışmalarda oldukça canlı ve katılımcıydı. Artık tüm çekingenliğini aşmıştı. Gelecek ortak yaşam bugünden yaratılırken; Serhat yoldaş bunu halklarımıza taşımanın heyecanı ve coşkusıyla, biran önce pratiğe gitmenin sabırsızlığını yaşıyordu.

Ayrılırken sonsuza kadar sürececek olan yoldaşlığımızı, sözlerimiz değil gözlerimiz ifade ediyordu. Gözlerde zaferin coşkusu ve heyecanı vardı. Sosyalist bir yaşamı kurma çabasının sabırsızlığı vardı.

Şehitlerimizde temsili gerçekleşen militan tipin bir çok özelliği Serhat yoldaşa ifadesini buluyor-

du. O yeni arayışın ifadesiydi. Geriliklerle çok açık mücadele ediyordu. Yürüyüşü ikirciksizdi. Güce değil, gücü yaratmaya yönelirdi. “Bir alanda tek dahi kalsak, orada Apocu ruhun temsilini gerçekleştirip, hızla örgütlenmeli ve alanı devrimin mevzisi haline getirmeliyiz” diyordu. Devrimciliğin imkansızlıklardan imkan yaratma olduğunu pratiğiyle gösteriyordu. Yeteneklerini üretmeye ve yaratmaya göre şekillendirmişti.

Yoldaş ilişkilerinde ilkelere büyük önem verirdi. Yoldaşlık ilişkisinin düzen ilişkisinden farklı olduğunu pratiğiyle gösterirdi. Ahbap-çavuş vb. kişiyi geriye çeken, devrimi geliştirmeyen ilişki tarzlarına karşı yerinde ve zamanında tavır alırdı. Tavırları iknaya dayalıydı. Kavratarak ikna edip benimsetmenin en temel yöntem olduğuna inanıyordu.

Mücadeleciydi. Her alanda başarının ancak mücadele temelinde gelişeceğini bilince çıkar-mıştı. Beklenti içinde olan edilgen yaklaşımlara karşı tepkiliydi. Her devrimcinin örgüt olduğunu, örgütünde devrimciler toplamı olduğunu söylüyordu. Örgütü mekanik tarzda

ele almanın bürokratzmi ve edilgenliği doğuracağını ifade ediyordu. Bir DHP’linin en temel özelliklerinden birisinin, yaratıcı, inisiyatifli ve bulunduğu alanı harekete geçiren, değiştiren dönüştüren tarzı temsil etmesi gerektiğini söylüyordu.

Kemal Pir’i örnek alıyordu. Militan tipin özelliklerini Kemal Pir’in temsil ettiğini söylüyordu. Ve her bireyin Kemal Pir’i çok iyi kavraması, anlaması gerektiğini belirtiyordu.

Kemal Pir bir cümleyle devrim stratejimizi belirlemişti. “Türkiye devrimi Kürdistan Devrimi’nden geçer.” Bu strateji doğrultusunda yürüyen DHP, Serhat yoldaş gibi öncülerıyla, sömürgeci-faşizme ve ihanete karşı savaşım büyütürken hedefine doğru ilerliyor. Karadeniz ve Akdeniz dağlarında gerilla işçilerle, köylülerle, ezilen halklarımızla bütünleşmenin köprüsü oluyor.

Şehitlere bağlılığın mücadeleyi büyütmekten geçtiğinin bilinciyle, özgürlük bayrağını daha yükseklere dikerek onların anısına bağlılığın gereğini yerine getireceğimizi bir kez daha tekrarlıyoruz.

Mücadele arkadaşları

Dersim-Koçgiri Eyaleti 1997-98

içindekiler

1997 Şehitleri

Dersim Aliboğazı Şehitleri	512
11 Nisan Dersim Şehitleri	514
Atilla TÜTER (Reber)	516
Azize YALÇIN (Dılzar)	518
Dersim Şehitleri	522
Fırat ŞEN (Soro)	526

1998 Şehitleri

Sinan KAYA (Cudi)	528
Semra DİLGİÇ (Gulan)	530
Dersim Şehitleri	531
Fadime KARAASLAN (Eylem)	536
Rabia SARIKAYA	536
Halil ÇELİK (Cevahir)	538
Nizamettin KITAY (Vahdet)	540

Dersim Aliboğazı Şehitleri

Geçit vermez dağların şahinleri

1997 baharında Aliboğazı'na yapılan ikinci operasyon sırasında çatışmada şehit düşen arkadaşların anısına...

❖ Adı, soyadı: **Necat KAHRAMANOĞULLARI**
Kod adı: **Kurtuluş**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Amed Eyaleti**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Aliboğazı**

❖ Adı, soyadı: **Cevdet SABDİ**
Kod adı: **Yusuf**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Dersim**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Aliboğazı**

❖ Adı, soyadı: **Hatice GÜNEŞ**
Kod adı: **Özlem**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996 Dersim**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Aliboğazı**

❖ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Besê**
Doğum yeri ve tarihi: **Merxo köyü-Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Aliboğazı**

❖ Adı, soyadı: **Zeynel ...**
Kod adı: **Bager**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Aliboğazı**

❖ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rodi**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Aliboğazı**

Bahar ayları, gerillanın kış hazırlıklarını, ideolojik, moral yenilenmesini pratik alana yansıtmak üzere hareketlendiği aylardır. Bir bakıma göçmen kuşlar gibidir; kış nedeniyle terk ettiği alanlara yeniden yönelir. İşte tam da bu nedenle her ne kadar tanıyor olsa da coğrafyası ve kitlesiyle birkaç aylık ayrılık sürecinde ne tür değişimler geçirdiğini, düşman yönelimlerinin ne tür sonuçlara yol açtığını, kendisi için ne tür tuzaklar hazırlandığını tümüyle bilmez. Bu nedenle yerleşmede, harekette ve ilişkide temkinlidir. Türk ordusu da bunu bilir ve gerilla hareket alanına ve tarzına tam hakim olmadan darbe vurmaya hedefler. İşte her yıl tekrarlanan, pratik boyutu olduğu kadar psikolojik ve moral boyutu da olan, özel savaşın yalan ve abartılar üzerine kurulu propagandasıyla geliştirdiği bahar operasyonlarının hedefi budur. Bu nedenledir ki, Kürdistan'ın Kuzey eyaletlerinden Dersim'e yönelik operasyonlarda hem Türk ordusunun kendisi, hem de gazete ve ajans muhabirleri Aliboğazı adını sık sık anarlar, gelişmelerin odağına yerleştirirler. Aliboğazı, bahar mevsiminde Türk ordu güçleri ile ARGK güçleri arasındaki savaşın meydanıdır. Tabii ki bu savaş, hem biz, hem de özel savaş güçleri arasında kendi tabiatına uygun bir tarz ve özgünlükle gelişmektedir.

Aliboğazı, tarihiyle, her yıl yaşanan gerçekliğiyle insan iradesinin en çıplak biçimiyle sınındığı bir efsaneler diyarıdır. Derin vadisine onlarca dereden su taşıyan

Taxarlı'nın Yılanlı suyuyla birleştiği üçgendeki şelalesi, Yılanlı dağının yaz ortalarına kadar karı bitmeyen zirvesindeki taşlaşan ana-kız yılan öyküsü ve dervişlerin hiç eksilmeyen ve artmayan taş oyuğundaki suyu ile Aliboğazı'nda yaşam öyküleri; gerek savaş öncesi dönemde yaşayanların yaşam öyküleri, gerekse her bahar operasyonlarında açlıkla mücadele eden, her kışında yoksunluklarla yoğrulan gerillanın öyküleri anlatmakla bitmeyecek kadar çoktur. İşte şimdi ARGK Dersim Eyaleti Batı Cephesi gerillalarının bir taburluk gücü alandan çıkmış, geride Batı Karargah gücü ile yine yakın çevrede faaliyet yürütecek Şehit Şahin-Çiya birliği bulunmaktadır.

20 Mart'ta başlayıp bir hafta kadar süren ilk operasyonda Türk ordu güçleri tümüyle boşa çıkmış, hiçbir temas ve çatışma yaşanmadan çekilmek zorunda kalmıştı. 1 Nisan günü sabahın alaca karanlığında havan atışlarıyla başlayan ikinci operasyon ise düşmanın tekniğini seferber etmesiyle çok hızlı bir şekilde gelişmişti. 1 Nisan sabahı havan gürültüleri diner dinmez Aliboğazı vadisini helikopter gürültüleri kaplamıştı. helikopterlerin güvenliğinde vadiyi çevreleyen tepelere indirme yapıyordu. Gerilla gücü birinci operasyon ardından vadide yerleşmişti. Birkaç gün öncesinden başlayan öneriler ve hazırlıklar temelinde Kırmızı tepedeki güçlere yönelik sızma eylemi için keşifler yapılmıştı. Hatta eylem sonrasında gelişebilecek operasyonu karşılamak üzere er-

zak hazırlığı da yapılmıştı. Yine 1 Nisan günü normal güvenlik tedbiri olarak Welat ve Süleyman tepeleri tutulmuştu. Operasyonun başlamasıyla birlikte Welat ve Süleyman tepeleri takviye edildi. Güç şelaledeki mağaralara doğru manevra yaparken, okul üstündeki yamaca, sitelerin kayalıklarına ve şelalenin üst düzlüğüne birer pusu ve durdurma birimi gönderildi. Hava saldırılarına karşı güvenli olduğu ve muhtemel gece manevrası için en uygun kavşak olduğundan, şelale mağaraları toplanma ve irtibat yeri olarak seçilmişti. Ayrıca şelale ile Kırmızı tepe ve Aras arasındaki kayalığa da Perwer arkadaş sorumluluğunda bir birim yerleştirilmişti.

Türk ordu güçleri bir yandan helikopterlerle indirme yaparken bir yandan da özellikle de birinci operasyon sırasında tespit ettiği yerlere yoğun roket atışı yapıyordu. Çatışmalar Welat tepesi, Aras kayalığı ve siteler civarında yoğunlaşmıştı. Türk ordu güçleri özellikle Yılanlı dağı ve incebel üzerinden Welat tepesi ve Aras'tan şelale düzlüğüne yönelik çok yoğun bir hava ve kara harekatı yürütüyordu. Telsizlerinden izlenebildiği kadarıyla şelaleye, yani Aliboğazı kavşağını tam denetim altına alabilecekleri yere saat on ikiden önce ulaşmayı hedefliyorlardı. Bunun için çok yoğun bir yönelim ve psikolojik savaş yaşanıyordu. Ayrıca Welat tepesi kayalıkları ile okul üstleri çok yoğun roket saldırısına tabi tutuluyordu. İncebeldeki gözcüleri telsizle kobraları yönlendiriyordu. Ama tüm saldırılara rağmen, şelaledeki mağaralara yerleşmiş olan gerillalar, İsa ve Hamza arkadaşların koordinesiyle bu yönelimlerin boşa çıkacağı inancındaydılar. Şehitler olabilir, ama Türk ordu güçleri asla bek-

lentilerine kavuşamazdı.

Güneş çoktan İncebel'i aşmış, gölgelerle birlikte akşam serinliği Aliboğazı'nı kaplamış, mevzilerdekiler üşümeye başlamıştı. Askerlerin şelaleye ulaşma çabaları okul üstlerinde, sitelerde, Welat tepesinde ve Aras yönünde çetin bir direnişle karşılaşmış, sonuçsuz kalmıştı. Akşam karanlığıyla birlikte geri çekilmek için bütün birimler şelaleye dönüyorlardı. Okul üstüne yerleşen arkadaşlardan haber yoktu. Welat tepesinde **Merxolu Besê, Rodi, Yusuf, Özlem** ve **Kurtuluş** yoldaşlar şehit düşmüşlerdi. Tepe komutanı Besê arkadaş mermiyle, diğerleri roket parçalarıyla vurulmuşlardı. İki gün sonra okul üstlerine yerleşen arkadaşlardan sağ kalanlar birliklerine ulaştılar. **Zeynel** (Bager) arkadaş roket parçasıyla dizinden yaralanmış, yürüyemeyeceğini anlayınca bütün karşı ısrarlara rağmen bombasını kendisinde patlatmıştı. Arkadaşlarından ayrılmadan önce cebindeki ekmeğini onlara vermiş ve "Size güç lazım, düşmanla savaşıacaksınız" demişti.

Besê, Dersim'in merkeze bağlı Merxo köyünden katılmıştı gerillaya. Çok güçlü, her zaman moralli, fedakar, emekçi, sıcak, duygusal bir arkadaştı. '96-'97 kış eğitim sürecinin sonlarına doğru sık sık "Baharda çok güçlü bir çıkış yapacağım" diyordu. Yoldaşların anlatımına göre o gün Welat tepesinde yerinde duramaz bir heyecanla ve saldırı ruhuyla doluydu. Şehit düştüğü ana kadar Welat tepesinde askerleri helikopterle indirildikleri yerden kıpırdatmamıştı.

Rodi, Kurtuluş ve **Yusuf** yoldaşların her üçü de roket parçalarıyla şehit düşmüşlerdi. Her üç arkadaş da Besê yoldaş gibi Şehit Şahin-Çiya birliğinde yer alıyorlardı. Her üçü de tecrübeli, savaş

ruhuyla dolu, coşkulu yoldaşlardı. Gözlerini kırpmadan, şehit düştükleri ana kadar düşmanla çatışmışlardı.

Özlem arkadaş '96 sonbaharında gerillaya katılmış, çok genç bir arkadaştı. Fazla tecrübesi olmamasına rağmen 1 Nisan günü Welat tepesini savunan ve düşmanın planlarını boşa çıkararak şelaleye ulaşmasını önleyen bir savaşçılık sergileyen arkadaşlar arasındaydı. Özlem yoldaş, komutanına, şehitlere, değerlere bağlılığını da çatışma anında gösterdi. Besê arkadaş yaralandığında yoğun mermi yağmuru altında yanına gidip O'nu çatışma yerinden uzaklaştırmak istedi. Ama Besê arkadaşın şehit düşmesi üzerine silahını alıp oradan güvenli bir mevziye geçmeye çalışırken düşman kurşunlarına hedef oldu ve şehit düştü.

Zeynel arkadaş, çok genç olmasına karşın büyük bir olgunluğa ve aynı zamanda yüreğinden taşan ve hiç eksilmeyen bir coşku ve morale sahip bir arkadaştı. Aile çevresinden birçok şehit vardı. Uzun süre eyalet komutanı arkadaşın yakın güvenliğinde yer aldı. '96 kışında yaşadığı büyük bir yoğunlaşmayla '97 baharında güçlü bir çıkışa hazırlanıyordu. Talimatlara tereddütsüz, tartışmasız şekilde bağlıydı; onların gerçekleştirilmesiyle görevli görüyordu kendisini. Mevzisini çakılcısına savunarak talimata bağlılığını gösterdi. Ekmeğinin son parçasını yoldaşlarıyla paylaşacak kadar bireycilikten uzak bir militandı.

Yoldaşlarımızın anısına ve amacına sonuna kadar bağlı kalacak ve özgürlüğe ulaşana kadar mücadelemize devam edeceğiz. Anıları mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

11 Nisan Dersim Şehitleri

Bozanlar'da nöbete durdunuz hep beraber

*11 Nisan günü Aliboğazı çıkışında
Üskek köyü yakınlarında tank
pususunda şehit düşen
yoldaşların anısına...*

Adı, soyadı: **Mustafa KAYA**
Kod adı: **Necmi**
Doğum yeri ve tarihi: **26 Mart 1978, Halfeti**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: **Ali ÖZALP**
Kod adı: **Ferhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: **Sevinç SEZGİN**
Kod adı: **Şilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt Dersim, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: **Remziye TUTUŞ**
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Piran Diyarbakır, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: **Mürvet ÖĞRENÇ**
Kod adı: **Berjin**
Doğum yeri ve tarihi: **Baykan Siirt, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: **Emine KUNA**
Kod adı: **Besê**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hasankeyf, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Vahap**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: **Ali ...**
Kod adı: **Dilbirin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Merwan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mürsel**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Neçirvan Goyi**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Aliboğazı**

Aliboğazı 11 Nisan günü önemli anlardan birini daha yaşıyordu. Dersim Eyaleti Batı Cephesi karargah gücü, birinci ve ikinci operasyon süreçlerinin ardından, Aliboğazı çevresinde oluşturduğu ve teknik ile karakol gücünden ibaret çemberden çıkmak üzere tüm hazırlıklarını tamamlamış, Koçgiri deresi olarak bilinen, yani 1994-95 kış sürecinde şehit **Rohat** (Sezai Doğan) sorumluluğundaki Koçgiri bölüğünün üslendiği derede Ş. Şahin (Çiya) birliği ile son konuşmaları yapıyordu.

Aliboğazi, Dersim eyaletinde gerilla üslenmesi açısından oldukça stratejik bir arazi parçasıdır. Çemişkezek sınırları içinde kalıyor olmasına rağmen gerilla hareketliliği açısından Ovacık, Hozat, Çemişkezek üçgeninde yer almaktadır. Ovacık yönünü, İncebel ve Yılanlı dağın mayısı kadar erimeyen karı ve sarplığı; Hozat tarafını, bahar yağmuru ve kar suyuyla taşan Toğar çayı ötesindeki Amutka karakolu; Çemişkezek tarafını, Bozan yaylaları üzerinde Akirek karakolu tutuyordu. Adını, bir efsaneye göre sarplığıyla ancak Hz. Ali tarafından zapt edilebilir oluşundan, bir diğer söylentiye göre de Ali adındaki bir isyankarın Aliboğazi'nin İncebel'den mavzeriyle ve tek başına savunarak düşmanı sokmamasından almaktadır. Ama Aliboğazi'nin her yanı efsaneleri aratmayan yaşam öyküleriyle doludur. Kurt Mehmet ile Geyik'in evlenme öyküsünden kırk gün açlıkla mücadeleden sonra yoldaşlarına ulaşabilen gerillalara kadar, anlatılabilecek yüzlerce efsane vardır. İşte şimdi de bir gerilla birliği, Batı karargahı gücü, Aliboğazi'nden çıkacakken, Şehit Şahin (Çiya) birliğinden yoldaşlarıyla kimi yönetim düzeyinde son muhaberelelerini, kimi de yoldaşça duyguları paylaştıkları sohbetler yapıyordu.

Gerilla yaşamında böylesi anlar en duygusal anlardır. Çok kısa bir süre sonra bir araya gelme olasılığı olduğu halde savaş ortamının tesadüfler ve bilinmezliklerle bezeli ortamının etkisiyle sonsuza dek fiziki ayrılıkların gerçekleşme olasılığının olduğu anlardır ve duyguları kabartır. Geçmişe ait anılar kadar geleceğe yönelik hesaplar, planlar, umutlar ve hatta hayaller paylaşılır. Kış eğitiminin doygunluğu kadar kuralsız ve vahşi saldırılara duyulan kinle savaş planlarını, düşmanı vurma, parça koparma azmini anlatıyordu gerillalar birbirlerine. "Birbirimizle karşılaştığımızda..." veya "şehit düştüğümü duyarsan..." diyorlardı.

Bütün insani duyguların yoğunca yaşandığı anlardı. Ve nihayet silah patlamaları arasında Batı cephesi karargah gücü Bozan yaylalarını aşmak üzere harekete geçti.

Bir bölüklük gücü 11 Nisan günü güneş batarken Bozanlar'a çıkan gerilla birliği. Önden öncüler, ardından ikinci operasyonda yaralananlar ve refakatçileri, en sonda da sağlam olanlar harekete geçmişti. Ama sağlam olanlar da operasyonlar sürecinde yıpranmış ve güçsüz düşmüşlerdi. Öncüler keşif yapacak, grubun geçiş hattını netleştirecekti. Öyle de yaptılar. Bozan üstlerinde grubun komutanlarıyla görüştüklerinde çevrede geçişi engelleyecek bir durum olmadığını tespit etmiş, öyle de belirtmişlerdi. Ama akşam karanlığıyla birlikte düşmanın Üskek boğazına termal kameralı, lazer ışıklı, nişan sistemli topa sahip tankı yerleştirdiğini görememişlerdi. Ve gecenin ilerleyen saatlerinde kar içerisinde ilerleyen birliğin saflarında ilk top mermisi patladığında yaralanan ve şehit düşen gerillalara yoldaşlığın gereği olan müdahaleleri yapmak bile oldukça zordu. Zira engebeli yapısıyla Bozan yaylalarına hakim olan tank, vücut ısını tespit ettiği her canlıya anında top atışını gerçekleştiriyordu. Komutan Hamza'ya düşen görev, sağlam olanları toparlayıp bir an önce oradan uzaklaşmak ve güvenli,

en azından kendilerini koruyabilecekleri bir yere ulaşmaktı.

O gece Bozanlar'ın buz kesen ayazında kar içinde şehitler ve yaralılar kaldı. *Neçirwan*'ın silaha olan tutkusu ve entelektüel öğrenci kültürü kadar olgunluğu, yoldaşlığa ve halka bağlı duygusallığı kaldı. *Necmi*'nin ilk günden şaşmayan kararlılığı, canlı ve coşkulu, moral taşan sesi düşmana son kinini kusuyordu. *Şahin*'in bağlılık sadakati, "*Heval İsa*" diye yaralanan komutanını arıyordu. *Berjin*'in çocukça saflığı, ıslıl ıslıl parlayan yüzü, düşmanı küçümseyen mağrur ifadeyle olgunluğunu sonsuzlaştırıyordu. *Ferhan*'ın Amedlilere özgü savaşkanlığı, *Dilbirin*'in yetenekleri, *Rojhat*'ın gülen yüzü, *Şilan*'in yiğitliği ve insanı hemen kendile kaynaştıran yakınlığı, *Sozdar*'ın fedakarlığı ve *Dulzar*'ın mağrur ağırbaşlılığı hiçbir zaman silinmeyecek izler bıraktı yaşamımıza. Sonra *Delil* (Amedli), *Mervan*, *Ferhan* (Mardinli), *Sozdar* (Küçük Güneyli) her biri bir anıt oldular.

Bozan şehitlerinin anısı, Dersim'deki gerillaların savaşıma isteğini güçlendirdi, özgürlüğe olan inançlarını ve mücadele arzularını derinleştirdi. Hepimiz onlara bağlılığı borç bildik. Halkımız ve tüm ilerici insanlık bundan emin olabilir.

Mücadele arkadaşları

Atilla TÜTER

Özlediğin ÷lkene kavuştun ayrılmamacasına

Reber yoldaş, 1972 yılında Derik'ten Mersin'e göç etmek zorunda kalan bir ailenin çocuğı olarak 1974 yılında Mersin'de dünyaya gelir. Bu yıllar Türkiye devrimci hareketinin geliştiğı ve sonrasında Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya gibi önderlerinin katledildiğı, diğere taraftan Kürt ulusal kurtuluş hareketinin gruplaşmaya çalıştığı yıllardır.

Kürtlüğre oldukça bağılı, yurt-sever özellikleri taşıyan ailesinin UKM ile tanışması '77'lere dayanır. Bu yıllarda mücadele daha çok emekçi kitlelerin bulunduğu Kürdistan ve Türkiye illerinde yoğunlaşmıştı. Hem ajitasyon ve propaganda hem de devrimci şiddet iç içe uygulanarak örgütlenme çalışmaları sürdürölüyordu. Kürdistan'da ilkel milliyetçi, küçük burjuva, feodal ve işbirlikçi güçlere ve anlayışlara karşı, Türkiye'de ise sosyal şoven ve Kemalist mantığa karşı yoğun bir mücadele veriliyordu. Bu dönemde Reber arkadaşın ağabeyi mücadeleye aktif destek vermekte ve fiilen çalışmalara katılmaktaydı.

Reber arkadaşın çocukluğu, sürgünde doğan, yaşayan tüm Kürdistanlı çocuklar gibi ÷lkesinden uzak, kimliksizliğin, kendine yabancılaşmanın doruğa ulaştığı bir ortamda geçer. İlkokula yeni başladığı yıllarda yapılan 12 Eylül faşist darbesi sonucu birçok devrimci gibi ağabeyi de yakalanır. Baskı ve işkenceler Kürtlerin yoğun yaşadığı yerlerde daha da katmerlidir.

Reber yoldaş ilkokulu bitirdikten sonra, çeşitli sebeplerden dolayı ortaokula gitmez ve ba-

✪ Adı, soyadı: **Atilla TÜTER**

Kod adı: **Reber**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Nisan**

1997 Yaylagölü köyü-Ovacık

basının dolmuşunda muavinlik yapar. Bu dönemde Reber arkadaşın en önemli özelliğı aşırı hasarı olması, kural ve kaidelere gelmemesi, ailesiyle ve komşularla sürekli kavga etmesidir. Yani kabına sığmaz ve oldukça kural dışı bir çocuktur. Bazen ailesi bu kavgaların önüne geçmek için O'na ağır cezalar verse de bir sonuç alamaz.

15 yaşından itibaren bir berberin yanında çırak olarak çalışmaya başlar Reber arkadaş. Bu dönem ailesinin kötüleşen maddi durumuna Reber ve abisinin katkıları nefes aldırır. Bu döneme kadar kuralsız olan Reber arkadaş, ailesinin kötüleşen ekonomik durumu nedeniyle emekle tanışması sonucu kesin bir dönüşüm yaşar. Oldukça ölüçülü, paylaşımcı ve olgun özellikler kazanır bu dönemde.

Türkiye metropollerinde olmalarından dolayı aile içerisinde sadece büyükler Kürtçe konuşmaktadır. Büyük ağabeyi hariç diğere egemen kültürle kendi kültürleri arasında sıkışmıştır. Ama egemen kültür her yönüyle daha baskındır. Yine 12 Eylül'ün yaratmak istediğı ve bir politika olarak gençlere sunduğı her türlü olumsuz etki özellikle metropollerde yaşayan gençlere dayatılmaktaydı. Özünde siyasetten kopuk ve hiçbir değere bağlanmayan, günöbirlik yaşayan bir gençlik yaratma politikası pervasızca uygulanıyordu.

1990'lı yıllar UKM'nin yavaş yavaş kendisini her alanda hissettirdiğı dönemlerdi. Kürdistan'ın birçok şehri ve kasabası serhildanlarla inlemekteydi. Halk mücadeleyi sahipleniyor, betonlanmış mezarlarından çıkıyordu. Bu süreç hem Reber arkadaşı hem de ailesini derinden etkilemişti. Bunun sonucunda da ÷lkesine giderek doğduğu toprakları görmek istemişti Reber yoldaş.

1991 yılı 15 Ağustos'u öncesinde hiç görmediğı coğrafyasına gider Reber. Gördüğü her manzara O'nu okuduğı Kürdistan tarihinin gizemlerine götürür. Tüm bu hissettikleri bugüne kadar hiç yaşamadığı duygulardır. Daha önce duyduklarının, anlatılanların yaşadığı tüm bu güzellikler karşısında çok yetersiz olduğunu düşünür. Yüreğindeki tüm boşlukları bu güzelliklere karşı duyduğu tarifsiz sevgi ve bağılılık doldurur. Katılma kararı da burada gelişir.

Bu duyguları büyük ağabeyine yazdığı veda mektubunda şöyle dile getirir:

“Sevgili Ağabeyim gerçekten de bu kararı alma- ma o kadar seviniyorum ki, anla- tamam. Çok karmaşık duygular içerisindeyim; sevinç, mutluluk, heyecan hepsi bir arada. Benim yapacağım bu görev insanlık adına yapılacak çok ufak bir fe- dakarlıktır. Bağımsızlık ve öz- gürlük için verilen savaşımın bir halkası olacağım. Tabii bunun gururu da var. Sevinçliyim. Çün- kü o güzelim eşi benzeri olma- yan uçsuz bucaksız Kürdistan dağlarına gidiyorum. Doğa der- sen doğaya, insan dersen insan- lık içine, parti diyorsan da bütün muhteşemliğiyle onurlu bir mü- cadelenin önderliğini yapan, bu önderliğin getirdiği özveri, feda- karlık, disiplin ve onurla zafere emin adımlarla ilerleyen bir in- sanlık partisine adım atma... Tüm bu gerçekleri çok iyi uygu- layacağım.”

1991 yılında Derik'te yaşanan serhildanda birçok yurtsever devlet güçleri tarafından katledi- lir. Bu olay O'nun için bardağı taşıran son damladır. Öfkesi ve kini en yüksek aşamaya çıkmış- tır. Ama tam anlamıyla ne yapa- cağını bilmemektedir. Bu yüz- den kısa bir süre sonra tekrar Mersin'e döner. Sonrasında ya- şadığı ise bir iç hesaplaşmadır. Ülkesini görmüş, o güzellikleri yaşamış ve tekrar zorunlu olarak o güzelliklerden ayrılmıştır. Fa- kat bu süreci boş geçirmez. Özellikle kendi tarihini ve mü- cadeleyi yoğun bir biçimde araş- tırma ve inceleme fırsatı bulur. Bunun sonucunda da '93 Şu- bat'ta partiye yazdığı geniş bir raporla katılma istemini ile- tir. Bu istemi kabul edildikten sonra ilk coşkusu aile bireyle- ri ile paylaşır. Kısa bir süre son- ra ani bir kararla yolculuğun he- men başlayacağı kendisine bildirilir. Bu yüzden ailesiyle son bir kez daha konuşur. Müca- deleyi, görevleri ve yurtseverli-

ğin gereklerini anlatır. Ve kendi- sinin de bu değerlere sonuna ka- dar bağlı kalacağına söz verir.

Gerillaya katıldıktan sonra ilk görev alanı Amed eyaletinin Kulp-Lice-Genç üçgenidir. 1994 yılında Dersim eyaletine geçer. Ailesi ile ilişkilerini mektuplar vasıtasıyla devam ettirir. 1995 büyük operasyonunda yoldaşla- rıyla birlikte varolan bütün ey- lem ve çatışmalara katılır.

1997 yılı mart ayında Der- sim'e yüz binlerce askerle ope- rasyon başlatılır. Dersim'de yo- ğunlaşan eylemler ve halk desteği düşman güçlerini kor- kutmuştur. Bu yüzden eyalet güçlerine karşı imha amaçlı yo- ğun bir saldırı başlatılır. Çatış- malar, pusular, eylemler, hava saldırıları bütün yoğunluğu ile devam etmektedir.

Reber arkadaşın da içinde bu- lunduğu bir grup, çatışmaya giren diğer bir birliğe yardıma giderken pusuya düşer. Burada grup komu- tanı Laşer ve Reber arkadaşlar ağır yaralanırlar. İlk tedavi acil olarak hemen orada yapıldıktan sonra, çatışma alanından çıkarı- lırlar. 9 kişilik gruptan sadece üç kişi sağlam, diğerleri yaralıdır.

Buna rağmen yurtsever bir köye kadar ulaşabilirler. Burada da bi- raz tedavi yapıldıktan sonra gü- venlik gerekçesiyle ormanlık bir alana giderler. Sağlam olan üç ge- rilla ilaç getirmek için gönderilir. İçlerinden birisi diğer iki yoldaşı vurarak kaçar. Hemen ardından da askerler operasyon başlatır. Arkadaşların bulunduğu orman- lık alanın çevresi çembere alına- rak teslim ol çağrıları yapılır. Ama arkadaşların cevabı kurşun- larla gelir. Ve çatışma başlar. Ama askeri güçler kalabalık, arkadaş- lar ise yaralıdır. Bunu bilen su- baylar arkadaşları sağ yakalaya- rak ödül almak istemektedirler. Üst üste 'teslim ol' çağrıları yapı- lır. Arkadaşların kurşunları yeter- sizdir, ama asla teslim olmaya- caklarını haykırırlar. Altı arkadaş sırtlarını kızıl Munzur'a vererek el bombalarını çıkarırlar. Hep bir ağızdan "Bijî Serok APO!" slo- ganları ile bombaların pimlerini çekerler ve çok sevdikleri ülkele- rinin topraklarına bu defa ayrıl- mamak üzere kavuşurlar.

Anıları mücadelemize ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Azize YALÇIN

Beni yenemediler

Dağların doruklarında yanan ateşlerin yıldızlara dönüştüğü ülkemin toprağının her karışık kanla sulanmaktadır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin sahipleri, çıkışından bugüne getirenleri şehitleri olmuştur. Şehitler kervanı zafere giden umudun yolculuğunu yapmaktadırlar.

Heval **Dılzar**, Nisan 1997'de Dersim'deki yoğun operasyonlar sırasında beraberindeki yoldaşlarıyla bu kervana katıldı. O, Munzur dağlarında yanan bir ateşken, şimdi Kürdistan semalarında geceleri yoldaşlarına yol gösteren bir kutup yıldızı oldu.

Azize yoldaş 1967 yılında Kulp'ta dünyaya gelmiş ve ilkel milliyetçi, ortahalli bir ailede büyümüştü. Oldukça canlı, hareketli, sempatik bir yapıya sahipti. Aile Amed merkeze yerleşir ve burada Azize okula başlar. Başarılı ve arkadaş çevresi geniş bir okul sürecini tamamladıktan sonra Dicle Üniversitesi'ne kaydını yapar. Aileden almış olduğu yurtseverlik bilinci ve ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimiyle birlikte okul süreçlerinde yoğun bir etkilenmeyi yaşar. Özellikle serhildan sürecinin gelişmesiyle beraber, çevresinde birçok arkadaşının tutuklanması, gerillaya katılması ve şehit düşmesi, kendisini

❖ Adı, soyadı: **Azize YALÇIN**

Kod adı: **Dılzar**

Doğum yeri ve tarihi: 1967

Kulp/Diyarbakır

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Botan

Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1997**

Dersim

derinden etkiler. Belli bir süre sonra yurtsever gençlik çalışmaları içinde aktif olarak yer alır. Üniversite yıllarında Azize'nin içinde bulunduğu grup, oldukça etkileyici ve militan bir yapıya sahiptir. Bu grubun içinde **Zekiye Alkan** gibi önemli bir döneme damgasını vuran şehitler de yer almaktadır. Zekiye Alkan yoldaşın şehadeti grubun daha da canlanması ve aktifleşmesini sağlamıştır. Zekiye'nin eylemliliği, polisin dikkatinin bu grup üzerinde daha da fazla yoğunlaşmasını beraberinde getirir. Grup sık sık operasyonlara maruz kalır.

Heval Dılzar da belli aralık-

larla gözaltına alınır ve 1991 ilkbaharında tutuklanır. Diyarbakır Cezaevi'nde kısa bir süre kaldıktan sonra serbest bırakılır. Heval Dılzar düşmanla olan kovalamacalarını anlatırken, her zaman hoş bir tebessümle gülerdi. "*Beni yenemediler*" diyordu. Yine polislerle olan bir anısında "*ben onları atlattım*" diyordu. Öğrenci eylemlilikleri sırasında yapılan korsan bir gösteride yer alır ve polisler peşine takılırlar. Gösteriyi dağıtmak ve gözlerine kestirdiklerini yakalamak isterler. Birkaç polis Dılzar'ın peşine verir. O'nu çıkmaz bir sokakta sıkıştırırlar. Sonunda yakalarlar. O kısa boyu, sarı ve uzun saçlarıyla, en önemlisi de eylem içerisindeki öncülüğüyle dikkatleri hemen üzerine çeken bir yapıya sahipti. Polisin takibi çok zor olmamıştı. Polisler O'nu panzerin içine koyarlar ve yanında bir polis kalıyor. Tabii Dılzar yoldaş boş durmaz, polisin anlık pasifliğinden yararlanarak panzerden fırlar, polisler arasından sıyrılır ve bir süre sokakta nereye gideceğini bilmeden koşar. Daha sonra ilk bulduğu kapıyı vurur ve kapı açılır açılmaz içeriye dalış yapar. Ev sahipleri çok şaşırır. Kimdir bu diye tuhaf tuhaf bakarlarken, o hemen bayandan elbiseler isteyerek üzerini değiştirir. Bir süre dinlendikten sonra polislerle izini kaybettirerek çıkar ve polisten

kurtulur. Bu, O'nun heyecan ve kahkahalar içinde anlattığı anılardan biriydi. Üniversite yıllarındaki maceracı yapı yavaş yavaş bilinçle bütünleşince, artık bu tarz bir mücadele- nin yeterli olmayacağına karar kılarak, nişanlısı ve iki arkadaşıyla birlikte gerillaya katılma kararı verir.

Heval Azize nişanlısıyla üniversite yıllarında tanışmış, aralarındaki duygusal ilişkinin Kürdistan dağlarındaki savaşa daha da bir anlam kazanacağına, özgür bir sevginin ancak özgür bir ülkede yaşatacaklarına inanarak Dr. Çeko ile 1991 sonbaharında Amed kırsalına çıkarlar.

Amed kırsalında katılımların yoğun olduğu bir dönemde katılım gösterirler. Gerilla saflarına serhildan sonrası katılımların yoğun olması, bir yönüyle olumluyken, bir diğer yönüyle de yaşam sorunlarını ağırlaştırmaktadır. Birçok çelişki yaşanmaktadır. Koşulların zor olması da etkili olmakta ve bunun için Dıizar ile Dr. Çeko ilk gittikleri gerilla birliği içinde belli bir zorlanma yaşarlar. Üniversite maceracılığı ve Kürt gerçekliği arasındaki çelişki onları zorlar. Kendilerinin eğitime ihtiyaçları olduğunu dile getirirler ancak Amed merkeze gönderilirler. Tabii bu onların oldukça zoruna gider ve şehire gelir gelmez tekrar bağlantı kurarak Botan üzeri gerillaya katılırlar.

Artık hedeflerine ulaşmışlardı. Dıizar ve Dr. Çeko Botan'dan Haftanın'e geçerler ve Şehit Mahir Kampı'nda bir devre eğitim görürler. Devre

sonunda yapılan planlamayla Dr. Çeko Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Dıizar ise Uludere pratik sahasına çıkar. Dr. Çeko ile Dıizar artık birbirlerinden ayrılma zamanının geldiğinin farkındadırlar. Onlar artık ülkesine sevdalanmış iki yoldaştır. Onların özlemi ülkelerine olan özlem olacaktı. Onların aşkı, Önderliğe ve devrime olan bağlılık olmuştur artık. Onlar için çabuk şehit düşmek yoktu. Çünkü güçleri amaca olan bağlılıkta kilitlenmişti. Aralarındaki bağlılık, yoldaşlık ve silah arkadaşlığıyla daha da anlam kazanmıştı.

Ayrılığın aslında büyük bir kavuşma ilmi olduğunu biliyorlardı. Savaşın gelişimini farklı mekanlarda karşılasalar da onlar hep beraberdiler. Dıizar her girdiği çatışmada, her yürüdüğü patikada ve tırmandığı her dorukta Dr. Çeko da yanındaydı. Ülkenin güzellikleri ve savaşın acımasızlığını iç içe yaşarken, onun kavuşmadaki inadı hiç kesilmiyordu. Onun için hırs, başarı ve inat iç içe geçmişti.

Uludere pratiğine çıkan Dıizar heval, savaşı ve düşman olgusunu daha yakından tanımaya başlar. Bu alandaki coğrafya ve sosyal yapı kendisini zorlasa da O'nun için yenilgi, umutsuzluk yoktu. Bir kadın olarak dağ koşullarıyla savaşırken, kendi kişiliği ve ortamda egemen olan erkek anlayışlarıyla mücadele veriyordu. Oldukça rahat bir yapıya sahip olan Dıizar için Kürt gerçekliğini tanıma ve bunu parti gerçekliğiyle bütünleştirme döne-

mi başlamıştı. Kendi kişiliği ile çetin bir sınıf mücadelesi vermeye çalışırken, belli zorluklar da yaşamıştı. Özellikle savaşa hakim, siyasi-askeri güç, tecrübe, yetenek kazanan bir kadın gerilla olmak, O'nun hayaliydi. Bunun için zorlansa da yoldaşlarına zorlandığını hissettirmemeye çalışarak, daha da kendisine yüklenerek başarmayı esas alıyordu. Arkadaşları arasında sevilen, etkili olan bir yapıya sahipti. 1992 yılının mayısında gerçekleşen Taşdelen karakol baskını O'nun katıldığı ilk büyük eylemdi. Böyle bir eylemde yer alma O'na büyük mutluluk vermişti. Eylem süreçlerinin gelişimi ile Dıizar artık savaşta olgunlaşmaya başlamıştı. O'nun için yaşamla savaş bütünleşmişti. Yaşamak için savaşmalıydı.

1992 yılının Ekim ayında başlayan Güney Savaşı ile birlikte ihanetin affedilemezliğini ve yoldaşlığı daha da yakından hisseden heval Dıizar, bu savaşta Haftanın cephesinde yer alır. 40 gün süren direnişte, bütün diğer direnişçiler gibi ihanete ve TC'ye karşı yoğun bir irade, kin, öfke savaşımı verir. O savaşta şehit düşen yoldaşlarının intikam duygusuyla bütünleşen heval Dıizar, geri çekilmede Zelê Kampı'na gider. Zelê Kampı'nda eğitim ve konferans süreçleriyle yoğunlaşan Dıizar heval, belki de her zaman beklediği, ama hiçbir zaman hazır olmadığı haberi duyar. Dr. Çeko şehit düşmüştür. Savaşı en yakından yaşayan bir gerilla olarak can yoldaşları yanında can

verirken, nasıl bir acı, hüznü ve intikam duygusunu yaşıyorduy-
sa, Dr. Çeko yoldaş şehit düştü-
ğündeki kini, öfkesi, intikam
duygusu daha da katmerleşmiş-
ti. Çünkü artık O Çeko'nun sila-
hını da kuşanmıştı. Kendisine
düşen sorumluluk daha da bü-
yümüşü. Çeko'nun bıraktığı
yerden de devam etmeliydi.
Başta bu O'na çok zor gelse de
yapmalıydı. Çünkü O'nun sev-
dası ülkesinin topraklarına düş-
müştü. O'nun için kazanmak
zorundaydı. Çeko ile sözleşmiş-
lerdi. Amed dağlarından birbir-
lerine kavuşmak için, yetişmesi
için savaşımını daha da keskin-
leştirmeliydi.

Dılzar hevalin yüreği daha
da büyümüş ve daha da gü-
zelleşmişti. Savaşını daha
doğru temellere oturtması
için O'nun kendisini güçlen-
dirmesi gerekmektedir.

O'nun en büyük hayallerin-
den biri de Önderliği görmektir.
Bunun için her raporunda, yö-
netimle her görüşmesinde ön-
derliği görmek istediğini dile
getiriyordu. Nihayet hayali ger-
çekleşecekti. 1993'ün Haziran
ayında bir grup arkadaş ile Par-
ti Merkez Okulu'na gitmek için
Zelê Kampı'ndan ayrılmıştı.
Artık içi içine sığmıyordu. Bü-
yük bir coşkuyla önderliğe
ulaşmaya çalışıyordu. O'nun
için yol süreci oldukça uzun ve
hiç bitmeyecekmiş gibi geli-
yordu. Yolda zorluklarıyla be-
raber geçen onbeş gün sanki
O'nu çocuklaştırmıştı. Bir ço-
cuk sadeliğiyle heyecanlanı-
yordu. Yolda atlatılan tehlikeli
anlar, açlık, susuzluk O'nu faz-
la etkilemiyordu. O da bütün

gruptaki arkadaşları gibi heye-
canını, mutluluğunu gizleyemi-
yordu. Yıllarca bekledikleri bir
düş, belki de kaç kez rüyaların-
da gördükleri bir an gerçekleş-
iyordu bütün arkadaşlar için.
Onlar Başkan APO'yu göre-
ceklerdi. Kaç kez tartışmışlar-
dı. Ne konuşacaklar, nasıl dav-
ranacaklar, o güce nasıl ulaş-
acaklar? Hangi konuda konu-
şmalar, sohbetler başlasa da, so-
nunda *"acaba nasıl olacak ger-
çekten"* diye bitiyordu. *"Ön-
derliği görecektir miyiz?"* tartış-
masına girerlerdi. Başkan APO
Onlar için büyük bir umut, ma-
nevi bir güç kaynağıydı. Heps-
inin albümünde resmi olsa da,
hep ismini ansalar da, O'nu
görme düşünün gerçekleşmesi
bambaşka olmalıydı...

Sonuçta grup zorluklarla da
olsa Parti Merkez Okulu'na va-
rır. Heval Dılzar'ın heyecanı,
coşkusu kelimelerle ifade edile-
meyecek düzeydeydi. Aynı za-
manda ürkekliği de yaşamak-
taydı. *"Biz buna layık olduk
mu?"* düşüncesini geçiriyordu
içinden. Düş gerçekleşiyordu,
ama bunun gerektirdikleri de
vardı. Buna karşı da eziklik ya-
şanıyordu. Başkan APO'ya ce-
vap olamamanın ezikliğini, yü-
reğinde ve mantığında ne kadar
cevap olup olmadığının vicdani
muhasabesini yaşıyordu. Ön-
derlik sahasında yoğunlaşma
sürecini yaşayan Dılzar yoldaş,
açılan Parti Merkez Okulu'nun
ilk devresinde yer alır. Önderli-
ğin her konuşması, her davranı-
şı O'nu derinden etkilemekte-
ydi. Önderlik gerçekliği ile kar-
şılaştıkça kendisiyle olan mü-
cadelesi de derinleşiyordu. Dıl-

zar heval yapılan planlama so-
nunda Dersim'de görevlendiril-
mişti. Bu görevlendirme esna-
sında önderlikle geniş diyalog-
lar kuruluyordu:

P. Ö.: Dılzar, evet durumun
nasıl?

D.: İyidir Başkanım.

P. Ö.: Kaç aydır bu sahada-
sın?

D.: 9 aydır.

P.Ö.: Teknik birikim var,
pratik de az da olsa vardır. Pra-
tikte gelişecek arkadaşdır. Yön-
temde sektör ve dar. Ne diyor-
sun, hazır mıyız?

D.: Hazırım Başkanım.

P.Ö.: Aslında teoride de, si-
yasette de biraz gelişmiş ve sa-
nırım biraz da kendini aşmış,
eski Dılzar değil.

Z.: Değil Başkanım. Eski-
den tanımıyorum, fakat buraya
geldiği günlerden şimdiye ka-
darki süreçte epey gelişme ya-
rattı.

P. Ö.: Biz yeni insanı yaratı-
yoruz. Dönüşüm biraz oldu
mu?

D.: Ben kendimde görebili-
yorum.

P. Ö.: Oldukça görüyorsun,
hazır mısın şimdi?

D.: Hazırım.

P. Ö.: Özgür kadın ordusu-
na bir şeyler verebilir misin?
Gerçekten bir adım atmak is-
tiyor musun? Kararlı mısın
gerçekten?

D.: Evet Başkanım. Ben ilk
aşamada Dersim veya Orta
Eyaleti düşünüyorum.

P. Ö.: Çok birikim isteyen
veya oldukça geliştirilmeye
muhtaç bir çaba var. Ne diyor-
sun katılabilir misin?

D.: Evet Başkanım, yapabi-

lirim.

P. Ö.: Tabii yapabilirsin de, yöntemde sekter ve dar olmalıydın. Biraz daha uyumlu, biraz daha böyle vermesini iyi bilen, iyi bilinçlilikle vermesini bilen olmalısın, gerisini aslında tamamlayabilirsin.

D.: Zorlanacağımı biliyorum, ama tutturabilirim Başkanım.

P. Ö.: Üslup, niye bir üslup güzelliğini yakalayamayasın? Üslup biliyorsun bir savaşçının en güçlü bir özelliğidir. Zorlansan da başarmaya çalış, ne diyorsun?

D.: Evet Başkanım, başara-
cağıma inanıyorum. Zaten o temelde öneriyi getirdim. Zorlanacağımı biliyorum, ama yine de...

P. Ö.: Ben nasıl zorluyorum kendimi? Herhalde babam için yapmıyorum. Önderlik gereği bu yapılırdı. Mecburuz buna değil mi? Yani oldun mu disiplinli olacaksın değil mi? Resmi olacaksın değil mi? Kaçınabilir miyiz bundan?

D.: Hayır Başkanım.

P. Ö.: Halkın hatırı için yapıyoruz, tarih için yapıyoruz. Yani bu açıdan zorunlusun, başara-caksın.

D.: Evet Başkanım.

P. Ö.: Birikimin var, kavrama, bilmem değerlendirmede zorluk çekmezsin?

D.: Hayır Başkanım çekmiyorum.

P. Ö.: Bu birikimle sen git, biraz zorlansan da git ve bir şeyler ver.

D.: Başkanım ben Dersim'e geçmek istiyorum.

P. Ö.: O çok sonradan düşü-

nülebilir. Hemen Dersim mi diyorsun?

D.: Olabilir Başkanım.

P. Ö.: Hemen? Dersim için hemen birlik yok ki!

D.: Bazı şeylere sıfırdan başlamak istiyorum. Gelişmem açısından daha yararlı olacağı inancındayım.

P. Ö.: Yapabilir misin?

D.: Yapabileceğime inanıyorum Başkanım.

P. Ö.: Bu anlamda da söz veriyorsun?

D.: Söz veriyorum.

P. Ö.: Başka ne sözü veriyorsun? Başka bizi nasıl anladın? Güçlü, doğru ve yeterli anladın mı?

D.: Bir bütünen olmasa da elimden geldiğince beynimi yormaya çalışırım.

P. Ö.: Hayır, bizi biraz anladın değil mi? Epey anladın.

D.: Evet anladığıma inanıyorum Başkanım.

P. Ö.: Biraz dönüşüm oldu kesin.

D.: Evet Başkanım.

P. Ö.: Açık tabii, yani dürüst olsanız da, olmasanız da ne yapacağınızı gördünüz. Yücelmek istiyorsan bu yol ve tarz bellidir. Bağlı kalırsınız! Başarabilir misin?

D.: Sonuna kadar Başkanım.

P. Ö.: Başarı bekleyebilir miyiz? Kolay ölmeme, gerillanın yaşatma ustalığını gösterebilir misin? Bu temelde sen git.

D.: Evet Başkanım.

P. Ö.: Peki şimdi sana da üstün başarılar dileyelim.

D.: Teşekkür ederim Başkanım.

Heval Dıllar, Önderlikle sözleşerek daha güçlü, zoru başar-

mada kendine güven, iddia ve Önderliğe daha da gerçekçi ve güçlü bağlanarak Nisan 1994'te Dersim'e gitmek için yola çıkar. Hayali ve düşüncelerinde, Dersim'de kadın ordulaşmasını oluşturmak ve temsilini yapmak, artık kendisi için vazgeçilmez bir hedef olmuştur. Dersim'e ulaşan Dıllar heval, Dersim'deki pratiği esnasında birçok eylemlilik yaşar ve Munzur dağlarının görkemliliği ile savaşır. Zilan yoldaşımızın eylemliliğinin yaratmış olduğu özgürlük bilinci ve gücü ile Dersim'deki kadın gücü de daha büyük inançla savaşımını sürdürür. Düşman, gerillanın Dersim'de üstünlüğünü kurumsallaştıramaması için her zaman büyük güçlerle saldırmaktadır. İşte ordu güçlerinin deyimiyle gerillayı tasfiye etmeyi amaçlayan operasyonlardan biri de 1997'nin Nisan ayında Dersim'de başlatılır. Bütün gerilla birlikleri, hem devam eden zor kış koşullarıyla, hem de yoğunlaşan operasyonlarla mücadele ederler. Teslim olmayan, büyük kayıplar verdiren bu direnişçiler, Dersim tarihindeki direnişi bedenleriyle sürdürmüşlerdi.

Dıllar heval, diğer yoldaşlarıyla birlikte bu direnişte şehit düşerken, bir daha göstermişlerdir ki, Kürdistan'da tarih bilinçli emek ve kanla yazılmaktadır. O da ülkesinin topraklarıyla bütünleşmiş ve sevdasına ulaşmıştı. O artık ülkesinin sahibi ve devrim fedailerinin içinde kutsal yerini alarak sevda gücüne kaynaklık etmekteydi.

Mücadele arkadaşları

Dersim Şehitleri

Dokuz can bir yürekte buluştu

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Piroz**

Doğum yeri ve tarihi: **Fereç**

Köyü-Mazgirt, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:
1993

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Bezik alanı-Nazimiye

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cahit**

Doğum yeri ve tarihi:

Nazimiye-Dersim, ...

Mücadeleye katılım tarihi:
1992

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Bezik alanı-Nazimiye

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi:

Kartasor Nazimiye, 1973

Mücadeleye katılım tarihi:
1995

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Bezik alanı-Nazimiye

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Beritan**

Doğum yeri ve tarihi:

Temirtak

Köyü-Mazgirt, ...

Mücadeleye katılım tarihi:
1995

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Bezik alanı-Nazimiye

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serap (TDP)**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Bezik alanı-Nazimiye

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Neval**

Doğum yeri ve tarihi:

Viranşehir, ...

Mücadeleye katılım tarihi:
1992

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Bezik alanı-Nazimiye

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tufan**

Doğum yeri ve tarihi: **1980**
Tatvan

Mücadeleye katılım tarihi:
1995

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Karsinik

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dılşa**

Doğum yeri ve tarihi:

Mardin, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Karsinik

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi:

Karakoçan, ...

Mücadeleye katılım tarihi:
1995

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Karsinik

Her biri birer burçtur
“Dokuzlar”, bağrında-
ki dağların zirvesinde
Dersim’in.

Kürdistan!

Kürdistan denilince Dersim,
Dersim denilince Kürdistan
anımsanır belleklerde. Baharla
birlikte sancılanır Laç deresi,
Munzur. Aralanır gözkapakları,
pınarların sancısı tutar baharda.
İnleyişleri, feryatları duyulur
acılı tarihin yüreğinde. Kulak-
ları çınlar doğanın; insanlığın,
yiğitlerin gürleyen haykırışla-
rıyla. Çakalı, kurdu eksilmedi
bu toprağın. Zirvelerinde uçu-
şan şahini de dağların. Böyle
yazılmıştır yazgısı bu coğrafya-
nın. Yalçın kayalıklar, asi Mun-
zur, şahin bakışlı yiğitler doğu-
rur Munzur anaya. Tarih
tanıktır ve unutulmaz dersler-
dir; “Dersim işgal edilir ama
tutsak edilemez.” Asırlar boyu
süren kavganın son sözüdür bu.
“Dersim’i kırdık tunç ellerimiz-
le” demişti palavracı paşalar ’-
38 terteleğinde. Kar eridi, sular
aktı, bir zaman döndü dünya-
mız boşlukta. Tam kırk kez gü-
neşe secdeye durdu. Ta ki yıl ’-
78 oluncaya dek. Nihayet o gün
geldi çattı ve Newrozlarla kı-
rıldı karanfili boynundan ko-
parmak isteyen tunç eller. İsyana
çağrı yaptı dağlar. İsyana
durdu Dersim. İsyana kalktı
Dersimli. Halaya tutuşur Der-
simli baharda, Munzurlarda.
Bir sevdadır kavgâ; yürekten
yüreğe çağrı yapar, kuşaktan
kuşağa kök salar. Hep selam
gönderilir haine, işbirlikçiye,
işgalciye. Gözden arpacıktan.
Böyle bilinir bu hikaye. Her ba-

har yeni baştan anlatılır alışılmadık dillerle.

Tomurcuklarını açarken dağ laleleri, kızıl güller açılır yüksek kayalıklarda. İnadından vazgeçmez aptal işgalci, tutsak almak ister Dersim'i, Dersimliyi. Yeniden yaşamak ister hayalindeki masalı; gün gelip '97 baharına dayanırken yalçın kayaların oğlu, kızı yol verir mi? Destanlar yazdırır dokuzlar canlarıyla, kanlarıyla, yiğitlikleriyle her yeni baharda.

Baharın bir sabah vaktiydi. Tanyeri ağarırken, sabahın güzelliğini, baharın muhteşemliğini solumak anlatılmaz bir duygu oluyordu. Hava biraz bulutlu, biraz sisli, yağmur ve kar karışımı bir hal almıştı. Böylesi sisli havalar bizim için avantajı olduğu kadar dezavantajları da vardı. Zaten büyük bir operasyon altındaydık. Gelişen büyük operasyona karşı kendi tedbirlerimizi almış, bir taburluk güç ile hep hareket halindeydik. Günlerce açlığın, yorgunluğun, soğğun etkisi olmasına rağmen taburdaki arkadaşlarda moral, coşku ve heyecan alabildiğine üstündü. **Cihat** yoldaş taburumuzun en yaşlısı olmasına rağmen, çevresine verdiği moral ve coşku gerçek anlamda bir güven duygusu yaratıyordu. Oldukça fedakar ve çalışmalara özlü katılan bir arkadaştı. Yüzündeki kararlılık, kar taneleri kadar güzel ve çekici görünüyordu.

Gücümüz mevsim koşullarından ötürü ve yine sayının kabarıklık olmasından dolayı tam anlamıyla sağlıklı bir yerde konumlanamamıştı. Ama yine de tedbirlerimizi almış, tepecilerimizi önceden ayarlamıştık. Hava soğuk ve karlı olduğu için her arkadaş uykuya karşı zayıf düşüyordu. Soğğun olumsuz

bir etkisi, insanı erkenden uykuya götürmesidir. O an uyku insana o kadar tatlı gelir ki, kupkuru kayalıkların, karın üstünde yatmış olsan da her şey sana vız gelir. Böylesi günlerde uyku kör bir yılan gibi düşmanlık eder insana. Kimi arkadaşlar yatıyor durumdayken, kimi arkadaşlar da soğuk ve açlığın etkisiyle uyuyamıyordu. Uyuyor-muş gibi yapıyor, ama yaşamın derinliklerine dalmış düşünüyorlardı. Evet, ben de bilinir bilinmez düşüncelere daldığımı hissettim bir an. Ağır gelişen operasyonlar, mevsimin zorluklarını kayıp ve şehadet vermeden nasıl atlatacağımızı düşünürken beni en çok düşündüren ve düşlere daldıran şey; birkaç hafta öncesinde birlikte yaşadığımız, omuz omuza verip aynı mevzide çatıştığımız, ansızın yaşanan bir çatışma sonucu şehadete ulaşan birlik komutanı **Hawar** arkadaş, **Navdar**, **Fikret**, **Şiyar** ve **Cudi** gibi kahramanca çatışan yoldaşlarımdı. Hayaller ve düşler yaşamın yaşanan gerçeklikleri olmasa da, insan duygularının, özlemlerinin ve yaşamın bir parçası olurlar. Öylesine dalmıştım ki, bir sinek vızıltısı bile bir bomba sesini andırabilirdi. Çünkü hiçbir şeyin bu durumdayken beni rahatsız etmesini istemezdim. İşte böylesi bir anda, her tarafa sessizliğin çöktüğü, her şeyin müzminleştiği bir anda **Piroz** hevalin sesiyle irkilerek kendime geldim. Piroz heval nöbeteydi. Çok güvenilir bir arkadaştı. Arkadaşlar tarafından sevilir ve değer görürdü. Uyanık, atik, canlı ve kararlı bir insandı. Henüz 18-20 yaşlarında ve savaş tecrübesi az olmasına karşın çalışmalarda gösterdiği dirayet, birçok arkadaş tarafından taktirle karşılanırdı. Böyle-

si anlarda kendini öne atar, görev üstlenmek isterdi. Piroz öyle bir hızla ulaştı ki, henüz yerimden kalkmamıştım bile. Bir şeylerin olduğu kesindi. Çünkü oldukça heyecanlıydı. Piroz'a yönelerek ne olduğunu sordum. Heyecanını biraz yenmişti. "*Düşman, heval düşman geliyor!*" dedi.

Bunun üzerine alelacele arkadaşları kaldırıp, gelişen düşman operasyonu karşısında harekete geçtik. Taburumuz koşulların da bir zorunluluğu gereği bir araya gelmişti. Aslında hiçbir zaman böylesi koşullarda iki birliğin biraraya gelmesi doğru değildi. Arkadaşlar, hareketlenmişti. Amaç, operasyon kapsamının dışına çıkmaktı. Ama yalnız alana yönelik değil, birçok alanda birden operasyon başlamıştı. Bundan dolayı hangi alana, hangi bölgeye manevra yapmaya kalksak ordu güçleriyle karşılaşmamak mümkün değildi. Bundan dolayı üst üste ve sık sık çatışmalara girmek zorunda kalıyorduk. Ne pahasına olursa olsun kendi gücümüzü korumak, güvenliğimizi almak zorundaydık. Bunun dışında yapabileceğimiz bir şey yoktu. En uygun yöntem de buydu.

Başta özel savaş güçleri bizi fark etmişti. Yavaş yavaş ve sinsice yaklaşıyorlardı. Fakat tepecilerimizin olduğundan haberdar değildiler. Tepecilerimiz çok sağlam bir tarzda mevzilendikleri için, düşman onları fark etmemişti. Bir grup arkadaşla pusu atmaya gitmiştik. Pusu atacağımız yere daha varmamıştık ki, çatışma başlamıştı. Şayet pusu yerine ulaşıydık, onlara bir hayli kayıp vermek mümkündü. Onlarında amacı önce tepeyi ele geçirerek derede bulunan arkadaşları sı-

kıştırmaktı. Ama tepecilerimiz onlara fırsat vermeden ilk etapta gereken darbeyi vurmuştu. Biz ise pusuyu atamamış ama arkadaşlarla birleşmiştik.

Bu esnada kırk kişilik bir arkadaş grubu düşmana fark ettirmeden çemberden çıkmıştı. Çember içinde kalan diğer kırk kişilik gücümüz göğüs göğüse, iç içe şiddetli bir çatışmaya tutuşmuştu. Kar, soğuk, açlık, ordu güçlerinin teknik ve sayıca üstünlüklerini kullanarak yaptıkları saldırılar, deyim yerindeyse bir meydan muharebesini andırıyordu. Karşı güçler bütün şiddetiyle çemberde kalan arkadaşlara yükleniyordu. Birçok saldırısı geri püskürtüldüğü için ilerleyemiyordu. Diğer kollarda da şiddetli çatışmalar devam ediyordu. Öylesine iç içe girmiştik ki, çatışma artık el bombalarıyla sürüyordu. Ordu güçlerinin epeyce kaybı olmuştu. Tepeler karlı, tepeler soğuktu; insanı yürekten titreten rüzgar hiçbir yoldaşın umurunda bile değildi. İnancın yüreklere verdiği sıcakla öylesine çatışıyorlardı ki, gösterdikleri cesaret ve fedakarlık çok onurluydu. Cahit, Dersim, Piroz ve diğer bazı arkadaşlar mevzilendikleri tepeyi olanca güçleriyle savunuyorlardı. Tepe bizim açımızdan oldukça stratejik bir konum arz ediyordu. Arkadaşlar bu bilinçle var güçleriyle tepeyi savunuyorlar, düşmana adım attırmıyorlardı. M... arkadaşla aynı mevzide bulunuyorduk. Arkadaşlarla aramızda 150-200 metreye yakın bir mesafe vardı. Sesleri çok net duyuluyordu. Cahit arkadaşın haykırışı yeri göğü inletiyordu. Karadan ilerleyemeyeceklerini kabul eden düşman komutanları telsizden tekniğin güçlendirilmesini, kobraların gelmesini istiyordu. Yanımda

mevzilenen M... arkadaş bütün gücüyle çatışıyor, ara sıra “*Yoldaş bir sigara saralım*” diyerek tabakasını uzatıyordu. Ben de haliyle M... arkadaşını kırmıyor, hemen sigaralarımızı sararak çatışmamıza devam ediyorduk. Bu sırada kobralar gelmiş ve özellikle tepe yoğun bir ateş altına alınmıştı.

Dersim arkadaş, ismini, çok sevdiği Dersim’den almıştı. Savaşta henüz iki yıllık bir pratiği vardı. Alabildiğine canlı, coşkulu, bir savaşçının bütün özelliklerini taşıyan, öğrenmek ve uygulamak için oldukça istekli ve kararlı bir arkadaştı. Aynı mevzide beş yoldaşıyla büyük bir kararlılıkla savaşıyordu.

Kobraların tepeye vuruşları devam ediyordu. Amaçları tepeyi düşürmekti. Cihazlardan tepelerde hiçbir kaybımız olmadığı belirtildiği için hepimiz çok seviniyorduk. Ama onlar da tepeyi düşürme amacıyla kararlıydı. Her taraf bomba ve roket sesleriyle inliyordu. Dağ, taş zangır zangır titriyordu. Bir süre sonra ateş kesildi. Korkunç bir sessizlik kaplamıştı her tarafı. Bu sessizlik hiç de hayra alamet değildi. Acaba arkadaşlara bir şey mi oldu diye kaygılanıyordum. Bu yüzden tepeye doğru ilerledim. İlk gördüğüm **Cahit** arkadaş oldu. Şehit düşmesine rağmen sağ kolu havada, halen yoldaşlarına komut veriyor gibiydi. Yüz hatları hiç bozulmamıştı. Özgürlüğün ve direnmenin bütün güzelliğini görmek mümkündü. Endamı tamı tamına yerindeydi Cahit arkadaşın. Sanki hiçbir yerine şarapnel parçası değmemiş gibi; yüzündeki tebessümü insanı ne kadar da duygulandırıyor. Üç-dört metre ötesinde cesaret sembolü **Dersim** arkadaş uzanmış yatıyordu. Onun hemen on

metre altında da **Piroz** arkadaşın iniltisi geliyordu. Yaralanmıştı. Hemen yanına koştum. Güzel başını dizimin üzerine koyarak onunla konuşmaya başladım. Çok fazla kan kaybetmişti. Buna rağmen özgürlüğe ve kahramanlığa ilişkin sözlerime içten bir tebessümle yanıt veriyordu. Elimde olmadan tutamadığım gözyaşlarım yüzüne dökülüyordu. İçimden bütün gücümle haykırmak, isyan etmek geliyordu. Piroz arkadaş son tebessümle elimi sıkarak şehadete ulaştı.

Ayrı bir yerde **Beritan** ve **Serap** arkadaşlar, yaralı ve kanlar içinde bulundukları mevziyi kahramanca savunmuşlardı.

Beritan arkadaş bir yıllık bir savaşçıydı. Savaşta yeterli tecrübesi yoktu. Ama emekçiliği ve mütevazılığı ile herkesin gönlüne girmeyi başarmıştı. Hava çok soğuktu. Arkadaş yaralanmasına rağmen belli etmemeye çalışıyor, bizlere moral veriyordu.

Akşam çökmüş, koyu karanlık her yeri kaplamıştı. Çatışma alanında uzaklaşmamız gerekiyordu. Fakat yaralı arkadaşlar grubun hızlı hareket etmesini engelliyordu. Her şeye rağmen ne pahasına olursa olsun onları çatışma alanından uzaklaştırmamız gerekiyordu. Ordu güçleri bir çember şeklinde ateş yakarak çemberde olduğumuzu bize hissettiriyordu. Grup oldukça ağır yürüyordu. Günlerce operasyonların yoğunluğu, erzaksızlık, soğuk ve çatışmaların yorgunluğu grubu zorluyordu. Eğer zamanında uzaklaşılmasa yarının çok kötü bir gün olacağını biliyordum. Sonuçta yaralı arkadaşları gizleyerek yola devam etme kararı aldık. Newal arkadaş “*Ben de arkadaşlarla kalmalıyım*” önerisini getirdi.

Kabul edilmemesine rağmen ısrar etmesi sonucu komutan arkadaşlar onun da kalmasını kabul etti. Arazinin uygun bir yerinde arkadaşlar gizlenerek yola devam edildi.

Ertesi gün ordu güçleri izleri takip ederek ilerlemeye başladı. Yaralı arkadaşların bulunması endişesi bizleri korkutuyordu. Ordu güçleri arkadaşların bulunduğu yere yakınlaştıkça heyecan ve korkumuz artıyordu. Arkadaşları geçtikleri zaman biraz olsun rahatlıyorduk, ama diğer gruplar yaklaşınca aynı tereddüt tekrar başlıyordu. Tam bu sırada bir kleş kükremesi her yeri inletti. Arkadaşlar görülmüştü. Newal arkadaş üzerine gelen askerlere ateş açmış ve çatışma başlamıştı. Sadece Newal arkadaş çatışabiliyordu. Diğer arkadaşlar çatışacak durumda değildi. Telsizden üçünün de bayan olduğunun tespit edildiğini bildiriyorlardı üstlerine. Bizler ise müdahale edememenin üzüntüsüyle, hem telsizle konuşmaları dinliyor, hem de dürbünle izliyorduk.

Çatışma tam bir saat sürmüştü. Ve birden ateş kesilmişti. Ne ordu güçleri ateş ediyordu ne de Newal arkadaş. Böylesi sessizliğin ne anlama geldiğini bütün gerillalar iyi bilirdi. Çünkü gerillanın sessizliği veya sessizliği tercih etmesi çok büyük bir fırtınanın habercisidir. Böylesi sessizlikler ya bir çıkışın ya da eylemin habercisidir. **Newal, Beritan** ve **Serap** arkadaşlar da kesin böyle bir karar almıştı. Ve çok geçmeden düşündüğümüzü gerçekleştirdiler. Sessizlik bir patlama ile bozuldu. Arkadaşların yanında sadece bir bomba vardı. Büyük ihtimalle bu bomba ile kendilerini imha etmişlerdi.

Bombanın şiddetli sesiyle hepimiz irkilmiştik. O anı anlatmak, duyguları ifade edebilmek imkansızdı. En kötüsü de müdahale edememek, yardımlarına koşamamaktı. Özel savaş güçleri sayıca ve teknik olarak bizden üstündü. Eğer bizi görseler daha çok kayıp verme riski vardı. Bu yüzden olayı izle-

mekten başka hiçbir şey yapamamıştık.

Aynı gün bir başka alanda çatışmaya giren arkadaşlardan üçü daha şehit düşmüştü. Onlar da kahramanca çarpışarak şehadete ulaşmışlardı. Bunlar **Tufan, Dışah** ve **Munzur** arkadaşlardı. Altılarla birleşmişlerdi. Bir yürek, bir can olmuşlardı.

Dokuz can bir yürekte, dokuz yürek bir canda birleşti o gün. Tufan, Dışah ve Munzur; Piroz, Cihat, Dersim, Serap, Newal, Beritan ve tüm diğer tüm şehitlerimiz ile bütünleştiler.

Onlar şimdi çok sevdikleri ülkelerinin yüce dağlarında ebedi istirahatlarını sürdürüyorlar. Ve biz de bir çağlayan kadar güçlü, bir derya kadar enginiz. Dünyaya selam olsun ki, en bitirilmiş halktan en yüceleşen halkın yaratıcısı olduk. Duyuyor musunuz sesimizi hey dünya insanlığı! Bir umut, bir dalgayız bu dünyada!

Mücadele arkadaşları

Fırat ŞEN

Bugün düğün günüdür oğlum

*Bir müjde gelir
Dersim dağlarından oğlum,
Fıratım, şehit düşer...
Bir kızıl gül açar yüreğimde
asla solmayacak,
sonsuz kadar!*

Güneş erken doğar dağlar-da...

Hele Kürdistan'da güneşin doğuşu, insanın doğuşu gibi sancılı ve muhteşemdir. Önce ufuk tutuşur. Al kıvılcı boyanır gökyüzü. Sonra dağların dorukları yanar.

Bir kayanın üstünde bu doyumsuz güzelliği yaşamak, insanın her hücresinin aşkla, heyecanla tutuşması demektir. Özgürlüğün oksijen gibi damarlarındaki kanı yaktığı an gibidir. Taze, güçlü, sıcak kanın tüm damarlardan akarak, bedeni bir atom haline getirdiği zamandır...

Gerilla ve o görkemli dağlar arasındaki bağlantı ve ortaya çıkan kazanma ruhu, ancak yaşamakla anlaşılabilir. Bundandır ki, bizde dağ, gerillanın adıdır! Bundandır ki, bir şahin gibi bu dağlarda uçmak, güneşin dehşetli bir azametle doğduğu o yangında buluşmaktır!

Bu, ruhu o ateşle yıkama eylemidir...

Bu, güneşin özüne ulaşma gücüdür...

Güneş erken doğar dağlar-da...

Sonra yavaş yavaş ovalara, şehirlere iner. Sımsıcak sarar, aydınlatır, Güney'in kalbini, Süleymaniye'yi... Dağlarda ise

Adı, soyadı: **Fırat ŞEN**

Kod adı: **Soro**

Doğum yeri ve tarihi: **Birecik-Urfa 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Kasım 1997, Til Tepesi-Dersim**

geriye, dudakları çatlatan, deriyi yakıp kavuran çalgın sabah rüzgarı kalır.

Susar silah sesleri...

Dağ kanar...

Bir düğün evinin sıcak telaşı sarmış kurumumuzu. Bugün tüm yollar, bir büyük sevgi bahçesine açılıyor. Renk renk çiçekler açmış orada. Kan çiçekleri, hasret çiçekleri, seveda çiçekleri... Her birinin kokusu birlikte harmanlanıyor ve tatlı bir reyhan kokusunda birleşiyor. Kelebekler dolaşıyor çiçekler arasında. İçlerinden biri, kanatları nakışlı olan, nazlı nazlı uçarak, bir şehidin çiçek köklerine akan sıcak kanının üstüne konuyor. Oradan yüreğime ulaşıyor. Tam da kezzap

kopan noktaya basıyor. Yüreğim infilak ediyor. Keskin reyhan kokusu, gözlerimi yakıyor.

Bugün düğün günüdür oğlum!

Yoldaşların, silah arkadaşlarının, şehit anaları senin yanına geliyor. "Piroz be!" diyorlar. Ellerini sıkıyorum avuçlarımda, kucaklıyorum. Usulca düğün armağanlarını bırakıyorlar yüreğime. Her şehitten bir damar sunuyorlar. Ekleniyor damarlar hızla, büyüyor, genişliyor yüreğim. Damarlarım Munzur'da çoğalıyor; akıyor, çağlıyor, haykırıyor...

Munzur kıyılarında, ayakları çamur, üşümüş bedenleri ateşler içinde çocuklar ağlıyor...

Munzur kıyılarında tanklar dolaşıyor...

Yanıyor ormanlar. Yanıyor anaların yüreği, kıyamet kopuyor...

Munzur'un gözleri kıvılcıkla boyanmış; yosun kan kokuyor...

Gözlerimi kaldırıyorum. Sen! Amedli silah arkadaşının gözlerinde gülüyorsun gözlerime! Hiç görmediğim kadar sıcak -yedi yılın hasretiyle- mutlu ve coşkuyla gülüyorsun... Hani, bilmem ki nasıl anlatmalı; "Dayê" diyordun ya; "Dayê, artık ülkeyle kıymışız nikahımızı. Ama biliyorum. Öyle ya da böyle buluşacağız bir biçimde. Belki de dağlarda. Kim bilir! Koru kendini Şerden kötülükten. Dayê, zaferde buluşmak üzere..." İşte o ana benzer bir gü-

lüş yakalıyorum gözlerinde. Cesur, inançlı, sıcak...

Yüreğim, şafakta tutuşan dağlar gibi. Bir taraftan öyle yanıyor ki oğlum, ateşin korkunç sıcaklığında bir bir kopuyor damarlarım. Ve patlayan damarlardan sanki kan yerine kezzap yürüyor hücrelerime. Zehir yakıyor, parçalıyor ciğerimi. Diğer taraftan ise, güneş doğuyor sancılar içinde, yükseliyor, ateşliyor dağları, karanlığı aydınlığa dönüştürüyor.

Gülüyor gözlerim. Alnım dik, bıraktığın onurla heval asla eğilmeyecek! *“Ne varsa, ne kadar varsa paylaşalım. Seveda, hasret, umut, intikam, özgürlük, zafer ve bir parça özgür vatan toprağı...”*

Haydi Soro! Hevalo Cano, haydi Delalo! Öyle konuştur ki BKC’yi, al şafaklar ateş topu olsun *“tilili”* sesiyle!

Sen de hatırlıyorsun değil mi? Küçük bir çocuktun daha. Sıcak Urfa gecelerinde damlar-

da yataydık. Teneke kutularda reyhanlar olurdu. Ve Fırat’ın ıslak-yeşil kokusu reyhan kokusuna karışırdı. Sen, sokulup kucağıma, *“Haydi”* derdin, *“yıldızları sayalım olur mu?”* Sonra, paylaşıp gökyüzünü, karanlıkta parlayan yıldızları toplamaya başladık bir bir...

“Ah!” derdin *“Bir gün ulaşabilir miyim yıldızlara? Yani dağların en yüksek doruklarına çıkıp, uzatsam ellerimi, tutamaz mıyım dayê, içlerinden birini?”*

Şimdi alnını değdirdiğin yıldızlara soruyorum seni. *“Söyleyin!”* diyorum. *“Nasıldı Soro? Cesurdu değil mi? Bir şahin gibi uçabiliyor muydu dağlarda? Söyleyin, ulaşabildi mi, ulaştırabildi mi yoldaşlarını yıldızlara?”*

“Doğrudur” diyordu yıldızlar. *“Yanımızdaydı uzun bir süre. Ama sevdası güneşeydi. Bu yüzden uğurladık O’nu güneşe!”*

Toprak ve reyhan kokuyor gece...

Gözlerin Munzur, yüreğin Fırat, akıp gidiyor gecede...

Ay ışığı düşmüş koynuna. Yıldızlar koparak karanlıklardan bir bir, hızla düşüyorlar, çağıl çağıl akan sulara...

İnanıyorum ki, bu kutsal gecede, Urfa’nın yiğit gençleri kaldırıp silahını, en anlamlı cevap olacaklar şehadetine...

Dersim dağlarında ölümsüzleşen Fırat’ın oğlu, heval Fırat’a ve tüm Kürdistan’ın kahraman şehitlerine, dünyanın en eşsiz armağanını sunacaklar elleriyle:

Özgür Kürdistan’ı!

Seni de bir parça vatan toprağına sararak saklayacağım yüreğime! Agit gibi, heval Mehmet gibi... Ve diğerleri gibi...

Buluşma noktamız üzerine geliştirdiğin inisiyatifte son nefesime dek saygılı olacağım, bağlanacağım heval! Sözü, bu temelde daha da müthiş bir aşkla çeliğe kesiyorum!

Ya güneşi fethedeceğiz!

Ya gömüleceğiz güneşe!

Çelik, bağlıyor bizi birbirimize! O çeliğe heval, su vereceğim her gündeğümünde!

O çeliği besleyeceğim ateşle, her şafakta!

Başımı uykuya her dayadığımda, an be an keskinleştireceğim o çeliği her gece!

Şehadetin, yüreğimin zafer talimatıdır heval!

Ben emir erin olacağım!

Düşmana kalbinden nişan alan gözlerini, düşmanı vuran ellerini öpüyorum oğlum!

Nuray Şen

Sinan KAYA

Her Kürt gencinin yüreğinde yaşıyorsun

Sayın Kaya ailesine

Bundan bir süre önce Sivas İmranlı da çıkan bir çatışmada, her zaman olduğu gibi kahramanlara yakışır bir direniş içinde **Cudi** (Sinan) arkadaşı şehit verdik. Cenazesini almış ve her zaman söylediği gibi –aynı zamanda bir vasiyet idi– doğduğu o kutsal topraklarla buluşturmuşsunuz.

Şu anda böyle bir kahramanı yetiştiren sizlere ne diyeceğimizi gerçekten bilemiyoruz. Yaşamıyla da, şehadetiyle de O hep bir kahraman, bir önderdi. Hep güç verdi, coşku, moral kaynağı oldu. O'nunla olmak hep güven verdi; sevildi, sayıldı. O'nunla birlikte olan herkes O'ndan övgüyle bahsetti. Gerçekten de böylesi insanlar ender yetişiyor. Cudi de çok nadir yetişen insanlarımızdan biri idi. Yaşamıyla hep kıvanç duyduk. Böylesine genç ve erken zamanda ayrılması bizleri üzüntüye boğdu ve bizleri Cudi'nin intikamının alınması arayışı içine itti.

Böylesine bir kahramanı yetiştiren siz değerli ailesinin bizi anlayacağınızı umut ediyoruz.

Cudi, partimize, Önderliğimize, Şehitlerimize, halkımıza ve ailesine bağlı olmanın bir sembolü idi. Bunu yaşamının her anında gösterdi. Çünkü o bir fedai idi.

Bu yiğit fedai şehidimizin son durumunu kısaca bilmenizde yarar olduğuna inanıyoruz. Siz de biliyorsunuz, 1993 yılında askeri kanunla, hem de çok genç, hatta çocuk yaşta olmasına rağmen ordu saflarımıza katılmıştı. Fakat Cudi biraz da zorunlu katılmasına rağmen bunu hiç yansıtmadı. Gerillayı hemen benimsedi. Zaten ailesinden aldığı terbiye ile düşmana karşı kin dolu idi. Her işe kendisini kattı, hep coşkulu oldu. Bir an önce savaşmanın heyecanını yaşadı. Birçok eyleme katıldı. Hep başarılı oldu. Çoğu kez düşman üzerinden silah kaldırdı. Buna rağmen

❖ Adı, soyadı: **Sinan KAYA**

Kod adı: **Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Hozat, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran**

1998, İmranlı-Sivas

Görevi: **Eyalet komutanı**

kendisini hiç övmedi; hep olgun, büyük, tecrübeli bir insan gibi davrandı. Bunun için kısa zamanda manga komutanlığı ve takım komutanlığı görevlerini aldı. 1997 yılında kendi istemiyle, Karadeniz'e direniş ve zafer ruhunu taşıma göreviyle eyalet komutanı (sorumlu) olarak gitti. Partimizin mücadele tarihinde belki de Cudi arkadaş gibi genç yaşta böyle üst düzeyde görev alan bir arkadaş daha yoktur. O gerçekten tüm yönleriyle göz dolduran önder bir kadroydu.

En son Cudi arkadaşın şehadetinden yaklaşık bir ay önce Koçgiri Eyalet Komutanı **Müslüm** arkadaş şehit düşünce, Cudi arkadaş O'nun görevini üstlendi. Varolan arkadaşlara moral-güç verdi, onları toparlayıp çalışmalarını sürdürdü.

İşte böylesi bir evladı yetiştiren ve terbiye eden bir aile olarak sizler belki büyük acılar içindesiniz, ama

aynı zamanda böyle bir evlada sahip olmanın onurunu, gururunu taşıyorsunuz.

Bütün şehit ailelerimiz bizim gurur, onur kaynağımızdır. Ama sizin yeriniz bir başkadır. Böyle olduğun ve sizi Cudi arkadaş gibi unutmayacağımızı göreceksiniz. Biz böyle bir arkadaşla mücadele arkadaşlığı yapmanın gururunu her zaman yaşadık ve yaşayacağız. Sizden de bunu bekliyoruz. Ve Cudi'nin intikamını hem de çok kapsamlı bir biçimde alacağız. O bizim mücadele meşalemiz olarak hep parlayacaktır.

O'na duyduğumuz sevgi düşmana olan kinimizi besleyecek, buna inanın.

Şehidimizi son yolculuğuna uğurlarken bu kutsal toprakların mutlaka zaferle tanışacağını inancını bir kez daha belirtiyor ve sizleri hiç unutmadan her türlü desteği sunmaya hazır olduğumuzun sözünü veriyoruz.

Devrimci selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Dersim Eyalet Komutanlığı
25 Ağustos 1998

“Kürt gençliği, Kürt milleti bugünkü ve yarınki nesilleri, durmadan, dinlenmeden çalışacak, mücadele edecek, esaret zincirlerini kırarak ve atalarından kendilerine miras kalmış olan tarihi vatanlarını, milli haklarını, her ne pahasına olursa olsun istirdat edeceklerdir.”

Dr. M. Nuri Dersimi

İnsanlık tarihinde, halklar-milletler yaşayabilmek ve insanlık ailesi içerisinde yerlerini alabilmek için, zulme, haksızlığa ve sömürüye karşı her zaman güçlü direniş-

lerle büyük mücadeleler vermişlerdir. Bu direnişlerde kimi halklar tarihte kalırken, kimi halklar ise bağımsızlıkları uğruna büyük bedeller ödeyerek, yarattıkları efsaneleriyle kuşaktan kuşağa devredilecek bir direniş mirası ve bir kavga geleneği bırakmışlardır.

Asırlardan beri eşi benzeri az görülmüş bir işgale, talana, sömürüye ve insanlık dışı her tür katliama maruz kalmış olan Kürt halkı, dünyada sömürüye karşı direnen bütün halklar gibi varlığını korumak, sürdürmek ve insanlık aleminde yerini almak için, kökleri insanlığın beşiği olan Mezopotamya'ya, Demirci Kawalara dayanan bir kavga geleneğini yaratmıştır. Bu direniş geleneği Ubeydullah İsyanı'ndan Ağrı-Zilan İsyanı'na, Şeyh Sait İsyanı'ndan, düşmanın "bitirdim" dediği Dersim İsyanı'na kadar bağımsızlık için nice bedeller ödenerek süregelmiştir.

Kürt halkı bu haklı mücadelesinde inancını hiçbir zaman yitirmemiş, darağaçlarına giderlerken, kendilerini uçurumlardan atarlarken bile bu inançlarını tüm insanlığa şu sözlerle haykırışlardır:

"Belki biz yenildik, ama Kürt ve Kürdistan her zaman yaşayacaktır!"

Sömürgeciliğin "artık bitirdim, bir daha uyanmamak üzere mezara gömdüm ve üzerine betonladım" dediği Kürt halkı, tarihte her halka nasip olmayacak bir önderliği bağrından çıkararak, onun öncülüğünde Ulusal kurtuluş mücadelesini başlatmıştır. Hakiler, Kemaller, Mazlumlar, Hayriler, Agitler, Azimeler ve daha nice kahraman, insan onurunu yüceltmek, özgür ve bağımsız geleceği yaratmak için verilen bu haklı mücadelenin ilk bedelleridirler. Ve Zilanlar, Semalar ve daha binlercesinin kanıyla sulanarak büyüyen bu kavga...

Ve sen heval **Cudi**...

Dersim'in asi çocuğu, Munzur'un çılgın, içine sığmayan coşkusu ve dağların kahramanı...

Siz, Önderliğe, Şehitlere, halka, vatana bağlılığın sembolü oldunuz. Ve bunu verdiğiniz soylu direnişinizle kanıtladınız. Evet tarihin kahramanları... İhanetin, zulmün, iş-

kencenin, barbarlığın kol gezdiği bu topraklarda, Başkan Apo bir güneş gibi doğdu. Ve Başkan Apo bir güneş, sizler ise, o güneşin bağrında hiçbir zaman sönmeyecek, daima insanlığın yolunu aydınlatacak, insanlığa yol gösterecek birer meşale oldunuz.

Ve güneşin doğduğu o kutsal yerlerde; Munzurlar'da, Cudi'de, Zagroslar'da, Metina'da, Zap'ta ve ülkenin her manzarasındadır artık

Güneşin doğduğu yerdeyim

dorukta MUNZUR'DA

Yüreğim bomba gibi patlamakta

gözlerim kentleri kuşatmakta

fabrikaları, uçakları

Fırtınalı sokakları

bir gece karanlığında

kuşatıyoruz, mavzer sıcaklığında

Çocuktum, düşler kurardım

mavi fistan içinde DERSİM'de

toz toprak içinde maviye dalar

okyanusta balık kovalardım

yakalayamazdım, ağlardım

Derken büyüdüm panzerle

tanıştım. Kurşunla ve Dersim'de

kaçak oldum, dağlara kondum

adınız, yankılanır çılgılıklarınız. Yankılanır ve gerillanın sıkıldığı her kurşunla birlikte zafer türkülerine dönüşür dağlarımızda. Sonra, söylenir dilden dile, verilen her kavgada, sıkılan her kurşunda, atılan her adımda ve dahası bir intikam yemini olur belleklerimizde can yoldaşım.

Niceleri geldi geçti sizden önce bu kan tarlalarından, bu zulüm bataklarından. Her birisi birer kahraman, her birisi bir özgürlük abidesi olan yüce şehitlerimiz. Siz bu büyük vasiyetlere en güzel bağlılığınızı, bu yolun en güzel yolcusu olduğunuzu, o büyük, o yüce direnişlerinize gösterdiniz.

Nasıl ki, Seyit Rızalar, Şex Saitler darağaçlarına bile gururlu ve geleceğe, yani bizlerin bir gün onların vasiyetlerini yerine getireceğimiz ümidiyle gittilerse, Siz de **"direniş zafere, teslimiyet ihanete götürür"** şiarını kendinize rehber edinerek, tarihin kanla yeniden yazılan sayfalarında en şerefli, en onurlu yerlerinizi aldınız.

Böyle kahramanlıklar yaratan sizlerin, mücadele, dava yoldaşları olmaktan, Başkan Apo'nun militanları olmaktan şeref ve gurur duyuyoruz. Ve bunun gereği olarak da Başkan Apo'ya, siz kahraman şehitlerimize layık olmanın, yaratılan yüce değerlerin hakkını vermenin; kendimizi sadece ve sadece **"savaştaki zafer, yaşamda özgürlük"** şiarını esas alarak, kendimizi kesin zafere kilitlemek olduğunu biliyoruz. Anıya bağlılığın, onu daha da yücelterek yarınlara taşımanın, zaferlerle taçlandırmanın da bundan başka bir ifadesi olamaz diye düşünüyorum hevale mın.

Sizler bitirilmek istenilen insanlığın, bitirilmek istenilen insanlık sevgisinin, aşkının, doğru olanın kaynağına dönüşü gerçekleştirdiniz. Yaşatmak, yüceltmek ve ölümsüzleşmekse; siz en güzel olanı, en kutsal olanı yarattınız, ölümsüzleştirdiniz ve ölümsüzleştiniz. Ve şu an ülkenin en yüksek doruklarındasınız.

Evet hevalê min Cudi...

Bundan sonra bizi toprağımızdan, bizi sevdiklerimizden ve bize ait olan her şeyden ayıran sistem ise; bizi toprağımızla, bizi sevgi kaynaklarımızla ve bize ait olan her şeyle buluşturacak olan da bu soylu ve asil Ulusal kurtuluş mücadelemizdir, sosyalizm mücadelemizdir, asla susmayacak olan isyan şiarlarımızdır.

Kutlu olsun hevalê min Cudi! Kutlu olsun rehber min Cudi! Kutlu olsun Başkan Apo'nun yolunda yürüyen yiğit kahraman!

Selam olsun bu toprağa başkoyanlara, selam olsun toprağa başkoyanların zafer bayrağını özgür ve bağımsızlık adına taşıyanlara, taşıyacak olanlara!

Mücadele arkadaşları

Semra DİLGİÇ

O bir Dersim sevdalısydı

Ne kadar yurtsever bir aileden gelmiş olsa da, yine de ikimizin bir arada olması onlar için bir tehlike arz ediyor, kafalarda hep şüphe uyandırıyordu. Hani derler ya, 'gülü seven dikenine de katlanır.' İşte biz de hep bir gerilla olmayı istediğimiz için öfkeler, tepkiler veya sınırlandırmalar bizim için bir hiçti.

Gulan'la çiçek toplamaya gider, o güzelim kırlarda baş başa konuşup ne zaman nasıl çıkış yapacağımızı tartışırdık. İki bayanın bir arada olması dikkat çekmese de, diğer erkek arkadaşlarla da buluşup toplantı yapmayı düşünürdük. Bazen köyde düğünler ya da kalabalığın olduğu özel günlerde, bütün herkesin olduğu ortamlarda ayrılacak da, bu buluşmalarımız dikkat çekmez diye düşünürdük. Bir araya geldiğimizde hangi kişiler, kimler daha çok örgütlenmeye yatkındırlar diye tartışıp, kendi aramızda işbölümü yapardık.

Çıkış yapacağımız zaman Gulan yine çok moralliydi. Yani bir şeylerin olduğu gözlerinden okunuyordu. Odamıza çekilip olup biteni daha sormadan, "Müjde, çıkıyoruz bu akşam!" demişti bize ve bir an önce hazırlanmak için bizden ayrılmıştı.

Bir pazar akşam saat altıyı gösterirken, Gulan'la buluşup diğer arkadaşların bizi beklediği yolları tutmuştuk. Toplam beş kişi olmuş, aynı akşam saat on ikide arkadaşlarla buluşmuştuk. İlk katıldığımız alan Güneybatı'ydı. Yaşlarımız ne

✪ Adı, soyadı: **Semra DİLGİÇ**

Kod adı: **Gulan**

Doğum yeri ve tarihi: **Çokpınar köyü-Adıyaman, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995 Güneybatı**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1998, İliç-Erzincan**

kadar küçük olsa da Gulan yaşama, silaha çok çabuk adapte olmuş, arkadaşlarla çok çabuk kaynaşmıştı. Köy görevlerinde beraber gider, her gidişte eski arkadaşları iyi izler, kendi kendine 'acaba ben ne zaman böyle propaganda yapacağım' hevesiyle ve istemiyle yaklaşırdı. Pek uzun bir süre geçmeden O da artık kitleyle buluşmuş, köylülerin saygınlığını kazanmıştı. Kaldığı ve gittiği her yerde moral kaynağıydı ve canlılığını sürekli korurdu. Her 'rojbaş'tan sonra ilk işi tüm her şeyi derleyip toplamak ve hazır bir hale getirmektir. Düşman çıktığı an ise önce savaşçıları mevzilendirir, kendisi en ön mevzide yer alır; nerden gelir, nasıl vurur, nereye çekiliriz,

her şeyiyle hazır olur ve tedbirini alırdı. Belki fazla tecrübesi yoktu, ama atikliği, hevesi, savaşma hırsı, tecrübeli gerilla olma istemi sayesinde birçok eyleme katılmıştı.

Güneybatı, Dersim ve en son durak olarak da Koçgiri'de kaldı Gulan. Bir yıl aradan sonra onunla tekrar Koçgiri'de buluşmuştuk. Bu seferki beraberlik fazla uzun sürmemişti. Koçgiri'de toplam beş bayan arkadaş vardı. Bir arkadaş yaralı olduğu için biz iki bayan arkadaş onunla kalmıştık; Gulan da diğer bayan arkadaşla birlikte pratiğe gitmişti.

Görev gereği iki erkek arkadaşla birlikte bir köye giden Gulan, yanındaki arkadaşlarıyla birlikte öncü olarak yol alırken birden pusuya düşüyorlar. Ve bu pusu Gulan'ın gencecik bedenine işte orada kıyıyor.

Gulan sanki böyle bir şey olabileceğini önceden hissetmiş ve ayrılmadan önce "*Savaş halidir, belki bir daha buluşamayız*" diyerek sevdiği tüm malzemelerini, en sevdiği hediyeye olan radyosunu bırakmış, hatta "*Onları iyi koru, onlara iyi bak*" demişti.

Savaş gerçekliği, güzelim Kürdistan dağlarında devam eden arkadaşlığımızı engel olmak istedi. Ama onun güzel anıları ve bıraktığı değerler ölümsüz bir yoldaşlık hazinesi bıraktı bana.

Anısı önünde saygıyla eğiliyorum.

**Mücadele arkadaşı
Mizgin Nurhak**

Dersim Şehitleri

Nisan yağmurlarına karışarak özgürlük ağacını sulayanların anısına

Partimiz PKK, Başkan Apo'nun öncülüğünde bugün içinde yaşamış olduğumuz stratejik değişikliğin en önemli adımlarından birini atıyor. 1 Eylül Dünya Barış Günü'ne denk düşen tek taraflı ateşkes, 15 yıllık savaşın durdurulması, toplumlararası barışın özgürlüğe dayalı bir şekilde geliştirilmesi için önemli, önemli olduğu kadar köklü değişim ve dönüşümlerin de habercisi oluyor.

1993 yılından beri geliştirilmek istenen sürecin provoke edilmemesi için perspektif net ve talimat kesin. Tüm güçlerimiz meşru savunma dışında silah kullanmayacak. Planlı eylemlere girililmeyecek.

Ve gerilla tüm ülkede olduğu gibi Dersim'de de mesajı alıyor. Talimatı hiçbir yoruma tabi tutmaksızın yaşamsallaştırıyor.

Mevsim sonbahar...

Bir yandan eylemlilik, diğer yandan üslenme hazırlıklarının yoğunlaştığı bir zaman gerilla cephesinde. Gazete, radyo ve TV haberlerinden başlayıp büyük cihaz konuşmalarıyla talimata dönüşen ateşkes, halkımızın özgür iradesinin siyasal bir hamleyle doruk noktasına ulaşmasını simgeliyor.

Silahlar omuzlarda, namlular yere dönük, ordu düzeni ve disiplininin hiçbir taviz vermeksizin, kıştan önce namluların en çok ateş kustuğu bir zamanda eller yine tetikte olmak üzere yoğun bir eğitim süreci başlatılıyor. Dünya barış gününde başlayan ateşkes sürecinin ilk örgütsel-eğitimsel etkin-

liği olarak bir eyalet kadın konferansı düzenleniyor; *"barışın teminatı özgür kadın hareketidir"* dercesine.

Silahlar elde namlular suskun ve bir barış ağacı çiçekleniyor gerilla saflarında, tüm ülkede olduğu gibi, Beselerin, Zarifelerin, S. Rızaların, Alişerlerin yurdunda.

Sonbahar eylem demektir. Sonbahar asker için ölüm demektir. Uzayan gecelerde ölümü beklemek demektir. Uykusuz uzun gecelerde gerilen sinirlerin yarattığı ruhsal bozukluk demektir. Ömür boyu sakat kalmak demektir. İşte ateşkes bütün bunların ilacı oluyor. Sevinç havası telsiz konuşmalarına yansıyor ve oradan gerillaya ulaşıyor. Askerlerin, subayların aileleriyle yaptığı telefon konuşmalarına yansıyor bu sevinç.

Bu sevinç fazla sürmüyor ancak. Bir sistemin bozulması gündeme geliyor oligarşi ve savaştan çıkarları olanların saflarında. Çılgınlaşıyor kan içiciler, halk düşmanları, özgürlük-kardeşlik düşmanları ve yeni sürecin mimarı, öncüsü, önderi Başkanımız için yıllar öncesinden planlanan uluslararası komplo sürecini hızlandırıyorlar.

Hiçbir provokasyona zemin sunmak istemeyen gerilla ise, Dersim dağlarında günlük eğitim ve üslenme hazırlıkları içinde. Geceler giderek uzuyor, yaz başlarına kadar eksik olmayacak karlar Munzurların zirvelerine ve hiç soluk almadan haftalarca süren yağmurlar Dersim topraklarına yağmaya

başlıyor. Gerillayı sadece arazi yapısıyla değil geniş ormanlarıyla da koruyarak hareket kolaylığı sağlayan Dersim'de, yapraklar dökülmeye başlıyor. Ve ateşkese rağmen, barış istemlerine rağmen savaş ağaları, kan içiciler savaş için yığınaklarını giderek arttırıyor. Konvoylar, helikopterler on binlerce askeri taşıyor, Dersim'e ve ilçe merkezlerine... Tanklar, toplar, kobralar getiriliyor...

Yağmurlar yağıyor, yapraklar dökülüyor, askeri yığınak yapılıyor. Karlı zirveleriyle Munzurlar geçit vermez hale gelirken. Barış isteyen, namluları yere dönük gerilla, ilk önce yüreğinden-beyninden vurulmak isteniyor. Bir halkın kaderi, halkların kardeşlik umudu koyu bir karanlığa gömülmek isteniyor. Sevgili Başkamıza yönelik komplo yürürlüğe konuluyor. Savaş tacirleri coşkulu zafer naraları atarak iletişim araçlarını işgal ediyor. Pusu kolları, devriyeler halkı tehdit ederken gerillayı tahrik ediyor.

İşte bir yanda zafer kazandığını sanan militaristler, diğer taraftan sessizlik içinde bekleyen halk ve belli bir şaşkınlığı yaşayan gerilla gerçekliğine karşın zindanlardan yükselen *"Güneşimizi Karartamazsınız"* şiarıyla ayaklanan onbinler, zindanları komploculara zindan yapıyor. Onlar kendilerini ateş topu yaparak, bedenleriyle *"Güneşsiz yapamayız"*, *"Güneşsiz yaşam, dünya olmaz"* haykırıışları ile Başkanımıza sahip çıkıyor.

Talimatlar ulaşıyor ülkemizin

en uç noktasındaki gerillaya: “Sessiz kalınmayacak”, “Barış için uzanan ellerimiz uluslararası komployla kırılmak isteniyor. Buna en sert biçimde yanıt olunacak.”

İşte Dersim’de nisan yağmurlarıyla yıkanan bedenlerinde canlarını verenler daha o günlerde “Başkansız yaşam olmaz” diyerek ölümüne bir saldırı içine girmek, komployu canlarını ortaya koyarak boşa çıkarmak istiyorlar. “Yetersiz yoldaşlar pozisyonundan çıkmak, Önderliğimize yönelik komplodaki payımızın vicdani rahatsızlığını aşmak için intikam eylemleri yapmak bizim en doğal hakkımızdır” diyorlar.

Roza (Seher Ulutaş) ve **Renas** yoldaşlar aynı birlik içindeki iki takım komutanı. Her ikisi de “ben gideceğim” diyor bir intikam eyleminin hazırlığında. “İki komutan birden olmaz” denilince, ikisi de birden, “istifa ediyoruz, savaşçı olarak gitmek istiyoruz” diyerek kararlılıklarını gösteriyorlar.

Munzurların dondurucu kar soğuğu ekim-kasım aylarının

yağmurlu sonbahar soğuğu Dersim’de adım attırmıyor. Onlar, biri komutan, diğeri yardımcı olarak bir mangalık gücün başında pusuda bekliyorlar, bazen günde iki kere ıslanan BKC’lerini temizleyerek. Her gün askerin gece gündüz demeden çıktığı birkaç yolun şimdi neden kullanılmadığını bilmeden. Eylem yapamamanın verdiği üzüntüyle adına “Roma” dedikleri noktalarına dönerken gözyaşlarını tutamıyorlar.

Serdar yoldaş (Siverekli, manga komutanı), ancak birkaç kez yapılırken gördüğü mayın yapma işini, “ben biliyorum” diyerek arkadaşlarını ikna ediyor. Patlamayan bir kazan bombasından çıkarılan TNT ile hazırlanan mayını, “Önderliğimizi kabul etmeyen bir dünyayı ben de kabul etmiyorum” diyerek her zaman askerin çıktığı bir teppeye döşerken çıkan kazada yaralanıyor.

Operasyon bütün yoğunluğuyla Dersim’de sürüyor. On binlerce asker, 30’a yakın general. Ve hepsi tepeci olmuşlar. Tepelerden inemiyorlar.

Faik (Emrullah Menteş) yoldaş; “Beni, bizi O var etti, varlığını, insanlığını Başkana borçluyum. Sessizlik zoruma gidiyor” diyerek yanındaki diğer arkadaşların bütün itirazlarına rağmen dört kişilik grubuyla birlikte, “Ben de seninle Önderlik için savaşılmaya geliyorum” diye direten **Şiyar** (Devrim Yıldırım) yoldaşı da yanına alır. “Yüreğim soğumadı daha. Sorumlu olarak yapamadığım şeyleri savaşçı olarak yaparım. Savaşma hakkımı hiç kimse engelleyemez” diyordu. Ve ’98-99 kışının yağın karlarına bakıp “Onları sen kurtarıyorsun, baharda görüşürüz” diyordu.

O soğuk, karlı sonbahar-kış günlerinde, karartılmak istenen güneşin önündeki bulutları dağıtamamanın verdiği üzüntüyle gerillaların birçoğu aynı kampa kış eğitimi çekiliyorlar.

Bir yanda süren komplo, diğeryanda Önderliğini anlama, ona layık olma konularında öz muhasebesini yapan gerillanın kış eğitimi, “Önderliğimize neden layık olmadık, nerede kaybettik, kaybettirdik, nasıl layık olacağız ve nasıl kazanacağız” çerçevesinde yoğun geçiyor. Geçmiş yargılanıyor, işbirlikçiçeteci anlayışın etkileri tartışılıyor, Dersim gerillasının büyüülmesi ve hareket sahasının genişletilmesi, taktiğe hakim olunması, örgütsel ve yaşamsal sorunlar üzerine tartışılıp sonuçlara ulaşıyor.

6. Kongre sonuçlarının beklentisi içinde eğitim sürerken, ikinci bir darbenin şok etkisi radyo haberlerinden tüm kamp-lara olduğu gibi Şehit Jiyan Kış Kampı’na da ulaşıyor. “Acaba doğru mu?”, “Yoksa bir oyun mu?”, “Ya doğruysa, o zaman ne olacak?” soruları bütün kabalarda. Sessizlik ve sorular...

Başkan Kenya’da esir alınmış

**Sana bir türkü söyleyeyim,
dinle**

Kurşun seslerinde

sana sevdaları anlatayım

Kanlı tel örgülerde değil

ama savaşta, çarpışmada

mevziden mevziye

koşturanlarda

ve kara geceleri kızılaştıran

namlunun alevinde

Ama sakın ha sakın bana

ağıt sorma, bilmem

Sevdayı bilirim, türkülerini de

Ağıdı bilmem

kiminde dinlerim anamdan,

kiminde de dinlerim

yaylalardan rüzgarla geleni

Soğuğu da fırtınayı da

bilirim, soğuktan titreyen

yüreği de

Ama ağıdı bilmem

Sakın ha sakın!

Bana ağıdı sorma

ve Türkiye'ye getirilmiş. Donuk bakışlar, jilet vursan kan akmayacak yüzler ve korkunç bir duygusal atmosfer.

Bir arkadaş, "Her şey bitti artık" diyor, tam da eğitim yerinde herkesin hazır bulunduğu bir ortamda. İlk tepki bu. Ve bir komutan arkadaş, "Vuracağım bu namussuzu. Önderlik bizi direnmek ve kazanmak için yetiştirdi. Nasıl böyle söyler? Apocuyuz biz. Bu halk Apocu. Bu Parti Apocu. Bu halkın özgürlük tarihini Apocular yazacak. Başkan Apo'nun da, Apocuların da söyleyeceği, yapacağı çok şey var daha!" diyerek belindeki tabancasını çıkarıp ağzına mermiyi sürüp arkadaşın alnına dayadı. Her şey aniden oldu. Ve bir anda Roza ve Renas arkadaşlar ayağa fırladı.

Roza "Bu bir duygusallıktır,

kendimize gelelim" derken; Renas, "her şey bitti" ya da "vuracağım bu namussuzu" diyeceğimize hemen şimdi Başkanımızı nasıl yaşatırız, özgürlüğe taşıyoruz düşünelim, tartışalım" dedi.

Pıllıng ve **Hamit** hiçbir zaman birbirlerinden ayrılmıyorlar. Eğitimlerde de sürekli birlikler. O anda ikisi birden ayağa fırlayıp "Biji Serok APO" diyecek slogan attılar.

Serdar yoldaş, yakın akrabası Cepheci Delil ile birlikte "Biz Başkan Apo'nun öğrencileriyiz. Eğer o burada olsaydı, 'Birbirinize düşmek yerine birbirinizi güçlendirin, tahrik etmeyin, tahrik olmayın, soğukkanlılıkla düşünün ve beni anlayın' derdi" dedi.

Küçük Derya yoldaş daha 15 yaşında. Kabadayı, komutan değil ama oradaki bayan ve erkek yapısı içinde etkili, dikkate alınan ve dinlenen bir arkadaş. Hiç konuşmayan, hep iş yapan, çalışkan, her eylem hazırlığında "ben de gideceğim" deyip kabul edilmeyince saatlerce ortada görünmeyip, bir dahaki eylem hazırlığında aynı öneriyi getiren küçük Derya ilk defa konuştu: "O zaten hep oportünistti. Ama ölmesin. Başkan'ın yaşamı ve özgürlüğü için savaştıralım."

Milîtan, Bagok, A. Rıza ve Yusuf yoldaşlar, hepsi aynı kamp ve eğitim ortamındalar. Aynı duygusallığı, aynı intikam özlemini yaşıyorlar. Hep birlikte ayağa kalkıp tek tek "Hiçbir şey bitmedi. Önderlik gerçeği bize en zor koşullarda hamle yapmayı öğretiyor. Çaresizlik, zorluklara teslim olmak kaderciliktir. Başkan Apo kaderciliğe karşıdır. Biz Apocu katılım sözünü veriyoruz. O arkadaş da versin!" deyip yerlerine oturdular.

İşte kara 15 Şubat'ın arkasındaki gün, Ovacık-Hozat-Çemişgezek üçgenindeki Şehit Jıyan Kış Kampı'nda bunlar ya-

şanıyor. Tabanca yeniden bele takılıyor. Ortak karar çıkıyor: "Bizler Başkan Apo'nun militanları olarak, yeniden Apocu katılım sözünü veriyoruz. Önderliğimize yapılan bu komplo-nun intikamını alacağız. Yaşamımızı onun yaşamı ve özgürlüğü için adayacağız. Partimiz şu anda 6. Kongresini yapmaktadır. Partimizin alacağı kararlar doğrultusunda vereceği talimatların gereğini hiçbir kaygı ve gerekçe göstermeden yerine getireceğiz."

Kongrenin bitimini, sonuçlarını ve talimatları telefon konuşmasıyla **İsa** (Orhan İlbaş) yoldaş kampa ulaştırıyor: "Biliyoruz hava koşulları uygun değil. Ama partimizin aldığı kararlar doğrultusunda fedai eylemleri geliştirilmeli. Komplo karşısında sessiz kalınmamalı. Başkanımızın yaşamı için gerilla rolünü oynamalı. Biz kongrede geçmiş tarzımızdan dolayı eleştirildik. Bu eleştirileri önce anlamadık. Zorlandık. Ama şimdi anlıyoruz. Oradaki arkadaşlara doğru yaklaşmadığımız zamanlar da oldu, taktik dışılığımızın, örgüte gelmeyişimizin yarattığı tahribatlar oldu. Şimdi buradan bunları daha iyi görüyor ve arkadaşlardan özür diliyoruz. Arkadaşlara selam söyleyin. Partimiz, tüm gücü ve yapısıyla her şeyini Başkanımızın yaşamı için ortaya koyuyor. Orada da böyle olmalıdır."

Karlar bir türlü erimek bilmiyor. Faik arkadaş da kampa geliyor. Aliboğazı'nda yaşanan operasyonu, askerin hiçbir şey bulamadan iki gün sonra geri çekilmesini anlatıyor. O kampta da tüm arkadaşların her şeye hazır olduğunu ve haber beklediklerini anlatıyor.

Erimeyen karların üzerine yenileri yağıyor. Kobra keşifleri çıkıyor. En ufak bir izi değerlendirip gerillaya darbe vurma-

nın hazırlığı içinde olan askerlerin, bir karakollarının hemen arkasında olan 63 kişilik gerilla kamp yerinden, kuşkulanmak akıllarına bile gelmiyor. Neredeyse her gerilla başına düşen üstü kapalı mevzilerin hiçbirinden haberleri olmuyor mevzilerin yanına kadar gelen karakol keşifçilerinin. Her şey kamufleli. Kampın hemen içinden geçen büyük bir dere ulaşım hattı oluyor gerillanın. Kış boyu bu derenin buz gibi suları içinde saatlerce süren bir yolculukla kampa erzak taşıyan gerillanın izine rastlanmıyor bütün hava ve kara keşiflerinde.

Güney yamaçlarında yer yer siyah alanlar çıkıyor. Gecelerin ayazında karlar donmaya başlıyor. Ve düzenlemeler... Herkes heyecanla bekliyor. Parti talimatı net. Bütün arkadaşlar, İsa arkadaş yoluyla ulaşan kongre kararlarını ve parti talimatını biliyor.

İlk grup çıkacak. Mart ayının başı ve her şey Başkan'ın yaşamı ve özgürlüğü için. Her şey intikam için. Askerler, devlet görevlileri, televizyonlar, radyolar halka propaganda yapıyorlar. *"Elebaşları yakalandı. Bittiler artık"*. Gerilladan savaşçı ve komutan ismi vererek, *"Gelip teslim oldular, diğerleri de geliyor. Gelmeyenleri de baharda biz tüketeceğiz"* diyorlar. Onun için düzenlemeler içindeki bir slogan da *"Her şey bitmediğimizi, savaşta kararlılığımızı göstermek için!"* oluyor.

Kim ilk grupta yer alacak? Seçimi zor.

Bütün güç, eğitim mağarasının önünde güneşli bir havada ağaç kütüklerinden oluşan bankların üzerine oturmuş komutanlarını dinliyor.

6. Kongre'nin sonuçları, Başkan'ın esaretiyle birlikte fedai ruhu ve örgütlenmesi ile yaygın

eylemlilik... Koşullar zor, her taraf karlı ve Dersim'de nisan ayının ortalarına kadar da kar yağıyor, operasyon hazırlıkları var... Ama Başkan esir ve her an her şeyin olma ihtimali var. Gerilla rolünü oynamalı. Önderliğin şahsında Kürt halkının yaşamını ve özgürlüğünü garanti altına almalı. Gerekirse ölümlerde yaşamı ve özgürlüğü yaratmalı. Gerekirse Zilanlaşıp bir bomba gibi patlamalı. Fedailik, bağlılık, anlamak budur, layık olmak budur...

Böylesi bir sürece katılmayacak olan arkadaş var mı?

"Her şey bitti" deyip bir anda ölümle karşı karşıya gelen arkadaş, *"Ben... bana bir şans vermesini istiyorum. Bu öncü grupta yer almak istiyorum"* dedi heyecanlı bir şekilde ve yerine oturdu. (O zaman önerisi kabul edilmedi. Daha sonra birçok eylem hazırlığına ve eyleme katıldı. Geri çekilme grupları içinde yer aldı. Geri çekilme sırasında 24 arkadaşla birlikte şehit düştü.) Ardından bütün eller havaya kalktı. Herkes ilk grubun içinde yer almak istiyordu.

Faik arkadaş söz istedi; *"Ben o gidilecek alanı çok iyi tanıyorum, tecrübe sorunum da yok. Kendime güveniyorum. Hiçbir*

arkadaşa güvensizliğim yok. Yanımda kim olursa savaştırırım. Ben gitmek istiyorum. Öfkeliyim ama mantıklıyım da. Ne kendimin ne de diğer arkadaşların yaşamını yok yere tehlikeye atmam, korurum. Mevsim de fazla müsait değil. Onun için en uygunu benim" dedi.

Renas kalktı; *"Sonbaharda günlerce düşmanın yolunu bekledim, gelmedi, içim yanıyordu. Bu yaşıma kadar hiç ağlamamıştım, ama ekimden bu yana çok ağladım. Artık ağlayarak yaşamak istemiyorum. Kendime güveniyorum. Güçlüyüm, tecrübem var. Bu şans istiyorum."*

Serdar arkadaş söz istedi; *"Zazayım, belki kafam biraz sert ve arkadaşlarla uyumsuzluğum oldu. Hep bazı şeyler bana ters geldi. Ama Önderliği tanıdım. O dünyanın son sosyalisti. Ben de onun öğrencisiyim. Onun yokluğuna dayanamam. Zaten onsuz yaşamın da bir anlamı yok. Botan'da kaldım. Dersim'i sevdim. Mayın patladığında ölmedim. Bu bir şans. Bu benim için intikam alma şans. Ben bu göreve uygunum"*

Militan (Diyarbakırlı); *"Hep yanlış anlaşıldım. Aslında kendimi yanlış anlattım. Savaşmaktan korkmadım. Ama çok tedbirli-*

dim. Bir sosyalist gibi düşünmek istedim. Ama demek ki anlamadım. Sonbahar operasyonlarını biliyorum. Hep 'eylem' dedim. Hep 'saldıralım, pusu atalım' dedim. Asker fazla araziye girmedi. İntihar eylemlerinden çekindiği ortaya çıktı. Bu da beni öfkeliendirdi. Kampta Apocu öfkeyi gördüm. Yeniden Apocu olmak, hem de Apocu şahin olmak istiyorum. Ben bu grupta olmasam olmaz." dedi.

Bagok (Amedli); "On yıldır dağlardayım. Çok öfkeliendim. Çok ölümden döndüm. İşin kolayına da çok kaçtım. Ama Başkan ..." dedi ve kelimeler boğazında tıkanıp, ağlayarak oturdu.

Roza arkadaş; "Ben Türküm. Türk olduğumu da, kadın olduğumu da, insan olduğumu da Başkan'dan öğrendim. Başkan önce kafamı, sonra da elimi silahlandırdı. Beni bir güç haline getirdi. Özgür kadın örgütlü kadındır. Bunun için bu vahşi dağlarda çağlar ötesine uzanan özgür dünyayı tanıdım. Şimdi Başkan'la birlikte ben de esirim, şimdi benim yaşamım da tehlikede. Özgürleşmek ve sonsuzlukta yaşamak istiyorum. Gitmem gerekir" dedi ve yerine oturdu.

Böylelikle seçim yapılmaya başlandı. Ancak mevsimden kaynaklı koşulların zorluğu dolayısıyla bayan arkadaşlar bu grupta yer almadı.

13 kişi seçildi. Değiştirilmesi gereken silahlar değiştirildi. Cephaneler tamamlandı ve grup Faik arkadaşın komutasında özgürlük yolculuğuna çıktı.

Mart ayının onunda tüm güç kamptan ayrıldı.

Bir grup Ovacık alanına, bir grup Hozat alanına, bir grup da Aliboğazı alanına doğru yola çıktı.

Havalar soğuk, karlı ve Dersim dağlarında özgürlük ateşiyle için için yanan gerillalar yaşıyor.

Ali Boğazı'na giden grup ka-

rakol keşifçileri tarafından fark edildi. Kobraların saldırısına uğradı. Arkadaşlar yaralandı.

Eğitimde hep uyuyan, birden uyanıp el kaldırmadan kalkıp konuşan ve tüm arkadaşları güldüren Pıling, Fransızca bilen, üniversite okumuş, on kişinin işini bir anda yapan, tipik bir Kürt köylüsü Sasonlu Pıling, hep "İçim kavruluyor" diyordu. "Munzur'un karı, soğuğu bile beni soğutamaz" diyordu. Bütün öfkesiyle karların ortasındaki hedefe saldırdı dört arkadaşıyla ve sağ döndü. Kendisi de şaşırılmıştı; "nasıl olur bu iş!" İki gece şutiğini geçen karda yürüdü ve arkadaşlarına ulaştı. "Ölmedim. Daha çok yol alacağım. Başkan için, onun yaşamı ve özgürlüğü için" diyordu.

Mayınlar döşendi karların açıldığı siyahlıklar içine. Keşifler yapıldı en umulmadık yerlerde.

Ve...

Roza; "Ben bayanım diye bana güvenmiyorsunuz. Herkes eyleme gidiyor, ben noktada kalıyorum. Ben de savaşıyım. Ben de komutanım, ben de özgürlük istiyorum, yaşam istiyorum" diye ısrar ediyordu. **A. Rıza, Pıling, Hamit, Delil, Küçük Derya, Türk Yusuf** ve Berivan'dan oluşan grubun başında pusuya gitti. Berivan pusu yerinde askerlere yakın bir yerde fark ettirmeden kaçtı. Askeri getirdi. Özgürlük yolcuları, "Her şey Başkan için, her şey sosyalizm ve vatan için" şiarlarıyla özgürlük ağacının çiçeğe duran tomurcukları oldular...

İlk öncüler Pertek'den Dersim merkezine ulaştı. Pertek merkezinde ve çevresinde başarısız girişimleri oluyor. Merkeze gelip Kemal Zap arkadaşların grubuyla buluştuktan sonra hemen eylem hazırlıklarına başlıyorlar. O anda merkez çevresinde o kadar gücün toplanması tehlikeli. Daha şubatın içinde bir kontra gücüyle

girilen çatışmada **Şiar** (Devrim Yıldırım) ve **Mazlum** (Adıyamanlı) yoldaşları şehit düşmüş olan merkez gücünün kampları deşifre olmuş ve kışın ortasında hareketli kalmışlar. Ordu güçleri sürekli operasyonlarla açığa çıkan gücü takip ediyor. Ama talimat, ama Başkan'ın yaşamı, özgürlüğü... Onun için daha eylemin bütün ayrıntıları düşünülmeden hazırlıklara başlanıyor.

Faik ve Bagok arkadaşlar için Doğu'ya geçmeleri ve Faik arkadaşın güçlerin başına geçmesi talimatı verilmiş, ama o "Ben birkaç aydır eylem için kamptan çıkmışım. Daha dişe dokunur bir şey yapmadık. Eylemden sonra giderim" diyor.

Hızla eylem hazırlıklarına giriyorlar. Kapsamlı bir yol pususu. Keşifçiler çıkarılıyor. Köylere giriliyor. Türk ordusu bilgi alıyor. Farklı bir hareket biçimi geliştiriyor ve gerillanın askerlerin yeni hareket biçiminden haberi yok.

Askeri güçler araziye geniş bir şekilde tutarak, gün ışımaya doğru, 15 Nisan sabahı bir konvoyu yola çıkarıyor. Konvoy vuruluyor. Çok sayıda asker ölüyor. Birçok araç imha ediliyor.

Gerilla güçleri eskiden kullandıkları bir noktaya çekiliyor. Ancak arazideki diğer askeri güçlerin kendilerini izlediklerinden habersizler. Bütün gün süren kobra saldırılarında **Faik, Renas, Serdar, Bagok, Berçem, Militan** yoldaşlar, diğer 7 yoldaşlarıyla birlikte şehitler kervanına katılıyorlar. Parçalanmış bedenleri nisan yağmurlarında ıslanırken, hep o anılarda kalmış gülümsemeleriyle geleceği selamlıyorlar.

Unutulmadınız, unutulmaya caksınız!

Mücadele arkadaşları

Fadime KARAASLAN

Rabia SARIKAYA

Koçgiri'nin görkemine görkem kattılar

✪ Adı, soyadı: **Fadime KARAASLAN**
 Kod adı: **Eylem**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nermikan Malatya, 15 Haziran 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **25 Kasım 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **17 Mayıs 1998, Gürlevik-Sivas**

Koçgiri; Alisherlere, Zarifelere mekanlık yapmış dağları, çağıl çağıl akan suları, ilkbaharla birlikte rengarenk açan çiçekleriyle ve yer yer çok sık, yer yer de seyrekleşen ormanlarıyla kelimenin tam anlamıyla bir doğa harikasıdır.

Alisherlerin, Zarifelerin intikamını bağrında toplamış, esen rüzgarında, akan suyunda, açan çiçeklerinde, hep bu intikamın alınacağı ve direnişlerin yeniden doğacağına olan sevdayı haykırır gibi olmuştur. Bu bekleyiş '90'lı yıllarla birlikte 'Güneş Hareketi'nin tüm bedenleri sarması, Kürdistan'da her gün serhildanların gerçekleşmesi, gerilla saflarına akın akın katılımların olması ve gerillanın Kürdistan'ın her karış toprağına kendisini ulaştırmasıyla son bulmuştur. Çünkü gerilla artık Koçgiri'ye de ulaşmıştır.

Yıllardır beklediği özleme kavuşan Koçgiri'nin görkemli ve heybetli dağları, bağrını PKK savaşçı-

larına açmaya, onları sarıp sarmalamaya başlamıştı. PKK savaşçıları'nın inatla yerleşme, açılım yapma ve halkı harekete geçirme çabalarını görünce, TC amansız saldırılara başladıysa da nafileydi. Yöreden ve metropollerden gençler gerilla saflarına akmaya ve umutlarını büyütme başlamışlardı.

Bu akışın en yoğun olduğu alanlardan biri de İstanbul'du. İstanbul, Bizans ve Osmanlı'ya başkentlik yapmış, yedi tepe üzerine kurulmuş, göçertmelerle her gün biraz daha büyümüş, tarihi açıdan önemli zenginliklere sahip olmasının yanı sıra birçok halktan ve azınlıktan insanları bağrında toplamasıyla da ünlüdür. Köle emeği üzerine kurulmuş bu şehir, insanlar için bir arayış yeri olmasına rağmen, aynı zamanda bir kıyım, kimliksizleştirme, asimile etme ve yozlaştırma merkezidir de. Çeşitli halkları ve azınlıkları bağrında toplamasıyla bir mozaik andırsa da, düzenin oluşturduğu çark içerisinde halkları yakınlaştırmaktan, bütünleştirmeden ziyade, onları uzaklaştıran ve güvensizlik yaratan konumdadır. İstanbul, gerek yüzyıllar öncesine dayanan sürgünler, gerek 12 Eylül sonrası ve özellikle de UKM'nin gelişmesiyle birlikte dayatılan göçertmeler sonucu önemli oranda Kürt kitlesini de barındırmaktadır. Gerek UKM'nin gelişimiyle göçertilen serhildan kitlesinin yarattığı coşku, yarattığı etki, gerek metropol faaliyetleri ve en önemlisi de gerilla mücadelesi sonucu kendi gerçekliğiyle tanışan Kürt gençleri mücadeleye akmaya başlamıştır.

İstanbul'dan Koçgiri'nin görkemli dağlarına kendisini ulaştıranlardan ikisi de **Fadime** ve **Rabia** hevallerdur. İstanbul'da önemli bir devrimci-yurtsever kitleyi barındıran Gazi Mahallesi'nde oturan Fadime ve Rabia hevallere çocukluktan beri arkadaşlıklar. Ortaokul ve liseyi birlikte okuyan iki arkadaş mücadeleye de birlikte katılma ka-

✪ Adı, soyadı: **Rabia SARIKAYA**
 Kod adı: **Deniz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nazmiye-Dersim, 25 Eylül 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **25 Eylül 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Eylül 1998, Kazdere-Zara-Sivas**

rarı alırlar. Ancak yaşlarının küçük olmasından dolayı bir süre beklemeleri söylenir. Fadime ve Rabia hevallere bu bekleme sürecinin biteceği anı sabırsızlıkla beklerken, bir yandan da metropol faaliyetlerini sürdürmeye ve kendilerini eğitip hazırlamaya çalışırlar.

Fadime hevali etkileyen nedenlerin başında, çok sevdiği arkadaşlarından biri olan Hanım Özdemir'in gerilla saflarında şehit düşmesinin ona yüklediği sorumlulukların bilincine varmasıdır. Bu arada gerçekleşen görkemli Zilan eylemi, kadın ordulaşması ve kadının mücadele içerisindeki özgürlük arayışından etkilenmişlerdir. Kadına en çok değer verenin, kendi özüyle buluşmasını sağlayanın, özgürlük taleplerini geliştirip güçlendirenin Güneş Hareketi olduğunun bilincindedir.

Siyasal olarak da kendilerini hazırlamış olmaları gerillaya katılma kararlarını iyice pekiştirir. Ruhen ve fiziklen de hazır olan iki arkadaş bir gün kendi aralarında sohbet

ederken, Fadime heval, “*Bu sefer dağlara ulaşmalıyım. Her yönüyle hazırım. Artık gerillaya ulaşmamı hiç kimse engelleyemez. En büyük isteğim ailemin ve özellikle de babamın yurtseverleşmesidir. Vasiyetim ise; bir gün şehit düşersem bu yolda, beni Sinan hevalin* (Sinan heval, Güler Otaç heval ile birlikte 29 Ekim 1996’da özgürlük eyleminde şehit düşen arkadaştır) *Malaty’a’daki mezarının hemen yanına gömsünler, en büyük isteğim budur*” der. İki arkadaş da birbirlerine anlamlı anlamlı bakarak, mücadeleden bir gerçekliği olan şehadete de hazır olduklarını ve mücadeleye kilitlendiklerini, sözlerin yanı sıra bakışlarıyla da anlatırlar birbirlerine ve ilk fırsatta arkadaşlara kararlarını açıklarlar.

Gerillaya katılma yolculuklarını, Zarifelerle başlayan, Zilanlar ve Bermallerle doruklaşan “kaybedileni kaybedilen yerde arama” sevdasının yeni halkası ve başlangıç yerlerinden olan Koçgiri’ye giderek tamamlamak isterler. Yolculuk esnasında arabanın Koçgiri’ye yaklaşması onların sabırsızlığını biraz daha artırsa da, arabanın içinden gördükleri her km. tabelası onları biraz daha sevindirir, coşturur. Çünkü arkada bıraktıkları her tabela onları yeni bir başlangıca, özgürlüğe ve ülkeye daha da yakınlıktır.

Gece karanlığında ulaşırlar Koçgiri’ye. Kendilerini bekleyen milis onları aynı gece gerillaya ulaştırır. Karanlığın kalkmasıyla birlikte yeni bir başlangıç yapacaklardır. Bu, adeta yıllarca bekledikleri ve içinde bulundukları karanlığın, gerillayla buluştuktan sonra yeni başlangıçla birlikte onları terk etmesi gibi bir şeydi. Günün ilk doğan ışıklarıyla birlikte yepyeni bir başlangıç yapmış, gerilla olmuşlardı artık.

Özlemlerin bir durağına daha varmış olan Deniz ve Eylem hevaler, özgürlük yaşamının zorluklarını aşma ve mücadeleye bütünleşme yolunda örnek bir çaba sahibi olurlar. Kısa sürede yaşama adapte olan iki arkadaş, gerilla mücadelelerine ayrı ayrı takımlarda yer alarak de-

vam ederler. Bastıran kışın etkisiyle üslenmeye çekilen gerilla birlikleri, özlemini duydukları ve onları özgürlüğe biraz daha yakınlıktır olacak olan baharı beklemeye başlarlar. Bu bekleyiş, daha yeni buluştukları gerilla yaşamının tadına daha tam olarak varamadıkları için sıkıcı bir kış olur. Yine de kışı boş geçirme yerine kendilerini biraz daha eğiterek hazırlamaya çalışırlar.

Beyaz deryayı yarararak çıkan ve baharın ilk müjdecisi olan kardelenlerin çıkışı en çok onları sevindirir. Çünkü kardelenler, yeni yeni çiçeklerin, beyaz örtünün yerini alacak yemyeşil bir örtünün ve onların yarıda kalan sevdalarının yeni bir başlangıcıydı. Kardelenlerin müjdesi ardından Deniz ve Eylem hevalerin de içinde yer aldıkları gerilla birlikleri mücadelelerini daha aktif olarak sürdürmeye başlarlar. Baharla birlikte yeni operasyonlarla karşılaşan gerillalar, sergiledikleri kahramanlık örnekleriyle baharın en güzel ayı olan mayısa girmişlerdir bile.

Mayıs ayında doğa adeta tüm maharetlerini sergileyerek, yeşilin tüm tonları arasında rengarenk açan çiçekleriyle ortalığa ayrı bir güzellik katar. Mayıs ayı toprakta yeşeren umudun gelişip serpildiği ve köylülerin hasat zamanlarının yaklaştığı aydır. Mayıs bir yanıylayla umut ve güzellik iken, bir yanıylayla da direnişin ilmik ilmik örüldüğü, kahramanlıkların ve şehadetlerin yaşandığı aydır. Bu yüzden Mayıs, gerillanın namluya daha fazla kurşun sürdüğü ve intikamlarını biledikleri aydır.

Mayıs’ın 17’siydi. Gürlevik dağının o gün eski görkemi, heybeti yoktu. Suları sessiz akmaya başlamıştı ve bunaltıcı sıcaklığıyla adeta üzüntüsünü belli ediyordu. Ülkemizin karanlığına ve halkımızın köleliğine neden olan ve bağrımızda bir hançer olan ihanet bir kez daha yüzünü göstermişti. Alisherlerin, Zarifelerin direniş mirasçısı ve onların yarattığı ışıktan, aydınlıktan korkan yeni Rêberler türemişti. İhanet yüzünü yeniden gösterse de, direnişin külleriyle yeni Alisherler, yeni Zarifeler doğmuştu.

O gün Gürlevik dağında **Eylem, Müslüm, Xelat** ve **Faik** yoldaşlar, üzerlerine her taraftan gelen panzer, helikopter, asker ve özel timlere karşı direniş bayrağını indirmeyerek gün boyu süren kahramanca bir mücadele verirler. Sergilenen direnişle Kürt halkının sevgi ve umutları biraz daha büyür, Gürlevik dağı “Bijî Serok Apo!” sloganlarıyla sarsılır, dört can daha sevgi seline katılır.

Mayısın tüm sıcaklığının ve güzelliğinin insanı sarıp sarmaladığı bir günde şehadet haberini alan Deniz heval, yalnız Eylem heval için değil, her biri kendisinden bir parça olan diğer üç yoldaşı için de Onların ütopyalarını yaşamsal kılmak için daha da kararlılığını artırdı. Öyle ya, anıya bağlılık; şehitlerin yolunda yürümek ve onların mücadelesini biraz daha büyütmek, Rêberlerin ihanetini ve sömürgeciliği bir daha dirilmemesine bu topraklardan silmekten geçmekteydi.

Bu bilinçle mücadeleye daha sorumluca kendini katan Deniz hevalin yakasını bırakmayan şanssızlık, daha bu şehadetlerin acısı dipdiriye onu da yakalar. Eylül ayının 1’inde bu kez **Deniz** heval Zara kırsalında özel timlerin kurşunlarına hedef olur.

Vahşetlerini bir kez daha sergileyen özel timler, Eylem hevalde olduğu gibi, Deniz hevalin de kurşunlanan bedenini kasaturalarla parçalarlar.

Büyük kazanımlar, büyük idealer, büyük bedellerle sağlanır. Kürdistan halkı bugün bu bedeli fazlasıyla ödemektedir. Bu bedel bizi her gün biraz daha büyütmekte, mücadelemizi biraz daha geliştirmekte ve halkımızın kahraman evlatlarının görkemli çıkışına tanıklık etmektedir.

Sizin gibi kahramanlar yetiştiren Kürdistan halkı zafer yolunda kararlı adımlarla yürümektedir.

Kürdistan halkı mücadelenizi bıraktığınız yerden yeni evlatlarıyla boyutlandırarak sürdürmektedir.

Anınıza, kararlılığımızı güçlendirerek ve partileşerek karşılık vereceğiz.

Mücadele arkadaşları

Halil ÇELİK

Anadolu halklarının özgürleşmesinde bir kilometre taşı

Tarihte, her zaman insan gücüne ve yüreğine inancın, insanın kendine güveninin bir sembolüdür kahramanlar. Halk kahramanları, halkın umudunu diri tuttukları için kahramandırlar. Onların zaferleri de, yenilgileri de destansıdır, hiçbir şey gölgeleyemez, lekeleyemez bu misyonlarını. Bir Şeyh Bedrettin, bir Baba İshak, Pir Sultan ve niceleri. Halkın haksıza, mazlumun zalime, ezilenlerin ezenlere karşı verdikleri mücadelenin kahramanları, halkın gerçek öncüleridirler. Çünkü düşlerini halklaştırmalarını, emekle, kanla yağurmayı, çifte suda çelikleşmeyi bilmişlerdir. Ve şimdilerde, son kahramanlar çağında bu rol, devrim güçlerine ve onun militanlarına düşüyor artık. Yani bizlere; bir bayrak yarışı gibi elden ele. Kürdistan'dan Anadolu'ya...

Dursun Ustacalarla başlayan, Mizginlerle, Ronahilerle, Pirlerle, Cengiz'le, Hayri'yle, Mehmet'le, Yılmaz'la, Korkmaz'la, Deniz'le, Canda'yla, Tarık'la yükseltelen devrim bayrağını, bugün **Cevahir** yoldaş bizlere emanet ediyor. Tıpkı önceki yoldaşların toprağa tohum olarak düşmesi gibi... Kimseye yenilmeden, kimseye teslim olmadan, zamanın eline düşmeden, bir gerilla gibi...

İlk kez bir sonbahar gecesi Besta'da karşılaşmıştık. Gerillayı gerilla yapan yolculuklar-

♣ Adı, soyadı: **Halil ÇELİK**

Kod adı: **Cevahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Alaca Çorum, 1 Ocak 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1998 Sivas**

dan biri ve en anlamlısıydı. Sıcak karşıladık birbirimizi, yoğunca tartışma istemi vardı, Cevahir yoldaşın. Büyük bir açlığı, hasreti vardı Anadolu'ya. 'Ne yapmalıyız? Nasıl yapmalıyız?' sorulana yanıt vermenin hummalı arayışıyla tutuşturmuştu beyin hücrelerini. Durmadan sorguluyor, sorguladıkça derinleşiyor, derinleştikçe kavrayışın zincirlerine bir yenisini ekliyordu. Onda asla yetinme duygusunu görmedim. Oligarşik rejime olan öfkesi mantıklı, bilinçli bir öfkeydi O'nun, öyle bir an parlayıp sönen bir öfke değildi, her zerresinde bilincine ideolojisiyle kazıdığı bir öfke...

Hep anlatırdı Çorum'un köylerini, dağlarını, sularını; oralara özlemi büyüktü, anlamı da öyleydi Cevahir için. Devrimle, sosyalizmle orada tanışmıştı çünkü. Küçük bir çaycı dükkanını anlatırdı hep, "pişkin ekmelekle yenen az miktardaki zeytinlerin paylaşıldığı dostça bir ortamda kaptırdım gönülümü" derdi devrime.

1980 faşist cuntasının sosyo-ekonomik yansımaları O'nu ve ailesini Avrupa'ya, kendi deyimiyle yaban ellere savurmuştu. O süreçte uyum sorunu çektiğini, Avrupa kültürüyle bütünleşemediğini dile getiriyordu. Bir yandan üniversitede okurken, bir yandan da dernek vb. yerlerde mücadelesini sürdürme arzusunu çok yoğun yaşıyordu ve sürdürüyordu. Fakat, bu yaşananlar O'nu tatminden çok uzak olduğu için arayışlarını sürdürüyor Cevahir yoldaş. PKK'nin, reel sosyalizm çözüldükten sonra sergileyip, yaşama geçirdiği devrimci bilimsel sosyalist mücadele O'nu iliklerine kadar sarsıyor. Her taraf zindan karanlığına bulanırken o yürüyor; halkların, proletaryanın karanlığı aydınlatan, meşaleye doğru...

1992'de Almanya'da tanışıyor yurtsever ortamları. İki yıl ERNK faaliyetlerine aktif olarak katılıyor yoldaşımız. Bu süreçte, ideolojiyi kavramak, anlam vermek O'nun için adeta bir tutkudur. Kavradıkça de-

rinleşiyor, derinleştikçe daha çok sarsılıyor. KUKM Onda kimlik ve halklar gerçeğini sorgulamaya yol açıyor. Bir anlamıyla kendini yeniden yapılandırması, Onda tutkulu bir bağlılığa dönüşüyor. Bu bağlılığını '94 yılında Xankûrke alanından saflara katılarak perçinliyor. Ve bu noktada halkların arasına ekilmek istenen şovenizm ve düşmanlık tohumlarını çürütüp, halklar ve ezilen sınıfların düşmanı TC rejimine ilk büyük darbesini indiriyor Cevahir yoldaş. Güney Kürdistan'da, Gare'de, Metina'da hem TC ordusuna hem işbirlikçilere karşı amansız bir mücadele veriyor.

Daha sonra ise savaşımını Botan'da sürdürüyor. '97 düzenlemeleriyle Cevahir yoldaş da Anadolu'ya yürüyüşümüzdeki yerini alıyor, inançlı kararlı bir şekilde. 1997-98 kışı ve iki baharını Amed eyaletinde birlikte geçirdik. Türk ordusunun imhaya yönelik tüm girişimlerini O da her gerilla gibi göğüsledi. O, özel savaş reji-

mine olan cevabını bilinciyle, yüreğiyle ve silahıyla sınıfsal olarak verdi.

Bir ay ışığı vakti yeniden düştük yollara, dağları, ırmakları, ovaları aşşa aşşa; yolları yurt tutan göçerlerin telaşında. Fırsat buldukça yoğunlaşmaya çalıştık; Anadolu devrimi, Anadolu halkları üzerine.

Anadolu kavramı, Anadolu devrimciliğinden, onu yaratmaktan bahsederken Cevahir yoldaş hep heyecanlanır, gözlerinde güneş koşardı, gövdesini saran coşkulanışı gizleyemezdi. O; "Biz, biz değiliz artık" diyordu. Şehitlerden, zindan direnişçilerinin hasretliğinden bahsederken, "Başka alanlardaki yoldaşların bütünüyüz, hepsinden birer parçayız" diye tanımlıyordu, Karadeniz'e ulaştığımızda...

Artık Karadeniz'deydik. Bunun coşkusu anlatmak ne denli zorlu. Cevahir'in daha gelir gelmez halkla tanışma, bir an önce bir şeyler yapma istemi, O'nun içine sığmaz sabırsızlığının, halklarla kucak-

laşma arzusunun dayanılmazlığını ifade ediyor.

Bir sonbahar günü günbatımında ayrıldık Cevahir yoldaşla. Ayrılırken avuçlarıma iki yaban fındığı bırakıp gitti. Görev yerlerimiz aynıydı. Kızıl gül açan bedeniyle toprağa düşerken mermi tufanının ortasında dahi yoldaşlarına yardım etmeye çalışıyordu. Dolunayın aydınlattığı gövdesini ise bir daha görmedik. Bekledik, ama o çoktan dönülmez uykulara dalıvermişti bile. Anadolu devriminin yolunda O da diğer şehit yoldaşlar gibi görevlerini yerine getirdi. Ve kanla kızılaştırdıkları bayrağı bizlere emanet etti.

Onlar ki bedenlerini tutuşturarak aydınlatıyorlar yolumuzu. Onlar ki gücümüze güç, direncimize direnç, inancımıza inanç katıyorlar... Cevahir yoldaş şahsında tüm devrim şehitlerini selamlıyor ve daha son söz söylenmedi, diyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Mehmet Taylan Can**

Nizamettin KITAY

Munzurun doruklarına şehadetinle eriştin

Nizamettin yoldaş '72 yılında Kürdistan'ın şirin bir köyü olan İncesu'da yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. İlkokulu doğduğu köyde okudu. Köyde ortaokulun olmayışı ve Bingöl ilinin uzak oluşundan dolayı orta öğrenimini yapamadı. Ailenin geçim kaynağı olan hayvancılık ve tarımla uğraşmak zorunda kaldı. Ailenin yurtsever oluşu ve özellikle partinin kuruluş döneminden beri saflarda olan ve '89'da şehit düşen amcası Vahdetin Kitay'dan etkilmişti. Bu yüzden daha küçük yaşlardan itibaren mücadeleyle tanışmış, hatta üzerine düşen görevleri bile yapmaya başlamıştı. Millilik yapma, gerillanın lojistik ihtiyaçlarını karşılama, kuryelik vb. birçok görevi fedakarca yerine getirmişti. Olgun ve ağırbaşlı oluşundan dolayı çevresinde sevilen ve sayılan bir gençti. Ailesinin

✪ Adı, soyadı: **Nizamettin KITAY**
 Kod adı: **Vahdet**
 Doğum yeri ve tarihi: **İncesu köyü Bingöl, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **14 Şubat 1992, Hamburg-Almanya**
 Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ağustos 1998, Çakmaklı köyü-Ovacık Dersim**
 Görevi: **Takım Komutanı**

maddi durumu iyi olmasından dolayı hiçbir zaman maddi sıkıntı çekmemesine rağmen, sürekli emeğiyle kazanmayı esas almıştı. Babası Almanya'da işçi olmasından dolayı kendisi de '91 yılının sonlarında Hamburg'a gelir. Burada iltica başvurusunda bulunur. Daha iltica kampındayken 14 Şubat '92 yılında partiye katılır. Şehit amcasına bağlılığından dolayı O'nun Vahdet kod ismini alır. O'na layık olmaya çalışır. Çabası ve emeğiyle O'nu yaşatmak ister.

Vahdet yoldaş Avrupa'da belli bir süre kitle faaliyeti sürdürdükten sonra Önderlik Sahası'na gönderilir. Burada altı ay Önderlik eğitiminden geçer. Partiye ve Parti Önderliği'ne olan sonsuz güveni ve partiye bağlılığın gereği olarak her zaman gelişmeyi esas alırdı. Parti okulunda aldığı disiplin ve eğitimden sonra ülkeye gerilla sahasına gönderilir. Amed eyaletinin ikinci bölgesinde takım komutanı olarak pratik çalışmalara katılır. '96'da eyaletin aldığı bir kararla Dersim eyaleti cephe faaliyetlerine gönderildi. Yaklaşık iki yıl cephe faaliyetini sürdürür. Yürüttüğü başarılı çalışmalar sonucunda bölge halkının sevgisini kazanmıştır. Burada partinin iyi bir temsilcisi olmuş, partiye ve Önderliğe bağlılığını kanıtlamıştır.

Vahdet yoldaş 26 Ağustos '98'de Ovacık'ın Çakmaklı köyüne görev için giderken yapılan bir ihbar sonucu özel savaş güçlerinin pususuna düşmüş, Çekdar kod adlı bir arkadaşı ile birlikte vurularak şehitler kervanına katılmıştır.

Anısı mücadelemizde her zaman yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Amanos Eyaleti 1997-98

içindekiler

1997-98 Şehitleri

Ali Barış EROĞLU (Pir Kemal)	542
Cebrail ALACAATLI (Dersim)	545
Hasim KILIÇ (Gernas)	546
İsfendiyar YÖRÜK (Welat)	548
Servet AKGÜN (Serhat)	550
Şehit Çekdar	552
Ramazan BARIYANIK (Mervan)	557
Ercan KAVAK (İbrahim)	558
İbrahim AKYOL (Hayri)	561
Süleyman BARIŞ (Kendal)	564

“Şehidi anlamak, şehide hakkını vermek, şehidin vasiyetine göre yaşamak bir devrimcinin en temel ve başta ele alması gereken görev ve sorumluluk olduğu gibi, bunu egemen kılmak, onun savaşımını kesin verme, şehide bağlılığın en vazgeçilmez bir gereğidir.”

Başkan APO

Ali Barış EROĞLU

Savaşarak yaşayacağız

Barış Eroğlu, yani **Pir Kemal** arkadaş Türkmendir. Memur bir babanın oğluydu. İlk ve ortaokulu Karaman'da okumuş, 1986'da ortaokulu bitirdikten sonra, giriş sınavını kazanarak İzmir Maliye Meslek Lisesi'ne gitmişti. İzmir metropolünü iyi değerlendirmeye, bilinçlenmeye çalışmıştı. Sevgi doluydu. Herkesle tartışır, en karşıt noktada tartıştığını bile incitmeden iknaya çalışırdı. O'nun bu karakteri, okulda örgütlenmenin temeli olmuştu. Türk solu bu zemin üzerinde okulda örgütlenmeye başlamış ve kısa sürede okulda güç haline gelmişti. Türk solcuları, Pir Kemal'i örgütlerine katmak için çabalıyorlardı. Ancak o bağımsız bir kişiliğe sahipti. Örgüt olmayı kaçınılmaz olarak istiyordu; zaten çevresinde kümelenmiş bir grup da vardı. Fakat düşüncelerinden sonuna kadar emin olmak istiyor ve araştırma çalışmalarına devam ediyordu.

Pir Kemal, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni kazanmıştı. Aynı zamanda da, Meslek Lisesi mezunu ve mecburi hizmete tabi olması itibarıyla, Konya Vergi Dairesi'nde çalışmak zorundaydı. Fakat çoğu zaman işyerinden izin alarak İstanbul, Ankara ve Kürdistan şehirleri arasında mekik dokumaya başlamıştı. Kemal Pir'i incelemiş, onun düşüncelerine ve eylemine kapılmıştı. Onun "*Kürdistan devriminde Türkiye devrimini görüyorum*" sözlerini şiar edinmiş ve yurtsever çevre içine girmeye başlamıştı. Bu arada örgütlenme çalışmalarına katılıyordu.

1991 yılının baharında Cudi'deydi artık. Barış olan adını de-

❖ Adı, soyadı: **Ali Barış EROĞLU**

Kod adı: **Pir Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Karaman**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mart 1997**

Dörtyol-Hatay

ğıştırdı, Kemal Pir'den esinlenerek Pir Kemal koydu. Cudi'de kısa bir süre kaldıktan sonra, buradan Xankûrke'ye aktarıldı. Burada ilk silahlı eğitimini gördü. O yılın sonbaharında yapılan büyük eylemlere katılma fırsatı buldu. O kış, yoğun bir kamp eğitiminden sonra Pir Kemal, Oramar bölgesindeki hareketli taburda yerini aldı.

Oramar sert arazi yapısına sahiptir. Çetecilerin diken gibi bittikleri bu bölgeye ARGK güçleri ilk kez tabur düzeyinde yönelmişlerdi. Ancak bölgede daha önce hiçbir altyapı hazırlığı yapılmamıştı ve bu nedenle bir tabur girişini kaldıracak düzeyde değildi. Kimse yolları iyi tanımıyordu. Geçen her gün çatışmalarla doluydu. 15 güne varan aç kalmalar yaşanmaktaydı. Şehadetler ve ihanetler iç içeydi artık. Geriye kalanları ise büyük acılar beklemekteydi. Pir Ke-

mal, o korkunç günlerde birliğinin moral kaynağıydı. Bu arada iradesini bilemekteydi.

Pir Kemal'in içinde yer aldığı birlik bütün zorluklara rağmen sınırın güneyine inmemeye kararındayken, 1992 Güney Savaşı başladı. Çukurca alan komutanı da yanlarında olduğundan, savaş müdahale amacıyla Güney'e geçmek zorunda kaldılar. Oramar gücünün gelişile savaş iyice kızıştı ve kısa bir süre sonra da sonuçlandı.

Pir Kemal savaş sonrasında Zelê'ye gönderilmek istenince directti. Ağladı. Ancak talimat kesindi, mecburan kampa gitti. 1993 yılı sonunda Zelê kampından Zagros'a gönderildi. 1994 yılında yeniden Çukurca alanında birliklerde yerini aldı. 1995 baharında, eyalet yönetimi tarafından Parti Merkez Okulu'na gönderildi.

1995 yılı boyunca Önderlik Sahası'nda teorik eğitim gören Pir Kemal, burada arkadaşlarının gözbebeği idi. Sadeliği, yumuşak, sevecen konuşması, bütün bunların yanında sarsılmaz iradesi ile, Yunus gibi bir insandı. Ve Bedreddin gibi direngelliği temsil etmekteydi. O bir insan güzeliydi, dervişti.

1996 yılı baharında Pir Kemal, seçkin savaşçılardan oluşan birlikler içinde, Türkiye devriminin bakir bir alanı olan Amanos (Akdeniz-Toros) alanına gönderildi. Artık önünde bütün düşlerini gerçekleştirmesi için eşsiz bir fırsat vardı. Bir zamanlar Dadaloğlu'nun Osmanlı'ya meydan okuduğu, *İnce Memed*'in yoksul kanı emenlere isyan ve inatla eşkıyalık yaptığı dağlarda, O şimdi yeni bir Bedreddin olmak için savaş yürütmekteydi.

1997 baharı geldi. İskenderun Cezaevi'nden özgürlüğe samsamış savaş tutsaklarından bir grup Pir Kemal'in birliğine ulaştılar. Onların ulaşmasıyla birlikte, düşman da bütün güçlerini harekete geçirmiş, dağ taş, gece gündüz demeden iz sürmekteydi. Pir Kemal, cezavinden özgürlüğe yol alan arkadaşlarını coşkuyla karşıladı. Mart ayının ortalarında, bir gün yeni gelen özgürlük konukları ile birlikte nokta değiştirmek gerekti. Dört yol ilçesinin Domuzdamı yaylası üzerinde, Dozdağı'nın Kartepe dedikleri mevkiine doğru yol aldılar. Düşman iz sürmüş, pusu atmıştı. Pir Kemal en öndeydi. Onun hemen arkasında Adana Cezaevi'nden özgürlüğün dağlarına yol alan Şirin Önen yürüyordu. Diğer arkadaşları ise kendilerini izlemekteydi. Düşman pusu su hainceydi. Tam ormanın bitiği açık bir alandan geçerlerken, ilk kurşunlar Pir Kemal'in üzerine yağdı. Yaralanan Pir Kemal çatışmaya başladı. Arkasındaki M. Şirin Önen de yaralanmıştı. Pir Kemal, yaralanmasına rağmen, canı bedeninden çekilinceye kadar çatışmaya devam etti. Düşman, onun ancak cansız bedenini teslim alabildi. Yaralı olarak düşmanın eline geçen Şirin Önen ise, orada işkenceyle katledildi.

Pir Kemal, yoldaşlarının yüreğinde, bilincinde yaşıyor. Yeryüzünde PKK adı anıldığı sürece de ebediyen yaşayacaktır. Ona, yoldaşları olarak bu temelde söz verirken, aşağıda onu çok iyi anlattığına inandığımız Abdullah Öcalan yoldaş ile yüz yüze yaptığı son diyalogu veriyoruz.

P.Ö: Evet heval, adın?

Pir Kemal: Pir Kemal Başkanım.

– Yaşın?

– 24 Başkanım.

– Okuma düzeyin?

– Üniversite iki terk Başkanım.

– Katılım tarihin?

– 1991, Çukurca.

– Toplam dört yıl mı oluyor?

– Dört yılı bitirdim Başkanım.

– Türkiye kökenlisin, Türkmeniniz değil mi? Toros silsilesine yakın mıdır?

– Toros'a yakındır, bizim aslımız Yörük'tür.

– Belli. Yörükler Osmanlı'dan farklıdır. Biliyorsunuz, halen de o fark var. O İstanbul kozmopolit tipinden farklı yönleri var. Her ne kadar geçmişte yoğun bir direnişi, düzene muhalefeti yaşamışlarsa da, özellikle cumhuriyet sürecinde ve 12 Eylül içinde oldukça düzen tarafından eritilmişler. Fakat yine de tarihi bir farkı var. Yörüklerde başkaldırı tarihi bir gelenektir.

– Kesinlikle birlikte yürünecek bir yapı...

– Evet. Osmanlı da cumhuriyet de ezdi, sömürdü, kullandı. Şimdi de Antalya-Karaman arasında, adeta bu iğrenç kapitalizmin hizmetinde kullanmak istiyorlar. Halbuki Toroslar yüzyıllardan beri hep direnen yerlerdir.

– Türkiye'de direniş odağı olan yerlerden bir tanesidir.

– Var mı senin üzerinde yansımaları?

– Yörüğün özelliği, Yunus Emre'den kalan bir insan sevgisi vardır. İnsana bağlılık vardır.

– Var mıdır?

– Evet.

– Alevi mi oluyorlar?

– Alevilik var, fakat Sünnilerin üzerinde de bu etki vardır. Tabii Mevlana ile birlikte...

– Mevlana'nın da etkisi var diyorsun. Biraz insancıl mıdır?

– Oldukça insancıldır. Fakat günümüzde bu küçük burjuva ölçülere dönüştürüldü.

– Sermaye onları çok kötü kullanıyor. Neyse, bunlar objektif zeminin size verdikleri diyelim. Şimdi PKK'lileştin. Zaten sen de bir PKK genci sayılırsın.

– Şimdi hedefim tam bir PKK'li olabilmektir.

– Evet. Nasıl böyle PKK'yi kendine yakın gördün?

– Daha önce değişik çevrelerle belli bir mücadele vermeye çalıştım. Fakat bunun kendini kandırmak olduğunu, PKK'yi tanıdıktan sonra net görmeye başladım. PKK'nin verdiği mücadele ve özellikle ulaştığı kitleler üzerindeki etkisini, içinde bulunduğu

muz mücadelenin son derece bitiş ve yok oluşu getirdiğini gördükten sonra, PKK'ye katılmaya karar verdim.

– Türk solundan mı katıldın?
– Evet Başkanım.
– Eleştirel miydi kopuşun?
– Kesinlikle Başkanım.
– PKK'yi gerçekten direnen bir örgüt olarak mı gördün?

– Evet Başkanım.
– Tercih bilinçli miydi?
– Bu anlamıyla bilinçliydi.
– Seni esas sevkeden nedir PKK'ye? Neden oradaki Türklüğü bıraktın da PKK'ye uzandın? Seni esas çeken yön nedir?

– Kesinlikle PKK'deki mücadele azmidir. Zafere olan kesin inançtır. En büyük öfke duyduğum şey, bir kısım insanın son derece varlık içinde, olumlu koşullarda yaşarken...

– Yani sende sınıf çelişkisi vardı. Peki yoksul muydu ailen?

– Evet Başkanım.
– Başka, en çok kafanı bozan şey neydi?

– Faşizmin Kürt halkına karşı geliştirmiş olduğu yoğun baskı ve imha politikası. Özellikle Kürdistan'a yaptığımız bazı gezilerde bunu çok daha yakından görme imkanına sahip olmuştum.

– Yani biraz enternasyonal bir duygu da vardı.

– O süreçte enternasyonal denebilir. Fakat şu anda görülen, Kürdistan'da açıkça yapıp da kendi halkımıza da kapalı şekilde yapılan baskılara karşı...

– Aslında kendi halkına karşı yapılan baskıya tepki Kürdistan'da açığa çıkmış. Oraya uzanmışsın. Esasta enternasyonalizmden çok, bir yurtseverlik görevidir bu. Peki seni en çok etkileyen ne oldu?

– Beni en çok etkileyen şeylerden biri partinin yaşam tarzı oldu. Yani onurlu, şerefli ve insanca bir yaşama bağlı kalma mücadelesi etkiledi beni.

– O zaman fark ettin mi?
– O zaman kendime temel aldığım öğelerden birisi buydu

Başkanım.

– Evet, bu devreden ne yakaladın?

– Bu devrede çok şey aldım Başkanım. Her ne kadar geliş amaçlarımız az önce koyduğumuz tarzda olsa da, pratik içerisinde tamamen düşünceden bir kopuşu, amaçtan bir kopuşu yaşadığımızı gördüm. Kendi gerçekliğimi bunun içinde çok net olarak gördüm. 12 Eylül döneminde şekillenmiş bu kişiliği çok daha iyi tanıdığımı inanıyorum. Ayrıca kendi kişiliğimi çözmede oldukça önemli adımlar attığımı inanıyorum ve bunu nasıl yeniden yapılandıracağımı dair çözüm gücüne ulaştığımı belirtmek istiyorum. Bu konuda doğru tarzı yakaladığımı inanıyorum Başkanım. Geçmişte belli bir pratik sahibi olsak da, pratiğimizde kendimizi yenilgiye mahkum ettiğimiz ve bu anlamda emeğe değer vermediğimiz ortaya çıkıyor. Sorunlara doğru, Önderlik tarzıyla yaklaşmadığımız için zafere ulaşamadığımızı ve belli bir süre için de olsa ümitsizliği yaşadığımızı gördüm. Burada eskinin yerine doğru tarzın, Önderlik tarzının uygulanmasında temel gücü insanın kendisinde araması gerektiği gerçeğini gördüm.

– Yani insan en güçlü tekniktir, onu gördüm, diyorsun. Hiçbir teknik insanın yerini tutamaz. Bu teknik kullanılarak en ulaşılmaz veya varılmaz denilen hedeflere ulaşılır; istenilen neyse onu, insan tekniğiyle, insanı değerlendirerek yapabiliriz ve Önderlik gerçeği bunu gösterdi, diyorsun?

– Bunun dışında, özellikle Önderliğin şahsında müthiş bir emek, emeğe güçlü bağlılığı gördüm. Yine verilen onca emeğe rağmen, bizler tarafından yürütülen anlayışsızlık savaşına karşı sonuna kadar yücelmeyi, sonuna kadar insanileştirmeyi amaçladığını gördüm. Gerçekten dile getirilecek çok şey var. Ben temel bazı

noktaları aldığımı inanıyorum.

– Kendini yaşatabilir misin?
– Kendimi yaşatacağıma inanıyorum Başkanım.

– Gideceğiniz bölgenin özelliklerini biraz açtık. Orada kendini yaşatabilir misin?

– Bugüne kadar aldığımız tecrübe ve Parti Önderliği'nin verdiği güçle yaşayacağıma inanıyorum Başkanım.

– Dağda dayanabiliyorsan, bir sorun yok.

– O yönlü bir sorunum yok Başkanım.

– Zaten Toros çocuğusun. Orası seni, senin bulunduğun yere daha da yakınlaştırıyor. Bir öncü olabilir misin orada?

– Bence olma olasılığı çok büyük Başkanım.

– Evet, hatırlatıyorum. Tabii diğer zafer tarzlarını fark etmişsin. Yani savaşarak yaşayacağız; yalnız savaşarak değil, aynı zamanda başarı grafiğini yükselten savaşla yaşayacağız. Aksi halde yaşama şansımız olmaz.

– Bunu kendimize temel çizgi olarak almışız Başkanım.

– Zaten basit yaşama alışkanlıkların yok.

– O yönlü burada önemli adımlar atmaya başladığımı inanıyorum ve bunların devamını getireceğim Başkanım.

– Tam bir savaşla yaşamayı kendine yediren bir militansın.

– Evet Başkanım. Kendimi zaten savaş dışında düşünmüyorum. Savaş dışında, sudan çıkmış balık gibi olurum.

– Tamam. Fakat yırtıcı kişiliği, “geldim, gördüm, yendim” tarzını esas alacağım diyorsun.

– Temel çizgimiz bu olacak Başkanım.

– Söz bu temelde mi?

– Evet Başkanım.

– Kolay kurşun değmesin, yanlış mevzide vurulmayasın, yanlış karar içine girmeyesin, tamam mı?

– Tamam Başkanım.

Mücadele arkadaşları

Cebrail ALACAATLI

Dersim'e Mektup

Ne güzellikler bıraktın geride. Dostunun, yoldaşın nehirleşen göz yaşlarını...

Kim artık sıcak tebessümü ile kara bulutları dağıtacak? Kim artık berrak gözleriyle umut verecek? Önce inanmamıştım. O güzelim, kıvrıkcık saçlarının barut kokacağını. Ne kadar da kolay söylediler; iki kelime dudaklarından öylece döküldü. Artık resmini göremiyordum. Demek ki bir daha konuşamayacaktık! Sımsıkı ellerimizi sıkıp ayrılmayacaktık, doyumu olmayan konuşmalarımız olmayacaktı. Kim bilir başka zaman nerede karşılaşacaktık. Ama bu mümkün mü, şehadetin bana yaşamım boyunca yazmakta zorlanacağım değişiklikler, gerçeklikler öğretti. İlk defa kendimi bu kalabalık dünyada yapayalnız, kimsesiz hissettim. İlk defa kalbimin tam ortasında ömrüm boyunca acısı sürecektir bir yara açıldı. Yaşam artık anlamsız geliyor. Bana göre ne kadar çabuk ölürsem sana o denli yakın olurdum. Seni hatırladıkça dudaklarım titriyor. Sonradan buluşamayacağımıza lanet ediyorum.

İki Kürt arkadaşımı; seni onlarla tanıştırdınca Türk olduğun için güvenmemişlerdi. Güvenilir biri diye söz etmiştim senden. Sorumluluk senin, dedi öteki. Kabul ettim. Senden zarar gelmeyeceğine adım gibi emindim. Uzun bir aradan sonra her iki arkadaşım da seni, benden daha

✱ Adı, soyadı: **Cebrail**

ALACAATLI

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1997**

Serik-Antalya

çok sevdiler. Kambur; "*Ben bunun gibi değerli, olgun insan görmedim*" diyordu.

Senin şehadetinden sonraydı. Şehre indim. İyice düşündükten sonra Kambur'a söyledim. Kambur inanmadı. Ya da inanmak istemiyordu. İlk duyduğum acıyı şimdi o duyuyordu. Ne tepki vereceğini merak ediyordum.

Sıcak bir yaz gecesiydi. Zorlukları, ölüm çemberlerini az geçmemiştik beraber. Kendi aramızda; "*bizim grubun Kemal Pir'i*" diyorduk. Tabi bunlardan habersizdin.

Sıcak bir yaz gecesiydi. Odada Kambur'la yalnız oturuyorduk. Dışarıdan gelen araba seslerini merakla dinliyordum. İhbar edilme korkusunu atmıyordum içimden. Uzaklardan gelen ışıklar Kambur'un gözlerine vuruyor, gözlerimin

nemlendiğini ele veriyordu. Artık konuşamıyorduk. Son kelimeleri söylediğimde hıçkırıklarla ağlıyordu. Sanki küçük bir çocuk, babasının ya da çocuklarının ölüm haberini almış ve sesli sesli ağlıyordu. Korkum yan odada uyuyan karısının ve çocuklarının duymasıydı. Bir kızı olmuştu. Hatırlıyor musun? Çimen gözlü, berrak bir yüzü vardı. Sevmiştim. Bu adamın senin şehadetine bu kadar üzülmesi, ağlaması ve şimdiki çaresizliği beni bayağı etkilemişti. Ne yapacağımı bilemiyordum. Kambur kendini kaybetmişti. Yüzü koyun uzanmış, ağlıyordu. Kendine mi, yoksa sana mı bilemiyorum. Sanki ayrıldığımızdan, saflara katıldığımızdan beri bu adam vicdan azabı çekmiş, içine biriktirmişti. Sakat sırtına aldırmadan; Beni kabul edin geleyim diyordu.

Ve sonra kestane gözlü filintan. O upuzun saçlarını hala tarıyor. Belki bir gün bir sokakta karşılaşırım diye hala heyecanlı. Bütün özlemine seni bir kez olsun görmeye saklıyor. Gözlerinde saklıyor seni, onun için savattığını bilerek kavuşma ve buluşmaya dair ne varsa birleştiriyor yüreğinde.

Eğer bir gün, sokağın birinde tesadüfen karşılaşır ve seni so-rarsa ne diyeceğimi bilmiyorum.

Mücadele arkadaşları

Haşim KILI

Kardeşlik köprüsü Amanoslar'da kuruldu

*“Yüreği ateş ve zafer tutkusuy-
la yananlar ancak bizimle
yürüyebilirler.”
Parti Önderliği*

“27 Kasım 1978 Kürt halkının tarihi ile hesaplaşması, kendi öz tarihiyle buluşmasıdır.” İşte bu yüce ve soylu tarihte bütün hakları gasp edilmiş, tarihini yaşayamamış, geleceği üzerine hiçbir söz hakkı olmamış, tamamen tarihin dışına itilmiş, her türlü katliama ve asimilasyona uğratılmış Kürt halkı, kendisini bu soylu yürüyüşte bulmuş, yeniden doğmuş, bu yürüyüşte canlanmış ve büyük özgürleşmeyi sağlamıştır.

İşte **Haşim** yoldaş da her şeyin yok sayıldığı, var olanın yok edildiği bu süreçte, Özgürlük Hareketi'nin doğuşuyla yeniden dünyaya gelmiştir. Onun doğduğu tarih, Kürdistan'da insanlığın doğuş tarihidir. O bir PKK tarihi çocuğudur.

Haşim yoldaş, 1978 yılında Amed'in Lice ilçesinde, oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak çetin koşullarda dünyaya gelir. Aile feodal bir yapının, dini etkilenmenin hakim olduğu bir çevrede yaşamaktadır. Haşim yoldaş da bu şekillenmenin etkisi altında büyür. 11 çocuklu ailenin en büyüğüdür ve ailede de en sevilendir. Fakat ailenin gelir düzeyi Haşim yoldaşı ilkökula göndermeyecek kadar düşüktür. Bu yüzden yaşamın çetrefilliği ve zorluklarıyla erken yaşta tanışır. Diğer yaşlıları gibi çocuk-

❖ Adı, soyadı: **Haşim KILIÇ**

Kod adı: **Gernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice-Amed 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **25 Mart 1997, Amanoslar**

şehadet tarihi ve yeri: **10 Nisan 1997, Osmaniye-Adana**

luğunu yaşayamaz ve eli iş tutmaya başladığı anda, aile bütçesine katkıda bulunmak için Lice ve Amed'de simit satmaya ve ayakkabı boyamaya başlar. O oldukça zeki ve akıllı bir çocuktur.

UKM'nin büyüyüp gelişmesiyle birlikte, Haşim yoldaş da bu gelişmeden etkilenmeye başlar. Bu dönemde yurtseverleşen Lice halkına yönelik baskı ve katliam politikalarından Haşim yoldaşın ailesi de nasibini alır. Ve gün gün çok sıcak olaylara, çatışmalara ve tutuklamalara tanık olurlar. Kürt halkına yapılan bu zulüm ve katliamlar karşısında, Haşim yoldaş ve ailesi giderek daha da yurt-

severleşir. Yakın aile çevresinden birçok kişi gözüaltına alınıp tutuklanır. Bu süreçte Haşim yoldaş, oligarşik sistemin gerçekliğini tüm çıplaklığıyla görür ve öfkesi giderek derinleşir. Fazla bilinçli bir tanıma olmasa da, Özgürlük Hareketi'ne büyük bir sempati ile sevdalanmıştır. Birçok kez gerillalarla karşılaşır ve onlarla konuşur. Bu karşılaşmaların ve konuşmaların sonucunda, mücadeleden derin bir şekilde etkilenir. O da, çevresindeki birçok genç gibi gerilla olma hayaliyle yaşar. Ona verilen tüm görevleri eksiksiz ve zamanını geçirmeden yerine getirir. Ancak binlerce Kürt ailesi gibi Haşim yoldaşın ailesi de oligarşik güçlerin baskılarına daha fazla dayanamayıp, Türkiye metropollerinden Mersin'e göç etmek zorunda kalır.

Artık yeni bir dönem başlamıştır onun için...

Mersin'e göç ettikten sonra da Haşim yoldaşın akıllı fikri hep Kürdistan'da ve gerilladadır. Mücadelenin hasreti yüreğini bir kor gibi yakar. Ailesinin maddi yönden zayıf olması ve kardeşlerinin küçük olması Haşim yoldaşın arayışını kısmen etkilese de, O bu kararlı tutumunu devam ettirerek hep arayış içinde olur. Çevresinde oldukça sevilen, tanıştığı her insanda muhakkak bir iz bırakacak kadar sıcak ve içten bir insandır.

Bu arayışı 1996'nın sonlarına doğru son bulur ve bir milisin aracılığıyla iki arkadaşıyla bir-

likte Amanos kırsalına götürül-
mek üzere Ceyhan'daki kurye
arkadaşla buluşur. Tam da bu
dönemde bir engel çıkar karşıla-
rına. İskenderun'da bir grup ar-
kadaş özgürlük eylemleriyle ce-
zaevinden firar etmiştir. Bu
nedenle Türk ordu güçleri, on-
binlerce askerini Amanos bölge-
sine yığar ve bölgeye gelen gi-
den tüm yolları kontrol altına
alır. Uzun bir süreden beri kurye
ile eyaletin ilişkisinin kopuk ol-
ması, Haşim ve arkadaşlarının
20 gün boyunca yurtseverlerin
evlerinde kalmalarına neden
olur. Sık sık ev değiştirmeleri
onu ve arkadaşlarını tedirgin
eder. Yine bu yurtseverlerden
birinin evinde, bir kadınla yaptı-
ğı diyalog öğreticidir. Kadın
Haşim yoldaşa, *"Oğlum, genç-
siniz size yazık. Ana-babanıza
yazık, geri dönün"* der. Bu söz-
lere Haşim yoldaş olgun bir ta-
vırla cevap verir: *"Teyze, köle
gibi yaşamaktansa ülkem ve öz-
gürlüğüm için ölürüm daha iyi.
Ayrıca herkes senin gibi düşü-
nürse kim ülkemizi kurtaracak?
Kim şehitlerimizin mirasını
devralacak?"*

Sonunda beklenen haber veri-
lir ve gitmek için hazırlıklar ya-
pılır, artık yıllarca özlem duy-
dukları, özgürlük kokan yüce
dağlara ve onun özgür savaşılla-
rına ulaşacaklardır.

Özgürlük Hareketi bu dönem-
de büyük bir olgunlaşmayı ya-
kalamış ve önemli atılımlar yap-
mıştır. Gerilla ordulaşmasında
büyük adımlar atılmış, Karade-
niz'e, Amanos'a ve Toroslar'a
kadar açılım sağlanmıştır. İşte
Haşim yoldaş da bu süreçte bü-
yük bir olgunlaşmayı sağlıyor,
gelişiyor ve gerillaya katılımını
gerçekleştiriyordu.

O artık **Gernas** hevaldir...

İki arkadaşıyla birlikte Erzin
üzeri saflara katılır Gernas he-
val. Nihayet özgürlüğün dağla-

rındadır. Moralli ve coşkuludur.
Hiç yerinde duramaz, devamlı
arkadaşlarıyla tartışır. Bu süreç-
te yanında kalan bir arkadaşı bu
süreci şöyle anlatıyor:

*"Gernas heval gerillaya katıl-
dığında oldukça moralli, coşku-
luydu. Hiç yerinde duramıyor,
bir o mangaya, bir bu mangaya
gidip geliyordu. Hep, 'ben parti-
ye, saflara geç katıldım' diyor ve
bu yüzden hemen hemen her işe
koşturuyordu. Hiçbir fedakarlık-
tan kaçınmıyordu. Bizimle çok
erken kaynaştı. Diyebilirim ki,
gerillaya katılan birçok yeni ar-
kadaştan daha kısa zamanda
adapte oldu."*

Daha on beş gün gibi kısa bir
sürede gerillaya uyum sağlayan
Gernas heval, bir randevuya gi-
dileceğini öğrenir ve yönetime
göreve gitmek için öneride bulu-
nur. Yönetim bu öneriyi kabul
etmez. Fakat Gernas heval ken-
disini çok dayatınca yönetim so-
nunda kabul eder ve Gernas ile
iki arkadaşı bu randevuya git-
mek için hazırlıklarını yapar.

Grupta silah sıkıntısı olduğun-
dan Gernas heval henüz silah al-
mamıştır. Göreve gideceği için
bir arkadaşından silah ve bomba
alır. Silahı alır almaz her iki eli-
yle tutup öper ve alına koyar. Bu
olay, Gernas hevalin en mutlu ol-
duğu andır. Çünkü yaşamı bo-
yunca hep bu anı beklemiştir.

Sonunda üç arkadaş yola ko-
yulup bir günlük yürüyüş sonu-
cu randevu noktasına ulaşırlar.
Belirlenen yerde milislerle bulu-
şurlar. Randevuya gelenlerden
biri de Gernas ve arkadaşlarını
saflara getiren kuryedir. Karşı-
laşma anını kurye şöyle anlatır:

*"Gelen gerilla arkadaşlarla
tek tek tokalaştım. İlk başta Ger-
nas hevali tanıyamadım. Fakat
daha dikkatlice baktığımda göz-
lerime inanmadım. Bu kadar
kısa bir sürede göreve gelmesi
beni oldukça şaşırtmıştı. Ondaki*

*morali, coşkuyu ve kararlılığı
görünce oldukça mutlu oldum."*

Milisler, randevuya yetişebil-
mek için yanlarında getirdikleri
malzemeleri biraz geride bıra-
kırılar. Bunun üzerine Gernas ile
iki milis malzemelerin bulun-
duğu noktaya giderler. O ana
kadar her şey normaldir. Fakat
oligarşik güçler, kurye ilişkisi-
ne milis olarak bir unsuru sızdı-
rılar ve yüzlerce asker, özel
tim randevu noktasına pusu
atar. İhanet bir karabasan gibi
çökecektir gerillaların üzerine,
çirkin ve sevimsiz yüzünü gös-
terecektir yine bu gece.

Gernas heval ve arkadaşları,
malzemeleri alıp geri dönüşle-
rinde daha kolay olması açısın-
dan ayrı bir yol izleyerek gelir-
ler ve pusuya düşerler. İlk
tarama sırasında, daha ilk kez
gerilla ile tanışan, onları ilk kez
tanıma, görme fırsatı gören mi-
lis aldığı kurşunlarla şehitler
kervanına katılır. Gernas heval,
ilk taramada yaralanır ve bir ta-
şın altına kendisini mevzilendi-
rir. Diğer arkadaşı pusudan kur-
tulur. Büyük bir direniş sergiler
Gernas heval. İlk çatışmasıdır.
İlk kez eline silah almıştır. He-
nüz on beş günlük bir gerilladır.
Ama Gernas heval sabaha ka-
dar çatışır. Bu çatışmada birçok
asker yaralanır ve bir korucu
ölür. Bütün mermileri tükenin-
ce, palaskasından bombasını çı-
kararak pimini çeker ve asker-
lerin şaşkın bakışları arasında
"Biji Serok Apo!" sloganıyla
şehitler mertebesine ulaşır.

Gernas heval Amanoslar'da
kurulan bir kardeşlik köprüsü
oldu. Anısı önünde saygıyla eği-
liyor, O'nun şahsında mücadele
şehitlerini bir kez daha saygıyla
anıyoruz.

Anıları mücadelemize ışık tu-
tacaktır.

Mücadele arkadaşları

İsfendiyar YÖRÜK

Apocu bir kişilik

Welat ...!

Gözlerinde denizin mavisiyle, ormanın yeşilinin buluştuğu yoldaş. Kastamonu'yu hiç görmedim, ama bende Karadeniz'in bileşkesiydi gözlerin. Ailece İstanbul'a göçme, hem çalışma hem de öğrenim görme durumunun erken yaşlarda içine girilen arayışın, sorgulamaların temeli olduğunu düşünüyorum. İstanbul'un kendi iç karmaşasında yaşamın diyalektiğini çözme cabası ve yaşamı anlamlı kılma mücadelesi mevcut sistem içinde kendini var etmenin ya da bir varlık olarak yaşamının tek yolu olmaktaydı.

Üniversitede iken gözlerimin önüne sana dair samimi bir gülümseyiş, sakince bir duruş ve paylaşma açık bir yapının ön plana çıktığı bir görüntü geliyordu.

Deyim yerindeyse üniversiteler bizim için 'hayata atılmanın' son basamağı oluyor. Özellikle '60'lar sonrası dönemlerde gençliğin tercihlerinde belirleyici yön bu olmuştur. Bu arada devrimcilikle; Denizler, Mahirlerle tanışıyoruz. Onlar karşımıza sistemin işlemeyen yanları, toplumsal örgüdeki parçalanmışlık karşısında yapılması gereken tarihsel görevlerin öğretisi olarak çıktılar.

Türkiye'de sosyalist düşüncenin gelişiminde düğüm noktaları olarak halk ve sınıf kimliklerinin sorgulanması ve çözüm arayışları giderek derinleşmekte, Kürdistan'da yaşanan sıcak savaşın '90'lar sonrası gelişim karakteri çok etkili bir çözüm ve doğrultuyu da beraberinde getirmektedir. Yaşanan

✪ Adı, soyadı: **İsfendiyar YÖRÜK**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kastamonu 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1997 Serik-Antalya**

her yönlü gelişmelerle Kürd sorununu Türkiye'nin gündemine oturmuştur. Bizler de eğitim bölümünün öğrencileri ve geleceğin öğretmen adayları olarak 'Ana dilde eğitim' konusunda yoğunlaşıyoruz ve bu bizi 'yasaklı' dil Kürtçe'ye götürüyor. Bir açmazı yaşayan sistem içi halk kimliklerinin, kendini özgürce ifade ediş sorunu. Bireysel özgürlükler, hak ve eşitlikler toplumsal kesimlerin tümünde 'yasaklı' ya da 'coplu', 'göz altılı' ya da 'faili meçhullü' iken sistem dışı bir arayışın gelişimi...

Welat yoldaşın arayışı da '92 Mart'ında *Güneş Ülkesi*'ne yolculukla bir dönemeci yaşar. Dağlar, zorlu bir yaşam... Bir o kadar özlem duyulan. Welat yo-

daş sağlık sorunu olsa da, yaşamın her alanında kendisini bulmaya, ifadelendirmeye yönelir. Emek olgusuyla geçmişten gelen tanışıklık, pratik boyutlarıyla erkenden bir bütünleşmeyi getirirken, kişiliğindeki halkçı yan daha da açığa çıkarak kendisini ilişkilerde ve devrimci durumunda hissettirir. Botan'da başlayan yolculuk Zagroslar'a uzanır, oradan Zap'a. Zap, yolculuğun ikinci dönemecidir bir anlamda. Türkiyelileşmede öncülüğün gelişimi ve Türkiye dağlarında gerillacılığı geliştirme. Kemal Pirlerin, Haki Karerlerin militanlığının örnek alınarak bireyde ifadeye kavuşması süreci. Tarihsel sorumluluklar karşısında bilinç düzeyi ile Welat yoldaş '96 süreci sorgulamalarında bir derinleşmeyi yakalayıp yanıt verir. Bu, güneşin yakıcılığını bütün hücrelerinde hissetme ve düşünsel, eylemsel bir aydınlık olarak yansıtmaya anlamına geliyordu. Çerçevesi sistem tarafından belirlenen kişilik gerçeğimizde, sancılı bir gelişimi, düğümü çözünce bir yenisi-ne yönelişi ve yakalanan bir hal-kayı geçmişle bağlantılandırarak geleceği sağlam bir bağ, geçiş halkası olarak örmeyi de ifade eden bir durum.

1996 sonbaharında Önderlik Sahası'na gidişle, hedefleri daha da somutlaşmıştır. Bu temelde sahadaki yoğunlaşmalarda kişiliğini eleştiriye daha da açma, kendini bulma, öze inişin de bir ifadesi olarak belirginleşir. Kendisinde geliştirdiği açıklığı yoldaşlarını eleştirmede, yetersizlikleri yalın bir dille, çizgiyi esas alarak ifade ederek geliştir-

me çabasını verir. Parti Önderliği'nin diyaloglarında isminden dolayı, 'İsfendiyaroğulları ile bir bağlantısı var mı' sorusu; Türkiye'deki halk hareketleri ve direnişleri ile kişiliğindeki kalıcılışacak bir bağı yakalamaya yöneliktir. Parti Önderliği'nin kendisiyle yaptığı bu diyaloglardan sonra Türkiye devrimine tamamiyle kilitlenme gelişir.

Parti Önderliği'ne yazdığı raporunun sonucunda 'bizi biraz anlamış, Türkiye'de öncülük yapabilecek biri' deyişi ile duyulan sevinç Amanoslar'a gidişin hazırlık coşkısına dönüşür. Ayrılık ya da buluşma vakti gelmiştir. 'Welat arkadaş siz Türkiye dağlarında Denizlerin, Mahirlerin, Kaypakkayaların sesi, benim sağ kolum olacaksınız. Yüzyılların direniş geleneğini diriltmek. Baba İshak, Şeyh Bedrettin gibi Arap, Türkmen, Kürt ve diğer Anadolu halklarını ayağa kaldırmak, bunu bir zaferle Kürdistan, halkıyla el ele sonuçlandırmak sizlerin görevi' değerlendirmesi, Güneşimizin aydınlığını hiç gölgelemeden, bütün ısıyla Amanoslar'a taşımak, yaymak yolculuğunun üçüncü dönemeciye belki de.

Welat yoldaşın Amanoslar'a ulaştığındaki duygularını, akacak yatağına kavuşmuş bir su gibi yaşamdaki canlılığını, kendisini katma düzeyini şehadetinden sonra o günleri paylaşan yoldaşlardan dinliyorum; yağmurlu bir günde arkadaşların çalı çırpı topladıkları bir sırada nokta baskını olur. Çadırları denetim altındadır ve bütün silahlar, çantalar oradadır. Yalnızca üç silah ile geceye dek çatışırlar. Welat yoldaşla birlikte iki yoldaş sızmalı giderek çadırda ki 10 silahı ve çantaları çıkartırlar. O'nda savaşta, yaşamda kişiliğini her boyutuyla bir öncülük düzeyinde ifadelendirme söz konusuydu.

"Amanos'da gerillacılık olmaz" anlayışına karşılık Welat yoldaşın kini, öfkesi daha da bilinir ve yaratmaya, gerçekleştirmeye kendisini veriş, kendisini Toroslar'a iddialı bir geçişi getirir. Kürt arkadaşlara; 'Kürdistan'da biz enternasyonalist idik, burada da siz enternasyonalizmi temsil ediyorsunuz' diyer yoldaşlarıyla şakalaşır. Toprakla buluşmanın tarihselliğini, Ortadoğu'da devrimciliğin derinliğini yaşar bu şakalarında.

Antalya'ya tehlikeli de olsa kamyonla geçerler. Yoldaki jandarma aramasında eller tetikte beklerken, çok sayıda bombalarının oluşu rahatlatır onları. Çatışarak şehit düşmenin anlamını Welat yoldaş 'bu uğurda yarı yolda şehit düşmek de onurludur' dercesine bakışları ile hissettirir yoldaşlara. Kontrol sonrası gizli değil de, açıktan yapılacak yolculukların hayali, sohbetine dalarlar. Bir yıldır başka kimseyi görmemiş, yoldaşları karşılama ve onların ulaşma coşkusu birbirine karışır. Ancak yapılacak işler yoğundur; yarım kalışların mutlulukları anlamlı kıldığını düşündürür ayrılışları. İki grup olarak hareket ederler. Yeni katılan Mersin'li Dersim yoldaşla Welat yoldaş aynı gruptalar; önden giderek Güneybatı'dan gelecek grupla birleşmek üzere yola çıkarlar. Bir ay boyunca gruplar bağlantısız kalırken, jandarmanın cihazından Serik'te bir yol kesme eyleminin olduğunu anlar diğer grup. Arkadaşların yaşadıklarına, nerede olduklarına dair bir işaret; işaretlerin hep çift anlamlı olduğu söylenir, bunu kanıtlarmışçasına çıkacak operasyonun da bir işareti olur bu durum.

Bir köylünün verdiği istihbaratla etrafları çevrilen yoldaşlar çemberi yaramayınca yeni bir yoldaş partiyi bilgilendirmek üzere dışarı çıkarırlar. Ve Welat, Dersim, Erdal, Hamit, Serhildan, German, Mehmet yoldaşlar son

mermilerine dek çatışarak Antalya'nın ilk şehitleri olurlar. Çatışmayı izleyen Batı grubundaki yoldaşlarının ise elleri kolları bağlı. Ama o an için gözleri geleceğe dönük, yürekleri kabarık bekliyorlar. Ertesi gün radyoda şehitlerimizin Akdeniz yaşamını durdurduğunu, turizme darbe vurduğunu, 'gerillayı Kürdistan'a hapsettik' diyenlerin, rantçıların telaşını duyuyoruz. Ve egemenlerin tarihsel karakterini bir kez daha açığa çıkartırcasına yoldaşların cenazelerine yöneliyorlar, kepeçler çalışıyor... İnsanlığın unutanların utancını yaşıyor Anadolu. Onlarınsa görmüyor gözleri, hissetmiyor yürekleri özgürlük bayrağım çoktan Welat'ın, Dersim'in, Erdal'ın elinden alarak ilerilere taşıyanların varlığını gerçekliği.

Denizlerin 'Yaşasın Kürt ve Türk halklarının kardeşliği' şiarı. Pir Kemal'le Amanoslar'a, Welat Dersimle Toroslar'a, Antalya'ya taşındı. Taylan, Haki, Dilgeş'le Beydağlarına, Menteşe dağlarına. İzmir dağlarına kadar ulaştırıldı.

Barış ve özgürlük çığlığı oldular Anadolu'ya ve birlik çağrısı. Bu defa demokrasi mücadelesinde dil, din, kültür ayırımına karşı halklarımızın ortak yürüyüşü ses verecek çağrımıza.

Gözlerimi kapıyorum, ağız dolu gülümseyişi ve gözlerindeki ışıltıyla Welat yoldaşı karşımda hissediyorum? Dudaklarımda ise Nazım Hikmet'in:

*Kazıdık on beşlerin resmini
Kanlı kızıl bir mermere
Bir çelik aynadır gözlerimiz
On beşlerin resmini
Görmek isteyenlere...
Mısraları.*

Karadeniz'in derin maviliği, Akdeniz ormanlarının yeşili ile buluştu işte; yarınsızlığı dayatanlara inat bir yaşam güzelliğini yaratarak.

**Mücadele arkadaşları adına
Meriç Ege**

Servet AKG N

Özgürlük için ölmek en büyük onur ve şereftir

Serhat yoldaş 1980 yılında yurtsever ve orta halli bir ailenin oğlu olarak dünyaya gözlerini açar. Babasının öğretmen oluşu nedeniyle tayini Amed'e çıkar. İlkokulu Amed'de bitirir. Amed'de yaşadığı yurtsever çevre içinde Kürtlük bilinci gelişir ve serhildan sürecinin etkisiyle erken bir bilinçlenmeyi yaşar. Aileden gelme yurtseverlik ve Kürtlük bilinci kısa sürede partiye sempati duymasına neden olur. Bu dönemde devletin aile üzerindeki baskısı yoğundur. Serhat yoldaşın babası defalarca gözaltına alınır ve işkence görür. Her defasında bu olaylara tanık olan Serhat yoldaş, bu zulmü kabullenemez ve içten içe hep bir öfke besler.

Bir süre sonra babası Amed'den ayrılmak zorunda kalır. Tayini çıkar ve Antep'e gelir. Amed'de yaşadığı yurtsever çevre Serhat yoldaşın üzerinde önemli bir etki bırakmıştır. Yüreğinin bir parçası hep Amed'dedir. Okula Antep'te devam eder. Liseyi okur ve zamanla mücadeleye sempatisi artarak gelişir. Her fırsatta bulunduğu çevrede mücadeleyi tartışarak kendini bilinçlendirmeye ve güçlendirmeye çalışır.

Yakın akrabalarının gerillada oluşu O'nu gerillaya yöneltmektedir. Daha küçük yaşta olmasına rağmen gerillaya katılma istemi vardır. Bu arayışını sonuçlandırmak için tüm imkanlarını zorlayan Serhat yoldaş Antep alanında faaliyet gösteren parti kuryeleriyle ilişkiye geçer. Coşkulu, neşeli ve sıcak yaklaşımlarıyla hemen çevresinin sempatisi

✪ Adı, soyadı: **Servet AKGÜN**

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Sokran köyü-Suruç, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **17**

Ağustos 1996

şehadet tarihi ve yeri: **24 Ekim**

1997, Dört Yol-Erzin-Hatay

sini ve güvenini kazanır. İlişkiye geçtiği kuryelere her fırsatta gerillaya katılma istemini belirtmesine rağmen, kurye yaşının küçük oluşu nedeniyle katılmasının erken olduğunu belirtir ve O'nu bir süre bekletir. Bu bekleyiş süreci Serhat yoldaşın ruhunda büyük bir özleme, sabırsızlığa, hırsa dönüşür. Hiçbir şey katılımın önüne engel olamaz. Ne yaş küçüklüğü, ne kurye, ne de aşılması zor sınırlar. Hepsini aşma kararlılığını inançla büyütür yüreğinde. Çeşitli yollar arar ve bu arayışının bir gün mutlaka gerillaya katılma ile noktalanacağı umuyla tüm imkanları zorlar.

Bekleyiş günleri sürerken alandaki arkadaşlarla olan ilişkisi de devam eder. Bir gün

kuryeler bir grup yeni savaşçıyı Önderlik Sahası'na götürmek için hazırlık yapmaktadır. Yolculuk günü geldiğinde gizlice arabaya binen Serhat yoldaş da onlarla beraber yola çıkar. Grup gece sınıra vurur, mayın tarlaları aşılır ve şafak sökerken artık Türkiye sınırı aşılmıştır. Ancak kuryenin Serhat arkadaştan haberi yoktur. Sabaha karşı bir yerde dinlenen grubu kontrol eden kurye Serhat yoldaşı da orada görünce şaşırır. Ancak geri dönme imkanı yoktur artık. Grup oradan Önderlik Sahası'na doğru yola çıkar. Serhat yoldaşın en büyük özlemi ve istemi bir an önce partiye ulaşmak ve Önderliği görmektir. Ancak yolda yine zor bir engelle karşılaşılır. Bir talihsizlik sonucu tutuklanırlar. Grubun tümü zindana atılır ve burada hakarete maruz kalırlar. Ağır işkence görür ve kırbaçlanırlar. Zindandaki yaklaşımları ve duruşu nettir. Her zaman söylediği "Özgürlük için ölmek bir onur ve şereftir" sözü arkadaşlarına moral ve güç verir. Her defasında ölüm karşısında boyun eğmemek gerektiğini yineleyip durur. 45 gün tek hücrede kaldıktan sonra grup bir araya getirilir. Serhat yoldaş halkına adadığı yaşamıyla kararlı bir duruş sergiler. Basit hesap ve bireyselliklerden ve kaygılardan arınan ruhu militanlaşmaya doğru ilerlemektedir. Daha ciddi bir eğitim, yaşam ve savaş pratiği olmamasına rağmen Serhat yoldaşın bu tavırları çevresine umut ve güven vermektedir.

Serhat yoldaş bu ilk sınavından başarıyla çıkmış ve bu O'na moral ve cesaret vermiştir. Artık tek istediği şey olan partiye ulaşmak ve Önderliği görmek yavaş yavaş gerçekleşmektedir. Coşkusu, ataklığı ve neşeli tavırlarıyla partiye gelen Serhat yoldaşı bundan sonra parti ve örgüt olgunluğu beklemektedir. Akademi sahasına gelir gelmez gözleri hep Önderliği arar. Bir gün sonra Önderlik'le aynı masada sohbet etmesine rağmen hala buna inanmamakta ve heyecanlanmaktadır. Akademide dürüst, doğal, hesapsız ve rahat hareketleriyle kısa sürede bütün yoldaşlarının sevgisini kazanır. Hayal ve özlemleri adım adım gerçekleşen Serhat yoldaş burada uzun bir eğitime başlar. Akademi'deki yaşam O'nun için yeni bir hayata başlangıçtır.

Bir yıla yakın bir süre siyasi eğitim görür. Yılların savaş deneyimi ve engin bir mücadele tecrübesiyle karşılaşmak cesaretini daha bir artırmıştır. Eğitim süreci Serhat yoldaşı olgunlaştırır ve belli bir parti kültürüne ulaştırır. Çeşitli eğitim sohbetlerinde Önderlik'le diyaloga geçer. Önderlik Serhat yoldaş için *"Tarzımızı yakalarsan, senden güçlü bir militan çıkar"* tespitinde bulunur. Serhat yoldaş teorik ve askeri eğitimlerde daha kavrayıcı ve coşkuludur. Savaş pratikleri ve gerilla anıları O'nu daha bir heyecanlandırarak ülkeye yönelmesine yol açar. Savaşma kararlılığı ülke ve dağ özlemleri giderek pekişir. Eğitim süreciyle beraber kendini daha iyi tanıma-ya başlayan Serhat yoldaş, kendini dağ koşullarına daha iyi hazırlamak için fiziki ve ruhsal olarak büyük çaba sarf eder.

Bir yıllık eğitimin ardından artık ülkeye yönelme ve savaşma zamanı gelmiştir. Serhat yoldaş bir grupla beraber Amanoslar'a

gececektir. Devre bittikten sonra grup yola koyulur ve sınırı geçerler. İlk çatışmaya burada girilir. Sınırdaki çatışma savaşla yüzleşmesini ve tanımasını da beraberinde getirir. Küçük yaştaki olgunluğu, saygılı duruşu, coşkusu ve partiye bağlılığıyla arkadaşları arasında sevilir. Amanos grubuyla buluşmak için yola devam ederler. Tam bir ay dağlarda dolaşırlar ve grubu ararlar. Bu süreçte partiden kopuk yaşarlar. Açlığa, susuzluğa, doğanın ve Türk ordusunun tüm engellemelerine rağmen irade ve maneviyatlarını güçlendirerek sonuçta Amanos grubuna ulaşırlar. Daha ilk günlerinde gerillanın tüm zorluklarını, heyecanını ve zevklerini iç içe yaşayan Serhat yoldaş, bu kısa pratik süreç içinde epey gelişir. Gerilla yaşamını özümsemeye çalışır.

Kısa bir süre sonra Amanos güçleriyle birleşen grup artık o alanda çalışmaya başlar. Serhat yoldaş da artık Amanoslar'da faaliyet yürütüp halka hizmet edecektir. Faaliyetleri içinde fedakar, uyumlu ve kendini zorlayan bir tablo çizen Serhat yoldaş, Hatay'ın Erzin ilçesine bağlı bir köye şafak vakti bir grupla beraber görev amacıyla iner. Ama grup henüz köye girmeden pusuya düşer. Çatışma kısa sürede büyür. Serhat yoldaş bu pusuda göğsünden aldığı iki kurşunla şehit düşer.

Bu çatışmada örnek bir savaşçılık pratiği sergileyerek şehitler kervanına katılan Serhat yoldaşın anısı önümüzü aydınlatan sürekli bir ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Şehit Çekdar

Değirmendere Kalesi'nden Akdeniz'e uçan DEVİRİM KARTALI

Akdeniz yolculuğuna karar verdiğimizde ileride arkadaşların anısına yazı yazacağım aklıma gelmemişti. Hele **Çekdar**'ın anısına yazmak hiç. Kimin şehit olacağı, kimin sağ kalıp mücadeleyi sürdüreceği savaşta her zaman belirsizdir. Savaş belirsizliklerle dolu bir olaydır denir, sanıyorum onun önemli bir belirsizliği de bu olsa gerek. Ama bir gerilla için, yaşamı bütün zor, acılı ve sevinçli yanlarıyla paylaştığı, fakat artık hayatta olmayan yoldaşlarını anlatmak, onların anılarını yaşatmak oldukça dramatik bir olay. İnsana inanılmaz derecede zor geliyor. Şu an benim de içimi bir hüznün kaplamış, efkarlıyım. Bu açıdan kendi yerimde olmak istemezdim. Buna rağmen kahramanların, ciwanmert insanların gönüllerde taht kurup ölümsüzleşmeleri ve halka mal olmaları için bu da yapılması gereken bir görev, bunu biliyorum. Layıkı ile olmasa bile, yerine getirmeye çalışacağım. Zira yaşayan her gerilla her zaman şehitlere borçludur. O nedenle onların anılarını, mücadeleyi gün be gün yükselterek yaşatmak ve bu ağır vefa yükünü her zaman omuzlarında taşımak zorundadır. Ne mutlu bu yükü onurla taşıyabilenlere.

Çekdar'ı ilk Parti Merkez Okulu'nda gördüm. O'nu yakından tanımadığım için bende uyandırdığı intiba, yurtsever bir köylü olduğuydu. Ama tanıdıkça, inançlı, iradeli, ilkeli bir militan olduğunu farketmekte gecikmedim. Gerçekten sevda yüklü, öfkesi kabarık bir insandı. Amanos grubu belli olduğunda çoğu arka-

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan 1998, Değirmendere-Amanoslar**

daş şaşırdı. Çünkü *"orta yaşın üzerinde bir Kürt köylüsü"*nün Türkiye Devrimi'ne soyunmasını beklemiyordu kimse. Hatta Başkan bile son diyalogunda, *"Sen bu gençlerle yürüyebilecek misin?"* diye sormaktan kendini alamamıştı. Verdiği iddialı ve azimli cevap hala aklımdadır ve tarihi yürüyüşümüzde bizleri ateşlemiştir. Başkan'la diyalogunda, *"Başkanım, eğer onların öncüsü olmasam, artçıları hiç olmam"* demesi benim de hoşuma gitmiş, ben de onu *"Arkadaş sabotajcıdır, fiziki bir sorunu da yoktur Başkanım"* deyip desteklemiştim. Bu durum karşısında Başkan, kendisini kırmayarak, *"Tamam, ama erken şehit düşme"* deyip gidişini onayladı. Ve Şemdin Sakık provokasyonu ardından, o haine inat Akdeniz-Toros yoluna koyulduk. Çekdar yo-

la en coşkulu ve kahramanca konyulanlarımızdandı.

O'nun esas branşı mayıncılıktı, ama o kadar pratikçi-emekçiydi ki, elinden gelmeyen iş yoktu. Köyde çiftçilik, inşaatlarda işçilik yapmış, İskenderun demir-çelikte çalışmıştı. Yeni katılım, tecrübesiz arkadaşlar O'nun emekçi yönünü hep taktir ederlerdi. Günlük olarak bir manganın yapabileceği işlere tek başına rahatlıkla yetiyordu. Yeri geldiğinde korkusuz bir savaşçı, yeri geldiğinde sürükleyici bir komutan, yeri geldiğinde ise bir propagandacıydı. Daha Parti Merkez Okulu'ndayken her işe koşmuş, inşaat başta olmak üzere bütün işlerde çalışmıştı. Emek sarfetmeden, her gün yeni bir şeyler yapmadan kesinlikle rahat edemezdi. Boş kalmaktan nefret ederdi. Okul okumadığı halde elektrikçiliği kavramış, her türlü teknik, tamirat işlerini de ustaca beceriyordu.

Mardin, Botan ve Zap'ta kalmış, savaşmıştı. Eğitim sürecinde radikal söylemi ve tavırlarıyla dikkat çekiyordu. Bazı konularda fazla keskin bulurdum O'nu. İdeolojik mücadelede de oldukça inatçıydı. Doğru bildiğini savunmaktan ne pahasına olursa olsun geri adım atmazdı. Ve gerçekten sözüne bağlı biriydi. Söylemi kadar pratik çabası da radikal ve yoğunlu. Kısaca özü sözü bir olan ender kişiliklerdendi. O'nun bu özelliği bizde O'na karşı büyük bir saygınlık ve güven yaratmıştı. Çekdar'ı tanıdıkça, O'nun sırtımı rahatlıkla dayayabileceğim sağlam bir kaya olduğunu çok daha iyi anladım. Hani derler ya 'dağ gibi adam', işte O öyley-

di. Eğitim sürecindeyken, en çok Zap'ta yaşanan tasfiyeciliğe ateş püskürüyordu. Parti yaşamını yozlaştıranlara, en çok da çarpık sosyalleşme arayışında olanlara öfkeliydi. Yoğun eleştiriler karşısında *"Namus bekçiliğinden istifa ediyorum"* dediğimde, gelip sahada benimle yarım saat hararetli hararetli tartışmış, istifamı geri almamı ciddi ciddi önermişti. *"Ben feodal ölçü ve esaslarda bundan istifa ediyorum, yoksa parti doğrularının elbette sonuna kadar savunucusu olacağım, bundan en ufak bir şüphelen olmasın"* diyerek O'nu biraz olsun yatıştırabilmişim.

Kişiliğine damgasını vuran ruh ve en belirgin özellik, derin ve kocaman bir Kürdistan yurtseverliği idi. Ama bunun içinde büyük bir insanlık sevgisi ve yüce bir enternasyonalizm gizlenmişti. Belki O'nunla birlikte yaşamayan, O'nunla savaş cephelelerinde omuz omuza savaşmayanlar, salt görünüşe bakarak O'nu sadece Kürdistan yurtseverliği ile değerlendirebilirler. Ama böyle bir yorumlama Çekdar'a büyük haksızlık olur. O Kürdistan'ı çok seviyordu, ülkesini ve halkını yüreğine sığdıran bir adamdı. Onun için değil miydi Kürdistan özgür-

lük davasına bu kadar yürekten baş koyuşu. Ama öte yandan O, Türkiye Devrimi için de bir kış günü silahını omuzlayıp yollara düşmekte, Amanoslarda değerli canını ve kanını bu devrime katk etmekte en ufak bir tereddüt göstermedi. Türk faşizmi ile Türk halkını birbirinden ayırabilecek bilinç aydınlığına ve derin kardeşlik duygusuna *"değme enternasyonalistler"*den daha fazla sahipti. Kendi ülkesini daha çok seviyor olabilirdi, ama bu diğer ülkeleri ve halkları sevmesi önünde bir engel değildi. Ve hiçbir zaman olmadı da.

Sanıyorum yolculuğumuzun beşinci günüydü. Samandağı'nı geçmiş, Antakya'nın batısında, güneyden kuzeye yürüyorduk. Coğrafya hayli engebeli ve ormanlıktı. Çam ormanları her tarafı koyu yeşile boyamıştı. Yüksek sırtlardaki ince kar tabakası olmasa, mevsimin kış olduğunu söylemek için bin şahit isterdi. Amik ovası ve Antakya sanki ayaklarımızın altında; yallah desek bir sıçrayışta oradayız. Yüksek bir sırtta mola vermiş, güneşli ve ılıman bir havada Amik ovasını seyrediyor, Antakya'ya dürbün atıyorduk. Antakya'sın iki bin yıl önce kurduğu bu kent,

nice imparator, padişah eskitmiş, savaşlara sahne olmuş, nice komutan, gezgin görmüş, bilgin ağırlamıştır bilinmez. Ama görünen o ki, bu şehir canlılığından ve güzelliğinden hiçbir şey kaybetmemiş, ilk kurulurkenki albenisiyle Amik ovasının ortasına adeta bir kültür mozaïği gibi yayılmıştı. Gece rengarenk yanıp sönen ışıkları ayrı bir güzellik katıyordu seyrettiğimiz manzaraya. Gündüz ise Asi nehrinin yılan gibi kıvrılarak ortadan ikiye bölündüğü bu tarihi ve güzel şehir, baktıkça bize heyecan veriyordu. Biz uzaktan uzağa onu süzüyor, sıcaklığını içimizde duyuyorduk. O ise bizden habersizdi. Her şeyimizle ona gelmiş, Kürt diyarlarından sevgi selam getirmiştik. Acaba bize kucağını açar mıydı? Alanda faşistlerin özel bir etkinlik çabası içinde olduğunu, Türk ordu birliklerinin yoğunluğunu az çok biliyorduk. Bu durum mücadeleye azim ve isteğimizi körüklerken, duyarlı ve daha politik olmamızı da şart kılıyordu. Karışık duygular içinde Antakya'nın tarihiliğinden, Amik'in zenginliğinden, Asi'nin hırçınlığından, ormanların yeşilliğinden konuşurken, ilgi çekiciliğinin de verdiği dürtüyle gözlerim Çekdar'a

takıldı. Ona “Söyle bakalım, buralar mı güzel, yoksa Mardin mi?” dedim. Bana sert bir bakış fırlattı, sonra biraz durgunlaştı, düşündü, uzamış kır sakalını sıvazladı, bıyığının altından olgun olgun gülümseyerek konuştu: “Oho bunu bana sormana gerek bile yok, tabii ki Mardin güzel.” Belki Antakya’nın güzellikleri daha fazlaydı. Ama bir tercih yapmak söz konusu olacaksa eğer, Çekdar’a göre Mardin her yerden güzeldi. O’nun güzellik anlayışında yurtseverlik önemli bir kriterdi. Belki yüzeysel olarak bakıldığında bu mahalli bir duygu veya yaklaşım gibi gelebilir bazılarına, fakat ben tersini düşünüyorum. Her insan için doğup büyüdüğü yerin duygu dünyasında özel bir yeri olduğuna inanıyorum. Çekdar’ın Mardin sevgisi de bu bağlamda bir olaydır. Ve ben O’nda yurtseverlik ile estetiğin birlikteliğini gördüm. Ama ardından ekledi: “*Ancak buranın da hakkını yememek gerekir; bayağı güzel bir yer.*” Anlayışının salt yurtseverlikle sınırlı olmadığını böylece vurgulamış oluyordu.

En yaşlımızdı; ben kırkımı geçmiştim, O ise kırk beşine merdiven dayamıştı. Altı çocuk babasıydı. O nedenle kendisine hep “ihtiyar” derdim. Ama Çekdar bu sıfatı hiçbir zaman benimsemiş, kabul de etmedi. O’na göre önemli olan ruhtu. İnsanın ruhu, duygu ve düşüncesi genç olduktan sonra fiziğin yaşlanması önemli değildi ve ihtiyarlama da sayılmazdı. Yürüyüşte, çantası en ağır arkadaş olmasına rağmen hiçbir gün geride kalmadı. Hatta yürüyemeyen, grubu koparan genç arkadaşlarla alay ederdi. Onlarla kendisini kıyasladığında, şu özdeyişe ulaşmıştı: “*Genç ihtiyarlarla ihtiyar gençler.*” Kendisini ihtiyar görünümlü genç, onları da genç görünümlü ihtiyar sayıyordu.

Aklı fikri savaşta, eylemdeydi. Amanoslara vardığımızda, İskenderun kırsalından girip Osmanîye arkasından çıktık. Ama alandaki arkadaşları bulamadık. Bu süre uzadıkça, bizdeki huysuzluk da artıyordu. Sıkıntılı günler geçiriyorduk. Düşman kanalımdan sürekli arkadaşlara çağrı yaptığımızdan düşman da daha alana ayak basar basmaz bizi fark etmişti. Yeni bir grup gelmiş, irtibatsız olarak alanda dönüp dolaşıyor. Düşman bizi iyi bir av olarak değerlendirip hemen operasyona başladı. Yüksekler karla kaplı, kayınlar, meşeler yaprağını dökmüş, kayınların arasında yürüyoruz. Kayınların arasında yürümek Nazım Hikmet’in türküleştirilen ünlü şiirini anımsatıyor insana; “*Karlı kayın ormanında yürüyorum geceleri...*” Ama biz sadece geceleri değil gündüzleri de yürüyoruz. Yalnız burada kayına yerel üslupla “*zorkum*” diyorlar. Meşhur faşistlerin Zorkum yaylası da ismini bu ağaçtan almış. Acil olarak erzağa ihtiyacımız var. Alanda son durum nedir bilmediğimizden, oraya buraya rasgele girip çıkmak istemiyoruz. Çünkü Dört Yol yakınlarında bir köye uğramış, dönüştü düşman pususu ile karşılaşmıştık. Şansımız var ki, kayıp vermeden bu pusuyu yoğun çatışma ile atlattık. Tekrardan benzer durumlara düşmek istemiyoruz. O nedenle bir yaylaya girmeyi uygun bulduk.

Amanoslarda esas olarak tatil, kısmen de bahçe yaylacılığı yapılıyor. Köy, nahiye büyüklüğünde yaylalar var; bunlar yazın dolu, kışın ise boş. Gece boyu arkadaşlar evleri dolaşılar ve buldukları erzakları alıp getirdiler. Herkes erzak teminini esas alırken, Çekdar heval sırtında bir çuval ile gecenin yarısında çıkageldi. Gelir gelmez de hemen yanına sokulup, “*Ben çok değerli bir malzeme buldum*” dedi. Bak-

tım ki bir çuval ziraat gübresi. Bu çok iyiydi. Alanda patlayıcımız yoktu, gelirken de yüklerimiz ağır, yolumuz uzak olduğu için getirememiştik. Böylece bu sorunumuz da şu veya bu oranda, basit bir biçimde de olsa çözülmüş oluyordu. Gübreler mayın olacak, düşmanı havaya uçuracaktı. Çekdar hemen gübreyi plastik bidonlara doldurarak sakladı. Herkes erzağı, açlığı düşünür, çözüm bulmaya çalışırken, O mayını, eylemi düşünmüştü. Kürdistan’a sevdalıydı. Türk halkını da se-verdi. Düşmana karşı ise akli fikri hep vurma kırma, yakma yı-kma ve patlatıp uçurmadaydı. Duygu ve düşüncesi bunlarla dolup taşıyordu. Bu ruh O’nu sürekli bir eylem arayışına sürüklüyor, adeta mıknaş gibi çekiyordu. PKK’nin savaşçı ruhu bu insanda kesin ifade bulmuştu.

Çoğumuz, hatta hepimiz bilmediğimiz, tanımadığımız farklı bir diyara gelmiştik. Kendimize *Türkiye Devrimcisi, Türkiye Gerillası* diyor, daha doğrusu öyle olmaya çalışıyorduk. Söylemde *Birleşik Kuvvet, Türkiye Gerillası* demek kolaydı, ama onun duygusuna, psikolojisine ulaşmak gerçekten çok zordu. Buna alanın bizim için yeni olmasının getirdiği bazı özgün zorluklar da eklenince tamamen zorlu bir sürece girdiğimiz çok daha iyi anlaşılır. Böylesi süreçlerden yıkılmadan, başı dik olarak, yüz akıyla çıkmak ancak iki şeyle mümkündür. Birincisi yüksek fedakarlık, ikincisi kahramanlık. Zaten bunun kendini dayattığı durumda da insan ya zorluklar içinde pişer, örs-te dövülür, çelikleşir, yıkılmaz bir gerilla olup çıkar, ya da inçsızlaşır, iradesini yitirir ve nedamet duygusu ile belki de sonu alacakça bir ihanetle noktalanacak bir kaçışın sahibi olur. İçimizden birinciler de çıktı, ikinciler de. İkincilere örnek “*Anadolu’dan Görünüm*” programlarında çok

gösterildi. Bunlar itirafçı koğuşlarını doldurdular. Çoğu ise hızını alamayıp kontra çetelerinde tetikçilik yaptı. Ama birincilerin çoğu kefensiz yatıyor toprağın altında, çoğunun mezarı bile yok. Düşman kimisini mezarında bile rahat bırakmadı, Antalya'daki gibi cesetleri mezardan çıkarılıp ortalığa atıldı. Ama unuttukları bir nokta var ki, şehitlerin ve kahramanların cesetlerine saldırmak, onların kahramanlıklarına ve büyüklüklerine toz bile konduramaz. Çekdar birincilere örnek en öndeki yoldaşı. O bütün görevlere bu ruhla, kahramanlık ve fedakarlıkla koştu.

Savaşa ölmek için değil, özgür yaşamı yaratmak için tutuşmuştuk. Ölüm için değil, yaşam için savaşıyorduk. Biliyorduk ki, yaşam uğruna savaşırken ölmek, ölüm değil, tam tersine ölümsüzlüktür. Buna rağmen düşmanın vahşet derecesindeki uygulamalarına tanık oldukça şunu ilke haline getirmiştik: 'Her ne şart ve koşul altında olursa olsun düşmanın eline sağ ve yaralı geçmeyeceğiz.' Savaştır, aslında insan savaşta düşmanın eline esir de düşebilir. Fakat karşımızda TC olunca, yaralı ele geçmeyi literatürümüzden çıkarmıştık. Ölü ele geçmek veya geçmemek biraz da irade dışıdır. İnsan böyle ele geçebilir de, geçmeyebilir de. Çekdar heval bu ilkeyi de biraz daha ileriye götürdü. Şöyle diyordu: "*Yok arkadaş, bu faşistlerin eline ne diri, ne de ölü, hiç geçmeyeceksin!*" Felsefesi buydu. Belki bir tesadüftür, ama Çekdar gerçekten de öyle yaptı. Şehit düşmesine şehit düştü ama, düşmanın eline geçmedi. Tam da felsefesine uygun bir şekilde "*öldü.*"

Yeni dönem düzenlemesini yaptıktan sonra Çekdar'ın ilk işi, depoladığı gübreleri yerinden çıkarıp hemen mayın yapmak oldu. Gübreden nasıl mayın yapı-

lır? Pratik olarak bunu bir eğitime dönüştürdü. Mayınları beş kiloluk ayçiçek mataralarına yerleştirip döşenmeye hazır hale getirdi. Kendisine takılmadan edemedim. "*Yahu Çekdar heval, bunun altı üstü zibil, düşmana neder ki?*" dedim. O her zamanki sıcaklığı ve sevecenliği ile babacanca gülümseyerek, "*Yakında görürsün zibil midir, yoksa 'mal-xerap' mıdır?*" demişti.

Bir kış günü, Sabri denen unsurun kaçıp düşmana teslim olması ve noktamızı bastırmasının üzerinden iki gün geçmişti. Operasyon devam ediyordu. Alan değiştirmeye karar verdik. Yüklerimiz ağır mı ağır; tabii ki en ağır yük Çekdar'ın çantası. Vakitlerden öğlen oldu olacak. Hava güneşli, ama öyle şiddetli bir fırtına esiyor ki, ormanın uğultusu ile motor sesini birbirinden ayırt edemiyor insan. Çam ağaçları devrildi devrilecek. Alan değiştirmeden bir mayınımızı döşemek geçiyor içimden, ama Sabri unsuru mayın konusunda düşmanı bilgilendirdiğinden, mayınımız boşa gider diye tereddüt ediyorum. Düşüncemi Çekdar'a açtığımda, "*Ben öyle döşerim ki, ferishtahları gelse bulamaz*" dedi. Sonuçta döşemeye karar verdik. Kararı Çekdar'a bildirdiğimde gözlerinin parladığını, yüzüne büyük bir sevincin olduğunu farkettim. Keseri kapıldığı gibi bir grup arkadaşla yola indi, yarım saat içinde iş tamamı. Bulke-Çat yoluna mayını döşediği gibi döndü. Artık gidebilirdik.

Yoldaşlarına çok bağlıydı. Safarımızda yer yer tanık olduğumuz aşınma ve yozlaşma durumları karşısında, O'nun yoldaşları için kendini tehlikeye atan fedakar tavırlarını gördükçe O'na hayran kalmadan edemedik. Amanos'un meşhur kar tepesini aşmaya çalışıyoruz. Her tarafı kalın bir sis kaplamış. Karlar kuzey yamacında donup buza kes-

miş. Yön çıkarmada hayli zorlanıyor, kaygan zeminde sürekli düşüp aşağılara uçuyoruz. Odukça tehlikeli. Gidiş yönümüzü artık benim saatimdeki pusula ile tespit etmeye çalışıyoruz. Buz zeminde saatlerdir baş yukarı çıkıyoruz. Sırtta doğru arazi biraz dikleşti; yürümek için biraz da buz patencisi olmak gerekiyor. Ben biraz önde hem araziye bakıyor, hem yön tespitine çalışıyor, hem de ilerliyordum. Dünya ayağımın altından sanki sertçe çekildi, kaymamla suratımın buz zemine çarpması bir oldu. Silahım bir tarafa, ben bir tarafa, irade dışı aşağıya inmeye başladık. Ben başımı çarpmanın şokundan henüz kurtulmuştum ki, baktım ayaklarımın dibinde kendini bana takoz yapan biri var. O Çekdar'dan başkası değildi; benim tehlikeli kaydığımı görünce hemen kendini önüme atmış, beni frenlemişti. Sonradan beraberce ağaçları tutarak kendimizi kurtardık. O'nun da yüzü ve kolu yaralandı. Ancak arkadaşların keser ile açtığı izlere basarak kar tepesini aşabilmiştik.

Baharın gelmesini, yaprakların açmasını ipe çekiyorduk. Bizim için esas süreç o zaman başlayacaktı. Mart-nisan ayları çok hassas aylar. Düşman yüklendikçe yükleniyor, bizim için dezavantajlı saydığı bu aylarda sonuç almak istiyordu. Normalinde nisan ayının ortaları ormanların yeşerdiği günlerdir. Biz patlamaya yüz tutan tomurcukların açmasını beklerken, yağmur, özellikle kar yağdıkça yağmaya başladı. Her sabah kalktığımızda coğrafyayı yeniden keşfediyorduk. Hava durumunu her gün radyodan dinliyor, doğadan takip ediyorduk. Birden kar yağışı şiddetlendi. Ocakta, şubatta kar tutmayan yerler bile beyazlandı. Şiyar arkadaşlara "*Bu ne iştir?*" diye sordüğümde, "*Vallahi ben de bilmiyorum. Herhalde bizim ihtiyar*

nöbetteyken yukarıdaki ile kavga ediyor, ondan her nöbete gidişinde kar yağışı şiddetleniyor” dedi. Tabii bu bir şakaydı. Ama bu şiddetli kar yağışı hayra alamet değildi. Nitekim çok geçmeden Osmaniye arkasındaki birliğimizin çatışmaya girip kayıp verdiğini öğrendik. Buna en çok içerlenen ve o arkadaşların intikamı için en çok çabalayan gene Çekdar oldu. O’nu mayınlama yapması için bir grup arkadaşla Topaktaş yaylasına doğru gönderdik. Görevini büyük bir titizlikle yapıp dönerken, daha önce döşediği mayın operasyon güçlerinde patladı. Düşmanın bir aracı uçuruma yuvarlanırken, içindeki askerlerden ölen ölmüş, kalanlar da yaralanmıştı. Tabii O sadece böylesi tek tük eylemlerle tatmin olacak, tesselli bulacak biri değildi. Bir grup oluşturmamızı ve sürekli bu tür eylemler için görevlendirmemizi istiyordu. Uygundu ve biz bunun için baharı bekliyorduk. Çok daha büyük eylem tasarıları vardı. Onları burada yazmayacağım; fakat onları hatırladıkça, bu iş üzerinde ne denli yoğunlaştığını ve kendini hazırladığını daha iyi anlıyorum.

Yeni bir grup bekliyorduk. Nisan ayı sonlarıydı, alana ulaşmış olmaları gerekiyordu. Düşmanın hareketliliği ve muhabereden anladığımız kadarıyla gelen grup bizi geçerek Dört Yol kırsalına ulaşmış bulunuyordu. Şimdi en acil iş o grup ile buluşmaktı. Yeni perspektifler ışığında yılın sahaya ilişkin düzenleme ve planlamasını yapacaktık. Çekdar hevalle düşmanın operasyonlarını darbelemek ve dikkatini değişik alanlara çekmek için yeni bir görev vererek ayrıldık. O bir grupla Değirmendere alanında kalıp buradan temin ettiği gübre ile çok sayıda mayın yapacak ve onları belirlenen yerlere dölşeyecekti. Buluşma için tarih ve nokta belirledik. En son küçük bir içtima

yaparak birbirimize başarı dileedik. Bunun Çekdar ile son vedalaşmamız olduğunu nereden bilebilirdik!

Yeni grup ile buluşmak bize güç ve moral vermişti. Daha grupla buluştuğumuzun ilk günü Çekdar’ın Topaktaş’a döşediği mayın bir askeri araçta patladı. Bu moralimizi daha da yükseltti. Toplantılarımızı yapıp Engizek, Binboğa gruplarını yola çıkardık. Geriye Amanos için bir takım kalmıştık. Oluşturduğumuz yönetiminde Çekdar heval de yer alıyordu. Randevu günü gelip çatı. Sabırsızlıkla buluşmayı beklerken, alanda belli bir rol biçtiğimiz bu arkadaşın şehadet haberini aldık. Beklemediğimiz bir olaydı, sarstı bizi. Patlayıcılarda ilk hata her zaman son hata olmuştur. Çekdar biraz da kendine aşırı güven ve aceleciliğin kurbanı oldu. En verimli çağında erkenden aramızdan ayrılarak bizi ödememiz imkansız olan bir borcun altına soktu.

Gübreyi eritirken, mayın dölşeyeceği yerleri de bir bir kafasında tasarlamıştı. Çok inatçıydı, bir şeyi kafasına koydu mu mutlaka yapardı. Değirmendere Kalesi sürekli aklıdaydı. Oraya düşman her gelişinde gözetlemeci ve güvenlik kuvveti çıkarıyordu. Kale, Değirmendere yaylasına en hakim yerdı. Zaten öyle olduğu için eski çağda oraya bir kale inşa etmişlerdi. Bu nedenle tarihi bir eserdi de burası. Çekdar ilk mayını bu kaleye dölşemeyi önüne koyuyor. Fikir çok isabetli aslında. Tarih 27 Nisan ’98. Cam bir kavanoza tıkabasa patlayıcı doldurduktan sonra bir arkadaş ile kaleye tırmanıyor. Hassas bir anahtar yapma düşüncesinde. Bunun için kapaklı küçük cep aynasını seçmiş. Arkadaşlarına “cep aynası kabından anahtar yapacağım. Hassas olmalı ki bir dokunuşta patlasın” diyor. Yandaki arkadaşların itirazları,

‘kaza yaparsın, aman yapma’ demeleri O’nu kararından döndürmüyor. Keser ile kalenin en stratejik yerinde büyük bir kavanozun gireceği derinlik ve genişlikte bir çukur kazıyor. Kavanozu yerleştiriyor, çıkarıyor, çukurun içini son defa rölüşleyip düzeltiyor, tekrar koyuyor. Mahmut arkadaşına, “*Şu toprakları al biraz öteye at*” diyor. Mahmut toprakları yağmurluğuna doldurup oradan uzaklaşıyor. Ve sıra en hassas işleme geliyor, yani anahtarı bağlamaya. O’na sıradan bir iş gibi geliyor bu, çok soğukkanlı ve sakin. Pil bataryasının bir ucunu mayın fünüyesine bağlıyor. Fününin diğer ucu anahtar ile birleştiriliyor. En son pil bataryasının diğer ucu anahtara bağlanıyor. Ve mayın patlamaya hazır hale geliyor. Bir iki milimlik bir esneme bile anahtarın iki yakasını temasa geçirebilir.

Çekdar kendi sonunun yaklaşacağını, buna dakikalar değil, artık saniyeler kaldığını şüphesiz bilmiyordu. Hele kendi yaptığı bir mayınla kendisini yok edebileceğini hiç düşünmemişti. Anahtarı toprağın altına yerleştirip üzerini kamufle etmeye çalışmasıyla, Değirmendere Kalesi’nde büyük bir patlama duyuluyor. Ardından kaleden bir toz bulutu yükseliyor. Şoka uğrayan Mahmut panik içinde mayın yerine geldiğinde, biraz önce kendisine emir veren komutanının ortada olmadığını görüyor. Onun yerine sadece küçük bir yelek parçası bulabiliyor. Hıçkırıyor, gözlerinden yaşlar boşalıyor, ne yapacağını şaşıyor.

Evet, Çekdar’ın bedeni atomlara bölünüp Değirmendere semalarından toprağa saçılmıştı. Ruhu bir devrim kartalı olup Akdeniz’e doğru uçmuştu. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

**Mücadele arkadaşları
adına Ferhan
12 Kasım 1998**

Ramazan BARIYANIK

Sadakat ve fedakarlığın temsilcisiydi

Mervan yoldaş, Siirt'in Pervari ilçesine bağlı Erkent köyünde dünyaya gözlerini açar. Köy Herekol eteklerindedir. Suyu, havası, coğrafyası gibi insanları da asi ve yüreklidir. Kimi zaman hırçın, kimi zaman dingindir...

Yedi yaşına kadar ülkede kalır Mervan yoldaş. Mücadelenin politikleşme yıllarıdır. Bu yaşında devrime, mücadeleye fazla anlam veremez. Dahası uzaktan rüzgara takılıp giden birkaç ezgi duyulur mücadeleye dair. Ancak eski isyanlara dair yaşlıların anlatımlarına bolca tanık olur. Onları dinler, anlam veremese de belleğinde, yüreğinde yer edinir. Sonbaharda toprağa atılıp, kış aylarını sessiz ve derinden yaşam gücünü toplayarak geçiren, baharda filizlenerek tarlaları yemyeşil bir örtüyle kaplayan tohumlar gibi bu isyan hikayeleri de O'nun yüreğinde, belleğinde mayalanmaya durur. 12 Eylül cuntasına tanık olur. Oligarşinin insanlık dışı zulmünün yalnızca isyan hikayelerinde olmadığını görür. Ama sadece öfkelenir, o kadar. Ötesi, babası ataları gibi ağıt yakmadır ki, o küçük yaşında bu da söz konusu değildir; dünyasına sığmayan kocaman bir anlamsızlık dışındadır...

Feodal bir ailedendir. Maddi imkansızlıklar yüzünden, yedi yaşına geldiğinde doğup büyüdüğü köyü ailesiyle birlikte terk etmek zorunda kalır Mervan yoldaş. 15 Ağustos'ta yakılan isyan ateşinden bir yıl sonra göç yollarındadır. Geçim derdi onları Çukurova'ya atmıştır. Gurbet ellerde yeni bir yaşam arayışısındır artık.

Mervan yoldaş sadece ilkokulu okuyabilir. Çalışarak ailenin bütçesine katkıda bulunmak için okulu bırakır. Ailenin, çevrenin etkisiyle feodal değer yargılarıyla yetişir. Bu özelliklerle kişiliği şekillenir. Yedi yaşından itibaren Adana gibi sosyal özellikleri olan bir metropol ortamında kaldığı için büyük zorluklar yaşar.

Erkent köyü ilk gerilla gruplarıyla 1982 yılında tanışır. Ve o günden sonra da bir daha partiyle bağları kopmaz; ta

✪ Adı, soyadı: **Ramazan BARIYANIK**

Kod adı: **Mervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Erkent köyü Pervari, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Amed**
şehadet tarihi ve yeri: **1998 Serik Antalya**

ki, ordu güçleri tarafından yakılana kadar. Mervan yoldaş bu süreçte daha küçük yaşlarda gerilla ile tanışır. Çevresi yurtseverdir. Zindanda tanıdıkları vardır. Bu etkiler onda mücadeleye karşı bir sempeti, çocukça bir ilgi geliştirse de, bu yıllarda çalışıp para kazanma derdindedir. O'nu daha çok yaşamın bu yönü ilgilendirir.

Mervan yoldaşın bu ilgili ama mesafeli duruşu 1990'lara kadar devam eder. Bu yıllarda mücadele kitlesel bir boyut kazanır. Serhildanlar gelişir. Oligarşinin bunlara karşı tutumu gaddardır. O bunları gördükçe mücadeleye karşı duruşunu gözden geçirme, en azından bunun bir muhasebesini yapma arayışına girer. Sonuçta kararsızlığını belli ölçüde aşarak, partiye daha fazla yaklaşıyor. Bir yandan bu çalışmaları yürütür, bir yandan da mücadeleye daha profesyonel bir düzeyde katılma iradesine ulaşmaya çalışır. Bu kolay olmaz. Netleşene kadar kendi içinde yoğun bir çatışmayı yürütür.

1992 yılında kesin kararını verir ve bu kararını arkadaşlara da iletir. Önerisi uygun bulununca Amed eya-

letinde gerillaya aktif olarak katılır. Mervan yoldaş Amed'te bir süre siyasi ve askeri eğitim görür. Yapılan planlamayla hareketli birliğe dahil olarak pratiğe çıkar. Emekçi bir insan olması, atak ve canlılığı arkadaşlarının dikkatini çeker. İlk eylemde saldırı grubunda yer alarak karakolun içine kadar gider. Bu cesareti ve ataklığı takdir toplar. Fedakarlığı ve cesaretiyle kısa sürede gerillada sivrilip sevilen bir arkadaş olur.

Bir süre sonra yapılan yeni planlamaya göre Dersim güçlerine dahil olur ve oraya gider. Dersim'de askeri konulara ilişkin yetenekleri oldukça gelişir. Siyasal alanda yaşadığı yetersizliği belli oranda aşmaya çalışır. İlişkilerinde tutarlı, mütevazı bir arkadaşır. Dersim eyaletinde bir süre kaldıktan sonra Güneybatı eyaletine gönderilir.

1997 yılına kadar Güneybatı'da kaldıktan sonra, Akdeniz'e açılım planlaması çerçevesinde, deney ve tecrübesi de göz önüne alınarak bu eyalete gönderilir. O başından beri partinin emirlerini harfiyen uygulamayı esas alır. Parti nereye git derse hiç tereddütsüz gider, hem de büyük bir coşkuyla. Akdeniz eyaletinde keşif ve altyapı oluşturma çalışmalarını kış boyunca yürütürler. Ama kaçan bir unsurun ihaneti sonucu bütün noktaları deşifre olmuştur. Hemen ardından da Türk ordu güçleri Serik dağlarında büyük bir operasyon başlatır. Dört koldan ilerleyen operasyona karşı çatışma kaçınılmaz olur. Mervan yoldaş gün boyu çatıştıktan sonra akşama doğru üç arkadaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

Mervan yoldaşın şehadeti Kürt ve Türk halkları arasında gelişecek onurlu bir barışın mayası, Kürt halkından Türk halkına uzatılan barış eli, kardeşlik köprüsü olacaktır. Ortak vatanda özgür birlik idealine ulaşmak, O'na ve O'nun şahsında tüm devrim şehitlerinin anısına verilmesi gereken en doğru cevap olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Ercan KAVAK

Garzan'da güneş bir başka doğar

Mezopotamya'nın verimli bir parçasıdır Garzan. Yeşilin bin bir tonu, çiçeğin türlü çeşidi ve daha nice güzellikle-riyle göz dolduran vadileri, dağ-ları, yamaçları yüreklerde birer sevda pınarıdır. Yurtsever halkı ve mücadeleciliğiyle de etkili-dir. Haini de vardır, kahramanı da. Zaten mücadeleyi mücadele yapan, kavgaların büyüklüğü ve çetinliğidir. Sevdası bir başkadır bu ülkenin, yıllarca çekilen acı-ların izleri bir bir belirir yüzler-de. Ama yufka yüreklidir güzel insanları, ne kadar sert görünse-ler de bu mizaçlarının altında al-tın gibi bir kalp ve sevgi dolu bir gönül yatar.

Ve Mezopotamya'da bütün halklar gibi en yiğitlerini verir özgürlük kavgasına; en iyiler, en yürekli ve hızlılar en önce gidenlerdi. En önde gidenler bütün acıları sırtlayanlardı. Garzan'da güneş bir başka doğar. Özgürlük böyle avuçlanır, şehitlerin avuçlarında en berrak içilen su olur. Yarına taşınan sevda umudu olur. Yani yarına ait ne varsa o olur. Garzan'da sevda bir başka olur.

Ercan arkadaş, Garzan'ın şir-in yöresi Batman'da dünyaya gelir. 1970'li yılların fırtınalı havasında gözlerini açar dünya-ya. Dünya da O'nun yeşil göz-leriyle böyle tanışır. Kalabalık denebilecek bir ailenin çocuğudur. Zamanla on kardeş olacak-lardır. O orta sınırdadır. Aile-de altıncı sıradadır. Büyüklerle küçükleri bağlayan köprüdür. İki kuşağı kendinde birleştirir. Babası işçidir, annesi ev kadını. Ailenin maddi bir sıkıntısı yok-

★ Adı, soyadı: **Ercan KAVAK**

Kod adı: **brahim**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman**

1970

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Osmaniye

tur. Fazla bir ekonomik zorluk çekmeden büyür. Yetiştigi rahat koşullar; geleceğe güvenle bak-masına ve kişiliğindeki özgür karar verme yetisine etkide bu-lunacaktır.

İlkokulu Batman'da okur. Bü-yük ağabeyi anılarını tararken şöyle bir ize rastlar Ercan hak-kında:

"Karlı bir günde yine evden çıkmış, okuduğu Ziya Gökalp il-kokuluna doğru yol alırken; geç kaldığından dolayı bir bahçenin avlusunda oturup kalmış. Ardın-dan ben çıktım evden, bir de baktım ki Ercan avluda iki bük-lüm oturmuş. 'Ne yapıyorsun, niye buradasın' dedim, cevap vermedi. Alıp kucaklayarak oku-duğu okula götürdüm. Öğret-menleri, arkadaşları başına top-landı, durumu öğrenmeye

çalıştılar, kısaca izah ettim. Kendisi hala tek kelime etme-mişti. Yarı donmuş halde biraz kendine gelince sadece şu keli-me çıktı ağzından: Üşüdüm..."

İnatçı, kendi içinde tutarlı, yaptığı hatayı asla af etmeyen ve bunun cezalandırılmasını da biz-zat kendisi yapan sebatlı bir yü-rek çıkıyor karşımıza. İlkokul yılları yine başarılarla dolu. Paylaşımı seviyor, arkadaşlarını seviyor. Ve bu yaşlarda öğreni-yor ki, en değerli olan önce ar-kadaşını düşünmektir.

Bu yıllara ait birkaç not daha: '70'li yılların sonudur. Aile dev-rimciliğe ilgi duyuyor. En büyük ağabey başta olmak üzere birço-ğu devrimci faaliyetlerde bulu-nuyor. Ve diğer bir ağabeyinin anlatımı:

"Elinden tutar, gittiğimiz der-neklere götürürdük. Olgun, ses-siz tavrını hep korurdu. Biri ta-kıldı mı sempatiyle gülümserdi. Dinlerdi, sorar anlamaya çalı-şırdı. Ama fazla konuşmayı sev-mezdi. Gerektiğinde bir iki söz-cük eder susardı. Yine ilk Apocularla bu yıllarda tanıştı. Başta Mazlum DOĞAN yoldaş olmak üzere birçok Apocu'yu bu gidiş gelişlerde tanıdı. Hepsi de O'nu severdi."

Apoculuğu böyle tanıdı Ercan heval. Önce büyük ağabeyinden, sonra onun arkadaşlarından. Hep ilgi duydu, onlara karşı giz-li bir yakınlık duydu. Duyguları-nı fazla yansıtmıyordu. Ama on-ların yanından ayrılmama isteği bunu işaret ediyordu.

Yaşam O'nu, O yaşamı seve-rek büyüyordu.

Okul yaşamında hep ilk olan-lardandır. Ne var ki, ülkenin se-

malarına kara bir bulut gibi çöken 12 Eylül cuntası, Ercan hevalin ağabeyini de vurur. Uzun süredir Apocularla birlikte çalışan, kendisi de bir Apocu olan ağabeyi, eylül kıyametinde içeriye alınır. 12 Eylül'de içerde olmak kendi insanlığından soyundurma mücadelesine karşı direnmek anlamındadır. Dışarıda da aynı baskı ve onursuzluk dayatmaları sür-git devam etmektedir. İçeriye düşen ağabeyinin yanı sıra aile de yoğun baskılara uğrar. Ercan bundan sonra hapisane yılları ve acılarıyla da tanışacaktır. Bunlar yaşamında hep kalın çizgileriyle hatırlanacak anılardır. Olgunlaşma yıllarıdır. Acıyı öğrenme, sebatla katlanma yıllardır. Her şeye rağmen bu onurlu devrimcilik kavgasında asla geriye adım atılması bilincini bu yıllarda elde eder. Bilinç tohumları acı da olsa büyük bir yüreğin yetişmesini sağlar. İçinde hep bir hüznün, bir anlatmamışlık vardır. Fazla konuşmaz, ama acı bir gülümseme

yayıldı mı yüzüne, anlarsınız ki içte bir sızı vardır.

Cezaevi yıllarını ve yollarını aşındırma, O'na birçok şey öğretir. Birçok kitle eylemine, açlık grevine katılır. Siyasal bilincine cesurluğu ve atılganlığı da eklenir. Korkusuzdur, ama hep de temkinli ve dikkatlidir. Özellikle Diyarbakır Zindanı'nda yaşadığı etkilenmeler ve ilk Apocularla sohbetleri O'nda derin izler bırakır. Tabii bunlar sonraki okul yıllarına ve faaliyetlerine de yansır.

Ortaokul ve lise yılları artık mücadelede amatörlüğü aşma, giderek daha olgun ve aktif katılmaya hazırlık safhasıdır.

Üniversiteye girme yıllarında ikinci bir ağabeyi de cezaevine girer. Cezaevi yolculukları iyice yoğunlaşır. Kendisinin de 1988'de Eskişehir Üniversitesi Maliye Bölümü'nü kazanmasıyla üniversite yılları başlar. Bu yıllarda Ceyhan ve Eskişehir Cezaevleri'nde yatan ağabeylerine ziyaretlerini sıklaştı-

rır. Giderek üniversite içinde de aktif örgütlenme çalışmaları içerisine girer.

Sağlam ve dikkatli çalışmasına rağmen, Ankara'da bir arkadaşının ihmali üzerine, gittiği randevuda yakalanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne konur. Daha sonra ceza alıp Haymana Cezaevi'ne sevk edilir. Merkez Kapalı'da kaldığı süre içinde hiçbir sorumluluktan kaçmayıp, birçok çalışmada sorumlu düzeyde faaliyet yürütür. Haymana'da ise kimse olmadığından dolayı tek başına kalır. Özellikle bu yıllarda eğitimini derinleştirir. Teorik-siyasi olarak kendini yetkinleştirir.

Ve 1991 yılında cezaevinden çıkar. Kısa bir süre Batman'a gidip aile fertlerini ve çevreyi gördükten sonra Nazilli'de yatan abisini ziyarete gidip artık özgürlüğe yol almak istediğini belirtir. Abisinin kısa cevabı şöyledir: *"Tutarlı ol ve militanca yürü, bu işe girdin sonuna kadar sorumluluk düzeyini yüksek tutarak yürü."*

Ercan artık yolcudur. Özgürlüğün, Kürt sevdasının çoğaldığı dağlara yolculuk vardır.

O İbrahim yoldaştır artık...

Botan üzeri saflara katıldıktan sonra Güney'e geçer. Buradan da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. İbrahim heval Güneş Akademisi'ne yol alan bir öğrencidir artık. Bilinci ve cesareti öz kaynağından içecektir. Yedi-sekiz ayını Güneş Akademisi'nde dolduran İbrahim heval, bu sahada gerçekleşen Zindan Direniş Konferansı'na da katıldıktan sonra oldukça güçlenmiş ve bilinçlenmiş bir halde yüzünü tekrar ülkeye döner. Önderliğini izleyip doğru sonuçlar çıkarma temelinde yoğunlaşan İbrahim yoldaş, bir grup arkadaşla genç bir komutan olarak Botan'a gönderilir. İlk pratik deneyimini böyle yaşar.

Ülkeye gelene kadar birçok badire atlatırlar. Nihayet özgür dağlardadır artık. Aldığı güç ve enerjiyle çalışmalara yüklenir. Her zaman en zorunu tercih eder, en fedakarlık isteyen işe yönelir. Başarılı pratiklerinden dolayı kısa bir süre sonra Kurtalan'a sorumlu olarak atanır. Buradaki faaliyetleri sırasında bir pusuya düşer ve pusuda parmaklarından yaralanır. Kurtalan'dan sonra Cizre'de cephe sorumluluğuna getirilir. Burada ilişkiler hem bozuk hem de dağınıktır. Hemen el atıp toparlar. Bu arada Silopi'de bir ajanın bizzat cezalandırılmasını kendisi gerçekleştirir.

1992-93 sürecini kapsayan bu dönemin ardından 1995 nisanında dönmüş olduğu Botan eyaletinin Cudi sırtlarında beş-altı kişilik bir grup arkadaşla Mardin eyaletine müdahale olarak gönderilir.

1993'ten V. Kongre'ye kadar eyalet yönetimindeki görevini başarıyla sürdürür. Büyük bir özveriyle kendini kongre sürecine dahil eden İbrahim heval, aldığı güç ve yeni perspektiflerle yeniden ülke sahasına geçer. Tekrar Mardin'e eyalet yönetiminde yer almak üzere gönderilir. Ardından da 1996 sonlarına doğru yeni bir karar ve düzenlemeyle bu kez Gap eyaletine geçer. Eyalet yönetiminde görevlendirilmiştir. Bu alanda yürüttüğü pratik sonrasında tekrar Mardin üzeri Botan ve oradan da '97 başlarında Akademi'ye geçer.

Akademi'ye bu geliş biraz daha farklı bir durumda olmuştur. 1997 güz aylarına tekabül eden bu geliş parti tarihinde de önemli ve tarihi bir dönemece işaret eden gelişmelerle doludur. Uzun yıllardır mücadele saflarında lanetli bir rol oynayan Şemo (Şemdin Sakık) en son görevlendirildiği Amanoslara da batırıp geri

dönmüştür. Bir kurtarıcı gibi işe girmek için adım atmış, fakat özünde kendini bile kurtarmak bir yana, yaşadığı inançsızlığı ihanetle pekiştireceği günlerin arifesini yaşamaktadır.

İbrahim heval bu devrede de hem tarihi süreci iyi takip eden, hem de çıkardığı derslerle kendine yüklenen bir pozisyonadadır. Sürdürülen çalışmalar sonucu bir grup arkadaşla birlikte Amanoslara eyalet yönetimi düzeyinde gönderilmek üzere hazırlanır. Önderliğin başarı dileklerini aldıktan sonra, büyük bir azim ve heyecanla bu kez de Amanoslara gitmektedir.

Yolculukları zorluklarla dolu geçer. Geçişler, lojistik, istihbarat elde etmek çok zordur. Nereye gitseler ya tepkiyle ya da korkuyla karşılanırlar ve ihbara uğrarlar. Akdeniz adeta mertliğinden soyunmuş, hain damarlar depremiştir.

Türk ordusu da boş durmamaktadır. Yeni gelen grubun farkındadır. Bir an önce bastırmak, imha etmek istemektedir. Operasyon üstüne operasyon yaparak birliğin herhangi bir yerde başarıyla çalışma sürdürmesini engellemeye çalışmaktadır. Amansız bir süre avı başlar. 1997'nin sonlarıyla 1998'in başıdır. Birlik bu ilk saldırıları bertaraf ettikten sonra iki gruba ayrılır. Bir grup İskenderun'a, öteki de Osmaniye'ye geçer. İbrahim heval de Osmaniye grubunun sorumlularından biri olarak bu grupta yer almaktadır.

Osmaniye grubu bir süre sonra bazı eylemler yapmak ve lojistik sorununu çözmek üzere Zorkun yaylasına üslenir. Yaklaşık bir-bir buçuk ay gibi bir süre burada kalınır. Bu sürede bazı korucu köylerinden silahlar çıkartılır. Lojistik sıkıntısına az da olsa bir çare bulunur. İbrahim heval tüm bu çalışmalarda büyük bir pay sahibidir.

Ama bir yerde uzun kalmak, haliyle yerlerini deşifre eder. Türk ordu güçleri de gerilla biriminin alanda olduğunu öğrenmiş, operasyona çıkmıştır. Operasyonu geç de olsa fark eden gerillalar herhangi bir çatışmaya girmeden hemen manevra yapmaya başlarlar. Üç saatlik bir manevra sonucunda Erzin bölgesi Olukbey mevki ve Ürün düzlüğünde devlet güçleriyle çatışma başlar. Alanı tanımadıkları için inisiyatif Türk ordu güçlerindedir. Her taraf tutulduğu için gidebilecek fazla yer yoktur. Bu yüzden gerillalar kendilerini dereye bırakırlar. Fakat içine girilen dere iki tarafı kapalı bir kapan gibidir. Bir yamacı sarp ve yaprakları dökülmüş çıplak ağaçlarla kaplı, öteki yanı da geldikleri çatışma tarafıdır. Daha sonra grup ikiye ayrılmak zorunda kalır. Başka alternatif de yoktur. Bir grup derenin aşağısına, öteki ise yukarısına gidecekti. En azından bir grup kurtulacaktır. İbrahim yukarı giden gruptadır ve aynı zamanda grubun öncüsüdür. Bir yaralı arkadaşı kurtarmaya çalışırken kendisi de yaralanır. Artık bir karar vermesi gerekmektedir. Ya çatışıp grubu kurtaracak ya da hep birlikte şehit düşeceklerdir. O yoldaşlarını kurtarmayı tercih eder. Tek başına çatışmaya girerek, grubun çatışma alanından uzaklaşmasını sağlar. Akşama kadar süren çatışma sonucunda da vurularak şehitler kervanına katılır.

O, mücadele tarihi boyunca en zorlu çatışmalarda yer almış, hiçbir fedakarlıktan kaçınmamıştır. Şehadete giderken bile içindeki duyguları kesin diğer arkadaşlarını kurtarmaya yönelikti. Amacına da ulaşmıştı. O, Amanoslara düşen Garzan çiçeğimizdir. Garzan'dan Amanoslara uzanan isyan dileği, kardeşlik köprüsüdür.

Mücadele arkadaşları

«brahim AKYOL

Bu topraklarda yaşam kazanacak

Bir yiğidini daha yitirdi Anadolu, bir efesini daha toprağa verdi Ege... Ölüm genç bir yüreğin çarpıntısına son verdi. Toprak ana bir filizi daha buyur etti bağrına. Umut savaşçılarınin görkemli direnişine bir yenisi daha eklendi. Tarihin bayrak yarışında bir Spartaküs daha düştü ve devretti bayrağı ateş koşucularına. Parlak bir yıldız kaydı gökyüzünde, kutup yıldızına ulaştı. Şimdi kutup yıldızı daha parlak ve daha göz alıcı. Özgürlük okyanusuna, onun masmavi ve berrak sularına bir su damlası daha karıştı. Yeryüzü bir kez daha sarsıldı. İnsanoğlunun en güzel ve en temiz, en saf neslinden bir tanesi sırt üstü uzandı toprağa. Toprağı çatlattı bedeni. Gözlerinde sonsuz bir ışık, yüzünde mutlu bir tebessüm, umut dolu, sevgi dolu bir özgecan. Ve o İNSAN yazılan romanımızın kahramanlarından artık. Rolünü seçti ve başarıyla oynadı. O artık gök kubbemizde. O artık KUTUP YILDIZIMIZ... O yaşam serüvenimizin yol gösterici ışığı, O artık güç kaynağımız, zafer anımız. HAYRİ yoldaş artık KOMUTANIMIZ...

Serüven Avrupa'da başladı, yaşama ilk adım burada atıldı. Bu topraklar O'nun değildi, ısıtmadı, sarmadı O'nu. Kısa süre sonra Ege'ye; yurduna, yuvasına Denizli'ye döndü. Toprağı, insanı, açışı ve sevinci Onundu artık. Sıcak ve huzurluydu Ege, ruhunu sarıyor, O'nu mutlu ediyordu. Bu toprağa kök salabilir, bu topraktan beslenebilirdi. Sevebileceği ve uğrunda olabileceği insanlardı çevresindekiler. Böyle sevdi insanları, insanlara

✪ Adı, soyadı: «brahim AKYOL

Kod adı: **Hayri**

Doğum yeri ve tarihi: **Berlin**

17 Nisan 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1996**

şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1998**

Serik-Antalya, Amanos

baktı sonra; acı ve yoksulluk gördü. Boyun eğmişliğin, mutsuzluğun, çaresizliğin kader diye bellenmesini gördü. “Ölü canları” gördü. “Fakat Ege” dedi, kendi kendine; “Ege direnişçidir, efelerin diyarıdır. Bedretin'in yaşam suyu var burada, Çerkez Ethem'in ve daha nice yiğitlerin silah sesleri, savaş nalleri var bu dağlarda, Ege'de insanlık susmadı ki hiç, Ege'de umut bitmedi böyle, Ege yiğitler diyarı, Ege direniş... Ege savaş...” Sustu ve düşündü. İsyani etti içinden kor gibi yandı yüreği, bedeni sarsıldı. Böyle çaresiz, güçsüz olmamalıydı insan. Tarihine bu kadar ters nasıl yaşayabilirdi insan.

Dağlara baktı sonra, yüce, görkemli ve büyüleyiciydi hepsi. Bulutlara uzanan zirvelerin

yemyeşil görüntüsüyle umut yüklüydü Ege dağları. Dağlara baktıkça isyanı arttı, cesaret kazandı. Kendine daha fazla güven duydu. Dağlar direnişe çağırıyordu. Artık her adımında, toprağa her bakışında kaybedilenleri gördü. Bazen kulağına sesler geliyordu, toprak ana O'na sesleniyordu; insan çığlıklarını duydu:

“İriş Dede Sultan, İriş! Haydi Bre Efeler kalkın çalın kılıçları!” Duyduğu her çığlık öfkeye dönüştü içinde, duramaz oldu yerinde. Dağlar hiç durmayan bir çağrıydı O'nun için. Dağlara baktı sonra, sustu ve düşündü...

Büyüdü İbrahim, yaşama artık daha umutlu, daha bilinçli, daha eleştirel, sorgulayıcı bakıyordu. İsyani bilinçle şekilleniyordu. Reddediş, arayışı ortaya çıkarır. O da umutsuzluğu, yitirilmişliği Anadolu'nun ve Ege diyarının yitikliğini insanın kirlenmesini gördükçe daha fazla reddetti. Derin arayışlara yöneldi, öfkesi daha fazla arttı. Öfkesini dile getirmek, arayışını, isyanını güce dönüştürmek istedi. Anadolu'da gençlik umutsuz, yarınısıydı. Manevi değerlerden koparılmış, adeta üstüne ölü toprağı serpilmişti. Kendinden kaçan, yaşama anlam veremeyen, genç olma niteliklerini yitirmiş bir “gençlik” yaratılmıştı. Oysa Anadolu'nun umudu olmalıydı gençlik. Halkların geleceklerini yaratan yine Onlar olmalıydı. Gençlik yarına akan seldi O'nun için. Gençlik denince, isyan gelirdi O'nun aklına, genç olmak savaş gerekçesiydi böyle anladı genç olmayı, böyle çıktı yola.

Üniversiteye gitti sonra. Artık yaşamının dönemeç noktasındaydı. Ya isyanı okul sıralarında köreltecek, ya da isyanı dağlara taşıyacaktı. Netti İbrahim yoldaş, sözü vardı verilmiş. Her şeyden önce kendine söz vermişti. Ateşini söndürmeyecekti, yaşadığı her gün sesler kulağına daha net geliyordu. Dağlar O'nu çağırıyordu. Duramadı okul sıralarında, yollara düştü, önce kendini eğitmeli, isyanını bilinçle donatmalıydı, örgütlü kılmalıydı kendini.

PKK'yi tanıdı önce. Bağlandı, anlamaya, öğrenmeye çalıştı. Kürdistan gerçekliği çıktı karşısına, yitirilen bir halkın şahlanışını ve zaferini gördü. Bunu Anadolu'da yaratmak, Anadolu'yu şaha kaldırmak, Ege'ye direnişi taşımak, Kürdistanlılaştırmak istedi. DHP çalışmalarına katıldı. Sonuna kadar anlamaya ve kendini vermeye, hep öğrenmeye çalıştı. PKK'yi anladıkça, iyi bir DHP militanı, Anadolu'nun umut savışçısı olacağını biliyordu. Önderlik gerçeğini kavramak, Önderlik'te ortaya çıkan muazzam gücü kazanmak istedi, okudu, tartıştı, izledi, anlam verdi. Kürdistan'ı aldı, küçük bedenindeki büyük yüreğine. İsmi Hayri'ydi artık. Hayri gibi bilge, Hayri gibi derviş, Hayri gibi halkçı olmalıydı. Ancak o zaman ismini hak edebilirdi. Bu da emek, çaba ve büyük bir fedakarlığı gerekli kılıyordu. Hiç bir zaman emekten kaçmadı Hayri yoldaş, kolay kazanmak istemedi, hak etmeden büyüme-yi kabul etmedi. Kendini emekle var etmek, partiyi emekle anlamak istedi.

Anadolu'da "Gerilla Üzerine" adlı bir broşür çalışmamızı hatırlıyorum. O da vardı komisyonumuzda. Acemiydik ve tecrübesizdik. Gecelerimizi, gündüzümüzü birbirine katarak

çalıştık çoğu zaman, ortaya bir ürün, nitelikli bir çalışma çıkaramadık, üzüldük hepimiz, bizi avutan iyi bir tecrübe kazanmış olmamızdı. O, tüm çalışma boyunca hiç şikayet etmedi, "yapamam, olmaz" demedi. Çalıştı, iyi bir sonuç için her yönüyle kendisini kattı. Çok konuşmadı gerilla üstüne, ama biz anladık ki; O sözünü başka şekilde söyleyecek, sadece teorik olarak yoğunlaşmadı gerilla üstüne, hissetti, yaşadı, duyumsadı gerillayı. Yönünü çizmişti O, ağırbaşlı, sakın, mağrur bir edası vardı. İhteyse kaynayan bir volkan, her an kopacak bir fırtına gibiydi. Yönünü buldu, isyanını gerillaya taşıdı...

Bir rüzgar oldu Hayri yoldaş. Önce Kürdistan'da, sonra Anadolu'da ve Antalya semalarında esti, Ege'ye o kadar yaklaşmıştı ki. Neredeyse Kürdistan'ın direniş ateşini taşıyacaktı Ege'ye, Seyit Rıza'nın Alişer'in, Agit'in ruhunu; Bedrettin ile, Çerkez Ethem ile buluşturacaktı. Ege'de direniş yeniden filizlendirecekti. Özgürlük tohumlarını serpecekti Ege topraklarına, kök salacaktı bu topraklara;

"Haydi bre Efeler" diyecekti, "Kalkın savaş vakti." Deliorman'ı gerillaya mesken yapacaktı. "Çağdaş Ortakçılar" bu topraklara yeniden yaşam verecekti. Kürdü, Türkü, Çerkezi, Lazı, Arabı hep bir ağızdan söyleyecekti özgürlük türküsünü. Umud taşıyacaklardı kurak diyarlara. Ilık bir rüzgar gibi esecekti Afyon'dan İzmir'e. Dolandı Ege semalarında baktı ve düşündü; Ege!.. Unutulan tarih, yitirilen insanlık ve bitmeyecek olan isyan...

Çatışmadaydı, silahı Anadolu'nun binlerce yıllık öfkesini kusuyordu özel savaş güçlerine. Kin doluydu, gözleri alev alevdi. Bir kordu artık Hayri, bir ateş topu, O artık Anadolu'ydu,

Ege'ydi, O insanlıktı. Nefretti oligarşik rejime; sevgiydi, umuttu insana. Birden irkildi, durdu ve dinledi silah sesleri hiç kesilmiyor, aydınlık masmavi bir gök. Toprak ve barut kokusu geldi burnuna, göğe çevirdi gözlerini, "Hayriiii..." dedi bir ses; "Yoldaş Hayri" asi, coşkun bir sestti, Karadeniz şivesiydi besbelli. "Direniş" dedi Dursun sadece. Sonra bir kadın sesi geldi, kendine güvenli ve kararlı bir ses, Arnavut kızı Ümran'dı bu. "Sor" dedi, "sor bunların hesabını" kesildi sonra. "Ha Marje" diye tok bir ses duydu, isyan yüklü, dağlı bir ses, komutanıydı bu Süreyya Ceyhun. "İntikam" dedi O da sadece. Sesler çınladı kulağında, daha sıkı sarıldı silahına, daha sağlam bastı toprağa, Anadolu toprağı sınıksı sardı Hayri'yi, siper oldu, korudu O'nu. Hayat verdi, güç verdi O'na...

Birden bir sızı duydu, bir sıcaklık hissetti bedeninde, içindeki korun dışarı aktığını sandı, fakat kandı bu. Yaralıydı Hayri. Akan kan damlaları toprakla birleşiyordu. Artık O can veriyordu Anadolu'ya. Özgürlük ağacını suluyordu kanıyla, kanı Anadolu'nun öz suyuydu. Yaşadıklarını düşündü birden, ne kadar da sadeydi her şey, isyandaydı O artık, sözünde durmuştu. Güldü hafifçe, dağlara baktı son kez, ruhu ferahladı, coşkuyla doldu içi, içi içine sığmıyordu artık. Yüzünde anlamlı bir tebessümle yumdu gözlerini. Kanı hala damlıyordu toprağa...

Anadolu ve Kürdistan'ın yiğitleri, irade ve iddiaları maverzerlerinde topraklarımıza basa basa söylüyorlar kardeşlik türkülerimizi, dağlarımızda yükseltiyorlar Kürdistan-Anadolu halklar dilanını, söylüyorlar özgürlük türkülerimizi. İşte bu türküyü en son haykıran yoldaşlarımızdan İbrahim yoldaş

sonsuzluğa uğurladığımızın haberini aldık. Ege'den... Denizlili...Antalya-Serik... Kürdistanlı yoldaşlarıyla... şehit düştü. İlk gelen haberler sarstı bizi, olamaz diyorum, bu kadar erken olamaz, bir isyan var içimde ve hemen o gülümseyişin geliyor aklıma. O sade, o basit, o içimizi ısıtan gülüşün, Eminim ki, şehit düştüğün anda bile o gülüşün yüzünden kaybolmamıştır. Halkların inkarı artık aşıyor ve halklar kardeşleşiyor, bu zincirin “şimdilik” son halkası da Hayri yoldaş ve beraber şehit düştüğü Kürt yoldaşları tarafından oluşturuldu. Bize bir kere daha Anadolu-Kürdistan Birleşik Devrimi'nin en soylu örneğini gösterdiler.

Hayri yoldaş partiyi fazla tanımamıştı. Partiyi ve çizgisini bir grup Türkiyeli devrimciyle beraber yoğunlaştığı eğitim sürecinde tanıdı ve hemen kararını verdi. Hiçbirimiz belki farkında değildik, ama O aradığını çoktan bulmuştu. Devrimci yaşamda fazla bir geçmişi olmamasına rağmen en hızlı netleşen, alter-

natif olabilmenin güzelliklerinin farkına varan yoldaşlardan biri oldu. Az ama öz yaşadı Hayri yoldaş, dolu, dolu yaşadı. Kısacık ömrüne büyük anlam yükledi, çok şey sığdırdı yaşamına. O isyancıydı her şeyden önce, bir kez bile geri bakmadı, durup düşünmedi, kararsız kalmadı, özlemedi geçmişini. Bu tereddütsüzlüğüydü O'nu canlı ve direngen kılan. Gerillaya olan sevdası başkaydı ve yönünü de en başta belirlemişti; ANADOLU!... En çok aradığı şeyi bulmuştu, kararlı ve inançlı çıktı yola ve öyle tamamladı serüvenini Ege'nin Efesi...

Şehit bir yoldaşa seslenmenin, O'nu anlatmanın bu kadar zor olabileceğini hiç bir zaman düşünmemiştim, ama şimdi her kelime kurşun gibi saplanıyor yüreğime, ağır geliyor konuşmak. Sorularla dolu kafam, ve gitgide daha ağır oluyor zindanda olmak. Ama bir o kadar da başımızı daha dik tutabiliyoruz artık. Özgürlük ağacına Anadolu'da kanını akıtıyor, DHP, şehitleriyle daha da büyüyor ve

kimlik kazanıyor. Her şehidin anısı bizim için bir emirdir ve zaferi emreden komutanlara sahip olmak kazanmanın önemli bir koşuludur. Bugün artık buna sahibiz, gerisi bu iddianın yaşamda takipçisi, savaşçısı olabilmekte.

Silah sesleri Ege dağlarında artık daha net duyuluyor. Ege... yitik Anadolu'nun yitik diyarı. Uygarlıkların yeşerdiği bu topraklarda her bir dağ göğün doruklarına yükselmiş de kavuşmadan ayrı düşmüş. İhanet gibi ovalar girmiş dağların arasına. Bekolar ovaları, Zin'in aşkına sevdalananlar da dağları mesken eylemişler. Halklar olmadan bu coğrafya daha sessiz, daha yalnız. Ovalarında kurtlar uluyor, dağlar ise yüzünü Amanoslar'a, Karadeniz'e, Kürdistan'a dönmüş, gelen şahlanıp selama duyuyor. İbrahimler ise şimdiden düştüler bile yollara...

Sözün sözümüz, şehadetin zafer ve yaşam gerekçemizdir...

Mücadele arkadaşları

Süleyman BARIŞ

Mücadelen devam ediyor

Kendal yoldaş

Kendal yoldaş, Nisan 1969 tarihinde Nusaybin'in Koluka (Değirmencik) köyünde dünyaya geldi. İlk, orta ve liseyi Nusaybin'de okudu. Ailenin yedi çocuğundan en büyüğüydü. Ailesi, tüm çevresi ve akrabaları yurtseverdir. Aileden şehitler, uzun süre cezaevinde yatanlar ve şu anda mücadelede fiili olarak yer alanlar vardır. Şehit Kendal yoldaşın babası da şu anda devrim mücadelesinde aktif olarak yer almaktadır.

Aile içinde en zeki, en çalışkan ve en olgun olanıydı Kendal yoldaş. Öğrencilik süreçlerinin hepsinde takdirname almıştı.

Kendal yoldaşın babası zindanda olduğundan, Türk metropollelerinde zor ve tehlikeli her türlü işlerde çalışmak zorunda kalmıştır. Daha çocuk yaşta ailesini geçindirmek zorunda kalmıştır. Emegine olduğunu, nasıl yaratıldığını ve nasıl sömürüldüğünü bilince çıkaran bir yoldaştır. Babası zindandan çıkar çıkmaz ona hemen katılacağını söyler; ailenin tümü buna rıza olur ve gönderilir. Yani katılımı bilinçli bir katılımdır.

Parti saflarına Nisan 1991 yılında katılmıştı Kendal yoldaş. Beş yıl Cudi, Besteki Zap, Gare ve bir bütün olarak Botan-Behdinan alanında görev yapmıştı. Çeşitli alanlarda çeşitli çatışmalarda büyük başarılar sağlamıştı. Sava-

✪ Adı, soyadı: **Süleyman BARIŞ**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Koluka**

Köyü, Nusaybin Mardin

Mücadeleye katılım tarihi: ...

şehadet tarihi ve yeri: **19 Mart**

1998, Erzin-Amanoslar

şın her tarzında savaşmış, iki sefer de yaralanmıştı. Botan alanında iken, Cemal (Murat Karayılan) yoldaşın yanında kalmış, büyük cihaza bakmıştı. Onu tanıyan yoldaşları ona "Hektör" diye seslenirlermiş. 1996 yılında Parti Merkez Okulu'nda bir müddet kaldıktan sonra yıl sonunda bir grup yoldaşıyla birlikte Amanoslara gitmiş ve Amanoslarda iyi bir açılım sağlamıştı. Bu alanda birlik komutanı olarak görev yapmıştı ve Mart 1998 yılına kadar burada kalmıştı.

19 Mart 1998'de TC güçleriyle büyük bir çatışma gerçekleştirilmişti. Bu çatışmada kahramanca savaşmış ve son sözleri "Bijî Serok Apo!" olmuştur.

Söz konusu çatışma, Amanos-Erzin çatışması olarak geçer. Bu gruptan bir yoldaşları sağ olarak kurtulur. 85 gün sonra Cincak alanındaki yoldaşlarına yetişir.

Çok tedbirli ve aynı zamanda gerilla yaşamını en disiplinli bir şekilde uygulatan bir yoldaşı Kendal yoldaş. Hatta devrimci yaşamda zorluk çeken Amanoslardaki yoldaşlarıyla yapılan sohbetlerde onun o kadar çok özelliğini söylerlerdi ki, söylemekle bitmezdi.

Devrim mücadelesindeki başarıları partimizin, halkımızın başarısıdır. Daha doğrusu Önderliğimizin başarısıdır. Devrim şehitleri ve tüm Kürdistan şehitleriyle birlikte Kendal yoldaşı birlikte şehadete ulaştığı altı yoldaşıyla birlikte anarken, şehadetleri karşısında saygıyla eğiliyoruz. Mücadeleleri yolu-muza ışık tutacaktır.

Şehitler ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşı
Med Roj

Garzan Eyaleti 1997

içindekiler

1997 Şehitleri

Fahrettin DÜLÇEK	566
Fatih ALTINAKAR (Resul Berxwedan)	567
M. Murat GEÇMEZ (Rêzan]	568
Nurettin ... (Süleyman)	570
Hemdo HÜSEYİN (Rêzan)	574
Ömer KOÇER (Rüstem)	574
Merxas	576
Sait KARA (Serbest, Serbestê Goyi)	577
Seyit ... (Dr. Azad Erdal)	578

AYRILIK ZOR

Ayrılık zor
daha büyük bir buluşma içinse ama
güzel
On üç kişiydik.
Bir tabakta birkaç kaşıkla
en güzel anıları kaşıkladık
doyasıya
bir yürek bir beyin
ve aynı ruhlarda yaşırdık

Fahrettin DÜLÇEK

İnsan gülüşüyle çınlıyor tohuma durmuş topraklar

Küçük han odası O'nun şen sesiyle çınlıyordu. Hanın puslu odanın darlığı ve eşyalar ne kadar kasvet havası yaysa da o şen sesi bastıramıyordu. Yeni bir çalışma alanına giriş yapmanın heyecanını o şen ses ve moral, güç veren sözlerle aştım. İlk defa o gün karşılaşmıştım Fahrettin arkadaşla. Dergimizin, Alternatifin emekçisiydi. Her ifadesinde, her hareketinde harcanan yoğun emeği, o emeğin ortaya çıkardığı itina ve geliştirme çabasını görebiliyordum. Bu bana güç ve cesaret veriyordu; tüm arkadaşlara verdiği gibi. Şehadet haberini duyduğum zaman, farklı bir mekanda, ama yine yayın çalışması içindeydim. Onunla ilgili ilk önce şen kahkahası düştü bilincime. O şen kahkaha susabilir miydi? Kasvet egemen olabilir miydi? Hayır; Kürdistan dağlarından yayılan şen kahkaha sesleri dünyanın birçok yerini kaplamış durumda. O ve Onlar bedenleriyle, canlarıyla kazıdılar; kazanmanın, zaferin şen ifadelerini bilincimize.

Fahrettin arkadaş, devrimci mücadele yaşamını uzun süre TKP-Kıvılcım hareketi içinde sürdürdü. Özellikle işçi semtlerinde, fabrikalarda oldukça başarılı çalışmalar yürüttü. Hareketimizin ortaya çıkış sürecinde, ilk olarak çizgimizi taşıрма çabası içindeki arkadaşlarla tanıştı. Çeşitli tartışma süreçlerinden sonra içinde bulunduğu hareketten koparak çalışmalarımıza katıldı. Özellikle Kürt ve Türk halklarının birleşik kurtuluşu için mücadele programımızdan oldukça etkilenmişti. Kürt kimliğini, Kürtlük bilincini emeğin özgürlüğü; sosyalizm bilinciyle bütünleştirmişti. Kürt halkının kurtuluşunun Türk halkının kurtuluşundan, emeğin özgürleşmesinden ayrı olacağını düşünmüyordu. Uzun yıllar süren metropol yaşamı, emeğine dayanarak kendini var etme mücadelesi; Türk'üyle, Laz'ıyla, Çerkez'ıyla birlikte, bu bilincin içselleşmesini ortaya çıkarmıştır.

❖ Adı, soyadı: **Fahrettin DÜLÇEK**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kiğı, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Garzan**

1 Ocak 1993 tarihinde yayın hayatına başlayan Alternatif dergisinin künyesinde, Genel Yayın Yönetmeni olarak onun adını görürüz. Alternatifte, salt künyesinde O'nun adı yazılı değildir. İlk oluşumun zor koşullarında, bunu aşmak için atılması gereken her adımda O vardır. Yazıların yazılmasından derginin basıma hazırlanmasına ve basımın gerçekleştirilmesine kadar, her basamakta O'nun çabası, emeği vardır. Tabii o zorluklar salt kaba emekle aşılmamıştır; o şen kahkahalar, moral dolu, coşku dolu, başarıma azmi dolu konuşmalar ve bunların arkasındaki inançla aşılmıştır. Fahrettin arkadaş o zor günleri aşan çaba ve emeğin sembolüydü. Bugünlere uzanan yayın çalışmamız o büyük emeklerin, değerlerin üzerinde yükseldi.

Örgütümüze yönelik 1994 ocak operasyonunda Fahrettin arkadaş da gözaltına alındı. Gözaltı sürecinden sonra yaklaşık 4 ay Bayrampaşa Cezaevi'nde kaldı. Cezaevinden çıktıktan sonra çalışmaya kaldığı yerden devam etti. Cezaevi süreci O'nu daha da hırslandırmıştı. Özellikle, oligarşik rejimin hareketimizi kendisi için çok tehlikeli gördüğünü, "yılanın başını

küçükken ezme" politikası izlediğini, gözaltına alınma ve cezaevi sürecinde çok iyi görmüştü. Artık daha bir coşku ve hırsla çalışmalara sarılıyordu. Kısa bir zamanda yayın çalışmasının kurumlaşması hızla gelişti.

Yeni arkadaşların da bu çalışmaya dahil olmasıyla, misyonunun tamamlandığını düşünüyordu. Artık hareketin farklı boyutları, mücadele sahaları geliştirilmeliydi. Sık sık arkadaşlarla hareketin farklı sorunlarını tartışıyor ve bunlara ilişkin çözüm önerileri üretiyordu. Bu süreçlerde gerilla sahasına gitme kararı aldı. Ve 1995'in yaz aylarında çalışma sahasından ayrılarak özgür topraklara, Kürdistan'a yöneldi. Özgürlüğü Anadolu'ya taşımak istiyordu. Ve biliyordu ki; halklarımızın kaderi ayrılmamacasına birbirine bağlıydı.

Fahrettin arkadaş gerillaya katıldıktan sonra çeşitli sahalarda görev aldı. Küçük, büyük demeden her işe koştu. Gerilla alanında kendisini hızla geliştirip deneyim ve birikimlerini arttırarak Türkiye sahasına taşımak istiyordu. Bunun coşkusuyla hareket ediyor, bulunduğu her alana bunu yansıtıyordu. 1997 yazında, Karadeniz dağlarına doğru hareket hazırlığı içindeyken, TC ordusunun Garzan eyaletinde geliştirdiği kapsamlı bir operasyon esnasında çıkan çatışmada şehit düştü, Fahrettin Yoldaş.

O, halklarımızın birleşik mücadeleyle zafere ulaşma stratejisinin temsilcilerindendi. Tıpkı Dursun Ustacan, Hüsne Akgül, Ali Barış Eroğlu ve daha onlarca yoldaşı gibi. Ve önümüzdeki döneme mücadeleleri ve yönelimleriyle ışık tutmuşlardı. Onların aydınlığında karanlıkları aydınlatmak, biz yoldaşlarına düşmektedir. Onların anılarına, inançlarına ve ödedikleri bedele bağlılığın gereği olarak, bize yüklediği sorumlulukları hayata geçirmek en temel gayemiz olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Fatih ALTINAKAR

Amed in isyanc ocu u

Fatih benim için bir kardeşten çok yoldaştı. Ailemiz zengin, ağa-şeyh kökenlidir. Başlangıçta ailemizde fazla bir yurtseverlik yoktu. Ama mücadelenin genel yansımaları ve Amed'deki genel yurtseverlik ister istemez aileyi etkilemişti. Yaşanan yoğun serhildanlar da aile bireylerini mücadeleye çekmişti.

Fatih'le aynı okulda ve aynı sınıfta okuyorduk. '92 yılında okul komitesinde yer alıyorduk. Oldukça isyancı bir kişiliğe sahipti. Sürekli okula silahla gelip gider ve kavga ederdi. Amed'in keko kişiliği biraz O'nda da vardı. Babamız biz daha küçükken öldüğü için Fatih aile büyüklüğünü de yapıyordu. Sürekli aileye karşı sorumlu olması, O'nun çabuk olgunlaşmasını sağlamıştı. Mücadeleye de bu yüzden daha erken katılamamıştı.

Ama henüz profesyonel olmasına rağmen her zaman faaldi. Birçok kez bu yüzden gözaltına alınmış, işkencelerden geçmişti. O dönemler bir dayımız şehit olmuştu. Çok etkilenmiştik. Özellikle Fatih büyük bir kinle dolmuştu. Ama biz henüz küçük olduğumuz için bir türlü dağa da çıkamıyorduk. Bizim büyümemizi bekliyordu.

Yazları yataklarımız hep yan yana serilirdi. Gecenin karanlığında yıldızlara bakarak, gerillanın şu anda ne yaptığını konuşurduk. Bizim için en büyük mutluluk gerilla olmaktı. O her zaman benden önce katılmak isterdi. Beni korumaya çalışırdı. Ama O'nun Malatya'ya gittiği bir sıra da ben katılmışım. Yıllar sonra gerillada karşılaştığımızda "bana kalleşlik ettin" demişti. Ama bu söylemin altında hem büyük bir sevgi hem de sitem vardı. Zaten benim katılımımdan kısa bir süre sonra O da katılmıştı. Benim şehit düştüğümü duymuş ve

✪ Adı, soyadı: **Fatih ALTINAKAR**

Kod adı: **Resul Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Çınar**

Diyarbakır, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Garzan**

bu yüzden hemen katılmış.

Bir gün Gabar'daydık. Karşımdaki kayanın üzerinde bir arkadaş oturuyordu. Yanımdaki takım komutanı arkadaşına "şu arkadaş benim ağabeyime çok benziyor" dedim. O da "hadi gidip görelim" diyerek kayanın yanına gelmiştik. Yaklaştıkça daha net görüyordum ve kalbim küt küt atıyordu. Gerçekten O'ydu. Beni görünce O benden çok şaşırды. Belki de gerilla yaşamında ilk o zaman ağladım. Fatih'te ağladı. O'nu ilk kez ağlarken görüyordum. Oturup sohbet ettik. Bana;

"Birbirimizi bir daha gördüğümüzde komutan olarak göreceğiz" demişti.

Arkadaşlar arasında çok sevilirdi. Hatta bir moral kaynağıydı. Gözüpekliği ve cesareti ile kısa sürede manga komutanlığına, daha sonra da takım komutanlığına kadar yükselmişti. Bu arada iki kez yaralanmış, bir seferinde tam 4 kurşun yemiş, ama şehit düşme-

mişti. Hep "TC'nin kurşunları beni şehit düşüremez" diyordu.

1996 yılında Garzan eyaletine gönderilmişti. Burada yapılan bütün eylemlerde yerini almış, üzerine düşen görevleri bütün gücüyle gerçekleştirmeye çalışmıştı. Garzan yapısıyla çok kısa bir sürede bütünleşmiş, kendisini sevdirmişti. Her işe koşar, çalışmaktan yorulmazdı. Yetkisine dayanarak yaşamayı asla kabul etmezdi. "Komutan devrimin hizmetçisi olmalıdır" derdi.

1997 yılının haziran ayında içinde bulunduğu bölük bir vadi içerisinde Türk ordu güçlerinin pususuna düşer. Çemberde oldukları için dört arkadaş BKC silahını alarak tepeye çıkarlar. Çatışma gün boyunca devam eder. Fatih BKC üzerindedir ve askerlere göz açtırmaz. Özel savaş komutanları "BKC'yi susturun" diye telsizden avaz avaz bağırırmaktadırlar. Resul arkadaş birkaç yara almasına ve yanında iki yoldaşı şehit düşmesine rağmen yerini bırakmaz. Kalan son arkadaş "sen şehit arkadaşların silahını ve eşyalarını alarak git" der. Ve çatışmaya devam eder. Bu sayede bölük çemberden çıkarak kurtulur. Resul arkadaş çok yara aldığı için çatışma yerinden uzaklaşamamıştır. Askerler O'nu bulduğu zaman hala yaşamaktadır. Özel timler yaralı olmasına rağmen O'na yoğun işkence yaparlar ve konuşturmaya, bilgi almaya çalışırlar. Bir şey alamayacağını anladıkları anda Resul arkadaş şehit ediyorlar. Daha sonra arkadaşın cesedi yurtsever köylüler tarafından alınarak, 2000 kişinin katıldığı bir cenaze töreni ile toprağa verilir.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

**Mücadele arkadaşları adına
kardeşi ve yoldaşı Serbest**

M. Murat GEÇMEZ

Beşiri ovasının isimsiz kahramanları mücadelemizde yaşatılacaktır

Özgürlük, bağımsızlık ve insanlık uğruna tarih boyunca ezen ile ezilen sınıf çatışmalarında çok kan dökülmüştür. Dünya tarihi buna en büyük ve en canlı tanıktır. Bağımsız ve özgür bir yaşam; bin yılların kölece yaşamına mahkum edilmiş bir ulus için, söz konusu olduğunda daha bir can alıcılık kazanır. İşte Kürdistan için bu daha da geçerli olmaktadır. Ve bunu Kürdistan'da, tarihin sayfalarına kırmızı kanlarıyla yazan kahramanlarımız az değildir. Bu kahramanlarımız ordusunda Rêzan yoldaşa yer almaktadır.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının değerli ve kahraman militanlarından Rêzan yoldaş, 1964 yılında orta halli bir ailenin 5 çocuğundan üçüncüsü olarak dünyaya gelir. İlk orta ve liseyi bitirene kadar ailesinin yanında kalır. Bu süreçte hem çalışır, hem de okumaya devam eder. Aileye yük olmamak için, çalışarak okul masraflarını kendisi sağlar. Ailesinden ayrılıp, Amed'e üniversiteyi okumaya gidene kadar da emeğe dayalı yaşamını devam ettirir.

1986 yılı, Rêzan yoldaş için, Kürdistan ve Kürtlerle tanışma yılı oldu. Ailesinden ilk defa uzun bir süre uzak kalıyordu. Ve bu süreçte ilk defa ezen ezilen çelişkisini bu derece üst boyutta yaşıyordu. Hem okumak, hem de çalışmak her ne kadar zor da olsa, O'na varolan gerçeği bütün çıplaklığıyla gösteriyordu. Bu temelde mücadeleyi, mücadelenin amacını, insana kazandırdıklarını da öğreniyordu.

1990'lı yıllar mücadelemizin her alanda büyük atılımlar gerçekleştirdiği, halkın en üst düzeyde örgütlendirildiği ve yeni mücadele alanlarının açıldığı yıllardı. Bu süreçte halk serhildanları bütün Kür-

✪ Adı, soyadı: **M. Murat GEÇMEZ**

Kod adı: **Rêzan**

Doğum yeri ve tarihi: **1964, Silvan**

Mücadeleye katılım tarihi: **Şubat 1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Nisan 1997**

Hêthêkê (Doğankavak köyü)

Beşiri-Batman-Garzan

distan'ı oradan Türkiye metropollerini ve Avrupa'yı da içine alarak genişliyordu. Yine legal siyasal mücadelede ivme kazanıyordu. Kitlel sızramaların yoğunlaştığı alanlardan bir tanesi de Amed alanıydı. Rêzan yoldaşın bu gelişmelerden etkilenmemesi mümkün değildi. Sadece etkilenmekle de kalmamış cephe faaliyetlerine de aktif olarak katılmaya başlamıştı. Daha çok şehir merkezinde çalışmalara katılıyor, gösteri, bildiri dağıtma, kuşlama yapma, halk örgütlenmesi gibi görevleri yerine getiriyordu. '91 yılında Vedat AYDIN'ın serhildana dönüşen cenaze törenine de katılmış, halkın provokasyona gelmemesi için büyük çabalar göstermişti. Bu törende çıkan çatışmalarda, kafasından ve sırtından darbe alarak yaralanmıştı aynı zamanda.

Emeği ile çalışıp kazandığını iyi yerde kullanmasını bilirdi. Açtığı iki kahvenin geliriyle, içinde yer

aldığı komitenin lojistik ihtiyaçlarını karşılıyordu. Böylece hiçbir fedakarlıktan kaçınmadan faaliyetlerine '92 yılına kadar Amed şehir merkezinde devam etti.

'92 yılının kasım ayında Silvan'daki iş yerine malzemeleri götürmek isterken, silah sesleri duyar. İçine düşen kuşku sonucu hemen olay yerine gider. Ve burada acı bir gerçekle karşılaşır. Kontralar kardeşi Fırat Geçmez ile lise öğretmeni Mehdi Sanlı'yı vurmuştur. Bu olay karşısında oldukça olgun ve soğukkanlı davranır. Çünkü Rêzan yoldaş, her ne kadar parti eğitimi görmemiş ve ideolojisini tüm boyutlarıyla kavramamış da olsa mücadeleye duyduğu ilgi ve bağlılık, O'na partiyi tanıma yönünde çok şey kazandırmıştı. Savaşımızın anlamını, önemini epeyce kavramıştı. Bu nedenle, kardeşinin şehadetini asla kendi sorunu olarak algılamadı ve bireysel intikam peşinden gitmedi. Rêzan yoldaş bunun bir ulusal dava olduğunu, aşiretsel veya bireysel bir dava olmadığını biliyordu. Bu doğrultuda kardeşi Fırat'ı Kürdistan şehidi olarak kabul etti ve yaklaşımları da hep bu temelde kaldı.

Rêzan yoldaşın aile ve akraba çevresi, her ne kadar "Biz de intikamımızı alalım" dedilerse de Rêzan yoldaş buna izin vermedi. Daha olgun davranarak hareket etti. İçinde biriken kin, öfke ve intikam hırsını, mantık ölçülerine vurarak değerlendirdi. Anlık öfke ve kinle sadece kaybedileceğini öğrenmişti. Bu yüzden uzun soluklu, ama güçlü bir çalışma yürütmek gerekiyordu.

Bu temelde Silvan'da çalışmalara katılmak için Amed şehir merkezi komitesinden izin ister. Onay aldıktan sonra da Silvan'da çalışmalara başlar. Rêzan yoldaş,

açmış olduğu pastahanenin geliri- ni ikiye ayırarak yarısını komite- nin lojistik ihtiyaçlarına, diğer yarısını da okuttuğu dört yeğenin okul masraflarına harcar.

Gerilladan kaçan iki unsurun isim vermesi üzerine, 4 Eylül 1993 yılında yakalanır ve Amed çevik kuvvetlerince göz altına alınır. Tüm işkence metotlarına rağmen özel savaş güçlerine hiç bir bilgi vermez. Ancak yakalanma esnasında üzerinde birinin adına yazılmış ERNK makbuzu bulunur. Bu nedenle tutuklanarak Amed Zindanı'na konulur.

Rêzan yoldaş iki yıllık zindan sürecinde oldukça gelişir. Her mahkemeye gidişinde, oligarşik rejimin uygulamalarını teşhir eder. Teorik olarak alabildiğine gelişmiştir. Aldığı her bilgiyi yaşamda yoldaşlarıyla paylaşır. Yaşamın değişik alanlarında sorumluluklar üstlenir. Kültür, folklor, tiyatro vb. alanlarda oldukça yetenekli özellikleri vardır. Bu konularda moral ve coşku kaynağı olur zindandaki yoldaşlarına.

Rêzan yoldaş, zindanda kaldığı iki yıl boyunca ideolojik yönden oldukça güçlenir. Ve tüm sınıf dışı anlayışlara karşı büyük mücadele verir.

1995 yılının ortalarında zindandan büyük dersler alarak tahliye olur. Ailesi kendisine düzen yaşamını dayatmaktadır. Ancak dayatılan bu yaşamı kabul etmez, aileye karşı da büyük bir mücadele verir. Bütün amacının mücadeleye katılmak olduğunu ailesine kavratmaya çalışır. Ve en kısa zamanda gerillaya gitme kararını aileye bildirir. Rêzan yoldaşın bu kararını onaylayan tek kişi O'nun büyük abisidir. Anası ve babası kabul etmek, ikinci çocuklarını kaybetmek istemezler. Ama onların bu yaklaşımı ruhu mücadeleyle dolu olan Rêzan yoldaşı etkilemez bile.

Rêzan yoldaş 1995'in 15 Ağustos'u'nda yıllarca özlemiyle yaşadığı ARGK saflarına fiilen katıldı. Kısa bir eğitim devresinden sonra yapılan düzenlemeler sonucu Garzan eyaletine gönderildi.

Garzan eyaletinde ise Beşiri ovalarında görev yapmaya başladı.

Üç arkadaş Rêzan, Halil ve İlyas kol kola vererek alanda yoğun bir faaliyetlilik içerisine girerler. Halk komitelerini oluştururlar. Alan kısa sürede oligarşik rejime karşı, her an patlayacak bir bomba haline getirilir.

Eylemden eyleme koşar, kitlelere moral, coşku ve büyük umut verirler. Militan kişilikleriyle kitleleri partiye bağlamasını başarmışlardır. PKK'nin bir ferdi olarak kendini bağrında çıktığı halkına direnişi ile kabul ettirerek kanıtlamıştır.

Rêzan arkadaş ve iki yoldaşı yıllardır tüm dayatmalara rağmen çeteciliği kabul etmeyen Hêhêkê (Doğankavak) köyüne bir görev amacıyla gitmişlerdi. Köyde yurtsever bir ailenin çocuğu olan ve milislik görevi yapan Hanifi Karabulut yoldaşın evinde işlerini yapıyorlardı.

Tarih 10 Nisan 1997 Hêhêkê köyü, faşist özel savaş güçlerinin potinleri altında kalmıştı. İhanet ve vahşet kol kola girmiş köyün sokaklarında cirit atıyorlardı. Beşiri jandarma taburu, Batman komando alay komutanlığı ile Bıçakçı jandarma karakolunun askerleri ve bölgede bulunan tüm çeteler Hêhêkê köyüne üşüşmüşlerdi. Yaklaşık beş yüz hanelik köyün tüm insanlarını köy meydanına toplamışlar ve direkt üç kahramanın bulunduğu eve doğru harekete geçmişlerdi. Bu, bir ihbar olduğunun açık kanıtıydı.

Batman valisi, Beşiri cumhuriyet savcısı, Beşiri kaymakamı ve tüm bölgenin büyük başları Hêhêkê köyüne gitmişlerdi.

Çıkan çatışma dört saat sürdü. Kahramanca savaşan Halil, İlyas ve Rêzan yoldaşlar, bütün güçleri ve inançlarıyla direniyorlardı.

Özel savaş güçleri durmadan "teslim olun" çağrılarını yapıyordu. Ancak PKK, kahramanlara teslimiyeti değil, direnişi öğretmişti. Direnişleriyle başa çıkamayacağını anlayan özel savaş güçleri içeriye bayıltıcı bombalar atarak, üç kahramanı sağ yakalamıştı.

Üçünün ellerini birbirine bağlayarak, ayılmalarını bekliyorlardı. Arkadaşlar ayıldıktan sonra özel savaş güçlerinin ajanlaştırma çabaları başlamıştı. Önce yumuşak yumuşak, kabul ettiremeyince bu defa vahşi işkencelerle isteklerini kabul ettirmeye çalışıyorlardı. Eğer arkadaşları ajanlaştırabilirlerse, alanda varolan bütün gelişmeyi durdurabilecek, hatta tersine çevirebileceklerdi. Çünkü bütün alan Rêzan ve iki yoldaşının çabaları ile büyük bir örgütlü güce kavuşmuştu. Bu örgütlenmeyi ancak yapanlarla etkisizleştirebilirlerdi. Bu temelde ne olursa olsun ajanlaştırmayı kabul ettirmeye çalışıyorlardı.

Ama üç kahraman kontralaşmayı asla kabul etmiyordu. Bütün işkencelere, vaatlere "Bijî Serok APO, Bijî PKK, Bijî KÛRDÎSTAN" sloganlarıyla karşılık veriyorlardı. Bütün çabalarına rağmen sonuca ulaşamayan faşist özel savaş güçleri, gözleri dönmüş bir vaziyette arkadaşları köyün ortasında kurşuna dizerek katletmişti. Daha sonra da Hanifi Karabulut yoldaşı da arkadaşların cesetlerinin başında kurşuna dizmişlerdi. Bütün köy halkı bu direniş ve faşist özel savaş güçlerinin vahşeti karşısında büyük bir kin ve öfkeye kapılmıştı. Evet, Beşiri ovasının yiğit kahramanları, başı dik ve onurlu bir direnişle isimlerini tarih sayfalarına şerefle yazdırmışlardı.

Direnişlerinden büyük cesaret alan halk, şanlarına yakışır birer cenaze töreni düzenleyerek, şehitleri memleketlerine uğurlarlar.

Onlar, her zaman yüreğimizde taşıdığımız, taşıyacağımız kahramanlarımızdır. Onlar, her biri Kürdistan topraklarına düşen birer abidedir.

Anıları önünde saygıyla eğiliyor ve kanımızın son damlasına kadar ışıklı yolunda mücadele edeceğimize ve kahraman şehitlerimizi mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Nurettin ...

zg r l k Sava lar

Bilmem nereden anlatmaya başlasam sizi. Mereto'da Aliyê Yunusu mu? Helkiz'de Kemal'i mi, Dılgeş'i mi, Mervan'ı ya da Mele Evdêlayê Tımoqiyê'mi? Yoksa sırtında çocuğu mecnun olup, yollara düşeni mi? Bilmem, belki de hepsini yazmam, anlatmam gerekir.

Evet, evet sizi anlatmalıyım, Nurettin ve Nezir hevali. Anlatmalıyım! Sizi yazmalı, tarihe mal etmeli. İnancınızı, aşkınızı, bağlılığınızı, her gülüşünüzü ve fedailiğinizi anlatmalıyım.

Siz ki, halk için asi, her adımıyla oligarşik rejimini içine korku salan, halka büyük değer veren, esmer tenli, siyah saçlı, şahin bakışlı çocuklar...

Ama korkuyorum, ya anlatamazsam, yazamazsam diye. Korkmamak elde mi heval? Bilirsin heval, anlatacağım fedailer Merato kadar kendilerini fedai-leştirmiş, yüce ve kutsaldırlar. Helkiz kadar duygu yüklü, Zover gibi mağrur ve inançlı, Kayser çayı gibi hırçın, öfkeli, güneş kadar güler yüzlü ve sınımsız; Kaniya Mezin ve Sêvek kadar çekici ve ebedileşen iki şehit... İşte korkum bundan; yazamam deyişim bundan. Yoksa anlatabilirim acının, sevginin ne olduğunu. Ama şehitler anlatılamaz, kalem yazmaz onları. Ve yürek kaldırmaz heval...

Nurettin heval. Hiç unutmam seni ve senin gibi kendini sınırsız adayarak ebedileşen Xalê Nezir'i...

Çocukluğumuzu düşünüyorum. Hele hatırlar mısın, o okul yıllarındaki birliğimizi. Ne güzeldi. Ne kadarda saf ve temiz duygularla birbirimize yakındık. Uçümüz, bir elmanın parçaları gibiydik. Ne güzel alışmıştık birbi-

✿ Adı, soyadı: **Nurettin ...**

Kod adı: **Süleyman**

Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk**

Batman, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Haziran 1997, Helkiz, Batman-Garzan**

rimize, ne güzel uyuşmuştuk, uyumluyduk. Bir an da anlardık birbirimizi, mimiklerimizle, bir tebessümle hatta birbirimizin gözlerine bakarak... Çünkü yüreğimiz birdi bizim... Hayallerimiz, amacımız, istem ve arzularımız birdi. Olgunluğunuz, terbiye, ahlak ve kültürünü nasıl çocuklarına gösterdiklerini... Üzüntümüz, sevincimiz, istem ve ret ölçülerimiz birdi hep. Bütünleşmiş bir yürek, bir duygu olmuştuk. Tek bir beyin ve düşünceye dönüşmüştük. Önce bir grup arkadaşlığı, ama sizinki bu öncü grubun da öncülüğünü üstlenmişti dolaylı olarak. Bu saygının, sevginin, güzelin yumağında, para, maddiyat yoktu. Saflık, dürüstlük felsefesi esastı. Uygarlık iblisinin taht kurup, hakimiyetini bu ter temiz yüreklerde. Halayda beraberdik, kavgada omuz omuzaydık. Bükemezlerdi sırtımızı kalleşler. Öne

atılmada iltiniz. Biliyorsun can yoldaşım, yine her şeyin sırrı sizinle başladığı gibidir. Bunun bir kutsallığı var. O kutsallıkla sizin yürekleriniz, bilinciniz, istem ve arzularınıza, iddialarınıza olan adanmışlığınızdanır. Hakikat yolundaki inancınız ve kendinizi sofistler gibi temiz yüreklerde barış dolu yarınlara adanmışlığınızdır. Nezir dayıyı hatırlar mısın Nurettin heval? Okuldaki aşkını, Süheyla'yı bırakarak, gerçek ve özgür aşkı arayarak buldu. Gerçek aşkın özgürleşmeyle bunun da ancak soylu *Güneşin kutsal havarisi* olmakla mümkün olabileceğini öğrenmişti. İkisi de düzen ölçülerinde "mutluydular" ama Nezir dayı bu "mutluluktaki basitliği anladım" dedi ve Güneşimizin ışıklı yolunda kiblegaha dönerek Mecnun olup, dağlarda aramaya koyulmuştu aşkını. Gerçek aşkınız ülkenizi aramaya koyulmuşunuz ikinizde. "Ya aşkımın özgürlüğü ya hiç bir yaşam" şiarıyla yola koyulmuşunuz. Omuz omuz, göğüs göğüse vermiştiniz kendinizi ve aynı zamanda atıldığınız yaşam kavgasına. Amed'de dershane ve üniversite yıllarınız, bilinçlenme yıllarınız. Birimiz Batman'da birimiz Sason'da diğerimiz ise Amed'de kalıvermiştik istemeyerek. Koşullar bizi ayırmış olmasına rağmen, fırsatını bulduk mu bir aradaydık hep. Siz, gezdirdiniz beni Amed'in diyarlarında. Surları, anıtı, Hewsel'i, çay bahçelerini, balıkçılar başında sizinle gözlerimi açtım. Apê Musa ile arkadaş olmuştunuz. Sizin sayenizde onunla tanışıp konuşma fırsatını yakaladım. Vedat AYDIN'ların serhildanlarında, o karanlık sokaklarda öncülük eden, barikat savaşını veren sizdiniz. Ve aynı

anda beraber atıldınız deniz der-
yasına. Biriniz Amed'de, diğeri-
niz ise Garzan'da katılma kararını
aldınız kendi aranızda. Bir de
kendi kendinize "tek başımıza
katılmak yakışmaz bize" demişti-
niz, her biriniz iki-üç şervan ör-
gütleyip yanına almıştınız. Yıl
1992. Asırlardır görülmemiş bir
sonbahar-kış mevsimiydi. Attığı-
nız ilk adımın ne kadar bilinçli ol-
duğunu gösteriyordu bu tavrınız.
Sizlere okul ve şehirler dar geli-
yordu artık.

Yıl 1993, Mart ayı idi.

Nurettin heval, seni en son
Mazlumların, Pirlerin, Kızıl Yıl-
dızların, Hayrilerin direniş kabe-
lerinde, o iğrenç demir parmak-
lıkların arkasında görmüştüm.
Nefes nefeseydin. Dilim tutul-
muş, kulaklarım sağır, yüreğim
içimden dışarıya fırlar olmuştu.
Yufka yürekliliğin, bir tavşanın
nefes nefese kalışı, bir kuşun
avuçlar arasındaki çırpıntısı gi-
biydi. Şaşırmıştım o an. Gözyaş-
larımı tutamadım. İsyân dolu
gözyaşları...Hazmedememenin,
içime, benliğime yedirememenin
gözyaşları...

İlk başta bu zayıflığımı sana
hissettirmeyerek içime akıtmış-
tım. Ama onu da yapamadım. Yü-
reğim, duygularım isyana kalk-
mıştı. Kısraklar gibi şahlanan kan
ile damarlarım ise, beynime bal-
yoz indirir gibi zonkluyordu. Şa-
hin doruklarda uçur derdim kendi
kendine. Gördüm seni, ama gör-
düğüme inanamıyordum. Orada-
dır dediler, gelip görmek için gel-
meme rağmen ne gördüğüme
inanıyor, ne de kabulleniyordum.
Bu özgürlük tutkunu, şahinler yu-
vasında şahinleşen, kartallar dağ-
larında Meretto'nun beyaz kartalı.
Zoveser, Giremsor, Helkiz'in yır-
tıcı şahini. Xezal bir ceylan yav-
rusu, o güzelim sevdalım dağlar-
da. Doruklarda, hep yükseklerde
uçarken, ne oldu da, nasıl oldu da
kanadını kırdılar senin! Nasıl olur
da bu temiz, saf, berrak, tanrısala-
şmaya kendini adayan bu özgür-
lük şahinini, bu iğrenç insanların

ruhunu karartan, titretip, ürperti
veren öyle demir parmaklıkların
arkasına tıkadılar seni...

Bunlara gülerek alay ediyor-
dun. Celladına gülerek alay etti-
ğin gibi. Ama ben kendimi şahla-
nan, alev alev yanıp, fokurdayan
duygularıma kapılıp, gitmiştim.
Ve bir anda o tanrısız söz... Sihir-
li... Gizemli... Kutsallık derece-
sinde... Yüreğimi, benliğimi sarıp,
ısıtıveren... O çok özlediğim, asır-
lardır hasret kaldığım, ama bir
türlü ulaşamadığım, kavuşamadı-
ğım gizemli ses... Bir deniz derya-
sı, volkan, uçsuz-bucaksız, ber-
rak, masmavi gökyüzü gibi derin
ve sonsuz...

O soğuk parmaklıkların ardın-
dan sınırsız, ince ve bir güver-
cin saflığında bir anda beni şoke
eden ses. Senin bana direnç ve-
ren o çok özlediğim, ona Mec-
nun olup, Ferhat kesildiğim sesi-
ni duyar duymaz bana bir inanç
ve direnme gücü olmuştu. Hiç
konuşmak istemedim. Konuşa-
madım. Beton duvara sırtımı da-
yayıp, özlem dolu sesini yüre-
ğimde, benliğimin derinliklerine
nakşederek büyük bir hasretle
dinledim derin derin. Konuşur-
ken hep tebessüm eden ve etrafı-
na sevinç dolu gülücükler dağı-
tan çocuk yüzlü siman, gülerken
ince hat hat kırışan anlin, yanak-
larının etrafı; zeytin siyahı göz
ve kaşların, geniş omuzların ile
inadına deyip, dik tutuğun kafa-
nın dolunayı anımsatan, nur sa-
çan o kutsal simana doya doya
bakmak isterdim hep. Ama ne
sesine, ne de sohbetinin güzelli-
ğine doyum olmazdı ki. Hele ol-
gunluğun ve güven veren yakla-
şımların... Zamanın nasıl bitip
tükenişini fark etmedim. Ken-
dimi ananın yumuşak koynunda
hissetmişim bir an da. Ama o
her tarafını saran düdüğün, Hit-
lervari ürpertisi beni korkutarak
uyandırmıştı. Son sözündü, be-
nim için ise, "kutsal bir vasiye-
tin" oldu. "Git Nezir oralardadır.
Bul onu, selamlarımı ilet. Beni
merak etmesin! Siz benim içinde

savaşın! Ben artık savaş esiri ve
yaralı bir gaziyim. Ama direne-
ceğim! Selamlarını bütün özgür-
lük savaşçılarına ilet" demiştin.
Bu vasiyetin benim için kutsallık
derecesindeydi artık.

Nurettin heval, karanlık bir ge-
ceydi. Yıl 1993, ayı kesin hatırla-
mıyorum. Üç kişilik bir tim gru-
buyla birlikteydik. Tam
teçhizatlıydık. Özgürlük vadisi
Şehit Kendal'dan çıkmış, Sason'a
gidecektik. Nezir dayıyı görmek
benim de o an da en güzel istekle-
rimden biriydi. Ama göreve gittiği
için kampta görüşemedik bir tür-
lü. Akşam tekmilinde cihazla se-
lam göndermişti kendisi. O da ay-
nı duygularla ve görüşebilme
isteği içindeydi. Ama imkanlar,
doğa ve savaş koşulları imkan
vermiyordu bir türlü. Biz üç arka-
daş tabana kuvvet diyerek bütün
hızımızla yürüdük gün boyu. Ama
karanlık çökmüştü artık. Yolumuz
daha yeni yeni yarılanmıştı. Çac-
caz mıntıkasına vardığımızı bili-
yorduk. Birkaç köyü geçtikten
sonra, patika yolun üzerinde olan
köylerden birine gittik. Evin
önünde bekleyen insanları fark et-
tik. Onlarda bizi daha önceden
fark etmiş ve onlara yaklaşmamızı
sessizce beklemişlerdi. Merha-
balaşp, selamlaştıktan kısa bir sü-
re sonra bir anda cemaatin içinde
biri bana seslenerek "*Xarzi xarzi
tu liver*" sesi karşısında inanır mı-
sın Nurettin heval çarpıldım bir-
den. Şok oldum, yerimde kalmış-
tım. Kalbim davul gibi çarpıyor
yüreğimde ise fırtınalar kopmuş
gibiydi. Tüylerim diken diken ke-
silmişti bir anda. Gerçek mi yoksa
aşırı istemden dolayı gelişen bir
yanılsama mı diye şaşırp kala
kalmıştım. Ama o kutsal sesin bir
daha ruhumun derinliklerinde his-
seder etmez kendime gelmişim.
Gerçekten inanamıyordum. Ama
refleksle "xalo xalo!" çığlıklarıyla
haykırmaya başladım. Ve sarıl-
mıştık birbirimize sevinçle. Ama
nasıl bir sarılıştı. Ayların hasretine
doyum olmazdı ki yoldaşlar ara-
sında. Bütün güzellikler bizimdi o

anda. Özlemimizi, hasretimizi bir ve çekilerek gidermeye çalıştık. Ama bu dağ gibi olan özlem ve hasret ateşi iki-saatte yatıştırmazdık ki, “Nurettin’in selamlarını getirdim” dedim. Seni anlattım. Görüşüne geldiğimi söyledim. Gözleri dolmuş, sesi boğazına düğümlenmişti. Kalbinden vurulmuş yaralı bir ceylan yavrusuna dönmüştü. Odaya bir sessizlik ve hüznün çökmüştü. Ve Nezir’in derin derin sigarasından nefesler çekecek sinirlerini dindirmesi... Kısa bir sessizlikten sonra Nezir “hatırlar mısın heval? Katılma kararını verdiğimiz zaman ki sözünü. Ben Amed’den, sen Garzan’dan katılalım, ama ikimiz de Helkiz’de buluşacağız bir gün” demiştik. Tepesinde oturup, o güzelim dağların arasına sıkışmış, yemyeşil, küçücük kasabanın manzarasını seyredeceğimizin hayallerini kurmuştuk safça. Ve yine zorunlu ayrılık. Savaşın yasalarını uygulamakla ayakta kalırsın. Uygulamazsan sevdiklerini, bedel ödeyerek verirsin acıyla.

Nurettin heval, 1993 Martı’nda başlamıştı zindan yaşamına. 1993 aralık ayından 1995’e kadar Batman’da, 1995’in nisan ayına kadar da Amasya’da sürdürmüştü esaretini ve savaş esirliğini. Ve yine burada noktalanmıştı. On-on beş günlük Amasya yaşamında bile kendini hissettirmiştin, şiir yarışmasındaki birinciliğin ile. Özgürlüğüne kavuşmuşsun, bunca yüreğin kırık esaret yıllarından sonra hiç durmadan sessizce yola düşmüştün. Gecenin sabahına doğuydu. Ama kimse inanmadı senin olduğuna. Köyde Pirê Amasya’ya gelmek için daha yeni yoğurmuştu sütlü ve yumurtalık çörek hamurunu. Pirê “bu çörek beni Helkiz’e, Meretto’ya götürüyor hep” dediğin çörekleri hazırlıyordu. Onun için çantayı ful ederdi Pirê. Pirê tandırın etrafında yaydığı çörek kokusu ile hummalı bir çalışma içindeydi. Bu karma karışık duyguların arasında kopan çığlıklarla kendine

gelmişti. Çocuklar yolun üstünden koşarak, avazları çıktığı kadar “Pirê Pirê Nuro hat, Nuro hat, Nuro hat!” diyerek bağırıyorlardı. Köy halkı da Pirê gibi şaşmıştı ve öylece kalakalmıştı. Patlayıp, seri öten silah sesleriyle gelmişti kendine. Nasıl olduğunu bilmeden kalabalığa koşmuştu o da. Şaşkın ve sevinç dolu haline bakarak güliüyordum ona. Hemen eline bir sürmeli tutuşturulmuştu. Çünkü adetti o köyde. Sen de herkes gibi tek tek kurşun sıkarak paylaşmıştın. Şarjör boşalana kadar. Pirê hemen yollamıştı Mervan’ı sürünün önüne. Bağışlanan kurbanlar, boğazlandı ve köyde bir şenlik, düğün havası başlamıştı. Kimse-nin beklemediği bir anda çıkmıştın ortaya. Cezan bozulmuş ve kimseye haber vermeden koşmuşsun köye. Sonra tek tek zindanları gezmiştin. Hatır istemek için önce Amed’e uğramıştın, “ben senin yerinde, sen benim yerimde” demiştin. Bir de sen eklemiştin, “en iyisini yapalım. Sen bunu iyi değerlendir. Ben de “Nezir’in anısına bağlı kalacağım, izinde yürüyeceğim” demiştin. Seninle son konuşmanın, buluşmanın, sohbetin olacağını nereden bilecektim ki?... Nurettin heval, sonra Batman Cezaevi’ne uğramış ve köye dönmüştün. Köydekiler, çok sessizleşmiş diyorlardı. Bir şeyleri beklercesine saatlerce oturur, Meretto’yu, Helkiz’i, Pertukaya gözlerini kırpmadan bakardı sessizce derlerdi.

Aradan fazla zaman geçmeden haber geldi Zoveser’deydin. İsmi-ni de Süleyman koymuşsun. Nezir’in Ferhat koyduğu gibi. Bir de “merhaba ana” diye mektup göndermiştin. Bir de şiir eklemiştin mektubuna, “salçalı bulgur pilavını kaşıklarken” diye başlarken ve “ve bir ağacın gölgesinde, gerillada” diye biten o kendine özgü üslubunla yine selamların ulaştı bana, soğuk, dondurucu demir parmaklıkların arasında. Pratiğe çıkmıştın kısa bir süre sonra. Alandaki her köy, mezra tanırdı

seni. Hangi köye insan, birileri bir iki gün sonra gelip haber verirdi temiz ve iyi yürekleriyle. Oligarşinin uzantıları da bu haberi almış, alanda yarattığın etkiyi görmüşlerdi. Bu etkiyi kırmak için her alandan ayrıldığında, “vuruldu”, “öldürdük” haberlerini yayarlardı hep. Hatta bir seferinde epey inandırmıştılar. Kanlı, fotomontajlı fotoğraflarını göstererek, “Suriye sınırında vuruldu, pusuya düşürdük” dediler. Bundan dolayı da köyde bir cenaze töreni yapılmış ve insanlar başsağlığı için akın etmişlerdi. Ama senin, o büyük insanın soylu Güneş’in kabe-sinden açtığın telefonla her şeyin yalandan ibaret olduğu çıkmıştı ortaya bir süre sonra. Sonra alana güçlenerek ve büyük bir sorumlulukla döndün. Dönüş haberini, selamlarını bana iletinler, yine senin en çok sevdiğin, güven verip ilgilendiğin küçük generaller oldu.

En çok çocukların gönlünü fet-hetmiştin. Her köye inişinde etrafında toplar, tek tek güven vererek ilgilendiğini anlatırlardı görüş kabinlerinde. Geleceğin umutları, devrimin teminatları, güvencesi olduklarını iyi biliyordun. Bu çocukların devrimin küllerleriyle, kendi küllerinde, gözlerini açtılar dünyaya. Her birisinin siması, toprak ananın bağrına bastığı şehit yüzünü anımsatırdı sana. Tek tek canlanırdı gözünde şehitler. Her şehit düşen yoldaşın ismini bir çocuğa vermiştin. O tertemiz, berrak ve sade yufka yüreklerde yeşertmiştin şehitleri. Hele bir seferinde nasıl kızmıştın hatırlıyor musun köye inişinde? Bir ay önce yeğenin Sipan şehit düşmüştü toprağa. O süreçte doğan çocuklar vardı, şehit ismi verilmemişti. Bunu duyunca “daha bir ay önce Sipan şehit düştü toprağa. Siz nasıl bağlısınız şehide” dediğini ve ismini değiştirdiğini söylediler. Ardından da “en büyük bağlılık şehidi yaşatmaktır. Yoksa sizin yaptığınız gibi ağlayıp-sızlamak, sonrada doğan çocuğa şehit ismini vermemek de-

ğil” sözlerini utanarak, mahcup bir şekilde anlattılar. Bu konuşman o köyde bir vasiyet oldu artık. Her doğan çocuğa bir şehidin ismi verildi. Ve şehitlerin arkasından ağlama değil, temiz yürekli anaların ve yeni kına yakmış genç kızların dillerinde tilililerle uğurlandılar artık...

Gece karanlık ve sessizdi. Randevun vardı. Köye inmiştin. Kısa bir süre sonra” gitme zamanıdır” deyip, randevu yerinin yolunu tutmuştun Liceli küçük Çektar arkadaşla. Herkes merakla saat ikiye bekliyordu. Gece sessiz ve karanlıktı. İnsana ürperti veriyordu bu sessizlik. Karanlık bir kabus gibi çökmüştü her tarafa. Bu karanlıkta çiyanlar, iblisler, hainlerin kol gezdiğini, pusuya yattığını, iğrenç ve aşağılık yürekli insanların arkadaşlık adına kendilerini gizleyip, arkadan kallesçe saldırdıklarını nereden bileyim? Bundan dolayıdır ki zaman ilerlemiyor ve saat tam iki civarındaydı. Pusuya yatan on iki namlu birden patladı kallesçe. Kendini yolun kenarına atmıştın. Yaralandın, alnından, omzundan ve sağ göğüs kafesinden. Ama yılmamıştın. Bombayı dişlerini sıkarak var gücünle kılıfından çıkarmış ve son bir hamle ile doğrulmuştun atmak için. Elini havaya kaldırdığında, patlayan kurşunlarda üç el parmağın kesilmiş ve bomba üzerine düşüp patlamıştı. Vücudunun birçok yerinde şarapnel kanını emiyordu. Yan tarafında da Çektar arkadaş kanlar içinde sürünerek yanına varmıştı. Ama onun yarası hafifti. Ona “sen geri çekil, yaran hafif kurtulursun. Olayın doğrusunu ulaştır partiye!” talimatını vermişti. Çektar arkadaş istemeyerek ve büyük bir üzüntüyle kendi yüreğini orada bırakarak ayrılmak zorunda kalmıştı. Çünkü bir talimat verilmişti ona. O talimatı da veren sendin. Şehadet mertebesine ulaşma anında bile, arkadaşını kurtarmayı,

partiyi doğru bilgilendirmeyi, her şeyi kendinden daha da önemli gören sendin. Üzerindeki telsiz ve cep defterini de bir fırsatını bulup atmıştın dikenlere. Gören olmamıştı, artık için rahatı. Son nefes anında bile son görevini yapmış, her zaman olduğu gibi, bu sefer de parti değerlerini askerlere kaptırmamıştın. Artık rahatça uyuyabilirdin başın dik olarak. Mazlumlara, Agitlere, Berivanlara ve Zilanlara merhaba diyebilirdin.

Şafak vaktine kadar köylülerde namluları paslanmış mavzerlerle ihanetçilere sıkışmışlardı. Çektar arkadaşı kan kaybından dolayı yolda baygın bulmuşlardı. Olayın aslını ve senin arkadan kallesçe vurulduğunu söyledi. Sabahın ilk ışıklarıyla öldüğünden emin olan ihanetçiler ve askerler cenazenin üstüne gelerek, senden yedikleri darbelerin intikamını almak istercesine, büyük bir vahşet örneği sergilemişlerdi. Bununla da rahatlamamış, panzerin arkasına bağlayarak sürüklemişlerdi seni.

Sabahın ilk ışıklarında, askerlerin bütün engellemelerine rağmen seni görmeye gelenler oldu. O çok sevdiklerin, seni yalnız bırakmamışlardı. İsmet amca, Zeyno ve Sekvan ana ve bir de küçük generaller... Panzerin önüne cenazeni almak için onlar bedenlerini siper ettiler. Kimisi ayakbağısız, kiminin pijaması yırtık, kimisi yarı çıplak ama gözleri göz yaşlarıyla doluydu. Hepsinin yüreği birdi o anda. Cenazeni almak için her biri panzerin önünde pimi çekilmiş bomba olmuşlardı o anda.

23 Haziran 1997. Yine insanlık vuruldu. İnsanlığın en yüce değerleri vuruldu. İhanetin, soysuzluğun ve celladın kol gezdiği gündü. O güzelim Helkiz’in eteklerinde insanlık, erdem, güzellik adına varolan her şey unutuldu birden. O, soysuz, kuruyan vicdanlarda. Ey Fettullah denilen, kendi soyuna cellat kesilen

yaratık. Nasıl yüzünü döndün bu insanlık erdemlerine. Nasıl unuttun insanları. Nasıl unuttun vicdanını. Nasıl unuttun güzellik adına olanları. Bir çocuktu daha O. Sen ise soysuz bir yaratık ve cellat kılıklı bir çiyan. Nasıl değmeyen bu dünyada ibret-i alem ettin kendini. Ülkesi için atılmıştı kavgaya. Zaten sende bilirdin O’nu. O’nu iyi tanırdın. Yufka yürekliliğini, insanlığa olan sevgisini, saygısını, bütün güzellikler yüreğinde dobra dobraydı. Mem û Zin, Siyabend û Xecê, Ferhat û Şirin ile Derwêş û Edulê aşkı ile, sevgilisi ile, sabrıyla, kin ve intikamlarıyla atılmıştı sevdalandığı Özgürlük mücadelesine. Aşkı, sevgilisi ülkesiydi artık. Özgürlüğe olan düşkünlüğünü seni tanıyan herkes bilirdi. Yüreğine dünyayı, geleceği sığdıran kocamanlardandın. Sason’un sembolü, Helkiz’in dağ lalesiydin. Meretto kadar başın dik, gururlu, kibirli ve asiydin her zaman. Qevmê Çiya Eliyê Yunus’un Xerzan memleketinde açmıştın gözlerini dünyaya. Yıl 1973. Çocukluktan beri duymuştun bu direniş destanını. Bu direniş destanını aşkıyla gözlerini her şafak vaktinde Meretto’ya dikierek yüreğinde tutuşan alevlerle büyümüştün gün gün... Abideleşene dek. Siz artık yüreklerde ve beyinlerdesiniz. Heval rahat uyuyun. Gözünüz arkada kalmasın. Bir de ikinizin anısına ağaç diktiler küçük generaller. “Haberinizi olsun” dedim... Süleyman ve Ferhat heval.

Amaçlarınıza, hayallerinize, istem ve arzularına olan inancınız, bağlılığınız ve ulaşma azminiz için kendinizi fedaice adanınız. Nezir arkadaşın beşinci, Nurettin hevalın şehadetinin üçüncü yıl dönümünde sizleri bütün içtenliğimizle anarak, karşınızda saygıyla eğiliyor ve minnettarlığımızı belirtiyoruz.

Mücadele arkadaşları

Hemdo HÜSEYİN

Ömer KOÇER

Halkın kalbine gömülerek ölümsüzleştiler

✪ Adı, soyadı: **Hemdo HÜSEYİN**

Kod adı: **Rêzan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kutnê-Afrin 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**

Qutnus köprüsü, Siirt-Eruh arası

Rêzan yoldaş, Küçük Güney'den gelip yüksek bir yurtseverlik tutkusuyla Kürdistan halkının özgürlük ve ba-

ğımsızlık mücadelesine katılım göstermişti. Mücadeleye Küçük Güney'deyken sempati duyar, belli bir süre cephe çalışmaları içerisinde yer alır, daha sonra Önderlik eğitiminden geçerek ülke sahasına gelir.

Güney Kürdistan alanında askeri eğitimden geçerek tecrübe ve beceri kazanan Rêzan yoldaş, daha sonra savaş birliklerinde yer alır. Belli bir süre sonra Botan alanına geçer ve Garisan bölgesinde faaliyetlerde bulunur.

Halkla ilişkilerdeki deneyim ve tecrübesi nedeniyle Siirt Cephe sorumlusu olarak görevlendirilen Rêzan yoldaş, örgütleme yeteneği yüksek, gizliliğe önem veren, duyarlı, güvenliği elden bırakmayan özellikleriyle uzun süre bu çalışmalarını başarıyla yürütür. Çalışmalarıyla halk arasında sevilen, sayılan ve güven duyulan bir konuma yükselir.

Rêzan yoldaş bir yandan kit- le çalışmalarını yürütürken, öte-

✪ Adı, soyadı: **Ömer KOÇER**

Kod adı: **Rüstem**

Doğum yeri ve tarihi: **Kaşo-Afrin 1965**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Aralık 1997, Siirt şehir merkezindeki çatışmada**

yandan gerillanın lojistik vb. ihtiyaçlarını temin etme görevini de omuzlar. Türk devletinin bin bir engelleme yöntemi ve

koyduğu ağır ambargoya rağmen yeteneklerini ve yaratıcılığını pratik çabalarına katarak bu görevi de başarıyla sürdürür, gerillayı lojistiksiz bırakmaz, TC'nin politika ve uygulamalarını boşa çıkartmasını bilir. Rêzan yoldaşın bu çalışmaları hakkında bilgilenen ordu güçleri, bunu engellemek için elinden gelen herşeyi yapmıştır. Ama büyük duyarlılıkla çalışmalarını sürdüren Rêzan yoldaş her defasında bu yönelimleri boşa çıkarmasını bilmiştir.

Gerillanın "Her yerde var, hiçbir yerde yok" ilkesini büyük bir titizlikle hayata geçiren Rêzan yoldaş, cephe çalışanı olmasına rağmen gerilla kural ve ilkelerine sonuna kadar bağlı kalarak illegaliteyi çok iyi uygular. Bundan ötürü istihbarat birimleri Ona ulaşamaz ve şaşkınlık içerisinde kalır.

Görev aşkı ve sorumluluk duygusu yüksek olan Rêzan yoldaş, ölçülü, ciddi, yoldaşlığa değer veren, ideolojik olarak gelişkin, zihni açık, parti çizgisinden ödün vermeyen, ilkeli yaşamı esas alan özellikleri ile saygı duyulan bir konumu ulaşmıştı.

Kasım ayında Siirt şehir merkezinden kırsal alana gelirken Siirt-Eruh arasında bulunan Qutnus köprüsünde yol kontrolü yapan askerlerle karşılaşır. Yanında Rüstem adındaki cephe çalışmalarını birlikte yürüttüğü arkadaşı da vardır. Mecbur kaldıkları için askerlerle çatışmaya girerler. Kahramanca savaşan Rêzan yoldaş şehadete ulaşırken, Rüstem yoldaş ise yaralı olarak kurtulmayı başarır.

Rüstem yoldaş yarasını iyileştirebilmek amacıyla yeniden Siirt şehir merkezine döner. Orada ilişki içinde bulunduğu milisin evine giderek, bir süre

kalır ve tedavi olur. Milisin yardımları sayesinde yarası çabuk iyileşen Rüstem yoldaş, kırsal alandaki arkadaşlarına heber vermek, bilgi aktarmak ve görüşmek için harekete geçer. Önce kaldığı evi değiştirir. Gittiği evde belirli bir süre kalıp Siirt şehir merkezinden ayrılacaktır. Bazı ihtiyaçları temin ederek gerillaların yanına gidecektir. Ancak ev değiştirmesi sırasında bazı ajanlarca fark edilmiş ve ihbar edilmiştir. İhbarı değerlendiren devlet güçleri, Rüstem yoldaşın bulunduğu evin etrafını sararak "teslim ol" çağrısı yapar. Bu çağrıya Rüstem yoldaş silahının çekip ateşleyerek karşılık verir. Bunun üzerine üç saat süren bir çatışma yaşanır. Ev çepeçevre sarılmış olduğu için kurtuluş imkanı yoktur. Rüstem yoldaş bunu fark ettiği için çatışmayı sonuna kadar sürdürür. Ve bu çatışmada vurularak şehitler kervanına katılır.

Küçük Güney'den saflara katılan Rüstem yoldaş, '93 yılında geldiği gerilla saflarında başarılı bir pratik sergiler. Birçok eylem ve çatışmada önemli roller oynar. Bu askeri özelliklerinin yanı sıra halkla ilişkilerde de yeteneklidir. Bu yeteneği nedeniyle '97 yılında Rêzan yoldaşın yardımcısı olarak Siirt alanında cephe çalışmalarında görevlendirilir. Her iki yoldaş, olumlu özelliklerini bütünleştirerek uyumlu bir ekip çalışması yürütmüş hem kitleyi örgütlemeye, hem de devletin koyduğu ambargoyu delerek gerillanın lojistik ihtiyaçlarını karşılamada önemli yararlılıklar sergileyip başarılı bir pratiğini sahibi olmuşlardı.

Mağrur oluşuyla, bükülmeyen çelikten iradesiyle, parti doğrularında ısrar etmesiyle,

yoldaşlığa değer veren, hakkını, ülkesini büyük seven, tartışmacı, iknacı, eğitimci, alçak gönüllü, özellikleriyle bulunduğu her ortamda kendini sevdirep saydırmasını bilen, hoş sohbetiyle her koşulda çekim merkezi olan Rüstem yoldaş, arkadaşlarının olduğu kadar halkın da sevgilisi olmasını bilmiştir.

Rêzan ve Rüstem yoldaşlar devrimci azim ve kararlılıkla, halka ve partiye verdikleri sözlerin gereklerini kahramanca yerine getirmişlerdir.

Halkın dilinde destanlaşan Rüstem ve Rêzan yoldaşlarının mücadelesi ve soylu anıları bize güç vermekte, onurlandırmaktadır. Anıları mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Bana bırakma anlatamam

çoktan unuttum seslerini

kuşların sen söyle

yaprakların rengini

Güneş nasıl doğar?

kır çiçeklerini sen anlat

Bana bırakma,

diyemem dağlara gizlenmiş

sevdami bir hançer saplı durur

Bir bıçak keser boynumu

kan aksa da demem kimseye

Bana bırakma, anlatamam

silahımı bıraktım da geldim

son kez bakmışım dağlara

oraya-buraya özlemlerimi

bıraktım da geldim

Sen anlat, siyah üzüm

gözlerimi bıraktım da

geldim bir gecenin yaralı

gömleğini sen anlat ve

gerillayı bana bırakma

Ey yeryüzü güneşi

Şehit Merxas

Bir yaşam ustasının beş yıllık şairane hayatı

O'nun yaşama sevdalı serüvenciliğini anlatmak, anısına bir kaç satır yazmak için iki yıl geçti. Çünkü hep 'ya O'nu anlatamazsam' endişesiyle bekledim. Ama iki yıl sonra şunu da anladım: Belki de ileride yazmak için çok geç olabilir. Çünkü bu imkanı kaybetme de her an gerçekleşebilir.

Benim için o hala umudun bir simgesidir. Aynı zamanda umudun şairidir. Yaşama dair bütün güzellikler adına özgürce yaşanabileceğinin coşkulu umududur. İnsanlığının gelişimine yönelik ilk umutların yerleştiği bu topraklarda, O'nun özünü yaşayıp yaşatmanın düşünsel ve pratik ispatının renkli bir temsilcisi, aynı zamanda komutanı idi **Merxas** yoldaş. Umudun hem dili, hem eylemcisi idi. Ne mutlu O'na ve O'nun izinde yürüyebilenlere.

Herkes yaşamın güzellikleri ile ilgili değildir. Zayıf halkaları da vardır. Çözülmeyi ve bitişini kendileri için yaşam kaynağı olarak algılayanlar, tabii ki bu zemini muğlaklaştırmak için Merxasları hedefleyeceklerdir.

"Yoldaş" şiirinde şöyle dile getirmişti zayıf halkaları Merxas heval:

*Güçlü olan
bir adım ileri atılmıştı
Ve kurşunlanmıştı belki de
Güçsüz olansa
debelenip durdu yerinde
Çirkince yaşıyordu
toz toprak içinde...*

İnsan özünden yoksun kaldıkça, yabancılaştıkça, amaçsız ve

✱ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Merxas**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1997, Kutnis Köyü-Siirt**

kendini redde yöneldikçe, insan olma vasıflarını bir bir yitirir. Demek ki onların yaşama dair insanca hiçbir beklentileri ve umutları yoktur. Demek ki onlar hayatlarını sürdürmek için yaşamın güzelliklerini umutlarını, hedefleyeceklerdir.

24 Ağustos 1997'de Siirt'in Kutnis köyü yakınlarında sefil yaratıkların komplosu ile, devrimin muhteşem asi çocuğu fizikmen aramızdan ayrıldı. Bu ayrılış devrimin muhteşem çocuğunu daha iyi takip etmemiz, yaşama dair ne varsa daha çok bağlanmamızı gerektiğini söyledi bize. Yaşanmış her an müziğin nameleri gibi akıcı olan güzel yoldaşımızın yaşamını insanlığa hediye edelim. Tüm insanlığı Merxaslaştıralım...

Mücadele arkadaşı Sedef

Bana bir türkü söyle
hüzünlü ve duygu yüklü olsun
yıldızlı ve serin bir gece olsun
Yayla evlerinin yanıp sönen
ateşleri etrafında yalın ayak
çocuklar koşuyor olsun
Ve çok daha uzaklarda
serin geceye yayılan kurşun
seslerinde, kahramanlar
savaşıyor olsun
Ve tüm lanetliler lime lime
parçalanmakta olsun
Spartaküs'ün şakırdayan
kılıç seslerinde utanç sarsın
bedenimi, tepeden tırnağa
Bana yine geceden bahset
ağır sırt çantaları ile gerillanın
yokuşu tırmanışından
dolunaylı bir gecede peş peşe
dizilmiş özgürlük savaşçılarından
dingin yürüyüşünden
Serin sulu bir pınarın
başında verilmiş bir moladan
kaçak tütünden avuçlar
arasında gizlenerek içilen
yorgunluk sigarasından
Erivan radyosundan yükselen
duygu yüklü Kürt halk ezgileri
eşliğinde batan günün kızıla
boyadığı ufuk çizgisinden
hiçbir kameramanın
görüntüleyemediği
hiçbir senaristin yazamadığı
hiçbir şairin mısralara
dökemediği
manzaradan bahset bana
Ve uzanıp
yorgun başını
sırt çantana koyduğunda
kaç yıldız saydığını anlat
tüm güzellikleri anlat bana
Ki boğulup güzelliklerinde
Sıyrılışım çirkinliklerimden...

Söyle bana asi çocuk
asiler dağların doruklarında
zulme karşı durmakta...
Senin asiliğin nerede?

Şehit Merxas

Sait KARA

Kürdistan'ın her parçasından yoğruldu

Serbest yoldaş, feodal-aşiretçi geleneklerin ağır bastığı, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Çocukluğu köyde geçer. İlkokulu köyde okur. Maddi imkanları elvermediği için okulu bırakmak zorunda kalır. Kürdistan'ın her köyünde olduğu gibi o da küçük yaşta hayvancılıkla uğraşır.

Botan'da başlayan özgürlük mücadelemizin ilk taraftarlarını bulduğu köylerden biri de Hilal köyüdür. Köy halkının yurtseverlik ve Kürtlük bilinci oldukça köklü ve derindir. Halk mücadeleyi tanıdıktan sonra aktif destek sunmaya başlar. Bu köyde onlarca genç gerilla saflarına katılır. Partinin çıkardığı "askerlik kanunu" sonucunda da en fazla katılım yine Hilal köyünden olmuştur.

Böyle bir dönemde, savaşçı özelliklerin güçlü olduğu bir çevrede Serbest yoldaş da gerillaya katılır. Katılımı askerlik yasası çerçevesinde olsa da kısa sürede aldığı parti eğitimiyle belli değişimler yaşar ve katılımını bilinçli ve gönüllü bir temele dönüştürür.

❖ Adı, soyadı: **Sait KARA**

Kod adı: **Serbest (Serbestê Goyî)**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal Köyü**

Uludere,...

Mücadeleye katılım tarihi: **1988**

Hilal Köyü Uludere

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Veysel**

Qarani-Mize köyü-Baykan, Siirt

Görevi: **Bölge sorumlusu**

Yaşama, görevlere ve savaşa doğru yaklaşımlarıyla Serbest yoldaş bir süre sonra komutan olur. Ce-

sareti savaş içinde O'nu sivriltilir. Eylemlerde askeri yönü oldukça güçlüdür. Zaten doğa ile iç içe yaşadığı için gerillalıkta hiç zorluk çekmez. Pratik savaş içerisinde tecrübeler kazanan Serbest yoldaş, partiyle sonuna kadar yürür ve üzerine düşen görev ve sorumlulukları gönüllü bir şekilde yerine getirmeye çalışır.

Serbest yoldaş dört yıl boyunca Botan'da savaşır. Savaşın geliştiği bu süreçte pratik görevlerde öncülük ve komutanlık yapar. Haftanın, Hirur ve Metina bölgelerinde çeşitli süreçlerde faaliyetler yürütür. 1992 Güney Savaşı'nda Serbest yoldaş bölük komutanlığı görevi ile savaşın en kızgın cephelerinde yer alır. Savaş biter bitmez o da Zelê'ye geçer. Kış sürecini Zelê'de geçiren Serbest yoldaş tekrar Haftanın'e geçer. Savaş içinde edindiği yetenek ve tecrübelerle tekrar bölük komutanlığı görevini alır. 1993 yılında sınır boylarında kalır. Bir dönem Cudi'de kaldıktan sonra tekrar Metina'ya gelerek 1996 yılını bölge sorumlusu olarak geçirir.

1996'nın ilkbaharında partinin talimatı üzerine Garzan eyaletine geçiş yapar. Botan'da **Serbestê Goyî** olarak tanınan Serbest yoldaş, yılların savaş birikimiyle ve büyük bir coşkuyla Kuzey'e geçer. Garzan'a ulaştığında eyalet yönetiminde görev alır.

Bir gün bir görev için Kalenus dağından Veysel Qarani tarafındaki bir köye inerler. Mize köyü yakınlarında ihbar sonucu pusuya düşerler. Saatlerce süren çatışma sonucunda Serbest yoldaş vurularak şehitler kervanına katılır.

Anıları mücadelemize ışık tutacaktır.

Mücadele arkadaşları

Seyit ...

Gabar'ın serin rüzgarı seni bize taşıdı

Dağların vadilerden uzak yüksek kısımlarında kış boyunca yağan kar, bembeyaz bir gelinliğin eteği gibi yeşermeye başlayan vadilere kadar sarkmıştı. Aşağılarda belirlemeye başlayan yeşillikler birilerini çağırırçasına baharın haberini veriyordu.

Baharın müjdesini vadilerin yeşermesinden alan bir grup özgürlük savaşçısı olarak, çalışmalarımızı yoğunlaştırmış, yeni bir sürece hazırlanıyorduk. Bu hazırlıkları kış boyunca III. Ulusal Konferans kararları üzerine eğitim yaparak sağlamıştık. Kişinin iddia, kararlılık ve çaba düzeyini ortaya çıkaracak pratiğe yönelmeyi bekliyorduk. Yargılama, adalet ve zafer kongresi olan V. Kongre sürecini de yaşıyorduk. V. Kongre'nin kararlaştırdığı "Bir parça özgür vatan toprağı" şiarına irademizi de katarak yeni bir sürece giriyorduk.

Düzenlemeler yapılmıştı. Bölükler halinde ülkenin dört bir yanına yayılmak için talimat bekliyorduk.

Bölüğümüz (Şehit Karker) Haftanın'ın en stratejik yeri olan Uludere'nin güneyinde, Zaxo'ya gidiş yönündeki Keşan ve Şehit Berivan tepelerinde üslenmişti. 17 Mart 1995 günü Merkez Karargah'tan bölüğümüze üç kurye geldi. Kuryeler Ahmet, Adil ve Azad arkadaşlardı. Kongre belgelerinden eksik gelen bölümleri getirdiklerini tahmin ediyorduk.

Kuryelerden Ahmet ve Adil arkadaşları daha önceden tanıyorduk. Ama Azad arkadaşla ilk kez karşılaşıyorduk. Arkadaşlar Kongre kararlarını getirmemişlerdi. Ama ondan daha az önemi olmayan talimatları getirmişler-

❖ Adı, soyadı: **Seyit ...**

Kod adı: **Dr. Azad Erdal**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt**

Muş, 1969

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Temmuz**

1997, Bîrâ Kîredya köyü kırsal

Beşîri-Batman

di. Gelen talimatlarda karargahın durumu özetleniyordu. Operasyon çıkabileceği ve güçlerimizin buna göre konumlandırılması gerektiği belirtiliyordu. Telsizimizi sürekli açık tutmamız vurgulanmıştı.

Azad arkadaş sözlü olarak da verilen talimatları aktarıyordu. Sesinde muhabere cephesinde zaferi garantileyen komutanın cesaret aşılayan tonu vardı. S. arkadaş, "Kongre'de sizi göremedik heval Azad" deyince, "Tarihteki en büyük şanssızlığımızdı, yetişemedik" diye yanıtladı ve ekledi: "Karargahta yedek gücüz. Operasyon çıkarsa büyük olasılıkla bu bölüğe geleceğiz."

Sohbet saatlerce sürdü. Kimi arkadaş geliyor, kimi gidiyor, ama sohbet bitmiyordu. Artık gece olmuştu. Gelen gidenler de kesilmişti. Herkes görevi başın-

da veya yatmaya çekilmişti. Kurye arkadaşlar sabahleyin kalkıp pratiğe yönelmenin coşkusuyla karargahın yolunu tuttular.

Martin 19'uydu. Artık keşif faaliyetleri tamamlanmak üzereydi. Operasyonu karşılamak için diğer hazırlıklar da hızla yapılıyordu. Silahlar elden geçiriliyor, mevziler düzenleniyor, cep-haneler dağıtılıyor, görev paylaşımı yapılıyordu. Ondan sonra geçiş noktalarında mevzi-lenmiştik.

Sabah erken saatlerde hava saldırısı başladı. Dört kol biçiminde F-16 savaş uçakları dörder tane birer tonluk kazan bombalarını dağ yamaçlarına, vadilere dalış yaparak bırakıyor, roketlerle de tahmini hedefleri ateş altında tutuyorlardı. Bunun daha kapsamlı bir operasyonun ön aşaması olduğunu biliyorduk. Çok fazla sayı ile gelmelerinden anlıyorduk bunu. Çünkü yüreksizdiler, yüreksizliklerinden dolayı kendilerine olan inançsızlıklarının yerini uçaklarla, kazan bombalarıyla doldurmaya çalışıyorlardı. Asıl amaçları çatışma başlamadan psikolojik üstünlüğü ele geçirmekti.

O gün akşama kadar aralıksız süren bombardıman, güneşin batmasıyla yerini etrafta yanan küçük küçük ateşlere ve boğucu bir barut kokusuna bıraktı. Birliklerden gelen bilgilerde hiçbir kaybımızın olmadığı anlaşıyordu. Saat altıyı çeyrek geçe radyodan BBC haberlerini açtığımızda, Başkan Apo operasyonu değerlendiriyordu. 5 bin kişilik gerilla gücümüzle Zagros boylarından Kuzey Kürdistan'ın Cudi silsilesine ve iç bölgelerde Xantur, Çiyaye Spî, Çiyaye Bê-

xêr'den Metina'ya kadarki alanda stratejik noktaların tutulduğunu belirtiyordu. TC ordusunun bu alanlara girmesi halinde ağır bedeller ödemek zorunda kalacağını vurgulayarak güçlerimizin hazırlıklı olduğunu söylüyordu. Başkomutanımız Başkan Apo'dan talimatımızı almıştık. Bu talimatların nasıl yerine getirilmesi gerektiği de açıktı.

Ertesi gün, yani 20 Mart'ta özel savaş güçleri **Çelik Operasyonu** ismi ile başlattıkları hareketle ilk sızma birliklerini Ulu-dere üstlerinden, Grê Beranan dağından Keşan bölüğümüzün bulunduğu alana doğru yöneltti. Biz de Şehit Karker bölüğü olarak 50'ye yakın arkadaşlık. Geniş bir arazide yakın aralıklarla gizli mevzilere yerleşmiştik. Yaklaşık 5 bin kişilik özel ordu gücü geceden yararlanarak kar elbiseleriyle kamuflej olmuş halde bulunduğumuz alana doğru yönelmişti. Bizi fark edemedikleri için iç içe girmiştik. Biz onların tüm hareketlerini kontrol edebiliyorduk. Ve yaygın pusu taktiği ile yakın mesafede el bombalarıyla saldırıya geçtik; iki saat süren ilk

çarpmalar sonucu vurulan ani darbelerimizle özel savaş güçlerine büyük kayıplar verdirmiştik. Bizden de iki arkadaş hafif yaralanmıştı. Askerlerin üzerinden dört G-3 ferdi silahı, bir MG-3 ve birçok askeri malzemeyi kaldırarak geri çekilmiştik. Birkaç saat yürüdükten sonra konaklama yerine geldiğimizde sağlıklı arkadaşlar yaralılarla ilgilenirken biz de dinlenmeye çekildik.

Sabah olduğunda etrafta hiçbir ses yoktu. BBC'yi açtığımızda Namık Durukan Diyarbakır'da operasyonun başladığını ve ilk çatışmalarda 17 özel timin öldüğü haberini veriyordu.

Türk ordusu kobra ve süper apaçilerle inip inip kalkıyorlardı. Ama bulunduğumuz alanlara yaklaşmıyorlardı. Birkaç gün süren bu durumdan biz de yararlanarak daha uzun süreli taktikler belirlemek için Keşan köyünde Keşan tepesi mevzilerine sekiz gün süren bir keşif yaptık. Keşif bittiği gün Ana Karargah'tan bize bir mangalık takviye gücün gönderildiğini telsizle öğrendik. Telsizle sürekli bize çağrı yapan sesin Azad arkadaşına ait olduğunu

tanıyınca karargaha ulaştıklarının da haberini almış olduk.

Gelen takviye güç bölüğe ulaştığında, üslenme yerini deşifre etmemek için hareket etmediğimizden dolayı bizi görememişlerdir. Daha sonra bir kurye aracılığıyla onları gizlice yanımıza almıştık. Dokuz gündür erzakımız bitmişti. Yeni çıkan kenger ve Rêvas otlarıyla beslenmeye çalışıyorduk. Gelen arkadaşlar erzak da getirmişti. Hem yeni gelen arkadaşlar hem de erzak yapının moralini yükseltmişti.

Azad arkadaş komutasında gelen bir mangalık güç bize oldukça moral vermişti. Getirilen erzakları çok idareli bir şekilde arkadaşlara paylaştırırken cephanemiz de bir savaşı kazanacak düzeye ulaşmıştı.

Bize bir sonsuzluk kadar uzun gelen eylem arifesini F-16 savaş uçaklarının kazan bombaları altında geçirmiştik. Sonradan geldiği için keşif faaliyetine katılmayan Azad arkadaş eylem yerini ve araziye gösterme görevine beni seçtiler. Geliştirdiğimiz sohbette bu alanın yabancıyı olmadığını gerillaya

ilk katıldığında Cudi'den buraya geldiğini ve bu vadilerde kamp kurduklarını öğrendim. Bütün tepeleri biliyordu. Hangi manganın nereye, hangi arkadaşın hangi güce komuta etmesi gerektiği konularında düşündüklerini anlattı. Bunların doğru düzenlenmesi gerektiğini birkaç kez tekrarladı. Saldırı grubunun gideceği dar vadinin dağ zirvesine çıkan yolu kendisinin de çok iyi bildiğini keşif boyunca üstüne basa basa vurguluyordu. Azad arkadaşla başladığımız keşifte, planlamada eksik bırakılan birçok yetmezlikleri açığa çıkaran ayrıntılara işaret ediyordu. “Şimdiden bir taşın, bir ağacın, küçük bir akarsuyun mutlaka hesaba katılması gerekir. Aksi takdirde olasılık dışı her türlü gelişme eylemin başarısına gölge düşürür” diyordu.

Anlatımlarından, büyük askeri komutanlara özgü olan özellikleri, anı yakalayıp kuşatmanın nasıl yarılacağını ve özellikle keşif esnasındaki dikkati, sabrı ve kamuflaja gösterdiği özenden anlaşılıyordu. Keşfimiz bitip geri dönerken de sohbete devam ediyorduk. Artık yorulduğumuzdan sohbetimizi mola verdiğimiz yerde sürdürdük. Ama en çok merak ettiğim, Azad arkadaşın nereli olduğu, ne zaman savaşa katıldığıydı. Sohbetin arasına bu soruları da sıkıştırıyordum. Ve Muş-Malazgirt'li olduğunu, lise son sınıfa kadar okuduğunu, kara 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte oligarşik rejimin halka yönelimi ve ekonomik sıkıntılardan dolayı İzmir'e göç ettiklerini öğrendim.

“Ailem yoksul, yurtsever özellikleri olan bir aileydi. Okumak istememe rağmen okuyamadım. Metropole göç ettiğimizde daha da yoksullaştık. Yoksulluk yetmezmiş gibi ülkedeki asker baskısının yerini İzmir'de polis baskısı almıştı. Adeta her ay polis evimizi basar, aileden herkesi

kaba dayaktan geçirirdi. Babamı ve beni gözaltına alırlardı. Her defasında dört-beş gün işkence yapıldıktan sonra serbest bırakıldık. Bu durum böyle devam ederken hep kendi kendime ‘niçin böyle yapıyorlar, biz onlara ne yaptık’ diye soruyordum, ama bir cevap bulamıyordum. Şirnak'ta köyü yakılan, çocuklarından ikisi katledilen ve bu yüzden göç etmek zorunda bırakılan komşumuz yaşlı bir amca ile ara sıra sohbet ediyorduk. Bizim gibi onlar da polis baskınlarına uğruyordu. Yaşam deneyimi çok olduğunu düşündüğümünden, cevabını bulamadığım soruları ona soruyordum. Uzun uzun bana bakarak ‘ben de senin yaşında olsaydım’ dercesine sohbetlerimizin son cümlesini şöyle tamamlıyordu: ‘Ben senin yerinde olsam belimde raxtım, elimde silahım gerillalara katıldım oğul.’ Bir daha yaşlı amcayla karşılaşmadım. Ama onun öğüdünü tutarak gerillaya katılmaya karar verdim. Komşularımızın cephe çalışması yürüten arkadaşlarla beni tanıştırmalarını sağladım. Çok geçmeden de Cudi üzerinden gerillaya katıldım.”

Azad heval anlatmaya devam ederken, duyguları yüz hatlarına ve hareketlerine yansıyor. Bazen öfkesinden yüz hatları geriliyor, bazen eline aldığı kuru dal parçasını kırarak taşla yere çakıyordu. Bazen de eline aldığı taşları birbirine vurduktan sonra ayağa kalkarak vadiye doğru var gücüyle fırlatıyordu. Duygulandığında ise duygularını belli etmemek için utangaç bir mahcuplukla boynunu büküyor, gözlerini boşluğa dikeydi. Ben de araya girip tek bir kelime konuşacak gücü kendimde göremiyordum. Araya girersem görkemli bir yaşam öyküsünün tılsımını bozacağımı düşünüyordum.

Azad heval kısa bir süre susmuş, gözleri ile bir şeyler ararcasına

etrafa bakıyordu. Ayağa kalktı, silahını omzundan çıkarımadan namlusunu gökyüzüne çevirdi. Belindeki palaskayı çözüp elbiselerini düzelttikten sonra tekrardan bağladı. Yola çıkmanın hazırlığını yaptığı anlaşılıyordu. Sanki yola çıkmadan son gıdamızı almamız gerektiğini söylencesine elini uzatarak hemen yakındaki tırşok otundan avuç dolusu kopartıp yarısını bana uzattı. “Artık kalkalım, arkadaşlar bizi bekliyorlar, geç oldu” dedi ve tekrar yola koyulduk.

Kalkıp yürümeye başladığımızda Azad hevale bakıyordum. Yüzüne bahar coşkusunun gülüşü yansıyor. Yürüdükçe yükseliyorduk gökyüzüne doğru. Uçsuz bucaksız dağ silsileleri doğudan batıya, kuzeyden güneye uzanıyordu. Vadilere, oyuklara biriken karların eriyip ırmaklarla buluşması, baharla birlikte şaha kalkan gerillanın göğüs kafesine sığmayan yüreğinin atışları gibi coşkuluydu. Zap suyundan, hırçın Habur'dan daha asi çarpıyordu Azad hevalın yüreği.

Yanyana yükselen tepeler arasında bahar suları engel tanımadan iniyor, besleyici çiçekler için toprak ananın en bereketli olduğu ovalara doğru akıyordu. Tabiatın koynunda onun bir parçası gibi sürekli hareket eden gerilla birlikleri de bahar çiçeklerine ayrı bir renk katıyorlardı. Bir çiçek bir orman fidanı gibi... Beynim bu duygularla meşgul olurken yolumuz da bitmiş, bölümümüze ulaşmıştık.

Keşfin dokuzuncu günü eylem planının tamamlanmasıyla birlikte artık harekete hazırlanmaya başlamıştık. Herkesin yüzünde yeni bir zaferin müjdesini okumak mümkündü. Kimse birbirine bir şey sormadan yapması gerekenleri yerine getiriyordu. Her şey tamamlandığında hareket komutayla yürümeye başladık.

Güneşin kızışmasıyla birlikte altı grup halinde vadiye in-

dik. Tekrardan hazırlıklar kontrol edildi. Bir eksiklik bırakılmamıştı. Azad heval çok istediği saldırı grubundaki komuta görevini almıştı. Saldırı grubunun gerisinde takviye grubu olarak yönlendirmeler yapıyordu.

Azad heval ile hiçbir eyleme birlikte katılmamalarına rağmen o anki disipline yaklaşımı ve titizliği ile bütün arkadaşlara güven veriyordu.

Özel savaş güçlerinin mevzilerinin dibine kadar sokulmuştuk. Artık an gelip çatmıştı. Kalp atışları zafer diye çarpıyor, kulaklarda zafer sesleri çınlıyor, beyinlerde zafer işleniyordu.

Artık son işaret bekleniyordu. Çakmak çakmak olmuş gerillanın gözleri, sadece hedefteki işgalci güçlere kilitlenmişti. Saniyeler sanki bir ömür gibiydi. Nefesler tutulmuş, her an patlayacak olan fırtınanın sessizliğinde garip bir rahatlıkla bekleniyordu eylem anı.

Çok geçmeden özel savaş güçlerinin beklemediği büyük tufan koptu. Ritmine göre gürledi. Akort edilen savaş çanları doğanın sesine karıştı. Bu dağlarda bir kez daha savaş senfonileri akıcı, gürül gürül bir kurtuluş marşının ezgilerini çalıyordu.

Sabrın öfkesiyle büyük öfkenin görkemli eylemiydi yaşanan. Ve bu eylemin ismini Azad heval belirlemişti. Günlerdir rehavete kapılan özel savaş güçleri gündüzleri dağlarımıza atılan kazan bombaları eşliğinde raks ediyorlardı. Şimdi ise ateş gözlü kaplanların halayından kaçarak bir kuyutuluk arıyorlardı. Çünkü bu ateş dansıydı ve bildik yöntemlerle oynanmayacak kadar keskin kural ve ölçüleri vardı. İlk roket atışıyla birlikte gök gürültüsünü andıran silah sesinin arasına askerlerin "imdat" çağrıları karışıyordu. Telsizimizden geri çekilme parolası verildiğinde kırk dakika geçmişti saldırı başlayalı. Tepeyi ateş altında tutarak geri çekiliyorduk.

Askerler üzerinde kaldırılan silah ve askeri malzemelerin çoğunu Azad heval kendisi kaldırmıştı. Bir yandan top atışlarından grubunu korurken, ayağından aldığı yarayı fark ettirmeden sırtındaki ağır yükü taşıyordu.

İnsan iradesinin yüceliğini kanıtlarcasına ani gelişmelere karşı hızla karar alıyor, uygulamasını da başkasına bırakmadan kendisi yerine getiriyordu. Eylem içinde ele geçirdiği mevzinin yakınındaki asker mevzisinin arkadaşları zorladığını fark ettiğinde, yanında el bombası kalmamasına rağmen el bombası kadar büyüklükte iki taş atarak askeri yanıltmış, saldırıya geçmiş, o mevziyi de düşürmüştü. Bunu neden yaptığını sorduğumuzda, "*Yaşamın ölçüleri bizleriz, ama bu ölçüler yaratılan savaştır*" diyerek adeta attığı her adımın, bastığı her toprağın, elindeki silahın, raxtını süsleyen bombaların ve partinin üzerine yüklediği sorumluluğun ne anlama geldiğini vurguluyordu.

"*Savaşın çıplak yüzü hiçbir zaman kendini göstermez*" derdi. Hep gerçeklerin çıplak olmasını istediği anlaşıyordu. "*Amaçla-*

ra kilitlenme en temel görevdir" diyerek, amaçların tersine yapılan her hareketi eleştiriyor, mahkum ediyordu.

Operasyonun sürdüğü 45 günün her anını en coşkulu zaferlerle dolu dolu yaşadık. Azad heval, operasyonda aldığı yaralardan dolayı 25 günlük bir tedavi gördü ve sonra tekrar pratiğe çıkarak birçok eyleme daha katıldı. Artık buralara uzun süre operasyon düzenlemeyeceğini bildiğinden, öneri yaparak çok sevdiği Botan'ın Haruna mintikasına gitti. Azad hevalin sesini telsizden birçok defa duysam da, bizim telsiz çekmediği için hiç konuşmadık. Taa ki, '96'nın nisan ayına kadar.

Botan birinci bölgenin Suski dağında yaralanmışım. İki arkadaşla birlikte Orman noktasında üslenmiştik. Telsizden, bulunduğumuz noktaya biri doktor iki arkadaşın geleceğini öğrendik. Biz de fazla hareket etmeden gelenleri beklemeye başladık. Ama ne zaman gelecekleri belli değildi. En erken gelseler yarın buraya ulaşabileceklerini düşünüyorduk. Bir yandan da gelenlerin kimler olabileceği üzerine tahminler yürütüyor, tanıdığımız doktor arkadaşların isimlerini sayıyorduk.

***Zemheri bir h k mranl kt hayat
her dem sessiz ve soluk t kenî lere gebe
yollar bitimsiz ve
u urumdu b t n son duraklar...
afaklar al kan m zla k z lla yor
Ac lar m zda sislere g m l yor ufuklar
Bedenim irkiliyor, benli im param par a
Tarifsiz bir rpertiyle sars l yorum
Bu co rafyan n t m kutsal heyecanlar nda
Maviliklere kanat a arken dahi
Bir an olsun bile bahtiyar m diyemeden
imdi toprak olan bir da k z n n
l yank lan yor kulaklar mda
l leri o a l yor halk m n diyor
yorum...***

Akşam karanlığı çöktüğünde nöbetçi bıraktığımız arkadaş vadeden bulunduğumuz tepeye doğru iki kişinin çıktığını belirterek hazır olmamızı söyleyip nöbet yerine döndü. Bu kadar erkenden arkadaşların geleceğini tahmin etmediğimizden gelenlerin kimler olduğunu merak ediyorduk. Gözlerimiz, kulaklarımız pür dikkat kesilmiş, her sesi anlamaya, her hareketi izlemeye çalışıyorduk. Ay tam tepeden yarısı güneş kadar aydınlatıyordu etrafı. Yüz metre kadar aşağıımızda gelenleri fark ettiğimizde üç kişiydiler. Yaklaştıklarında nöbetçi arkadaşın da gelenlerle birlikte olduğunu görünce bizim arkadaşlar olduğunu anlayarak rahatladı. İyice yaklaştıklarında gelen arkadaşlardan birinin Azad heval olduğunu fark ettim ve sevinçten ayağa fırladım. Diğer arkadaşla daha önce hiç tanışmamıştık, ilk kez karşılaşıyorduk. Ayışığında hal hatır sorduktan sonra Azad heval, “Yaralı arkadaş kim?” diye sordu. Diğer arkadaşın doktor

olabileceğini düşünerek ona doğru döndüm ve “Benim hevalê Azad” diye cevap verdim. Çantadan malzemelerini çıkararak, “Gördüğün gibi doktor da olduk” diyerek yaraya baktı. Ve silahın harbiyesini çıkartarak, geldiklerinde çay demlemek için yaktığımız ateşin üstüne bıraktı. Ateşte kızarttığı harbiyeyi yaraya vurmadan önce, “Gerilla için acı, korku unutulmuş duygulardır, yara da onun zafer nişanıdır” diyerek bana moral vermeye çalıştı. Kendisi ise zafer nişanının onlarcasını bedeninde ve alnında taşıyordu. O, sadece bir halk savaşçısı değil, yoldaş canlıydı. Komutan, doktor, hevaldi. O, en kızgın savaş ortamında, kobra saldırıları altında, dağ yollarında kilometrelerce tek başına yaralı yoldaşını sırtında taşıyarak bir an önce yaradan akan kanı durduracak sakinlikte bir yere ulaştırmaya çalışan savaş doktoruydu. Yemeyip yoldaşına yediren, giymeyip yoldaşına giydiren, sadece halkının özgür-

lüğü, ülkesinin bağımsızlığı ve insanlığın kurtuluşu için yaşayan, özgürlük tutkusuyla tutuşan fedai bir yürekti. O, komutasında savaştığı şehitlerin emir eriydi. Yaşam içinde küçük burjuva, feodal geri ilişki ve tutumlardan uzak, sınıf savaşımı bilinciyle hareket eden bir yaşam gerillasıydı. Sınıfsız, sömürsüz bir dünya yaratma ütopyasına tüm benliğini katan, bu amaçla yaşayan yüce insandı...

*****

Ve gün geldi Doktor Azad hevalin metropol faaliyetlerine gitmesi gerekli görüldü. Onu yolcu etme görevi üç aylık beraberlikten sonra yine bana düşmüştü.

On günlük pratik uygulama sürecinde yolculuklarda (kendisi gideceğinden dolayı silahsızdı, köyleri dolaşarak cephe faaliyeti yürütüyordu) silahsız olmasına rağmen ısrarla öncülük yapıyordu. Ayağım yaralı olduğundan dolayı çantamı taşıyordu. Bu yolculuklardan birinde Bişerî'ye bağlı X. köyüne yaklaşmıştık. Köye bayağı uzak bir mesafe vardı. Bir ses duyduğunu söylediği gibi anında bizi durdurdu.

“Hayırdır heval Azad, ne oldu?” dedim.

“Hafif bir mekanizma sesi geldi. Az önce de bir keklik zurbası gerideki kayalıkta havalandı” diyerek dikkatli olmamız gerektiğini vurguladı.

“Bir şey yok heval Azad” diyerek inanmadık. Bir de gerillaydık. Ama O, tecrübe ve duyarlılığın yüklediği sorumluluk duygusuyla olabilecekleri hissetmişti. Belirttiği noktaya yaklaştığımızda, “Bana bir silah verin, iki arkadaşla gidip geleceğiz” diyerek yanımıza yaklaşıp silahı aldı. O önde ben arkada beş-altı metrelik mesafe ile yürüdük. Noktaya geldiğimizde çapraz ateş altında kaldık. Geride bıraktığımız arkadaşların savunmasıyla ancak

kurtulabildik. On dakika süren çatışmada yardığı çemberdeki ilk mevziden iki G-3 silahı ve çok sayıda mermisini kaldırmıştık. Artık Azad hevalin de bir silahı vardı. Azad heval, *“Tecrübe olsun. Ama raporunuzda üste yazın”* sözleriyle içine düştüğümüz gafleti özetlemişti.

Artık ayrılık zamanı gelip çatmıştı, belki de bir daha görüşemeyecektik. O metropollerde, bizse burada. Hangimiz yaşayacak, hangimiz önce şehit düşecektik! Son uğurlama gecesinde sabaha kadar oturup sohbet ettik. Yabancı olmadığı metropollerin çirkinliklerinden, ikiyüzlülüğünden ve tuzak oluşundan söz ediyordu hep Azad heval:

“Aslında buraları bırakıp gitmek istemiyorum. Ama parti nereye uygun görürse, hatta şu an bu dağın başına çık, hiç durmadan davul çal dese seve seve yaparım” diyordu.

Örgütle ruhsal, düşünsel olarak birleşmenin, yürekten bütünleşmenin önemini uzun uzun anlatmıştı o gece. Şafak vakti güneş doğmadan yola çıkarak şehir faaliyetleri için İstanbul’a gitti. Kırsaldaki son sözlerini haykırıyordu adeta:

“Haruna vadisine sevdalıyım. Gabar yamaçlarındaki anılarımı hiçbir zaman unutmayacağım. Ve mutlaka en kısa zamanda bu topraklara döneceğim...”

Yüreğini bizimle, gözlerini son yaktığımız, dumansız gerilla ateşine bırakıp bir şahinin kanadını çırpmadan hafif bir esintiyle kendini bırakması gibi yamaçtan bulutlara doğru yitip gitmişti.

Onun gidişiyile adeta boşlukta kalmıştık. Baharın son günlerinde doruklarda karlarda eriyordu. Kurşun gibi ağır bir sessizlik çökmüştü içimize. Biz de geri döndük. Yürekllerimiz Azad hevalin yüreği ile çarpıyordu adeta. Her adımda onun adımlarını da sayarak ne kadar uzaklaştığını hesaplıyorduk.

Aylar sonra benim görevimin de metropollere çıktığı söylenmişti. O anda ilk aklıma gelen Azad hevalle tekrar karşılaşma olasılığı idi. Küçük bir kağıt parçası üzerine yazılı notu elime sıkıştıran arkadaş yüzüme baktığında, bir yandan bu ortamdan ayrılmanın hüznü içimi sararken, diğer yandan kağıda bakmadım. Çünkü onda yazılı olan adresin Azad hevalle görüşmeyeceğim bir alan olma ihtimalini düşünüyordum. Hiç bakmadan alıp cebime koyduğum kağıda, arkadaşlardan ayrıldıktan sonra ilçeye gitmek için geldiğim köydeki bir yurtseverin evinde baktım.

İstanbul’a gelmişim. Sabahın saat beşinde terminalde indiğimde etrafta bir süre dolaşım. Zaman bir türlü geçmiyordu. Çünkü saat sekizde, daha önceden bildiğim yakın bir mahalledeki karanlık sokakta Erdal diye bir arkadaş beni alacaktı. Zamanı böyle geçiremeyeceğimi anlayınca yürüyerek mahalleye kadar gitmeye karar verip yola çıktım. Sokağın başına tam zamanında ulaşmışım. Etrafa baktım kimseyi tanıyamadım. Tarif edilen arkadaş da gözükmiyordu.

Nereden geldiğini fark etmediğim biri arkadan omzuma dokundu. İrkilerek geri döndüğümde sivil elbiselerle, silahsız bir halde Azad hevali karşımda görünce, şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemedim. Meğer Erdal ismindeki arkadaş Azad hevalin kendisiymiş. Sokağın diğer başından buraya kadar beni takip etmiş Erdal heval.

“Ne bu halin heval, kıpkırmızı oldun. Yürü gidelim, daha sonra bol bol konuşuruz” diye şaşkınlığımı yatıştırdıktan sonra yürümeye başladık.

Bir süre bu alanda birlikte faaliyet yürüttük. O’nun çalışmalarındaki çabası, sabrı ve sonuç alıcılığı beni de canlandırarak çalışmalara katıyordu. Erdal he-

val kitleler içinde bir çekim merkeziydi. Genç-yaşlı, kadın, çocuk herkesi mücadeleye katacak kadar her düzeye inebiliyor, onlarla bütünleşebiliyordu. Örgütlediği her birey, her aile kendi ailesi kadar O’na yakın, O’nun şahsında partiye yakın ve bağlıydılar. Her zaman ölçü ve dengeyi tutturarak saygı ve sevgi temelinde ilişkiler kurabiliyordu. Sürekli ideolojik-politik yetkinliğin yaratılması gerektiğini belirtiyordu. Verdiği perspektifleri en başta kendisi uygulayarak pratikte örnek oluyordu.

Alanda çalışan kadrolardan bir kısmının ülkeye gidişiyile birlikte bir süre dağınık kalan gençlik çalışmalarının yeniden toparlanması için bu alanlarla ilişkiler kuruyordu. Kaldığımız ailenin liseli çocuklarından liseli gençliğe ilişkin sürekli düşünceler alarak ne yapması gerektiği perspektifini genişletmeye çalışıyordu. Büyük bir ciddiyet ve sadelikle on yaşındaki çocuktan dahi düşünceler alarak demokratlık ve insan düşüncesine nasıl yaklaşılması gerektiğinin ölçüsünü gösteriyordu.

Yıllardır güçlü bir örgütlülüğe kavuşturulamayan gençlik çalışmalarının sorunları O’nun üzerinde bir eziklik yaratmıştı ve bundan kendisini sorumlu görüyordu. Bu sorumluluğun altından kalkmanın bir yolunu bulmayı düşünüyordu. Bunun için ilk çalışma olarak alan sorunları ve çözümün ne olması gerektiği konusunda bir broşür hazırlaması gerektiğine karar verdi.

“Mutlaka doğru bir örgütlülüğü yaratmalıyız” diyordu. Bir hafta boyunca bir eve kapanarak partinin alana ilişkin tüm talimatlarını toparlayıp incelemiş, Önderliğin ses kasetlerini tekrar tekrar dinleyerek, 1992’de faaliyet yürüten Hüseyin Çelebi yoldaştan itibaren gençlik örgütlenmesinde yer alan bütün yoldaşların çalışma tarzını de-

ğerlendirmişti. Son gün gittiğim-
de oldukça coşkulu bir şekilde,
“*Bunu da başardık, gerillanın
kara demlikteki çayı olsaydı kut-
lardık*” demişti.

“*Gençlik her zaman devrimi-
mizin kadro çıkaracağı merkez-
dir*” diyerek gençlik çalışmalarını
nın önemini belirtiyordu. Çıkarılan
“*Liseli Gençlik ve Örgütlenme*” isimli broşür partinin
onayı ile gençliğe ulaştırıldı. Bu
çalışmadan kısa bir süre sonra li-
selerde yirmi savaşçı adayının
çıkması Erdal hevali daha da coş-
turmuştu.

Erdal heval gençlik içinde ol-
duğu kadar kitle içinde de disip-
linli, kurallı yaşamı ve halkçı
özellikleri ile hep örnekti. Halk
içinde oluşturduğu istihbarat ağı
adeta bütün yurtseverleri bilgi
toplamak için seferber etmişti.
Nerede örgütlenebilecek bir bi-
rey, bir aile varsa bütün bilgiler
O’na akıyordu. Planlı ve bütün
olasılıkları düşünerek hareket
etmesi halka güven veriyordu.
Girdiği her ilişkiye bir görev ve-
riyordu. Birlikte gittiğimiz bir
evde yaşlı bir ana, “*Oğlum dağa
gidip savaşmam, Romê Reş’e
karşı, burada da sizin yaptığınız
işlere aklım ermez*” deyince, Er-
dal heval “*Sağol ana*” deyip el-
lerini öpmüştü. “*Ben yarın se-
nin yapabileceğin bir iş
bulurum. Yeter ki o sıcak yüreği-
ni soğutma, güzel duygularını
yitirme.*” Erdal heval yaşlı ana-
ya böyle deyince, ben de iste-
meyerek de olsa ‘bu yaşlı anaya
ne iş bulacak’ diye merak etmiş-
tim. O gece kaldığımız evde sa-
bah kalkar kalkmaz, “*Sen bekle,
ben birazdan gelirim*” diye ev-
den ayrıldı. Bir saat kadar sonra
geri döndüğünde, anayla birlikte
kahvaltı sofrasını hazırlıyorduk.
Erdal hevalin kocaman bir torba
sırtında içeri girdiğini görünce,
benden önce ana sordu: “*Oğlum
o ney, bu saatte nereden getiri-
yorsun?*” Erdal arkadaş torbayı
açtı. İçinde askeri renkli orlon

yumakları görünce ana iyice şa-
şırmıştı. Erdal heval şaşırdığı-
mızı fark edince anaya dönerek,
“*Akşam söylemişim ya sana bir
iş bulacağım diye, işte al bunla-
rı, kış yaklaşıp kadar dağdaki
arkadaşlara çorap översin. Günde
iki tane öersen yeter*” deyince, ana
biraz da sevinerek, “*Gözlerimi
kör etse de yine bunları yaparım*”
diye cevap verdi. İlerleyen günlerde
ana tüm mahalleyi çorap örmek için
örgütlemiş, adeta mahalle bir
fabrika gibi çalışmıştı.

Gençlik çalışmalarında en ve-
rimli örgütlenmeyi sağladığı
günlerde ülkeye dönme talimatını
aldığını, hazırlıklarını yaptığını
buruk bir sevinçle bize aktar-
dığında O’nun adına biz de
sevinmiştik. “*Ülkeye gitmek
mutlulukların en yücesi, ama bu-
radaki işleri de tamamlamadan
gitmek istemezdim*” demişti ya-
şadığı duyguları anlatmak için.

Her şeye rağmen Kürdistan
dağlarında bir kayanın başına şa-
hin gibi konmak istiyordu. Göz-
lerinde Gabar’ın, Çiyayê Reş’in
anıları canlıydı. Yüreğinde ülke
sevgisi kor bir yangındı. Hiç sön-
meyen yüreği ise Haruna ovası-
nın tilsimine sevdalıydı. Ve O’nu
hiç kimsenin engelleme gücü
yoktu. O kadar sabırsızlanıyordu
ki, “*Uçakla gitmeliyim, hatta da-
ha hızlı bir araç olsa onunla gi-
derdim*” diyordu. Sabahleyin
kalktığında eve yakın bir telefon
kulübesine inerek Van’a uçağın
ne zaman kalkacağını sordu. Saat
onda kalkacağını öğrenince he-
men çantasını omuzladı ve birlik-
te havaalanına gittik.

Aynı gün akşam telefonda ilk
söylediği söz “*Gençlik çalışma-
larını aksatmayın*” oldu. “*Tütün
tarlasındayım. Bêkende dağı
karşımda. Gabar’ın serin rüzgâ-
rı esiyor...*”

Aradan daha on beş gün geç-
memişti. Şehadet haberini aldığı-
mızda hiç kimse inanmak isteme-
di. Kendini inandıran da yoktu.

Şehadet haberini veren telefonda-
ki ses donmuştu adeta. “*Heval
Erdal şehit...*” Cümleyi tamamlama-
dan sustu. Çalışma alanlarında
O’nu tanıyan herkes şehadete na-
sıl karşılık vereceğini soruyordu
kendisine. Evli-bekar, her genç
‘bizi gerillaya gönderin’ diyordu.

Erdal heval, 13 Temmuz 1997
tarihinde Beşiri’ye bağlı Bırâ Ki-
redya köyü yakınlarında özel sa-
vaş güçlerinin ovada attığı pusu-
da yaralanmıştı. Yanındaki
yoldaşının tüm ısrarlarına rağ-
men bir bombayla beklemiş, sila-
hının partiye ulaştırılmasını iste-
mişti. Yoldaşının geri çekildiğini
anladığında bombasının pimini
çekerek şehadet tacını giymiş,
ölümsüzleşerek sonsuz yaşamı
yakalamıştı.

Çatışma bölgesindeki köylüle-
rin anlatımları şöyleydi:

“*O gün bütün bölge Türk ordu
güçleriyle doluydu. İlk başta ya-
rım saat çatışma sürdü. Gece ka-
ranlık olduğundan evlerimizin
damından sadece iz mermilerinin
aydınlattığı yeri görebiliyorduk.
İz mermilerinin dışında sadece iki
silah çalışıyordu. Askerler köye
çok yakındılar. Bir ara telaşla,
korkuyla bağırıyorlar; ‘Komutanım
bunlar iki bölük, yavaşlamıyoruz!’
Ardından lav ve roketler arka ar-
kaya gürültüyle patladı. Yaklaşık
on dakika sonra sesler kesildi. Ve
birden iki silahın sesinin geldiği
tarafтан bir ateş topu gibi sessiz-
liği parçalayan tok bir patlama
sesi duyduk. Bir süre sonra üç as-
ker cenazesini köy meydanına ge-
tirdiler, patlamanın olduğu yer-
den bir daha ses duyulmadı.
Askerler de oldukları yerde saba-
ha kadar hiç kıpırdamadan bekle-
diler. Gün ışıyıp askerler gerilla
mevzisine gittiklerinde birkaç el-
bise parçası dışında bir şey göre-
mediler.”*

Anısı yolumuzu aydınlatan
özgürlük meşalesidir.

Mücadele arkadaşları

Serhat Eyaleti 1997-98

içindekiler

1997 Şehitleri

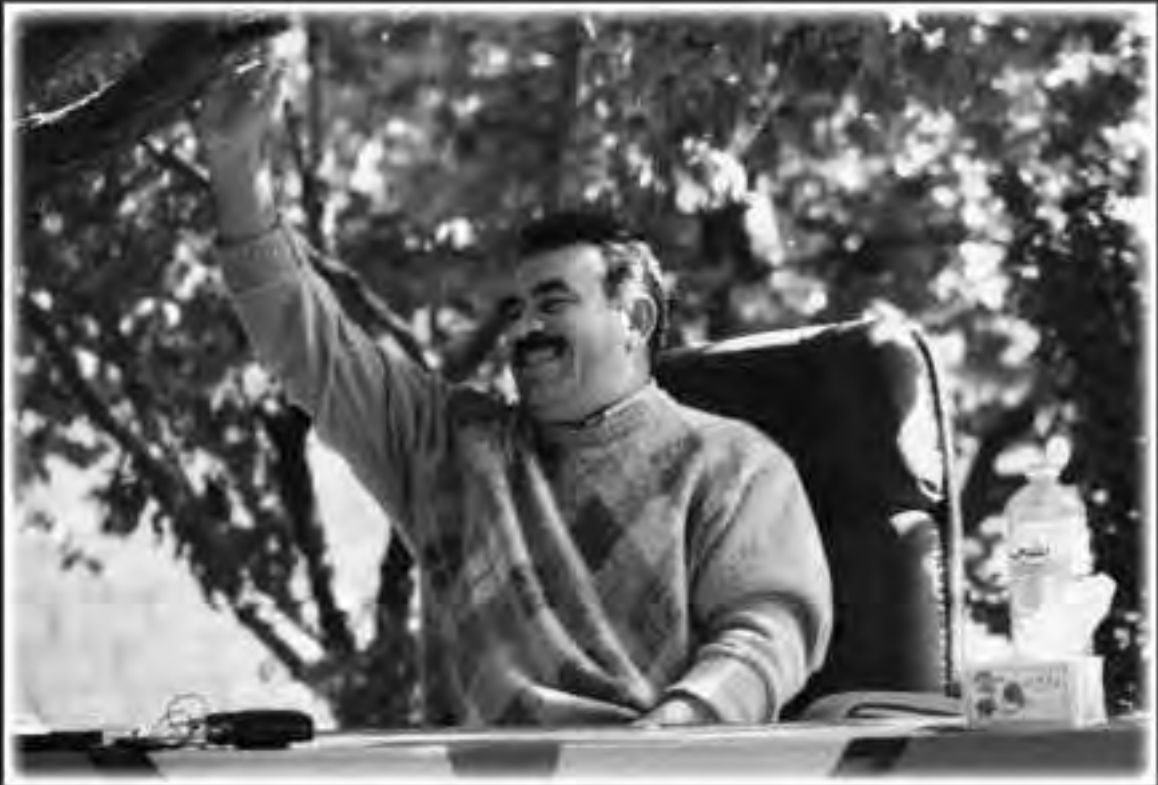
Ekrem TEMTEK (Rençber)	586
Sabri YILMAZ (Ferman Tendürek)	588
Zahir EROL (Vesim)	590
Kadir SARI (Rızgar)	592
Mehmet Emin ÇAKAN	593

1998 Şehitleri

Mehmet Nuri SÖNMEZ (Alişer Doğan)	594

“Şehitler ölümsüzdür,
çünkü Onlar;
yaşanması gereken sözün
yegane sahipleridirler!”

Başkan APO

Ekrem TEMTEK

İhanet her gün ölüyor bu topraklarda

Bir şahin daha kanat çırpıp, uçmuştu yuvasından yıllar önce. Yüreğindeki özgürlük özlemi dizginlenmez olmuştu. Süzül- düğü dağlar, ezeli ve ebedi sığınagımız ve yuvamızdı. Tarih boyu bedenimizi özgürlük tohumu olarak serpmiştik zirvelerine. Bu tohumlardan birisi de **Rençber** yoldaşı.

Rençber yoldaşın dağlara bir şahin gibi süzül- düğü yıllar, çetin kavganın dorukta seyrettiği süreçlerdi. Savaşın sıcaklığı her yeri sarmıştı. Genç bedenlerden özgürlük uğruna oluk oluk kan akıtılıyordu. Ulus olarak varolmanın doğuş sancılarını çekiyordu ülke.

Yaşam dolu bu topraklarda 1974 yılında gözünü dünyaya açmıştı Rençber yoldaş. Doğup büyüdüğü bu topraklarda yaşamın altüst oluşu O'nun da ruhunda fırtınalar koparmıştı. Zaten yaşadığı coğrafya halklar bahçesiydi. Ermeni, Azeri, Kürt ve diğer halklar bir arada yaşamıştı yüzyıllar boyunca. Ama oligarşik rejim, halkların kardeşliğine düşmandı. Bu yüzden Aleviyi Sünni'ye, Kürdü Türk'e, Ermeni'yi Azeri'ye düşman etmek onun başlıca siyasetiydi. "Böl, parçala, yönet" diyordu bazıları buna. Bazıları da "iti ite kırdırma!" Rençber heval bu kültürlerin bir daha kendi külleri üzerinde yeşereceği inancını yüreğinde hep korumuştu. Bu gerçeklikler O'nda büyük bir arayışa yol açmıştı. 'Halklar kardeşçe, eşit olarak yaşayamaz mı?' sorusu kafasını en çok meşgul eden konuydu.

☛ Adı, soyadı: **Ekrem TEMTEK**
Kod adı: **Rençber**
Doğum yeri ve tarihi: **Aşağı Topraklı (Alakızıl), Aralık 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1997, İslam Köyü-İğdır**

Çocukluk yıllarının en güzel anılarını dağlarda geçirmişti. Özgürlüğün yuvası dağlar O'na büyük mutluluk veriyordu. Özgürlüğün tadını en çok dağlarda tadıyordu. Daha sonra gerillalarla tanıştı. Zaten yurtsever duyguları PKK'ye ve gerillaya yakınlaşmasını sağlamıştı. Bu yüzden gerillalarla tanışmak O'nu çok etkilemişti. Zamanla bu etkilenme katılım kararına dönüşmüştü.

1993 yılının ilkbaharında saflardaki yerini aldı Rençber yoldaş. Başta Çemçê olmak üzere, Tendürekler ve daha sonra Agirî dağlarını karış karış dolaşmaya başladı. Yapılan sayısız eylemde en ön saflarda yerini aldı. Atikliği, çevikliği

ve emekçi yönünün yaşamın her alanına damgasını vurması sonucu kısa zaman içerisinde arkadaşları arasında sevilen, sayılan bir konuma ulaştı.

İkinci kez Agirî bölgesine gönderildiğinde, manga komutanı olarak görev almıştı. Önderliğin talimat ve perspektiflerini yaşama geçirmede büyük bir uğraş sahibiydi. Rençber heval, trajik sonlara sebep olan köylere inme noktasında da Önderliğin kesin talimatını hayata geçirmeye çalışıyor, bu konuya azami dikkat gösteriyordu. Zorunlu olunmadıkça köylere inmemeyi kendisine temel ilke yapmıştı.

Özgürlük uğruna mücadele etmek, sadece kızgın savaş yasalarına uymakla olmaz. Doğanın yasalarına uymak da bir o kadar zorunlu ve gereklidir. Yasasına uyduğun sürece bir ana şefkatiyle sana kucak açar. Doğa yasasına ters düşüp gereklerini yerine getirmediğinde ise, acımasızlaşır sana karşı.

Takvim yaprakları, doğanın yasalarına uyma hazırlığının gerekliliğini gösteriyordu artık. Sararan yapraklar, rüzgarla birlikte uçup sert kış günlerini haber veriyordu. Dağların yemyeşil örtüsü sararmıştı. Agirî'dekiler, yaklaşan kışın yoğun hazırlığı içindeydiler. İhtiyaçlarını karşılamak için aralarından birini dağın eteğinde bulunan köylere göndermeleri gerekiyordu. Bu temelde bir kişi köylere gönderilmişti. Ama gönderdikleri kişi uzun süre geçmesine rağmen geri gelmemişti. Merak ve kuşku yüreklerine gelip oturmuştu. Saatler geçtikçe kuşku daha artmış, köye tekrar birisini gönderme kararı almışlardı. Rençber heval gidişin tehlikeli olacağını bildiğinden, yanına

bir başka arkadaşını daha alarak yola koyuldu.

Rençber heval ikinci kez Agirî'ye geldiğinde, bir başka kötü haber daha almıştı. Babası koruculaştırılmıştı. Bu O'nu çok üzmüştü. Bütün uğraşlarına rağmen, babasını, girdiği bu kirli bataklıktan kurtaramamıştı. İhanet illeti babasının kulaklarını sağırlandırmış, gözlerini körleştirmişti. Öyle ki, o gece öz oğluna karşı pusuya yatacak kadar çirkinleşmişti.

Rençber heval ile arkadaşı köye varınca, gönderdikleri kişinin kaçıp teslim olduğunu anlamışlardı. Bu yüzden fazla beklemeden bir an önce köyden çıkmak istiyorlardı. Ama gerillaların köye tekrar geleceğini bilen özel savaş güçleri çevreyi tutmuştu. Rençber ve arkadaşı köyden çıkmak için harekete geçtiklerinde "teslim ol" çağrılarıyla karşılaşmışlardı. "Teslim ol" çağrıları yüreklerindeki kını daha da kabartmış ve saatlerce sürecektir çatışmaya girmişlerdi.

Saatler ilerledikçe, Rençber heval bu kutsal toprakları sula-

manın vaktinin gelip çatıldığını anlamıştı. Ama yine de son kurşununa kadar çatışma geleneğini sürdürmüştü.

Artık güneş doğmak üzeriydi. Çatışma bitmiş, doğaya bir sessizlik çökmüştü. Agirî'nin yamacında yükselen pırıl pırıl güneş ilk ışınlarını yerde yatan iki cansız bedene yöneltmişti. Sanki önce onları aydınlatmak ve ısıtmak gerekir der gibi. Rençber yoldaşın yerde yatan cansız bedeninin hemen karşısında dikenli bir kara çalı gibi duran ise, çok uğraş vermesine rağmen bataklıktan çıkmak istemeyen babasıydı. Kendi oğlunu vurmanın gururunu mu, yoksa üzüntüsünü mü yaşadığı hiç belli olmadan saatlerce öyle dikilip kalmıştı cansız bedenlerin karşısında.

Özgürlüğe hasret Rençber yoldaş, doğup büyüdüğü topraklarda ölümsüzleşti. Onlar kanlarıyla suladılar ülkelerinin toprağını ve ölümsüzleştiler. Ama ihanet her gün ölüyor bu topraklarda...

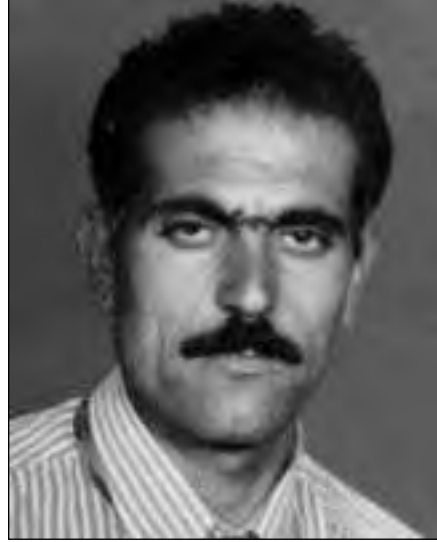
Mücadele arkadaşları

Sabri YILMAZ

PKK emekçi kişiliğini bağrında taşıyan militan

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun gelişmeler sağladığı yoğun mevsizlerin kazanıldığı ve halkla bütünleşmenin duyguda, düşüncede yaşandığı '90'lı yıllarda, bütün Kürdistan'da olduğu gibi Serhat eyaletinde de kitlesel başkaldırı ve topyekün düşmana karşı cephe oluşturma sürecine girmiştir. Tarihte birçok isyanı bağrında taşıyan, ona yataklık eden, isyanları, direnişleri vahşi katliamlarla bastırılan halk, Başkan Apo'nun önderliğindeki PKK'nin çıkışıyla yeni bir umut görmüş, büyük coşkusu inancıyla birleştirip, maddi ve manevi desteğini esirgemiştir. Bölgede süregelen ve kökü eskilere dayanan sürekli düşman tarafından kullanılan Azeri-Kürt çelişkisi yoğunluğunu devamlı korumuştur.

❖ Adı, soyadı: **Sabri YILMAZ**
Kod adı: **Ferman Tendürek**
Doğum yeri ve tarihi: **Muştali köyü İğdır, 1964**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Doğubeyazıt-Serhat**
Görevi: **Takım Komutanı**

Çelişkilerin yoğunluğunun olduğu döneme rastlar Ferman yoldaşın doğumu. Orta halli ve geçimini çiftçilikle sağlayan toprağa bağlı bir ailede büyür. Yurtseverlik duyguları güçlü olan ve sürekli bunu korumalarından, Kürt kültürünü yaşamalarının ayrılmaz bir parçası haline getirdiklerinden kendi özünden fazla uzaklaşmaz. Daha küçük yaşlarda köylerindeki çelişkiyi görür ve o andan itibaren düşmana karşı kin beslemeye başlar. Bu durum O'nda derin bir bilincin de oluşmasında belirleyici rol oynar.

Ailenin ekonomik yapılmasına göre küçük yaşlarda çalışmaya başlar. Bu durum Ferman yoldaşa emekçi bir kişiliğin de temeli olmuştur. Köy ortamında çıkan çelişkilerde girişkenliğiyle, yine normal durumlarda çalışkan, saygılı yapısıyla çevresindekilerin sürekli beğenisini kazanmıştır. Belli bir süre köy yaşamında kaldıktan sonra Türk metropollerinde çalışmaya başlar. Burada çelişkileri daha da yoğun yaşar. Bu yaşam O'nun tahammül edemeyeceği ve kaldıramayacağı bir şekilde geliştiğinden, özel savaşın bütün çirkinlikleri, insanı onursuzlaştırmaları, Kürt insanının küçük düşürülmesini her görüşünde nefreti bin kat artmıştır. Bu durumlar O'nun yurtsever çevrelerle ortak hareket etmesini sağlar. Eskiden beri Ulusal Kurtuluş Mücadelesi-

ne bir sempatisi vardır ve gelişmeleri takip eder. Bu süreçlerde üniversitede okuyan kız kardeşinin gerillaya katıldığını öğrenir. Bu O'nu çok derinden etkiler. O süreçte Ferman yoldaş da katılma kararı alır. Belli bir süre metropol çalışmalarında kaldıktan sonra '93 haziran ayında Tëndürek'te gerilla saflarına katılır.

Katıldığı günden itibaren coşkusu, yaşama adapte olması, fedakarlığı ve emekçiliğiyle kısa sürede bütün yoldaşlarının beğenisini ve sevgisini kazanmıştır. En zor durumlar da bile moralinden eksilme olmaz. Savaşçı özellikleri, yönetici yetenekleriyle birleşince kısa sürede takım komutanı olarak görevlendirilir. Bu görevi layıkıyla yerine getirip her zaman hakkını vermek için yoğun çaba içerisinde olur.

1994 yılı bahar aylarında Türk ordu güçleri bütün gerilla

güçlerimize karşı yoğun operasyonlar başlatmıştı. Özellikle Serhat eyaletinde yıl boyunca çatışmalar neredeyse her gün sürmüş, büyük direnişler yaşanmıştır. Ferman yoldaş da bu direnişlere aktif olarak katılmıştır. Kara, soğuğa, açlığa rağmen büyük bir kararlılıkla direnmiştir. Daha sonra da cephe faaliyetleri için kentlere gönderilir.

Halk içerisinde üslubuyla, ahlak ölçüleriyle, yaşamıyla, terbiyesiyle bir militanda bulunması gereken tavırlar ve davranışlarıyla halkın sevgisini çabuk kazanmıştır. Eyaletin en zor dönemlerinde bir motor gibi çalışarak bağlı olduğu bölgelerin lojistik ve donanımlarını sağlamıştır.

Son düzenleme ile birlikte Gernas yoldaşla birlikte faaliyet yürütecektir. Gernas yoldaş Kurtalan'lı olup '91 yılında saflara katılmıştır. Sapsarı, mavimsi gözlü bir Kürt gencidir. Gernas ve Ferman yoldaş yine bir

görevi yapmak için bir randevuya gitmek için yola çıkarlar. Sıcak bir Haziran akşamıdır. Ama randevu yerine pusu atılmıştır. İhanetin kirli yüzü yine kendini göstermiştir. Gernas ve Ferman yoldaşlar bir görevi de başarıyla bitirebilmek için hızla randevu noktasına ilerlemektedirler. Randevu yerine geldiklerinde dostça bir merhaba beklerken ölüm mangalarının kurşunlarıyla karşılaşılır ve hemen orada şehit düşerler. Her zaman severek hizmet ettikleri Doğubeyazıt ilçesine giderken yaşanan bu şehadet halk tarafından büyük bir üzüntüyle öğrenilmiştir.

Ferman ve Gernas yoldaşlar her zaman halkımızın ve yoldaşlarımızın kalbinde yaşayacaklardır. Onlara verebileceğimiz en iyi cevap uğrunda canını feda ettiği davalarını yükseltmektir.

Mücadele arkadaşları

Zahir EROL

Seni unutmayaca z heval!

“**A**cı en büyük sevginin mayasıdır.” Acıları yaşamak ve acıları çekmek, gelecek yaşamın başarisidir. İlk acılar belleklerde kazınan sevginin tohumları olur. Bedendeki acı, sevginin kutsanmışlığıyla birleşince, onurlu ve güzel yaşamın mayası olur. Acının iyisi, güzeli olur mu denilebilir elbette. Ki, bu da uğrunda acı çekilmesi gereken davanın bilincine varmakla olur. Ancak böylece acı, acı olmaktan çıkar, özgürlük tutkusuna dönüşür.

Vesim arkadaş, Kars'ın Digor ilçesinin yurtsever Pifikê köyünde '74 yılında dünyaya gelir. Feodal-aşiret bağlarının güçlü olduğu bir ortamda, büyük çelişkiler içinde büyür. Köyleri yurtsever olduğundan, oligarşik güçler tarafından sık sık baskılara maruz kalır. Bir taraftan feodal aşiret yapısının aşırı baskı kısılacı, bir taraftan da, oligarşik baskılar Vesim yoldaşa tepkiye yol açar. Acılarını bir halkın acısı, dramı olarak görüp yüreğine oturtmaya çalıştıysa da artık ne yüreği O'nu ne de O yüreğini taşıyamaz olur. Yürekteki kıpırtılar O'nu çıkış yapmaya zorlar.

Digor'da Özgürlük Hareketi'nin filizlendiği yıllarda, Vesim yoldaşın abisi dağlarla kucaklaşarak özgürlüğü aramaya çıkar. Abisinin özgürlük çıkışı, O'nun için bir yol gösterici olur. Artık O'nun özgürlük ve yaşam tutkusu her şeyin önüne geçer.

Vesim heval bu arayış içindeyken, metrelerce karın olduğu bir zamanda köylerine baskın düzenlenir. Baskında, Vesim arkadaşın aksakallı babasına “oğlun nerede” diye sorulunca, “bil-

Adı, soyadı: **Zahir EROL**

Kod adı: **Yasin Vesim**

Doğum yeri ve tarihi: **Pifikê köyü Digor, 1974**

Mücadelede katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Mayıs 1997, Ağrı sınırı-Serhat**

miyorum” cevabına inanmayan oligarşik güçler, evdeki tüm malzemeyi dağıtırlar ve aniden Vesim yoldaşı avlunun ortasına sürükleyerek “mezarını kaz” diye bağırırlar. Toprak kazıldıktan sonra, askerler Vesim yoldaşı zorla mezara koyup, toprağı üstüne atmaya başlarlar. Vesim'i öylece bırakıp geri giderler askerler. İşte Vesim heval, ilk binçli acıyı hem bedeninde hem yüreğinde burada yaşar. Bu acı O'nda karara, iddiaya dönüşür. Artık O'nun için eski ile yürümek imkansızdır. Bunun sonucu, ayağındaki sakatlığı bir tarafa bırakarak '94 yılında Serhat eyaletinin Çemçe bölgesine çıkış yapar.

Vesim heval Özgürlük hareketine katılırken, zorlukları bilse de, aşırı zorlanacağını farkında değildir. Çünkü dağlar sarp ve

asidir. Vesim yoldaş bunun için çok zorlanır, yer yer acılarının dayanılmazlığına kendini kaptırır. Ayağındaki sakatlık zaafılarını daha da derinleştirir. Ve geri, eskiye dönme önerisi yapar. Bu isteği kabul edilir. Ama operasyonlar yoğun olduğu için belirli bir süre beklemesini isterler. Bu süreci de iyi bir yurtsever olmak için daha çok eğitimle geçirmesini belirtirler.

Bu süreçte ağabeyinin şehit düştüğünün haberini alan Vesim heval, zayıflıklarından intikam alırcasına, “Ağabeyimin silahını kaldırmak istiyorum” diyerek, acısını dağ sevgisiyle birleştirerek tekrar dağda kalmaya karar verir. Ruhunu ve bilincini aydınlatan eğitime ağırlık verip yazdığı güçlü özeleştirici raporu ile pratik yaşama çıkmaya kısa zamanda hak kazanır.

Yeniden bir katılım ve atılım yapmak için, bölge yönetimine alan değiştirmek için öneri yapar. Önerisi kabul edildikten sonra, Tendürek bölgesine bir grup arkadaşla geçer. Vesim heval, hem coğrafya hem de yeni gittiği alana yabancı olmasına rağmen, sempatik ve olgun hareketleriyle iyi ilişkiler sağlar.

İlk savaş pratiğinde, ayağının sakat olmasından dolayı büyük üzüntüler yaşasa da, kendi gerçeğini kısa sürede kabul ederek, her alanda üretken olabileceğini gösterir. Yönetim de O'na uygun bir görevlendirmeye bu durumu daha da güçlendirir. Artık alanın lojistik ve geri cephe çalışmalarında yer almıştır. Varolan işlerini hiç küçümsemeden en iyi şekilde yapmak O'nun en önemli özelliğidir.

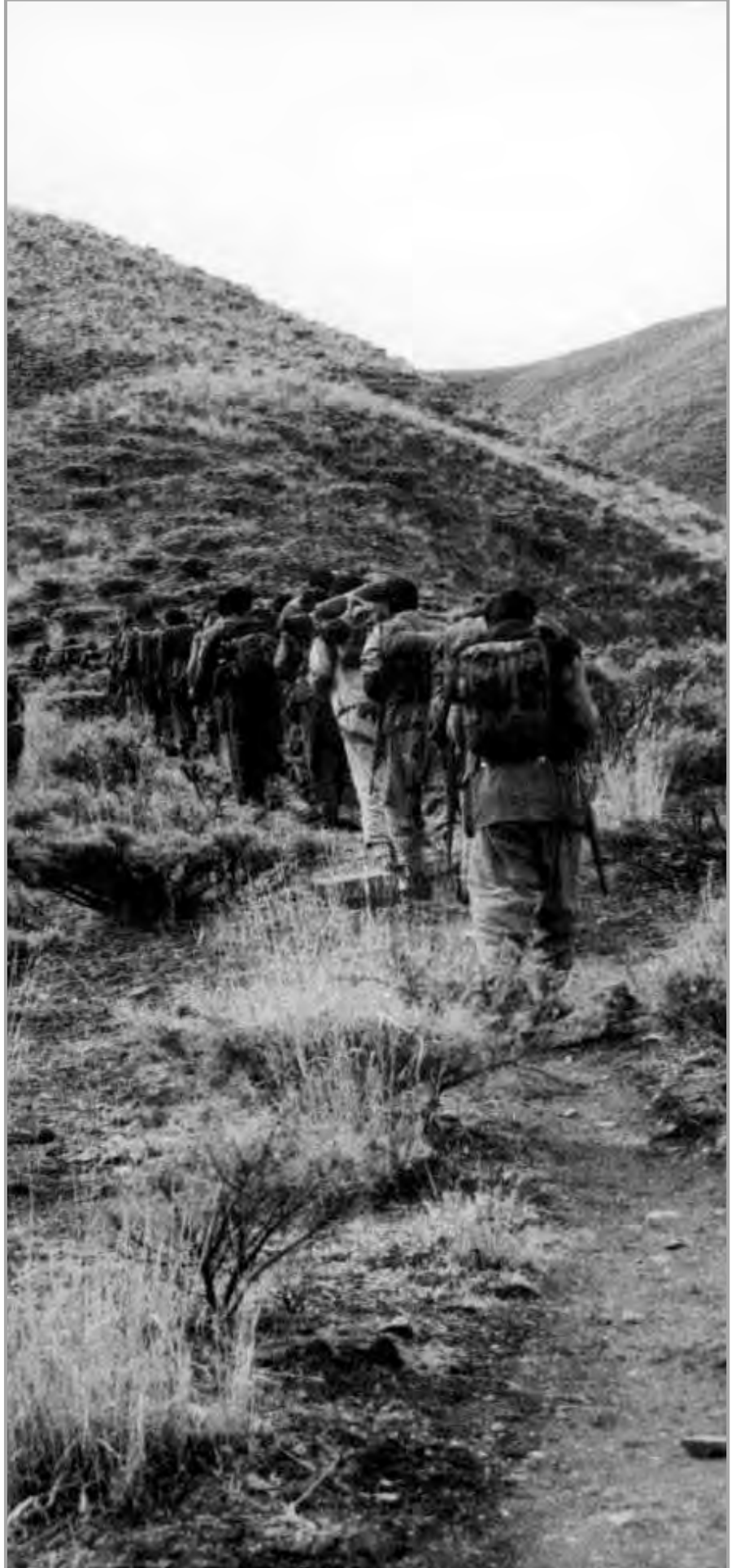
Yaşamda morali ve coşkusu hiç eksilmeden kültürel çalışmalar da öne çıkar. Özellikle sessizliği sevmez, sessizliği söylediği şarkılarla, çaldığı sazla şenlendirir. Zaman zaman arkadaşlarının yanında “heval ben şehit olmazsam, devrimden sonra sizlere Tendürekler’in zirvesinde konser vereceğim” derdi. O şarkıların en acılısını severdi. Çünkü, acı sevginin vazgeçilmez ilkesiydi.

Vesim heval, silahını bedeni gibi korurdu. Özellikle yanından eksik olmayan yağla paslanmasını önler, bakımını hiç ihmal etmezdi. Emekçi kişiliği ve coşkulu davranışlarıyla, sakatlığı tüm arkadaşların gözünde unutulmuştu.

Vesim yoldaş, dağları severdi, ama tek özlemi ülke coğrafyasını baştan sona gezmekti. Ve bu hayali Güney’e gitmesiyle gerçekleşmişti. Zap vadisinin ölümsüz kahramanları üstüne nöbet bekleyip, gözlerini yıldızlarla birleştirmişti. Vesim heval, belli bir süreden sonra, tekrar Serhat’a doğru yola çıktı. Ve tekrar Zagros dağlarının asi ve geçit vermez karlı tepelerine vurup kilometrelerce yol kat ettikten sonra, tanrıların dağı olan Ağrı dağına eteğine ulaştılar. Akşam gökyüzünde yıldızların kümelendiği bir anda “gececeğiz bu akşam sınırı” denildi. Grup yavaş yavaş hareket ederek kendisini sınıra vurdu, grup mayınlı bölgeyi geçtikten sonra, tank pususuna düştü. Vesim heval böylece Tanrıların dağı Ağrı’da şehitler ayı olan mayıs’ın 29’unda ölümsüzlüğe doğru yol aldı.

Onlar yürek ve beyinlerde abideleşerek yaşam kaynağımız oldular. Unutmayacağız diyerek, anıları önünde saygıyla eğiliyor; şehadetlerini yaşam gerekçemiz yapacağımızı belirtiyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Ömer Akyol**

Kadir SARI

Geleceğimiz senin direnişçi mirasındadır

“**B**en partiyi tanıdığım gün dünyaya gözlerimi açtım...” Derin bir bağlılığı ifade eden bu sözler Tendürek dağının doruklarında gerilla olmanın heyecanı ile söyleniyordu. Gerçekten de **Rızgar** yoldaşın dört yıllık parti yaşamı bu sözlerle başlamış, kurtuluş mücadelemize her gün yeni bir anlam yüklemişti. Geçmiş yaşamı eleştirirken, parti içindeki yaşama gösterdiği saygıyla dikkat çekmişti Rızgar yoldaş.

Çocukluğu yoksulluk içinde geçer. Liseye kadar öğrenimini Diyadin’de tamamlar. Çevresinde sevilen, sayılan bir insandır. Partiyle 1991 yıllarında Diyadin’de tanışır ve milis olarak bazı görevler alır. Belli bir süre milis olarak çalıştıktan sonra Tendürek dağlarında gerillaya katılır. 1993-94 döneminde Diyadin’de cephe faaliyetlerine gönderilir. ’94 yılında tüm tali-

...Gelecek, güzel çocukların gözlerinin parıltısındadır. Her şeyimiz onların daha iyi yaşam koşullarına kavuşması içindir. Bakın, iyi bakın, bizim çocukluğumuzla tıpa tıpa aynı değil mi? Biz de bu koşullardan bu günlere gelmedik mi? İşte onun için değişmesi gereken koşullarla birlikte, çocuklarda özgür düşünme ve ülkesini sevmeye duygusu da gelişecektir...

Adı, soyadı: **Kadir SARI**

Kod adı: **Rızgar Yaşar Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin-Ağrı 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

Görevi: **Takım komutanı, Eyalet Yürütmesi**

matlara rağmen cephe faaliyetlerine katılmaz. O’nun tek isteği gerilla olmaktır. Gerillada pratik ustalığı, isteği, azim ve kararlılığıyla tüm dikkatleri üzerine toplar. Kısa bir sürede takım komutanı olur. Başarıları sayesinde bölge komutanlığına kadar yükselir.

Ülkesine olan sevgisini öylesine yansıttı ki Rızgar yoldaş, en küçük bir sorunda bile olumluluklar yaratarak “Unutulmaması gereken anları yaşıyoruz. Her şeyimiz tarihtir, onun için değil küçük bir sorun, en küçük bir moralsizlik bile affedilemez” derdi. Bu sözlerle bize örnek oldu hep. Sevgi, ülke O’nunla anılırdı. Başkan Apo’nun çizdiği yolda kararlılıkla yürümesini bilmenin mut-

luluğunu her türlü göreve yansıtan Rızgar yoldaş, derin bir tarih bilincine sahipti. Tarihe olan ilgisini O’nun tüm konuşmalarında bulmak mümkündü. Her köye gidişinde köy çocuklarının tümünü toplar, onlarla içtenlikle ilgilenirdi. “Neden çocuklarla bu kadar çok ilgileniyorsun?” diye sorduğumuzda, “Gelecek, güzel çocukların gözlerinin parıltısındadır. Her şeyimiz onların daha iyi yaşam koşullarına kavuşması içindir. Bakın, iyi bakın, bizim çocukluğumuzla tıpa tıpa aynı değil mi? Biz de bu koşullardan bu günlere gelmedik mi? İşte onun için değişmesi gereken koşullarla birlikte, çocuklarda özgür düşünme ve ülkesini sevmeye duygusu da gelişecektir. Onun için çok çalışıp, her anımızı en iyi şekilde harcayalım ki, bu kötü koşullar değişsin. Biz bu çocukların umuduyuz, onların yaşam umutlarını kırmaya hiçbirimizin hakkı yok. Biz her şeyimizle devrime aidiz.”

1997 yılında Çemçe bölge sorumluluğuna atandığında büyük bir heyecanla bu göreve sarılmıştı. Çemçe alanına giderken yolda örnek bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Kahramanlık tarihi olan PKK tarihinde yeni bir sayfa açarak bizlere doğru yaşamının yolunu gösterdin. Kaldırdığın bayrak sonuna kadar göklerde dalgalanacaktır. Sonsuzluğun simgesi olarak hatırlanacaksınız.

Mücadele arkadaşları

Mehmet Emin ÇAKAN

Yurtseverli i bir da kadar b y k ve ma rurdu

Zaman su gibi alıp gidiyor sonsuzluğa doğru. Günler, aylar, yıllar ardı sıra ölüm haberleri ve bahar atılımıyla geçiyor. Ülkemizde de her gün toprağa canlar düşmekte sessiz ve mağrurca. Kürdistan'ın büyük yurtseverlerinden birisi daha düştü toprağa. Özgürlüğün bedelsiz olmadığını öğreterek düştü. Ateş ve güneşin diyarında kızıl güllerimizi, direniş şehitlerimizi zordur anlatmak. Ölüm bir ayrılık, bir kopuştur ve hiçbir zaman bir daha buluşmamacasına şehidin özgürlük aşkını yazmak; bir o kadar ayrılıktan, kopuştan bir şeyler çalmaktır, tarihe katkı sunmaktır. Kalem, kağıt, söz anlatamaz yeterince tarihe şehidin yaşam öyküsünü. Ama sessizliğin kırılmasıdır toprağa her düşen canı yazmak. Yaşamın filizleridir ölmeyi sevince döndürür bahar asiliğinde.

Yurtseverlikte kökü derinliklerdedir Doğubeyazıt halkının. Tarihi boyunca özgürlük mücadelesi uzun ve bir o kadar da zorlu geçmiştir burada. Ağrı dağı isyanı olumlu-olumsuz her aileyi, bireyi etkilemiştir, sarsmıştır. PKK tarihiyle birlikte isyan türküüne dönüşmüştür. Bu isyan ateşi süreçle umut olmuş, tarih ve yaşam ateşi olmuştur. Ve bu ateş giderek yayılmıştır alev alev dağların doruklarına.

Birçok can bu tarihsel süreçte mücadele saflarına katıldı. Kimisi dağları mesken tutarken, kimisi şehirde, ilçede, ovada, köyde bu ateşi harlandırma uğraşı içinde oldu.

Emin yoldaş bu ateşin sıcaklığını içinde taşıyanlardan. '80'lerden beri mücadeleye sempati duymaktadır. Daha sonra gerilla savaşının ateşini Ağrı dağında yükseltmenin müjdesini verecek

❖ Adı, soyadı: **Mehmet Emin ÇAKAN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt 1954**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Ağrı**

olan Suat Şahin, Mehmet Okçular'la beraber olur. '85 yılından sonra aktif olarak yurtseverlik görevleriyle bu ateşi harlandırma faaliyeti içerisine girer. Bundan önceki yaşamında iyi bir koşucudur. Hatta yarışmalarda dereceleri de vardır. Daha sonra ise futbolla sporculuk hayatını devam ettirmiştir. Evli ve beş çocuk babasıdır.

Mücadeleyi daha iyi tanıdıktan sonra çalışmalara başlar Emin yoldaş. Sınırlı da olsa kuryelik, lojistik desek vb. görevlerini yürütür. Yine bulunduğu futbol kulübündeki gençlere mücadeleyi yayma ve kavratma çabası içerisindedir. En önemli özelliği ilişkilerinde ve faaliyetlerinde disiplinli oluşudur. Yaptığı her işi en ince ayrıntısına kadar ölçüp biçer, kazanma ve başarma şansını

arttırır. Diğer bir özelliği engin bir tarih bilincine sahip olmasıdır. Sömürgeciliğin toplumsal çelişkileri canlı tuttuğu, çarpıttığı süreçlerde buna karşı koyuşu nettir. Mütevazı, olgun insanlar arasına ayırım koymayan özelliklerinden dolayı sevilen sayılan biridir. '80'li yılların ortalarından '90'lı yılların ortalarına kadar çalışmalarına –tutuklanmalar hariç– hiç ara vermeden devam eder. Bu süreçlerde birçok defa gözaltına alınır, ağır işkencelerden geçer ve tutuklanır. Buna rağmen mücadeleden bağını hiç koparmaz, aksine daha dikkatli ve hassas çalışmaya başlar.

Ama devlet güçlerinin baskıları artmıştır. Sık sık evine baskın yapılmakta, ölümle tehdit edilmektedir. Bu yüzden ailesiyle birlikte İzmir'e taşınmak zorunda kalır. Bu ayrılık 1997 yılına kadar devam eder. '97'de aile çevresinin etkisiyle Doğubeyazıt'a geri döner. Geldikten sonra gözaltına alınır ve tutuklanır. Geçmiş unutmayan devlet güçleri Emin yoldaşa itirafçılık ve ihane ti dayatır. Tüm baskı, işkence ve ölüm tehditlerine rağmen hiçbir şeyi kabul etmez ve direnişçi bir tutum sergiler. O'nun bu direnişçi tutumu karşısında çılgına dönen işkenceciler daha yoğun saldırırlar. Ve bu işkenceler sonucu Emin yoldaş katledilir.

Unutulmasın ki, Emin yoldaşın temsil ettiği direniş dalgası, O'nun ve Zilanlaşan Kürdistan gerillasının şahsında Kürdistan'ın dört bir yanında dalgalanmaktadır.

Emin yoldaşın şehadeti mücadelemiz için bir meşaledir, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mehmet Nuri SÖNMEZ

zg r l n aray lar l ms zd r

Alişer yoldaş 1977 yılında Eleşkirt'e bağlı bir köyde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. İlköğrenimini köyde görür. Daha sonra Ağrı'ya taşındıkları için ortaokulu ve liseyi burada tamamlar. Kürdistan'ın bu bölgesinde sömürgeciliğin çok yoğun bir özel savaş politikası yürütülmektedir. Halkı kendi özünde boşaltarak, kendi kimliğine yabancılaştırarak çok sinsi bir asimilasyon politikası uygulamıştır. Bu politika belirli oranda sonuç da almıştır. Özel savaş rejiminin bu politikaları Alişer arkadaşın kişiliğinde de tahribatlar yaratmış, kendi öz kimliğine yabancılaştırmıştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bu bölgede gelişmesiyle birlikte yurtsever gençlik arasında yoğun bir örgütlenme çalışması başlamıştı. Mücadele sayesinde kendi gerçekliğini öğrenen Kürt gençliği Özgürlük mücadelesinin doğal birer çalışanı haline geliyordu. Alişer arkadaşın çevresi yurtsever olduğu için O da yavaş yavaş mücadeleyi tanımaya başlamıştı. Bu temelde yurtsever gençlik içerisinde çeşitli faaliyetlere ve etkinliklere katılıyor, her geçen gün sempatisi daha da artıyordu.

O'nu en çok etkileyen ise gerilla mücadelesi idi. Gerilla yaşamı, gerilla savaşı, yaşanan zorluklar, kahramanlıklar O'nu müthiş etkiliyordu. Zaten konuşmalarının yüzde doksanı gerilla üzerineydi. Daha mücadeleye aktif katı-

Adı, soyadı: **Mehmet Nuri SÖNMEZ**

Kod adı: **Alişer Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1993, Tendürek**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ağustos 1998 Aladağlar, Girkemer Mıntıkası Zilan vadisi, Serhat**

lım kararı almamışken, gerillaya katılacak bir grup arkadaşıyla birlikte gidip gerillayı görmek ister. Belirli bir süre alanda bulunan gerilla güçleriyle birlikte kalır. Gerillayı ve gerilla yaşamını gördükten, biraz olsun tanıdıktan sonra da artık geri dönmek istemez ve böylelikle devrimci mücadeleye aktif olarak katılır.

Alişer yoldaş hiç alışık olmadığı halde dağ koşullarında ilk süreçlerde biraz zorlansa da giderek kendini bu koşullara adapte eder ve büyük bir çalışma azmiyle yoldaşları içinde görevlerini büyük bir hevesle yapar. Alişer yoldaşın zapt edilmez bir ruhu vardı. O partiye katılmadan önce güçsüzün ve maz-

lumun yanında yer alır ve hiç bir zaman için geriliklere karşı boyun eğmezdi. Böyle bir kişiliğe sahip olduğu için sürekli bir arayış içerisinde olmuş ve mücadeleyle tanıştıktan sonra arayışlarının merkezinin parti olduğunu anlamıştı. Çünkü PKK, ideoloji ve mücadelesiyle en büyük arayış ve sorgulayıştı. Böyle olumlu özellikler PKK'nin militan kişiliğiyle de birleşince O'nun şahsında, ruhunda büyük bir gelişme yaratıyordu. Alişer yoldaş kısa bir siyasi ve askeri eğitimden sonra Tendürek'teki savaş birliklerinde görevlendirildi. '93 yılında gelişen birçok eylemde büyük bir intikam ruhuyla yerini aldı. O böyle süreçlerde Apocu saldırı ruhunu en iyi kendi şahsında somutlaştırarak sömürgeciliğe ve işbirlikçiliğe karşı bütün öfkesini yansıtıyordu.

1993 sürecinde en zor alanlardan biri Çaldıran alanıydı. Alişer yoldaş bu zor alanda faaliyet yürüten hareketli bölükte yer alıyordu. Çaldıran'da 1993 yılının son baharında alanın gerillaya açılması için bir hamle başlatılmış ve bu hamlenin son eyleminde Alişer yoldaş yaralanmıştı. Yarası hafif olduğu için tedavisi savaş alanında yapılmıştı. Daha sonra da yoğun bir eğitim sürecinden geçmişti.

Böyle bir süreçte genelde Kürdistan'da özelde de Serhat'ta mücadelemiz büyümüş, mücadelenin büyümesiyle birlikte birçok eksiklik de kendisini göstermeye başlamıştı. Çünkü katılım yoğunlaştıkça sorunlar büyüyordu. Komuta, lojistik, eğitim, savaş, güvenlik,

halk örgütlenmesi vb. birçok konu çözülmesi gereken temel sorunlardı. İşte bu sorunları omuzlamak ve savaşı daha da geliştirmek Alişer yoldaş gibi kadroların sorunu olduğundan dolayı, Alişer yoldaş bu bilinçle eğitime katılmış ve kendisini geliştirmek için büyük bir çabanın içine girmiştir. Böyle bir eğitim sürecinden büyük bir güç alarak ve yaşadığı pratik tecrübelerle Alişer yoldaş '94 bahar pratiğine manga komutanı olarak adım atmıştı. Bu süreçte Tansu Çiller'in "ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" sloganı altında gerillaya yönelik kapsamlı operasyonlar geliştirilmiş, gerilla da buna karşı büyük direnişler vermişti. Alişer yoldaş bir komutan olarak böyle bir sürecin ağırlığını kendi üzerinde hissederek ve günlerce cephede özel savaş güçleriyle göğüs göğüse çatışarak, hem yoldaşlarına moral kaynağı olmuş, hem de üzerine düşen rolü en iyi bir şekilde oynamıştı.

1994 yılı boyunca devamlı kapsamlı operasyonlara birçok yerde cevaplar veriliyordu. Türk ordusunun yoğun saldırılarına karşı gerillanın da güçlü eylemleri oluyordu. Alişer yoldaş da yapılan bu eylemlerde yer almıştı. Bu temelde Serhat eyaletinin tamamını görmüş, ülkesinin güzelliklerini bir gerilla olarak yaşamıştı. 1994-95 kış sürecini Tendürek güçleri içerisinde geçirdi Alişer yoldaş.

Parti yaşamını, çizgisini öğrendikçe bunun en güçlü savunucularından biri haline geliyordu. Eksik bulduğu, yetersiz bulduğu bütün konuları tartışıyor, eleştiriyor düzeltmeye çalışıyordu. Bu temelde doğru olmadığını inandığı bir şeyin ne pahasına olursa olsun karşısında duruyordu.

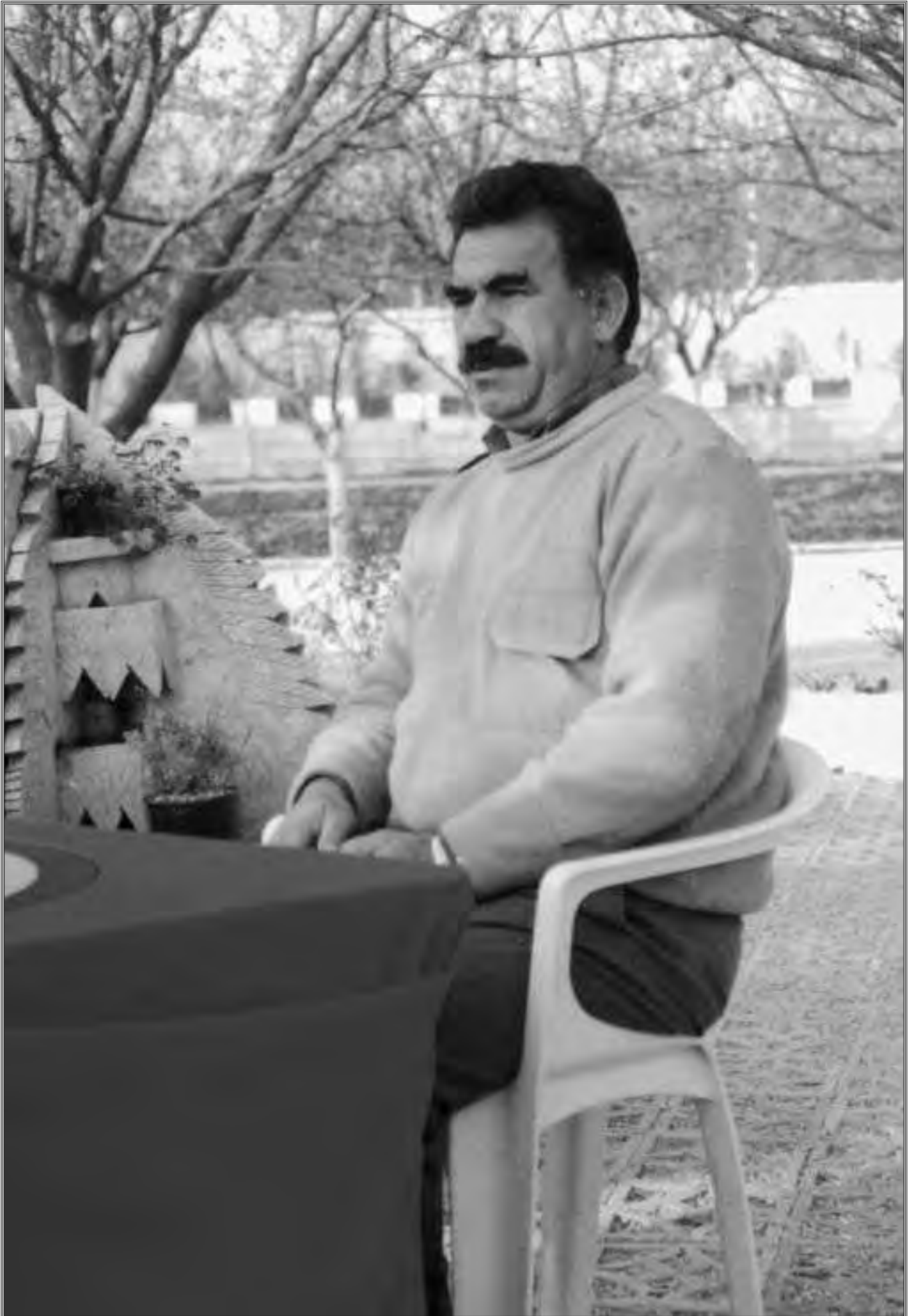

Zorlu geçen '95 pratiği sonucunda eğitim sürecini parti merkez karargahında gördü. Buradan tekrar Serhat eyaletine gidecek bölük içerisinde yerini aldı. Eyalette yeniden yönelmede çok iddialı ve hırslıydı, ayrıca geçmişte yaşamış olduğu birçok yetmezliğe karşı öfke duymaktaydı. Bu süreçteki konuşmalarında sürekli "biz eski pratiğimizle yetmezliklerimizle partiye kaybettirdik bunu asla tekrarlamamalıyız" diyordu. Kendisindeki azmi ve coşkuyu sürekli yoldaşlarına taşımayı kendisine görev edinmişti. Savaşçı özelliklerinden dolayı yoldaşları arasında sürekli kendisine değer verilmiş ve sevilen biri olmuştu. Alişer yoldaşın yaratıcı bir özelliği vardı. Gittiği her görevde sonuç almak için elinden geleni esirgemez ve genelde yaptığı işten sonuç alırdı. 1996 yılında da bu yetenek ve çabasıyla birçok konuda yoldaşlarına destek alarak bu pratik sürece katkıda bulunmuştur. Kış eğitim sürecini eyalet güçleri içerisinde geçirdikten sonra bahar düzenlemeleriyle manga

komutanı olarak Tendürek güçleri içerisinde yerini aldı. 1997 pratik sürecinden de kendisindeki azim ve coşkuyu kaybetmeksizin pratiği sürdürmüştü. Bu kış sürecinde de Serhat'ta üslenen güçler içerisinde yerini alarak, eğitimi sürecinde Parti Önderliği tarafından geliştirilen çözümleme ve perspektifler üzerinde yoğunlaşarak 1998 yılına hazırlanıyordu.

1998 yılında da Alişer yoldaş tüm coşku ve azmiyle pratiğe katılmış ve yıl ortalarında kendi bireysel inisiyatifiyle yaptığı bir işbirlikçi vurma eyleminde önce yaralanmış ve o yarasıyla işbirlikçi ajanı cezalandırdıktan sonra şehitler kervanına katılmıştı. Alişer yoldaş Zilanlarda, Dersimlerde, Ağrılarda katledilen Kürt halkının intikam kurşunudur. Şehitlerimiz özgür Kürdistan'da bir çiçek gibi yeşerecektir. Onların ışıklık yolunda özgürlüğe kadar yürüyeceğimize and içiyoruz.

Mücadele arkadaşları

İçindekiler

Soran Eyaleti 1997-98

1997-98 Şehitleri

Hewler Şehitleri	598	Bora	609
Ahmet ALAGÖZ (Delil)	603	Sabri MÜSLÜM (Leheng Derweş)	610
Hüseyin AYTİMUR (Akif Yasin)	605	Orhan ... (Ağır)	611
Berfin	607	Hasan AĞAÇ (Salih ÇAVGUN)	612
		Hüsnü Cemal KIZILKURT (Cemal)	613

Mardin Eyaleti 1997-98

1997-98 Şehitleri

Mahmut YILDIRIM (Ferman)	615
Ali KAVAK (Şoreş)	616
Abdülhamit YAĞIZAY (Mervan)	617
İrfan DAL (Şero)	619

Güneybatı Eyaleti 1997-98

1997-98 Şehitleri

Hüseyin DİŞLİ (Bawer)	621
Yılmaz AKAR	622
Habib AYDOĞAN	624

Karadeniz Eyaleti 1998

1998 Şehitleri

Aynur Kandil	626
Süreyya Ceyhun CEBECİ (Tarık)	628

Hewler Şehitleri

Uygarlık bireyde tarih ise insanlıkta gizlidir

Bitimsiz toprakların günbatımıyla birleştiği ufuk çizgisinde kızılılaşan yaşam, bin yıllarca tekrar etti kendini. Her sabah güneş kapısında duaya duran Ninovalılar birliğin, beraberliğin yolunu en sağlam ve en güvenilir biçimiyle yaşamayı öğrenmişlerdi. Büyük bilgeler, toplumu güçlü değerler temelinde bir araya getirmiş ve geliştirmişti. Makedonyalı İskender bu ovada o büyük ordusuyla gelip Urbil (Erbil) kalesine dayandığında duvarlar kızıl kana boyanmış, toprak günlerce inlemişti acıdan, toprak ana yüzünü elleriyle saklamıştı. bütün şehir bir yana Zerdüş'tün "Avesta"sı, üç büyüklerin kanunları da yakılmıştı, en büyük değerleri bu ilim, irfan tanımaz, ahlak bilmez ve insanlıktan anlamaz barbarların ayakları altında çiğnenmişti. Ama birileri vardı ki içlerinde haram yemiş, güneşten kopmuşlardı işte reber bunlardı...

Yüz yıllarca küsen toprağın bağrında deşilen yaralar bir nebze de olsa iyileşmeye yüz tutmuş, bahar Urbil kalesinden nazlı upuzun serilmişti ovaya, sular kuyular boyu bol, bereketli bağlar olgunlaşmaya durmakta, yüzler umut ve neşesiz kaldığından beri mevsim ilk defa güzelliğini yeni yeni kendine gelmiş olmanın burukluğuyla, acı dolu geçen yıllarına hayıflanırcasına yaşamakta... Bu onlar için yeni doğuştu.

Sancılı olur büyük doğuşlar. Ancak direniş ne kadar yüceleşiyorsa ihanette o denli cüceleşiyordu. 1997 yılının 16 mayısında ihanet direnişe inat

bilemiş kılıcını, zalimlerin safalarında yerini almış, yine onun reberliğine soyunmuştu... Adını Kürdistan olarak yenilemiş olan bu topraklar üzerinde bütün değerler birleşmekte, yaralar sarılmakta, ortak ülke, tarihe, kültüre sahip olan ve hatta bir anadan doğan kardeşler; kendine yabancılaşmanın eşliğinden alınarak hak ettiği değerlerine kavuşturulacakken bu halk için ihanet yine de anlaşılması zor bir olay değildi...

Hewler şehri Kürdistan tarihinde önemli bir yere ve konuma sahip olup aynı zamanda Güney Kürdistan'ın en büyük şehridir. Çeşitli hanedanlıkların, imparatorlukların ve beyliklerin hüküm sürdüğü bir şehir olması itibarıyla değişik politikalara maruz kalmış, gelişim dinamikleri adeta kırılmıştır. Irak rejiminin katliamlarla terk ettiği şehir yerli işbirlikçiler eliyle bu sefer de TC sömürüsüne açıl-

maya çalışılmaktadır. Halk hem yerel otoritelere hem de dış otoritelere amenna çekmiş ve illet etmiştir. Yalnızca Kuzeybatıda gelişen mücadeleyi ilgiyle izlemekte ve sempati duymaktadır. Buna karşılık buradaki yerel güçler parti çalışmalarından şiddetle ürkmekte, gelişimine izin vermek istememektedir. Parti çalışmalarının gelişmesi dört parça Kürdistan ülkesinin birleşmesi anlamına gelecek, çağın aşan bir ideoloji ve politika demek olacağından kendi miadını dolduran hareket ve oluşumların da yıkılması anlamına gelecektir. İşte buradaki güçler buna hazır olmadığı gibi ulus, özgürlük, demokrasi gibi temel insani gereklerden oldukça uzak klasik feodal geleneklerini ve kişisel otoritelerini korumadan başka bir şey düşünmemektedirler. Sanki tarih bu rolü kendileri için vazgeçilmez kılmıştır. Kürt halkı kendisine dar gelen ve

üzerinde bir yük gibi taşıdığı bu eskimiş, her tarafı yamalanmış gömleği giymek zorundaymış gibi bir mecburiyet içinde bırakılmak istenmiştir. Kuşkusuz emperyalist ve sömürgeci devletlerin bu rolü oynamalarındaki payı hiç küçümsenemez. Kaldı ki Kürt halkı kendi durumunun ve gerçeğinin oldukça farkındadır zaten acı gelen de budur. Bile bile kölelik sınırında tutulmak hiç bir halkın kabul edemeyeceği bir şeydir.

Gelişen PKK mücadelesi giderek Güney Kürdistan'ı da kucaklamaktadır. Büyük kazanımların hangi değerler temelinde yaratıldığı kuşku götürmezdir. Başkan Apo, halkın büyük aydınlanma ve özgürleşme özlem ve ihtiyaçlarını görerek burada ulusal kurumlaşmalara gitmek amacıyla basın-yayın ve kültürel çalışmalardan başlayarak yeni bir yapılanma süreci başlatmıştır. Bu kurumlar kaybedilen tarihi kayborduğundan aydınlığa çıkaracak ve Kürt halkını uygarlıklar içinde hak ettiği yere getirecekti. Yıllarca süren kadro, mücadele imkan ve olanaklarını hazırlama böylesine kutsal topraklarda kutsal bir amacı taşıyordu. Başkan Apo bu süreci "kurtuluş tamamlandı sıra inşaada" biçiminde değerlendirmişti.

Gelinen aşamada Ulusal birliğin sağlanması da kaçınılmaz bir görev olarak kendini dayatmaktaydı.

Hewler direnişinde yer alan kahramanların ne büyük bir görevle karşı karşıya olduklarını üzerlerine aldıkları tarihi misyonda görmek mümkündür.

Geçit vermeyen ihanete karşı bütün parti kadrolarının toplanarak kurum çalışmalarına devam kararını vermeleri imhayı bile göze almaları bunun kanıtıdır. Yine Ronahi arkadaşın "Hewler geçilmez!" diyerek ihanetin yö-

nelimini karşılamasının takipçiliğini, Salih Çavgun arkadaşın "Kanımız Hewler sokaklarına dökülünceye ve duvarlarına işleyinceye dek savaşağız, ya kurum çalışmalarımız devam edecek yada öleceğiz" diyerek eylemi başlatan son sözleri tamamlar. Pervin ve Osman arkadaşlar "bu bir komlodur, bizler Zilanların öğrencisiyiz bunu nasıl boşa çıkaracağımızı biliriz" derken genel tutum somutlaşmıştır.

Ertesi gün olağan çalışmalarına başlayan kurumlar çok normal koşullarda hiçbir olağanüstü bir hazırlık yapma gereği duymaz, savunma durumunda bile değildir. Yalnız güvenlik gereği bulundurdıkları birkaç ferdi silahlarından başka hiç bir şeyleri yoktur. Ancak KDP güçleri TC ordusuyla beraber tanklar, panzerler ve toplarıyla bütün parti kurumlarına 16 Mayıs gününde saldırıya geçer, her tarafı yerle bir ederek kan emici Dehak misali karnı doyunca bu sefer böğürmeye başlar; yurtsever aile ve kitle çalışmalarında bulunan militanları katlederek tarihi rolünün çirkin görevlerini yerine getirmişlerdir. Soysuz işbirlikçiliğin bu hali karşısında toprak ana bir kez daha sakladı yüzünü, çünkü toprak bir kez daha yaralanmıştı. Fırat ve Dicle bir kez daha sırtlarını birbirine çevirerek küskün akmaya başladılar.

Güney Kürdistan tarihinde bir dönüm yaratan Hewler direnişi abideleşen değerlerin bileşkesi olmuştur. Ulusal önderliğe ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik komplo-nun bir ayağı olan ve iş birliğe dayalı olarak geliştirilen bu saldırı uluslararası komplo-nun aslında bir hazırlık aşamasıdır. Güney Kürdistan kendilerinin resmen bir üssü durumuna gelecek, diledikleri gibi at koştur-

ma imkanını elde edeceklerdir. Artık PKK bir daha bu alanda kolay kolay örgütlenemeyecek, kurumlaşamayacaktır. Başkan Apo'ya yönelik komplo-nun '96 yılındaki ilk aşaması Zilan arkadaşın büyük inancı ve yüksek bilinciyle boşa çıkmıştır. '97 yılında devam eden komplo-nun ikinci aşaması ise Hewler katliamı olup oldukça planlıdır. Ancak devrim güçleri iradelerini inançlarıyla katik ederek mücadeleyi yaşatmayı hedeflemişlerdir. Burada Önderlikse tarz vardır ve bu tarz insanlık onuruyla kazanan tarzıdır, hedefe kilitlenen ve ölümü bile küçük gören mutlak zafer tarzı vardır, kesin başarı vardır. Özellikle Güney Kürdistan halkının bu direnişten sonra mücadeleye ve PKK'ye olan inancı daha bir perçinlenmiş, duygu ve irade birliğinin sınırına varmıştır. Önderliğimize ve partimize yönelik geliştirilen uluslararası komplo-ya karşı gereken tutumu, özgür yaşama özlem ve bağlılığını ortaya koymuştur. Zaferi bir defa görmüştü, ölümden korkmayan güneş rengi gözlerde bulmuştu kendini. Kendi öz iradesi olan bu çelik yüreklerdi. Bir defa peşmerge olunacaksa böyle olmalıydı, militan olunacaksa ve kahraman olunacaksa böyle olmalıydı. Asırlarca beklenen düşlerini kuzeyli kardeşlerinde gördüler, aradaki sahte duvarları aşıtlar. Serkar, Hewkar gibi yoldaşlar da ülkenin kuzey parçasında topraklarıyla yeni doğuş temelinde buluştular ve ortak kader ancak böyle yaratılabilirdi. Hewler'de de kazanan özgürlük olurken kaybeden yine ihanet ve militarizm olmuştur.

Demokrasi ve barış yolunda bu değerlerle yürünecektir!

Mücadele arkadaşları

16 Mayıs 1997 tarihinde Hewlêr de ehîd en yolda larn k nîyeleri

✿ Adı, soyadı: **Hasan AĞAÇ**
Kod adı: **Salih Çavgun**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan, 1964**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 1997, Hewler**
Görevi: **Hewler eyalet sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Helin**
Doğum yeri ve tarihi:
Doğubeyazıt, 1969
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997 Hewler**
Görevi: **Hewler YAJK Eyalet sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Adar**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewler**

✿ Adı, soyadı: **Hamdiye ...**
Kod adı: **Avyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şevin**
Doğum yeri ve tarihi: **Van**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewler**

✿ Adı, soyadı: **Perwîn Osman MUHAMMED**
Kod adı: **Peyam**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewler**

✿ Adı, soyadı: **Nuriye ...**
Kod adı: **Dicle**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 1997, Hewler merkezi (intihar eylemi)**

✿ Adı, soyadı: **Bekir DOĞAN**
Kod adı: **Numan**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Med-TV muhabiri)**

✿ Adı, soyadı: **Roza MUHAMMED**
Kod adı: **Roza Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Tırbespi, K. Güney, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi'nde)**

✿ Adı, soyadı: **Güney GEÇİLMEZ**
Kod adı: **Ronahi**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991 İsviçre**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi'nde)**
Görevi: **Welat Gazetesi sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: **Şiwan ...**
Kod adı: **Rêbaz**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1971
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi'nde)**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Roni**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi'nde)**

✿ Adı, soyadı: **Gelawej KEMAL**
Kod adı: **Rewşen**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1971
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi'nde)**

✿ Adı, soyadı: **İdris Ali MUHAMMED**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi'nde)**

✿ Adı, soyadı: **Ömer ÖZSÖKMENLER**
Kod adı: **Ozan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Diyana**
Görevi: **Diyana bölge sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: **Gelewej ARİF**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler**
Görevi: **YXWK Sekreteri**

✿ Adı, soyadı: **Nahide Heme SALİH**
Kod adı: **Ruken**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1971
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cemil**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey Kürdistan**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey Kürdistan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Farok**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rugeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997**
PKK temsilci bürosu-Hewler

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Reşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewler**

♣ Adı, soyadı: **Recep ...**
Kod adı: **Goran**
Doğum yeri ve tarihi: **Kelar, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şex Kamuran**
Doğum yeri ve tarihi: **Hiran Hewler, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: **Azad SURÇİ**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Ruwandiz-Hewler, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi)**

♣ Adı, soyadı: **Muhammed NADIR**
Kod adı: **Xogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi)**

♣ Adı, soyadı: **Yusuf ...**
Kod adı: **Murad**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Welat gazetesi-Hewler**

♣ Adı, soyadı: **Hamid BERZİNCİ**
Kod adı: **Kawa Bagdayi**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerkuk 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Welat Gazetesi)**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani (K. Güney)**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şerko**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerkuk**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Aram**
Doğum yeri ve tarihi: **Sine (Doğu Kürdistan), ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Nûdem**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik K. Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilşad Afrin**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêjar**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik K. Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Fuad**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewler**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Merxas**
Doğum yeri ve tarihi: **Serê Kanî (Kuzey Kürdistan)**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewler (Heyva Sor a Kurdistan)**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dr. Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilovan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dihok, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berbang**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêvîdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şefik**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zagros**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey Kürdistan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyana, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serkewit**
Doğum yeri ve tarihi: **Xaneqîn Büyük Güney, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: **Xanzad Ali ÖMER (Yurtsever)**
Kod adı: **Xanzad**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs Hastanesi-Hewler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997 Hewler Katliamı-MKM**

Ahmet ALAGÖZ

“Kürdistan yeşermeye başlıyor”

Dünyanın en zor işi, canından çok sevdiğin yol arkadaşların hakkında şehadetlerinden sonra yazı yazmaktır. Şehitlerin kahramanlığını bir yazıda vermek oldukça zor ve yetersizdir. Bazen kelimeler ifade edemez duygularını, anlatamazsın onları. Şehitler hakkında yazı yazmak sadece Onlar’ı anmaya ve Onlar’ı tarihe mal etmeye yeter. Şehitlere bağlılık ise, Onlar’ın takipçisi olmak ve yollarını devam ettirmekle mümkün olur.

Delil yoldaş, 1969 yılında Serhat eyaletimizin Iğdır ilinin Aralık ilçesi Aşağı Çamurlu köyünde, yoksul bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluk ve ailenin ilk çocuğu olmak, Delil yoldaşa ancak ilkokula kadar okuyabilme şansını tanıdı. İlkokulu bitirir bitirmez babasının köy işlerinde en büyük yardımcısı oldu. Çok küçük yaşta emekle tanışan Delil yoldaş, emeği yaşamının bir parçası yaptı. Başkalarının sırtında yaşamayı kendisine yaşamı boyunca ihanet olarak belledi. İnsan ancak kendi emeğiyle insan olabilir, ancak böyle kişilik kazanabilirdi. O’nun bu özelliğini gören köylüler “*keşke bizim de böyle bir oğlumuz olsaydı*” deyip Delil yoldaşı imrenerek birbirlerine anlatırlardı.

Delil yoldaşın doğuştan gelen bu emekçi özellikleri O’na çok küçük yaşta yaşam çelişkilerini görmeyi de öğretti. Yoğun bir emek sahibi olduğu için, emeğe ve insana dayatılan sömürüyü de açıkça görebiliyordu.

Köy halkının yaşadığı geri sosyal yapı ve yoksulluk Delil yoldaşa “*bu durum değişmeli*

❖ Adı, soyadı: **Ahmet ALAGÖZ**

Kod adı: **Delil**

Doğum yeri ve tarihi: **Aşağı Çamurlu köyü-Iğdır, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1997, Sideka**

ve değişmesi için ne gerekiyorsa onu yapmalı” düşüncesini geliştirdi. Henüz 10-11 yaşlarında böyle bir düşünce içine giren Delil yoldaş, amcası Yusuf’un köyde gizli cephe faaliyetlerinin içinde olduğunu hissetti. Ve hemen amcasıyla ilişkilerini daha da geliştirerek onun ne olduğunu anlamaya çalıştı.

Yusuf arkadaş partiyle ideolojik dönemde tanışmıştı. Arkadaşlardan öğrendiklerini köy halkıyla tartışarak onları devrimci düşüncelerle tanıştırıyor, kendilerini tanımlarını, sömürgeciliği bilince çıkarmalarını sağlıyordu. Köy halkı çok kısa sürede bu yeni, özgür ve bağımsız düşünceler etrafında örgütlendi.

Gelişen 12 Eylül darbesi dahi Aşağı Çamurlu köylülerini bu düşüncelerden uzaklaştıramamıştı. Özgür ve bağımsız olan bu düşünceler köy halkını çok derin

etkilediğinden dolayı, 1988 yılında ERNK çalışmaları için Serhat’a girildiğinde örgütü ilk kucaklayan köylerden biri oldu.

Delil yoldaş, gelişen bu durum karşısında yeni doğmuş bir çocuk gibi etrafını merakla incelemeye çalışıyordu. Mücadeleye köyden ve yakın akraba çevresinden gerçekleşen katılımlar Delil yoldaşı imrendirirken, “*ne yapmalıyım*” sorusunu kendisine soruyordu. Böyle ilişkiler yumağını yaşadığı bir süreçte Delil yoldaş TC’ye askerlik yapması için çağırılmıştı. Büyük bir keskinlikle halkının özgürlüğüne karşı askerlik yapmayacağını söyleyen Delil yoldaş, öte yandan ailenin durumundan dolayı partiye katılımını gerçekleştiremiyordu. Bu nedenlerden dolayı 1989 yılında Avrupa sahasına çıktı.

Avrupa ülkelerine bu yıllarda giden birçok Kürt, emperyalist politikaların ağına takılıp ucubeleşmiş ve öz benliğini yitirmişti. Ama Delil yoldaş ülkedeyken “*nereye gidersem gideyim muhakkak partiyle ilişkilerimi devam ettireceğim*” diyordu. Nitekim Avrupa’da ilk olarak partiyle ilişki kurmayı esas aldı. Bu süreçte birçok işte çalışan Delil yoldaş, kazandığı paranın bir kısmını eve yollarken, diğer kısmını da partiye veriyordu. Henüz Avrupa’da bir yılını doldurmuştu ki, amcası **Yusuf Adet**’in şehit olduğu haberini aldı. Bu haber Delil yoldaşın kinini ve öfkesini bilinçli intikam duygusuna dönüştürdü. İntikam duygusu Delil yoldaşı, partiyi daha derin ve ideolojik olarak anlama arayışına itmişti. Partiyi tanımadaki derinleşmeye başlayan Delil

yoldaş, ülkeden gelen başka bir haber karşısında artık kendisinin de bir şeyler yapması gerektiği kararına varmıştı. Bu haber, amcasının oğlu **Murat Alagöz**'ün şehit olduğu haberi idi.

Delil yoldaşın ailesi oldukça derin ve inancı yüksek olan yurtsever bir aileydi. Ülkede olsun, Avrupa'da olsun parti için tüm fedakarlıklarda bulunan bir aileydi. Hatta Avrupa'ya çıkmadan önce, hiç kimsenin cesaret edemeyeceği bir fedakarlık ve korkusuzlukla, evlerinin bahçesine arkadaşlar için iki özel sığınak yapmışlardı. Fakat bir ajanın bu sığınakları düşmana bildirmesi nedeniyle köyü terk edip Avrupa'ya çıkmışlardı.

Evde iki özel sığınacağın olduğu haberini alan düşman evin etrafını sarıp sığınakları öğrenmek istedi. Başta annesi olmak üzere tüm kardeşleri düşmana karşı müthiş bir direniş sergilediler. Fakat ajanın sığınakları bilmesi bu direnişe gölge düşürse de; sığınakta çok ağır yaralı olarak bulunan Meral arkadaşın direnişi bu direnişe direniş kattı. Meral arkadaş aileye, köy halkına, partiye layık olabilmek ve düşmanın eline sağ geçmemek için elindeki bombasının pimini çekerek şehitler kervanına katılmıştı.

Delil yoldaşın çevresinde yaşanan tüm bu durumlar O'nu kendi içinde bir muhasebeye götürdü ve artık partiye katılması gerektiği kararına vardı. Bu kararını bulunduğu yerin örgüt sorumlularına bildirdi. Arkadaşlar başta Delil yoldaşı bekletmek istediler. Fakat gelen yeni bir haber Delil yoldaşın sabrını büsbütün azaltmış, kaybedecek tek bir saniyesi kalmamıştı. Kızkardeşi **Zeliha** kahramanca şehit düşmüştü.

Delil yoldaş bunun üzerine kızına, "*Sana ve tüm Kürt çocuklarına özgür bir vatan yaratmak için gidiyorum*" diyerek partiye katıldı.

Avrupa'da kısa bir eğitim gördükten sonra ülkeye gitmek için hazırlıklara başladı. Bulunduğu sahalarda örgütün çalışmalarının oturması için hiçbir özveri ve fedakarlıktan kaçınmayan Delil yoldaş, çalışmalarınıyla etrafına örnek oldu. Bulunduğu sahada ülkeye gidebilmek için her gün önerilerde bulunuyordu. Yaşadığı hastalık yüzünden arkadaşlar onu bekletmek istiyordu. Ama O bunu kabul etmiyordu. Sonunda örgüte bağlılığı, emekçiliği, fedakarlığı ve yurtsever özü Önderlik Sahası'na gitmesini sağladı. Önderliğin emeğe dayalı derin çözümlerinde kendini görerek ve harcadığı kaba emeği ideolojiyle birleştirerek proleter emek ruhuna ulaştı. Gelişen bu özelliği akademi yapısı tarafından örnek gösterildi. Yedi aya yakın bir süre Parti Önderliği'nin yakın ilgisini gören Delil yoldaş Önderlik'ten aldığı güç ve destekle Nisan 1997'de ülkeye geçti.

İlk etapta ülkede Zap'ın derin ve uçsuz vadilerinde askeri eğitim gören Delil yoldaş, eğitim sonrası Zagros'un cennet güzelliğini andıran Geliye Zap bölgesine geçti.

Delil yoldaş bulunduğu birlikte en başta parti yaşamını oturtmayı esas aldı. Bunun için de 'çok laf değil, çok emek ve çok iş' şiarını esas aldı. Çok kısa sürede birlikte bulunan arkadaş yapısına kendisini kabul ettirdi. Birlikte bir çekim merkezi olan Delil yoldaş, girdiği ilk eylemde eylem koordinesinin yanında yerini aldı. Ama Delil yoldaş savaşı uzaktan seyretmeyi değil, içinde olmayı kendisine yakıştıırıyordu. Bunun için de bireysel becerilerini sunmaya başladı. Ve Esendere ile More'yi ikiye bölen karayolunun üzerine mayın döşemek için görev aldı. Çok incelikli ve titizlikle yaptığı mayını gece saat onda yola dö-

şedi. Bu saati bilerek seçmişti. Çünkü bu yol akşam saat altıdan sonra sivil araçlara kapalıydı. Mayını döşedikten sonra yüksek bir tepeye çıkan Delil yoldaş, mayının patlaması için beklemeye koyuldu. Gece saat biri gösterirken müthiş bir patlamayla hedef yerini buldu. Mayın bir askeri tankta patlamış ve ikisi subay olmak üzere düşmanın toplam sekiz kaybı olmuştu.

Daha buna benzer birçok eylem gerçekleştiren Delil yoldaş, işbirlikçiliği ve ihaneti kendisine ideoloji edinen KDP'ye karşı da savaştı. Güney Kürdistan'ın bağımsızlaşması için, KDP'nin ihanet ve işbirliğinden uzaklaşması için hiçbir fedakarlıktan kaçınmadı.

Delil yoldaşın da içinde bulunduğu bölük, Sideka ve Xankurkê çevresinde hem Türk ordusuna, hem de onun işbirlikçisi KDP'ye karşı müthiş eylemler geliştirdi. Aralık 1997'de gelişecek bir eylemin ön hazırlığı için Rızgar arkadaş komutasında bir grup arkadaş mayın yerleştirmek için yola çıktılar. Araziyi tam tanımayan bu grup, kısa yol olsun diyerek, Saddam'ın Güney Kürdistan'ı sömürgeleştirmek için mayınladığı sahayı seçtiler. Grubun en önünden giden iki yiğit nefer mayın patlaması sonucu şehit düştü. Bunlardan biri Delil yoldaşı.

Evet Delil yoldaş, sen beden şehit düşmüş olabilirsin, ama özgürlük savaşçıları senin kızına ve tüm Kürt çocuklarına verdiğin sözün takipçisi olacaklardır. Umut kaynağı Kürdistan toprakları, sosyalizmin güneşi olacak, yüreğinizdeki güzellikler tüm insanlığı aydınlatacaktır.

Mücadele arkadaşları adına
Anter

Hüseyin AYTİMUR

YILMAZ SAVAŞÇI

Kurêjahro dağı, Zap vadisinin doğu yakasından bulunan KDP ile aramızda sınır oluşturan, bir başı Zap suyundan Avaşın suyuna uzanan, oldukça sarp kurak tepesinin büyük kısmı çıplak bir silsiledir. Aşağıdan bakılınca oldukça dik ve zirvesi keskin gözükken, fakat tepesine çıkılınca geniş olduğu görülen Kurêjahro, doğusunda hemen altında Şeladizê kasabası, batısında ise Deralûk kasabası ile pek çok köye oldukça hakim bir dağdır.

'95 Güney Savaşı'nda da oldukça şiddetli çatışmalara sahne olması Kurêjahro'ya ayrı bir anlam kazandırıyordu. Bir baştan diğer başa ancak bir günde ulaşabildiğin silsilede sadece üç çeşme vardı ve araziye savunma amaçlı tutmak gerektiğinde bu çeşmelerden yararlanılamıyordu. Öyle zamanlarda dağın zirvelerinde bulunan kar çukurlarından kar çıkarılarak su ihtiyacı gideriliyordu. Kimi yerde otuz ile kırk metreye varan çukurlara sarkıtılan şutikle arkadaşlar yılın her vakti kar çıkarabiliyorlardı.

Düşmanın bahar operasyonunda uğradığı bozgunundan sonra tüm güçlerimiz toplanmış ve özellikle ihanetçi odaklara yoğun saldırı başlatılmıştı. Bu saldırılar sonucu öncelikle Zap-Metina alanlarında önemli darbeler vurulmuş ihanetçilerin saldırı gücü bir yana savunma güçleri dahi kırılmış, kendilerini savunamayacak duruma gelmişti. Önderliğin yoğun müdahale ve

✱ Adı, soyadı: **Hüseyin AYTİMUR**

Kod adı: **Akif Yasin**

Doğum yeri ve tarihi: ..., 1958

Mücadeleye katılım tarihi: 1979

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Ekim

1997, Güney Kürdistan

perspektifleri ile güçlerimiz yeni savaş sürecine giriyordu. Yeni planlamalar çerçevesinde kasaba ve şehirler ele geçirilerek tutulacaktı. Bu, Güney'de ve giderek Kuzey'de önemli başarılar elde etmek demektir. Bunu anlayan Türk ordusu alelacele ve oldukça gözü kara bir biçimde tüm imkanlarını ortaya koyarak yeni bir operasyona girişti. Tek amacı gerillayı kısa kadar oyalamak ve taktik hamleyi önlemektir, neye mal olacağı da önemli değildi.

Operasyon başladıktan hemen sonra Şeladizê'de bulunan TC güçleriyle ihanetçiler Kurêjahro'ya çıkmıştı. Bazı çatışmalardan sonra her iki taraf karşılıklı durmuştu ve saldırı hazırlığındaydı. Karşı tarafa o gün dört helikopterle erzak ve

cephane indirilmişti. Yeni güçler sevk edilmişti. İlerlemek için saat sayıyorlardı ki, gruplara ayrılmış gerillalar onları Kurêjahro'dan silmek için çember örmeye başlamıştı ve etrafa ağır silahlar dizerek saldırmak için yanlarına sokuyorlardı.

Saat 17.00 civarında başlayan çatışmalar 23.00'e kadar sürmüş, bunun sonucu karşı taraf on binlerce mermi ve çeşitli cephane, büyük miktarda erzak bırakıp cenaze ve yaralıları alarak kaçmıştı. Fakat Şeladizê kasabasından tekrar Kurêjahro'ya çıkma hazırlığı yapıyordu. Kurêjahro dağının karşısındaki Şikefta Brîndara tepesine konumlandırılan 155'lik ve 107'lik ağır toplar, 120'lik havanlar, obis toplar, misketli toplar, Şeladizê ile Azroluk'ta 120'lik ile 82'lik havanlar, ayrıca burada bulunan 10'un üzerinde tank hiç aralıksız gece ve gündüz Kurêjahro'yu dövüyordu. Uçaklar da her gün üç ile dört saldırı gerçekleştiriyor, her defasında otuz ile kırk dakika devam ediyordu. Düşman her sıkıştığında Şeladizê'de bekleyen süper kobralar müdahale ediyordu. Bu şartlar altında gerilla günlerdir aç, susuz, uykusuz, oldukça yorgun bir şekilde elinde kleşle düşmanla göğüs göğüse amansız bir çarpışma içerisindeydi.

Peki çılgınlık gibi gelen, arkadaşları ayakta tutan, düşmanı bozguna uğratan böyle bir gücü nereden alıyordu gerilla? Bu direniş kahramanlığının sırrı neydi? Vatan aşkı mıydı, halk

sevgisi miydi, Apocu ruh muydu? Elbette bunların hepsi de vardı; ama bir şey daha vardı ki, gerillaya düşmanın acımasız üstünlüğünü unutturuyor, her koşulda imkansız başarıyordu. Manevi bir gücü bu. Her yerde onlara hedefi gösteren, güç veren, moral kaynağı olan, hep onların dert ortağı olan, en zor anda onlarla beraber savaşan devrimin manevi komutanlarıydı bu gücü veren.

Onlardan biri de Akif arkadaşı.

Akif heval propaganda dönemindeki arkadaşlardan biridir. 7 Haziran 1981'de Türk kolluk kuvvetleri tarafından yakalanıp cezaevine konulur. Sorguda partinin direnişçi çizgisini temsil eder ve mahkemelerde partiyi siyasi olarak savunur. 15 yıllık zindan pratiğinden sonra '96'da gördüğü Önderlik eğitimiyle savaş alanına yönelir.

Sıcaklığı, savaşçı ruhu, yu-

muşak üslubu, babacan tavırları ve alçak gönüllüğüyle hemen hemen bütün birliklerde tanınıyordu Akif yoldaş. O'nu duyanlar, tanımadıkları halde hakkında pek çok şey duymuş, hatta selam, not vb. şekilde O'nunla arkadaşlık kurmuşlardı. Akif yoldaş gibi her şeyi moral kaynağı, güç abidesi kişilere çok ihtiyaç vardı. Gerillalar o yüzden O'nun değerini bilir, müthiş saygı duyarlardı yaşlı arkadaşlara.

Düşman ilk yenilgiden sonra daha kapsamlı bir saldırıyla Kurêjahro'ya saldırmıştı. Gerilla müthiş bir direniş sergiliyor, düşmana ağır kayıplar verdirecek adım adım çekiliyordu. Çatışmaların altıncı günüydü. Düşman bombardımanı devam ediyor, ilerlemek isterken gerilla hatlarına çarpıyordu. İç içe yaşanan çarpışmalarda zafer çığlıkları atarak saldırı gerçekleştiren özgürlük savaşçıları karşı tarafı püskürtmüştü. Şim-

di karşılıklı hatlarda çatışan güçler yoğun suikastlarla birbirini yıpratma çabasıındaydılar.

Akif arkadaş mevezilerde doluşırken, arkadaşların uyarılarına rağmen kendini tutamıyor, açık hareket ediyordu. Sonunda kendisini göğsünden bulan bir mermiyle şehadete ulaştı.

Akif arkadaşın şehadetini arkadaşlar hemen öğrenememişti. Fakat O'nun şehadetinden herkes içi burkularak söz ediyordu.

Kurêjahro'da işbirlikçi çetelerle girdiği çatışmada şehit düştü Akif yoldaş. Uzaktan suikastla tek kurşunla vuruldu. Yanında Faraşîn yoldaş da vardı. Henüz gençliğinin baharındaydı; fakat kahpe kurşun O'nu da almıştı.

Akif heval amacına aşkla, tutkuyla, sevgiyle bağlandı. Sonsuz ölümsüzlük rüzgarında onurluydu, gururluydu.

Mücadele arkadaşları

Şehit Berfin

Kürdistan aşkını taşıdı yüreğinde

Devrimimizin en muhteşem yanlarından biri, çok çeşitli nedenlerden dolayı gizli veya kapalı kalan insanı, insanın yeteneklerini, soylu özelliklerini ortaya çıkarması, onu hak ettiği mertebeye oturtmasıdır şüphesiz. Bu, devrimlerin genel bir özelliğidir; PKK ise bundan bir adım daha ileri atarak, küçük insan ile büyük insanı somut olarak ayırttırdı; küçük insanın kendini büyük insan gibi göstermesinin koşullarını ortadan kaldırdı. PKK ısrarla, gözettiği bu büyük adalet, hak ve hukuk çizgisiyle demokrasiye bulaştırılan kirleri de yıkayıp temizledi. Demokrasinin teknik bir sistem düzenlemesinden çok insansal gelişmenin yolu ve kültürü olduğunu kanıtladı.

Hiçbir devrimde veya tarihsel gelişmede insan büyüklüğü PKK'de yaşam bulan özgürleşme ölçüsüyle ele alınmadı. Diğer deneyimlerde insan büyüklüğü yetkiye ve mevkiye göre ölçülürken, PKK bunu ret pratiğini sergiledi. Ve gerçekten görüldü ki, küçük adam büyük yetkiyi ve büyük mevkiyi hak etmemiş, tersine gasp etmiştir. Yine açığa çıktı ki, küçük adam küçüklüğünü bu büyük yetki ve mevkinin arkasında gizlemiştir. Bunu açığa çıkaran PKK yine de küçük adama büyüklük için şans tanımıştır; gerçekten küçüklüğünü aşması için gerektiğinde büyük yetki vermiştir. Tabii bu yeni çizgiyi anlamayıp kendini kandırmaya devam edenler var. Bu kişilikler kendini kandırmakta ısrar ededursun-

✶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berfin**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Güney Kürdistan

lar, gelişmenin dili başka konuşuyor, tarih ise sözü kendini kandırma gereğini duymayan mütevazı kişiliklere veriyor.

Berfin, mücadele tarihimizde pratikleşen bu gerçekliğin bir kanıtı olarak hatırlanacaktır. Belki mücadele saflarında yaşadığı süre boyunca çok fazla öne çıkmadı. Neler yapabileceği, geleceğe hangi adımlarla yürüyeceği, hangi başarıların sahibi olacağı konusunda da belki yeterince tanınmadı. Belki O da mütevaziliğinden "ben büyük varım" deme gereğini duymamış olabilir. Ama söz konusu PKK ortamı olunca, bütün bunlar Berfin'in kendini ifade etme gücünü sınırlayabilir mi? Berfin de tüm özgürlük arayışçıları gibi PKK'nin büyüklüğünü görmüş, bu ölçüler içerisinde, PKK'nin birleşik

özgürlük iradesinde kendini bulabilmiştir.

Berfin, saflarımızda en sonunda parti karşıtı bir çeteleşmede ifadesini bulan bazı anlayışların sahipleri gibi kişisel kaygılar taşımadı, kişisel yaşamlara tenezül etmedi. PKK zaten Kürdistan halkının, hatta insanlığın ortak değerlerinin, haklarının bir temsilcisi, eskisini aşan yeni bir kültürü yaratma hareketiyken, bireysel hakların peşinde koşmanın PKK'lilikte kapkara bir leke olduğunu biliyordu. Her türlü hakkın ancak büyük yaşayıp büyük başarılar kazanılarak gerçekleştirilebileceğini kavıyordu. Birey ile devrim, birey ile PKK bütünlüğünü, bunun ideolojik, politik ve askeri gereklerinin neler olduğunu Önderlik Sahası'ndayken Başkan Apo'nun çözümlerinde yakalamıştı.

Berfin'i Önderlik Sahası'nda sessiz ama yoğun emeğiyle tanırdı herkes. Takım komutanıydı, çabasıyla görevine layık olduğunu ortaya koyuyordu. Görevinin hakkını veriyordu. Diyalogları ve ilişkileri onun kişiliğinde bulunan soylu özellikleri, sıcak yoldaşlık ruhunu yansıtıyordu. Parti Merkez Okulu öğrencileri arasında yaşam coşkusuyla sevilen ve çabasıyla saygı gören bir arkadaştı. Başkan Apo'dan öğrenmeye ve kavramaya istekliydi. Önderlik Sahası'nda yeterli bir süre kalmış olduğundan, son eğitim devresinde basın çalışmalarının sorumluluğunu yaptı. Yeterli sayıda yarıdıcısı olmamasına rağmen temposuna ağırlık vererek basın

çalışmalarını zamanında yetiştirmeye özen gösterdi. Yaşamıyla ve çalışmasıyla ilgili hiçbir eleştiriye gerekçe yaratmadı.

Berfin'in ülke topraklarına özlemi büyüktü. Ülkeye gidiş gününü sabırsızlıkla bekliyordu. Önderlik Sahası'nda edindiği özgür kadın bilincini ülke topraklarında pratikleştirmek için oldukça istekliydi. Ülke sohbetlerine katılırdı, savaş anılarını dinlerdi. Tamıdğı şehit arkadaşları saygı ve sevgiyle arardı. Yüreğinde Kürdistan dağlarını taşırdı. Umut ve beklentilerinin bir gün gerçekleşeceğine inanırdı.

Önderlik Sahası'nda Başkan Apo'nun yakın denetiminde uzun sayılabilecek bir süre eğitim görme imkanına kavuşmasını bir daha kolay ele geçmez tarihi bir şans olarak değerlendirmişti Berfin. Başkan Apo'nun insan, devrim, kadın ve özgürlük çözümlemelerinden büyülenmişti. Devrimi ilgilendiren her şeyin çok eksik anlaşıldığını, Parti Önderliği'nin uzaktan düşünüldüğü gibi bir gerçeklik olmadığını, devrim

sorunlarının ve görevlerinin çok farklı bir kişilik formasyonunu gerekli kıldığını görmüştü. Berfin, devrimci gelişmelerin farklı boyutlarda seyrettiği bu yeni ortamda kendini gözden geçirme gereğini coşkuyla duymuştu. Kendini yeniden yapılandırma imkanlarını değerlendirmeye çalışmıştı. Kadın köleliğinin ve erkek egemenliğinin devrimde nasıl bir kördüğümü oluşturduğuna büyük ilgi duyarak, sorunun hiçbir şekilde küçümsenemeyecek ciddiyetini anlamıştı.

Savaşlarda bir fırsatın ikinci kez ele geçme şansı ya çok azdır ya da hiç yoktur. Bazen fırsatlara açık kapı bırakır gerçeklik; sen olmazsın veya sen olursun fırsat olmaz. An, içine sığdırıldığı zaman diliminde değerlendirilmek zorundadır. O an ya kazanırsın ya da kaybedersin.

Başkan Apo, eğitim devrelerinde anın devrimciliği üzerinde sık sık duruyor ve bunun büyük önemini vurguluyordu. Berfin, Önderlik eğitimini görmüş ve bununla donanmış olarak ülkeye yönelmişti. İçindeki heyecan

ve coşku dizlerine derman olmuştu. Kabına sığmıyordu. Yürüyüşte yorulmak nedir bilmiyordu. Zorlanan her arkadaşın yanında hemen bitiveriyordu. Yardımcı olmaktan zevk alıyordu. Umuda yürüyor, geleceğe uzanıyordu. Çok özlemişti Amed'in, Garzan'ın dağlarını, dollarlarını, patika yollarını...

Umutlarının ve beklentilerinin böyle erkenden katledileceğini bilmiyordu. İşbirlikçi KDP'nin, ihaneti bu kadar boyutlandıracağını düşünmemişti.

KDP peşmergeleri Berfin'i de katlederek kara yüzlerine bir leke daha sürdüler. Hainliklerine hainlik eklediler. Onlar bu ihanetlerinin batağında biraz daha derinlere gömülürken, Berfinler, Ekinler, Zeynepler, Zınarinler, Meryemler, Saryalar Kürdistan'ın özgürlük çiçekleri biçiminde bütün dünya kadınlarının hiçbir egemenlik gücü tarafından düşürülemez gurur bayrakları olarak yükseldiler güneşe doğru...

Mücadele arkadaşları

Şehit Bora

Üç karanfil düştü toprağa

Bora arkadaş Süleymaniye'de fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin fakir olmasından dolayı okulu erken bırakmak zorunda kalır. Okulu bıraktıktan sonra ailesinin geçimini sağlamak için çeşitli işlerde çalışmaya başlar. Güney Kürdistan'da düşmanın yürüttüğü kirli savaşa karşı daha genç yaşında tepki duyar. Ancak Güney Kürdistan'da her ne kadar büyük bir yurtseverlik olsa da, bunu doğru bir temelde örgütleyecek devrimci bir hareketin olmayışından dolayı, Bora arkadaş herhangi bir örgütte yer almaz. Çünkü Güney Kürdistan'da uzun zamandır varolan KDP, YNK gibi örgütler halka bir şeyler vermekten ziyade kendi aşiret çı-

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bora**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1997, Lolan**

karlarını düşünmüşlerdir. Bu yüzden Güney halkı, Kuzey Kürdistan'da başlatılan ve PKK'nin yürüttüğü mücadeleye yoğun bir ilgi duymaktadır.

Partinin bu alandaki faaliyetleri Bora arkadaş oldukça etkiliymiş, KDP ve YNK gibi örgütlerin gerçekliğini yakından görmeye başlamıştır. Özellikle PKK'nin devrimci yaşama yaklaşımı ve taşıdığı ölçüler, Bora yoldaşın mücadele safalarına katılmasında en büyük etken olur. Bu doğrultuda Haziran 1997'de PKK'ye katılır.

İlk önce Kandil dağına geçip burada bir aya yakın askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra Çoman ve Kasr'a gönderilir. İlk pratiğini Sideka'da geçirir. Burada Sideka baskınında yer alır. Eylemdeki fedakarlığı ve üzerine düşen görevleri yerine getirmesi herkes tarafından takdirle karşılanır.

Yeni olmasına rağmen zorluklardan asla kaçmaz. Zorluklarla mücadele etmenin insanı güçlendirdiğini çabuk kavradığı için, üzerine üzerine gider. Fedakar ve atılgandır. Bu yüzden kısa zamanda yoldaşları tarafından sevilen sayılan bir kişi konumuna ulaşır.

Sideka baskınından sonra Lolan alanına gelen Bora yoldaş, çıktığı bir görev sırasında KDP güçlerinin attığı pusuya düşer. Burada üç yoldaşı ile birlikte şehitler kervanına katılır. **Bora, Şoreş ve Kahraman** yoldaşların şehadetleri önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Sabri MÜSLÜM

ehit Leheng arkada a mektup

Leheng yoldaş, seni en içten devrimci duygularımızla selamlıyor, anın önünde saygıyla eğiliyoruz. Açtığınız yolda durmaksızın, yorulmaksızın emin adımlarla güneşe doğru yürüyoruz. Savaşımız en yakıcı biçimiyle her yerde ve her yönüyle devam ediyor. Baharın gelişini büyük bir coşkuyla karşılarken, aynı zamanda bahar hamlesinde sizin adınıza yürütülecek olan sıcak savaşın hazırlıklarını yapıyoruz. Arkadaşlar hazır; umut, inanç, karar ve bağlılık sonuna kadar tam ve hazır. Nihai zaferi yakalamanın ve sizin esiriniz olan halkımızın başına tacı giydirmenin zamanı gelmiştir. Biz bunun görev ve sorumluluklarının bilinciyle yeni dönemi karşılıyoruz.

Leheng yoldaş, güneş ülkesinin güleç yüzlü çocuğu; seni yaşamak ve uygulamak o kadar ağır bir yük ki, buna tam anlamıyla layık olmadığımızdan dolayı bizi başışla diyeceğiz ama, şehitlerin anısını yaşamda uygulamamanın ne kadar büyük bir ceza olduğunu biliyoruz. Uzun bir zaman oldu aramızdan ayrılalı, ama anın hala taptaze varlığını koruyor; seni her yazdığımızda yeniden bir doğuşu yaşıyoruz ve yeni bir ruh, yeni bir heyecan kazanıyoruz. Çünkü sen bize bunun böyle olduğunu pratiğinle, canlı örneklerinle gösterdin. Bunları unutmak, şehide yapılacak en büyük kötülük olacaktır. Senin özelliklerini ve kişiliğini yazmak istiyoruz. Buna tam anlamıyla cevap olamayacağımızın kaygısı içindeyiz. Bu açıdan iznini isteyip seni anlatmak ve yolunda yürüyen insanları senin hakkında bilgilendirmek istiyoruz.

Leheng yoldaş, 1975 yılında Kobani'nin küçük bir köyünde yoksul, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Çok küçük yaşlardan itibaren aile

Adı, soyadı: **Sabri MÜSLÜM**

Kod adı: **Leheng Derweş**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran**

1997, Hacı Ümran

Görevi: **Takım komutanı**

ekonomisine katkıda bulunmak için çalışmak zorunda kalır. Yaştları oyun oynarken, Leheng yoldaş eve ekmek getirebilmenin arayışı içindedir. Bu durum daha küçük yaşta bir olgunluk, girişkenlik ve sorumluluk duygusu gibi özellikleri geliştirir O'nda. Ailenin ekonomik durumu Leheng yoldaşın okumasına imkan vermez. Bu bir taraftan eziklik yaratırken, diğer taraftan da kişiliğini ve birçok özelliğini güçlendirmesini sağlar. Özellikle pratik zekası güçlüdür.

1990'lı yıllar partimizin Kürdistan'da ve uluslararası alanda kendisini hissettirdiği, güçlendiği süreçlerdir. Kuzey'de başlayan serhildanların etkisiyle gerillaya katılımlar yoğunlaşmış, sayı on binlere ulaşmıştır. Buna paralel olarak da yürütülen savaş bütün Kürdistan ve Türkiye'ye yayılmış, eylem oranında ve niteliğinde artış olmuştur.

Parti mücadelesini çok eskiden beri tanıyıp içselleştiren Küçük Güney'den de bu dönem katılımlar ol-

dukça yoğun yaşanmıştır. Leheng yoldaş da ülke sevgisi ve toprağa bağlılığından dolayı mücadeleye katılma kararı alır. Zaten yurtsever bir ailede büyüdüğü için, mücadeleyi neredeyse çocukluğundan beri tanımaktadır. Bunun için '93 yılında partiye aktif olarak katılır. Eskiden beri varolan güzel özellikleri partinin militan kişiliği ile bütünleştirdikçe güzelleşir, güçlenir ve yenilmez bir militan olur. Emeginin ne olduğunu ve nasıl kazanıldığını bildiği için değerlere yaklaşımda oldukça hassas ve dikkatlidir. Tüm görevlere kendini hazır görür. İmkansız başarmaya çalışmak ve başarmak O'nun en bütün uğraşı ve çabası olur.

1997 yılı, mücadelemiz açısından tarihi öneme sahip bir süreçtir. Bu yılın ihtiyaçlarını karşılamak, dönemin görev ve sorumluluklarının gereklerini yerine getirmek, doğru bir önderlik tarzıyla, tüm güç ve olanaklarıyla cevap olabilmek, devrimci militanın başta gelen görevidir. Böylesine tarihi bir fırsata tanıklık edecek olan coğrafyamız, büyük kahramanlıklar gösteren ateşin ve güneşin çocuklarına zemin sunacaktır.

İşte bu yılın haziran ayında başlatılan büyük Güney hamlesi oldukça görkemli geçiyordu. Birçok kasaba ve belde gerilla güçlerimizin denetimine girmiş, KDP adım atamayacak duruma gelmişti. Leheng yoldaş da bu atılımın içerisinde, hem de ön saflarda yer alarak görevini başarıyla yapıyordu. Ama Hacı Ümran'da girilen bir çatışmada şehit bir yoldaşını kaldırmak isterken gelen bir kurşun O'nun şehit düşmesine sebep olmuştu.

Leheng yoldaş, seni ruhumuzun derinliklerinde her zaman yaşatacağız. Senin ve tüm şehitlerimizizin anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Mücadele arkadaşları

Orhan ...

S LAHIMA Y BAKIN

Agiri yoldaş, 1968 yılında Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde, maddi durumu iyi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Okul hayatını İstanbul'da sürdürür. Hem okula gider, hem de kalan boş vakitlerinde çalışır. Agiri yoldaş, burada tanıdığı yurtsever insanlarla da ilişki içindedir. Bu sayede kitle çalışması yürüten cephe çalışanlarıyla da tanışır ve kısa bir süre sonra kendisi de çalışmalara katılır.

Girdiği sınavları kazanarak üniversitede okumaya başlar. O'nun amacı üniversiteyi bitirip bir memur olmaktan ziyade, okula girerek aydın gençliği örgütlemektir. Uzun bir süre YCK faaliyetini sürdürür. Ama bir itirafçının O'nun hakkında ifade vermesi sonucu tutuklanarak cezaevine konur. Cezaevinde çok uzun kalmaz. Ve çıkar çıkmaz gerillaya katılır.

O'nunla cezaevinde tanışmıştık. Kısa da olsa çok güzel günlerimiz geçmişti birlikte. Derin bilinciyle sohbetlerimize hep renk katardı. Her şeyden konuşur, tartışırdık. O çıktıktan sonra nereden bilirdim ki O'nunla tekrar gerilla

✪ Adı, soyadı: **Orhan ...**

Kod adı: **Agiri**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1968

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık**

1997, Sideka

ortamında karşılaşacağız!

Xakurke'de bir palamut ağacının gölgesinde oturuyorduk. Yukarı sırttan elinde siyah bir demlikle mangaya doğru gelen arkadaşına baktığımda gözlerime inanama-

dım. Agiri yoldaşla tekrar, hem de aynı savaş bölümünde karşılaşacağımı hiç tahmin etmezdim.

30 yaşında olmasına rağmen 20'lik bir delikanlı kadar genç gözüküyordu. Elinde BKC'si ile dimdik yürüyordu. Silahı ve kitabı her zaman yanındaydı. Bazen kitapla, bazen de silahla savaşına devam ediyordu.

Kızgın ve amansız bir yıldız ve ihanete her gün darbe üstüne darbe vuruluyordu. Agiri yoldaş takviyede veya savunmada BKC ile KDP'lilere nefes aldırılmıyordu. Hainler Diyana'ya kadar kovalanmıştı. Bu yüzden Türk sömürgeciliğinin de desteğiyle yoğun bir operasyon başlatılmıştı. Bütün gerillalar Sideka'dan çıkıp bütün tepeleri ve stratejik yerleri tutmuştu. Agiri yoldaş da yüksek bir tepede BKC'sini kucaklamış, gelen KDP ve Türk birliklerini kurşunlarıyla boğmak için sabırsızlıkla bekliyordu.

Uçak, helikopter, tank vb. birçok zırhlı araçla binlerce asker ve peşmerge yavaş yavaş görünmeye başlamıştı. Atış menziline girdiklerinde Agiri ve arkadaşları çatışmayı başlattılar. Artık sıra silahların konuşmasındaydı. Kara birlikleri ilerleyemeyince devreye uçak ve tanklar girdi. O kadar yoğun bir ateş altında bulunuyorduk ki, atılan bomba ve roketlerden havada sis bulutları oluşmuştu. Bu sırada atılan bir top mermisi Agiri yoldaşın mevzisine isabet etmişti. Hemen mevziye koştuk, ama Agiri yoldaş son nefesini vermişti.

Yüzünde ay parlaklığı vardı. Silahını sıkıca tutmuş, sanki "Ona iyi bakın" der gibiydi. Silahını yeni Agiriler aldı ve bu silah hiç susmayacak.

Mücadele arkadaşları

Hasan AĞAÇ

ÖZGÜRLÜĞE ADANAN YÜREK

Hasan arkadaş aslen Hilvanlı olmasına rağmen aşireti Viranşehir'de yaşadığı için burada ikamet etmekteydiler. Toplam sekiz kardeş olan ailesi, oldukça fakir idi. Bu yüzden ailenin zamanı daha çok metropollerde çalışarak geçiyordu. Çukurova, İzmir, Aydın gibi şehirlerde ırgatlık, pamuk işçiliği, inşaat vb. birçok işte çalışarak aile ekonomisine katkıda bulunmaya çalışıyorlardı. Aynı zamanda yurtseverlik görevlerine de sonuna kadar bağlı bir aileydi. Hilvan-Sive rek direnişi döneminde Hasan arkadaşın büyük ağabeyi Muhammed Ağa, Bucak aşiretine karşı savaşıırken şehadete ulaşmıştır. İkinci ağabeyi Salih Ağa da PKK'nin başlattığı Ulusal kurtuluş mücadelesine katılmış, '80'li yıllarda yakalanarak müebbet hapis cezası almış ve halen cezaevinde bulunmaktadır. Bir diğer kardeşi Aydın'da cephe faaliyeti yürütürken tutuklanarak 12 yıl ceza almış ve halen Adıyaman Cezaevi'nde kalmaktadır.

Hasan arkadaş da metropollerde uzun bir süre cephe faaliyetlerini sürdürdü. 1989 yılında HEP kuruluşunda Viranşehir'e gelerek Viranşehir teşkilatını kurarak ilçe başkanlığını yaptı. Bu görevi yaptığı dönemler halkın sorunlarıyla büyük sorumluluk duygusuyla ilgileniyor ve çözmeye çalışıyordu. Aynı zamanda cephe çalışmalarını da devam ettiriyordu. Bu dönem birçok gencin parti saflarına katılmasına da sebep olmuştu. Bunlardan bir tanesi de Ahmet Ağa'tır. Ahmet Ağa daha sonra 1993 yılında Viranşehir'in Tiltirik köyünde devlet güçleriyle çatışmaya girerek beş yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşmıştı.

Hasan arkadaş halk tarafından çok sevilen, kendisini halka kabul ettiren bir kişiydi. Bu yüzden özel savaş güçleri tarafından sürekli

❖ Adı, soyadı: **Hasan AĞAÇ**

Kod adı: **Salih Çavgun**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan, 1965**

Mücadeleyle katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997, Hewler**

gözaltına alınıyor, işkencelerden geçiriliyor, tehdit ediliyordu. Ama Hasan arkadaş hiçbir zaman bu tehditlerden korkmadı ve faaliyetlerini sürdürmeye devam etti.

1992 yılında Ankara'da HEP Genel Merkezi'nde çalışmalarını sürdürdü. Aynı zamanda Ulusal meclis çalışmalarına da katılarak bu konuda önemli çabaları oldu.

Hasan arkadaş 1992 yılında artık Kürdistan dağlarına gitmek istiyordu. Bu temelde yaptığı önerisi parti tarafından olumlu karşılandı ve bu yılın sonunda Parti Merkez Okulu'na gelerek uzun bir süre Önderlik eğitiminde kaldı. Eğitim sonrasında 1994 yılında GAP eyalet koordinatörü olarak pratik faaliyetlere başladı. GAP eyaletinin coğrafik olarak düz bir arazisi vardır. Burada yaşayan halkın sosyal yapısı daha çok aşiret temeline dayanmaktadır. Her ne kadar mücadele sayesinde bu biraz kırılmış olsa da halen varlığını sürdürmektedir. Özellikle de mücadele karşısı güç-

lerde aşiretçi yan halen devam etmektedir. Özellikle Bucak aşireti bunun en geri örneğidir. Mücadelenin rantı ile yaşamını devam ettiren ve devlet tarafından özellikle korunan bu aşiret, birçok aşireti de kendisi gibi rantçılığa bulaştırmaktaydı. Viranşehir'de bu durumda olan aşiretler de vardı. Her ne kadar Hasan arkadaş burada çok sevilse de bazı aşiretler O'nu imha etme peşindeydiler. Bucak aşireti Hasan arkadaşın kellesini getirene yüz bin dolar vereceğini vaat ederek bu durumu daha da kızıştırıyordu. Ama Hasan arkadaş hiç durmadan dinlenmeden çalışmalarına devam ediyor, halkı örgütlemeye çabalarını artırarak bu rantçı güçlere cevabını veriyordu.

1995 yılında Mardin kırsalında Türk ordu güçleriyle girdiği bir çatışmada kolundan yaralanmıştı. Bu olaydan sonra partinin talimatıyla '95 yılının sonunda Anakarargah'a geçti. Burada belirli bir eğitim devresinde kaldıktan sonra Güney'de Hewler bölgesinde 1997 yılına kadar çalışmalarına devam etti.

Hasan arkadaş hangi sahada olursa olsun parti görevlerini hiç yabancılık çekmeden sürdürmüştür. Bulunduğu her alanda da hem yoldaşlarına hem de halka kendisini kabul ettirmiş, sevdirmiştir.

1997 Güney Savaşı'nda ihanetçi ve işbirlikçi güçlere karşı ülke ruhuyla savaşan Hasan yoldaş Mayıs 1997 yılında Hewler'de KDP güçleri ile yaşanan çatışmada vurularak şehadete ulaşmıştır.

O tüm yurtsever Kürt halkına, şehitlere, Parti Önderliği'nin ışıklı çizgisinde yürüyerek bağlılığını göstermiştir. Biz de O'nun bıraktığı mirası sahiplenmek için ona ve onunla birlikte şehadete ulaşan yoldaşlarına sonuna kadar bağlı kalarak mücadelelerini sürdüreceğiz.

**Mücadele arkadaşları
adına Fırat**

Hüsnü Cemal KIZILKURT

AYNI DENİZE DÖKÜLEN IRMAKLARIZ BİZ

Cemal arkadaş isyan beşiği Agirî'nin Doğu-beyazıt ilçesinde dünyaya gelir. Serhat eyaletinde güneşle ilk merhabalaşan ve geceyi kucaklayan asi Agirî dağının eteklerinden kendini bir deniz gibi koyuveren Doğubeyazıt ovasında sakın bir köyde, geçimini hayvancılıkla kazanan bir ailenin çocuğudur. Ailesinin imkanlarıyla ancak ilkokulu okuyabilir. Daha sonra ise aile bütçesine katkı için çalışmaya başlar. İsyankar ve asi özellikleri vardır. Bu yüzden hiç yerinde duramayan, hareketli ve maceracı bir kişiliğe sahiptir. Arayışları daha küçük yaşlarda başlamıştır. Bu arayışlar sonucu ailesinden habersiz İstanbul'a kaçar.

Henüz çok küçük yaşta aileye karşı başlatılan bu isyan hiç kimseye bağımlı olmadan yaşayabileceğinin bir kanıtı olmuştur O'nun için. Yani hayatı yaşayarak, zorlukları göğüsleyerek öğrenme süreci içerisine girmiştir.

İstanbul'un sokaklarında her türlü işi yaparak büyür Cemal arkadaş. Önceleri simit, sigara, vb. şeyleri satar, işportacılık ve ayakkabı boyacılığı yapar. Büyüdükçe çalıştığı işler de farklılaşır. Kahvelerde, lokantalarda, inşaatlarda, meyhane ve barlarda çalışmasını devam ettirir. Yani ne kadar ayak işi varsa hepsinde çalışmıştır. Bu yaşam her ne kadar hoşuna gitmese de mecburen katlanmaktadır. Ama

❖ Adı, soyadı: **Hüsnü Cemal KIZILKURT**

Kod adı: **Cemal**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1998, Sinin-Soran**

arayışları, ülke özlemi ve sevgisi hiçbir zaman kaybolmaz.

1990'lı yıllara gelindiğinde Kürdistan baştan başa Ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisine girmiştir. Birçok yerde halk serhildanları yaşanmakta, gerillanın eylemleri yoğunlaşmaktadır. Kürdistan'da yaşanan bu mücadele, etkisini metropollere ve burada yaşayan Kürt halkına çabuk hissettirmiştir. Yıllardır baskı ve sömürü altında yaşamış, dili ve kültürü yasaklanmış, toprağını bırakarak metropollere gelmiş bütün Kürtler bu mücadeleyi benimser. Ve güçlü bir yurtseverlik gelişmeye başlar.

İstanbul gibi büyük bir kentte gelişmeye başlayan yurtsever-

lik, ülke özlemiyle yanıp tutuşan Cemal arkadaş çabuk ulaşır. Çevresinde bulunan bazı yurtseverler sayesinde Ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında biraz olsun bilgi sahibi olur. Ama asla bununla yetinmez. Metropolde faaliyet yürüten kişilerle tanıştıktan sonra bir nevi hayatı da değişmeye başlar. Önce kendisini eğitebilmek için yoğun bir araştırma ve inceleme içerisine girer. Daha sonra kitle çalışmalarına katılmaya başlar.

O'nunla tanışmamız metropol faaliyetleri sebebiyle olmuştur. Burada birçok eylem ve yürüyüşlere birlikte katılmıştık, acı ve tatlı hatıralarımız olmuştur. Zamanla birbirimize daha da bağlanmış, diğer arkadaşlarla birlikte ayrılmaz bir grup olmuştuk.

Ülkeye gideceğimiz gün ilk kez birbirimizden kopacaktık. Herbirimiz ayrı eyaletlere gidecektik. Duygusal olan Cemal'in o gün gözlerinden yaşlar akıyordu. Bir yandan ağlıyor, bir yandan da sevinci yüzünden okunuyordu. Ancak ayrılık vakti yüzünde derin bir üzüntü ve acı vardı.

Yolları ayrılan iki ırmak gibi birbirinden ayrılmış, ama aynı denize dökülmeye başlamıştık. O bir tarafından tutmuştu ülke yolunun, ben bir tarafından. Ama dünya o kadar küçüktü ki tekrar buluşmuştuk aynı denizde. Sevincimiz kelimelere sığmıyordu. Birbirimizi tekrar gördüğümüze inanamıyorduk. Sohbetler, yaşa-

dıklarımızı aktarmalar, anılar birbirini takip ediyordu. Daha sonra aynı pratik içerisinde yer aldık. Güney’de birlikte pratik faaliyetler içerisindeydik.

Bulunduğumuz alanda ihanetçi güçlerin küçük çaplı bir operasyonu başlamıştı. Arkadaşlar birçok yerde pusu atıyor ve hainlerin pusulara girmesini bekliyorlardı. Cemal arkadaş da bu pusu gruplarının birisinin içerisindeydi. Güçlü vuruştan sonra gruplar saldırıya geçerek ihanetçi güçleri alandan çıkartıyordu. O saldırıda Cemal arkadaş karşı tepeden yapılan bir suikast sonucu bir yoldaşı ile birlikte yaralanmıştı. Tedavi sürecinde daha yarası iyileşmeden gideceğim diye tuturmuş, kendisini kafeste hissettiğini söylemişti.

Zamanla iyileşti ve tekrar pratiğe çıkabildi. O dönemler yine Soran eyaletini kapsayan geniş bir operasyon başlamıştı. Türk

ordu güçleri ile ihanet güçleri yine birlikte geliyorlardı. Her türlü tekniğin kullanıldığı çatışmalar günlerdir sürüyordu. İhanetçi güçler bir tepede sıkıştırılmıştı. Onlara sağlam bir darbe vurma imkanı doğmuştu. Bu yüzden bir saldırı kolu çıkarılacaktı. Cemal de bu kolun içerisinde yerini almıştı çoktan. Grup yola çıkmış, yavaş yavaş hedeflerine yaklaşıyordu. Kızgın sıcakta belli bir yere kadar yüzüstü sürünmeleri gerekiyordu. Kurumuş toprak kokusu ve sürünmeyle kalkan toz bunaltıyordu insanı. Tepenin eteğine vardıklarında daha sessiz ve dikkatli ilerliyorlardı. Diğer yandan iki grup yoğun ateş altında tepeyi kurşun ve roket yağmuruna boğuyordu. Saldırı kolu artık iyice hedefine yaklaşılmıştı. Ve ilk bombaların patlamasıyla tepede bir fırtınadır kopmuştu. Bu fırtına doğanın değil savaşın fırtınasıydı. İnadı-

na savaş ve inadına bir direnme yaşıyordu tepede. Alan çıplak, peşmergelerin mevzisi sağlam olduğu için zorlu bir çatışma yaşıyordu.

Cemal arkadaş savaşın heyecanı ile daha ileri gitmek istiyordu. Bu sırada yere yüzükoyun düşüverdi. Toprağın sıcaklığı ve kokusu arasında alnından akan terler gözkapaklarından gözlerine giriyordu. Göğsündeki acı yetmiyormuş gibi bir de gözlerinin acısıyla boğuşuyordu. Kalkmayı denese de kalkamıyordu Cemal arkadaş.

Tepe ele geçirilmiş, ama Cemal arkadaş şehit düşmüştü. Arkadaşlar O’nu oraya, Kale tepesinin en yüksek noktasına gömmüşlerdi. Ve ben oradan her geçişte tekrar tekrar selama duyuyordum Cemal arkadaş ve diğer bütün şehitlere.

Mücadele arkadaşısı

Mahmut YILDIRIM

Ferman yoldaşın olduğu yerde hareket vardır

Ferman yoldaş mücadelemizin her alanda büyük bir kabarışı yaşadığı ve sömürgeci kurumların ülkemizin büyük bir kesiminde işlevsiz kaldığı, halkımızın bütün sorunlarının çözümünü gerillada bulduğu 1993 yılında saflara katılır.

Çocukluğu; yurtsever, partiye bağlılığın bedelini baskı, işkence ve katliamlarla ödeyen Banê köyünde geçer. Türk ordusu bu köyü başaltmak için haftalarca kuşatmaya alır. Köylüler köylerini boşaltmamak için direnir. Köylülerin bu kararlılığı karşısında çılgınlaşan oligarşik rejimin uşakları bir günde altı yurtseveri acımadan katleder. Ardından köyü yakıp yıkarak harabeye çevirir. Ve böylece köyü göçertir.

Ferman yoldaşın çocukluğu böylesine direngen ve yurtsever bir ortamda şekillenir. Bu olumlu özelliklerini partinin devrimci özellikleriyle birleştirerek çok güçlü bir kişilik edinir. Kendini eğiterek her adımın parti bünyesinde, parti terbiyesi ve ölçüleri içerisinde atmaya büyük bir özen gösterir.

Ferman yoldaşın en belirgin özellikleri fedakar, eylemde sonuç alıcı, ısrarcılığı, yoldaşlarına karşı sorumlu, bağlı ve emekçilidir. Bu olumlu özellik ve çabalarıyla herkeste güven yaratmış, herkesin saygısını, sevgisini kazanmıştır.

Uzun süre Gabar alanında saflarda mücadele etmesi nedeniyle Gabar arazisini çok iyi tanımıştır. En engebeli ve sert arazilerde bile çok rahat hareket eder. Askeri dehalar bir askerin

❖ Adı, soyadı: **Mahmut YILDIRIM**

Kod adı: **Ferman**

Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Gabar**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan 1997, Girê Tîro baskını-Kerboran**

araziye tanınmasının öneminden söz ederler. İşte Ferman yoldaş bu anlamda doğayla bütünleşmiştir. Araziye en derin ayrıntılarına kadar tanınması yanında savaştanlığıyla Gabar'da destan olmuştur.

Ferman yoldaşın olduğu yerde güven vardır. O, bu olumlu çabalarıyla giderek takım komutanlığına kadar yükselir. Her konuda gerçekçidir. Olay ve olguları değerlendirmede objektif olmaya özen gösterir. Ülke ve halk bilinci içinde partinin verdiği görevleri layıkıyla yerine getirmeye çabalar. Partiye, Parti Önderliği'ne bağlı olmayı bir yaşam biçimi olarak kabul eder. Boş durmayı hiç sevmeyen Ferman yoldaş cıva gibi sürekli hareket halinde olur.

Tam anlamıyla bir görev

adamı olmasıyla, gelecek için umut vaad eden ve herşeyden önemlisi de başarıdan başka hiçbir şeyi tanımayan keskin vuruş tarzıyla tanınan Ferman yoldaş için de geçerlidir. Düşmanlara karşı gösterdiği devrimci keskinlik ve tavizsizliği parti içindeki sınıf-dışı anlayışlara karşı da sürdürür. Her koşul altında parti yaşamını ve önderlik gerçeğini dayatır.

Ferman yoldaş şehit düştüğü güne kadar Gabar ve Çırav alanlarında mücadele eder. Savaş sahasında her türlü görevi tereddütsüz üstlenir. Çok yönlü gelişme özelliklerini gösteren Ferman yoldaş en son 1997 yılında Botan Eyaleti IV. Konferansı'nda Kerboran şehir baskınının gerçekleştirilmesi kararının alınmasından sonra büyük bir istek ve coşkuyla eylemin hazırlıkları içerisinde yar alır. Yakılan-yıkılan köyü ve göçertilen köylülerinin intikamını almak için eyleme büyük büyük istekle katılır. Eylem başarıyla gerçekleştirilir. Sömürgeciliğe ait askeri, idari ve arli hedefler imha edilir. Bu eylemle askerlere ait üç sabit tepe hedeflenir. Ferman yoldaş burada da saldırı gurbunda yer alarak en ön safta çarpışır. Ve bu eylemlede vuralan Ferman yoldaş şehadete ulaşarak toprağa tohumlandırır, devrim kervanında ismini altın harflerle yazdırarak sonsuzlukta halkının kalbine gömülme onuruna erişir.

Ferman yoldaşın anısı yaşam gerçeğimiz olacaktır!

Mücadele arkadaşları

Ali KAVAK

Ya k k y r e i b y k gerilla

“Her savaşta savaş içerisinde onun Hyükünü omuzlayan, yürüten en acımasız koşullarda gözünü kırpmadan görevlerini büyük sadakatle temsil etmeye çalışan ve yerine getiren birçok kahraman vardır.” Bu abideleşen kişiliklerden birisi de Şoreş arkadaştır. Yüreği, beyni ve yoğunlaşmasını; acı çeken, yerinden yurdundan göç edip savrulan halkı için, bir manevi ışığa dönüştürerek, özgürlük sembolü haline getirir kendini.

Şoreş yoldaş '76 yılında yurtsever bir ailenin dördüncü çocuğu olarak Silvan'a bağlı Gozele köyünde dünyaya gelir. Henüz yedi yaşındayken köyde aşiretler arasında çıkan kavgadan dolayı Amed merkezine göç ederler. Şoreş yoldaş ilkokulu burada bitirir. Ancak ortaokulun birinci sınıfına kadar okuyabilir. Zeki ve çalışkan bir öğrenci olmasına rağmen ailesinin maddi sıkıntılarından dolayı okulu bırakmak zorunda kalır. Aileye maddi katkı sunmak için çalışmaya başlar.

Yurtsever bir aile ve çevrede yetiştiğinden dolayı ulusal mücadeleye karşı daha küçük yaşlardan itibaren sempati duymaya başlar. Ve mücadeleye karşı sevgisi gelişir. Çevresi tarafından oldukça çok sevilen Şoreş yoldaş atik, coşkulu ve cana yakın özellikleri ile tanınan bir insandır.

Amed zindanının vahşetini yakından yaşar. Amcası sürekli O'na Mazlum, Kemal, Hayrilerin direnişlerini anlatır. Bu destani direnişler Şoreş arkadaşın üzerinde büyük bir etki yaratmıştır. Yine ağabeyinin gerilla saflarında oluşundan dolayı sık sık evleri basılıyor, birçok kötü uygulamaya maruz kalıyorlardı. Bu durum Şoreş arkadaşın oligarşik rejime olan kinini daha da artırıyordu. Bu bas-kılardan dolayı Amed'den de göç ederek akrabalarının bulunduğu Batman şehrine taşınmışlardı.

Burada edindiği yurtsever arkadaş çevresiyle güzel ilişkiler kurar. Bildiklerini onlara anlatır, bilmediklerini de onlardan öğrenir. Konuşmalarının geneli gerilla ve Ulusal kurtuluş mücadelesine yöneliktir. Özgür bir yaşam özlemi ve bunun en görkemli ifadesi olan gerilla, O'nun hayalini süsleyen tek gerçeklikti.

1990'larla birlikte alevlenen serhildanlar dalgası da buna eklenince Şoreş arkadaş artık yerinde duramaz olur. Ve

✱ Adı, soyadı: **Ali KAVAK**

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Gozele köyü Silvan, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Savur Mardin

Görevi: **Takım komutanı**

sonunda özlemlerine ulaşarak, gerilla saflarına katılır. Ancak Şoreş arkadaş burada hayal edemediği olumsuz bir sürprizle karşılaşır. Yaşının ufak olduğu gerekçesiyle, gerillalar O'nu kabul etmez ve evine tekrar gönderilir.

Ancak Şoreş arkadaş çok geçmeden iki amca çocuğunu da örgütleyerek gerilla saflarına katılma arayışlarına tekrar başlar. Sonunda kurduğu ilişkilerle ikinci defa gerillaya katılır. Ama bu kez daha uyanık davranır. Gerçek yaşını hiç kimseye söylemez. Soranlara da birkaç yaş büyük söyler. Bu sayede gerilla saflarında kalır.

1991 yılında gerillaya katılım oldukça yoğunlaştığı için, yeni gerillaların çoğu Güney Kürdistan'a yani Behdinan alanına gönderilmekteydi. Hem operasyonların yoğunluğu, hem cephane ve erzak sorunu yüzünden böyle bir uygulamaya geçilmişti. Bu temelde Şoreş arkadaş da Güney Kürdistan'a gidecek gruplar arasına dahil edilmiştir. Yirmiyirmi beş gün gibi bir yolculuk sonrasında Güney Kürdistan'a geçerler.

Yaşını her ne kadar büyük gösterse de, gerillalar O'nun kaç yaşında olduğunu anlamıştır. Bu konuda sık sık tartışmalar yapılmakta, yaşı küçük olduğu için gerillada kalamayacağı O'na hissettirilmekte-

dir. Bu konuşmalara tahammül edemiyordu. Sonunda kesin tavrını koymuştu. “Daha önce yaşım küçük olduğu için gerilladan eve gönderildim. Yine öyle bir şey yapmaya kalkmayın, asla gitmiyorum. Parti sizin malınız değil, hepimizin malıdır. Kimse beni eve gönderemez” diyerek bu tür tartışmalara son noktayı koymuştu. Bu durum bütün gerillaların oldukça hoşuna gitmişti. Artık O da “portatif” diye adlandırılan küçük gerillalardan birisi olmuştu.

Gerillalar içerisinde oldukça sevilen, saygı duyulan bir konuma gelmişti Şoreş arkadaş. Gözü pekliği, cesareti, ‘civa’ gibi oluşu biraz da çocuksuluğu en temel özellikleriydi. Yaşama sevecek katıldığı için, dağ yaşamının zorluklarına da çabuk uyum sağlamıştı.

1992'de yaşanan Güney Savaşı Şoreş arkadaşın büyük tecrübe ve deneyim edinmesini sağlayan bir savaştı. Bu savaş sonrasında da Botan alanında görevlendirilmişti. Artık tecrübeli bir gerilla olduğu için görev almaya da başlamıştı. Önce manga ardından da takım komutanı olarak pratik faaliyetlerini devam ettiriyordu.

Uzun bir süre Botan, Mardin alanlarında gerillacılık yaptı Şoreş arkadaş. En son yapılan bir düzenlemeyle altı arkadaşıyla birlikte Savur-Diver alanına gönderildi. Yeni alan faaliyetlerine her zamankinden daha canlı ve büyük bir coşkuyla sarılmıştı. Bölge sorunlarına ilişkin yaratıcı ve yeni çözümler üretmek için durmadan çaba harcıyordu. Partinin verdiği göreve layık olabilmek için gece gündüz çaba harcıyor, en iyiyi yapabilmek için çırpınıp duruyordu.

Şoreş yoldaş 1997 yılının son aylarında bazı korucu köylere silah bırakmak için yoğun çaba harcıyordu. Bu temelde görüşmek için sözleştiği korucuların bulunduğu alana giderken yapılan ihbar sonucu alana pusu atan özel savaş güçleriyle çatışmaya girer. Yanında bulunan iki arkadaşıyla birlikte son kurushlarına kadar savaşarak şehadete ulaşırlar.

Şoreş yoldaşın şahsında tüm devrim şehitlerini bir kez daha anıyor ve anılarını sonuna kadar yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Abdülhamit YAĞIZAY

Bagok da n n kahraman komutan

Nisan 1988 Bagok direnişi, ulusal uyanış ve serhildanların gelişmesinde halk ve gerillanın et ve tırnak gibi birbirleriyle kenetlenmesinde tarihsel bir rol oynamıştır. Henüz gerilla saflarına yeni katılmış yirmi yoldaşın sergiledikleri direniş sonucunda kahramanca savaşıp ölümsüzleşmelerinden sonra Nusaybin alanında ARGK saflarına yoğun bir savaşçı akımı başlamıştır. Bu savaşçılardan biri de **Abdulhamit Yağızay (Mervan)** yoldaştır.

Mervan yoldaş, 1968 yılında Nusaybin'e bağlı Yavru köyünde dünyaya geldi. Ailesi ve çevresi yurtsever olmakla birlikte ağırlıklı olarak feodal egemenlik hakimdi. Sömürgeciliğin böl, parçala, yönet politikasından kaynağını alan iş-

Adı, soyadı: **Abdülhamit YAĞIZAY**

Kod adı: **Mervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Yavruköy Nusaybin, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1 Ağustos 1988**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1998, Bagok**

birlikçilerin eliyle yörede sunni çelişkiler yaratılarak halk ikiye bölünmüş, ailesi de bu çelişkilerden nasibini almıştı. Mervan yoldaş ise, tüm bu sunni çelişki ve çatışmalardan uzak durarak, daha çok okuyarak bilinçlenmeyi ve aydınlanmayı esas alıyordu.

Mervan yoldaş, ilkokulu köyde bitirdi. Lise öğrenimini Nusaybin ve Amed'de yaptı. Yüksek öğrenimine de Amed'de devam etti. Bu süreçte partiyle ilişkilenecek yurtsever düzeyde çalışmalara katılım gösterdi. Okulunu bitirerek öğretmenliğe başladığı yıllar, yeteri kadar bilinçlendiği yıllardır da aynı zamanda. Öğretmendir, ama Kürt çocuklara Türkçe öğretmektedir. Anadilde konuşma hakkı elinden alınan bu körpe beyinlere Türklük bilincini aşılacaktır. Bunu istese de istemese de yapmak zorundadır. Çünkü ders kitapları hep bunlarla doludur.

Artık bu düzende yaşayamayacağını düşünmektedir. Bu sahtelik ortamı O'na göre değildir. Kendi dilini öğretmediği çocuklara, daha büyük bir gelecek vaat eden PKK'ye katılarak hizmet edecektir.

Bu temelde 1988'in son aylarına doğru Mardin eyaletinin ikinci bölgesinde fiili olarak gerillaya katıldı Mervan yoldaş. Kararlı ve bilinçli bir katılımın sahibidir. Bu yüzden yaşama da çabuk uyum sağlar. Mervan yoldaş, kısa bir zaman dilimi içerisinde zorlu doğa ve savaş kurallarına meydan okuyarak, inancıyla, iradesiyle bunlarla baş etmeyi öğrenir.

Mervan yoldaş, doğaya olan özlemiyle doğanın bir parçası olmuştı. Doğa aşkı, insan aşkı, Önderlik aşkı, mücadele aşkı O'nun tüm hücrelerini canlı tutuyordu. Yoldaşlar arasında esprili, coşku ve moral dolu kişiliğiyle ilgi merkeziydi. Olaylara karşı duyarlı ve bir o kadar da titiz olması yaşamında gaflete yer vermiyordu.

Mervan yoldaş, altı yıla yakın bir süre Mardin eyaletinin değişik bölgelerinde çeşitli düzeylerde sorumluluk alarak, (manga, takım ve bölük komutanlığı gibi) aktif faaliyet yürüttü. Tek bir özlemi vardı, o da Önderlik Sahası'na giderek bir devre Önderliğin o kutsal eğitimini almaktı. Bunun için birçok kez öneri yapmıştı. Nihayet Beytüşşebap Kela Memê alanında bölük komutanı iken Önderlik Sahası'na gitme haberi ulaşmıştı kendisine. Çün-

kü 1994 yılında Türk ordusunun yoğun operasyonlarına karşı gösterdiği taktik üstünlüğü ve komuta hakimiyeti ile operasyonları boşa çıkartmış ve darbelemişti. Bu başarısından dolayı Önderlik tarafından kutlanıp ödüllendirilmişti. Ardından da Önderlik Sahası'na çağrılmıştı.

Mervan yoldaş 1994'ün son aylarında Önderlik Sahası'na geçerek gördüğü iki devrelik eğitimle kendini daha büyük sorumluluklara hazırlar. 1995 haziran ayında Önderlik tarafından Mışarê alanına müdahale olarak gönderilir. Mışarê bölge yönetiminin şehadetiyle boşluğu doldurma görevini yürütür. Başkan Mervan yoldaşa ilişkin bir değerlendirmesinde, *"Eğer sen kendini içtenlikle verirsen, kesinlikle otomatik Mervan yoldaşın rolünü oynarsın"* der. Önderliğin bu sözü

Mervan yoldaş için bir talimat ve yerine getirilmesi gereken bir emirdir. Bu ruhla 1998 yılı başlarına kadar Botan alanında bölge komutanı olarak faaliyet yürütür. Bölgeyi tanıması nedeniyle daha sonra Mardin eyaletine, yönetimde doğan boşlukları doldurmak üzere tekrar gönderilir. Ve ikinci bölge sorumluluğuna getirilir.

Mervan yoldaş, Bagok alanında girdiği bir çatışmada, 26 Eylül 1998 tarihinde üç can yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü. Böylece **Delil, Ayten, Kazım** yoldaşların diyarında parti direniş bayrağını devralarak daha yüksek- lere ulaştırdı.

Şehadetleri önünde saygıyla eğiliyor, anılarına bağlı kalacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

İrfan DAL

Ülkeme dönmek Başkanımı görmek toprağında uyumak Kürdistan'ın

Karnında beni binlerce yıl besleyen toprak anam. Deşilmiş bağrından doğdum ve deşilen bağrıyla kalbine gömüldüm.

Avesta'dan emir buyurdu ak sakallı Bilge, büyük babam Zerdüşt, "Toprak kutsaldır" diye. Temizledim; işledim dikenlerden, taşlardan. Höyükler yaptırdım. Fidanı bağrına, tohumu karnına ektilim ve yıllar sonra insanı doğurdu Mezopotamya. Doğan bendim, altın başaklar sararırken Güneş ülkesinde.

Tenim senden ey kutsal toprak! Canımla vatan oldun Kürdistan.

Ben geldim. Tanımadın mı toprak anam! Bagok'tan indik aha şimdi! Dola Sor'dan. Bak, yanımda kardeşlerim de var. Rojhat, Tahir ve Mervan kızıl-lar içinde. Kurumasın dağ lallesi diye kanlarıyla suladılar Bagok'u. İsa Peygamber doğduktan 1988 yıl sonra, sana 19 yiğit gönderdik. Bir düğün halayıyla tilili çekerken Ayten yoldaşı. Uyandırmadılar mı seni? Nereyi yurt tuttu Mirza kardeşim?

Toprak anam! Cennet ayağının altında değil, deşilmiş bağrında, Derguze'de, orada konakladım. Senden doğdum, sana döndüm.

Yaşam kitabımdan hikayesini yüksek sesle okuyacağım kendimin. Güneş ve toprak arasında gezinmeye çıkmış kardeşlerim de duysun diye.

Yüreğimde dolaşırken, gün-

❖ Adı, soyadı: **İrfan DAL**

Kod adı: **Şero**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül**

1998, Bagok

lerden bir gün Laleş'e ulaştım. Bir ilahi sesi dinledim huşu içinde.

Bana, "Hava, su, toprak, ateş kutsaldır" dedi.

Güneşi koynuma aldım. Ciğerlerim atmosferi yuttu. Suyunu damarlarım içti Dicle'nin, Fırat'ın. Toprağıyla bedenimi dokudum Kürdistan'ın.

"Dile benden ne dilerse" dedi Zerdüşt.

"Üç dileğim var" dedim:

"Ülkeme dönmek,

Başkanı görmek,

Toprağında uyumak Kürdistan'ın."

"Kutsanmıştır bedenim ve ruhun. Adını Şero koydum"

dedi Laleş'teki ilahi ses.

İrkilerek uyandım. Koştum tarihin sayfalarından.

Bir köyümüz vardı. Dağın ovayla birleştiği, toprağın tellerle parçalandığı petrol kuyusu, Derik-Bagok arası bir yerde. Çin'den, Hindistan'dan ipek taşınırdı, köyümüzün hemen altındaki yoldan. Tepe-sinde Kela, Hatımo ve Kela Romani'de nöbet tutardı meçhul asker, sırtını taş sütunlara dayayarak. Zümrüt yeşili bir orman kaplardı üst yamaçlarını. Alt kısımları altın sarısı buğday başaklarıyla süslenirdi. Cennet'ten ödünç alınmıştı sanki. Adını Koğluka koymuşlardı burdaki canlar. Asuriydi, Süryaniydi, Müslümandı, Ezidiydi dinleri. Peygamberleri kadar büyüktü yürekleri, her birinin elleri yardım için uzanırdı birbirlerine. Güzel düşünür, güzel konuşur, güzel paylaşırlardı her şeyi ve hepsi bu toprağın en güzel çocuklarıydı.

Sonra zulüm ekti talan ve soygunla palazlanan kirli potinler. Hoyratça kopartıldı bütün çiçekler toprağından. Canlardan bir can ve çiçeklerden bir deste, düştük yaban ellere, Almanyalara.

Zalimi kovmak için toprağından, elinde isyan ateşiyle yüksek dağlarından belirdi bir yiğit. İsmi Agit:

"Güneşin ve ateşin çocukları, bağımsız ve özgür bir Kürdistan için dağlara, dağlara" diye haykırıyordu.

Tarih '91'i gösterdiğinde zirvelerindeydim dağların. Gerillaydım. Kürdistan gerillası, savaşçısı, komutanı. İlk dileğimi kabul eden Zerdüşt'ün ışığı parladı içimde. Gabbar, Cudi ve Beytüşşebap özgür vatanımızdı artık. Ömeryan, Kerboran ve Bagok çağırıyordu yüksek sesle, doğduğum toprağa. '94'te şahiniydim dağlarının. Sıracık Tepesi'nden sökerken zulmün uşaklarını, ak bedenimden al kanlar döktüm. Tarih şahittir ve yıl '97, "Şero şehit düştü" diye tekmiller verildi. Fakat namluya sürülmüş mermim, karnımda sözüm, beynimde hıncım, düşmanla görülecek hesabım vardı daha. Azraili kovdum yakınimdaki her noktadan. Her biri bir dağ olan yoldaşlarıma ulaştım. Günlerce omuzlarında taşıdılar. Açlık, yorgunluk, mayın, pusu ve ölüm var demeden kutsal alana ulaştırdılar.

Zerdüşt karşımda durdu ve nur yüzüyle gülümsedi bana. İkinci dileğim gerçek olmuştu. Işık saçan gözleriyle karşımda idim Başkan Apo'nun.

2000'e az bir zaman kalmıştı. Kavurucu bir yaz sıcığıydı. Kutsal mekanda idik. Kardeşim Xayri çıkagelmişti; yüreği avuçlarında, kucaklaştık. Yüreğlerimiz birbirine dokundu; ayın kutsanmışlığı, güneşin sıcaklığı ile. O sevdami yüklen-di, ben de hasretini. Sonra yol aldık başka başka diyarlara.

19 Eylül günü Bagok'ta Xırba Cınata'da idik. Yani İsa'nın doğumundan 1988 yıl kadar sonra 19 yiğidin Bagok'ta tarihe destan yazdığı mevzilerde. Sahadan daha yeni gitmiş toplan-tı halinde idik. Gidişimizle birlikte düşmanın uykusu kaçmıştı Dersim'de, Amed'te, Botan'da ayağa kalkmıştı.

Güneş sarı saçlarını Bagok tepelerinden aşağılara sarkıt-maya başladığında, ilk kurşun-lar da namludan çıkmaya baş-ladı. Azgınca üzerimize saldı-rıyorlardı. Defalarca geldiler, düzinelerce vurduk. O kıyamet tufanında Rojhat yoldaşı sey-retmek bir ömre bedeldi. As-lanlar gibi savaşıyordu. Mev-ziden mevziye atlarken gez-den, gözden, arpacıktan selam gönderiyordu sömürgeci pos-tallara. Bagok'a omuz vermiş sıradağlar gibiydik. Mevziler-den sökölmedik. Sonra cana-var teknik devreye girdi. Bir gülümseme ile ak sakallı bilge büyük babam belirdi karşımda.

Son dileğimle de buluştum. Toprağına yatmaya uzandım sonsuza dek Kürdistan'ın. Silahlarımızı, yoldaşlarımıza uzat-tık. Cesetlerimizi de. Ve biz ye-di yoldaş, sırt sırta, kucak kuca-ğa, sonsuza dek bağrında yat-maya geldik.

Hey çömlekçi dur!

*Öyle incitiyorsun canımı
Şu elinde büküğün testi
kulpu*

*Bir yiğidin güçlü kolları
değil mi?*

Bagok direnişçilerinin anıları mücadelemize önderdir.

**Mücadele arkadaşları
adına Reber-Redar**

Hüseyin DİŞLİ

AYDINLIK BİR YOL BIRAKTIN ARDINDAN

Heval **Bawer** sol kema-
list bir geleneğe sahip
alevi bir aile ortamın-
da dünyaya gelir. Ailesinin
maddi durumu iyidir. Kardeşle-
ri çeşitli kurumlarda memurluk
yapmaktadır.

İlk ve ortaokulu ailesinin ya-
nında okuyan Bawer yoldaş,
liseyi de memur olan ağabeyi-
nin yanında okur. Bu dönemde
yakın akrabalarından ve arka-
daş çevresinden özgürlük mü-
cadelesine katılımlar olur. Bu
katılımlar Bawer yoldaş için
bir dönüm noktası olur. İlgisi
zamanla özgürlük mücadelesi-
ne kayar. Okuduğu Malatya
Lisesi'nde devrimci gençlikle
tanışır. Okul dönemleri dışında
kalan zamanlarını arkadaşla-
rıyla birlikte yurtsever faali-
yetler içinde bulunan kurum-
larda geçirir.

Bawer yoldaşın okul döne-
mindeki başarısı gerek öğret-
menleri gerekse de arkadaşları
tarafından takdir edilir. Ailesi
tüm umutlarını Bawer yoldaşın
okumasına bağlar. Bawer yol-
daş liseyi başarıyla bitirdikten
sonra üniversite sınavlarına gi-
rer ve Sosyoloji bölümünü ka-
zanır. Okuduğu Malatya Üni-
versitesi'nde de yurtsever
gençlik çalışmalarına katılır.
Kısa bir süre içinde komiteler-
de yer alarak aktif faaliyetlere
katılır. Gerillaya katılma istemi,
'bulunduğu çevrede daha fay-
dalı olur' düşüncesiyle kabul
edilmez. Yaklaşık bir iki yıl
hem okul hem de örgütlenme ça-
lışmalarını bir arada yürütür.
Okul çevresinde gerilla adayı
örgütlemesi yapar.

✪ Adı, soyadı: **Hüseyin DİŞLİ**

Kod adı: **Bawer**

Doğum yeri ve tarihi: **Malap Köyü
Elbistan, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994
Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997
Elbistan**

1994 yılında, daha önce geril-
laya gönderdiği birinin kaçıp tes-
lim olması ardından deşifre olan
Bawer yoldaş gözaltına alınır,
fakat kısa bir süre sonra bırakılır.
Serbest bırakıldıktan sonra sü-
rekli takip altında tutulur. Bu bi-
çimde çalışmalar içinde bulun-
masının sakıncalarını bağlı
olduğu komiteye bildirir ve 1994
yılının sonbaharında bazı okul
arkadaşlarıyla beraber gerilla
saflarına katılır. Önce Amed eya-
letine ve oradan da Erzurum
eyaletine geçer. Kış kamplarında
askeri ve siyasi eğitim alır.
Kampta kaldığı süreç içinde
kendisi de bazı konularda eğitim
verir. Özellikle felsefe dalında
derin bir bilgiye sahiptir.

Heval Bawer bir an önce
pratiğe çıkmak ister. Baharla

beraber aylarca adeta dört göz-
le beklediği pratik faaliyetlere
çıkarak. Bir süre Erzurum eyale-
tinde, orta bölgede kalır. Eya-
lem ve çatışmalara katılarak
tecrübe kazanır. 1995 yılının
yazında Güneybatı eyaletine
giden bir grupla birlikte önce
Dersim ve oradan da Güneyba-
tı'ya geçer.

Oldukça sakin, olgun ve mü-
tevazı kişilik özellikleri çevre-
sinde saygınlık uyandırır. Ayrıca
pratik çalışmalarda hep önde ol-
ma isteği, yoldaşlarına ve partiye
olan bağlılığı, arkadaşlar arasın-
da O'ndaki özün her durumda
farkedilmesini getirir.

Bawer yoldaş 1997 yılına ka-
dar Güneybatı eyaletinde kalır.
Alanda çeşitli düzeylerde gö-
revler alır. Özellikle halkla iliş-
kilere oldukça önem verir. Ken-
di tanıdık çevresiyle de ilişkiye
geçerek faaliyetlere katar. 1997
yılında Elbistan şehir merkezi-
ne girmek için plan yapar. Bu
plana göre Bawer yoldaş ve
ayrı bir gerilla şehir merkezine
girerler. Bir süre hedefi keşfe-
der ve hedefe yakın bir yerde
kalırlar. Fakat daha önce Elbis-
tan merkezde okul okumuş ol-
masından dolayı tanınır ve ih-
bar edilir. Bir süre çatışma
yaşanır ve Bawer yoldaş yanın-
daki gerilla arkadaşıyla beraber
şehitler kervanına katılır.

Bawer yoldaş şahsında tüm
devrim şehitlerini anıyor, anı-
larına olan bağlılığımızı yine-
liyoruz.

Şehitlerimiz yolumuzu ay-
dınlatan birer meşaledir.

Mücadele arkadaşları

Yılmaz AKAR

zg r l k kartal kafkas sava s

Bir “Özgürlük Kartalı” daha Osmahafe (Elbruz) dağının zirvesine yükseldi. Yükselirken, örgütüne ve yoldaşlarına kararlılık ve inancını miras bıraktı. Kafkas halkının savaşıçılığını ve sevecenliğini, Anadolu’nun topraklarına damıtırken, halklarımızın özgürlük ve kardeşlik mücadelesinin öncüsü oldu. Ve bir kez daha Anadolu’nun betonlaşan halklar mozağini yeshertmek, canlandırmak boynumuzun borcu oldu.

Yılmaz yoldaşla, ’95 yılında, bir haziran günü büroda tanıştım. Bir arkadaşımız, Ankara’dan bir arkadaşın bizimle tanışmak ve bizi tanımak için geleceğini, ayrıca kendisinin Çerkez olduğunu söylemişti. Hem yeni biriyle tanışmak hem de bu arkadaşın Çerkez olması bizi çok sevindirdi. Bir avuçtuk, büyümek istiyorduk. Ayrıca ‘Türkleştirilmeye’ çalışılan bir halkın bireyiyle tanışmak, düşüncelerimizi ona anlatabilme duygusu bizi heyecanlandırıyordu. Çünkü sömürgeci diktatörlük halkların inkarı, ‘Türkleştirilmesi’ ve sınıfların inkarı üzerine kurulmuştu. Ve Anadolu’da devrim hareketi bu ‘Türkleştirme’ politikasını görmeden, halkların kimliklerini, zenginliklerini açığa çıkarmadan ve bu mozağin temsilini kendisinde gerçekleştirilmeden başarı kaydedemezdi. Anadolu’nun farklı bir rengini tanımak bizi heyecanlandırırken, faşist rejime kinimizi arttırıyordu.

Adı, soyadı: **Yılmaz AKAR**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz**

1998 Göksun-Maraş, Güneybatı

Uzun boyluydu. Sarı saçlarının altında parlayan gözleri etrafa sıcaklık saçıyordu. Oldukça mütevazı bir görünümü vardı. Sessizdi. İlk karşılaştığımızda O’na içim ısındı. İlk merhabadan sonra bizimle yürüyeceğini hissettim. Çocuksu masumiyeti, güvenirliliği, kararlılığı, net, keskin ifadeleri etrafına cesaret veriyordu.

Saatlerce konuştuk. O bizlere halkını anlattı. Çarlık Rusya’sı sürgününden Osmanlı’nın Anadolu ve Kürdistan halklarına karşı nasıl kullanmaya çalışıldığını anlattı. İfadeleri, diasporada, vatanından uzaklaştırılmış halkının acısıyla bağımsızlık özlemine duyduğu hasreti yansıtıyordu.

Halkından bahsederken başı dikti. Gözleri buğulanırken çakmak çakmak yanan direniş

ateşini görebiliyordum.

Bize kendisinden de bahsetti. Hacettepe Üniversitesi’nde okuyordu. Ailesine yük olmamak için çalışıyordu da. Genelde inşaat işlerine gidiyordu. Özellikle inşaat işlerinde çalışmayı seviyordu. İnşaatlarda genelde mevsimlik olarak Ankara’ya gelenler ve Ankara’nın en yoksulları çalışıyordu. Onlarla birlikte olmak, bir zeytini, bir yarım ekmeği paylaşmak O’na büyük zevk veriyordu. Ve anlatıyordu onlara. Yoksulluğu sömürüyü, ezilmişliği... Ezenleri, lüks villaları, şatafatlı yaşamı, bir gecede su gibi harcanan milyarlarca lirayı... Mücadele etmek gerektiğini, ancak birlikte olunursa güç olunabileceğini ve bunun için örgütlenmenin zorunluluğunu...

Aile, kendi içinde anadilini konuşuyordu. Ailesinin de, kendisinin de hayalinin anavatanları Kafkasya’ya dönmek olduğunu söylüyordu. Ve bir gün mutlaka döneceğini söylüyordu.

Dönecekti, inanıyordum. Osmahafe dağının zirvesine çıkacaktı. Şimdi Osmahafe dağının zirvesinde bizi çağırırken, kararlılığı ve inancını yaşamıyla birleştirdi.

Biz de oligarşinin soykırımcı yapısından bahsettik. Halklar ve sınıf gerçeği bu ölüm çukurunda bitirilmeye çalışılıyordu. Bir avuçtuk, ama bir şeyler yapmalıydık. Yanı başımızda Kürt halkı Önderliği etrafında direniyordu. İnkâr edilen bir halk, savaşta verdiği canlarla dirilirken, soykırımcı ideolojiyi çözüyordu. Kürt halkı müca-

delesiyile Anadolu halklarına, emekçilerine büyük güç ve destek veriyordu. Bizler bunu çok iyi değerlendirmeliydik.

Doğrularımız açığa çıkmıştı. Mücadelemiz, emek ideolojisi olan sosyalizm temelinde gelişmeliydi. Anadolu halklarının inkar edilen kimliğini açığa çıkarmalıydı. Anadolu halklarının, emekçilerinin yaşam modelinin temsilini önce kendimizde gerçekleştirmeliydik. Kendimizde temsilini gerçekleştirdiğimiz oranda çekim merkezi haline gelebilirdik. Bu, örgüttü, mücadeleydi. Düzenle tüm bağları koparmaktı. Gerekirse inanç uğruna genç yaşta fiziki yaşamdan koparak Anadolu'ya tohum olarak düşmek demekti.

Biz konuşurken çok dikkatli dinliyorduk. Gözleri parlıyordu. Sözümüzü bitirince "tamam" dedi. "Sizlerle birlikte yürüyeceğim. Şu anda her şeyi yapmaya hazırım." Biz anlatırken kararını vermişti. Konuşurken heyecanlıydı. Sesi gür ve oldukça kararlı çıkıyordu. O günden sonra artık omuz omuza birlikte yürüyorduk.

Kuzey Kafkasyalılar içinde faaliyet yürütmek için Ankara'ya döndü. Haberlerini alıyorduk. Kısa sürede bir grup oluşturmuştu. Ankara'ya giderken, bir grup oluşturup grubuyla birlikte gerillaya gideceğini söylüyordu. Gerillada Kuzey Kafkasyalılar takımını oluşturacaktı.

Farklı bir alanda mücadeleye devam ederken haberlerini alıyordum. Kuzey Kafkasyalılar içinde oldukça başarılı çalışmalar yürütüyordu. Onunla konuşup da etkilenmeyecek, yürüme cesareti kazanamayacak insan düşünemiyordum.

Özel savaş güçleri, bir grup arkadaşın gerillaya katılmak

için hazırlık yaptığını fark etmişti. Gerçekleştirdiği operasyonda Yılmaz yoldaş da gözaltına alınmıştı. Özel savaş güçleri insanlık dışı uygulamaları, yoğun işkenceleri O'nu yıldırmadı. O, yürüyüşüne devam etti. Toroslar'ı Osmahafe dağıyla buluşturmaya, Ali Barış Eroğlu yoldaştan devraldığı bayrağı daha yükseklerle memleketinde; baskıya karşı, sömürüye karşı halkların çağdaş İnce Memediydiler. Türk ordusu, Anadolu'da halkın yeşermeye başlayan umudu gerillaya karşı tahammülsüzdü. Büyük güçlerle operasyonlar düzenliyordu. Şemdin unsurunun ihanetinden sonra artık gerillanın Toroslar'da tutunamayacağını düşünüyordu. Ama kapsamlı operasyonlara rağmen gerillanın eylemlerinin devam etmesi, Türk ordusunu çıldırtıyordu. Gerilla küçük birimler halinde alana baştan başa yayılmıştı. Vur-kaç taktikini çok ustaca uyguluyordu.

Yılmaz yoldaşın da içinde yer aldığı birim 17 Temmuz günü, Maraş-Göksun kırsalında Türk

ordu güçleriyle çatışmaya girdi. Saatlerce süren çatışmada sayıca az olmalarına rağmen gerillalar Türk ordusuna karşı tarihi bir direniş örneği sergilediler. Ve Türk ordusunun çemberini yarıdıkları zaman kahpe kurşun Yılmaz yoldaşı vurdu.

Vurulduğu zaman ölümü değil yaşamı düşündü. Gözlerinin önünde şavkıyan Anadolu ve Kürdistan halklar mozaiğinin renkleri. Ve mutluydu. Bir avuçtular, ama barbarların düzene bir şimşek gibi düşmüştüler. Artık şimşek daha gür ve sert şavkıyacaktı. Buna emindi. Yere düştüğü zaman ise sadece toprağın kokusunu hissetmek istedi. Artık O Anadolu'nun binbir çeşit medeniyetine analık yapmış toprağın kendisiydi.

Ant olsun ki Yılmaz yoldaş, Anadolu ve Mezopotamya bu faşist sürüsünden kurtulacak. Ortadoğu'dan Kafkaslar'a kadar Halklar Federasyonu temelinde sosyalist yaşam inşa edilecek.

**Mücadele arkadaşları adına
Kerem Güneş**

Habib AYDOĞAN

Binbo alar m etteginde yeniden do dun

Devrimin emekçileri vardır. Emeğiyle mücadele içinde yer alırlar. Ve Onların emeklerinin toplamı tarihin devindirici çarkını döndürür. Toplumların tarihini belirleyen Onların siyasal, örgütsel ve askeri emek, çaba ve üretimleridir. Onlar toplumların oluşum evresinde, doğaya insan iradesini hakim kılmaya çalışan ilkel insandı. Köleci imparatorluklar döneminde zincirlerinden kopmuş bir köleydi. Feodal iktidarın hakim olduğu dönemde ise yoksul, topraksız bir köylüydü. Vahşi kapitalizm döneminde ise işçi.

Habib yoldaş, tüm özellikleriyle işçi sınıfının bilinçli emeğinin temsilcisiydi. Emeğin kurtuluşu kavgasında, 1998 kasım ayında Adıyaman'da TC ordu güçleriyle girdiği çatışmada şehit düştü.

Aslen Gümüşhaneli'dir. Ama ailesi yıllar önce Ankara'ya taşınmıştı ve geçimlerini işçilik yaparak sürdürmekteydiler. Ankara Mamak'ta doğdu. Yoksul bir aile ortamında büyüdü. Çocukluğu, 1980 öncesi siyasal mücadelenin yoğun olduğu bir mahallede geçti. Ailesi ve kardeşleri Devrimci Kurtuluş Hareketi taraftarıydılar. Silah sesleri O'nun için olağandı. Küçük yaşlarda çalışmaya başladı. O yıllardan başlayarak uzun bir süre Devrimci Kurtuluş Hareketi'ne sempati duydu.

12 Eylül darbesiyle birçok sol örgüt çareyi mültecileşmekte bulurken, umutsuzluk dalgası ülkeyi bir baştan bir

❖ Adı, soyadı: **Habib AYDOĞAN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Mamak**

Ankara, 1967 (Aslen Gümüşhaneli)

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1998**

Adıyaman

başına sardı. Ancak Habib yoldaş O güzel günlere inancını yitirmedi. Çalışmayı seviyordu, angarya olarak görmüyordu. Yıllarca inşaat işlerinde çalıştı. İşçilerle sohbet etmek, bir yarım ekmeği, yarım dilim peyniri, üç-beş zeytini paylaşmak O'nu çok mutlu ediyordu. En güzel özelliklerinden birisiydi paylaşımcılık. Kendi yemez yedirir, giymez giydirdi. Hiç bir zaman zor koşullardan şikayetçi olmamıştı. Çünkü zor koşulların sonrasındaki güzel günlere olan inancı sağladı. O sosyalizmin okulunda, yaşamın içinde yetişmişti.

Kürdistan'da yükselen devrimci dalga O'nu da etkiliyordu. Yükselen devrimci mücadele uzun yıllardır süren

arayışlarına cevap niteliğindedeydi. Kararlı bir savaşçılık, emek, bağlılık ve ölümüne direnişçilik vardı. Mücadelenin bu yanları kendisini derinden etkiledi. Kısa sürede yurtsever-devrimci çevrelerle birlikte hareket etmeye başladı. Üzerine düşen her türlü işi yapıyor ve her eylemde en ön saflarda yerini alıyordu. Defalarca gözaltına alındı, işkence gördü, yılmadı. Okudukça, tartışıkça PKK'yi daha iyi anladı. Özellikle Kemal Pir, O'nu çok etkiliyordu. Kemal Pir'in *"Türkiye devrimi, Kürdistan devriminden geçer"* sözüyle duruşuna anlam vermeye çalışıyordu. Uzun tartışmalardan sonra, devrimin bir ayağının hayata geçtiği ve tamamlanmasının ise Türkiye devriminin geliştirilerek gerçekleştirileceğini anlamıştı. Artık Türkiye'de bir şey yapılmalıydı. Varolan hareketler tıkanmıştı. Halktan kopuklardı. İşçinin, köylünün sorunlarına cevap olamıyordu.

O dönemde hareketimiz yeni yeni serpiliyor ve ilk örgütlenme çalışmalarını hayata geçiriyordu. Birçok çevre, hareketin gelişimini ilgiyle takip ediyordu. Habib yoldaş, takip etmekle yetinmedi. Emeğini, örgütlü emekle bütünleştirdi. Artık yaşamını tamamen mücadelenin hizmetine sunmuştu.

1995 yılında Sosyalist Alternatif Dergisi'nin Yazı İşleri Müdürlüğü'nü üstlendi. Kıt olanak ve dar imkanlar içinde dergiyi çıkarabilmek için canla başla çalışıyordu. Bir yandan kendisini geliştirmeye çalışı-

yor, bir yandan da derginin her türlü sorununa çözüm bulmak için uğraşıyordu.

Artık önüne daha büyük hedefler koyuyordu. Ayrıca anasına sözü vardı. Anası Gümüşhane'deki köylerine geri dönmüş ve orada ölmüştü. Anasının en büyük hayali, Gümüşhane dağlarından köylerine gerilla olarak inen oğlunu karşılamaktı. Ve ona söz vermişti; bir gün Gümüşhane dağlarında gerilla olarak köyüne inip anasının mezarını ziyaret edecekti.

1997 yılında, gerillaya ulaşmadan, Sosyalist Alternatif dergisi Yazı İşleri Müdürü sorumluluğundan aldığı cezalardan dolayı yakalandı. Ve yaklaşık 7-8 ay Ankara Cezaevi'nde kaldı. Cezaevinden çıkacağı günleri sabırsızlıkla bekledi. Cezaevinden çıktıktan sonra, kendisi gibi cezaevinden çıkan yoldaşı Yılmaz Akar'la birlikte, zaman kaybetmeden gerillaya katıldı. Ve Toros dağlarının eteklerinde gerillayla bulunduğu zaman, yeniden dünyaya gelmiş gibiydi.

Kısa zamanda gerilla yaşamıyla bütünleşti. Emekçiliği ve savaşçılığıyla kendisini kabul ettirdi. Özel savaş rejimi gerillanın Toroslar'da tutunamaması için büyük güçlerle yöneliyor, teknik imkanlarını sonuna kadar seferber ediyordu. Gerilla birçok yerde özel savaş güçleriyle çatışmaya giriyordu. Habib yoldaşta kısa zamanda birçok çatışmaya girdi. Gerilla yaşamında yeni olmasına rağmen özel savaş güçleriyle girilen çatışmalarda ustaca savaşıyordu.

Gerilla Türk ordusunun yoğun yönelimleri karşısında alanda küçük birimler halinde hareket ediyordu. Habib yoldaşın içinde yer aldığı birim Amanoslar üzeri, Adıyaman

civarına yönelmişti. Kasım ayında Adıyaman'da Türk ordu güçleriyle girilen çatışmada Habib yoldaş vurularak şehit düştü. Sabah şafağının kızılığında başlayan çatışma öğleye kadar sürmüştü. 5 kişilik gerilla birimi yığıtçe direnmisti. Her direnişin bir bedeli vardı. Kahramanca savaşıyan Habib yoldaş, halklarımızın özgürlük mücadelesinin bedeliydi. Şehitlerimizin ödediği bedeller mücadelemizi büyütürken, inancı ve bağlılığı güçlendirmektedir.

O, birçok özellikleriyle örnek alınması gereken öncü bir yoldaşıymızdı. Emekçiydi. Sorunlar karşısında hiçbir zaman şikayetçi durumuna düşmez, devrimciliğin, sorunları çözmek demek olduğunu bilirdi.

Halka bağlıdır. En büyük öğretmenin halk olduğunu söyler. Halktan öğrenmenin esas alınması gerektiğini belirtir. Yoldaşlara bağlılığı içtendir. Yoldaşı uğruna yaşamını ortaya koymaktan çekinmez. Ret ve

kabul ölçüleri nettir. Emek, bağlılık ve kararlılık.

Yaşamın mücadele edilerek kazanılacağına inanır. Bu O'nda koparıcı ve atılgan özellikleri geliştirmiştir. Devrimin çıkarı için gözünü budaktan esirgemez.

Habib yoldaşın bu temel özelliklerinin dışında daha onlarca özelliğini sayabiliriz. O insan güzeliydi. Güzel insanların yaşadığı bir dünya yaratmak için yola çıkmıştı.

Habib Yoldaş!

Özgürlük yürüyüşü zafere kadar devam edecek. Karadeniz, Toroslar ve Amanoslar'a yaydığınız özgürlük rüzgarı dünden daha fazla oligarşik rejime korku saçıyor.

Habibler çoğalıyor, yeni Habiblerle mücadele büyüyor.

Karadeniz dağlarında savaşıyan yoldaşların, köyüne inerek anana selamlarını ilettiler.

Sözün yerine getirildi. Sözün yerine getirilecek!

Mücadele arkadaşları

Şehit Aynur Kandil

Ben PKK nin sanat s olaca m

*“Türkülerimiz
aynı silah sesleri gibidir,
halkı uyandırır
ve savaşa çağırır”*

Her halkın yaşamında türküler özlemlerin, umutların ve hayallerin anlatıcısıdır, çoğu zaman isyanlar melodilere dökülür türkülerde. Çoğu zaman özgürlük türküleri gelecek için hazine olur; sanatçı kendi halkının sesi olur türküleriyle. Türküler sayesinde köprüler kurulur geçmişten geleceğe. Dile gelen türkülerle halkının özlemlerini anlatır sanatçılar.

Munzur’un yanbaşında gönlündeki özgürlük aşkını dillendiren halk ozanı ve halk savaşçısı **Aynur** heval de, halkının türküleriyle halkını tanıyan, onunla bütünleşen, özgürlük umutlarını büyüten gerçek bir sanatçıydı. Bir ozandı Aynur heval. Her türkü, silinen tarihini tekrardan yazıyordu onun belleğinde. Belleğinde yazılan her harfte bir özgürlük coşkusu büyüüyordu. Tıpkı *Ozan Sefkan*, tıpkı *Ozan Mizgin* gibi büyüydü aşkı.

Munzur özgür akmadan, Dersim özgürce yaşamadan, ülkemiz özgür olmadan sazım çalmaz, dilim söylemez türkülerimizi...

Aynur heval, 1974 yılında **Ovacık**’ın **Tornova** köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Ekonomik durumunun iyi olmamasından dolayı ancak ilkokula kadar okuyabilir. Bu yaştan sonra ailesiyle birlikte Dersim’den ayrılarak Elazığ’a yerleşir.

Gençliğinin ilk yıllarını yaşadığı Elazığ’da kaldığı müddetçe yüreğinde her zaman Der-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Aynur Kandil**

Doğum yeri ve tarihi: **Ovacık**

Dersim, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mart 1998**

Tokat

sim’e kavuşma özlemini taşıyan Aynur hevalın Dersim’e olan özlemini ve sevgisini, “Dersim” denildiğinde gözlerinde yanan ışıktan görmek mümkündür.

Aynur heval çok küçük yaşlardan itibaren çeşitli işlerde çalışarak ailesinin yükünü omuzlamaya başlar. Türkiye metropollerinde hababakıcılıktan konfeksiyonculuğa kadar her türlü işte çalışır, ancak tüm bu işlerde de Kürt olmasından dolayı horlanır. Ayrıca genç bir Kürt kızı olarak uğradığı hakaretleri sineye çekse de, bu onun kendini korumak ve metropol yaşamının kötü iş ortamından etkilenmemek için erkek gibi hareket etmesini beraberinde getirir. Anadilini gün geçtikçe unutmuş olsa da, Aynur hevalın yüreğinin köşesinde gizli olan ülke özlemi ve Dersim sevdası sönmemiştir. Bunun içindir ki, özgürlük müca-

delesine katılarak, genç bir Kürt kızı olarak ülkesine olan aşkını dile getirmeyi ister.

Halkına ve insanlığa olan sevgisini, Dersim özlemini özgürlük hareketi saflarında canlandıracağına inanmıştır Aynur heval. Yaşadığı sömürü ve asimilasyona rağmen Kürt olduğunu hiçbir zaman unutmayan Aynur heval, geçirdiği zor günleri şöyle ifade ediyordu: “Çocukluğuma olan özlemim çok fazla. Tekrar o yıllara dönmek ve daha bilinçli yaşamak isterdim.”

Buna rağmen Aynur heval, yıllarca yaşadığı yaşamdan kopmayı omuzlarına yüklenen sorumluluktan dolayı gerçekleştirmez, tekrardan geri dönmek zorunda kalır. Gerçek kopuşunu ancak özgürlük mücadelesine katılarak sağlamayı başarır.

Aynur yoldaş, tüm kardeşleri okumuş olduğundan ve aileye bakma sorumluluğu kendisine yüklendiğinden dolayı okuyamamış, ancak okumak ve bilgili bir insan olmak yüreğinde her zaman bir özlem olarak kalmıştı. Aslında yüreği özlemlerle doluydu. Sömürgeci yaşam, halkına ve özellikle de kadına hiçbir zaman insanca bir yaşamı layık görmemişti çünkü. Düzenin en tortu, en çirkef işlerinde çalışanın, en haksız yaşamına maruz kalanın Kürtler olduğunu ve kendisinin de bunun bir parçası olduğunu kavrayacak kadar da bilinçliydi. Göç eden halkından, gıda ambargosu altında açlıkla pençelesen insanlardan etkilenmek kadar, onların yaşadığı acıların aslında kendilerinin yaşadıklarından çok farklı olmadığını anlamakta da gecikmemişti.

Halkının acısını türkülerde dilendirmeye devam etti Aynur heval. Sazına türkü etti yaşadıkları acıyı. Çocukken ne kadar çok oyun oynamıştı Dersim'in ormanlarında! Ne kadar da çok hayalleri vardı Dersim'de! Sırtını yasladığı ağaçları kalmamıştı şimdi köylerinde. Hepsini ateşler içindeydi. Hiç acımadan yakılıp yok ediliyordu o güzelim ormanlar. Köyler sanki hiç yaşanmamış bir yaşamın mekanıydı artık. Tarih olsun istemiyordu Dersim. Ne olursa olsun yaşamalıydı.

Bunca katliamın içerisinde Aynur hevalin yakınlarından birinin eşi ve kızı Türk devleti tarafından kaçırılıp öldürülmüştü. Tek suçları belki bir dilim ekmek, belki bir tas çorba, belki de sıcak bir tebessüm sunmaktı gerillaya. Katliamın ve göçün sebebi olabiliyordu tüm bunlar.

Dersim halkı nereye? Bu gidişler, sürgünler nereye? Olur mu Munzur'dan kopmak? Munzur'dan vazgeçmek yakışır mı bize? Bu dönemler, onun en fazla kendini sorguladığı yıllar oldu. Savaşmak için birçok sebebi vardı. Bunu biliyordu ve inancı tamdı artık.

Cezaevinde bulunan bir akrabasından dolayı mücadele bilinci daha da artan Aynur heval, parti ile tanışmasının ardından kısa bir süre sonra tutuklanır. 1995 yılının şubat ayıdır. Aynur heval işkence şubelerinde ilk kez düşmanla karşı karşıya gelir. Kendisi yoğun işkence görmez, ama yoldaşlarının gördüğü acımasız işkencelerden oldukça etkilenir. Şubede arkadaşlarına özgürlük türkülerini söyleyerek moral verir. Ancak türkülerine de yasak konur. Bir işkenceci, "Se-sin güzel, neden sanatçı olmuyorsun da PKK'li oluyorsun?" dediğinde, "Ben PKK'nin sanatçısı olacağım" diyerek kararlılığını ve bağlılığını dile getirir.

Düşman Aynur hevalin savaşma isteğini kırmak için onu zindana koyar. Ancak bunu yaparak bir kez daha yanıldığını anlama-

da gecikmez. Çünkü Aynur heval dört aylık zindan sürecinde, yılgınlık yerine kabına sığmayan bir coşku, bir istek ve kararlılıkla dolar. Zindan onun için özgürlük üniversitesidir. Zindanda tanıdığı Aynur, kavgasına sevdalı, halkına sevdalı, Dersim'e sevdalı bir yiğit Aynur'du... Çelişkilerini yaşadı, kavgasını verdi, ama hiç yılmadı. Türküsünü ve sazını yoldaşlarının sevgisine kattı. Onların sevgisiyle daha da büyüttü halkının ezgisini. Onun da yoldaşları üzerinde bıraktığı sevgi seli sonsuzdu. Onunla zindan mezzisini paylaşan yoldaşları onu her zaman sevgi ve saygıyla anmayı bir borç bildiler. Aynur heval başlangıçta solmuş ve güneşi arzulayan bir çiçek gibiydi. Güneşi o denli delice arzuluyordu ki, kaybedecek tek bir anı yoktu onun. Onun güneşi, artık öğrenmekti. Okudukça, öğrendikçe, kendisini anladıkça halkı da anlıyor, mücadeleyi daha iyi tanıyordu. Yoldaşlık ilişkilerini, paylaşımcılığı gün geçtikçe kavıyor ve bağlanıyordu. İlgisini yoğunlaştırdıkça yaşama olan sevgisi de artıyordu.

Zindanın bir köşesinde yoldaşlarına türkü söylediğinde, sanki ülkesine olan özlemini çalıyor, sanki ülkesi Munzur'da çağlıyordu. Sanki o Munzur'da değil, Munzur onun içinde akıyordu. Güzel sesinde dillenen "Munzur'dan bir tas su ver ölem" dizelelerinde canlanıyordu özlemleri. Saf ve temiz duygularıyla sazının teline bir dokunuşla tüm yoldaşlarını da ülkeye götürüyordu...

Zindanlar değil dört ay, dört gün dahi çekilmez yaşamlar yaratır, inançları, amaçları olmayanlar için. Aynur heval dört ay geçirdi zindanda, ancak moralinden, inancından, ülkesine ve halkına olan bağlılığından bir parça dahi eksilmedi. Aksine sevdası büyüdükçe büyüdü. İşte bu yüzden dört ay sonra, 16 Haziran 1995 tarihinde tahliye olduğun-

da, kendisini halkının davasına adanmış bir gerilla olmak için ülkeye dönüşe hazırды. Ancak gitmeden önce de 14 Temmuz 1995'te zindanlarda başlatılan büyük açlık grevlerine destek olmak için tüm coşkusu ve moralıyla bir dizi serhildanlara katılmış, halkla birlikte olmuştu. Fakat artık gitme zamanıydı. Şehirler dar geliyordu bu yüreğe. Munzur'un coşkun akma zamanıydı şimdi. Munzur sığmıyordu bu zamanda derin vadilere, coştuğu coşuyordu. "Bırakın dola-nayım topraklarımı" dercesine...

Aynur heval, Dersim'in sonsuz dağlarında her nefes alışında özlemini giderir. Ülkeye dönüş soyludur. Ülkeye dönüş halklar beşiğine dönüştür. Bu bir sevgidir, insanlık sevgisidir, ki sen Karadeniz dağlarına, Karadeniz halklarına umut olmaya giderken düştün toprağa. Yüzünü toprağa gömdüğün gün bir köprü daha kuruldu halklar ülkesine. Acımız sevince gebedir Aynur heval. Biliyoruz ki dört yoldaşla birlikte Tokat dağlarında düştüğün an, "Munzur'dan bir tas su ver ölem" dediğin an kadar mutluydun. Görmüştün ya ülkeni, içmiştin ya Munzur'un suyunu; bir tas değil, hem de kana kana..

Can yoldaş! Nazlı bedeninin toprakla buluştuğunda Munzur misali, kırk gözesinden aktın dağlarının, sularına karıştın ve oradan uzandın halklar köprüsü olan Tokat'a... Unutma heval, sen sadece Kürdistan'da değil, kardeş halkların topraklarında da söylüyorsun artık türkünü. Türkülerin Dersim'de olduğu kadar Karadeniz dağlarında da yankılanıyor. Senin şehadetinle en güzel türkülerini söylüyor halkımız. Halklarımız, senin şahsında tüm devrim şehitlerine söylüyor türkülerini...

*Mücadele arkadaşları adına
Sadegül GÖKÇE*

Süreyya Ceyhun CEBECİ

Eylemiyle m cadeleyi b y ten komutan

Uluslararası ve toplumsal kurtuluş mücadelelerinin tümünde şehitler olmuştur. Şehitler davaya bağlılığın, inancın sembolü olarak, her zaman bu yolda yürüyen insanlar için şiar olmuşturlar. Büyük devrimler büyük bedellerle gerçekleşir. Yakınımızda gelişen Kürdistan devrimi özgürlük ve bağımsızlık için binlerce şehit vermiş ve vermeye de halen devam ediyor. Yine Türkiye’de verilen devrim mücadelesinin şehitleri binlerce. Şehitler devrimi hücrelerine kadar yaşayan ve bu uğurda yaşamlarını vermekten çekinmeyen insanlık abideleridir. Birleştiricidir. Bugün çeşitli örgütlere ayrılmış olan Türkiye sosyalist hareketini de birleştirecek olan şehitlerdir. Çünkü Onlar ortak değerlerimizdir. Hepsi devrim için, halklarımızın geleceği için şehit düştüler.

Gün geçtikçe geleceği yaratma mücadelesini güçlendiren hareketimiz şehitleriyle büyüyor. Kürdistan özgürlük mücadelesi saflarında ilk şehitlerini veren hareketimiz Mezopotamya ve Anadolu halklarının mücadele kardeşliğini Anadolu’ya taşımanın ifadesidir. Kürdistan’dan Anadolu’ya doğru başlatılan özgürlük yürüyüşünün başarısı Dursunlar, Çiğdemler, Ümrânlar, Aliler, Erkanlar, Cengizler ve Barışların eyleminde somutlaşmıştır. Bu yürüyüş komutanımız Tarık yoldaşla Karadeniz dağlarında devam etmektedir. Tarık yoldaş, 26 Ocak günü Tokat kırsalında, sömürgeci-faşist TC güçleriyle girdiği çatışmada Birleşik Halk Kuvvetleri ve ARGK’nin iki savaşçısıyla birlikte şehit düşmüştür. DHP Karadeniz Kır Gerilla Birliği’nin komutanı olan Tarık yoldaş Birleşik Halk Kuvvetleri’nin savaşçısıdır.

Halklarımızın savaş gücü Birleşik Halk Kuvvetleri’nin içinde yer alan savaşçılarımız halklarımızın

❖ Adı, soyadı: **Süreyya Ceyhun CEBECİ**

Kod adı: **Tarık**

Doğum yeri ve tarihi: **Zile-Tokat 7 Ocak 1959**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1998, Tokat, Karadeniz**

devrimci birliğini mücadeleleriyle yaratmaktadır. Karadeniz’de “ege-men Türklük” çukurunda bitirmek istenen halklarımızı ayaklandırmak ve emekle buluşturma çizgimiz Tarıklarla, Bagok ve Adnan Şeker yoldaşlarla ete kemiğe bürünüyor ve Anadolu halklarına taşırılıyor.

Tarık arkadaş, Tokat’ın Zile ilçesinde doğmuştur. Çerkez halkındandır. Devrimcilikle tanışması kısa süreli değildir. Türkiye’de yaşamın ve mücadelenin zorunluluğunu görerek devrimde karar kılmıştır. Bunu da geleneksel sol içinde gerçekleştirmeye çalışmıştır. Onun kararlılık düzeyi geleneksel sol çizginin devrime öncülük edemeyeceğini görmesini beraberinde getirmiştir. Fakat nerede, nasıl bir mücadele verecek, arayışlarını nasıl somutlaştıracak, kiminle mücadele verecek, bunlar kafasında net değildir. Şu nettir; mücadele et-

mekteki kararlılığı ve artık bunun geleneksel sol içinde olamayacağı. ’90’lı yıllarla birlikte büyüyen Kürdistan devriminin Türkiye’yi etkisi altına alması Tarık arkadaşta da yansımaları bulmuştur. Ancak hem devlet ideolojisi altında şekillenen kişiliği, hem de geleneksel solun sosyal-şoven barikatı bu devrimsel gelişmenin anlaşılması önünde ciddi bir engeldir. Tarık arkadaşta, böyle çelişkiler yumağı içinden sağlam bir çıkışı yaptıran kişiliğindeki güçlü arayışlar ve devrimcilik yapmadaki kararlılığı oldu. Tüm bulanıklığa rağmen Kürdistan devriminin bir ışık olduğunu görmüş ve takip etmiştir. Tarık arkadaş bu ışığa çeken nedenler güçlüdür. Arayışlarındaki güçlülük kaynağını buradan alıyor. O, Türkiye’deki her türlü imha ve inkarı yaşayan azınlık halklarındandır. Bu nedenle devletle, sistemle bağları güçlü değildir. Tam tersine tarihsel olarak kin ve öfkesi çok güçlüdür. Kemalizm O’nun kişiliğinde yer edinmemiştir. Yalnız yüzeyde bir yama olarak kalmış, bir çırpıda sökülüp atılacak konumdadır. Yine bir emekçi olması nedeniyle de sistem içinde konumlanmamıştır. Sınıfsal olarak da bağları kopuktur.

Tarık arkadaşın arayışlarındaki toplumsallık da buradan geliyor. Yoksa düzen içinde kendini yaşatacak, bireysel kurtuluşunu gerçekleştirecek her türlü olanağa sahipti. Ekonomik olarak ciddi sorunları yoktu, evli ve bir çocuk babasıydı. Yine teknik ressamlık yapıyordu. Bunlara rağmen, O, dünyasını yalnız kendisiyle sınırlandırmak istemiyordu. Özellikle arayışlarındaki nitelik, manevi değerlere bağlılıkta somutlaşmıştı.

Bir ışık olarak gördüğü Kürdistan devrimi ve onun öncülüğüne yönelimi ve sonraki süreci, o dönem birlikte olduğu yoldaştan dinleyelim:

“1992’de bulunduğumuz alana gelen ve ‘Ben savaşmak için geldim!’ diyen zayıf ince, kalkık burnlu, düzgün yüz hatlarına sahip, olgun-oturlu görünümlü biri girdi içeri. Bir maceracı mı? Olabilir. İnançlı, kararlı biri mi? Olabilir. Ya da farklı amaçları, arayışları mı var? O da olabilir. Başlangıçta yanıt verilmesi zor bir soru. Bir grafiker, bir dalgıç, bir ressam, bir toplum bilimci. Tokatlı bir Çerkes ve Doğa adında bir kızı var. Böyle başlıyor devrim içindeki yürüyüşü. Bir devre eğitimden sonra gerillaya; dağlara yöneliyor.”

Toprakta ısrar, yaşamda ısrardır; yaşamda ısrar, umutta ısrardır. ARGK içerisinde çok sevilen bir yoldaş. Yürüyüşünün Anadolu’da egemenlerden bağımsız, gerçek bir halk yaratılışı olacağına inancı ve bilinciyle dolu. Amacı konusunda bu kadar net oluşu bulunduğu her ortamda da bir netliğe yol açıyor. Yaşamdaki duruşu sarsılmaz, yorulmaz, usanmaz bir duruş. Bu netliği yüreği pas tutanlarda bile saygı uyandırıyor. DHP amblemi çizmek amacıyla, Anadolu’daki uygarlıkların sembollerini, Anadolu’daki halkların yaratılmak istenen sosyalist birliklerini çizer gibi hassas, coşkulu, mutlu gülüşüyle nasıl çizdiğini anımsıyoruz. Küçük bir parça kurşun kalem, kim bilir kaç zamandır yanında taşıdığı, artık sararan küçük not defterinin sayfaları, elinde taşı, sopası ile savaşan kardelen beyazlığı ile yaşama doğmaya çalışan halkların kavga resimlerini çiziyor. Gururla bakıyor ürününe. Birçok değeri, tarihi gerçeği o kadar küçük bir alana, bu kadar ince bir uyumla çizmek, insanlık bahçesinin özlemini vazgeçilmez tutku olarak yaşayanların işidir ancak! Bu tutkuydu O’nu anlamlı ve güzel kılan! Sert yüz hatları, sorumluluk duygularının yüze yansımaları olsa gerek... Aman tanımaz bir sınıf savaşçısı...Yapımız içerisinde en eleştirel yoldaşlardan biri. İnsan psikolojisi ve bilincinin derinliğinin, anlayışına sahip. Ciddi bir yoğunluk yakalama gücü, mütevazı ve sevgi dolu

oluşunun sonucu. Doğaya bakışı hep askeri... Eylemli bakıyor. Sıradan bir bakışı hiç kabul etmiyor, öfkeleniyor! “İnanamıyorum, nasıl böyle sıradan bakılıyor dağlara!” diyerek bunu dile getiriyor. “Tarık yoldaş, artık biz de askeri çalışmalara, eylemlere yönelsek!” dediğimizde yüreğinde duyduğuna inandığımız sevinci gözlerindeki ışıktan hissediyoruz. Bütün çirkinliklere rağmen, yüreğin bir insanı kurtaracak güzellikte olmasıdır” diyor adeta... Yaşı 36’ydı. Zaten zayıf olan bünyesi günlerdir süren açlık, yorgunluk, uykusuzluk sonucu iyice zayıflamıştı. Çok net sayılan kaburga kemiklerini espi konusu yapıyordu sık sık. Tam bir proleter emekçiliğiyle işliyordu yaşamı... “Bu arkadaş hiç yorulmaz mı?” diye sorardık birbirimize. Günlerce yağmurun, karın altında gerçekleşen yürüyüşlerden sonra en büyük özverileri gerektiren görevlere koşan yine Tarık yoldaş oluyordu. Bir hafta boyunca bir manga yapımı yeri açmak için buzları kırışı, karları küreyişi, üzerindeki buzları temizleyerek odunları tutuşturma çabası, soğuktan moraran ellerimizle O’na hayran hayran bakışımız, bugüne daha sıcak sarılışımızı getiriyor. İçimizde, yoldaşlar arasında adeta emekte birlik noktası... Tartışmalardaki ilginç tespitleri, yine azimli, coşkulu katılımı da öyle... Çerkezlerdeki atiklik, kıvraklık, çeviklik her davranışına yansıyor... Son derece kıvrak... Bir metre mesafede düşmanın elinden kurtuluşunu anlatırken bir Çerkes rakşının birden, bir metre havaya sıçrayışı geliyordu gözlerimizin önüne...

Amaçta ısrarı, Tokat’ta şehit düşmesiyle çok yüce bir anlam buluyor. Tarık yoldaşın. Kendine sunulan olanakları, verilen emeği pratiğe tüm gücüyle ve gecikmeden geçirmişti. Besta, Beytüşşebap, Metina, Gare, Haftanın ve Zap gibi birçok alanda girdiği çatışmalarda ve karakol baskınlarında yer alarak ve havan topunu en iyi şekilde kullanarak düşmanın korkulu rüyası olmuştur. Tarık yoldaşın devrime, savaşa

bağlılığının en önemli göstergelerinden birisi de silahına bağlılığı ve kullanmadaki titizliği idi. Silahına bakımında da örnek gösterilen bir arkadaşı.

Amaçta ısrarı, Tokat’ta şehit düşmesiyle çok yüce bir anlam buluyor. Ve DHP gerillaları, Kürdistan’dan Anadolu dağlarına adım adım, tek tek sırayla, kesinlikle Anadolu halklarının yüreğinde yeşermek üzere toprağa serpiliyorlar. Ve Özgürlük hareketi önderliğinin geliştirdiği bilimsel sosyalist doğrular, halklarımızın kardeşlik duygularının en somut ifadesi olan şehitlerimizle Türkiye’ye geliyor.

Karadeniz hırçın kabaracaktır.

Toroslar’da karanfiller koklanacaktır.

Tarih hep yerinde durmayacaktır. Öfkemiz Ege’de şahlanacaktır.

Botan, Garzan, Sivas, Tokat ve daha niceleri... Bu, bir ‘kurtuluş çizgisi.’ Kendi toprağından, havasından, suyundan doğrularak, soluyarak, içerek büyümenin gerçekleşmesi...

Geleceği yaratan Tarıklarımız toprağa düştü... Azim, inanç, umut olarak... Beyler! Yürekte kalkan yumruğun darbesi ağır ağır, ama kesin ve bir kez daha söylüyoruz; kesin sonuç alacak. Doğa kızı zafer, kavgalı adımlarla geliyor... Güçlü adım, Tarık yoldaşlarla sürececek. Sana söz, sana yemin, sana ant olsun ki Tarık yoldaş, halklara dayatılan ihaneti gözlerinden öğrendiğimiz sonuç alıcı intikam duygularıyla; insana ihaneti, yaşamdaki yaratıcı emeğinle; bilime ihaneti, büyük düşünüşünle; özcesi, seni öncü olarak yaşatarak yeneceğiz. Çiğdemle Botan’dan el ele tutuşarak Tokat’ta sürdürdüğünüz halayı, coşkunuzu, yeniden buluşma mutluluğunuzu anlamaya, paylaşmaya çalışıyoruz. Anadolu’nun dağları da kadınlı-erkekli halaylarla özgürlüğü yaşıyor.

Verdiğin sözü gerçekleştirmenin onuru önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

içindekiler

Cezaevi-Metropol Şehitleri 1997-98

1997-98 Şehitleri

Cezaevi Şehitleri	632
Osman DAŞ	641
Celal TÜKEL	645
Mirza Mehmet ÇİMEN	646

Avrupa Şehitleri 1998

1997-98 Şehitleri

Eser ALTINOK	647
Cebeli HACO	654
Hasan AKDAĞ (Devrim)	655

C. evi Şehitleri

Onurun irade ile bütünleştiği gün

Diyarbakır Zindan

24 Eylül günü saldırmışlardı vahşiçe, canice çıplak bedenlere. Amed'in direnişi yazgısını değiştirmek için saldırdılar, otuz üç özge cana. Ama yarıldılar. Çünkü karşılaştıkları çelikten birer yürekti, ateşten öfke, Mazlumlardan kalma direniş geleneği. Mazlumların, Hayrilerin Kemallerin... ardından Onlara atfen...

Sabahın habercisi olan güneş, ilk ışık demetlerini, kasvetli, soğuk beton duvarlara sabırsızca yöneltirken, yeni bir günün, yeni bir yaşamın da aynı zamanda habercisi gibiydi. Gece hep ölümü ve zifiri karanlıkta şeytanımsı bir havayı ifade eder. Güneş, ölüm olan gecenin ardı sıra, yaşamı, yeniden doğuşu, can-

lanmayı müjdelar. Yeni bir gün, yeni olacıklardan habersiz Amed semalarında boy verin güneşle birlikte yeniden doğuyor ve adeta her tarafın canlanmasına vesile oluyordu. Diyarbakır Cezaevi, en çok telaffuz edilen ismiyle Amed Zindanı da adeta zıpkın gibi göze batan, ürperti veren dış görünüşünün altındaki sıcak, ruhlarla işlenen etkisiyle canlanıyor ve yeni bir güne "merhaba" diyordu. Amed Zindanı, Kürt insanının belleğinde, her zaman için izleri kolay kolay silinmeyecek ve belki de kendi emsalleri içinde bir başka örneği çok az bulunan bir direniş ve ihanetin ör-

gütlendirilmeye, yeniden işler hale getirilmeye çalışıldığı bir alandı.

Amed Kürt'ün belleğine ölüm ve direnişle girmişti. Bu anlamda Amed, bir tarihin ışık altında yeniden keşfedilişi kadar, değerli bir mekan ve emsalleri içerisinde eşine ender rastlanan bir tanıktır. Bu tanık ki, sonradan belki bir gün kuşaklara,

havalandırmaya inmiş, kimisinde uykunun ağırlığı hala belirginliğini koruyor, gözlerini zar zor açanlar, eliyle gözlerini oğuşturular, lava-boya sokulup yüzüne su serpeler ve sabah kalkışlarına bir türlü alışamayan bazı tutsaklar... Spora başlama saatinde hemen hemen herkes hazır bulunuyordu. Koğuş mevcudu altmış-atmış beş kişi

olup, görüş günü nedeniyle herkes tıraş olmuştu. Kahvaltıda ve sonrasında koğuş yapısı Apê Ali'nin esprileriyle epey canlanmış, moral bulmuştu.

Görüş günü olması nedeniyle bir gün öncesinde arama adına gelen askerler ve gardiyanlar koğuşları yine darmadağın etmiş, çekirge sürüleri gibi ortalığı adeta viraneye çevirmişlerdi.

tıpkı bir ihtiyar Kızılderili bilgenin karlaştırmış saçlarıyla, etrafına topladığı küçük çocuklara anlattığı efsanevi hikayeler gibi aydınlatıcı ve köklerine bağlı kalmaların öğütleyen mağrur bir filozof olacaktır. Onun için Amed'in her günü tarihtir, işlenmesi gereken bir direniş destanıdır. Tıpkı ON yıldızın birbirinin ardısıra halaya tutuşmaları gibi. İşte yeni sessiz bir 24 Eylül'dü Amed.

Bu günün neler getireceğinden habersiz, her zamanki gibi rojbaşla kalkılmıştı. Görünürde olağanüstü dinilebilecek hiçbir belirti yoktu. 6.30'da kapı açılır açılmaz herkes

Kitapları pencereden göstere göstere parçalamış, parçalamakla da kalmayarak tahrik için parmaklarıyla kurt işaretleri yapıyor, provokasyon için her şeyi deniyorlardı. Tutsaklar bu duruma sadece sloganlarla karşılık veriyor, saatlerce bu insanlık onuruyla bağdaşmayan tutuma karşı slogan atıyorlardı. Bu yüzden çoğu tutsağın sesi kısılmıştı.

Bililir, Amed Zindanı karşı devrimin hep iştahını kabartmıştır. Teslim alma, sindirme, korkutma ve orayı ihanet yuvasına çevirme hesapları hiç bitmemiştir. 1980'lerden bu yana bu politika devam etmiş, her dö-

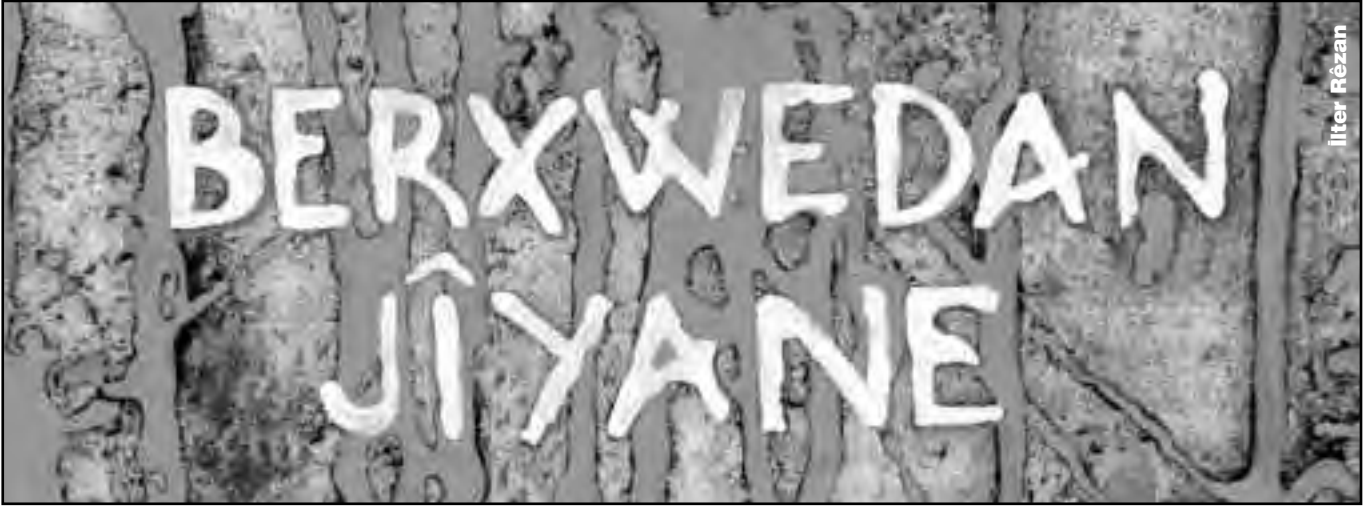
nem kendi içinde yeni, farklı yaklaşımları da beraberinde getirmiştir. Son dönem politikası da “*itirafçılaştır, ihanetçileştir. Bu olmazsa bağımsızlaştır*” politikasının amansızca dayatıldığı alan Amed olmuştur. Zindanın kapısında süren bu işkence faslı, ikinci bir sorgu, yıldırma ve psikolojik baskı altına almaya dönüştürülmüştü. Adeta kapı, iradeyi kırma, davadan vazgeçirtme, teslim alma kapısı haline getirilmişti. Öyle ki, biraz zayıflık gösteren, bu baskılara karşı tutunamayan kimi insanlar bu “*ek*” denilen binaya savrulmuştu. “*Bağımsızlar*” adına geliştirilen bu ihanet politikasıyla kısa sürede “*bina*”da onlarca ikirciklikli, kararsız ve zayıf insan birikmişti.

Gün ilerlemiş, saat 9.30’a dayanmıştı. Kapıda kalan **Rıdvan BULUT** görüş listesini eline alıp havalandırmaya çıkınca, herkes sustu. Liste okunduktan sonra görüşçüsü gelenler ellerine leğenleri alıp kapıdan çıktılar. Zindanın uzun bir ana koridoru vardı ve koridor o gün her zamankinden daha sessizdi. Görüş kabinlerine doğru yol alınırken, alt tarafta kalan 35 ve 36. koğuş mazgallarına iki gardiyanın adeta yapıpırcasına beklediklerini gördüler. 35 ve 36. koğuşların kale kapılarını andıran, demir yığınının tam ortasından açılmış olan mazgallara yapışmış gibi duran ve insanının daha ilk anda öfkelenmesini adeta teşvik eden bu sinsi ve yılan soğukluğuyla bakan yarattıkları, tam bir üstünlük havasıyla tutukluları sanki gözleriyle mazgallara çağırıyor gibiydi. İki bacağını yana açmış, ellerini arkadan buluşturmuş vaziyette, hafiften gülümseyerek, onlara yaklaşan tutuklulara derin ve anlamlı bakışlar fırlatıyor, artık “*yaşam hakkı tanımayacağız*” der gibiydiler.

Tutuklular fazlaca anlam veremedikleri, ancak gardiyanların görünüşlerinden anladıkları kadarıyla da durumu değerlendirmeye çalışmış ve “*ne bu, mazgalları engellemek için mi?*” diye kendi aralarında konuşmuşlardı. Ama ihtiyaç olmadığı için mazgala kimse gitmedi. Görüşte

ailelerle konuşuldu, yaklaşık kırk beş dakika sohbetlerle geçmişti. Üç posta halinde görüşe çıkılıyor ve o hafta 18 ile 29. koğuşun görüşü birleştirilmişti. Genel tutsaklar birbiriyle konuşuyor, hem ailelerle tanıyor hem de sohbetler yapıyordu. Birinci posta bitip de geri döndüğünde, 35 ve 36. koğuşların mazgallarındaki gardiyanların sinsi bekleyişi devam ediyordu. Mazgallara yine gitme gereği duyulmadı. Zaten konuşulacak bir şey de yoktu. Koğuşlara girildikten sonra ikinci postada çıkacakların listesi okundu. Bu arada **Rıdvan** tepkili bir biçimde, “*heval o mazgalda ne diye öyle durmuşlar, gerçekten insanı tahrik ediyorlar. Görüşten gelecek malzemeler için leğenleri almamız gerekiyor, alalım mı?*” diye sormuştu. Koğuş sorumlusu **Delil**, “*her hafta alıyorduz, sorun olacağını sanmıyorum, ama yine de dikkat edelim*” diye cevaplamıştı Rıdvan’ı. Koğuştan dışarı çıkmış ve yavaş yavaş ilerliyorlardı ki, iki gardiyanın aynı pozisyonda beklediklerini gördüler. Tutukluları gören gardiyanlar, daha da diklenmiş, göğüslerini öne çıkarmış, başları dik, tam bir asker gibi esas duruşta ve “*kutsal bir mabedi*” korur gibi mazgallara sırtlarını vermişlerdi. Bu duruma pek fazla anlam veremeyen Rıdvan ve bir başka tutsak kendilerine hakim olmaya çalışarak 35 ve 36. koğuşlara doğru ilerlemiş, bir anda gardiyanların önünde bitivermişlerdi. Gardiyanlar önlerinde bitiveren iki tutsağın gözlerindeki öfkeyi hissetmiş olacaklar ki, kasılmayı bırakmış ve ellerini arkadan bırakarak kendilerini gevşetmişlerdi. Rıdvan ve diğer tutsak, leğenleri almak üzere mazgalları açıp konuşmak istediler. Gardiyanlar kekeleyerek, “*yasaktır, artık konuşamazsınız*” deyiverdiler. Tutsaklar, “*biz daha önce de konuşuyorduk, bu yeni kural da nereden çıktı?*” dedikten sonra, açmak üzere ellerini mazgala doğru uzattılar. Anlaşılmaz bir biçimde gardiyanların sesi-soluğu kesilmiş adeta bir heykel gibi cansız ve sarı-

ya kesilmişlerdi. O egemenlik havasından sanki eser kalmamıştı. Bu arada hem 35 hem de 36. koğuşun mazgallarında temsilciler belirmiş ve onlar da durumlara ilişkin konuşuyorlardı ki, başgardıyan denilen Fethi Ahmet, yerden biten zehirli bir mantar gibi oracıkta bitivermişti. Fethi Ahmet, içten pazarlıklı olduğu her halinden belli bir üslupla, tartışmayı alevlendiriyor, sürekli tehditler savuruyor, temsilcileri zorlayarak onların provokasyon zeminine kaymasını bekliyordu. Öylesine tahrik edici konuşuyordu ki, inanın çıldırması geliyordu. Yer yer temsilci kendine hakim olamayıp duygusal çıkışlar yapıyorsa da, çoğunlukla da olayı yatıştırmak için çabalıyordu. Ancak karşılığını hep tehditlerden ibaret olan ölçsüzlüklerle alıyordu. Akıl ve sağduyunun yitirildiği noktada faşist güçler kazanıyor ve sinsilik amacına ulaşmışçasına zevkten dört köşe oluyordu Fethi Ahmet şahsında. Temsilci, kendini toparlamış ve diyalogların yumuşatarak sorunu mantıklı ele almaya başlamıştı. “*Kural dayatmak sizin keyfinize göre olmaz. İfade bir kurallarla provokasyon yaratmaya çalışmayın. Amacınız nedir?*” diye sordu. Başından beri böyle bir şeyin planlayıcısı olan başgardıyan Fethi Ahmet bu soruya da tehdit ve küfürlerle cevap vermişti. Sinirler yay gibi gerilmiş, duygular bir kasırğa gibi patlamak üzereydi. Öfke adeta herkesi teslim almıştı. Bazı tutsaklar başgardıyanın hakaret dolu küfürlerini kaldıramıyor, dişlerini sıkıyor, sinirden duvarlara tekme atıyorlardı. Alık ve mantık işlemez olmuştu. Duygu, benliği saran bir zırh gibi her şeyi teslim almıştı. Öyleki, bu duruma dayanamayan kimi tutsaklar öfkelerine yenilmemek için sırtlarını dönmüş ve oradan birkaç adım uzaklaşarak, kendilerini yatıştırmayı denemişlerdi. Fethi Ahmet durumu fark etmiş olacak ki, fitili ateşlemek ve bir kavganın ilk başlatıcısının tutuklular olması için tüm maharetlerini sergiliyordu. Bu arada koridorun arkasından, revire

gitmek üzere olan **Mehmet Aslan** ve diğer bir tutsak da şebeke kapıları kapatıldığı için arada kalmış ve onlar da görüş için çıkan tutsakların arasına karışmışlardı. Toplam 33 kişi olmuşlardı.

Başgardiyan Fethi Ahmet ve yanındaki zebani takımı, sözlü satışmalarla başarılı olamayacağını anlayınca, işi daha ileriye götürmüş ve fiili olarak tutsaklara yönelmeye başlamışlardı. Sağlı solu savrulan tekme-yumruklara karşı yer yer slogan, yer yer de yaşanan itiş kalkışlarla ortalık adeta ana-baba gününe dönmüştü. Birkaç dakika süren bu gürültünün fırsat bilen zebani takımı aceleyle şebekeden çıkmış ve sanki bir saldırıya uğramışçasına her tarafı velveleye vermiş ve müthiş bir yaygara koparmışlardı. Kendilerini Maltanın dışına atmış, kapıyı kilitlemişlerdi. Kilitlenmiş şebeke kapısını ardından Fethi Ahmet derin bir “oh” çektikten sonra, kaşları adeta birbirine hücum eder gibi içe doğru büzülmüş, dudakları öfkeli öfkeli titriyor ve gözleri de insan benliğinin derinliklerine işlercesine yönelttiği o iğrenç bakışlarıyla tutsakları adeta kıskırtıyordu. Sanki başlattığı bu işten büyük bir sonuç elde etmiş havalara girmişti.

Bir ordu gardiyanla müdürün gelmesiyle belirsizlik sona ermişti. Onlar başlatmış, yine onlar bitirmişti. Diğer ikinci müdür de oradaydı. Tutukluları alaya alırcasına süzüp şöyle bir gözden geçirdikten sonra “personeli dövenler çıksın” dedi.

Müdür oldukça cüretkar ve kesinlikle kayda almaz tavırlarla dolu, elleri arkada şebekeden bir yarım metre kadar uzak, iki ayağını da yana açmış ve “görürsünüz birazdan olacakları” dercesine bir hava içerisindeydi. Öfke ve sakinlik karışımı, hışımla saldırmak isteyen, ama kendine hakim olmak için de zorlandığı belliydi. Tekrardan “yapanlar çıksın, görüşe de sizi çıkarmıyorum” dedikten sonra, “bu ne demek oluyor, personeli dövmek, ortalığı kırıp dökmek! Bunun hesabını sorarım” dedi. Başgardiyan yine boğazını yırtarcasına bağırmaya başlayarak, küfür üstüne küfür savuruyordu. Tutsaklar devreye girerek, “ağzını topla, terbiyeni takım, buranın idarecisi olacaksınız, müdürsünüz, ama yaşananları yanlış yerde arıyorsunuz. Personeline sor, tahrikçi provokatöre sor. Sorun çıkartmaktan adeta zevk alan, küfür eden ve olay çıkartmak için çırpınan personeline sor. O yaptıklarını daha iyi bilir. Hem kimseye de karışmadık, dövme diye bir olay yoktur. Ne zamandan beri leğen almak adam dövmek oldu? Açın kapıyı da gidelim, böyle sudan bahanelerle zorluk çıkaracaksınız, asıl biz görüşe çıkmayacağız” diye çıkıştı tutsaklar. Müdür ne diyeceğini bilmiyordu. Suçlu oydu ve bunu en başta da kendisi çok iyi biliyordu. Ama kendilerince hesapları vardı ve kesinlikle bunu kullanmak istiyorlardı. “Bak ben karışmam, ki dövmüşse o çıksın” dedi müdür. “Herhalde ya anlamıyorsunuz ya da

anlamak istemiyorsunuz. Yaşananların tek sebebi şu arkanızda duran başgardiyan Fethi Ahmet’tir” diye cevap verdi tutsaklardan biri. Başgardiyan kuduruyordu, tekrardan küfür etmeye başlamıştı. “Hepsi saldırdı müdürüm, bir-iki kişi değil, hepsini geberteceğim bunların.”

Bu arada açık kalan mazgallardan 35 ve 36. koğuşlardaki diğer tutsaklar da tartışmaları yumuşatmaya çalışıyorlardı. Müdürler ısrarla mazgalları kapatıp onları konuşturmama tavırlarını sürmüyordu. Bir ara birinci müdür Kel Mahmut, 35’in mazgalını kapatmak isterken, tutsaklar buna izin vermemişlerdi. Bunun üzerine müdür. “Ne kariyorsunuz, kapatın mazgalları” diye kestirip atmıştı. 35’teki tutsaklar arasında bulunan B. arkadaş, “nasıl ‘ne karışıyorum?’ Arkadaşlarım değil mi? Ortada bir sorun var ve çözülmesi gerekiyor. Beni de buradaki herkesi de ilgilendiriyor” dedi. Müdür Mahmut, “sen mi talimat verdin?” deyince, “ne alakası var, sana arkadaşlarımdır diyorum” dedi. “talimat vermemişsen, o zaman sen karışma!” dedi. Mahmut ve tekrardan mazgalı kapatmak istedi. İdare aslında sorunu çözme niyetinde değildi ve oyalıyordu. Ortalığı kaplayan belirsizlik sisi yavaş yavaş dağılıyor, yaşanabileceklerin rengi belirginleşiyordu. Bu şekilde tartışma devam ederken, iki rütbeli asker içeri girdi, müdürü yan tarafa çekip bir süre konuştuktan sonra gittiler. Değer blok kapısını da kapatınca

sessiz bir bekleyiş başladı. Bu arada elektrikleri de kesmişlerdi. Tutsaklar bir blokta, iki şebekenin arasında kalakalmıştı.

Mazgalların önü boşalınca tutsaklar 35 ve 36. koğuştaki tutsaklarla serbestçe konuşup yaşanabilecekleri tartışıyorlardı. İlk anda stres dağılmış, kimi tutsaklar şakalaşmaya bile başlamışlardı. Mehmet Aslan ise diğer koğuşlarla diyalog kuruyor, cezaevi avlusuna itfaiye arabasının geldiğini, avlunun polislerle dolduğunu, özel timlerin, yüzlerce mavi bereli komandonun toplandığını öğrenmiş ve tutsaklara ulaştırmıştı. Az çok işin ciddiyeti artık netleşmeye başlamıştı. İlk yaşananlardan bu yana bir saat geçmiş, ne gelen ne de giden vardı. 26. koğuştan izlenebildiği kadarıyla dışarıda hummalı bir koşuşturma yaşanıyor. Ortalık asker-polis kaynıyor, itfaiye arabaları, ambulanslar çalışır vaziyetten hazır orada bekliyorlardı.

Saatler ilerledikçe, tutsakların yüz hatları da bununla birlikte geriliyor. Saatlerce ayakta beklemekten yorulmuş kimi tutsaklar, bağdaş kurmuş, olabilecekler üzerinde tartışıyorlardı. Diğer bazı tutsaklar da o havadan çok uzak, volta atıyor, mevcut durumu küçümseyen ve faşist çetelerin uygulamalarına yabancılık çeken, dar ufukla sadece kargaşayı öve öve anlatıyor ve birazdan olacaklardan habersiz kendilerini kapırmış gidiyorlardı. Bu arada su ihtiyaçları mazgallardan karşılanıyor, ama öte yandan tuvalet ihtiyacı sıkıntı yaratmaya başlamıştı. Bir-iki tutsağın uğraşmasıyla banyoya giden koridorun kapısı açılmıştı. Herkes ihtiyacını o karanlık koridorda gidermişti. İdare ile diyalog kurulmaya çalışılsa da hiçbir sonuç alınamıyordu. Bütün girişimler cevapsız bırakılıyordu. İki saatten fazla bir süre geçmişti ve ortamda tam bir belirsizlik havası hakimdi. Herkes ne olacağını soruyor, ama bir türlü cevap bulamıyordu. Cevap kaybolmuş, yerin altına girip saklanmıştı sanki. Bazı tutsaklar da “sevke gideceğiz”

hesabıyla mazgaldan diğer tutsaklarla vedalaşıyorlardı. Koğuştaki kalanlar daha tedirgin, daha bir düşünceliydiler. Ne yapacağını bilememenin ağırlığı çökmüştü üzerlerine. Yüzleri sararmış, bekleyiş yavaş yavaş bir kabus gibi üzerlerine çöküyordu.

Biri vardı ki hepsinden farklıydı. Bekleyiş ve belirsizlik onun içini kemiriyor, yüreğini yakıyordu. Korku tüm benliğini sarmıştı. Ufak boyolu, tombul olan bu yaratık, giderek insani özelliklerinden kopuyordu. Sivilceli, şişkince suratı giderek daha bir çirkinleşiyor, ihanet kara bir çarşaf gibi sarıyordu onu. Yüreği, beyni ölmüş, ruhu paramparçaydı. Bedeni vardı sadece, hayvani bedeni. Düşkün, pis bedeniyle bir et yığını gibi duvara yaslanmış, adeta yapışmıştı. Nasıl kaçacağını düşünüyor, nasıl kurtulacağını telaşıyla kıvranıyordu. Kaçma düşüncesi kene gibi yapışmıştı boğazına. Sıkıyor, nefessiz bırakıyordu onu. Ter içinde kalmıştı şimdiden tombul yüzü. Nasıl olduysa birden bire üçüncü şebeke kapısı açılmış, müdür ve birkaç gardiyan içeri girmişti. İtirafçıların koğuştaki kapılarını kontrol edecekler bahanesiyle bakıp hemen çıkmak üzereydiler ki, artık aralarına o soysuz, sefil yaratık da katılmıştı. Tutsaklar tarafından fark edildiğinde şebekenin öte tarafına geçmişti bile. Tutsaklar arasında bir uğultu kopmuş, “hain, namussuz, korkak” adeta koro gibi bütün tutsaklar ağızlarından geleni arkasından savurdular. Kaçıştan sonar ortalık daha da alevlenmişti. Tutsakların birbirlerine bakışları daha derin bir anlam kazanmıştı. Bir yandan yoldaşça omuz omuza, ölmek, diğer yandan ihanet! O ana kadar kimse böyle bir düşkünlük beklemiyor, düşünmüyordu bile. İhanet yanı başlarında, yine o lanetli yüzünü gösterdikten sonra, bunu hesaba katmamak delilik olurdu. Geleceğin belirsizliğini koruduğu, meraklı ve düşünceli bir bekleyişin sürdüğü bir anda, ihanet büyük bir nefret uyandırmıştı. Bu kadar da olmazdı. İnsanoğlu bu ka-

dar da düşmemeliydi. 33 tutsağın içinde kendi can derdine düşme düşkünlüğü bu denli gösterilemezdi. Bir yandan 33 yürek, 33 can, diğer taraftan onurunu satma düşkünlüğü, ihaneti!

Bu kaçışın ardından 29-27 ve 26. koğuşların bulunduğu blokların mazgallarına gidilmişti. Dört saatten fazla bir süre geçmişti. Koğuşlarda kalanlar nefeslerini tutmuş, ne olup biteceğini tahmin etmeye, yorumlamaya çalışıyorlardı. Kaygılı oldukları, davranışlarına, mimiklerine, hatta ses tonlarına bile yansıyor. Tutsaklar arasında bulunan Mehmet’e defalarca koğuşa gitmesi yönünde uyarılar geliştirildiyse de, Mehmet’in, adeta gözleri dolmuş vaziyette “kalmama izin verin” diyen bakışları ve ısrarlı tutumu yüzünden daha fazla üstelenmedi. Mehmet, 1980 vahşetinde zindanda yatmış, vahşeti yaşamış, çelikleşmiş ve düşmanı iyi tanıyan bir tutsaktı. Onun için yaşananlar bir direniş, direniş ise onun yaşam felsefesi idi. Kalması kesinleşince, birden canlanmış, mazgallar arasında mekik dokumaya başlamıştı. Gülüyor, her hareketiyle güven ve moral aşıyordu. Kalabalığa karışma sevinciyle bir el tutuşu vardı ki, unutulmasına imkan yoktu. Her zamankinden daha farklı, sıkı tutmuştu, sıcaktı ve tüm yüreğiyle “işte ben de arkadaşlarımlayım” diye coşmuştu.

Akşama doğru zaman hızla akıp gidiyordu. Ama bu birkaç saatlik zaman, bir asır gibi gelmişti. Tutsaklarla tekrar konuşuldu. Durumun vahameti üzerine duruldu ve slogan atılmasına karar verildi. “Kahrolsun işkence,” “insanlık onuru işkenceyi yenecek,” “baskılar bizi yıldırılmaz” sloganları bir anda zindan duvarlarında çınlamaya başlamıştı. Slogan atılır atılmaz bahçedeki asker, tim, polis ve gardiyanlar birden hareketlenmiş, slogan atılması hoşlarına gitmemişti.

Rıdvan, “heval sevk kesin, koğuştan bir mont alayım” demişti. Alabileceği söylenince 29. koğuştan maz-

galına koşup alelacele maviye çalan bir mont alarak üzerine geçirmiş ve sıkıca bağlamıştı. Ardından Cemal de bir tane aldı ve aynı biçimde gi-yindi. Bu arada Rıdvan hiç boş dur-muyor, şebekeye gidiyor, idarenin nabzını yokluyor, bir şeyler öğren-meye çalışıyor, sonra da gelip arka-daşlarına aktarıyordu. Gardiyanları en yakından tanıyan oydu. Sürekli kapıda kaldığından dolayı gardiyan-larla ilişkisi yoğundu. Cemal ise son derece mütevazı, sakın bir yapıya sahipti. Daha o sabah parti yaşamı hakkında geniş bir sohbet düzenlen-miş, kısa da olsa etrafında bulunan-lara önemli perspektifler vermişti. Şimdi de bir mazgaldan diğerine gi-diyor, konuşuyor, ebedi bir ayrılığı düşünme de son kez arkadaşlarını görmek için adeta çırpınıyordu.

Bir ara Rıdvan ve Cemal göz gö-ze geldiler, ama konuşmadılar. Ola-bilecekleri gözleriyle anlatmıştı san-ki Rıdvan. Kaygılıydı, çünkü otuzun üzerinde arkadaşı her an yönelime açık bir durumdaydı. Olayların vara-bileceği boyutu hissediyor ve bazı zayıf tutsakların buna kaldıramaya-cağını, çok kötü sonuçların doğabi-leceğini düşünerek üzülyordu. Ce-mal'in de hisleri güçlü, duyguları bir sanatçının inceliğine bile kök süstü-recek kadar hassas ve dokunaklıydı. Onun da içine, olabilecekler doğ-

muş, yüzü, zoraki gülümsemesi, çırpınıp durması, her şeyi ile olabile-cekleri engellemek, yapıyı hazırla-mak için çalışıp duruyordu.

Çok geçmeden papaz kalığına gir-miş müdürün etrafındakilerle birlikte gözükmeleriyle ortalık yeniden hare-ketlenmişti. Melek yüzlü şeytan, bi-rinci müdür Mahmut ve ikinci müdür Aziz Güler ilk şebekede toplanılma-sını istediler *“dağılmışsınız, koğuş ka-pılarını zorlamayın. Toplanın savcı gelip ifadenizi alacak, böyle dağınk alamaz, olayı daha da tırmandırma-yın”* dedi. Bunları derken aslında kendisi de söylediklerinin saçmalığını mimikleriyle, davranışlarıyla çok açık bir şekilde dışa vuruyordu. Orada top-layıp tutsaklara yapılacak saldırıyı kendi açılarından kolaylaştırmak isti-yorlardı. Koğuş kapılarının zorlanma-sı özellikle belirtilerek, o ana kadar düşünülme-yeni tutsaklara yaptırmak istiyorlardı. Kapıların açılması duru-munda saldırın kapsamı daha da ge-nişleyip, bütün koğuşlara yönelme planlarını gerçekleştirmiş olacaktı. Tutsaklar kendi aralarında bunu dü-şünmüş, kuşkusuz koğuş kapılarını kırıp diğerleriyle buluşmaları olanak-ları olmasına karşın, bu olasılığın güçlü olmasından ve *“toplu isyan”* gerekçesi yapılacağından vazgeçmiş-lerdi. Ne olaksa koridorda kalanlar-la sınırlı kalmasının daha sağlıklı ola-

cağı üzerinde karar kılmışlardı. Mü-dür ve yanındakiler, tutsakları oyuna getiremeyeceklerini anlayınca çekip gitmişlerdi. Tutsaklardan bir grup 26 ve 23. koğuşların koridorunda bu ko-ğuşlardaki tutsaklarla konuşuyorlardı. Diğer bir grup ise 17 ve 18. koğuşla-rın bulunduğu koridorda dururken, bazı tutsaklar ise 35 ve 36'nın maz-gallarında her an saldırı olacağı psi-kolojiyle bekliyorlardı. Saldırı başlar başlamaz kol kola girilecekti.

Beş-on dakikalık bir sessizlik çökmüştü zindana. Çıt çıkmıyordu. Herkes pür dikkat kesilmişti. Sessizlik, yine sessizlik, yine sessizlik... Her şey susmuş, duvarlar, kapılar, demir şebekeler, kopacak kıyameti izlemek için susmuştu sanki. Bir ka-pının açılıp, birinin kapandığı gürül-tünün ve kalabalığın hiç eksilmediği zindan şimdi susmuştu. Nefesler bir alınıyor, bırakılmak istenmiyordu. Korkunç bir gürültü, çöken sessizli-ği bir kılıç keskinliğinde parçaladı-ğında kendiliğinde kenetlenilmişti. Kollar iç içe geçirilmiş, sıkıca birbi-rine bağlanmışlardı. Arka tarafta ka-lan yemekhane bölümünden *“Allah, Allah”* nidalarıyla aç kurtlar sürüsü gibi şebekeye abanan asker ve özel timler çıldırmış gibiydiler. Kapı ka-palı olduğundan hemen açamamış-lardı. Bütün tutsaklar kol kola gir-miş, slogan atmaya başlamışlardı. *“Allah, Allah”* nidalarıyla, *“kahrol-sun işkence”* sloganları bir süre bo-ğuşup durdu. Tutsaklar arkalarına baktıklarında ön şebekeden giren ve hemen arkada durun çevik kuvvet polisleri, müdürler ve subayların el-lerindeki büyük kalaslarla üzerlerine geldiklerini gördüler. Kalasları sal-laya salaya tutsakların tepelerine di-kildiklerinde kalaslar bir inip bir kalkmaya başlamış, var güçleriyle acımasızca tutsaklara yönelmişlerdi. Hemen ilk vuruşlarında kafaların çoğu patlamıştı. Özellikle kafalara durmaksızın ardı sıra onlarca kalas aynı anda şiddetle iniyordu. Bu ka-las darbeleriyle çoğu tutsağın kafası, elleri kırılmış, vücutları uyuşmuş, kısa bir süre sonra da artık acıyı his-

sedemez duruma gelmişlerdi. Gözler kanla dolmuş, yarısından fazlası kendinden geçmişti.

Ölüm hemen hemen hepsine kendisini koklatmıştı. Ölüm yanı başlarında, onlarla iç içeydi. Ortalık tam bir savaş alanını andırıyor, acımasızlığın vardığı boyut kelimelerle ifade edilemeyecek kadar gaddarca ve hayvani iç güdünün bile önünde seyreten bir şiddet ortamı vardı artık. Kalasların etle temas ettiği yerlerden kan fışkırıyor, inilti, bağırma ve küfürler birbirine karışarak, yer-gök inliyordu sanki. Öfke ile inip kalkan kalaslar kafada kırılmadık bir yer, vücutla buluşmadığı alan bırakmamış gibiydi. Asker, özel tim ve sivil polisler yılların verdiği intikam duygularıyla hınçla vuruyor, öfkelerini alamadıklarından olacak ki, ayaklarıyla kafaları eziyor, bazen kafalarda kalan bir tutam saçı kaldırarak tüm güçleriyle beton zemine şiddetle çarpıyorlardı. O an tutsakların gözlerinde şimşek çakıyor gibi oluyor, ağızdan, burundan kan avuç avuç beton zemin üzerinde gölcükler oluşturuyordu. Tutsaklar keyfince bir çığlık bile atamıyor, sanki her şey acıyı arttırmak için özel hazırlanmışçasına aleyhte işliyordu.

Çaresiz ölümü beklemek, tıpkı kurbanlık bir koyunun kasaba karşı çaresizliği gibi! İşte tutsaklık o anda daha da zorlaşmış, anlam kazanmıştı. Hem de en zor ve belki de insanın en son aklına gelebilecek bir zaman ve pozisyonda bu duygu karmaşası içinde vahşet tüm çirkinliğiyle dur durak bilmiyor, hızından hiçbir şey kaybetmeden artarak devam ediyordu. Bu arada 17 ve 26. koğuşların koridorunda kalanları da aynı şekilde vuru vura, kafalarını parçalaya parçalaya sürükleyerek getirmişlerdi. **Hakkı Tekin** ve bir diğer tutsak, birbirlerine sarılmış, 35'in kapısına kadar ayrılmamışlardı. İnanılmaz bir dayanma gücü göstermiş, her taraflarına kalaslar inerken, burun, ağız ve gözler kan içinde bırakılırken, onlar birbirlerini bırakmamış, askerler vurdukça onlar daha sıkı birbirlerine sarılmış, kanları birbirine

karışmıştı. Ta ki 35'in kapısında kendilerinden geçene kadar... Vücutları son dayanma noktasını da yitirdikten sonra, birbirine yapışmış bedenleri çözülmüş, ayrı ayrı yerlerde bir et yığını gibi sürüklenerek görüş kabinlerinin orasına bırakılmışlardı.

Bu manzara karşısından insan ağlamak istiyor, ama ağlayamıyordu. Sanki gözpınarları kurumuş, yürekler taşlaşmışçasına duygusuz hissediyorlardı kendilerini. Belki biraz ağlasa, yürekleri biraz yumuşayacak, yaşadıklarını hissedecekler... Ama nafile, kurumuş, kupkuru bir beden gibi, bir beton gibi geliyordu tutsaklara duygular. Bir ah işitmek gerekmez mi? Vahşet karşısında çıldırmak, delirmek, yüreği yerinden koparcasına dışarı fırlaması gerekmez mi? Ama nafile, bir taş gibi, bir deliden daha da delicesine. Her taraf kan kıvılcı boyanmış, bir gelincik tarlasını andırıyordu. İniltiler, çığlıklar, derin derin "ah" çekmeler, anlamsız anlamsız delen bakışlar, parçalanmış kafalar, kırılmış kemikler, mosmor olmuş patlıcan karası, pörsümüş etlerin vücudun şurasından burasından sarkması... Hepsi ama hepsi on bin kez öldürüyordu tutsakları. Tutsaklar adeta şoke olmuş, düşünce gücünü, duygu gücünü bu barbarlık karşısında yitirmiş bir kayaya dönmüş gibiydiler. Görüş kabinleri iniltiler içinde kalmıştı. Baygın, yarı baygın şekilde beton üzerine serilmiş onlarca tutsak kan içinde kıvrılıyor, mayınların durmadan patladığı, bombaların hiç susmadığı, makineli silahların durmaksızın çalıştığı bir alanda, savaş cephesinde ancak bu kadar yaralıya rastlanabilirdi. İç içe, üst üste atılmış, sağlam bir tek kişinin kalmadığı cesetler yığınıyla dolmuştu görüş kabinleri. İki tutsak zar zor sürüklenerek kapı ağzına bırakılan diğer tutsakları çekiyor, daha uygun bir yere alıyordu. **Nimet**, zorla nefes alıyordu bembeyaz saçları kan kırmızıya boyanmıştı. Başını kaldırmış, etrafı, arkadaşlarını gözleriyle süzüyordu. Gözleri mosmordu. Gözleri şişmiş kararmıştı. Yüreğinin derinliklerinden çıkardığı bir "ohh" vardı ki, insanın yüreğini yakı-

yor, kahrediyordu. Bir ara "ohh" çekişinin hemen ardından, "Lêxin gerilla lêxin" helbestini söylüyordu. Son nefesinde gerillayı anıyor, gerillaya olan aşkını, saygısını haykırıyordu. Ardından da "bextê Romî tune" diye sayıkladı.

Henüz yeni tutuklanmış ve savaşın acımasızlığını tam anlamıyla düşünce, duyguda fazlaca yaşamadığı belli olan bir tutsak biraz sinmiş, biraz da dehşete kapılmış, "onlar rüya mı, yoksa kanlı, canlı yaşanan bir ibret tablosu mu?" diye etrafına korku dolu gözlerle bakıyordu. Sıtmaya tutulmuş bir hasta gibi titriyordu. Tutsak oldukça yeni ve partiyi henüz yeni tanıyor, bu vahşete benzer sahnelerle hayatı boyunca ilk kez bu kadar çıplak biçimiyle karşılaşılıyordu. Duyguları birbirine karışmış, kendini kaybetmiş ve içinden çıkılması güç bir durumun kasıp kavuran etkisinden doğaldır ki, kendini kurtaramıyordu. Ama öte yandan da mahcup ve çok güçlü bir suçluluk psikolojisinin derin etkisi altında etrafını gözlüyor, onlarla lanet okuyor, kendi kendini bin kez öldürmek istiyormuşçasına yerde yatan ve beyni dışarı akmış olan **Ahmet Çelik**'i seyreliyordu. Bu sahneyi tüm benliğine yediyor gibiydi. Korkuyu aşmak, onu tanımakla olur. Oysa tutsak, ölüm korkusuna yabancıydı ve ilk karşılaşmasında ona yenilmiş, ancak teslim olmadığından da aşmasını bilecekti. Cemal'in güven veren sesiyle irkildi; "tamam heval, hepsi bu kadar, bitti" dediğinde tutsak kendine gelmişti. O hiçbir şey söylemeden kendini toparlamış, birinin kararlılık işleyen gözleriyle, "evet evet, hepsi bu kadar" der gibiydi. Hemen biraz ötede Delil'e taraf giden Rıdvan, "heval nasılsın?" diye sormuştu. Delil, "vallahi doktor hiç iyi değilim hele şu elerime bak herhalde her ikisi de kırılmış" diye cevaplamıştı. Rıdvan önce elerine sonra kafasına bakmıştı Delil'in ardından "benim de elim kırık, bırak şimdi eli de, ne diyorsun, bizi ne yapacaklar dersin?" diye sordu. Delil biraz düşündükten sonra; "herhalde buraya kadar" diye cevaplamıştı

Rıdvan'ı. Rıdvan da kafasını sallayıp onaylamıştı. Ardından *"hepsi o gardiyanlarda, en çok onlar vuruyordu, namussuzlar"* diye söylenmişti. Rıdvan koğuşun sağlıkçısı olduğundan dolayı *"doktor"* diye takılırlardı.

Ayakta bekleyen bir tutsak panik içinde *"heval, heval şehit düşecek"* diye bağıyor, neredeyse ağlayacak gibiydi. Cemal *"sus..."* diye çıkmıştı tutsağa, *"şehit falan düşmeyecek, birazdan kendine gelir, otur yerine paniğe gerek yok"* demişse de, kendisi bile söylediklerinden pek emin değildi. **Ahmet Çelik** uzun boyuyla tutsakların tam ortasında yatıyordu. Nefes alışverişi giderek seyrekleşmiş, boğulacak gibi oluyordu. kafası parçalanmış, sağ tarafından bembeyaz bir şey beton zemin üzerine akıyordu. Beyni dışarıdaydı ve artık nefes alamaz olmuştu. Diğerlerinin üzerinde psikolojik bir etki yaratır, korkuyu, ölümü ruhlarda daha da derinleştirir kaygısıyla paniğe kapılmış olan tutsak, bir köşeye çekilip oturtulmuştu.

Cemal saçları darmadağın, yüzü kan içinde kalmış vaziyette kalorifer borusu üzerine çömelmiş bir halde montunu çıkarmaya çalışıyordu. Yüzüne solmuş, müthiş acı çektiği her halinden belliydi. Montunu üzerinden sıyrıp almak istiyor, ancak bedenindeki acılar buna izin vermiyordu. Onu gören Delil, *"bırak kalsın, montunu çıkarma, zaten büyük bir ihtimalle bizi götürecekler"* diyerek vazgeçivermişti Cemal'i. Cemal, dönüp acıdan titreyen dudaklarıyla gülümsedi. Müthiş bir direnme içinde olduğu anlaşılıyordu. Tam o esnada *"rap... rap..."* sesleriyle kulakları sağır eden bir uğultu koptu görüş kabinlerinde. *"Buraya kadar"* diye düşünürken tutsaklar, oysa saldırının büyük sahnesi daha yeni başlıyordu.

Bu sefer daha beter çıldırmışlardı. Küfür ve nara atmalar ayyuka çıkmış, görüş kabinlerinin hemen bitişiğindeki itirafçılar da katılmıştı bağrışmaya. İğrenç bir şekilde bağıyor, adeta hırılıyorlardı. Sesleri duymamak için kendilerini zorlasa

da tutsaklar, imkansız, ses gelip beyinde zonklayıp duruyordu. Kalasları rast gele indire indire basa basa girmişlerdi içeri. İçlerinden subay olduğu anlaşılan biri, *"herkes yüzükoyun yatsın, o... çocukları. Cezaevinde olay çıkarmak nasıl olur göstereceğim size. Pişman olan itirafçı olmak isteyen hemen çıksın ulan"* diyerek kanlar içinde yerde yatan cansız bedenler arasında aslan kesilip kükrediğini sanacak kadar zavalıca bağıp duruyordu. Tehdit dolu küfürleri sadece kulakları yalayıp geçmişti o kadar. İtirafçılar da hiddetle bağıyorlardı. Onca bağrışmanın içinde en zor olanı ve tutsakları kahredeni de, itirafçı kadınların zılgıtlarıydı vahşete zılgıt çekiyorlardı! Bu zılgıt, bağrışmayı yalayıp geçiyor, tutsakların tam beyinleri üzerine hançer gibi çakılıp kalıyordu. Şehit cenazelerinde gözü yaşlı analarımızın tatlı çılgınlığını, attıkları zılgıtı da kirliliyorlardı. Daha sökülüp atılmadan önce bir parazit gibi, bir ur gibi kanımızla, canımızla, en temel değerlerimizle beslenmiş kurtçuklar, çıyanlar ve yılanlar soyu, zavalı yaratıklardı bunlar. Fizikmen içimizde olduklarında bile ruhları kirli, duyguları düşküncü ve düşünceleri zehir zemberek olan bu korkunun eseri zavalı yaratıklar, efendilerinin akşam vereceği birkaç kemik ve sıcak bir tas çorba için bahçede alkış tutuyorlardı.

Tüm tehditlere karşın tutsaklardan çıt bile çıkmamıştı. Duvar da çınlayıp duran sadece küfür ve boş tehditlerdi. Subay kendini kaybetmiş, çaresizce *"ulan o... çocukları, bu saatten sonra itirafçı olsanız da kabul etmeyeceğim"* diyor, azgın bir boğa gibi daha şiddetli, daha öfkeli çullanıyordu tutsakların üzerine. Askerler yerde cansız yatan bedenler üzerinde çıldırmaşçasına, hayvanlar sürüsü gibi adeta ölüm dansına kapılmışlardı. Tüm tutsaklar nefesini tutmuş *"biri çıkar da itirafçılığı kabullenir"* diye kaygı ve çaresizlik içinde bekliyorlardı. Bir ara saldırı başlamadan hemen önce aralarından

kaçan Gani İzgi unsurunun sesini duydular. *"Bunun konumu bu, şunun konumu şu"* diye tutsakları tek tek gösteriyordu. Rıdvan, içindeki büyük öfkeyle *"şerefsiz"* diye geçiriyordu. Tek bir tutsak teslim olmamış, olumsuz sayılabilecek ciddi bir davranışa rastlanılmamıştı. Onurlu, insanca yaşamın bedeli ölüm de olsa, ödün verilmeyecekti.

En çok da Rıdvan'ın üzerinde durdukları anlaşılıyordu. O, bir siyasi olduğu kadar birey olarak da bu gardiyanlarla en çok karşı karşıya gelen tutsaktı. O yüzden tanınmıyor, biliniyordu. Vuruyorlardı. *"Rap... rap..."* sesleri çıkaran kalaslar, kafaya, sırtta, ağız üstüne iniyor, büyük bir acı veriyordu. Rıdvan sadece inliyordu. Bir *"karga burun Kürt hançeri"* gibi tutsakların inlemeleri bu cellat takımının hoşuna gidiyor, onlar da bu durumu arttırmak istercesine daha da yükleniyor, parçalanmış kafaya parmaklarını daldırıyor, beynin içine bir matkap sokarcasına zevkle karıştırıyorlardı. Bazen Rıdvan'ın kafasını kaldırıyor, derinden gelen gözlerindeki ışığa öfke ile, büyük bir kin ile bakıyor ve hırsıyla yere vuruyorlardı. Artık Rıdvan'ın refleksleri durmuş, yüzü tanınmaz hale gelmişti. Kaşları patlamış, dudaklarındaki et parçaları sallanmış ve kafasındaki yarıklardan beyni rahatlıkla görünür olmuştu. Tanrılar görse çıldırırdı, ama bu cellatlar büyük bir hayvani içgüdüyle hala saldırıyor, ellerindeki kalaslarla cansız duran Rıdvan'ın bedeninden bile korkarcasına vuruyor, ha vuruyorlardı. Etraftaki bağrışlar ve çıkan korkunç tufan hiç kesilmiyor, olan bitenlerden habersiz, herkes can havline düşmüş, ölümle dans ediyorlardı. Gürültü artık beyne sinmiş bir uğultu gibi çınlıyordu. En son, **Mehmet**'in sırtında biri zıplıyordu. Kafasına, sırtına var güçleriyle vurmaya başlamışlardı. Mehmet'in kendinde olup olmadığını anlayamamışlardı. Bir kalas suratında gezdirdiler,

sonra tüm güçleriyle elmacık üzerine indirilen kalas darbesiyle her şey bitiverdi. Bu arada “doktor” geçinen birisinin gözetiminde bazı tutsakların “Antep’e sürgün edilmelerinde sakınca yoktur” biçiminde raporlar hazırlanıyordu. Doktor “sevki uygundur” biçiminde uyduruk raporlar hazırlarken birkaç subay ve cezaevi müdürü de kapıdan çıkmadan önce son şanslarını deniyorlardı. “İtirafçılığı kabul ediyor musun?” karşılığında hep aldıkları; “yok” olmuştu. Bundan dolayı artık bunalmışlar, öfkelerinden kapıdan çıkanları birkez daha öldüresiye dövüyorlardı. Tutsakların bir kısmı da Devlet Hastanesi’ne kaldırılmış, tedavi adı altında işkencelere orada da devam edilmişti. Diğer 13 tutsak, yarı ölü bir halde “hipokrat yeminli beyaz önlüklü bir cellat”ın raporuyla elleri, kemiği parçalarcasına bağlanmış bir halde yola çıkarılmışlardı.

Yolculuk ve ringin boğucu sıcaklığı, kalan son güçlerini de tüketip bitiriyordu. “Hava kurşun gibi” ağırlaşmış, nefes almakta bile artık güçlük çekiliyordu. Bu arada hakaret, dayak aynı ölçüde arabada da sürüyordu. Ringin içinde her saniye büyük bir işkence daha da katmerleştiriliyor, dayanılmaz hale getiriliyordu. Tutsaklar için kutsal olan değerlerine küfür etmeleri isteniyordu. “Bağır, söyle söyle” diye ringin küçük bölmelerinde ölü gibi hareketsiz, takatten, düşmüş tutsaklara tekmelerle giriliyordu, kalaslarla açılmış yaralar daha da genişletiliyordu. Dayanılmaz yolculuk bu arada **Kadri Demir**’i de aralarından koparmıştı. Son nefesini bile büyük bir acı içinde vermiş, nefesi kesilmiş, sıcaktan bunaldığı anlaşılıyordu. Ama lanet olası çaresizlik ve bir şey yapamama, onun göz göre göre arkadaşlarının bakışları arasından alıp götürmüştü. Şehadeti bile ringin içindeki işkencenin dozunda hiçbir değişiklik yaratmamış, getirildikleri Antep Cezaevi’nin kapısında ve hastane-

de de aynı durum devam etmişti.

Diğer yirmi kişilik tutsak grubu da Diyarbakır Devlet Hastanesi’ne kaldırılmış, birkaç günlük “yoğun bakım”dan sonra, ancak kendilerine gelebilmişlerdi. Tutsakların her tarafı sargı içindeydi. Gözler şişmiş, ağız şişik ve bütün vücutlar mosmordu. Önce birbirlerini tanıyamadılar, çünkü tanımaz haldeydiler. Yoğun bakımda her kendine gelmeye başlayan tutsak, önce pür dikkat kesiliyor, gelip gidenlerden, konuşanlardan “bir şeyler duyurum, öğrenirim” hissiyle doluyorlardı. **Mehmet Aslan**’ın morga kaldırıldığını hemşirelerin kendi

aralarındaki konuşmalarından duymuşlardı. Kan beyinlerine sıçramış, içlerinden “olmaz” diye sayıklamışlardı. Kimi tutsağın eğilime, kimisinin de ayağına serum takılıydı. İsimleri arada bir hemşirelerce telaffuz edildiğinde 8 kişiyle aynı yerde olduklarını anlamışlardı. Diğerlerinin durumu hakkında hiçbir şey öğrenmemişlerdi.

Hastanede kaldıkları on gün boyunca bitişik odada kalan 2 arkadaşların da ölmüş olduğunu sanmışlardı. Çok sonraları 10 arkadaşlarını kaybettiklerini öğrenmişler, bunun hüznüyle ciğerleri kasıp kavrulmuş-

tu. Hastanenin duvarları üzerilerin üzerlerine geliyor, eziyordu sanki onları. Sargılı kafalara, ezilmiş, tutmayan çürümüş bedenlerine rağmen yoldaşlarının acısı gözlerini yaşartmış, yüreklerini paramparça etmiş, kendi acılarını unutturmuştu. Avukatların gelip konuşmalarıyla ancak olmasa da şehit düşen 10 arkadaşlarının isimlerini öğrenebilmişlerdi. Onuncu günden sonra, onları da Antep'e sürdüler. Çıplaktılar, saldırıda elbiseleri paramparça edilmişti. Hastanenin pijamaları üzerinde şehit düşenlerin gazetelere verilmiş anmalarıyla karşılaştılar ilk anda. Ring, Amed'ten çıkıp Urfa yoluna koyulduğunda geride binyıllık acılara yeni bir acı, yeni bir hüznün, yeni bir vahşetin unutulmaz öfkesi eklenmişti...

Ve Eylöl kendini yarattı

Sonbahar mevsiminin ilk ayıdır Eylöl. Doğanın bir sonraki bahara yeniden yeşermeye canlanmaya başlamak için sararıp solmaya başladığı geri çekiliş anıdır. Bu yüzden kavga keskin ve acımasızdır her eylölde. Ve Amed düşlerin başkenti olan bu şehirde, eylöl, direniş ile ihanetin, özgürlük ile köleliğin ve yiğitlik ile alçaklığın kıyasıya kavgasını anlatır. Ama daima kazanan yiğitlik, özgürlük ve direniştir her defasında.

24 Eylül 1996 günü çıplak bedenlerinden başka kendilerinin koruyacak hiçbir şeyleri olmayan özgürlük tutsakları, kafalarının parçalanması pahasına kendilerine yaratılan ihanet ve itirafçılaştırma-ya karşı, bedenleriyle aşılmaz bir set örererek; Mazlum, Dörtler ve 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Şehitleri ile göklere çekilen direniş bayrağını indirtmediler. Direniş izini süren On dağ yürekli can, faşist sömürgeciler tarafından alçakça ve acımasızca katledilirken verilen mesaj açıktı; “*ya teslimiyet, ya ölüm.*” Bu dayatma ile özgürlük tutsaklarının şahsında teslim alın-

mak istenen PKK'nin kendisiydi. Ama gerek dışarıda gerilla ve yurt-sever kitlesini ve gerekse de zindanlarda bulunan on bin özgürlük tutsağının kararlı ve etkin direnişi ile bedenlerini birer ateş topuna çeviren **Vedat Aydemir** ve **Hamdullah Şengüner** yoldaşların fedakarlık ve cesaretle sınır tanımayan eylemleri, faşist rejimin amaçlarını kursağında bıraktı.

Amed'de ON'lar direnmiş ve direniş geleneğimize yeni bir sayfa daha eklemişlerdi. Bu yoldaşlar, özel savaş dayatmalarının sonuç almaya-çağını-alamayacağını faşist rejime çıplak iradeleriyle göstermişlerdi.

Tüm tutsak kitlesi, 1996 yılı başında iktidara gelen Ana-yol hükümetinin PKK'yi her alanda bitirmeye dönük çabalarını biliyor ve görüyorlardı. Amed saldırısının da bu dönemki politikaların bir parçası olduğu kesindi. Çeteleşen devletin vahşice saldırıları her yerde sürdüğü gibi savaş esirlerini de unutmamıştı. Faşizm savunmasız insanları işkenceyle yok etmeyi kendisine sanat edinmiştir, fakat unuttuğu insani onurdu. Çünkü onurun zerresinden dahi haberi yoktur. Vahşete karşı konan direnişin görkemi bir daha iradenin onurlu bir yaşam için nasıl meşaleleştiğini tüm insanlığa gösterdi.

Aynı görkemlilikte bir karşılık da, bu sürecin yakıcılığını dorukta hissededen Vedat Aydemir ve Hamdullah Şengüner yoldaşlardan geldi. Her iki yoldaş da aynı gün ve aynı saatlerde, sanki sözleşmiş gibi eylemleri bedenlerini tutuşturarak başlatmış, Amed direniş sürecine kendilerin katlanmışlardı.

Bir eylemleriyle; PKK'nin tüm kitlesinin, dağı, zindanı ve cephe çalışanlarıyla bir bütün olduğunu, bir alandaki saldırının, her alanda aynı görkemlilikte direnişlerle karşılık bulacağını mesajını çok net vermişlerdi.

Yoldaşlara bağlılığın zirvesini, binlerce şehitle yaratılan kurumlarımıza dokundurtmamayı, hele emeğin, bilincin yoğunlaştığı ve bugün-

lerimizin yaratıcısı önderliğe saldırıların hiç kabullenmeyeceğini Zilanlardan öğrendiğimiz gibi, bir kez de Onlardan öğrendik ve öğrenmeye devam edeceğiz.

Yine faşist rejimin yenilgisi, tükenişi ve nasıl karşılık bulacağı Vedat arkadaşın bıraktığı mektubundaki şu cümlelerde çok açık belirtilmemektedir; “*İşte böyle bir dönemde partimiz, düşmanı tüm savaşım alanlarında yenilgiye uğratmış ve önün tüm amaç ve kurumlarını işlemez duruma getirmiştir. Çılgına dönen faşist TC, hıncını tutsaklardan almak istiyor. TC'nin Amed Zindanı'na saldırmaması onun açık bir şekilde tükenişini göstermektedir.*

Yoldaşlar; siyasal gelişmeleri aktarmama gerek yoktur sanırım. Gelişmeleri anı anına takip ediyoruz. Faşist TC'ye bir darbeyi de ben kendi cephemden vurmak istiyorum. Çünkü Kürdistanlı birey olarak, gerek geçmişimde, gerekse parti içerisinde düşmana zarar vermedim. Ona vurabileceğim en büyük darbe kendimi ateşlemektir. Amacım, haklılığımızı ve mücadelemize olan bağlılığımızı bir kez daha insanlığa duyurmaktır.

Şunu herkes iyi bilmelidir ki, biz ateşin ve güneşin çocuklarıyız, kimse bizi esir alamaz.”

Hamdullah arkadaşın “... *Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun 'seferberlik çağrısı'na cevap olmaya çalışacağım.*” sözleri ise aynı zamanda bizlere talimattır.

Evet, Amed'de ON özgürlük tutsağı, kafatasları parçalanarak katledildi. Kafaları parçalanmıştı! Çünkü, sömürgeciliği böylesine vahşileştiren, o kafa taslarının içindeki bağımsızlıkçı çizgi ve bu çizgiye duyulan derin inanç ve bağlılıktı. Öfke, her türlü baskı, işkence ve rehabilitasyon politikasına rağmen teslim alınamayan yüreklereydi. Ama bilemedi sömürgeciler, karşılarındaki “*ateşin ve güneşin çocuklarını*” teslim alamayacaklarını...

Öyle de ON'lara iki “*ateşin ve güneşin çocuğu*” daha kendini katmıştı:

Vedat ve Hamdullah...

Osman DAŞ

Seninle kavlimiz dağlara ydı

Osman Daş, '55 yılında Batman'ın Gercüş ilçesine bağlı Hesanê köyünde dünyaya geldi. Kemalist okullara hiç gitmeyen Osman yoldaş, yoksul bir ailenin en büyük çocuğuydu. Ekonomik sıkıntılardan dolayı, '80 sonrası Adana'nın Küçükdikili semtine ailesiyle birlikte göç etti. Ve yaşamın burada, ağır koşullar altında sürdürdü. Sekiz çocuğun geçimiyle uğraşmak zorunda olmasına rağmen, düzenli çalışabileceği bir iş sahibi değildi. Günlük inşaat işlerinde en ağır işlere göğüs gerdi. Bulunduğu çevrenin de etkisi ve yurtsever özellikleri nedeniyle 1990 yılından sonra parti ile tanıştı ve milis düzeyinde Adana'da görev yaptı. Görev yaptığı sıralarda birçok alanda ekonomik imkansızlıklara rağmen yer aldı ve fedakarlıktan hiç çekinmedi. '95 yılında evine yapılan bir baskında tutuklandı, ağır işkencelerden geçirilmesine rağmen hiçbir parti değerini düşmana kaptırmadı. Sorguda gördüğü ağır işkenceler, daha sonra zindan yaşamında fiziksel rahatsızlıklar biçiminde dışa vurdu. Birkaç kez hastaneye götürülmesine rağmen sömürgeciler tarafından tedavi edilmemesi dolayısıyla bu hastalıklar bağır sak kanserine yol açtı. Günden güne eriyen ve kısmi felç geçiren Osman yoldaş, sömürgecilik tarafından tedavi edilmeyerek ölüme terk edildi. 27 Aralık 1997'de her şeye rağmen teslim olmadı ve şehitler kervanına direnişçi bir Kürdistan yurtseveri olarak katıldı.

Merhaba,

Ayrılık ne kadar da zor. Ayrılıklar sonrası hüznün veren garip duyguların dili olmak ise, hepsinden daha zor. Nasıl an-

Adı, soyadı: **Osman Daş**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Hasanê**

köyü Gercüş-Batman, 1955

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Adana

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Aralık**

1997, Bartın C. Evi

Görevi: **Milis**

latsam bilemiyorum. Dürüstlüğü, saf ve temiz duygularını bir şiirde mi dillendirsek. Dilim, bir kavalın yürekleri burkan çığlığına dönüşse, bulutlara karışan dağ zirvelerine haykırırım seni. Dilim, yaşlı bir ananın bitmeyen ağdına dönüşse, inan hemen oracıkta yüreklerin dili olur, yüreklere anlatırım seni. Dilim, Feqîyê Teyran'ın özgürlük şarkıları söyleyen bülbülüne dönüşse, daldan dala konar en güzel şarkıları senini için okurum. Ama bir türlü dilim dönmüyor.

Bazen dile fazla gerek de kalmaz aslında. Gözler adeta konuşur, haykırır gerçek duyguları. Gözlerin dili o kadar gerçek ki.... Hele bir de yüreklerin dili vardır, bir konuşabilse, bir haykırabilse, biliyorum anlatacak o yücelikleri, o intikam duygusuyla taşan isyan ruhunu. Inan

yüreklerimiz isyan yüklü, intikam yüklü şu an. Belki kuşatmadayız şimdi, belki elimiz bağlı ama yüreklerin dili özgür dağlarda ferişta kesilen namlularla dillendiriyor. Yürekler şimdi dağ zirvelerinde haykırıyor. Özgürlüğü, intikam yeminini, şehitlerin vasiyetini büyük bir özlem ve umutla haykırıyor; ama acısıyla, ama tatlısıyla. Şimdi her zamankinden daha fazla gönlümüz rahat. Günbatımına doğru, usul usul, patika yollarından yürüyenler, güneşi zapt etmeye gidiyorlar. İmkânı yok zapt edecekler güneşi hem de güneş ülkesinde.

Yüreklerimiz ateş yarası da olsa öfkemiz bir volkan gibi patlayacak ve acıyı, özgürlüğe ulaşmak için yüreklerimize gömeceğiz.

Acılar yüreklerimizde tıpkı yeminimiz gibi.

Umudu gerçekleştirip ellerimizle tutuncaya dek yeminimiz yüreklerde öfkemiz patlamaya hazır bedenlerde olacak. Tabii büyük umutlara doğru, çağılayan nehirleri aşarak ulaşmaya çalışırken, ölmek de var elbet. İdeali-miz ne de olsa "gökyüzüne dayanmış merdiven" misali.

Sen da bu ideale ulaşmak isterken o yaşlı fiziği ve genç ruhunla ölümsüzlük erdeminde ulaştın. Ansızın ölüm haberin bize ulaştığında, aşacağımız azgın suları, dağ zirvelerini anımsadım. Daha çok yolumuz var. Şimdi özgürlüğe bu kadar yakinken bizi bırakmamalı dedim. Bu haber doğru olmamalı. Daha özgürlüğe kanat çırpıp Botan'da özgürlük şarkılarını beraber söyleyecektik. O kutsal topraklarımıza dokunup, ülkeden savrulmanın intikamını, toprağa can

veren kanımızla alacaktır. Ama devrimin acımasız çıplak gerçeğiyle karşılaştık ne de olsa.

Nedendir bilinmez sanki bu haber çabuk ulaştı bize. Acaba o günü hiç yaşamamak daha mı iyiydi? Acaba o sabahın hiç gelmemesini sağlamak zor bir iş miydi? Ya o haberi hiç okumasak, duymazsak, yanan yüreğimize bir damla su mu serpmiş olurduk? Eskiler kötü haber çabukw ulaşır derler. Biliyorum. Sanki şafakla birlikte esen seher yeli soluduğumuz hava, usulca ilerleyen kara kara bulutlar, hat-ta uçan kuşlar bile bu haberi bize ulaştırmak için yola koyulmuşlar. Artık kaçsak da saklansak da, kulaklarımızı kapatıp gözlerimizi yumsak da, ölüm haberin imkanı yok bulacaktı bizi. Zaten senin bizden istediğin de gerçekçi olmaktı. Güçlü olmamızı sen de isterdin. Onurlu ölümler, güçlü alını açık ve onurluca karşılanmalıydı.

Şehadet haberin bize ulaştığında tüm arkadaşlar bir koğuşta toplanmıştık. Belki de bir tesadüftü. Hep birlikte duyduk acı haberi. Önce belli belirsiz fısıldaşmalar, ardından gözlerde ve mimiklerde acı ve öfke haykırı-ları belirdi. Aniden derin bir sessizlik çöktü dört bir tarafa. Her-keste belirsiz bir duygu yaşanıyor. Herkes önüne ba-kıyor. Bu duygular içinde “Os-man yoldaş şehit düşmüş” sözcüğü önce fısıltılarla duyul-du ve ardından yüksek seslerle haykırıldı. Ansızın gelip yürekle-rimize sinen bu hüznü dolu ha-beri duymayan kalmamıştı artık. Haberi okudukça öfke kabarı-yordu.

Dört duvar arasında ne yap-malı? Bağırıp haykırırsak mı intikam yeminini? Bilemiyoruz. Öf-ke yüreğime sığmıyor... Kin ve öfkeleri en güzel gözlerin kes-kin bakışlarında hissediyoruz. Ardından hep beraber acıyı yü-reklerimize gömerek havalan-dırmaya çıkıyoruz. Var gücü-müzle hep beraber “şehit

Osman ölümsüzdür. Şehit Os-man namirin!” sloganlarını hay-kırıyoruz. Sesimiz duvarlara sığ-mıyor, aşıyor duvarları, rüzgara karışarak çok uzaklara akıp gi-diyor. Adeta sesimizi sana ulaştırmak ister gibi tekrar tekrar sloganları sıralıyoruz. Ardından alkışlarla uğurluyoruz özgürlü-ğe uçuşunu. Gözlerimiz belirsiz bir noktaya takılıp kalıyor. San-ki seni arıyormuş gibi. Çok uzaklarda olduğunu bildiğimiz halde, belki çıkar gelirsın, belki seni görürüz diye alkışlarımızı sürdürüyoruz. Alkışlarımız sür-dükçe bir daha geri dönmeye-ceğini anlıyoruz. Hüznü bası-yor. Gözler önce buğulanıyor, dudaklar titrek titrek, duygular dışa yansıyor. Dişlerimizi sıktık-ça sıkıyoruz. Adeta göz yaşları dökmek için...

Ardından koğuşlarımıza dağı-lıyoruz. Daha önce seninle bir-likte kalanlar, albümlerine koşu-yor. Acaba birlikte çektiğimiz fotoğraflar var mı diye. Seninle bir-likte resim çekenler, sevinçleri-ni resimleri herkesi göstererek dışa yansıtıyorlar. Bu arada gün-lüklerine gömülenler de var. Gözler çok derinde ve dalıp gi-diyoruz.

Seni düşünüyoruz. Son sözle-rini, son isteğini hissetmek isti-yoruz.

“İnsan yürekli ülkem kavlim yıllara sığmaz Nasıl anlatsam seni nasıl Alıp ömrünü uzatsam Botan’da uyansam düşlere inat” diyorsun. Ve devam edi-yorsun;

“bilirim ak bir gelinlik gerilla-nın gülüşü

Öpsem namlusunun alnından Toprağına dokunsam Ürkek

Dağların benim olsun” diyor-sun ve ulaşıyorsun.

Şimdi dağların, şimdi yaşamın en zirvesindesin. Şimdi, şehitler kervanında halaya tutuşmuş bir şehit, şimdi özgürlüğe kanat çırp-pan bir sevdalısın. Sevdan yüce-likleri anlatır, erdemi, tükenmez

direnci anlatır. Evet senin sev-dan; Kürdün gücünü, bağlılığını ve yurtseverliğini anlatır.

Her fırsatta seni anlatıyor ar-kadaşlar, gülüşünü, duruşunu, konuşmanı, şarkılarını hepimi-zin defalarca tekrarlanmasını is-tediğimiz sloganını ve en önem-lisi de saflığını, dürüstlüğünü anlatıyoruz birbirimize. Bitmi-yor anılarımız. Söz her açıldığın-da senin hakkında o kadar çok şey biliyoruz ki, hangisini anla-tacağımızı bilemiyoruz. Bir de senin bizlere anlattıkların var. Onları da unutmuyoruz. Ada-na’da çıkan bir kavgayı ayırmak isterken üç kişiyi nasıl hastane-lik ettiğini, evine yapılan bir baskında bir gerillayı nasıl pen-cereden çıkarıp yakalanmasını önlediğini vs. Yaşamındaki il-ginç olayları anlatmaktan yorul-muyoruz. Bu ara bir arkadaş he-men atılıp rahatsızlandığın günleri anlatıyor. Gözleri titrek, anlatırken kendini borçlu hisse-der gibi, yavaş yavaş cümleler ağzından dökülüyor: “Her gün zayıflıyordu. Adeta eriyordu. Acı duyduğunu hissettirmemek için kendini zorluyordu. Bu du-rumu belli etmemek için gelir, saatlerce sohbet ederdi. Adeta kırk yıllık tecrübesini bilinçleri-mize kazırdı. Bazen gece yarıla-rına kadar bu sohbetler devam eder giderdi” diyor. Gece yarısı-na doğru kalın parkeyi omuzla-rına atar, yavaştan sobaya soku-lur saatlerce anlatırdın yaşam tecrübeni.

Eğitime katkı sunmak için ne kadar da çabalardın. Zindana gel-medenden önce böylesi bir eğitimle karşılaşmamıştın. Belli ki biraz da zorlanıyordun. Hele bir de konu-lar biraz ağır gelince önceden ha-zırlanırdın, notlarını tutar ve gelip notlarına bakarak konuşurdun. En önemlisi de konuştuktan son-ra, sevinir bir görevini daha yeri-ne getirmenin coşkusu ve rahatlı-ğıyla başka bir konuya çalışırdın. Kitap okuma, okuma-yazma öğ-renme çabalarının hepsi gözleri-mizin önünde canlanıyor, için-

den geçenleri olduğu gibi anlatışın, senin dürüstlüğü, saf ve temiz duygularla dolu olduğunu gösteriyordu. İçindekileri olduğu gibi anlatırdın. Başka bir arkadaş bu konuda seni anlatırken, gözlemlerinden şöyle söz ediyordu: “Yaşamda genelde sessizdi. Fazla konuşmaz, hep dinlerdi. Tanımayan, bilmeyen biri kendi halinde zannederdi. Ama bir de gözlemlerini sorduğunda yaşamı, ilişkileri hatta bireylerin sosyopsikolojik yapılarını bile tek tek anlatırdı. Bir anlamda derin gözlem yapan bir psikiyatrist gibiydi” diyor. Seninle ilgili gazeteleri, yine senin yazdığın mektup, makale ve not defterini masaya toplamış gözden geçiriyoruz. Not defterinde gözüne ilk çarpan zindanda şehit düşen Fesih BEYAZÇİÇEK arkadaş üzerine yazdığın şiir oluyor. Hiç okul okumamana rağmen bir şehidin arkasından şiir yazışın, şehitlere olan bağlılığını gösterir elbet. Şiirini olduğu gibi mektuba geçiriyorum:

*“Hevalê Fesih hevalê delal
Hevalê Fesih hevalê şîrîn
Li zindana bajarê neyar
Te berxweda vekê şêran
Di rojîya birçîbunê
Tu şehît buyî ji boy jînê
Li Botan’ê ta Amed’ê
Li Avrupê û metropolâ
Gel tev rabu rîya te da
Deng belav bu her çar alî
Sozê ku em didin te
Em bernadin qet dozate
Tu buyî şehît, şehîdê nemir.”*

Evet Osman yoldaş defterinde çok çarpıcı, seninle geçen günlerimizi tekrar anımsatan o kadar çok şey var ki. Makale ve mektupların da öyle. Zilanların muhteşem eylemini anlatmaktan tutalım da gerillaya, yoldaşlık ilişkilerine ve hatta eğitime kadar birçok noktada mütevazı, kısa kısa makalelerin olduğu gibi duruyor.

Sana ait olan her şey, seni anlatmaya yetiyor. Yazılarında, eşyalarında hatta ranzanda bile seni hissetmek mümkün. Adeta haya dek sinen bir gerçeklik gibi.

Ülkede Gündem gazetelerini karıştırıyoruz. 3 Aralık 1997 tarihli gazete “*Osman DAŞ tedavi edilmiyor*” başlıklı bir yazıya geniş yer verilmiş. Senin tedavi adına çektiğin işkenceleri anlatıyor. Duydukça öfkelenmemek elde değil. Tedavini yapmadıkları gibi, her tedavin işkence seansına dönüşmüş adeta. Önce yavaş yavaş hafızanı kaybettiğini, yine aynı tempoda felç geçirdiğini yazıyor gazete. Tabii tüm bunların yanında sömürgeciliğin sağırları oynadığına da vurgu yapılmış. Başka bir gazeteye gözüm çarpıyor. 21 Aralık 1997 tarihli gazete, yani şehadetinden altı gün önceki gazete adım adım ölüme doğru gidişini adeta haykırıyordu. Adım adım ölüme gidişinin öyküsü yürekleri parçalarcasına hüznün veriyor bize. Doktorlar hastalığını bildiği halde teşhis koymuyor yarı felçli hafızayı yitirmiş halinle seni tekrar hastaneden cezaevine götürüyorlar. Hastaneye gidiş gelişlerinde bu haline rağmen özel savaş güçleri kelepçeleri takmayı ihmal etmiyor. Belli ki senden korkuyorlar. Felçli halinden hafızayı yitirmiş halinden, gözlerini yavaş yavaş kaybetmiş olmana rağmen korkuyorlar. Korkuları çok büyük ve derinden. Senin fiziğinden değil, senin taşıdığın ruhtan, savunduğun idealden, her şeye rağmen direnişteki kararlılığından korkuyorlar. Aydınlık saçan duruşundan, çılgınlığa dönüşen duruşundan korkuyorlar. Korku yüreklerini sarmış, seni ölüme terk ederek belki kurtulacaklarını sanıyorlar. Halbuki, her şehit özgürlük ağacına su, kuruyan topraklara ruh olacak. Onlar belki ölüm anın yakındır diye seviniyorlar. Evet “belki ölüm anın yakın. Ya bu gece ya da yarın. Ama korkarak değil, sevinçle gideceğiz biz buralardan. Ardımızda özgürlüğü, insanlığı bırakarak.”

Sen insanlığı özgür yarınları bırakarak aramızdan ayrıldın. Şehadet haberin yine aynı gaze-

tede yer alıyor. Tarih 28 Aralık’ı gösterdiğinde “Gördüğü işkenceler sonucu felç olan ve cezaevinde tedavi edilmeyen hükümlü Osman DAŞ yaşamını yitirdi” diye yazıyor gazete.

Aslında yaşamını yitirmedin. Yaşamı yeniden kazandın. Yaşamı bir halk, bir ülke için yeniden yarattın. Hem de sonsuza dek sürecek bir yaşam. Belki bir daha görüşmeyeceğiz. Ama o güzel gülüşüne, o güzel sohbetlerine sohbetlerimizi her zaman katacağız. Ve en önemlisi de o güzel yaşamına yüce yaşamlar katacağız.

Evet belki, “güneşin ışıldadığı alanlar kızıl kana bulanmıştı, ama özgür beyinler teslim olmamıştı.” Bir kez daha ormanlar, dağlar ve ırmaklara kanımıza duyuncaya kadar ve ülkemizde özgürlüğü soluyuncaya kadar ölümlere gidilecek. Ama elbet yeni bir yaşam için, özgürlüğe kanat çırpma için...

Ülke topraklarına böyle gitmeni kimse istemezdi elbet. Ülkeye zafer çiğliklarıyla, ellerinde keskor-zerli bayraklarla, binlerce insanın karşıladığı bir zafer gününde gitmek en güzel olanıydı. Bu gerçekleşmek üzere olan bir umut, bir idealdir. İşte bu umudun gerçeğe dönüşmesinde vazgeçilmez bir yaşam gerekçemiz olan siz şehitler, feda ruhuyla ölümlere giderek, ateş dansıyla gerçekleştiriyorsunuz. Belli ki kendiniz için değil, ardınızda bıraktığınız özgürlüğe susamış bir halk ve yarınlara için...

Evet şimdi yıla, yeni bir umutla giriyoruz. Özgür yarınlara yaratınca ve kavgamıza yeni kavgalar ekleyerek umudu gerçekleştirinceye kadar sürecek olan bu mücadele, toprağa düşen siz şehitlere layık olmak için, var gücümüzle mücadele edeceğimize söz veriyoruz. Yolunuz yolumuz, uğruna şehit düştüğünüz kavga, kavgamızdır.

Özel savaş rejiminin katliam politikaları sonucu şehit düşen Osman Daş yoldaşın, Bartın Ceza-

evi'ndeyken yazdığı 10 ve 12 Aralık 1996 tarihli mektuplarıdır:

Merhaba heval...

Uzun süreden beridir senden haber alamıyorum. Bu nedenle sana bir mektup yazıp göndermeyi düşündüm. Bizdeki yoldaşlık ilişkisi böyledir. "Yoldaşlık ilişkisi devrimci yaşamın öz suyudur, sevgidir, saygıdır, kendinden önce yoldaşını düşünmedir, onu yüceltmedir, ilerletmedir." (Parti Önderliği) Biz birbirimizi sevdiğimiz için birbirimize yardımcı olmak zorundayız. Bu temelde ilişki geliştiriyoruz. Eğer bir birey yoldaşını sevmiyorsa, yardımcı olmuyorsa, ilişki geliştirmiyorsa, demek ki o bireyin kişisel düşüncesi vardır. Kişisel düşüncesi olan yoldaşını sevmez, halkını sevmez, ulusunu sevmez, vatanını sevmez. Toprağından uzaklaşmış ve düşmana hizmet yapmaktadır. Bu da halkına, ulusuna, vatanına, Ulusal kurtuluş mücadelesine ihanet etmektir. Devrimci yaşam nedir? Parti ortamında parti kuralına gelme, yaşama gelme, disipline gelme, eyleme gelmedir. Üslup ve ahlakına uymadır, arkadaşına yardımda bulunmadır. Yoldaşlarının eksiklerini görüp eleştirmedir. Yoldaşını yükseltmedir, önce yoldaşını düşüneneceksin, sonra kendini. Öзде yoldaşlık ilişkisi budur. Yoldaşını eğitmek, gelişmeler üzerine onunla tartışmak, her türlü görevini eksiksiz yerine getirmek önemlidir. Yoldaşlık sevgisi, partinin ideolojik, siyasi politikasını yoldaşına öğretmektir. Devrimci yaşama gelmeyen, parti ortamına uymayan, kararlara gelmeyen, disipline gelmeyen, ahlak ve üsluba uymayanda yoldaşlık sevgisi yoktur, yoldaş değildir. Partinin kişiden istediği parti ideolojisi, siyasi, askeri politikasını yerine getirmeyen, kendini yere atan devletin ajanı gibidir.

Yoldaşına temiz su gibi bakmak gerekir. Temiz su gibi yoldaşına bakan partileşmiştir. Bizde yoldaşa yaklaşım sorunu varsa yardımcı olmak, eksiklik varsa eleştirmek, her türlü sevmeyi, yüceltmeyi, bilinci ve gücü önce yoldaşına vermektir. Bizde yoldaşlık ilişkisi böyledir. Yoldaş yoldaşı için ölme gitmeli, yoldaşına gelen kurşuna kendini kalkan yapmalı, yoldaşını her türlü kötülükten korumalıdır. Partinin bizden istediği ve üzerimize düşen görevi yerine getirme böyle olur.

Devrimcinin en güçlü özelliğinden bahsedilecekse, güçlü örgütsel ve yoldaşlık özelliği olan kişidir denilecektir. Tek yanlı bir ilişki değil, karşılıklı bir yoldaşlık geliştirilmelidir. Bunlar birbirlerine büyüktür, küçüktür temelinde değil, eşit, özgürce yaklaşarak olur. Yoldaşlık ilişkisi her şeyden önce özgüce dayanmaktadır. Birbirimizi örgütleme, harekete geçirmedir. Bu da özgür gelişmeyi, ilerlemeyi getirecektir. Özgürleşmek ve ilerlemek için özgüce dayanmak zorunludur. Bir yurtsever eğer yoldaş olmak istiyorsa ilk başta kendi kişiliğini değiştirir ve doğru tespiti kendisinden başlatır. Bir yoldaş parti yaşamını çok sevendir ve büyük eylem gerçekleştirendir.

Kısacası yoldaşlık ilişkisi her koşul altında irademizi birleştiren, anı ve hedefi bir yapan, bu doğrultuda birbirini koruyan, geliştiren devrimci ilişkinin temel güvencesi ve kaynağıdır.

Mektubuma son verirken, tekrar selam ve sevgilerimi bütün yoldaşlara iletiyorum devrimci yaşamınızda başarılar diliyorum.

Devrimci Selam ve Saygılarımla

10 Aralık 1996
Osman Daş

Merhaba arkadaşlar...

Bugünün benim için ne kadar önemli bir gün olduğunu, kimse tahmin edemez sanırım. Çünkü ilk defa böyle bir duyguyu yaşıyorum. Nedir bu duygu? Tahmin etmeniz mümkün değil elbette. Onu yaşayan ve hisseden benim. Arkadaşlar, bana bir yazı yazmam gerektiğini söylediler. Bu ayki yazılan yazı nitelikliyse dergide yayınlanabileceği açıklanmıştı herkese. Bunun üzerine ben de parti ortamını kendi bakış mantığıma göre değerlendirmek üzere hemen yazmaya koyuldum. Kuşkusuz birçok hatalar olabilir.

Evet yoldaşım; benim bulduğum parti ortamı ve arkadaşlık ilişkilerinde herkes eşittir. Birbirlerinde yardımda bulunuyorlar. Herkes ortamda ilişki geliştiriyor. Son siyasal gelişmeleri tartışıyorlar. Ortamdan çıkan hatalardan herkes sorumludur. Girilen yetersizlikler, tüm arkadaşlar tarafından düzeltiliyor. Her arkadaş birbirine karşı sevgi ve saygı gösteriyor. Herkes eğitime gönüllü katılmak zorundadır. Parti ortamında herhangi bir arkadaş hata yaparsa o kişi özeleştirme vermek mecburiyetindedir. Ortamda bireysel çalışmada yoğunlaşma oluyor. Her ay düzenli olarak yaşamımızdaki çıkan eksik ve yetersizlikleri değerlendiren, yoğun tartışma ve sohbetlerimiz oluyor. Bu tartışma ve sohbet sonucunda ortaya çıkan eksikler mahkum ediliyor. Herkes bunlardan ders çıkarmak için pratiğe ağırlık veriyor.

Yoldaşım, bu ayki yazımı burada bitirmeden önce sizin şahsınızda orada bulunan tüm yoldaşlara, sevgi, saygı ve selamlarımı iletiyorum, çalışma ve yaşamınızda üstün başarılar diliyorum. Sizlerden de bir yazı yazmanızı istiyorum hoşçakalın.

Yoldaşın Osman
12 Aralık 1996

Bartın Cezaevi'nde bulunan
Mücadele arkadaşları

Celal TÜKEL

İsem de kalsam da yolda lar mla beraber olaca m

Partimiz öncülüğünde başlatılan Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı, on binlerce şehadi ve bir o kadar da tutsak düşmeleri beraberinde getirmiştir. Türk devleti dışarıda gerillaya, halka her türlü baskıyı, sindirmeyi ve savaş kurallarını hiçe sayarak yönelimini sürdürürken, esir düşen tutsaklara karşı da her türlü hukuk dışı kuralları uygulayarak, imza attığı uluslararası sözleşmeleri hiçe sayarak, tutsakların fiziki olarak imha edilmesi için elinden ne geliyorsa yapmıştır. Bu uygulamaların bir sonucu olarak zindanlarda şehit düşen yüzlerce devrimciden bir tanesi de **Celal Tükel** yoldaştır.

Celal yoldaş, 1960 yılında Kürdistan'ın güzel bir kenti olan Siirt ilinin Sefiye köyünde yoksul bir ailenin ilk ve tek erkek çocuğu olarak dünyaya gelir. Kürt insanının bir kaderi haline getirilmiş olan her türlü yoksulluğun pençesinde kalarak büyür ve gelişir. Maddi imkansızlıklardan dolayı sadece ilkokulu okuyabilir. Bu yüzden fazla masraf istemeyen medresede eğitim görür. Medresede ders veren imamların büyük çoğunluğu Barzani hareketinden etkilenmiş, Kürt milliyetçisi kimselerdir. Bu yüzden bu gelenek öğretmenden öğrencilere geçmektedir. Celal yoldaş da medrese eğitiminde ilk defa Kürtlüğü, Kürtçülüğü ve Barzani hareketini burada tanır ve sempatisi gelişir. Aynı zamanda Kürdistan tarihini inceleyerek bir tarih bilincine ulaşır. Sekiz-dokuz yıllık medrese eğitiminden sonra köylerde imamlık yapacak duruma gelmiştir.

1985 yılında ekonomik sebeplerden dolayı Libya'ya işçi olarak gider. Bu dönemlerde 15 Ağustos atılımını yapan PKK, dünyanın birçok yerinde faaliyetlerini derinleştirerek sürdürmektedir. Libya da bu çalışma programı içindedir.

Celal yoldaş Libya'ya geldikten kısa bir süre sonra burada faaliyet yürüten partili arkadaşlarla tanışır. Bir süredir devam eden çalışmalar, burada bulunan Kürt işçileri etkilemiş, belli bir sempatizan çevre oluşturulmuştur. Celal yoldaş da etkilenen bu insanlar arasındadır. Hatta bir süre sonra O da çalıştığı yerde parti adına faaliyet yürütmeye başlar. Partinin yayınlarını okuma ve inceleme imkanı bularak, geçmişte kafasına takılan sorulardan bir nebze de olsa kurtulur. Eğer kurtuluş olacaksak PKK ve Başkan Apo sayesinde olacağını çok iyi anlar.

Libya'da iki yıl kaldıktan sonra Kürdistan'a geri döner. '87 yılına gelindiğinde partinin silahlı mücadelesi Siirt alanında

✚ Adı, soyadı: **Celal TÜKEL**

Kod adı: **Üzümlü Köyü-Siirt, 1960**

Doğum yeri ve tarihi: **Üzümlü Köyü-Siirt, 1960**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Şubat 1997, Ceyhan Cezaevi**

büyük bir gelişme kaydetmiştir. Celal yoldaş kendi köyüne gittikten kısa bir süre sonra yurtsever insanlarla tanışır. Yurtseverlerin yardımıyla bölgedeki gerillalarla ilişki kurar. Bu ilişki sonucunda arkadaşlar kendisine halk içerisinde faaliyet yürütmesi görevini verirler. Celal yoldaş bulunduğu köy alanında gücü ve yeteneği oranında çalışmalarını sürdürür. Çalışmalarından dolayı deşifre olması yüzünden sık sık gözaltına alınır ve tehditlere maruz kalır. Bu yüzden ailesi ile birlikte Tarsus'a yerleşir.

1988 yılında Libya'da birlikte çalıştığı bir arkadaşın yakalanması üzerine, Celal yoldaş da yakalanarak gözaltına alınır. 15 gün soruşturmada yoğun işkenceler altında kaldıktan sonra tutuklanarak Malatya Cezaevi'ne konur. Üç ay bu cezaevinde kaldıktan sonra, tahliye olduğu gün tekrar sivil polisler tarafından Tarsus'ta gözaltına alınır. Yakalanan bir milis, 'nasıl olsa Celal cezaevinde, başka birisini söyleyeceğime O'nu söyleyim daha iyi olur' düşüncesi ile Celal yoldaş hakkında ifade vermiştir. Bu yüzden tekrar tutuklanarak bu kez Diyarbakır Cezaevi'ne konur. Dört ay sonra tekrar tahliye olur.

1995 yılının birinci ayına kadar Tarsus'ta faaliyet yürütür. Tarsus'ta sık sık gözaltına alınması, O'nun burada faaliyet yürütmesini zorlaştırır. Bu yüzden Adana'ya

gönderilir. Adana'da fazla tanıdık çevresi olmamasına rağmen kısa süre içerisinde çok sayıda ilişki yaratarak faaliyetini devam ettirir. Ama Tarsus'ta yaşanan boşluktan dolayı tekrar buraya geçer. Celal yoldaş polis takibi altında olduğunun farkındadır. Gittikçe çember daraldığı için kırsala çıkma önerisi yapar. Adana ve Tarsus'ta polis baskınları sonucu birçok cephe çalışanı yakalanır. Bu yakalanmalar sonucu Celal yoldaşın da durumu net olarak ortaya çıkmış olur.

Bu yüzden kırsala çıkma isteği arkadaşlar tarafından kabul edilir. Ama kurye ile gönderilen cevap kuryenin hatası yüzünden Celal yoldaşa ulaşmaz. Tarsus alan sorumlusunun yakalanarak çözülmesi sonucu Celal yoldaşın bulunduğu yer tespit edilir ve Celal yoldaş bir yurtseverin evinde yakalanır. 18 gün süren sorguda oldukça ağır işkenceler görür. Ve tutuklanarak cezaevine konulur. Sırasıyla Tarsus, Konya ve en son Ceyhan Cezaevi'ne sürgün edilir.

Uzun cezaevi yaşamı ve işkenceler sonucu hasta düşmüştü Celal yoldaş. Teşhis ise kronikleşmiş akciğer sirozuuydu. Buna rağmen bir türlü hastaneye götürülüyordu. Adeta ölüme terk edilmişti. Hastalığı ilerliyordu. Bu yüzden Adana Devlet Hastanesi'ne götürülmek zorunda kalmıştı. Ama burada da tedavi etmekten ziyade bir an önce ölmesi için her şey yapılıyordu. Bir hafta boyunca ranzaya bağlamışlar, ekmek ve yemek vermemişlerdi. Daha sonra da Kürkçüler Cezaevi'ne gönderildi. Kırk gün sonra tekrar Ceyhan Cezaevi'ne gerildi. Arkadaşlarını tekrar görmekten çok mutluydu. "Eğer ölürsem de yoldaşlarımın arasında ölmeyi tercih ederim" diyordu. Bir süre sonra durumu tekrar ağırlaştığı için acil olarak hastaneye kaldırıldı. 16 Şubat 1997'de de yaşama veda etti.

Celal yoldaş Kürdistan'ın özgürlüğü için mücadele eden, büyük fedakarlıklar gösteren, görevini başarma azmiyle yaşayan yiğit bir yoldaştı. Hiçbir zaman bireysel çıkarını partinin önüne sürmedi. Partiyi tanıdığı günden, şehit düştüğü ana kadar en üst düzeyde bağlı kalmayı esas aldı.

Zor koşullarda olsak da siz şehit yoldaşlarımızın yolunda yürümenin bizler için vazgeçilmez bir yol olduğunun bilinciyle o yolun takipçisi olacağımızı belirtiyor, sizleri mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mirza Mehmet ÇİMEN

B y s a t e t e n b i r t l s m

Evli altı çocuk babası olan Şehit Mirza Mehmet Çimen'in sömürgeciliğe olan kinin kaynağını 1937 yılında gerçekleşen 'Geliye Zilan' katliamı oluşturmaktadır. Bu isyanda direnişi yaşayan isyandan sonra topraklarından kopararak, sürgüne gönderilen ve İski aşiretinin Çölektiz köyüne yerleşen yoksul ailelerinden birinin çocuğudur. Oligarşik rejimin ellerinden aldıkları toprakların üzerinde çiftlik kurmaları ve bundan gelir sağlamaları Mirza Mehmet Çimen'in kinini sürekli canlı tutmuştur.

Gençlik dönemlerinde çalışmak için metropollere gitmiştir. Burada da sürekli bir arayış içerisinde olmuş ve oligarşik rejime karşı faaliyetlerde bulunmak için Kürt sol örgütleriyle ilişkiye girmiştir. Daha sonraki yıllar öfkесinin dili olan partiye sempati duymuş ve yurtsever biri olarak sürekli büyük bir çaba içerisinde olmuştur.

❖ Adı, soyadı: **Mirza Mehmet ÇİMEN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Van, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ocak 1998, Büyük yamanlar-İzmir**

Köylerinin bağlı olduğu Erçiş'te, '92 yılında özel savaş rejimine karşı gerçekleştirilmek istenen bir serhildanda yer almış ve özel savaş güçleri ta-

rafından gözaltına alınarak yoğun işkencelerden geçirilmiştir. Bu olay sonrasında tekrar metropole gider burada hem inşaatlarda çalışır hem de bulunduğu her alanda partiyi, yurtseverliği anlatır, kurtuluşun partiyle olacağını göstermeye çalışır. Zor koşullarına rağmen sürekli bir çaba içerisinde. Hem bölge komitesine bağlı çalışmakta, hem de cezaevleriyle ilişkilerini devam ettirmektedir.

Böylesi bir dönemde mücadele ateşini kendi bedeniyle bütünleştirerek, Özgürlük mücadelesine ışık ve ısı kaynağı olmuştur. Şehadete ulaştığı 1998 yılının ilk günlerinde yarattığı etkiler ve duygular derin olmuştur. Şehit Sema Yüce yoldaşta 15 Ocak günü **"ATEŞTEN BİR BÜYÜDÜR MEHMET MİRZA YOLDAŞ"** başlıklı makalesinin son paragrafında şunları dile getiriyordu: *'Mirza Mehmet bir tutkudur. Büyüsü ateştedir, bozulmaz bir tılsımdır. İnsana ait olan her şeyde başında eski zaman kahramanlarında olduğu gibi zeytin dallarından bir çelenk selamlıyor tüm insanlığı. Bu kadim toprakların bir ucundan bir ucuna uzanıyor, yüreği su kadar aydınlık ateş kadar sıcak. O hiç bir zamana ve mekana sığmıyor. Bakmayın Erzurum'dan yükselen seslere kulak kabarttığına, aslında O kendi içindeki Mirza Mehmet'i dinliyor. Kendi içindeki insanı dinleyen kendi içindeki insana ulaşan her ölümlü gibi Mirza Mehmet de ölümsüzleşiyor.'*

Mücadele arkadaşları

Eser ALTINOK

Ateşte arınmış bir yürek ESER ALTINOK

Eser Altınok arkadaşı-mız, her ne kadar kendisi "*Ben asla partili olmadım*" diyorsa da, mektubunun gelişi var. Düşüncelerini bir mektuba esas itibarıyla güçlü bir edebi dille yazılmasa da, ortaya koymuştur. Ben bu başlık altında, veya bu başlığa şu adı koymanın doğru olduğu kanısındayım: "Özeleştiride bulunmak, Eser Altınok ve namusu kurtarma savaşı." Özeleştirisinin esas itibarıyla kendisinde tutarlı, gerçekçi bir namusu kurtarma savaşı olduğu da vurgulanabilir. Burada o denli şiddetle bir kavga var, namusu gerçekten kurtarma kavgası ve buna bir başlık daha eklemek gerekir. "*Özeleştiride gerçeği ve Eser Altınok, PKK kırıntılarıyla namusu kurtarma savaşı*" daha doğru bir başlık, bu eylemin başına konulabilir.

Burada daha çok önemli olan, çok yalın bir biçimde kendisiyle savaşmanın çarpıcı bir örneğini verebilmesidir. PKK kırıntılarıyla, kendisiyle en büyük kavgayı vermenin kahramansı öyküsüdür. "*Yalnız yaşamımda değil, beynimde zihnimde de çözüm bulmak istemeyen çelişkilerin amansızca kavgası vardır. Bu kavga maddeden oluşmuş silahlarla, yapılmamaktadır.*" Burada bir zihin kavgasını veriyor, bir beyin kavgasını veriyor.

"*Şerefli olanın el ve gözle yapılan kavga değil, aksine düşünce ve duygularıyla yaptığın kavgadır.*" Burada yine şunu demek istiyor; İslamiyet'te Hz. Muhammed'in de vurguladığı gibi, şerefli olan veya en büyük kavga, elle, gözle, karşıdaki düşmanla yaptığın kavga değil önce

❖ Adı, soyadı: **Eser ALTINOK**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **16 Şubat 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ocak 1998, Koblenz Askeri Hastanesi Almanya**

o kendi içinde düşmanı hakim kılan düşünce ve duygularıyla yaptığın nefis savaşı, büyük savaş demek istiyor.

"*En zor olanı açık görüş değil, aksine sistir.*" Şunu demek istiyor, açıkta görülenle daha rahat savaşılabiliyor, ama siste, kendi içindeki bulanıklık ortamındaki savaş, en zor olanıdır. "*Savaş meydanı, gerçek savaş meydanı, bir meydan, bir bölge değil, aksine zihni beynidir. Savaşı insan meydanda kazanmaz, beyinde kazanır.*" Benim de hep vurguladığım; en büyük savaşı insan önce kendisinde kazanır, kendisinde en büyük savaşı kazanamayanın, açıkta, açık meydanda, açık düşmanla bir savaşı kazanması düşünülemez. Hele büyük davalarda bu mümkün değildir. Bunun da farkına varıldığı açık.

"*Burada yeri kırmızılaştıran kan akmamaktadır.*"

Yani kanlı bir savaş değildir, ama duygu, kötü duyguya ayak vurarak iyi duyguyu, iyi kişiliği yok eder. Bu kötü düşünce için de geçerli.

Maalesef "Ben hiçbir zaman PKK'ye layık olamadım" diyor, ama bu ondan daha geri bir konumda olduğunuzu gösteriyor. Bu anlamlı insan, bu özel duygularının kurban edilmesi gerektiğini söylüyor ve kurban da edecek. Bu çok önemli.

Gerçek PKK'li PKK denizinde yüzer

Kendinizi neyle gizleyeceksiniz? Her şeyinizde bu küçük duyguların sahte özel yaşamın kendisini görüyoruz. Bununla halkların karşısına çıkılamaz, toplumun içine girilemez. Hiç de kendini PKK'li saymayan bu insan, "Kurban etmeliyiz" dedi. Zaman cesur ve değerli kurbanların, özel duygu kurbanlarının gerçeğidir, günümüz, zamanımız, "Tüm yaşamını bu kavgaya adanmak onun için ölmek, budur benim kayıp ettiğim" diyor.

PKK'li suda yüzen balık gibidir aynı zamanda, bunun gereklerini yerine getiremeyen sudan çıkmış balıktır. Eğer sizlerde gerçek PKK'li değilseniz, PKK denizinden çıkmış, karada yüzmek isteyen bir balıksınız. Nasıl yüzeceksiniz? Gerçek PKK'li PKK denizinde yüzer, ve gerçekten iyi yüzer...

"İçimdeki düşmanı temizlemeden, ben bir halka layıkıyla savaşı taşıyamam." Düşünün bu kadar emperyalizm, sömürgecilik, gericilik kırıntıları, bu kadar çok özel duygular, bencillikler

sizdeyken, yani bir yerde kirliyen, bir yandan namusu daha kurtarmamışken, ne cesaretle toplumun içine gireceksiniz veya sözüm ona emperyalizme, sömürgeciliğe, gericiğe ve haine karşı savaş yürütüyoruz diyeceğiz.

Yakma eylemi, aslında dikkat edilirse, burada yakılan PKK izleri, kalıntıları değil, teslim olmuş, o ihbar eden yürek, buna biz savaşımayan, buna çok özel benciliğini yaşayan yürekle, kişilik de diyebiliriz. Eylem bu anlamda çok değerli.

Bir kişinin kendini böyle ikiye ayırıp, teslimiyete götüren, çirkinliğe götüren, ihbara götüren yanını çok azıcık bir güçle ki, buna PKK kırıntısı deniliyor, onunla böyle bir saldırı düzenlemek akıl üstü gerçekten. “Ondan sonra bu kırıntılar, bu kırıntılardan yeni bir yaşama sıçranılabilir.” Bu kırıntılardan bir yaşama sıçrayabilmek en önemli olanıdır. Tüm özeleştirici, aslında burada yatıyor.

Yaşama, kabul edilebilecek bir yaşama nasıl sıçranılabileceğine dair bir vasiyettir. Hemen hemen bir çok şehidimizde gözüken bir vasiyet. Bunlar partimiz ortamında gerçekleşen olaylardır. Bizim yoldaşlarımız hatta en zorda, en az PKK’lileşme gücünü yakalamış yoldaşlar. Biz bunu anlamak zorundayız. “Ben PKK’li değilim” diyor Eser arkadaş. Ama herhalde PKK’ye layık olmanın yalın bir örneğini vermiş bir kişiliktir.

PKK’li olmak isteyen insan için, kırıntı da olsa ufacık, bir sahtelikle diyor, yaşanmaz. Bu çok önemli, eğer bizim saygımız olacaksa, bir sonuç çıkaracaksak, tüm arkadaşlar için önemle vurguluyorum; gerçekten çok sınırlı PKK’lilik sizde varsa, bu kadar içinizde kirlenmiş ne kadar yön varsa, her gün kendiniz diyorsunuz Kemalizm’in etkisi,

feodalizmin etkisi, bir sürü kural hatası; verdiğiniz zarar bir muhircilikten daha fazla. Buna rağmen halen “Ben rahat yaşayabiliyorum” diyorsanız işte bu eylem sizi mahvedecek.

Beyin, büyük bir mahkumiyet halinde, sağlam çıkmanız için bu mahkumiyetten, ya kendinizi böyle temizleyeceksiniz, ya düzeltereksiniz. Bunun başka yolu yok. Başka türlü yaşamayı ben de mahkum ediyorum. Yok ikiyüzlülük yaparsanız, ben de şiddetli savaş halindeyim sizinle. Öncelikle demek ki, bu temelde düşmanın beyninizde taht kurmuş duygularıyla ve düşünceleriyle yüreğinizde savaşı vermeniz. Özeleştirici bu savaşın verilmesinin adıdır.

Uzatmamak gerekir, çünkü içi-

nizdeki düşmanla savaşıyorum adı altında, birlikte uzun süre yaşayabiliriz dersiniz, herhalde bu Partiye de, bu halka da en büyük kötülüğü yaparsınız. Eser gerçeğinde bunu kısa sürede halletmenin büyük önemi derken bunu kastediyorum. Çünkü sözüm ona yıllardır süren özeleştirici, aslında Partiye çok büyük vuruyor ve yüzlerce insanın katili gibi kalmanıza yol açıyor. Bunun için diyorum uzatamazsınız özeleştirileri. Çünkü başkalarını öldürmeye hakkınız yok, çünkü şerefsiz bir şekilde yaşamaya hakkınız yok, çünkü içinizdeki düşmanla kendinizi virane yapmaya hakkınız yok. İşte burada yine imza, Eser ALTINOK gerçeği!

Abdullah Öcalan

**“İşittikçe işiteceksiniz de
hiç anlamayacaksınız
Ve gördükçe göreceksiniz de
hiç seçmeyeceksiniz
Çünkü bu kavmin yüreği
kalınlaştı
Ve kulakları ile ağır işittiler
Gözlerini de kapadılar
Olmaya ki, gözleri ile seçeler
Ve kulakları ile işiteler
Yürekleri ile de anlayalar
Ve tekrar döner de
Ben onlara şifa vereyim.”**
(Tevrat)

Isa kalabalıklara hitap ederken, çoğu zaman “Kulakları olanlar işitsin” diye başlarmış. Yukardaki satırlarda da kulakları olanlara anlatılan bir şeylerin olduğu kesin. Peki burada kimler tanımlanıyor acaba? İşitip de anlamayanlar, gördükçe görüp de hiç seçmeyenler, yalnızca kendi eylemini yüceltmek isteyen bir peygamberin savaştığı olumsuz tipler konusundaki abartılı belirlemeleri midir sadece? Yürekleri bir hayli kalınlaşmış toplulukların sayısı çok daha mı az günümüzde? 23 yaşında “ateşin ve güneşin çocuğu” bir Kürt gencinin, **Eser Altınok**’un, ihanete karşı kendini yakarak giriştiği büyük protesto eyleminin ardından şehit düşmesi, bu tür soruları gündeme getiriyor.

Eser kendi vatanından uzakta büyüdü ve PKK’yi burada tanıdı. PKK’ye katılmak ve kendi halkının kurtuluş davasına hizmet etmek istedi. Gençti, halk gerçeğine fazla aşına değildi. Parti içinde sınıf savaşımının yoğunluğunu her gün hissedip yaşamasına rağmen, yaşadığı çelişkiye müdahale etmede yetersiz kaldı. Eser’in bir devrimci olarak çalıştığı dönemde, içteki sınıf savaşımının yanı sıra, dışardan da partiye yöneltilen saldırılar vardı. Saldırganlar

PKK’yi “bir terör örgütü” olarak gösterme çabası içindeydi. Bunun için en uygun yöntemlerden biri, PKK’yi yeterince tanımamış insanları ve partileşmeye karşı direnen tipleri partiye karşı konuşturmaktı. Buna da “pişmanlık yasası” adını takmışlardı. Pişmanlık gösterenleri mahkemelerde “tanık” kürsüsüne çıkaracaklar, kendilerine “PKK terörist, PKK Genel Başkanı da diktatördür” dedirteceklerdi. Kullanmak istedikleri kişilerden biri de Eser’di. Saldırganlar Eser’i itirafçı yapabilmek için tehdit ve şantaj silahına başvurdular. Geçici de olsa amaçlarına ulaştılar.

İtirafçılığa itilmesinden sonraki süreç, Eser için gerçekten bir yoğunlaşma süreci oldu. Eser o zamana kadar PKK’yi tanımamıştı. Ancak içine sürüklendiği ihanet ortamında, kendisini ve kendi eylemini derin bir sorgulamadan geçirdi. PKK’ye yabancı olan her şeyle büyük bir hesaplaşmaya yöneldi. Bu süreçte PKK’yi, belki de PKK içinde olanlardan daha iyi tanıdı. Onun anlamlı sözleriyle, “PKK bir işyeri”ydi; “PKK, emek harcayanların fabrikası, kara sevdası”ydı. Eser, PKK’ye aşk ilan etti. Çağdaş bir Aslı ile Kerem’in aşkıydı bu. Kerem’in kendi yüreğinin ateşiyle yanıp kül olduğu söylenir. Eser de PKK için yüreğini yaktı. Gerçekte ise Eser PKK’yi sonuna kadar seven ve PKK ile ebedi bağlılığı sağlayan bir yüreğin sahibi oldu.

“İtiraf”, aslında devrimci içerik taşıyan bir sözcüktür. Emperyalistler ve sömürgeciler, itirafı kendi insanlığını kasma biçiminde değerlendirdiler. Ama devrimciler için itiraf arınmayı anlatır; köhnemiş olan, yeninin gelişmesinin önüne engel olarak dikilen, kişiyi kendi gerçek kişiliğiyle buluştuktan alıkoyan,

güzelliğe karşı çirkinleştiren her şeyi orta yere serip ondan kurtulmayı ifade eder; bu nedenle yüceltici ve insanlaştıdırıcıdır. Kürt insanının özeleştiriden çok bir itirafa ihtiyacı var. Özeleştirici, kendi gerçekliği üzerinde yaşamasına rağmen, çoğunlukla duyarsızlık yüzünden ortaya çıkan olumsuz pratik temelinde verilen zarardan dönme isteğini dile getirir. Ancak bizim durumumuz çok farklı. Bizler henüz melanetleri yeterince bilince çıkarılmamış ve belki de bu yüzden kendisine karşı kitlesel düzeyde tatmin edici bir tavrın sergilenmediği korkunç bir sömürgeciliğin iğrenç tahribatları altında, işittikçe işitip de hiç anlamayan, gördükçe görüp de hiç seçemeyen, yüreği kalınlaştırılmış bir toplumun bireyleriyiz. Bunun bir suçlama ve hor görme olmadığı açık. Bizi horlanma ve aşağılanmanın dipsiz uçurumuna düşman düşürdü. Ve bizler şimdi bu uçurumdan düzlüğe çıkmak ve oradan yüceltilere tırmanmak istiyoruz. Cüceliğe karşı yüceliğin savaşıdır bu. Bunu da ancak Eser’in yolundan giderek, yani kendimizde o büyük itirafı gerçekleştirerek başabiliriz.

Eser’in, eyleminden önce anesine yazdığı mektubu okuyanlar var, bunu biliyorum. Ancak içeriğinin herkesçe doğru anlaşıldığını aynı kesinlikle söylemek çok zor. Başkalarından önce kendimden yola çıkarak bunları belirtiyorum. Yine de bir şeyden eminim: Büyük bir eylem öncesinde ancak bu denli büyük bir yoğunlaşma yaşanabilir. Eser’in bu mektubunu sadece bir devrimci itiraf olarak değerlendirmenin doğru olmayacağı kanısındayım. Bunun da ötesinde, Eser’in geride bıraktığı bu belge, ihanete karşı müthiş bir devrimci savaş manifestosu olarak görülmek zorundadır. Sözü edilen yal-

nızca cepheden kendisine karşı savaşmamız gereken bir ihanet olgusu değil. Daha çok da herkesin bir parça kendisinde yaşattığı lanetli bir gerçeklik. Bir bakıma hepimizde kişilik özelliklerimizden biri haline gelen bir hastalık. Eser, düşmanı yaktı; en başta da içimizden tamamen söküp atmadığımız ve bizi insanlıktan geriye çeken ihanetimizi yaktı. Düşmanın içimizdeki Truva atını ateşe verdi ve yakıp kül etti.

İhaneti bize en uzak olanlardan beklememek gerekir. Hain, en yakınına, kendisinin en çok sevdiğine ihanet etmiştir. Kişiye

en yakın olan, kendisi değil midir? Bu nedenle hain, herkesten önce kendisine ihanet etmiştir. Biz Kürtler her şeye karşı hainiz. Hain kendi benliğinden kopmuş ve her şeyden önce kendisinden kurtulmuştur. Dolayısıyla kendini bulmak ve kendisinin olmak, gerçekte halkın olmaktır, kendi ülkesinin olmaktır. Eser de bunu belirtiyor; *“Bir hain her şeye karşı haindir. Sevgi ve saygı aramayın onda”* diyor. Aslında halkımız da bu gerçeğin farkında; *“ağacın kurdu ağaçtandır”* sözleri bu gerçeği dillendiriyor. Artık kilitlenmiş

beyinler açılmalı, kalınlaşan yürekler yumuşamalı, insanda tanrısal olan artık kendini konuşturmalı. *“Her şey yapılır, ama hiçbir zaman çekilen acıyı, akıtılan kanı ve gözyaşını, parçalanmış bir toprağı, bu toprağın sahiplerinin paramparça olmuş beyinlerini kabullenmemeli.”* *“Hain Kürt”* tarihin derinliklerine gömülüp gitmeli. Kahredici bir bedensel yaşama mahkum edilmiş insanımızda, Eser’in eylemi büyük zihin gücünü harekete geçirebilmeli ve ihaneti kökünden söküp atacak görkemli direniş ruhu mutlaka zafer kazanmalı.

İtirafçılığa zorlanan Eser, uzun süre pişmanlık duygusuyla yaşadı. Kendi deyişle bu duygu kimi zaman patlayan bir volkana dönüştü. Mahkemelere çıkıp PKK aleyhinde tanıklık yaptığı zaman, bu duygunun yok olacağını sandı. Ama bu gerçekleşmedi. Düşmanın kendisini itirafçı olarak kullanmak istediği dönemlerde bile, Eser’in ruhunun bir köşesine gizlenmiş bir PKK vardı. Mektubunda bunu çok güzel anlattı; *“PKK böyleymiş. Bir defa ruha girdi mi, bir daha çıkmıyor”* diye yazdı. Bu soylu duygunun, kendi deyişle *“insanlığının özü olan bu duygunun”*, Eser’in yaktığı ateşin alevleri içinde yeniden yaşam buldu. Eser yaşıyor şimdi, yaşayacak. Eser güzel bir eser bıraktı ve O’nun bu eseri bizlere ve gelecek kuşaklara çok şey anlatacak.

Son olarak, Kürtler üzerindeki kirli oyunlarına devam etmek isteyenlere birkaç söz söylemek gerek: Kürt insanını kendi kirli amaçları için kullanmaya çalışmak hem insani değildir hem de tehlikelidir. Eser’in eylemi bu açıdan da gerekli mesajı veriyor.

Yıllar önce İsa ne kadar güzel seslenirmiş; *“Kulakları olanlar işitsin...”*

Ali Haydar Kaytan

**Eser ALTINOK arkadaşın
annesine yazdığı mektup**

Değerli Anneciğim!

Senin acın, senin üzüntün kadar ben de üzgünüm. Sana ilk defa evlat kaybetmenin acısını verdiğim için üzgünüm. İnan anne sana bu acıyı vermek istemezdim. Ben gerilla sende yurtsever bir anne olsaydın, cenazemde zılgıt çeker, halay çekerdin. Fakat gerçek öyle değil. Bizim acılarımızın değeri nedir? Biçimi ne, özü nedir? Sana şu kadarını söyleyebilirim; her acı olayın kaynağı düşmandadır.

Düşman sadece acıyı yaratmıyor, onu yönetiyor. Evet, insanlık bu durumlara kadar gelecek bir varlıktır. Dünya insanlığı acıyla doğmadı, sadece bugün böyle bir aşamadan geçiyor. Gelecekte acı denen karanlıkta ortadan kaybolacak. Çünkü insanlık acıyla başlamadı, huzurla başladı. Dolayısıyla huzurla da bu kavga sonuçlanacak. Çünkü her başlangıç sonucu belirler. Başlangıç nasılsa sonuç da öyledir. Başlangıç sonucu yaratır. Sonuçta başlangıcın karakterini içinde taşır. Başlangıç sonucu bağrında taşır ve sonuç yaratılınca onu doğurmuş sayılır. Bunun altını çiziyorum:

Her başlangıç sonucu belirler! Başlangıç nasılsa sonuçta odur. Eğer ortasında bir dönüş olmazsa. Bu benim için bir kanundur. Bu kanun her şey için geçerlidir. Bu kanunu eğitmem Yılmaz arkadaştan duydum. O bu kanunu herhalde PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın çözümlemelerinden çıkarmıştır. PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan şunu belirtiyor: "PKK değiştirilemez. PKK nasıl başlamışsa öyle de bitecek." Dünya insanlığı acıyla başlamadı hayatına. Günümüzde böyle bir aşı-

madan geçiyor, acı çekiyor. Fakat bu her zaman böyle olacak biçiminde umutsuz bur duruma girmeyi gerektirmez. Niye? Çünkü başlangıcı böyle değildir.

Dolayısıyla sonucu da böyle olmayacak. Bununda gerçekleşmesi kendi kendiliğinden olmaz. Her şey yapılır ama hiçbir zaman çekilen acıyı akıtılan kanı ve gözyaşını parçalanmış bir toprağı, bu toprağın sahiplerinin paramparça olmuş beyinlerini kabullenmemeli. Sonucun başlangıca benzemesi için müdahale gerekir. Düzen kanunlarına karşı çıkmış bir insan nasıl ki kanunların geçerlilik kazanması, iktidar biçiminin yarışması olan bu kanunların işlemesi ve ayakta tutulması için yargılanıyorsa her başlangıç sonucu belirler kanununun da oturtulması başlangıç tarzını bozanların cezalandırılmasını gerektirir. PKK içi sınıf savaşımı, acıyı ortadan kaldırmaya çalışanların, acıyı ayakta tutmaya çalışanlarla giriştiği savaştır. PKK'nin başlangıç tarzını bozmaya çalışanlar bir tarafta, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan bir tarafta. Bu iki tarafın PKK içinde yürüttükleri savaş düşmana karşı yürütülen savaştan daha yoğundur. Bu yoğunluğu ben kendimde hisset-

tim, her gün yaşadım. Benim katılım tarzımda yanılığlar, PKK dışı anlayış ve kişilik özellikleri vardı. Bu kişilik özellikleri pratiğime de yansdı.

Pratiğim an be an PKK dışı pratiktir. Katılım tarzımda PKK içinde taşımış olduğum kişilik özellikleri "ayrılış" tarzıma yansdı. Bu yansımalar, PKK dışı kişilik özelliklerinin en yoğunlaşmış en fittirmiş biçimiydi. Sonuç başlangıcın karakterini içinde taşıdı. Çünkü ortasında müdahale gerçekleştirip, başlangıç tarzımda var olan olumlu özelliklerin, olumsuz özellikleri yıkarak yükseliş, partileşme biçimine bürünmesini başaramadım. Tersine olumsuz özellikler olumlu olan yönleri yani özlülüğü yıkmakla kalmadı ayakları altında çiğnedi. Bunun sorumlusu benim! Yeni bir kişilik müdahale ile gerçekleştir. Yeni bir kişiliğe kavuşmak, duygu dünyasını yeniden biçimlendirmek beyni yeniye göre ayarlamak, bunların hepsi müdahale ile olur. Kişilik yapılanmasına müdahale edip olumlu yanları genelleştirip partiye göre ayarlamak, duygu ve düşünce gücünü bu hedef etrafında birleştirmek, son tahlilde ruhta düşmanı yenmek ve bu temelde Önderliği yaşamak, yaşatmak ve

etrafına saçmak politikleşmeyi gerektirir. Çünkü politika pratik bir alanı, yani müdahale sahasını ifade eder. Politik kişilik eksiklikleri görüp değiştiren, müdahale eden kişidir, politikanın başka bir anlamı yoktur. Benim katılım tarzımda olan yanılgılar sonucu tayin etti. Çünkü ben politikayı kişiliğe müdahale etmek için kavramadım. Parti içinde bireysel çıkarları geliştirmek için kullandım. Görüp değiştirmenin bir aracı olan politikayı, kitlelerin içinde en PKK'lı görünmek, parti içinde de "sorunlarımı anladım" biçiminde kendimi sergilemek için kötüye kullandım. Senin yanında da "ne kadar akıllıyım" dercesine, kendine sevdalanmanın örneğini gösterdim. Ben PKK'nın P'sini bile doğru temelde anla y a m a d ı m . PKK'yi sadece düşüncede yaşadım. Hiçbir zaman yaşamıma indirgemedim. Bende ki PKK'nın politik terbiyesi değil, düşmanın politik terbiyesizliği idi. Bu terbiyesizliğin en açık biçimini, hiç saklamadan düşmana teslim olarak ortaya koydum.

Sen şimdi benim gibi bir kişi için mi ağlayacaksın? Benim için gözyaşı dökmeye gerek var mı? Evet ben senin oğlunum, fakat sen çayını içtiği, pilavını yediği insanları hapse attıran bir oğlu nasıl seversin. Kendine isyan etmen lazım. Bırak benim çocuğum demeyi, benim yüzüme tükürmen lazım. Yani onlar Kürttür diye doğrumu yaptım. Kürtler insan değil mi? Hangi nedenden olursa olsun, suçsuz insanları düşmana teslim eden düşmana bilgi veren kişi, kişi değil kişiliksizdir. Sen benim yukarıda belirttiğim, PKK dışı

pratiğin, Önderlik tarzının ne olduğunu şimdilik anlayamazsın.

Fakat senden istediğim, Serxwebûn'dan ve kitaplardan bu konuda bilgi sahibi olman. Bu konuda bilinçlendikçe acın azalacak, dolayısıyla bilimselleşecektir. Benim ölümümü acıyla karşılıyorsun, ortasında dönüş yapmaz bu acıyı bilimselliğe kavuşturamazsan ömür boyu bu acıyla yaşarsın. Senden istediğim müdahale etmen, yoksa bugüne kadar çektiğin gelecekte de çekersin. Çünkü her başlangıç sonucu belirler. Benim ölümüne acıyla başlayıp acıyla yaklaşacaksın, bunu biliyorum. Eğer bilinçlenmezsen

D man sadece ac y yaratm yor, onu y netiyor. Evet, insanl k bu durumlara kadar gelecek bir varl kt r. D n ya insanl ac yla do mad , sadece bug n b yle bir a amadan ge iyor. Gelecekte ac denen karanl kta ortadan kaybolacak. nk insanl k ac yla ba lamad , huzurla ba lad . Dolay s yla huzurla da bu kavga sonu lanacak. nk her ba lang sonucu belirler. Ba lang nas lsa sonu da yledir. Ba lang sonucu yarat r. Sonu ta ba lang c n karakterini i inde ta r.

bu böyle devam edecek. Yurtseverleşeceksin, Kürdistan halkını seveceksin anne. Bu, bütün aile üyeleri için de geçerlidir. Yurtseverleşin ve savaşı yaşayın. İhanetimden sonra sizlere karşı nasıl davrandım? Hiçbir gün size değer verdim mi? İşte bu ihanet kişiliğidir. Bir hain her şeye karşı haindir. Sevgi ve saygı aramayın onda. İhanet kişiliği sevgi ve saygıya karşı saldırganlıktır, düşmanlıktır. İhanet her zaman arkadan vurmaz, insanın iki kaşının arasından vurur. Ben sadece Kürdistan halkının ihanetçisi değilim. Ben dünya insanlığına düşmanım. Ben kimseye saygı duymadım, sevgi göstermedim. Ben neyim? Bilmiyorum. Sadece hain

diyerek kendimi kavramam yetmiyor. Kişiliğimi, dünya ve Kürdistan devriminin içinde ararsam, çamurdan başka bir şey bulamıyorum.

Eski Kürdün kurumuş, kurutulmuş çiçeğinin bir yaprağıyım. Ki ben bu çiçeği canlandıran deryanın bir damlası olmak istedim. Eskiye yakın derken kokuşmuşluğu yaşadım. Duygu adına duygu-suzluğu yarattım. Bir dirhem zevk için beynimi kilitledim. Kilitlenmiş beyin şahlanmış zevktir. Şaha kalkmış zevk onu tatmin etmek için her şeyi göze alır. Gider düşmana teslim olur, Berlin'de, Münih'te, Stuttgart'ta mahkemelere çıkar; "PKK terörist, PKK Genel Başkanı da diktatördür" der. Dün sevdiğine kin duyar. Dün yattığı yatağı ateşe verir. Dün yemeğini yediği kişinin yüzüne tüküren, "bak sen hapistesin ben dışarıdayım" dercesine sırtıdır. Bu kişiliksizlik nasıl sevilir? Ben ucuz kahramanlık peşinde koşmuyorum. Ben onurunu

tekrar kazanmaya çalışan bir insanım. "İtirafçı" düşüncesi ben-den hiçbir zaman eksik olmadı. Dönem dönem geldi, dönem dönem de tekrar kaçtı. İki yıldır bu böyle. Geçen sene çok keskin bir biçimde geldi, psikiyatri bölümündeyken. Ben pişmanlık yüzünden ruh hastası olmuş biriyim, evet demek ki bir damla insanlık var halen bende. Dolayısıyla hastanede damarlarımı kesmiştim. Sen geldin "neden intihar ediyorsun, biz varız" demiştin. Anne sen belki pişmanlık duygusunun sıcaklığını ruhunda hiç keskin bir biçimde hissetmedin. Bu öyle sürekli bilinçte olan bir duygu değildir. Senin ruhunun insanın ruhunun bir köşesine saklanır. Bu duygunun ruhtaki egemenliğini

engelleyen diğer özellikler, ki bunlar güçlü özelliklerdir, zayıflamaya başladığı güçlülüğünü yitirdiği zaman saldırıya geçer ve ruhu zapt eder. Duygu ve düşünceyi eliyle tutar. Eğer maddi şartlar pişmanlık duygusunu giderek, ona huzur verecek bir ortamsa, pişmanlık duygusunun yerini şükrana bırakır. Fakat bu ortam yoksa, eğer pişmanlık duygusunu yaratan nedenleri ortadan kaldırıp huzura kavuşamıyorsan, bu duygu ruhta egemenliğini tam zıddına bırakır; günün birinde patlamak için köşesine çekilir. Bu süreçte, pişman olduğun olayı, durumu bunun biçim ve özünü haklı çıkaran duygu ve düşünceler ruhta egemen olur. Pişmanlık duygusu saman alevi gibi yanıp sönen bir ateş değil, kimi zaman duran kimi zamansa patlayan bir volkandır. Benim ruhuma dönem dönem egemen oldu, dönem dönem ezilen oldu. Kendimi yakarken çok mutluyum. Çünkü bu sefer, bu sefer bu duygunun teselli ve sinir haplarıyla ezilmesine asla müsaade etmeyeceğim! Ateşim Newrozun değil bu duygunun bayramı olacak! Mahkemelere çıkaran bu duyguyu tamamıyla tasfiye edeceğimi, ortadan kaldıracığımı, düşmanla teori ve pratikte tamamıyla birleşince bu duygunun duygu olmaktan çıkacağını sandım. Ve mahkemelere de bu hedefle çıktım. Oysa ruhumun bir köşesine saklanmış. Bunun saklandığı bu köşe PKK'nin ruhumdaki izidir. PKK böyleymiş. Bir defa ruha girdi mi bir daha çıkmıyor. PKK ruhumda bir "toz" gibiydi. Fakat canlandı, canlanacak. Bu sefer bu duygunun, bu yüce, benim için insanlığımın özü olan bu duygunun bu sefer içimdeki düşman tarafından bastırılmasına müsaade etmeyeceğim! Tuttum, şu anda ruhumatından egemen, günlerdir, haftalardır, egemendir, bırakmayacağım. Bu sefer hayatımda ilk defa

tuttuğumu koparacağım! Bunu yaparken onurumu kurtarmayı hedefliyorum. Bu duyguyu giderecek maddi şartları yine pişmanlık duygusu hatasını düzeltmek maddi şart arar. Bu benim için yoktur. İhanet dönüşü olmayan bir yoldur. İhanet, düşman için gemileri yakmanın özüdür! Maddi koşulların yokluğu bende büyük korku yaratıyordu ömür boyu. Ki yaşı 23. Bu alnımdaki lekeyle mi yaşayacağım diyorum. Nasıl evlenir çocuk büyütürüm? Nasıl çocuklarıma ben itirafçı parçasıyım ben döküntü bir bozguncuyum diyebilirim. Hangi yüzle. Çocuk babanın erkeğin demir gibi olanını sever. Ben neyim? Eğer benim için ağlayacaksan, bir senesini halkı için Avusturya'da hapiste geçiren insan için ağlayacaksın, ağlayacaksın... O zamanlar temizdim. O zamanlar sahte isim altında cezaevinde yattığım için Salih Çetin adıyla Serxwebun'a şiirlerimi gönderdim. Bu şiirleri Serxwebun'dan iste o şiirleri oku ve onu yazanı sev. Benim bugünümü değil, cezaevinde yattığım anları sev. Gözyaşı akıtıyorsan, o şiirlerin üstüne akıt. O yazılarda benim en temiz duygularım yazılı. En özlü, en güzel. PKK'de kazandığım insanlık anlayışı var. PKK'yi bir ev olarak gördüğüm için ben bu günlere geldim. Oysa PKK bir işyeridir. PKK emek harcayanların fabrikası kara sevdasıdır. Bir evde oturup yemek yer gibi, PKK'de oturup yemek yedim sadece. Bundan sonra ruhumdaki düşmanı konuşturmayacağım. Pişmanlık duygusu bana şunu söylüyor. Bir hainin en güzel yanı kül olmuş yüreğidir. Eğer yüreksizlikten, yürekliğin yüzüne tükürdüysen o yüreğini ateşe ver. Ver ki, yüreğindeki kan ateş altında demlensin. Ki ben Kürdistan köyleri boşaltılıp yakılırken, gökyüzüne dumanlar yükselirken, o dumanı içime çekip düş-

manı geri püskürten halkımın nefesi olmak istedim. Ben bir Kürdüm. Evet ben bir kürdüm. Ben de Ateşin ve Güneşin çocuğuyum. Fakat ben Mazlum DOĞAN, RONAHI ve BERIVAN gibi yanmayacağım. Onların ateşi, dumanı, külleri Kürdistan halkına yol gösterdi. Benim intiharım yol göstermiyor. Ben kendi onurumu, insanlık onuru için kendimi yakıyorum. Benimki kitle için değil kendim içindir. Aslında sana yazmak istediğim daha çok şey var. Benim ruhumdaki düşman, PKK yaşamının kısmını yaşarken azdı. PKK yaşamından kopunca yavaş yavaş büyüdü; küçükken çoğaldı. Tıpkı bir harfin bir kavrama dönüşmesi gibi. Kendimle beraber düşmanı da yakacağım. Ben bir kişiyi değil bir sınıfı yakacağım, içimdeki emperyalizmi yakarken, yüreğimi küle döndürmek istiyorum. Benini yutar içime de akıtırısam, yüreğimi içinden yakmış olacağım. Kaleyi içten fethediyorum. Anne üzülme Kürdistanlaşın, savaşı yaşayın. Bütün Altınoklar bütün Narinler benden ibret alsınlar. Senin yaşamın ibret versin, onlara son olarak yazmak istediğim şudur: Çok mutluyum hiç ağlamıyorum. Hatamı düzeltmek için intihar etmem lazım. Siz benim yarattığım tahribatları gidermeye çalışın. Başka belirtmek istediğim beni Berlin'deki Müslüman mezarlığına gömün. Orada gömülmek istiyorum. Ne İstanbul ne Bingöl. Berlin kişiliğinin yeri Berlin'dir. Ellerinden öpüyorum. Ablamın, eniştemin, kardeşimin, yeğenlerimin gözlerinden öpüyorum. Bana yapacağınız tek şey acınızı bilinçlendirmektir.

- Kahrolsun ihanet!

- Yaşasın direniş!

05. 01. 1998

Eser ALTINOK

Cebeli HACO

14 Temmuz ruhuyla 1 ms zle en bir can

14 Temmuz 1998'de bedenini ateşe vererek şehadete ulaşan Cebeli Haco yoldaşın yakınlarına bıraktığı mektup...

*Bütün aile fertlerime,
Değerli kardeşlerim,
Değerli Haco ailesi fertlerine,*

Hepinizin bildiği gibi, Güney Kürdistan'daki yaşam şartlarından dolayı ailemiz ve diğer yurtsever aileler ülkesini terk etmek mecburiyetinde kalmışlardır.

Şüphesiz yeryüzünde eşit haklar istememiz, aynı zamanda uzun bir dönemdir. Sömürgecilğe karşı yürütmüş olduğumuz mücadele ve göstermiş olduğumuz başkaldırıdan dolayı bu bedeli ödemekteyiz.

Ülkeden göçertilmemiz de aynı sebeplerden kaynaklanmaktaydı. Ama bu sefer ülkemizin

★ Adı, soyadı: **Cebeli HACO**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Temmuz 1998, Bochum-Almanya**

herhangi bir parçasına değil de, Avrupa'ya göç ettik. Avrupa'ya ulaştıktan sonra ilticacı olarak

kabul görüldük. Şüphesiz buradaki hayat şartları, sömürge ve işgal olan ülkemizden farklıydı. Fakat yurt dışında bulunan insanlarımız burada da siyasi görüşleri nedeniyle tutuklanmaktadırlar. Bu da yetmiyormuş gibi, yıllarca cezaevlerinde ağır cezalara mahkum edilmekte ve daha sonra da Türk devletine teslim edilmektedirler.

Ben bundan kısa bir zaman önce Almanya'nın Dortmund kentinde yurtsever bir örgüt tarafından organize edilen bir yürüyüşe katıldım. Bu yürüyüşte Federal Almanya devletinin ülkemiz Kürdistan'ı işgal eden devletlerle nasıl bir ilişki içerisinde olduğunu gördüm. Bu beni oldukça derinden etkiledi, hatta bu konuda uzun vadeli düşünmeden, halkımın haklı mücadelesine nasıl bir katkıda bulunurum diye bir arayış içerisine girdim. Sonuçta, kutsal günümüz olan ve direniş ruhunu temsil eden 14 Temmuz'da hayatıma son verme kararını verdim. Amacım bu eylemimle birlikte kutsal günümüz olan 14 Temmuz'a bağlılığımı göstererek, şehitler kervanına katılmaktır.

Bu eylemden sonra size ne kadar acı vereceğimin bilincindeyim. Bu konuda affınızı diliyorum, kusurumu bağışlayın. Sizden son dileğim birbirinizi sevmeniz ve nerede olursanız olun halkımızın kutsal amaçları doğrultusunda mücadele vermenizdir, çünkü babamız da bu kutsal amaçlar doğrultusunda yaşadı. Sizlere kucak dolu selamlar.

**14 Temmuz 1998 / Bochum
Cebeli Haco**

Hasan AKDAĞ

Bu ateş belki beni biraz daha PKK'ye yaklaştırır

Hasan Akdağ arkadaşın raporudur

Adım **Hasan Akdağ**. 18 Aralık 1977 Çermik-Petekkkaya köyü doğumluyum. Yedi kardeşiz, ben ailenin en büyüğüyüm. Ailenin ekonomik durumu iyiydi. Babam tefeci idi; bir para problemi yüzünden dayısının oğlunu vurduğu için şu anda Adana Cezaevi'ndedir. Bekarım, ilkokulu bitirdim. Ortaokula devam etmek istemedim. O zamana kadar okuldaki durumum iyiydi. Okuldan sonra 15 yaşına kadar hiçbir iş yapmadım. 15 yaşından sonra İzmir'e gittim. Lokantalarda buluşkıcı, garson olarak çalıştım. Parayı birahanelerde ve uygun olmayan yerlerde yiyordum.

Avrupa'ya 23 Kasım 1996'da geldim. Gelmemin sebebi babamla olan çelişkilerimdir. Ay-

❖ Adı, soyadı: **Hasan AKDAĞ**
Kod adı: **Devrim**
Doğum yeri ve tarihi: **Petekkkaya Köyü-Çermik-Diyarbakır, 18 Aralık 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Almanya**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Almanya (Kendini yakarak)**

rıca askerlik yapmak istemem diğer bir gerekçeydi. Avrupa'ya gelmek için annemden para aldım. Newroz kutlamalarına katıldım ve orada birkaç kişiyle tanıştım. Başka hiçbir politik örgütle ilişkim olmadı. İzmir'de evinde kaldığım bir arkadaşım silah patlattı. İşten eve geldiğim sırada sivil polisler beni yakaladılar, silahı da buldular. Orada her türlü kaba işkenceyi yaptılar. Sonuç olarak silahı patlatanı yakaladılar, beni de on gün sonra bıraktılar.

Beni en çok Alman polisi etkiledi. Essen Hauptbahnhof'unda kokain sattığım için Alman polisleri tarafından iyi tanınıyordum. Essen'deki konsolosluk eyleminde Bahnhof'da görevliydim. Benim gibi çok kişi görevliydi. Polis hepsini bıraktı, bir tek benim yanıma geldi. "Bu kolluk sana yakışmıyor" der gibi söktü, cebime koydu, "git buradan" dedi. Daha sonra Essen'den sorumlu H. arkadaşına durumumu anlattım. Çözüm bulacaklarını söyledi. Ben de partiye katılmaya karar verdim. Daha sonra da temel eğitime gönderildim.

TC kurumlarında korucu olarak babamın iki tane amcasının oğlu çalışıyor. Esrar kullanıyordum, içki içiyordum, cinsel düşkünlüğüm çok vardı. Herhangi ciddi bir hastalığım yok. Ailemi unuttum, kararlıyım. Almanya'da iltica ettim, ama uyuşturucu işinden yakalandığım için mahkemem var. İrademi partiye bırakıyorum.

Devrimci Saygı ve Selamlarımla
Devrim
9 Temmuz 1997

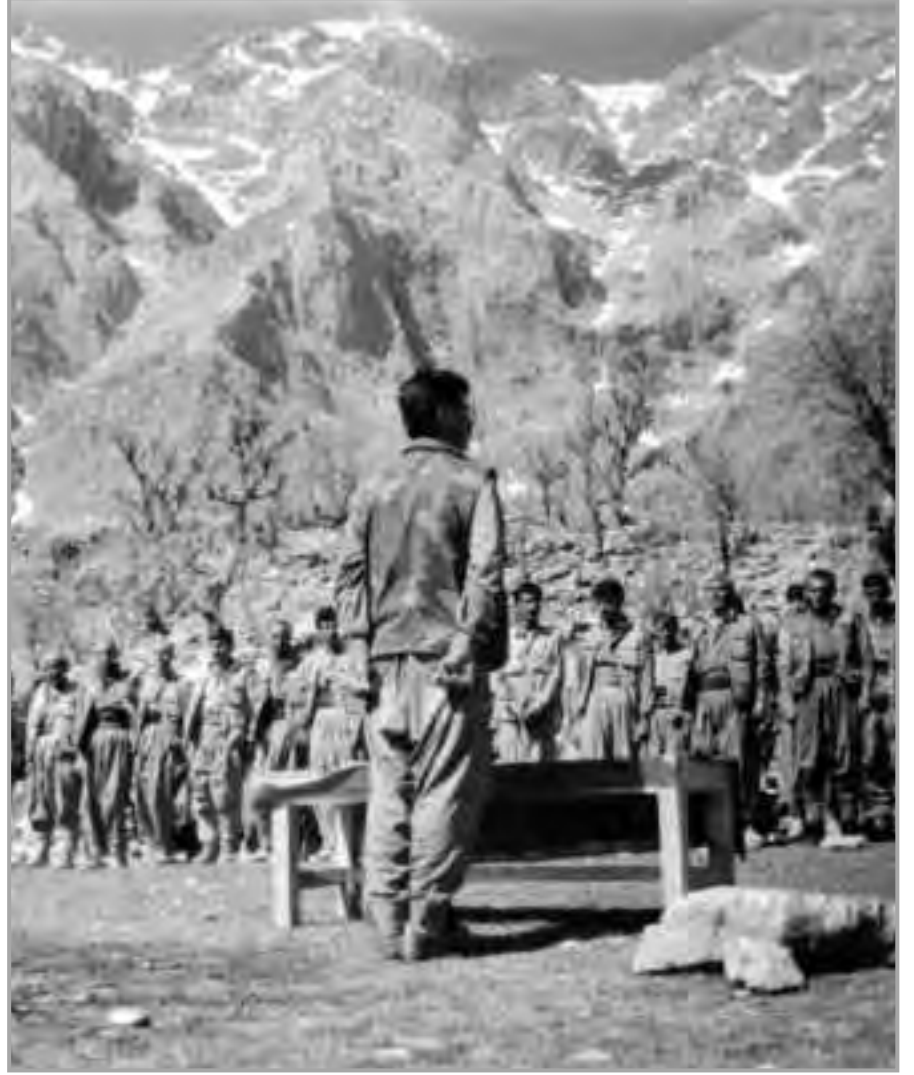

**Hasan arkadaşın kendini
yakmadan önce yazıp
bıraktığı mektuptur**

**ACM'ye
Özeleştiri Raporumdur**

İsmim Hasan Akdağ, 1977 Diyarbakır-Çermik doğumluyum. 1996 ortalarında Almanya'ya geldim. 1997'nin üçüncü aylarında örgütle tanıştım. Ama örgütle tanışmadan önce durumum çok kötüydü. Karanlık yollara girmiştim, örgüt bana elini uzatıp yardım etti. O yardım karşısında sanki yeniden dünyaya geldim. Arkadaşlar beni eğitime göndermek istediler. Ben kabul ettim. Üç aylık eğitim gördüm. Diyebilirim ki, eğitimde bana verilen o emek, annem-babam tarafından verilmemişti.

Ama emeğe karşı ihanet yaptım; o yediğim ekmeğin içtiği su, hepsi şehitlerin kanıydı. Nasıl ihanet yaptım şimdi görüyorum. İhaneti önce kendime yapmışım. Onun bilincine şimdi varıyorum. Niye kaçtığımı, niye geldiğimi hala anlamış değilim. Halkın ve örgütün bana verdiği değere karşı büyük saygısızlık yaptım. Bunun farkına şimdi varıyorum. Ve bunun cezasını çekiyorum. PKK beni uyuşturucudan kurtardı. Kanıma işleyen çekirdek kadar PKK beni şuna götürmek istedi: Sen PKK'den kaçtın, önce kendine ihanet ettin. İhanetin affı olmaz. Örgüt beni affedebilir, ama ben kendimi affetmiyorum. Bu ihaneti ancak kendime benzin döküp yakarak temizleyebilirim, diye düşünüyorum. Gördüğüm eğitim, gördüğüm o emek, gördüğüm o değer, gördüğüm o sevgiyi daha önce kimse bana göstermemişti. Halkın emeğiyle oynadım. Örgütün bana verdiği sevgiye layık olamadım. Ben yandıkça belki affedebilirim

kendimi. Ben yandıkça halk emeği yerine ulaşır. Ben yandıkça şehitlere verilen, Önderliğe ve halka verilen o söz yerine ulaşır. Ben yanayım ki, içimdeki düşman yok olsun. Ben yanayım ki, özel savaşın eseri bende kalmasın. Ben yanayım ki, halk beni affetsin. Ben yanayım ki, PKK büyüsün. Ben yanayım ki, bana söz verdiren arkadaşlar beni affetsin. Ben yanayım ki, arkadaşlara yalınış yaklaşımın eseri kalmasın.

Son cezaevinde kaldığım zaman Hollanda'da bulunan bir arkadaşla telefon konuşmam olmuştu. Arkadaş bana şunu söylemişti: "Duygularına hakim olmayan kişi hayvanlaşır." Ben hayvanlaşan duygularımı yakmak istiyorum. Bu mektup elinize geçtiği zaman ben uzaklarda

olacağım. Şunu da belirtiyim: Devrimde bulunan arkadaşlar düşmanın verdiği özel savaşı yok etseler, başaramayacakları bir şey yoktur. Bu mektubun sonlarına doğru yaklaşıyorum. Mektubu güzel yazamadım, içimdeki düşman izin vermedi. Onu yok edeceğime inanıyorum. Son kelimeleri yazarken şunu da yazma gereğini duyuyorum: Arkadaşların ve örgütün benden beklentilerine cevap olmadım. Bu ateş belki beni biraz daha PKK'ye yaklaştırır.

Mektubuma son verirken, Önderliği, şehitleri ve halkı bir daha selamlıyorum.

Selam ve Saygılarımla

**Hasan Akdağ
30 Mayıs 1998**

İçindekiler

Ek yazılar 1997-98

1997-98 Şehitleri

Levent ÇELİK (Ciwan)	658
Zehra OKÇU (Azime)	660
Erkan ÜNAL (Korkmaz)	663
Ömer ÇATUK (Kalender)	665
Nermin AKKUŞ (Çerkez Helin)	666

Şehadet tarihi ve yeri belli olmayan

Ali ERDEM (Şiyar, Pir)	670
Leyla YILDIZ (Jiyan)	671
Sibel ve Serdar UĞRAŞ	672
Zagros	673
Zahir AKBALIK (Bışar)	674

Levent ÇELİK

Sen bir roman kahramanısın

“**B**ence bir insanın büyüklüğü samimi olmasından, paylaşmasından ve inançları uğruna kendini süreklileştirmesinden geçer.” Yaşamın telaşlı kalabalığını duyumlarken çevremde, yüreğimin üşüdüğünü hissediyorum. Sonsuzluğa uzanan maviliğin gizemliliğinde kaybolmayı düşlerken, kendimi aradığımı biliyorum. Hafif bir yağmur yağıyor, nemli gözleriyle beni selamlayan bulutları izlerken, hafiften gülümsüyorum. Rüzgarın türküsünü dinlemeye çalışırken, insanın büyüklüğünün iyi bir dinleyici olmasından geçtiğine inanıyorum. Sabahın erken saatleri, gündüz gecedен bağlarını koparmış, özgürce yol alıyor. Yeni bir güne başlamanın heyecanını yaşarken tabiat, yeşilin tüm tonlarını mertçe sergilediği baharı seyrediyorum. Bir grup kuş yükseklerde uçarken, gidecekleri diyarları özlediğimi kendime itiraf ediyorum. Yüreğimde aylardır tutsak ettiğim çılgın kuşun çırpınışlarına dayanamayarak, onunla uzak diyarları ziyaret etme gücünü göstermeye çalışarak, aramaya başlıyorum. Uçsuz-bucaksız zozanların sevdasıyla kendimi ararken, Katolar’ın asiliğine vuruluyorum. Katolar’ın seyri ne dalarken seninle can yoldaşım, yabanıl bir ırkın el değmemiş güzellikteki şaheserine benzeterek, onunla kucaklaşmanın sevincini yaşıyoruz. Gözlerin neden bu kadar derin

♣ Adı, soyadı: **Levent ÇELİK**
 Kod adı: **Ciwan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Almanya 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Almanya**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Botan**

ve uzaklara takılıydı halen anlayamıyorum. Yüreğin neden bu kadar dokunaklı ve sıcaktı şimdi çözmeye çalışıyorum. İnsanlara olan sevdan neden bu kadar büyüktü, kucakladığın silah ve toprakla anlam biçiyorum. “Her şeyin bir anlamı var” derdin, bunun için hep aradın, kavga ettin ve sonunda kucakladın.

Doruklardan izlemeye devam ediyoruz, araziye tanımadaki heyecanını izliyorum uzaktan. Bazen bir çocuk kadar masum, bazen fırtına öncesi sessizliği anımsatan bakışların ve bazen B-7 çantasıyla tepenin başında durup son bir kez arkana bakışın! Arıyorum can yoldaşım, hem de sözcüklerle paylaşamayacağım kadar. Hem

bilirsin her söz bir canlıdır, doğru kullanmadın mı kanamaya başlar. Biz kanatmadık anılarımızı, terk etmedik sevdamızı, yaklaştıkça anlam verdik, böylece milyonların yüreğiyle buluştuk.

Can yoldaşım, anıların arkasına gizlenmiş günleri özlemle kucaklarken, şehadetinin ikinci yılını da geride bırakmış olduğuma inanamıyorum. Senin için yapılmış köşeyi hatırlarken mumların alevinde ateş başı sohbetlerimize yeniden misafir oluyorum. Bir insanın arayışları ve erdemleri üzerine tartışıyoruz. Dans eden alevlerin renklerine dalıp şunu dediğini anımsıyorum: “Bence bir insanın büyüklüğü samimi olmasından, paylaşmasından ve inançları uğruna kendini süreklileştirmesinden geçer” demiştin. Evet can yoldaşım senin felsefede üç olgu yer alıyordu; inanç, umut ve sevgi! Sen bunları kendine rehber edinirken, kendinle buluşmanın ve yol almanın büyük azmini-kararlılığını gösterdin. Bilmem hatırlar mısın, direniş diyarı ve yüreğimizde kabuk bağlamayan, sürekli inceden inceye kanamaya devam eden Çiyayê Reşkê’de sabahladığımız günü. Her karış toprağında bir can yoldaşın anısıyla suskunlaştığımızı. Tarih sayfasına kendini nakşeden bu kahramanlara olan özlemimizi ve senin “Burası ne kadar kutsal bir yer ayrılmak istemiyorum” deyişini... Sonra yol aldık Bervar.

Sevdin zozanlarına doğru. Yer yer kalınlığı belli olmayan karların üzerinden kayak yaparak, çığlıklarla aşağıya indik, yer yer yaşları belli olmayan ceviz ağaçlarının gölgesinde oturup yorgunluk çayı demledik ve yer yer saatlerce tırmadığımız sonu gelmeyen tepeleri aşarken, iradenin büyüklüğüne beraber tanıklık ettik...

Kır çiçekleri toplarken senin kıyamadığını gördüm, bana dönüp *“Gelecek yaz çiçekler el ele tutuşup dans edecekler, sen gelmeyeceğin için”* deyişini hiç unutmadım...

Gola Gevrê’de eylem öncesi yaptığımız morali hatırlıyorum, askeri kanunla seni kaldırmışlardı, yanakların nasılda kızarmış, kendini kurtarmaya çalışmıştın. Sonunda ısrarlara dayanamayarak *“Ez şehidim pakrewanim”* parçasını mırıl-

danmaya başlamış, ama sonunu yalnız değil, bütün bölümü katarak getirmiştin. Zaten senin büyüklüğün hep çoğalmaktı. Var olanla değil, hep yenisini ve başkalarını katarak çoğaltmayı sağlamaktı. Bu parça seni hatırlatır bana hep, silahını temizlerken, suya giderken ya da gunilerle çay pişirmeye çalışırken hep söyledin. Şimdi de can yoldaşım geride kalanlar senin için bu parçayı yaşayarak söylüyorlar, milyonlarca adsız kahramanın içine seni de misafir ederek anlatıyorlar. Zaman her şeyin ilacıdır derler ama inan can yoldaşım, senin ayrılığına ve uzaklara yolcu oluşuna derman olamadı. Halen dün gibi yakın ama asırlar öncesinde yaşamış bir efsane gibisin. Yaşının üstünde bir olgunluk ve bilinçle yol alırken, gelecek

kuşaklara anlatılacak bir roman kahramanısın. Yüreğini özgürlük türküsüyle besteleyerek, kavganın notalarını güneşten öğrenerek ve yoldaşlığın büyüklüğünü nakşederek yolcu oldun sevdan uğruna... Seni dokunulmaz ve erdemli kılan, arayışların ve sevgin oldu. Hem bilirsin sevgi bir ayna gibidir. Bir şeyi sevdiğinde o senin aynan, sende onun aynası olursun. Bu aynalar bir diğerinizin sevgisini yansıtırken, sen de sonsuzluğu görürsün. Sevgi büyük insanlara mahsustur, güçlülerden beklenir. İşte sen bu büyüklüğe ulaştın can yoldaşım... Uzaklardan dönüşün yorgunluğunu duyumsarken benliğimde, seni sevgiyle, özlemle kucaklıyor, toprağını öpüyorum...

Mücadele arkadaşı

Zehra OKÇU

ateş mavi ve kırmızı

PKK ve şehadet kadar iç içe geçmiş bir olgu söz konusu değil. Bunu Parti Önderliğimiz "PKK bir şehitler partisidir" belirlemesiyle en özlü bir biçimde dile getirmektedir. PKK kadar şehidi bol olan, şehitlere ve onların ideallerine bağlı, yine şehadetlerle yaşamı yaratan bir hareketi özgürlük mücadeleleri tarihinde sanırım görmek mümkün değildir. Her bir şehadet önemli sorgulamaları getirmiş ve kendisiyle yeni süreçleri açığa çıkarmıştır. Aynı zamanda şehitlerin omuzlara yüklediği her bir sorumluluk önemli cevaplarla da karşılanmıştır. Kürdistan coğrafyasının her bir karış toprağı şehit kanıyla sulanmış ve şehit verilmedik bir karış toprak kalmamıştır desek sanırım abartmış olmayız. Bu şehadetler özgürlük mücadelesinde yer alan her bireyi etkilemiş, mücadele çizgisini, onun eylem tarzını ve kişilik temsilini somutlaştırmıştır. Ben bu şehadetlerden bende en fazla etki yaratanlardan birini anlatmak istiyorum. Sanıyorum şehitler haftasında ordumuzun kurucularından Agit arkadaşın şehadet yıldönümünü yaşadığımız Mart ayında verilebilecek bir yanıt da ordumuzda etkili olan kadın komutanlardan birini değerlendirmek olabilir. Bahsedeceğim arkadaş Komutan Azime oluyor.

Belki de Azime arkadaşın en az kaldığı alanlardan biri şehit düştüğü alan olan Gare alanı. Fakat nedense Gare adı bende Zeynep, Nergiz, Helin ve Azime çağrışımını yapıyor sürekli. Her biri değişik zamanlarda şehit düşen bu arkadaşlar Gare'yi Gare yapan değerler toplamını ifade

✪ Adı, soyadı: **Zehra OKÇU**

Kod adı: **Azime**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare**

ediyor benim açımdan.

Azime arkadaş Serhat alanında yetişen ve yurtseverlikle, partiyle bu topraklarda tanışan bir yoldaş idi. Ailesinden katılım ve şehadetlerin yoğun olduğu Azime arkadaş mücadele ile olgunlaşan kadın militanlardan biriydi. Oldukça genç yaşlarda gerçekleşti katılımı. Kısa bir süre sonra da öğrenme hırısı, iddialı duruşu, girişkenliği, coşkusu, inisiyatif ve emekçilik gibi yönleriyle önemli bir gelişim kaydederek yöneticilik düzeyinde ordu çalışmalarında yer aldı. Güney Kürdistan alanında eğitim gördükten sonra '92 Güney Savaşı sonrası Zele alanında Karargah yönetimi düzeyinde yer aldı. Bu süreç sonunda bir grup kadın yoldaşla beraber Parti Önderlik sahasına geçişi gerçekleş-

ti. Onunla ilk karşılaşmamız işte o kutsal mekanda BİLGE'nin huzurunda oldu. Kendisini bir kadın olarak oldukça derin sorgularken tanıdım. Kendisi olmaya ilk adımı da o sahada attı. Özgür bir kadın olarak kendisini yaratma çabası güçlüydü. Bu sahada pratik anlamda da sorumluluklar alarak kendisini yönetsel olarak güçlendirerek ülkeye yöneldiğinde yeniden ülkeyle ve silahla buluşmanın heyecanını taşıyordu. Özlemi hiçbir sınır tanımıyor ve adeta kaynağa koşarcasına bir sel gibi akıyordu.

Dönüşünde ağırlıklı olarak Metina, Zap, Zagros alanlarında çalışma yürüttü. Metina'dayken O'nu bağımsız kadın birliklerini oluşturmanın mücadelesini yürütürken hatırlıyorum. "Kendi başımıza eğitimlerimizi yapıyoruz, kendi erzaklarımızı taşıyarak üslenme koşullarımızı sağlıyoruz da neden kendi başımıza hareket ederek güvenliğimizi sağlayamayalım ve de savaşamayalım ki! Bizi en fazla geliştirecek olan da bu değil mi?" diyordun hiddetle. Ulaştığımız aşamada belki önemli tecrübeler kazanıldı ve kadın ordulaşarak ve bugün ulaştığı Partileşme düzeyiyle iradi bir güç olduğunu kanıtladı. Fakat bu kazanımlar kuşkusuz çok kolay ve kendiliğinden gerçekleşmedi. Her bir yoldaş attıkları adımlarla bu denizi oluşturan damlalar oldular ve bu da büyük emeklerle gerçekleşti. Bir yandan kadının geçmişten ve geleneklerden kaynağını alan, tarihine yabancılığıyla beslenen gerilik ve alışkanlıklarının gücü, diğer yandan egemen zihniyetin feodal ya da

inceltirilmiş küçük burjuva ağlarının gücü kadının iradeleşmesine zemin sunmuyordu. Bu açıdan bağımsız bir kadın birliğinin yaratılması da nice bedeller ve savaşımalarla gerçekleşti.

Zaman zaman O'nu eğitim verirken hatırlıyorum mavi derin gözleriyle. Ya da elinde kocaman bir balta, dizlerine kadar kara batmış ve pembeleşmiş yüzünde hiç eksilmeyen gülüşüyle savaşçılarına örnek olan emekçiliğiyle odun kesmeye giderken...

İşte orada bir manga yeri yapıyor, yeleşini ve raxtını çıkarıp, manganın üzerine naylonu yerleştirmeye çalışırken hafifçe bir türkü tutturmuş...

Ama en çok da elinde radyosu yol yürüyüşünde, başında siyah beyaz kefiyesiyle yürüyemeyen yoldaşının da silahını omuzlamış bir halde takımının başında hatırlıyorum. Kah radyoyu dinliyor, kah geride kalan yürüyemeyen arkadaşların yanına giderek onlara moral veriyor. Bakın diyor, noktaya ulaştık, şu tepenin arkasında...

Ama bir tablo O'nu hatırladığımda hiç hatırımdan çıkmıyor. Ateşe olan tutkusunu anımsıyorum. Ateş yakmak büyük bir maharettir gerillada, hele dumanlı ateş yakabilmek! Ateş ne kadar hayatiyse, duman bir o kadar tehlikeli. Ama en güzeli de ateşin çıtırtılarını dinleyerek ve yalazların dansını seyrederek yapılan koyu gece sohbetleri. Seninle o kadar çok sohbet geliştirdik ki köz başında. Kah kadını tartıştık, özgürleşme tutkumuzu, sevgiyi, dostluğu, emeği, kah adaleti ya da yarım kalmışlıklara duyulan öfkeyi...Yeni insan ve yeni yaşamın yaratıcısı Büyük mimar Başkan Apo ise tartışmalarımızın hiç değişmeyen ekseni oldu. O'na duyduğumuz özlem, O'na verdiğimiz sözler, başarısız pratiklerimizin

ezikliğini başarıya çevirerek O'na layık olmanın, O'nun 'Yoldaşı' olmanın iddiası hiç eksilmedi sohbetlerimizde. Hatırlıyor musun bir gece "*Ne kadar acı anlaşılmamak*" diyordun. Zamanında yeterince güçlü Önderliğimizi anlayamadığımızıza hayıflanırken nasıl daha derin kavrayarak kavradıklarımızı pratikleştirebileceğimizin projelerini yapıyorduk. Aslını sorarsan yeterince senin de anlaşılamayışının ezikliğini yaşadığımı duyumsuyorum şimdi de.

Bir de hatırlıyor musun, kıpkırmızı bir güneş batışı sonrasında Bergare'de bir dağın yamacında elmalı bir köyde olan noktanızda nöbete gitmiştin. Senden sonraki nöbetçi gelmediği için bir hayli geç ve üşüyecek gelmiştin ateşin başına. Cebinde karın altından topladığın kütür kütür kırmızı elmaları çıkarıp atmıştın köze. Sonra ateşi seyrederken ateşi özgür kadına benzettiğini söylemiştin. Kırmızı renk sende özgürlüğü çağırıyordu. O sırada elmalar közün altında patlamış ve nefis bir elma kokusuyla kaplanmıştı ortalık. Ve uyuyan arkadaşlar bile dayanamayarak kalkmış ve sohbetimize katılmışlardı. Bir arkadaş ıslak bir dal parçasını ateşe atınca birden ortalık duman dolmuştu. O zaman peki bunu neye benzetiyorsun demiştin. Onu da köle kadına benzettiğini söylemiştin. Güzel ve anlamlı bir benzetmeydi. Dün bir eğitim yerinde seni anlatmak için neleri yazabileceğimi düşünüp yaşadıklarımız bir film şeridi gibi gözlerimin önünden geçerken arkadaşların soğuktan dans ederek yaktıkları ateşe takıldı gözlerim. Artık duman çıkarmayan ateş yakmayı öğrendi kadınlarımız. Ateşlerimiz parıl parıl yandı bu Newroz'da. Arınma, temizlenme ve kendi olma mücadelesinde bir yılı daha ge-

ride bıraktık ve ateşle yıkandık.

Yine seni ateşe dalan mavi buğulu bakışlarınla bir halk türküsunü söylerken hatırlıyorum. Dostum dostum değişen geliyor aklıma tüm sıcaklığıyla.

Biliyor musun, şehit düşen her yoldaş için yazı yazdığımda hep yarım bıraktığımı düşünüyorum. Sanki bir şeyler eksik kalacak, yeterince anlatamayacağım kaygısıyla çoğu zaman yazmamak ağır basıyor. İşte yine o yarımılığı hissediyorum. Seni en son görüşüm hatırımda. Batı Gare'de başlayan operasyon ve karlı bir kış günü. İkimiz de ayrı birliklerdeydik. Sabahtan akşama kadar yoğun çatışmalar yaşadık. İşbirlikçiler bir yandan, diğer yandan TC'nin ağır hava saldırıları. Yanlışlıkla kendi işbirlikçilerini vurduklarında nasıl da kahkahalarla gülmüştük. Hava karardığında tuttuğumuz tepeleri bıraktığımızda sizin grubunuzla karşılaştık. Bizim birliğimiz Bergare'ye doğru geçiş yapacaktı ama sizin birliğinizin o gece orada kalacağına dair bir söylenti vardı. Bağlantılar kurulmaya çalışılırken daha sonra görüşeceğimizi öğrendik. Yolda bir grup güle oynaya gelirken sesini tanıdım. Nasıl da sıcak bir karşılaşmaydı? Tartışacağın bir şeyler olduğunu söylerken nereden bilebilirdim ki o en son görüşmemizmiş. Zaten görüşeceğiz o zaman tartışırız diyerek önden giden gruba yetişmeye çalıştım. Kendimizi karla kaplı bir boğazdan aşağıya bıraktık. Oldukça sessiz hareket ederek, yakınımda yanan ateşlerden gizlenmeye çalışarak sabaha karşı hava aydınlanırken noktaya ulaştık. Gün ağardığında çatışmalar devam ediyordu. Biz bir yandan kendi tepemizde çatışıırken, kobralar bir gece önce geçtiğimiz noktaları dövüyorlardı. Cihazı dinlemeye çalışsak da bir bilgi alamadık. Bir yandan "ya

onlarsa” diyor, diğer yandan da sizin o gece Batı Gare’de kalacağınızın rahatlığıyla buna ihtimal vermiyorduk. Gece geç saatlerde gelen bir haber çatışmalarda bir kayıp vermememize, hatta silah kaldırıp bir işbirlikçiyi esir almamıza rağmen morallerimizi yerle bir etti. Birliğiniz gece geç saatlerde bir boğazdan kendisini bırakmış ve sabaha doğru KDP’liler tarafından fark edilmişsiniz. Çatışmalar başlamış, kimi arkadaşlar kopmuş, kimileri çatışmalarda kimileri de soğuktan donarak şehit düşmüştü. Düşman daha sonraki günde geri çekildiğinde bizler karşı sırta sizlerin şehit düştüğünüz dağ silsilesini

seyrediyorduk. Ölüm gibi soğuktu. İlk arama grubuyla gitmek istediğimi söylediğimde bazı tartışmalar olsa da kendimi dayatarak köye ulaştığımda birliğinizden sağ kurtulan arkadaşlara takıldı gözlerim, ne tuhaf... Onlar da senin seyretmekten çok hoşlandığın ateşin yalazlarını seyrederek yitirdiklerini düşünüyorlardı. Bir yandan seni arıyor ve olamaz diyor, diğer yandan arkadaşların kurtuluşuna seviniyor ama sormaya cesaret edemiyorken birlik komutanınız “Azime’yi koruyamadık, kaybettik” dedi. İnanmak istemedim. Çünkü günler sonra da grup grup kopan arkadaşlar ulaşıyorlardı nok-

taya. Karda kiminin ayakları, kimilerinin elleri donmuştu. Belki diyordum geleceksin. Sonra arkadaşların cenazelerini aramaya gittik. Göz gözü görmez fırtınalı bir gündü. Gök delinmiş gibi kar yağıyordu. Sonunda bir arkadaşın yaralandığı ve sana “git kendini kurtar” dediğini ama senin “olmaz” diyerek O’nun yanında kaldığını ve beraber çatıştığınızı oturduğun, sırtını yasladığın ağacın dibinde vurularak şehit düştüğünü gören arkadaşların anlatımlarından öğrendim.

Sonra bahar geldi Gare’ye. Ve o güzel bedeninin aylar sonra sırtın hala o ağaca dayalı, şutüğün çatışma öncesinden bağladığın titizlikle sarılı bir biçimde karların altından güneşle kucaklaştı. Vahşi hayvanlar bile o güzelliğine kıyamamışlardı. Fazla kalmamana rağmen sevmiştin Gare’yi. Ve sonsuzluğu o kutsal topraklarda karşıladın. Bir Babil kalesi vardı. Dünya harikası bir yerd. Üzümlerini hele karın altından çıkarıp yemeyi ne de severdiniz. “Kleopatra Babil’in üzümlerinden yapılan şaraplarla banyo yapıyormuş ama yemesi daha güzel” derken gülümsüyordun. Şimdi bu topraklarda ölümsüzlükle kutsandın.

Defterlerini verdiler sonra banna. Toprak, güneş ve Önderlik üzerine yine kadın ve ateş üzerine olan tartışmalarımızı yazmıştın. Bense onları Bilge İnsan’a göndermeyi bir görev bildim. Ama sanırım onlar da hala kutsal Mezopotamya topraklarında bir operasyonun gazabı sonucunda.

Öğretici yanların çok güçlüydü. Şehadete ulaşırken de yoldaşlığı ve sahip çıkmayı öğrettin herkese. Seni sürekli ateşin ve yoldaşlığının ışığı ve sıcaklığıyla hatırlayacağım, sevgiyle kal...

**Mücadele arkadaşları adına
Asya Deniz**

Erkan ÜNAL

syana zafer i indir

“**M**etropolden dört yeni arkadaş gelmiş, yoldarmış, yakında bize ulaşacaklarmış!” Gelışinizi böyle konuşmuştuk aramızda. Dört yeni arkadaş, hem de halkımızın sıcaklığın, taraftarlarımızın coşkusunu bize anlatacak, bizimle yaşamı, savaşı paylaşacak dört arkadaş! “Merhaba. Ben Gülnaz. ben Korkmaz, ben Göksu, ben Doğan!...” 1994’de Garzan, Besta arazilerinde, operasyonların oldukça yoğun olduğu bir süreçte ilk yürüyüşlerini yapmak onları biraz yormuş. Ama, yoldaşlarla kavgayı paylaşmaya başlayınca her şey geçer tabii ki! Öyle de oluyor. “Kürdistan’da bir köye geldik. Bizi bir süre beklettiler. ‘Bayanları geri göndereceğiz, bu dönemde bayan savaşçı almıyoruz!’ dediler. Biz o kadar uzun bir zamandır bekliyorduk, o kadar emek harcamıştık ki, savaşa gelme için hemen itiraz ettik. ‘Olmaz gideceğiz’ dedik. Erkek arkadaşlar da bize destek verdi. Uzun tartışmalardan sonra arkadaşları ikna ettik ve yola koyulduk” diyerek başlıyorlar anlatmaya. Göksu ile Korkmaz arkadaşlar birbirlerine çok benziyorlar, kardeş olabilir. Evet, kardeşlermiş... “Şehitlerin adını almak istiyoruz” diyorlar, onlara layık olmanın inanç ve kararlılığıyla... Mahsum Korkmaz, Mazlum Doğan, Gülnaz Karataş ve belki de Anadolu’nun kurumuş toprağına su olmak istercesine “Göksu” adlarını almak istiyorlar. Saygıyla karşılanıyor istemleri. Artık birlikteyiz ve kurtuluşa kadar da birlikte olacağız. Gülnaz ve Göksu aramız-

❖ Adı, soyadı: **Erkan ÜNAL**

Kod adı: **Korkmaz**

Doğum yeri ve tarihi: **15 Aralık**

1972, Ardavay-Kastamonu

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Dersim**

dalar, savaşıyorlar... Doğan ve Korkmaz fizikmen aramızda değiller, ama göğümüzde gökkuşağı, baharımızda diriliş, kışımızda kardelen, bilincimizde insan, yüreğimizde atardamar, can, kan ve sevdalar...

1993 ocak sonlarında yaşanan DHP operasyonlarından sonra kendilerini kararlılıkla ayakta tutmasını bilen ve yalnız başlarına gelişimlerini sürdüren bu dört arkadaş, gerillaya akın eden onlarca gerilladan yalnızca dördü. Ortam boş, sessiz, selam veren insanlarımız işkenceden geçirilmiş! Tohumun toprağına düşmesini engelleyemeyenler, tohumu çoraklaştırdıklarına inandıkları topraklarda “çürümeye” terk etmeye, yaşamın yeniden filizlendirildiğı özgürlük topraklarından uzak tutmaya çalışıyorlar. Ürperten bir sessizlik var tüm

Türkiye halkında. İşte, büyüklük ve öncülük böylesi dönemlerde belli olur. Örgütlenme çalışmalarına devam ediyor yoldaşlar. Büyük heyecan ve coşkuyla. Bu duygularla gerillaya ulaşınca dek mücadelelerini sürdürüyorlar. ‘Eylem’den korkanların korkuları büyüsün. Çünkü, Korkmazlar büyük eyleme yöneliyorlar. Eylülde Haftanın’de profesyonel militanlaşmayı yaratmak için adımlarımızı birleştiriyoruz yoldaşlarla.

Sıcak sohbetler geliştiriliyor. Eski tanıdıklar, sempatan çevreler sorulup, anlatılıyor. En çok Doğan ve Korkmaz yoldaşlar konuşuyor. Cıvıl cıvıllar... Okullardaki eylemleri, gelişimleri anlatıyorlar. Ve, kendilerini, DHP düşünceleri doğrultusunda nasıl geliştirmeye çalıştıklarını... O sessizliği ancak böylesi yürekler yangın yerine çevirebilir. Gencecik, inançlı, umutlu yürekler. Korkmaz yoldaşı gerdilla elbiseleri ile görüyoruz ilk kez. Kıvrıkcık, kabarık saçları, kumral teni, sağlam vücut yapısıyla görüntü olarak tam bir gerilla gibi duruyor karşımızda. Birbirlerine iltifat ediyorlar, “yakıştı, güzel oldu” diye. Fakat bir gerilla yürüşünü yakalamanın henüz başlangıç sürecindeler.

Gerilla emektir, sabırdır, iradidir, umuttur... İşte, Korkmaz yoldaş bu yola büyük coşkuyla adım atıyor. Sabır, irade, emek ve umutla gelişecek. O bunun bilincine ulaşmaya özen gösteren bir yoldaş. Bu nedenle yaşamı anlamaya çalışıyor. Uyumlu bir tarzı esas alıyor. Eksizliklere, savaş dışı alışkanlık-

lara karşı tepkili. Bu nedenle isteminin dışında geliştirdiği tepkileri bazen tepkilerle karşılanıyor. Sürekli zinde. Yaşadığı tüm sıkıntılı süreçlere karşı hiçbir zaman geri durmayı, geri çekilişi, sıradan duruşu seçmiyor. Hep sorumluluk altına girmeyi tercih ediyor, görevden geri durmuyor. Özcesi, yaşama güçlü katılıyor.

1995 yılı başlarında Metina dağlarında ilk savaş deneyimini yaşamak üzere birkaç yoldaşla birlikte pratik savaş birliklerine katılıyor. Savaşı Anadolu'ya güçlü taşımak için en yoğun saas ortamlarında bulunmak gerekiyor. Döndüğünde kendisine inancını güvenini tazelemiş, gözlerinde kararlılıkla geliyor. Olgun bir yapısı var. Dönem dönem espirili, şakacı olabiliyor, ama duruşu genelde olgun ağır. Eylem, kişilikteki eyleme de yol açıyor. Korkmaz yoldaş daha bir canlı katılıyor yaşama, Kısa sürede komuta görevi alıyor. Görevin ağırlığı O'nu zorluyor bir dönem Ama, o savaşı daha da arttırarak, gelişimini sürdürüyor. Hırslı, tutkulu... Anlamli olan devrimci çıkışını, başarılı bir yürüyüşle so-

nuç alıcı kılmaya çalışıyor. Yöntemsizliklere düşmesine karşı belirleyici olan yanı hep doğruları savunması oluyor. Anadolu'ya yaşam ancak doğru militan tarzla taşınır. Eksiklikler, gerilikler, düzensiz alışkanlıkları yontulacak, sökülüp atılması gereken atılacak, törpülenmesi gereken törpülenecek. Özcesi, yeni insan yaratılacak. Korkmaz yoldaş bu nedenle hatalarını onur-gururu meselesi yapmadan görüp, üzerine gitmeyi esas alıyor. Tutkusu, özgürlük mücadelesi ile bütünleşmek, Kürdistan'da buluşuna doğru bir anlam veriyor. Anlıyor, kavıyor, hissediyor. Ayağa kalkışın böylesi çetin bir savaş ortamında, Türk egemenlerinin kazandırdığı kişilik özellikleriyle savaşımın sağlanacağını görüyor. Bunları yaşayarak görüyor ve öğreniyor. Güney Kürdistan'da TC'nin geliştirdiği operasyonlarda TC ve KDP güçlerine karşı yapılan eylemlere katılıyor. Savaşın ayrıştırıcı, açığa çıkarıcı özellikleri sonucunda kendini daha iyi tanıyor ve azmini daha fazla geliştiriyor.

Kürdistan'la büyüme Anadolu'yla büyüme Kürdistan'ı

yaşamak Anadolu'yu yaşamaktır. Bu doğrular ondaki duygularda çok nettir. Savaşımını aynı yoğunlukta, ortak idealleri doğrultusunda Türkiye dağlarında sürdürmek istiyor. Bu istemi O'nu hiçbir zaman bulunudğu yerdeki devrimci görevlere sahip çıkmaktan alıkoymuyor. Özgürlük dağlarında anın devrimcisi olmaya çaba harcıyor. Çabası, Türkiye halkının sessizliğine isyan niteliğini taşıyor. Büyük direnişçi kişiliğinde zafere dönüştürmeye kararlı. Direnmenin yüreğini Türkiye dağlarına kazımak gerekli. Ama, hedefsiz değil! İsyân, zafer içindir. Kişilikteki isyan halkın isyanıyla birleşince zafer kaçınılmaz olacaktır. O, direndi, isyan etti. Büyük, anlamlı idealer, amaçlar uğruna, direnişini yaşamıyla noktaladı. Yaşamı, bizim yaşamımız. Buluşma duruşumuz yaşam, parolamız özgürlük. Korkmaz yoldaş, özgürlüğe koşar adım gitti. Seni takip ediyoruz. Kastamonu'da, bu koşuyu özgürlük parolamızla tüm Türkiye'de sürdüreceğiz. Dün, insanlıktan çıkarılıp, ilkelleştirilen Kürt'ü, bugün insanlıktan çıkarılmış Türk'e dönüştürenler bilsin ki; Kastamonulular insanlık kavgasını Korkmaz yoldaşla güçlü başlattılar. Hakkarili, Sivaslı, Samsunlu, Kastamonulu özgür yaşam tutkunları, 'Korkmaz'laşarak yaşamı kesin kazanacaktır.

Korkmaz yoldaş, bizi yaşama çağırıyor. Kavgaya, yaratmaya, umudu büyümeye çağırıyor. Bu çağrı; insanca, militanca, kavgacı yaşam tutkunu olanlara... İradesi, bilinci, sevgisi köreltilenlere bir yol gösteriştir O. İrade, sen, ben, o, biz olmalıyız. İrade, sınıfın iradesi olmalı. İrade, halkların iradesi olmalı. İrade, Korkmazların iradesi olmalı, O bizi, savaşla yaratmaya çağırıyor.

Mücadele arkadaşları

Ömer ÇATUK

Büyük amaç uğruna ölmek her zaman yaşamaktır

Sıradan bir olayı ya da bir insanı tarif etmek, tanıtmak belki çok kolaydır. Ama bir şehidi, bir şehadeti anlatmak çok zordur. Ve insanı aşan bir olaydır. Buradaki amaca bağlılığı, inancı, cesareti, duygu ve düşüncesinin büyüklüğünü tarif etmeye sözcükler yetmez. Böyle bir kahramanlık örneğini her insan yaşamamıştır. İnsanlar bu kahramanlık örneğine yabancıdırlar. Çünkü buradaki duygu ve düşünceleri kavrayıp bilince çıkarmak için yaşamak gerekir. Böyle bir olayı ve şehadeti anlatırken çok zorlandığımı söyleyebilirim. Onu sözcüklerle tarif etmek, yeterince değerlendirmek oldukça güç gerektiren bir durum. Bu arkadaşın şehadetini dile getirmeyi bir borç ve sorumluluk bilerek hem şehidimizin anısını tazelemek, hem de kalıcılaştırmak için kaleme aldım.

Kalender yoldaş; 1965 yılında Cizre'nin Şax köyünde dünyaya geldi. Geçimlerini çiftçilikle sağladıkları için ailesine yardımcı olmak için küçük yaştan itibaren kendisi de çiftçilik yapıyordu. Daha küçük yaşta iken ailesi tarafından evlendirilmişti.

Kalender yoldaş, köy çevresinde sakinliği, olgunluğu ve dürüstlüğüyle tanınan ve sevilen bir kişilikti. Yurtsever duyguların oldukça gelişkin olduğu bir çevrede büyüdüğü için, gelişen Ulusal kurtuluş mücadelesine kısa zamanda sempati duymaya başlamıştı. Daha sonra da yavaş yavaş filizlenen ve ülkeye giren gerilla gruplarından haberdar olmuştu. Gerilla Kalender yoldaşı en çok heyecanlandıran varlıktı. Hiçbir şey O'nu bu kadar heyecanlandırmıyor, merak içerisine sokmuyordu. Dağlarda yaşamak, Kürt halkı için çalışmak, Kürt halkına düşmanlık yapan aşiret ve devlet güçleriyle savaşmak O'na oldukça çekici geliyordu.

Kalender yoldaş, yurtseverlik duyguları ve ülkeye olan bağlılığı saye-

✪ Adı, soyadı: **Ömer ÇATUK**
Kod adı: **Kalender**
Doğum yeri ve tarihi: **Şax köyü (Çağlıyan) Cizre, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **10 Eylül 1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **Gire Hermo Cûdî, 1998**
Görevi: **Bölük komutanı**

sinde Agit yoldaşın öncülüğünde ülkeye gelen grupla kısa bir sürede tanışmıştı. Dürüstlüğü ve fedakarlığı sayesinde gerillaların güvenini de kazanmıştı. Ve bizzat Agit yoldaşın denetiminde milislik görevine başlamıştı. Ancak bu çalışma O'nu hiçbir zaman tatmin etmiyordu. Gerilla safalarına katılmak için öneri üstüne öneri yapıyordu. Fakat arkadaşlar bu önerileri kabul etmiyor "senin milislikle daha fazla faydan olur" diyorlardı. Bu temelde 1985 yılından, partiye katıldığı 1989 yılına kadar dört yıl milislik görevini sürdürmüştü.

1989 yılında artık büyük ısrarları sonucu arkadaşlar O'nu gerillaya almak zorunda kalmışlardı.

Uzun bir süre Botan sahasında kalan Kalender yoldaş, daha sonra Güney alanına geçerek, buradaki savaş pratiğine katılmış, ardından da Önderlik Sahası'na geçmişti. Bu sahada yoğun bir eğitimden geçtikten sonra tekrar Botan eyaletine gelmişti.

Kalender yoldaş Önderliğe ve partiye bağlı, yoldaşlarına karşı son derece saygılı ve alçakgönüllü bir kişiliğe sahipti. Mücadeleye olan inancı ve kararlılığıyla bilinçlenmeye ve örgütlenmeye önem veren ve her alanda her koşul altında hizmet etmeyi esas alan, mütevazı ve fedakarlığı ile tanınan, sevilen bir yoldaştı.

Türk özel savaş güçleri 1997 Güney Savaşı'nda aldığı darbe ve verdiği kayıplarla geri çekilirken, gerilla güçlerine karşı bir yenilgiyi daha yaşamış oluyordu. Bunu gururuna yediremeyen TC generalleri, '98 yılında tüm Botan'ı kapsayan ve şimdiye kadar görülmemiş bir tarzda, emperyalist güçlerin de destek verdiği bir operasyon başlatmışlardı. Alan uçak ve tanklarla kuşatılarak, her tarafa asker ve silah sevkıyatı yapılıyordu. Alanın her tarafında saldırı ve çatışmalar yaşanıyordu. Kalender yoldaş Cudi'nin Gire Hermo tepesinde çatışmaya girmişti. Çatışma çok yoğun ve sıcak geçiyordu. Kalender yoldaş, beraber çatıştığı Tekoşin yoldaşı kurtarmak isterken kör bir kurşunla vurularak şehitler kervanına katılmıştı. Her zamanki gibi fedakarlığını ve arkadaşlarına olan bağlılığını burada da gösteren ve büyük bir militanlık örneği sergileyen Kalender yoldaş, halkının özgürlüğü uğruna canını vermekten çekinmemişti.

Ninova mülteci kampında yaşayan annesine şehadet haberi verildiğinde anası tüm acısını yüreğine bastırarak, "Ben çok sevinçliyim, çünkü oğlum ülkesi ve halkı uğruna şehit düştü. Onun silahını yerde bırakmayacağız. Kalender şehit düştüyse kız kardeşi O'nun silahını kaldıracak" diyerek kızını da parti safalarına göndermişti.

Kalender yoldaşın anısı mücadele-mizde yaşayacaktır.

**Mücadele arkadaşları adına
Çiya Tiref (Hewler)**

Nermin AKKUŞ

Peri'nin kızı ile Güneş'in buluşma anı

Yerküredeki egemenliği, sömürü düzenini çağdaş köleci sistemi elleinde bulunduran emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçileri, insanlığa düşmanlık ettikleri gibi tabiata da düşmanlık etmektedirler. Öyle ki insanlık alemini sınıflara ayırdıkları gibi, yeryüzündeki tabi güzellikleri de birinci ikinci harika diye sınıflandırmaktadırlar. Böylelikle doğal yaşama karşı ve de tabii kanunlara aykırı suni bir dünya yaratmayı amaçlamaktadırlar. Bu durum ülkemiz Kürdistan için de geçerlidir.

Yaşamın her alanında ve her döneminde normal kanunlar asla işletilmedi. İşgalci güçler bu harikalar diyarında kaba gücün yanı sıra asimilasyoncu politikalarıyla da Mezopotamya tabiatını inkar ve imhadan kaçınmadılar. Bu politikalar sonucu Çewlik ismini Bingöl diye değiştirdiler. Oysa bu güzelim dünya harikası diyar; gölleriyle olduğu kadar bin gülleriyle de meşhurdur. Yine bu diyarın diğer bir güzelliği ise Şeytan dağları ile Peri suyudur. Bu eşî ender bulunan ikizi anlatabilmek, onlarla yaşamakla mümkündür. Şeytan dağlarında güneşin doğuşunu seyreden, Peri suyundan içen ancak anlayabilir dünya harikalarının nasıl olduğunu.

Dedik ya, Çewlik bin gülleriyle de ünlüdür. Gülleri, nergisleri, karanfilleri, kardelen ve kır çiçekleriyle. Nermin gülü de bu familyadandır. Yıl '77 mevsim bahar ve çiçekler ayı gulan (ma-

✱ Adı, soyadı: **Nermin AKKUŞ**

Kod adı: **Çerkez Helin**

Doğum yeri ve tarihi: **Yukarı**

Baltacı Köyü, Yedisu- Bingöl, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran**

1994, Avusturya

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Behdinan (KDP ile girilen bir çatışmada)

yıs)dayız. Şeytan dağları güneşin doğuşunda selam durmakta, Peri çayı tüm haşmetiyle Mezopotamya topraklarına hayat veren Fırat nehrine doğru akmaktadır. Nermin de sanki tabiatın bu güzelliğine nispet edercesine yaşama gözlerini açmaktadır.

Nermin; annesinin en küçük kızı olarak bu tabiatın canlandırıcı bir dönemde aramıza katılmakta. Köken olarak Çerkez bir ailenin sondan ikinci çocuğudur. Ancak en küçük kız kardeş olduğu için herkesin küçüğüydü. Ama herkesin de gülüydü. Onun için annesi O'na Nermnim, nergizim, gülüm gibi ifadelerle seslenirdi. Bu sevgiyi kendi özellikleriyle yaratan bir yürekti. Adeta sevginin kaynağı

kendisiydi. Tabiatla olan sevgi bağları çok çabuk gelişti, Peri suyu civarında oynaması henüz erken yaşlarda adeta kopmaz bir ilişkiye dönüşmüş, birileri Peri kenarında fazla dolaşma boğulursun dediğinde, bakışlarıyla onlara tepkisini gösterirdi. Bu davranışıyla "siz Peri suyunun şefkatine güvenmiyor musunuz?" demekteydi. Şeytan dağlarına sıklıkla tırmanmayı da ihmal etmiyordu. Türü uyarılara, korkutucu davranışlara rağmen bu dağlara olan tutkusundan vazgeçmiyordu. Bu özellikleriyle kendisi küçük ama yüreği büyük Nermin egemenlerin ayrımcı tutumlarına meydan okumaktaydı. Her davranışı sorgulayıcıydı. Oyunda, okulda ve de insan ilişkilerinde, insanlarla tabiat ilişkilerinde tutumu hep öyle oldu. Bu özgünlüğü de kendisiyle özdeşleşen şu sözlerle formüle ederdi: "Hayır öyle değil, hayret yahu! olamaz" şeklindeydi. Bu ilginç olduğu kadar erken yaşta başlayan davranışları yaşamının her alanında sürdü. Öyle ki ailesinin ısrarla okumasını istedikleri, medrese kültürünü yine bu sorgulayıcı özelliklerinden dolayı terk etti. "Ben merdeseye ancak istediğim kıyafette gidersem olur. Yoksa, dayatmalara gelemem" diyerek, tutucu ailenin geleneklerine karşı ilk isyanını gerçekleştirmiş oldu. İlkokulu başarıyla bitirmesine rağmen, yörenin ve de ailesinin kadına olan geri yaklaşımlarını aşmada yeterli olamadı. Bundan sonraki süreçlerde bu engeli

aşamamanın iç huzursuzluğunu hep yaşadı. Bu bireysel iç huzursuzluğu giderek kendisinde yeniliğe olan tutkusunu geliştirdi. Derken pek çok emsalleri gibi, birilerince kendisine de biçilen bir kaderin sonucu olarak canı kadar sevdiği Peri suyu ve Şeytan dağlarından kopmak zorunda kaldı. Savrulduğu İstanbul şehrinde erken yaşta emek olayıyla tanıştı. Burada da kendisine karşı kimi gerici engeller oluşturulmak istendiyse de, O inadına gericiliği aşmasını bildi. İçindeki öfke kadar sevgi duyguları da hızla büyümekteydi. Daha çok kendisiyle özdeşleşen sözler dudaklarından dökülüyordu. Emek, sömürü ilişkilerini yaşadığı ve de gözlemlediği pratik çerçevesinde değerlendirmeye başlıyor. Yine toplumun özellikle gençliğin olaylar karşısındaki uyuşuk duruşunu öfke ile sorgulamaktaydı. Kendi kendisine “hayret yahu, bu insanlar bir acayip, bu kadar haksızlığa karşı sessiz kalınır mı!” diye, hem tepkisini hem de geleceğe yönelik yaşam doğrultusunu belki de kafasındaki planların ilk işaretlerini vermekteydi. Tarihi Galata kulesini, Haliç köprüsünü her gördüğünde doğup büyüdüğü ve de istemeyerek koptuğu ülkesinin güzelliklerini etrafındakilere anlatmayı da ihmal etmiyordu. Daha çok anlatmak istiyordu, fakat gördükleri ve yaşadıklarıyla sınırlı kalmak zorundaydı. Çünkü henüz küçük yaşta iken Peri suyundan koparılmıştı. Bu özlemini daha sı hasretine doyamadığı ana diyarının güzelliklerini yepyeni bir yeteneğiyle anlatmaya başlamıştı. Elinde fırçası metropol kentlerinin diyarına uzanıyordu. Artık kendisini ressamlığa adanmıştı, “güzelliğin yetenekle bütünleştiği oranda büyüsün”

inancı Nermin’in beyninde ve yüreğinde yer etmişti.

Metropol yaşamında karşılaştığı acayıplikler, ucubeliklere karşı tahammülünün son sınırına ermişti. Onun için, daha fazla kalmanın anlamsız olduğu gerçekliği karşısında bir karar vermek zorundaydı. Ne tür hesaplarla tercih ettiği bilinmez, ancak kararını Avrupa’ya gitmekte vermişti. Geldiği Viyana kentinde de kısa sürede ısrarla kaçtığı çelişkilerle karşılaşyordu. Ama O kendisinde varolan olağan üstün azim ve çabayla bu alanda da yaratıcılığını sürdürdürebildi. Kısa bir sürede bulunduğu ülkenin dilini öğrendi. Beraberinde doğduğu ülkenin ve de kader birliği ettiği Kürt halkının kültürüyle ilgilendi.

İlk defa burada işte benim aradığım ortam diye hem sevgisini hem de geleceğe ilişkin istikametini yüksek bir sesle dile getiriyordu. Kürdün bablekanı-

nı, şexanisini, delilosunu ustaca oynuyor. yine Kürdün yaşadığı tarihi trajedik öyküleri tiyatro oyunlarında büyük bir yetenekle ve Kürdün ana diliyle sergileme noktasına da olağan üstü çaba sarf ediyor. Bu tutkusunu Kürtçe’yi normal yaşamda kendisini anlatabilecek düzeye çıkarmasını da biliyor. Enternasyonalizme olan tutkusunu pratik yaşamıyla sergilemekte. Pir Kemalleri okudukça, yeni yaşamın yaratıcısının sesini duydukça kendisine olan güveni, inancı ve gelecekte daha büyük hedeflere kilitlenmesi daha da somutluk kazanmakta. Yine güncelle sınırlı kalmamakta geçmişe uzanıyor. Güncelle geçmişin bağlarını kuruyor. Faşist Hitlerin Liesing kentindeki Yahudi soykırım fırınına defalarca özel bir merakla gözlemliyor. O gün Yahudi’ye yapılanın bu gün de Kürt halkına yapıldığını hayretler içerisinde görüyor ve çevre-

lkeme dair

*Kutsall na leke s r lm bir toprakta
b t n zamanlar n b y temedi i
bir ocuktur halk m.
Varolman n bedelini a r der her a da.
Yazg s ac n n k nyesidir.
D n n g nahlar boynuna tak lm
bir prangad r.
An n s cakl nda kavrulurken
yar n n hesab n te zamanlara erteler yine.
Hala iki yabanc gibiyiz
ve r m eski zamanlara mahkumuz.
Kavu tuk a uzakla an.
Bir do u un sanc lar yla ya ar z yine de.
Sevdas n n ad zlem olan
bir sevgilidir lkem.
G zelli inin bedeli zul md r.*

D rok J YAN

sine de aktarmaya çalışıyor. Böylelikle faşizme olan öfkesini şu sözlerle ifade ediyor “Faşizm tarifi zor bir iletir. O iletse dün Hitlerin eliyle Avrupa’da, bugün o ilette maruz kalanların eliyle ise Kürdistan’da tüm çirkinliğiyle yaşatılmaktadır. Liesing’deki toplu mezarların iki misliyle fazlasını ülkemin topraklarında, gününbirlik gerçekleştirilmektedir. Bu zalimlik neden görülmüyor” diye öfkesini işgalci ve işbirlikçi güçlere haykırıyordu. Artık bu alanda da sıkışıp kalmak istemiyordu. O büyüyen yürek; daha uzaklara daha büyük hedeflere ulaşmaya inanmıştı. Anka kuşu misali dağların yüceliklerine uçmaya kararlıydı. Giderken Leoparlarıyla ünlü diyara da uğrayayım dedi. Mola verdiği bu alanda da emekçilerin gücüne güç katmayı bir görev bildi. Ve oradan da ayrıldığı geride kalan yol arkadaşlarına “siz siz olun, bu insan kılığındaki çirkin yaratıklardan kendinizi koruyun. Onlar kirlenmenin ve de günahkarlığın en büyüğüdür” diye emperyalizmin insanlığı hiçleştirici özelliklerine olan hincını arkadaşlarıyla da paylaşıyordu.

Günlerin hatta haftaların riskli bir o kadar da zahmetli bir kervan yolculuğu sonucu yaratılan topraklara ulaşmasını bildiler. Kısa bir süre sonra bu yaratıcı güç yeni yaşamın yeni ve de tarifi zor heyecanlı taşıyıcılarını tek tek ağırlamakta. Sıra Çerkez kızın da o çokça okuduğu uzaktan sesini duyduğu ve büyük bir özlemle ulaşmayı istediği gücün karşındaydı. Kalp atışlarını kontrolde tutabilmek için inanılmaz bir çaba içerisindeydi. O güçlü sesini ‘siz de hoş geldiniz’ demesi üzerine, kendisine geliyor ve başlıyor kim olduğunu neden

geldiğini anlatmaya. Tam o sırada o sakinleştirici ses ‘demek ki sen Çerkez’sin, tekrar hoş geldin diyorum’ diye Nermin’in sözünü kesiyor. Sorularla konuşmaya devam ediliyor: “Sen Çerkezlerin tarihi hakkında neler biliyorsun? Çerkezlerle Kürtlerin ortak özelliklerinden haberin var mı? Özellikle Çerkezlerin atçı özelliklerini biliyor muydun? Ha! Çerkezlerin ata binişi öyle birilerinin ata binip talancılık yapmasıyla hiç ilgisi yok. Çerkezlerde at sevgisi yiğitliğin göstergesidir. Bu ve benzer konularda tartışalım. Bu cesaretli başlangıcını bilinçle yoğurmalısın. Pir Kemalleri ve daha pek çok enternasyonalist kişilikleri de derinliğine öğrenmelisin.” Böylelikle hedefine ulaşmanın ilk anlarını yaşıyor Peri kızı. Bu anın yarattığı coşkuyu anlatmakta zorlanıyordu. Çünkü, içinde yılların öfke ve özlem birikimi söz konusuydu. Yaşam güneşinin ışığında bir tarihe gidiyor, bir de güncele dönüyor. Zamanın ötesine geçme tutkusu daha bir güçleniyor. Uzun süreci yoğun bir eğitim sonucunda bir an önce kurtuluşu bekleyen ülke topraklarına gitmeyi sabırsızla beklemekte. Nermin artık Helinleşmiş, öğrendiği o tarihi trajik öykülerin intikamına almakla, gerçek insanlığa ulaşabileceği inancına ulaşmış. Moral coşkusunun zirvesindedir. Doğuştan varolan coşkulu ve dik başlı duruşu daha bir güçlü hale gelmiştir. Küçükken bile hep uzaklara bakma özelliğini hala korumakta bu bakış tarzını yaratan topraklardan ülke topraklarına doğru olan sürekli bakışıyla somutlaştırmaktadır. Güneşe olan bakışında sürekli ve sevgi doluydu. Bu özgün kişiliğiyle, içinde yer aldığı yapıdaki arkadaşlarının

ilgi odağı halindeydi. Adeta her yerde aranan ve de olan bir Helin’di. Ülke topraklarına ilk vardığı alan üçgendeki Zap bölgesi oldu.

Üçgenin dağlarının sularını gözlemledikçe o güzelliklere olan hayranlığını şu sözlerle ifade ediyordu. “Bu manzarayı yazmayan yazara yazar, şaire şair denilemez ki!” diyordu. Uzun süreli bir Güney pratiğini yaşayan ve yer yer yönetim kademelerinde yer alan Helin heval ısrarla ülkenin Kuzey parçasına gitmeyi düşünüyor. Bu özleminin gerçekleşmesini adeta anı anına yüreğinde büyüterek yaşıyor. yeni bir bahar düzenlemesiyle efsanevi ve gerçekleşen kahramanlar diyarı Botan’ın Cudisine yöneliyorlar. Burada tecrübeli arkadaşlarında ve ilişki geliştirdiği yurtsever yöre halkından Kela mem’i ve daha nice öyküleri ile Komutan Agitleri öğrenmeye büyük bir merak sarıyor. Bu geçmişe olan ilgisi arkadaşlarıncı da hayranlıkla karşılanıyor. Doğuştan mensubu olmadığı bir halkın tarihini öğrenme hırsı, kendisine karşı tarifsiz bir sevgi ve saygının oluşmasına neden oluyor. Mijin köyünde Hatice teyze Helin’in bu Kürt trajedisinin öğrenme arzusuna karşı duygularını şöyle ifade ediyor. Bizimkiler okuyup memurluk uğruna aslını inkar ediyor. Kürt olmayan biri geçmişimizi savaşıarak-sorgulayarak öğrenmeye çalışıyor. Ben buna insanlık derim. Kendini paraya satan Kürtlere değil. Hatice teyze bu ifadeleriyle Kürt olmayan, ama yaşamın her alanında Kürtlerin dününü ve bugününü irdeleyen, ve hatta savaşan enternasyonalist bir kişiliğin büyüklüğünü dile getirmekteydi. Helin heval araştırmacı-incelemeciliğin de dev-

rimci bir militanın özelliklerinden olduğunu yeni yaşamın yaratıcısından öğrenmişti. Günün birlik pratiğinde de en mükemmel biçimiyle bu özellikleri hep uyguladı. Kürdistan'ı dolaştıkça sadece bir savaşçı olarak değil bir kaşifin duygu ve düşünceleriyle doluydu. Edindiği bilgiler gözlemlediği güzellikler karşısında hayranlığını 'Aman Allahım bu ülkede ne çok harikalar varmış, her birisi bir diğerinden mükemmel. Tıpkı Şeytan dağı ve Peri suyu misali. Bunların her birisi uzun metrajlı bir filmin konusu, aşk olsun o sanatçıya ki bu güzellikleri gerçek manada perde yaptıramasın" diye dillendiriyordu. Bu yönüyle de gerçek ve yeni yaşamın mektebinde ne denli çok maharette bir kişilik olduğunu ortaya koyuyordu. Botan'dan Dersim'e kadar bu dopdolu pratikte Kuzey sahasını boydan boya dolaşmış oldu. Amet'te, Botan'da ve Dersim'de daha nice öyküleri dinledi. Yine bu pratik yaşamında yıllar önce istemeyerek koptuğu topraklara bir kurtarıcı olarak dönmenin ve doğduğu topraklarda kitlelere yeni yaşamın güzelliklerini anlatmanın onurunu yaşadı.

Yeni bir plan çerçevesinde tekrar yaratılan topraklara dönme görevi Helin hevale de düştü. Helin heval giderken bir taraftan daha tadına varmadığı alandan kopmanın iç burukluğunu yaşarken diğer yandan Güneş'ten alacağı yeni güçle bir daha ki pratikte hedefine daha güçlü yönelmenin heyecanını yaşıyordu. Yaratılan toprağa varıldığında yeni bir sürecin başlangıcında idiler. Başkan kendilerine bir savaşçı oldukları kadar bir barışçı militan ve de görev adamı olmaları yönünde yoğun perspektifler sunmaktay-

dı. Helin de söylenenlerin tümünü kişiliğine özümsetme gayretinde idi. Çünkü Güneş'e ve kendisine söz vermişti. "Edindiğim tecrübelerle birlikte bu sefer ki buluşmamızda Başkan daha iyi anlamaya çalışacağım. Büyük öğreneceğim ki daha büyük görevlerin sahibi olabileyim. Bu alana (Amed eyaleti) mutlaka bir daha geleceğim. Partiden ilk istemim bu olacak. Bu gidiş benim için büyük bir şanstır. Bu arada normal yaşam devam ederken, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde tekrar kalıcı barış için ateşkes ilan edilmişti. Başkan "on binler ölmesin", "muhatap arıyorum" diye '93 yılından beri çırpınsa da, kirli savaşın uluslararası ve yerli rantçıları illede savaş diye çirkinliklerini tüm dünyaya bir kez daha gösteriyorlardı.

Bu durum hayra alamet değildi. Helin heval de böyle düşünlenlerden. Derken umudun taşıyıcıları kervanlar halinde tekrar ülkeye yönelme durumunda kaldılar. Uğurlama sırasında ki (ani bir dönüştü) Başkan "kendilerine iyi bakmalarını, yeni yaşamın güvencesi olduklarını, kendilerinde milyonların umudunu taşıdıklarını" tembihlemişti. Bu dönüş olağan üstü olduğu gibi, yürüyüş tarzıyla da alışılının dışındaydı. Adeta bir ileri iki geri temposu söz konusu idi. Hani fedai eylemcisi Leyla Kaplan yoldaş son söz olarak şunları yazmıştı "Benim en büyük kaygım Başkan'ın fiziki güvenliğidir." Bu söz umut kervanındaki tüm herkesin zihnini daha çok meşgul etmişti. Bu seferki yürüyüşün özgünlükleri de Leyla arkadaşın bu son sözünde saklıydı.

10 Ekim 1998'in şafak vaktinde özgürlük kervanı Güney Kürdistan'ın Barzan mıntika-

sında konumlanmıştı. Günün ilerleyen saatlerinde kendilerine ulaşan bir bilgi ile normal yaşamın seyri değişmişti. Evet hayra alamet olmayan bir durumdu bu. İhanet yine iş başındaydı. Yaşam pratikleri boyunca karşılaştıkları trajedik bir durumun ilk anlarıydı. Onlar doğrunun savaşçılığıydı, ama bir O kadar da barıştan yana idiler. Karşı taraftakiler ise ihaneti bir yaşam gerekçesi yapmışlardı. Sahiplerine kelle avcılığı yapmak yegane meslekleriydi. Helin heval de bu gerçekliği bilenlerdendi, ama yine de hayret! Bunlar Kürt olamaz demekten kendini alamıyordu. Pratik yaşamı boyunca nice arkadaşlarının ihanetçiler tarafından imha edildiklerini gözleriyle görmesine rağmen. Üç gün süren savaşta özgürlük çiçekleri ihanete bir kez daha darbeler vurarak tek tek toprağa düşüyorlardı. Tarih 13 Ekim'i gösterirken Güneş'in kızıştığı saatlerde, tabiat ana da adeta ihanete isyan edercesine renkten renge bürünüyordu. Özgürlük savaşçıları Beritan yoldaşın "Düşmana güvenilmez, ihanete asla" şiarıyla yaralı haliyle söylediği sözler ve Lelikan tepesinde ölümsüzlüğe atlayışını bir an olsun bile unutmadılar. Tıpkı Deştâ Govenada da dilana durup son bombalarını kendilerinde patlatan sekiz canlar gibi. Ve daha nice öncüler gibi. Helin heval de öncülerini kıskanırçasına dilana durup bağlılık yeminleri ve kahrolsun ihanet sloganları eşliğinde son bombalarını kendilerinde patlatarak ölümsüzlüğe ulaştılar.

**Mücadele arkadaşları adına
Perihan-Pervin**

Ali ERDEM

Özgürlük özlemini büyüten yoldaş

Sivas... Yakanların ve yakılanların memleketi... Pir Sultan Abdal'ın zalimin zulmüne karşı direnişine, Deniz Gezmişler'in faşist TC güçlerinin eline geçmesine ve en son Madımak'da onlarca şair, ozan ve aydının yanmasına tanık olmuş bir şehir... Yine Kürdistan ve Anadolu arasında bir köprü Sivas... Bu özelliğinden dolayı da sömürgeci TC'nin üzerinde en çok durduğu illerden biri.

Kürde Kürtlüğünü, Türke özünü unutturma gibi bir politika izlenir Sivas'ta. Onun için Sivaslı bugün Türkiye'nin her yerinde kapıcıdır, fedaidir, bekçidir ve her yerde emekçidir. Özünde emekçilik vardır Sivaslının. Fakat emeğine sahi olmayışı da yaşamaktadır. Kurşundaki umudu yaşam gücüne dönüştürme de mümkündür Sivas'ta, Sivas dağlarında...

Ali yoldaş Sivaslı... Kürt, ama Sivas'tan ailesiyle birlikte Ankara'ya göçlerinden sonra bir Türk gibi büyümüş. "İnsanı severim, yeter ki dürüst olsun!" sözleri O'nun Anadolu insanının güzelliğini anlatan özlü bir değerlendirmesi...

Ali Erdem (Şiyar, Pir) yoldaş, küçük yaşlardan itibaren Ankara ortamında, resmi Türklük atmosferinde büyür. Ama ailesi emekçi, sosyal demokrattır. Çevresinde devrimci insanlar vardır sürekli. Aile, binyılların ezikliği ve güzellik anlayışını taşımaktadır. Sürekli düzenle, emek sömürücüsü-yalancı-dolandırıcı, talancı düzen uzantılarıyla çelişki ve çatışma halindedir.

12 Eylül sonrası gençliğin bilincine vurulan darbe, duygularında yaratılan örgütsüz, amaçsız gelişim, O'nu belirli oranlarda etkilemiştir. Kişiliğindeki düzenle uyumlayan özellikler, kendisini arayışları doğrultusunda yönlendirir. Yaşam çetin... Yaşamı emekle düzenlemek gerekiyor. Ancak emek sömürülüyor. O, bunları temiz yüreğiyle görüp-değerlendiren, kesinlikle de bu durumu kabul etmeyen bir insan. Yüreğini kavganın ateşiyle yakmada kararlı... Kesin bu insanlık karşıtı sisteme karşı savaşacak. Ablası **Zeynep Erdem** yoldaş '88'de PKK'ye katılmış olan Pir yoldaş, O'nun katılımından da etkilenmiştir. Kendisi, silahın, devrimci şiddetin sonuç alıcı gücüne inanan bir devrimcidir. Bir dönem Dev-Sol'a sempati duyar ve Dev-Sol'un gençlik kollarında çalışır. Şiddetin doğru kullanımı ve doğru örgütlülüğe dö-

❖ Adı, soyadı: **Ali ERDEM**

Kod adı: **Şiyar, Pir**

Doğum yeri ve tarihi: **Sivas, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **..., Amed**

nüştürülmesi gerçeğinin fazla yaşam bulmadığını görür burada. Ve kısa süren bu ilişkiyi koparır. Aynı süreçleri yaşayıp, aynı sonuca ulaşan Pir (Dursun Ustacan) yoldaşla birlikte Kürdistan dağlarında başlayacak olan gerilla hazırlığı için Kürdistan'a gider ve gerillaya katılırlar. İki yoldaş, şovenizmden kurtulamayan beyinlere müthiş öfkeli ilk DHP gerillalarıdır. Savaşma azim ve kararlılığı halklara duyulan sevgi onları hiçbir tereddüt yaşamadan Kürdistan'a büyük bir inançla yönelir. Kaybedilen Kürtlüğü, unutturulan Gürcülüğü bir emekçinin gözüyle, bir savaşçının kurşunuyla yaratma ve yaşatma mücadelesine katılışları oldukça güzel bir coşkuyla gerçekleşir. Ve '92 yılında birlikte gerillaya katılırlar. '94 yılı başlarına kadar ARGK birlikleri içerisinde yoğun savaş süreçlerinde yer alırlar. Emekçi kökenden geldikleri için zorluklarla mücadelede bir proleter gibi iradeli olurlar.

1994 baharı... Besta, TC kuşatmasında! Binlerce asker, özel tim, kontrgerilla üzerimize geliyor. Dursun ve Ali her an savaşta... En önde.. Dursun, Besta'da, Xırbike Besta Karakolu'na yapılan saldırıda, saldırı grubunda yer alıyor, Ali de aynı eylemde savunma grubunda. Ey-

lemenden dönense yalnız Ali oluyor. Şiyar yoldaş, adını değiştirerek, Pir yoldaşın adını alıyor. Ve kavgasını, umudunu, amacını, silahını devralıyor Dursun yoldaşın. BKC silahını omuzluyor. Daha bir öfkeli, daha bir güçlü Pir yoldaş.. Yüreği ülkesinin kurtuluş kavgasıyla, bağımsızlık umuduyla çarpıyor. Dursun yoldaşın pırıl pırıl gözleri yaratılacak yaşam gibi kalıyor hafızasında...

Pir yoldaş, Kürdistan'da, özgürlük gerillalarının yaşımında kendisini buluyor. Sarılıyor halkçı özelliklerine... Halk emektir, üretimdir, direniştir. Koşuyor görevden göreve, tepeden tepeye...

Zorlu bir gerilla yürüyüşündeyiz. Dizlere kadar çamur... Karlar erimiş, sürekli yağmur yağıyor... Yer-gök, üst-baş, her yer ıslak... Soğuktan elimiz, yüzümüz şişmiş... Zifiri karanlık... Yürüyoruz... Oligarşik rejimin faşizminin karanlığını yırtacağımıza kesin inançla... DHP gerillaları için ciddi bir sınav... "Yoldaş, istersen ver çantanı taşıyayım biraz...", "silahını taşıyabilirim" sözleri duyuluyor sık sık Pir yoldaştan.

Uzun bir ön hazırlık ve savaş eğitiminin sonra bir grup DHP gerillası, Türkiye dağlarına yönelik. Pir yoldaş, Sivas'ta gerillayı geliştirmek isteğiyle, coşkusu bir kat daha artmıştır. Ama Sivas'a doğru, özgürlüğü taşıma yürüyüşünde, Amed ovasında mide kanaması geçirerek şehit düşüyor. Yoğun savaş ortamı günlerce süren açlıklar, zaten oldukça zayıf bir bünyeye sahip olan Pir yoldaşı yıpratmıştır. Fakat o hiçbir zaman yakınmadan mücadelesine devam eden inançlı bir militandır.

Pir yoldaşın en önemli özelliği hiç bitmeyen enerjisi, sevgisi ve coşkusuydu. Fedakar, özverili ve oldukça umutlu bakıyordu yaşama ve mücadeleye. Gülümsemeden durmayan, emektar, çalışkan, yardımsever, paylaşımcı özellikleri O'nu düşündüğümüzde ilk akla gelenlerdir. Devrime bağlılığı, en zor koşullarda bile hiç durmadan, yorulmadan devrimci görevlere yüklenmesinden açıkça anlaşılabilir. Savaşta kaldığı süre içerisinde coşkusu moral odağı oluşu, her zaman canlılığıyla tüm yoldaşlarına örnek olmuştur. Ve her zamanda örnek olmaya devam edecektir.

Leyla YILDIZ

Bir özgürlük çiçeği daha açtı

Botan dağlarında

Jiyân heval yurtsever bir ailenin çocuğu olarak serhildanlar diyarı Nusaybin'de dünyaya gelir. Orta halli bir aileye sahip olan Jiyan heval henüz çok küçük yaşlardan itibaren mücadeleyle tanışır. İlk, orta, liseyi Nusaybin'de okur. 1988'de partiye katılan büyük ağabeyi Şehit Mahmut (İdris Yıldız) vasıtası ile mücadeleye daha fazla ilgi duyar. Lise yıllarında eylemliliklerde, yürüyüşlerde, ders ve okul boykotlarında, serhildanlarda ön saflarda yerini alır. Ulusal kurtuluşçu düşünceyle tanışan Jiyan heval geri Kürt kadınının değil de militan Kürt kadınının kişiliğini esas alıyordu.

Yıl 1992, aylardan mayıs. Nusaybin serhildanların verdiği direniş ruhu kitleyi sarmış ve artık halk patlamaya hazır bir bomba haline gelmişti. Fakat Kürdü bugüne getiren ihanet gene o alçak yüzünü gösteriyordu mayıs ayında. Ve Nusaybin halkı yine ihaneti görecekti. İhanet bulutları yükselecekti 6 yoldaşın üzerinden.

Jiyan hevalin ağabeyi Mahmut heval komutasındaki 6 ARGK şehir gerillası Nusaybin merkezindeki sığınakta büyük bir direnişle ölümü yeniyordu o gün. Bir ihbar sonucu 6 yoldaş büyük bir direnişle şahadet mertebesine ulaşıyorlardı. Nusaybin halkı yüzlerce şehiti kucakladıkları gibi, 6 yoldaşı da kucaklıyor, sahip çıkıyorlardı.

Jiyan heval bu şahadetlerden çok etkilenir. Şahadetlerin ya-

❖ Adı, soyadı: **Leyla YILDIZ**

Kod adı: **Jiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1 Şubat 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1995, Mersin**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz ....., Newalâ Hut-Garisan**

rattığı kin ve öfkeyi genç yüreğinden hiç çıkartmaz. Yaşanan şahadetlerden dolayı onlarca kez O ve babası gözaltına alınır. Artık baskı ve işkence günlük yaşamın bir parçası olmuştur. Her gün işkence, her gün hakaret, her gün onursuzluğun dalatılması... Tek bir çıkar yol sunuyordu, oligarşik rejim onlara. Ya onursuzlaşacaksınız, ya da buradan gideceksiniz. Ama bir şehit ailesi ve yurtsever olarak onursuzluğu kabul edemezlerdi. Bu yüzden topraklarından ayrılarak Türkiye metropollerine göç etmek zorunda kalırlar. Mersin'e göç eden Jiyan heval artık rahat duramaz.

Mersin de her türlü faaliyete katılır. Legal faaliyetler bir yan-

dan gençliğin özgür gücü olan YCK faaliyetlerinde çaba sahibi olur. Ülkeye grupları gönderirken sabırsızlanıyordu. O da ulaşmalıydı yoldaşlarına. Haziran 1995 tarihinde bir grup yoldaşıyla sevdalı olduğu ülkesine ve dağlara ulaşmak için yola koyulmuştu.

Hiç kimse durduramazdı bu genç Kürt kızını. Miras vardı omuzunda; bu, Zilanların, Zekiye ve Berivanların mirasıydı ve kendisi bunlara sahip çıkmak zorundaydı. Temel eğitimini Botan Eyaleti YAJK Karargahı'nda gören Jiyan heval gerillada fazla zorluk çekmeden hemen savaşa katılır. Yapılan planlama ile Botan'ın Garisan alanında YAJK birliğine katılır. Birlikte gösterdiği yoldaşlık sevgisi ile yoldaşların içinde saygı duyulan birisi olur. Jiyan hevalin Birliği Temmuz'un 22'sinde operasyondan dönerken Newalâ Hut mıntıkasında Türk ordusunun pususuna düşerler. Binlerce askerin ve işbirlikçi hainler, birliğin üstüne gelirler. Jiyan hevalin bulunduğu mevzi çok açıktır. Bu yüzden buraya yoğun havan atışları yapılır. Amaçları birliği tamamen imha etmektir. Tepelerden atılan bir havan mermisi Jiyan hevalin mevizisini de isabet eder. Jiyan heval ile birlikte çatışmada 8'i bayan 3'ü erkek 11 yoldaş şahadet mertebesine ulaşır. Çatışmadan kurtulan birlik cenazeleri uygun yerlere defnederler.

Mücadele arkadaşları

Sibel-Serdar UĞRAŞ

MÜCADELEYE ADANAN YAŞAM

✪ Adı, soyadı: **Sibel UĞRAŞ**

Kod adı: **Beritan**

Doğum yeri ve tarihi: **1 Nisan**

1965 Mardin, Nusaybin

Mücadeleye katılım tarihi:

Nusaybin

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Kasım**

1997

✪ Adı, soyadı: **Serdar UĞRAŞ**

Kod adı: **Brusk**

Doğum yeri ve tarihi: **10**

Temmuz 1975, Nusaybin

Mücadeleye katılım tarihi:

Nusaybin

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Temmuz**

1995

Sultan Ana, yaşadığı sürgünlere, gözaltılara ve en önemlisi de iki çocuğunun şehadetine karşın, büyük bir özveriyle sürdürdüğü mücadelesiyle gurur duyuyor.

DİLEK ARZUM

ORTADOĞU'nun ortak geleneklerinden kadın olarak payını almış Sultan Ana. Babası onu ilkokula göndermiş; okuma yazma düzeyi, kendi deyimiyle en azından onu kurtarabiliyor. Sultan Ana'nın yaşamında en belirgin olarak ortaya çıkan; komşuluk, arkadaşlık ettiği, aynı sofrayı paylaştığı, aynı kederi taşıdığı ve benzer birçok geleneğe ortaklık ettiği Kürtler olmuş. Arap olmasına ne Kürtler itiraz etmiş ne de kendisi Kürtler için farklı düşünmüş. Üstelik araya giren devletler tarafından yüzyıllarca dili kimliği inkar edilen Kürt halkının mücadelesine ailesiyle beraber ortaklık etmiş. Ne de olsa Araplarda da, İslamiyet'te de komşuluk kutsaldır ve cennet mekanda da sorulacak olan komşuluk hakkıdır.

"GÜZEL OĞLUM"

Sultan Ana'nın 7 çocuğu da anne ve babalarının yaşadıkları bu ilkelere sahip

çıkılmışlar. Ve bu uğurda kendilerini feda etmeyi bilmişler. Sultan Ana evlatlarının haklı mücadelesine sahip çıktığı gibi, evlat acısını göğsüne basarak, her cümlesinde "her yiğit evlat gibi" demekten geri kalmıyor.

Sultan Ana'nın evi bir gece basılıyor. Trakya'da okuyan ve evde olmayan oğlu Serdar'ı getirdiklerini söylüyorlar. Dışarı götürülen eşinin ardından, çok kısa bir süre sonra sokaktan gelen kurşun sesleriyle irkiliyor Sultan Ana. Daha sonra "güzel oğlum" dediği Serdar'ının infaz edildiğini öğreniyor. Ana, yaşadığı evlat acısını yüreğine atarak olayı şöyle dile getiriyor:

"Aklıma oğlumun öleceği gelmiyor. Çünkü kendi kendime Serdar ne yapmış olsa, en fazla iki tokat atarlar ya da bir süre cezaevinde tutup bırakırlar diye düşünüyordum."

'SİBEL'İ SEN GÖNDERDİN'

Ana, 19 yaşındaki "güzel oğlunu" yitirince derin acılar yaşıyor. Acısını ifade edemeyen Sultan Ana, "çocuğumun infaz edildiği sokağa her gittiğimde o acı anları yeniden yeniden yaşıyorum. Bütün bunlara rağmen defalarca gözaltına alındım, ailece zorluklara katlandık. Ancak mücadelemizden caymadık, baskılara boyun eğmedim" diyor mağrur bir edayla.

Yaşamın ne getirip ne götüreceğine hiç aldırış etmeden doğru bildiklerini ve inandıklarını savunmaktan vazgeçmiyor Sultan Ana. Yaşadıkları, kendi ailesinin başına gelen olaylar, ona haklıyı haksızı ayırt etme deneyimi kazandırıyor.

Bir süre sonra, öğretmenlik yapan kızının acı haberi de gecikmeden geliyor. Kızı Sibel Amed'e gittiğini söyleyerek evden ayrılıyor. Sibel bir grup gerillayla buluşarak onlara katılmaya karar veriyor. Kaldıkları evde yaşanan bir ihbar sonucu arkadaşlarıyla birlikte çatışmaya giriyor. Bu kez de "Sibel nerede?" sorusu... Sultan Ana nereden bilsin, yüreği ağzında kızından bir haber beklerken polis "Sibel'i sen gönderdin, onun ölüsünü de sana getireceğiz" sözüyle karşılaşacağını.

Birkaç gün sonra kızı Sibel'in de şehadet haberi ile haykırışları doruğa çıkıyor annanın, yüreğinde bir isyan oluyor.

BİRİ TUTUKLU BİRİ SÜRGÜN

Sultan Ana'nın tüm bu yaşadıkları yetmezmiş gibi öğretmen olan oğlu sürgüne gönderiliyor. Bir oğlu da cezaevinde. Cezaevindeki oğlunun ziyaretlerine giden ana, cezaevlerindeki tutuklularla ailelerinin yaşadığı zorlukları şöyle anlatıyor:

"Cezaevindeki oğlumu ziyarete gittiğimde birçok engel çıkarılıyor. Örneğin iki saat olan görüşme hakkımız bir saatle sınırlandırılıyor. Yine elimize mühür vurularak, içeriye bırakılıyor. İçeriye yiyecek alınmıyor. Verdiğimiz paraları falan da kendilerine sınırlı aktarıyorlar."

'BEN SESSİZ KALMAM'

Bugüne kadar yaşadığı tüm zorluklara rağmen ayakta kalmakta kararlı olan Sultan Ana, yaşam iddiasını şöyle ifade ediyor:

"Bunların dışında ailece sürgüne tabi kıldık, şimdi öğretmen olan bir oğlum da 4 yıldır sürgün durumunda. Ancak bütün bu yaşadıklarımıza rağmen halen ayakta-yız ve ayakta da kalmak zorundayız. Biz aile olarak Arabız. Bu bir insanlık mücadelesi olduğu için Kürt, Türk olmak fark etmiyor. Komşularım eziyet veya işkence gördüklerinde ben orada sessiz kalamam. Çocuklarım da böyle davrandığı için mücadeleye girerek bu yolda şehit düştüler. Ve ben bundan gurur duyuyorum. Kürt olmasam da bu mücadelede gittiğim yere kadar gideceğim. Bir Arabım, ama o ülkede kendi düşüncemi ve kültürümü özgürce yaşayamadığım için, benim de bu mücadelede yer almam gerekiyor."

Sultan Ana 53 yaşında. Midyat'ın Kinderik köyünde doğmuş bir Arap kadını. Babası memur olduğu için Kürdistan'ın birçok il ve ilçesinde yaşamış. Şimdi Nusaybin'de yaşıyor. Nusaybin'in 48 yıllık gelişimine tanıklık etmiş.

Şehit Zagros

Büyük irade savaşı Zagros yoldaş

Zagros arkadaş 1978 yılında Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde dünyaya gelir. Kürtlük bilincinin yoğun yaşandığı bir alan olan Şemdinli'de 1984 15 Ağustos Atılımı'yla mücadeleyi tanır. Henüz küçük yaşta olmasına rağmen mücadeleyi bütün benliğinde taşır.

Mücadelenin yakıcı sıcaklığının tüm Kürdistan'ı içine aldığı '90'lı yıllarda gerilla saflarına katılır. Gerilla yaşamına çok fazla zorluk çekmeden kısa zamanda adapte olur. Zaten dağlarla iç içe yaşadığı için doğanın zorluklarıyla başa çıkmada hiç zorlanmaz.

Gerilla içerisinde kaldığı süre boyunca birçok çatışma ve eylemde yer alır.

En son '95 Güney Savaşı'nda yer alır. Burada kafasından al-

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zagros**

Doğum yeri ve tarihi: **1978**

Şemdinli

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ...**

dığı bir darbe sonucu yaralanır. Belli bir süre gördüğü tedavi sonucu iyileşerek tekrar görev-

lerinin başına döner. Güçlü bir iradeye sahip olan Zagros arkadaş ayaklarından da rahatsız olmasına rağmen bunu hiçbir zaman arkadaşlarına belli etmez. Ama en fazla kafasından aldığı yaradan dolayı zorlanmaktadır.

Yarası ağır olduğu için dağ koşullarında fazla tedavi imkanı yoktur. Bu yüzden O'nu uygun alanlara gönderirler. Ama yola çıktıktan kısa bir süre sonra şehit düşer. Yaşamının son günlerini arkadaşlarına büyük bir moral vererek geçiren Zagros arkadaş, kendi durumunu bilmesine rağmen asla bunu kimseye hissettirmemişti.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Zahir AKBALIK

Bir mazlumun soylu öyküsü

Cennet ülkesini kötülüklerden, satılmışlıktan, iğrençlikten kurtarıp, mazlumların umutlarını özlemlerini, tutkularını, Güneş ülkesinin karlı dağlarının asi çılgılığında özgür geleceğe taşımak, Güneş ülkesinin çocuklarına bağışlanmış soylu bir yürüyüştür.

Tarihi boyunca mazlum halklar hükümdarlara karşı özgürlük meşalesini tutuştururken, bunun uğruna tüm varlıklarını ve en değerli evlatlarını vermekte tereddüt etmemişlerdir. Yani mazlumun dünyasında kavga, doğmadan yazılmış bir kader gibidir. Bu kaderi sömürene karşı zaferle taçlandırmak, emeğin, alınterinin ve kanın bileşkesi olan mücadeleden geçmektedir. Bu açıdan mazlum için mücadele, insan olmanın bir göstergesidir.

Mazlumda ezilmişlik, düşürlmüşlük, insanlığından alıkonulmuşluk, onun direnişle bütünsellik ilkesi olmuştur. Yüzyıllar boyu mazumluktan nasibini almış Kürt halkında bu ülkü en doruk noktada yaşanmıştır. Binlerce anne, baba, çocuk, bacı, kardeş, nene, dede, yaşlı, genç sevdiklerini bu kutsal yolda türkülerle, zılgıtlarla dağlara uğurlamışlardır. Hayatının baharına doymamış binlerce gencecik delikanlı ve kız sevdaları uğruna kavgaya, silaha sarılarak Güneş ülkesinin mazlum halkına kurtuluş umudu olmuşlardır.

Mazlumun yiğit çocuğu olan **Bişar** yoldaş da '75 yılında Nusaybin'in Talate köyünde yoksul

❖ Adı, soyadı: **Zahir AKBALIK**

Kod adı: **Bişar**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğan Nusaybin-Mardin, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ..., **Kurê Gavana kasabası-Çiyayê Spî**

bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Kürt için yoksulluk, teşhisi olmayan bir hastalık gibidir. Onun için Kürt insanı çocukluğuna doymadan hayatın keskin pençeleri içinde yaşam kavgası vermeye zorunludur. Bişar yoldaş bu acı kaderin bir yazgısı olarak daha çocukluğunun ilk adımlarında bu kavganın bir savaşçısı olmuştur. Daha küçük yaşlarda olmasına rağmen, hayatın en zor alanlarında emekle tanışan bu yoldaşımız, hükümdarla mazlumun kavgasını o günden benimsemiştir. Yıllar boyu bu çelişkinin derin boşluğuyla sarsılmış ve yıllar boyu bu acı kadere karşı nefret beslemiştir. Hayatı boyunca beslemiş ol-

duğu öfkesini, halkı için kurtuluş umudu olan gerillada dindirmek istemiş ve mücadele saflarına katılmıştır. Mücadele içerisinde sömürene tüm yanlarıyla tanıyarak bu öfkesini bilinçle birleştirmiş ve yiğit bir kurtuluş savaşçısı olarak halkının fedaisi olmuştur.

Cesareti ve fedakarlığıyla çok kısa bir sürede yoldaşlarının sempatisini kazanan Bişar yoldaş, hayatı boyunca hükümdara ve uşaklarına karşı amansızca savaşmış ve üzerine düşeni sonuna kadar başarmaya çalışmıştır. Bu büyük özgürlük yürüyüşünde, özgürlük meşalesini mazlum halkının karanlıklarda saklı acılarına ulaştırıp onu aydınlığa kavuşturmak için vermiş olduğu kavgada Çiyayê Spî'nin Kurê Gavana kasabasında, özgürlüğü katledenlere karşı girmiş olduğu onurlu savaşta ölümsüzlük kervanına katıldı. Asırlar boyu mazlumun özgürlük talebine hançer vuran ihanet, bu seferinde ise hançeri Kürdün kahraman evladına uzatmıştı. Bugün paranın iğrenç hükmüne şerefini, haysiyetini ve bir halkın özgürlüğünü satan işbirlikçi güçler, yarın tarih karşısında onursuzluğun, lanetlenmişliğin yüz karasında neyini satacaktır?

Mazlum için vurulan Bişarlar, doğacak güneşin ışınlarında birleşen yüreklerin şaha kaldırdığı özgürlük, barış ve kardeşliğin meşalesidir.

Mücadele arkadaşları

Botan Eyaleti -1997-

Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Salih CEYRAN**
Kod adı: **Zınar**
Doğum yeri ve tarihi: **Fıstıklı köyü Suruç, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Hewas MUHAMMED**
Kod adı: **Hezan**
Doğum yeri ve tarihi: **Amude Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1997 Haftanîn**
Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Ali Zınar**
Doğum yeri ve tarihi: **Zilatkê köyü Ergani, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1997, Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Kenan ABBASGİL**
Kod adı: **Ferit Çölemerg**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Şubat 1997, Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **İlhami TURAN**
Kod adı: **Çekdar Tregoli**
Doğum yeri ve tarihi: **Beykent köyü-Kurtalan, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Şubat 1997, Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Nesrin**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Hikmet MUHAMMED**
Kod adı: **Nidal Munzur**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ağustos 1997, Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Murat YOLCU**
Kod adı: **Ersin Yıldız**
Doğum yeri ve tarihi: **Üsküdar İstanbul, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Vacip tepesi-Haftanîn**
Not: Ersin yoldaş girdiği çatışmada yaralı olarak esir düşer ve özel savaş güçleri tarafından katledilir.

♣ Adı, soyadı: **Ömer ALİ**
Kod adı: **Brûsk Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Andiver 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Vacip tepesi-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Ahmet YILDIRIM**
Kod adı: **Bager Şahan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Gümrük tepesi-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Mesut HAMUŞ**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Gümrük tepesi-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Şaban DEMİRKAN**
Kod adı: **Lokman Batman**
Doğum yeri ve tarihi: **Beşiri Batman, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Gümrük tepesi-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Rıza TAPA**
Kod adı: **Rızgar Ömeri**
Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Gümrük tepesi-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Ekrem SALİH**
Kod adı: **İskender**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye-Güney Kürdistan, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Abdulhamit MECİT**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **Emine ASLAN**
Kod adı: **Leyla**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanîn**

♣ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Cengaver**
Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1997, Derkar-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Muhammed Kasım SÜLEYMAN**

Kod adı: **Gerilla Süleyman**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik-**

Küçük Güney, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz**

1997, Derkar eylemi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Nazım**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz**

1997, Derkar eylemi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Simko**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz**

1997, Derkar eylemi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Abdulhalim**

ABDURRAHİM

Kod adı: **Gelhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamışlo-Derik, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs**

1997, Kêla Spî Tepesi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Nevzat ÖNER**

Kod adı: **Xebatkar**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs**

1997 Elenuş vadisi

✿ Adı, soyadı: **Remziye KÖMÜRCÜ**

Kod adı: **Eylem GAP**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Mardin, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs**

1997 Elenuş vadisi

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Selim**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs**

1997 Elenuş vadisi

✿ Adı, soyadı: **Tahir KİLİM**

Kod adı: **Ramazan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kalîkê köyü**

Uludere, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs**

1997 Elenuş vadisi

✿ Adı, soyadı: **Ramazan POLAT**

Kod adı: **Polat**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs**

1997, Deriyê Davetiyê-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Roj**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs**

1997, Xantûr-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Memiş TAŞKIRAN**

Kod adı: **Sefkan**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran**

1997, Xantûr eylemi

✿ Adı, soyadı: **Sabahat ÖNEN**

Kod adı: **Sozdar Ararat**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçükçay**

köyü Uludere, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran**

1997, Xantûr eylemi

✿ Adı, soyadı: **Hamit MUSTAFA**

Kod adı: **Orhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani**

Küçük Güney, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran**

1997, Xantûr eylemi

✿ Adı, soyadı: **Abdülkadir AKBAY**

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe**

1 Mart 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1993,**

Kızıltepe

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs**

1997, Şehit Berivan tepesi,

Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Ayşe SÜREN**

Kod adı: **Canda**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli,**

1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs**

1997, Şehit Bêrivan tepesi

✿ Adı, soyadı: **Dilşat MUHAMMED**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Kelhê köyü**

Derik (Küçük Güney), 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs 1997**

Şehit Bêrivan tepesi, Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Ali MUHAMMED**

Kod adı: **Rûbar**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney, 1969

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Tahir VURAL**

Kod adı: **Hacı Musa**

Doğum yeri ve tarihi: **Dargeçit 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Hatice ABDULLAH**

Kod adı: **Tolhildan Ciwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Reco-Afrîn**

1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1975**

(Gidera aşireti)

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1997**

Kela Şabanikê eylemi-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Seyran TİMUR**

Kod adı: **Bahar CIWAN**

Doğum yeri ve tarihi:

Beytüşşebap, 1982

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos**

1997, Kela Şabanikê eylemi

♣ Adı, soyadı: **Çetin KAYA**

Kod adı: **Çetin**

Doğum yeri ve tarihi:

Diyadin-Iğdır, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos**

1997, Kela Şabanikê eylemi

♣ Adı, soyadı: **Hurşit KARA**

Kod adı: **Şivan**

Doğum yeri ve tarihi:

Hilal köyü-Uludere, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran**

1997, Kela Şabanikê-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Hazan SIMO**

Kod adı: **Demhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep**

Küçük Güney, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran**

1997, Kela Şabanikê-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Semet**

ABDULHAMİT

Kod adı: **Memo**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki**

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran**

1997, Kela Şabanikê-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Veli CENGİZ**

Kod adı: **Kendal Perwer**

Doğum yeri ve tarihi: **Bozkuş köyü**

Kars, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 1997**

Bêgova tepesi-Kela Memê-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **M. Selim AKTAŞ**

Kod adı: **Agit HEREKOL**

Doğum yeri ve tarihi: **Eski**

Eruh, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997**

Bêgova tepesi

♣ Adı, soyadı: **Şefik KAYA**

Kod adı: **Zagros**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli**

1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül**

1997, Bêgova tepesi

♣ Adı, soyadı: **Adil YEMEN**

Kod adı: **Harûn**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere**

1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül**

1997, Bêgova tepesi

♣ Adı, soyadı: **İbrahim Mehmet**

TAHİR

Kod adı: **Aras**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani**

Küçük Güney, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül**

1997, Bêgova tepesi

♣ Adı, soyadı: **Veli ZENGİN**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Coşkun**

köyü-Kars, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 1997**

Bêgova-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Meryem ÇOLAK**

Kod adı: **Meryem**

Doğum yeri ve tarihi: **Malatya, 1964**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Zelê**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1997**

Bêgova ovası-Tank atışı sonucu

♣ Adı, soyadı: **M. Selim ASLAN**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1965**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1997**

Bêgova ovası-Tank atışı sonucu

♣ Adı, soyadı: **Ömer EMEKTAR**

Kod adı: **Aydın**

Doğum yeri ve tarihi: **Adaklı**

Bingöl 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1997**

Bêgova ovası-Tank atışı sonucu

♣ Adı, soyadı: **Zehra ÇETİN**

Kod adı: **Çiçek MARDİN**

Doğum yeri ve tarihi: **Xelila köyü**

Kerboran, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim**

1997

Bêgova ovası-Tank atışı sonucu

♣ Adı, soyadı: **Abdullah TEKİN**

Kod adı: **Çektar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan,**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**

Sinaht vadisi-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Abdulmecit**

MUSTAFA

Kod adı: **Bawer Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**

Sinaht vadisi-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Arzu TURAN**

Kod adı: **Ronahî Serhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **Turgutlu, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs**

1997, Sinaht vadisi-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Jiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Amudê**

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mart 1997**

Sinaht-Haftanîn (Hava saldırısı)

♣ Adı, soyadı: **Bedran ÖNER**

Kod adı: **Xebatkar Sabri**

Doğum yeri ve tarihi: **Emki köyü**

Eruh, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs**

1997, Partizan tepesi-Haftanîn

♣ Adı, soyadı: **Abdulhamit ARAS**

Kod adı: **Bedran Ciwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz**

1997, Bezenikê-Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Mustafa YAŞAR**
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Bezenîkê-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Burhan LEYLA**
Kod adı: **Ferhat Tirêj**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Bezenîkê-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Saima ERİKMEN**
Kod adı: **Warşin Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1997 Bezenik-Kiriya Reş Eylemi Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Cemal UĞUR**
Kod adı: **Sinan İntikam**
Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1997, Konferans Tepesi-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Cuma EFE**
Kod Adı: **Nuri**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1997, Konferans Tepesi-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Arif BOĞA**
Kod Adı: **Delil Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti Urfa, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1997, Konferans Tepesi-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Celal DORUK**
Kod Adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan Diyarbakır, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1997, Konferans Tepesi-Haftanîn**

Çiyayê Spî

✿ Adı, soyadı: **Hüseyin KARA**
Kod adı: **Eriş**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü Uludere, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1997 Çiyayê Spî-KDP Pusus**

✿ Adı, soyadı: **Osman ŞEXİ**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani Küçük Güney, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1997 Çiyayê Spî-KDP Pusus**

✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Diyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1997, Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey-Rib köyü-Savur-Mardin, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Kasım 1997, Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **Feridun ...**
Kod adı: **Malik**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1997, Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Mehmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Nazimiye-Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 1997, Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **Mevlide HAMDA**
Kod adı: **Narin**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997 Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **Vahdettin ÇELİK**
Kod adı: **Aydın Zaza**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 1997 Bulcina noktası-Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **Salih İbrahim AHMET**
Kod adı: **Haki Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Hacı Harûn Köyü, Derik, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Dera Şûtek köyü-Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **Yunus ...**
Kod adı: **Berhîv**
Doğum yeri ve tarihi: **Nidan Ekber 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Maku Urmiye 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **İbrahim YİĞİT**
Kod adı: **Tekin Hemzo**
Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1997, Çiyayê Spî**

✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Nasır**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1997, Çiyayê Spî**

Garisan

- ♣ Adı, soyadı: **Remzi AYDIN**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt**
5 Şubat 1974
Mücadeleye katılım tarihi: **5 Mayıs 1993, Gabar**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 1997, Direşke köyü-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: **Songül ÖNCEL**
Kod adı: **Zilan Çatak**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Mardin 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Temmuz 1997, Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: **Tajdin TEMEL**
Kod adı: **Enver Eriş**
Doğum yeri ve tarihi: **Aran (Zenê) Köyü-Mardin, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Temmuz 1997, Eruh tepe eylemi**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Giap**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Nisan 1997, Parêz köyü-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **Siirt**
Şehadet yeri ve tarihi: **Kasım 1997 Kotranus-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Nisan 1997, Parêz-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: **Şevket Ali MESKEN**
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Duhok, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995 Metina**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Eylül 1997, Çiyayê Cîna-Eruh**

- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Birecik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Beşir**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Nihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rûbar**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera çatışması-Eruh**
- ♣ Adı, soyadı: **Hemdo HÜSEYİN**
Kod adı: **Rezan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kitînê-Afrîn-Küçük Güney, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997, Qutnus köprüsü, Siirt-Eruh arası**
- ♣ Adı, soyadı: **Ömer KOÇER**
Kod adı: **Rüstem**
Doğum yeri ve tarihi: **Kaşo-Afrîn 1965**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Aralık 1997**
Siirt şehir merkezindeki çatışmada

- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cengiz**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Garisan**
- ♣ Adı, soyadı: **Mehmet AL**
Kod adı: **Yahya**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997 Garisan**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rênas**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney,...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat 1997 Garisan (kaza sonucu)**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dewran**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Garisan**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berîvan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Garisan**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Botan-Behdînan**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Garisan**
- ♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Garisan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997**
Çaçê çatışması
Görevi: **Bölük Komutanı**

✧ Adı, soyadı: **Cevher Ali YASİN**
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Derkarê 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Haftanîn
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1997**
Çirav Bukat kapısı-sızma sonucu

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zekiye Afrîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Çirav-Gabar
Görevi: **Takım Komutanı**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hamit**
Doğum yeri ve tarihi: **Tirya-Eruh**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997**
Çaçê çatışması

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ..., **Cizre**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cimşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Xelil**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997 Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berfin**
Doğum yeri ve tarihi: **Rexine Eruh**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dılar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rahime**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Goran**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997, Çaçê çatışması**

✧ Adı soyadı: ...
Kod adı: **Nergîz**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1997 Çaçê-Garisan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ercan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bilika köyü-Silopi, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1997, Çaçê**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rêber**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Muş**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1997, Çaçê**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêja**
Doğum yeri ve tarihi: **K. Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1997, Çaçê**

✧ Adı, soyadı: **Bedrettin KAYA**
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Birecik, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera-Garisan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1997, Kalendera-Garisan**

♣ Adı, soyadı: **Yusuf ERTÜRK**
 Kod adı: **İsmail**
 Doğum yeri ve tarihi: **1979 Cizre**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
 Şehadet tarihi ve yeri: **31 Mart 1997, Banê Rovî-Garisan**

Cûdî

♣ Adı, soyadı: **Celal MAMO**
 Kod adı: **Celal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kokane Köyü-Afrîn, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1997, Haftanîn operasyonu**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Firaz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Hüseyin ...**
 Kod adı: **Bedran**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gûnde Şeran-Afrîn, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Adem YÜREK**
 Kod adı: **Serdar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Baykan 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1997, Kela Kor dağı-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Kader YAĞAN**
 Kod adı: **Rûken**
 Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Navserê-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Ahmed .... İSA**
 Kod adı: **Dijwar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewler 1963**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Haziran Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Fatih ORAK**
 Kod adı: **Ferhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Adilcevaz Bitlis, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997 Çêlê Jehrê-Cûdî**
 Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Hacı GÖK**
 Kod adı: **Çiya Herekol**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sêvê Köyü Güçlûkonak, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Çêlê Jehrê-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Nalîn Amed**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed -1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Çêlê Jehrê-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Habeş REŞÎT**
 Kod adı: **Ferman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Reco-Afrîn 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Çêlê Jehre-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Hüseyin EREN**
 Kod adı: **Nihat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Girê Çolya köyü-Silopi, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1997, Şikeftoka vadisi-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Rıza ERGÜL**
 Kod adı: **Serhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1981**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1997, Şikeftoka vadisi-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Kamber REŞÎT**
 Kod adı: **Selman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997 Kela Jahrê-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Hacer YAĞAN**
 Kod adı: **Ruken**
 Doğum yeri ve tarihi: **Yağmurca köyü-İdil, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Welat ...**
 Kod adı: **Welat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Reşit ...**
 Kod adı: **Ferhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Halit DENİZ**
 Kod adı: **Nihat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997, Deriyê Hırça-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Nezire DURAK**
 Kod adı: **Jiyan Tolhildan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül 1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hirmo-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Yüksel YÜKSEL**
 Kod adı: **Jiyan Özgür**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hirmo-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Fahreddin NAR**
 Kod adı: **Doğan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hirmo-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Eylem KANAT**
 Kod adı: **Bêrîtan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Turgutlu Manisa, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hirmo-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Celal XOŞNAV**
 Kod adı: **Firaz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Şehadet tarihi ve yeri: 21 Haziran 1997, Girê Hirmo-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Ahmet Şêx ÎSA**
 Kod adı: **Dijwar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1963**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hirmo-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Nucan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, 1965**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Girê Hirmo-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Perihan ERASLAN**
 Kod adı: **Dîlan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Antep 1976**
 Aslen Urfalı
 Süleymanlar aşiretinden
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1997-Deriyê Hırça-Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Hülya PETEK**
 Kod adı: **Rojda**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993-95**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Temmuz 1997, Besta Blucine-tepe baskını eylemi-Cûdî**

Çatak taburu

♣ Adı, soyadı: **Salih KURNAZ**
 Kod adı: **Bedri Pıllng**
 Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997**
 Alan vadisine yönelik eylem-Çatak

♣ Adı, soyadı: **Abdullah ERSÜRER**
 Kod adı: **Rêzan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gabar, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997, Alan vadisine yönelik eylem-Çatak**
 Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Devrim COŞKUN**
 Kod adı: **Agit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997**
 Alan vadisine yönelik eylem-Çatak

♣ Adı, soyadı: **Ahmet ÇAPKAN**
 Kod adı: **Deniz UMUT**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hizan-Bitlis 1969**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **31 Haziran 1997, Çatak**
 Takım: **Takım komutanı**

Uludere

♣ Adı, soyadı: **Suna ÖZKARA**
 Kod adı: **Yekta DEVRİM**
 Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **25 Temmuz 1997, Kela Memê Hilal köyü Uludere**

♣ Adı, soyadı: **İzzettin DOĞAN**
 Kod adı: **Ferman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **25 Temmuz 1997, Kela Memê Hilal köyü Uludere**

♣ Adı, soyadı: **Gurbet KELEŞ**
 Kod adı: **Adar Bagok**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1997, Uludere**

♣ Adı, soyadı: **Remziye DERVİŞ**
 Kod adı: **Jiyan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Serê Kaniyê, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1997, Uludere**

♣ Adı, soyadı: **Abdurrahman KURDO**
 Kod adı: **Cuma Afrîn, Şêro**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ağustos 1997, Maden ocağı eylemi-Şırnak**

♣ Adı, soyadı: **Bülent ERİK**
 Kod adı: **Adnan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Şırnak Merkez**

♣ Adı, soyadı: **Şahfettin AHMET**
 Kod adı: **Dilgeş Çiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Haseki Küçük Güney, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Şırnak Merkezi**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Gabar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gurdilla köyü-Şırnak, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997**
Serikê Diryan-Şırnak

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Vuran**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik Küçük Güney, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serikê Diryan-Şırnak**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Gulan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik, Küçük Güney**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Besta suyuna kapılarak

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hogır**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rıfat**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Mara**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Zıvinga Hacı köyü-Gabar**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt-Kars**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Eşref**
Doğum yeri ve tarihi: **Mêhrê köyü-Şırnak**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mehmet CAN**
Doğum yeri ve tarihi: **-Siirt**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Munzur**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1997, Serkê Diryan**

✧ Adı, soyadı: **Mikail TOK**
Kod adı: **Lezgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Mayıs 1997**
Serkê Diryan Besta operasyonu
Görevi: **Bölük komutan yardımcısı**

Gabar Alanı

✧ Adı, soyadı: **Abdullah DEMİR**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve tarihi: **Çalê köyü Nusaybin, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 İzmir**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Çirav-Gabar**
Görevi: **Takım komutanı**

✧ Adı, soyadı: **Musa TOKSAN**
Kod adı: **Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Bespin Silopi 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Kasım 1997, Bayrak Tepesi-Gabar**

✧ Adı, soyadı: **Nazmi USO**
Kod adı: **Redûr**
Doğum yeri ve tarihi: **Baban köyü Kobani, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Kobani**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1997, Gabar (Kaza sonucu)**

✧ Adı, soyadı: **Ahmet AKGÜN**
Kod adı: **Şıvan**
Doğum yeri ve tarihi: **Taşdelen köyü-Uludere, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Sûskê çatışması**

✧ Adı, soyadı: **Güler KAYA**
Kod adı: **Arjîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Çiyaye Sûskê**

✧ Adı, soyadı: **Tabibe ÖREN**
Kod adı: **Zekiye Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Zaxo**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1997, Çemê Karê çatışması-Herekol**

✧ Adı, soyadı: **Abdurrahim KÜLTER**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kela-Şırnak 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1997 Herekol Dağı**

✧ Adı, soyadı: **Sait KAÇAN**
Kod adı: **Eşref Kandil**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989 Uludere**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1997, Gezîngê-Herekol dağı**

✧ Adı, soyadı: **Ardil İZOL**
Kod adı: **Aras Artêş**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1997, Gezîngê-Herekol dağı**

✧ Adı, soyadı: **Dilbirîn TEMO**
Kod adı: **Malik**
Doğum yeri ve tarihi: **Hasekê Küçük Güney, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1997, Gezîngê-Herekol dağı**

♣ Adı, soyadı: **Vasfiye EKİNCİ**
Kod adı: **Xelat Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Besnê köyü Eruh, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1997, Gezingê-Herekol dağı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Brûsk**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997 Çirav**

♣ Adı, soyadı: **Nihat GÜMÜŞ**
Kod adı: **Fidel**
Doğum yeri ve tarihi: **Ceyhan Adana, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Adana
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1997, Serxetê-Çirav**

♣ Adı, soyadı: **Ayşe ...**
Kod adı: **Rahime**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1997, Serxetê-Çirav**

♣ Adı, soyadı: **Nezih GÜLER**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Garisan
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1997, Kaniyê Çemilka-Çirav**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dîrok**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Çirav**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: ..., Çirav

♣ Adı soyadı: **Muhammed Xelil ALİ**
Kod adı: **Hecî Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Serêkaniyê
Şehadet yeri ve tarihi: **1 Nisan 1997, Xara çatışması-Çirav**

♣ Adı, soyadı: **Serbest ...**
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997 Xara çatışması-Çirav**

♣ Adı, soyadı: **Beraat ÖGEL**
Kod adı: **Medya Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997 Çirav**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Şirin EKER**
Kod adı: **Korkmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Gabar
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1997, Besuke köyü-Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Rahime REŞİT**
Kod adı: **Leyla**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1997, Kızılsu-Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Nurettin TAŞ**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Beşanê Baykan, 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
İzmir
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Eylül 1997 Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Ahmet ...**
Kod adı: **Rêdûr**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Gabar**

♣ Adı, soyadı: **M. ŞİRİN**
Kod adı: **Rizgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dîlan**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Osman BERHOŞ**
Kod adı: **Edip**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Batman
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Temmuz 1997, Dicle suyu**

♣ Adı, soyadı: **Haşim Seid DERWEŞ**
Kod adı: **Haşim**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Küçük Güney, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Dicle suyu**

♣ Adı, soyadı: **Müslüm KANKAYA**
Kod adı: **Savaş**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Haziran 1997, Mava**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Demhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Mava**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Goran**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mava**

✱ Adı, soyadı: **Önder GÖNEN**
Kod adı: **Serxwebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997, Mava**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilbirîn**
Doğum yeri ve tarihi:
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997 Mava**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Savaş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mava**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mava**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Komünist Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mava**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zindan**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mava**

✱ Adı, soyadı: **Abdülkerim TATAR ya da KAPAR**
Kod adı: **Xurşit Zaman**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1997, Mila Kêrê-Şırnak**

✱ Adı, soyadı: **Hüseyin ŞENGÜL**
Kod adı: **Şerif**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1997, Mila Kêrê-Şırnak**
Görevi: **Tabur komutanı**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1997, Mila Kêrê-Şırnak**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1997, Mila Kêrê-Şırnak**

Hakkari

✱ Adı, soyadı: **Yusuf SOBAŞ**
Kod adı: **Demhat Agirî**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Iğdır
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ağustos 1997, Alay tepesi - Hakkari**

✱ Adı, soyadı: **Velit KANO**
Kod adı: **Memo**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 1997, Pîrkanûs köyü-Hakkari**

✱ Adı, soyadı: **Sertav Çiya EKER**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ankara 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **24 Ağustos 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1997, Perwarî-Hakkari**

✱ Adı, soyadı: **Hacer ATALAY**
Kod adı: **... İntikam**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Zaxo**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1997, Perwarî-Hakkari**

✱ Adı, soyadı: **Emine KIRAN**
Kod adı: **Xwînda**
Doğum yeri ve tarihi: **Gundikremo köyü-Şırnak, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Cûdî
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1997, Perwarî-Hakkari**

✱ Adı, soyadı: **Sevda AKAY**
Kod adı: **Warşîn Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1997, Osyan-Perwarî**
Görevi: **Takım komutanı**

✱ Adı, soyadı: **İdris HACHENAN**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Osyan-Perwarî**

✱ Adı, soyadı: **Yavuz ATMACA**
Kod adı: **Zerdeşt Malik**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Almanya
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Osyan-Perwarî**

✱ Adı, soyadı: **İshak YÜCE**
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Osyan eylemi-Perwarî**
Görevi: **Takım komutanı**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Jiyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Osyan eylemi-Perwarî**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agirî Pêt**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Osyan eylemi-Perwarî**
Görevi: **Takım komutanı**

✱ Adı, soyadı: **Yusuf BARAN**
Kod adı: **Ferhat Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç 15 Temmuz 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Perwarî**

♣ Adı, soyadı: **Mahfus NAS**
Kod adı: **Edip Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Perwarî**

♣ Adı, soyadı: **Osman ERDİNÇ**
Kod adı: **Cigerxwin**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Perwarî**

♣ Adı, soyadı: **Hamit BÖRCEŞKELEŞ**
Kod adı: **Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Beroji Derik Küçük Güney, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Perwarî**

♣ Adı, soyadı: **Ferdane DEMİR**
Kod adı: **Eylem Xwinda**
Doğum yeri ve tarihi: **Rexine Köyü-Eruh, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Perwarî**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Azime**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Perwarî**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet ÇOBAN**
Kod adı: **Ferhat Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1997, Perwarî**

♣ Adı, soyadı: **Abdullah KAR**
Kod adı: **Bedri**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1997, Dimê eylemi**

♣ Adı, soyadı: **Mahmut ALÎ**
Kod adı: **Kahraman Halim**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997, Kela Aqir**

♣ Adı, soyadı: **Mustafa GÜZEL**
Kod adı: **Şivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1997, Nebirnav tepesi-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Selahattin GEZER**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Heşvan köyü-Şırnak, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos 1997, Elkik kuşatması-Gabar**
Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: **M. Mustafa ALE ya da ALİY**
Kod adı: **Cafer Agiri**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan ya da Batman 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos 1997, Elkik kuşatma eylemi-Hakkari**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Özgel UĞUR**
Kod adı: **Cansöz Cafer**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos 1997, Elkik-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Zuhut DEMİREL**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1997, Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Şevketin SİĞ**
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1997, Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Ekrem AKSU**
Kod adı: **Welat Herekol**
Doğum yeri ve tarihi: **Perwarî 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ağustos 1997, Hakkari**

♣ Adı soyadı: ...
Kod adı: **Xanim**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi: **8 Ağustos 1997**
Hakkari Alay baskını

♣ Adı, soyadı: **Hediye BEDEL**
Kod adı: **Vural Axin**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü Uludere, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Kürdistan MUHAMMED FEQÊ**
Kod adı: **Nalın Rizgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1997, Kela Cengê-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Şefik DOĞAN**
Kod adı: **İrfan**
Doğum yeri ve tarihi: **Faralar köyü Mardin, 1984**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1997, Peyanûs-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **M. Şerif DOĞAN**
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Karalar köyü, 1984**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet yeri ve tarihi: **Peyanûs eylemi 15 Ağustos 1997**

♣ Adı, soyadı: **İbrahim KILIÇ**
Kod adı: **Celal Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hantepe Amed, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **31 Ağustos 1997, Peyanûs tepe baskını Hakkari**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Muhammed TEKİN**
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **K. Güney 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Haziran 1997, ...**

✿ Adı, soyadı: **Cevher ALTÜRK**
Kod adı: **Seyîtxan**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Uludere
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1997**
Kunavê-Faraşîn operasyonu

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **Mijînê köyü-Uludere, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997**
Bestler (Kobra saldırısında)

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997**
Bestler (Kobra saldırısı sonucu)

✿ Adı, soyadı: **Selahattin NAR**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Ziristê köyü Silopi, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 1997**
Avyan vadisi-Bestler operasyonu

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferzende**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Bestler**

✿ Adı, soyadı: **Düzgün GÜLÜNÇ**
Kod adı: **Rênas Laşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Çimenli Köyü- Pertek- Dersim, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997,**
Berêperix tepesi eylemi

✿ Adı, soyadı: **Ecevit ÇAĞDAÇ**
Kod adı: **Celil**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1997, Sproz dağı**

✿ Adı, soyadı: **Metin ÇULDUZ**
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1997**
Kiryareş kuşatması

✿ Adı, soyadı: **Abdulkadir HÜSEYİN**
Kod adı: **Xabûr**
Doğum yeri ve tarihi: **Badyan köyü Derik-Küçük Güney, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Ocak**
Kiryareş kuşatması

✿ Adı, soyadı: **Alaattin ERİŞ**
Kod adı: **Welat Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Kasım 1997, Faraşîn-Hakkari**

✿ Adı, soyadı: **Selma DOĞAN**
Kod adı: **Zinarîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
İstanbul
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**
Çelênîx-Faraşîn

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**
Çelênîx-Faraşîn

✿ Adı, soyadı: **Reşat EROĞLU**
Kod adı: **Kendal Bagok**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**
Çelênîx-Faraşîn

✿ Adı, soyadı: **Saliha ATAK**
Kod adı: **Nişîman Çatak**
Doğum yeri ve tarihi: **Akêt köyü Şırnak, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**
Çelênîx-Faraşîn

✿ Adı, soyadı: **M. Emin REŞO**
Kod adı: **Hamza REŞO**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997,**
Faraşîn

✿ Adı, soyadı: **Selma SOLMAZ**
Kod adı: **Medya Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997**
Çelênîk-Faraşîn

✿ Adı, soyadı: **Muhammed RESUL**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 1997, Biyê karakol baskını**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hasan Haftanîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Faraşîn**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Faraşîn**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Faraşîn**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Kato Marinos

♣ Adı, soyadı: **A. Özkan ASLAN**
Kod adı: **Cuma Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Özalp, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Sefkanê-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Hamzi ÖĞÜSEL**
Kod adı: **Rûgeş Başkale**
Doğum yeri ve tarihi: **Başkale 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Sefkanê-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **M. Akın ASLAN**
Kod adı: **Baran, Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Sefkanê-Hakkari**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Ali BEKİRİ**
Kod adı: **Diyar Bedirxan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Sefkanê-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Lokman TÜRKSOY**
Kod adı: **Rızgar Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Sefkanê-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Hüseyin YAVUZ**
Kod adı: **Mervan Avaşın**
Doğum yeri ve tarihi: **Maraş 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Sefkanê-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Cihan GETİREN**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1997, Elkik kuşatma eylemi**

♣ Adı, soyadı: **... Arif**
Kod adı: **Firaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Mabata Afrin, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Besta**

♣ Adı, soyadı: **Ali BABAT**
Kod adı: **Ferhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Uludere
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Nisan 1997**
Kerboran eylemi

♣ Adı, soyadı: **Yılmaz ŞENGÜL**
Kod adı: **Cangir**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Uludere
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Nisan 1997, Dicle suyu-Kerboran**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Gürcan SEVER**
Kod adı: **Sabri Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulu-Konya 1966**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1997, Beytüşşebap**

♣ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1997, Kela Akir dağı-Kato**

♣ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1997, Kela Akir dağı-Kato**

♣ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1997, Kela Akir dağı-Kato**

♣ Adı, soyadı: **Hatice BOĞARA**
Kod adı: **Botan Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Hut köyü Eruh, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Adana**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Katoyê Jirka-Beytüşşebap**

♣ Adı, soyadı: **Diyana AZİZ**
Kod adı: **Zelal**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1997, Kela Memê**

♣ Adı, soyadı: **Muhammed BEŞİR**
Kod adı: **Kawa Xeyri**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1997, Beytüşşebap (Hastalık sonucu)**

♣ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Muhammed ERDEM**
Kod adı: **Firat Bagok**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
(1990 cephe çalışmaları)
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1997, Tivor eylemi-Beytüşşebap**
Görev: **Takım komutanı**

❖ Adı, soyadı: **Mehmet Salih KIZMAZ**

Kod adı: **Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mayıs 1997, Beşiri ovası**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Temmuz 1997, Beşiri ovası**

❖ Adı, soyadı: **Çetin KUTLUTEKİN**

Kod adı: **Zindan**

Doğum yeri ve tarihi: **Karakoyun Siverek, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Siverek

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Beşiri ovası**

❖ Adı, soyadı: **İbrahim KURİKİ**

Kod adı: **Şernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1997, Mişarê**

❖ Adı, soyadı: **İhsan AKAY**

Kod adı: **Nurhak**

Doğum yeri ve tarihi: **Bekende köyü-Kurtalan, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1997, Hespist (Cehennem deresi) vadisi-Harûna**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kawa**

Doğum yeri ve tarihi: **Çınar, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Sûskê çatışması-Gabar**

Botan Eyaleti -1998-

Haftanîn

✿ Adı, soyadı: **Ferhat ÖZKAN**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Norşin Bitlis, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Mersin
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mayıs 1998, Bankê köyü-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Mahmut GÜNDÜZ**
Kod adı: **Firaz Bagok**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1998 Derkar-Haftanîn**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Bayram PIŞKIN**
Kod adı: **Bedran Özgür**
Doğum yeri ve tarihi: **..., 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 1998, Mila Arap eylemi-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Hevler köyü Cizre, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 1998, Mila Arap eylemi-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Leyla ALİ**
Kod adı: **Rûken Engizek**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1998, Haftanîn operasyonu**

✿ Adı, soyadı: **Emin ÇETİN**
Kod adı: **Ali Agirî**
Doğum yeri ve tarihi: **Patnos Ağrı 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1998 Haftanîn operasyonu**

✿ Adı, soyadı: **Latife ALKAN**
Kod adı: **Jiyan Şirîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1998 Haftanîn operasyonu**

✿ Adı, soyadı: **Ahmet GÖK**
Kod adı: **Mervan Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1998, Haftanîn operasyonu**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Gelhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bêqûlkî (Büyük Güney), ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1998 Haftanîn operasyonu**

✿ Adı, soyadı: **İlhami TURAN**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Çokpınar köyü-Adıyaman, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1998, Şehit Şivan tepesi-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **İbrahim TURAN**
Kod adı: **Mazlum Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıtepe 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1998, Şehit Şivan tepesi-Haftanîn**
Görevi: **Takım komutanı ve cephe sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: **Behzat ZİREK**
Kod adı: **Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazî dağı 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1998, Demka yakını-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Laşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, ..**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: **Mahmut**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Erkend köyü Siirt, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Kela Memê-Haftanîn**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Şevedi Köyü-Uludere, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Haftanîn**

Cûdî

✿ Adı, soyadı: **Ziver SARIYILDIZ**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Emerina Köyü-Cizre, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Mayıs 1998, Cûdî**
Görevi: **Bölge Komutanı**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sefiha**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Ömer ÇATUK**
Kod adı: **Kalender**
Doğum yeri ve tarihi: **Şaxw köyü, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Nimet KAFTAK**
Kod adı: **Dişyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Aralık 1998**
Cifanî operasyonu-Cûdî

♣ Adı, soyadı: **Melsa MUHAMED**
Kod adı: **Sosin**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Cûdî**

♣ Adı, soyadı: **Emel KAMBER**
Kod adı: **Engizek**
Doğum yeri ve tarihi: **Meydan-Afrin, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Cûdî**
(Kimyasal silahla)

Doğu Cephesi

♣ Adı, soyadı: **Welat ÇAVUŞ**
Kod adı: **Welat Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1998, Özalp yol kesme eylemi**

Garısan Taburu

♣ Adı, soyadı: **Doğan GÜLMEZ**
Kod adı: **Cûdî Nemrut**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998, Garısan**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998**
Garısan

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rüstem**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998**
Garısan

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Kiği, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1985**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Garısan**

♣ Adı, soyadı: **Eymen ...**
Kod adı: **Baz**
Doğum yeri ve tarihi: **Meydan Afrin, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garısan**

Adı, soyadı: **Hediye İZBAŞI**
Kod adı: **Nefel**
Doğum yeri ve tarihi: **Erkend Köyü-Siirt, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garısan operasyonu**

♣ Adı, soyadı: **Botan ÖNER**
Kod adı: **Jêhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Nisan 1998, Şuba-Eruh**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rozêrîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Nisan 1998, Şuba-Eruh**

♣ Adı, soyadı: **Gülistan ...**
Kod adı: **Newroz**
Doğum yeri ve tarihi: **Deravut köyü Eruh, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Nisan 1998, Şuba-Eruh**

♣ Adı, soyadı: **Selim ÜSTEK**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Nisan 1998, Eruh**

♣ Adı, soyadı: **Nezir DEREN**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Demirkaya köyü-Siirt, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1998, Çiyayê Reş-Eruh**

Gabar

♣ Adı, soyadı: **Medine ERSOY**
Kod adı: **Silav Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1998, Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Halime KARA**
Kod adı: **Eylem Hilal**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü Uludere, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1998, Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Arjîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz 1998, Geliyê Gürpınar-Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Zerdeşt İSMAİL**
Kod adı: **Rizgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1987,**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Çiyayê Findikê-Gabar**
Görevi: **Bölük Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Şükran AĞIRMAN**
Kod adı: **Binevş Nûman**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Antalya
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Çiyayê Findikê-Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Muhide Muhammed ALÎ**
Kod adı: **Rêvan Engizek**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Çiyayê Findikê-Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Birecik Urfa**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Antep
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Çiyayê Findikê-Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Şevket YALÇIN**
Kod adı: **Şernas**
Doğum yeri ve tarihi: **Dargeçit, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Çiyayê Findikê-Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **İsmail**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1998, İstanbul**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Çiyayê Findikê-Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Adil ŞEFİK**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1983**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Çiyayê Findikê-Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Nezir SÖNMEZ**
Kod adı: **Nizar**
Doğum yeri ve tarihi: **Bilika köyü-Silopi, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Kasım 1998, Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Hamdiye İSMAİL**
Kod adı: **Dılşa**
Doğum yeri ve tarihi: **Tırbê Spî ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Nezir BİLEK**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Erkent köyü Eruh, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Adana
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1997, Kaniya Kepırka-Çırav**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Maaf**
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap Sixûrpaşa, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Çırav Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Çırav Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Mava Gabar**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Mava Gabar**

♣ Adı, soyadı: **Sezai ASLAN**
Kod adı: **Baran Bagok**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1998, Kurtalan**

♣ Adı, soyadı: **İsmet BAHADIR**
Kod adı: **Demhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1998, Berwar Sêvdin-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **Hakkari Haziran 1998**

♣ Adı, soyadı: **Rıdvan ERDEN**
Kod adı: **Numan Şengal**
Doğum yeri ve tarihi: **13 Haziran 1972, Kızıltepe**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Aralık 1998, Pervari-Hasyan-Bindarîn alanı-Garisan**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dr. Laşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Pervari-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bargiran**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Pervari-Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Nadire SELÇUK**
Kod adı: **Jiyan Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hakkari**

♣ Adı, soyadı: **Ahmet BAŞUK**
Kod adı: **Rênas**
Doğum yeri ve tarihi: **Hasekê 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hakkari**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Seyitxan**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere**
Derêhenê, ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Faraşın**

Bestler

♣ Adı, soyadı: **Gülcan DÜNDAR**
Kod adı: **Agirî**
Doğum yeri ve tarihi: **Selhê Midyat**
Kasım 1976
Mücadeleye katılım tarihi: **Aralık**
1991
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**
1998, Herekol operasyonu Bestler

♣ Adı, soyadı: **Nesibe AĞIRMAN**
Kod adı: **Zelal Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**
1998, Bestler-Herekol
Görevi: **Botan YAJK Eyalet**
Koordinatörü (YAJK Merkezi)

♣ Adı, soyadı: **Safiye BENEK**
Kod adı: **Cihan Sîpan**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere**
Hilal Köyü, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**
1998, Bestler Operasyonu
Görevi: **Bölük Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Mercan AYIK**
Kod adı: **Delal Bingöl**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ**
Karakoçan, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**
1998, Bestler Operasyonu

♣ Adı soyadı: **Çiçek DEMİR**
Kod adı: **Viyan Zanyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs**
1998, Bestler Operasyonunda
yaralandıktan sonra şehit düştü.

♣ Adı, soyadı: **Gülcan DÜNDAR**
Kod adı: **Agiri**
Doğum yeri ve tarihi: **Selhê Midyat,**
Kasım 1976
Mücadeleye katılım tarihi: **Aralık**
1992
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**
1998, Herekol operasyonu Bestler
Görevi: **Bölük Komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Bestler**

♣ Adı, soyadı: **Muhammet**
MAHMUT
Kod adı: **İbrahim**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik Küçük**
Güney, ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
1998, Bestler operasyonu

♣ Adı, soyadı: **Nezahat GÜNEŞ**
Kod adı: **Dilber**
Doğum yeri ve tarihi: **Güçlükonak**
1978
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
1998, Bestler operasyonu

♣ Adı, soyadı: **Sait İBRAHİM**
Kod adı: **Cotkar**
Doğum yeri ve tarihi: **Şirvan**
Rewanduz, 1971
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
1998, Bestler operasyonu
Görevi: **Tabur komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêvîdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
1998, Xirbikê-Bestler

♣ Adı, soyadı: **Murat KELEŞ**
Kod adı: **Savaş**
Doğum yeri ve tarihi: **Ulaş-Sivas**
1978
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 1998**
Avyan vadisi-Bestler operasyonu

♣ Adı, soyadı: **Fadıl ÖZER**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1983**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 1998**
Avyan vadisi-Bestler

♣ Adı, soyadı: **Selahattin NAYIR**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Ziristê köyü**
Silopi, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık**
1998, Avyan vadisi-Bestler

♣ Adı, soyadı: **Ramazan KAYER**
Kod adı: **Cûdî Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Şuvel köyü**
Uludere, 1977
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**
1998 Herekol-Bestler operasyonu
Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998**
Xirbikê Besta-Bestler operasyonu

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 1998**
Avyan vadisi-Bestler operasyonu

Eyalet YAJK Karargahı

♣ Adı, soyadı: **Xezal SERDOĞAN**
Kod adı: **Rûken Cenk**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
1998, Xirbikê Besta-Bestler
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Kerime BÊNAV**
Kod adı: **Berivan Dêrik**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998**
Xirbikê Besta-Bestler operasyonu

✿ Adı, soyadı: **Cihan ...**

Kod adı: **Dilber**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998**

Xirbikê Besta-Bestler operasyonu

✿ Adı, soyadı: **Esra DEMİR**

Kod adı: **Jiyan Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998**

Xirbikê Besta-Bestler operasyonu

Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Jinda**

Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik Küçük**

Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Aralık**

1998, Avyan vadisi-Bestler

✿ Adı, soyadı: **Akife OSMAN**

Kod adı: **Şirin Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998**

Xirbikê Besta-Bestler operasyonu

✿ Adı, soyadı: **Hazme**

YILDIRIM

Kod adı: **Rûken Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **Giver köyü**

Şırnak, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Aralık 1998**

Avyan vadisi-Bestler operasyonu

Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Cevdet TATAR**

Kod adı: **Hozan Hogır**

Doğum yeri ve tarihi: **4 Mart 1973,**

Tatvan-Bitlis

Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran**

1998

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1998**

Gundê Keleş, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Andrea WOLF**

Kod adı: **Ronahi**

Doğum yeri ve tarihi: **Münih-**

Almanya, 1965

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Evrin AÇAN**

Kod adı: **Rohat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kıbrıs-1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1998**

Gundê Kelê çatışması-Çatak

Beytüşşebap operasyonu

✿ Adı, soyadı: **Şêxmûs HASAN**

Kod adı: **Cembelî**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo-1960**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Teyar MISTO**

Kod adı: **Kamuran**

Doğum yeri ve tarihi: **Gewrikê**

Kobani, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Ayten ENE**

Kod adı: **Azîme Savaş**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Adnan HACI**

Kod adı: **Agirî**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Görevi: **Bölük Komutanı**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Erdal ÖZEL**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-**

1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Kamuran**

İNALKOÇ

Kod adı: **Kawa**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt**

1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Enver SÜLEYMAN**

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo-1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Leşger**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopî-1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

Görevi: **Takım komutan yrd.**

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr (Erbîl)**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Têkoşer**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **Cezmi KIZIL**

Kod adı: **Şiyar Kızıl**

Doğum yeri ve tarihi: **Kozma**

Karacaören köyü-Iğdır, 1962

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

✿ Adı, soyadı: **İbrahim ERCAN**

Kod adı: **Deniz**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, Suruç**

1981

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Gurgîn KAPLAN**

Kod adı: **Xoşnav**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere**

Diryan, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Fehmi Barış**

ÇINKAY

Kod adı: **Harûn Aziz**

Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul-1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Tevfiq Bekir ŞEXO**

Kod adı: **Kendal Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn**

Xemşîrek-1976

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Fevzî MUHAMMED**

Kod adı: **Gabar Afrîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn-1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sîpan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn-...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Salman**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopî-1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kamuran**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Habîb İBO**

Kod adı: **Bahoz**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn**

Bilbilê Xarê 1968

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dilbirîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik**

Küçük Güney

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Xezal**

Doğum yeri ve tarihi: **Xot**

Perwari, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: **Antep 1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Lezgin ...**

Kod adı: **Rojhat Biluzêri**

Doğum yeri ve tarihi: **Şîrnak, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Masiro**

suyu

♣ Adı, soyadı: **Esmer KARA**

Kod adı: **Tekoşîn Hilal**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü**

Uludere, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1998**

Masiro vadisi-Beytüşşebap opr.

♣ Adı, soyadı: **Leyla ...**

Kod adı: **Şervin**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Reşo**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dilbirîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Deniz**

Doğum yeri ve tarihi: **Garısan, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin**

Mardin

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Şîrnak**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

Görevi: **Takım Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Azad ...**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Hasekê 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Beytüşşebap

♣ Adı, soyadı: **Fariz Yahya**

İBRAHİM

Kod adı: **Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dirbesiye**

1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ekim**

1998, Şîlan köyü

Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: **Mustafa HASSO**

Kod adı: **Rênas**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep-**

Eşrefiye, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Aralık**

1998, Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Neşet Amanos**

Doğum yeri ve tarihi: **Bilbîle-Afrin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ocak**

1998, Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rênas**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998**

Semele ovası, Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: **Osman YAMAÇ**

Kod adı: **Yaşar Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Nupas Köyü-Hakkari, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: **Edip UÇAR**

Kod adı: **Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Nerex köyü**

Şırnak, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz**

1998, Çiyayê Spî-Metina arası

Ozmana eylemi

Görevi: **Tabur komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Gökhan ERHAN**

Kod adı: **Ferhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Patnos-Ağrı 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **Mart**

1997 Romanya

Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1998**

Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Yılmaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Sason**

Batman, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Temmuz**

1998, Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahsum**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ocak**

1998, Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bışar**

Doğum yeri ve tarihi: **Talatê köyü**

Nusaybin, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: **Faris ŞÜKRÜ**

Kod adı: **Rêkan**

Doğum yeri ve tarihi: **Şeladize 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim, 1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz**

1998, Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: **Salih İbrahim**

AHMED

Kod adı: **Hakî Cûdî**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ekim**

1998, Deraşûtek köyü-Çiyayê Spî

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Emin**

ALIM

Kod adı: **Medeni Nizar**

Doğum yeri ve tarihi: **Hemke köyü**

Kaşura, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ekim**

1998, Berûşkê-Çiyayê Spî

Çatak

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fikret**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos**

1998, Bahçesaray, Van-Çatak

Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Abdulkadir ...**

Kod adı: **Zınar**

Doğum yeri ve tarihi: **Xırabe Şeref**

köyü-İdil, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Çatak**

Çiyayê Zer

♣ Adı, soyadı: **Abdullah MAL-**

GAZ Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Çemkari**

Pervari, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1984**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim**

1998, Gevaş-Çatak

Görevi: **Parti Yedek Merkez üyesi,**

Bölge komutanı

♣ Adı, soyadı: **Hacer**

Kod adı: **Xezal**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Çatak**

♣ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Milîtan**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Çatak**

♣ Adı, soyadı: **Merîwan AHMED**

MEHEMED

Kod adı: **Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Pênciwên**

Süleymaniye-1970

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim**

1998, Gundê Kelê-Çatak

Beytüşşebap operasyonu

Besta

♣ Adı, soyadı: **Enver POLAT**

Kod adı: **Selçuk Şahan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kuruca**

Köyü-Kiği-Bingöl, 1 Ocak 1965

Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım**

1984

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan**

1998, Besta

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Besta**

♣ Adı, soyadı: **İshak TARİ**
Kod adı: **Boran**
Doğum yeri ve tarihi: **Çakala-Afrin, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Besta**

♣ Adı, soyadı: **Mahmut Bekir KADİR**
Kod adı: **Rênas**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 1998, Besta**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Osyan Besta**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Besta**

♣ Adı, soyadı: **Zahide ...**
Kod adı: **Hevidar**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş-Ezdara köyü-Mardin, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Besta**

♣ Adı, soyadı: **Vesile BÜYÜK**
Kod adı: **Ruken Erkend**
Doğum yeri ve tarihi: **Erkend köyü-Siirt, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Besta operasyonu**

♣ Adı, soyadı: **Arif ...**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Besta**

Kato Marinos

♣ Adı, soyadı: **Muhammed ŞEXO**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1998 Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Ali REŞİT**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1998 Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zinarîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Sinan Cemgil KAHRAMAN**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Delal UĞURLU**
Kod adı: **Axîn Newroz**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Haziran 1998, Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Vesile GÜLEÇ**
Kod adı: **Nûjîn Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Xırbıke Besta-Şırnak, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Bölük Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Fatma BİLEN**
Kod adı: **Koçerîn Binboğa**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Vehbiye AKSOY**
Kod adı: **Warşîn Meral**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Takım komutan yrd.**

♣ Adı, soyadı: **Belgün GÜL**
Kod adı: **Hebûn Tolhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa Suruç, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Takım Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Ceylan AYUCELİ**
Kod adı: **Zinarîn Herekol**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin Derik, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**
Görevi: **Takım komutan yrd.**

♣ Adı, soyadı: **İpek DEMİRHAN**
Kod adı: **Nergiz Akan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1998, Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Gülbahar HECİ**
Kod adı: **Rewşen Hezil**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Marinos-Botan**

♣ Adı, soyadı: **Caziye AYDIN**
Kod adı: **Rewşen Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 1998, Kato Marinos**

♣ Adı, soyadı: **Necah İBRAHİM**
 Kod adı: **Şervin Hakkari**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Küçük Güney, 1970**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Telxemzir-Derik
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1998, Kato Marinos**
 Görevi: **YAJK Merkezi**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Botan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Kato Marinos

♣ Adı, soyadı: **Filiz KORKUT**
 Kod adı: **Arjin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kadifekale, İzmir-1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Kato Marinos, Botan

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Ferman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Berbang**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Botan**
 Görevi: **Takım Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Rûken Coşkun**
 Kod adı: **Bêrîtan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Hawar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**

♣ Adı, soyadı: **İbrahim HAMO**
 Kod adı: **Faik**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş Mardin**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**

♣ Adı, soyadı: **İsmail AHMED**
 Kod adı: **Kendal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**

♣ Adı, soyadı: **Zeynep ...**
 Kod adı: **Zeynep**
 Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**

♣ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Rênas**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Botan**
 Görevi: **Tabur Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Şerif ALTUN**
 Kod adı: **Kendal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Belle köyü Bismil, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Amed eyaleti
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Botan**
Büyük Güney sınırı

Zagros Eyaleti 1997-98

1997 ŞEHİTLERİ

- ✱ Adı, soyadı: **Sefer DUMAN**
Kod adı: **İrfan**
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1997, Sinova eylemi**
- ✱ Adı, soyadı: **Aziz MEŞKAT**
Kod adı: **Sefer Bindal**
Doğum yeri ve tarihi: **Meşkan köyü, 1980**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Çarçela**
- ✱ Adı, soyadı: **Reşit ATEŞ**
Kod adı: **Delil Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Ağustos Bezele çete köyü-Çarçela**
Görevi: **Takım komutanı**
- ✱ Adı, soyadı: **Halim BALIKÇI**
Kod adı: **Cigerxwîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Kasım 1997, Çarçela**
- ✱ Adı, soyadı: **Sewze CELAL**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Selahaddin-Hewler, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Çarçela**
- ✱ Adı, soyadı: **Hafuz SÜLEYMAN**
Kod adı: **Stêrk Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Zevyan köyü**

✱ Adı, soyadı: **Meryem ACAR**
Kod adı: **Besê**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1982**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Zevyan köyü (tank pususu)**

✱ Adı, soyadı: **Bişar BİLÂN**
Kod adı: **Aslan Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal Uludere, 1980**
Mücadeleye katılış tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Zevyan köyü**

✱ Adı, soyadı: **Nuriye AKTAY**
Kod adı: **Tosun Deniz**
Doğum yeri ve tarihi: **Ankara 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 1997, Zevyan köyü**

✱ Adı, soyadı: **Mesut DEĞER**
Kod adı: **Kendal Avaşin**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Botan tepesi**

✱ Adı, soyadı: **Ferit Acar TOSUN**
Kod adı: **Haki Gare**
Doğum yeri ve tarihi: **Almanya 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Botan tepesi**

✱ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Bêrîtan Başkale**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Botan tepesi**

✱ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Menal Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **....**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1997, Botan tepesi**

✱ Adı, soyadı: **Ali İSA**
Kod adı: **Erîş**
Doğum yeri ve tarihi: **Rewanduz 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1997, Güney operasyonu**

✱ Adı, soyadı: **Berim HANA**
Kod adı: **Aydın Oramar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1997, Güney operasyonu**

✱ Adı, soyadı: **Nazım YETİŞMİŞ**
Kod adı: **Haki Gever**
Doğum yeri ve tarihi: **Gever 1979**
Mücadeleye katılış tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1997, Güney operasyonu**

✱ Adı, soyadı: **Şivan FAYSAL**
Kod adı: **Şivan**
Doğum yeri ve tarihi: **İran, 1982**
Mücadeleye katılış tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Güney operasyonu**

✱ Adı, soyadı: **Saadet PARLAK**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ekim 1997, Güney operasyonu**

✱ Adı, soyadı: **Ecevit BAKSİ**
Kod adı: **Haki Stazke**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1997, Kartal tepesi**

✱ Adı, soyadı: **Hasan HAMÎT**
Kod adı: **Bawer Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1997, Kartal tepesi**

✿ Adı, soyadı: **Nursen İNCE**
 Kod adı: **Sarya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Arpaçay Kars, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1997 Miros**

✿ Adı, soyadı: **Yusuf ERSÖZ**
 Kod adı: **Orhan Serhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Züver Köyü Palu, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **İbrahim IRMAK**
 Kod adı: **Salman Fırat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1967**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **Serkan SAKIZ**
 Kod adı: **Azad Zer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Malatya 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **Murat ETHEM**
 Kod adı: **Emin Farqîn**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **Sipan BAHADIR**
 Kod adı: **Selim Bawer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1979**
 Şehadet tarihi ve yeri: **19 Haziran 1997, Selke Miros**

✿ Adı, soyadı: **Mehmet DOĞAN**
 Kod adı: **Hogir, Zeynel**
 Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Yunanistan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **19 Haziran 1997, Selke Miros**

✿ Adı, soyadı: **Delila HÜSEYİN**
 Kod adı: **Ayten Gernas**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Küçük Güney
 Şehadet tarihi ve yeri: **19 Haziran 1997, Selke Miros**

✿ Adı, soyadı: **Lavi BOTİ**
 Kod adı: **Şahin Nebi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **19 Haziran 1997, Selke Miros**

✿ Adı, soyadı: **Faik KAPLAN**
 Kod adı: **Sefin Berwari**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Başkale
 Şehadet tarihi ve yeri: **19 Haziran 1997, Selke Miros**

✿ Adı, soyadı: **Hüseyin MUSTAFA**
 Kod adı: **Aziz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Küçük Güney
 Şehadet tarihi ve yeri: **19 Haziran 1997, Selke Miros**

✿ Adı, soyadı: **Hayri ÜRÜN**
 Kod adı: **Sait**
 Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **Mehmet ÖZALP**
 Kod adı: **Hawar İntikam**
 Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **İlyas ÇETİN**
 Kod adı: **Cigerxwîn Warşîn**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **Reşat ÇAKIR**
 Kod adı: **Emin Xebatkar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Başkale 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Başkale
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **Leyla HASAN**
 Kod adı: **Reyhan Baz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Küçük Güney
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Selim**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gever, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Miros**

✿ Adı, soyadı: **Abdullah KAR**
 Kod adı: **Bedri**
 Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1997, Dimi-Gürpınar**

✿ Adı, soyadı: **Yıldırım TAŞKESEN**
 Kod adı: **Bedran Serêspî**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sarıcan köyü-Bingöl, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Avrupa
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan 1997, Hoppe-Gerdiya**

✿ Adı, soyadı: **İbrahim İzzet SEYDO**
 Kod adı: **Şiyar Serbest**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1997, Herki**

✱ Adı, soyadı: **Sefa DERİN**

Kod adı: **Bager Mesut**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **5 Haziran 1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran**

1997, Herki

Görevi: **Takım komutanı, bölük komutan yardımcısı**

✱ Adı, soyadı: **Yasin ADIYAMAN**

Kod adı: **Nazım Tolhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Iğdır**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs**

1997, Beysosın-Herki

✱ Adı, soyadı: **Azad ÖMESİN**

Kod adı: **Ekrem Cûdî**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs**

1997, Beysosın-Herki

✱ Adı, soyadı: **Nidal ...**

Kod adı: **İsmail**

Doğum yeri ve tarihi: **1967, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Küçük Güney

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ağustos**

1997, Beysosın-Herki

✱ Adı, soyadı: **Ahmet KALKAN**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1972**

Macadeleye katılım tarihi: **1996**

Çukurca

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Temmuz**

1997, Bezele-Herki

✱ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Herki**

✱ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Tufan**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Herki**

✱ Adı, soyadı: **Emel YUNUS**

Kod adı: **Sosin Emel**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ekim**

1997, (hastanede)

✱ Adı, soyadı: **Xazal AKAR**

Kod adı: **Sozdar Çatak**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ekim**

1997, Zeyti vadisi- Adilbeg

✱ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Felek**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**

Zeyti vadisi-Adilbeg

✱ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Cihan**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**

Zeyti vadisi-Adilbeg

✱ Adı, soyadı: **Yıldız NAFT**

Kod adı: **Delal Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ekim**

1997, Dolabizina

✱ Adı, soyadı: **Leyla REŞİT**

Kod adı: **Reyhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ekim**

1997, Dolabizina

✱ Adı, soyadı: **Lemya**

MUHAMMED

Kod adı: **Nalin**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ekim**

1997, Dolabizina

✱ Adı, soyadı: **M. Arif**

ya da M. Ali HASAN

Kod adı: **Şervan Haydar**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Haziran**

1997, Spîrêz dağı-Başkale

✱ Adı, soyadı: **Rüstem**

ŞAHİNOĞLU

Kod adı: **Sabri Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağustos**

1997, Spîrêz dağı-Başkale

✱ Adı, soyadı: **Ecevit ...**

Kod adı: **Delil**

Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Temmuz**

1997, Spîrêz dağı-Başkale

✱ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Çiyazen**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Başkale**

✱ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Diyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Başkale**

✱ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Başkale**

✱ Adı, soyadı: **Selim Muhammed**

PUSO ya da PAŞA

Kod adı: **Rojdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Küçük Güney

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs**

1997, Geliya Bozuya

✱ Adı, soyadı: **Mustafa APAYDIN**

Kod adı: **Azad Reber**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım**

1995, Suruç

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran**

1997, Çukurca

✿ Adı, soyadı: **İhsan MUZAFFER**
Kod adı: **Serxwebûn Azadî**
Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mart 1997**
Ertuş-Çukurca

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ekim Cizre**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Eylül 1997**
Merganiş

✿ Adı, soyadı: **Necdet KIRBAŞ**
Kod adı: **Dijwar Gever**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Eylül 1997**
Merganiş-Çukurca

✿ Adı, soyadı: **Nurha MUHAMMED**
Kod adı: **Avdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1997, Gime Tepesi-Çukurca**

✿ Adı, soyadı: **Haydar NEBÎ**
Kod adı: **Sami**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Küçük Güney
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 1997, Marufa-Çukurca**

✿ Adı, soyadı: **İnci ÇELİK**
Kod adı: **Ekin**
Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1997**
Avaşın

✿ Adı, soyadı: **Hindirin HEMÎ**
Kod adı: **Cahide Ronak**
Doğum yeri ve tarihi: **Tırbisiye 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Nisan 1997, Avaşın**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kadir**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova**
Mücadeleye katılım tarihi: **1982**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Avaşın**

✿ Adı, soyadı: **Dağhan ÖZKAN**
Kod adı: **Şahan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim,...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1997,**
Kaniya Ga

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zaman**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1997**
Kaniya Ga
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Burhan KANÎ**
Kod adı: **Karker Kığî**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Avaşın**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat Kelem**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Avaşın**

✿ Adı, soyadı: **Abdulla Resul MAME**
Kod adı: **Dêdewan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **21 Mart 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1997, Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bora**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1997, Lolan**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Faysal**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Lelikan-Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şekif**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1997, Lelikan-Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: **Şemal HUSÊN**
Kod adı: **Germiyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **21 Mart 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: **Berhem Ali ABDULLA**
Kod adı: **Şivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Derbendixan Süleymaniye, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Aralık**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1997, Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: **Metin KEŞ**
Kod adı: **Bafeyî**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şerif**
Doğum yeri ve tarihi: **Mijin köyü Uludere-Şırnak**
Mücadeleye katılım tarihi: **1987**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: **Nuriye DEMİR**
Kod adı: **Berçem Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık-Kulp, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
İstanbul
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1997**
Ximerê-Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: **Nadife DAVUŞ**
 Kod adı: **Felek Dılgeş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Glor-Yüksekova, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: **Maşallah KODMERAL**
 Kod adı: **Cemil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık 1966**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehidan
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1997, Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: **Murat ÇOBANOĞLU**
 Kod adı: **Botan Canfeda**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Viranşehir
 Şehadet tarihi ve yeri: **2 Haziran 1997, Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: **Osman ÇİÇEK**
 Kod adı: **Veysel Gap**
 Doğum tarihi ve yeri: **Bozova-Urfa 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Suruç
 Şehadet tarihi ve yeri: **4 Temmuz 1997, Şexzade-Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: **Münevver AHMET**
 Kod adı: **Kazım**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **22 Mayıs 1997, Xankûrkê**

✿ Adı soyadı: **Tuncay TÜRKGÜCÜ**
 Kod adı: **Doğan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Tekman, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Almanya
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Kela Selexanê-Xankûrkê**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şiyar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Emgihan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Botan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Meşkan köyü-Derik-Mardin, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Bêrîtan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Tofan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: **Şehmus MUHAMMED**
 Kod adı: **Halim**
 Doğum yeri ve tarihi: **Meydan Afrîn, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Xankûrkê-Hacıbeg**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Bedran**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: **Kasım ...**
 Kod adı: **Xebat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hasekê 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Xankûrkê

✿ Adı, soyadı: **Nezir CEBADAK**
 Kod adı: **Metin Harunî**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sulak köyü (Bafê) Îdil, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1985**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997**
Xankûrkê
 Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Metin TURAN**
 Kod adı: **Bahtiyar-Ferhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Tilyareş**

✿ Adı, soyadı: **Savak ATE**
 Kod adı: **Sabri**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Ertuş**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Giwera**
 Doğum yeri ve tarihi: **Digor-Kars**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Zagros**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Azime**
 Doğum yeri ve tarihi: **Tırbe spî ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Zagros**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Mahsum**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Oramar**

✿ Adı, soyadı: **Ali BEXALİ**
 Kod adı: **Eriş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Rewanduz 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Oramar**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Numan**
Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Esendere

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Esendere

✧ Adı, soyadı: **Nazım SEVEN**
Kod adı: **Serfiraz Deştan**
Doğum yeri ve tarihi: **Deştan Köyü-Çukurca, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs 1997, Barzan alanı**

✧ Adı, soyadı: **İbrahim TİTO**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ağustos 1997, Zagros**

✧ Adı, soyadı: **Safiya KARABULUT**
Kod adı: **Berfîn**
Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1997 Zagros**

✧ Adı, soyadı: **Şerafettin TİMUR**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Yüksekova
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1997, Yüksekova**

1998 ŞEHİTLERİ

✧ Adı, soyadı: **Rêzan KERİM**
Kod adı: **Çalak**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 1998, Deştan Hayetê**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Kevotke-Deştan Hayetê

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Gürcistan**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Deştan Hayetê

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Reyhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Lelikan-Deştan Hayetê

✧ Adı, soyadı: **Adil Eshad AHMED**
Kod adı: **Rencder Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül 1998 Kevotke-Deştan Hayetê**
Görevi: **Takım komutanı**

✧ Adı, soyadı: **İsa XELİL**
Kod adı: **Sabır Cilo**
Doğum yeri ve tarihi: **Giriyareş köyü Derik (K. Güney), 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Kasım 1998, Deştan Hayetê**

✧ Adı, soyadı: **Mehmet REŞİT**
Kod adı: **Dilxaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1998**
Deştan Heyatê

✧ Adı, soyadı: **Mehmet ÇİÇEK**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1998**
Deştan Xerte-Kûleka

✧ Adı, soyadı: **Zahide ABDUL-LAH**
Kod adı: **Axîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1998**
Deştan Xerte-Kûleka

✧ Adı, soyadı: **İlhami PARLAK**
Kod adı: **Menal**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk 1966**
Mücadeleye katılım tarihi: **1979**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Temmuz 1998, Deştan Herte-Kevota Köyü**
Görevi: **Bölük Komutanı**

✧ Adı, soyadı: **Şemal SABİR**
Kod adı: **Ayhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Ocak
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Temmuz 1998, Deştan Xerte**

✧ Adı, soyadı: **Sergo ŞEXO**
Kod adı: **Şero Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Meydan-Afrîn, 10 Aralık 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1998**
Xankûrke-Deştan Herte

✧ Adı, soyadı: **Emine AYRI**
Kod adı: **Bêrîvan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1998**
Deştan Xerte-Kûleka

✧ Adı, soyadı: **İzzettin ERİŞMİŞ**
Kod adı: **Goran**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Temmuz 1998, Xankurkê**

✧ Adı, soyadı: **Gülser (Faika) Mollaoğlu**
Kod adı: **Reyhan Çewlik**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1998, Xankûrkê**

✧ Adı, soyadı: **Devrim ...**

Kod adı: **Ruken Malatya**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

İngiltere

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1998**

Avaşın

✧ Adı, soyadı: **Salih OMER**

Kod adı: **Karlos Behdînan**

Doğum yeri ve tarihi: **Zaho (Aslen Büyük Güneyli), 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Yezt-İran

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs**

1998, Herki

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bedran**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Herki**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Aydin**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Temmuz**

1998, Zerzan-Şemdinli

✧ Adı, soyadı: **Rıdvan BOZDOĞAN**

Kod adı: **Serdar Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1998,**

Esendere-Yüksekova

✧ Adı, soyadı: **Fatma ÖZEN**

Kod adı: **Rojbîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Beyrut 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Kasım**

1998, Yüksekova-Gever

✧ Adı, soyadı: **Sacide ...**

Kod adı: **Dilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Esendere**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cesur**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Esendere**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Çermik, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Esendere**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cûdî**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Esendere**

✧ Adı, soyadı: **İdris ...**

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca**

Tahsa köyü, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Esendere**

✧ Adı, soyadı: **Sadık ÖMER**

Kod adı: **Giwerâ**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn**

1965

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1998**

Esendere-Yüksekova

✧ Adı, soyadı: **Yakup KAYA**

Kod adı: **Bedran Suruç**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan-Urfa**

1971

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos**

1998, Baraj tepesi-Gever

✧ Adı, soyadı: **Müjdat ÇELİK**

Kod adı: **Cesur Başkale**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **25 Eylül**

1994

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 1998**

Esendere-Yüksekova (Baraj eylemi)

✧ Adı, soyadı: **Reşit ...**

Kod adı: **Sabri Mereto**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz**

1998, Kela Dizê-Yüksekova

✧ Adı, soyadı: **Ferit ŞAHİN**

Kod adı: **Tirej**

Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Kınır köyü-Ergani, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Haziran**

1998, Yüksekova

✧ Adı, soyadı: **Cahit ARDAYİL**

Kod adı: **Firaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **8 Ağustos 1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim**

1998, Yüksekova

✧ Adı, soyadı: **Zeynel Abidin KAYA**

Kod adı: **Gökhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Haltanlı**

Köyü-İslahiye-Antep, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Haziran**

1998, Miroş

✧ Adı, soyadı: **Abdulxefur ...**

Kod adı: **Dr. Zêrevan**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Şemzinan**

✧ Adı, soyadı: **Mîselma ...**

Kod adı: **Rengin**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Şemzinan**

✧ Adı, soyadı: **Abdullah ...**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Anteriye-**

Qamişlo, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Şemzinan**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemzinan ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Zagros**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Agırî, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kelaşîn**

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Rûbar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şemzinan**
Kelaşile
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Zagros**
(mayın patlaması)

✧ Adı, soyadı: **Musa HEZER**
 Kod adı: **Ciwan Zilan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Erciş-Van**
1972
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1998**
Çarçela

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şinasi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Çarçela**

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Canfeda**
 Doğum yeri ve tarihi: **Maraş, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Xinerê**
Kalealtı

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Aras**
 Doğum yeri ve tarihi: **Maraş**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kelaşîn**
 Görevi: **Tim komutanı**

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Dilşer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kelaşîn**

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Dilsoz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewler**
1978
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kelaşîn**

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Mazlum**
 Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Şehidan

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Savaş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gever, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Şehidan

✧ Adı, soyadı: **Muhammed ...**
 Kod adı: **Dijwar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Hakkari

✧ Adı, soyadı: **Sabri ...**
 Kod adı: **Selim**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mabata**
Afrîn, 1977
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Çaldıran

✧ Adı, soyadı: **Welat ...**
 Kod adı: **Welat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gunde**
Şeran-Afrîn, 1977
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Özalp-**
Van

✧ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Berivan Gever**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gever**
Hakkari, ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **12 Temmuz**
1998, Zagros

Behdînan Eyaleti 1997-98

1997 ŞEHİTLERİ

✱ Adı, soyadı: **Tahir İSMAİL**
Kod adı: **Dilbirîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Nisan**
Sêdara hava saldırısı

✱ Adı, soyadı: **Şaban KURT**
Kod adı: **Harun Çarçel**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**
Gare

✱ Adı, soyadı: **Türkan YILDIZ**
Kod adı: **Fidan Gerdiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 İzmir**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**
Gare

✱ Adı, soyadı: **Nejla KOŞAR**
Kod adı: **Rahime Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Avadese**
Tatvan, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Mayıs**
1997, Gare

✱ Adı, soyadı: **Kürdistan ...**
Kod adı: **Seyran**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare**
KDP operasyonu

✱ Adı, soyadı: **Abdulrezak ...**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare**

✱ Adı, soyadı: **Fatma ...**
Kod adı: **Seyran**
Doğum yeri ve tarihi: **Şitka-Afrîn**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997**
Gare

✱ Adı, soyadı: **Salih Muhammed NİKA**
Kod adı: **Ciger**
Doğum yeri ve tarihi: **Xidirîye Afrîn**
1977
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare**

✱ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare**

✱ Adı, soyadı: **Pervîn ...**
Kod adı: **Pervîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare**

✱ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Yekmal**
köyü-Gare

✱ Adı, soyadı: **Asuman ERDEM**
Kod adı: **Rozêrîn**
Doğum yeri ve tarihi: **1976 Derik**
Mardin
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1997 Gare**
Görevi: **Takım komutanı**

✱ Adı, soyadı: **Aras Abdullah MUHAMMED**
Kod adı: **Germiyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kifri-Büyük**
Güney, 1971
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Aralık**
1997, Gare

✱ Adı, soyadı: **Nasih ...**
Kod adı: **Serbest**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz**
1997, Gare
Görevi: **Takım komutanı**

✱ Adı, soyadı: **Arazu İsmail ABDULLAH**
Kod adı: **Ronahî**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran**
1996
Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**
Gare-tank pususu

✱ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Kanî**
Doğum yeri ve tarihi: **Koysancak**
Hewler, 1981
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Boti
Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**
Gare-tank pususu

✱ Adı, soyadı: **Ekrem ALİ**
Kod adı: **Sefîn Zêbarî**
Doğum yeri ve tarihi: **Akre-Büyük**
Güney, ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Aralık**
1997, Gare-tank pususu

✱ Adı, soyadı: **Abdulaziz BARAN**
Kod adı: **Rızgar, Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs**
1997, Şoreş tepesi

✱ Adı, soyadı: **Hüseyin AYZAZ**
Kod adı: **Berxwedan Çarçel**
Doğum yeri ve tarihi: **Jiyaniş köyü-Çukurca, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Haziran**
1997, Şikefta Birîndara

✪ Adı, soyadı: **Cengiz ALTINKILIÇ**
Kod adı: **Xayri Versor**
Doğum yeri ve tarihi: **Çermik, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1997, Şikefta Birîndara**

✪ Adı, soyadı: **Yakup KAYA**
Kod adı: **Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ankara 12 Nisan 1961**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mayıs 1997, Şikefta Birîndara**

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dicle Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **..., Şikefta Birîndara**

✪ Adı, soyadı: **Sultan TEKİN**
Kod adı: **Rûken Cudî**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş Batman, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Şikefta Birîndara**

✪ Adı, soyadı: **Turgut YILMAZ**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Haziran 1997, Şikefta Birîndara**
(mayına basarak şehit düştü)

✪ Adı, soyadı: **Sanem BERTAN**
Kod adı: **Canda**
Doğum yeri ve tarihi: **Karabük Zonguldak, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997, Kurêjahro-Zap**

✪ Adı, soyadı: **Dara HASO**
Kod adı: **Gernas**
Doğum yeri ve tarihi: **Amude 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1997, Kurêjahro**
Görevi: **Takım komutanı**

✪ Adı, soyadı: **Naif ŞERİF**
Kod adı: **Şoreşvan**
Doğum yeri ve tarihi: **Zaxo B. Güney, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Muhterem TÜRK**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Maşallah TALAYHAN**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergin köyü Baykan, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **3 Ekim 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Haziran 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Seyran SİME**
Kod adı: **Koçer Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Ayşe DİREKÇE**
Kod adı: **Xelat Garzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Mayıs 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Muhammed DİLÂN**
Kod adı: **Bedran Silopi**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Zikri SÜREN**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Mayıs 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Sıtkı BUDAK**
Kod adı: **Zeynel Zaza**
Doğum yeri ve tarihi: **Aşağıköy Bingöl, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Murat ÇELİK**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Serhat ...**
Kod adı: **Agirî**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Gever
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1997, Kurêjahro**

✪ Adı, soyadı: **Reşit MUSTAFA**
Kod adı: **Şivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1997, Kurêjahro**
Görevi: **Takım komutanı**

✪ Adı, soyadı: **Süreyya ...**
Kod adı: **Pervin**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki-Aziziye, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Kurêjahro-Zap

✪ Adı, soyadı: **Esengül AKGÜL**
Kod adı: **Faraşîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Hozat, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1997**
Güney savaşı, Zap

✪ Adı, soyadı: **Abdurrahman CENGİZ**
Kod adı: **Agit HEREKOL**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Nisan 1997, Grê tepesi-Zap**

✧ Adı, soyadı: **Burhan**

MUHAMMED

Kod adı: **Aslan Akgül**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Nisan**

1997, Zap

✧ Adı, soyadı: **Mehmet Hadi GÖZE**

Kod adı: **Cihan Berf**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs**

1997, Zap

✧ Adı, soyadı: **Cahide RONAK**

Kod adı: **Dilbirin**

Doğum yeri ve tarihi: **Tirbespiye 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Nisan**

1997, Zap

✧ Adı, soyadı: **Sabri ...**

Kod adı: **Neşet**

Doğum yeri ve tarihi: **Reco-Gunde Dayike-Afrîn, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: **Garip AKKUZU**

Kod adı: **Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Nalîn**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Nisan**

1997, Zap

✧ Adı, soyadı: **Ali ...**

Kod adı: **Rûbar**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

Görevi: **Takım komutanı**

✧ Adı, soyadı: **Sarya ...**

Kod adı: **Pervîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kanî**

Doğum yeri ve tarihi: **K. Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Koçer**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak**

(Xırabe Bistike köyü)

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

Görevi: **Bölük komutanı**

✧ Adı, soyadı: **Davut Muhammed**

ALÎ

Kod adı: **Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Yekbûn**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Zap**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Çiyareş-Zap

✧ Adı, soyadı: **Xatice ...**

Kod adı: **Rûmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Metina**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Xelat**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Metina**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rûken**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre**

Spêviyan köyü, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Metina**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Metina**

✧ Adı, soyadı: **Musa ...**

Kod adı: **Bawer**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **Şêrava**

1977

Şehadet tarihi ve yeri: **Metina, ...**

✧ Adı, soyadı: **Kürdistan ...**

Kod adı: **Nalîn Siyamend**

Doğum yeri ve tarihi: **Şilka-Afrîn**

1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Metina, ...**

✧ Adı, soyadı: **Serbest Hatnû**

Kod adı: **Serbest**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Metina**

✧ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Felat**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Bamerni-Metina

✧ Adı, soyadı: **Bülent ...**

Kod adı: **Alişer**

Doğum yeri ve tarihi: **Mıştalı köyü**

Iğdır, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Kelok tepesi-Geliye Zap

♣ Adı, soyadı: **İsmail BAĞDAŞ**
 Kod adı: **Şahin Bagok**
 Doğum yeri ve tarihi: **Boleve köyü-Nusaybin, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **14 Mayıs 1997, Behdînan**

♣ Adı, soyadı: **Naciye TÜRKAN**
 Kod adı: **Sozdar Garzan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Güneşli köyü-Siirt, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **25 Haziran 1997, Deraluk**

♣ Adı, soyadı: **Hazım YUSUF**
 Kod adı: **Eriş Zêbari**
 Doğum yeri ve tarihi: **Serseng Duhok, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1997, Deraluk**

♣ Adı, soyadı: **Saliha KAHRAMAN**
 Kod adı: **Gulan Agit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1997, Deraluk tepesi**

♣ Adı, soyadı: **Serdar DEMİR**
 Kod adı: **Mahsum Mardin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1997, Deraluk tepe eylemi**

♣ Adı, soyadı: **Emin MUHAMMED**
 Kod adı: **Kanî**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amediye 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1997, Amêdiye-Gare arası**
 Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Tahir KAVAL**
 Kod adı: **Serdar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari 1967**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet yeri ve tarihi: **23 Temmuz 1997, Amêdiye**
 Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Hüseyin AKBULUT**
 Kod adı: **Tirêj Gerdiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1997, Sekeri**

♣ Adı, soyadı: **Rüşti ÖZGÜN**
 Kod adı: **Rêzan, Rüşti**
 Doğum yeri ve tarihi: **Suruç Urfa 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ağustos 1997, Amêdiye**

♣ Adı, soyadı: **Medya HÜSEYİN**
 Kod adı: **Hevidar Çiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Rakka Küçük Güney, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ağustos 1997, Amêdiye**

♣ Adı, soyadı: **Abdulkadir ALO**
 Kod adı: **Welat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ağustos 1997, Amêdiye**

♣ Adı, soyadı: **Zeynel ABİDİN**
 Kod adı: **...**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1981**
 Mücadeleye katılım tarihi: **...**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ağustos 1997, Amêdiye**

♣ Adı, soyadı: **Siyamend CEMAL**
 Kod adı: **Şahin, Xalo**
 Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 14 Mayıs 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1997, Kadişe baskını**

♣ Adı, soyadı: **Kamil BOZKURT**
 Kod adı: **Numan, Özalp**
 Doğum yeri ve tarihi: **Muradiye Van, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1997, Kadişe baskını**

♣ Adı, soyadı: **Aras ABDULLAH**
 Kod adı: **Şiyar Perwer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1997, Kadişe baskını**

♣ Adı, soyadı: **Ali ÖZCÜ**
 Kod adı: **Dersîm Cûdî**
 Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1968**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ağustos 1997, Amêdiye**

♣ Adı, soyadı: **Caner BURAK**
 Kod adı: **Azad**
 Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos 1997, Bamerni eylemi**

♣ Adı, soyadı: **Nucan ERDEM**
 Kod adı: **Eylem Amed**
 Doğum yeri ve tarihi: **...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1997, Amêdiye yol eylemi**
 Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet ARIK**
 Kod adı: **Kıvrırcık Hasan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Aytepe Mardin, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
 Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos 1997, Bamernî eylemi**

♣ Adı, soyadı: **Kamuran ŞEX ABDURRAHMAN**
 Kod adı: **Biryar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kanîmaran köyü-Ranya, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Behdînan**
 Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Şükran ÖZER**
 Kod adı: **Dersîm**
 Doğum yeri ve tarihi: **Onbulak Ovacık, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
 Şehadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1997, Behdînan**

✿ Adı, soyadı: **Sıddık BİLEN**
 Kod adı: **Karker**
 Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1997, Behdînan**

1998 ŞEHİTLERİ

✿ Adı, soyadı: **Rızgar Kanebi MUHAMMED**
 Kod adı: **Rebaz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewler 1970**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ağustos 1998, Gare**
 Görevi: **Takım Komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Emir MUSTAFA**
 Kod adı: **Serxwebûn**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kesikan Köyü-Sidekan, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Zekeriya ALP**
 Kod adı: **Şervan**
 Doğum yeri ve tarihi: **K. Güney ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Mücahit YAMAN**
 Kod adı: **Tekoşer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mijin Köyü-Uludere, 1981**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Bêxêrê Kampı 23 Kasım 1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Selim BENEK**
 Kod adı: **Berxwedan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hilal Köyü Uludere, 1983**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Gare**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Haki**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Faris İBRAHİM**
 Kod adı: **Doğan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Tırbespî 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Hawar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn Serincek köyü, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **İdris DEMİROĞLU**
 Kod adı: **Deyndar**
 Doğum tarihi ve yeri: **1979 Çukurca**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1998, Deriyê Bala-Gare**

✿ Adı, soyadı: **Sinem KARATAŞ**
 Kod adı: **Bermal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Örgülü Köyü-Tatvan-Bitlis, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ağustos 1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Mahmut TUNÇ**
 Kod adı: **Agit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bıhele Köyü-Uludere, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Cemil ...**
 Kod adı: **Dijwar, Ciger**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Hemin HASAN**
 Kod adı: **Geşbin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hiran Hewler, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **2 Eylül 1998 (Gare'de yaralandı, Mahmur'da şehit düştü)**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Harûn**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Ali Hesên**
 Kod adı: **İsa**
 Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Gare**

✿ Adı, soyadı: **Kamuran ...**
 Kod adı: **Sirvan**
 Doğum tarihi ve yeri: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **25 Şubat 1998, Xazır, Gare**

✿ Adı, soyadı: **H. ORAL**
 Kod adı: **Dilbirin**
 Doğum tarihi ve yeri: **Serenli köyü Savur, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1998, Çarboti-Gare**

✿ Adı, soyadı: **Cemal A. Kerim SELİM**
 Kod adı: **Veysi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Erbil, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **17 Haziran 1998, Devriye-Gare**

✿ Adı, soyadı: **Burhan DEMİR**
 Kod adı: **Çayan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Şeladize**

✿ Adı, soyadı: **Serkeftin ŞEXMUSTAFA**
 Kod adı: **Serkeftin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**

✿ Adı, soyadı: **Sultan ÇOBAN**
 Kod adı: **Rûşen**
 Doğum yeri ve tarihi: **Maraş, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: **Halit BALVEREN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Azime**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina-Ganigeni**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Medya Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed-Piran**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mühezzin**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**
Görevi: **Takım komutanı**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rûken**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**
Görevi: **Bölük komutanı**

✧ Adı, soyadı: **Hesen ...**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Amude, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Metina**

✧ Adı, soyadı: **Newroz İZBAŞI**
Kod adı: **Rûken**
Doğum yeri ve tarihi: **Erkend köyü Siirt, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**
KDP operasyonu

✧ Adı, soyadı: **Nidal HAYDAR**
Kod adı: **Xebat Afrîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: **Nevzat ALİ**
Kod adı: **Malik**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik Kûçûk Güney, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1998 Xeledine köyü-Metina**

✧ Adı, soyadı: **Şaban HÜSEYİN**
Kod adı: **Mazlûm**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1998, Xeledine köyü-Metina**

✧ Adı, soyadı: **Muhammed ABDÎ**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-Rakka, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: **Nadir ...**
Kod adı: **Sabır**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Zap**

✧ Adı, soyadı: **Numan ...**
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: **Figen GÜNEÇ**
Kod adı: **Zeynep**
Doğum yeri ve tarihi: **Sekran köyü Yüksekova, 10 Eylül 1983**
Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ekim 1996, İstanbul**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül 1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: **Gulê ...**
Kod adı: **Jiyan Etruş**
Doğum yeri ve tarihi: **Bileh köyü Uludere, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1998 Metina**

✧ Adı, soyadı: **Abdullah CÖMERT**
Kod adı: **Ali Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Karaçalı Köyü, Diyarbakır, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Mayıs 1998, Geman tepe-Metina**

✧ Adı, soyadı: **Tarik REFİK**
Kod adı: **Cengo**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Mayıs 1998, Şikefta Birindara-Zap**

✧ Adı, soyadı: **Halil İbrahim ÇELEBİ**
Kod adı: **Sîpan**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 1998 Çiyayê Bêxêr**

✧ Adı, soyadı: **Müslüm DEMİR**
Kod adı: **Kürt Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996 Almanya**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 1998 Çiyayê Bêxêr**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delîl**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 1998, Çiyayê Bêxêr**

✧ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çiya Zebarî**
Doğum yeri ve tarihi: **Akrê, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1998, Çiyayê Bêxêr**

✧ Adı, soyadı: **Figen BAYRAM**
Kod adı: **Bêrîtan Devrim**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1998, Çiyayê Bêxêr**

✧ Adı, soyadı: **Bese KARTAL**
Kod adı: **Zinarîn Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1998, Çiyayê Bêxêr**

♣ Adı, soyadı: **Sabri GÜLER**

Kod adı: **Mêrxwaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

♣ Adı, soyadı: **İlhan MEMO**

Kod adı: **Şehrazol Afrîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Xalep, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

♣ Adı, soyadı: **Mehmet REŞÎT**

Kod adı: **Çiya Zebârî**

Doğum yeri ve tarihi: **Akrê, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

♣ Adı, soyadı: **Ayten EKİNCİ**

Kod adı: **Rengin Rewşen**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

♣ Adı, soyadı: **Nihat SADÎ**

Kod adı: **Çiya Ciger**

Doğum yeri ve tarihi: **Rewandûz**

1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

♣ Adı, soyadı: **Nejla BİLGİN**

Kod adı: **Şervîn Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

♣ Adı, soyadı: **Hatice TAN**

Kod adı: **Mahabat Goyî**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

♣ Adı, soyadı: **Ali NARÎN**

Kod adı: **Pîr**

Doğum yeri ve tarihi: **Hani-Amed**

1956

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Çiyayê Bêxêr

Görevi: **Takım komutanı ve**

Amed'de cephe bölge sorumlusu

♣ Adı, soyadı: **Nermin AKKUŞ**

Kod adı: **Çerkez Helin**

Doğum yeri ve tarihi: **Yukarı**

Baltacı köyü-Yedisu

Bingöl, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Avusturya

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Xelatê

♣ Adı, soyadı: **Musa YUSUF**

Kod adı: **Rûken Agît**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998 Xelatê

Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Semire Muhammed**

ASİME

Kod adı: **Canda Kobanî**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim**

1998, Xelatê

♣ Adı, soyadı: **Nejat SÜLEYMAN**

Kod adı: **...**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo**

1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1991 Şe-**

hadet tarihi ve yeri: 13 Ekim 1998

Xelatê

Görevi: **Takım ve Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Faris ŞÜKRÎ**

Kod adı: **Rêkan**

Doğum yeri ve tarihi: **Şeladize 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül**

1995

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz**

1998, Behdînan

Amed Eyaleti 1997-98

1997 ŞEHİTLERİ

♣ Adı, soyadı: **Eyüp BALYECİ**
Kod adı: **Ali**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **24 Nisan 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**
Görevi: **Takım Komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Cihan KAYA**
Kod adı: **Felat**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Ali KIZILKAYA**
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Adana 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Abdulkerim TOPRAK**
Kod adı: **Ramazan**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet ARAS**
Kod adı: **Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Necmi ASLAN**
Kod adı: **Devrim Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1963**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Gülistan YALÇIN**
Kod adı: **Dozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Adana, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: ... **ULUKAN**
Kod adı: **Zilan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Gülbahar ÇEPER**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Ayhan YILDIZ**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Kocaeli 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Bengi BALUR**
Kod adı: **Sinan Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Perwari**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet DALKAN**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **İskenderun 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Muarrem DÖLGE**
Kod adı: **Duman**
Doğum yeri ve tarihi: **Karaz Diyarbakır, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet KOŞAN**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Nusrettin BAYÇU**
Kod adı: **Fidel**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Kadri İLHAN**
Kod adı: **Şevger**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: ... **ALTINDAĞ**
Kod adı: **Rêber**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Hani Şelê mıntıkası**

♣ Adı, soyadı: **Ayhan TAŞKIN**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ocak Şehit Remzi Alanı**

✪ Adı, soyadı: **Seyfettin YAPAN**
Kod adı: **Halit**
Doğum yeri ve tarihi: **Heştan köyü Şırnak, 1966**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Tite Köyü**

✪ Adı, soyadı: **Kadri SEFTAK**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Kasım 1997, Kulp**
Görevi: **Takım komutanı**

✪ Adı, soyadı: **Ahmet AKTAŞ**
Kod adı: **Doğan Serêspî**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **27 Eylül 1997, Arıcak**
Şehadet tarihi ve yeri: **... 1997, Teman çete köyü**

✪ Adı, soyadı: **Nurtem ADIM**
Kod adı: **Vedat**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ocak 1997 Apê Mûsa alanı**

✪ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Halim**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice Derkan Köyü, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Nisan Apê Mûsa alanı**

✪ Adı, soyadı: **Lezgin OSMAN**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik-1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Genç**

✪ Adı, soyadı: **Yusuf ERKAPLAN**
Kod adı: **Berxwedan Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1997, Piran**

✪ Adı, soyadı: **Nadir ÇELİK**
Kod adı: **Berivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1997 Amed**

✪ Adı, soyadı: **Gıyasettin KAYA**
Kod adı: **Dilbirîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Hani, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Eylül 1997, Amed**

✪ Adı, soyadı: **Mahmut ÖZDEMİR**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Adana, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1997, Amed**

✪ Adı, soyadı: **Mithat BARAN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Çınar, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Eylül 1997, Amed**

✪ Adı, soyadı: **Hatice AKAD**
Kod adı: **Melsa**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Akdağ alanı**

✪ Adı, soyadı: **Seniha YASA**
Kod adı: **Ronahî**
Doğum yeri ve tarihi: **Berberişin Köyü-Amed, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat 1997 Akdağ alanı**

✪ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Rojen**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ocak 1997, Akdağ alanı**

✪ Adı, soyadı: **Mahmut TURHALLI**
Kod adı: **Kazım Gulo**
Doğum yeri ve tarihi: **Riz Diyarbakır, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mart 1997, Akdağ alanı**

✪ Adı, soyadı: **Medeni AYAZ**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 1997, Amed**

✪ Adı, soyadı: **Fahrettin ASLAN**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1982**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997 Amed şehir merkezi**

✪ Adı, soyadı: **Hasret ERGİN**
Kod adı: **Berivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Keydali köyü Ergani, Mart 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **12 Ocak 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Aralık 1997, Amed şehir merkezi**

✪ Adı, soyadı: **Seyitxan SEYDAOĞLU**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Genç-Bingöl 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Kasım 1997, Amed şehir merkezi**

✪ Adı, soyadı: **Şemsettin PAYCU**
Kod adı: **Fidel**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1997, Amed**

✪ Adı, soyadı: **İbrahim Halil GÖKSU**
Kod adı: **Şevger Vedat**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, 4. Bölge**

1998 ŞEHİTLERİ

♣ Adı, soyadı: **Nezir ERTUĞRUL**
Kod adı: ...

Doğum yeri tarihi: **Eski Erüh 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Kahraman ÖZER**
Kod adı: **Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Yılmaz TAD**
Kod adı: **Şehmuz Ağır**
Doğum yeri tarihi: **Lice, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Mahmut DURMUŞ**
Kod adı: **Mervan Dersim**
Doğum yeri tarihi: **Suruç, 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **3 Nisan 1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Haki KIZILKAYA**
Kod adı: **Özgür Devrim**
Doğum yeri tarihi: **İzmir, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Recep DİNGİLLİ**
Kod adı: **Dilgeş Sabri**
Doğum yeri tarihi: **Afrin, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Ümrhan KARATAŞ**
Kod adı: **Garzan Tolhildan**
Doğum yeri tarihi: **Kurtalan 10 Ocak 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **22 Ocak 1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Beşir KARAKUŞ**
Kod adı: **Xemgîn Ayten**
Doğum yeri tarihi: **Silvan, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Cengiz DİKKAY**
Kod adı: **Hawar Zinar**
Doğum yeri tarihi: **Baykan, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Şehabettin IRMAK**
Kod adı: **Kahraman Hizan**
Doğum yeri tarihi: **Tatvan, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Nurhak UĞURLU**
Kod adı: **Aziz Botan**
Doğum yeri tarihi: **Erüh, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **16 Ocak 1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Kenan GİRİÇ**
Kod adı: **Devran**
Doğum yeri tarihi: **Tatvan, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **8 Nisan 1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Hasan Ali BİNDAL**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Cenan DEMİREL**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ (aslen Dersim-Hozat-Çet köyü) 12 Ocak 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ağustos 1998, Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Ali Kadir KAYA**
Kod adı: **Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Aralık 1998, Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Hazme KESKİN**
Kod adı: **Neval**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Goma Dayika-Kulp**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delal**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Goma Dayika-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Koçerîn**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Goma Dayika-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Kenan GERNAS**
Kod adı: **Agit Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Adana 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Zübeyir AXİN**
Kod adı: **Ozan Erdem**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Arav**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ... (yeni)
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berces, Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ... (yeni)
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ... (yeni)
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Xelas**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Brûsk**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ... (yeni)
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, Erginik dağı-Kulp**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Sason, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Kulp**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Salih ERİKÇİ**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1998, Kapak köyü-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Mizbah ERDEM**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
İstanbul
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Tiltfê köyü-Kulp-Amed**

♣ Adı, soyadı: **Yusuf Kerem BOLU**
Kod adı: **Rohat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Kulp
Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1998, Şin yaylası-Kulp**

♣ Adı, soyadı: **Kenan DOĞU**
Kod adı: **Dilovan**
Doğum yeri ve tarihi: **Salihli, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül 1998, Gorse-Piran**

♣ Adı, soyadı: **Abidin KAPLAN**
Kod adı: **Rûbar Kani**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül 1998, Gorse-Piran**

♣ Adı, soyadı: **Aydoğan AYDIN**
Kod adı: **Cimşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Dicle Amed, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül 1998 Ergani**

♣ Adı, soyadı: **Nizamettin Orhan Gazi KARTAL**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat-Mart 1998, Dorşin**

♣ Adı, soyadı: **Akif HÜSEYİNOĞLU**
Kod adı: **Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Şirin İNATÇI**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Feyzullah KÖMÜR**
Kod adı: **Nûrhaq**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet ÖZDEMİR**
Kod adı: **Sîdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Salih OĞUZ**
Kod adı: **Agît**
Doğum yeri ve tarihi: **Dargeçit 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet BOZAN**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Hikmet TÛRBAN**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1984**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Erdal BEKTAŞ**
Kod adı: **Ciwan**
Doğum yeri ve tarihi: **Malatya 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: **Şevket BARAN**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Şehit Kendal alanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Canan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995 Şehadet tarihi ve yeri: 14 Ekim 1998, Heylan köyü-Genç**

♣ Adı, soyadı: **Burhan İLHANLI**
Kod adı: **Mazlum Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1998, Heylan köyü-Genç**

♣ Adı, soyadı: **İrfan BARAN**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1998, Hacbere köyü-Genç**

♣ Adı, soyadı: **Sincar ...**
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Şubat 1998 Genç**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilbirin**
Doğum yeri ve tarihi: **Serde köyü-Hani, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Genç**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kandil**
Doğum yeri ve tarihi: **Büyük güney-Hiran, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Genç**

♣ Adı, soyadı: **Suat APÇİK**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **..., 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Aralık 1998, Karik-Genç**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Besê**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Aralık 1998, Seferan Tepesi-Genç**

♣ Adı, soyadı: **Kartal ...**
Kod adı: **Şinasi**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Hazro**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Dicle**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Behzat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Dicle**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cemşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Dicle (Korucu pususu)**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Bozmar köyü-Hazro, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Eylül 1998 Silvan**
Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **K. Güney ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 1998 Lice**

♣ Adı, soyadı: **Hasan TOGAK**
Kod adı: **Serhat Adar**
Doğum yeri ve tarihi: **Baykan 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 1998, Lice**

♣ Adı, soyadı: **Sinan KOÇAK**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Aralık 1998, Karen**

♣ Adı, soyadı: **Muhyettin DEMİR**
Kod adı: **Hamza Cihan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık-Muş, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Aralık 1998 Kelan Mezrası-Kızılağaç-Muş**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Nuri YALÇIN**
Kod adı: **Dr. Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani Diyarbakır, 5 Mart 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Murat Operasyonu, Şenyayla-Muş**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet SATILMIŞ**
Kod adı: **Siddık Mem**
Doğum yeri ve tarihi: **Riz Köyü Genç, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Amed Eyaleti
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998 Geliye Koviya-Amed**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sıdık**
Doğum yeri ve tarihi: **Sağgöz köyü-Lice, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Murat operasyonu

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Amed
Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Amed**

♣ Adı, soyadı: **Reşat ...**
Kod adı: **Salih Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Rakka 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Amed

♣ Adı, soyadı: **Ali SÖYLEMEZ**
Kod adı: **Volkan Ali Dersim**
Doğum yeri ve tarihi: **Ambar köyü Dersim, 31 Ağustos 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Amed**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Amed**

Erzurum Eyaleti 1997-98

1997 ŞEHİTLERİ

❖ Adı, soyadı: **İhsan MERİÇ**

Kod adı: **Harûn**

Doğum yeri ve tarihi: **Solhan Bingöl, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Amed Eyaleti

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997**

Dallı Tepe Ormanları

Görevi: **Eyalet koordinatörü**

❖ Adı, soyadı: **Sadrettin ERİŞ**

Kod adı: **Mustafa**

Doğum yeri ve tarihi: **Karavelyan Bingöl, 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

Görevi: **Bölge sorumlusu**

❖ Adı, soyadı: **Vecettin TİMURTAŞ**

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Lıcok köyü Lice, 1967**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Erzurum**

Görevi: **Bölge sorumlusu**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ağit**

Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hüseyin**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Varto**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: **Abdulselam ...**

Kod adı: **Baran**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-Xınıs**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: **Hatice VURAL**

Kod adı: **Zelal Kasım**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: **Sultan DAĞ**

Kod adı: **Binevş Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli**

Mardin, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: **Meral ...**

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: **Karayazı**

Erzurum, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: **Hanım ...**

Kod adı: **Sorgül**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1997**

Erzurum eyaleti

❖ Adı, soyadı: **Müzeyyen KAYA**

Kod adı: **Mizgîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Yeniköy Bingöl**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**

❖ Adı, soyadı: **Raif ERYILMAZ**

Kod adı: **Ağit**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**

❖ Adı, soyadı: **Eyüp CİRİT**

Kod adı: **Sait**

Doğum yeri ve tarihi: **Suveren Bingöl**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**

❖ Adı, soyadı: **Aynur GEDİK**

Kod adı: **Nafiye Zelal**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Özgür**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Muş**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**

❖ Adı, soyadı: **Nadire KAL**

Kod adı: **Dilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Karer şirmen köyü-Bingöl, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**

Görevi: **YAJK Eyalet sorumlusu**

- ✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Piro**
Doğum yeri ve tarihi: **Kağızman**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan 1997, Erzurum eyaleti**
- ✪ Adı, soyadı: **Latife ÇELİK**
Kod adı: **Şinda Rubar**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Van**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Adaklı Erzurum**
Görevi: **Takım Komutanı**
- ✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Alişan**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Varto Erzurum**
Görevi: **Bölge ve cephe sorumlusu**
- ✪ Adı, soyadı: **Ali SAKULOĞLU**
Kod adı: **Bager**
Doğum yeri ve tarihi: **Bayramözü köyü-Pazarcık, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Mayıs 1997, Kavaklı vadisi-Karlıova Erzurum**
- ✪ Adı, soyadı: **Cihan KORKMAZ**
Kod adı: **Garzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Xendakan Köyü-Tekman, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Nisan 1997**
Taş noktası-Şeytan Dağı Karlıova
- ✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **Söylemez köyü, Karayazı-Erzurum, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Geyik Vadisi-Erzurum

1998 ŞEHİTLERİ

- ✪ Adı, soyadı: **Erdal GÜLTEKİN**
Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Xınıs Akcamelik köyü, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **Xınıs kırsalı Kasım 1998**

✪ Adı, soyadı: **Gökmen BİÇEN**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Haydereka Köyü-Silvan, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1998, Xınıs Eylemi**

✪ Adı, soyadı: **İdris AKSU**
Kod adı: **Nasır**
Doğum yeri ve tarihi: **Çat-Erzurum 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Kasım 1998, Çavuşlar-Erzurum**

✪ Adı, soyadı: **Sakine SARIKAYA**
Kod adı: **Gülistan**
Doğum yeri ve tarihi: **Şirnan Köyü-Adaklı-Bingöl, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998**
Yayladere

✪ Adı, soyadı: **Yavuz YANILMAZ**
Kod adı: **Mazlum Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993,**
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül 1998**
Karlıova

✪ Adı, soyadı: **Muhammed DAPDARE**
Kod adı: **Haki Celal**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1998, Davultepe**
Görevi: **Takım komutanı**

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şexmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Erzurum**

✪ Adı, soyadı: **Sefa YELKANAT**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ardahan Kars, 4 Aralık 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mart 1998 Erzurum**

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Erzurum**

✪ Adı, soyadı: **Ferhat ...**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Sipanig köyü 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **Amed 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Aralık 1998**
Bahoz dağı-Yayladere-Bingöl

✪ Adı, soyadı: **Lokman BATUR**
Kod adı: **Kendal Perwari**
Doğum yeri ve tarihi: **Perwari 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Aralık 1998, Keli mezarası-Kızılağaç-Muş**

Serhat Eyaleti -1997-

✪ Adı, soyadı: **Vasim KAGIZMAN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs 1997, Taşlıçay-Ağrı-Serhat**

✪ Adı, soyadı: **Abdülhamit ...**
Kod adı: **Çirav**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Haziran 1997, Ağrı dağı**

✪ Adı, soyadı: **Xoşnav BEKİR**
Kod adı: **Resul Dilgeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs 1997, Ağrı dağı sınırı**

✪ Adı, soyadı: **Rüstem BEKİR**
Kod adı: **Gerilla**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1997, Tendürek**
Görevi: **Eyalet cephe sorumluluğu**

✪ Adı, soyadı: **Gıyasettin ATAKAN**
Kod adı: **Gernas Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Haziran 1997, Doğubeyazıt merkezi**

✪ Adı, soyadı: **Sabri YILMAZ**
Kod adı: **Ferman Tendürek**
Doğum yeri ve tarihi: **Muştali köyü Iğdır, 1964**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Doğubeyazıt-Serhat**
Görevi: **Takım komutanı**

✪ Adı, soyadı: **Edip HASO**
Kod adı: **Şerzad**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Eylül 1997, Doğubeyazıt**

✪ Adı, soyadı: **Ekrem TEMTEK**
Kod adı: **Rençber**
Doğum yeri ve tarihi: **Aşağı Topraklı (Alakızıl), Aralık 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1997, İslam Köyü-Iğdır**

✪ Adı, soyadı: **Mehmet Emin ÇAKAN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt 1954**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Ağrı**

✪ Adı, soyadı: **Zahir EROL**
Kod adı: **Yasin Vesim**
Doğum yeri ve tarihi: **Pifikê köyü Digor, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Mayıs 1997, Ağrı sınırı-Serhat**

✪ Adı, soyadı: **Mihrali YILMAZ**
Kod adı: **İdris Cotkar**
Doğum yeri ve tarihi: **Ardahan 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Haziran, Ağrı dağı sınırı**

✪ Adı, soyadı: **Ebubekir DEMİRBAŞ**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Haziran, Ağrı dağı sınırı (mayına basarak)**

✪ Adı, soyadı: **Muhammed Edip ETHEM**
Kod adı: **Arî**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1960**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Haziran Ağrı dağı sınırı (mayına basarak)**

✪ Adı, soyadı: **İsmet BAKUR**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Genç Bingöl 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Haziran Ağrı dağı sınırı (mayına basarak)**

✪ Adı, soyadı: **İshak HALİL**
Kod adı: **Hasan Hayri**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şırnak
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Temmuz Kars**

✪ Adı, soyadı: **Mehmet REVİLBURÇ**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Haziran Ağrı dağı sınırı (mayına basarak)**

✪ Adı, soyadı: **İbrahim KURT**
Kod adı: **Rojvan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1997, Kars**

✪ Adı, soyadı: **Ahmet ERGÜN**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989 Botan**
Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1997, Kars**
Görevi: **Bölük komutanı, bölge yönetimi**

✿ Adı, soyadı: **Hacı SÖYLEMEZ**
Kod adı: **Bargiran**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Mardin 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991 Manisa**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Kars**

✿ Adı, soyadı: **Raif GÜNEY**
Kod adı: **Serhildan Nazdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1997, Kars**

✿ Adı, soyadı: **Sait AZİZİ**
Kod adı: **Bager Cotkar**
Doğum yeri ve tarihi: **Maku, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Temmuz, Kars**

✿ Adı, soyadı: **Dürem ŞEMAYAN**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ermenistan 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **18 Ocak 1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Temmuz Kars**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Temmuz Kars**

✿ Adı, soyadı: **Abdulkadir SARI**
Kod adı: **Rizgar Yaşar Ağit**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**
Görevi: **Takım komutanı, eyalet yürütmesinde**

✿ Adı, soyadı: **Cafer KULP**
Kod adı: **Hogir Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Mehmet Selim ÇAVDAVUL**
Kod adı: **Sîpan**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor Kars, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Mehmet AKYAN**
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri ve tarihi: **Eleşkirt 1960**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Mikail GEDİK**
Kod adı: **Agît**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Şex Muhammed CEMİL**
Kod adı: **Xelîl Afrîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Kurban MUSAYEL**
Kod adı: **Jêhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kazakistan 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Şamil VEYZADİ**
Kod adı: **Şiraz**
Doğum yeri ve tarihi: **Katuna 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Mahmut Gulikanlı MİLÂN**
Kod adı: **Milan**
Doğum yeri ve tarihi: **Maku, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Serhat PALA**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Orhan KAYA**
Kod adı: **Dilgeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Abdurrahman GÜNDÜZ**
Kod adı: **Hogir Nuri**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şevger**
Doğum yeri ve tarihi: **Katuna İran**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1997, Sinekler**

✿ Adı, soyadı: **Mehmet Nuri SÖNMEZ**
Kod adı: **Alişer Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1993, Tendürek**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ağustos 1998 Aladağlar, Girkemer**
Mıntıkası **Zilan vadisi, Serhat**

✿ Adı, soyadı: **Hikmet ...**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Serhat**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Murat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Türkiye-Ermenistan Sınırı Serhat

Amanos-Güneybatı Eyaleti 1997-98

Amanos 1997-98

✪ Adı, soyadı: **Ali Barış EROĞLU**
Kod adı: **Pir Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Karaman**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mart 1997**
Dörtüyl-Hatay

✪ Adı, soyadı: **Cebrail ALACAATLI**
Kod adı: **Dersim**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1997**
Serik-Antalya

✪ Adı, soyadı: **İsfendiyar YÖRÜK**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kastamonu**
1969
Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1997**
Serik-Antalya

✪ Adı, soyadı: **Servet AKGÜN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Sokran köyü**
Suruç, 1980
Mücadeleye katılım tarihi: **17 Ağustos**
1996
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ekim 1997**
Dörtüyl-Erzin-Hatay

✪ Adı, soyadı: **Haşim KILIÇ**
Kod adı: **Gernas**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice-Amed**
1978
Mücadeleye katılım tarihi: **25 Mart**
1997, Amanoslar
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Nisan 1997**
Osmaniye-Adana

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Xıdır**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Amanos**

✪ Adı, soyadı: **Ercan KAVAK**
Kod adı: **İbrahim**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Osmaniye**

✪ Adı, soyadı: **Süleyman BARIŞ**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Koluka Köyü**
Nusaybin Mardin
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mart 1998**
Erzin-Amanoslar

✪ Adı, soyadı: **Ramazan BAĞRIYANIK**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Erkent köyü**
Pervari, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Serik**
Antalya

✪ Adı, soyadı: **İbrahim AKYOL**
Kod adı: **Hayri**
Doğum yeri ve tarihi: **Berlin**
17 Nisan 1974
Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos**
1996
Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1998**
Serik-Antalya

✪ Adı, soyadı: **Fewzi ÖNAL**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Malazgirt**
Qasimiya Riza köyü, ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **11-12 Nisan**
1998, Antalya

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Amanos**
Görevi: **Takım komutanı**

Güneybatı 1997-98

✪ Adı, soyadı: **Celal ERTAŞ**
Kod adı: **Rojhat Gulan**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Siirt**
1976
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1997**
Malatya
Görevi: **Tolhildan bölge yönetimi**

✪ Adı, soyadı: **İlhan SÜMER**
Kod adı: **Botan Artêş**
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap**
1976
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1997**
Malatya

✪ Adı, soyadı: **Kemal Muhammet DAVUT**
Kod adı: **Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Meydan Afrîn**
1972
Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Afrîn**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Güneybatı

✪ Adı, soyadı: **Hüseyin DİŞLİ**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Malap köyü**
Elbistan, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Elbistan**

✪ Adı, soyadı: **Yılmaz AKAR**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz**
1998, Gökşun-Maraş

Garzan Eyaleti 1997-98

1997 ŞEHİTLERİ

✪ Adı, soyadı: **Hüseyin ÖZBEY**
Kod adı: **Harûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Kiğı Bingöl 1961**
Mücadeleye katılım tarihi: **1985**
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Kulp Sason**
Görevi: **Merkez üyesi**

✪ Adı, soyadı: **Rifat TAŞ**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Temmuz 1997, Tatvan**

✪ Adı, soyadı: **Seyit ...**
Kod adı: **Dr. Azad Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt Muş, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Temmuz 1997, Bîrâ Kîredya köyü kırsalı Beşiri-Batman**

✪ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Merxas**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1997, Kutnis Köyü-Siirt**

✪ Adı, soyadı: **Sait KARA**
Kod adı: **Serbest (Serbestê Goyi)**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal Köyü Uludere,...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Hilal Köyü Uludere
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Veysel Qarani-Mize köyü-Baykan, Siirt**
Görevi: **Bölge sorumlusu**

✪ Adı, soyadı: **Mehmet Tahir OSMAN**

Kod adı: **Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997**
Beşiri ovası

✪ Adı soyadı: **Ayhan OĞUZ**
Kod adı: **Ferhan, Melle Abdullah**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk Batman, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ocak 1997, Mancit-Kozluk**

✪ Adı soyadı: **Haydar SEYDO**
Kod adı: **Şoreş, Selim**
Doğum yeri ve tarihi: **Zeytunlu köyü-Afrin-Halep, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1987**
Milis, 1991 gerillaya katılım
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ocak 1997, Mancit-Kozluk**

✪ Adı, soyadı: **Ahmet CEZAYİR**
Kod adı: **Seyit Rıza**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1997**
Gamika çatışması-Kozluk

✪ Adı, soyadı: **Ahmet HAMO**
Kod adı: **Celal**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Garzan**
Görevi: **Takım komutanı**

✪ Adı, soyadı: **Serdar YAMAN**
Kod adı: **Cansoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ağustos 1997, Bakum Karakol baskını**

✪ Adı, soyadı: **Sabiha HALİM**
Kod adı: **Reyhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Tank pususu**

✪ Adı, soyadı: **Nihat Mahmut REŞİT**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1997 Baykan-Miji köyü**

✪ Adı, soyadı: **Aslan KUTLU**
Kod adı: **Selim**
Doğum yeri ve tarihi: **Sivas İmranlı, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1997 Baykan-Miji köyü**

✪ Adı, soyadı: **Fahrettin DÜLÇEK**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Kiğı, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Garzan**

✪ Adı, soyadı: **Fatih ALTINAKAR**
Kod adı: **Resul Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Çınar Diyarbakır, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Garzan**

✪ Adı, soyadı: **M. Murat GEÇMEZ**
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **1964, Silvan**
Mücadeleye katılım tarihi: **Şubat 1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Nisan 1997, Hêthêtkê (Doğankavak köyü) Beşiri-Batman-Garzan**

✪ Adı, soyadı: **Nurettin ...**
Kod adı: **Süleyman**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk Batman, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Haziran 1997, Helkiz-Batman-Garzan**

1998 ŞEHİTLERİ

♣ Adı, soyadı: **Mikail MİKER**
Kod adı: **Munzur**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1998, Kozluk ovası**

♣ Adı, soyadı: **Zülküf ÜLKÜ**
Kod adı: **Rizgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1998, Kozluk ovası**

♣ Adı, soyadı: **Şehmuz ALKAN**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1998, Kozluk ovası**

♣ Adı, soyadı: **Ahmet SEYİT**
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1998, Kozluk ovası**

♣ Adı, soyadı: **Orhan ÇİÇEK**
Kod adı: **Rodî**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1998, Kozluk ovası**

♣ Adı, soyadı: **Hadi KAYA**
Kod adı: **Serhat Jiyan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Kozluk ovası**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet TİRYAKİ**
Kod adı: **Rifat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Batman
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Kozluk ovası**

♣ Adı, soyadı: **Muhammed TEMO**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1998, Onex köyü çatışması-Bitlis**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Arafat ÇETİN**
Kod adı: **Mışar**
Doğum yeri ve tarihi: **İsxasa köyü-Mışarê-Eruh, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Tarsus
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1998, Onex çatışması-Bitlis**
Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: **Mehmet Emin MÜSLÜM**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1998, Onex çatışması-Bitlis**

♣ Adı, soyadı: **İbrahim HÜSEYİN**
Kod adı: **Dişar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1998, Onex çatışması-Bitlis**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zozan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik (Küçük Güney), ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Gulan**
Doğum yeri ve tarihi: **Selhê Midyat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Özgür ZENGİN**
Kod adı: **Zeynel Demhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Abdurrahman ÖMER**
Kod adı: **Şoreş Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Rubanya-Dêrik (Küçük Güney), 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Nesim BORAL**
Kod adı: **Devrim Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Yaşpınar köyü-Kozluk, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Zeynep KAYIRAN**
Kod adı: **Sosin Aydın**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Musa ÖZEN**
Kod adı: **Nizam**
Doğum yeri ve tarihi: **Xinis, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Suudi Arabistan
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Hüseyin DURAK**
Kod adı: **Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Feride ...**
Kod adı: **Xwînav Hêzil**
Doğum yeri ve tarihi: **Rakka-Kobani, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Medya ŞÜKRÜ**
Kod adı: **Rewşen Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Hatice AHMET**
Kod adı: **Militan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik Küçük Güney, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **İnci AVCI**
Kod adı: **Melsa**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Emel BEKİR**
Kod adı: **Nalın**
Doğum yeri ve tarihi: **(Afrinli) Halep, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Selim YORGUN**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Nerex köyü Şırnak, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**
Görevi: **Takım ve bölük komutanlığı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hozan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Serê kaniyê-Dêrik-Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Hayrettin ...**
Kod adı: **Orhan Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt (Mamediya koçerlerinden)**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**
Görevi: **Bölük komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Piling Kiçî**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1984**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**
Görevi: **Bölge komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mikail**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1977**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**
Görevi: **Cephe sorumlusu**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **Dêrik (Küçük Güney), ...**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: **Gevaş-Van**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Abdullah GÜLTEKİN**
Kod adı: **Orhan Kars**
Doğum yeri ve tarihi: **Tuzluca Kars, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Erdoğan YILDIZ**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kağızman 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1998, Kanî Spî-Gevaş**

♣ Adı, soyadı: **Ekrem ŞAHİN**
Kod adı: **Seyîtxan**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1998, Azapşêr çatışması**

♣ Adı, soyadı: **Bengi AKIN**
Kod adı: **Kemal Garzan**
Doğum yeri tarihi: **Kozluk, 1959**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Aralık, Batman ovası**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garzan**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Neval**
Doğum yeri ve tarihi: **Segirke Uludere, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garzan**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cudî**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garzan**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garzan**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garzan**
Görevi: **Takım komutanı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Fikret**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Garzan**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Muhyettin BİNGÖL**

Kod adı: **Doğan Hizan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kumludere köyü-Hizan, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ağustos 1998, Minêh baskını**

Bahçesaray

✿ Adı, soyadı: **Mehmet Faruk ADIBELLİ**

Kod adı: **Cuma**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ağustos 1998, Minêh baskını Bahçesaray**

✿ Adı, soyadı: **Star MAHMUT**

Kod adı: **Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1961**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1998, Kela Reş çatışması Bahçesaray**

✿ Adı, soyadı: **Ramazan KOHAÇ**

Kod adı: **Çiyager Serçiya**

Doğum yeri tarihi: **Silvan, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ekim**

1998, Kırıkhan-Sason

✿ Adı, soyadı: **Muhyettin ETENA**

Kod adı: **Cudî**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Kasım**

1998, Kırıkhan-Sason

✿ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Laşer**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Kasım**

1998, Kırıkhan-Sason

✿ Adı, soyadı: **Zübeyir AKŞİL**

Kod adı: **Bozan Serbest**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül 1998, Golav-Sason**

✿ Adı, soyadı: **Ulaş KANAR**

Kod adı: **Cuma**

Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Eylül 1998, Golav-Sason**

Dersim-Koçgiri-Karadeniz Eyaleti 1997-98

1997 ŞEHİTLERİ

✪ Adı, soyadı: **Berna Berfin ONAT**
Kod adı: **Rûken**
Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli köyü Derik-Mardin, 1983**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Ovacık Dersim (Yakalanınca bombayı kendinde patlatıyor)**

✪ Adı, soyadı: **Yaser YILDIRIM**
Kod adı: **Garzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Hasan ÇELİK**
Kod adı: **Agir**
Doğum yeri ve tarihi: **Yalınkaya Petek-Dersim, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Mehmet TİS**
Kod adı: **Heyf**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Atilla TÜTER**
Kod adı: **Reber**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Nisan 1997 Yaylagülü köyü-Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Seyfi DOĞAN**
Kod adı: **Kenan**
Doğum yeri ve tarihi: **1974, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Çemişgezek**

✪ Adı, soyadı: **Ahmet GÜNDÜZOĞLU**
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Çemişgezek, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Ekim Çemişgezek (Pusu eylemi)**

✪ Adı, soyadı: **Nuray BOLUNAY**
Kod adı: **Bengi**
Doğum yeri ve tarihi: **Akyay Meydan Mezrası-Dersim, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Çemişgezek (Tank Pusu)**

✪ Adı, soyadı: **Abdullah OKUR**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1997, Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Mehmet MURAT**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Temmuz 1997, Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Hasan YAŞAR**
Kod adı: **Gorse**
Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Sadullah KAPICI**
Kod adı: **Sami**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık Muş, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Nisan 1997, Ovacık**

✪ Adı, soyadı: **Suna YAĞAN**
Kod adı: **Besê**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Ovacık (Tank Pusu)**

Adı, soyadı: **Emine AKYOL**
Kod adı: **Tolhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1997, Ovacık (Panzer eylemi)**

✪ Adı, soyadı: **Deniz ORHAN**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1997, Ovacık (Panzer eylemi)**

✪ Adı, soyadı: **Mevlüt AYDIN**
Kod adı: **Cihan**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1997, Ovacık (Pusu eylemi)**

✪ Adı, soyadı: **Şengül SARAY**
Kod adı: **Zeynep**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Dilav tepe-Çemişgezek**

✪ Adı, soyadı: **Gülcan KARATAŞ**
Kod adı: **Gulan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt Dersim, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Nisan 1997 Dilav tepesi-Çemişgezek**

❖ Adı, soyadı: **Kevser GÜNEŞ**
 Kod adı: **Zozan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1981**
 Mücadeleye katılım tarihi: **19 Eylül 1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Dilav tepesi-Çemişgezek**

❖ Adı, soyadı: **Necat KAHRAMA-NOĞLU**
 Kod adı: **Kurtuluş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **15 Mayıs 1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Dilav Tepesi-Çemişgezek**

❖ Adı, soyadı: **Sabiha HALİM**
 Kod adı: **Reyhan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Tank pususu, Dersim**

❖ Adı, soyadı: **Birnaz TORA**
 Kod adı: **Besê**
 Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1968**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mart 1997, Aliboğazı**

❖ Adı, soyadı: **Zeynel ...**
 Kod adı: **Bager**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997 Ali boğazı**

❖ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Rodi**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997 Ali boğazı**

❖ Adı, soyadı: **Cevdet SABRİ**
 Kod adı: **Yusuf**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1967**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997 Ali boğazı-Welat tepesi**

❖ Adı, soyadı: **Hatice GÜNEŞ**
 Kod adı: **Özlem**
 Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997 Welat tepesi-Ali boğazı**

Adı, soyadı: **Mustafa KAYA**
 Kod adı : **Necmi**
 Doğum yeri ve tarihi: **26 Mart 1978, Halfeti**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: **Ali ÖZALP**
 Kod adı: **Ferhan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bismil 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: **Sevinç SEZGİN**
 Kod adı: **Şilan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt Dersim, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: **Remziye TUTUŞ**
 Kod adı: **Sozdar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Piran Diyarbakır, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: **Mürvet ÖĞRENCİ**
 Kod adı: **Berjin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Baykan Siirt, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: **Emine KUNA**
 Kod adı: **Besê**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Sozdar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şahin**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Doğan**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Vahap**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: **Ali ...**
 Kod adı: **Dilbirin**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Delil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Botan, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Merwan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mürsel**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Neçirvan Goyi**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1997, Ali boğazı**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Navdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kırşehir 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mazgirt**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Munzur**
Doğum yeri ve tarihi: **Palu Elazığ, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Koteriç köyü-Mazgirt**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Barış**
Doğum yeri ve tarihi: **Kortan Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Gomemiş köyü-Dersim**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şexmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt Muş, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mazgirt**

♣ Adı, soyadı: **Ümit ŞAHİN**
Kod adı: **Bişar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Haziran 1997, Pertek**

♣ Adı, soyadı: **Hasan VAKAS**
Kod adı: **Dişar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1986**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Eylül 1997, Togo deresi-Dersim**

♣ Adı, soyadı: **Ali Rıza YILDIZ**
Kod adı: **Ali Ekber Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt 1966**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz 1997, Danabulan köyü-Dersim**

♣ Adı, soyadı: **Orhan GÖÇ**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **Amed, 1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ağustos 1997, Nazimiye (Pusuda)**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Piroz**
Doğum yeri ve tarihi: **Fereç köyü-Mazgirt, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Bezik alanı-Nazimiye**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Nazimiye-Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Bezik alanı-Nazimiye**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dersim**
Doğum yeri ve tarihi: **Kartasor Nazimiye, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Bezik alanı-Nazimiye**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Beritan**
Doğum yeri ve tarihi: **Temirtak köyü-Mazgirt, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Bezik alanı-Nazimiye**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serap (TDP)**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Bezik alanı-Nazimiye**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Neval**
Doğum yeri ve tarihi: **Viranşehir, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Bezik alanı-Nazimiye**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Tufan**
Doğum yeri ve tarihi: **1980 Tatvan**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Karsinik**

♣ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilşa**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Karsinik**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Munzur**
Doğum yeri ve tarihi:
Karakoçan, ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Karsinik**

✿ Adı, soyadı: **Meryem MERÇ**
Kod adı: **Evin**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1997, Karadere-Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Memethan AYDEMİR**
Kod adı: **Hogir, Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1997, Karadere-Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Güler CANLI**
Kod adı: **Devran**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1997, Karadere-Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Fırat YÜCEDAĞ**
Kod adı: **Sipan Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Kasım 1997, Kovancılar-Kervan köyü Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Ömer İbrahim SİNDİ**
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1997, Karadere-Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Fırat ŞEN**
Kod adı: **Soro**
Doğum yeri ve tarihi: **Birecik-Urfa 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Kasım 1997, Til Tepesi-Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Azize YALÇIN**
Kod adı: **Dıazar**
Doğum yeri ve tarihi: **1967 Kulp-Diyarbakır**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991 Botan**
Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1997 Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Aysel ...**
Kod adı: **Hevidar**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Nusret BULGÜL**
Kod adı: **Deniz, Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Rıfat TAŞ**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Nisan 1997, Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Hasan Hüseyin AKYILDIZ**
Kod adı: **Cihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pülümür Dersim, 1962**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Mehmet DAĞOĞLU**
Kod adı: **Dilgeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Palu, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan Dersim (Kontralarca)**

1998 ŞEHİTLERİ

✿ Adı, soyadı: **Pınar SUVAN**
Kod adı: **Pınar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kotan Dersim**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Laç deresi-Dersim**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Diren**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Mart 1998, Laç deresi-Dersim**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bagok**
Doğum yeri ve tarihi: **Licok köyü-Lice, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Dinar deresi**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mehmet Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mazgirt**

✿ Adı, soyadı: **Halit DEMİRKAPI**
Kod adı: **Şerger**
Doğum yeri ve tarihi: **Kovancılar Elazığ, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Mazgirt**
Görevi: **Cephe sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: **Nizamettin KITAY**
Kod adı: **Vahdet**
Doğum yeri ve tarihi: **İncesu köyü Bingöl, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **14 Şubat 1992, Hamburg-Almanya**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ağustos 1998, Çakmaklı köyü-Ovacık**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Velit SEYDO**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Meydana Afrin, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Dersim**

✿ Adı, soyadı: **Muhammed İBRAHİM**
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Dersim**

❖ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Atakan**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Dersim**

❖ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Adar**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Dersim**
Görevi: **Takım komutanı**

Koçgiri 1997-98

❖ Adı, soyadı: **Aydın Çetin**
SÜRGEÇ
Kod adı: **Aydın**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1997 Sivas-Ulaş Karagöz Tren istasyonu**
Görevi: **Takım komutanı**

❖ Adı, soyadı: **Haydar SARIKARA**
Kod adı: **Müslüm**
Doğum yeri ve tarihi: **Pertek 1962**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs 1998, Yarıncak**
Görevi: **Eyalet sorumlusu**

❖ Adı, soyadı: **Muhammed FAİK**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs 1998, Yarıncak**

❖ Adı, soyadı: **Güllü GÜLSOY**
Kod adı: **Xelat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pülümür, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs 1998, Yarıncak**

❖ Adı, soyadı: **Gülşen KARAN**
Kod adı: **Bêrivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kağızman 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Xankûrkê
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1998, İmranlı**
Görevi: **Takım komutanı**

❖ Adı, soyadı: **Sinan KAYA**
Kod adı: **Cûdî**
Doğum yeri ve tarihi: **Hozat, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Dersim
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1998, İmranlı-Sivas**
Görevi: **Eyalet sorumlusu**

❖ Adı, soyadı: **Ahmet AYDIN**
Kod adı: **Firaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1998, İmranlı**

❖ Adı, soyadı: **Davut ERGİN**
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1998, İliç-Erzincan**

❖ Adı, soyadı: **Semra BİLGİNÇ**
Kod adı: **Gulan**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1998, İliç-Erzincan**

❖ Adı, soyadı: **Fadime KARAASLAN**
Kod adı: **Eylem**
Doğum yeri ve tarihi: **Nermikan Malatya, 15 Haziran 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **25 Kasım 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Mayıs 1998, Gürlevik-Sivas**

❖ Adı, soyadı: **Rabia SARIKAYA**
Kod adı: **Deniz**
Doğum yeri ve tarihi: **Nazmiye-Dersim, 25 Eylül 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **25 Eylül 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Eylül 1998 Kazdere-Zara-Sivas**

❖ Adı, soyadı: **Halil ÇELİK**
Kod adı: **Cevahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Alaca Çorum, 1 Ocak 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1998 Sivas**

Karadeniz 1998

❖ Adı, soyadı: **Ramazan DAĞTAŞ**
Kod adı: **Hebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1998, Bayburt-Karadeniz**

❖ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Aynur Kandil**
Doğum yeri ve tarihi: **Ovacık, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mart 1998 Tokat**

❖ Adı, soyadı: **Süreyya Ceyhun CEBECİ**
Kod adı: **Tarık**
Doğum yeri ve tarihi: **Zile-Tokat 7 Ocak 1959**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1998, Tokat**

❖ Adı, soyadı: **Mehmet ÖZALP**
Kod adı: **Celal**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: ...
Kalkandere-Rize

❖ Adı, soyadı: **Orhan YOLDAŞ**
Kod adı: **İsmail Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: ..., Bayburt

Soran Eyaleti 1997-98

Hewlêr Katliamında şehit düşen arkadaşların künyeleri

✿ Adı, soyadı: **Hasan AĞAÇ**
Kod adı: **Salih Çavgun**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan, 1964**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 1997, Hewlêr**
Görevi: **Hewlêr eyalet sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Helin Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997**
Hewlêr
Görevi: **Hewlêr YAJK Eyalet sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Adar**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: **Hamdiye ...**
Kod adı: **Avyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şevin**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: **Perwîn Osman MUHAMMED**
Kod adı: **Peyam**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YAJK derneği-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: **Nuriye ...**
Kod adı: **Dicle**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 1997**
Hewlêr merkezi (intihar eylemi)

✿ Adı, soyadı: **Bekir DOĞAN**
Kod adı: **Numan**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Med-TV muhabiri)**

✿ Adı, soyadı: **Roza MUHAMMED**
Kod adı: **Roza Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Tırbespî K. Güney, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: **Güney GEÇİLMEZ**
Kod adı: **Ronahî**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
İsviçre
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**
Görevi: **Welat Gazetesi sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: **Şivan ...**
Kod adı: **Rêbaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ronî**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: **Gelawej KEMAL**
Kod adı: **Rewşen**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: **İdris Ali MUHAMMED**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: **Ömer ÖZSÖKMENLER**
Kod adı: **Ozan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Diyana**
Görevi: **Diyana bölge sorumlusu**

✿ Adı, soyadı: **Gelawej ARÎF**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr**
Görevi: **YXWK Sekreteri**

✿ Adı, soyadı: **Nahide Heme SALÎH**
 Kod adı: **Rûken**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sûleymaniye 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Cemil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey Kürdistan, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Agit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey Kürdistan, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Aslan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Faruk**
 Doğum yeri ve tarihi: **Botan, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Rûgeş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997**
PKK temsilci bürosu-Hewlêr

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Reşit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Berxwedan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, PKK temsilci bürosu Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: **Recep ...**
 Kod adı: **Goran**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kelar, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şex Kamuran**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hiran Hewlêr, 1969**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: **Azad SURÇÎ**
 Kod adı: **Kemal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Ruwandiz-Hewlêr, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: **Muhammed NADIR**
 Kod adı: **Xogir**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: **Yusuf ...**
 Kod adı: **Murad**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sûleymaniye, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: **Hamid BERZÎNCÎ**
 Kod adı: **Kawa Bagdayi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kerkuk 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr (Welat Gazetesi)**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Ferhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şerko**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Aram**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sine (Doğu Kürdistan), ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Nûdem**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik K. Güney, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Dilşad Afrîn**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Hêjar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik K. Güney, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Fuad**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, YNDK-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Merxas**
Doğum yeri ve tarihi: **Serê Kanî**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dr. Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilovan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dihok, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berbang**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêvîdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şefîk**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Botan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zagros**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuzey Kürdistan**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyana, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997, Heyva Sor a Kurdistan Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serkewit**
Doğum yeri ve tarihi: **Xaneqîn Büyük Güney, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: **Xanzad Ali ÖMER (Yurtsever)**
Kod adı: **Xanzad**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs Hastanesi-Hewlêr**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1997 Hewlêr Katliamı-MKM**

Sidekan

✱ Adı, soyadı: **Kerim SANCAK**
Kod adı: **Şervan Malazgirt**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Sidekan (pusu)**
Görevi: **Takım komutanı**

✱ Adı, soyadı: **Ahmet ALAGÖZ**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Aşağı Çamurlu köyü-Iğdır, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1997, Sidekan**

✱ Adı, soyadı: **Abdullah KURTGÖZÜ**
Kod adı: **Xemgîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç 1 Ekim 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1997, Sidekan**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serxwebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik Küçük Güney, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Sidekan**

✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Sidekan**

✱ Adı, soyadı: **Orhan ...**
Kod adı: **Agiri**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1997, Sidekan**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Sidekan**

✿ Adı, soyadı: **Ahmet ÇAPAR**
Kod adı: **Bedran Adıyaman**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994 Doğubeyazıt**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ocak 1997, Sidekan**

Hacı Ümran

✿ Adı, soyadı: **Hesib**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **Şubat 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Sabri MÜSLÜM**
Kod adı: **Leheng Derweş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1997, Hacı Ümran**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Şervan Hemereza FETAH**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Timaro köyü-Köysancak, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **14 Mayıs 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Temmuz 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Zamın Husên HEMARAHİM**
Kod adı: **Cudî**
Doğum yeri ve tarihi: **Halepçe, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Rêbîn MUHAMMED**
Kod adı: **Kerwan**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **13 Temmuz 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1997 Hacı Ümran (Güneyli Gençlik Sembolü)**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Brûsk**
Doğum yeri ve tarihi: **Amudê**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Aysel BELLİEL**
Kod adı: **Rûken Çilure**
Doğum yeri ve tarihi: **Pinure köyü-Yüksekova, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1997, Hacı Ümran-Çoman yolu**

✿ Adı, soyadı: **Abdullah ASLAN**
Kod adı: **Fedakar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kumre 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996 Başkale**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ekim 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Hasan AYE**
Kod adı: **Mehmet Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Derliköy Mardin, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Nusret KAYA**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Ertuş Çukurca, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Haşim ÖZTÜRK**
Kod adı: **Argeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp Amed, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 1997, Hacı Ümran-Gümrük kapısı karakolu eylemi**

✿ Adı, soyadı: **Soran ÖMER**
Kod adı: **Kemal Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Hamdi DEMİR**
Kod adı: **Reber Ertuş**
Doğum yeri ve tarihi: **Ertuş Çukurca, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Şükrü AYAZ**
Kod adı: **Şiyar, Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ekim 1997 Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Yahya ...**
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Haziran 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Cuma ...**
Kod adı: **Tekoşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1997, Çoman-Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Yusuf KORKMAZ**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Temmuz 1997, Hacı Ümran**

✿ Adı, soyadı: **Nazım ...**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti**

Urfa, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz**

1997, Hacı Ümran

✿ Adı, soyadı: **Ferit DOLGUN**

Kod adı: **Cesur**

Doğum yeri ve tarihi: **Digor**

Kars, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Hacı**

Ümran

✿ Adı, soyadı: **Fehmi ...**

Kod adı: **Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Gundê Husê-**

Afrîn, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Hacı**

Ümran-Gundê Hêrtê

✿ Adı, soyadı: **Şehriban KAPLAN**

Kod adı: **Elenya Van**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül**

1997, Hacı Ümran

Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **İmran Ali ASLAN**

Kod adı: **Aziz**

Doğum yeri ve tarihi: **Bağdat 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **16 Ocak 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos**

1997, Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Aras HADİ**

Kod adı: **Garzan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kerkuk 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos**

1997, Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Umêd ABDULLA**

Kod adı: **Hêjar Biryar**

Doğum yeri ve tarihi: **Piransêhir-**

Doğu Kürdistan (aslen Büyük Güneyli), 1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran**

1997, Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **İbrahim**

Muhammed ZENWAR

Kod adı: **İbrahim Zenwar**

Doğum yeri ve tarihi: **Xelifan**

Hewlêr, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Temmuz**

1997, Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Jiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Tahir ...**

Kod adı: **Müslüm**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1987**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Xalfan-**

Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Tahir OKTAY**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağustos**

1997, Dola Melekan-Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Murat YETKİN**

Kod adı: **Dilbirîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Garzan 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos**

1997, Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **İbrahim CELAZİR**

Kod adı: **...**

Doğum yeri ve tarihi: **Hanifan,**

1973

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz**

1997, Serizê tepesi

Rewanduz

Görevi: **Milis**

✿ Adı, soyadı: **İsmet ...**

Kod adı: **...**

Doğum yeri ve tarihi: **Gerdiya**

Konisyân köyü, 1967

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos**

1997, Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Eyüp ...**

Kod adı: **Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ağustos**

1997, Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Mahsum YIL**

Kod adı: **Lezgin Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **4 Kasım**

1991

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos**

1997 Xalifan-Rewanduz

Görevi: **Bölük komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Celal ...**

Kod adı: **...**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil**

Mardin

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ağustos**

1997 Serê Conaba tepesi

Rewanduz

Görevi: **Bölük komutan yrd.**

✿ Adı, soyadı: **Salman RAUF**

Kod adı: **Hadi ya da Hevi**

Doğum yeri ve tarihi: **1977**

Süleymaniye

Mücadeleye katılım tarihi: **3**

Temmuz 1997

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Eylül 1997**

Feqêyan köyü-Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Sait ÇELİK**

Kod adı: **Doğan Zafer**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto**

Muş, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Haziran**

1997, Dola Melekan

Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **İdris ÖZKAPLAN**

Kod adı: **Fadil**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos**

1997, Dola Melekan-Rewanduz

✿ Adı, soyadı: **Şükrü AKBEL**
Kod adı: **Yaser Aras**
Doğum yeri ve tarihi: **Yarbaşı köyü-İdil, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos 1997, Rewanduz**

✿ Adı, soyadı: **Şükran SAHİP**
Kod adı: **Erivan Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **1974**
Doğubeyazıt
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos 1997, Rewanduz**

Karox

✿ Adı, soyadı: **Dişar ALİ**
Kod adı: **Serhed**
Doğum yeri ve tarihi: **Kifrî-Germiyan, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **20 Şubat 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 1997, Karox**

✿ Adı, soyadı: **Şemal ÖMER**
Kod adı: **Hewre**
Doğum yeri ve tarihi: **Kelar, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1997, Karox**

✿ Adı, soyadı: **Behice ÇATAK**
Kod adı: **Evin Motor**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil Mardin, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 1997, Karox**

✿ Adı, soyadı: **Emine BOZAN**
Kod adı: **Berfin Tolhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Yavuzeli-Antep, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1997, Karox**
Görevi: **Bölük komutanı**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çekdar Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Haziran 1997, Karox**

✿ Adı, soyadı: **Temel ÖZBABA**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1997, Karox**

✿ Adı, soyadı: **Rengin ...**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Karox**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ciger**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 1997, Karox**

✿ Adı, soyadı: **Cemal Ahmed RESUL**
Kod adı: **Helo**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1964**
Mücadeleye katılım tarihi: **9 Mayıs 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 1997, Dergele köyü-Karox**

✿ Adı, soyadı: **Aram MEHMUD**
Kod adı: **Pavêl**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1997, Dergele**

✿ Adı, soyadı: **Seyvan ALİ**
Kod adı: **Serdem**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1997, Dergele**

✿ Adı, soyadı: **Salman SİNDİ**
Kod adı: **Sipan Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1997, Dergele köyü-Karox**

✿ Adı, soyadı: **Mustafa DİLLEŞ**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1997, Dergele köyü-Karox**

✿ Adı, soyadı: **Cevdet ERŞEN**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Erciş-Van 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1997, Dergele köyü-Karox**
Görevi: **Takım komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Besna ...**
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Giresor Derik, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Dergele-Karox
Görevi: **Bölük komutanı, bölge yönetimi**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1978**
Ana adı: **Naciye**
Baba adı: **Mehmet**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Çemçemal**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1997, Dergele-Karox**

✿ Adı, soyadı: **Enver KADİR**
Kod adı: **Rencder**
Doğum yeri ve tarihi: **Melaqere köyü, Hewlêr-1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1997, Hîndirên dağı**
Görevi: **Bölük komutanı**

❖ Adı, soyadı: **Şara HASAN**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kelar, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Süleymaniye

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Kasım**

1997, Hîndirên daği

❖ Adı, soyadı: **Necla AKTAŞ**

Kod adı: **Jiyan Toros**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Adana

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Hîndirên**

❖ Adı, soyadı: **Ercan ...**

Kod adı: **...**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım**

1997 Hîndirên daği-Karox

❖ Adı, soyadı: **Abdulla Nuri NADİR**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Kifrî-**

Germiyan, 1976 ya da

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

baharı

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ekim**

1997, Hîndirên daği

❖ Adı, soyadı: **Wesman Osman**

RESUL

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Ranya 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Hewlêr

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1997**

Helgurd daği

❖ Adı, soyadı: **Şemal Muhammed**

İSMAİL

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Bekreco**

Süleymaniye, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Kasım**

1997, Helgurd daği

❖ Adı, soyadı: **Hêmin İSMAİL**

HAMZA

Kod adı: **Rizgar**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim**

1996

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım**

1997, Helgurd ya da Hîndirên

❖ Adı, soyadı: **Aram CELİL**

Kod adı: **Helgurd**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye,**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

baharı

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Kasım**

1997, Helgurd daği

❖ Adı, soyadı: **Hüner Yasin ALİ**

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **Temmuz**

1995

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım**

1997 Helgurd daği

❖ Adı, soyadı: **İsmail Ömer Feqê**

AHMED

Kod adı: **Cengîsor**

Doğum yeri ve tarihi: **Soysancak-**

Hewlêr, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ekim**

1997, Dola Xaneqa-Şehit Sozdar

tepesi

❖ Adı, soyadı: **Mehdi ALİ**

Kod adı: **Sirwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **Şubat**

1997

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Temmuz**

1997, Dola Xaneqa

❖ Adı, soyadı: **Kawa MESKENİ**

Kod adı: **Hesinkar**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Role**

Karox

Görevi: **Bölük komutanı**

❖ Adı, soyadı: **Lokman TİMUR**

Kod adı: **Hasan**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever**

Risk köyü, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1997**

Role Tepesi-Karox

❖ Adı, soyadı: **Günay OKTAY**

Kod adı: **Zelal**

Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

(tank pususu)-Dolabizina hava saldırısı

❖ Adı, soyadı: **Zahmettin**

ÖZEKEN

Kod adı: **Brûsk**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ekim**

1997, Berbizne tepesi

❖ Adı, soyadı: **Ali AHMET**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1997**

Berbizne tepesi

❖ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Kerkük**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran**

1997, Berbizne tepesi-Roste

mıntıkası-Karox

❖ Adı, soyadı: **Necip YILDIRIM**

Kod adı: **Hayri**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran**

1997, Berbizne tepesi-Roste

mıntıkası-Karox

❖ Adı, soyadı: **Dılar Abdullah**

ÖMER

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli**

1983

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Kasım**

1997, Goşine daği-Roste mıntıkası

❖ Adı, soyadı: **Ahmet HETKO**

Kod adı: **Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım**

1997, Goşine daği-Roste mıntıkası

✿ Adı, soyadı: **Şervan ÖMER RIZA**
 Kod adı: **Tola**
 Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Güney**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Temmuz 1997, Dimilyan köyü-Roste mıntıkası**

✿ Adı, soyadı: **Mehmet ... AHMET**
 Kod adı: **Baz Kozluk**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Kasım 1997**
Aşî Xıdırağa-Roste mıntıkası

✿ Adı, soyadı: **Abdo Abdullah NEBÎ**
 Kod adı: **Fatma**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1997**
Goşine daği-Roste mıntıkası

✿ Adı, soyadı: **Ferhat YALÇIN**
 Kod adı: **Kamuran**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Hesenbeg daği-Roste mıntıkası

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Xeyri**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Hesenbeg daği

✿ Adı, soyadı: **Şoreş MEHSUM**
 Kod adı: **Xanî Botan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Şubat 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **8 Kasım 1997, Dola Roste**

✿ Adı, soyadı: **Aslan TÜRKMEN**
 Kod adı: **Adnan, Ahmet, İbrahim**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük 1964**
 Mücadeleye katılım: **Ekim 1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Sergele-Karox
 Görevi: **Bölük komutan yrd.**

✿ Adı, soyadı: **Dılêr ALÎ**
 Kod adı: **Ferhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **1979 B. Güney**
 Mücadeleye katılım tarihi: **22 Temmuz 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 1997**
Wertî köyü-Karox

✿ Adı, soyadı: **Halim Müslüm HAMDÎ**
 Kod adı: **Sipan Dılbirin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 1997**
Wertî köyü-Karox

✿ Adı, soyadı: **Ayhan DÜNDAL**
 Kod adı: **Zınarin Zindan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 1997**
Wertî eylemi-Karox

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Sipan, Ozan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Eylül 1997,**
Wertî-Karox

✿ Adı, soyadı: **Gülistan AKAN**
 Kod adı: **Coşkun, Berxwedan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **21 Haziran 1997, Sinin Tepesi-Karox**

Çoman

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Serxwebûn**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Qesrê
 Görevi: **Bölük komutanı**

✿ Adı, soyadı: **Kasım ABDUR-RAHMAN**
 Kod adı: **Rubar**
 Doğum yeri ve tarihi: **1965**
Doğubeyazıt
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1997, Qesrê**

✿ Adı, soyadı: **Salah ÖMER**
 Kod adı: **Cudi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Güney, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **13 Ocak 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ağustos 1997, Qesrê-Kolana Fate**

✿ Adı, soyadı: **Murat ARDA**
 Kod adı: **Dılxwas Serkeftin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak 1967**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **17 Eylül 1997**
Kolana Fate

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Faik**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş Mardin, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Çoman**

✿ Adı, soyadı: **Mustafa Menav İBRAHİM**
 Kod adı: **Dijwar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1997, Çoman**

✿ Adı, soyadı: **Feyzullah HÜSEN**
 Kod adı: **Karox**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ağustos 1997, Barzan alanı**

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Tekin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Kandil

✿ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Mahir**
 Doğum yeri ve tarihi: **Başkale**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Süleymaniye
 Görevi: **Takım komutanı**

- ✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kercos, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1998, Süleymaniye**
- ✱ Adı, soyadı: **Zekiye ...**
Kod adı: **Mizgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Deraluk 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Eylül 1997, Keman-Maze Köyü arası (Pusuda)**
- ✱ Adı, soyadı: **İbrahim YİĞİT**
Kod adı: **Tekin Hemzo**
Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ...**
- ✱ Adı, soyadı: **Behmen LETİF ALİ**
Kod adı: **Geylan**
Doğum yeri ve tarihi: **Eneb köyü-Halepçe, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mart 1997, Soran**
- ✱ Adı, soyadı: **Aram HİKMET**
Kod adı: **Agirîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuleco köyü-Kelar, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Mayıs**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1997, Soran**
- ✱ Adı, soyadı: **Soran Hesên MUHAMMED**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bekirbay köyü-Kelar, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997 yazı**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Kasım 1997, Soran**
- ✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Bırdîkê Yüksekova, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Soran**

- ✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cemil**
Doğum yeri ve tarihi: **Güneybatı, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Soran**
- ✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Soran**
- ✱ Adı, soyadı: **Erkan CANAN**
Kod adı: **Devrim**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Soran**
- ✱ Adı, soyadı: **Nihat ŞAHİN**
Kod adı: **Serxwebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Mardin**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ağustos 1997, Soran**
Görevi: **Bölük komutanı**
- ✱ Adı, soyadı: **İmran Ali ASLAN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Bağdat, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Ocak 1997, Soran**
- ✱ Adı, soyadı: **Hüseyin AYTIMUR**
Kod adı: **Akif Yasin**
Doğum yeri ve tarihi: **..., 1958**
Mücadeleye katılım tarihi: **1979**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1997, Güney Kürdistan**
- ✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berfin**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Güney Kürdistan**

1998 ŞEHİTLERİ

- ✱ Adı, soyadı: **Bilal Muhammed HÜSEN**
Kod adı: **Bilal**
Doğum yeri ve tarihi: **Şaqlawa Hewlêr, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Eylül 1998, Sidekan**
Görevi: **Takım komutanı**
- ✱ Adı, soyadı: **Bêwar**
Kod adı: **Serdar Ömer Homer**
Doğum yeri ve tarihi: **Dukele köyü-Hewlêr, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Eylül 1998, Sidekan**
- ✱ Adı, soyadı: **Hêmin ABDURRAHMAN**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **9 Şubat 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1998, Sidekan**
- ✱ Adı, soyadı: **Osman AHMED**
Kod adı: **Xeyri**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **10 Ocak 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1998, Sidekan'da yaralandı Urmiye'de şehit düştü.**
- ✱ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Tolhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Van**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Sidekan**
Görevi: **Takım komutanı**
- ✱ Adı, soyadı: **Hüsnu Cemal KIZILKURT**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1998, Sinin**

Hacı Ümran

- ✿ Adı, soyadı: **Abdullah TAN**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1998 Hacı Ümran**
Görevi: **Takım komutanı**
- ✿ Adı, soyadı: **Herdi Ferik ALİ**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1983**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1998 Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Seyfeddin Ali**
Kod adı: **Twana**
Doğum yeri ve tarihi: **Hiran-Hewlêr, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Haziran 1998, Hacı Ümran**
Görevi: **Bölük komutanı (Güney yönetiminde)**
- ✿ Adı, soyadı: **Senger CEMAL**
Kod adı: **Sefin**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Haziran 1998, Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Mehdi MEHMUD**
Kod adı: **Germiyan Xaneqînî**
Doğum yeri ve tarihi: **Xaneqîn 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **8 Mart 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Temmuz 1998, Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Mustefa Hesên HEME**
Kod adı: **Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Twesuran köyü-Qeladzê, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Haziran 1998, Hacı Ümran**

- ✿ Adı, soyadı: **Aram OSMAN**
Kod adı: **Serheng**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **23 Kasım 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ağustos 1998, Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Hêdî Selim MUHAMMED**
Kod adı: **Hengaw**
Doğum yeri ve tarihi: **Hiran Hewlêr, 1984**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Sirud SALÎH**
Kod adı: **Serbest**
Doğum yeri ve tarihi: **Şaqlawa Hewlêr, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1998, Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Sirwan SELAM**
Kod adı: **Hîwa**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **6 Haziran 1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ağustos 1998, Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Azad Kerim REŞÎD**
Kod adı: **Helo**
Doğum yeri ve tarihi: **Çemçemel Kerkük, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Haziran 1998, Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Dilbirîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hacı Ümran**
Görevi: **Takım komutanı**
- ✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Hiwa**
Doğum yeri ve tarihi: **Xaneqîn Büyük Güney**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hacı Ümran**

- ✿ Adı, soyadı: **Haşim Muharrem AXA**
Kod adı: **Zerdeşt**
Doğum yeri ve tarihi: **Gundê Qasim-Afrîn, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Nisun Hacı OSE**
Kod adı: **Siyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hasekê 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Ahmet Dîlan**
Doğum yeri ve tarihi: **Gever**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Şilan ABDURRAHMAN**
Kod adı: **Jînda Hewlêr**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Haziran 1998, Hacı Ümran**
- ✿ Adı, soyadı: **Nesrin NECÎMO**
Kod adı: **Jiyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Tılceher Haseki, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Hacı Ümran-Çoman (Fedai eylemi)**
- ✿ Adı, soyadı: **Aso İbrahim MUHAMMED EMİN**
Kod adı: **Pola**
Doğum yeri ve tarihi: **Kelakın köyü-Süleymaniye, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **29 Haziran 1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1998, Çoman**
- ✿ Adı, soyadı: **Aziz Resul MAME**
Kod adı: **Fuad Hewlêr**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Çoman**

❖ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Ahmet Geveri**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gever**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Çoman**

❖ Adı, soyadı: **Nazım ADİL**
 Kod adı: **Dılsoz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1998, Çoman**

❖ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Rubar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Serhat**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Berdenaze**

❖ Adı, soyadı: **Ali KADİR İSMAİL**
 Kod adı: **Ali Askeri**
 Doğum yeri ve tarihi: **Goptepe köyü-Kerkük, 1953**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
 Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1998, Kandil dağı**

❖ Adı, soyadı: **Aşitî ÖMER HEMEEMİN**
 Kod adı: **Berxwedan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kanî Göme köyü-Süleymaniye, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ocak 1998**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mart 1998, Qeredag**

❖ Adı, soyadı: **Kemuran Abdulwahab MUHAMMED**
 Kod adı: **Qehreman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bicpîçek köyü-Süleymaniye, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **17 Temmuz 1998**
 Şehadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz 1998, Qeredag (YNK'nin yeni savaşçılara pususu sonucu katıldığı günün akşamı şehit düştü)**

❖ Adı, soyadı: **Cihad Muhammed ĞEFUR**
 Kod adı: **Kasım**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **17 Temmuz 1998**
 Şehadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz 1998, Qeredag (YNK'nin yeni savaşçılara pususu sonucu katıldığı günün akşamı şehit düştü)**

❖ Adı, soyadı: **Aziz ALİ**
 Kod adı: **Hîwa Hewlêr**
 Doğum yeri ve tarihi: **Girdesor köyü-Hewlêr 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1998, Teqteq-Hewlêr**

❖ Adı, soyadı: **Kazım ...**
 Kod adı: **Şores**
 Doğum yeri ve tarihi: **Dersim**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Soran**

Mardin Eyaleti 1997-98

1997 ŞEHİTLERİ

✳ Adı, soyadı: **Kezban AKGÜL**
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1997, Gire Tiro baskını**
Kerboran

✳ Adı, soyadı: **Jiyan ÖZER**
Kod adı: **Sosin Perî**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1997, Girê Tîro baskını**
Kerboran

✳ Adı, soyadı: **Mahmut YILDIRIM**
Kod adı: **Ferman**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Gabar
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan 1997, Girê Tîro baskını-Kerboran**

✳ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hozan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet yeri ve tarihi: **27-28 Nisan 1997, Girê Tîro baskını ve çatışması-Kerboran**

✳ Adı, soyadı: **Abdullah ARAS**
Kod adı: **Xeyri**
Doğum yeri ve tarihi: **Gundîkê Remo-Şirnak, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **24 Eylül 1994, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1997, Girê Tîro baskını**
Kerboran

✳ Adı, soyadı: **Ali ABAK**
Kod adı: **Cîlo**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1997, Girê Tîro baskını-Kerboran**

✳ Adı, soyadı: **Mehmet Sıraç ÖZDEMİR**
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Güçlükonak, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Adana
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1997, Girê Tîro baskını-Kerboran**

✳ Adı, soyadı: **Nezir ÖZALP**
Kod adı: **Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan 1997, Girê Tîro baskını-Kerboran**

✳ Adı, soyadı: **Azadin OSMAN**
Kod adı: **Murat Ramazan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1997, Kerboran**

✳ Adı, soyadı: **Nurettin ÇELİK**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **Bostanlı Kerboran, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1997, Kerboran**

✳ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Nurhak**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Kerboran

✳ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şevger**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Kerboran

✳ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Kerboran

✳ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Riyad**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997**
Kerboran-Bagok

✳ Adı, soyadı: **Abdülhamit YAĞIZAY**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Yavruköy Nusaybin, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1 Ağustos 1988**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1998, Bagok**

✳ Adı, soyadı: **Leyla ACER**
Kod adı: **Binevş**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 10 Ekim 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ocak 1997**
Bagok

✱ Adı, soyadı: **Ramazan GÜNEY**
Kod adı: **Serhat Kaş**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **14 Kasım 1992, Avrupa**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1997, Bagok**

✱ Adı, soyadı: **Müslüm Mustafa Bin MAHMUT ABDUL**
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1997, Bagok**

✱ Adı, soyadı: **Fevzi TEMEL**
Kod adı: **Rûhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Aşağıdere köyü-Beytüşşebap, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1995, Bagok**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ocak 1997 Bagok**

✱ Adı, soyadı: **Nurullah ABAK**
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **Balova Derik 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1997, Bagok**

✱ Adı, soyadı: **İrfan DAL**
Kod adı: **Şero**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991 Avrupa**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1998, Bagok**

✱ Adı, soyadı: **Serhat PERİNÇEK**
Kod adı: **Seyda Dilbirin**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997-Bagok**

✱ Adı, soyadı: **Ali KIRBOĞA**
Kod adı: **İsmail**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1997, Daleverya-Hebizbina**
Görevi: **Takım komutanı, Amed bölge yürütmesi görevi**

✱ Adı, soyadı: **Azad AKBAŞ**
Kod adı: **Rûşeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Zenger köyü Mazî dağı**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991 İstanbul**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Nisan 1997 Zivinga Spî-Hebizbina**

✱ Adı, soyadı: **Mehdi YENER**
Kod adı: **Welat Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Nisan 1997 Zivinga Spî**

✱ Adı, soyadı: **Ali KAVAK**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Gozele köyü Silvan, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Savur Mardin**
Görevi: **Takım komutanı**

✱ Adı, soyadı: **Ferit KARAYİĞİT**
Kod adı: **Mahsum Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ocak 1997, Savur**

✱ Adı, soyadı: **Mehmet Şefik EMİR**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bagustan Savur, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1994, Mardin**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Kasım 1997, Savur**

✱ Adı, soyadı: **Bahattin İNCE**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Nergizli Nusaybin, 1961**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 1997 Şêx Mahmut-Savur**

✱ Adı, soyadı: **Züher BİLGİÇ**
Kod adı: **Çirav**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Kasım 1997, Nusaybin**

✱ Adı, soyadı: **Kudusi ADSIZ**
Kod adı: **Hasan Andok**
Doğum yeri ve tarihi: **Şenkaya Kulp, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Kasım 1997, Nusaybin**

✱ Adı, soyadı: **Emin ZORLU**
Kod adı: **Rûhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1997, Mardin**

✱ Adı, soyadı: **Zekiye MUHAMMED**
Kod adı: **Zekiye Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Tirbêspî 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ağustos 1997, Gülka köyü**

✱ Adı, soyadı: **Özal KAYA**
Kod adı: **Xeyrî Başkale**
Doğum yeri ve tarihi: **Başkale 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1997, Gülka köyü**

✱ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Zelal**
Doğum yeri ve tarihi: **Çiyayê Mazi-Derik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Mardin**

✱ Adı, soyadı: **Hüseyin ERTEN**
Kod adı: **Davut Cigerxwîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Hasankeyf
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Aralık 1997, Mardin**
Görevi: **Takım komutanı**

1998 ŞEHİTLERİ

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kerboran**

✿ Adı, soyadı: **M. Hüseyin ŞAHİN**
Kod adı: **Canşêr**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Bagok**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Bagok**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Serhat, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Şubat 1998, Bagok-Mardin**

✿ Adı, soyadı: **Hüseyin BEKİR**
Kod adı: **Riyad Hêzil**
Doğum yeri ve tarihi: **Hacı Halil köyü, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Şubat 1998 Bagok**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Şubat 1998 Bagok**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Suudi Arabistan
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Şubat 1998, Bagok**

✿ Adı, soyadı: **Bengin ...**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Mardin**

✿ Adı, soyadı: **Selahaddin ...**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Tırbêspîye 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Şubat 1998, Mardin**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Tahir**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Mardin**

✿ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojbin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Mardin**

Şehadet yeri ve tarihi belli olmayan şehit künyeleri

❖ Adı, soyadı: **Nadir Çelik**

Kod adı: **Berivan Eriş**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1997, ...**

❖ Adı, soyadı: **Leyla RONİ**

Kod adı: **Leyla**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1997, ...**

❖ Adı, soyadı: **Azime DEDEOĞLU**

Kod adı: **Saadet**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova-Sarıtaş, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ...**

❖ Adı, soyadı: **Gülcan MENGÜÇ**

Kod adı: **Koçerin**

Doğum yeri tarihi: **Genç, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1998, ...**

❖ Adı, soyadı: **Naman Zadi**

Kod adı: **Adnan**

Doğum yeri ve tarihi: **Baseke-Gundê Bêziravê, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, ...**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dilovan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ergani**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Amed, ...**

❖ Adı, soyadı: **Ferdi KUTUP**

Kod adı: **Sadun**

Doğum yeri ve tarihi: **Kanişehir-Beytüşşebap, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Hinesor-Tatvan**

❖ Adı, soyadı: **Abdülhalim**

ABDURRAHMAN

Kod adı: **Serhat Güler**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **..., Kela Spî-Haftanin**

❖ Adı, soyadı: **Sabahattin TEMELTAŞ**

Kod adı: **Serhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kiği, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Halim**

Doğum yeri ve tarihi: **Derkan köyü-**

Lice, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **Şükran SAHİP**

Kod adı: **Erivan Botan**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **Yusuf Mahmut**

MUHAMMED

Kod adı: **Şiwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kermansah, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **İbrahim Halil GÖKSU**

Kod adı: **Şevker Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **Hemo SALİM**

Kod adı: **Bermal Metina**

Doğum yeri ve tarihi: **Duhok-Murko köyü, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **Alya İbrahim RUŞEN**

Kod adı: **Berivan Fidan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-Hore köyü, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **Celile Ayverdi**

Kod adı: **Zinarin Herekol**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **Medihe ALTINDAĞ**

Kod adı: **Rebêr**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❖ Adı, soyadı: **Sema ADANUR**

Kod adı: **Bêrivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bursa 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ... (tank pususu)**

❖ Adı, soyadı: **Perihan DERVİŞ**

Kod adı: **Şervîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ... (tank pususu)**

❖ Adı, soyadı: **Halifa ÖZDEMİR**

Kod adı: **Gurbet**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ... (tank pususu)**

❖ Adı, soyadı: **Sara KOTAN**

Kod adı: **Cahide**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ... (tank pususu)**

❖ Adı, soyadı: **Ayşe DİSO**

Kod adı: **Sozdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ... (tank pususu)**

❖ Adı, soyadı: **Meryem CAN**

Kod adı: **Sozdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopi 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ... (tank pususu)**

❖ Adı, soyadı: **Hevin ÖMER**

Kod adı: **Rengîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, ... (tank pususu)**

**Azad (Derikli)
Beytüşşebap '97**

**Xazal AKAR-Sozdar
Çatak '97**

**Savaş (Kurtalanlı)
Mava-Botan '97**

**Jiyan (Mardinli)
Perwari '97**

**Hasan (Şirnaklı)
Faraşin '97**

**Firaz (Afrinli)
Cûdî '97**

**Fatih ORAK-Ferhat
Cûdî '97**

**Diyar (Qamişlolu)
Çiyayê Spî '97**

**Botan (İdilli)
Garisan '97**

**Musa TOKSAN-Rızgar
Gabar '97**

**Suat YÜKSEKBAĞ
Zınar**

**Adar
Besta '97 şehidi**

**Ekrem
Çiyayê Spî '97**

**Feridun ...-Malik
Çiyayê Spî '97**

**A. Kerim KAPAR-Xurşid
Şirnak '97**

Agit

Ahmet ...-Celal

Akif
Botan '97

Ali Haydar DEMİRKAYA

Abdullah DEMİR-Battal
Gabar '97Beraat ÖGEL-Medya
Gabar '97

Beşir

Yusuf SOBAŞ-Demhat
Hakkari '97Devrim COŞKUN-Agit
Çatak '97Dilan
Cudi '97

Dilşah

Hamdiye UĞUR
Hakkari '97

Hamit

Haydar

İhsan AKAY-Nurhak
Harûna '97İlhami TURAN-Çekdar
Haftanin '97

İsmet KAVOK-Mahir

**Kani (Duhoklu)
Haftanin '97**

**M. Salih KIZMAZ-Karker
Beşiri '97**

Kawa

**Zekiye Afrin
Gabar '97**

Korkmaz

**Mahfus NAS (Siirtli)
Perwarî '97**

**Mahmut YILDIRIM-Ferman
Kerboran '97**

Mazlum Gabar

**Levent ÇELİK-Ciwan
Botan '97**

**Mehmet Sıraç ÖZDEMİR
Kerboran '97**

**Mehmet AL-Yahya
Garisan '97**

**Abdullah ARAS-Xeyri
Kerboran '97**

**Nezir ÖZALP-Koçer
Kerboran '97**

**Nezir BİLEK-Azad
Çıraw '97**

**Nezire DURAK-Jiyan
Cûdî '97**

**Cuma EFE-Nuri
Haftanin '97**

Osman BERHOŞ-Edip
Dicle suyu '97

Rahime REŞİT-Leyla
Gabar '97

Ramazan OYNAŞ

Redar
Kela Meme '97

Remzi AYDIN-Mazlum
Eruh '97

Hemdo Hüseyin-Rêzan
Siirt-Eruh arası '97

Ömer KOÇER-Rüstem
Siirt şehir Merkezi '97

Gürcan SEVER
Beytüşşebap '97

Newroz

Selahattin GEZER-Hasan
Gabar '97

Selim Salih(Cizreli)
Haftanın '97

Selma SOLMAZ-Medya
Faraşın '97

Sertav Çiya EKER
Hakkari '97

Önder GÖNEN-Serxwebûn
Mava '97

Seyidxan
Faraşın '97

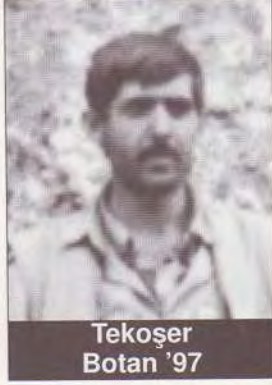
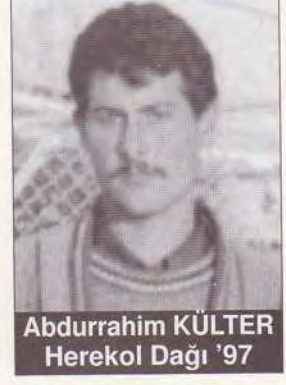
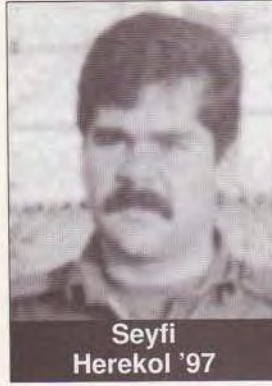

Koçer ya da Seyitxan

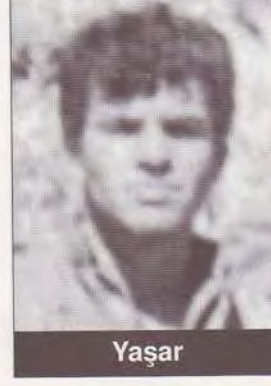

Sinan

Tekoşer
Botan '97Vasiye EKİNCI
Herekol '97Abdurrahim KÜLTER
Herekol Dağı '97Seyfi
Herekol '97

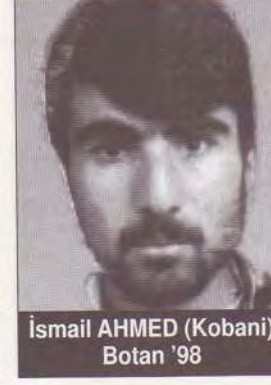
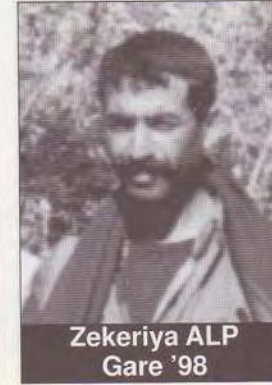
Xelil

Yaşar

Yılmaz

Yusuf BARAN (Suruçlu)
Perwarî '97Adnan HACI (Kobanî)
Betüşşebap '98İsmail AHMED (Kobani)
Botan '98Rojhat (Şirnaklı)
Beytüşşebap '98Ömer ÇATUK
Cûdî '97Zekeriya ALP
Gare '98Avnî ... - Adnan
AfrinliHacer ...-Xezal Siirt
Çatak '98

Mahmut Bekir KADİR
Besta '98

Nadire SELÇUK (Amedli)
Hakkari '98

Nesibe AĞIRMAN
Herekol '98

Abdullah MALGAZ-Piling
Çatak '98

Ruken Coşkun-Beritan
Botan '98

Edip UÇAR-Karker
Çiyayê Spî '98

Salih İbrahim AHMET
Çiyayê Spî '97

Hatice BOĞARA
Beytüşşebap '97

Habeş Reşit-Ferman
Cûdî '97

Şahfettin AHMET
Şırnak '97

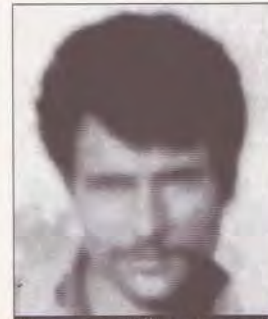
Rêber

Ercan (Silopili)
Çaçê daği '97

Şevket Ali MESKEN
Eruh '97

Ecevit ÇAĞDAÇ-Celil
Başkale '97

Mahmut ALİ (Kobani)
Kela Aqir '97

Hüseyin ŞENGÜL
Mila Kêrê-Şırnak '97

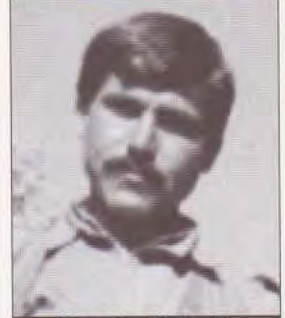
Selma DOĞAN-Zinarin
Faraşin '97

Ali BABAT-Ferhan
Kerboran '97

Azad (Vartolu)
Beşiri ovası-1997

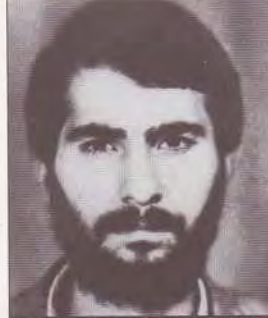
Haydar (Eruh)
Bestler '97

Çetin KUTLUTEKİN
Beşiri ovası '97

İbrahim KURİKİ
Mişarê '97

Müslüm KANKAYA
Mava '97

Nazmi USO-Rêdûr
Gabar '97

Nihat GÜMÜŞ-Fidel
Çirav '97

Necah İBRAHİM
Kato Marinos '98

Andrea Wolf-Ronahî
Beytüşşebap '98

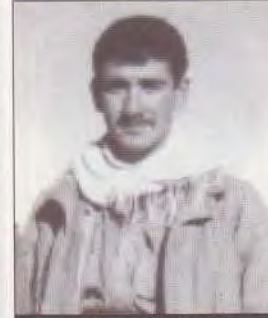
Ziver SARIYILDIZ
Cûdî '98

Enver POLAT
Besta '98

Gökhan ERHAN-Ferhan
Çiyayê Spî '98

Mustafa HASSO-Rênas
Çiyayê Spî '98

Cevdet TATAR
Beytüşşebap '98

**Ferhat ÖZKAN-Ferhat
Haftanin '98**

**Fikret Amed
Garzan '98**

**Gülcan DÜNDAR-Agiri
Bestler '98**

**Halil İbrahim ÇELEBİ
Çiyayê Bêxêr '98**

Bülent BAYRAM-Bager

**Fariz Yahya İBRAHİM
Botan '98**

Dilan-Gabar '97

**Agit BAKİ-Agiri Agiri
Lolan '97**

Zinar

Zahir AKBALIK-Bışar

**Çiçek DEMİR-Viyan
Bestler '98**

**Binevş Numan
Gabar '98**

**Mücahit YAMAN
Gare '98**

Cihan

**Dilşa Tirbe Spili
Gabar '98**

**Mehmet REŞİT
Deşta Heyatê '98**

Mervan
Haftanin '98

Partizan
Cûdî '98

Şivan

Vesile GÜLEÇ-Nujin
Kato Marinos '98

Özlem

Selim BENEK
Gare '98

Suar
Kato Jirki '98

Vahdettin ÇELİK
Çiyayê Spi '97

Zeki
Kato Jirki '98

Çekdar Midyat
Amanos '98

Yaser
Amanos '97

Bawer (Silvanlı)
Dicle-Amed '98

Cahit (Sasonlu)
Kulp '98

Dilovan (Erganili)
Amed '98

Halim
Apê Musa-Amed '97

Kandil (Büyük Güneyli)
Genç-Amed '98

Şinasi ... - Kartal
Hazro '98

Ali SÖYLEMEZ
Volkan-Amed '98

Azize YALÇIN-Dıllar
Dersim '97

Behzat (Kulplu)
Dicle-Amed '98

Cemşit (Şırnaklı)
Dicle-Amed '98

Cenani DEMİREL
Kulp-Amed '98

Cihan KORKMAZ
Karlöva '97

Naime ...-Delila Guyi
(Uludereli) Amed '98

M. Nuri YALÇIN
Muş '98

Piling
Amed '98

Serkan

Seyidhan SEYDAOĞLU
Amed şehir merkezi '97

Yakup KAYA-Bedran
Gever '98

Tekoşin
Amed '98

Şex Kamuran
Hewler Katliamı '97

Savaş

Helin (Serhatlı)
Hewler Katliamı '97

Agit (Diyana doğumlu)
Hewler Katliamı '97

Ahmet ALAGÖZ-Delil
Sidekan '97

Hamdiye ... -Avyan
Hewler '97

Aziz Serhat
Sidekan '97

Berfin (Amedli)
Soran eyaleti '97

Berxwedan
Hewler '97

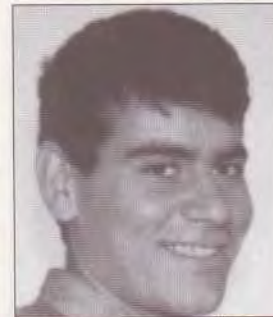
Nuriye ...-Dicle
Hewler '97

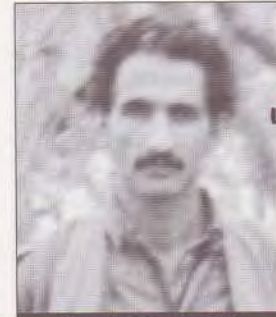
Dilovan (Dihok)
Hewler '97

Dr. Tekin
Sidekan '97

Müslüm DEMİR
Çiyayê Bêxêr '98

Fuat (Serhatlı)
Hewler '97

Gelawej KEMAL
Rewşen-Hewler '97

Gelawej ARİF
Berxwedan-Hewler '97

Receb ...-Goran
Hewler '97

Günay GEÇİLMEZ
Ronahi-Hewler '97

İsmail ...-Aram
Hewler '97

Hêjar Derikli
Hewler '97

Hevidar

Hûner YASİN-Şoreş
Helgurd daği '97

Hüseyn AYTİMUR
Akif-Yasin

Merxas (Sere Kanili)
Hewler '97

Muhammed NADİR
Xogir-Hewler '97

Nahide Heme SALIH
Rûken-Hewler '97

Nudem Derikli
Hewler '97

Ömer ÖZSÖKMENLER
Ozan-Hewler '97

Orhan...-Agiri
Sidekan '97

Berbang Serhat
Hewler '97

Roni Malazgirt
Hewler '97

Roza MUHAMMED
Roza Cudi-Hewler

Şervan Magribi
(Berberi)-Hewler '97

Kerim SANCAK
Şervan Malazgirt

Şervin (Vanlı)
Hewler '97

Serxwebûn

Şivan-Hewler '97
Rêbaz Süleymaniye

Yavuz ATMACA
Perwarî '97

Dr. Bagok-Garzan

Sozdar-Hewler '97

Düzgün GÜLÜNÇ
Botan '97

Zagros-Hewler '97

Zaman (Bozovalı)

Adar Batman
Dersim '98

Atakan (Elbistanlı)
Dersim '98

Bagok (Liceli)
Dersim '98

Diren (Batmanlı)
Dersim '98

Navdar (Kırşehirli)
Dersim '98

Atilla TÜTER-Reber
Dersim '98

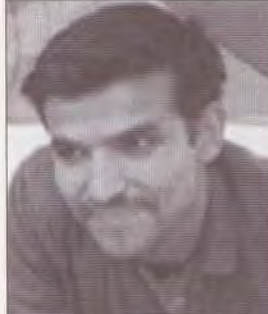

Deniz-Dersim '98

Halit DEMİRKAPİ
Şerger-Dersim '98

Menaf-Dersim '98

H. Hüseyin AKYILDIZ
Türkmen

Cudi (Cizreli)
Garzan '98

Fikret (Amedli)
Garzan '98

Sabri (Kobanili)
Ertuş-Zagros '97

Haki (Şırnaklı)
Garzan '98

Sait (Batmanlı)
Garzan '98

Serhat (Siirtli)
Garzan '98

Lamia NEHSEN
Nalin

Neval (Segirkeli)
Garzan '98

Ahmet HAMO-Celal
Garzan '98

Ali BAYDAR-Bedran
Garzan '98

Brüks-Garzan

Jiyan

Kerim-D. Kürdistanlı

Nazım SEVEN
Serfiraz-Barzan '97

Mustafa EREN

Neslihan DEMİR
Zınarin

Zelal-Mardin '97

Latife ÇELİK
Erzurum '97

Aynur NARIN (Dersimli)
Erzurum '97

Devrim KUMAS
Amanos '98

Dağhan ÖZKAN
Zagros '97

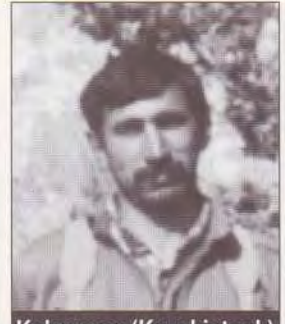
Fadi DERVİŞ-Felat

İhsan MUZAFFER
Çukurca '97

Abdulkadir SARI
Sinekler '97

Kahraman (Kazakistanlı)
Serhat '97

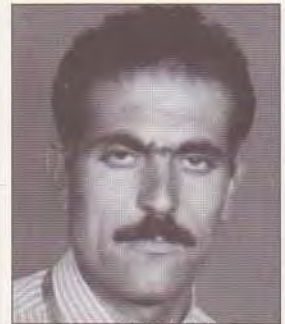
Murat (Ermenistanlı)
Serhat '97

Rojhat

Sadrettin ERIŞ
Mustafa-Erzurum '97

Sabri YILMAZ
Ferman-Serhat '97

Vasim KAĞIZMAN
Serhat '97

Yıldırım TAŞKESEN
Bedran-Zagros '97

Merxas Cizre

Hüseyin EREN (Silopili)
Cûdi '97

Azad (Şırnaklı)
Zap '97

Koçer

Riyad Afrin
Kerboran '97

Diyar Kobani

Fatma Seyran
Gare '97

Felat Siirt
Metina '97

Givera Digorlu
Zagros '97

Hevidar Kobani

Kani K. Güney
Zap '97

Kemal Mardinli
Gare '97

Seyran SİME
Koçer-Kûrejahro '97

Mervan Qamişlo
Metina '97

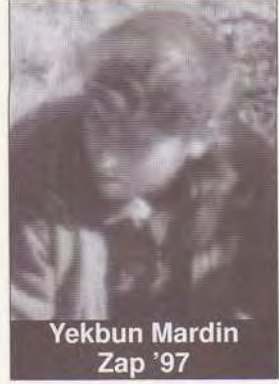
Ruken Cizre
Metina '97

Saadet Silopi

Müslüm ...-Tahir
Şırnaklı-Rewanduz '97

Yekbun Mardin
Zap '97

Rojdar

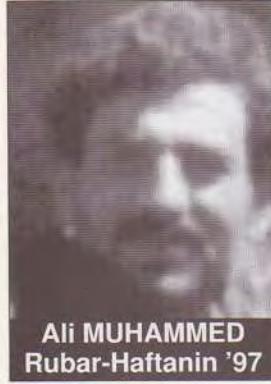
Mesut DEĞER
(Şırnaklı) Zagros '97

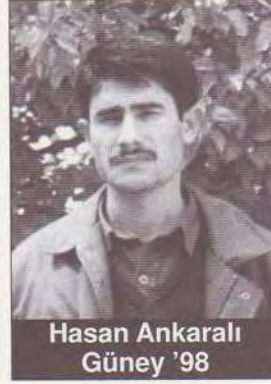
Abdullah KURTGÖZÜ
Sidekan '97

Abdülrezzak... Mazlum
Kobanili-Gare '97

Ali MUHAMMED
Rubar-Haftanin '97

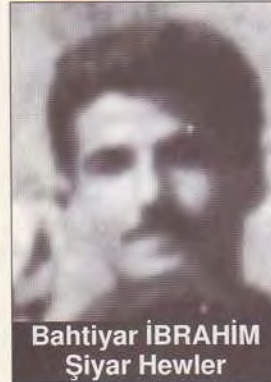
Hasan Ankaralı
Güney '98

Ayşe EFE-Xelat

Azime-Metina '98

Bahtiyar İBRAHİM
Şiyar Hewler

Sanem BERTAN
Zap '97

Nermin AKKUŞ
Behdinan '98

Metin

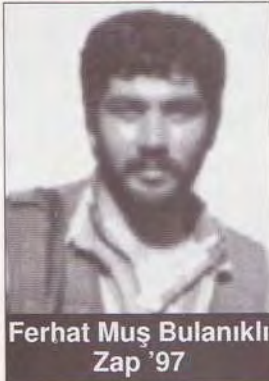

Dijwar-Metina '98

Dr. Serhat
Hewler '97Mûjdat ÇELİK (Başkale)
Yüksekova '98

Azime-Metina '98

Ferhat Muş Bulanıklı
Zap '97

Gabar-Metina '97

Musa HEZER (Vanlı)
Çarçela '98

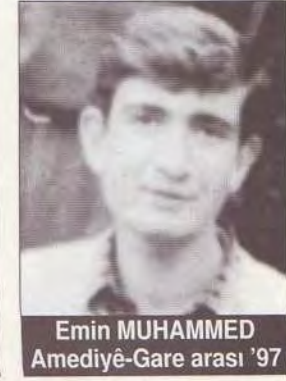
Tirej-Zap '97

Hogir-Dereluk '98

Abdullah PEKGÖZ
Kurêjahro '97Saadet PARLAK Diljîn
Güney opr. '97

Xebat-Gare '98

Xatice ...-Rumed
Afrinli-Metina '97Zehra OKÇU-Azime
Gare '97Arzu TURAN-Ronahi
Haftanin '97Emin MUHAMMED
Amediyê-Gare arası '97

İzzettin ERİŞMİŞ Goran
Xankûrkê '98

Salih OMER Karlos
Herki '98

Mahsum (Mardinli)
Oramar '97

Mazlum (Siverekli)
Şehîdan '98

Mervan (Ercişli)
'98'de Şehit

Nezir CEBADAK
Xankûrkê '97

Miselma ... (Geverli)
Şemzînan '98

Numan (Başkaleli)
Esendere '97

Gülser MOLLAOĞLU
Xankûrkê '98

Ruha (Afrinli)

Savaş (Geverli)
Şehîdan '98

Selim (Geverli)
Miros '97

Serdar (Çermikli)
Esendere '98

Şergo ŞEXO (Afrinli)
Xankûrkê '98

Serxwebûn (Derikli)
Sidekan '97

Tofan (Afrinli)
Xankûrkê '97

Nasih ...-Serbest
Hewler-Gare '97

Agit Silopili
Herki '97

Aras Pazarcıklı
Kelaşin '98

Zahide ABDULLAH
Zagros '98

Azad Şemzinan
Zagros '98

Bedran (Geverli)
Herki '98

Rızgar
Başkale '97

Beritan (Amedli)
Xankûrkê '97

Botan Derik
Beytüşşebap '98

Ronahî (Arnavutlu)

Cemal (Ağrılı)
Kelaşin '98

Cesur (Geverli)
Esendere '98

Cudi Başkale
Esendere '98

Demhat (Amedli)

Emgihan (Şırnaklı)
Xankûrkê '97

Faysal (Suruçlu)
Xankûrkê '97

Tufan (Cizreli)
Herki '97

Seyfeddin ALÎ (Hewlêr)
Hacı Ümran '98

Welat Gürcistan
Deşta Hayete-Zagros '98

Xebat (Siverek)
'98 Şehidi

Canfeda (Maraşlı)
Xinerê-Kalealtı '98

Mervan

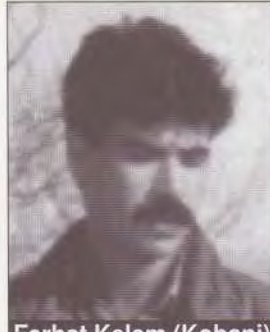
Rubar

Sewze CELAL (Hewler)
Çarçela '97

Azime

Ferhat Kelem (Kobani)
Avaşîn '97

Burhan KANİ (İdil)
Avaşîn '97

İdris ...-Serdar (Çukurcalı)
Esendere '98

Esengül AKGÜL
Zap '97

Hamdiye KAPLAN
Berwar Amed

Fatma ÖZEN-Rojbin

Felat Gever

Erkan ÜNAL
Dersim '97

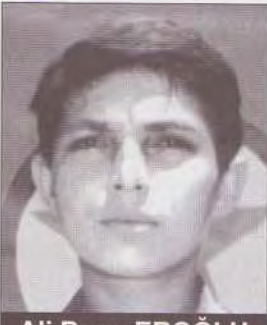
Halil ÇELİK
Sivas '98

Sefa YELKANAT
Erzurum '98

Sabri MÜSLÜM
Hacı Ümran '97

Ali Barış EROĞLU
Hatay '97

Eser ALTINOK
Avrupa '98

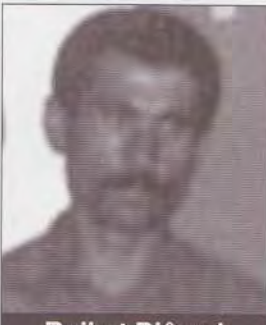
İsfendiyar YÖRÜK
Amanos '98

Sinan KAYA-Cûdî
Sivas '98

Nadire KAL-Dilan
Erzurum '97

Rojhat Blûzeri
Masiro suyu '98

Serkan
Amed '98

Murat GÜVEN
Amanos '98

Mehmet
Amanos '98

Dr. Bedran
Amanos '98

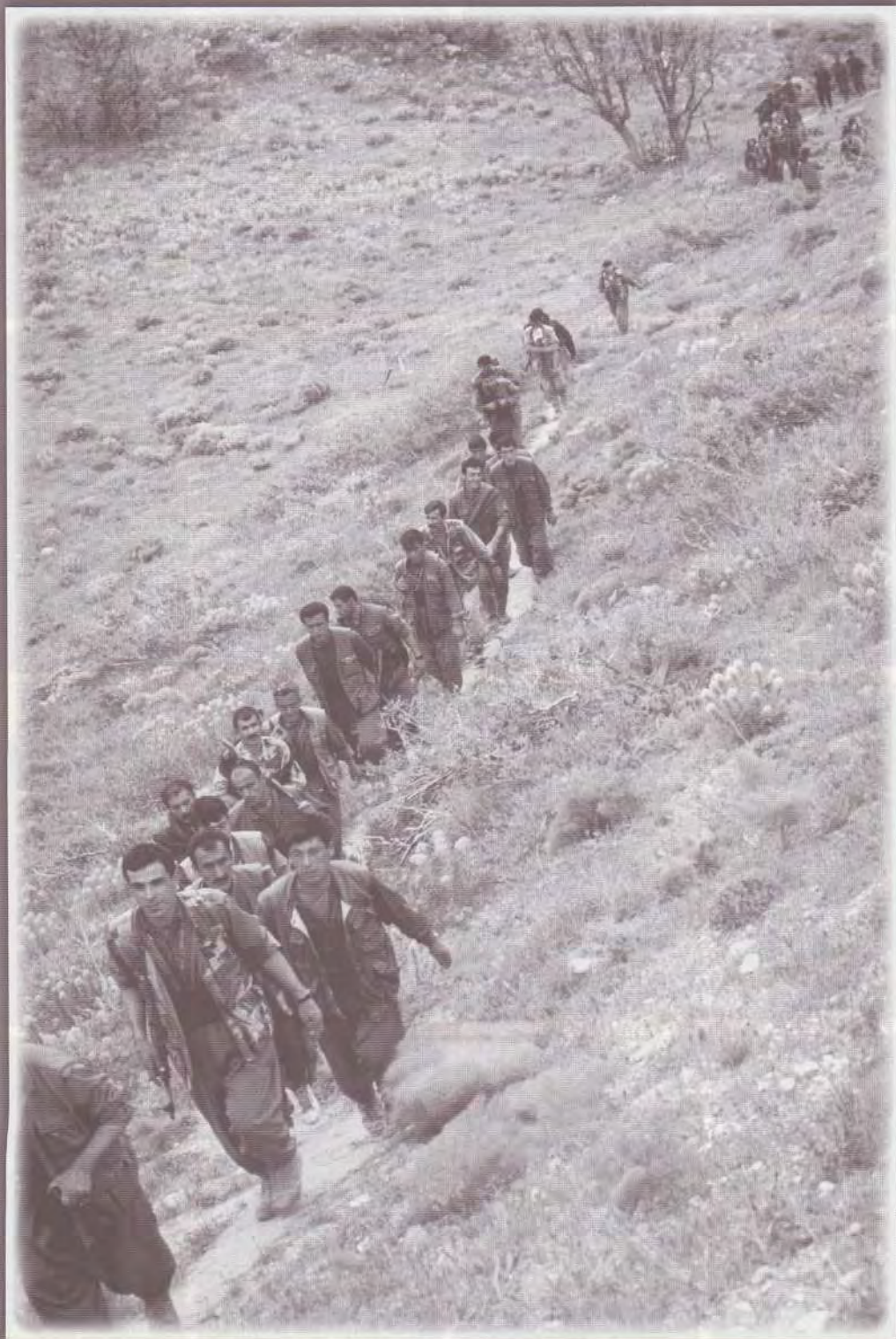

Bedran (Mardinî)
Amanos '98

Ercan KAVAK-İbrahim
Amanos '98

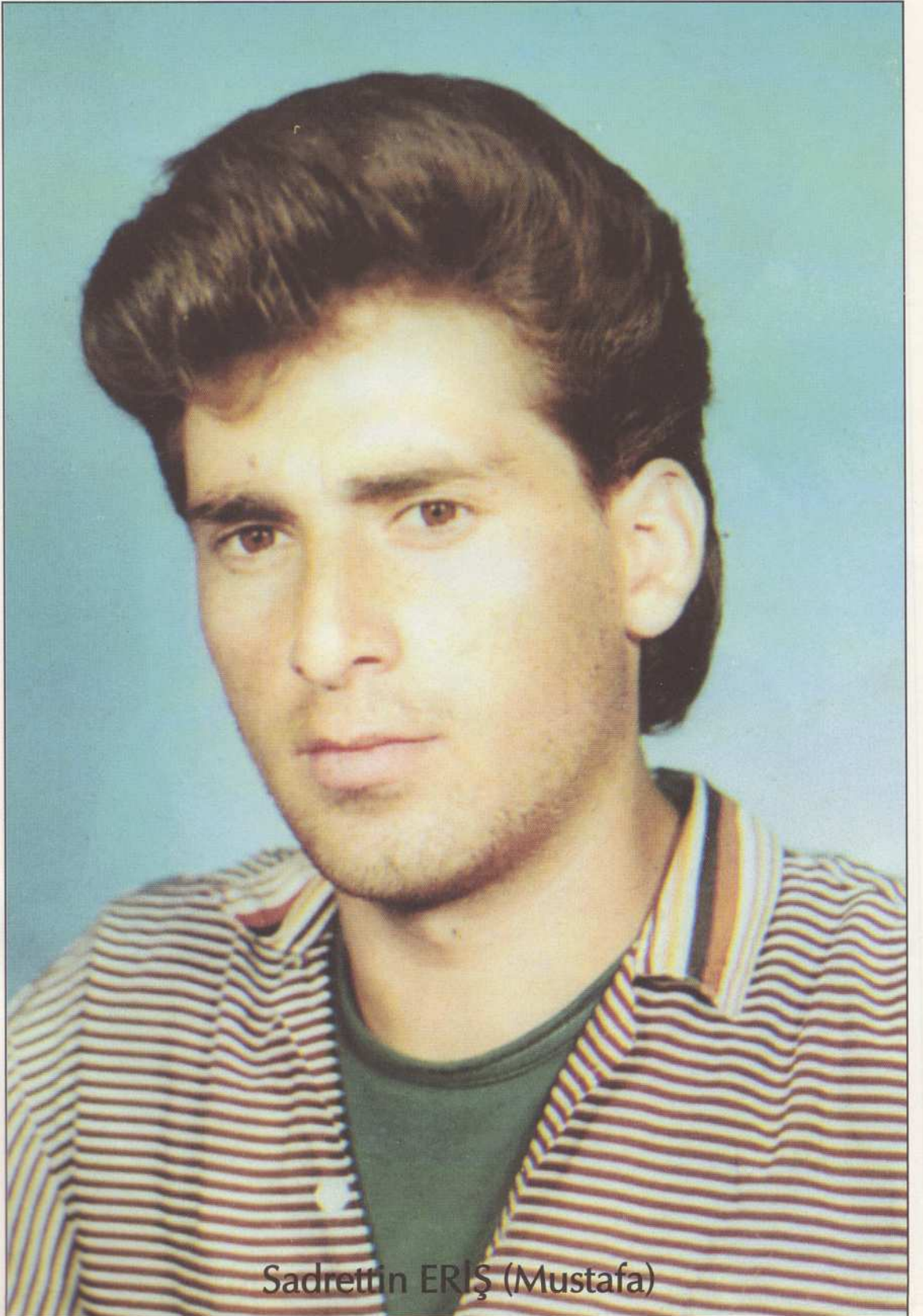

Hasan AĞAÇ (Salih Çavgun)

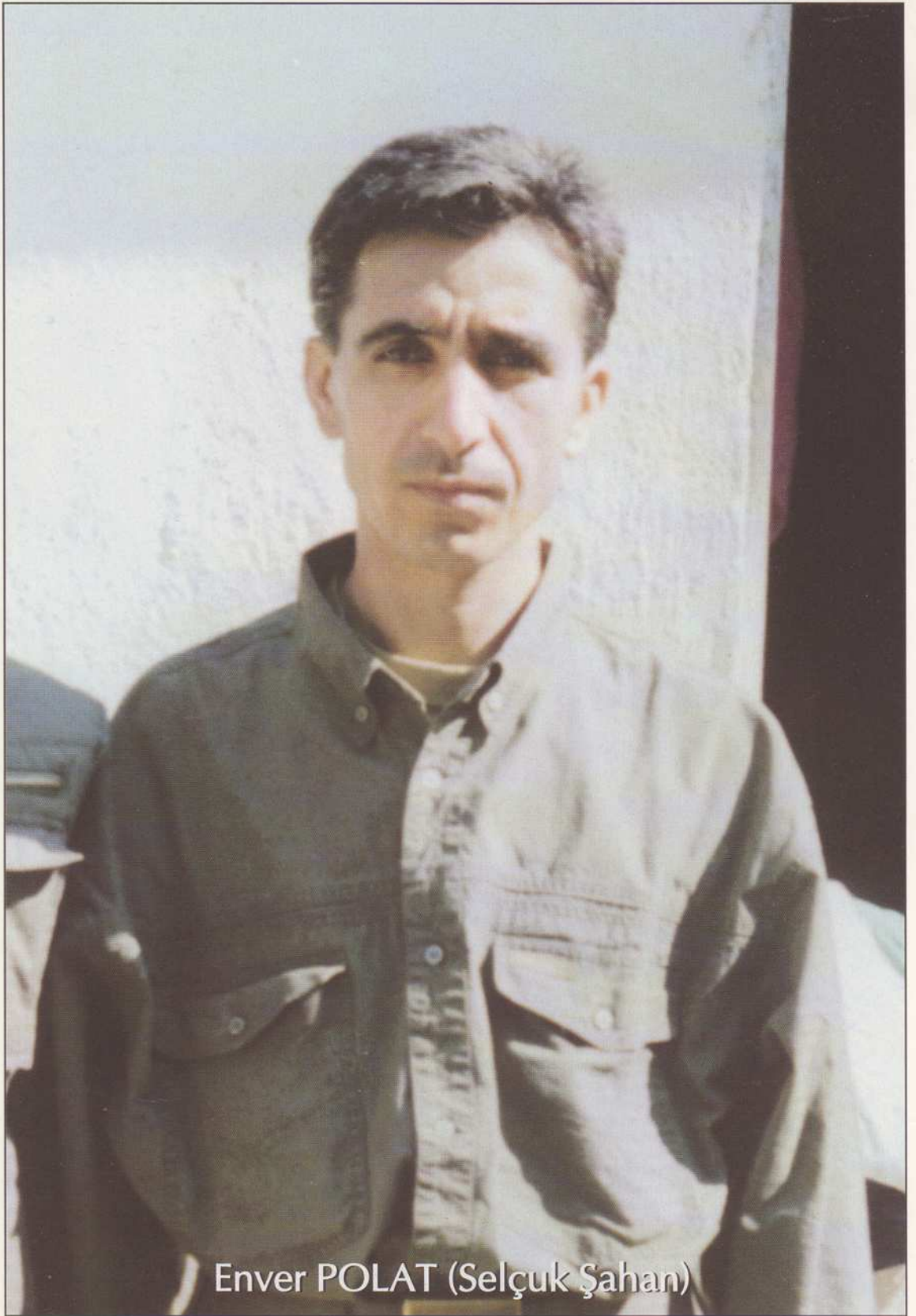

Sadrettin ERİŞ (Mustafa)

Enver POLAT (Selçuk Şahan)

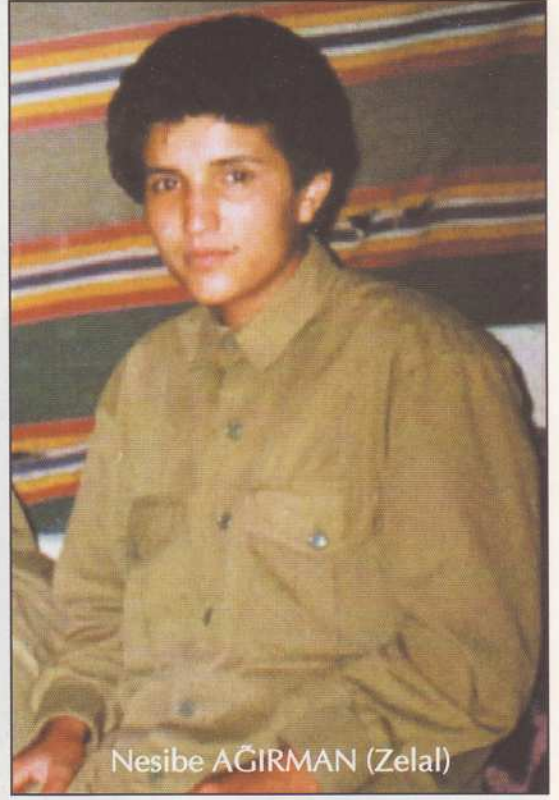

Nursen İNCE (Sarya Baran)

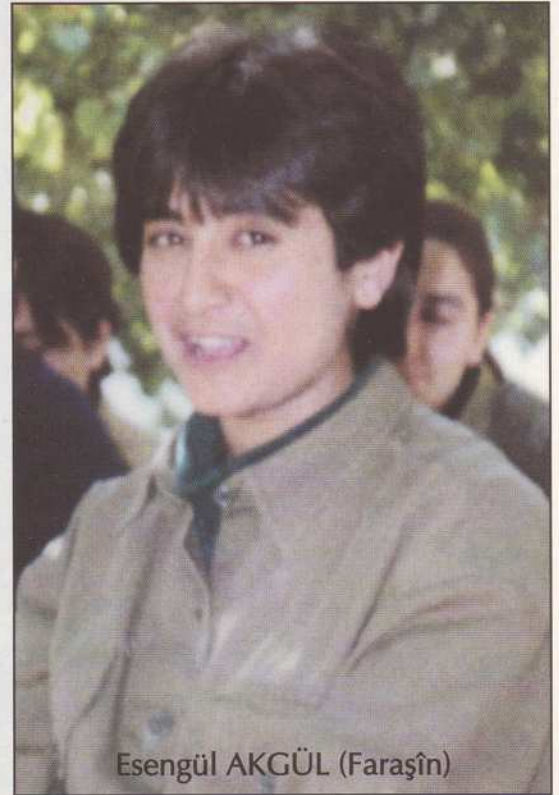
Andrea WOLF (Ronahî)

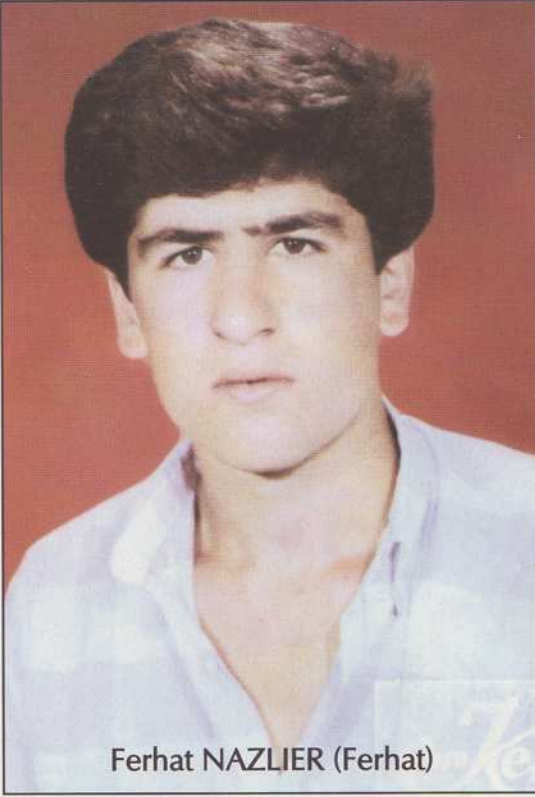
Nesibe AĞIRMAN (Zelal)

Nermin AKKUŞ (Çerkez Helîn)

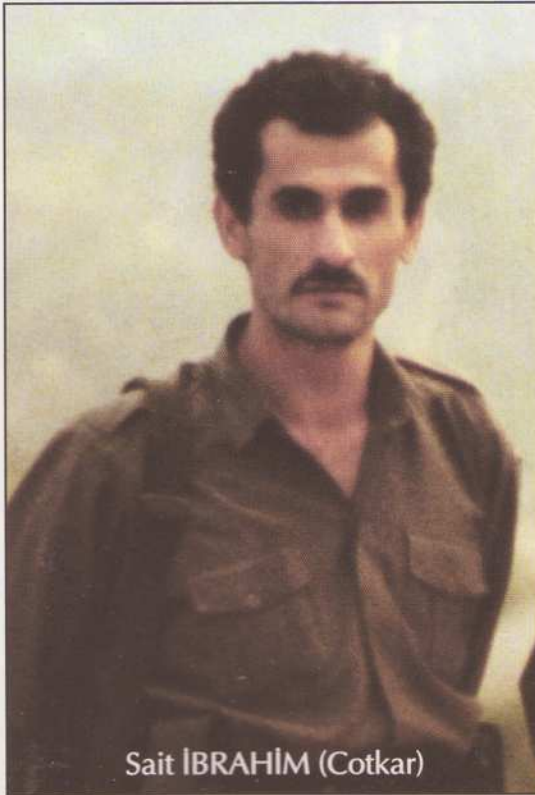
Esengül AKGÜL (Faraşîn)

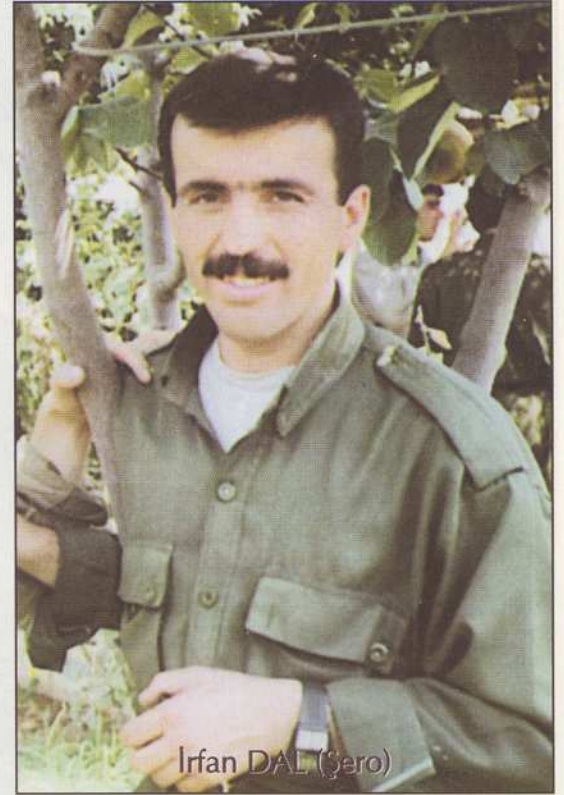
Ferhat NAZLIER (Ferhat)

Sinan KAYA (Cûdî)

Sait İBRAHİM (Cotkar)

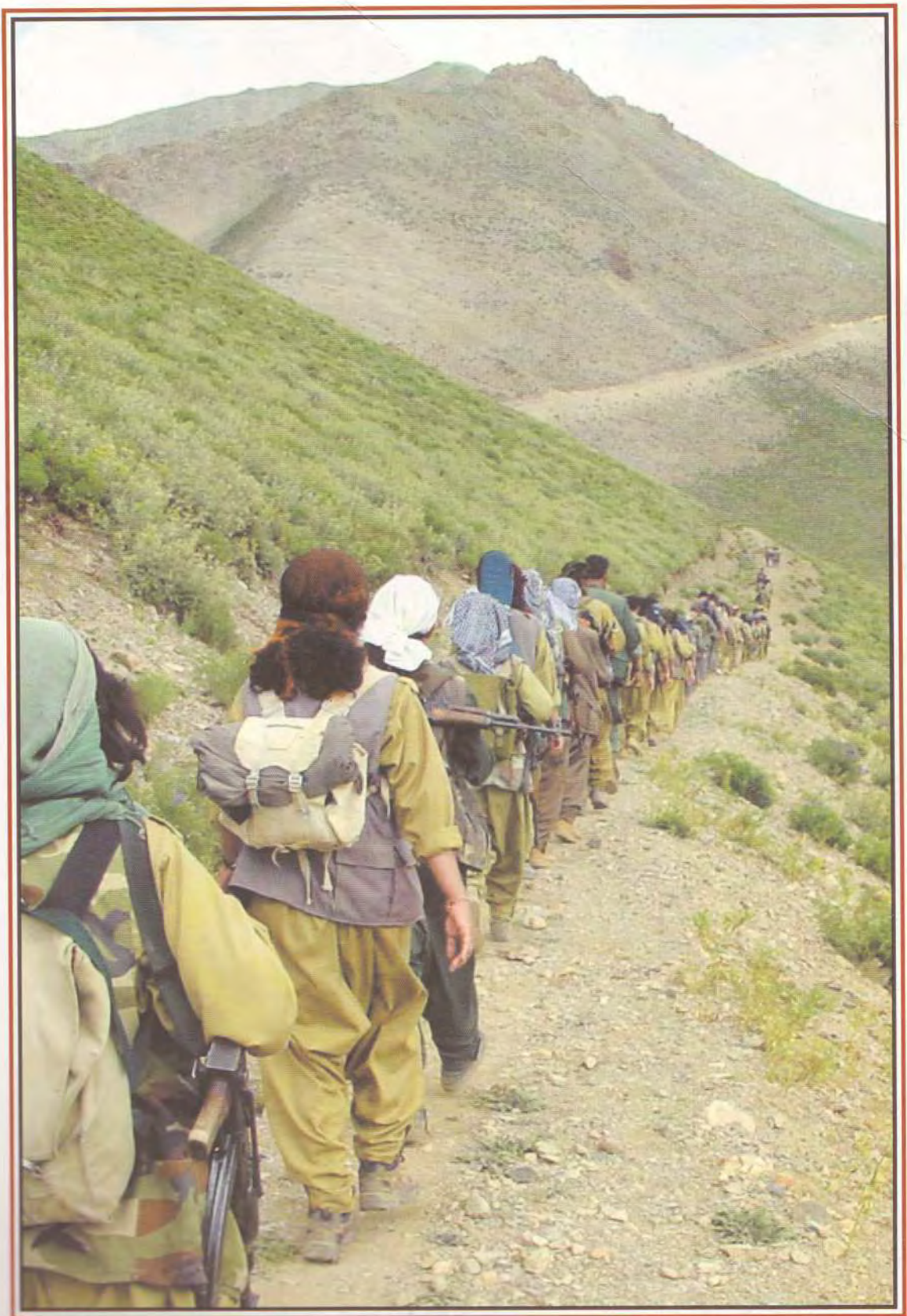
İrfan DAL (Şero)

Ömer ÖZSÖKMENLER (Ozan) - Süleyman BARIŞ (Kendal)

*“Yüceltilen değerlerin altında yatan
isimsiz milyonlarımızın emegidir.”*

Başkan Apo

